

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

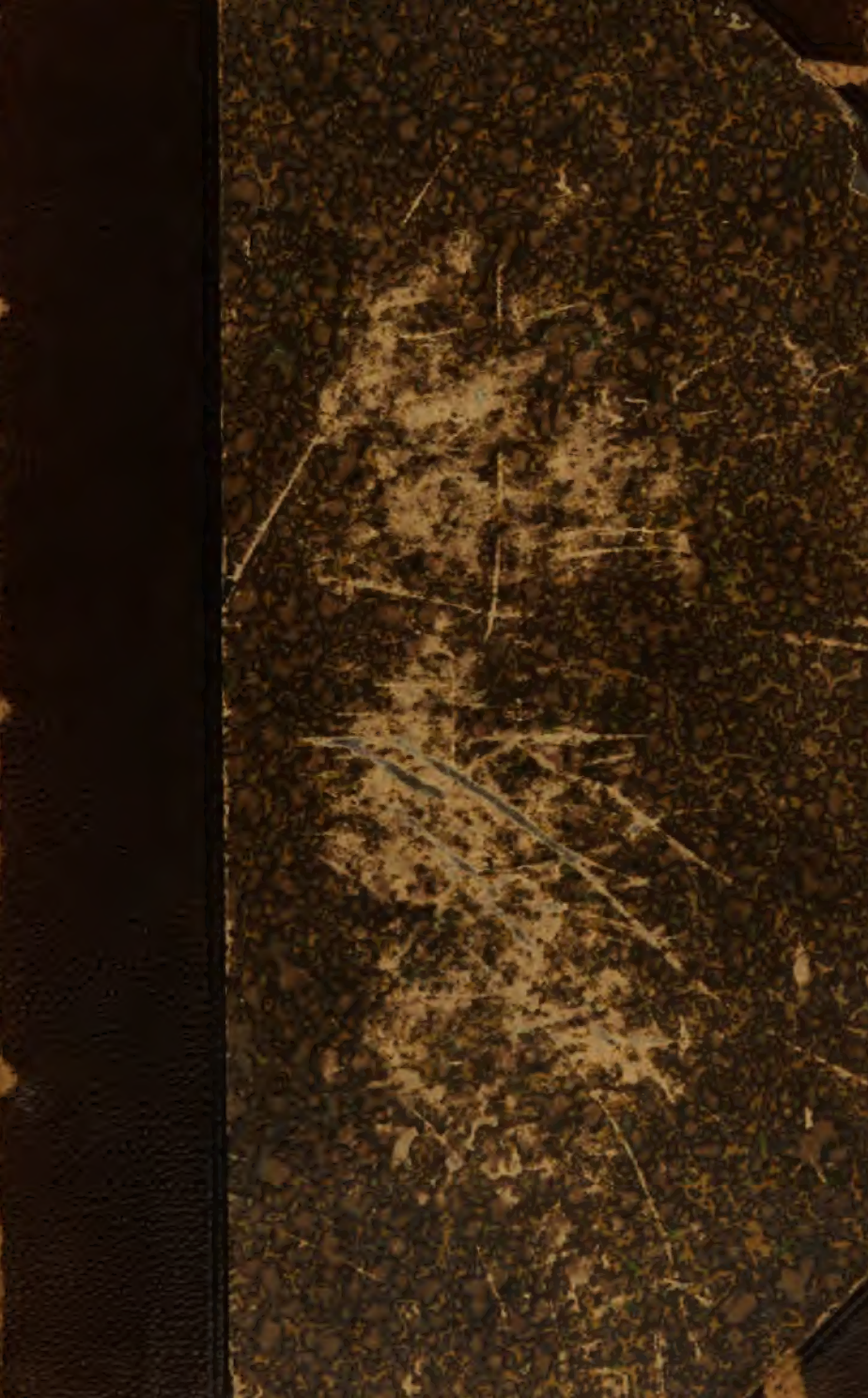
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

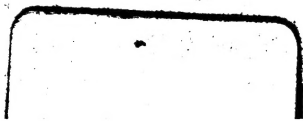
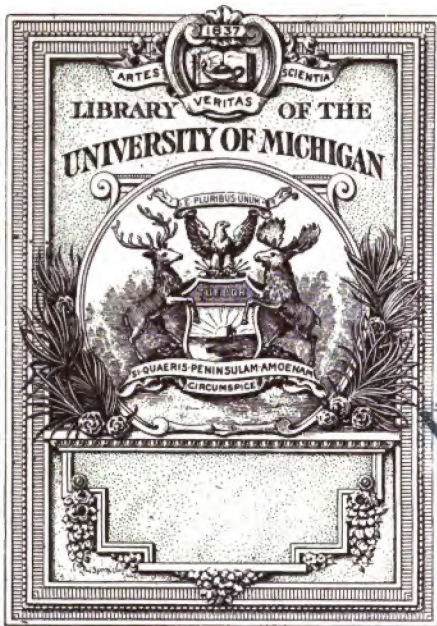
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

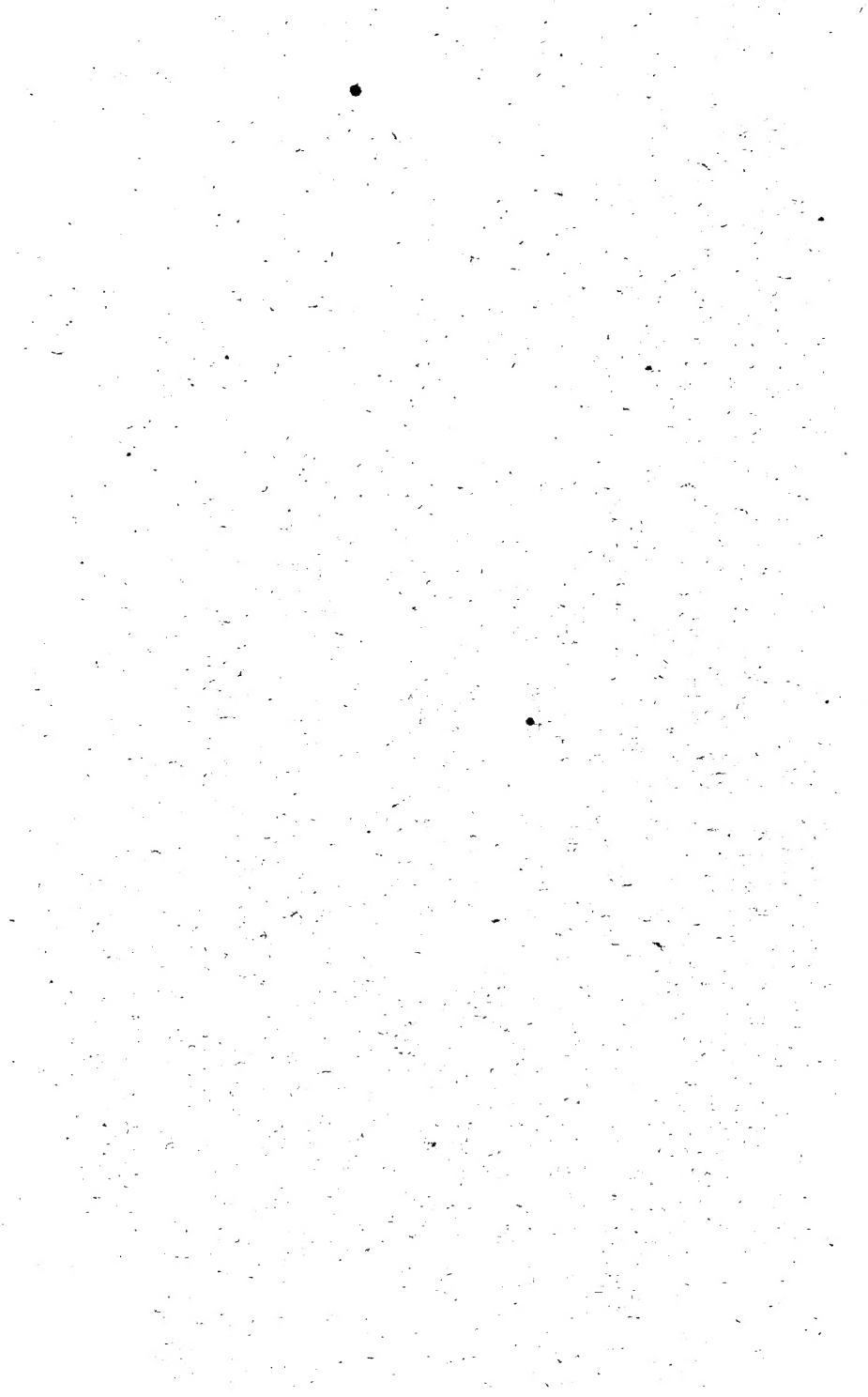
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

888
S7
K9

1278

STRABONIS

GEOGRAPHICA

RECENSUIT

COMMENTARIO CRITICO INSTRUXIT

GUSTAVUS KRAMER

GYMNASII REGII GALLICI DIRECTOR

VOLUMEN III.

BEROLINI

PROSTAT IN LIBRARIA FRIDERICI NICOLAI

MDCCCLII.

11857

06-7-30-112

PRAEFATIO.

Quinque effluerunt anni, ex quo foras dedi alterum Geographicorum Strabonis volumen: cui ut non prius tertium hoc et ultimum adderem, tristissimis patriae turbis factum est et succrescente in diem negotiorum mole. Ac nunc quoque necessitate potius extortum est, quam ad eum finem, quem vellem, perductum. Sed cum nulla esset spes, fore ut plus otii mihi obtingeret proximis annis quam hodie concessum est, emittendus erat liber, ne diutius imperfectum relinqueretur opus tot ante annos inchoatum.

Ceterum pauca sunt, de quibus hoc loco paulo pluribus exponendum esse videatur. In Epitome igitur Palatina, quae in fine operis Straboniani addita est, cum post Gelenii editionem, ne ipsam quidem ea qua par erat diligentia factam, multis locis temere mutata esset, hoc maxime studui, ut quam potui accuratissime ea quae in codice leguntur exprimerem. In quibus si quae correximus a librariis manifesto corrupta, ea in margine ita, ut scripta sunt in codice, subiecimus nulla nota addita. Quae praeterea in nonnullis locis ibi commemorantur scripturae codicis Parisini, petitae sunt ex Analectis in Geographos Graecorum minores, quae in prolusione academica duobus fere abhinc annis publici iuris fecit Godofredus Bernhardy. Ubi (v. p. 32 sqq.) haec tradit de codice illo: „liber est Pa-

risinus 571 post Isidori Mansiones Parthicas nulla sub inscriptione describens Chrestomathiae particulam novissimam inde ab l. XVI p. 206 (ed. Hudson.) usque ad finem, deinde per saturam miscens paginas nonnullas l. VII ordine inverso, hinc l. XII. XIII et sequentium usque ad ipsam p. 206, unde reditus fit ad l. XI.“ Qui liber nonnullos locos integrior servavit quam Palatinus (v. l. XVI, p. 573 n. 2), in aliis tamen haud paucis ab eius manu qui primus composuit hanc epitomen recessit, ita ut minor in universum eius sit auctoritas quam Palatini. Index geographicus et historicus, qui Epitomen excipit, ita est compositus a iuvene amico, ut Groskurdii index locupletissimus additis et mutatis iis, quae addenda et mutanda erant, in brevius contraheretur, ne nimiam in molem cresceret liber. Qua in re difficile erat certam statuere legem, nec deerunt fortasse, qui aliter agendum fuisse censeant: verumtamen cum Groskurdii indice illo plenissimo simul ac parabili uti possint qui plura desiderant, intra fines hos continere me satius duxi.

Iam restat, ut breviter attingamus ea, quae Spengelius in censura voluminis secundi editionis nostrae (v. *Münchener gelehrte Anzeigen* 1848 No. 18 sq.) disputavit de ratione, quae intercedit inter manum primam et secundam codicis A., in libris maxime VIII et IX. Quibus, quantum in eo positum erat, obscuravit, quae a me luce clarius fuerant illustrata. Coniecturis enim suis supersedere potuisset, si legisset, quae in praefatione voluminis I p. LIII sqq. hac de re docentur. Sed maluit ille, id quod dixi in praefatione voluminis II (nam censor iste Monacensis Spengelius est), cupide atque arroganter iudicare quam diligenter examinare. Ac fruatur quidem, per me licet, ingenio suo: sed cavendum est, ne eiusmodi cavillationibus studia haec impediatur.

Scribendam Berolini Idibus Maiis 1852.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ τρισκαίδεκατον περιέχει τῆς Ἀσίας τὰ ἀπὸ τῆς Προποντιδος κάτωθεν, ἀπὸ Κυζίκου ἀρχόμενον, καὶ ἔφεξς τὴν ταύτη παραλίαν πᾶσαν
5 καὶ εἰ τινες τῆσοι ὑπάρχουσιν ἔγχρονίζεαι δὲ μάλιστα τῇ Τροία, εἰ καὶ ἔρημος, διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς καὶ πολυθρύλητον ἐκ τοῦ πολέμου.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

10 1. Μέχρι μὲν δεῦρο ἀφορίσθω τὰ περὶ τῆς Φρυγίας· C. 581
ἐπαιόντες δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν Προποντιδα καὶ τὴν ἔφεξς τῷ A. 871
Αἰσίηπφ παραλίαν τὴν αὐτὴν τῆς περιουδίας τάξιν ἀποδώσο-
μεν. ἔστι δὲ Τρωὰς πρώτη τῆς παραλίας ταύτης, ἧς τὸ πο-
λυθρύλητον, καίπερ ἐν ἔρειπίοις καὶ ἐν ἔρημία λειπομένης, ὅμως
15 πολυλογίαν οὐ τὴν τυχούσαν παρέχει τῇ γραφῇ. πρὸς τοῦτο
δὲ συγγνώμης δεῖ καὶ παρακλήσεως, ὅπως τὴν αἰτίαν τοῦ μή-
κους μὴ ἡμῖν μᾶλλον ἀνάπτωσιν οἱ ἐντυγχάνοντες ἢ τοῖς σφό-

1. Argumentum om. F. 3. περιέχει] περὶ codd., Tisch. corr.:
v. ad argum. libri X. — τὰ] τὴν edd. 4. ἀρχόμενον CDλσ ἀρχο-
μένης κxy ἀρχομένην edd.: quod reposuimus legitur in ποικ; cf. arg.
I. XI. — ταύτης κxy. 6. πολυθρύλητον edd. 10. ἀφορίσθω κx.
12. ἀποδώσωμεν CF. 13. πολυθρύλητον edd. 14. ἔρημοις F. —
λειπομένης] οὔσης ποικ. 17. ἀνάπτωμεν edd. codd., exc. F, in quo
legitur ἀναπτωεῖν a vera scriptura vix diversum.

δρα ποθοῦσι τὴν τῶν ἐνδόξων καὶ παλαιῶν γυνῶν· προσλαμβάνει δὲ τῷ μήκει καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐποικισάντων τὴν χώραν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων, καὶ οἱ συγγραφεῖς, οὐχὶ τὰ αὐτὰ γράφοντες περὶ τῶν αὐτῶν, οὐδὲ σαφῶς πάντα· ὧν ἐν

A. 872 τοῖς πρώτοις ἐστὶν Ὅμηρος, εἰκάζειν περὶ τῶν πλείστων παρέρχων. δεῖ δὲ καὶ τὰ τούτου διαιτᾶν καὶ τὰ τῶν ἄλλων, ὑπογράφαντας πρότερον ἐν κεφαλαίῳ τὴν τῶν τόπων φύσιν. 5

2. Ἀπὸ δὴ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον τόπων καὶ Γράνικον μέχρι Ἀβύδου καὶ Σηστοῦ τὴν τῆς Προποντιδος παραλίαν εἶναι συμβαίνει, ἀπὸ δὲ Ἀβύδου μέχρι Λεκτοῦ τὰ 10 περὶ Ἴλιον καὶ Τένεδον καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα· πάντων δὴ τούτων ὑπέγκειται ἡ Ἴδη τὸ ὄρος, μέχρι Λεκτοῦ καθήκουσα· ἀπὸ Λεκτοῦ δὲ μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων ἐστὶ τὰ περὶ Ἄσσον καὶ Ἀδραμύτιον καὶ Ἀταρτία καὶ Πιτάνην καὶ τὸν Ἑλαϊτικὸν κόλπον· οἷς πᾶσιν ἀντιπαρῆκει 15

C. 582 ἡ τῶν Λεσβίων νῆσος· εἴθ' ἐξῆς τὰ περὶ Κύμην μέχρι Ἐρμου καὶ Φωκαίας, ἧπερ ἀρχὴ μὲν τῆς Ἰωνίας ἐστὶ, πέρασ δὲ τῆς Αἰολίδος. τοιούτων δὲ τῶν τόπων ὄντων, ὁ μὲν ποιητὴς ἀπὸ τῶν περὶ Αἴσηπον τόπων καὶ τῶν περὶ τὴν νῦν Κυζικηνὴν χώραν ὑπαγορεύει μάλιστα τοὺς Τρῶας ἄρξαι μέχρι τοῦ Καΐκου 20 ποταμοῦ διηρημένους κατὰ δυναστείας εἰς ὀκτὼ μερίδας ἢ καὶ ἐννέα· τὸ δὲ τῶν ἄλλων ἐπικούρων πλῆθος ἐν τοῖς συμμάχοις διαριθμεῖται.

3. Οἱ δ' ὕστερον τοὺς ὄρους οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγουσι καὶ τοῖς ὀνόμασι χροῶνται διηλλαγμένως, αἰρέσεις νέμοντες πλείους. 25

1. προσλαμβάνειν μοx προλαμβάνει τω. 2. ἐποικισάντων Cas. Tzsch. 3. συγγραφεῖς Dhux. 8. δὴ] δὲ codd., Cor. corr. 9. γρανικῶν ex γρανικόν codd., Tzsch. corr. coll. Eust. ad II. M, 21 p. 890, 17 R. 10. μέχρις ex. — τὰ] τὸ τω. 11. τρωάδα F. 12. δὲ Cor. 13. νῦν post Κανῶν addendum parum apte censet Grosk. coll. p. 615. 15. Ἑλαϊκόν E. — οἷς] ἧς E. 16. μέχρις codd., exc. Ex, edd. 17. Φωκαίας Cux. 21. καὶ om. μοx. 24. τοὺς ὄρους αὐτοὺς λέγουσι τωωx ald. τοὺς ὄρους αὐτῶν λέγουσι μοx Guar. 25. Guar. hunc locum ita reddit: *et variis nominibus partitiones multas conficiunt*. Inde διαίσεις ab eo in codice suo lectum, idque a Strabone scriptum esse Cor. et Grosk. suspicantur, quorum neutrum probabile est, quamvis lenissima sit mutatio; vix enim dici queat *νέμειν διαίσεις*: nihil est contra,

μάλιστα δὲ αἱ τῶν Ἑλλήνων ἀποικίαι παρεσγήκασιν λόγον· ἦσαν
 μὲν ἢ Ἴωνική· πλείονι γὰρ διέστηκε τῆς Τρωάδος· ἢ δὲ τῶν
 Αἰολίων παντάπασιν· καθ' ὅλην γὰρ ἐσκεδάσθη ἀπὸ τῆς Κυ-
 ζικηνῆς μέχρι τοῦ Καΐκου καὶ ἐπέλαβεν ἔτι πλεόν τὴν μεταξὺ
 5 τοῦ Καΐκου καὶ τοῦ Ἐρμου ποταμοῦ. τέτρασι γὰρ δὴ γενεαῖς
 πρεσβυτέραν φασὶ τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν τῆς Ἴωνικῆς, δια-
 τριβὰς δὲ λαβεῖν καὶ χρόνους μακροτέρους. Ὁρέστην μὲν γὰρ
 ἄρξαι τοῦ στόλου, τούτου δ' ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτήσαντος τὸν
 βίον, διαδέξασθαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πενθίλον καὶ προελθεῖν
 10 μέχρι Θράκης ἐξήκοντα ἔτεσι τῶν Τρωικῶν ὕστερον, ὑπ' αὐ-
 τὴν τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν εἰς Πελοπόννησον κἀθοδὸν· εἶτ' Α. 873
 Ἀρχέλαον, υἱὸν ἐκείνου, περαιῶσαι τὸν Αἰολικὸν στόλον εἰς
 τὴν νῦν Κυζικηνήν τὴν περὶ τὸ Δασκύλιον· Γραῦν δὲ, τὸν υἱὸν
 τούτου τὸν νεώτατον, προελθόντα μέχρι τοῦ Γραϊκῶν ποταμοῦ
 15 καὶ παρεσκευασμένον ἄμεινον περαιῶσαι τὸ πλεόν τῆς στρατιᾶς
 εἰς Λέσβον καὶ κατασχεῖν αὐτήν· Κλεῦν δὲ, τὸν Δείρου, καὶ
 Μαλαόν, καὶ αὐτοὺς ἀπογόνους ὄντας Ἀγαμέμνονος, συναγαγεῖν

cur vituperes αἴρεισιν νέμειν, eodem sensu accipiendum, quo legitur ap.
 Soph. Ai. 265. 2. Mirus est datus πλείονι ac fortasse in πλείον
 mutandus. 5. τέτρασι dubium est cum Straboni an librario debeatur:
 cf. XIV, 652, Lobeck. ad Phrynich. p. 409. 8. καθάλωσαντος (sic) D,
 sed καθάλω in τελευτη sec. m., ut videtur, mutatum est: exquisitior est
 illa scriptura, ex καταναλώσαντος corrupta, quam quae librario tribua-
 tur. 9. πένθιλον codd., Tzsch. corr.: ac sic constanter. 10. ἐξή-
 κοντα cum contrarium videatur optimorum testium auctoritati, qui He-
 raclidas octoginta annis post Troiam captam in Peloponnesum redisse
 tradunt, ὀγδοήκοντα scribendum censuerunt inde a Lipsio (v. ad Vellei.
 I, 2.) complures; Larcher. (v. Hist. d'Hérodote VI, p. 450) autem
 verba ἐξήκοντα — ὕστερον collocari vult post στόλου: quorum neu-
 trum probare licebit, sive latiore sensu accipienda esse statuimus verba
 ὑπ' αὐτὴν κτλ., sive diversam a vulgari annorum computationem in tra-
 dendis antiquissimis his Graeciae rebus sequi Strabonem: qua in re Pau-
 saniam comparare iuvabit Heraclidas δύο γενεαῖς post bellum Troicum
 redisse tradentem (v. IV, 3, 3). 12. Ἐχέλας Penthili filius vocatur a
 Paus. III, 2, 1: utra verior sit scriptura haud facile dicatur; fortasse
 tamen Ἀρχέλαος ortum e scriptura mala Αἰχέλαος. 13. γραῦν ald.
 14. γραϊκῶν Epit. 15. δέμνον ante ἄμεινον inserit F: quae vox orta
 est haud dubie ex διττογραφίᾳ. 16. κλεῦεν x κλεῖνιν u κλέβην ox Guar.

μὲν τὴν στρατιάν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν καὶ Πεν-
θίλος· ἀλλὰ τὸν μὲν τοῦ Πενθίλου στόλον φθῆναι περαιωθέντα
ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἀσίαν, τούτους δὲ περὶ τὴν Λοκρίδα
καὶ τὸ Φρῆκιον ὄρος διατρεῖσθαι πολὺν χρόνον, ὕστερον δὲ δια-
βάνας κτίσαι τὴν Κύμην τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ 5
Λοκρικῶ ὄρους.

4. Τῶν Αἰολίων τοίνυν καθ' ὅλην σκεδασθέντων τὴν γού-
ραν, ἣν ἔφαμεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεσθαι Τρωικὴν, οἱ *δ'*
ὕστερον, οἱ μὲν πᾶσαν Αἰολίδα προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ μέρος,
καὶ Τροίαν οἱ μὲν ὅλην, οἱ δὲ μέρος αὐτῆς, οὐδὲν ὅλως ἀλλή- 10
λοις ὁμολογοῦντες. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντιδα
τόπων ὁ μὲν Ὅμηρος ἀπὸ Αἰσήπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς
Τρωάδος· Εὐδοξος δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ Ἀράκης, τοῦ ἐν τῇ
Κυζικηνῶν νήσῳ χωρίου ἀνταίροτος τῷ Πριάπῳ, συστέλλων
C. 583 ἐπ' ἔλαττον τοὺς ὄρους· Δαμάστις δ' ἔτι μᾶλλον ἠσυστέλλει 15
ἀπὸ Παρίου· καὶ γὰρ οὗτος μὲν ἕως Λεκτοῦ προάγει, ἄλλοι
δ' ἄλλως· Χάρων δ' ὁ Λαμψακητὸς τριακασίους ἄλλους ἀφαι-
ρεῖ σταδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος· τοσοῦτοι γὰρ εἰσιν
ἀπὸ Παρίου εἰς Πράκτιον· ἕως μέντοι Ἀδραμυττίου πρόεισι·
Σκύλαξ δὲ ὁ Καρνανθεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἀρχεται· ὁμοίως δὲ τὴν 20
Αἰολίδα Ἐφορος μὲν λέγει ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης, ἄλλοι
δ' ἄλλως.

5. Τοπογραφεῖ δὲ κάλλιστα τὴν ὄντως λεγομένην Τροίαν
ἢ τῆς Ἰδης θέσις, ὄρους ὑψηλοῦ βλέποντος πρὸς δύσιν καὶ τὴν
ταύτῃ θάλατταν, μικρὰ δ' ἐπιστρέφοντος καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ 25
τὴν ταύτῃ παραλίαν. ἔστι δὲ αὕτη μὲν τῆς Προποντιδος ἀπὸ

1. τὴν delendum esse suspicatur Cor. 2. τοῦ et στόλον in D
sec. m. addita sunt. 8. ὑπό] ἀπὸ F. — δ' quomodo ferri possit
non intelligo; superfluum iudicat Cor. in nott. 11. γὰρ — τόπων
om. x. 12. τοῦ ante Αἰσήπου add. Dhī edd. 14. νήσου Dh.
15. τοῦ ὄρους codd., sed x sec. m. correctus est: item verum restituit
Xyl. — συστέλλει ἀπὸ Παρίου cum vix ferri queant, aut participium
aliquod excidisse, aut συστέλλων scriptum fuisse, id quod multo proba-
bilius videtur, erit statuendum. 19. ἀδραμυττίου, sed δ sup. τ add.,
D. 23. μάλιστα C μάλιστα edd., exc. Tisch. 25. ἐπιστραφέντος
codd., exc. Ex.

- τῶν περὶ Ἄβυδον στενῶν ἐπὶ τὸν Αἰσηπον καὶ τὴν Κυζικηνήν·
 ἢ δ' ἐσπερία θάλαττα ὃ τε Ἑλλήσποντός ἐστιν [ὃ] ἔξω καὶ τὸ
 Αἰγαῖον πέλαγος. πολλοὺς δ' ἔχουσα πρόποδας ἢ Ἴδην καὶ σκο-
 λοπετρῶϊδος οὖσα τὸ σχῆμα ἐσχάτους ἀφορίζεται τούτοις, τῷ A. 874
- 5 τε περὶ τὴν Ζέλειαν ἀκρωτηρίῳ καὶ τῷ καλουμένῳ Λεκτῷ, τῷ
 μὲν τελευτῶντι εἰς τὴν μεσόγαιαν μικρὸν ὑπὲρ τῆς Κυζικηνῆς·
 καὶ δὴ καὶ ἔστι νῦν ἡ Ζέλεια τῶν Κυζικηνῶν· τὸ δὲ Λεκτὸν
 εἰς τὸ πέλαγος καθήκει τὸ Αἰγαῖον, ἐν παράπλῳ κείμενον τοῖς
 ἐκ Τενέδου πλέουσιν εἰς Λέσβον.
- 10 Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
 Λεκτὸν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα
 Ἵππος καὶ ἡ Ἥρα. τοῖς οὖσιν οἰκείως τοῦ ποιητοῦ φράζοντος
 τὸ Λεκτὸν· καὶ γὰρ ὅτι τῆς Ἴδης ἐστὶ τὸ Λεκτὸν καὶ διότι
 15 εἶρηκεν ὀρθῶς, καὶ τὸ πολυπίδακον· εὐνδρότατον γὰρ κατὰ
 ταῦτα μάλιστα τὸ ὄρος, δηλοῖ δὲ τὸ πλῆθος τῶν ποταμῶν,
 ὅσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσι,
 Ῥῆσός θ' Ἐπίπαρος τε
 καὶ οἱ ἐξῆς, οὗς ἐκεῖνος εἶρηκε καὶ ἡμῖν νυνὶ πάρεστιν ὄραν·
 20 τοὺς δὴ πρόποδας τοὺς ἐσχάτους ἐφ' ἑκάτερα † ὀρᾶ οὕτως τὸ

2. ὃ om. codd.: addidi sensu postulante. — ἔξω] ἐν ῥ^ο codd., exc. EF, edd.: quae cum manifesto corrupta sint, aut tollenda aut in μεθ' ὄν mutanda, omisiss τε — καὶ, censet Cor., omisit Grosk.; ὃ Ἑλλήσποντός ὃ ἔξω eodem modo dicitur, quo infra p. 589 ἢ ἐκτὸς Ἑλλήσποντία θάλαττα. 3. ἢ om. codd., exc. EFx. — ἦδη CDh^{ir}w ald., Cas. corr. 4. τὸ σχῆμα om. rw. — τούτοις om. E. 5. τὴν om. E. — ζάλειαν rw. 6. μεσογαίαν D μεσογαῖαν Epit. 10. ἐπέσθη Xyl. scripsit ex Il. ε', 283. 11. ὅτι codd., Xyl. corr. 12. Verba Ἵππος — τοῖς οὖσιν om. μουκx: Ἵππος καὶ ἡ Ἥρα glossatoris esse iudicans Tzsch. uncinis inclusit. Articulum om. Cor. — τοῖς οὖσιν CDFh^{ir}w: quae cum omisissent edd. inde a Xyl., Cor. corr.; cf. p. 585. 13. διότι] ὅτι μουκx. 15. ὡς ante καὶ male add. Cor. — πολυπίδακα edd. inde a Xyl. 16. δὲ om. C. 17. ὅσος Cπορευωκx. — προρέουσι, μουκx. 18. θ' om. codd., exc. F: Tzsch. add. ex Il. M, 19 coll. p. 595. 602. 19. νῦν h^{ir}w. 20. δὴ] τε Cor. parum apte, nullo successu varie tentans hunc locum primum in nott. ad Interpr. Paris., ubi ὀρᾶ οὕτως mutanda censet in ὀσαύτως, deinde in editione ipsa, ubi nota maxima post εἶρηκε incidens, novam sententiam a καὶ

Λεκτὸν καὶ τὴν Ζελλίαν, οἰκίως τούτων καὶ ἀκρόρειαν ἀφο-
 ρίζει Γάργαρον, ἄκρον λέγων· καὶ γὰρ τῶν Γάργαρον ἐν τοῖς
 ἄνω μέρεσι τῆς Ἰδης δείκνυται τόπος, ἀφ' οὗ τὰ τῶν Γάργαρα
 πόλις Αἰολική. ἐντὸς μὲν οὖν τῆς Ζελλίας καὶ τοῦ Λεκτοῦ
 πρῶτά ἐστιν ἀπὸ τῆς Προποντίδος ἀρξαμένοις [τὰ] μέχρι τῶν 5
 κατ' Ἄβυδον στενῶν· εἰτ' ἔξω τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι
 Λεκτοῦ.

- C. 584 6. Κάμπαντι δὲ τὸ Λεκτὸν ἀναγεῖται κόλπος μέγας, ὃν ἡ
 Ἰδη ποιεῖ πρὸς τὴν ἠπειρον ἀποχωροῦσα ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ καὶ
 αἱ Κάναι, τὸ ἐκ θατέρου μέρους ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῷ 10
 Λεκτῷ· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Ἰδαῖον κόλπον, οἱ δ' Ἄδραμυττηνόν.
 ἐν τούτῳ δὲ αἱ τῶν Αἰολίων πόλεις μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ
 Ἑρμον, καθάπερ εἰρήκαμεν. εἰρηται δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν,
 ὅτι τοῖς ἐκ Βυζαντίου πλέουσι πρὸς νότον ἐπ' εὐθείας ἐστὶν
 A. 875 ὁ πλοῦς, πρῶτον ἐπὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον διὰ μέσης τῆς Προ- 15
 ποντίδος, ἔπειτα † τῆς παραλίας τῆς Ἀσίας μέχρι Καρίας. ταῦ-

ἡμῶν incipiens ὄρᾱ omisit, in nott. denique, ubi οὕτως in ὄντας mu-
 tandum esse suspicatur. Omnia optime contra procedent, si pro ὄρᾱ
 scribatur φράζων mutatione satis leni. — Post οἰκίως Tzsch. δὲ, Cor.
 τὸ scriptum fuisse suspicatur. 2. ἄκρον τῶν CFμοx ἄκρον τερων
 D, sed ε supra τ sec. m. add.: inde ἄκρον ἕτερον hi; ἄκρον simpliciter
 exhibent ux (sed hi ita, ut lacuna sequatur dualis circiter syllabis suf-
 ficiens) rw, quos secutus est Cor.: ἀκρότερον habet ald., ἀκρωτήριον
 Cas., ἄκρον ἕτερον Tzsch. Verum restituissē mibi videor reponens λέ-
 γων coll. II. ε, 292. 3. τὰ om. hi. 5. τὰ addidi de conl. Grosk.:
 Cor. τὰ ante πρῶτα addendum esse suspicatur. 6. ἔξω τὰ μέχρι τῆς
 προποντίδος codd., exc. ux, in quibus ἔξω τὰ τῆς πρ., et E, qui verum
 exhibet: in x manu sec. in marg. add. εἰτα τὰ περὶ Ἰλιον μέχρι λέκτου.
 Fortasse τὰ μέχρι in margine primum addita pro varia scriptura, ad
 verba μέχρι τῶν κατ' Ἄβυδον στενῶν spectante, deinde male inserta
 sunt a librariis nonnullis ante ἔξω. 9. ἀναχωροῦσα E, quod in hoc
 connexu usitatius sane foret quam alterum. 11. ἀδραμυττηνόν D (sed
 ε in η sec. m. mut.) F. 12. πόλις om. E. 16. ἡ παραλία μοx
 idque rec. Tzsch. Cor. de sententia Cas. (postea est Ασίας οἶα Guar.):
 quae parum concinna esse neque a Strabone scribi potuisse satis liquet.
 Expectaveris potius παρὰ τὴν παραλίαν, sicut II, 114 de eadem re
 ponitur ordine inverso ὁ τῆς Καρίας παράπλους καὶ τῆς Ἰωνίας μέχρι
 τῆς Τρωάδος καὶ Βυζαντίου. Omissa praepositione accusativus videtur

την δὴ φυλάττοντας χρὴ τὴν ὑπόθεσιν ἀκούειν τῶν ἐξῆς, καὶ λέγωμεν κόλπους τινας ἐν τῇ παραλίᾳ, τὰς τε ἄκρας δεῖ νοεῖν τὰς ποιούσας αὐτούς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς κειμένας, ὥσπερ τινὸς μισημβριῆς.

- 5 7. Ἐκ δὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων εἰκάζουσιν οἱ φροντίσαντες περὶ τούτων πλέον τι, πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτην ὑπὸ τοῖς Τρωσὶ γεγονέναι, διηρημένην μὲν εἰς δυναστείας ἐννέα, ὑπὸ δὲ τοῦ Πριάμου τεταγμένην κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον καὶ λεγομένην Τροίαν· δῆλον δὲ ἐκ τῶν κατὰ μέρος. οἱ
10 γὰρ περὶ τὸν Ἀχιλλεῖα τειχῆρεις ὄρωντες τοὺς Ἰλιάς κατ' ἀρχάς, ἔξω ποιῆσθαι τὸν πόλεμον ἐπεχείρησαν, καὶ περιόντες ἀφαιρεῖσθαι τὰ κύκλω·

δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.

- 15 Τροίαν γὰρ λέγει τὴν πεπορθημένην ἤπειρον· πεπόρθηται δὲ σὺν ἄλλοις τόποις καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ Λέσβῳ τὰ περὶ Θήβην καὶ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον τὴν τῶν Αελέγων καὶ ἔτι ἡ τοῦ Εὐρύπυλου τοῦ Τηλέφου παιδός·

ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ

- 20 ὁ Νεοπτόλεμος,

ἦρω Εὐρύπυλον.

ταῦτα δὴ πεπορθῆσθαι λέγει καὶ αὐτὴν τὴν Λέσβον·
ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλεν αὐτός·

καὶ

- 25 πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον·

καὶ

Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης.

mutatus esse in genitivum, qui cum et ipse apto sensu careret, postremo nominativus scriptus est. 1. τὴν om E. 2. λέγομεν F. — αὐτῇ ante τῇ add. edd. — τῇ om. E. — τε] γε Cor. contra Strabonis mentem: etenim καὶ h. l. significat etiamque. — δεῖ] δὴ F. 8. τεταγμένη F. 14. πεζῇ x. πεζᾷ h. 16. σὺν] ἐν edd. 17. λυρνησὸν x, et sic. const. — ἡ] τῇ D (ex corr.) h. 20. ὁ om. ox. 23. ἐν om C. — ἔλες codd., Xyl. corr. 24. καὶ om. x. 25. πέρσαι Cr ἐκπέρσαι x. — λυρνησὸν — καὶ om. ω. — λυρνησὸν Cor. et sic postea in Homeri versibus.

ἐκ μὲν *Λυρρησοῦ* ἢ *Βρισηῖς* ἐάλω·

τὴν ἐκ *Λυρρησοῦ* ἐξέλειτο·

ἧς ἐν τῇ ἀλώσει τὸν *Μύνητα* καὶ τὸν *Ἐπίστροφον* πεσεῖν φησιν, ὡς ἡ *Βρισηῖς* *Θρηνοῦσα* τὸν *Πάτροκλον* δηλοῖ·

οὐδὲ μὲν οὐδὲ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς *Ἀχιλλεύς* 5
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν *Θείοιο Μύνητος*,
κλαίειν·

C. 585 ἐμφαίνει γὰρ τὴν *Λυρρησοῦν* λέγων πόλιν *Θείοιο Μύνητος*, ὡς ἂν *δυναστευομένην* ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον· ἐκ δὲ τῆς *Θήβης* ἢ *Χρυσῆς* ἐλήφθη· 10

ῥόχομεθ' ἐς *Θήβην* ἱερὴν πόλιν *Ἡετίωνος*·

A. 876 ἐκ δὲ τῶν ἀχθέντων ἐκείθεν φησὶν εἶναι τὴν *Χρυσίδα*.

Ἀνδρομάχη θυγάτηρ *μεγαλήτορος Ἡετίωνος*,

Ἡετίων, ὃς ἔβαιεν ὑπὸ *Πλάκω* ὑλήεσση,

Θήβη ὑποπλακίη, *Κιλίκεσσ'* ἄνδρессиν ἀνάσσων. 15

δευτέρα οὖν αὕτη *δυναστεία Τρωικὴ* μετα τὴν ὑπὸ *Μύνητι*.
οἰκείως δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς *Ἀνδρομάχης* λεχθὲν οὕτως,
Ἐκτορ, ἐγὼ *δύστητος*· ἰῆ ἄρα *γεινόμεθ'* αἰσῆ·

3. μήνητα F. 6. μίνητος — *θείοιο* om. iw. 12. Post *Χρυσίδα* codd. subiiciunt haec: οἷκ οἴονται δεῖν (δὲ ante δεῖν add. μοx, γὰρ x.) ἐξ εὐθείας ἀκούειν σὺ μὲν ἐν τρωίῃ αὐτὰρ ἐγὼ *Θήβησιν* ἢ *Θήβηθεν*. Quae cum h. l. ferri non posse liquido pateret, ad sequentia recte reiecit Cor. Iam vero cum apto nexu carere viderentur sententiae, illorum verborum loco posuit parum convenienter καὶ τὴν *Ἀνδρομάχην* δὲ, Epitomen secutus, ubi in brevius contractus sic legitur totus hic locus: ἐκ δὲ *Θήβης* ἢ *Χρυσῆς*· ῥόχομεθ' ἐς *Θήβην*, ἱερὴν πόλιν. ἐνθένδε ἦν καὶ ἡ *Ἀνδρομάχη*. δύο οὖν κτλ. Melius haud dubie Grosk. ipsa illa verba ἐνθένδε ἦν καὶ ἡ *Ἀνδρομάχη* eodem loco inserenda esse censuit: sed quam parva esse debeat h. l. Epitomes auctoritas sponte sua liquet. Neque agitur hic de *Andromaches* patria, sed de *Thebe*, *Etionis* urbe, quod alterum fuisse *Troianae* regionis regnum *Strabo* est demonstraturus. Hanc igitur ob causam adiecti sunt tres illi versus, eamque fuisse necesse est verborum mentem, si quae exciderunt. Haud raro tamen neglecta connexionione *Strabo* tales refert locos. 15. ἄνδρесси ux. 16. *δευτέρα* — οὕτως om. ux, exhibentes pro iis h. l. simpliciter καὶ τὸ, simulque verba *δευτέρα* — *Μύνητι* praebentes infra post *Θήβησιν*, quo reicienda esse censuit Cas.: eosque Cor. et Grosk. secuti sunt parum considerate. 18. ἔκτωρ ux. — ἰῆ] οἷη ox. — *γεινόμεθα* F.

ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀντάρ ἐγὼ Θήβησιν,

οὐκ οἶσται δεῖν εἷς εὐθείας ἀκούειν, * σὺ μὲν ἐν Τροίῃ, ἀντάρ
 ἐγὼ Θήβησιν ἢ Θήβηθεν*, ἀλλὰ καθ' ὑπερβατόν· ἀμφοτέρω
 5 ἐν Τροίῃ, σὺ μὲν Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ, ἀντάρ ἐγὼ Θήβησι. τρίτη
 δ' ἐστὶν ἢ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωική,

Ἄλτω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει·

οὗ τῆ θυγατρὶ συνελθὼν Πριάμος γεννᾷ τὸν Λυκάονα καὶ Πο-
 λύδωρον. καὶ μὴν οἱ γε ὑπὸ τῷ Ἐκτορι ἐν τῷ καταλόγῳ τατ-
 10 τόμενοι λέγονται Τρῶες·

Τρῶσι μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ.

εἶθ' οἱ ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ·

Δαρδανίων αὐτ' ἤρχεν εἰς πάϊς Ἀγχίσαο·

καὶ οὗτοι Τρῶες· φησὶ γοῦν·

15 Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε.

εἶθ' οἱ ὑπὸ Πανδάρω Λύκιοι, οὓς καὶ αὐτούς καλεῖ Τρῶας·

οἱ δὲ Ζελευαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα γείατον Ἴδης,

Ἄφραιοί, πίοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσίοιο,

Τρῶες· τῶν αὐτ' ἤρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

20 Πάνδαρος.

ἔκτη δ' αὕτη δυναστεία. καὶ μὴν οἱ γε μεταξὺ τοῦ Αἰσίοπου
 καὶ Ἀβύδου Τρῶες· ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ Ἀσίῳ ἐστὶ τὰ περὶ
 Ἄβυδον·

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,

3. σὺ] σοὶ C. — Verba σὺ μὲν ἐν Τροίῃ, ἀντάρ ἐγὼ Θήβησιν ἢ
 Θήβηθεν om. Cor. recte, ut opinor: magnopere enim cum in univer-
 sum tum propter adiecta ἢ Θήβηθεν redolent interpolatorem. Neque
 tamen si relinquuntur necesse erit δὲ post οἶσται addere cum παρ Cas.
 Tzsch. Groak. Verba ἢ Θήβηθεν om. rw (?). 5. ἐκ Τροίης codd.,
 exc. Epit.: in qua cum a Gelenio editum esset ἀμφοτέρω ἐν Τροίῃ, ut
 hexameter nimirum efficeretur, Tzsch. id recepit. — ἐνὶ οἴκῳ] ποτὶ δῶμα
 Epit.: κατὰ δῶμα nunc fertur in II. X, 478, sed vulgo, ut hic, legi ἐνὶ
 οἴκῳ a Schol. traditur. 7. ἄλτω codd. — φιλοπολέμοισιν F. 9. γε]
 τε Cor. 12. εἶθ' om. E. οἱ θ' x Cor. — οἱ om. codd., exc. E. 13. ἡὺς
 CFμωουκx. 16. εἶθ' om. θ' x Cor. — οἱ om. codd., exc. EF. —
 Syllabas δάρφ om. F. — αὐτὸς F. 21. γε] τε Cor. 24. περκώ-

καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ διὰς Ἀρίσβην,
τῶν αὐθ' Ἐτρακίδης ἦρχ' Ἄσιος·

ἀλλ' ἐν Ἀβύδῳ μὲν υἱὸς τοῦ Πριάμου διέτριβεν, ἵππους νέμων,
πατρῴας δηλοσῶσι·

A. 877 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκῶντα,
ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκείων·

C. 586 ἐν δὲ Περκώτῃ υἱὸς Ἰκετάνοιο ἐβουλόμην, οὐκ ἄλλοτρίας οὐδ'
οὗτος βούς·

πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνέειπεν,

ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εὐλίποδας βούς

βόσκ' ἐν Περκώτῃ·

ὥστε καὶ αὕτη ἂν εἴη Τρωᾶς καὶ ἡ ἐφεξῆς εἰς Ἀδραστίας·
ἦρχον γὰρ αὐτῆς

υἱεὶ δὴ Μέρωπος Περκωσίου.

πάντες μὲν δὴ Τρωᾶς οἱ ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Ἀδραστίας, δίχα 15
μέντοι διηρημένοι, οἱ μὲν ὑπὸ τῷ Ἀσίῳ, οἱ δ' ὑπὸ τοῖς Με-
ροπίδαις· καθάπερ καὶ ἡ τῶν Κιλικῶν διττή, ἡ μὲν Θηβαϊκή,
ἡ δὲ Λυρνησις· ἐν αὐτῇ δ' ἂν λεχθεῖη ἡ ὑπὸ Εὐρυπύλῳ
ἐφεξῆς οὖσα τῇ Λυρνησίδι. ὅτι δὲ τούτων ἀπάντων ἦρχεν
ὁ Πριάμος, οἱ τοῦ Ἀχιλλέως λόγοι πρὸς τὸν Πριάμον σαφῶς 20
ἐμφανίζουσι·

καὶ σε, γέρον, τὸ πρῖν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,

ὅσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος πόλις ἐντὸς ἔεργει,

καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.

πην x et sic. infra: quam formam antiquiorem fuisse affirmat Steph.
s. v.: cf. Heyn. ad Iliad. T. IV, p. 414 sq. 4. τατρῴας F πρώτας h.
5. βάλε νόθον Dh. 6. παρ' ὠκείων (sic) F. 9. ἐνέειπεν codd.,
exc. x, in quo est ἔνεειπεν: Cas. scripsit ἐνέειπεν, Tzsch. ἐνέειπεν, quod
tunc obtinuit in Il. O, 546; propius a codicum scriptura est ἐνέειπεν,
quod reponere non dubitavi cum Iliadis editoribus novissimis: cf. Buttm.
Lexil. I, 281 sqq. 11. βόσκε C βόσκεν ἐν x βόσκε περκώτῃ x.
12. ὥστε om. et οὐκ post αὕτη add. x. 14. υἱεὶς F. 17. ἡ μὲν]
οἱ μὲν E. 18. λυρνησίς Cxz. — μετ' αὐτὴν ποx. — καὶ ante ἡ
add. Cor. satis opportune: cf. p. 616. 19. λυρνησίδι CDx. 23.
ὅσον xz. — μακάρων ἴδος codd., exc. F, in quo est μακαρίων πόλις;
sed Epit. exhibet Μάκαρος ἴδος, uti nunc legitur in Il. Ω, 544, quod
recepit Xyl.; ac genitivum Μάκαρος cum codd. omnes praebeant VIII,

8. Τότε μὲν οὖν τοιαῦτα ὑπῆρχεν, ὕστερον δὲ ἠκολούθησαν μεταβολαὶ παντοῖαι. τὰ μὲν γὰρ περὶ Κύζικον Φρύγες ἐπέφυκον ἕως Πρακτίου, τὰ δὲ περὶ Ἄβυδον Θρᾶκες· ἔτι δὲ πρότερον τούτων ἀμφοῖν Βέβρονκες καὶ Δρύοπες· τὰ δ' ἐξῆς Τρῆρες, 5 καὶ οὗτοι Θρᾶκες· τὸ δὲ Θήβης πεδίον Λυδοί, οἱ τότε Μήονες, καὶ Μυσῶν οἱ περιγερόμενοι τῶν ὑπὸ Τηλέφῳ πρότερον καὶ Τεύθραντι. οὕτω δὲ τοῦ ποιητοῦ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν Τροίαν εἰς ἓν συντιθέτος, καὶ τῶν Αἰολέων τὴν ἀπὸ τοῦ Ἔρμου πᾶσαν μέχρι τῆς κατὰ Κύζικον παραλίας κατασχόντων καὶ πόλεις 10 κτισάντων, οὐδ' ἂν ἡμεῖς ἀτόπως περιουδεύσαμεν, εἰς ταὐτὸ συντιθέμετες τὴν τε Αἰολίδα νῦν ἰδίως λεγομένην, τὴν ἀπὸ τοῦ Ἔρμου μέχρι Λεκτοῦ καὶ τὴν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Αἰσήπου. ἐν γὰρ τοῖς καθ' ἕκαστα διακρινοῦμεν πάλιν, παρατιθέμετες ἅμα τοῖς νῦν οὔσι τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα.
- 15 9. Ἔστιν οὖν μετὰ τὴν τῶν Κυζικηνῶν πόλιν καὶ τὸν Αἰσηπον ἀρχὴ τῆς Τρωάδος καθ' Ὅμηρον. λέγει δ' ἐκεῖνος μὲν οὕτω περὶ αὐτῆς·

οἱ δὲ Ζελεῖαν ἔβαιον ὑπαὶ πόδα νεῖατον Ἴδης

A. 878

Ἄφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,

- 20 Τρῶες· τῶν αὐθ' ἤρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

Πάνδαρος.

τούτους δὲ ἐκάλει καὶ Λυκίους· Ἀφνειοὺς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀφνίτιδος νομίζουσι λίμνης· καὶ γὰρ οὕτω καλεῖται ἡ Δασκυλίτις. C. 587

10. Ἡ μὲν δὲ Ζελεῖα ἐν τῇ παρωρείᾳ τῇ ὑστάτῃ τῆς Ἴδης 25 ἐστίν, ἀπέχουσα Κυζίκου μὲν σταδίους ἐνενηκόντα καὶ ἑκατόν,

356, Strabo hic quoque scripsisse videatur, quamquam pluralis ponitur etiam ab aliis auctoribus, quos excitat Heyn. ad l. c. T. VIII, p. 711. Denique πόλις, quod Strabonem hoc versu legisse ex loco supra alato liquet, hic etiam ex optimo codice recipiendum duxi. — καθύπερθεν F. — ἀπέρων om. μοx. 2. μὲν om. F. 3. δὲ om. F. 4. ἀμφοῖν sec. m. add. in D. 5. δὲ om. C. — μύονες F. 6. πρότερον om. E. 7. τὴν τροίαν καὶ τὴν αἰολίδα h. 8. ἀπὸ] ὑπὸ E. — τοῦ om. Fμοx. 11. συνθέντες EFμοx. 12. τὰ ἐφεξῆς μοx. 15. τῶν om. Ex. 16. ἢ ante ἀρχὴ add. x. — τρωιάδος F. 18. νεῖατα m. — μέλαν ὕδωρ μοx. 22. ἀφνειοί E. 23. δασκυλίτις Dh. 24. παρωρεία codd., exc. EF, in quibus est παρωρεία, sicut apud Eust. ad Il. B, 824 p. 354, 4 R.

τῆς δ' ἐγγυτάτω θαλάττης, καθ' ἣν ἐκδίδωσιν Αἴσηπος, ὅσον ὀγδοήκοντα. ἐπιμερίζει δὲ συνεχῶς τὰ κατὰ τὴν μετὰ τὸν Αἴσηπον·

οἱ δ' Ἀδρηστεϊάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
καὶ Πιτύαν εἶχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
τῶν ἤρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λιθοθώρηξ,
νῆε δ' ὡς Μέρπος Περκωσίον.

ταῦτα δὲ τὰ χωρία τῇ Ζελεΐα μὲν ὑποπέπτωκε, ἔχουσι δὲ Κυζικηνοὶ τε καὶ Πριαπηνοὶ μέχρι καὶ τῆς παραλίης. περὶ μὲν οὖν τὴν Ζελεϊαν ὁ Τάρσιός ἐστι ποταμός, εἴκοσι ἔχων διαβάσεις τῇ αὐτῇ ὁδῷ, καθάπερ ὁ Ἐπτάπορος, ὃν φησιν ὁ ποιητής· ὁ δ' ἐκ Νικομηδείας εἰς Νίκαιαν τέτταρας καὶ εἴκοσι, πολλοὺς δὲ καὶ ὁ ἐκ Φολόης εἰς τὴν Ἥλειαν † Σκάρθων πέντε καὶ εἴκοσι, πολλοὺς δὲ καὶ ὁ ἐκ Κοσκινίων εἰς Ἀλάβανδα, πέντε δὲ καὶ ἑβδομήκοντα ὁ ἐκ Τυάνων εἰς Σόλους διὰ τοῦ Ταύρου.

2. τῆς μετὰ F. 5. καπίτυαν F καὶ πτύαν ald. καὶ Πιτύειαν ἔχον edd. inde a Xyl. ex Il. B, 829. — τηρείης CDHx τυρείης orx. 10. τάρσος E. 11. ἑπτὰ ante ὁ Ἐπτάπορος excidisse haud male suspicatur Grosk. (v. p. 602), neque tamen pro certo affirmare ausim. 12. Verba ὁ δ' ἐκ — Ταύρου a Strabone profecta esse persuadere mihi non possum: primum enim insolita est ac parum concinna ratio fluvios indicandi; deinde πολλοὺς duobus locis positum mirabile; tum Σκάρθων quid sit obscurum est: denique fluvius, qui a Tyanis per Taurum fluit, Sarus, longe distat a Solis. Crediderim igitur a Strabonis quodam lectore non indocto antiquitus in margine addita atque inde in ordinem recepta esse: quod si factum esse statuatur, negligentius scripta esse nemo mirabitur. 13. πολλοὺς δὲ om. x Guar. Cor., uncisque incluserat Tzsch., quia numerus ipse postea additus. Hic vero fortasse ad alium fluvium referendus est, qui sive nominatur Σκάρθων sive sub hoc nomine latet; masculinum autem facili quidem negotio mutetur in πολλάς: sed eadem scriptura cum mox recurat, parum probabilis haec est coniectura. Videatur in animo habuisse πόρους quicumque haec scripsit. — σκάρθων scripsit Tzsch. participium verbi subesse suspicatus, atque Cor. in notis proposuit εἰσβάλλον s. ἐμβάλλον, quorum neutrum ferendum est; felicius sane Grosk. coniecit καταρρίων: sed quam incommode h. l. ponatur participium quaecumque liquido patet. 14. πολλάς, quod scribere voluerat Tzsch., scripsit Cor. 15. δὲ om. vox. — ὁ κτυάων (sic) E.

11. Ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσήπου σχεδόν τι.... στα-
 δίοις κολωνός ἐστιν, ἐφ' ᾧ τάφος δείκνυται Μέμνονος τοῦ
 Τιθωνοῦ· πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Μέμνονος κόμη. τοῦ δὲ Αἰ-
 σήπου καὶ τοῦ Πριάπου μεταξὺ ὁ Γρανίκος ῥεῖ, τὰ πολλὰ δὲ
 5 Ἀδραστείας πεδίον· ἐφ' ᾧ Ἀλέξανδρος τοὺς Δαρεῖον σατρα-
 πας ἀνὰ κράτος ἐνίκησε συμβαλόν, καὶ πᾶσαν τὴν ἐντὸς τοῦ
 Ταύρου καὶ τοῦ Εὐφράτου παρελαβεν. ἐπὶ δὲ Γρανίκῳ πόλις
 ἦν Σιδηρῆ, χώραν ἔχουσα πολλὴν ὁμώνυμον, κατέσπασται δὲ
 νῦν. ἐν δὲ τῇ μεθορίᾳ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῆς Πριαπητῆς ἐστὶ A. 879
 10 τὰ Ἀρπάγια τόπος, ἐξ οὗ τὸν Γαυμύδην μυθεύουσιν ἠρπά-
 χθαι· ἄλλοι δὲ περὶ Δαρδάνιον ἄκραν, πλησίον Δαρδάνου.

12. Πριάπος δ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμῆν' κτίσμα
 δ' οἱ μὲν Μιλησίων φασίν, οἵπερ καὶ Ἄβυδον καὶ Προκόνησον
 συνήκισαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, οἱ δὲ Κυζικητῶν· ἐπώνυμος
 15 δ' ἐστὶ τοῦ Πριάπου τιμωμένου παρ' αὐτοῖς, εἴτ' ἐξ' Ὀρνέων
 τῶν περὶ Κόρινθον μετενηνεγμένου τοῦ ἱεροῦ, εἴτε τῷ λέγεσθαι
 Διονύσου καὶ Νύμφης τὸν θεὸν ὀρηγούτων ἐπὶ τὸ τιμᾶν
 αὐτὸν τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὴ σφόδρα εὐάμπελός ἐστιν ἡ χώρα
 καὶ αὕτη καὶ ἐφεξῆς ὁμορος, ἣ τε τῶν Παριανῶν καὶ ἡ τῶν
 20 Λαμψακητῶν· ὁ γοῦν Ξέρξης τῷ Θεμιστοκλεῖ εἰς οἶνον ἔδωκε
 τὴν Λάμψακον. ἀπεδείχθη δὲ θεὸς οὗτος ὑπὸ τῶν νεωτέρων·
 οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πριάπον, ἀλλ' εἴκει τοῖς Ἀττικοῖς C. 588
 Ὁρθάνῃ καὶ Κομισάλῳ καὶ Τίχωνι καὶ τοῖς τοιοῦτοις.

13. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ χώρα αὕτη Ἀδραστεία καὶ Ἀδραστείας

1. ἐν post τι add. ix, praeterea spatium vacuum relictum est ante
 σταδίοις in codd., exc. Fⁱ, quorum alter hic exhibet εἰκοσι. Qui numerus
 exciderit, dici nequit: fortasse tamen scriptum fuit σχεδόν τι ἑξ. στα-
 δίοις. — στάοις CDh σταοι. σκόλωνος (sic) F. 4. γρανικός D
 (sic const.) Erit. — τὰ πολλὰ om. F. 6. προσβαλόν τω. 8. σι-
 δήνη F σιδινη ox. — κατέσπασαι F. 10. ἀρπάγια F ἀρπαγια
 (sic) D ἀρπαγια codd. rell. (?) edd.: Ἀρπάγια recepi ex Steph. s. v.,
 qui hunc ipsum Strabonis locum videtur secutus esse. — τόπος sec. m.
 inter versus add. in D. 11. ἄκραν hi. — φασί ante πλησίον add.
 ποσ. 13. προικόνησον C. 20. δέδωκε Dh. 21. ὑπὸ] ἀπὸ Cas.
 operarum, ut videtur, errore, Tzsch. 23. ὀρθάνῃ CDFh ὀρθαγῆνη
 E: Ὁρθάγης appellatur hic deus a Schol. ad Lycophron. v. 538, Ὁρ-
 θάνης ab aliis: v. Hesych. s. v. ibique Intpp.

πεδίοις, κατὰ ἔθος· τι οὕτω λεγόντων τὸ αὐτὸ χωρίον διττῶς, ὡς
καὶ Θήβην καὶ Θήβης πεδίοις, καὶ Μυγδοσίαν καὶ Μυγδοσίας
πεδίοις. φησὶ δὲ καὶ Καλλισθένης ἀπὸ Ἀδράστου βασιλέως,
ὃς πρῶτος Νεμέσεως ἱερὸν ἰδρύσατο, καλεῖσθαι Ἀδραστείαν.
ἢ μὲν οὖν πόλις μεταξὺ Πριάπου καὶ Παρίου, ἔχουσα ὑποκί- 5
μενον πεδίοις ὁμώνυμον, ἐν ᾧ καὶ μαρτεῖον ἦν Ἀπόλλωνος
Ἀκταίου καὶ Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν † Πυκάτην· εἰς δὲ Πάριον
μετηνέχθη πᾶσα ἢ κατασκευὴ καὶ λιθία κατασπασθέντος τοῦ
ἱεροῦ, καὶ ᾠκοδομήθη ἐν τῷ Παρίῳ βωμὸς, Ἐρμοκρίοντος ἔρ-
γον, πολλῆς μνήμης ἄξιον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κάλλος· τὸ δὲ 10
μαρτεῖον ἐξηλείφθη, καθάπερ καὶ τὸ ἐν Ζελείᾳ. ἐνταῦθα μὲν
οὖν οὐδὲν ἱερὸν Ἀδραστείας δεῖκνυται, οὐδὲ δὴ Νεμέσεως,
A. 880 περὶ δὲ Κυζικόν ἐστιν Ἀδραστείας ἱερὸν. Ἀντίμαχος δ' οὕτω
φησίν·

ἔστι δὲ τις Νέμεσις μεγάλη θεὸς, ἣ τάδε πάντα 15
πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δὲ οἱ εἴσατο πρῶτος
Ἀδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσιήποιο,
ἐνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδρηστία καλεῖται.

14. Ἔστι δὲ καὶ τὸ Πάριον πόλις ἐπὶ θαλάττῃ, λιμένα
ἔχουσα μείζω τῆς Πριάπου, καὶ ἠΰξημένη γε ἐκ ταύτης· θερα- 20

2. θήβας D θήβας et θήβης h. 3. καὶ ante Καλλισθένης om.
Cor. 6. ἐώνυμον E, sed ὁμω supra ἐπω add. pr. m. 7. κατὰ
τὴν πυκάτην om. Cx κατὰ τὴν τίκατιν Dhi: varias coniecturas ad
sanandum hunc locum protulerunt VV. DD.: κατὰ τὴν ἐπακτίαν Voss.
ad Scylac. p. 85, κατὰ τὴν ἀκτὴν Berkel. ad Steph. s. v. Ἀκτὴ (coll.
Schol. ad Apoll. Rhod. I, 403, qui ad verba νέσον αὐτόθι βωμὸν ἐπα-
κτίου Ἀπόλλωνος annotat ὃ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμετος), κατὰ τὴν Περκώ-
την Gronovius, κατὰ τὴν Πιτυῶτιν Cor., qui in ed. sua verba illa aste-
riscis inclusit, κατὰ τὴν πυμάτην ἀκτὴν Grosk.: ex quibus nulla pro-
bari potest nisi κατὰ τὴν ἀκτὴν. Neque tamen quidquam certius af-
firmare ausim. — πάρον D. 8. λιθεία oxx. 10. τὸ] τε moxx
Cor. 12. δὴ om. moxx Cor. 16. ἔλαχε ald. — ἴσατο C ἰδρύσατο
moxx. Similiter Eust. ad Il. B. 828 p. 355, 5 R. exhibet βωμὸν δὲ
οἱ εἴσατο ἧγουν ἔθρυσε πρῶτος. 17. περὶ Eust. l. l. — ρον D et ρύ
(sic) sec. m. supra ρ add. 18. ἀδραστεία x. — Post καλεῖται spatii
aliquid vacuum relictum est in F, deinde in fine versus scriptum περὶ
παρίου, atque initio versus proximi littera maiuscula appicta.

πυόντες γὰρ οἱ Παριανοὶ τοὺς Ἀτταλικούς, ὑφ' οἷς ἐτέτακτο ἡ Πριαπηνή, πολλὴν αὐτῆς ἀπετέμοντο, ἐπιτροπέων ἐκείνων. ἐνταῦθα μυθεύουσι τοὺς Ὀφιογενεῖς συγγενεῖάν τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις· φασὶ δ' αὐτῶν τοὺς ἄρρενας τοῖς ἐχεοθήκτοις ἄκος
 5 εἶναι συνεχῶς ἐφαπτομένους, ὥσπερ τοὺς ἐπιδούς, πρῶτον μὲν τὸ πελώριον εἰς ἑαυτοὺς μεταφέροντας, εἶτα καὶ τὴν φλεγμονὴν παύοντας καὶ τὸν πόρον. μυθεύουσι δὲ τὸν ἀρχηγέτην τοῦ γένους ἠρωά τινα ἐξ ὄφραως μεταβαλεῖν· τάχα δὲ τῶν Ψύλλων τις ἦν τῶν Λιβυκῶν, εἰς δὲ τὸ γένος διέτεινεν ἡ δύναμις μέχρι
 10 ποσοῦ. κίσμα δ' ἐστὶ τὸ Πάριον Μιλησίων καὶ Ἐρυθραίων καὶ Παρίων.

15. Πιτύα δ' ἐστὶν ἐν Πιτυοῦντι τῆς Παριανῆς, ὑπαρκέμενον ἔχουσα πιτυῶδες ὄρος· μεταξὺ δὲ κεῖται Παρίου καὶ Πριάπον κατὰ Λίνον, χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ, ὅπου οἱ Λινοῦσιοι
 15 κοχλῖαι ἄριστοι τῶν πάντων ἀλίσκονται.

16. Ἐν δὲ τῷ παράπλῳ τῷ ἀπὸ Παρίου εἰς Πριάπον ἡ τε παλαιὰ Προκόννησός ἐστι καὶ ἡ νῦν Προκόννησος, πόλιν ἔχουσα καὶ μέταλλον μέγα λευκοῦ λίθου σφόδρα ἐπαινούμενον· A. 881
 τὰ γοῦν κάλλιστα τῶν ταύτῃ πόλεων ἔργα, ἐν δὲ τοῖς πρῶτα C. 589
 20 τὰ ἐν Κυζίκῳ ταύτης ἐστὶ τῆς λίθου. ἐντεῦθεν ἐστὶν Ἀριστίας, ὁ ποιητὴς τῶν Ἀρμιασπειῶν καλουμένων ἐπῶν, ἀθηρῆ γόης, εἴ τις ἄλλος.

17. Τὸ δὲ Τηρείης ὄρος οἱ μὲν τὰ ἐν Πειρωσσοῦ ὄρη φασίν, ἃ ἔχουσιν οἱ Κυζικηνοὶ τῇ Ζελείᾳ προσεχῆ, ἐν οἷς βασ-

2. αὐτῆς] αὐτοῖς D. 3. μυθεύουσι F. — τοὺς ὀ γενεῖς Dh (sed in hoc φιογε suppletum recenti manu) i. 4. ἐχεοθήκτοις ο ἐχεοθήκτοις E ἐχοθήκτοις mx (?) edd. 6. πελώριον i. 7. καὶ post δὲ add. D (sed pr. m. post deletum) h Tzsch. Cor. 10. μιλησίων C. 12. Πιτύια Xyl. ex Epit.: at codicibus concinit Eust. ad ll. B, 828 p. 355 extr. R.: cf. XII, 565. 17. ἐστι om. x. 18. ἔχουσαι F. — ὁμῶντων post ἔχουσαι excidisse suspicatur Grosk. 19. τοῖς] ταύτοις mox ald. — πρῶτον codd., Cor. corr. 20. ἀρισταῖος codd., Tzsch. corr. de sententia Cas., coll. I, 21. XIV, 639: idem error apud alios etiam scriptores invenitur. 21. ἀρμιασπίων Cx. 23. Τηρείης] ρείης C τῆς ρείης codd. rell., sed τηρείης add. in marg. E, uti legitur apud Homerum ll. B, 828, unde restituit Tzsch. — πειρωσσοῦ x πειρωσσοῦ F.

λική θήρα κατεσκεύαστο τοῖς Λυδοῖς, καὶ Πέρσαις ὕστερον· οἱ δ' ἀπὸ τετταράκοντα σταδίων Λαμφάκου δεικνύουσι λόφον, ἐφ' ᾧ Μητρὸς θεῶν ἱερόν ἐστιν ἅγιον, Τηρείης ἐπικαλούμενον.

18. Καὶ ἡ Λάμφακος δ' ἐπὶ θαλάττῃ πόλις ἐστὶν εὐλίματος καὶ ἀξιόλογος, συμμίνουσα καλῶς, ὥσπερ καὶ ἡ Ἄβυδος· 5
διέχει δ' αὐτῆς ὅσον ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους· ἑκα-
λεῖτο δὲ πρότερον Πιτυοῦσσα, καθάπερ καὶ τὴν Χίον φασίν·
ἐν δὲ τῇ περαιᾷ τῆς Χερσονήσου πολίχνιον ἔστι Καλλίπολις·
καί ται δ' ἐπ' ἀκτῆς, ἐκκειμένη πολὺ πρὸς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὴν
Λαμφακηῶν πόλιν, ὥστε τὸ διάγραμμα μὴ πλέον εἶναι τετταρά- 10
κοντα σταδίων.

19. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λαμφάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν
πόλις καὶ ποταμός· κατέσπασται δ' ἡ πόλις· οἱ δὲ Παισηνοὶ
μετόκησαν εἰς Λάμφακον, Μιλησίων ὄντες ἄποικοι καὶ αὐτοί,
καθάπερ καὶ οἱ Λαμφακηνοί. ὁ δὲ ποιητὴς εἴρηκεν ἀμφοτέ- 15
ρος, καὶ προσθεῖς τὴν πρώτην συλλαβήν,

καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,

καὶ ἀφελών,

ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ

ναῖε πολυκτῆμων.

A. 882 καὶ ὁ ποταμός νῦν οὕτω καλεῖται. Μιλησίων δ' εἰσὶ καὶ αἱ
Κολωναὶ αἱ ὑπὲρ Λαμφάκου ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς Λαμφακηῆς·
ἄλλαι δ' εἰσὶν ἐπὶ τῇ ἐκτὸς Ἑλλησποντίᾳ θαλάττῃ, Ἰλίου διέ-
χουσαι σταδίους τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν· ἐξ ὧν τὸν

2. τεττα (sic) C. — τῆς ante Λαμφάκου add. edd., in quibus
praeterea σταδίων collocatur post hoc nomen: codicibus concinit Eust.
ad II. B, 829 p. 356, 17 R. 3. ἅγιον om. E. — Τηρείης] τῆς
ρεῖης codd., Cor. corr.: veram scripturam in codice suo legisse Eusta-
thium videtur effici ex iis quae scripsit l. l. — καλούμενον ox. 5. ὥσπερ]
ὡς E. 7. πιτύουσα codd., exc. E, cui concinit Eust. ad II. B, 828
p. 355 extr. R. — χίον Dh. 8. περαια] στερεᾶ codd., στερεῶν ald.,
Tzsch. corr. ex conii. Xyl. et Berkel. ad Steph. s. v. Καλλίπολις, ubi
hic Strabonis locus refertur. — χερσονήσω F χερρονήσου π. 9. ἐκ-
κειμένης μοx edd. 13. κατέσπαστο CDhίwx edd. κατέσπασται F,
quapropter perfectum reposui, quod legitur etiam in ox. — παισινοὶ
CDFh. 19. ἐν codd., Xyl. corr. ex II. E, 612. 23. ἄλλαι δ']
καὶ ἕτεραι E. — θαλάττῃ om. E.

Κύννον φασίν. Αναξιμένης δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθραία φησὶ λέγεσθαι Κολωνὰς καὶ ἐν τῇ Φωκίδι καὶ ἐν Θετταλίᾳ· ἐν δὲ τῇ Παριατῇ ἐστὶν Ἰλιοκολώνη. ἐν δὲ τῇ Λαμψακητῇ τόπος εὐάμπελος Γεργίθιον· ἦν δὲ καὶ πόλις Γέργιθα, ἐκ τῶν ἐν τῇ

5 Κυμαία Γεργίθων· ἦν γὰρ κακῆ πόλις πληθοντικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη αἱ Γέργιθες, ὅθενπερ ὁ Γεργίθιος ἦν Κεφάλων· καὶ νῦν ἔτι δαίκενται τόπος ἐν τῇ Κυμαία Γεργίθιον πρὸς Λαρίσση. ἐκ Παρίου μὲν οὖν ὁ γλωσσογράφος κληθεὶς ἦν Νεοπτόλεμος μνήμης ἄξιος, ἐκ Λαμφάκου δὲ Χάρων τε ὁ
10 συγγραφεὺς καὶ Ἀδειμαντος καὶ Αναξιμένης ὁ ῥήτωρ καὶ Μητρόδωρος, ὁ τοῦ Ἐπικούρου ἐταῖρος, καὶ αὐτὸς δ' Ἐπίκουρος τρόπον τινὰ Λαμψακηδὸς ὑπῆρξε, διατρίψας ἐν Λαμφάκῳ καὶ φίλοις χρησάμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοῖς περὶ Ἰδομενέα καὶ Λεοντία. ἐντεῦθεν δὲ μετήνεγκεν Ἀγρίππας C. 590
15 τὸν πεπτωκότα λέοντα, Λυσίππου ἔργον· ἀνέθηκε δὲ ἐν τῷ ἄλσει τῷ μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τοῦ Εὐρίπου.

20. Μετὰ δὲ Λάμφακόν ἐστὶν Ἄβυδος καὶ τὰ μεταξὺ χωρία, περὶ ὧν οὕτως εἴρηκε συλλαβῶν ὁ ποιητὴς καὶ τὴν Λαμψακητὴν καὶ τῆς Παριατῆς τινα (οὐπω γὰρ ἦσαν αὐταὶ αἱ
20 πόλεις κατὰ τὰ Τρωικά).

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
καὶ Σηστόν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην·
τῶν αὐτῶν Τρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος,

A. 883

φησίν,

25 ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι

αἰθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

οὕτω δ' εἰπὼν ἔοικε τὸ βασιλεῖον ἀποφαίνειν τοῦ Ἀσίου τὴν Ἀρίσβην, ὅθεν ἦκειν αὐτόν φησιν·

ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι

30 ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

οὕτω δ' ἀφανῆ τὰ χωρία ταῦτά ἐστιν, ὥστε οὐδ' ὁμολογοῦσι

3. ἡ Ἰλιοκολώνη ἢ ἡ λικολώνη ald., ad quam ἡλιοκολώνη (sic) Scrimgerus annotavit ex mw: inde manavit ἡλιουκολώνη, quod manuscriptos praebere ait Cas. 8. οὖν om. C. 12. ὑπῆρχε C, sed ξ supra x add. 15. ἐνέθηκε F. 17. τὰ om. F. 20. τὰ om. F. 24. φησίν om. x.

περὶ αὐτῶν οἱ ἱστοροῦντες, πλὴν ὅτι περὶ Ἄβυδον καὶ Λαμψακόν ἐστὶ καὶ Πάριον, καὶ ὅτι τῇ πάλαι Περκώτῃ μετωνομάσθη ὁ τόπος.

21. Τῶν δὲ ποταμῶν τὸν μὲν Σελλήεντᾶ φησὶν ὁ ποιητὴς πρὸς τῇ Ἀρίσβῃ ῥεῖν· εἶπερ ὁ Ἄσιος Ἀρίσβηθέν τε ἦκε καὶ ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος· ὁ δὲ Πράκτιος ποταμὸς μὲν ἐστὶ, πόλις δ' οὐχ εὐρίσκειται, ὡς τινες ἐνόμισαν· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Λαμψάκου· τὸ οὖν

καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,

οὕτω δεκτέον, ὡς περὶ ποταμοῦ, καθάπερ κάκεῖνα·

οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔλαιον,

καὶ

ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ ἔργ' ἐνέμοντο.

ἦν δὲ καὶ ἐν Λέσβῳ πόλις Ἀρίσβα, ἧς τὴν χώραν ἔχουσι Μηθυμναῖοι· ἐστὶ δὲ καὶ ποταμὸς Ἀρισβος ἐν Θράκῃ, ὡσπερ εἴρηται, καὶ τούτον πλησίον οἱ Κεβρήνιοι Θραῖκες. πολλαὶ δ' ὁμωνυμῖαι Θραξὶ καὶ Τρωσίν, οἷον Σκαιὸν Θραῖκές τινες καὶ Σκαιὸς ποταμὸς καὶ Σκαιὸν τεῖχος καὶ ἐν Τροίᾳ Σκαιαὶ πόλιν· Ξάνθιοι Θραῖκες, Ξάνθος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ· Ἀρισβος ὁ ἐμβάλλον εἰς τὸν Ἐβρον, Ἀρίσβῃ ἐν Τροίᾳ· Ῥήσος ποταμὸς

1. περὶ αὐτῶν post ἱστοροῦντες collocant Dh. 2. ἡ Παλαιπερκώτῃ Tzsch. Cor., et hic paulo post ingeniose οὕτως pro ὁ τόπος, Percotē tamen appellatam esse Parium falso ratus, cum diversa fuerint haud dubie oppida, ac Percotē suo nomine nominent Herodotus, Scylax, Plinius, Arrhianus; Grosk. igitur scribendum censuit ἡ πάλαι Περκώτῃ μετωνομάσθη οὕτως, coll. maxime Steph., qui s. v. Περκώτῃ exhibet haec: Περκώτῃ καὶ πάλαι Περκώπῃ πόλις Τρωάδος. Atque ex hoc quidem hunc Strabonis locum emendandum videri Cas. iam existimaverat. Verumtamen Groskurdii scriptura non satisfacit: fortasse, ceteris non mutatis, Περκώπῃ addendum est ante Περκώτῃ. 11. κηφισὸν codd., exc. Fx. 13. In hoc versu nunc legitur apud Homerum (v. II. B, 854) κλυτὰ δάματ' ἔλαιον, quae Strabo ipse refert supra XII, 542: sed quae codd. h. l. exhibent, afferuntur etiam ab Eust. ad II. B, 835 p. 356, 39 R. 15. καὶ om. mox. — Ἀρισβος post Θραῖκῃ collocat D. — ὡσπερ] ὡς F (?) edd. 16. Post Θραῖκες excidisse putat Grosk. τοῖς ἐν Τροίᾳ ὁμωνυμοῖς: quae quamquam commodissima, tamen non sunt necessaria. 19. καὶ ante Ξάνθος add. Ex Cor. 20. καὶ ante Ἀρίσβῃ add. Cor., post hoc nomen legitur in D.

ἐν Τροίᾳ, Πῆσος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Θρακῶν. ἔστι δὲ καὶ τῷ Ἀσίῳ ὁμώνυμος ἕτερος παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀσίος,

ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἰπποδάμοιο,

αὐτοκασίγητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Λύμαντος,

5 ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο.

22. Ἄβυδος δὲ Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, ἐπιτρέφαντος Γύγου, τοῦ Λυδῶν βασιλέως· ἦν γὰρ ἐπ' ἐκείνῳ τὰ χωρία καὶ ἡ Τρωὰς ἅπασα, ὀνομάζεται δὲ καὶ ἀκρωτήριόν τι πρὸς Λαρδάνην Γύγας· ἐπίκειται δὲ τῷ στόματι τῆς Προποντίδος καὶ C. 591

10 τοῦ Ἑλλησπόντου, διέχει δὲ τὸ ἴσον Λαμψάκων καὶ Ἰλίου, σταδίους περὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὸ ἑπταστάδιον, ὅπερ ἔλεξε Ξέρξης, τὸ διορίζον τὴν Εὐρώπην καὶ A. 884

τὴν Ἀσίαν. καλεῖται δ' ἡ ἄκρα τῆς Εὐρώπης Χερρόνησος διὰ τὸ σχῆμα, ἡ ποιοῦσα τὰ στενὰ τὰ κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἀντίκειται

15 δὲ τὸ ζεῦγμα τῇ Ἀβύδῳ. Σηστός δὲ ἀρίστη τῶν ἐν Χερρόνησῳ πόλεων· διὰ δὲ τὴν γειτοσύνην ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι καὶ αὕτη ἐτέτακτο, οὐπω ταῖς ἡπείροις διοριζόντων τῶν τότε τὰς ἡγεμονίας. ἡ μὲν οὖν Ἄβυδος καὶ ἡ Σηστός διέχουσιν ἀλλήλων τριάκοντά που σταδίους ἐκ λιμένος εἰς λιμένα, τὸ δὲ ζεῦ-

20 γμά ἐστὶ μικρὸν ἀπὸ τῶν πόλεων παραλλάξαντι ἐξ Ἀβύδου μὲν ὡς ἐπὶ τὴν Προποντίδα, ἐκ δὲ Σηστοῦ εἰς τὸναντίον· ὀνομάζεται δὲ πρὸς τῇ Σηστοῦ τόπος Ἀποβάθρα, καθ' ὃν ἐξέγιντο ἡ σχεδιά. ἔστι δὲ ἡ Σηστός ἐνδοτέρω κατὰ τὴν Προποντίδα ὑπερδέξιός τοῦ ῥοῦ τοῦ ἐξ αὐτῆς· διὸ καὶ εὐπετέστερον ἐκ τῆς

25 Σηστοῦ διαίρουσι παραλεξάμενοι μικρὸν ἐπὶ τὸν τῆς Ἡροῦς πύργον, κάκειθεν ἀφιέντες τὰ πλοῖα συμπράττοντος τοῦ ῥοῦ πρὸς τὴν περαιώσιν· τοῖς δ' ἐξ Ἀβύδου περαιουμένοις παραλεκτέον ἐστὶν εἰς ἀναντία ὀκτώ που σταδίους ἐπὶ πύργον τιὰ

1. δὲ post Πῆσος om. Ex. 3. μήτρων xx. 5. φρυγίη xx (sed hic postea corr.) Φρυγίη Cor. — σαγγαρίος F. 6. ἐπιστρέφαντος Dh. 7. ἐπ'] ἐπ' μοx edd. 12. τὸ om. Dh. 13. τῆς εὐρώπης om. μοx, τῆς om. ald. — χερρόνησος DF. 15. χερρόνησῳ F χερρόνησῳ xx. 16. καὶ αὕτη hic omitta leguntur supra ante ὑπὸ in F. 20. ἐξ om. F. 22. καθὸ Ehi. — ἐξέγθη (sic) ἰ ἐξέυθη ald. 25. παραλαξάμενοι C παραλλάζάμενοι rw edd. inde a Xyl. 27. παραλλακτέον edd. inde a Xyl.

κατ' ἀντικρὺ τῆς Σηστοῦ, ἔπειτα διαίρειν πλάγιον καὶ μὴ τελείως ἐναντίον ἔχουσιν τὸν ῥοῦν. ᾠκουν δὲ τὴν Ἄβυδον μετὰ τὰ Τρωικὰ Θραῖκες, εἰτα Μιλήσιοι. τῶν δὲ πόλεων ἐμπρησθεισῶν ὑπὸ Δαρείου, τοῦ Ξέρξου πατρός, τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα, ἐκοινώησε καὶ ἡ Ἄβυδος τῆς αὐτῆς συμφορᾶς· ἐπέφησε δὲ πνθόμενος μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν Σκυθῶν ἐπάροδον, τοὺς νομάδας παρασκευάζεσθαι διαβαίνειν ἐπ' αὐτὸν κατὰ τιμωρίαν ὧν ἔπαθον, δεδιώς, μὴ αἱ πόλεις πορθμεῖα παράσχοιεν τῇ στρατιᾷ. συνέβη δὲ πρὸς ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς καὶ τῷ χρόνῳ καὶ τοῦτο αἴτιον τῆς συγχύσεως τῶν τόπων. περὶ δὲ Σηστοῦ καὶ τῆς ὅλης Χερσονήσου προείπομεν ἐν τοῖς περὶ τῆς Θρακῆς τόποις. φησὶ δὲ τὴν Σηστόν Θεόπομπος βραχεῖαν μὲν, εὐερκῆ δέ, καὶ σκέλει διπλήθροφ συνάπτειν πρὸς τὸν λιμένα, καὶ διὰ ταῦτ' οὖν καὶ διὰ τὸν ῥοῦν κυρίαν εἶναι τῶν παρόδων.

23. Ὑπέρεκειται δὲ τῆς τῶν Ἄβυδηνῶν χώρας ἐν τῇ Τρωάδι τὰ Ἄστυρα, ἃ νῦν μὲν Ἄβυδηνῶν ἐστὶ, κατεσκαμμένη πόλις, πρότερον δὲ ἦν καθ' αὐτά, χρυσεῖα ἔχοντα, ἃ νῦν σπάνιά ἐστιν
 A. 885 ἐξαναλωμένα, καθάπερ τὰ ἐν τῷ Τμώλῳ τὰ περὶ τὸν Παικωλόν. ἀπὸ Ἄβυδου δ' ἐπὶ Αἰσηπὸν περὶ ἑπτακοσίους φασὶ σταδίους, εὐθυπλοῖα δὲ ἱλάττους.

C. 592 24. Ἐξω δὲ Ἄβυδου τὰ περὶ τὸ Ἴλιόν ἐστὶ, τὰ τε παράλια ἕως Λέκτον καὶ τὰ ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ καὶ τὰ παρῶρεια τῆς Ἰδῆς τὰ ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ. διττῶς δὲ ταῦτ' ὀνομάζει ὁ ποιητής, τοτὲ μὲν οὕτω λέγων·

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν ἔς πάρις Ἀγχίσαο,
 Δαρδανίους καλῶν, τοτὲ δὲ Δαρδάνους,

6. ἀπὸ om. D (sed sec. m. inter vers. add.) F. 8. δεδιώς F. — πορθμεῖα CDFh. — στρατιᾷ F στρατιᾷ x. 10. τῆς ante Σηστοῦ add. x. 11. χερσονήσου F. — προείπαμεν F. — περὶ Θρακῆν i: neque accusativus foret incommodus; malim tamen abesse τόποις. 17. πρότερον — ἐξαναλωμένα om. w. — καθ' αὐτὸ CD (ex corr. sec. m.: pr. m. scriptum fuerat καθ' αὐτά) Fh. — χρυσεῖα CDh. 18. καὶ ante τὰ περὶ add. mwx. — τῷ περὶ D, sed w postea in a mut. 19. φησὶ F. 21. τὸ] τὸν F. — ἄλλα ante παράλια add. mwx. Guar. ald. 22. παρῶρεια CDhix. 24. οὕτως CDFx. 25. ἤς CFmwx. 26. δαρδανίους καλῶν et mwx δαρδάνους om. x.

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδαροι ἀγχιμαχηταί.
εἰκὸς δ' ἐνταῦθα ἰδρῦσθαι τὸ παλαιὸν τὴν λεγομένην ὑπὸ τοῦ
ποιητοῦ Δαρδανίαν·

Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,

5 κτίσσει δὲ Δαρδανίην.

νῦν μὲν γὰρ οὐδ' ἴγρος πόλεως σώζεται ἀντόθι.

25. Εἰκάζει δὲ Πλάτων μετὰ τοὺς κατακλυσμοὺς τρία πο-
λιτείας εἶδη συνίστασθαι· πρῶτον μὲν τὸ ἐπὶ τὰς ἀκρωρείας
ἀπλοῦν τι καὶ ἄγριον, δευτέρου τὰ ὕδατα ἐπιτολάζοντα ἀκμὴν
10 ἐν τοῖς πεδίοις· δεύτερον δὲ τὸ ἐν ταῖς ὑπωρείαις, θαρροῦν-
των ἤδη κατὰ μικρὸν, ἅτε δὴ καὶ τῶν πεδίων ἀρχομένων ἀνα-
ψύχεσθαι· τρίτον δὲ τὸ ἐν τοῖς πεδίοις. λέγει δ' ἂν τις καὶ
τέταρτον καὶ πέμπτον ἴσως καὶ πλείω, ὕστατον δὲ τὸ ἐν τῇ
15 παραλίᾳ καὶ ἐν ταῖς νήσοις, λελυμένου παντὸς τοῦ τοιοῦτου
φύθου. τὸ γὰρ μᾶλλον καὶ ἥττον θαρρεῖν πλησιάζειν τῇ θα-
λάττῃ πλείους ἂν ὑπογράφοι διαφορὰς πολιτειῶν καὶ ἠθῶν,
καθάπερ τῶν ἀπλῶν τε καὶ τῶν ἀγρίων ἔτι πως ἐπὶ τὸ ἡμε-
ρον τῶν δευτέρων ὑποβεβηκότων. ἔστι δὲ τις διαφορὰ καὶ
20 ἀφ' ὧν ἤδη καὶ ἐπὶ τὸ ἀστεῖον καὶ ἀριστον ἦθος ἐτελεύτησεν
ἢ τῶν ὀνομάτων κατ' ὀλίγον μετάληψις, κατὰ τὴν τῶν ἠθῶν
ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετάστασιν, παρὰ τὰς τῶν τόπων καὶ τῶν

5. κτίσει codd., exc. Dh. 9. τι] τε ald. — δευσιότων F. 12. λέ-
γει F. 13. ἴσω F. 17. καθάπερ] καὶ ἅπερ codd., Xyl. corr., καὶ
καθάπερ Cor., qui post ὑποβεβηκότων levius incidens δέ om. post ἔστι.
— ἀπλῶν] ἀγαθῶν codd. edd., hoc verbum autem cum plane alienum sit
ab hoc loco, Groskurdii coniecturam recipere non dubitavi, mutationis
facilitate non minus commendabilem, quam sensus opportunitate. — τῶν

τε β α
ἀγαθῶν ἔτι πῶς καὶ τῶν ἀγρίων D, quae quomodo nata sint, satis li-
quet: inde τῶν ἀγαθῶν τε αἰτία πως καὶ τῶν ἀγρίων ἢ (hic tamen
omisso τε) Tzsch., qui etiam servavit καὶ ἅπερ parum feliciter. — ἀγρίων]
ἀνδρείων ald. — ἔστι πως μοι, ἔτι πως om. Cor., ἤδη πως coniecit
Grosk., quod satis arridet. 19. τούτους codd., exc. i, ex quo dativum
recte recepit Cor. — μεσαγρίων τῶ τῶν ἀγρίων καὶ μεσαγρίων,
quod codices habere tradit Cas., in nullo legitur. 21. καὶ ante κατὰ
add. ald.

βίῳ μεταβολάς. τάντας δὴ τὰς διαφορὰς ὑπογράψαι φησὶ τὸν ποιητὴν ὁ Πλάτων, τῆς μὲν πρώτης πολιτείας παράδειγμα τίθεται τὸν τῶν Κυκλώπων βίον, αὐτοφρεῖς τεμομένων καρπῶν καὶ τὰς ἀκρωρείας κατεχόντων ἐν σπηλαιῶσι τισίν·

ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, φησὶν, αὐτοῖς·

A. 886 τοῖσιν δ' οὐκ ἀγοραὶ βουλευφόροι, οὔτε θέμιστες·
ἀλλ' οἳ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἢ δ' ἀλόγων.

C. 593 τοῦ δὲ δευτέρου τὸν ἐπὶ τοῦ Δαρδάνου·
κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐπω Ἴλιος ἰρή
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκειον πολυπιδάκου Ἴδης.

τοῦ δὲ τρίτου ἐπὶ τοῦ Ἴλου τὸν ἐν τοῖς πεδίοις. τοῦτον γὰρ 15
παραδιδόασι τοῦ Ἴλιου κτίστην, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν λα-
βεῖν τὴν πόλιν· εἰκὸς δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ
τεθάψθαι αὐτόν, ὅτι πρῶτος ἐθάρρησεν ἐν τοῖς πεδίοις θέσθαι
τὴν κατοικίαν·

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο 20
μέσσον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἰσεύοντο.
οὐδ' οὗτος δὲ τελείως ἐθάρρησεν· οὐ γὰρ ἐνταῦθα ἴδρυσεν τὴν
πόλιν, ὅπου νῦν ἔστιν, ἀλλὰ σχεδόν τι τριάκοντα σταδίοις
ἀνωτέρω πρὸς ἔω καὶ πρὸς τὴν Ἴδην καὶ τὴν Δαρδανίαν κατὰ
τὴν νῦν καλουμένην Ἰλιέων κώμην. οἱ δὲ νῦν Ἰλιεῖς φιλοδο- 25
ξοῦντες καὶ θέλοντες εἶναι ταύτην τὴν παλαιὰν παρεσχέκασιν
λόγον τοῖς ἐκ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως τεκμαιρομένοις· οὐ γὰρ
ἔοικεν αὕτη εἶναι ἢ καθ' Ὀμηρον. καὶ ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσι
πλείους μεταβεβληκέναι τόπους τὴν πόλιν, ὅσατα δ' ἐνταῦθα
συμμεῖναι κατὰ Κροῖσον μάλιστα. τὰς δὴ τοιαύτας μεταβά- 30

8. γε Fxx. 9. σπέσι Dh σπέσι xx. 11. ἐπὶ] ἐκ codd., Cor.
corr. 12. κτίσσε Cxx. 14. ᾤκειον] ἔναον μοx, et in x postea mutatus
verborum ordo ἔναον ὑπωρείας. 17. εἰκὸς F. 21. μέσον xx. —
σεύοντο x ἰσεύοντο x. 22. τελείως rxx Cor. 29. μεταβεβλη-
καὶ F μεταβεβλημένα w. 30. συμμεῖναι] συμβῆναι CDhίρωx. —
Κροῖσον] μικρὸν x χρησμὸν μοx Guar. cdd.: cf. p. 601.

σεις, εἰς τὰ κάτω μέρη τὰς τότε συμβαινούσας, ὑπολαμβάνω καὶ βίων καὶ πολιτειῶν ὑπογράφειν διαφορὰς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἄλλοτε ἐπισκεπτέον.

26. Τὴν δὲ τῶν Ἰλίου πόλιν τῶν νῦν τέως μὲν κώμη
 5 εἶναι φασί, τὸ ἱερὸν ἔχουσαν τῆς Ἀθηναῶν μικρὸν καὶ εὐτελές. Ἀλέξανδρον δὲ ἀναβάτῃ μετὰ τὴν ἐπὶ Γρανίκῃ νίκην, ἀναθήμασί τε κοσμήσαι τὸ ἱερὸν καὶ προσαγορεύσαι πόλιν καὶ οἰκοδομίαις ἀναλαβεῖν προστάξαι τοῖς ἐπιμεληταῖς ἑλευθέραν τε κρῖναι καὶ ἄφορον, ὕστερον δὲ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν
 10 Περσῶν ἐπιστολὴν καταπέμψαι φιλόανθρωπον, ὑπισχνόμενον πόλιν τε ποιῆσαι μεγάλην καὶ ἱερὸν ἐπισημότερον, καὶ ἀγῶνα ἀποδείξειν ἱερόν. μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευταίην Ἀνσίμαχος μά- A. 887
 λιστα τῆς πόλεως ἐπεμελήθη καὶ νεῶν κατεσκευάσασε καὶ τεῖχος περιβάλετο ὅσον τετταράκοντα σταδίων συνῴκισέ τε εἰς
 15 αὐτὴν τὰς κύκλῳ πόλεις ἀρχαίας ἤδη κεκακωμένας, ὅτε καὶ Ἀλεξανδρείας ἤδη ἐπεμελήθη, συναφισμένης μὲν ἤδη ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ προσηγορευμένης Ἀντιγονίας, μεταβαλοῦσης δὲ τοῦνομα· ἔδοξε γὰρ εὐσεβὲς εἶναι τοὺς Ἀλέξανδρον διαδεξαμένους ἐκείνου πρότερον κτίζειν ἐπωνύμους πόλεις, εἴθ' ἑαυτῶν· καὶ
 20 δὴ καὶ συνέμεινε καὶ αὐξήσιν ἔσχε, νῦν δὲ καὶ Ῥωμαίων ἀποικίαν δέδεκται καὶ ἔστι τῶν ἐλλογίμων πόλεων.

C. 594

27. Καὶ τὸ Ἴλιον δ', ὃ νῦν ἔστι, κομὸπόλις τις ἦν, ὅτε
 πρῶτον Ῥωμαῖοι τῆς Ἀσίας ἐπέβησαν καὶ ἐξέβαλον Ἀντίοχον
 τὸν μέγαν ἐκ τῆς ἐντὸς τοῦ Ταύρου. φησὶ γοῦν Δημήτριος ὁ
 25 Σκήψιος, μειράκιον ἐπιδημήσας εἰς τὴν πόλιν κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς, οὕτως ὀλιγορημένην ἰδεῖν τὴν κατοικίαν, ὥστε μηδὲ κεραμωτὰς ἔχειν τὰς στέγας· Ἠγησιάνναξ δὲ τοὺς Γαλάτας περαιωθέντας ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀναβῆναι μὲν εἰς τὴν πόλιν δεομένους ἐρύματος, παρὰ χρῆμα δ' ἐκλιπεῖν διὰ τὸ
 30 ἀτειχιστον· ὕστερον δ' ἐπανόρθωσιν ἔσχε πολλήν. εἴτ' ἐκάκωσαν αὐτὴν πάλιν οἱ μετὰ Φιμβρίου Ῥωμαῖοι, λαβόντες

3. καὶ asteriscis inclusit Cor. 4. τὴν νῦν h (?) edd. 6. γρα-
 νικῶ DFz. 7. ἀντὶ κώμης post πόλιν add. Eust. ad ll. A, 163 p. 459,
 41 R. ubi totum hunc locum affert paulo liberius. 11. ποιήσειεν et
 per se et propter ἀποδείξειν aptius videatur: aoristum tamen exhibet etiam
 Eust. l. l. 13. νεῶ CD. 19. πόλεις ἐπωνύμους ποx. 20. [εσχε] ελαβε ald.

ἐκ πολιορκίας ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ. συνεπέμφθη δὲ ὁ Φιμβρίας ὑπάτω Οὐαλερίῳ Φλάκκῳ ταμίᾳς, προχειρισθέντι ἐπὶ τὸν Μιθριδάτην· καταστασιάσας δὲ καὶ ἀνελὼν τὸν ὑπα-
 τον κατὰ Βιθυνίαν αὐτὸς κατεστάθη κύριος τῆς στρατιᾶς, καὶ
 προελθὼν εἰς Ἴλιον, οὐ δεχομένων αὐτὸν τῶν Ἰλιέων, ὡς λη- 5
 στήν, † μάντι προσφέρει καὶ ἑνδεκαταίους αἰρεῖ· κανχωμένου δ',
 A. 888 ὅτι, ἦν Ἀγαμέμνων πόλιν δεκάτῃ ἔτει μόλις εἶλε τὸν χιλιόναυ-
 στόλον ἔχων καὶ τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα συστρατεύουσαν, ταύ-
 την αὐτὸς ἑνδεκάτῃ ἡμέρᾳ χειρώσασατο, εἶπέ τις τῶν Ἰλιέων·
 οὐ γὰρ ἦν Ἔκτωρ ὁ ὑπερμαχῶν τῆς πόλεως. τοῦτον μὲν οὖν 10
 ἐπελθὼν Σύλλας κατέλυσε, καὶ τὸν Μιθριδάτην κατὰ συμβά-
 σεις εἰς τὴν οἰκίαν ἀπέπεμψε, τοὺς δ' Ἰλιέας παρεμυθίσασατο
 πολλοῖς ἐπανορθώμασι. καθ' ἡμᾶς μέντοι Καῖσαρ ὁ Θεὸς πολὺ
 πλέον αὐτῶν προνόησε, ζηλώσας ἅμα καὶ Ἀλέξανδρον· ἐκεῖ-
 νος γὰρ κατὰ συγγενείας ἀνανέωσιν ὄρμησε προνοεῖν αὐτῶν, 15

I. καὶ ante ὁ add. F. 2. φλάκκῳ C. 4. ἐν βιθυνίᾳ ald. 6. μάν-
 τει et μάντι ἢ μηχανάς τε ἢ μάχην τῷ ἀνάγκῃ x, spatium vacuum re-
 lictum est inter ληστήν et προσφέρει in μοx: quod Cas. tradit in
 exaratis codicibus legi μάχην προσφέρει conflatum est ex scriptu-
 ris a Scrimgero ex w et mo enotatis. Guar. haec habet: *admoto ad
 urbem exercitu, undecimo die eam cepit*; Eust. denique ad II. A, 163
 p. 459 extr. R. hunc locum asserens illa verba omittit. Varias inde con-
 iecturas proposuerunt VV. DD.: βίαν τε Cas., μάχην μηχανάς τε Palmer.
 (in Gr. auctt. p. 340), μηχανάς τε Freinshem. (in indic. Curt. s. v.
 Ilium), βίαν τε καὶ ἀπάτην Tzsch., coll. Dionis Cassii fragm. 131. οὐ
 κατὰ τὸ ἰσχυρόν, ἀλλ' ἀπατήσας εἶλε: quem pressius secutus Grosk.
 coniecit ἀπάτην προσφέρει, aut, si lacuna statuenda sit, [οὐ] βίαν [ἀλλ'
 ἀπάτην] προσφέρει. Ex quibus, si codicum auctoritatem sequimur, Ca-
 sauboni coniectura βίαν τε una commendabilis est: μηχανάς rec. Cor. —
 ἑνδεκαταίᾳ exhibet Eust. l. c., δεκαταίους et paulo post δεκάτῃ scri-
 psisse Strabonem Cor. suspicatur ex Epit., in qua et hic et paulo post
 legitur ἐν ἡμέραις δέκα: neque infitandum est multo aptiorem sic eva-
 dere utriusque expeditionis comparationem. 7. χιονούστολον F' χιλιό-
 ναύστολον ἢ ald. χιλιόναυ στρατὸν Epit., quod inde recipiendum esse
 censuit Cor., coll. Eurip. Oreste v. 352. 12. οἰκίαν F. — παρεμυ-
 θίσασατο· πολλοῖς πόλεις ἐπανορθώσασατο r: similia Scrimg. notavit e w,
 πολλὰς tamen scribens pro πολλοῖς et ἐπανορθώσασατο pro ἐπανορθώ-
 σασατο: in utroque codice haud dubie idem legitur; quod Cas. affert καὶ
 πολλὰς πόλεις ἐπανορθώσασατο in nullo est.

- ἄμα καὶ φιλόμηρος ὦν. φέρεται γοῦν τις διόρθωσις τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, ἢ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη, τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ τῶν περὶ Καλλισθένη καὶ Ἀνάξαρχον ἐπελθόντος καὶ σημειωσαμένου τινά, ἔπειτα καταθέντος εἰς νάρθηκα, ὃν ἤρουν
 5 ἐν τῇ Περσικῇ γάξῃ πολυτελῶς κατεσκευασμένον. κατὰ τε δὴ τὸν τοῦ ποιητοῦ ζῆλον καὶ κατὰ τὴν συγγένειαν τὴν ἀπὸ τῶν Αἰακιδῶν τῶν ἐν Μολοσσοῖς βασιλευσάντων, παρ' οἷς καὶ τὴν Ἄνδρομάχην ἰστοροῦσι βασιλεῦσαι, τὴν Ἐκτορος γενομένην γυναικα, ἐφιλοφρονεῖτο πρὸς τοὺς Ἰλιάας ὁ Ἀλέξανδρος· ὁ δὲ A. 889
 10 Καῖσαρ καὶ φιλαλέξανδρος ὦν καὶ τῆς πρὸς τοὺς Ἰλιάας συγγενείας γνωριμώτατα ἔχων τεκμήρια ἐπερρώσθη πρὸς τὴν ἐνεργεσίαν νεανικῶς· γνωριμώτερα δέ, πρῶτον μὲν ὅτι Ῥωμαῖος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν *τ* * Αἰνείαν ἀρχηγέτην ἠγοῦνται· ἔπειτα ὅτι C. 595
 15 Ἰούλιος ἀπὸ Ἰούλου τινὸς τῶν προγόνων· ἐκεῖνος δ' ἀπὸ Ἰούλου τὴν προσωνυμίαν ἔσχε ταύτην, τῶν ἀπογόνων εἰς ὧν τῶν ἀπὸ Αἰνείου. χῶραν τε δὴ προσένειμεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀλειτουρησίαν αὐτοῖς συνεφύλαξε, καὶ μέχρι νῦν συμμένουσιν ἐν τούτοις. ὅτι δ' οὐκ ἐνταῦθα ἴδονται τὸ παλαιὸν Ἴλιον καθ' Ὀμηρον σκοποῦσιν, ἐκ τῶν τοιῶνδε τεκμαί-
 20 ρονται. πρότερον δὲ ὑπογραπτέον τοὺς τόπους ἀπὸ τῆς παραλίης ἀρξάμενους, ἀφ' ἧσπερ ἔλιπομεν.

28. Ἔστι τοίνυν μετ' Ἄβυδον ἢ τε Δαρδανὶς ἄκρα, ἧς μικρὸν πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ ἡ πόλις ἢ Δάρδανος, διέχουσα

1. φαίνεται D. 3. τῶν] τὸν Dhw. — καλλισθένην rwx edd.
 4. καταθέντος — γάξῃ om. rw. 5. ταῦτα ante πολυτελῶς add. rw.
 — τε] γε x. 9. γὰρ post ἐφιλοφρονεῖτο add. codd., exc. Dh: ἀρα scribendum censet Tyrwh. 11. γνωριμώτερα Cor. de Cas. sent. propter comparativum qui sequitur: atque unam eandemque formam utroque loco ponendam esse apparet, sive superlativum, sive comparativum, quem malim et ipse. 12. πρῶτον μὲν om. x. — Ῥωμαίοις CD (hic ex corr. sec. m.) ἢ Ῥωμαῖοι rw. 13. τ' om. orxx Cor., nec ferri potest. — ὅτι] τε codd., exc. x, in quo haec vox om., et i, qui habet Ἰπειθ' ὅτι, quod rec. Cor. 15. Ἰούλου CF Ἴλου ix Cor. — προσηγορίαν F. 16. προσένειμεν CDFhx. 17. ἀλειτουρησίαν E. 18. συμβαίνουσιν Cnw. — νῦν post ἐνταῦθα add. Dh: — ἴδρυτο ἢ ald. Cor. 21. ἀφ' ἧς παρελπίομεν Eh. 22. μικρῶ μοxx edd. 23. πρότερον] πρόθεν ald.

τῆς Ἀβύδου ἑβδομήκοντα σταδίους. μεταξύ τε ὁ Ῥοδῖος ἐκπίπτει ποταμός, καθ' ὃν ἐν τῇ Χερρονήσῳ τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστιν, ὃ φασιν Ἐκάβης εἶναι τάφον· οἱ δὲ τὸν Ῥοδίον εἰς τὸν Αἴσηπον ἐμβάλλειν φασίν· εἰς δ' ἐστὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων καὶ οὗτος·

5

Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε.

ἡ δὲ Δάρδανος κτίσμα ἀρχαῖον, οὕτω δ' εὐκαταφρόνητον, ὥστε πολλάκις οἱ βασιλεῖς οἱ μὲν μετόκιζον αὐτὴν εἰς Ἀβυδον, οἱ δὲ ἀνέγκιζον πάλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον κτίσμα. ἐνταῦθα δὲ συνήλθον Σύλλας τε Κορνήλιος, ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμῶν, καὶ Μιθρι- 10 δάτης ὁ κληθεὶς Εὐπάτωρ, καὶ συνέβησαν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ καταλύσει τοῦ πολέμου.

29. Πλησίον δ' ἐστὶ τὸ Ὀφρούριον, ἐφ' ᾧ τὸ τοῦ Ἐκτορος ἄλσος ἐν περιφανεῖ τόπῳ· καὶ ἐφεξῆς λίμνη Πτελεώς.

A. 890 30. Εἶτα Ῥοίτιον πόλις ἐπὶ λόφῳ κειμένη καὶ τῷ Ῥοι- 15 τείῳ συνεχῆς ἡῶν ἀλιτενῆς, * Αἰάντειον * ἐφ' ἧς μνημα καὶ ἱερὸν Αἴαντος καὶ ἀνδριάς, ὃν ἄρατος Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον ἀπέδωκε τοῖς Ῥοιτειῦσι πάλιν, καθάπερ καὶ ἄλλοις [ἄλλους], ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. τὰ γὰρ κάλλιστα ἀνασθήματα ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἱερῶν ὁ μὲν ἦρε, τῇ Αἴγυπτίᾳ 20 χαριζόμενος, ὁ δὲ θεοῖς ἀπέδωκε.

1. τε] δὲ *Eh* (?) edd. — Ῥοδῖος codd., Tzsch. accent. mutavit. 2. καθ' ὃ *CD*. 6. θ'] δ' codd., Xyl. corr. ex ll. *M*, 20. 13. Ὀφρούριον codd., exc. *E* Epit. 14. πτελεός *x*. 15. εἶτα] καὶ ἐφεξῆς *moz.* — Ῥοίτιον *CFmozxx* Ῥοίτιον *D*, et *v* sup. *i* pr. m. add., unde Ῥοίτιον *hi*: veram scripturam servavit *E* (cf. Eust. ad ll. *B*, 648 p. 313, 28 R. Schol. ad Apollon. Rhod. 1, 929). — Ῥοίτιον *CFmozxx* Ῥοίτιον *D* (*v* add. pr. m. sup. *i*) Ῥοίτιον *hi*. 16. ἡῶν συνεχῆς *moz.* — ἡῶν *EF*. ἀλιτενῆς *C* (sed *γ* mutatum in *τ*) *DFhirw*. — Αἰάντειον om. Eust. l. c. et ad ll. *H*, 86 p. 666, 50 R.: idque nomen aut pro glossa delendum aut post ἧ collocandum censuerunt VV. DD. inde a Salmasio (ad Solin. p. 611): transponere maluerunt Tzsch. Cor., ego vero e margine potius male receptum esse crediderim. 18. Ῥοιτειῦσι codd. 19. ἄλλους om. codd., sed ἄλλα exhibet *x*, quod inde rec. Cor.: masculinum vero cum non tantum melius quadret ad sensum, sed etiam cur exciderit facilius intelligatur, altera denique scriptura nulla sit auctoritate, ita scribere non dubitavi. Eust. ad ll. *H*, 86 p. 666, 52 R. mire erravit in referendo hoc loco. 20. ἦρεν ἐν τῇ *F*.

31. Μετὰ δὲ τὸ *Ροίτειον* ἐστὶ τὸ *Σίγειον*, κατασπασμένη πόλις, καὶ τὸ ναύσταθμον καὶ ὁ *Ἀχαιοῶν* λιμὴν καὶ τὸ *Ἀχαιῶν* στρατόπεδον καὶ ἡ *Στομαλίμη* καλουμένη καὶ αἱ τοῦ *Σκαμάνδρου* ἑμβολαί. συμπεσόντες γὰρ ὁ τε *Σιμόεις* καὶ ὁ *Σκάμανδρος* ἐν τῷ πεδίῳ, πολλὴν καταφέροντες ἰλὸν, προσχοῦσι τὴν παραλίαν καὶ τυφλὸν στόμα τε καὶ λιμνοθαλάττας καὶ ἔλη ποιοῦσι. κατὰ δὲ τὴν *Σιγιάδα* ἄκραν ἐστὶν ἐν τῇ *Χερρονήσῳ* τὸ *Πρωτεσιλαίον* καὶ ἡ *Ἐλεοῦσσα*, περὶ ὧν εἰρήκαμεν ἐν τοῖς *Θρακίσις*.
- 10 32. Ἔστι δὲ τὸ μῆκος τῆς παραλίας ταύτης, ἀπὸ τοῦ *Ροίτειον* μέχρι *Σιγείου* καὶ τοῦ *Ἀχιλλέως* μνήματος εὐθνηπλοούντων, A. 891 ἐξήκοντα σταδίων· ὑποπέπτωκε δὲ τῷ *Πίῳ* πᾶσα, τῷ μὲν ὦν C. 596 κατὰ τὸν *Ἀχαιοῶν* λιμένα ὅσον δώδεκα σταδίους διέχουσα, τῷ δὲ πρῶτῳ τριάκοντα ἄλλοις σταδίοις, ἀνωτέρῳ κατὰ τὸ πρὸς 15 τὴν *Ἴδην* μέρος. τοῦ μὲν ὦν *Ἀχιλλέως* καὶ ἱερόν ἐστι καὶ

1. *ροίτιον* ἢ *ροίτιον* codd. rell. (sed *οι* sup. v sec. m. add. in D), exc. E, qui verum servavit. — *σίγιον* codd., exc. E. 2. *ναύσταθμον*] *ναύπεδον* C omissis simul omnibus quae leguntur inde a — *σταθμον* usque ad *στρατο* —. 4. *ἑμβολαί* F. — Post γὰρ inter versus pr. m. addita sunt μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ ὦν ἰλλου in E. Praeterea in margine superiore eiusdem paginae cod. E, nullo tamen signo addito, quo ad certum locum referantur, leguntur haec: *παραπλησιάζουσι δὲ ὁ μὲν τῷ σιγείῳ, ὁ δὲ σιμόεις τῷ ροίτειῳ*. Petita sunt haec omnia e pag. 597. 5. *καταφέρουσι ἰλὸν καὶ προσχοῦσι ποτ.* 6. *τε* om. E. — *ἔλλη* F. 7. *σιγιάδα* codd., exc. E. — *χερρονήσω* F. 8. *πρωτεσιλαίον* Forz *πρωτεσιλαίων* C *πρωτεσιλέων* Dhī: quod recepi servavit E hic et VII Fr. 52. — *ἰλεοῦσα* Dhī *πορξ* *Ἐλαιοῦσσα* Cor., sed ε ubique codd. tuentur apud Strabonem: cf. ad VII Fr. 52; *Ἐλεοῦς* contra scribendum censeo Grosk. propter verba Epitomes (v. VII Fr. 55) *ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλεοῦς ἀρσενικῶς λέγεται*. At haec non ipsius Strabonis sunt verba, ut liquet ex E (v. Fr. 52): quamquam in illo quoque hoc nomen masculino genere effertur *Ἐλεοῦς*. Sed non est quod miremur hanc generis mutationem, quae cum in aliis nominibus urbium offenditur, tum in hoc ipso infra XIV, 651 coll. 655 recurrit, ubi de insula agitur ad Cariae oram sita. 10. τὸ om. E. — τοῦ ante *Ροίτειον* om. E. — *ροίτιου* Dh *ροίτου* C. 13. τὸν] τῶν F. 14. *ἀνωτέρῳ* codd. edd., sed adverbium quomodo explicari possit non intelligo. — *πρὸς τὸ κατὰ τὴν Ἴδην* Dhī ald.

μῆμα πρὸς τῷ Σιγείῳ, Πατρόκλου δὲ καὶ Ἀντιλόχου μῆματα, καὶ ἐναγίζουσι οἱ Ἰλιεῖς πᾶσι καὶ τούτοις καὶ τῷ Αἴαντι. Ἡρακλῆα δ' οὐ τιμῶσιν, αἰτιώμενοι τὴν ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν, φαίη τις ἄν, οὕτως ἐπόρθησεν, ὥστ' ἀπολι- 5
πεῖν τοῖς ὕστερον ἐκπορθήσουσι κεκακωμένην μὲν, πόλιν δέ·
διὸ καὶ οὕτως εἴρηκεν ὁ ποιητής·

Ἰλίον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγριάς.

ἡ γὰρ χηρεία λειπανδρία τίς ἐστίν, οὐκ ἀφανισμὸς τελείος· οὐ-
τοι δ' ἠφάνισαν τελείως, οἷς ἐναγίζειν ἀξιοῦσι καὶ τιμᾶν ὡς
θεούς· εἰ μὴ τοῦτ' αἰτιάσαιντο, διότι οὗτοι μὲν δίκαιον πόλε- 10
μον ἐξήνεγκαν, ἐκεῖνος δὲ ἄδικον, ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος·
πρὸς τοῦτο δὲ πάλιν ἀντιτίθεται μῦθος· οὐ γὰρ ἔνεκα ἵππων,
ἀλλὰ μισθοῦ ὑπὲρ τῆς Ἡσιόνης καὶ τοῦ κήτους. ἀλλ' εἰσωμεν
ταῦτα· εἰς γὰρ μύθων ἀνασκευὰς ἐκπίπτει· τάχα δὲ λανθάνουσί 15
τινες ἡμᾶς αἰτίαι πιστότεραι, δι' αἷς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε
τοὺς μὲν τιμᾶν, τοὺς δὲ μῆ. ἔοικε δὲ ὁ ποιητής μικρὰν ἀπο-
φαίνειν τὴν πόλιν ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείους λόγῳ, εἴπερ

ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν

Ἰλίον ἐξαλάπαξε πόλιν.

καὶ φαίνεται ὁ Πριάμος τῷ τοιούτῳ λόγῳ μέγας ἐκ μικροῦ 20
γεγονῶς καὶ βασιλεὺς βασιλέων, ὡς ἔφαμεν. μικρὸν δὲ προελ-
θοῦσιν ἀπὸ τῆς παραλίας ταύτης ἐστὶ τὸ Ἀχαιῖον, ἦδη τῆς
Τενεδίων περαιῆς ὑπάρχον.

33. Τοιούτων δὲ τῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ τόπων ὄντων, ὑπέρ-
κεται τούτων τὸ Τρωικὸν πεδίον μέχρι τῆς Ἰδῆς ἀγῆκον ἐπὶ 25
πολλοὺς σταδίους κατὰ τὸ πρὸς ἑὸ μέρος. τούτου δ' ἡ μὲν
παρωρείος ἐστὶ στεγὴ, τῇ μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τεταμένη μέ-
χρι τῶν κατὰ Σκῆψιν τόπων, τῇ δ' ἐπὶ τὰς ἄρκτους μέχρι τῶν
κατὰ Ζέλειαν Λυκίων. ταύτην δ' ὁ ποιητής ὑπ' Αἰνεία τάττει
καὶ τοῖς Ἀντιγορίδαις, καλεῖ δὲ Δαρδανίαν. ὑπὸ δὲ ταύτῃ 30

1. σιγῶ C. 4. ἀπολείπειν Dhx. 9. τελῶς edd. 10. θεοῖς
D pr. m., post corr. sec. m. — ὅτι κx. 13. εἰσωμεν scribendum
videtur. 14. ἀνασκευὰς F. — καὶ post δὲ add. Cor. 16. τοῖς μὲν
— τοῖς δὲ F. 18. οἷη CDh. — νηυσὶ] κυσὶ F. 21. ὡς om. CF.
22. ταύτης om. Dh. 26. τούτων F. 27. τῇ μεσημβρίᾳ ποιωx.
30. ἀντιγορίδαις C.

Κεβρηνία, πεδιάς ἢ πλείστη, παράλληλός πως τῇ Λαρδανία· ἦν δὲ καὶ πόλις ποτὲ Κεβρήνη. ὑπονοεῖ δ' ὁ Δημήτριος μέχρι δευρο διατείνειν τὴν περὶ τὸ Ἴλιον χώραν τὴν ὑπὸ τῷ Ἐκτορι, ἀνήκουσαν ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου μέχρι Κεβρηνίας· τάφον τε
 5 γὰρ Ἀλεξάνδρου δεικνυσθῆαι φησιν αὐτόθι καὶ Οἰνώης, ἦν A. 892
 ἱστοροῦσι γυναῖκα γεγονέναι τοῦ Ἀλεξάνδρου, πρὶν Ἑλένην ἀρ-
 πάσαι· λέγειν τε τὸν ποιητὴν

Κεβριόνην νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πιριάμοιο,
 ὃν εἰκὸς εἶναι ἐπώνυμον τῆς χώρας ἢ καὶ πόλεως, ὅπερ πιθα- C. 597
 10 νότερον· τὴν δὲ Κεβρηνίαν διήκειν μέχρι τῆς Σκηψίας, ὄριον
 δ' εἶναι τὸν Σκάμανδρον μέσον αὐτῶν ῥέοντα· ἐχθραν δ' αἰεὶ
 καὶ πόλεμον εἶναι τοῖς τε Κεβρηνοῖς καὶ τοῖς Σκηψίοις, ἕως
 Ἀντίγονος αὐτοὺς συνῴκισεν εἰς τὴν τότε μὲν Ἀντιγονίαν, νῦν
 δὲ Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς μὲν οὖν Κεβρηνίας συμμαίνει τοῖς ἄλ-
 15 λοις ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, τοὺς δὲ Σκηψίους ἐπανελθεῖν εἰς τὴν
 οἰκίαν, ἐπιτρέψαντος Λυσιμάχου.

34. Ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ τοὺς τόπους Ἰδαίας ὄρεινῆς δύο φη-
 σὶν ἀγκῶνας ἐκτείνεσθαι πρὸς θάλατταν, τὸν μὲν εὐθὺς Ῥοιτείου,
 τὸν δὲ Σιγείου, ποιοῦντας ἐξ ἀμφοῖν γραμμὴν ἡμικυκλιώδη·
 20 τελευτῶν δ' ἐν τῷ πεδίῳ, τοσοῦτον ἀπέχοντας τῆς θαλάττης,
 ὅσον τὸ νῦν Ἴλιον. τοῦτο μὲν δὴ μεταξὺ τῆς τελευτῆς τῶν λε-
 χθέντων ἀγκῶνων εἶναι, τὸ δὲ παλαιὸν κτίσμα μεταξὺ τῆς
 ἀρχῆς· μεταλαμβάνεσθαι δ' ἐντὸς τό τε Σιμοείσιον πεδίον,

1. κεβρηνία F κεβρινία C. — Verba πεδιάς — κεβρήνη om. w. 3. τὸν Ἴλιον F. 4. ἀπὸ] ὑπὸ CDh. — κεβρινίας Dh. — τε om. F. 6. γενέσθαι ποx. 7. τε om. CDh; δὲ καὶ ποx edd. λέγει ὁ ποιη- τῆς καὶ x: quod recepi exhibit F. 9. καὶ post ὅπερ add. D (sed in hoc postea atramento inductum est) hī. 11. αἰεὶ ἐπιπόλεμον (sic) F. 12. κεβρηνοῖς CDhī. 13. συνῴκησεν F. 14. κεβρηνοὺς ἱμοx Cor., Κεβρηνοὺς et hic et supra scribendum censet Grosk. e p. 606 paulo audacius: equidem, si quid mutandum est, scribere malim Κεβρη- νίας, coll. Steph. s. v. Κεβρηνία. — συμμαίνει C (?) edd. 16. οἰκίαν Dh. 17. τοὺς τόπους] τούτους Cor. parum apte: excidisse contra hoc pronomen cum Groskurdio crediderim, sive ante τοὺς sive post τόπους scriptum fuit. 18. ῥοιτείου CDFh; ῥυτίου rell. codd., exc. E. 19. σι- γίου C. 21. τὸ] τὸν F. 22. ἀγκῶνας rw. 23. μεταλλάσσεσθαι E καταλαμβάνεσθαι Cor. recte, ut opinor. — σιμοείσιον F.

δι' οὗ ὁ Σιμόεις φέρεται, καὶ τὸ Σκαμάνδριον, δι' οὗ Σκά-
 μανδρος ῥεῖ. τοῦτο δὲ καὶ ἰδίως Τρωικὸν λέγεται, καὶ τοὺς
 πλείστους ἀγῶνας ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα ἀποδίδωσι· πλατύτερον
 γὰρ ἐστὶ, καὶ τοὺς ὀνομαζομένους τόπους ἐνταῦθα δεικνυμένους
 ὀρῶμεν, τὸν ἱριεόν, τὸν τοῦ Αἰσούτου τάφον, τὴν Βατίειαν, 5
 τὸ τοῦ Ἴλου σῆμα. οἱ δὲ ποταμοὶ ὃ τε Σκάμανδρος καὶ ὁ Σι-
 μόεις, ὁ μὲν τῷ Σιγείῳ πλησιάσας, ὁ δὲ τῷ Ροιτείῳ, μικρὸν
 ἔμπροσθεν τοῦ νῦν Ἰλίου συμβάλλουσι, εἰς ἐπὶ τὸ Σίγειον ἐκ-
 διδόασιν καὶ ποιοῦσιν τὴν Στομαλίμην καλουμένην. διείργει δ'
 ἐκάτερον τῶν λεχθέντων πεδίων ἀπὸ θατέρου μέγας τις ἀρχὴν 10
 τῶν εἰρημένων ἀγκώνων ἐπ' εὐθείας, ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου τὴν
 ἀρχὴν ἔχων, συμφυῆς αὐτῷ, τεινόμενος δ' ἕως τῆς Κεβρητίας
 καὶ ἀποτελῶν τὸ Ε γράμμα πρὸς τοὺς ἐκατέρωθεν ἀγκῶνας.

35. Ὑπὲρ δὲ τούτου μικρὸν ἢ τῶν Ἰλιέων κώμη ἐστίν, ἐν
 ἣ νομίζεται τὸ παλαιὸν Ἴλιον ἰδρῦσθαι πρότερον, τριάκοντα 15
 σταδίους διέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως. ὑπὲρ δὲ τῆς Ἰλιέων κώ-
 μης δέκα σταδίοις ἐστὶν ἡ Καλλικολώνη, λόφος τις, παρ' ὃν
 ὁ Σιμόεις ῥεῖ, πενταστάδιον διέχων· γίνεται οὖν εὐλογον πρῶ-
 τον μὲν τὸ ἐπὶ τοῦ Ἄρεος·

1. σιμόεις F. 5. ἱριεόν (sic) Dh. — βάτειαν codd., Xyl. corr. ex
 Π. B, 814. 7. σιγείω CF. — ροιτείου F ροιτεῖω CDH. 8. σίγειον CF.
 11. Verba τῶν εἰρημένων ἀγκώνων a Strabone non addita iudicat Mannert.
 (v. Geogr. ant. vol. VI, p. 3. p. 487) probante Tzsch., quia male in-
 terpellent sententiarum connexum: quam difficultatem ut levaret Grosk.,
 aut μεταξὺ aut ἐν μίσῳ ante τῶν excidisse censet. Neutra sententia pro-
 banda: referendus videtur genitivus ad verba ἐπ' εὐθείας, ita ut sensus
 huius loci sit „lineam rectam efficiens cum brachiis istis“ h. e. non ul-
 tra brachia ista porrectus. Dixerat enim supra, illa τοσοῦτον ἀπέχειν
 τῆς θαλάττης, ὅσον τὸ νῦν Ἴλιον. Qui sensus ut apertior sit, post
 ἀγκώνων addendum esse crediderim ὢν, quod quam facile negligi po-
 tuerit liquet. Ceterum non tantum genitivi illi, sed etiam verba ἐπ'
 εὐθείας aliter vix possunt explicari. 12. γινόμενος codd., correxi e
 con. Cor., qui ipse scripsit ἐκτεινόμενος. — δ' om. mox. — βεβρητίας
 F. 13. [] [CDEF εἰ hxx ã μουω ald. Y Cas. 14. ἐστίν
 om. E. 16. σταδίοις Tzsch. Cor. — διέχων E ἔχων D ἔχον h. i.
 17. σταδίους Tzsch. Cor. — τις om. F. 18. διέχων] ἔχων codd.,
 Cor. corr. e con. Palmer. (v. in auctt. Gr. p. 341): AI propter N quod

ὄρωτο δ' Ἄρης ἐτέρωθεν ἐρημῇ λαίλαπι Ἴσος,
ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρῳάεσσι κελύων,
ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θείων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

A. 893

- τῆς γὰρ μάχης ἐπὶ τῷ Σκαμανδρίῳ πεδίῳ συντελουμένης, π.
5 θανῶς ἂν ὁ Ἄρης ἄλλοτε μὲν τὴν ἐγκέλευσιν ἀπὸ τῆς ἀκροπό-
λεως ποιοῖτο, ἄλλοτε δ' ἐκ τῶν πλησίον τόπων τοῦ τε Σιμόεντος
καὶ τῆς Καλλικολώνης, μέχρι οὗ εἰκὸς καὶ τὴν μάχην παρατε-
τάσθαι· τετταράκοντα δὲ σταδίους διεχούσης τῆς Καλλικολώνης
ἀπὸ τοῦ νῦν Ἰλίου, τί χρησιμὸν ἐπὶ τοσοῦτον μεταλαμβάνεσθαι
10 τοὺς τόπους, ἐφ' ὅσον ἢ διάταξις οὐ διέτεινε; τό τε
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι
οἰκειότερόν ἐστι τῷ παλαιῷ κτίσματι· πλησίον γάρ ἐστι τὸ πε-
δῖον ἢ Θύμβρα καὶ ὁ δι' αὐτοῦ ῥέων ποταμὸς Θύμβριος, ἐμ-
βάλλον εἰς τὸν Σκάμανδρον κατὰ τὸ Θυμβραῖον Ἀπόλλωνος
15 ἱερὸν, τοῦ δὲ νῦν Ἰλίου καὶ πενήκοντα σταδίους διέχει. ὃ τε
ἐρινεός, τραχὺς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτί-
σματι ὑποπέπτωκεν· ὥστε τὸ
λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἐνθα μάλιστα
ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος
20 οἰκείως ἂν λέγοι ἢ Ἀνδρομάχῃ· τῆς δὲ νῦν πόλεως πάμπολυ
† ἀπέοικε· καὶ ὁ φηγὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ἐστὶ τοῦ ἐρινεοῦ,
ἐφ' οὗ φησιν ὁ Ἀχιλλεύς·

praecedat neglectum est. In *ἰ κύκλον* additum est post *ἔχων*. Ita Eust. etiam haec verba intellexit: v. ad II. Y, 47 et 53 p. 1195, 28 et 43 R. 19. ἄρεως F. 3. παρὰ CDFx, sed in hoc posterius a punctis notatum est. — καλλικολώνη C. 4. σκαμανδρῶ CDhi. 5. ἄλλοτε — ποιοῖτο om. w. 6. ποιεῖτο F. — πλησίον F. 7. καλλικολώνης C. 11. πρὸς] πρὸ πτωχ. — δι' ἔλαχον CD δι' ἔλαχον rw ald. 14. τό] τοῦ F. 15. Inde a voce ἱερὸν alia manus incipit in F. — ἡλίω F. — καὶ om. x Cor. 16. τραχὺς F. 17. τὸ] τὸν F. 20. λέγοντο CDFhiw, λέγοι exhibent πτωχ. haud dubie de coni.; idem tamen in codice suo legisse videatur Eust. ad II. Z, 433 p. 653, 49 R.: quos secutus est Tsch. sensu iubente; quamquam similia nonnulla apud Strabonem leguntur, velut μυθολογῶνται I, 18. 21. ἀπέοικε cum sensu careat, Casaubonus recte censet scribendum esse ἀφίστηκε ex Eust. l. l. ubi leguntur haec: ὁ ἐρινεός τραχὺς ἐστὶ τόπος ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτίσματι ὑποπέπτωκός, τῆς δὲ νῦν πόλεως ἀφίστηκός· ὥστε, φησί,

ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλευσα μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
ἀλλ' ὅσον εἰς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκασεν.

36. Καὶ μὴν τό γε ναύσταθμον τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον πλη-
σίον οὕτως ἐστὶ τῆς νῦν πόλεως, ὥστε θαυμάζειν εἰκότως ἂν 5
τινα τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας, τῶν δὲ τὸναντίον τῆς ἀφυχίας·
ἀπονοίας μὲν, εἰ εἰς τοσοῦτον χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸ εἶχον,
πλησίον οὔσης τῆς πόλεως καὶ τοσοῦτον πλήθους, τοῦ τ' ἐν αὐτῇ
καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ· νεωστὶ γὰρ γερονέαι φησὶ τὸ τείχος (ἢ οὐδ'
A. 894 ἐγένετο, ὃ δὲ πλάσας ποιητῆς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν)· 10
ἀφυχίας δέ, εἰ, γενομένου τοῦ τείχους, εἰτεχομάχουν, † ὡς εἰς-
έπεσον εἰς αὐτὸ τὸ ναύσταθμον καὶ προσεμάχοντο ταῖς ναυ-
σίην, ἀτείχιστον δὲ ἔχοντες, οὐκ ἐθάρρουν προσιόντες πολιορκεῖν,
μικροῦ τοῦ διαστήματος ὄντος· ἐστὶ γὰρ τὸ ναύσταθμον πρὸς 15
Σιγείῳ, πλησίον δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκδίδωσι, διέχων τοῦ
Ἰλίου σταδίους εἴκοσιν. εἰ δὲ φῆσει τις τὸν νῦν λεγόμενον
Ἀχαιῶν λιμένα εἶναι τὸ ναύσταθμον, ἐγγυτέρω τιὰ λῆξει τό-
πον, ὅσον δώδεκα σταδίους διεστῶτα τῆς πόλεως, † ἐπὶ θαλάττῃ

τὸ λαὸν στῆσον παρ' ἔριων οἰκείως λέγει ἢ Ἀνδρομάχῃ. Idem suspi-
catur Cor. in noct. — φυγὸς F. 1. πολέμιζον, et ω supra on sec. m.
add., π πολεμιζῶ hi ald. πολεμιζων τ. 2. μάχην δ' x. — ὀρυσθαι x.
3. ἴκαστο codd., εἰς. x, in quo haec vox om.: Xyl. corr. ex II. I, 352.
4. τὸν ἔτι F. 6. τῶν μὲν Ἑλλήνων ἀπόνοιαν, — τῶν δὲ Τρώων
ἀφυχίαν Eust. ad II. E, 791 p. 608, 28 R. liberius referens hunc lo-
cum. 7. εἰ om. CFr. 8. τῆς] τοιαύτης Cor. ex Eust. l. c., iubente
Cas.: Eust. tamen in brevius contraxit hunc locum liberiusque, ut dixi,
retulit. 11. ὡς parum commodum esse recte animadvertit Grosk., sed
quod proponit ὡς εἰ s. ὡς ἂν εἰ nullo modo ferendum est: Strabo scri-
psisse videtur καί, quod saepe a librariis confusum esse constat cum ὡς.
12. αὐτὸν τὸν πορωχ αὐτὸ τὸν CF. 13. ἐχόντων μοι, quae scri-
ptura sane est probabilis. — ἐθάρρουν F. 14. τοῦ] τινὸς F. — μι-
κροῦ ante πρὸς add. F. 15. σιγείῳ CD (in hoc primum scriptum fue-
rat ἀγαίῳ) Fhxx. — διέχει F. 16. φησὶ F. 17. ἀχαιῶν F. —
τό] τὸν F. 18. Verba ἐπὶ θαλάττῃ πεδῖον νῦν προστιθεὶς sana
non esse recte animadvertit Grosk., nec tamen satis est, id quod proponit,
inserere τὸ ante νῦν, cum et articulus ante πεδῖον desideretur neque li-
queat, quo referenda sint ἐπὶ θαλάττῃ: equidem censeo verba τὸ πρὸ τῆς
πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ πεδῖον, quae paulo post leguntur satis incommode,

πεδίων νῦν προστιθείς, διότι τοῦτο πᾶν πρόσχωμα τῶν ποταμῶν ἔστι, τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ πεδίων· ὥστε, εἰ δωδεκαστάδιόν ἔστι νῦν τὸ μεταξὺ, τότε καὶ τῷ ἡμίσει ἔλαττον ὑπῆρχε. καὶ ἡ διήγησις δ' ἡ πρὸς τὸν Εὐναιον ὑπὸ τοῦ Ὀδυσ- C. 599
5 σέως διασκευασθεῖσα μέγα ἐμφαίνει τὸ διάστημα τὸ μέχρι τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου·

ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόγον ἤγομεν·

φησὶ γὰρ ὑποβάς·

λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν.

10 ἐπὶ τε τὴν κατασκοπὴν πέμπονται γνωσόμενοι, πότερον μενοῦσι παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν πολὺ ἀπεσπασμένοι τοῦ οἰκείου τεί-
χους,

ἢ πόλινδε

ἂψ ἀναχωρήσουσι.

15 καὶ ὁ Πολυδάμας,

ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
ἄστυδε νῦν ἵεναί, φησίν,

ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.

παρατίθησι δ' ὁ Δημήτριος καὶ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἑστιάϊαν
20 μάρτυρα, τὴν συγγράψασαν περὶ τῆς Ὀμήρου Ἰλιάδος, πνιθα-
νομένην, εἰ περὶ τὴν νῦν πόλιν ὁ πόλεμος συνέστη, καὶ † τὸ
Τρωικὸν πεδίων, ὃ μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης ὁ

huc transferenda esse. Videntur ea, cum in ipsa contextus serie verba τὸ πρὸ τῆς πόλεως omissa essent post πόλεως, primum in margine adiecta, deinde in ordinem male recepta esse. Iam vero τὸ ante νῦν additum optime procedet. Praeterea haec verba carere iusto connexu cum proximis idem Grosk. verissime observavit, minus probabiliter simul suspicans excidisse οὐκ εἰδῶς vel οὐ διαροούμενος: lenior certe foret medicina, si οὐκ εὖ adderetur post προστιθείς. 1. πρόσχωμα codd., exc. *Crowx*, e quibus corr. Cor. recte, quamquam eadem illa scriptura denuo exhibetur in codd. p. 599: cf. tamen p. 595 extr. 3. νῦν om. *rw* — τότε] τότε codd. (in *D a m. sec.*), exc. *rxz*. 5. διασκευασθεῖσα *F*. 7. ὅθ'] ὅτε *CFxz*. 9. νηῶν *DFxz*. 11. πολὺ] πολλοὶ *C*. 17. φησὶν om. *Dhi* edd. 18. ἤμεν *oxz*. 19. ἀλεξανδρινήν *D*. 22. Post πεδίων Grosk. excidisse ποῦ ἔστιν suspicatur paulo audacius, quamquam optime ad sensum: lenior foret medicina, si ποῦ vel τί adderetur ante τό, quod utrumque propter literarum proximarum similitudinem potuit

ποιητῆς φράζει· τὸ μὲν γὰρ πρὸ τῆς νῦν πόλεως ὁρώμενον
πρόσχωμα εἶναι τῶν ποταμῶν ὕστερον γεγονός.

37. Ὁ τε Πολίτης,

ὃς Τρωῶν σκοπὸς ἴξε, ποδωκείησι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰουήταο γέροντος,

A. 895 μάταιος ἦν. καὶ γὰρ εἰ ἐπ' ἀκροτάτῳ, ὅμως † πολὺ ἂν μί-
ζονος ὕψους τῆς ἀκροπόλεως ἐσκόπουνεν, ἐξ ἴσου σχεδόν τι δια-
στήματος, μὴ δεόμενος μηδὲν τῆς ποδωκείας τοῦ ἀσφαλοῦς
χάριν· πέντε γὰρ διέχει σταδίους ὁ νῦν δεικνύμενος τοῦ Αἰ-
ουήτου τάφος κατὰ τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁδόν. οὐδ' ἢ τοῦ 10
Ἐκτορος δὲ περιδρομῆ ἢ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὐλογον· οὐ
γὰρ ἐστὶ περιδρομος ἢ νῦν, διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἢ δὲ παλαιὰ
ἔχει περιδρομῆν.

38. Οὐδὲν δ' ἔγνος σώζεται τῆς ἀρχαίας πόλεως· εἰκότως·
ἅτε γὰρ ἐκπεπορημένων τῶν κύκλῳ πόλεων, οὐ τελῶς δὲ κα- 15
τεσπασμένων, ταύτης δ' ἐκ βάθρων ἀνατετραμμένης, οἱ λίθοι
πάντες εἰς τὴν ἐκείνων ἀνάληψιν μετηρέχθησαν. Ἀρχαιάνακτα
γοῦν φασὶ τὸν Μιτυληναῖον ἐκ τῶν ἐκεῖθεν λίθων τὸ Σίγειον
τεχίσαι. τοῦτο δὲ κατέσχον μὲν Ἀθηναῖοι, Φρόνωνα τὸν
Ὀλυμπιονίκην πέμπσαντες, Λεσβίων ἐπιδικαζομένων σχεδόν τι 20
τῆς συμπάσης Τρωάδος· ὧν δὴ καὶ κτίσματα εἰσὶν αἱ πλεῖστοι
τῶν κατοικιῶν, αἱ μὲν συμμένουσαι καὶ νῦν, αἱ δ' ἠφανισμέναι.

C. 600 Πιττακὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος, εἰς τῶν ἐπτά σοφῶν λεγομένων,
πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρόνωνα στρατηγὸν διεπολέμει τέως, διατι-
θεὶς καὶ πάσχων κακῶς (ὅτε καὶ Ἀλκαῖός φησιν ὁ ποιητής, 25
ἑαυτὸν ἐν τινὶ ἀγῶνι κακῶς φερόμενον τὰ ὄπλα ῥίψαντα φυ-
γεῖν· λέγει δὲ πρὸς τινα κήρυκα, κελύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν
οἴκῳ, Ἀλκαῖος σόος Ἄρει ἔντεα δ' † οὐκντὸν ἀληκτορὶν ἐς

negligi. Ut nunc leguntur verba τὸ Τρωικὸν πεδῖον referenda sunt paulo
insolentius ad πυρθαομένην. 2. πρόχωμα codd., exc. πορωτε, unde
πρόσχωμα rec. Cor.: v. ad p. 598. 6. ἀπό ante πολὺ add. Cor., ac
necessaria omnino videtur haec praepositio, sed illo loco vix fuerit a
Strabone posita: crediderim potius ἀφ' ὕψους esse scribendum. 11. δὲ]
δὴ F. 18. τὸ σῖγιον CDh. 20. ὀλυμπιονίκην C. 21. πάσης
edd. 26. ἑαυτὸν, parum recte dictum, post φερόμενον collocant edd.
27. κελύσαι, omisso ἀγγεῖλαι, mox. 28. σοσ (sic) F σόος sec. m.

Γλαυκωποῦ ἱερὸν ἀνεκρέμασαν Ἀττικοί), ὕστερον δ' εἰς μονο- A. 896
 μαχίαν προκαλεσαμένον τοῦ Φρόνωνος, ἀλιεντικὴν ἀναλαβὼν
 σκευὴν συνέδραμε, καὶ τῷ μὲν ἀμφιβλήστρω περιεβαλε, τῇ τριαιῇ
 δὲ καὶ τῷ ξιφιδίῳ ἔπεισε καὶ ἀπέϊλε. μένοντος δ' ἔτι τοῦ πο-
 5 λέμου, Περιάνδρος διαιτητὴς αἰρθεὶς ὑπὸ ἀμφοῖν ἔλυσε τὸν
 πόλεμον.

39. Τίμαιον δὲ ψεύσασθαι φησιν ὁ Δημήτριος, ἰστοροῦντα
 ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐξ Ἰλίου Περιάνδρον ἐπιτειχίσαι τὸ Ἀχιλλεῖον
 τοῖς Ἀθηναίοις, βοηθοῦντα τοῖς περὶ Πιττακόν· ἐπιτειχισθῆναι
 10 μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων τὸν τόπον τοῦτον τῷ Σιγείῳ,
 οὐ μὴν ἐκ λίθων τοιούτων, οὐδ' ὑπὸ τοῦ Περιάνδρου. πῶς

add. in *h*, om. in *i*, σῶως *ρωχ* (?) edd. — *αροι* (sic et cum voce pre-
 cedente in unum coniunctum) *F*, *ἄροι* codd., exc. *ho*, in quibus extat
ἄρει. — ἔντεα δ'] ἐνθαδ' *F* ἐνθαδ' *Dlx* ἐνθαδέ *x* ἐνθα δ' *C* (?)
 ald. ἔντεα *Cor.* e con. *Wessel.* ad *Herod.* V, 95, ubi ex eodem *Alcaei*
 carmine haec refert: αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει (ὁ Ἀλκαῖος) τὰ δὲ οἱ
 ὄπλα ἴσχουσι Ἀθηναῖοι καὶ σφρα ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ
 ἐν Σιγείῳ. — οἰχυτον *h* (etiam in *D* forma literae *x* ad *χ* prope ac-
 cedit) οἰχv τὸν *i* οὐκ αὐτὸν *C* (sed *av* parum certum) *moz* ald. οὐ
 κεῖται *ρω*, desunt haec cum sequentibus usque ad Ἀττικοί in *x*, αὐ καὶ-
 τάν *Cor.* e con. docti *Britanni* (v. *Cambridge classic. research.* vol. I,
 p. 438), οὐκ ἀνέεικον scripsit *Bergk.* (v. *Poëtt.* *lyr. gr.* p. 578) dubitanter,
 ut ipse ait, nec satis probabiliter: nescio an scriptum fuerit οὐκ [εἰ]στο. —
 τὸν ante ἀληκτορῖν add. ald., τὰν *Cor.* — ἀλυκτορῆν *ox* ἀλέκτορῖν *Cor.* de
 con. *Britanni* eiusdem coll. *Etym. M.* p. 59. ἃ δὴ κτέρας *Bergk.* l. l.
 valde probabiliter: certe ἃ δὴ aut τὰ δὴ scribendum est. 1. γλαυκω-
 πὸν codd., *Cor.* corr. de con. *Wessel.* — ὄν ἐκρέμασαν codd., ὄν om. edd.
 inde a *Cas.*: ὄνεκρέμασαν *Seidler.* et *Bergk.*, sed formam communem
 cum *Herodoto* restituendam esse censi, cum in reliquis etiam nullum
 dialecti aeolicæ vestigium offendatur. Ceteram omnia haec inde ab ὅτε
 — Ἀττικοί non a *Strabone* profecta, sed a *lectore* quodam erudito in
 margine primum apposita, ac postea in ordinem male recepta videri di-
 ximus in vol. I, praef. p. LXXXVII: incommodissime enim dirimunt ora-
 tionis connexum; simul inde orta videatur ingens verborum corruptela,
 cum eiusmodi notae minore cura scribi soleant: cf. quae adnotavimus ad
 p. 617. IX, p. 411. XV, p. 695. — ἐκ μονομαχίας codd. edd., quod
 quomodo ferri possit non intelligo: εἰς cum ἐκ confusum (cf. V, 213)
 novae corruptelae facile ansam praebuit. 2. προσκαλεσαμένον edd.
 codd., exc. *F*, qui verum servavit. 3. σκευὴν] στολὴν *ρω*. 5. εὐ-
 ρεθεὶς *ρω*. 8. περιτειχίσαι codd., *Cor.* corr. 10. σιγίω *CDh*.

γὰρ ἂν αἰρεθῆναι διαιτητὴν τὸν προσπολεμοῦντα; Ἀχιλλεῖον δ' ἐστὶν ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ Ἀχιλλέως μῆμα, κατοικία μικρά. κατέσκαπται δὲ καὶ τὸ Σίγειον ὑπὸ τῶν Ἰλιέων ἀπειθοῦν· ὑπ' ἐκείνοις γὰρ ἦν ὕστερον ἢ παραλία πᾶσα ἢ μέχρι Λαρδάνου, καὶ νῦν ὑπ' ἐκείνοις ἐστί. τὸ δὲ παλαιὸν ὑπὸ τοῖς Αἰολεῦσιν ἦν 5 τὰ πλεῖστα, ὥστε Ἐφορος οὐκ ὀκνεῖ πᾶσαν τὴν ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Κύμης καλεῖν Αἰολίδα. Θουκυδίδης δὲ φησιν ἀφαιρεθῆναι τὴν Τροίαν ὑπὸ Ἀθηναίων τοὺς Μιτυληναίους ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ τῷ Παχητίῳ.

40. Λέγουσι δ' οἱ νῦν Ἰλιεῖς καὶ τοῦτο, ὡς οὐδὲ τελέως 10 ἠφανίσθαι συνέβαιεν τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἄλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, οὐδ' ἐξελείφθη οὐδέποτε. αἱ γοῦν Λοκρίδες παρθένοι, μικρὸν ὕστερον ἀρξάμεναι, ἐπέμποντο κατ' ἔτος. καὶ ταῦτα δ' οὐχ Ὀμηρικά· οὔτε γὰρ τῆς Κασάνδρας φθορὰν οἶδεν Ὀμηρος, ἀλλ' ὅτι μὲν παρθένος ἦν ὑπ' ἐκείνον τὸν χρόνον λέγει· 15 πέφνε γὰρ Ὀθρυνῶνα, Καβησόδθεν ἔνδον ἰόντα, ὃς ἴα νέον πτολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει. ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην, Κασσάνδρην, ἀνάεδνον·

- A. 897 βίας δὲ οὐδὲ μέμνηται, οὐδ' ὅτι ἡ φθορὰ τοῦ Αἴαντος ἐν τῇ 20 ναυαγίᾳ κατὰ μῆνιν Ἀθηναῶν συνέβη, ἢ κατὰ τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλ'
- C. 601 ἀπεχθανόμενον μὲν τῇ Ἀθηναῖ κατὰ τὸ κοινὸν εἶρηκεν (ἀπάντων γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀσεβησάντων, ἅπασιν ἐμήνιεν), ἀπολέσθαι δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος μεγαλορρημονήσαντα. τὰς δὲ Λοκρίδας πεμφθῆναι, Περσῶν ἤδη κρατούντων, συνέβη. 25

3. ἀπειθοῦντων CDFhίρωx, unde ἀπειθοῦν scribendum esse recte vidit Palmer. (v. auct. Gr. p. 341), de quo mendorum genere cf. praef. vol. I, p. LXXXVII, διὰ τὴν ἀπειθειαν μοx Tzsch. Cor. 9. τῷ Παχητίῳ om. x. 10. οἱ post νῦν iterat F. 11. συνέβη mx, quod rec. Cor., atque aoristus sane commodissimus est. 12. ἐξελήφθη CDF ἐξηλήφθη hί ἐηλείφθη μοx ald., Cor. corr. 14. οὐδὲ fortasse scribendum esse suspicatur Cor.: quod sane usitatus foret, sed saepius οὔτε sic positum codd. tuentur: v. I, 68 ac passim. 15. μὲν om. x. — ὑπ' ὑπ', et ε supra v add., D ἐπ' x κατ' μοx καὶ ante ὑπ' add. hί. 16. ἐνδὸν ἰόντα om. x. 17. πολέμοιο F. 18. δέ] δὴ r γὰρ D (?) edd. 21. διὰ μῆνιν edd. inde a Xyl. 24. ὑπὸ σιδῶνος F. — μεγαλορρημονήσαντας Dhimorwx.

41. Οὕτω μὲν δὴ λέγουσιν οἱ Ἰλιεῖς, Ὅμηρος δὲ ἠγῶς τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως εἶρηκεν·

ἔσεται ἡμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή.

ἧ γὰρ καὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν

5 *εἶπερ* βουλῇ καὶ μύθοισι [καὶ ἠπεροπηίδι τέχνῃ].

[πέρ]θετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.

καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ τοῦ αὐτοῦ τίθενται τεκμήρια, οἷον, ὅτι τῆς Ἀθηναῖς τὸ ξόανον νῦν μὲν ἐστηκὸς ὁράται, Ὅμηρος δὲ καθήμενον ἐμφαίνει· πέπλον γὰρ κελεύει

10 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν·

ὡς καί,

μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέζεσθαι φίλον υἱόν.

βέλτιον γὰρ οὕτως, ἢ ὡς τινες δέχονται ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς γούνασι θεῖναι, παρατιθέμετες τὸ

15 ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς ἀγγῇ

ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ· τίς γὰρ ἂν νοηθεῖη πέπλον ἀνάθεσις παρὰ τοῖς γούνασι; καὶ οἱ τὴν προσφῆδιαν δὲ διαστρέφοντες, γούνασιν, ὡς θυιάσιν, ὀποτέρως ἂν δέξωνται, ἀπεραντολογοῦσιν, εἰθ' ἵκετεύοντες τε φρένας. πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς

4. εἰ γὰρ οαx: in Od. Γ, 130 legitur αὐτὰρ ἐπεὶ. — πριάμοιο, et ov supra oio additum, F. — αἰπήν om. μοx. 5. Verba εἶπερ — τέχνῃ om. μοx, eadem et proxima usque ad ἐνιαυτῷ om. x, εἶπερ om. Cor. recte: videtur ex repetitione verbi αἰπήν ortum esse. — Verba καὶ ἠπεροπηίδι τέχνῃ om. codd.: Cor. add. ex I, 17, ubi vid. quae adnotavimus. Excidisse h. l. aliquid casu quodam ex proximo verbo liquido intelligitur, cuius prima syllaba iidem intercudit. 6. [πέρ]θετο] θέτο CDFμορωx νετο h ὤλετο i. — δὲ om. μοx. 7. τοῦ αὐτοῦ] τοῦ του μοx. 11. ὡς — γούνασιν om. C, sed in marg. add. sec. m. Omnia autem inde ab ὡς καὶ usque ad υἱόν utpote spuria eicienda esse censet Heynius ad Il. Z, 92, I, 455, atque uncis inclusit Tzsch.: uterque iniuria. Habuit ea in codice suo etiam Eust., quem vid. ad Z, 92 p. 627, 10 sq. R. 12. ἐφέσεισθαι Cor. ex Il. I, 455 parum considerate: codicibus etiam Eust. concinit l. l. 14. γούνασι Fmox. 15. ἦσιο ἰνω. 18. γούνασιν F. — ὡς θ' υἱάσιν DFh ὡς υἱάσιν Cμοx ὡς θυάσιν Epit. Cas. Cor. 19. εἰθ' — φρένας om. μοx. Ac prorsus obscura sunt haec verba neque a quoquam adhuc intellecta. In Epitome ita refertur hic locus: — ὡς τὸ θυάσιν (sic) οὕτως γούνασιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱεσῆαις: Eustath. vero ad Il. I, 92 p. 627, 9 R.

A. 898 Ἀθηναῖς ξοάνων καθήμενα δαίκνυται, καθάπερ ἐν Φωκαίᾳ, Μασσαλία, Ρώμῃ, Χίῳ, ἄλλαις πλείοσιν. ὁμολογοῦσι δὲ καὶ οἱ νεώτεροι τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως, ὧν ἔστι καὶ Λυκούργος ὁ ῥήτωρ· μνησθεὶς γὰρ τῆς Ἰλίου πόλεως φησί· τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, ἀοίκητον οὔσαν; 5

42. Εἰκάζουσι δὲ τοὺς ὕστερον ἀνακτίσαι, διανοουμένους οἰωνίσασθαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, εἴτε διὰ τὰς συμφοράς, εἴτε καὶ καταρασαμένου τοῦ Ἀγαμέμνονος κατὰ παλαιὸν ἔθος (καθάπερ καὶ ὁ Κροῖσος ἐξελὼν τὴν Σιδηρὴν, εἰς ἣν ὁ τύραννος κατέφυγε Γλανκίας, ἀρὰς ἔθετο κατὰ τῶν τειχιούτων πάλιν 10 τὸν τόπον), ἐκεῖνον μὲν οὖν ἀποστήναι τοῦ χωρίου, ἕτερον δὲ τεχίσαι. πρῶτοι μὲν οὖν Ἀστυपालαιεῖς οἱ τὸ Ῥοίτειον κατασχόντες συνήκισαν πρὸς τῷ Σιμόεντι Πόλιον, ὃ νῦν καλεῖται Πόλισμα, οὐκ ἐν εὐεργεῖ τόπῳ· διὸ κατεσπάσθη ταχέως. ἐπὶ δὲ τῶν Λυδῶν ἢ νῦν ἐκτίσθη κατοικία καὶ τὸ ἱερόν· οὐ μὴν 15 πόλις γε ἦν, ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὕστερον, καὶ κατ' ὀλίγον,

C. 602 ὡς εἴρηται, τὴν ἀύξεισιν ἔσχεν. Ἑλλάνικος δὲ χαρίζομενος τοῖς Ἰλιεῦσιν, οἷος ἐκείνου θυμός, σνηγορεῖ τὸ τὴν αὐτὴν εἶναι πόλιν τὴν νῦν τῇ τότε. τὴν δὲ χώραν, ἀφανισθείσης τῆς πόλεως, οἱ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Ῥοίτειον ἔχοντες διενειμάντο καὶ 20 τῶν ἄλλων ὡς ἕκαστοι τῶν πλησιοχώρων, ἀπέδωσαν δ' ἀνοικισθείσης.

haec habet: δύναται δέ, φασί, τὸ ἐπὶ γούνασι νοηθῆναι καὶ ἀντι τοῦ ἐπὶ γουνασῶν καὶ ἱκετεία. Inde Cor. coniecit εἴν' ἐφ' ἱκετείας εἴτε, quid verbo φρένας faciendum sit incertus haerens. Mutilum autem esse locum, id quod omnes editores inde a Xyl. censuerant, significavit punctis inter ἱκετεύοντες et τε collocatis. Equidem omnia in medio relinquere malui. 1. φωκία *Dhimox*. 2. καὶ ante ἄλλαις add. *edd.* 5. κατεσκάφη *D* (at *θ* supra *φ* pr. m. additum) *himorwx* Eust. ad II. *A*, 163 p. 460, 11 R., *edd.* 8. τι ante παλαιὸν add. *Epit.* et Eust. l. l. 9. σαρδιανὴν Eust. l. l. 10. καὶ ante ἀρὰς add. *nox*. 11. οὖν om. *C*. 12. ἀστυपालαιεῖς *codd*, Xyl. corr. — ῥοίτειον *CD Fhirwx* ῥοίτιον *nox*, Xyl. corr. 13. Πόλιον] πόλιν *x*. — καλοῦσι *nox*. 14. εὐεργεῖ *Cimox*. 15. τῶν] τῷ *F*. 16. καὶ om. *F*. 18. ὃ ante ἐκεῖνου add. *x* Tzsch. Cor. — θυμός] μῦθος *codd.*, Cor. corr., uti Xyl. iam voluerat, ex II. *O*, 94. — τὸ] τῷ *edd.* inde a *Cas.*; Eust. l. c. haec verba afferens articulum hunc plane omisit. 20. οἱ] εἰς *F*. — τὸ σίγειον καὶ τὸ ῥοίτιον *codd.* 21. δ' om. *CDx*.

43. Πολυπίδακον δὲ τὴν Ἴδην ἰδίως οἶονται λέγεσθαι διὰ τὸ πληθὸς τῶν ἐξ αὐτῆς ῥεόντων ποταμῶν, καθ' ἃ μάλιστα ἢ Δαρδανικὴ ὑποπέπτωκεν αὐτῇ καὶ μέχρι Σκήψεως καὶ τὰ περὶ Ἴλιον. ἔμπειρος δ' ὢν τῶν τόπων, ὡς ἂν ἐπιχώριος ἀνὴρ,
 5 ὁ Δημήτριος τότε μὲν οὕτως λέγει περὶ αὐτῶν· ἔστι γὰρ λόφος τις τῆς Ἴδης Κότυλος· ὑπέρεκειται δ' οὗτος ἑκατὸν πον καὶ εἴκοσι σταδίοις Σκήψεως, ἐξ οὗ ὃ τε Σκάμανδρος ῥεῖ καὶ ὁ Γράνικος καὶ Αἰσηπος, οἱ μὲν πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν Προποντίδα, ἐκ πλειόνων πηγῶν συλλεβόμενοι, ὁ δὲ Σκάμανδρος ἐπὶ
 10 δύσιν ἐκ μιᾶς πηγῆς· πᾶσαι δ' ἀλλήλαις πλησιάζουσιν, ἐν εἴκοσι σταδίων περιεγόμεναι διαστήματι· πλεῖστον δ' ἀφέστηκεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τὸ τοῦ Αἰσήπου τέλος, σχεδόν τι καὶ πεντακοσίους σταδίους. παρέχει δὲ λόγον, πῶς φησιν ὁ ποιητής·

κρουνῶ δ' ἵκανον καλλιρῶω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 15 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος·
 ἢ μὲν γὰρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥεῖε,
 ὃ ἔστι θερμῶ· ἐπιφέρει δέ·

A. 899

ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρός.
 20 ἢ δ' ἐτέρῃ θέρει προρρεῖ εἰκνῖα χαλάζῃ
 ἢ χιόνι ψυχρῇ.

οὔτε γὰρ θερμὰ νῦν ἐν τῷ τόπῳ εὐρίσκεται, οὐθ' ἢ τοῦ Σκαμάνδρου πηγὴ ἐνταῦθα, ἀλλ' ἐν τῷ ὄρει· καὶ μία, ἀλλ' οὐ δύο. τὰ μὲν οὖν θερμὰ ἐκλειεῖσθαι εἰκός, τὸ δὲ ψυχρὸν κατὰ διά-
 25 δοσιν ὑπεκρέον ἐκ τοῦ Σκαμάνδρου κατὰ τοῦτ' ἀνατέλλειν τὸ χωρίον, ἢ καὶ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τοῦτο

3. καὶ ante μέχρι Cor. asteriscis inclusit. 5. τότε codd. edd., praeterea τότε μὲν Cor. asteriscis inclusit, Grosk. vero recte animadvertit respondere haec verbis πάλιν δέ, quae leguntur infra §. 44. 8. γρανικός D_x. — καὶ om. F. 13. πῶς] ὡ; codd., Cor. corr., coll. Schol. ad II. X, 147. 14. κρουνῶ F^hz κρουνῶ D. — καλλιρῶω F^hz καλλιρῶω C₂x — δὲ om. ox_x. 20. ἐτέρῳθι ῥεῖε εἰκνῖα x. — προρρεῖ C. 22. οὐθ' ἢ codd., Cor. corr. (?) 24. διάδυσιν Tzsch. Cor. e conl. Xyl. coll. Diodoro V, 36 satis probabiliter quidem, sed non ita necessarium, ut recipere audeam: Eust. ad II. X, p. 1263, 38 R. codicibus concinit. 25. ὑπεκρέοντος rw. — τοῦτό τε rw τοῦτο edd. 26. καὶ post ἢ asteriscis inclusit Cor.

τὸ ὕδωρ λέγεσθαι τοῦ Σκαμάνδρου πηγῆν· οὕτω γὰρ λέγονται πλείους πηγαὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ.

44. Συμπίπτει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Ἄνδιρος ἀπὸ τῆς Καρηση-
νῆς, ὄρεινῆς τινοσ πολλαῖς κώμαις συνοικουμένης καὶ γεωργου-
μένης καλῶς, παρακειμένης τῇ Λαρδανικῇ μέχρι τῶν περὶ Ζέ-
λειαν καὶ Πιτυίαν τόπων· ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν φασὶν
ἀπὸ τοῦ Καρήσον ποταμοῦ, ὃν ὠνόμακεν ὁ ποιητής·

Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε·

τὴν δὲ πόλιν κατεσπάσθαι τὴν ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ. πάλιν
δ' οὗτός φησιν· ὁ μὲν Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοεῖτης, 10
εἰ μὴ ἄρα ὁ εἰς τὸν Γράνικον ἐμβάλλον Ῥῆσός ἐστιν. Ἐπτά-
C. 603 πορος δέ, ὃν καὶ Πολύπορον λέγουσιν, ἐπτάκις διαβαινόμενος
ἐκ τῶν περὶ τὴν Καλὴν πύκην χωρίων ἐπὶ Μελαινὰς κώμην
ἰούσι καὶ τὸ Ἀσκληπίειον, ἴδρυμα Ἀσσιμάχου. περὶ δὲ τῆς
Καλῆς πύκης Ἀτταλος ὁ πρῶτος βασιλεύσας οὕτως γράφει· 15
τὴν μὲν περίμετρον εἶναι φησι ποδῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι, τὸ
δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ῥίζης † εἶαν ἐπὶ ἐξήκοντα καὶ ἐπτά πόδας,

3. ἄνδιρος *Dh* ἄνδηρος *Ei* Ἄνδιρος edd.: quae vera sit nominis forma, cum alibi non commemoretur, dici nequit; nescio tamen an fuerit *Ἀνθηρός* sive servato codicum accentu, ut in nomine proprio, Ἄνθηρος. — *καρησηνῆς* codd., exc. *E*, qui verum servavit. 4. *συνοικουμένης* codd., sed in *ου* mutatum est in *ισ* pr. m. ut videtur: *συνοικισμένης* edd. inde a *Cas.*, parum apte; multo aptius simulque propius a codicum scriptura est quod restitui. 6. *πιτυίαν* codd., *Xyl.* corr. — *τὴν χώραν*] τὸν τόπον *E*. 7. *ὠνόμασεν* *Сμοгwх* edd. — ὁ ποιητής] Ὅμηρος *E*. 9. *πόλιν*] *χώραν rw*, regionem *Guar.* 10. οὗτος parum concinne refertur ad *Demetrium* supra §. 43 laudatum; multo aptius igitur videtur scribere οὕτως, ut plane respondeant haec iis, quae illo loco leguntur τὸτὲ μὲν οὕτως λέγει. — ῥοεῖτης *Epit.*, cf. *Eust.* ad *Il. M*, 20 p. 889, 60 R. 11. *γρανικὸν DFz*. 12. *ἐπτάκις D*. 13. *ἐν τοῖς* — *χωρίοις* *Eust.* l. c. — *μελαινας F* *Epit.* *κελαινας mox* edd. inde a *Xyl.* 14. *ἀσκληπίον CF* *ἀσκληπίον Dh* *ἀσκληπίον oxz* *ἀσκληπίον r*, *Cas.* corr. 16. *μ' καὶ κ' E*. 17. *εἶαν Dhg* *εἶαν C* *ἕως mox*, plane om. *ux* ald. *διήκειν rw* *ἀνιέναι i* *διήκειν καὶ ἕως* edd. inde a *Cas.*: et verbum quidem excidisse satis liquet. Videtur autem scriptum fuisse *ἀνιέναι*, quod in *i* additum est de coniectura; eo enim ducit et *Epit.*, in qua extant haec τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ῥίζης ἐπὶ ἐξήκοντα-επτά πόδας ἀνίη, et ipsa codicum scriptura.

εἶτ' εἰς τρία σχιζομένην ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, εἶτα πάλιν συναγομένην εἰς μίαν κορυφήν, ἀποτελοῦσαν τὸ πᾶν ὕψος δυνεῖν πλῆθρων καὶ πεντεκαίδεκα πηχῶν. Ἀδραμυττίου δὲ διέχει πρὸς ἄρκτον ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα σταδίους. Κάρησος δ' ἀπὸ Μα-
 5 λούντος ῥεῖ, τόπου τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήφειας καὶ
 Ἀχαιοῦ τῆς Τενεδίων περαιοῦ· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴσηπον.
 Ῥοδῖος δὲ ἀπὸ Κλεανδρίας καὶ Γόρδου, ἃ διέχει τῆς Καλῆς
 πύκνης ἐξήκοντα σταδίους· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴνιον.

45. Τοῦ δ' αὐλῶνος τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον ἐν ἀριστερᾷ
 10 τῆς ῥύσεως αὐτοῦ πρῶτόν ἐστι Πολίχνα, τειχῆρες χωρίον, εἶθ' A. 900
 ἢ Παλαισκήφεις, εἶτ' Ἀλαζόνιον, τοῦτ' ἤδη πεπλασμένον πρὸς
 τὴν τῶν Ἀλιζώνων ὑπόθεσιν, περὶ ὧν εἰρήκαμεν· εἶτα Κάρησος
 ἐρήμη καὶ ἡ Καρησηνὴ καὶ ὁμῶννμος ποταμός, ποιῶν καὶ αὐ-
 τὸς αὐλῶνα ἀξιόλογον, ἐλάττω δὲ τοῦ περὶ τὸν Αἴσηπον. τὰ
 15 δ' ἐξῆς ἤδη τὰ τῆς Ζελείας ἐστὶ πεδία καὶ ὄροπέδια καλῶς
 γεωργούμενα· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ Αἴσηπου μεταξὺ Πολίχνας τε
 καὶ Παλαισκήφειας ἢ Νέα Κώμη καὶ Ἀργυρία, καὶ τοῦτο πά-

1. ἴσων Cgr. 2. τὸ] τότε CDFhi τὸ praeter reliquos codd. exhibet etiam Epit. 3. ἀδραμυτίου gx. 6. ἀχαιοῦ gh ἀχαιού CF. 7. Κλεανδρίας Epit., quod valde aridet. Νεανδρίας scribendum esse suspicatur Tzsch., probante Grosk. in indice, et Κλεανδρία quidem alibi quod sciam non commemoratur: at quae infra p. 604. 606 traduntur de Neandriæ situ parum quadrant ad hunc locum; sitam enim fuisse inde elucet in Scamandri valle, ex qua Rhodii cursum repeti non posse satis liquet. Multo minus probabile est quod idem suspicatur latere Γεργίθου in nomine proximo Γόρδου. 8. Αἴνιος fluvius cum hoc uno loco commemoretur, ac praeterea Strabo p. 595, postquam Rhodium in Hellespontum exire tradidit; secundum nonnullos in Aesepum influere adiecerit, tertia opinione neque illic addita, neque h. l. ullo modo significata, Αἴσηπον hic quoque scribendum censeo, quod quam facile in Αἴνιον corrumpi potuerit liquet. 9. γὰρ post ἐν add. ald., quod in τῇ mut. Xyl. 10. πολύχνια F. 11. παλαισκήφεις D. — ἀλιζόνιον οκ Χαλιζονίσιον Guar., unde Ἀλιζόνιον scripserunt Tzsch. Cor.: cf. ad XII, 552. 12. ἀλιζόνων CDFhox ἀλλιζόνων iω ἀλαζόνων g: verum servavit E. Ἀλαζόνων scribendum esse censuit Grosk. parum recte. 13. καρασηνὴ Dh καρισσηνὴ F. 14. τὸν om. ποx. 16. πολύχνας F. 17. De nomine Νέα κώμη v. quae adnotavimus ad XII, 552. — ἀργυρεῖα οκx ἀργύρια codd. tell., Cor. corr., coll. XII, 552.

λιν πλάσμα * τὰ ἀργύρια * πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὅπως
σωθῆι τὸ

ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

ἢ οὖν Ἀλύβη ποῦ, ἢ Ἀλόπη ἢ ὅπως βούλονται παρονομάζειν;
ἐγρῆν γὰρ καὶ τοῦτο πλάσαι παρατριψαμένους τὸ μέτωπον καὶ 5
μὴ χωλὸν εἶναι καὶ ἔτοιμον πρὸς ἔλεγχον ἅπαξ ἥδη ἀποτετολμη-
κότας. ταῦτα μὲν οὖν ἐνστασιον ἔχει τοιαύτην, τὰλλα δὲ ὑπο-
λαμβάνομεν, ἢ τὰ γε πλείστα, δεῖν προσέχειν, ὡς ἀνδρὶ ἐμπείρῳ
καὶ ἐνοπίῳ, φροντίσαντί τε τοσοῦτον περὶ τούτων, ὥστε τριά-
κοντα βίβλους συγγράφαι στίχων ἐξήγησιν μικρῶ πλείονων ἐξή- 10
κοντα, τοῦ καταλόγου τῶν Τρώων. φησὶ δ' οὖν τὴν Παλαισκή-
ψιν τῆς μὲν Αἰνέας διέχειν πενήκοντα σταδίου, τοῦ δὲ πο-
ταμοῦ τοῦ Αἰσῆπου τριάκοντα· ἀπὸ δὲ τῆς Παλαισκήψεως
ταύτης διατεῖναι τὴν ὁμωνυμίαν καὶ εἰς ἄλλους πλείους τόπους.
ἐπίκειμεν δὲ ἐπὶ τὴν παραλίαν, ὅθεν περ ἀπελίπομεν. 15

C. 604 46. Ἔστι δ' ἢ μετὰ τὴν Σιγείαδα ἄκραν καὶ τὸ Ἀχίλλειον
ἢ Τενεδίων περαία, τὸ Ἀχαιοῖον, καὶ αὐτὴ ἢ Τένεδος, οὐ
πλείους τῶν τετταράκοντα σταδίων διέχουσα τῆς ἡπείρου· ἔχει
δὲ τὴν περίμετρον ὅσον ὀγδοήκοντα σταδίων καὶ πόλιν Αἰολίδα

1. τάγματα ἀργύρια F τάγματα τὰ ἀργύρια CDhι τακτίον
τὰ ἀργυρεῖα ποx τακτίον πρὸς τὴν κτλ. x: quod etiam ad eandem ma-
teriam ponendum est Guar. Quae Cas. dicit in Mss. haberi καὶ τοῦτο
πάλιν τακτίον πλάσμα τὰ ἀργύρια in nullo codice leguntur; videtur
haec coniectura esse ab H. Stephano in margine exempli sui addita
(v. Praef. vol. I, p. XLI): πλάσματα coni. Xyl. Inde Tzsch. scripsit
τακτίον πλάσμα, quae proxime sequuntur τὰ ἀργύρια uncis includens,
utpote ex margine male in verborum seriem recepta: eaque Cor. recte
eiecit, qui male tamen servavit τακτίον, nec ulla auctoritate firmatum,
nec necessarium. 3. ἀργυροῦ C. 4. ποx DF, om. ποx. 5. πα-
ρατριψαμένους F. 8. γε] τε codd., Cor. corr. 9. τὸν post τοσοῦ-
τον add. F. 11. καταλόγου F. — δ' οὖν] γοῦν ald. — πάλαι
σκήψιν D. 12. αἰνέας CFh νείας x: cf. ad XII, 552. — περὶ ante
πεντήκοντα add. F. 13. πάλαι σκήψεως Dh. 15. παρελίπομεν Dh.
16. σιγείαδα CDhιμοx: per εἰ efferunt EF. — Post Ἀχίλλειον addun-
tur in E τὸ φ̄ μνημα ἀχίλλεως, ex superioribus (p. 600) petita. 17. τε-
νεδίων Dh. — καὶ ante τὸ Ἀχαιοῖον addendum censet Grosk. praeter ne-
cessitatem. — ἀχαιοῖον CDFhix ἀχαιοῖον E. In Epit. hic locus paulo post
appellatur Ἀχαιῶς τόπος. 18. τῶν om. E. 19. καὶ ante τὴν add. F.

καὶ λιμένας δύο καὶ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, καθάπερ
καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖ·

Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,

Σμινθεῦ.

5 περικείται δ' αὐτῇ νησία πλείω, καὶ δὴ καὶ δύο, ἃ καλοῦσι
Καλύδνας, κειμένας κατὰ τὸν ἐπὶ Λεκτὸν πλοῦν· καὶ αὐτὴν δὲ
τὴν Τένεδον Κάλυδνάν τινες εἶπον, ἄλλοι δὲ Λεύκοφρον. μν. A. 901
θεύουσι δ' ἐν αὐτῇ τὰ περὶ τὸν Τένην, ἀφ' οὗ καὶ τοῦνομα
τῇ νήσῳ, καὶ τὰ περὶ τὸν Κύκνον, Θραῖκα τὸ γένος, πατέρα δ',
10 ὡς τινες, τοῦ Τένου, βασιλέα δὲ Κολωνῶν.

47. Ἦν δὲ τῷ Ἀχαιῶ συνεχῆς ἢ τε Λάρισα καὶ Κολο-
ναί, τῆς διας οὔσαι πρότερον, καὶ ἡ νῦν Χρῦσα, ἐφ'
ὑψους τινὸς πετρώδους ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἰδρυμένη, καὶ ἡ
Ἀμαξιτὸς ἢ τῷ Λεκτῷ ὑποκειμένη συνεχῆς· νῦν δ' ἡ Ἀλεξάνδρεια
15 συνεχῆς ἐστὶ τῷ Ἀχαιῶ· τὰ δὲ πολίσματα ἐκεῖνα συνφοκισμένα
τυγχάνει, καθάπερ καὶ ἄλλα πλείω τῶν φρουρίων, εἰς τὴν Ἀλεξάν-
δρεια, ὧν καὶ Κεβρήνη καὶ Νεανδρία ἐστὶ καὶ τὴν χώραν ἔχου-
σιν ἐκεῖνοι· ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ νῦν κεῖται ἡ Ἀλεξάνδρεια, Σιγία
ἐκαλεῖτο.

20 48. Ἐν δὲ τῇ Χρῦσῃ ταύτῃ καὶ τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλ-
λωνός· ἐστὶν ἱερὸν καὶ τὸ σύμβολον τὸ τὴν ἐντυμότητα τοῦ ὀνό-
ματος σῶζον, ὁ μῦς, ὑπόκειται τῷ ποδὶ τοῦ ξοάνου· Σκόπα
δ' ἐστὶν ἔργα τοῦ Παρίου· συνοικειοῦσι δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν
εἴτε μῦθον τούτῳ τῷ τόπῳ τὴν περὶ τῶν μνῶν. τοῖς γὰρ ἐκ
25 τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις (οὗς πρῶτος παρέδωκε Καλ-

5. Verba πλείω, καὶ δὴ καὶ om. μοx, neque reddidit Guar. 7. Post
Λεύκοφρον add. μοx ald. haec: εἰσὶ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτὴν, quae
Cor. iure eiecit. 8. τὸν bis praebet F. — τένην et μοx τένου οxz.
9. καὶ τὰ] κατὰ F. 11. ἀχαιῶ CEF ἀχαιῶ Dh. — συνεχῶς F. —
λάρισα codd. edd. 12. Inter τῆς et διας spatium vacuum decem fere
litteris sufficiens relictum est in DFh τῆς τετεδίας i, quod rec. Cor.: prob-
abilius est, quod coniecit Grosk. Τενέδων περαιάς. Facillime enim, post-
quam reliqua perierunt, ΑΙΑΣ mutatum est in ΑΙΑΣ. — ἐφ'] ἀφ' F.
15. ἀχαιῶ CF ἀχαιῶ Dh. 17. κεκρήνη D. 20. τὸ om. w. 23. ἔργον
exhibet Eust. ad Il. A, 39 p. 34, 17 R., quod satis placet. 24. εἴτε]
εἰς τὸν ald. — τρόπῳ ald.

λίανος ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής, ἠκολούθησαν δὲ πολλοί) χρησμοὶς ἦν, αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονήν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασὶ περὶ Ἀμαξιτόν· νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος ἀρουραίων μυῶν ἐξανθήσαν διαφαγεῖν ὅσα σκύτινα τῶν τε ὀπλων καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺς δὲ αὐτόθι 5 μείναι· τούτους δὲ καὶ τὴν Ἴδην ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ προσονομάσαι. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς πληθύνοντας φησὶ τοὺς μύας περὶ τὸ ἱερὸν νομισθῆναι τε ἱεροῦς καὶ τὸ ξόανον οὕτω κατασκευασθῆναι βεβηκὸς ἐπὶ τῷ μυί. ἄλλοι δ' ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀφῆχθαι τινα Τεύκρον φασὶν ἐκ δήμου Τρώων, ὃς νῦν * ὁ * 10 † Ξυπετεῶν λέγεται, Τεύκρους δὲ μηδένας ἐλθεῖν ἐκ τῆς Κρήτης. τῆς δὲ πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς ἐπιπλοκῆς τῶν Τρώων τιθέασι σημεῖον καὶ τὸ παρ' ἀμφοτέροις Ἐριχθόνιον τινα γενέσθαι τῶν

A. 902 ἀρχηγέτων. λέγουσι μὲν οὖν οὕτως οἱ νεώτεροι, τοῖς δ' Ὀμή-
C. 605 ρον μᾶλλον ἔπεισι συμφωνεῖ τὰ ἐν τῷ Θήβης πεδίῳ καὶ τῇ 15 αὐτόθι Χρῦση ἰδρυμένη ποτὲ δεικνύμενα ἴχνη, περὶ ὧν ἀντίκα ἐροῦμεν. πολλαχοῦ δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Σμινθῆως ὄνομα· καὶ γὰρ περὶ αὐτὴν τὴν Ἀμαξιτόν χωρὶς τοῦ κατὰ τὸ ἱερὸν Σμινθίου δύο τόποι καλοῦνται Σμίνθια· καὶ ἄλλοι δ' ἐν τῇ πλησίον Λαρισσαίᾳ· καὶ ἐν τῇ Παριανῇ δ' ἐστὶ χωρίον τὰ Σμίνθια κα- 20 λόμενον καὶ ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐν Λίνδῳ καὶ ἄλλοθι δὲ πολλαχοῦ· καλοῦσι δὲ νῦν τὸ ἱερὸν Σμίνθιον. χωρὶς γοῦν καὶ τὸ Ἀλή-

6. τῆς] τοὺς C. — παρονομάσαι μοx idemque in cod. suo legit Eust. ad II. A, 39 p. 35, 5 R. κατονομάσαι edd. 7. τοὺς παρὰ τὸ ἱερὸν μύας Eust. l. c.: τοὺς om. edd. inde a Cas. 8. τὸ ante ἱερὸν om. hi. 10. ὄξυπετέων (sic) F ὁ ξυπετεῶν C: ὁ Ξυπετεῶν Tzsch. Cor., sed hic ὁ asteriscis inclusit: neque tamen hac una mutatione Strabonis vera manus restituitur, cum Ξυπετεῶν non fuerit pagi nomen, sed pagani: scribendum erit igitur aut Ξυπετεῶν a Ξυπετεῦς deducendum, aut Ξυπετεῶνων sive, quod malim propter titulorum auctoritatem (v. C. I. No. 158. 172), Ξυπεταιῶνων. 13. τὸ καὶ παρ' μοx. — γενέσθαι ἀρχηγέτην μοx. 14. γοῦν w. 16. ἰδρυμένη χρῦση μοx: quod sane simplicius. 19. λαρισσαία codd., exc. Dh, edd. 21. λύνδῳ Dhxz. — δὲ om. E. 22. αὐτὸ ante τὸ ἱερὸν inserendum esse suspicatur Grosk. — γοῦν] δὲ edd. — ἄλσιον CDFhx ἄλσιον μοx ald. Halysium Guar.; ἀλήσιον, quod scripsit Xyl., exhibet E: cf. Steph. s. v. Ἀλήσιος et s. v. Τραγασαί.

σιον πεδίον οὐ μέγα ἐντὸς τοῦ Λεκτοῦ καὶ τὸ Τραγασαῖον ἀλοπήγιον αὐτόματον τοῖς ἐτησίαις πηγνύμενον πρὸς Ἀμαξιτῶ. ἐπὶ δὲ τῷ Λεκτῷ βωμὸς τῶν δώδεκα θεῶν δεικνύται, καλοῦσι δ' Ἀγαμέμνονος ἴδρυμα· ἐν ἐπόψει δὲ τῷ Ἰλίῳ ἐστὶ τὰ χωρία
 5 ταῦτα, ὡς ἐν διακοσίοις σταδίοις ἢ μικρῶ πλείοσιν· ὡς δ' αὐτως καὶ τὰ περὶ Ἄβυδον ἐκ θατέρου μέρους, μικρὸν δ' ὅμως ἐγγυτέρω ἢ Ἄβυδος.

49. Κάμφραντι δὲ τὸ Λεκτὸν ἔλλογιμώταται πόλεις τῶν Αἰολέων καὶ ὁ Ἄδραμυττηγὸς κόλπος ἐκδέχεται, ἐν ᾧ τοὺς
 10 πλείους τῶν Λελέγων κατοικίζων ὁ ποιητὴς φαίνεται καὶ τοὺς Κίλικας, διττοὺς ὄντας. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ τῶν Μιτυληναίων ἐστὶν αἰγιαλός, κόμας τινὰς ἔχων τῶν κατὰ τὴν ἠπειρον τῶν Μιτυληναίων. τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν· ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ ῥάχης, ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἰδην, ὑπέρ-
 15 κειται τῶν πρώτων τοῦ κόλπου μερῶν· ἐν οἷς πρώτον τοὺς Λελέγας ἰδρυμένους ὁ ποιητὴς πεποίηκεν.

50. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ πρότερον· καὶ νῦν δὲ προσληπτέον, ὅτι Πήδασόν τινα λέγει πόλιν αὐτῶν ὑπὸ Ἄλτη τεταγμένην·

20 Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόντι. καὶ νῦν ὁ τόπος δεικνύται τῆς πόλεως ἔρημος. γράφουσι δὲ τινες οὐκ εὖ ὑπὸ Σατνιόντι, ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν ὄρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγο-
 25 ρεζόμενον, ἀλλὰ ποταμός, ἐφ' ᾧ ἴδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη. ὀνομάζει δὲ τὸν ποταμὸν ὁ ποιητὴς·

1. ἐντὸς] ἐν τοῖς codd., Cor. corr. e coni. Tyrwh. coll. p. 606. — τραγασαῖον codd., exc. *hí*, in quibus est τραγισαῖον, et *E*, ubi legitur τραγασαῖον, quod Tzsch. scripsit de coni. Cas. aliorumque, coll. Steph. s. v. Τραγασαί et Holsten. ad h. l. 4. ἐπόψει *CDh* ἀπόψει *i*. — τοῦ Ἰλλου *moz*. — ἐστὶ om. *C*. 8. ἔλλογιμώτατοι *x*. 9. ἀδραμυττηγὸς *x*. 12. τῶν post ἔχων om. *hí* Cor. recte, ut videtur. 16. ὁ ποιητὴς ἰδρυμένους codd., exc. *EF*, edd. 18. πίδασον *F*. 19. τεταγμένηων *CDhix*: τεταγμένην cum *EFmx* exhibet Eust. ad ll. *Y*, 95 p. 1198, 63 R. 21. σατνιόντι *F*. 24. σατνιόεις codd., exc. *xx*; in *E* in brevius contracta leguntur haec: ὁ δὲ σατνιόεις ποταμός ἐστι. 26. ὁ ποιητὴς om. *moz*.

Σάτιον * γὰρ * οὔτασε δουρὶ

Οἰνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηὶς ἀμύμων

A. 903

Οἶνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθαις Σατινιόεντος·

καὶ πάλιν·

C. 606

καίε δὲ Σατινιόεντος ἐνρρεΐταιο παρ' ὄχθαις

Πήδασον αἰπεινήν.

Σατινιόεντα δ' ὕστερον εἶπον, οἱ δὲ Σαφνιόεντα· ἔστι δὲ χεῖμαρρος μέγας· ἄξιον δὲ μνήμης πεποιήκεν ὀνομάζων ὁ ποιητῆς αὐτόν. οὔτοι δ' οἱ τόποι συνεχεῖς εἰσι τῇ Λαρδανία καὶ τῇ Σκηψία, ὥσπερ ἄλλη τις Λαρδανία, ταπεινοτέρα δέ.

10

51. Ἀσίων δ' ἔστι νῦν καὶ Γαργαρέων ἕως τῆς κατὰ Λέσβον θαλάττης περιεχόμενα τῇ τε Ἀντανδρία καὶ τῇ Κεβρητίων καὶ Νεανδριέων καὶ Ἀμαξιτέων. τῆς μὲν γὰρ Ἀμαξιτοῦ Νεανδριεῖς ὑπέκκεινται, καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐντὸς Λεκτοῦ, μεσογειότεροι δὲ καὶ πλησιαίτεροι τῷ Ἰλίῳ· διέχουσι γὰρ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους. τούτων δὲ καθύπερθε Κεβρήσιοι, τούτων δὲ Λαρδάνιοι μέχρι Παλαισκήψεως καὶ αὐτῆς τῆς Σκήψεως. τὴν δὲ Ἀντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν·

πρῶτα μὲν Ἀντανδρος Λελέγων πόλις.

ὁ δὲ Σκήψιος ἐν ταῖς παρακειμέναις τίθησιν, ὥστ' ἐκπίπτει 20

1. γὰρ om. edd. inde a Xyl.: nec ferendum est. Verba μεταίμενος ὀξύνοντι post δουρὶ add. edd. inde a Xyl., ex Iliad. Z, 443. 2. Ἡνοπίδην, uti legitur in Il. l. c., edd. inde a Xyl.: at cf. p. 619 extr. 3. Ἡροπι CDF edd inde a Xyl. — ὄχθας ixx Cor.: atque legitur infra l. c. et in Iliade l. c. 4. καὶ — Σατινιόεντος om. F. 5. καίε codd. (sed κ in ν mut. in π), Xyl. corr. — ὄχθας οχ Cor. 6. αἰπηνήν C. 7. σατινιόεντα x σατινιόεντα x secundum Tzsch., quem tamen aliquo modo in errorem inductum esse crediderim, cum neutra scriptura commemoretur apud Falconerum: neque si ita legeretur in codd. istis, satis firma auctoritate niteretur scriptura Σατινιόεντα, quam inde rec. Tzsch. Cor., quamquam nominis forma requiri videtur ab Homericā aliquatenus diversa. Eust. ad Il. Z, 21 p. 623, 21 R. hunc locum referens haec tantum exhibet: καὶ περὶ μὲν Σατινιόεντος ὁ γεωγράφος φησὶν ὅτι τινὲς Σαφνιόεντα λέγουσιν κτλ. — χεῖμαρρος F. 10. δὲ om. E. 12. τε] τότε μοχ. 14. μεσογειότεροι edd. 15. δὲ] τε codd., Cor. corr. — καὶ πλησιαίτεροι om. F. 18. λέγων h. 19. καὶ ante Ἀντανδρος add. h. ald.: in D scriptum fuerat πόλιν καὶ Ἀντανδρος, sed καὶ postea deleto supra add. pr. m. πρῶτα μὲν. 20. In E leguntur

ἂν εἰς τὴν τῶν Κιλικίων· οὗτοι γὰρ εἰσι συνεχεῖς τοῖς Λελεξι
 μᾶλλον πως, τὸ νότιον πλευρὸν τῆς Ἰδης ἀφορίζοντες· ταπεινοὶ
 δ' ὁμως καὶ οὗτοι καὶ *οἱ* τῇ παραλίᾳ συνάπτοντες μᾶλλον
 τῇ κατὰ Ἀδραμύτιον. μετὰ γὰρ τὸ Λεκτὸν τὸ Πολυμήδιον
 5 ἔστι χωρίον τι ἐν τετταράκοντα σταδίοις, εἴτ' ἐν ὄγδοήκοντα
 Ἄσσοις, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, εἴτ' ἐν ἑκατὸν καὶ τεττα-
 ράκοντα Γάργαρα· κεῖται δὲ τὰ Γάργαρα ἐπ' ἄκρας ποιού-
 σης τὸν ἰδίως Ἀδραμυτινὸν καλούμενον κόλπον. λέγεται γὰρ
 καὶ πᾶσα ἢ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν παραλία τῷ αὐτῷ τούτῳ
 10 ὀνόματι, ἐν ᾧ καὶ ὁ Ελαιτικὸς περιλαμβάνεται· ἰδίως μέντοι
 τοῦτόν φασιν Ἀδραμυτινὸν, τὸν κλειόμενον ὑπὸ ταύτης τε τῆς
 ἄκρας, ἐφ' ἣ τὰ Γάργαρα, καὶ τῆς Πυρρᾶς ἄκρας προσαγορευο-
 μένης, ἐφ' ἣ καὶ Ἀφροδίσιον ἴδονται. πλάτος δὲ τοῦ στόματός
 ἔστιν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν ἄκραν διάστημα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στα-
 15 δίων. ἐντὸς δὲ ἡ τε Ἄντανδρός ἐστιν, ὑπερκείμενον ἔχουσα ὄρος,
 ὃ καλοῦσιν Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναι φασιν ὑπὸ τοῦ A. 904
 Πάριδος, καὶ ὁ Ἀσπανεύς, τὸ ὑλοτόμιον τῆς Ἰθαίας ὕλης· ἐν-
 ταῦθα γὰρ διατίθενται κατάγοντες τοῖς δεομένοις. εἴτ' Ἀστυρα,
 κόμη καὶ ἄστος τῆς Ἀστυρηγῆς Ἀρτέμιδος ἁγίου. πλησίον δ'
 20 εὐθὺς τὸ Ἀδραμύτιον, Ἀθηναίων ἄποικος πόλις, ἔχουσα καὶ
 λιμένα καὶ ναύσταθμον· ἔξω δὲ τοῦ κόλπου καὶ τῆς Πυρρᾶς
 ἄκρας ἢ τε Κισθῆνη ἐστὶ πόλις ἔρημος, ἔχουσα λιμένα. ὑπὲρ C. 607
 αὐτῆς ἐν τῇ μεσογαίᾳ τό τε τοῦ χαλκοῦ μέταλλον καὶ Περπε-
 ρήνα καὶ Τράριον καὶ ἄλλαι τοιαῦται κατοικίαι. ἐν δὲ τῇ
 25 παραλίᾳ τῇ ἐφεξῆς αἱ τῶν Μιτυληναίων κῶμαι Κορυφατίς τε

h. l. haec: ἡ δὲ ἄντανδρος εἰς τὴν τῶν κιλίκων ἐμπέπτει. 2. Verba
 μᾶλλον πως om. μοx. 3. οἱ om. Cor. recte: etiam καὶ delendum
 censuit Grosk. 4. ἀδραμύτιον Eh. 5. εἴτα x. 6. ἄστος codd.,
 Tzsch. corr. e conii. Mannerti (v. Geogr. ant. VI. 3, p. 420). 7. τὰ ante
 prius Γάργαρα add. edd. inde a Cas., uti postea additum legitur. 8. ἀδρα-
 μυτινὸν μοx ἀδραμυτινὸν E. 10. ελαιτικὸς codd., Tzsch. corr., coll.
 p. 615. 18. εἴτα edd. 19. ἀστυρηγῆς oz. 20. ἀδραμύτιον E.
 — καὶ om. x Cor. 22. βισθῆνη F. 23. δ' ante ἐν add. Cor.
 compositissimè. — περπερήνα oz Περπερηγῆ scribendum videtur ob ipsius
 nominis formam Plinii (v. H. N. V, 32) auctoritate firmatam: cf. Steph.
 s. v. Παρπάρων et Holsten. ad h. l. p. 246. 25. παραγαλία F. —
 κῶμαι] κατοικίαι μοx.

καὶ Ἡράκλεια, καὶ μετὰ ταῦτα Ἄττεα, εἴτ' Ἀταρνεὺς καὶ Πι-
τάνη καὶ αἱ τοῦ Καΐκον ἐκβολαί· ταῦτα δ' ἤδη τοῦ Ἐλαιῶν
κόλπου· καὶ ἔστιν ἐν τῇ περαιᾷ ἡ Ἐλαία καὶ ὁ λοιπὸς μέχρι
Κανῶν κόλπος. λέγωμεν δὲ ἀναλαβόντες περὶ τῶν καθ' ἕκαστα
πάλιν, εἴ τι παραλείπεται μνήμης ἄξιον, καὶ πρῶτον περὶ τῆς
Σκήψεως.

52. Ἔστι δ' ἡ μὲν Παλαιόσκηψις ἐπάνω Κεβρῆνος κατὰ τὸ
μετεωρότατον τῆς Ἰδης ἐγγὺς Πολίχνης· ἐκαλεῖτο δὲ τότε Σκῆ-
ψις, εἴτ' ἄλλως, εἴτ' ἀπὸ τοῦ περισκεπτον εἶναι τὸν τόπον, εἰ
δεῖ τὰ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐν τῷ τότε ὀνόματα ταῖς Ἑλληνι- 10
καῖς ἐτυμολογεῖσθαι φωναῖς· ὕστερον δὲ κατωτέρω σταδίοις
ἑξήκοντα εἰς τὴν νῦν Σκῆψιν μετακίσθησαν ὑπὸ Σκαμανδρίου
τε τοῦ Ἐκτορος καὶ Ἀσκανίου τοῦ Αἰνείου παιδός· καὶ δύο
γένη ταῦτα βασιλεῦσαι πολὺν χρόνον ἐν τῇ Σκῆψει λέγεται·
μετὰ ταῦτα δ' εἰς ὀλιγαρχίαν μετέστησαν, εἶτα Μιλήσιοι συνε- 15
πολιτεύθησαν αὐτοῖς καὶ δημοκρατικῶς ᾤκουν· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ
γένους οὐδὲν ἤττον ἐκαλοῦντο βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμᾶς·
εἴτ' εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν συνεπόλισε τοὺς Σκηψίους Ἀν-
τίγονος, εἴτ' ἀπέλυσε Λυσιμάχος καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰ-
κειάν.

A. 905 53. Οἶσται δ' ὁ Σκῆψιος καὶ βασιλεῖον τοῦ Αἰνείου γεγο-
νέναι τὴν Σκῆψιν, μέσην οὔσαν τῆς τε ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ καὶ
Λυρησσοῦ, εἰς ἣν φυγεῖν εἴρηται διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀχιλ-
λέως· φησὶ γοῦν ὁ Ἀχιλλεύς·

ἢ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μούρον ἐόντα
σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι,

1. καὶ ante μετὰ om. μοx. — εἴτ' ἀρνεὺς λιόωx εἰταρνεὺς, ei
τ' ἄ supra τ post add., x. — πιτάνη C. 3. ἡ μελαία C F r x x με-
λία D μελία h μελλία i μηλαία o, Tzsch. corr. e conl. Cas. 4. λέ-
γομεν DF. 7. κεβρηνός F κέβρηνος ald. κεβρηνος Dhx, quod cum
Cor. praetuli, quia de reliquorum codicum scriptura parum constat; ce-
terum quo tenore efferendum sit hoc nomen satis incertum est: v. Demosth.
contra Aristocr. §. 154 Bekk. Steph. Byz. s. v. Κεβρηνία, Xenoph. Hell.
III, 1, 17. 8. πολίχνας F. 12. σκαμάνδρου τω. 15. μιλη-
σίοις codd. Tzsch. Cor.: nominativum, quem exhibet ald., restitui cum
Grosk., coll. XIV, 635; σ a proximo verbo huic adhaesit. 16. αὐτοῖ
μοx Cor. — ᾤκουῦντο τω. 23. λυρησσοῦ x. 25. πέρσαι F.

καῖθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
πέρσα, μεθορμηθεῖς.

οὐχ ὁμολογεῖ δὲ τῷ περὶ τῶν ἀρχηγετῶν τῆς Σκήψεως λόγῳ
τῷ λεχθέντι νῦν τὰ περὶ τοῦ Αἰνείου θρυλούμενα. περιγεγε-
5 σθαι γὰρ δὴ τοῦτόν φασιν ἐκ τοῦ πολέμου διὰ τὴν πρὸς Πριά-
μον δυσμένειαν·

αἶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμῖνιε δίφ,

οὐνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίεσκε·

τοὺς δὲ συνάροχτας Ἀντηνορίδας καὶ αὐτὸν τὸν Ἀντήνορα
10 διὰ τὴν Μενελάου παρ' αὐτῷ ξενίαν. Σοφοκλῆς γοῦν ἐν τῇ C. 608
ἀλώσει τοῦ Ἰλίου παρδαλέαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀντή-
νορος προτεθῆναι σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἐαθῆναι τὴν οἰκίαν.
τὸν μὲν οὖν Ἀντήνορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν περιγεγο-
μένων Ἐνετῶν εἰς τὴν Θράκην περισωθῆναι, κάκειθεν διαπε-
15 σεῖν εἰς τὴν λεγομένην κατὰ τὸν Ἄδριαν Ἐνετικὴν· τὸν δὲ
Αἰνεῖαν μετ' Ἀγχίσου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παιδὸς Ἀσκανίου
λαὸν ἀθροίσαντα πλεῦσαι, καὶ οἱ μὲν οἰκῆσαι περὶ τὸν Μακε-
δονικὸν Ὀλυμπόν φασιν, οἱ δὲ περὶ Μαντινεῖαν τῆς Ἀρκαδίας
κτίσαι Κατύας, ἀπὸ Κάπτος θέμενον τοῦνομα τῷ πολίς-
20 ματι, οἱ δ' εἰς Αἶγεσταν κατᾶραι τῆς Σικελίας σὺν Ἐλύμφ

1. λυρνησσὸν x. 2. πέρσω F πέρσας or. 3. τὸ, et ω pr. m.
supra add., D. — λόγων CDw. 4. θρυλούμενα codd., exc. D, edd.
10. παρ' αὐτοῦ rw. 11. παρδαλέαν Cozx παρδαλείαν hī παρδα-
λέην Eust. ad II. Γ, 207 p. 405, 30 R. — πρὸ om. Eust. l. c. 12. προ-
τεθεῖναι D τεθῆναι i. — εἶναι ἐαθῆναι F, proxima usque ad νομένων
desunt spatio dimidii fere versus vacuo relicto: sed εἶναι sec. m. deletum
et in lacuna sec. m. addita sunt haec: τὴν οἰκίαν. τὸν μὲν οὖν ἀντή-
νορα καὶ τοὺς παῖδας μετὰ τῶν νομένων: simul ultimae hae sylla-
bae, quae post lacunam etiam pr. m. scriptae leguntur, sec. m. atra-
mento inductae sunt. 13. παραγενομένων Dhī νομένων C spatio
vacuo pro omissis relicto, λεγομένων rwx, plane om. μοx; περιγεγομέ-
νων exhibet Eust. l. c. atque inde rec. Cor.: idem scribendum censuit
Schaeff. Melet. crit. p. 117. 14. αἰνετῶν Dh. — περισωθῆναι] πε-
ραιωθῆναι Cor. — διεκπεσεῖν Eust. l. c. 15. ἐν τῷ ἀδριᾷ Eust.
l. c. — αἰνετικὴν Dh εἰνετικὴν xz (hic post corr.). 18. μαντινίαν
CDhoxx. 19. κατύας ἀπὸ κάπιος Dhī. 20. De nominis Αἶγεστα
scriptura v. quae notavimus ad VI, 254. — ἰλύμφ codd., exc. F: verum
restituit Tzsch. e con. Xyl. coll. Dionys. A. R. I, 52. Virg. Aen. V, 73.

Τρωϊ καὶ Ἐρυκα καὶ Λιλόβαιοι κατασχεῖν, καὶ ποταμούς περὶ Αἰ-
 γωσαν προσαγορευῆσαι Σκάμανδρον καὶ Σιμόντα· ἐνθεν δ' εἰς
 τὴν Λατινὴν ἰθὺςτα μῆται κατὰ τι λόγιον τὸ κελεῖον μένειν,
 ὅπου ἂν τὴν τράπεζαν καταφάγη· συμβῆναι δὲ τῆς Λατινῆς
 περὶ τὸ Λαονίνιον τοῦτο, ἄρτου μεγάλου τεθέντος ἀντὶ τρα- 5
 A. 906 πέψης κατὰ ἀπορίαν καὶ ἅμα ἀγαλωθέντος τοῖς ἐπ' αὐτῷ κρέα-
 σιν. Ὅμηρος μέντοι συνηγορεῖν οὐδετέρους ἕοικεν, οὐδὲ τοῖς
 περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Σκῆψεως λεχθεῖσιν· ἐμφαίνει γὰρ
 μεμενηκότα τὸν Αἰνείαν ἐν τῇ Τροίᾳ καὶ διαδεδεγμένον τὴν
 ἀρχὴν καὶ παραδεδωκότα παισὶ παίδων τὴν διαδοχὴν αὐτῆς, 10
 ἠφανισμένου τοῦ τῶν Πριαμιδῶν γένους·

ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων.
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει

καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.
 οὕτω δ' οὐδ' ἢ τοῦ Σκαμανδρίου διαδοχὴ σώζοι' ἂν. πολὺ 15
 δὲ μᾶλλον τοῖς ἑτέροις διαφωνεῖ τοῖς μέχρι καὶ Ἰταλίας αὐ-
 τοῦ τὴν πλάνην λέγουσι καὶ αὐτόθι ποιοῦσι τὴν καταστροφὴν
 τοῦ βίου. τινὲς δὲ γράφουσιν
 Αἰνείας γένος πάντεςσιν ἀνάξει, 20

καὶ παῖδες παίδων,
 τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες.

54. Ἐκ δὲ τῆς Σκῆψεως οἱ τε Σωκρατικοὶ γεγονάσιν Ἐρα-
 στος καὶ Κορίσκος καὶ ὁ τοῦ Κορίσκου υἱὸς Νηλεὺς, ἀνὴρ καὶ
 Ἀριστοτέλους ἠεροαμένος καὶ Θεοφράστου, διαδεδεγμένος δὲ
 τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Θεοφράστου, ἐν ᾗ ἦν καὶ ἡ τοῦ Ἀριστο- 25
 τέλους· ὁ γοῦν Ἀριστοτέλης τὴν ἑαυτοῦ Θεοφράστου παρέδωκεν,

1. τρωϊ om. Dh (in hoc post add.) i. — λιλόβαιοι CDhi (in hoc
 ubi liberius hunc locum refert. 3. τὴν om. mox. 4. καταφάγοι
 Dhi. — τοῖς λατινοῖς D (sed pr. m. mut. in τῆς λατινῆς) h (in hoc
 Tzsch. refert etiam esse τῆ λατινῆ) iw ald. ἐν τῆ λατινῆ μοx: geni-
 tivum, quem Tzsch. receperat de con. Tyrwh., exhibent codd. rell.
 6. ἀπειρίαν codd.: Cas. corr. 13. αἰνείας βίη Fh. — ἀνάσει ox.
 14. παῖδες παίδων Xyl. — τοὶ καὶ Dh. — γένωνται D γενῶνται x.
 19. νῦν δὲ δὴ ante Αἰνείας add. edd. inde a Xyl. — αἰνεία hi. —
 ἀνάσει x. 24. ἀριστοτέλου F. 26. γοῦν] γὰρ edd.

- ᾧπερ καὶ τὴν σχολὴν ἀπέλιπε, πρῶτος, ὧν ἴσμεν, συναγαγὼν βιβλία καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλείας βιβλιοθήκης σύνταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν· ὁ δ' εἰς Σκῆψιν κομίσας τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκεν, ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἱ κα- C. 609
- 5 τάκλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἦσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλείων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι· ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σητῶν κακωθέντα ὄψε ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους
- 10 Ἀπελλικῶντι τῷ Τηίῳ πολλῶν ἀργυρίων τὰ τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία· ἦν δὲ ὁ Ἀπελλικῶν φιλόβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν, ἀναπληρῶν οὐκ εὔ, καὶ ἐξέδωκεν ἀμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. συνέβη δὲ
- 15 τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον A. 907 οὐκ ἔχουσιν ὅλως τὰ βιβλία πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις ληκνυθίζειν· τοῖς δ' ὕστερον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν, ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ ἀριστοτελίζειν, ἀναγκάζε-
- 20 σθαι μέντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν. πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ρώμη προσελάβετο· εὐθύς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλικῶντος τελευτὴν Σύλλας ἦρε τὴν Ἀπελλικῶντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἐλὼν, δεῦρο δὲ κομισθεῖσαν Τυρραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὧν,
- 25 θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ βιβλιοπῶλαι τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων βι-

5. ἐπεὶ x. 6. τὴν σπουδὴν om. *Dhi*. 10. ἀπελλικῶντι (sine acc.) *F* ἀπελλικόντι x ἀπελλίκοντι *mox* ald. ἀπελλίκωντι codd. *rell.*: posui eum tenorem, quem *F* constanter exhibet et in proximis et XIV p. 644, quemque codd. omnes praebent ap. Athenaeum V, 53 p. 214 et Suidam s. v. 11. ἀπελλικῶν x ἀπελλίκων codd. *rell.*, exc. *F*, edd. 15. ἐκ — τοῖς om. *w*. 16. ὅλως οὐκ ἔχουσι edd. 21. ῥώμη *F*. — προσεβίλετο *mox*. 22. ἀπελλικόντος *Dhimoxx* ἀπελλικῶντος *C* *Cor.* — ἦρε] εἴλε *Dhi* ald. — ἀπελλικῶντος *C* *Cor.* ἀπελλικόντος *Dhimoxx*. 23. δὲ om. *mox*. 24. ἐνεχειρίσατο *mox*.

βλίων καὶ ἐνθάδε καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. περὶ μὲν οὖν τούτων ἀπόρη.

55. Ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως καὶ ὁ Δημήτριος ἐστίν, οὗ μεμνή-
μεθα πολλάκις, ὁ τὸν Τρωικὸν διάκοσμον ἐξηγησάμενος γραμ-
ματικός, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγονώς Κράτιτι καὶ Ἀρι- 5
στάρχῳ· καὶ μετὰ τοῦτον Μητροδωρος, ἀπὸ τοῦ φιλοσόφου
μεταβιβλικῶς ἐπὶ τὸν πολιτικὸν βίον καὶ ῥητορῶν τὸ πλεόν
ἐν τοῖς συγγράμμασιν· ἐχρήσατο δὲ φράσεώς τινι χαρακτηρι-
καινῇ καὶ κατεπλήξατο πολλούς· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν Χαλκη- 10
δόνι γάμου λαμπροῦ πένης ὧν ἔτυχε καὶ ἐχρημάτιζε Χαλκηδό- 10
νιος· Μιθριδάτην δὲ θεραπεύσας τὸν Εὐπάτορα συναπήρην εἰς
τὸν Πόντον ἐκείνῳ μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ ἐτιμήθη διαφερόν-
C. 610 τως, ταχθεὶς ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἀφ' ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι
ἀναβολὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα. οὐ μέντοι διητυρήσεν,
A: 908 ἀλλ' ἐμπεισὼν εἰς ἔχθραν ἀδικωτέρων ἀνθρώπων ἀπέστη τοῦ 15
βασιλέως κατὰ τὴν πρὸς Τιγράτην τὸν Ἀρμένιον πρεσβείαν·
ὁ δ' ἄκοντα ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Εὐπάτορι, φεύγοντι ἤδη τὴν
προγονικὴν, κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν κατέστρεψε τὸν βίον εἶθ' ὑπὸ
τοῦ βασιλέως, εἶθ' ὑπὸ νόσου· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρω. περὶ
μὲν τῶν Σκηψίων ταῦτα. 20

56. Μετὰ δὲ Σκῆψιν Ἄνδεια καὶ Πιονία καὶ ἡ Γαργα-
ρίς. ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνδεια, ὃς καιόμενος σίδηρος
γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινοσ καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυ-
ρον, ἢ προσλαβοῦσα χαλκὸν τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὃ

9. κατεπλήξαντο F κατέπληξε ποx, unde Cor. coniecit κατέπληξε
τοὺς πολλούς, quod satis arripet. 10. ἐχρημάτισε x. — καλχηδόνιος
Dh. 12. πόντον] τόπον F. 13. καὶ ante ἐπὶ add. F. — ἀφ']
ἐφ' codd., Cor. corr. e con. Cas. 14. ἀναβολῇ] βουλή codd., Cor.
corr. e con. Cas.; quod suspicatur idem, scribendum esse ἐκκλησις, nimis
abhorret a codicum scriptura. 18. Vocem βασιλείαν post προγονικὴν
add. edd., e paterno regno fugienti Guar.: nec tamen necessaria illa vox.
21. ἄνθηρα DEhi Epit.: alteram scripturam praeter codd. rell. firmat
Steph. s. v. hunc Strabonis locum secutus: cf. p. 614. — πιονίας Dh
ald. Πιονία edd. inde a Cas., eamque formam exhibet Hierocl. p. 663
Vvess. — ἡ οἰα. F. 22. ἄνθηρα Di. 24. προσλαβὼν x: unde
Cor. in nota ad Interpr. Gall. scribendum esse suspicatur ἦ (quod in C
legi ait) προσλαβὼν, ita ut omnia referantur ad vocem λίθος. Atque

τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι· γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τρωῶλον. ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία, ἃ οἱ Ἀελεγες κατεῖχον· ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὰ περὶ Ἄσσον.

57. Ἔστι δὲ ἡ Ἄσσος ἐρμυνὴ καὶ εὐτειχῆς, ἀπὸ θαλάττης
5 καὶ τοῦ λυμένος ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὥστ' ἐπ' αὐτῆς οἰκείως εἰρησθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κιθαριστοῦ·

Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρον πείραθ' ἴκηαι.

ὁ δὲ λιμὴν χώματι κατεσκευάσται μεγάληφ. ἐντεῦθεν ἦν Κλεάν-
10 θης, ὁ στωικός φιλόσοφος ὁ διαδεξάμενος τὴν Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως σχολήν, καταλιπὼν δὲ Χρυσίππῳ τῷ Σολεῖ· ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον κηδεῖαν. ἦν δὲ Ἑρμείας εὐνοῦχος, τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης·
γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἠκροάσατο καὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστο-
15 τέλους· ἐπανελθὼν δὲ τῷ δεσπότῃ συνετυράνησε, πρῶτον ἐπι-
θεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνεία καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκείνον, καὶ μετεπέμψατο τὸν τε Ἀριστοτέλην καὶ Ξενοκράτην καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τᾶ δ' Ἀριστοτέλει καὶ θυγατέρα ἀδελφοῦ συνόκησε. Μένων δ' ὁ Ρόδιος ὑπηρετῶν τότε τοῖς Πέρ-
20 σαις καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν καλεῖ πρὸς ἑαυ-
τὸν ξενίας τε ἅμα καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν, συλλαβῶν

A. 909

favere videtur huic opinioni Stephanus, qui l. c. Strabone et Theopompo auctoribus haec exhibet: ὃς καιόμενος σίδηρος γίγνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυρον, εἶτα κραθεὶς χαλκῷ ὀρείχαλκος γίγνεται. Sed coniunctio ista ἢ parum placet; requiri videtur sive ipsum illud εἶτα, quod praebet Steph., sive καλ. Ceterum de ipsa re quae h. l. tractatur cf. Beckmann. ad Arist. de mir. ausc. c. 63 p. 133. — κρᾶμα] In marg. E pr. m. add. χώμα. 2. τὰ om. w. — ἃ om. F. 4. εὐτειχῆς (sic) D Epit. εὔτειχος E. 5. τοῦ om. rw. 8. ἄσσον Epit., atque hoc tenore constanter idem nomen exhibet. — ὀλέθρου om. w. 9. κατεσκευάσσε w. 10. στωικός F. — ὁ ante φιλόσοφος add. C. — τὴν om. E. 11. κιτιέως Di. 18. τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ μοx — ἀδελφιδουῦ ald. 19. δ'] δὲ edd. Ceterum Diodor. XVI, 52 eadem de re pluribus agens Mentorem, non Memnonem cepisse Hermeam tradit. — ποτε Dhi. 21. ἅμα] ὀνόματι μοx edd., praemisso simul ἅμα Cor.; hospitalitatis nomine et tractandarum rerum gratia Guar. — πρὸς ποιητῶν F προσποιήτων z.

δ' ἀνέπεμψεν ὡς τὸν βασιλέα, κάκει κρημασθεῖς ἀπόλωτο· οἱ φιλόσοφοι δ' ἐσώθησαν, φεύγοντες τὰ χωρία, ἃ οἱ Πέρσαι κατέσχον.

58. Φησὶ δὲ Μυρσίλος Μηθυμναίων κτίσμα εἶναι τὴν Ἄσ-
σον, Ἑλλάνικός τε καὶ Αἰολίδα φησίν, ὡς *τε*² καὶ τὰ Γάρ- 5
γαρα καὶ ἡ Λαμπωνία Αἰολέων. Ἀσσίων γὰρ ἐστὶ κτίσμα τὰ
C. 611 Γάργαρα, οὐκ εὖ συνοικούμενα· ἐποίκους γὰρ οἱ βασιλεῖς εἰ-
ήγαγον ἐκ Μιλητουπόλεως, ἐρημώσαντες ἐκείνην, ὥστε ἡμιβαρ-
βάρους γενέσθαι φησὶ Δημήτριος αὐτοὺς ὁ Σκήψιος ἀντὶ Αἰο-
λέων. καθ' Ὅμηρον μέντοι ταῦτα πάντα ἦν Λελέγων, οὓς τινες 10
μὲν Κᾶρας ἀποφαίνουσι, Ὅμηρος δὲ χωρίζει.

πρὸς μὲν ἄλλος Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λελεγες καὶ Κάνκωνες.

ἕτεροι μὲν τοῖνυν τῶν Καρῶν ὑπῆρξαν· ὄκουν δὲ μεταξὺ τῶν
ὑπὸ τῷ Αἰνειᾷ καὶ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Κιλικῶν· 15
ἐκπορθηθέντες δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως μετέστησαν εἰς τὴν Κα-
ρίαν, καὶ κατέσχον τὰ περὶ τὴν νῦν Ἀλικαρνασὸν χωρία.

59. Ἡ μέντοι νῦν ἐκλειφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν πόλις Πήδασος
οὐκέτ' ἐστίν. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῶν Ἀλικαρνασέων τὰ Πή-
δασα ὑπ' αὐτῶν ὀνομασθέντα ἦν πόλις, † καὶ ἡ νῦν χώρα 20
Πηδασὶς λέγεται. φασὶ δ' ἐν αὐτῇ καὶ ὀκτὼ πόλεις ὄκισθαι
ὑπὸ τῶν Λελέγων πρότερον εὐανδροσάντων, ὥστε καὶ τῆς Κα-

2. φυγοντες (sine acc.) F. 5. καὶ ἐλλάνικος δὲ πο (?) Cas. ἐλλά-
νικός τε δὲ π Ἑλλάνικος δὲ Tzsch. Cor. — τε om. Cor. 6. εἰσὶν
post Αἰολέων excidisse censet Grosk. haud improbabili-ter. 8. μιλῆτου
πόλεως codd. Μιλητοπόλεως Cor. in eo haud dubie probandus, quod in
unum nomen coniunxit utramque vocem, cum vehementer langueat πό-
λις adiectum nomini urbis celeberrimae; de forma autem nominis v. ad
XII, 575. Sed parum apta mihi videtur sententiarum connexio, quae
multo melius procederet, si scriberetur εἰς Μιλητούπολιν: quae quam
facile corrumpi potuerint satis liquet: cf. supra p. 600 init. 14. μὲν
τοῖνυν] μέντοι ποx. 17. ἀλικαρνασσὸν codd., exc. Dhxx, edd.: v. ad
VIII, 374. 18. ἡ μὲν τοῖνυν ald. — ἐκλειφθεῖσα DFhx ἐξαλειφθεῖσα
ποx. Verum exhibet Eust. ad Iliad. Z, 21 p. 623, 24 R. 19. ἀλι-
καρνασσίων CF edd. inde a Xyl. 20. καὶ ἡ νῦν χώρα non feren-
dum recte iudicans Grosk. scribendum esse censet καὶ ἡ χώρα νῦν s. ἔτι
νῦν: malim καὶ νῦν ἢ χώρα. 21. ὄκισθαι οxπ Tzsch. Cor. ὄκισθαι ald.

ρίας κατασχεῖν † τῆς μέχρι Μύνδου καὶ Βαργυλίων, καὶ τῆς Πισιδίας ἀποτεμέσθαι πολλήν. ὕστερον δ' ἅμα τοῖς Καρσί στρατευόμενοι κατεμερίσθησαν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἠφανίσθη τὸ γένος, τῶν δ' ὀκτὼ πόλεων τὰς ἑξ Μανσώλος εἰς
5 μίαν τὴν Ἀλικαρνασὸν συνήγαγεν, ὡς Καλλισθένης ἱστορεῖ. Συναγγελα δὲ καὶ Μύνδον διεφύλαξε. τοῖς δὲ Πηδάσεῦσι τούτοις φησὶν Ἡρόδοτος ὅτε μέλλοι τι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι καὶ τοῖς περιόικοις, τὴν ἰέρειαν τῆς Ἀθηναῖς πάγονα ἴσχειν· τρεῖς δὲ συμβῆναι τοῦτο αὐτοῖς. Πήδασον δὲ καὶ ἐν τῇ νῦν Στρα-
10 τονικῶν πολίχρῖον ἔστιν. ἐν ὅλῃ δὲ Καρία καὶ ἐν Μιλήτῳ Λελέγων τάφοι καὶ ἐρύματα καὶ ἔγχη κατοικιωῶν δεικνύνται.

60. Μετὰ δὲ τοὺς Λελέγας τὴν ἐξῆς παραλίαν ᾤκουν Κί- A. 910
λικες καθ' Ὀμηρον, ἣν νῦν ἔχουσιν Ἀδραμυττηνοὶ τε καὶ Ἀταρνεῖται καὶ Πιταναῖοι μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Καΐκου. διήρηντο
15 δ' εἰς δύο δυναστείας οἱ Κίλικες, καθάπερ εἶπομεν, τὴν τε ὑπὸ τῷ Ἡετίωνι καὶ τὴν ὑπὸ Μύνητι.

61. Τοῦ μὲν οὖν Ἡετίωνος λέγει πόλιν Θήβην·

ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος.

τούτου δὲ καὶ τὴν Χρύσαν [τὴν ἔχουσαν] τὸ ἱερόν τοῦ Σμιν-

1. Pro τῆς scribendum est τὰ s. τὴν. — μίνδου x. 2. ποδοσιδίας F. — ἀποτέμεσθαι F. 4. μανσώλος DFh: at v. Steph. s. v. Αἰτωλία et Eust. ad Il. B, 638 p. 311, 18 R. 5. ἀλικαρνασσὸν codd. edd. 6. συναγγελα CDx σὺν ἀγγελα ἡτοιμασθαι συναγγελας (sine acc.) F Σουάγγελα Tzsch. Cor. de con. Cas., coll. Steph. s. v.: quod ipse scripsi et catalogis tributorum Atticorum firmatur, quos Boeckhiius editurus est, et ad codd. scripturam proxime accedit. — μύνδων DFh μίνδον x. 7. ὅτι x. — μέλλει μοx. — ἐπιτήδειον codd. (ἐπιτήδιον F), Xyl. corr.: cf. Herod. I, 175. 8. ἰέρειαν F. — σχεῖν codd., Cor. corr. ex Herod. I. c. — τρεῖς C. 9. πήδασος μοx: Πηδάσιον scribendum censet Salmas. ad Steph. s. v. Πήδασα in ed. Berkel. p. 638. 10. καὶ ἐν Μιλήτῳ om. Dh. 13. δὴ post ἦν add. edd. — ἀδραμυττηνοὶ μοx. — ἀταρνεῖται x Epit. ἀπαρνεῖται Ex. 14. καὶ πιταναῖοι om. x πιταναῖα CDhw πιταναῖοι μοx πεπιτανοὶ E: verum servarunt F Epit. 16. τῷ ante Μύνητι add. D (sed pr. m. postea deletum) hī edd. 17. λέγει — Ἡετίωνος om. F. 19. δὲ om. ald. — τὴν ἔχουσαν om. codd., exc. μοx, ex quibus recepit Tzsch.: causa, cur exciderint haec verba, liquet.

θείως Ἀπόλλωνος ἐμφαίνει, εἴπερ ἡ Χρῦσις ἐκ τῆς Θήβης
ἰάλω·

φρόμεθα, γάρ φησιν, ἐς Θήβην·

τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.

C. 612

καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν [νῆες Ἀχαιῶν],

ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρῦσιδα.

5

τοῦ δὲ Μύνητος τὴν Ἀυρηησόν· ἐπειδὴ

Ἀυρηησόν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης

τόν τε Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίστροφον ἀνεῖλεν Ἀχιλλεύς· ὥστε,

ὅταν φῆ ἡ Βρισηίς,

10

οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεύς

ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,

οὐ τὴν Θήβην λέγοι ἄν (αὐτὴ γὰρ Ἡετίωνος), ἀλλὰ τὴν Ἀυ-

ρηησόν· ἀμφότεραι δ' ἦσαν ἐν τῷ κληθέντι μετὰ ταῦτα Θήβης

πεδίῳ, ὃ διὰ τὴν ἀρετὴν περιμάχῃτον γενέσθαι φασὶ Μυσοῖς 15

μὲν καὶ Ἀυδοῖς * τοῖς * πρότερον, τοῖς δ' Ἑλλησιν ὕστερον τοῖς

ἐποικήσασιν ἐκ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Λέσβου. ἔχουσι δὲ νῦν

Ἀδραμυττηνοὶ τὸ πλεόν· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ Θήβη καὶ ἡ

Ἀυρηησός, ἐρυμνὸν χωρίον· ἐρημοὶ δ' ἀμφότεραι· διέχουσι

δὲ Ἀδραμυττίου σταδίους ἢ μὲν ἐξήκοντα, ἢ δὲ ὀγδοήκοντα 20

καὶ ὀκτώ ἐπὶ θάτερα.

62. Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυττηνῇ ἐστὶ καὶ ἡ Χρῦσα καὶ ἡ Κίλλα·

πλησίον οὖν τῆς Θήβης † ἐστὶ νῦν Κίλλα τις τόπος λέγεται,

ἐν ᾧ Κιλλαῖον Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν· παραρρεῖ δ' αὐτῷ ἐξ

3. γάρ φησιν om. x. — εἰς C. 4. τε om. Dh. 5. μετὰ
σφίσιν om. x. — νῆες Ἀχαιῶν om. codd.: sed abesse haud facile potest.

6. καλλιπάρηρον post Χρῦσιδα add. edd., ac videtur sane casu quodam
intercidisse in codd. 9. ὃ ante Ἀχιλλεύς add. F. — ὥσθ' ὅταν D.

12. ἔκτεινε πέρσεν x. 16. καὶ post Ἀυδοῖς add. F. — τοῖς ante
πρότερον om. Cor. recte. 17. νῦν om. F. 20. ἀδραμυττίου x. —

π̃ καὶ ἡ ἐπὶ F ὀγδοήκοντα καὶ ἡ ἐπὶ CDh̃ ald., quae Tyrwh. primus
ad veram scripturam revocavit. 21. Verba καὶ ὀκτώ ἐπὶ θάτερα om.

Ἐποχ Epit. 22. ἀδραμυττηνῇ Ex. 23. ἐστὶ om. x. — λεγόμενος
μοx edd. inde a Cas.: quam scripturam ex coniectura ortam esse appa-
ret; sed videtur potius ἐστὶ mutandum esse in καὶ. 24. κίλλεους C

κίλλεους Dh̃w κίλλεος (s. acc.) F κίλλεου μοx: Cas. corr. — αὐτὸ F
αὐτὸν μοx.

Ἰδης φερόμενος ὁ Κίλλαιος ποταμός· ταῦτα δ' ἐστὶ κατὰ τὴν **A. 911**
 Ἀντανδρίαν· καὶ τὸ ἐν Λέσβῳ δὲ Κίλλαιον ἀπὸ ταύτης τῆς
 Κίλλης ὠνόμασται· ἐστὶ δὲ καὶ Κίλλαιον ὄρος μεταξὺ Γαργά-
 ρων καὶ Ἀντάνδρον. φησὶ δὲ Λάης ὁ Κολωναεὺς ἐν Κολωναίς
 5 ἰδρυσθῆναι πρῶτον ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλευσάντων Αἰο-
 λέων τὸ τοῦ Κίλλαιου Ἀπόλλωνος ἱερόν· καὶ ἐν Χρύσῃ δὲ λέ-
 γουσι Κίλλαιον Ἀπόλλωνα ἰδρῦσθαι, ἄθλον, εἴτε τὸν αὐτὸν
 τῷ Σμινθεῖ, εἴθ' ἕτερον.

63. Ἡ δὲ Χρῦσα ἐπὶ θαλάττῃ πολίχριον ἦν ἔχον λιμένα,
 10 πλησίον δὲ ὑπέρεκκεται ἡ Θήβη· ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ ἱερόν τοῦ
 Σμινθέως Ἀπόλλωνος καὶ ἡ Χρυσῆς· ἡγήμωται δὲ νῦν τὸ χω-
 ρίον τελείως· εἰς δὲ τὴν νῦν Χρῦσαν τὴν κατὰ Ἀμαξιτὸν μεθί-
 δρυσται τὸ ἱερόν τῶν Κιλικίων τῶν μὲν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκπε-
 σόντων, τῶν δὲ εἰς Ἀμαξιτόν. οἱ δ' ἀπειρότεροι τῶν παλαιῶν
 15 ἱστοριῶν ἐνταῦθα τὸν Χρῦσῃ καὶ τὴν Χρυσίδᾳ γεγενῆσθαι
 φασὶ καὶ τὸν Ὅμηρον τούτου τοῦ τόπου μεμνησθαι. ἀλλ' οὔτε
 λιμὴν ἐστὶν ἐνταῦθα, ἐκεῖνος δὲ φησιν·

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο·

οὔτ' ἐπὶ θαλάττῃ τὸ ἱερόν ἐστὶν, ἐκεῖνος δ' ἐπὶ θαλάττῃ ποιεῖ
 20 τὸ ἱερόν·

ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ πορτοπόροιο·

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς **C. 613**
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει·

οὐδὲ Θήβης πλησίον, ἐκεῖνος δὲ πλησίον· ἐκεῖθεν γοῦν ἀλοῦσαν
 25 λέγει τὴν Χρυσίδα. ἀλλ' οὐδὲ Κίλλα τόπος οὐδεὶς ἐν τῇ Ἀλε-
 ξανδρέων χώρῃ δείκνται, οὐδὲ Κίλλαιου Ἀπόλλωνος ἱερόν·
 ὁ ποιητὴς δὲ συζεύγνυσιν·

1. κίλλεός *F* κίλλεος *codd. rell.* Κίλλος *Tzsch. Cor. de sent. Cas. coll.*
Eust. ad Iliad. A, 38 p. 34, 1 R. Idem tamen paulo ante Κίλλαιον nomi-
 naverat eundem fluvium, neque eius auctoritate infirmari potest codicum
 consensus. 2. κίλλεον *codd., Tzsch. corr.* 3. κίλλεον *ox.* 4. κο-
 λωναεὺς *F* *edd.*: scribendum videtur Κολωναεὺς secundum Steph. s. v.
 Φαραί. 5. ἰδρυσθῆναι *F.* 6. κίλλεου *Cpx.* 7. κίλλεον *codd.*
 10. πλησίον δὲ *om. F.* — Verba ἐνταῦθα — Ἀπόλλωνος *om. w.* 13. τὴν
om. E. 14. εἰς] κατὰ *Dhi.* — τὴν ante Ἀμαξιτόν *add. Cpx.* 24. οὐδὲ]
 Videtur scribendum οὔτε. 26. Literae αἴου verbi Κίλλαιου deletae
 sunt in *C*; κίλλεου *ox.* 27. ὁ δὲ ποιητὴς *edd.*

ὅς Χρῦσην ἀμφιβέβηκας

Κίλλαν τε ζαθέην·

ἐν δὲ τῷ Θήβης πεδίῳ δέικνται πλησίον· ὃ τε πλοῦς ἀπὸ
 μὲν τῆς Κιλικίου Χρῦσης ἐπὶ τὸ ναύσταθμον ἑπτακοσίων που
 σταδίων ἐστὶν ἡμερησίως πως, ὅσον φαίνεται πλεύσας ὁ Ὀδυσ- 5
 σεύς. ἐκβὰς γὰρ εὐθὺς παρίστησι τὴν θυσίαν τῷ θεῷ καὶ τῆς
 ἐσπέρας ἐπιλαβούσης μένει αὐτόθι, πρωὶ δὲ ἀποπλεῖ· ἀπὸ δὲ
 Ἀμαξιτοῦ τὸ τρίτον μόλις τοῦ λεχθέντος διαστήματός ἐστιν,
 ὥστε παρῆν τῷ Ὀδυσσεὶ αὐθημερὸν ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸ ναύστα- 10
 θμον τελείσαντι τὴν θυσίαν. ἐστὶ δὲ καὶ Κίλλου μνήμα περὶ
 τὸ ἱερόν τοῦ Κίλλαιου Ἀπόλλωνος, χώμα μέγα· ἠνίοχον δὲ
 A. 912 τοῦτον Πέλοπός φασιν ἠγησάμενον τῶν τόπων, ἀφ' οὗ ἴσως
 ἢ Κιλικία ἢ ἔμπαλιν.

64. Τὰ οὖν περὶ τοὺς Τεύκρους καὶ τοὺς μύας, ἀφ' ὧν
 ὁ Σμινθεύς, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μύες, δεῦρο μετενεκτέον. παρα- 15
 μυθοῦνται δὲ τὴν ἀπὸ μικρῶν ἐπίκλησιν τοιούτοις τισί· καὶ γὰρ
 ἀπὸ τῶν παρνόπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι κόρονας λέγουσι, Κορονοπίωνα
 τιμᾶσθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν·
 Ἰποκτόνον δὲ παρ' Ἐρυθραίοις τοῖς τὸν Μίμαντα οἰκοῦσιν, ὅτι
 φθαρτικὸς τῶν ἀμπελοφάγων ἰπῶν· καὶ δὴ παρ' ἐκείνοις μύ- 20
 νοις τῶν Ἐρυθραίων τὸ θηρίον τοῦτο μὴ γενέσθαι. Ρόδιοι δὲ

4. Χρῦσης — ναύσταθμον om. w. — τὸν CFx ald. 5. πως] πλοῦς x. — ὃ om. E. 6. εὐθὺς xz Tzsch. Cor.: v. Lobeck. ad Phryn. p. 145. 7. δὲ post ἀπὸ om. CE, post Ἀμαξιτοῦ colloc. μοx edd. 9. τὸ] τὸν x Tzsch. 11. κιλλέου μοx. 12. τὸν τόπον Dh. 13. ἀνάπαλιν Eust. ad Iliad. A, 38 p. 34, 1 R. 15. σμίνθιοι, uti legitur apud alios (v. ad Hesych. II, p. 1230), recte malunt Cas. et Villosion. ad Apoll. lex. s. v. Σμινθεῦ, ubi iidem extat σμίνθιοι: ita scribendum censet Cor. in nott., scripsit Grosk. 16. τῶν ante μικρῶν add. h Cor. 17. Οἰταῖοι] ὁτέοι codd., exc. E, qui verum servavit, ut Eust. ad Il. A, 39 p. 34, 47 R. — κόρονας μοx. — κωνωπιῶνα m (?) ox. 18. τινα ante τιμᾶσθαι add. E. — ἀκρίδων om. μοx. 19. εἰποκτόνον CFw. — Μίμαντα] μελιούντα codd. Miliumtem Guar.: Cor. corr. ex conii. Holsten. ad Ortel. p. 119 coll. Strab. XIV, 645. Herculis templum apud Erythraeos commemorat Paus. VII, 5, 3: atque ipse Hercules in eorum numis saepe expressus cernitur. 20. ὃ ante φθαρτικὸς add. x. — ἐἰπῶν CFw ἰπῶν, et alterum π supra π add., x. 21. γινεσθαι μοx Cor. aptissime.

Ἐρυθρίβιον Ἀπόλλωνος ἔχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ἱερὸν, τὴν ἐρυσίβην καλοῦντες ἐρυθρίβην· παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μίς τις καλεῖται Πορροπίων, οὕτω τοὺς πάροπας καλούντων Βοιωτῶν, καὶ θυσία συντελεῖται Πορροπίωνι Ἀπόλλωνι.

- 5 65. Μυσία μὲν οὖν ἐστὶν ἡ περὶ τὸ Ἄδραμύτιον, ἣν δὲ ποτε ὑπὸ Λυδοῖς, καὶ νῦν Πύλαι Λύδαι καλοῦνται ἐν Ἄδραμυτίῳ, Λυδῶν, ὧς φασί, τὴν πόλιν ἐκτικόντων. Μυσίας δὲ Ἄστυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν. ἣν δὲ πολίχνη ποτέ, ἐν ἣ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει, προσστατούμε-
 10 νον μετὰ ἀγιστείας ὑπ' Ἄρτανδρίων, οἷς μᾶλλον γεινῆᾶ· διέχει δὲ τῆς παλαιᾶς Χρύσης εἴκοσι σταδίους, καὶ αὐτῆς ἐν ἄλσει τὸ ἱερὸν ἐχούσης. αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀχιλλεῖος χάραξ· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ἀπὸ πενήκοντα σταδίων ἐστὶν ἡ Θήβη ἔρημος, ἣν C. 614
 φησιν ὁ ποιητὴς ὑπὸ Πλάκω ὑλήεσση· οὔτε δὲ Πλάκος ἢ Πλάξ A. 913
 15 ἐκεῖ τι λέγεται, οὐθ' ὕλη ὑπέρεκται, καίτοι πρὸς τῇ Ἰδῆ. Ἀστύρων δ' ἡ Θήβη διέχει εἰς ἑβδομήκοντα σταδίους, Ἀνδείρων δὲ ἐξήκοντα. πάντα δὲ ταῦτά ἐστι τὰ ὀνόματα τόπων ἐρήμων ἢ φαύλων οἰκουμένων ἢ ποταμῶν χεμάρρων· τεθρῦληται δὲ διὰ τὰς παλαιὰς ἱστορίας.
- 20 66. Πόλεις δ' εἰσὶν ἀξιόλογοι Ἄσσος τε καὶ Ἄδραμύτιον. ἠτύχησε δὲ τὸ Ἄδραμύτιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ· τὴν γὰρ βουλὴν ἀπέσφαξε τῶν πολιτῶν Διόδωρος στρατηγός, χαριζόμενος τῷ βασιλεῖ, προσποιούμενος δ' ἅμα τῶν τε ἐξ Ἀκαδημίας φιλοσόφων εἶναι καὶ δίκας λέγειν καὶ σοφιστεύειν τὰ
 25 ῥητορικά· καὶ δὴ καὶ συναπῆρεν εἰς τὸν Πόντον τῷ βασιλεῖ· καταλαθέντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν· ἐγκλημάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἅμα πολλῶν, ἀπεκατέρησεν αἰ-

1. ἐρυθρίβιον C ἐρυθρίβιον μοx ἐριβίου τω. — ἐρυσίβην οτx. 2. ἐρυθρίβην Corx ἐρυθύβην F. — μίς τις D (sed i sup. v add.) μοx μύσων τις hί μιστίς C: μίς τις, quod conī. Cas., legitur in EF. 3. παρροπίων D (sed o sup. a pr. m. add.) μο. 8. καὶ ante Ἄστυρα add. Cor. satis commode. 9. ἀστυρηνῆς h ἀστυρινῆς i. 10. μεθ' hix edd. — ἀγιστίας CF. 13. ἔρημος om. μοx. 14. φασιν F. — ὑποπλάκω xz. — ὑλήσει F. — Πλάκος] ὑπόπλακος μοx. 16. ἀνδῆρων D (sed η in i mut. pr. m.) Eī. 18. τεθρῦληται codd., exc. Dz, edd. 25. καὶ post δὴ om. x. — Πόντον] τόπον x.

σχεῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. ἀνὴρ δὲ Ἀδραμυττηνὸς ῥήτωρ ἐπιφανὴς γεγένηται Ξενοκλῆς, τοῦ μὲν Ἀσιανοῦ χαρακτήρος, ἀγωνιστῆς δέ, εἴ τις ἄλλος, καὶ εἰρηκῶς ὑπὲρ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, καθ' ὃν καιρὸν αἰτίαν εἶχε Μιθριδατισμοῦ.

67. Πρὸς δὲ τοῖς Ἀστύροις λίμνη καλεῖται Σάπρα βαραθρῶδης, εἰς ῥαχιάωδη τῆς θαλάττης αἰγιαλὸν τὸ ἔκρηγμα ἔχουσα. ὑπὸ δὲ τοῖς Ἀνδείροις ἱερὸν ἐστὶ Μητρὸς Θεῶν Ἀνδειρηνῆς ἅγιον καὶ ἄντρον ὑπόνομον μέχρι Παλαιᾶς. ἐστὶ δ' ἡ Παλαιὰ κατοικία τις οὕτω καλουμένη, διέχουσα τῶν Ἀνδείρων ἑκατὸν καὶ τριάκοντα σταδίους· ἔδειξε δὲ τὴν ὑπονομὴν χίμαρος ἔμπροσθεν εἰς τὸ στόμα καὶ ἀνευρεθεὶς τῇ ὑστεραίᾳ κατὰ Ἀνδεῖρα ὑπὸ τοῦ ποιμένος κατὰ τύχην ἐπὶ θυσίαν ἦκοντος. Ἀταρνεὺς δ' ἐστὶ τὸ τοῦ Ἐρμίου τυραννεῖον, εἰτα Πιτάνη, πόλις Αἰολικὴ, δύο ἔχουσα λιμένας, καὶ ὁ παραρρέων αὐτὴν ποταμὸς Εὐήρος, ἐξ οὗ τὸ ὕδραγωγεῖον πεποιήται τοῖς Ἀδραμυττηνοῖς. ἐκ δὲ τῆς Πιτάνης ἐστὶν Ἀρκεσιλάος, ὁ ἐκ τῆς Ἀκαδημίας, Ζήνωνος τοῦ Κιτιῶς συσχολαστῆς παρὰ Πολέμωνι. καλεῖται δὲ καὶ ἐν τῇ Πιτάνῃ τις τόπος ἐπὶ θαλάττῃ Ἀταρνεὺς ὑπὸ τῇ Πιτάνῃ, κατὰ τὴν καλουμένην νῆσον Ἐλεοῦσσαν. φασὶ δ' ἐν τῇ Πιτάνῃ τὰς

1. βλασφημίαν *D* (sed *du* in ipsis literis βλα add. pr. m.) *hi*. — πόλει om. *D* (in fine paginae) *h* (in hoc post additum est) *i*. 8. ἀνδρῶν *Di* ἀδρῶν *Cw* ἀνδειρῶν *x*. — ἀνδειρηνῆς *C* ἀνδειρηνῶν *Dh* (in hoc *i* in *ei* post mutatum) ἀνδειρηνῆς *Fmoz*. 10. λεγομένη *w*. — ἀνδρῶν *CD*. 11. χίμαρος ποτ χίμαρος *Crwz*. 12. τὸ om. *rw*, simul *τι* post στόμα add. *r*. — ἀνδεῖρα *CDh*. 14. ἐρμίνου codd., exc. *F*: huic concinit Eust. ad *Il. B*, 628 p. 356, 8; cf. p. 610. — τυραννῶν *C*. 15. εὐωνος *ox*. 16. ὕδραγωγεῖον πεποιήται] ὕδωρ ὕδραγωγεῖται *ald*. — ἀδραμυττηνοῖς *C*. 18. παρὼν πολέμωνι *F*. 19. ἐπὶ] ἐν *Dhi*. — ὑπὸ] ἐπὶ *F*. — Verba κατὰ — Πιτάνῃ om. *F*. 20. Ἐλεοῦσσαν] ἔχουσαν codd., in quo latere Ἐλεοῦσσαν recte vidit Palmer. (v. emendd. ad auct. Gr. p. 341): Elaeussam enim insulam in his partibus sitam fuisse tradit Plin. V, c. 38 s. 31. Neque in eo haerendum est, quod inter insulas iuxta Smyrnam sitas eam recenset minus accurate; huc enim pertinere vel propter Elaeae urbis vicinitatem recte monet Grosk.: ἔχουσαν servavit Cor., lacunae signis et ante et post νῆσον positis; neque tamen significavit, quid scriptum fuisse censuerit.

πλίνθους ἐπιπολάζειν ἐν τοῖς ὕδασι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρη-
 νίᾳ νησὶς πέπονθε· κουφοτέρα γὰρ ἢ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατος
 ἐστίν, ὥστ' ἐποχεῖσθαι. ἐν Ἰβηρίᾳ δέ φησιν ἰδεῖν Ποσειδάωνος
 ἕκ τινας γῆς ἀργιλώδους, ἣ τὰ ἀργυρώματα ἐκμάττεται, πλίν- C. 615
 5 θους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλούσους. μετὰ δὲ τὴν Πιτάνην ὁ
 Κάικος εἰς τὸν Ἐλαίτην καλούμενον κόλπον ἐν τριάκοντα στα-
 δίοις ἐκδίδωσιν. ἐν δὲ τῷ πέραν τοῦ Καΐκου, δαίδακα διέχουσα
 τοῦ ποταμοῦ σταδίους Ἐλαία πόλις Αἰολικὴ καὶ αὕτη Περγα-
 μηρῶν ἐπίνειον, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους διέχουσα τοῦ Περ-
 10 γάμου.

68. Εἰτ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀρωγῆ-
 ριον τῷ Δεκτῷ καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, οὗ μέρος
 καὶ ὁ Ἐλαϊτικὸς ἐστίν. Κάναι δὲ πολίγειον Λοκρῶν τῶν ἐκ
 Κύνου κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα κείμενον ἐν
 15 τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινοῦσσῶν διήκει καὶ τῆς
 ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν Αἰγὰ τινες ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως τῷ
 ζῳφ· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγᾶν,
 ὡς Ἀκτᾶν καὶ Ἀρχᾶν· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὀνομάζεται,

1. τυραννία CDFh. 2. νησὶς in γῆ τις mut. Cor., parum apte.
 — τοῦτο ante πέπονθε add. Cor., quod ut non incommodum sit, necessa-
 rium tamen non est. — τοῦ ἐπίσου ὄγκου Cor. 4. ἀργιλώδους Chx
 ἀργυλλώδους D (sed i sup. v pr. m. add.) r ἀργυλώδους ox. 6. κά-
 ἰσκος F. — Ἐλαϊτικὸν ald., quod cum Tzsch. codd. secutus mutaverit,
 denuo recepit Cor.: cf. p. 624. 8. ἐλέα Coxz. 9. σταδίοις mx. —
 τοῦ] τῆς μοx: reliquis codd. concinit Epit. et Eust. ad Odys. A, 518
 p. 1697, 16 R. Y, 190 p. 1944, 13 R. 12. ἐν ante τῷ add. CDh. —
 ἀδραμυττηνὸν CD. 13. κάνη E. 14. κύνου μοx. — κατὰ]
 καὶ hī. 15. καντα CDhix. — ἀργινοῦσσῶν CDx. 16. αἰγᾶ D
 (sed etiam supra ai circumflexus pictus est, postea tamen eodem atra-
 mento inductus) αἰγαν μοx (hic e corr.), αἰγα Epit.: videtur Artemi-
 dorum h. l. respicere Strabo, uti colligere licet e Stephano s. v. Αἰγα
 et e Constantino Porphyrog. de Themat. I, c. 17. 17. ἐκφέρειν συλ-
 λαβὴν D. — αἰγᾶν Ex. Longe a codicum scriptura aberrat Eust. ad
 Il. B, 447 p. 252, 13 R., ubi haec exhibet: — Αἰγὶς ὄρος καὶ ἄκρα
 κατὰ ἕκτασιν τῆς δευτέρας συλλαβῆς περὶ που τὰ κατὰ Λέσβον.
 18. ἀκτᾶν καὶ ἀρχᾶν EF: atque ita scribendum censet Cor. in nott.
 ad Interpr. Par. et Grosk. haud incommode quidem, sed non licet certi
 quid statuere. — οὕτως D. — ὀνομάζεται E.

A. 915 ὁ νῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσι. κύκλω δὲ περὶ τὸ ὄρος πρὸς νότον μὲν καὶ δύσιν ἢ θάλαττα, πρὸς ἕω δὲ τὸ Καΐκου πεδῖον ὑπόκειται, πρὸς ἄρκτον δὲ ἢ Ἐλαΐτις· αὐτὸ δὲ καθ' αὐτὸ ἰκανῶς συνέσταλται, προσενέει δὲ ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ὅθεν αὐτῷ καὶ τοῦνομα· ὕστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγᾶ † κεκλῆσθαι, ὡς Σαπφῶ, τὸ δὲ λοιπὸν Κάη καὶ Κάναι. 5

69. Μεταξὺ δὲ Ἐλαίας τε καὶ Πιτάνης καὶ Ἀταρνέως καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστὶ, διέχουσα οὐδεμιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα σταδίους ἐντὸς τοῦ Καΐκου, καὶ ὁ Τεύθρας Κιλικίων καὶ Μυσῶν ἰστώρηται βασιλεύς. Εὐριπίδης δ' ὑπὸ Ἄλιου φησί, 10 τοῦ τῆς Αὔρης πατρός, εἰς λάρνακα τὴν Αὔρην κατατεθεῖσαν ἅμα τῷ παιδί Τηλέφῳ καταπονωθῆναι, φωράσαντος τὴν ἐξ Ἡρακλέους φθορᾶν· Ἀθηναῖς δὲ προνοίᾳ τὴν λάρνακα περαιωθεῖσαν ἐκπεσεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ Καΐκου, τὸν δὲ Τεύθραντα, ἀναλαβόντα τὰ σώματα, τῇ μὲν ὡς γαμετῇ χηρῆσασθαι, τῷ δ' 15 ὡς ἱαντοῦ παιδί. τοῦτο μὲν οὖν μῦθος, ἄλλην δὲ τινα δεῖ γεγονέναι συντυχίαν, δι' ἣν ἢ τοῦ Ἀρκάδος θυγάτηρ τῷ Μυσῶν βασιλεῖ συνῆλθε καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς διεδέξατο τὴν ἐκεῖνον βασιλείαν. πεπίστενται δ' οὖν, ὅτι καὶ ὁ Τεύθρας καὶ ὁ Τηλέφος ἐβασίλευσαν τῆς χώρας τῆς περὶ τὴν Τευθρανίαν καὶ τὸν Κάι- 20

1. περὶ] πρὸς F. — πρὸς δύσιν μὲν καὶ νότον F. 2. δύσιν, sup. pr. m. εως, D δύσος (?) et δύσιν h δύσεως Crw. 3. καθ' αὐτὸ E. — συνέσταλται ἰκανῶς F. 4. δὲ καὶ καθ' αὐτὸ τὸ Αἰγαῖον ald., unde manasse videtur καὶ, quod Tzsch. add. ante ἐπὶ. 5. αἶγα DE, quam scripturam, a Cor. in noit. praelatam, parum probabilem esse, ex iis quae supra docentur liquet: quod si ita est, scribendum erit cum Grosk. κέκληται. Invectus videtur infinitivus propter ipsam illam scripturam αἶγα. 6. φησι post Σαπφῶ add. mox Guar. edd. Ac parum apte cohaerent verba ὡς Σαπφῶ cum proximis, ita ut nascatur suspicio, addita fuisse primum in margine, ut passim similia, atque inde in seriem male recepta. 7. ἰλέας Cox. — δὲ post Ἀταρνέως add. CDFhi. 8. οὐδεμιᾶς] μιᾶς ἐκάστης mox edd. praeter Tzsch. 9. καὶ ὁ] ὁ δὲ E. 10. ἀλάου F ἀλαίου codd. rell., Xyl. corr. 17. τῷ] τῶν ox. — μυσῶν; et sup. pr. m. ῶ, D μυσῶ Chi. 20. καὶ ante τῆς περὶ add. rw. Post Τευθρανίαν dimidia pagina vacua relicta est in F; sed pagina proxime insequens incipit a καὶ, ac nihil omissum esse satis liquet.

κον, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπὶ τοσοῦτον μέμνηται μόνον τῆς ιστορίας ταύτης·

ἄλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
ἦρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

5 Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἴνεκα δώρων·

αἰνίγμα τιθεὶς ἡμῖν μᾶλλον ἢ λέγων τί σαφές. οὔτε γὰρ τοὺς C. 616
Κητείους ἴσμεν, οὐστίναις δέξασθαι δεῖ, οὔτε τὸ γυναιῶν εἴ-
νεκα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ γραμματικοὶ μυθάρια παραβάλλον-
τες εὐρεσιλογοῦσι μᾶλλον ἢ λύουσι τὰ ζητούμενα.

10 70. Ἐάσθω δὴ ταῦτα, ἐκεῖνο δ', ὅπερ ἐστὶ μᾶλλον ἐν φα-
νερῷ, λαβόντες λέγωμεν· ὅτι ἐν τοῖς περὶ τὸν Κάικον τόποις
φαίνεται βεβασιλευκῶς καθ' Ὅμηρον ὁ Εὐρύπυλος, ὥστ' ἴσως
καὶ τῶν Κιλικίων τι μέρος ἦν ὑπ' αὐτῷ, καὶ οὐ δύο δυναστεῖαι
μόνον, ἀλλὰ καὶ τρεῖς ὑπῆρξαν ἐν αὐτοῖς. τῷ δὲ λόγῳ τούτῳ A. 916

15 συνηγορεῖ τὸ ἐν τῇ Ἐλαίτιδι χειμαρρῶδες ποτάμιον δεικνύσθαι
Κήτειον· ἐμπίπτει δ' οὗτος εἰς ἄλλον ὁμοιον, εἴτ' ἄλλον, κατα-
στρέφουσι δὲ εἰς τὸν Κάικον· ὁ δὲ Κάικος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης
ῥεῖ, καθάπερ εἶρηκε Βακχυλίδης, †οὔθ' ὡς Εὐρυπίδης τὸν Μακ-
σύαν φησὶ

20 τὰς διωνομασμένας

ναίειν Κελαινὰς ἐσχάτοις Ἰδης τόποις·

πολὺ γὰρ τῆς Ἰδης ἄνωθεν αἱ Κελαιναί, πολὺ δὲ καὶ αἱ τοῦ
Καίικου πηγαί· δαίκνυνται γὰρ ἐν πεδίῳ. Τήμνον δ' ἐστὶν ὄρος,
ὃ διορίζει τοῦτό τε καὶ τὸ καλούμενον Ἀπίας πεδίον, ὃ ὑπέρ-
25 κείται ἐν τῇ μεσογαίᾳ τοῦ Θήβης πεδίου· ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνον

5. κήτειοι CDhix. 6. τι post αἰνίγμα add. ald. 7. κητείους
CDhix. Eust. ad Od. A, 520 p. 1697, 37 R. haec Strabonis verba
paulo liberius referens habet οὗς δεῖ δέξασθαι ἦτοι νοῆσαι, atque in
proximis τὸ ζητούμενον. 9. εὐρεσιλογοῦσι Dh. [10. δη] δὲ ald.
11. λέγωμεν F. 13. μέρος τι edd. 15. δεικνύσθαι om. μοx.
16. κήτιον Cz. — οὔτος om. μοx. 17. τὸ καικόν F. 18. οὐχ F.
Negationem οὔθ' sic ferri non posse recte iudicat Grosk.: neque tamen
feliciter suspicatur, scriptum fuisse οὐ [τ' ἀλη]θῶς. Equidem malim
delere particulam οὔθ'. 21. κελαινὰς F. 23. τήμνον codd., Xyl.
corr.: cf. Ptolem. V, 2; eaque scriptura confirmari videtur nomine urbis
in istis partibus sitae. 25. τῶν τήμων CFρωx τοῦ τήκνου Dhίμοx,
Xyl. corr.

ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλον εἰς τὸν Κάικον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμηδόσι προλόγου·

ἰὼ Κάικε Μυσιαί τ' ἐπιρροαί.

ἐγγὺς δὲ τῶν πηγῶν κόμη Γέργιθά ἐστίν, εἰς ἣν μετώπισεν 5 Ἄτταλος τοὺς ἐν τῇ Τρωάδι, τὸ χωρίον ἐξελών.

CAPUT II.

1. Ἐπεὶ δὲ τῇ παραλία τῇ ἀπὸ Λεκτοῦ μέχρι Κανῶν ἀντιπαράτεταται νῆσος ἡ Λέσβος, λόγου ἀξία πλείστον (περι- 10 ται δὲ αὐτῇ καὶ νησία, τὰ μὲν ἔξωθεν, τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ μεταξὺ αὐτῆς τε καὶ τῆς ἠπείρου), καιρὸς ἤδη περὶ τούτων εἰπεῖν· καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν Αἰολικά, σχεδὸν δέ τι καὶ μητροπόλις ἡ Λέσβος ὑπάρχει τῶν Αἰολικῶν πόλεων. ἀρκτέον δ', ἀφ' ὧνπερ καὶ τὴν παραλίαν ἐπήλθομεν τὴν κατ' αὐτήν.

2. Ἀπὸ Λεκτοῦ τοίνυν ἐπὶ Ἄσσον πλέουσιν ἀρχὴ τῆς Λε- 15 σβίας ἐστὶ κατὰ Σίγριον τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς ἄκρον. ἐνταῦθα δὲ πον καὶ Μήθυμνα πόλις Λεσβίων ἐστὶν ἀπὸ ἐξήκοντα σταδίων τῆς ἐκ Πολυμηδίου πρὸς τὴν Ἄσσον παραλίας. οὗσης δὲ τῆς περιμέτρου σταδίων χιλίων ἑκατόν, ἦν ἡ σύμπασα ἐκκληροῖ νῆσος, τὰ καθέκαστα οὕτως ἔχει· ἀπὸ Μηθύμνης εἰς Μαλίαν τὸ 20 νοτιώτατον ἄκρον ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, καθ' ὃ αἱ Κάναι

C. 617 μάλιστα ἀντίκεινται τῇ νήσῳ καὶ συναπαρτίζουσι, σκάδιοι εἰσι

A. 917 τριακόσιοι τετραράκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Σίγριον, ὅπερ ἐστὶ τῆς νήσου τὸ μῆκος, πεντακόσιοι ἐξήκοντα· εἰτ' ἐπὶ τὴν Μήθυμναν διακόσιοι δέκα. Μιτυλήνη δὲ κεῖται μεταξὺ Μηθύμνης 25

3. μυρμηδόσι C. 5. γέργιθα' 1d., Cor. corr., coll. p. 589. 8. ἐπὶ codd., exc. ox (ex corr.): Ca² corrigendum esse vidit. — τῆς παραλίας F. — κάνων F. 9. ἀντιπαράτεταται, addito pr. m. κ supra antepaenultimam, D. — λέσβος ἢ νῆσος ald., ἢ νῆσος Λέσβος edd. inde a Tzsch., qui ita in codd. legi falso tradit. 10. τῇ] τῷ Cor. recte, ut opinor. 12. τι] τοι ox. 13. ἀφ' ὧν] ἀμφ' F. 15. ἄσσον z, et sic infra. 16. σιγρίαν Chimoz σίγριαν Dw: verum servaverunt EF, cf. Arrhian. de exp. Alex. II, I, 3. 18]... ἐπὶ τὸν F. 24. Μηθυμναίαν codd. edd.: quod cum manifesto falsum sit, mutare non dubitavi.

καὶ τῆς Μαλίας ἡ μεγίστη πόλις, διέχουσα τῆς Μαλίας ἑβδο-
 μήκοντα σταδίους, τῶν δὲ Κανῶν ἑκατὸν εἴκοσιν, ὅσους καὶ
 τῶν Ἀργινοῦσσῶν, αἱ τρεῖς μὲν εἰσιν οὐ μεγάλαι νῆσοι, πλη-
 σιάζουσι δὲ τῇ ἡπείρῳ, παρακείμεναι * δὲ * ταῖς Κάναις. ἐν
 5 δὲ τῷ μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ τῆς Μηθύμης κατὰ κόμην τῆς
 Μηθυμναίας, καλουμένην Αἴγειρον, στενωτάτη ἐστὶν ἡ νῆσος,
 ὑπέρβασιν ἔχουσα εἰς τὸν Πυρραίων Εὐρύπιον σταδίων εἴκοσιν.
 ἴδρται δ' ἡ Πύρρα ἐν τῷ ἐσπερίῳ πλευρῷ τῆς Λέσβου, διέ-
 χουσα τῆς Μαλίας ἑκατόν. ἔχει δ' ἡ Μιτυλήνη λιμένας δύο,
 10 ὧν ὁ νότιος κλειστός † τριήρει καὶ ἐν ναοῖ πενήκοντα, ὁ δὲ
 βόρειος μέγας καὶ βαθύς, χόματι σκεπαζόμενος· πρόκειται δ'
 ἀμφοῖν νησίον, μέρος τῆς πόλεως ἔχον αὐτόθι συνοικούμενον·
 κατεσκεύασται δὲ τοῖς πᾶσι καλῶς.

3. Ἄνδρας δ' ἔσχεν ἐνδόξους τὸ παλαιὸν μὲν Πιττακόν,
 15 ἕνα τῶν ἑπτὰ σοφῶν, καὶ τὸν ποιητὴν Ἀλκαῖον καὶ τὸν ἀδελ-
 φὸν Ἀντιμενίδα, ὃν φησὶν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα
 τελέσαι μέγαν ἄθλον καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι, κτείναντα
 ἄνδρα μαχαίταν βασιλῆων
 παλαιόταν (ὡς φησι) ἀπολείποντα μόνον μίαν
 20 παχέων ἀπὸ πέμπων.

συνήκμασε δὲ τούτοις καὶ ἡ Σαπφώ, θανμαστόν τι χρῆμα·

2. σταδίων ald. — ὅσων ald. 3. ἀργινοῦσσῶν CDx. 4. δὲ
 om. mox Csr. 6. μηθυμνιας CDhix. 7. πυρραῖον himox edd.
 10. τριήρει καὶ ναοὶ mox edd. (ἐν ante ναοὶ exhibit edd. ante
 Tzsch.): quam scripturam e coniectura ortam, sed mendosam et ipsam
 esse satis liquet. Wesseling. ad Diod. XIII, 79 suspicatur scribendum
 esse τριηρικὸς καὶ ναύσταθμον ναοὶ πενήκοντα, coll. XIV, p. 656.
 Multo probabilius est quod proposuit Plehnus (v. Lesbiorum lib. p. 13)
 τριηρικὸς ναοὶ πενήκοντα, eique coniecturae favet quodammodo scri-
 ptora F, qui pro ἐν ναοὶ pro ἐναοὶ: E enim illud ortum videatur
 ex Σ. Grosk. omissa nonnulla esse censet, ita fere restituenda: κλειστός
 [τριάκοντα ἱκανὸς ἐστι] τριήρει κτλ. 16. ἀντιμενίδην mox. —
 φασιν CDFh. 17. κτείναντα Cor. 18. μαχατάν Tzsch. Cor. —
 βασιλῆων codd. edd.: βασιλῆιον Müller., quem secutus est Bergk. in Poëtt.
 Iyr. p. 570. ὁ βίταν tamen de scripturae veritate. 19. παλαστάν DFh.
 — ἀπολείποντα codd. edd.: Müller. corr. iubente metro. — μίαν] ἄνταν
 codd. edd., Mu. r. corr. 20. παχέων] ἄχέων mox edd. — ἀπυπέμπων
 F ἀποπέμπων codd. rell. edd., Müller. corr.

οὐ γὰρ ἴσμεν ἐν τῷ τούτῳ χρόνῳ τῷ μνημονευομένῳ φανεῖσάν τινα γυναῖκα ἐνάμιλλον, οὐδὲ κατὰ μικρόν, ἐκείνη ποιήσεως χάριν. ἐτυραννήθη δὲ ἡ πόλις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ὑπὸ πλειόνων διὰ τὰς διχοστασίας, καὶ τὰ στασιωτικὰ καλούμενα τοῦ Ἀλκαίου ποιήματα περὶ τούτων ἐστίν· 5
ἐν δὲ τοῖς τυράννοις καὶ ὁ Πιττακὸς ἐγένετο. Ἀλκαῖος μὲν οὖν ὁμοίως ἐλοιδορεῖτο καὶ τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, Μυρσίλῳ καὶ Μελάγχρῳ καὶ τοῖς Κλεανακτίδαις καὶ ἄλλοις τισίν, οὐδ' αὐτὸς καθαρῶν τῶν τοιούτων νεωτερισμῶν. Πιττακὸς δ' εἰς μὲν τὴν τῶν δυναστειῶν κατάλυσιν ἐχρήσατο τῇ μοναρχίᾳ 10

A. 918 *χίρα* καὶ αὐτός, καταλύσας δὲ ἀπέδωκε τὴν αὐτονομίαν τῇ πόλει. ὕστερον δ' ἐγένετο χρόνοις πολλοῖς Διοφάνης ὁ ῥήτωρ· καθ' ἡμᾶς δὲ Ποτάμων καὶ Λεσβοκλῆς καὶ Κριναγόρας καὶ ὁ συγγραφεὺς Θεοφάνης. οὗτος δὲ καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ ὑπῆρξε καὶ Πομπήϊῳ τῷ Μάγῳ κατέστη φίλος, μάλιστα διὰ τὴν ἀρετήν, καὶ πάσας συγκατῶρθωσεν αὐτῷ τὰς πράξεις· ἀφ' ὧν τὴν τε πατρίδα ἐκόσμησε τὰ μὲν δι' ἐκείνου, τὰ δὲ δι' ἑαυτοῦ, 15

C. 618 καὶ ἑαυτὸν πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπιφανέστατον ἀνέδειξεν· υἱὸν τε ἀπέλιπε Μάκρον Πομπήϊον, ὃν τῆς Ἀσίας ἐπίτροπον κατέστησέ ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός, καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις 20 ἐξετάζεται τῶν Τιβερίου φίλων. Ἀθηναῖοι δ' ἐκινδύνευσαν μὲν ἀνηκέστῳ ψόγῳ περιπεσεῖν, ψηφισάμενοι Μιτυληναίους ἠβηδὸν ἀποσφαγῆναι, μετέγνωσαν δέ, καὶ ἔφθη μῆθ' ἄλλο ἡμέρα τὸ ψήφισμα ἀφιγμένον ὡς τοὺς στρατηγούς, πρὶν ἢ πράξαι τὸ προσταχθέν. 25

4. Ἡ δὲ Πύρρα κατέστραπται, τὸ δὲ προάστιον οἰκεῖται καὶ ἔχει λιμένα, ὅθεν εἰς Μιτυλήνην ὑπέρβασις σταδίων ὀγδοή-

1. τοιούτῳ DFhmozw. — φανῆσαν F. 2. ἐκείνη post ἐνάμιλλον collo-
cant x Cor. 3. ἐτυράνη F. 4. καὶ τὰ διχοστασιαστικὰ ποιήματα τοῦ
ἀλκαίου περὶ τούτων κτλ. ald. 8. μελάνδρῳ F μεγαλαγύρῳ codd. rell.
edd.: veram scripturam, quam praebent Suidas s. v. Πιττακός et Diog.
Laert. I, 74, uti censuerunt complures VV. DD., inter quos et Grosk., re-
cipere non dubitavi. — κλεανακτίδαις ox. 12. ὕστερος μοx. 13. καὶ
ante ὁ om. F. 14. καὶ ante πολιτικὸς om. F. 16. ταύτην Cor.,
satis probabiliter. 18. τῶν om. codd., exc. Dh. — ἀπέδειξεν i, quod
sane positius est hoc sensu. 19. Μάκρον scribendum esse censet Ryck.
ad Tac. Annal. IV, 18. 24. ὡς] ὁ F ἐπι ald. 26. προάστιον C.

κοντα. εἴτ' Ἐρεσσός ἐστι μετὰ τὴν Πύρραν· ἴδονται δ' ἐπὶ
 λόφου καθήκει τε ἐπὶ θάλατταν· εἴτ' ἐπὶ τὸ Σίγριον ἐντεῦθεν
 στάδιοι εἰκοσιοκτώ· ἐξ Ἐρεσσοῦ δ' ἦσαν Θεόφραστός τε καὶ
 Φανίας, οἱ ἐκ τῶν περιπάτων φιλόσοφοι, Ἀριστοτέλους γινώ-
 5 ριμοί. Τύρταμος δ' ἐκαλεῖτο ἔμπροσθεν ὁ Θεόφραστος, μετω- A. 919
 νόμασε δ' αὐτὸν Ἀριστοτέλης Θεόφραστον, ἅμα μὲν φεύγων
 τὴν τοῦ προτέρου ὀνόματος κακοφωσίαν, ἅμα δὲ τὸν τῆς φρά-
 σεως αὐτοῦ ζῆλον ἐπισημαινόμενος· ἅπαντας μὲν γὰρ λογίους
 ἐποίησε τοὺς μαθητὰς Ἀριστοτέλης, λογιώτατος δὲ Θεόφρα-
 10 στον. Ἄντισσα δ' ἐφεξῆς ἐστὶ τῷ Σιγρίῳ πόλις, ἔχουσα λι-
 μένα· ἔπειτα Μήθυμνα· ἐντεῦθεν δ' ἦν Ἀρίων ὁ ἐπὶ τῷ
 δελφῖνι μυθευόμενος ὑπὸ τῶν περὶ Ἡρόδοτον εἰς Ταίναρον σω-
 θῆναι, καταποντωθεὶς ὑπὸ τῶν ληστῶν· οὗτος μὲν οὖν κιθα-
 ραφδός. καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς τεχνίτην γε-
 15 γονεῖν φασὶ καὶ τῆς αὐτῆς τῆσον, τὸν πρῶτον ἀντὶ τῆς τε-
 τραχόρδου λύρας ἐπταχόρδω χρησάμενον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς
 ἀναφερομένοις ἔπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται·

σοὶ δ' ἡμεῖς τετραγῆρην ἀποστρέφαντες αἰοδῆν,
 ἐπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

20 καὶ Ἑλλάνικος δὲ Λέσβιος συγγραφεὺς καὶ Καλλίας ὁ τῆν
 Σαπφῶ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἐξηγησάμενος.

5. Κατὰ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς
 Λέσβου νησία ἐστὶ περὶ εἴκοσιν, ὡς δὲ Τιμοσθένης φησί, τε-
 ταράκοντα· καλοῦνται δ' Ἐκατόνησοι συνθέτως, ὡς Πελοπόν-
 25 νησος, κατὰ ἔθος τι τοῦ Ν γράμματος πλεονάζοντος ἐν τοῖς
 τοιούτοις, ὡς Μυόννησος καὶ Προκόννησος λέγεται καὶ Ἀλόν-
 νησος, ὥστε Ἐκατόνησοί εἰσιν, οἷον Ἀπολλωνόννησοι· Ἐκατος
 γὰρ ὁ Ἀπόλλων· παρὰ πᾶσαν γὰρ δὴ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ
 Ἀπόλλων ἐκτετιμῆται μέχρι Τενέδου, Σμινθεὺς ἢ Κιλλαῖος κα-
 30 λούμενος ἢ Γρυνεὺς ἢ τινα ἄλλην ἐπωνυμίαν ἔχων. πλησίον

6. ὁ ante Ἀριστοτέλης add. edd. 12. τέναρον CDh. 18. τε-
 τραγῆρην Dh. 19. τοὺς DFh. — κελαδήσομεν μοx. 20. ὁ ante
 Καλλίας add. F, omissio καὶ. 21. ἠγησάμενος Dh (hic postea corr.) i.
 22. τῆς ante Ἀσίας om. E. 26. λέγεται om. E. 27. ἀπολόννησοι
 μοx ἀπολλώννησοι Cx Epit. edd. 28. παρὰ — Ἀπόλλων om. w. — δὴ
 om. ald. 29. Σμινθεὺς — ἔχων om. x. 30. γρυνεὺς CDhix.

C. 619 δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα ἐν αὐτῇ· καὶ πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἄλλη νῆσος * πόλις * μείζων αὐτῆς ὁμώνυμος ἔρημος, ἱερὸν ἅγιον ἔχουσα Ἀπόλλωνος.

A. 920 6. Τὰς δὲ δυσφημίας τῶν ὀνομάτων φεύγοντες τινες ἐν- 5
ταῦθα μὲν Πορδοσελήνην δεῖν λέγειν φασί, τὸ δ' Ἀσπόρδηρον
ἄλλο τὸ περὶ Πέργαμον, τραχὺ καὶ λυπρὸν ὄν, Ἀσπόρδηρον, καὶ
τὸ ἱερὸν τὸ ἐνταῦθα τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν Ἀσπορηνῆς. τί οὖν
φήσομεν τὴν Πόρδαλιν καὶ τὸν Σαπέρδην καὶ τὸν Περδίκκαν
καὶ τὸ Σιμωνίδου 10

ὄν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες εἴμασιν
ἀπὸ τοῦ διαβρόχοις, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πον κωμωδία
πορδακὸν τὸ χωρίον,
τὸ λιμνάζον. διέχει δ' ἡ Λέσβος τὸ ἴσον ἀπὸ τῆς Τενέδου καὶ
Ἀθήνων καὶ Χίου σχεδὸν τι τῶν πεντακοσίων ἐνδοτέρω στα- 15
δίῳ.

CAPUT III.

1. Τοιαύτης δὲ τῆς πρὸς τοὺς Τρωᾶς οἰκειότητος ὑπαρ-
χοῦσης τοῖς τε Αἰελεξι καὶ τοῖς Κίλιξι, ζητοῦσιν αἰτίαν, δι' ἣν

1. ἐστὶ om. F. — παρδοσελήνη *Dhírwx*, sed in hoc o supra a
pr. m. additum, παρδοσελήνη o. 2. αὐτῇ *DFh* ἐαυτῇ *moxx* edd.
— πόλης F, πόλις post αὐτῆς collocat ald. et, praemisso καὶ, *moxx* edd.
inde a Cas., quapropter nomen insulae istius excidisse sive ante μείζων
sive post αὐτῆς censuerunt Cor. et Grosk. Videtur autem verbum πόλις
ex coniectura antiquitus additum esse ab aliquo, qui νῆσος minus aptum
putaret, atque inde in ipsam verborum seriem transiisse. Eiciendum igitur
esse censeo, quamquam fateor, vel sic plura inesse in hoc loco, quae
parum placeant. 3. μείζων *DF*. — ἅγιον post ἔχουσα collocat F,
om. *Cporwxzv*, sed in hoc inter ἱερὸν et ἔχουσα spatium vacuum re-
lictum est. 5. φηγόντες codd., Cor. corr. 6. λέγεσθαι *mox*. —
ἀσπόρδηρον F. 7. ἀσπρόκνον F ἀσπόρνον oz. 8. ἀσπορηνῆς oz.
9. περδίκαν *CDhrtx*. 11. ἱμάσιν codd., correxi ex con. Tyrwh.,
probata etiam Cor. et Grosk.: magis etiam corruptus hic versus extat
ap. Schol. ad Aristoph. Pac. 1148, ex quo loco alterum sumptum est
exemplum a Strabone allatum. Ibi vero cum nunc legatur παρδακὸν,
Cas. ita hic quoque legendum esse falso censuit. 14. ἴσον E. —
τῆς om. E.

οὐ συγκαταλέγονται καὶ οὗτοι ἐν τῷ καταλόγῳ. εἰκὸς δὲ διὰ τὴν τῶν ἡγεμόνων διαφθορὰν καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐκπόρθησιν ὀλίγους ὑπολειφθέντας τοὺς Κιλικίας ὑπὸ τῷ Ἐκτορι τάττεσθαι· ὁ τε γὰρ Ἡετίων καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ λέγονται πρὸ τοῦ κατα-
5 λόγον διαφθαρεῖναι·

ἦτοι μὲν πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,
ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικίων,
Θήβην ὑψήπυλον.

οἱ δὲ μοι ἐπὶ τὰ κασιγνητοὶ ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
10 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἡματι Ἄιδος εἴσω·
πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς.

ὡς δ' αὐτως καὶ οἱ ὑπὸ Μύνητι τοὺς τε ἡγεμόνας ἀποβεβλή-
κασι καὶ τὴν πόλιν·

καθ' δὲ Μύνητ' ἔβαλε καὶ Ἐπίστροφον,
15 πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος.

τοὺς δὲ Λέλεγας τοῖς μὲν ἀγῶσι παρόντας ποιεῖ, ὅταν † δὲ
οὔτω λέγῃ·

πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες καὶ Παιόνες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες·

20 καὶ πάλιν·

Σάτνιον οὔτασε δουρὶ
Οἰνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῖς ἀμύμων
Οἰνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόνετος.

οὐ γὰρ οὔτως ἐξελελοίπεσαν τελέως, ὥστε μὴ καὶ καθ' αὐτοὺς A. 921
25 ἔχειν τι σύστημα, ἅτε τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἔτι περιόντος,

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
καὶ τῆς πόλεως οὐ τελέως ἠφανισμένης· ἐπιφέρει γὰρ

2. διαφορὰν CEFμορωx. — τὴν om. Dh. 6. ἀμὸν] ἰμὸν
codd., Xyl. corr. ex ll. Z, 414. — ἀπέκτεινε C ἀπέκτανε DFηίμοx.
7. εὐ ναιετάωσαν post Κιλικίων add. edd. inde a Xyl. 8. ὑψήπυλον C.
10. ἰῶ] οἰῶ orx. 14. ἔβαλλεν F ἔβαλε rell. codd., exc. Dh. 15. πέρσεν
DFμοx. 16. δὲ] τε edd. inde a Xyl., sed ne id quidem satis aptum
est, ac particulam illam ortam potius crediderim ex N male repetito.
17. λέγει μοx. 18. πρὸ μοx. — Παίονες] πείονται F. 19. καί-
κωνες CDFh. 22. Ἡνοπίδην edd. inde a Xyl.: v. supra ad p. 605.
23. Ἡνοπι F edd. inde a Xyl. 26. ἀλλά τε ὡς λελέγεσσι F.

Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόνει.

C. 620 ἐν μέντοι τῷ καταλόγῳ παραλείπειν αὐτούς, οὐχ ἱκανὸν ἡγούμενος τὸ σύστημα, ὥστ' ἐν καταλόγῳ τάττεσθαι, ἢ καὶ ὑπὸ τῷ Ἐκτορι καὶ τούτους συγκαταλέγων, οὕτως ὄντας οἰκείους. ὁ γὰρ Λυκάων φησὶν, ἀδελφὸς ὢν Ἐκτορος·

5

μυνηθάδιον δέ με μήτηρ

γείνατο Λαοθόη, θνγάτηρ Ἄλταο γέροντος,

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει.

ταῦτα μὲν οὖν τοιαύτην τιὰ ἔχει τὴν εἰκοτολογίαν.

2. Εἰκοτολογεῖν δ' ἐστὶ, κἄν εἴ τις τὸν ἀκριβῆ ζητεῖ κατὰ τὸν ποιητὴν ὄρον, μέχρι τίνος οἱ Κίλικες διέτεινον καὶ οἱ Πελασγοὶ καὶ ἔτι οἱ μεταξὺ τούτων Κήτειοι λεγόμενοι οἱ ὑπὸ τῷ Εὐρύπυλῳ. περὶ μὲν οὖν τῶν Κιλικῶν καὶ τῶν ὑπ' Εὐρύπυλῳ τὰ ἐνόητα εἴρηται, καὶ διότι † τὰ περὶ τὸν Κάικον μάλιστα περατοῦνται. τοὺς δὲ Πελασγοὺς εὖλογον τούτοις ἐφεξῆς τι- 15 θῆναι ἔκ τε τῶν ὑπ' Ὀμήρου λεγομένων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας. ὁ μὲν γὰρ οὕτω φησὶν·

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,

τῶν, οἳ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάασκον·

τῶν ἤρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ' ὄζος Ἄρηος,

20

νῆε δύο Λήθιοιο Πελασγοῦ Τενταμίδαο.

ἐξ ὧν πληθὸς τε ἐμφαίνει ἀξιόλογον τὸ τῶν Πελασγῶν (οὐ γὰρ φῦλον, ἀλλὰ φῦλα ἔφη) καὶ τὴν οἰκῆσιν ἐν Λαρίσῃ φράζει. πολλαὶ μὲν οὖν αἱ Λάρισαι, δεῖ δὲ τῶν ἐγγὺς τινα δεῖξασθαι, μάλιστα δ' ἂν τὴν περὶ Κύμην ὑπολάβοι τις ὀρθῶς· τριῶν γὰρ 25 οὐσῶν, ἢ μὲν καθ' Ἀμαξιτὸν ἐν ὄψει τελέως ἐστὶ τῷ Ἰλίῳ,

1. ἐπὶ] ὑπὸ codd., Cor. corr. coll. II, Φ, 87. 3. καὶ ante ὑπὸ om. C, in τοῖς mut. Cor. 4. καὶ ante τούτους om. E. 7. γείνατο ante μήτηρ collocant Dh. — ἄλτεω ox. 10. ζητῆ CDFi, indicativum Cor. reposuit ex hxx. 11. διέτεινον οἱ Κίλικες C. 12. κήτειο CDHix. 13. εὐρύπυλον codd., Xyl. corr. 14. τὰ Cor. asterisc. inclusit, Grosk. in τοῖς mutari mavult: quorum neutrum placet; crediderim potius excidisse κατὰ. 16. ἐκ om. mx. 17. οὕτως Cxx. 18. ἐγχεσιμῶρων Cx. 19. τῶν om. x. — λάρισσαν codd. edd. — ναιετάασκον Di. 20. Ἄρηος om. F. 21. δύο DFhx. — τενταμίδω F. 23. λαρίσση codd. edd. 25. ἂν] οὖν Dhi. 26. ἐστὶ om. Cas.

καὶ ἐγγὺς σφόδρα ἐν διακοσίοις πον σταδίοις, ὥστ' οὐκ ἂν λέγοιτο πιθανῶς ὁ Ἰππόθους πεσεῖν ἐν τῷ ὑπὲρ Πατρόκλου ἀγῶνι

τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης,

- 5 ταύτης γε, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς περὶ Κύμην· χίλιοι γάρ πον στάδιοι μεταξὺ· τρίτη δ' ἐστὶ Λάρισα, κώμη τῆς Ἐφεσσίας ἐν τῷ Καῦστριῷ πεδίῳ, ἣν φασὶ πόλιν ὑπάρξαι πρότερον, ἔχουσαν καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Λαρισηνοῦ, πλησιάζουσιν τῷ Τιμῶλι μᾶλλον ἢ τῇ Ἐφέσῳ· ταύτης γὰρ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα διέχει σταδίους, ὥστε ὑπὸ τοῖς Μήσοις ἂν τις τάττοι ταύτην. Ἐφεσίοι δ' ἀξιοθέτητες ὕστερον πολλὴν τῆς τῶν Μηόνων, οὓς ἄνδρους φασιν, ἀπετέμοντο, ὥστ' οὐδ' αὐτὴ ἂν ἢ τῶν Πελασγῶν Λάρισα εἴη, ἀλλ' ἐκείνη μᾶλλον. καὶ γὰρ τῆς μὲν ἐν τῇ Καῦστριακῇ Λαρίσης οὐδὲν ἔχομεν τεκμήριον ἰσχυρόν, ὡς ἦν ἤδη τότε· οὐδὲ γὰρ τῆς Ἐφέσου. τῆς δὲ περὶ τὴν Κύμην μαρτυριὸν ἐστὶ πᾶσα ἡ Αἰολικὴ ἱστορία, μικρὸν ὕστερον τῶν Τρωικῶν γενομένη.
- 10 ἄνδρους φασιν, ἀπετέμοντο, ὥστ' οὐδ' αὐτὴ ἂν ἢ τῶν Πελασγῶν Λάρισα εἴη, ἀλλ' ἐκείνη μᾶλλον. καὶ γὰρ τῆς μὲν ἐν τῇ Καῦστριακῇ Λαρίσης οὐδὲν ἔχομεν τεκμήριον ἰσχυρόν, ὡς ἦν ἤδη τότε· οὐδὲ γὰρ τῆς Ἐφέσου. τῆς δὲ περὶ τὴν Κύμην μαρτυριὸν ἐστὶ πᾶσα ἡ Αἰολικὴ ἱστορία, μικρὸν ὕστερον τῶν Τρωικῶν γενομένη.
- 15 ἦν ἤδη τότε· οὐδὲ γὰρ τῆς Ἐφέσου. τῆς δὲ περὶ τὴν Κύμην μαρτυριὸν ἐστὶ πᾶσα ἡ Αἰολικὴ ἱστορία, μικρὸν ὕστερον τῶν Τρωικῶν γενομένη.

3. Φασὶ γὰρ τοὺς ἐκ τοῦ Φρικίου τοῦ ὑπὲρ Θερμοπυλῶν Λοκρικοῦ ὄρους ὀρηθέντας καταῤῥαι μὲν εἰς τὸν τόπον, ὅπου νῦν ἡ Κύμη ἐστὶ, καταλαβόντας δὲ τοὺς Πελασγοὺς κεκακωμένους ὑπὸ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, κατέχοντας δ' ὁμως ἔτι τὴν Λάρισαν διέχουσαν τῆς Κύμης ὅσον ἑβδομήκοντα σταδίους, ἐπιτειχίσαι αὐτοῖς τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον Νέον τεῖχος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς Λαρίσης, ἐλόντας δὲ κτίσαι τὴν Κύμην καὶ τοὺς περιγενομένους ἀνθρώπους ἐκεῖσε ἀνοικίσαι· ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους τὴν τε Κύμην Φρικωνίδα καλοῦσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Λάρισαν· ἐρήμη δ' ἐστὶ νῦν. ὅτι δ' οἱ Πελασγοὶ μέγα ἦν ἔθνος, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας οὕτως ἐκμαρτυρεῖσθαι φασὶ· Μενεκράτης γοῦν ὁ Ἐλαίτης ἐν τοῖς περὶ κτίσεων φησὶ
- 20 νῦν ἡ Κύμη ἐστὶ, καταλαβόντας δὲ τοὺς Πελασγοὺς κεκακωμένους ὑπὸ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, κατέχοντας δ' ὁμως ἔτι τὴν Λάρισαν διέχουσαν τῆς Κύμης ὅσον ἑβδομήκοντα σταδίους, ἐπιτειχίσαι αὐτοῖς τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον Νέον τεῖχος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς Λαρίσης, ἐλόντας δὲ κτίσαι τὴν Κύμην καὶ τοὺς περιγενομένους ἀνθρώπους ἐκεῖσε ἀνοικίσαι· ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους τὴν τε Κύμην Φρικωνίδα καλοῦσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Λάρισαν· ἐρήμη δ' ἐστὶ νῦν. ὅτι δ' οἱ Πελασγοὶ μέγα ἦν ἔθνος, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας οὕτως ἐκμαρτυρεῖσθαι φασὶ· Μενεκράτης γοῦν ὁ Ἐλαίτης ἐν τοῖς περὶ κτίσεων φησὶ
- 25 περιγενομένους ἀνθρώπους ἐκεῖσε ἀνοικίσαι· ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους τὴν τε Κύμην Φρικωνίδα καλοῦσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Λάρισαν· ἐρήμη δ' ἐστὶ νῦν. ὅτι δ' οἱ Πελασγοὶ μέγα ἦν ἔθνος, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἱστορίας οὕτως ἐκμαρτυρεῖσθαι φασὶ· Μενεκράτης γοῦν ὁ Ἐλαίτης ἐν τοῖς περὶ κτίσεων φησὶ

4. λαρίσσης codd. edd.: et sic constanter in proximis. 6. τὸ αὐτὲ μεταξὺ add. m. — ἐστὶ om. edd. 11. τῆς] τὴν ox. 12. ἣ] ὑπὸ h. 14. καυστριῆ m. — λαρίσση F. 15. ἐφεσίου F. 18. ἐν τῷ φρικίῳ codd., Tzsch. corr. e con. Tyrwh. 20. κεκομμένους Di. 23. νέον om. F. 24. ἐλόντας codd., Cor. corr., quem sequi non dubitavi, quamquam Larisam tum captam esse nullo alio ex loco constat. 28. τοῦτο ἐκμαρτυρησάι Dhi, unde τοῦτο Cor. rec. 29. κτίσιως D.

τὴν παραλίαν τὴν τῶν Ἴωνικὴν πᾶσαν, ἀπὸ Μυκάλης ἀρχαίμε-
την, ὑπὸ Πελασγῶν οἰκείσθαι πρότερον καὶ τὰς πλησίον νή-
σους. Λέσβιοι δ' ὑπὸ Πυλαίῳ τετάχθαι λέγουσι σφᾶς, τῷ
ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένῳ *τῷ* τῶν Πελασγῶν ἀρχόντι, ἀφ'
οὗ καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ὄρος ἐστὶ Πύλαιον καλεῖσθαι. καὶ Χίοι 5
δὲ οἰκιστὰς ἑαυτῶν Πελασγούς φασιν τοὺς ἐκ τῆς Θετταλίας.
πολύπλανον δὲ καὶ ταχὺ τὸ ἔθνος πρὸς ἀπαναστάσεις, ἠϋ-
ξήθη τε ἐπὶ πολὺ καὶ ἀθρόαν ἔλαβε τὴν ἔκλειψιν, καὶ μάλι-
στα κατὰ τὴν τῶν Αἰολίων καὶ τῶν Ἰώνων περαιώσιν εἰς τὴν
Ἀσίαν.

4. Ἴδιον δέ τι τοῖς Λαρισαίοις συνέβη τοῖς τε Καῦστρια-
νοῖς καὶ τοῖς Φρικωνεῦσι καὶ τρίτοις τοῖς ἐν Θετταλίᾳ· ἅπαν-
τες γὰρ ποταμόχωστον τὴν χώραν ἔσχον οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ Καῦ-
στρου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Ἐρμου, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ. ἐν δὲ τῇ
Φρικωνίδι Λαρίσῃ τετιμῆσθαι λέγεται Πίασος, ὃν φασιν ἄρ- 15
χοντα Πελασγῶν ἐρασθῆναι τῆς θυγατρὸς Λαρίσης, βιασά-
μενον δ' αὐτὴν τίσαι τῆς ὕβρεως δίκην· ἐγκύψαντα γὰρ εἰς
πίθον οἶνον καταμαθοῦσαν τῶν σκελῶν λαβομένην ἐξᾶραι καὶ
A. 923 καθεῖναι αὐτὸν εἰς τὸν πίθον. τὰ μὲν οὖν ἀρχαῖα τοιαῦτα.

5. Ταῖς δὲ τῶν Αἰολικαῖς πόλεσιν ἐτι καὶ τὰς Αἰγὰς προσ- 20-
ληπτέον καὶ τὴν Τῆμνον, ὅθεν ἦν Ἐρμαγόρας ὁ τὰς ῥητορικὰς
τέχνας συγγράψας· ἴδρονται δ' αἱ πόλεις αὐταὶ κατὰ τὴν ὀρεινὴν
τὴν ὑπερκειμένην τῆς τε Κυμαίας καὶ τῆς Φωκαίων καὶ Συμυρ-

4. τῷ om. Cor. recte. 6. τῆς om. Fl, ut Eust. ad Il. B, 840
p. 357, 27 R. 7. ἐπαναστάσεις codd. (ἐπαναστασίας w), Cor. corr.
— ἠϋξήθη F. 9. ἰόνων F. 11. λαρισσαίοις codd., exc. Dh, edd. —
καῦστρηνοῖς CDEhimoz Eust. ad Il. B, 841 p. 357, 42 R.: idem ex-
hibet πεδίον Καῦστρηνόν ad Il. B, 460 p. 254, 24 R. et ad Dionys.
Perieg. v. 837, alium Strabonis locum (p. 629) secutus. Ibi vero, uti
p. 620 et 626, codd. tantum non omnes exhibent καυστριανόν, quam
formam Xyl. nostro quoque loco recepit. Tisch. autem reposuit καῦστρι-
νοῖς, quod est in Fx ald., quodque codd. exhibent ap. Steph. s. v. Καῦ-
στριον πεδίον, parum recte, ut opinor. 12. φρικωνεῦσι E. — τοῖς
τρίτοις rw. 16. λαρίσης codd. edd. 17. κίψαντα Tisch. Cor.,
incuria an consulto incertum. 20. αἰγὰς Dh. 21. τῆνον E. 22. ἐγ-
γράψας rw. — δὲ πόλεις CFx (in hoc tamen αἰ in ε mutatum est)
ald. 23. φωκίων oxx.

ναίων γῆς, παρ' ἣν ὁ Ἐρμος ῥεῖ. οὐκ ἄπωθεν δὲ τούτων τῶν πό-
λεων οὐδ' ἡ Μαγνησία ἐστὶν ἢ ὑπὸ Σικύλῳ, ἐλευθέρᾳ πόλις ὑπὸ
Ῥωμαίων κεκρυμμένη. καὶ ταύτην δ' ἐκάκωσαν οἱ νεωστὶ γενό-
μενοι σεισμοί. εἰς δὲ τὰναντία τὰ ἐπὶ τὸν Κάικον νεύοντα C. 622
5 ἀπὸ Λαρίσσης μὲν διαβάντι τὸν Ἐρμον εἰς Κύμην ἑβδομήκοντα
στάδιοι, ἐντεῦθεν δ' εἰς Μύριναν τετταράκοντα στάδιοι, τὸ δ'
ἴσον ἐντεῦθεν εἰς Γρύνιον, κάκειθεν εἰς Ἐλαίαν· ὡς δ' Ἀρτε-
μίδωρος, ἀπὸ τῆς Κύμης εἰσὶν Ἄδαι, εἴτ' ἄκρα μετὰ τετταρά-
κοντα σταδίου, ἣν καλοῦσιν Ὑδραν, ἢ ποιοῦσα τὸν κόλπον
10 τὸν Ἐλαίτικόν, πρὸς τὴν ἀπεναντίον ἄκραν Ἀρματουῦντα. τοῦ
μὲν οὖν στόματος τὸ πλάτος περὶ ὀγδοήκοντα σταδίου ἐστὶν,
ἐγκολπίζονται δὲ Μύρινα ἐν ἐξήκοντα σταδίοις, Αἰολίς πόλις
ἔχουσα λιμένα, εἴτ' Ἀχαιῶν λιμὴν, ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν δώδεκα
θεῶν, εἶτα πολίγχιον Μυριναιῶν Γρύνιον καὶ ἰερόν Ἀπόλλω-
15 νος καὶ μαρτεῖον ἀρχαῖον καὶ νεὸς πολυτελὲς λίθου λευκοῦ,
στάδιοι δ' ἐπ' αὐτὴν τετταράκοντα· εἴθ' ἑβδομήκοντα εἰς Ἐλαίαν,
λιμένα ἔχουσαν καὶ ναύσταθμον τῶν Ἀτταλικῶν βασιλείων, Με-
νεσθέως κτίσμα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀθηναίων τῶν συστρατευ-
σάντων ἐπὶ Ἴλιον. τὰ δ' ἐξῆς εἴρηται τὰ περὶ Πιτάνην καὶ
20 Ἀταρνεία καὶ τὰλλα τὰ ταύτη.

1. ἄπωθεν CF. 5. λαρίσσης codd., exc. D, edd. 6. μύρι-
ναν E. — στάδια D (sed α sec. m. add.) ἡιοxx; hoc verbum om. E.
7. ἐλαίαν ox. 8. τῆς om. E. — Κύμης] Ἰδης ald. 10. Herma-
tuntem Guar. 11. σταδίων E. 12. δὲ om. ald. — μύρινα E.
13. ὅπου οἱ] ὅποι Dw. 14. μυριναιῶν ald. μυριναιῶν E. — Ad
Apollinis hoc templum referenda videntur, quae nullo signo addito in
margine inferiore paginae scripta sunt in x manu Cyriaci ipsius, ut opi-
nor (v. vol. I, Praef. p. XXVII): Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτὸς μεταξὺ μυ-
ρίνης καὶ κύμης ἐς τὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐρείπια ἐν τῷ ὑπερ-
κειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης μεγίστοις καὶ καλλίστοις γράμμασι παλαιοῖς
τόδε ἐπίγραμμα εὔρον

ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩ
ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ΑΤΤΑΛΟΥ.

Eadem leguntur in o et in Cyriaci Scholiiis miss. Leidensibus (v. Tzsch.
ad h. l.). — γρύνιον Dh. 15. πολυτελοῦς rw. 16. εἶτα ἐλαία
E., idem tamen postea exhibet ἔχουσαν. — ἐλαίαν ox. 17. ἔχουσα
C (?) horwx.

6. Μεγίστη δέ ἐστι τῶν Αἰολικῶν καὶ ἀρίστη Κύμη καὶ
 A. 924 σχεδὸν μητρόπολις αὕτη τε καὶ ἡ Λέσβος τῶν ἄλλων πόλεων,
 περὶ τριάκοντά πον τὸν ἀριθμὸν, ὧν ἐκλελοίπασιν οὐκ ὀλίγα.
 σκώπεται δ' εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη κατὰ τοιαύτην τινά, ὡς
 φασιν ἔνιοι, δόξαν, ὅτι τριακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον τῆς κτίσεως 5
 ἀπέδοντο τοῦ λιμένος τὰ τέλη, πρότερον δ' οὐκ ἐκαρπούτο τὴν
 πρόσοδον ταύτην ὁ δῆμος· κατίσχευεν ὃν δόξα, ὡς ὄψε ἡσθημέ-
 νων, ὅτι ἐπὶ θαλάττῃ πόλιν οἰκοῖεν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος, ὅτι
 δανεισάμενοι χρήματα δημοσίᾳ τὰς στοὰς ὑπέθετο, εἴτ' οὐκ
 ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν εἴργοντο τῶν περι- 10
 πάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἶη, κατ' αἰδῶ τινα κηρύττειεν οἱ
 δανεισταί, κελύοντες ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέρχεσθαι· τοῦ δὲ κή-
 ρυκος οὕτω φθεγγόμενου „ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετε“, ἐκπεσεῖν
 λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις
 ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετέον, ἂν μὴ σημάη τις αὐτοῖς διὰ κηρύ- 15
 γματος. ἀγῆρ δ' ἄξιος μνήμης ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀναντι-
 λέκτως μὲν ἐστὶν Ἐφορος, τῶν Ἰσοκράτους γνωρίμων τοῦ ῥή-
 τορος, ὁ τὴν ἱστορίαν συγγράψας καὶ τὰ περὶ τῶν εὐρημάτων·
 καὶ ἔτι πρότερος τούτου Ἡσίοδος ὁ ποιητής· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν,
 ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δίος μετώκησεν εἰς Βοιωτούς, Κύμην Αἰο- 20
 λίδα προλιπών·

νάσσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῆ ἐνὶ κόμῃ

Ἰσκηρ, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῆ.

C. 623 Ὅμηρος δ' οὐχ ὁμολογουμένως· πολλοὶ γὰρ ἀμφισβητοῦσιν αὐ-
 τοῦ. τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ Ἀμαζόνος τῇ πόλει τεθεῖσθαι, καθάπερ 25
 καὶ τῇ Μυρίνῃ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ
 Βατιείᾳ·

τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,

ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.

σκώπεται δὲ καὶ ὁ Ἐφορος, διότι τῆς πατρίδος ἔργα οὐκ ἔχων 30

3. περὶ om. rw. 9. δημόσια codd., Tzsch. corr. ex sent. Cas.
 10. ἀποδόντες ald. 12. εἰσέρχεσθαι ox. 15. σημάει F. 16. μνή-
 μης om. moz. 20. μετώμισεν C. 23. ἀργαλή (sic) F ἀλγενῆ w.
 24. ὁμολογοῦμενος Fx. 25. τεθεῖσθαι D (in hoc tamen η non plane
 certum est) hoz. 27. βατιεία xx. 30. ὅτι x.

φράζειν ἐν τῇ διαριθμήσει τῶν ἄλλων πράξεων, οὐ μὴν οὐδ' ἀμνημονευστον αὐτὴν εἶναι θέλων, οὕτως ἐπιφωνεῖ· κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν Κύμαῖοι τὰς ἡσυχίας ἤγον. ἐπεὶ δὲ διεληλύθαμεν τὴν Τρωικὴν ἅμα καὶ τὴν Αἰολικὴν παραλίαν, ἐφε-
 5 ξῆς ἂν εἴη τὴν μεσόγαλιαν ἐπιδραμεῖν μέχρι τοῦ Ταύρου, φυλάσσοντας τὴν αὐτὴν τῆς ἐφόδου τάξιν.

CAPUT IV.

1. Ἐχει δὲ τινα ἡγεμονίαν πρὸς τοὺς τόπους τούτους τὸ Πέργαμον, ἐπιφανὴς πόλις καὶ πολὺν συνευτυχήσασα χρόνον
 10 τοῖς Ἀτταλικοῖς βασιλεῦσι· καὶ δὴ καὶ ἐντεῦθεν ἀρκτέον τῆς A. 925
 ἐξῆς περιουσίας, καὶ πρῶτον περὶ τῶν βασιλέων, ὅποθεν ὠρμήθησαν καὶ εἰς ἃ κατέστρεψαν, ἐν βραχέσι δηλωτέον. ἦν μὲν δὴ τὸ Πέργαμον Λυσιμάχου γαζοφυλάκιον τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἐνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων, αὐτὴν τὴν ἄκραν τοῦ ὄρους
 15 συνοικουμένην ἔχον· ἔστι δὲ στροβιλοειδὲς τὸ ὄρος εἰς ὄξειαν κορυφὴν ἀπολήγον. ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τοῦ ἐρύματος τούτου καὶ τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἑννακισχίλια) Φιλέταιρος, ἀνὴρ Τυανός, θλιβίας ἐκ παιδός· συνέβη γὰρ ἐν τινι ταφῇ θεᾶς οὔσης καὶ πολλῶν παρόντων, ἀποληφθεῖσαν ἐν τῷ
 20 ὄχλῳ τὴν κομίζουσαν τροφὸν τὸν Φιλέταιρον ἔτι νήπιον συνθλιβῆναι μέχρι τοσοῦδε, ὥστε πηρωθῆναι τὸν παιδα. ἦν μὲν δὴ εὐνοῦχος, τραφεὶς δὲ καλῶς ἐφάνη τῆς πίστεως ταύτης ἄξιος. τέως μὲν οὖν εὐνοὺς διέμεινε τῷ Λυσιμάχῳ, διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διαβάλλουσαν αὐτὸν ἀπέ-
 25 στησε τὸ χωρίον καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς ἐπολιτεύετο, ὁρῶν ἐπι-

1. ἂν post οὐδ' add. codd., exc. Fⁱ, ald.: Cor. om. 2. Inde a voce κατὰ alia manus incipit in F. 3. ἐπεὶ mox edd. 4. τρωικὴν F. — παραλογίαν F. 5. ἐπεκδραμεῖν D, sed ε inter ε et κ pr. m. ita additum est, ut hoc pro ex legendum esse videatur. 10. ἐνθεν Dh edd. inde a Cas. 11. περιουσίας DF. — πόθεν mox. 18. τυαννός C τυανός x τυανεύς mox, vir Tyanensis Guar., unde illud rec. Tzsch. Cor.: verum non Tyanis, sed Tio oriundus erat Philetaerus, ut Strabo docet XII, 543. — θλιβίας F. 19. ἀποληφθεῖσαν CDFhⁱ. 20. συντριβῆναι Dhⁱ. 21. τοσοῦτον rw. — πληρωθῆναι Fw. 23. διέμενε CDxx Cor.

τηδείους πρὸς νεωτερισμόν· ὁ τε γὰρ *Λυσίμαχος* κακοῖς οἰκείους περιπεσὼν ἠγαγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν *Ἀγαθοκλέα*, *Σέλευκος* τε ἐπελθὼν ὁ *Νικάτωρ* ἐκείνόν τε κατέλυσε καὶ αὐτὸς κατέλυθη, δολοφονηθεὶς ὑπὸ *Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ*. τοιοῦτων δὲ *Θορύβων ὄντων*, διεγέμετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος ὁ εὐνού-⁵χος καὶ πολιτευόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας αἰεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα· διετέλεσε γοῦν ἔτη εἴκοσι κύριος ὢν τοῦ φρουρίου καὶ τῶν χρημάτων.

- C. 624 2. Ἦσαν δ' αὐτῶ δύο ἀδελφοί, πρεσβύτερος μὲν *Εὐμένης*, νεώτερος δ' *Ἀττάλος*. ἐκ μὲν οὖν τοῦ *Εὐμένους* ἐγένετο ὁμώ-¹⁰νυμος τῷ πατρὶ *Εὐμένης*, ὅσπερ καὶ διεδέξατο τὸ *Πέργαμον*, καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλω χωρίων, ὥστε καὶ περὶ *Σάρδεις* ἐνίκησε μάχῃ συμβαλὼν *Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου*. δύο δὲ καὶ εἴκοσιν ἄρξας ἔτη τελευτᾷ τὸν βίον. ἐκ δὲ *Ἀττάλου* καὶ *Ἀντιόχιδος*, τῆς *Ἀχαιοῦ*, γεγονῶς *Ἀττάλος* διεδέξατο τὴν ἀ-¹⁵ρχήν, καὶ ἀγηγορεύθη βασιλεὺς πρῶτος, νικήσας *Γαλάτας* μάχῃ μεγάλη. οὗτος δὲ καὶ *Ῥωμαίοις* κατέστη φίλος καὶ συνεπολέμησε πρὸς *Φίλιππον* μετὰ τοῦ *Ῥοδίων ναντικῶ*. γηραιὸς δὲ ἐτελεύτα, βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τετταράκοντα, κατέλιπε δὲ τέτταρας υἱοὺς ἐξ *Ἀπολλωνίδος Κυζικηνῆς* γυναικός, *Εὐμένη*,²⁰ *Ἀττάλον*, *Φιλέταιρον*, *Ἀθήναιον*. οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται, τῶν δ' ἄλλων ὁ πρεσβύτερος *Εὐμένης* ἐβασίλευσε· συνεπολέμησε δὲ οὗτος *Ῥωμαίοις* πρὸς τε *Ἀντίοχον τὸν μέγαν* καὶ πρὸς *Περσέα*, καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν *Ῥωμαίων* ἅπασαν τὴν ὑπ' *Ἀντιόχῳ* τὴν ἐντὸς τοῦ *Ταύρου*. πρότερον δ' ἦν τὰ περὶ²⁵ *Πέργαμον* οὐ πολλὰ χωρία μέχρι τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸν

1. ὁ τε] ὅτι CDFhiw. 3. ἐπανελεθῶν μοx ald. — Verba κατελύθη — τοῦ om. w, idemque pro Κεραύνου exhibet κεραυνοῦται. 6. δι'] μεθ' μοx. 9. εὐμένης F. 10. εὐμενοῦς F'. 11. εὐμένης F. — τό om. rw. 12. τῶν χωρίων τῶν κύκλω Dh. 15. διεδέξατο — καὶ om. w. 16. οὗτος ante πρῶτος add. edd. 18. ῥωδίων F. — δε] καὶ F. 19. ἐτελεύτησε μοx. 20. κυζικηνῆς D. — εὐμενή F' εὐμένην xx. 21. ἀθηναῖον codd., Tzsch. corr. coll. Eust. ad II. B, 648 p. 313, 22 R. 22. εὐμένης F. 23. καὶ ante οὗτος add. ald., idque postquam Tzsch. eiecerat Cor. denuo recepit. 25. ἀντιόχον C. — τῆς ἐντὸς CF, γῆν ante τὴν add. Erit.

Ἐλαίτην κόλπον καὶ τὸν Ἀδραμντηνόν. κατεσκευάσασε δ' οὗτος
 τὴν πόλιν καὶ τὸ Νικηφόριον ἄλσει κατεφύτυσε, καὶ ἀναθή-
 ματα καὶ βιβλιοθήκας καὶ τὴν ἐπὶ τοσόνδε κατοικίαν τοῦ Περ-
 γάμου τὴν νῦν οὖσαν ἐκεῖνος προσεφιλοκάλησε· βασιλεύσας [δὲ]
 5 ἔτη τετραράκοντα καὶ ἑννέα ἀπέλιπεν νιῶ τὴν ἀρχὴν Ἀττάλω,
 γεγονότι ἐκ Στρατονίκης τῆς Ἀριαράθου θυγατρὸς τοῦ Καπ-
 παδόκων βασιλέως. ἐπίτροπον δὲ κατέστησε καὶ τοῦ παιδὸς
 νέου τελέως ὄντος καὶ τῆς ἀρχῆς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον. ἐν δὲ
 καὶ εἰκοσιν ἔτη βασιλεύσας γέρον οὗτος τελευτᾷ, κατορθώσας
 10 πολλά· καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν
 Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχῳ καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν
 Ψευδοφιλιππον, ἐχειρώσατο δὲ καὶ Διήγγυλιν τὸν Καινῶν βα-
 σιλέα στρατεύσας εἰς τὴν Θράκην, ἀνείλε δὲ καὶ Προυσίαν,
 ἐπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδην τὸν υἱόν, κατέλιπε δὲ τὴν ἀρ-
 15 χὴν τῷ ἐπιτροπευθέντι Ἀττάλῳ· βασιλεύσας δὲ οὗτος ἔτη
 πέντε καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ ἐτελεύτα νόσῳ τὸν βίον, κατέλιπε
 δὲ κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώ-
 ραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες, ὁμώνυμον τῇ ἡπείρῳ. παραρρεῖ A. 927
 δ' ὁ Κάικος τὸ Πέργαμον, διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου προσαγο-
 20 ρουμένον σφόδρα εὐδαίμονα γῆν διεξιῶν, σχεδὸν δέ τι καὶ
 τὴν ἀρίστην τῆς Μυσίας.

3. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο ἐλλόγιμοι καθ' ἡμᾶς Περγαμηνοὶ C. 625
 Μιθριδάτης τε [ὁ] Μηροδότου υἱὸς καὶ [τῆς] Ἄδοβογιῶνος,
 [ὅς] τοῦ τετραρχικοῦ τῶν Γαλατῶν γένους ἦν, [ἦν] καὶ *ὄν*

2. ἄλσος ποτῶν edd. 3. Verba ἐπὶ τοσόνδε ante τὴν collo-
 canda censet Grosk., orationis aequabilitatem ita turbari non animad-
 vertens. 4. προσεφιλοκάλησεν F ald. — δὲ om. codd., exc. x, τε
 exhibent ποτ: illud primus rec. Tzsch. 5. τῷ ante νιῶ add. ald., κα-
 τέλιπεν διάδοχον τὸν υἱὸν ἄτταλον Epit. 6. σετονικῆς F. — ἀριάθου
 F. — καππαδοκῶν Fh. 12 δηγγυλιν Epit. — ἐκείνων CDhιμοτῶν
 ἐκεῖνον F καινῶν Epit.: correxit Tzsch. e coniectura Palmerii, quem vid.
 in Exerc. in Gr. auct. p. 342. 14. καὶ ante τὴν ἀρχὴν add. codd.,
 exc. Fx: Cor. om. 15. ἐπιτροπευομένῳ ald. 18. παραρρεῖ F.
 19. καΐκου προσαγορευομένου πεδίου Dh. 20. τι] τοι ποτῶν ald.
 23. Μιθριδάτης τε καὶ μηροδότης υἱὸς ald.: ὁ om. codd., Tzsch.
 add. e con. Cas. — καὶ ἀδοβογιῶν ὅς τοῦ κτλ. codd. ald., Tzsch. corr.
 e con. Cas. (τῆς tamen omissum operarum, ut videtur, errore). 24. ἦν

παλλακεῦσαι τῷ βασιλεῖ Μιθριδάτῃ φασίν· ὄθεν καὶ τοῦνομα τῷ παιδί θείσθαι τοὺς ἐπιτηδεῖους, προσποιησαμένους ἐκ τοῦ βασιλείως αὐτὸν γεγονέναι. οὗτος γοῦν Καίσαρι τῷ Θεῷ γινόμενος φίλος εἰς τοσόνδε προήλθε τιμῆς, ὥστε καὶ τετραρχίης ἀπεδείχθη [ἀπὸ] τοῦ μητρῶον γένους καὶ βασιλεὺς ἄλλων τε καὶ τοῦ Βοσπόρου· κατελύθη δ' ὑπὸ Ἀσάνδρου τοῦ καὶ Φαρνάκη ἀναλόγτος τὸν βασιλέα καὶ κατασχόντος τὸν Βόσπορον. οὗτος τε δὴ ὀνόματος ἤξιώται μέγαν, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ ῥήτωρ ὁ τὰς τέχνας συγγράφας καὶ τὴν Ἀπολλοδώρειον αἴρεσιν παραγαῶν, ἧτις ποτ' ἐστί· πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει, μείζονα δὲ ἢ καθ' ἡμᾶς ἔχοντα τὴν κρίσιν, ὧν ἔστι καὶ ἡ Ἀπολλοδώρειος αἴρεσις καὶ ἡ Θεοδώρειος. μάλιστα δὲ ἐξῆρε τὸν Ἀπολλόδωρον ἢ τοῦ Καίσαρος φιλία τοῦ Σεβαστοῦ, διδάσκαλον τῶν λόγων γινόμενον· μαθητὴν δ' ἔσχεν ἀξιόλογον Διονύσιον τὸν ἐπικληθέντα Ἀττικόν, πολίτην αὐτοῦ· καὶ γὰρ σοφιστὴς ἦν ἱκανὸς καὶ συγγραφεὺς καὶ λογογράφος.

A. 928

4. Προϊόντι δ' ἀπὸ τοῦ πεδίου καὶ τῆς πόλεως ἐπὶ μὲν τὰ πρὸς ἕω μέρη πόλις ἐστὶν Ἀπολλωνία, μετεώροις ἐπικεμένη τόποις· ἐπὶ δὲ τὸν νότον ὄρεινὴ ῥάχις ἐστίν, ἣν ὑπερβάσι καὶ βαδίζουσιν ἐπὶ Σάρδεων πόλις ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Θυάτειρα, κατοικία Μακεδόνων, ἣν Μυσῶν ἐσχάτην τινὲς φασίν. ἐν δεξιᾷ δ' Ἀπολλωνίς, διέχουσα Περγάμου τριακοσίους σταδίους, τοὺς δὲ ἴσους καὶ τῶν Σάρδεων, ἐπώνυμος δ' ἐστὶ τῆς Κυζικηνῆς Ἀπολλωνίδος· εἰτ' ἐκδέχεται τὸ Ἐρμου πεδίον καὶ Σάρδεις· τὰ δὲ προσάρκτια τῷ Περγάμῳ τὰ πλεῖστα ὑπὸ Μυσῶν ἔχεται

om. codd., Tzsch. rec. e coni. Cas. — ὄν om. Tzsch. Cor. e coni. Cas., qui corruptissimum hunc locum optime restituit. 2. τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων μοx Tzsch.: idem probaverat Cas. 5. ἀπὸ om. codd., Tzsch. add. e coni. Cas., coll. Hirtio de bello Alex. c. 78, ubi Tetrarchia adiudicata dicitur iure gentis et cognationis. — βασιλεύσας Dhi. — Post ἄλλων Grosk. censet excidisse χωρίων s. τόπων. 6. Ἀσάνδρου codd., Tzsch. corr. e coni. Cas., coll. Dione XLII, 48. Appian. Mithrid. c. 20, et supra VII, p. 311. XI, p. 495. 9. ἀπολλοδώριον codd. 10. εἴ τις Tzsch.; Guarinum male secutus. — ἐπικρατεῖ Cor. 11. ἀπολλοδώριος et μοx θεοδώριος codd. 20. σάρδεις μοx Tzsch. Cor. 23. τῶν om. E.

ἐν δεξιᾷ τῶν Ἀβραειτῶν λεγομένων, οἷς συνάπτει ἡ Ἐπίκτιτος
μέχρι Βιδυνίας.

5. Αἱ δὲ Σάρδεις πόλις ἐστὶ μεγάλη, νεωτέρα μὲν τῶν
Τρωικῶν, ἀρχαία δ' ὅμως, ἄκραν ἔχουσα ἐνερκῆ· βασιλείων δ'
5 ὑπῆρξε τῶν Λυδῶν, οὓς ὁ ποιητὴς καλεῖ Μήμονας, οἱ δ' ὕστε-
ρον Μαιόνας, οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς τοῖς Λυδοῖς, οἱ δ' ἐτέρους
ἀποφαίνοντες· τοὺς δ' αὐτοὺς ἄμεινόν ἐστι λέγειν. ὑπέγκειται
δὲ τῶν Σάρδεων ὁ Τρωῖλος, εὐδαιμον ὄρος, ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ
σκοπὴν ἔχον, ἐξέδραν λευκοῦ λίθου, Περσῶν ἔργον, ἀφ' οὗ κα-
10 τοπτεύεται τὰ κύκλω πεδία, καὶ μάλιστα τὸ Καῦστρινιόν· πε-
ριοικουσί δὲ Λυδοὶ καὶ Μυσοὶ καὶ Μακεδόνες. ῥεῖ δ' ὁ Πακτω-
λὸς ἀπὸ τοῦ Τρωῖλου, καταφέρων τὸ παλαιὸν ψῆγμα χρυσοῦ
πολύ, ἀφ' οὗ τὸν Κροίσον λεγόμενον πλοῦτον καὶ τῶν προγό- C. 626
νων αὐτοῦ διονομασθῆναί φασι· νῦν δ' ἐκλείπει τὸ ψῆγμα.
15 καταφέρεται δ' ὁ Πακτωλὸς εἰς τὸν Ἐρμον, εἰς ὃν καὶ ὁ Ἰγ-
λὸς ἐμβάλλει, Φρύγιος νυνὶ καλούμενος· συμπεσόντες δ' οἱ τρεῖς
καὶ ἄλλοι ἀσημότεροί σὺν αὐτοῖς εἰς τὴν κατὰ Φωκαίαν ἐκ-
διδόασιν θάλατταν, ὡς Ἡρόδοτός φησιν. ἄρχεται δ' ἐκ Μυσίας ὁ
Ἐρμος, ἐξ ὄρους ἱεροῦ τῆς Δινδυμῆνης, καὶ διὰ τῆς Κατακε-
20 κανμένης εἰς τὴν Σαρδιανὴν φέρεται καὶ τὰ συνεχῆ πεδία, A. 929
† ὡς εἴρηται, μέχρι τῆς θαλάττης. ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό τε Σαρ-

1. ἀβλιτῶν E Cor. ἀβλιτων codd. rell. et edd.: correxi e con-
Kiepertii, v. ad XII, 576. — οἷς] ἦς F. 5. οὓς] ὄς F. 9. ἔχων
Cor. — ἐξέδραν Palmer. (v. Exercitt. in auct. Gr. p. 342) mutandam
esse censet in ἔξεδρον, quod interpretatur *sex sedilia habentem* vel *sex*
latera et *capacem septem* (sex?) *virorum sedentium*: sed caret illud
adiectivum auctoritate, neque licebit recipere, quamvis mira sit codicum
scriptura, reddita etiam ab Eust. ad II. B, 866 p. 366, 19 R. 10. καὶ
μάλιστα om. Dhi. — καυστριόν E ald. 11. Pro Μακεδόνες Cas.
suspicatur scribendum esse Μαιόνες parum feliciter, ut vel ex proxime
superioribus intelligitur; non improbat tamen Tzsch.: Macedones his in
locis commemorat etiam Plin. V, 29, et Strabo ipse paulo ante. 17. φώ-
καιαν x. 18. ἀρχεται, supra scripto sec. m. colore viridi ἄπτεται,
x: inde ἄπτεται male transiit in mo ald. — δ' ἐκ] δὲ καὶ codd.,
exc. E, ex quo recepi δ' ἐκ, et x, qui exhibet ἀπὸ, sicut Eust. l. c., quod
rec. Cor. 20. κατὰ συνεχῆ CFw ald. κατὰ τὰ συνεχῆ Dhtox Cas.,
καὶ τὰ συνεχῆ servarunt Eix. 21. Mira sunt verba ὡς εἴρηται, cum

διανόν πεδίον και τὸ τοῦ Κύρου και τὸ τοῦ Ἐρμου και τὸ Καῦ-
στριανόν, συνεγῆ τε ὄντα και πάντων ἄριστα πεδίων. ἐν δὲ
σταδίοις τετραράκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως ἐστὶν ἡ Γυγαία μὲν
ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένη [λίμνη], Κολή δ' ὕστερον μετονο-
μασθεῖσα, ὅπου τὸ ἱερόν τῆς Κολοηῆς Ἀρτέμιδος, μεγάλην 5
ἀγιστεῖαν ἔχον. φασὶ δ' ἐνταῦθα χορεύειν τοὺς καλάθους κατὰ
τὰς ἑορτάς, οὐκ οἶδ' ὅπως ποτὲ παραδοξολογοῦντες μᾶλλον ἢ
ἀληθεύοντες.

6. Κειμένων δ' οὕτω πως τῶν ἐπιῶν παρ' Ὀμήρῳ·
Μήσοιιν αὖ Μείσθλης τε και Ἄντιφος ἡγήσασθην,
νίε Ταλαιμένεος, τὸ Γυγαίη τέκε λίμνη,
οἱ και Μήσνας ἦγον ὑπὸ Τρωῶν γεγαῶτας,
προσγράφουσι τινες τοῦτο τέταρτον ἔπος·

Τρωῶν ὑπὸ νιφόντι, ὕδης ἐν πίοιι δῆμῳ.

de his supra nondum egerit Strabo; neque magnopere proficimus, si post
θαλαντης collocantur haec verba, quod proponit Cor. ad Interpr. Paris.,
modo ne scribas cum Grosk. ἡς εἴρηται, quae valde arrident. — τῆς
om. E. 1. κόρου codd., Tzsch. corr. coll. p. 629: Καίκου infeliciter
suspiciatur Cor. 4. λίμνη om. codd., Cor. recte adiecit: videtur pro-
pter syllabarum praecedentium similitudinem excidisse. 5. κολοηῆς F
κολοηῆς cum Dh exhibet Eust. ad Il. B, 865 p. 366, I R. 6. ἀγιστεῖαν
C. — τοὺς om. edd. — καλάθους] καθόλου τῷ πιθήκους m (ex
corr.? ad hunc enim fortasse referenda sunt, quae Tzsch. falso tradit de
Ven. 2) x ald. Cas.: quae scriptura prorsus caret auctoritate, neque est,
cur quaeramus unde detorta sit, quod frustra fecit Lobeck. in Aglaoph.
p. 226, coniciens πιθάκνας. Neque probanda videtur aliorum coniectura
καλάμους, de qua v. Grosk. ad h. l. 10. ἀντηφος F. 11. παλαι-
μένεος Dhivw ald., ad quam Scrimger. nullam adnotavit discrepantiam:
πυλαιμένεος CEF (nihil certe ex iis adnotatum inveniō ad hanc scriptu-
ram) x Cas. Pylemon Guar.: Cor. restituit eam nominis formam, quae
legitur in Il. B, 865. — τῶ] τὸν E. 12. ὑπὸ] ἀπὸ CDhx, unde
in hoc legitur etiam τρωῶν. — γεγαῶτας oz. 13. προσγράφουσι —
ἔπος om. Dh. — τοῦτω edd. 14. ὕδης CDFhivwx Cor.: atque arridet
sane haec scriptura, maxime propter sequentia, quae repugnare videntur
manifesto iis, quae traduntur a Strabone ipso XI, 407 extr. sqq., ubi
docet Hyden esse in Lydia, Hylen in Boeotia. Nihilominus ὕδης, quod
exhibent Emoz, unice est verum. Minime enim hic agitur de discrimine
urbium Hyles et Hydēs, uti altero illo loco, sed de urbis Hydēs
situ. Atque magna auctoritate hic sunt quae leguntur apud Eust. ad

οὐδεμία δ' εὐρίσκεται Ὑδη ἐν τοῖς Λυδοῖς. οἱ δὲ καὶ τὸν Τυ-
χίον ἐνθένδε ποιῶσιν, ὃν φησιν ὁ ποιητής·

σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὑδη ἐνι.

προστιθέασι δὲ καί, διότι δρυμώδης ὁ τόπος καὶ κεραυνόβολος,

5 καὶ ὅτι ἐνταῦθα οἱ Ἄριμοι· καὶ γὰρ τούτως

εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωῆος ἔμμεναι εὐνάς

ἐπεισφέρουσι

χώρῳ ἐνὶ δρυόνετι, Ὑθης ἐν πίονι δήμῳ.

ἄλλοι δ' ἐν Κιλικίᾳ, τινὲς δ' ἐν Συρίᾳ πλάττουσι τὸν μῦθον

10 τοῦτον, οἱ δ' ἐν Πιθηκούσαις, οἱ καὶ τοὺς πιθήκους φασὶ

παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἀρίμους καλεῖσθαι· οἱ δὲ τὰς Σάρδεϊς

Ὑθην ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς. πιθανωτάτους

δ' ὁ Σκήψιος ἠγεῖται τοὺς ἐν τῇ Κατακεκαυμένη τῆς Μυσίας

τοὺς Ἀρίμους τιθέντας. Πίνδαρος δὲ συνοικεῖοι τοῖς ἐν τῇ

15 Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ A. 930

τὰ ἐν Σικελίᾳ· καὶ γὰρ τῇ Αἴττῃ φησὶν ὑποκείσθαι τὸν Τυφῶνα·

II. B, 866 p. 366, 14 R: ἡ δὲ κατ' Εὐριπίδην μετὰ τὸν τρίτον
στίχον, οὐ ἀρχὴ τὸ οὐ καὶ Μήνονας ἦγον, γράφει τέταρτον τοῦτον κατὰ
σχῆμα ἐπαναλήψεως, Τιμῶν ὑπὸ νιφόνετι, Ὑθης ἐν πίονι δήμῳ, οὐ
δὲ στίχου καὶ ὁ γεωγράφος μνησθεὶς φησιν, ὡς οὐδεμία Ὑδη ἐν τοῖς
Λυδοῖς. Minime igitur editio illa Euripidea, quam h. l. significat Strabo,
recessit in nomine isto a recepta scriptura: eamque in proximis constan-
ter exhibent optimi codd. Neque quae subiunguntur obstant, quominus
recipiatur hic: non enim negatur fuisse Hyde urbs Lydiae, sed inveniri
in Lydis. Iam optime quadrat quod infra addit, nonnullos Sardes ap-
pellare Hyden, alios earum arcem, unde liquido patet, de hac urbe unico
agi. — δημῶ F. 1. ὕλη CDFhirwx. — τύχιον codd., Tzsch. corr.
2. ὄν — ποιητής om. h. 3. ὕλη h (ex corr.) oix Cor. 4. ὅτι x
Tzsch. Cor. — δρυμώδης F. — κεραυνόβολος codd. edd.: correxi e sent.
Cor.: cf. infra p. 628. 5. ἀριμμοι (sic) F. — καὶ οὕτως γὰρ ald.
οὕτως in τούτῳ mutavit Cor., atque sive hoc scribendum est, sive ex E,
ubi legitur καὶ τῶ, recipiendum est τῶ, quod magis placet. 6. ἀρι-
μμοις (sic) F. 7. Post ἐπεισφέρουσι inter versus minutissimis literis
pr. m. additur τὸ in D: inde ἐπεισφέρουσι τε h. 8. ὕλης horx Cor.
— δημῶ F. 10. πιθηκούσαις codd., exc. Fh Epit.: his concinit Eust.
ad II. B, 783 p. 346, 39 R. 11. τοῖς om. E. — ἀριμμοὺς F. 14.
ἀριμμοὺς F. — δὲ] τε CDEFhixx. — τῇ om. E. 15. πιθηκούσαις x.
16. Σικελίᾳ] κικιλίᾳ C (?). — φασὶν CDFmowxx ald., Cas. corr.

τόν ποτε

C. 627 Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιεῖσι στέφρα λαχράνετα.
καὶ πάλιν·

κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμός ὑπερφιάλος
ἀμφίκειται.

καὶ πάλιν·

ἀλλ' οἶος ἄπλατον κεραίζε θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκη Ζεὺς πατήρ
ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

οἱ δὲ τοὺς Σύρους Ἀρίμους δέχονται, οὓς νῦν Ἀραμαίους λέγουσι, τοὺς δὲ Κίλικας τοὺς ἐν Τροίᾳ μεταναστάντας εἰς Συρίαν ἀνοικισμένους, ἀποτεμέσθαι παρὰ τῶν Σύρων τὴν νῦν λεγομένην Κιλικίαν. Καλλισθένης δ' ἐγγὺς τοῦ Καλυκάδνου καὶ τῆς Σαρπηδόου ἀρκας παρ' αὐτὸ τὸ Κορύκιον ἄντρον εἶναι τοὺς Ἀρίμους, ἀφ' ὧν τὰ ἐγγὺς ὄρη λέγεσθαι Ἄριμα.

7. Περιέκειται δὲ τῇ λίμνῃ τῇ Κολόῃ τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. πρὸς δὲ ταῖς Σάρδεσιν ἐστὶ τὸ τοῦ Ἀλνάττου ἐπὶ κρηπίδος ὑψηλῆς χῶμα μέγα, ἐργασθέν, ὃς φησὶν Ἡρόδοτος, 20 ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως, οὗ τὸ πλεῖστον ἔργον αἱ παιδίσκαι συνετέλεσαν· λέγει δ' ἐκεῖνος καὶ πορνεύεσθαι πάσας, τινὲς δὲ καὶ πόρνης μνήμα λέγουσι τὸν τάφον. χειροποίητον

1. τὸν ποτε — ἐν Ἀρίμοις ποτέ om. x. 2. μαντευθ' CDFh μὰν τοῦ θ' ἰ μὰν κεύθει, omisso ὑπὲρ, μοx μαντεύεθ' rw μανκευθ' ald. 3. κῦμ' ἀλιερκέες D μοx κῦμ' ἀλιερκεσε (sic) F κῦμ' ἀλιερκέες Ch κῦμα ἀλιερκέες rw κῦμ' ἀλιερκέσι ald. — ὄχθε CF ὄχθεσι καὶ λλαν (pro σικελία) rw, omissa est illa vox in μοx ὄχθαι ald. 4. τ'] δ' codd. — λαχρήνετα codd.: Xyl. totum hunc locum restituit coll. Pind. Pyth. I, 16 (32). 9. ἀλλοῖος Dh. — κεραίζες Tzsch. Cor. 10. ἑκατοντακάρανον scribendum censent Herm. et Boeckh., coll. Iulian. Epist. XXIV, p. 395 et Pind. Pyth. l. c., πεντηκοντακέφαλλον scripsit Bergk., metrum lenissima medicina restituens. — ζεῦ rw edd. — πάτερ F rw edd. 11. εἰν Boeckh. — ἀρμμοῖς F. 12. ἀράμους codd. Eust. ad II. B, 782 p. 346, 41 R., Tzsch. corr. e conl. Cas., coll. I, 42. XVI, 785. 13. τῇ ante Τροία add. edd. 17. ἀρμμοῦς F. 18. τῇ ante Κολόη om. ald. 19. ἀλνάτου x ἀλνάτου x.

δὲ τὴν λίμνην ἔνιοι ἱστοροῦσι τὴν Κολόην πρὸς τὰς ἐκδοχὰς τῶν πλημμυρίδων, αἱ συμβαίνουσι τῶν ποταμῶν πληρουμένων. Ἐπαῖπα δὲ πόλις ἐστὶ καταβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ Τρωῶλου πρὸς τὸ τοῦ Καῦστρου πεδίου.

- 5 8. Φησὶ δὲ Καλλιθένης ἀλωῖναι τὰς Σάρδεϊς ὑπὸ Κιμμερίων πρῶτον, εἶθ' ὑπὸ Τρηρῶν καὶ Λυκίων, ὅπερ καὶ Καλλίνον δηλοῦν, τὸν τῆς ἐλεγείας ποιητὴν, ὕστατα δὲ τὴν ἐπὶ Κύρον καὶ Κροίσου γενέσθαι ἀλωσιν. λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἔφοδον τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἡσιονῆας γεγενῆαι, καθ' ἣν A. 931
10 αἱ Σάρδεϊς ἐάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σκήψιον ἰασὶ λέγεσθαι Ἡσιονεῖς τοὺς Ἀσιονεῖς· τάχα γὰρ ἡ Μηρονία, φησίν, Ἀσία ἐλέγετο, καθ' ἧ καὶ Ὅμηρος εἶρηκεν·

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

- ἀναληφθεῖσα δ' ἀξιολόγως ὕστερον διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας
15 ἡ πόλις καὶ οὐδεμιᾶς λειπομένη τῶν ἀστυγετόνων, νεωστὶ ὑπὸ σεισμῶν ἀπέβαλε πολλὴν τῆς κατοικίας. ἡ δὲ τοῦ Τιβερίου πρόνοια, τοῦ καθ' ἡμᾶς ἡγεμόνος, καὶ ταύτην καὶ τῶν ἄλλων συγγὰς ἀνέλαβε ταῖς εὐεργεσίαις, ὅσαι περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐκοινώνησαν τοῦ αὐτοῦ πάθους.

- 20 9. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασι τοῦ αὐτοῦ γένους Διόδωροι δύο οἱ ῥήτορες, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐκαλεῖτο Ζωνᾶς, ἀνὴρ C. 628
πολλοὺς ἀγῶνας ἠγωνισμένος ὑπὲρ τῆς Ἀσίας, κατὰ δὲ τὴν Μιθριδάτου τοῦ βασιλέως ἔφοδον αἰτίαν ἐσχηκώς, ὡς ἀφιστὰς παρ' αὐτοῦ τὰς πόλεις, ἀπελύσατο τὰς διαβολὰς ἀπολογησά-
25 μενος· τοῦ δὲ νεωτέρου φίλον ἡμῖν γενομένου καὶ ἱστορικὰ συγγράμματά ἐστι καὶ μέλη καὶ ἄλλα ποιήματα, τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἐπιφαινόντα ἰκανῶς. Ξάνθος δὲ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς Λυδὸς μὲν λέγεται, εἰ δὲ ἐκ Σαρδεῶν, οὐκ ἴσμεν.

10. Μετὰ δὲ Λυδούς εἰσιν οἱ Μυσοὶ καὶ πόλις Φιλαδέλ-

6. καλλίνον F. 8. λέγοντες F. 10. ἰασὶ F. 11. ἀσιανούς x. 16. σεισμοῦ rw. 20. Ἄνδρες — γένους om. h: pro iis ad sarciciendam scilicet lacunam leguntur in i haec: ἐγένοντο δ' ἄνδρες ἐν τῇδε τῇ πόλει Διόδωροι κτλ. Ex hoc videtur iure colligi posse, cod. i descriptum esse ex cod. h. 24. τὰς παρ' αὐτοῦ πόλεις codd., Xyl. corr. 27. ἐπιφαινόντα om. i; ἐμφαινόντα ald. 28. σαρδεῶν F. 29. φιλαδέλφια F.

φεια σεισμῶν πλήρης. οὐ γὰρ διαλείπουσιν οἱ τοῦχοι διυστά-
μενοι, καὶ ἄλλοτ' ἄλλο μέρος τῆς πόλεως κακοπαθοῦν· οἰκοῦ-
σιν οὖν ὀλίγοι διὰ τοῦτο τὴν πόλιν, οἱ δὲ πολλοὶ καταβιοῦσιν
ἐν τῇ χώρᾳ γεωργοῦντες, ἔχοντες εὐδαίμονα γῆν· ἀλλὰ καὶ τῶν
ὀλίγων θαυμάζειν ἐστίν, ὅτι οὕτω φιλοχωροῦσιν, ἐπισφαλεῖς 5
τὰς οἰκῆσεις ἔχοντες· ἔτι δ' ἂν τις μᾶλλον θαυμάσειε τῶν κτι-
σάντων αὐτήν.

11. Μετὰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἡ Κατακεκαυμένη λεγομένη χώρα
μῆκος μὲν καὶ πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τετρακοσίων,
A. 932 εἴτε Μυσίαν χρῆ καλεῖν, εἴτε Μηονίαν (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), 10
ἅπανσα ἄδενδρος πλὴν ἀμπέλου τῆς τὸν Κατακεκαυμένην φε-
ρούσης οἶνον, οὐδενὸς τῶν ἔλλογίμων ἀρετῆ λειπόμενον. ἔστι
δὲ ἡ ἐπιφάνεια τεφρώδης τῶν πεδίων, ἡ δ' ὄρεινῆ καὶ πέτρῶ-
δης μέλαινα, ὡς ἂν ἐξ ἐπικαύσεως. εἰκάζουσι μὲν οὖν τινες
ἐκ κερανοβολιῶν καὶ πρηστήρων συμβῆναι τοῦτο, καὶ οὐκ 15
ὀκνοῦσι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα ἐνταῦθα μυθολογεῖν. Ξάνθος
δὲ καὶ Ἀριμοῦν τινα λέγει τῶν τόπων τούτων βασιλέα. οὐκ
εὐλογον δὲ ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοςαύτην χώραν ἐμπρη-
σθῆναι ἀθρόως, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός, ἐκλιπεῖν δὲ
νῦν τὰς πηγὰς· δεικνυταὶ δὲ καὶ βόθροι τρεῖς, οὓς φύσας κα- 20
λοῦσιν, ὅσον τετταράκοντα ἀλλήλων διεστώτες σταδίους· ὑπέρ-
κεινται δὲ λόφοι τραχεῖς, οὓς εἰκὸς ἐκ τῶν ἀναφουσηθέντων
σεσωρεῦσθαι μύδρων. τὸ δ' εὐάμπελον τὴν τοιαύτην ὑπάρχειν
γῆν, λάβοι τις ἂν καὶ ἐκ τῆς Καταναίας τῆς χωσθείσης τῇ
σποδῶ καὶ νῦν ἀποδιδούσης οἶνον δαφυλῆ καὶ καλόν. ἀστει- 25
ζόμενοι δὲ τινες, εἰκότως πυριγενῆ τὸν Διόνυσον λέγεσθαι φα-
σιν, ἐκ τῶν τοιούτων χωρίων τεκμαιρόμενοι.

12. Τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμ-
πλοκάς ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὥστε καὶ τὰ Φρύγια καὶ
τὰ Καρικὰ καὶ τὰ Λύδια καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα 30

1. τόχοι F. 9. καὶ om. Ew, ac commodius sane abesset. 11. εὐ-
δενδρος r. — ἀμπέλου ἀγαθὸν ἀποδιδούσης οἶνον καὶ οὐδενὸς κτλ. E.
22. τραχεῖς] τρεῖς Dh. 23. ὑπάρχειν ante τὴν τοιαύτην collocatur
in F. 24. καταναίας codd., Xyl. corr. 25. ἀστιζόμενοι CDF.
27. τῶν om. CD (?) himorxx. 30. καὶ τὰ λύδια καὶ τὰ καρικὰ D
(supra posito tamen illis β, his α, quibus ordinem mutandum esse in-

- εἶναι, παραπίπτοντα εἰς ἄλλα· εἰς δὲ τὴν σύγχυσιν ταύτην C. 629
οὐ μικρὰ συλλαμβάνει τὸ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κατὰ φύλα δι-
λεῖν αὐτούς, ἀλλὰ ἕτερον τρόπον διατάξαι τὰς διοικήσεις, ἐν
αἷς τὰς ἀγοραίους ποιοῦνται καὶ τὰς δικαιοδοσίας. ὁ μὲν γε
5 Τρωῖλος ἱκανῶς συνῆκται καὶ περιγραφὴν ἔχει μετρίαν, ἐν αὐ-
τοῖς ἀφοριζόμενος τοῖς Λυδίοις μέρεσιν, ἢ δὲ Μεσσηγίαις εἰς τὸ
ἀντικείμενον μέρος διατείνει μέχρι Μυκάλης, ἀπὸ Κελαινῶν
ἀρξάμενον, ὡς φησι Θεόπομπος· ὥστε τὰ μὲν αὐτοῦ Φρύγες
κατέχουσι, τὰ πρὸς ταῖς Κελαιναῖς καὶ τῇ Ἀπαμείᾳ, τὰ δὲ
10 Μυσοὶ καὶ Λυδοί, τὰ δὲ Κᾶρες καὶ Ἰωνες. οὕτω δὲ καὶ οἱ ποτα- A. 933
μοί, καὶ μάλιστα ὁ Μαίανδρος, τὰ μὲν διορίζοντες τῶν ἐθνῶν,
δι' ὧν δὲ μέσοι φερόμενοι, δύσληπτον ποιοῦσι τὰ κριβέες· καὶ
περὶ τῶν πεδίων δὲ τῶν ἐφ' ἑκάτερα τῆς τε ὄρεινης καὶ τῆς
ποταμίας ὁ αὐτὸς λόγος. οὐθ' ἡμῖν ἴσως ἐπὶ τοσοῦτον φρον-
15 τιστέον, ὡς ἀναγκαῖον χωρομετροῦσιν, ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον
ὑπογραπτέον, ὅσον καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν παραδεδώκασι.
13. Τῷ δὲ Καῦστριανῷ πεδίῳ μεταξὺ πίπτοντι τῆς τε
Μεσσηγίδος καὶ τοῦ Τρωίλου, συνεχῆς ἐστὶ πρὸς ἕω τὸ Κιλβια-

dicetur] *hi* edd.; articulum utroque loco om. x. 4. τὰς] τοὺς C. — ἀγορὰς ποταμ. — δικαιοδοσίας] διοικήσεις C. 5. συνῆκται codd., exc. E, qui exhibet συνῆκται, quod con. Cor., coll. p. 615 (ἱκανῶς συν-ἔσταλται). 6. τοῖς τῆς Λυδίας μέρεσιν ποταμ. — μεσσηγίαις F ald. μεσσηγίαις codd. rell.: corr. Tzsch. ex con. Palmer. (v. Exercit. in auct. Gr. p. 343), duplici σ exhibens hic et infra constanter, Stephanum Byz. (v. s. v.) secutus: sed simplex σ Strabonis codd. ubique praebent, sicut Eust. ad ll. B, 460 p. 254, 21 R. 7. μυκάλης F. 9. ταῖς om. Ew. — ἀπαμεία F. 12. φέρονται ποταμ. 14. οὐθ' x οὐ δ' Cor.: cf. ad I, 43. 15. ἀναγκαῖον] ἄρα κενῆ codd. (exc. F, in quo post ἀναγκαῖον add. κενῆ punctis supra pictis aramento paululum diverso) edd.: quae scriptura sensu apto prorsus caret; nec magis tamen probandum quod Cor. coniecit ὡς ἄρα γε νῦν, secutus Guar., qui habet: *ut nunc loca metiamur*. Quod recepimus contra verum esse sponte sua liquet: non enim χωρομετρίαν agit (v. XVI, 757 coll. 787), sed γεωγραφικὴν, quam κολοσσουργίαν quandam esse I, 13 extr. significat. Ac satis apparet, quomodo orta sit illa verae scripturae corruptela. 16. περιγραπτέον Dhi. — πρὸ om. CD (in hoc spatium vacuum relictum est inter οἱ et ἡμῶν) *hi* οἱ πρὸ om. w. 17. δὴ] δὲ Ex. — καῦστρηνῶ E. 18. μεσσηγιώτιδος CDEFhiζ μεσσηγιότιδος σr μεσσηγιώτιδος

τὸν πεδῖον, πολὺ τε καὶ συνοικούμενον εὖ καὶ χώραν ἔχον σπουδαίαν· εἶτα τὸ Ὑρκάνιον πεδῖον, Περσῶν ἐπονομασάντων καὶ ἐποίκουσ ἀγαγόντων ἐκεῖθεν (ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Κύρου πεδῖον *δ* Πέρσαι κατωνόμασαν)· εἶτα τὸ Πελτινὸν πεδῖον, ἥδη Φρύγιον, καὶ τὸ Κιλλάνιον καὶ τὸ Ταβηρόν, ἔχον τὰς πολίχνας μίξοφρυγίους, ἐχούσας τι καὶ Πισιδικόν, ἀφ' ὧν αὐτὰ κατωνόμασθη.

14. Ὑπερβάλλουσι δὲ τὴν Μεσσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ τῆς Νυσαΐδος, ἣ ἐστὶ χώρα κατὰ τὸ τοῦ Μαιάνδρου πέραν μέχρι τῆς Κιβυράτιδος καὶ τῆς Καβαλίδος, πόλεις *δ* εἰσί, πρὸς μὲν τῇ Μεσσωγίδι κατασκευῶν Λαοδικεῖας Ἱεράπολις, ὅπου τὰ θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτώνιον, ἄμφω παραδοξολογίαν τινὰ ἔχοντα. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ οὕτω ῥαδίως εἰς πῶρον μεταβάλλει πηττόμενον, ὥστ' ὀχετοὺς ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους. τὸ δὲ Πλουτώνιον ὑπ' ὄφρυι μικρᾷ τῆς
- A. 934 ὑπερκειμένης ὄρεινῆς στόμιόν ἐστι σύμμετρον, ὅσον ἄνθρωπον δεξασθαι δυνάμενον, βεβάθυνται δ' ἐπὶ πολὺ· πρόκειται δὲ τοῦτον δρυφάκτωμα τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλῆθρον τὴν περίμετρον.

ald.: Μεσσωγίδος Tzsch. Cor. e coni. Cas. — κίβανόν E Eust. ad II. B, 460 p. 254, 24 R. et ad Dionys. Perieg. 837, ubi ad hunc respicit locum. 2. Post ἐπονομασάντων Grosk. censet addendum esse ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας propter ἐκεῖθεν, quod sine verbis illis non habeat quo referatur: quae satis commoda quidem sunt, sed non ita necessaria, ut in liberiore quadam orationis conformatione carere iis non possimus. 4. ὁ asteriscis recte inclusit Cor. — πελτηνὸν EF. 5. ταβηρόν ox: per η hoc nomen scribitur ap. Suid. s. v. Μαρσύας. — ἔχοντας Dh ἔχον τὰς codd. rell., exc. i, in quo ἔχοντα, quod rec. Cor. 6. πεισιδικόν F. 8. ὑπερβαλλούσας E ὑπερβαλοῦσι x Cor., quod valde placet. — μεσσωγίδα codd., exc. CF, Μεσσωγίδα Tzsch. Cor. 9. κατὰ τὸ om. x, τὸ om. CF ald., τοῦ om. E, κατὰ τὰ τοῦ ox Cor.: quod recepi, est in D (quamquam dubitatio aliqua relinquitur, τὰ an τὸ legi voluerit librarius) hi. 10. κιβυράτιδος ποικ κιβυράτιδος F. — καβαλλίδος codd., exc. ox; illis concinunt plerique codd. infra p. 630; simplici λ scribitur nomen, ut apud alios auctores, sic apud Steph. s. v., laudato hoc ipso Strabonis libro. — δ' om. recte x Tzsch. Cor. 11. μεσσωγίδι CDEhiw μεσσωγαία μοx ald. 12. παραδοξολογίαν παραδοξίαν F. 13. ὕδωρ ὡς εἰς πόρον μεταβάλλει F. 15. ὑπ' ἐπ' Cor. 17. βεβάθυνται ald. 18. δρυφάκτωμα edd., ad quam scripturam etsi

τοῦτο δὲ πλήρες ἐστὶν ὀμιχλώδους παχείας ἀχλὺς, ὥστε μόγις
 τοῦδαφος καθορᾶν. τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν
 δρύφακτον ἄλπος ἐστὶν ὁ ἀήρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλὺς
 ἐν ταῖς νημεῖαις· συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου· τῷ δ' C. 630
 5 εἶσω παριόντι ζώῳ θάνατος παραχρηῖμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν
 εἰσαχθέντες πίπτουσι καὶ ἐξέλκονται νεκροί, ἡμεῖς δὲ στρονθία
 ἐπέμφαμεν καὶ ἔπεσεν εὐθύς ἐκπνεύσαντα· οἱ δ' ἀπόκοποι Γάλ-
 λοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τοῦ στομίου πλησιάζειν
 καὶ ἐγκύπτειν καὶ καταδύνειν μέχρι ποσοῦ συνέχοντος ὡς ἐπὶ
 10 τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα· ἐωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως ὡς ἂν πνιγώ-
 δους τινὸς πάθους ἔμφασιν, †εἴτε πάντων [τῶν] οὕτω πεπη-
 ρωμένων τοῦτο, εἴτε μόνων τῶν περὶ τὸ ἱερόν, καὶ εἴτε θεῖα
 προνοία, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκός, εἴτε ἀντιδότοις
 15 τισὶ δυνάμεσι τούτου συμβαίοντος. τὸ δὲ τῆς ἀπολιθώσεως
 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ ποταμῶν φασὶ συμβαίνειν, καίπερ
 ὄντων ποτίμων. ἔστι δὲ καὶ πρὸς βαφὴν ἐρίων θαυμαστώ-
 σύμμετρον τὸ κατὰ τὴν Ἱεράπολιν ὕδωρ, ὥστε τὰ ἐκ τῶν ῥιζῶν
 βαπτόμενα ἐνάμιλλα εἶναι τοῖς ἐκ τῆς κόκκου καὶ τοῖς ἀλουρ-
 γέσι· οὕτω δ' ἐστὶν ἄφθονον τὸ πλήθος τοῦ ὕδατος, ὥστε ἡ
 20 πόλις μεστὴ τῶν ἀντομάτων βαλανείων ἐστί.

discrepantiam non video enotatam ex C, tamen ita legi in eo vix credi-
 derim: ceterum cf. Pierson ad Moerid. p. 127. 2. καθορᾶσθαι μοx
 Cor., quod manifesto e coniectura natum est: subaudiendum est τινα,
 cf. I, 12. 21 extr. — τοῖς] τοὺς F. 3. δρύφακτον rw δρύφακτον
 edd. inde a Xyl. 4. νημεῖαις F. 6. ἐξέλκονται rw. 7. ἔπε-
 σαν C ἔπεσον codd. rell., exc. F, ex quo recepi singularem. — γάλοι
 οxκ. 8. παρίασιν F. 9. κατὰ δύναμιν rw. — πόσου F' πολοῦ ἰ
 πολλοῦ x. 11. εἴτ' [ἐπὶ] Cor. scripsit satis probabiliter. — τῶν om.
 codd., Cor. add. e con. Cas. — οὕτω Dhi. — πεπληρωμένων CD (sed
 in hoc πηρω supra additum pr. m.) Fh (sed in hoc λ postea additum)
 ἐπο(?)w πεπειρωμένων xκ πεπειρωμένων m. Verum rec. Tzsch. e con.
 Cas. 12. τούτου μοx Cor., infelicissime sane; haud felicius tamen
 Grosk. censet πασχόντων excidisse post τοῦτο. Pronomen plane om.
 Epit., ceteroquin fideliter hunc locum reddens, ita ut sequi eam haud
 absponum videatur: quod si non placet, nescio an collocandum sit post
 ἱερόν. — μόνων ald. — καὶ om. F. 14. τούτου] οὕτω Dhi Cor.
 17. ἱεράν πόλιν F. 18. τῆς] τοῖς F. — τοῖς] ταῖς codd., exc. Fxκ,
 quos Cor. primus secutus est. 20. βαλανίων CF.

15. Μετὰ δὲ τὴν Ἱεράπολιν τὰ πέραν τοῦ Μαιάνδρου, τὰ μὲν περὶ Λαοδίκειαν καὶ Ἀφροδισιάδα καὶ τὰ μέχρι Καρούρων εἴρηται. τὰ δ' ἐξῆς ἐστὶ τὰ μὲν πρὸς δύοσιν, ἢ τῶν Ἀντιοχέων πόλις τῶν ἐπὶ Μαιάνδρῳ, τῆς Καρίας ἦδη· τὰ δὲ πρὸς νότον ἢ Κίβυρά ἐστὶν ἢ μεγάλη καὶ ἢ Σίνδα καὶ ἢ Καβαλίς 5
 A. 935 μέχρι τοῦ Ταύρου καὶ τῆς Ἀνκίας. ἢ μὲν οὖν Ἀντιόχεια μετρία πόλις ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ κειμένη τῷ Μαιάνδρῳ κατὰ τὸ πρὸς τῇ Φρυγίᾳ μέρος, ἐπέζευκται δὲ γέφυρα· χώραν δ' ἔχει πολλὴν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ, πᾶσαν εὐδαίμονα, πλείστην δὲ φέρει τὴν καλουμένην Ἀντιοχικὴν ἰσχάδα, τὴν δὲ αὐτὴν καὶ τρίφυλλον ὀνομάζουσιν· εὖσειστος δὲ καὶ οὐτός ἐστὶν ὁ τόπος. σοφιστὴς δὲ παρὰ τούτοις ἐνδοξος γεγένηται Διοτρεφῆς, οὗ διήκουσεν Ἰβρέας, ὁ καθ' ἡμᾶς γενόμενος μέγιστος ῥήτωρ.

16. Σολύμους δ' εἶναι φασὶ τοὺς Καβαλεῖς· τῆς γοῦν Τερμησέων ἄκρας ὁ ὑπερκείμενος λόφος καλεῖται Σόλυμος, καὶ 15 αὐτοὶ δὲ οἱ Τερμησσεῖς Σόλυμοι καλοῦνται. πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ὁ Βελλεροφόντου χάραξ καὶ ὁ Πεισάνδρου τάφος τοῦ νιοῦ [αὐτοῦ], πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ. ταῦτα δὲ καὶ τοῖς ὑπο τοῦ ποιητοῦ λεγομένοις ὁμολογεῖται· περὶ μὲν γὰρ τοῦ Βελλεροφόντου φησὶν οὕτως· 20

δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσασατο κυδαλίμοισι·
 περὶ δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

1. ἱεράν πόλιν F. 2. οὖν post μὲν add. E. 3. τὰ μὲν om. ald. μὲν om. Cas. 5. κίβυρα F. — σίνδη ald. — καβαλαίς codd., exc. Dh, in quibus est καβαλλαίς: v. supra ad p. 629. 7. τὸ om. E. 12. διοτρεφῆς codd., Tzsch. corr. 13. ἰβρέως Fw. 14. καβαλεῖς codd., exc. x, in quo est καβαλεῖς. — τερμησσεως CDFhmoxx τελημσσεως rw τελημσσέων E: Τερμησσέων restituit Cor.; magno opere codd. fluctuantur in nominis huius scriptura: v. ad XII, 570. 16. τελημσεῖς CDFhxx τελημσεῖς rw τελημσεῖς E. 17. τοῦ ante Βελλεροφόντου add. edd. — βελλεροφόντου F βελλεροφόντης E. — πισάνδρου F Ἰσάνδρου Tzsch. Cor.: cf. ad XII, 573. 18. αὐτοῦ om. codd., exc. mox, unde rec. Cor.: neque videtur abesse posse. 19. δὲ καὶ τοῖς] δ' ἑκάστοις CDFhīrw δ' ἑκάστοις τοῖς x δ' ἑκαστα τοῖς E δὲ τοῖς mox: Cor. corr. — ὁμολογεῖ E. 20. οὕτω edd. 21. σολύμοισι F.

Πείσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανεν.

ἡ δὲ Τερμησός ἐστι Πισιδικὴ πόλις ἡ μάλιστα καὶ ἔγγιστα
ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρας.

- 5 17. Λέγονται δὲ ἀπόγονοι Λυδῶν οἱ Κιβυράται τῶν κα-
τασχόντων τὴν Καβαλίδα· ὕστερον δὲ Πισιδῶν τῶν ὁμόρων
†οικισάντων καὶ μετακτισάντων εἰς ἕτερον τόπον εὐερέστατον
ἐν κύκλω σταδίων περὶ ἑκατόν. ἠϋξήθη δὲ διὰ τὴν εὐνομίαν,
καὶ αἱ κῶμαι παρεξέτειναν ἀπὸ Πισιδίας καὶ τῆς ὁμόρου Μι-
10 λιάδος ἕως Λυκίας καὶ τῆς Ῥοδίων περαιάς· προσγενομένων
δὲ τριῶν πόλεων ὁμόρων, Βουβῶνος, Βαλβούρων, Οἰνοάνδων,
τετράπολις τὸ σύστημα ἐκλήθη, μίαν ἐκάστης ψῆφον ἐχούσης, A. 936
δύο δὲ τῆς Κιβύρας· ἔστειλε γὰρ αὕτη πεζῶν μὲν τρεῖς μυ-
ριαάδας, ἰππέας δὲ δισχιλίους· ἐτυραννεῖτο δ' αἰεὶ, σωφρόνης
15 δ' ὅμως· ἐπὶ Μοαγέτου δ' ἡ τυραννὶς τέλος ἔσχε, καταλύσαντος
αὐτὴν Μουρηῆ καὶ Λυκίοις προσορίσαντος τὰ Βάλβουρα καὶ
τὴν Βουβῶνα· οὐδὲν δ' ἦττον ἐν ταῖς μεγίσταις ἐξετάζεται
διοικήσεσι τῆς Ἀσίας ἢ Κιβυρατικῇ. τέτταρσι δὲ γλώτταις
ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, τῇ Πισιδικῇ, τῇ Σολύμων, τῇ Ἑλληνίδι,
20 τῇ Λυδῶν· †δὲ οὐδ' ἴχνος ἐστὶν ἐν Λυδίᾳ. ἴδιον δ' ἐστὶν ἐν
Κιβύρα τὸ τὸν σίδηρον τορέεσθαι ῥαδίως. Μιλία δ' ἐστὶν

1. πείσανδρον F Ἰσανδρον Tzsch. Cor. — Ἄρης ἄτος] ἀρείσατο
F. 2. σολύμοισι F. 3. τερμησός C τερμισσός F τελμισσός E.
5. κιβυριῶται μοx κιβυρέται w κιβυρέται r. 6. καβαλίδα codd.:
hunc locum laudat Steph. s. v. Καβαλῖς. 7. οικισάντων DFhorz:
quod manifesto est falsum. Neque tamen οικισάντων verum videtur, sed
vel ἀνοικισάντων vel ἐποικισάντων est scribendum. 9. μυλιάδος codd.,
Tzsch. corr. coll. XII, 570. Steph. s. v. aliisque scriptoribus. 11. βου-
βῶνων codd., exc. C, in quo βοιβούων: Tzsch. corr. coll. Steph. s. v.
Plin. H. N. V, 28 s. 27. Ptolem. V, 3. — βαλβουρούων C. — οι-
νοάνδρου codd. (οἰνοάδρου w): Tzsch. corr. coll. auct. laudd. 15. μα-
γέτου hi (in D scilicet o admodum exile est). 16. τὴν βάρβουρα
Dh (in hoc λ positum supra ρ prius) i τὴν βάλβουρα codd. rell.
19. πισιδικῇ F. 20. νῦν ante δὲ add. i, ταύτης edd., atque deesse
aliquid apparet. Crediderim tamen potius scriptum fuisse τῆς Λυδῶν
δὲ. — Verba οὐδ' — Λυδίᾳ om. μοx. 21. μιλία DE μιλία ox.

ἢ ἀπὸ τῶν κατὰ Τερμησσὸν στενωῶν καὶ τῆς εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὑπερθέσεως δι' αὐτῶν ἐπὶ Ἰσιῶδα παρατίνουσα ὄρεινὴ μέχρι Σαγαλασσοῦ καὶ τῆς Ἀπαμέων χώρας.

1. *τερμησσὸν E* *τελμησσὸν Dh* *τερμισσὸν F* *τερμισσὸν z*. 2. *εἰσιῶδα CDFhior* (in ultimis his *ἰσιῶδα supra scriptum*) *πίσιῶδα E*. 3. *σαγαλασοῦ ox*. In fine libri adduntur prima verba libri proximi usque ad *παραλλίαις* in *Fgv*, deinde iidem, uti et *C*, subiiciunt: τὸ τρισκαίδεκατον βιβλίον περιέχει τρωάδα. αἰολίδα (*αἰολίαν gv*). λέσβον. μυλιάδα. κιβυρασίτιδα (*κιβυρατίδα C* *κιβύρατα gv*). συδίαν (*συλίαν Cgv*). *μυσίαν. κατακεκαυμένην*. Similiter leguntur in *uxy* haec: τὸ γοῦν τρισκαίδεκατον περιέχει τρωάδα. αἰολίδα. λέσβον. *μυσίαν. κατακεκαυμένην. κιβυρατίδα. μυλιάδα (sic)*.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Τὸ τεσσαρεσκαίδεκατον περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν ἀντί-
περαν χώραν, ἐν ᾗ Παμφυλία, Ἰσαυρία, Λυκία, Πισιδία, Κιλικία ἕως
5 Σιλευκειᾶς τῆς Συρίας, καὶ τῆς Ἀσίας † τῆς ἰδίως Ἰωνίας λεγομένης.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

1. Λοιπὸν δ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ Ἰώνων καὶ Καρῶν καὶ C. 632
10 τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου παραλίας, ἣν ἔχουσι Λύκιοί τε καὶ Πάμ- A. 937
φυλοι καὶ Κιλικεῖς· οὕτω γὰρ ἂν ἔχοι τέλος ἡ πᾶσα τῆς χει-

1. Argumentum om. F. 3. περιέχει] περὶ omn. codd., exc. C(?)w: vid. ad argumentum lib. X. 5. καὶ τῆς Συρίας uxy. — Ἰωνίας post λεγομένης collocant edd. satis commode: ceterum nescio an pro genitīvo, qui sensu apto prorsus caret, scribendus sit accusativus. Sed operae non est multum quaerere de his, quae Graeculi alicuius sunt, non Strabonis. 10. παμφύλιοι edd. codd., exc. DF, quos sequi non dubitavi, cum constanter sine i exhibeatur hoc nomen apud Strabonem II, 130. XI, 554. 570. XIV, 664. 668. 678. 685. In verba πάμφυλοι καὶ κίλικες cum exeat fol. 105 codicis D, folia octo sequuntur vacua: folium deinde 114 incipit a verbis ληθαῖος ὁ ἐν γορτύνη κτλ., quae leguntur p. 647, ita ut ingens in hoc codice sit lacuna (v. Praef. vol. I, p. XXIX); eadem om. h atque, ut videtur, i: nullam certe scripturae discrepantiam per hanc partem ex hoc codice enotatam video apud Falconerum.

ροτήσου περιήγησις, ἧς ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Ποντικῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰσοικὴν.

2. Ἔστι δὲ τῆς Ἰωνίας ὁ μὲν περίπλους ὁ παρὰ γῆν σταδίων πρὸς τρισχιλίων τετρακοσίων τριάκοντα διὰ τοὺς κόλπους καὶ διὰ τὸ χειρρονησίσειν ἐπὶ πλείον τὴν χώραν, τὸ δ' ἐπ' εὐ-
 A. 938 θείας μῆκος οὐ πολὺ. αὐτὸ οὖν τὸ ἐξ Ἐφέσου μέχρι Σμύρνης ὁδὸς μὲν ἐστὶν ἐπ' εὐθείας τριακόσιοι εἴκοσι στάδιοι· εἰς γὰρ Μητρόπολιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στάδιοι, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρναν· περίπλους δὲ μικρὸν ἀπολείπων τῶν δυσχιλίων καὶ διακοσίων. ἔστι δ' οὖν ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου τοῦ Μιλησίου καὶ τῶν 10 Καρικῶν ὄρων μέχρι Φωκαίας καὶ τοῦ Ἐρμου τὸ πέρασ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας.

3. Ταύτης δὲ φησι Φερεκύδης Μίλητον μὲν καὶ Μυοῦντα καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἐφεσον Κᾶρας ἔχειν πρότερον, τὴν δ' ἐξῆς παραλίαν μέχρι Φωκαίας καὶ Χίου καὶ Σάμου, ἧς 15 Ἄγκαϊος ἤραγε, Ἀέλεγας· ἐκβληθῆναι δ' ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. ἄρξαι δὲ φησὶν Ἄνδροκλον τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ Ἀθηνῶν βασιλέως, γενέσθαι δὲ
 C. 633 τοῦτον Ἐφέσου κτίστην· διόπερ τὸ βασιλείον τῶν Ἰώνων ἐκεῖ 20 συστήναί φασι· καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομάζονται βασιλεῖς, ἔχοντές τινας τιμάς, προεδρίαν τε ἐν ἀγῶσι καὶ πορφύραν ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους, σκίπωνα ἀντὶ σκήπτρου, καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος. καὶ Μίλητον δ' ἔκτισεν Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὦν· οἳ τε Μεσσήνιοι καὶ οἱ 25 Πύλιοι συγγενεῖάν τινα προσποιῶνται, καθ' ἣν καὶ Μεσσήνιον

4. χιλίων μοx. — καὶ ante διὰ τοὺς κόλπους add. edd. inde a Cas. 6. γοῦν Cor. 7. τριακοσίων εἴκοσι σταδίων w. 9. ἀπολιπὼν F. — δυσχιλίων F. 10. δὲ οὖν Cas δὴ οὖν ald. — ποσιδίου F. — μιλησίου F. 11. ὄρων codd. edd.: ὄρων scribendum esse Grosk. recte vidit. — φωκέας Casx. 13. ταύτη F. 15. φωκέας C. — Mirabiles sunt genitivi καὶ Χίου καὶ Σάμου neque, si quid video, ferendi: scribendum potius videtur καὶ Χίου καὶ Σάμου. 16. Αἰγαῖος legitur ap. Constant. Porphyrog. de Themat. I, 15, quod natum videtur ex Ἄγγαῖος. 19. δὲ om. ald. 25. νηλεὺς F. — μεσσηνοὶ F μεσσηνιοὶ xx, iidem sic etiam infra. 26. μεσήνιον F.

τὸν Νέστορα οἱ νεώτεροί φασι ποιηταί, καὶ τοῖς περὶ Μέλαν-
 θον τὸν Κόδρον πατέρα πολλοὺς καὶ τῶν Πυλίων συνεξάραι
 φασιν εἰς τὰς Ἀθήνας· τοῦτον δὴ πάντα τὸν λαὸν μετὰ τῶν A. 939
 Ἰώνων κοινῇ στεῖλαι τὴν ἀποικίαν· τοῦ δὲ Νηλέως ἐπὶ τῷ
 5 Ποσειδίῳ βωμὸς ἴδρυμα δείκνυται. Κυδρηῆλος δὲ νόθος υἱὸς
 Κόδρον Μνουῖντα κτίζει· Ἀνδρόπομος δὲ Λέβεδον, καταλαβό-
 μενος τόπον τινα Ἄρτιν· Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος,
 ὡς φησι καὶ Μίμνερος ἐν Ναννοῖ· Προήγην δ' Αἴπυτος ὁ
 Νηλέως, εἰθ' ὕστερον Φιλώτας ἐκ Θηβῶν λαὸν ἀγαγών· Τέω
 10 δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον, διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν
 Ἀνακρέων, κατὰ δὲ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν Ναῦκλος υἱὸς Κό-
 δρου νόθος, καὶ μετὰ τοῦτον Ἀποικος καὶ Δάμασος Ἀθηναῖοι
 καὶ Γέρης ἐκ Βοιωτῶν· Ἐρύθρας δὲ Κνωπός, καὶ οὗτος υἱὸς
 Κόδρου νόθος· Φωκαίαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθηναῖοι·
 15 Κλαζομένας δὲ Πάραλος· Χίον δὲ Ἐγέρτιος, σύμμικτον ἐπαγό-
 μενος πλήθος· Σάμον δὲ Τεμβρίων, εἰθ' ὕστερον Προκλῆς.

4. Αὐταὶ μὲν δώδεκα Ἰωνικαὶ πόλεις, προσελήφθη δὲ χρό-
 νοις ὕστερον καὶ Σμύρνα, εἰς τὸ Ἰωνικὸν ἐναγαγόντων Ἐφεσίων·
 ἦσαν γὰρ αὐτοῖς σύνοικοι τὸ παλαιόν, ἤνικα καὶ Σμύρνα ἐκα-
 20 λεῖτο ἢ Ἐφεσος· καὶ Καλλίνος που οὕτως ὠνόμακεν αὐτήν,
 Σμυρναίους τοὺς Ἐφεσίους καλῶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Δία λόγῳ·

Σμυρναίους δ' ἐλέησον·

A. 940

καὶ πάλιν·

2. συνεξάραι F. 4. νιλέως F. 5. ποσιδίω F. — κυδρηῆλος
 F: Κοδρηῆλος s. Κοδρηῆλος conit. Cor.; a Pausania Κυνάρητος nominatur
 Myuntis conditor. 6. ἀνδρόποδος sw. — λέβελον F. 7. ἄρτην
 ποx, unde Palmer. (Exercitt. in auctt. Gr. p. 343) coniecit Ἄρτην. —
 ἀνδρέμων CFax. 8. ναννοί F ναννοῖς s; om. mxx, sed in hoc
 sec. m. add., spatium antea vacuo relicto. 9. νιλέως F. — φιλωτᾶς F.
 — τέως s τῶν x. 12. ποίκης F πύκνης x ποίκνης codd. rell.: Tzsch.
 corr., uti sequentia, de sent. Cas., coll. Paus. VII, 3, 6. — δάμαθος
 codd. 13. Γέρης] γὰρ ἦν codd. — Κνωπός] καὶ τῶπος C ald.
 14. φωκίαν Fo φωκία s. 16. τημβρίων codd., Tzsch. corr., coll.
 X, 457. Etym. M. s. v. Ἀστυπαλαία. — πατροκλῆς ποx Guar., idem-
 que nomen praebet Etym. M. l. c., sed alteram formam tuentur codd. rell.
 et Paus. VII, 4, 2. 17. χρόνον m, om. E ald. 18. ἐναγόντων xw.
 20. ὠνόμασεν C(?) edd. 21. τὸν om. edd. 23. Verba καὶ πάλιν —

μηῆσαι δ' εἰκοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν

Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζῶν ἢ κατασχοῦσα τὴν Ἐφεσον, ἀφ' ἧς τοῦ-
νομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῇ πόλει, ὡς καὶ ἀπὸ Σισυρβῆς
Σισυρβῆται τινες τῶν Ἐφεσίων ἐλέγοντο· καὶ τόπος δέ τις τῆς 5
Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἰππῶναξ·

ᾧκει δ' ὀπισθε τῆς πόλεως ἐν Σμύρνη
μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς.

ἐκαλεῖτο γὰρ Λεπρῆ μὲν ἀκτὴ ὁ Πριῶν ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν
πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὀπισθεν τοῦ 10

C. 634 Πριῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρία· Τρα-
χεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἢ περὶ τὸν Κορησσὸν παρῳρείος. ἢ δὲ πόλις
ἦν τὸ παλαιὸν περὶ τὸ Ἀθήναιον τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὄν
κατὰ τὴν καλουμένην Ὑπέλαιον, ὥστε ἢ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ
νῦν γυμνάσιον ὀπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρη- 15
χεῖης τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς. ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν Ἐφεσίων
οἱ Σμυρναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νῦν ἔστιν ἢ
Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἔκτισαν

βοῶν om. μοx: inutilia nimirum videbantur, cum id de quo agitur h. l., Smyrnaeorum mentio exciderit; verissime haud dubie Cas. suspicatus est additum fuisse a Strabone Σμυρναῖοι κατέκρηαν. 3. σμύρνη δ' ἢ ἀμαζῶν F. 4. καὶ ὡς C. 5. σισυρβῆται CFs: verum servavit Steph. s. v. Σισυρβα. 7. πόλιος codd. manifesto errore. 8. τρηχέας F. — λέπρης codd., exc. C, quem hic et paulo post recte secutus est Cor. 9. πρηῶν Cos Cor., fortasse recte: Πριῶν appellabatur collis, in quo sita erat Sardium arx (cf. Polyb. XII, 15, 6), fuitque Carthagine quoque τόπος καλούμενος Πριῶν (cf. Polyb. I, 85, 7), quem ex instrumenti similitudine nomen suum traxisse diserte docet Polybius, ita ut Casauboni sententia, ubique potius scribendum esse Πρηῶν, ab hoc certe loco sit aliena. 11. πρηῶνος C Cor. 12. περὶ] ἐπὲρ codd., Cor. corr. coll. p. 640. — παρῳρείος C. 13. περὶ] παρὰ μοx edd.: cf. l. c. 14. κρήνην post καλουμένην excidisse suspicatur Salmas. in Exerc. Plin. p. 570 aliique; fontem enim Ephesi ita fuisse nominatum docet Athen. VIII, p. 361: verumtamen infra p. 640, ubi denuo commemoratur hic fons, non magis additur illud nomen; neque rara est haec ellipsis. — σμύρνη F. 15. τῆς νῦν] ποτε F, unde τότε scribendum esse facile suspiceris, cum ad urbis situm, qui fuit tempore Hipponactis, haec sint referenda. — δὲ om. F. — τρηχέας F. 16. λεπρῆς codd., Cas. corr.

τὴν παλαιὰν Σμύρναν, διέχουσαν τῆς νῦν περὶ εἴκοσι σταδίου.
ὑστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα,
καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπιόντες τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· κα-

5 Σμύρνης, οὗ περιμάχτος αἰεῖ·

ἡμεῖς αἰπὺ *τε* Πύλον Νηλήιον ἄστν λιπόντες,
ἡμερτὴν Ἀσίην ἠησὶν ἀφικόμεθα.

εἰς δ' ἐράτην Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἐζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.

A. 941

10 καίθεν † δ' Ἀστέγτος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο

θεῶν βουλῇ Σμύρναν εἴλομεν Αἰολίδα.

ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἐφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθ' ἕκαστα,
τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων ποιησαμένους, ἐφ'
ὥσπερ καὶ πρῶτον αἱ κτίσεις ἐγένοντο, λέγω δὲ τῶν περὶ Μί-

15 λητον καὶ Ἐφεσον· αὗται γὰρ ἀρισταὶ πόλεις καὶ ἐνδοξόταται.

5. Μετὰ δὲ τὸ Πουσείδιον τὸ Μιλησίων ἐξῆς ἐστὶ τὸ μαν-

3. ἐπανιότες Cor. 6. ἡμεῖς om. CFmo ald. — δ' post ἡμεῖς
add. edd. inde ab Hopper. — αἰπὺ] ἐπεὶ F. — τε om. edd. inde
ab Hopp. — πύλον codd. edd., corr. Bergk. (v. Poett. Iyr. Gr. p. 316).
8. δ' ἀρα τὴν codd. edd., correxi de con. Wyttenbachii (v. Bergk. l. c.).
10. διαστήγτος CFox δι' ἀστέγτος ε δ' ἀναστάντες x δ' Ἀστέγτος
edd.: δ' Ἀλήγτος Tzsch. con., cum prope Colophona fluvius Ἄλης com-
memoretur a Pausania VII, 5, 5. VIII, 28, 2 et a Tzetze ad Lycophr.
v. 868; nominatur idem *Halesus* a Plin. V, 29. Liv. XXXVII, 36.: δὲ
κρουέγτος scripsit Bergk. l. c., simul δὲ στιβήγτος proponens, quod sane
propius accedit ad codd. scripturam, atque haud iniuria suspicans ad
hunc ipsum locum respicere Pausaniam VIII, 28, 2 scribentem Ἄλεγτος
δὲ τοῦ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιητὰ τὴν ψυχρότητα ἔδουσαν.
Ceterum cum parum quadrent hi versus ad ea quae Strabo ipse tradi-
derat in proximis, subnascitur suspicio non ab ipso additos fuisse, sed
ab alio in margine primum adiectos, non nimis dextere ex Mimnermi
carmine electos, inde denique in ordinem receptos esse: qua de re egi-
mus in praef. vol. I, p. LXXXVII sq. Inde orta videatur scripturae cor-
ruptela insignis, in omnibus fere istis locis similiter obvia. Quod Cor.
proposuit ὥσαντ' pro ἐζόμεθ' nullo modo est probandum. 11. ἐγ-
δομεν codd., Cor. corr. e con. Clavierii (*Histoire des premiers tems
de la Grèce* II, p. 80, not. 4). 13. ἀφ' codd., Cor. corr. 14. πρῶ-
των Cor. — μῆλητον F. 16. ποσιδίων F. — μιλήσιον codd., Cor.

τεῖον τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαις, ἀναβάντι ὄσον ὀκτωκαίδεκα σταδίου· ἐνεπρήσθη δ' ὑπὸ Ξέρξου, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ πλὴν τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· οἱ δὲ Βραγχίδαί τοὺς θησαυροὺς τοῦ θεοῦ παραδόντες τῷ Πέρσῃ φεύγοντι συναπήραν, τοῦ μὴ τίσαι δίκας τῆς ἱεροσυλίας καὶ τῆς προδοσίας. 5 ὕστερον δ' οἱ Μιλήσιοι μέγιστον νεὼν τῶν πάντων κατεσκευάσαν, διέμεινε δὲ χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος· κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται καὶ ἄσος ἐντός τε καὶ ἐκτός πολυτελής· ἄλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερὰ συνέχουσιν· ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Βράγχον καὶ 10 τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀπόλλωνος· κεκόσμηται δ' ἀναθήμασι τῶν ἀρχαίων τεχνῶν πολυτελέστατα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν πόλιν οὐ πολλὴ ὁδὸς ἐστίν, οὐδὲ πλοῦς.

6. Φησὶ δ' Ἐφορος τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικόν, ὑπὲρ τῆς θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ παλαιὰ Μιλήτος 15 ἐστίν, Σαρπηδόνης ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς ἀγαγόντος οἰκήτορας καὶ θεμένον τοῦνομα τῇ πόλει τῆς ἐκαὶ πόλεως ἐπώνυμον, κατεχόντων πρότερον Δελέγων τὸν τόπον· τοὺς δὲ περὶ Νηλέα ὕστερον τὴν νῦν τειχίσαι πόλιν. ἔχει δὲ τέτταρας λιμένας ἡ 20 νῦν, ὧν ἓνα καὶ στόλῳ ἱκανόν· πολλὰ δὲ τῆς πόλεως ἔργα 20 ταύτης, μέγιστον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποικιστῶν· ὁ τε γὰρ Εὐξείνιος πόντος ὑπὸ τούτων συνώκισται πᾶς καὶ ἡ Προποντις καὶ ἄλλοι πλείους τόποι. Ἀναξιμένης γοῦν ὁ Λαμψακητὸς οὕτω φησὶν, ὅτι καὶ Ἴκαρον τὴν νῆσον καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνώκισαν καὶ περὶ Ἑλλήσποντον ἐν μὲν τῇ χερσονήσῳ Λίμνας, ἐν 25 δὲ τῇ Ἀσίᾳ Ἄβυδον, Ἄρισβαν, Παισόν· ἐν δὲ τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ Ἀρτάκην, Κύζικον· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Τρωάδος
- A. 942 Σκῆψιν· ἡμεῖς δ' ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα λέγομεν καὶ τὰς ἄλλας τὰς ὑπὸ τούτου παραλελειμμένας. Οὐλίον δ' Ἀπόλλωνα καλοῦσίν τινα καὶ Μιλήσιοι καὶ Δῆλιοι, οἷον ὑγιαστικὸν καὶ παιωνικόν· 30 τὸ γὰρ οὐλεῖν ὑγιαίνειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλή καὶ τὸ

corr. coll. p. 632. 1. διδυμέως Tzsch. (operatum errore) Cor. — ἀναβάντι post σταδίους collocant moz. 15. ἡ παλαιὰ Cmo edd. 21. ἀποικῶν codd., exc. x, ex quo Tzsch. verum restituit. 22. συνώκισται] τετειχίσται ald. 30. παιωνικόν F. 31. οὐλεῖον F.

οὐδέ τε καὶ μέγα χαῖρε·

ιατικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων· καὶ ἡ Ἄρτεμις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμίας ποιεῖν· καὶ ὁ Ἥλιος δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικειοῦνται τούτοις, ὅτι τῆς περὶ τοὺς ἀέρας εὐκρασίας αἴτιοι· καὶ τὰ λοιμικὰ δὲ 5 πάθη καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτοις ἀνάπτουσι τοῖς θεοῖς.

7. Ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ Θαλῆς τε, εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἀρχὰς ἐν τοῖς Ἑλλησι καὶ μαθηματικῆς, καὶ ὁ τούτου μαθητῆς Ἀναξίμανδρος 10 καὶ ὁ τούτου πάλιν Ἀναξίμενης, ἔτι δ' Ἑκαταῖος ὁ τὴν ἱστορίαν συντάξας, καθ' ἡμᾶς δὲ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ, ὃς ἐν φυγῇ διετέλεσε, παρρησιασάμενος πέρα τοῦ μετρίου πρὸς Πομπήιον Μάγρον. ἠτύχησε δ' ἡ πόλις, ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον καὶ βία ληφθεῖσα, καθάπερ καὶ Ἀλικαρνασός· ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ 15 Περσῶν· καὶ φησὶ γε Καλλισθένης, ὑπ' Ἀθηναίων χιλίας δραχμαῖς ζημιωθῆναι Φρύνιχον τὸν τραγικόν, διότι δρᾶμα ἐποίησε Μιλήτου ἄλωσιν ὑπὸ Λαρείου. πρόκειται δ' ἡ Λάδη τῆσος πλησίον καὶ τὰ περὶ τὰς Τραγαίας ἡσία, ὑφόρους ἔχοντα λησταῖς.

20 8. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια ἡ ὑπὸ Λάτμῳ λεγομένη, πολίχνιον ὑφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος ὁμώνυμος τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει, ὃπερ Ἑκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Φθειρῶν ὄρει λεγομένῳ (ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθει- 25 ρῶν ὄρος κεῖσθαι), τινὲς δὲ τὸ Γρίον φασίν, ὡς ἂν παράλλη-

A. 943

1. καὶ om. *moz.* 4. ἀέρας] ἀστέρως *moz.* 11. συγγράφας post συντάξας add. *F.* — Ante καθ' ἡμᾶς *Cor.* excidisse putat καὶ Κάδμος, quem cum Hecataeo commemoraverit I, 18, probante *Grosk.*: admodum incerta tamen est res, eo magis quod parum videtur probabile, nomen ita nude fuisse positum; cf. ad p. 642. — αἰσχύνης *F.* 12. διετέλεσεν *F.* 13. ἠτύχησεν *F.* 14. ἀλικαρνασσός *codd.*, exc. *F.*, edd. 15. φησὶν *F.* 16. ἐποίησεν *F.* 18. καὶ asteriscis incl. *Cor.* — τὰ om. *codd.*, exc. *E.*, edd. — τραγίας *xz.* — ἔχουσα *C.* 20. λατομηκός *F.* λατομικόν s. λατομικός *codd. rell. ald., Xyl. corr.* 22. περικειμένῳ *F.* 24. φθειρῶν *codd.*, exc. *E.*, *Tzsch. Cor.*: cf. *Hom. Il. B.*, 868 et *schol.* ad h. l. — φησὶν *F.* — φθειρῶν *codd.* (in *E.* haec verba non leguntur) *Tzsch. Cor.*

C. 636 λον τῷ Λάτμφ ἀγῆκον ἀπὸ τῆς Μιλησίας πρὸς ἕω διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρώμον καὶ Χαλκητόρων· ὑπέρεκται δὲ ταύτης ἐν ὕψει. μικρὸν δ' ἄπωθεν διαβάanti ποταμίσκον πρὸς τῷ Λάτμφ δεικννται τάφος Ἐνδυμίωνος ἐν τινι σπηλαίῳ· εἶτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύρραν πολίχνην πλοῦς ἑκατόν που σταδίων. 5

9. Μικρὸν δὲ πλέον τὸ ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡρακλείαν ἐγκολπιζονται, εὐθνηπλοία δ' εἰς Πύρραν ἐκ Μιλήτου τριάκοντα· τοσαύτην ἔχει μακροπορίαν ὁ παρὰ γῆν πλοῦς. ἀνάγκη δ' ἐπὶ τῶν ἐνδόξων τόπων ὑπομένειν τὸ περισκελὲς τῆς τοιαύτης γεωγραφίας. 10

10. Ἐκ δὲ Πύρρας ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Μαιάνδρου πενήκοντα· τετραγώδης δ' ὁ τόπος καὶ ἐλώδης· ἀναπλεύσαντι δ' ὑψηρετικοῖς σκάφεσι τριάκοντα σταδίους πόλις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν δώδεκα, ἣ νῦν δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται. ταύτην ὄψον λέγεται Θεμιστοκλεῖ δοῦναι Ξερέξης, 15 ἄρτον δὲ Μαγνησίαν, οἶνον δὲ Λάμφακον.

11. Ἐνθεν ἐν σταδίοις τέτταρσι κόμη Καρικὴ Θυμβρία, παρ' ἣν ἄορον ἐστὶ σπήλαιον ἱερόν, Χαρώνιον λεγόμενον, ὄλεθρίους ἔχον ἀποφοράς. ὑπέρεκται δὲ Μαγνησία ἢ πρὸς Μαιάνδρῳ, Μαγνήτων ἀποικία τῶν ἐν Θετταλία καὶ Κρητῶν, περὶ 20 ἧς αὐτίκα ἐροῦμεν.

12. Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου ὁ κατὰ Πριήνην ἐστὶν αἰγιαλός· ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριήνη καὶ Μυκάλη τὸ ὄρος, εὐθνηρον καὶ εὐδενδρον. ἐπίκειται δὲ τῇ Σαμίᾳ καὶ ποιεῖ πρὸς αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς Τρωγυλίου καλουμένης ἄκρας ὅσον ἑπτα- 25 σταδίων πορθμόν. λέγεται δ' ὑπὸ τινων ἢ Πριήνη Κάδμη, ἐπειδὴ Φιλώτας ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν Βοιωτίος ὑπῆρχεν· ἐκ Πριήνης δ' ἦν Βίας, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἰππῶναξ·
καὶ δικάσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρέσσων.

2. ταύτη F. 3. ἐν ὕψει cum sensum commodum, haud praebent, Grosk. haud improbabiliter mutanda censet in ἐν ὄψει coll. XIII, 620. V, 233, 238. Idem mendum infra recurrit XVII, 809 init. 6. μικρῷ Es. 11. πύρας F. 13. ἡπειρετικοῖς E. 14. ὀλιγανδρείαν C. 17. ἐν om. mox. — τέτταρσιν F. 18. Χαρώνειον Cor. 23. ἢ ante Μυκάλη add. edd.: ex codd. certe om. CEF. 25. τρωγυλλίου Βπος et ex corr. x τρωγγυλλίου s. 26. ἦ] καὶ F. 27. φιλωτᾶς F. 29. δικά-

13. Τῆς δὲ Τρωγίλιον πρόκειται νησίον ὁμώνυμον· ἐντεῦθεν δὲ τὸ ἐγγυτάτω διάγραμμα ἐστὶν ἐπὶ Σούνιον σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, κατ' ἀρχὰς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν καὶ Κορσίαν, τοὺς δὲ Μελαντίους σκοπέλους ἐξ εὐωνύμων, τὸ
 5 λοιπὸν δὲ διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων. καὶ αὐτὴ δ' ἡ A. 944
 Τρωγίλιος ἄκρα πρόπους τις τῆς Μυκάλης ἐστί. τῇ Μυκάλῃ δ' ὄρος ἄλλο πρόκειται τῆς Ἐφεσσίας Πακτύης· καὶ ἡ Μεσωγίς δὲ εἰς αὐτὴν καταστρέφει.

14. Ἀπὸ δὲ τῆς Τρωγίλιον στάδιοι τετταράκοντα εἰς τὴν
 10 Σάμον· βλέπει δὲ πρὸς νότον καὶ αὐτὴ καὶ ὁ λιμὴν, ἔχων ναύ- C. 637
 σταθμον. ἐστὶ δ' αὐτῆς ἐν ἐπιπέδῳ τὸ πλεόν, ὑπὸ τῆς θαλάττης κλυζόμενον, μέρος δέ τι καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνέχει τὸ ὑπερκειμένον. ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ τὸ Ποσειδίων, ἄκρα ἡ ποιούσα πρὸς τὴν Μυκάλην τὸν ἑπτα-
 15 στάδιον πορθμόν, ἔχει δὲ νεῶν Ποσειδῶνος· πρόκειται δ' αὐ-
 τοῦ νησίδιον ἢ Ναρθηκίς· ἐπ' ἀριστερᾷ δὲ τὸ προάστιον τὸ πρὸς τῷ Ἡραίῳ καὶ ὁ Ἰμβρασος ποταμὸς καὶ τὸ Ἡραίων, ἀρχαῖον ἱερὸν καὶ νεὸς μέγας, ὃς νῦν πινακοθήκη ἐστί· χωρὶς

σασθαι codd. edd.; Suidas s. v. *Βλαντος Πρωγίλιος δίκη* et Diog. Laert. I, 5, 3 exhibent *δικάζεσθαι*: equidem secutus sum Schneidewinum (v. Delect. poett. elegg.). — *κρέσσον* codd., Hopper. corr. 1. *μετὰ δὲ τὴν τρωγίλιου καλουμένην ἄκραν* in *w* legi h. l. refert Tzsch., quae tamen cum Scrimgerus non enotaverit, vereor ne falso sint tradita. 2. *τῷ ἐγγυτάτῳ CFwx* edd. τὸ ἐγγύτατον *μοx*: quod recepi exhibit E. 4. *καρσίαν F*, *Κορασσίαν* Tzsch. Cor., atque ita hoc nomen effertur supra X, 488. Plin. IV, 23 s. 12. Sed altera forma exhibetur ab eodem Plinio V, 37 s. 31. et ab Agathemero I, 4; *Κορσιαί* habet Steph., addito auctore Hecataeo, adiciens simul *Ἡρωδιανὸς Κορσια δια τὸυ ι*: non licebit igitur recedere a communi codicum scriptura. — *μελανθίλους* codd., Tzsch. corr. ex sent. Is. Vossii, coll. Apoll. Rhod. IV, 1707 (ad quem locum Schol. diserte tradit ἀπὸ *Μέλαντος*, qui olim hunc locum tenuerit, nomen esse deductum), Scylac. p. 55 Huds., Hesych. s. v., Apollodor. I, 9, 26. 5. *μέσον E*. 7. *πρόκειται E* *ῥέκειται F*. — *μεσογίς E* *Μεσωγίς* edd.: cf. ad X, 444. 9. *τρωγίλου E*. 11. *ἔστιν F*. 13. *προσπλέουσι F*. 14. *ποσίδιον F*. — *πρὸς τὴν Μυκάλην* om. x. 15. *ποσειδῶνος F*. 16. *ἐν ἀριστερᾷ E*, sed in marg. add. *ἐπ' ἀριστερᾷ*. — *προάστιον F*.

δὲ τοῦ πλήθους τῶν ἐνταῦθα κειμένων πινάκων ἄλλαι πινα-
 κωθῆκαι καὶ ναῖσκοι τινές εἰσι πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν·
 τό τε ὑπαιθρον ὁμοίως μεστὸν ἀνδριάντων ἐστὶ τῶν ἀρίστων·
 ὧν τρία Μύρωνος ἔργα κολοσσικὰ ἰδρυμένα ἐπὶ μιᾷ βάσει,
 ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ 5
 εἰς τὴν αὐτὴν βᾶσιν τὰ δύο, τὴν Ἀθηναῖαν καὶ τὸν Ἡρακλέα,
 τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Καπετώλιον μετήνεγκε, κατασκευάσας αὐτῷ
 ναῖσκον.

15. Περιήλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σταδίων ἑξακο-
 σίων. ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενία πρότερον οἰκούντων Καρῶν, εἶτα 10
 Ἀνθεμοῦς, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος, εἶτ' ἀπὸ τινος ἐπι-
 χωρίου ἤρωος, εἶτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικίσαντος.
 καλεῖται μὲν οὖν καὶ ἄκρα τις Ἀμπελος βλέπουσά πως πρὸς
 τὸ τῆς Ἰακρίας Δρέπανον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρος ἅπαν, ὃ ποιεῖ
 τὴν ὅλην νῆσον ὄρεινὴν, ὁμωνύμως λέγεται· ἐστὶ δ' οὐκ εὖοιτος, 15
 καίπερ εὖοινοῦσῶν τῶν κύκλω νήσων, καὶ τῆς ἠπειροῦ σχεδὸν τι
 A. 945 τῆς προσεχοῦς πάσης τοὺς ἀρίστους ἐκφερούσης οἶνους· †οἶον
 Χίου καὶ Λέσβου καὶ Κῶ. καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος καὶ Μη-
 τροπολίτης ἀγαθοί, ἧ τε Μεσωγίς καὶ ὁ Τρωῶλος καὶ ἡ Κατα-
 κεκαυμένη καὶ Κνίδος καὶ Σμύρνα καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι τόποι 20
 διαφόρως χρηστοινοῦσιν ἢ πρὸς ἀπόλασιν ἢ πρὸς διαίτας ἰα-
 τρικός. περὶ μὲν οἶνους οὐ πᾶν εὐτυχεῖ Σάμος, τὰ δ' ἄλλα
 εὐδαιμων, ὡς δῆλον ἐκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι καὶ ἐκ

4. ἐπὶ] ἐκ x. 7. μετήνεγκεν F. 9. trecentorum stadiorum
 Guar.; ἑπτακοσίων contra scribendum esse suspicatur Cas., coll. Plin.
 V, 37 s. 31: sed Agathemerus quoque 630 stadiorum esse insulae cir-
 cuitum tradit. 10. παρθενίης E παρθενιάς codd. tell.: Tzsch. mu-
 tavit, secutus communem consensum aliorum auctorum Strabonisque ipsius
 X, 457. 11. Ἀνθεμῖς Tzsch. Cor. ex l. c., quem sequitur Eust. ad
 Dion. 533; ab aliis auctoribus Ἀνθεμοῖσα nominatur, quam formam
 hic quoque recipiendam putarem, nisi infra in simili prorsus nomine
 duplex forma Ἐλεοῦσσα (p. 651. 652) et Ἐλεοῦς (p. 655) iidem oc-
 curreret. 12. ἤρωος Coez. — εἶτ' om. mox. — ἀποικίσαντος F.
 13. πως asteriscis incl. Cor. 15. ὄρεινὴν F. — ἴστιν F. 16. Post
 νήσων videntur esse collocanda οἶον Χίου καὶ Λέσβου καὶ Κῶ, quae,
 ut nunc leguntur, vix ferenda sunt. 17. ἐκφερούσων Fsz. 19. Μεσ-
 σωγίς Tzsch. Cor.

τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ πον καὶ Μένανδρος ἔφη. τοῦτο δὲ καὶ τῶν τυραννίδων αἴτιον αὐτῇ κατέστη, καὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἔχθρας.

5 16. Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἤκμασαν κατὰ Πολυκράτη μάλιστα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Συλοσῶντα· ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχη καὶ δυνάμει λαμπρός, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' εὐτυχίας αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι ῥίφαντος εἰς τὴν θάλατταν ἐπίτηδες τὸν δακτύλιον λίθον καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, C. 638
 10 ἀνήνεγκε μικρὸν ὕστερον τῶν ἀλιέων τις τὸν καταπιόντα ἰχθὺν αὐτόν· ἀνατμηθέντος δ' εὐρέθη ὁ δακτύλιος· πνθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα φασὶ μαρτυκῶς πως ἀποφθέγξασθαι, ὡς ἐν βραχεῖ καταστρέφει τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχές τέλος ὁ τοσοῦτον ἐξηρμένος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι
 15 τοῦτο· ληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Περσῶν κρεμασθῆναι. τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός· καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης. ἐπὶ τούτου δὲ καὶ Πυθαγόραν ἱστοροῦσι ἰδόντα φρομένην τὴν τυραννίδα ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ
 20 Βαβυλῶνα φιλομαθείας χάριν· ἐπανιόντα δ' ἐκεῖθεν, ὁρῶντα ἔτι συμμένουσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν ἐκεῖ διατελέσαι τὸν βίον. περὶ Πολυκράτους μὲν ταῦτα.

17. Συλοσῶν δ' ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, Δαρεῖφ δὲ τῷ Ἰστιάσπεω χαρισάμενος ἐσθῆτα, ἧς ἐπεθύμησεν
 25 ἐκεῖνος φοροῦντα ἰδών, οὐπω δ' ἐβασίλευε τότε, βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δῶρον τὴν τυραννίδα. πικρῶς δ' ἤρξεν, ὥστε καὶ ἐλειπάνδρησεν ἡ πόλις· κάκειθεν ἐκπεσεῖν συνέβη τὴν παροιμίαν·
 ἔηκτι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη.

3. τὸ ante τῶν add. ald. 5. πολυκράτην C(?)oxz Tzsch. Cor.
 6. συλόσωντα F. 10. ἀνήνεγκεν F. — καπιόντα F. 12. τοῦτον F.
 13. καταστρέφου Ctox. 15. κράτη ante ληφθέντα add. ald., unde καταληφθέντα effinxit Hopper. 18. ἱστοροῦσιν F. · 20. φιλομαθείας C edd. 23. σόλων F. — ἀπελήφθη F. 24. ὑσταπίω F ὑστάσπεως ald. 25. ἐβασίλευεν F. 27. ἐλειπάνδρησεν CFx, sed per e effert hoc verbum etiam E, in quo hic locus legitur in brevius contractus. 28. συλόσωντος F, sine accentu scriptum hoc nomen in E.

A. 946 18. Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περι-
 κλέα καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα τὸν ποιητὴν πολιορκίᾳ κακῶς
 διέθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους, ὕστερον δὲ καὶ κληρού-
 χους ἐπεμψαν δισχιλίους ἐξ ἑαυτῶν, ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς, ὁ
 Ἐπικούρου τοῦ φιλοσόφου πατήρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὡς φασί·
 καὶ δὴ καὶ τραφήναι φασὶν ἐνθάδε καὶ ἐν Τίφῳ, καὶ ἐφηβεῦ-
 σαι Ἀθήνησι· γενέσθαι δ' αὐτῷ συνέφηβον Μένανδρον τὸν
 κωμικόν· Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασὶ δεξάμενον
 ξενία ποτὲ Ὅμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήμα-
 τος, ὃ καλοῦσιν Οἰχάλιας ἄλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τούναντίον
 ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος,
 λεγομένου δ' Ὁμήρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν·

τοῦ Σαμίον πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον
 δεξαμένον· κλαίω δ' Εὐρυτον, ὅσ' ἔπαθεν,
 καὶ ξανθὴν Ἰόλιαν· Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
 γράμμα· Κρεωφύλω, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

C. 639 τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὅμηρον τοῦτόν φασιν, οἱ δ' οὐ τοῦτον,
 ἀλλ' Ἀριστίαν τὸν Προκοννήσιον.

19. Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκά-
 ριον πέλαγος. αὕτη δ' ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρου, παιδὸς τοῦ
 Δαιδάλου, ὃν φασὶ τῷ πατρὶ κοινωνήσαντα τῆς φυγῆς, ἥνικα
 ἀμφοτέρω περρωθέντες ἀπῆραν ἐκ Κρήτης, πεσεῖν ἐνθάδε, μὴ
 κρατήσαντα τοῦ δρόμου· μετεωρισθέντι γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον
 ἐπὶ πλέον περιφρῶνῆναι τὰ πτερά, τακέντος τοῦ κηροῦ· τριακο-
 σίων δ' ἐστὶ τὴν περίμετρον σταδίων ἢ νῆσος ἅπασα καὶ ἀλί-
 μενος, πλὴν ὑφόρμων, ὧν ὁ κάλλιστος Ἴστοι λέγονται· ἄκρα
 δ' ἐστὶν ἀνατεινούσα πρὸς ζέφυρον. ἐστὶ δὲ καὶ Ἀρτέμιδος
 ἱερόν, καλούμενον Ταυροπόλιον, ἐν τῇ νήσῳ καὶ πολισμάτιον

3. ἀπειθοῦντας F. 5. φασιν F. 7. ἀθήνησιν F. 12. λε-
 γομένην δ' Ὅμηρου διὰ τὴν ξενίαν Cor. nimis audacter et parum con-
 cinne. — λεγομένην] λεγομένην F, om. x. 14. κλαίω codd., Xyl.
 corr. 15. ἰολίαν F. — ὁμήρειον Fmox. 18. ἀριστὰ CF: ἀρι-
 στία wx ald. ἀριστῆιον mox Eust. ad Il. B, 730 p. 331, 8 R. *Auri-*
steum (sic) Guar., Cas. corr.: similiter idem nomen corruptum est XIII,
 589. 19. ἡ καρὰ ald., unde ἡ Ἰκαρία edd. inde a Xyl. 24. πε-
 ριφρῶναι F. 26. λέγεται mox. 28. ταυροπόδιον F.

Οἰνῆ, καὶ ἄλλο Δράκαρον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ, ἐφ' ἣ ἴδονται, A. 947
 πρόσορμον ἔχον· ἡ δὲ ἄκρα διέχει τῆς Σαμίων ἄκρας, τῆς
 Καθαρίου καλουμένης, ὀγδοήκοντα σταδίου, ὅπερ ἐστὶν ἐλά-
 χιστον διάστημα τὸ μεταξύ. νυνὶ μέντοι λιπανδροῦσαν Σάμιοι
 5 νέμονται τὰ πολλὰ βροσκημάτων χάριν.

20. Μετὰ δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν τὸν πρὸς Μυκάλῃ πλείου-
 σιν εἰς Ἐφεσον ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ Ἐφesiών παραλία· μέρος δέ
 τι ἔχουσιν αὐτῆς καὶ οἱ Σάμιοι. πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παρα-
 λίᾳ τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερκείμενον τῆς θαλάττης,
 10 ὅπου τὰ Πανιώνια, κοινὴ πανήγυρις τῶν Ἰώνων, συντελεῖται
 τῷ Ἐλικωνίῳ Ποσειδῶνι καὶ Θυσίᾳ· ἱερῶνται δὲ Πριηνεῖς·
 εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. εἶτα Νεά-
 πολις, ἡ πρότερον μὲν ἦν Ἐφesiών, νῦν δὲ Σαμίων, διαλλαξα-
 μένων πρὸς τὸ Μαραθήσιον, τὸ ἐγγυτέρω πρὸς τὸ ἀπωτέρω·
 15 εἶτα Πύγεια πολίχθιον, ἱερὸν ἔχον Ἀρτέμιδος Μουνυχίας, ἴδρυμα
 Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν· πυ-
 γαλλίας γάρ τινος καὶ γενέσθαι καὶ κληθῆναι, κάμνοντας δ'
 ὑπὸ τοῦ πάθους καταμεῖναι, καὶ τυχεῖν οἰκείου τοῦδε τοῦ ὀνό-
 ματος τὸν τόπον. εἶτα λιμὴν Πάνορμος καλούμενος, ἔχων ἱερὸν
 20 τῆς Ἐφesiίας Ἀρτέμιδος· εἶθ' ἡ πόλις. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ παραλίᾳ
 μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐστὶ καὶ ἡ Ὀρτυγία, διασπρῆξις ἄλ-

1. Δράκαρον exhibet Steph. s. v., laudans hunc Strabonis librum:
 nec licet apud eum scripturam mutare propter gentilia quae subiicit; ei-
 que concinit Nonn. Dionys. 9, 16. Alteram tamen formam tuetur mul-
 torum scriptorum auctoritas: cf. Euphor. Epigr. (in Anthol. Pal. VII, 651)
 Hesych. s. v. Δρακάνιον, Theocr. Id. 26, 33, Hymn. Hom. in Bacch. init.
 Nec diversum hoc promontorium est ab eo quod Δρέπανον appellatur
 p. 637, quamquam aliter ibi vocatur Sami promontorium huic opposi-
 tum. — ἐφ' ἣς m. 3. καθαρίου, et γ est supra x positum, F. 4. λι-
 πανδροῦσαν CF, attamen non sibi constant in huius verbi scriptura.
 7. μέρος — παραλία om. mox. 10. ἴστι ante κοινὴ inserit w.
 11. ποσιδῶνι F. — πριηνεῖς F. 13. ἡ] ὁ CF. 15. πύγεια Cx.
 16. πυγαλλίας Cxx πυγαλλίας codd. rell., Cor. corr. e coni. Schneideri
 in Lex. Gr., coll. Etym. M. s. v. Πύγεια, ubi leguntur haec: ὀνόμασται
 παρὰ τὰς πυγὰς ἃς ἤλγησαν οἱ Ἀγαμέμνονος ἱρέται· κἀντεῦθεν ἀπο-
 μεῖναντες (i. καταμεῖναντες) τῆς συμφορᾶς ἐπώνυμον ἐποίησαν τὴν
 πόλιν. 21. ἴστιν F.

- A. 948 σος παντοδαπῆς ὕλης, κυπαρίττου δὲ τῆς πλείστης. διαρρεῖ δὲ ὁ Κέγγριος ποταμός, οὗ φασὶ νύφασθαι τὴν Λητὴν μετὰ τὰς ὠδίνους. ἐνταῦθα γὰρ μυθεύουσι τὴν λοχείαν καὶ τὴν τροφὸν τὴν Ὀρτυγίαν καὶ τὸ ἄδντον, ἐν ᾧ ἡ λοχεία, καὶ τὴν πλησίον ἑλαίαν, ἣ πρώτον ἐπαναπαύσασθαι φασὶ τὴν θεὸν ἀπολυθεῖσαν 5
- C. 640 τῶν ὠδίνων. ὑπέρκειται δὲ τοῦ ἄλσους ὄρος ὁ Σολμισσός, ὅπου στάντας φασὶ τοὺς Κουρήτας τῷ ψόφῳ τῶν ὀπλων ἐκπλήξαι τὴν Ἥραν ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσαν, καὶ λαθεῖν συμπράξαντας τὴν λοχείαν τῇ Λητοῖ. ὄντων δ' ἐν τῷ τόπῳ πλείονων ναῶν, τῶν μὲν ἀρχαίων, τῶν δ' ὕστερον γενομένων, ἐν μὲν τοῖς ἀρ- 10 χαιοῖς ἀρχαῖά ἐστι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον Σκόπα ἔργα· ἡ μὲν Λητὴ σκῆπτρον ἔχουσα, ἡ δ' Ὀρτυγία παρέστηκεν ἑκατέρῃ τῇ χειρὶ παιδίον ἔχουσα. πανήγυρις δ' ἐνταῦθα συντελεῖται κατ' ἔτος, ἔθει δὲ τινι οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περὶ τὰς ἐνταῦθα εὐωχίας λαμπρυνόμενοι· τότε δὲ καὶ τῶν Κουρήτων ἀρ- 15 χεῖον συνάγει συμπόσια, καὶ τινὰς μυστικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ.

21. Τὴν δὲ πόλιν ᾗκον μὲν Κᾶρίς τε καὶ Ἀέλεγος, ἐκβαλὼν δ' ὁ Ἄνδροκλος τοὺς πλείστους ᾗκισεν ἐκ τῶν συνελθόντων αὐτῷ περὶ τὸ Ἀθήναιον καὶ τὴν Ὑπέλαιον, προσπεριλαβὼν καὶ τῆς περὶ τὸν Κορησὸν παρωρείας. μέχρι μὲν δὴ 20 τῶν κατὰ Κροῖσον οὕτως ᾗκεῖτο, ὕστερον δ' ἀπὸ τῆς παρωρείου καταβάντες, περὶ τὸ νῦν ἱερὸν ᾗκησαν μέχρι Ἀλεξάνδρου. Ἀνσίμαχος δὲ τὴν νῦν πόλιν τειχίσας, ἀηδῶς τῶν ἀνθρώπων μεθισταμένων, τηρήσας καταρράκτην ὄμβρον συνήργησε καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς ῥινόχους ἐνέφραξεν, ὥστε κατακλύσαι τὴν πόλιν· 25

1. διαρεῖ F. 2. φασιν F. — λιτὴ C. 3. λοχείαν, et paulo post λοχεία, F. 6. τοῦ] τοὺς F. 9. λοχείαν F. 11. σχολιά

σκῶ ἔργα F σχολιά ἔργα codd. (sed σκόπα add. in marg. v): Cor. corr. e conl. Tyrwhitti, codice F satis firmata: cf. de hoc loco vehementer agitato Jacobs. (in *Böttiger Amalthea* II, 5) et Uhden. (in *Wolf Mus. für Alterthumswissenschaft* II, p. 397). 12. λητῶ F. — ἑκτέρῃ F. 15. τότε δὲ καὶ] τό τε μοx Cor. 20. κορησὸν CF κορησὸν ox: cf. p. 634. — παρωρείας CF παραλλάς s, sed in marg. add. παρωρείας. 21. κρείσον F κροῖσσον ox κατὰ τὸν Κροῖσον x. — χρόνων post Κροῖσον add. Cor. haud incommode. — παρωρείου CF παρωρείας sw. 22. μέχρις C. 25. ἔφραξεν x.

οὐ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι. ἐκάλεσε δ' Ἀρσινόην ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν, ἐπεκράτησε μὲντοι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα. ἦν δὲ γερουσία καταγραφομένη, τούτοις δὲ συνήεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι καὶ διφκον πάντα.

5 22. Τὸν δὲ νεῶν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων A. 949
ἠρχιτεκτόνησεν, εἰτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὡς δὲ τοῦτον Ἡρό-
στρατός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατσκευάσαν συνενέγκαν-
τες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας, διατμέμενοι
δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας· τούτων δὲ μαρτυρία ἐστὶ τὰ
10 γενηθέντα τότε ψηφίσματα, ἅπερ ἀγνοοῦντά φησιν ὁ Ἀρτεμί-
δωρος τὸν Ταυρομενίτην Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὄντα
καὶ συνοφάντην (διὸ καὶ Ἐπιτίμαιον κληθῆναι), λέγειν, ὡς ἐκ
τῶν Περσικῶν παρακαταθηκῶν ἐποίησαντο τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπι-
σκενήν· οὔτε δὲ ὑπάρξαι παρακαταθήκας τότε, εἴ τε ὑπῆρξαν,
15 συνεμπεπρησθαι τῷ ναῷ· μετὰ δὲ τὴν ἔμπρησιν τῆς ὀροφῆς
ἠφανισμένης, ἐν ὑπαίθρῳ τῷ σηκῷ τίνα ἂν ἐθελῆσαι παρα-
καταθήκην κειμένην ἔχειν; Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς Ἐφεσίοις ὑπο-
σχέσθαι τὰ γεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ᾧ τε C. 641
τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὸν ἔχειν, τοὺς δὲ μὴ ἐθελῆσαι, πολὺ μᾶλλον
20 οὐκ ἂν ἐθελήσαντας ἐξ ἱεροσυλίας καὶ ἀποστερησῶς φιλοδο-
ξεῖν· ἐπαινεῖ τε τὸν εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων πρὸς τὸν βασιλέα,
ὡς οὐ πρόποι θεῶν θεοῖς ἀναθήματα κατασκευάζειν.

23. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ νεῶ συντέλειαν, ὅν φησιν εἶναι Χειροκρά-

1. μετανέστησαν F. 5. πρῶτον F et Epit. Paris. no. 1409 (v. Praef. vol. I, p. XLV). — χερσίφρων C ἀρχίφρων max. 6. ἄλλον codd. (ex C non est enotatum negligentia, ut opinor.), Xyl. corr. 9. μαρτυρία codd., Cor. corr. 12. ἐπιτίμιον codd., exc. F; verum restituit Tzsch. e con. Cas., coll. Diod. V, 1. Athenaeo VI, 20 p. 272 Cas. 18. τε om. Cpx Cor. 19. ἀπογραφὴν F. — αὐτῶν F. 22. πρέπει Cwx. 23. δεινοκράτους w, itidemque in marg. o additum est δεινοκράτης: atque ita nominatur Alexandriae architectus a Valerio Max. I, 4, 1. Plin. H. N. VII, 38 s. 37. (cf. V, 11 s. 10) Solin. 32; quae de Atho monte hic traduntur itidem referuntur ad Dinocratem a Vitruvio II, 1, ad Stasicratem quendam a Plut. in Alexandro c. 72, et de fortuna Alexandri or. 2 (p. 324 Reisk.). Inde Δεινοκράτους h. l. scribendum esse censuit Salm. ad Sol. l. c. satis probabiliter, idque Cor. recepit. Quod Guar. exhibet Chinocratis operarum errori videtur tri-

τους ἔργον (τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν· τὸν
 δ' αὐτὸν ὑποσχέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἄθω διασκευάσειν εἰς
 αὐτόν, ὡσανεὶ ἐκ πρόχου τινὸς εἰς φιάλην καταχέοντα σπον-
 δὴν, ποιήσοντα πόλεις δύο, τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους, τὴν
 δ' ἐν ἀριστερᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἐτέραν ῥέοντα πο-
 5 ταμόν), μετὰ δ' οὖν τὸν νεῶν τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πλη-
 θος εὐρέσθαι τῇ ἐκτιμήσει τῶν δημιουργῶν, τὸν δὲ δὴ βωμὸν
 εἶναι τῶν Πραξιτέλους ἔργων ἅπαντα σχεδὸν τι πλήρη. ἡμῖν
 δ' εἰδείκνυτο καὶ τῶν Θράσωνός τινα, ὅπερ καὶ τὸ Ἐκατήσιον
 A. 950 ἐστὶ καὶ ἡ † κρήνη Πηγελοπία καὶ ἡ πρεσβύτις ἡ Εὐρύκλεια. 10
 ἱερέας δ' εὐνούχους εἶχον, οὓς ἐκάλονεν Μεγαβύζους, καὶ ἄλλα-
 χόθεν μετιόντες ἀεὶ τινὰς ἀξίους τῆς τοιαύτης προστασίας, καὶ
 ἦγον ἐν τιμῇ μεγάλῃ· συνιεῖσθαι δὲ τούτοις ἐχοῖν παρθένους.
 νυνὶ δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ δ' ἦττον, ἄστυλον
 δὲ μένει τὸ ἱερόν καὶ νῦν καὶ πρότερον· τῆς δ' ἄστυλίας τοὺς 15
 ὄρους ἀλλαγῆναι συνέβη πολλάκις, Ἀλεξάνδρου μὲν ἐπὶ στάδιον
 ἐκτείνατος, Μιθριδάτου δὲ τόξευμα ἀφέντος ἀπὸ τῆς γωνίας
 τοῦ κεράμιον καὶ δόξαντος ὑπερβαλέσθαι μικρὰ τὸ στάδιον,
 Ἀντωνίου δὲ διπλασιάσαντος τοῦτο καὶ συμπεριλαβόντος τῇ
 ἀστυλίᾳ μέρος τι τῆς πόλεως· ἐφάνη δὲ τοῦτο βλαβερόν καὶ ἐπὶ 20
 τοῖς κακούργοις ποιοῦν τὴν πόλιν, ὥστ' ἠκέρωσεν ὁ Σεβαστὸς
 Καῖσαρ.

buendum. 1. δ' om. ποx. 2. ὑποσχέσθαι — αὐτὸν om. w.
 3. προύχου F. 4. ποιήσαντα codd., exc. F, ald.: ποιήσειν τε Cor.
 satis commode. 7. δὲ asteriscis incl. Cor. 10. κρήνη F: κρήνη,
 quod exhibit codd. rell., quid significare possit h. l., parum liquet; prae-
 terea turbata totius loci structura suspectam reddidit illam scripturam: plana
 e contrario est quam exhibit F. Nihilominus cum nullum aliud opus
 simile e cera factum apud scriptores veteres, quod sciam, commemoretur,
 recipere eam non ausus sum. — πηνελοπία F πηνελοπία ald. Πηνελο-
 πεια edd. inde a Xyl. — τε post Πηνελοπεια add. Cor. ex sent. Tyrwh.
 — ἡ ante Εὐρύκλεια asteriscis incl. Cor. 11. μεγαλοβύζους C μεγα-
 λοβύζους rell. codd., exc. F, edd.: scripturam, quam ex F recepi, quam-
 que Cas. aliique commendarunt, confirmat Xenoph. Anab. V, 3, 6. —
 καὶ] ἄλλους Cor. 15. ἡ ante καὶ πρότερον add. Cor.: malim ὡς πρό-
 τερον. 18. δόξαντα codd., exc. CF. 19. πλησιάσαντας τούτω codd.,
 exc. CF. 20. ἐπι] ὑπὸ mx.

24. Ἔχει δ' ἡ πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα· βραχύστομον δ' ἐποίησαν οἱ ἀρχιτέκτονες, συνεξαπατηθέντες τῷ κελύσαντι βασιλεῖ. οὗτος δ' ἦν Ἄτταλος ὁ Φιλάδελφος· οἰηθεὶς γὰρ αὐτός βαθὺν τὸν εἰσπλοὺν ὀλκάσι μεγάλας ἔσεσθαι καὶ αὐτὸν
 5 τὸν λιμένα, τεναγώδη ὄντα πρότερον διὰ τὰς ἐκ τοῦ Καῦστρου προσχώσεις, ἐὰν παραβληθῇ χῶμα τῷ στόματι, πλατεῖ τελέως ὄντι, ἐκέλευσε γενέσθαι τὸ χῶμα. συνέβη δὲ τὸναντίον· ἐντὸς γὰρ ἡ χοῦς εἰργομένη τεναγίζειν μᾶλλον ἐποίησε τὸν λιμένα
 10 σύμπαντα μέχρι τοῦ στόματος· πρότερον δ' ἰκανῶς αἱ πλημμυ-
 ρίδες καὶ ἡ παλίρροια τοῦ πελάγους ἀφῆρει τὴν χοῦν καὶ ἀνέσπα πρὸς τὸ ἐκτός. ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοιοῦτος· ἡ δὲ πόλις τῇ πρὸς τὰ ἄλλα εὐκαιρίᾳ τῶν τόπων αὔξεται καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἐμπόριον οὔσα μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν ἐντὸς τοῦ C. 642
 Ταύρου.
25. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγονάσιν ἐν αὐτῇ τῶν μὲν παλαιῶν Ἡράκλειτός τε ὁ σκοτεινὸς καλούμενος καὶ Ἐρμόδωρος, περὶ οὗ ὁ αὐτὸς οὗτός φησιν· ἄξιον Ἐφεσίοις ἠβηθὸν ἀπάγξασθαι, οἵτινες Ἐρμόδωρον ἄνδρα ἐωντῶν ὀνήιστον ἐξέβαλον, φάντες, ἡμέων μηδεὶς ὀνήιστος ἔστω, εἰ δὲ μή, ἄλλη τε καὶ
 20 μετ' ἄλλων· δοκεῖ δ' οὗτος ὁ ἀγῆρ νόμους τινας Ῥωμαίοις συγ- A. 951
 γράφαι. καὶ Ἰππῶναξ δ' ἐστὶν ὁ ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου καὶ Παρράσιος ὁ ζωγράφος καὶ Ἀπελλῆς, τῶν δὲ νεωτέρων Ἀλέξανδρος ῥήτωρ ὁ Λύχνος προσαγορευθεὶς, ὃς καὶ ἐπολιτεύσατο καὶ συνέγραψεν ἱστορίαν καὶ ἔπη κατέλιπεν, ἐν οἷς τὰ τε οὐράνια
 25 διατίθεται καὶ τὰς ἡπείρους γεωγραφεῖ, καθ' ἐκάστην ἐκδοὺς ποιήμα.

26. Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καῦστρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ

5. ἐκ om. C. 6. προσχώσεις codd., exc. Epō. 8. ἐποίησεν F. 13. ἐμπορεῖον om Cor. 16. ἠράκλητος F. — σκοτεινὸς C. 18. ἐωντὸν C. 19. μηδεὶς ἡμέων ποx: apud Diog. Laert. IX, 1, 2, ubi haec Heraclitii verba itidem referuntur, habetur μηδὲ εἷς: in aliis longius etiam recedit a Strabone. 20. Ῥωμαίους wx. 21. παρράσιος Fπωσwx. 22. Ante Ἀλέξανδρος excidisse censet Cor. Ἀρτεμίδωρος καὶ, probante Grosk.: at hunc si commemorasset, certe non tam nude nomen posuisset, sed nonnulla saltem de eius scriptis, ut facere solet, addidisset: v. ad p. 635. 23. ὁ ante ῥήτωρ add. wx. 26. ποιήματα codd., exc. F, edd.

πελάγους ἀναχομένη, καλεῖται δὲ Σελινουσία, καὶ ἐφεξῆς ἄλλη
 σύρρους αὐτῆ, μεγάλας ἔχουσαι προσόδους· ἃς οἱ βασιλεῖς μὲν,
 ἱερὰς οὖσας, ἀφείλοντο τὴν θεόν, Ῥωμαῖοι δ' ἀπέδοσαν· πάλιν
 δ' οἱ δημοσιῶναι βιασάμενοι περιέστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ τέλη,
 πρεσβεύσας δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος, ὧς φησι, τὰς τε λίμνας ἀπέ- 5
 λαβε τῆ θεῶ, καὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν ἀφισταμένην ἐξενίκησε, κρι-
 θεῖς ἐν Ῥώμῃ· ἀντὶ δὲ τούτων εἰκόνα χρυσοῦν ἀνέστησεν ἡ
 πόλις ἐν τῷ ἱερῷ. τῆς δὲ λίμνης ἐν τῷ κοιλοτάτῳ βασιλείως
 ἐστὶν ἱερὸν· φασὶ δ' Ἀγαμέμνονος ἴδρυμα.

27. Εἶτα τὸ Γαλλήσιον ὄρος καὶ ἡ Κολοφῶν, πόλις Ἰω- 10
 νική, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ
 καὶ μαρτεῖον ἦν ποτε παλαιόν. λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις
 μετ' Ἀμφιλόγον τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον
 πεζῇ δεῦρο ἀφικέσθαι, περιτυχῶν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντι
 κατὰ τὴν Κλάρου, Μόψφ τῷ Μαρτοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, 15
 διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίόδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευά-
 ζει τὸν μῦθον· προτείνει γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψφ τὸν Κάλ-
 χατα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμόν, ἐρινεὸς † ὄσους ὀλύνθους
 οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἑὼν· εἴποις ἂν ἀριθμόν;

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

A. 952

μῦροί εἰσιν ἀριθμόν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμος·
 εἰς δὲ περισσέυει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

1. σεληνουσία κx. 5. ὧς] ὅς C, om. μοx. 6. ἐξενίκησεν F.
 8. αὐτῷ post πόλις add. Cor.: atque aegre caremus hoc verbo; sed
 post τούτων facilius exciderit, quam h. l. 9. φασὶν F. 10. γαλλή-
 σιον CF. Duplex λ tuetur Steph. s. v. — κολοφῶν F. 11. καρίου F
 κραρίου x. 12. μαρτεῖον F. — ποτε] τὸ F. Ceterum viguisse hoc
 oraculum Strabonis ipsius aetate liquet ex Taciti Ann. II, 54. 13. ἀν-
 τιλόγου codd. Epit., Xyl. corr. ex Odys. O, 248: Guar. etiam exhibit
 cum Amphilocho (sic). 14. δὲ αὐτοῦ F. 17. τοιοῦτον κx. 19. ὄσ-
 σους Epit. ὄσσον ὀλύνθων con. Xyl., quem secutus est Götting. (v. fr.
 CXLIX); ὄσους ἐρινεὸς ὀλύνθους, iam antea in Epit. receptum, scri-
 pserunt Tzsch. Cor., probante Meinek. ad Theocr. II, 3 aliisque. — ὀλγ-
 θους F ὀλύνθους κx. 23. ἐπενθέμεν codd. edd., correxi e con. S.
 Spohnii (v. de extr. parte Odys. p. 72). — οὐκ ἰδύναιο CF Epit. οὐκ
 ἰδύναο κx οὐκ ἂν δύναιο μοx edd.: quod scripsi viderat Meinek. de

ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρον.

καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

Φερεκύδης δὲ φησὶν ἔν προβαλεῖν ἔγκων τὸν Κάλχαντα, πό- C. 643
 σους ἔχει χοίρους, τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἓνα θῆλυν· ἀλη-
 5 θεύσαντος δ', ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης. οἱ δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα
 προβαλεῖν τὴν ἔν φασι, τὸν δὲ ἱρινεόν, καὶ τὸν μὲν εἰπεῖν τὰ
 ληθές, τὸν δὲ μὴ, ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης καὶ κατὰ τι λόγιον.
 λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει, ὡς εἰμαρμένον
 εἶη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει περιτύχη· οὗτος
 10 δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν καὶ τὸν θάνατον τοῦ
 Κάλχαντος. τὰ μὲν παλαιὰ ποιεῦτα.

28. Ἐκτίσαντο δὲ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν
 Κολοφώνιοι καὶ ἰππικὴν, ἐν ἧ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων,
 ὥσθ', ὅπου ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἰππικὸν
 15 τῶν Κολοφωνίων ἐπικουρήσειε, λύεσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὗ
 καὶ τὴν παροιμίαν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν, τὸν Κολοφῶνα ἐπέ-
 θηκεν, ὅταν τέλος ἐπιτεθῆ βέβαιον τῷ πράγματι. ἄνδρες δ'
 ἐγένοντο Κολοφώνιοι τῶν μνημονευομένων Μίμνεργμος, αὐλητῆς
 ἄμα καὶ ποιητῆς ἐλεγείας, καὶ Ξενοφάνης ὁ φυσικός, ὁ ταῦς
 20 σίλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων· λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πο-
 λύμναστον τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἔλλογίμων·

φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφω-
 νίου ἀνδρός·

καὶ Ὅμηρον δὲ τινες ἐντεῦθεν εἶναί φασιν. εὐθύπλοια μὲν οὖν
 25 ἑβδομήκοντα στάδιοι εἰσιν ἐξ Ἐφέσου, ἐγκολπίζονται δὲ ἑκατὸν
 καὶ εἴκοσι.

29. Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρος Κοράκιον καὶ ἠσιὸν ἱερὸν
 Ἀρτέμιδος, εἰς ὃ διανηχομένας τίκτειν τὰς ἐλάφους πεπιστευ-
 κασιν. εἶτα Λίβεδος, διέχουσα Κολοφῶνος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι·

Euphor. p. 103 (ed. pr.). 1. μέτρον *ewx.* 2. κάλυψεν *F* *Epit.*
 3. σῶν *Epit.* — καὶ ἱρωτῆσαι ante πόσους *add. edd.*: *praegnantia sine*
oblata Chalcantem interrogasse Guar. 6. τὸν ante ἱρινεόν *add. xx*
Cor. 7. καὶ *om. Cor.* 12. καὶ *om. E.* 15. ἐπικουρήσει *E,* *sed*
dubia est scriptura. 16. τὴν λέγουσαν *μοx.* 19. ὁ τοὺς σίλλους —
 ποιημάτων *om. x.* 21. τῶν] τὸν *C.* 22. πᾶν κοινὸν *xx.* — κο-
 λοφανίου *F.* 29. λίβενδος *x.* — σταδίους *post* εἴκοσι *add. edd.*

- ἐνταῦθα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἢ σύνοδος καὶ κατοικία τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ᾗ πατήγυρις τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ. ἐν Τέῳ δὲ ᾤκουν πρότερον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων· ἐμπεισοῦσης δὲ
- A. 953 στάσεως, εἰς Ἐφεσον κατέφυγον. Ἀττάλον δ' εἰς Μυόννησον 5 αὐτοὺς καταστήσαντος μεταξὺ Τέῳ καὶ Λεβέδου, πρεσβεύονται Τήιοι δεόμενοι Ῥωμαίων, μὴ περιδεῖν ἐπιτελιζομένην σφίσι τὴν Μυόννησον, οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον, δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. καὶ Τέως δὲ Λεβέδου διέχει ἑκατὸν εἴκοσι, μεταξὺ δὲ τῆσος Ἀσπίς, 10 οἱ δ' Ἀρκόννησον καλοῦσι· καὶ ἡ Μυόννησος δὲ ἐφ' ὕψους χερρονησίζοντος κατοικεῖται.
- C. 644 30. Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρονήσῳ ἴδρται, λιμένα ἔχουσα· ἐνθένδ' ἐστὶν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἐφ' οὗ Τήιοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἀβδηρα ἀπέκησαν, Θρακίαν πόλιν, οὐ φέροντες 15 τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν, ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται·
 Ἀβδηρα, καλὴ Τηίων ἀποικία.
 πάλιν δ' ἐπανήλθον τινες αὐτῶν χρόνῳ ὕστερον· εἴρηται δὲ καὶ περὶ Ἀπελλικῶντος, ὅτι Τήιος ἦν κάκιστος· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἐκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. ἔστι καὶ ἄλλος λιμὴν 20 ὁ πρόσβορος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως, Γερραῖδαί.
31. Εἶτα Χαλκιδεῖς [καὶ] ὁ τῆς Χερρονήσου ἰσθμὸς τῆς Τηίων καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ οἰκοῦσιν οὗτοι, ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσθμῷ Τήιοι καὶ Κλαζομένιοι· τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τήιοι, τοὺς Χαλκιδεάς, 25

5. μύοννησον CF. 6. λεβένδου x. 7. τῆσι C τείσι x. 8. μύοννησον F. — λίσβον ο λεβένδου x. 10. ἢ ante Τέως add. mo. — λεβένδου x. — σταδίους post εἴκοσι add. moxx στάδια edd. 11. ἀρκόννησον F. — μύοννησος F. 12. χερρονησιάζοντος edd. 14. ἐνθεν δ' codd. edd.: Cor. corr. 15. αὐδηρα mox. 19. ἀπελλικῶντος Cs Cor. ἀπελλίκωντος oiax Tzsch. ἀπελλίωνος ald. ἀπελλίκωνος Xyl.: cf. ad XIII, 609. 21. πρόσβορος Cor. — γερραῖδαί x χερραῖδαί (quod Tzsch. falso ait etiam in C legi) edd.: idem haud dubie est portus, quem Geraesticum appellat Livius XXXVII, 27. 22. καὶ om. codd.: Tzsch. add. e con. Siebelisii (v. Ἑλληνικά p. 41). 25. τοὺς Χαλκιδεάς om. E: quod in nott. ad interpret. Gallicam suspicatur Cor., κατὰ s. πρὸς hic excidisse, postea ipse videtur non probasse, cum in editione

τὸ δὲ πρόσβορον Κλαζομένοι, καθ' ὃ συνάπτουσι τῇ Ἐρυθραίᾳ.
 κείται δ' Ἐπόκρημος ὁ τόπος ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐντὸς
 μὲν ἀπολαμβάνων τὴν Ἐρυθραίαν, ἐκτὸς δὲ τὴν τῶν Κλαζομε-
 νίων. ὑπέρευται δὲ τῶν Χαλκιδέων ἄλλος καθιερωμένος Ἀλε-
 5 ξάνδρῳ τῷ Φιλίππῳ, καὶ ἀγὼν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰώνων
 Ἀλεξάνδρεια καταγγέλλεται, συντελούμενος ἐνταῦθα. ἢ δ' ὑπέρ-
 βασις τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείου καὶ τῶν Χαλκι-
 δέων μέχρι τοῦ Ἐποκρήμου πενήκοντά εἰσι στάδιοι, ὃ δὲ
 περίπλους πλείους ἢ χίλιοι. κατὰ μέσον δέ που τὸν περίπλον
 10 αἱ Ἐρυθραί, πόλις Ἰωνική, λιμένα ἔχουσα, καὶ νησιδας προκει-
 μένας τέτταρας Ἴππους καλουμένας.

32. Πρὶν δ' εἰλθεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθράς, πρῶτον μὲν Ἐραι A. 954
 πολίχνιον ἐστὶ Τηίων· εἶτα Κώρυκος, ὄρος ὑψηλόν, καὶ λιμὴν
 ὑπ' αὐτῷ Κασύστης καὶ ἄλλος Ἐρυθρᾶς λιμὴν καλούμενος καὶ
 15 ἐφεξῆς πλείους ἕτεροι. φασὶ δὲ τὸν παράπλον τοῦ Κωρύκου
 πάντα ληστήριον ὑπάρχει τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, εὐρο-
 μένων τρόπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλοῖζομένων· κατε-
 σπαρμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι τοῖς καθορμιζομένοις ἐμπόροις
 προσφουτᾶν καὶ ὠτακουστῆν, τί φέροιεν καὶ ποῦ πλείοιεν, εἶτα
 20 συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρ-
 πάζειν· ἀφ' οὗ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα καὶ κατακούειν
 ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορητῷ διαλεγόμενων Κωρυ-
 καῖον καλοῦμεν, καὶ ἐν παροιμίᾳ φασὶν·

sua non commemoraverit: non diversi sunt οἱ Χαλκιδεῖς a regione, quam Χαλκίτιν appellat Paus. XII, 5, 12. 1. πρόσβορον Cor. — καθὸ codd. edd.: correxi de sent. Cor. 2. Ἀπόκρημος, quod p. 645 plerique codd. exhibent, hic et in proximis posuit Cor. — ὃ asteriscus. incl. Cor. — ἐντὸς] ἐκτὸς E. 4. τῶν] τὸ w. 5. ὑπὸ] ἀπὸ codd., Cor. corr. 7. τοῦ ante ἀπὸ om. x, τὸ exhibent codd. rell., exc. C. — ἀλεξανδρείου F. 8. Ἀποκρήμου Cor. 10. εἰσὶν ante αἱ Ἐρυθραὶ add. F. 12. γέφυραι ποτὶ Γέραι Cas., quod frustra tueri studet Grosk., γ' Ἐραι Tzsch. falso tradens ita legi in codd.: ceterum cf. Thucyd. VIII, 19 sq., ubi ὄξυτορεῖται hoc nomen. 13. ἐστὶ] εἶτα ποτὶ Cas. — τήιον codd., exc. F, qui genitivum exhibet a Tzsch. restitutum. 14. κασσυστής F. — καὶ ἄλλως fortasse scribendum esse suspicatur Cor. paulo avidius. 16. εὐρωμένων F εὐρομένων s εὐραμένων ποτὶ edd.: v. XII, 558. 17. πλωϊζομένων C.

τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κορινθαῖος ἠκροάζετο,
ὅταν δοκῇ τις πράττειν δι' ἀπορρήτων ἢ λαλεῖν, μὴ λαθάνῃ
δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας καὶ φιλοπνευστοῦντας τὰ μὴ προ-
ήκοντα.

C. 645 33. Μετὰ δὲ Κώρινκον Ἀλόνησος νησίον· εἶτα τὸ Ἄργεν- 5
νον, ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας πλησιάζουσα μάλιστα τῷ Χίῳν Πο-
σειδίῳ, ποιοῦντι πορθμὸν ὅσον ἐξήκοντα σταδίων. μεταξὺ δὲ
τῶν Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ Ὑποκρήμνου Μίμας ἐστὶν ὄρος ὑψηλόν,
εὐθρον, πολύδενδρον· εἶτα κόμη Κυβελία καὶ ἄκρα Μέλαινα
καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιον. 10

34. Ἐκ δ' Ἐρυθρῶν Σίβυλλά ἐστὶν, ἔνθους καὶ μαρτυκῆ
γυνῆ τῶν ἀρχαίων τις· κατ' Ἀλέξανδρον δὲ ἄλλη ἦν τὸν αὐτὸν
τρόπον μαρτυκῆ, καλουμένη Ἀθηναίς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως·
καὶ καθ' ἡμᾶς Ἡρακλείδης Ἡροφίλιος ἰατρός, συσχολαστῆς
Ἀπολλωνίου τοῦ Μνός. 15

A. 955 35. Ἡ δὲ Χίος τὸν μὲν περίπλουν ἐστὶ σταδίων ἐννακο-
σίῳν παρὰ γῆν φερομένην, πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον καὶ ναύστα-
θμον ναυσὶν ὀγδοήκοντα. ἐν δὲ τῷ περίπλῳ δεξιὰν τὴν νῆσον
ἔχοντι ἀπὸ τῆς πόλεως πρῶτον μὲν ἐστὶ τὸ Ποσειδῖον, εἶτα
Φάναι, λιμὴν βαθύς, καὶ νεὸς Ἀπόλλωνος καὶ ἄσος φοινί- 20
κων· εἶτα Νότιον, ὑφορμος αἰγιαλός· εἶτα Λαίτους, καὶ οὗτος
ὑφορμος αἰγιαλός, ὅθεν εἰς τὴν πόλιν ἐξήκοντα σταδίων ἰσθμός·
περίπλους δὲ τριακοσίῳν ἐξήκοντα, ὃν ἐπήλθομεν. εἶτα Μέλαινα

1. ἄρ' codd., ἄρα Cor.; accentum mutavi iubente metro: cf. Eust.
ad Dion. Perieg. v. 855 ed. Bernh. 2. λαθεῖν w. — λαθάνει C.
5. ἀλόνησος C ἀλόνησος F. — ἐστὶ ante νησίον add. F. — ἄργενον
CF: Ἀργίνον nominatur idem hoc promontorium a Thucyd. VIII, 34;
diversum contra est quod Ἀργεννόν commemoratur a Stephano s. v. Ἀρ-
γέννουσα. 8. Ἀποκρήμνου Cor. 9. Κυβέλεια scribitur hoc nomen
a Steph. 10. μύλον F. 11. σύβυλλα C. 14. ἠρόφιλος codd.,
quod reposuit Tzsch., postquam Cas. scripserat ἠροφίλιος: Cor. verum
restituit, cf. XII, 580. — σχολαστῆς F. 16. ἐνακοσίῳν s. 17. Ante
εὐλίμενον Grosk. excidisse suspicatur ὁμώνυμον καὶ. 18. δεξιᾷ πω.
19. ποσίδιον F. 21. νότιος mx. — λαιούς C: iure suspectum est
Cas. hoc nomen; Ἐλαιούς scripsit Cor., mutatione facili sane, sed parum
certa; Λαίνος s. Λαίνους (sic) coniecit Grosk. parum feliciter, quam-
quam illa huius orae pars vocatur hodie Λιθί.

ἄκρα, καθ' ἣν τὰ Ψύρα, νῆσος ἀπὸ πενήκοντα σταδίων τῆς ἄκρας, ὑψηλή, πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου τετταράκοντα στάδιοι. εἶθ' ἡ Ἀριουσία χώρα τραχεῖα καὶ ἀλλίμενος, σταδίων ὅσον τριάκοντα, οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν Ἑλληνικῶν. εἶτα τὸ Πελιναῖον ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ νήσῳ. ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ λατόμιον μαρμάρου λίθου. ἄνδρες δὲ Χίοι γεγονόασιν ἐλλόγμοι Ἴων τε ὁ τραγικὸς καὶ Θεόπομπος ὁ συγγραφεὺς καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής· οὗτοι δὲ καὶ ἀντεπολιτεύσαντο ἀλλήλοις. ἀμφισβητοῦσι δὲ καὶ Ὅμηρον Χίοι, μαρτύριον *μετὰ* τοὺς Ὀμηρίδας καλουμένους ἀπὸ τοῦ ἐκείνου γένους προχειριζόμενοι, ὧν καὶ Πίνδαρος μύμνηται·

ὄθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι
ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' αἰοῖδοί.

ἐκέκτηντο δὲ καὶ ναυτικὸν ποτε Χίοι, καὶ ἀνθήπτοντο τῆς κατὰ θάλατταν ἀρχῆς καὶ ἐλευθερίας. ἐκ Χίου δ' εἰς Λέσβον νότῳ τετρακόσιοι πον στάδιοι.

36. Ἐκ δὲ τοῦ Ὑποκρήμνου Χύτριών ἐστι τόπος, ὅπου πρό- A. 956
τερον ἴδρυντο Κλαζομεναί· εἶθ' ἡ τῶν πόλις, νησία ἔχουσα προ-
κείμενα ὀκτῶ γεωργούμενα· Κλαζομένιος δ' ἦν ἀγῆρ ἐπιφανῆς
20 Ἀναξαγόρας ὁ φυσικός, Ἀναξιμένους ὁμολητής τοῦ Μιλησίου·

1. τὰ ψήρα C. 3. Ἀρσουσία legisse videtur in codice suo Steph., qui s. v. haec habet: Ἀρσουσία χώρα τῶν Ψύρων καὶ Χίου, τραχεῖα καὶ ἀλλίμενος, ὅσον σταδίων τριάκοντα, οἶνον ἄριστον ἔχουσα καλούμενον Ἀρσυσήν, οὗ μύμνηται Στράβων ἰδ'. In quibus tamen complura sunt, quae valde mireris, atque nullo modo inde atrectandum nomen, quod exhibent magno consensu codd., quodque confirmatur frequenti mentione vini Ariusii. 4. τριακοσίων codd., sed τριάκοντα e Steph. l. c. recipere non dubitavi, quod hic numerus unice respondet et locorum naturae et iis quae Strabo ipse tradit de huius regionis finibus totiusque insulae circuitu; praeterea frequentissima est siglorum A et T confusio. 9. καὶ Χίοι Ὀμήρου x Cor. καὶ ἀλλήλοις Χίοι περὶ Ὀμήρου w. 10. μετὰ] μὲν μοxx Xyl. κατὰ w, μετὰ om. E Eust., in Prooemio p. 4 paulo liberius hunc locum citans, Cor. — καλουμένους om. E. — δὲ post ἀπὸ add. ald. 12. περ om. μοxx: v. Pind. Nem. II, init. 14. καὶ ante ἀνθήπτοντο om. ald., addens δὲ post idem hoc verbum. 15. δ' εἰς Exx. — νότῳ om. s. 17. ἀποκρήμνου codd., exc. F, edd.: v. p. 644. — ὅπου] ὁ Cx οὗ μοxx ῶ ald. ἐν ῶ edd. inde a Cas. 19. ἦν om. μοxx.

διήκουσαν δὲ τούτου Ἀρχάλαος ὁ φυσικὸς καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιη-
τής. εἶθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ θερμὰ ὕδατα καὶ ὁ Συμρναίων
κόλπος καὶ ἡ πόλις.

- C. 646 37. Ἐξῆς δὲ ἄλλος κόλπος, ἐν ᾧ ἡ παλαιὰ Σμύρνα ἀπὸ
εἴκοσι σταδίων τῆς νῦν. Λυδῶν δὲ κατασπασάντων τὴν Σμύρ- 5
ναν, περὶ τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν· εἶτα
ἀπήγειρεν αὐτὴν Ἀντίγονος, καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ
νῦν ἐστὶ καλλίστη τῶν πασῶν, μέρος μὲν τι ἔχουσα ἐπ' ὄρει
τεταχισμένον, τὸ δὲ πλεόν ἐν πεδίῳ πρὸς τῷ λιμένι καὶ πρὸς
τῷ Μητροῦ καὶ πρὸς γυμνασίῳ. ἔστι δ' ἡ ἡμνοτομία διάφο- 10
ρος ἐπ' εὐθειῶν εἰς δύναμιν καὶ αἱ ὁδοὶ λιθόστρωτοι στοαί
τε μεγάλαι τετράγωνοι, ἐπίπεδοί τε καὶ ὑπερῶοι· ἔστι δὲ καὶ
βιβλιοθήκη καὶ τὸ Ὀμήρειον, στοὰ τετράγωνος, ἔχουσα νεῶν
Ὀμήρου καὶ Ξόανον· μεταποιοῦνται γὰρ καὶ οὗτοι διαφερόντως
τοῦ ποιητοῦ, καὶ δὴ καὶ νόμισμά τι χαλκοῦν παρ' αὐτοῖς Ὀμή- 15
ρειον λέγεται. ῥεῖ δὲ πλησίον τοῦ τείχους ὁ Μέλης ποταμός.
ἔστι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ τῆς πόλεως καὶ λιμὴν κλει-
στός. ἐν δ' ἐλάττωμα τῶν ἀρχιτεκτόνων οὐ μικρόν, ὅτι τὰς
ὁδοὺς στορεννύντες, ὑπορρῦσεις οὐκ ἔδωκαν αὐταῖς, ἀλλ' ἐπι-
πολάζει τὰ σκύβαλα, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ὄμβροισι ἐπαφιεμένον 20
τῶν ἀποσκευῶν. ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐκπολιορκή-
σας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν Θεόν, καὶ
A. 957 τῆς πόλεως παρέλυσεν πολλὰ μέρη.

38. Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεῦκαι πολίγριον, ὃ ἀπέστησεν
Ἀριστόνικος μετὰ τὴν Ἀττάλον τοῦ Φιλομήτορος τελευταίην, δο- 25
κῶν τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν βασιλέων καὶ διανοούμενος εἰς
ἑαυτὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν· ἐντεῦθεν μὲν οὖν ἐξέπεσεν, ἥττη-
θεις ναυμαχίᾳ περὶ τὴν Κυμαίαν ὑπὸ Ἐφεσίων, εἰς δὲ τὴν
μεσόγειαν ἀνιῶν ἤθροισεν διὰ ταχέων πλῆθος ἀπόρων τε ἀν-
θρώπων καὶ δούλων ἐπ' ἐλευθερίᾳ κατακεκλημένων, οὓς Ἡλιο- 30

8. τῶν om. edd. 9. ἐν τῷ πεδίῳ μοx Cor. 13. Ὀμήρειον CFX.
14. ἀντιποιοῦνται μοx ald.; quod cum Tisch. mutavisset, Cor. repo-
suit. 15. Ὀμήρειον CFX. 19. στορεννύντες E στορενήντες F. — ἐπο-
ρῦσεις FX. 21. παρασκευῶν codd.: Cor. corr. ex sent. Cas., coll. Poll.
V, 14. — δολοβέλλας F. 26. τοῦ ante γένους om. ox. 29. μεσο-
γέαν F. — ἰών ald.

- πολίτας ἐκάλεσε. πρῶτον μὲν οὖν παρισέπεισεν εἰς Θυάτειρα, εἶτ' Ἀπολλωνίδα ἔσχεν, εἶτ' ἄλλων ἐφίετο φρουρίων· οὐ πολὺν δὲ διεγένετο χρόνον, ἀλλ' εὐθύς αἶ τε πόλεις ἐπεμψαν πλῆθος, καὶ Νικομήδης ὁ Βιθωννὸς ἐπεκούρησε καὶ οἱ τῶν Καππαδόκων βασιλεῖς. ἔπειτα πρέσβεις Ῥωμαίων πέντε ἦγον, καὶ μετὰ ταῦτα στρατιὰ καὶ ὑπατος Πόπλιος Κράσσος, καὶ μετὰ ταῦτα Μάρκος Περπέρας, ὃς καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον, ζωγραφία λαβὼν τὸν Ἀριστόνικον καὶ ἀναπέμψας εἰς Ῥώμην. ἐκείνος μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ κατέστρεψε τὸν βίον, Περπέραν δὲ νόσος διέφθειρε, Κράσσος δὲ περὶ Λεύκας, ἐπιθεμένων τινῶν, ἔπεσεν ἐν μάχῃ. Μάνιος δ' Ἀκύλλιος, ἐπελθὼν ὑπατος μετὰ δέκα πρεσβυτῶν, διέταξε τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸ νῦν ἔτι συμμέμον τῆς πολιτείας σχῆμα. μετὰ δὲ Λεύκας Φώκεια ἐν κόλπῳ· περὶ δὲ ταύτης εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγῳ. εἶθ' οἱ ὄροι τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Αἰολέων· εἰρηται δὲ καὶ περὶ τούτων. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας λοιπά ἐστι τὰ περὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἐφέσου μέχρι Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Μαιάνδρου· ἐστι δὲ καὶ τὰ χωρία ταῦτα Ἀνδοῖς καὶ Κασοῖν ἐπιμικτα καὶ τοῖς Ἕλλησι.
39. Πρώτη δ' ἐστὶν ἐξ Ἐφέσου Μαγνησία, πόλις Αἰολίς, λεγομένη δὲ ἐπὶ Μαιάνδρῳ· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἴδρται· πολὺ δὲ πλησιαίτερον ὁ Αἰθαῖος, ἐμβάλλον εἰς τὸν Μαιάνδρον, τὴν δ' ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Πακτίου τοῦ τῶν Ἐφεσίων ὄρους· ἕτερος δ' ἐστὶ Αἰθαῖος ὁ ἐν Γορτύνῃ καὶ ὁ περὶ Τρίκην, ἐφ' ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς γεννηθῆναι λέγεται, καὶ ἔτι ἐν τοῖς Ἑσπερίταις Λίβυσι. κῆται δ' ἐν πεδίῳ πρὸς ὄρει καλουμένῳ Θωάρακι ἢ πό-

C. 647

A. 958

4. καππαδοκῶν F. 6. στρατιὰ codd., Cor. corr. 7. περπέρας x ex corr., Guar. 9. περπέραναν (sic) F. 10. κράσσος F. 13. φωκία (sic) CFxx. 14. ταύτην w. 16. μεσογά F. 17. μέχρις xx. 23. πακτίου codd., Xyl. corr.: cf. p. 636. 24. Inde a voce Αἰθαῖος denuo incipiunt Dkē: v. ad p. 632. — τρίκην D (ex corr.) h. In D summo margini paginae sec. m. addita leguntur haec: τρίκην ὄμηρος δι' ἐνὸς συμφώνου γράφει καὶ δῆλον ἐκ τούτου τοῦ ἔπους· λαῶν οἱ οἱ ἔποντο τρίκην ἐξ ἰκποβότοιο (v. ll. A, 202). Scripta sunt haud dubie ab eo, qui alterum x erasit. 25. ταῖς C. 26. ἐν τῷ παιδίῳ F.

λις, ἐφ' ᾧ σταυρωθῆναι φασὶ Δαφίταν τὸν γραμματικόν, λοιδορήσαντα τοὺς βασιλέας διὰ διστίχον·

πορφύρεοι μώλωπες, ἀπορριήματα γάζης

Λυσιμάχον, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.

καὶ λόγιον δ' ἐκπασεῖν αὐτῷ λέγεται, φυλάττεσθαι τὸν Θώρακα. 5

40. Δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητες Δελφῶν ἀπόγονοι, τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησιν Ἡσίοδος·

ἢ οἷη Διδύμους ἱερὸς ναίουσα κολωνούς,

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἄντ' Ἀμύροιο,

νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμῆς. 10

ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ τῆς Δινδυμῆνης ἱερὸν, Μητρὸς θεῶν· ἱεράσασθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμιστοκλέους γυναῖκα, οἱ δὲ θυγατέρα παραδιδόασιν· νῦν δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερὸν διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετακίσθαι τόπον· ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρυγίης ἱερὸν ἔστιν Ἀρτέμιδος, ὃ τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ναοῦ καὶ 15 τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων λείπεται τοῦ ἐν Ἐφέσῳ, τῇ δ' εὐρυθμῖα καὶ τῇ τέχνῃ τῇ περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σηκοῦ πολὺ διαφέρει· καὶ τῷ μεγέθει ὑπεραίρει πάντας τοὺς ἐν Ἀσίᾳ πλὴν δυεῖν, τοῦ ἐν Ἐφέσῳ καὶ τοῦ ἐν Διδύμοις. καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην ἀναιρεθῆναι, Κιμ- 20 μερικοῦ ἔθνους, εὐτυχήσαντος πολὺν χρόνον· † τῷ δ' ἐξῆς ἔτει

1. δαφίτανον *ew* δαμοίταν *i*. 2. στίχου *codd.*, *exc. F*, *edd.*
 3. ἀπορριήματα *F*. 5. δ' *om. C*. — θώρακα *Dh*. 9. ἀντιμύροιο *C* ἀνταμύροιο *Dh*. 10. βιάδος *C*. 11. δινδυμῆνης *F* δινδυμῆνης *x*. — ἱεράσασθαι *codd.*, *exc. Dh*, qui verum servarunt. 12. τοῦ ante Θεμιστοκλέους *add. Dh*. 13. οὐκ ἔστι] οὐκίτι *Cws*. 14. ἄλλων *C*. 15. τὸ μὲν *C*. 17. σηκοῦ] ναοῦ *x*. 18. δ' ante ὑπεραίρει *add. Cor*. — πάντας ὑπεραίρει *Dh*. 19. τοῦ ante ἐν Διδ. *om. i*. — καὶ ante τὸ παλαιὸν *om. oz Cor*. 20. ἀναλωθῆναι (*add. γρ. ἀναιρεθῆναι*) *w*. Inde ab hoc verbo alia manus incipit in *F*. 21. εὐτυχήσαντας *F*. — τὸ δ' ἐξῆς *ἐτ. D* (*sed i. sec. m. in ε. mut.*) *h*: eamque scripturam a Corae ad Interpr. Gall. commendatam *Grosk.* secutus est; similiter *Guar.* haec verba reddit per *postea*, *Xyl.* per *deinceps*: nec dubium esse potest totam huius loci rationem et connexum consideranti, quin certa illa anni definitio parum sit probabilis. Haud magis tamen in altera scriptura placet particula *ἐτ.* Iam vero cum pro *Μιλησίους* scribendum esse *Ἐφεσίους* post *Corae* (*v. not. ad Interpr. Gall.*) *Grosk.* et ex ipso huius loci connexu et ex *Athenaeo* l. XII, p. 525 idem de *Ephesiis* referente ostenderit, nescio an lateant

Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλίνος μὲν οὖν ὡς ἐντυ-
χούτων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούτων ἐν τῷ
πρὸς τοὺς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνω-
ρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν·

5 κλαίειν †θάσσω, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά·

ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρε- C. 648
στιν. ἄλλης δὲ ἵκνως ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται προ-
σβυτέρως ὁ Καλλίνος, ἐπὶ τῷ φῆ·

τῶν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὄβριμοεργῶν·

10 ἐν ἧ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν δηλοῖ.

A. 959

41. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Μάγνητες Ἡγησίας τε ὁ
ῥήτωρ, ὃς ἤρξε μάλιστα τοῦ Ἀσιανοῦ λεγομένου ζήλου, παρα-
φθειράς τὸ καθεστηκὸς ἔθος τὸ Ἀττικόν, καὶ Σίμων ὁ μελο-
ποιός, παραφθειράς καὶ αὐτὸς τὴν τῶν προτέρων μελοποιῶν
15 ἀγωγήν καὶ τὴν Σιμωνίαν εἰσαγαγών, καθάπερ ἔτι μᾶλλον
Λυσίφδοι καὶ Μαγφδοί, καὶ Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὃς εἰς ἔρωτα
ἐμπεισῶν κιναίδου τιτὸς καὶ παιδίσκης ὑπὸ κιναιδῶν τρεφομένης
ἀπεμιμήσατο τὴν ἀγωγήν τῶν παρὰ τοῖς κιναιδοῖς διαλέκτων
καὶ τῆς ἠθοποιίας· ἤρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναι-
20 δολογεῖν, ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός· ἀλλ' οὗτοι μὲν ἐν
ψιλῷ λόγῳ, μετὰ μέλους δὲ Λῦσις, καὶ ἔτι πρότερος τούτου ὁ

in particula illa syllabarum ἔφε vestigia, ita ut legendum sit τὰ δ' ἔξῃς
Ἐφεσίους. Qua in re admonere iuvabit proxima quoque multis labo-
rare mendis, ita ut suspicari liceat maiorem h. l. contraxisse corruptelam
ἀρχέτυπον, e quo manaverint codd. nostri. 3. τοὺς om. Dhī edd.
5. κλαίει F. — θάσσω F, sed σ pr. m. add. inter versus, θάσσω μοx
ald. θείων x, τὰ Θασιῶν Tzsch. Cor. e conī. Tyrwh., Θάσσω μὲν Bergk.
in Poëtt. lyr. gr., alii alia. Heraclides Pont. Polit. XXII. exhibet: κλαίειν
θαλασσῶν οὐ τὰ κτλ. Difficile dictu, quae scriptura sit vera habenda.
— οὐ Tzsch. Cor. e Tyrwh. conī. 6. τὸ] τὸν Fsw. — νεώτερα μοx.
— τὸν καλλίων x. 8. καλλίνος Dh. 9. ὄβριμος ἰργων CDhīos
ὄμβριμος ἰργων Fmz ald. ὄμβριμοεργῆς x ὄμβριμοίργων (sic) Xyl.
13. καθεστῶς E. — Σίμος Tzsch., quia a Strabone ipso mox ita no-
minetur et ab Athenaeo XIV, p. 620, quem sequitur Eust. ad Od. ψ, 143;
idque sane est probabile: tutius tamen visum codices sequi cum Corae.
15. σιμωνίαν i. 16. κλεομάχος F. — ὃς] ὁ C. 17. τῷ ante κιναιδῶ
add. Cor. 20. ὁ ante Ἀλέξανδρος add. F. 21. δέ] μὲν x.

Δίμοι. Ἀναξήνορα δὲ τὸν καθαρωδὸν ἐξήγε μὲν καὶ τὰ θεάτρα, ἀλλ' ἔτι μάλιστα Ἀντώνιος, ὃς γε καὶ τεττάρων πόλεων ἀπέδειξε φορολόγον, στρατιώτας αὐτῷ συστήσας. καὶ ἔπειθ' ὁ ἱκανῶς αὐτὸν ἠΐξασε, πορφύραν ἐνδύσασα, ἱερῶμενον τοῦ Δωσιπόλιδος Λιόε, καθάπερ καὶ ἡ γραπτὴ εἰκὼν ἐμφανίζετο ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἔστι δὲ καὶ χαλκῆ εἰκὼν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα·

ἔστι μὲν τόδε καλὸν ἀκούμενον ἔστιν αἰδοῦ
 τρισυδ', οἶος ὃδ' ἔστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆ.

ὁ περὶ τῆς ἀκρόπολις δὲ ὁ ἐπιγράψας τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ 10
 δευτέρου ἴππου παρελίπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συντετακτοῦτος· ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὴν περὶ τὴν γραφὴν, εἴτε τὴν ὀνομαστικὴν δέχοντο περὶ τῆς ἐσχάτης προσσηγορίας, εἴτε τὴν δοτικὴν· πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ εἰ γράφουσι τὰς δοτικὰς καὶ ἐβάλλουσι γε 15
 τὸ ἔθος φυσικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχον.

42. Μετὰ δὲ Μαγνησίαν ἢ ἐπὶ Τράλλεις ἔστιν ὁδὸς ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὴν Μεσσωγίδα ἔχουσιν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὁδῷ καὶ ἐν δεξιᾷ τὸ Μαιάνδρου ποδίον, Λυδῶν ἅμα καὶ Καρῶν γεμομένων καὶ Ἰώνων, Μιλησίων τε καὶ Μυουσίων, ἔτι δὲ Αἰολίων τῶν 20
 ἐν Μαγνησίᾳ· ὁ δ' αὐτὸς τρόπος * καὶ * τῆς τοποθεσίας καὶ μέχρι Νύσης καὶ Ἀντιοχείας. ἴδονται δ' ἡ μὲν τῶν Τραλλιανῶν πόλις ἐπὶ τραπεζίου τινός, ἄκραν ἔχοντος ἐρυμνῆν· καὶ
 C. 649 τὰ κύκλω δ' ἱκανῶς εὐερκῆ· συνοικεῖται δὲ καλῶς, εἴ τις ἄλλη
 A. 960 τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὑπὸ εὐπόρων ἀνθρώπων, καὶ ἀεὶ τινες 25
 ἐξ αὐτῆς εἰσιν οἱ πρωτεύοντες κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὗς Ἀσιαρ-

1. δίμοι DF. — τὰ om. F. 2. ἔτι per mirum est, ac videtur scribendum esse ὅτι, quod conii. Meinek. — ὃν codd. edd. 4. ἱερῶμενην CD μοx ἱερῶμενον ε ἱερῶμενον (sic) Fh x Cor. 6. ἢ om. CFx. — ἐν τῷ θεάτρῳ om. Dh. 8. ἀκούμενον F. 9. αὐδῆν E. 12. ἀμαθίαν F. 13. παρὰ codd. edd., quod quomodo ferri possit non video. 15. τοῦ ἰῶτα D. — καὶ om. Cor., mutans simul γε in τε. 16. ὡς ante φυσικὴν add. Cor. 18. μεσσωγίδα mx x ald. Μεσσωγίδα Tzsch. Cor. 19. τὸ] τοῦ C. — παιδίον CF. 20. μιλησίων F. — μυησίων codd., Xyl. corr. 21. τόπος Fh. — καὶ om. μοx Cor., nec ferri potest. — τῆς om. F. 22. νύσης Dhox. 24. εὐκραῆ w. 25. τὴν om. F. 26. αὐτῶν F ald.

χας καλοῦσιν· ὧν Πυθόδωρος τε ἦν, ἀνὴρ Νυσαεὺς τὸ ἐξ ἀρ-
 χῆς, ἐκείσε δὲ μεταβηθῆκώς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐν τῇ πρὸς
 Πομπήιον φιλίᾳ διαπρέπων μετ' ὀλίγων· περιεβέβλητο δὲ καὶ
 5 οὐσίαν βασιλικὴν πλειόνων ἢ δισχιλίων ταλάντων, ἣν ὑπὸ Καί-
 σαρος τοῦ Θεοῦ πραθεῖσαν διὰ τὴν πρὸς Πομπήιον φιλίαν ἐξω-
 νησάμενος οὐχ ἦττω τοῖς παισὶ κατέλιπε· τούτου δ' ἐστὶ θυ-
 γάτηρ Πυθόδωρίς, ἣ πῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῳ, περὶ ἧς
 εἰρήκαμεν. οὗτός [τε] δὴ καθ' ἡμᾶς ἦκμασεν καὶ Μηνόδωρος,
 ἀνὴρ λόγιος καὶ ἄλλως σεμνὸς καὶ βαρῦς, ἔχων τὴν ἱερωσύνην
 10 τοῦ Διὸς τοῦ Λαρισσαίου· καταστασιάσθη δ' ὑπὸ τῶν Δομητίου
 τοῦ Ἀγροβάρβου φίλων, καὶ ἀνέβλεψεν αὐτὸν ἐκείνος, ὡς ἀφι-
 στάντα τὸ ναυτικόν, πιστεύσας τοῖς ἐνδειξαμένοις. ἐγένοντο
 δὲ καὶ ῥήτορες ἐπιφανεῖς Διονυσολῆς τε καὶ μετὰ ταῦτα Δά-
 μασος ὁ Σκόμβρος. κτίσμα δὲ φασιν εἶναι τὰς Τράλλεις Ἀρ-
 15 γείων καὶ τινῶν Θρακῶν Τραλλίων, ἀφ' ὧν τοῦνομα. τυραν-
 νηθῆναι δ' ὀλίγον συνέπεσε χρόνον τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Κρα-
 τίσπου παιδῶν κατὰ τὰ Μεθριδατικά.

43. Νῦσα δ' ἴδρυνται πρὸς τῇ Μεσσηγίδι τὸ πλέον τῷ ὄρει
 προσανακλιμένη, ἔστι δ' ὡσπερ δίπολις· διαιρεῖ γὰρ αὐτὴν
 20 χαράδρα τις, ποιοῦσα φάραγμα, ἧς τὸ μὲν γέφυραν ἐπικειμένην
 ἔχει, συνάπτουσαν τὰς δύο πόλεις, τὸ δ' ἀμφιθεάτρῳ κεκόσμη-
 ται, κρηπτήν ἔχοντι τὴν ὑπόρρυσιν τῶν χαραδρωδῶν ὑδάτων·
 τῷ δὲ θεάτρῳ δύο ἄκραι, ὧν τῇ μὲν ὑπόκειται τὸ γυμνάσιον

1. νυσαεὺς *Dh* νησαεὺς *C*. 2. δὲ om. *F* (?) ald. 8. τε om.
 codd.: Cor. recepit e conii. Cas., qui confert XIII, 625. 10. τοῦ λα-
 ρισσαίου διὸς ποξ. — λαρισσαίου codd. (sed in *D* alterum σ sec. m.
 add.) edd.: Λαρίσιος dicitur supra IX, 440, eamque scripturam commen-
 dat quod legitur in numo Tralliano Ζεὺς Λαράσιος: v. Eckhel. doct.
 num. P. I, vol. III, p. 124. — δομητίου *w* (cf. IV, 191) Δομητίου
 Tzsch. Cor., neque quidquam ex *F* adnotavi ad hanc scripturam. 11. ἀρο-
 βάρβου *CDhims* ἀνυβάρβου *o*. 15. Τραλλίων om. codd., exc. *EF*,
 edd.: cf. Steph. s. v. Τραλλία. 16. κρατίσπου *Dhi* κρατίσπου *xz*.
 18. νύσσα *DEhx*. — μεσσηγίδι *D* (*o* ex *ω* mut. pr. m.) *EFh* μεσση-
 γαία *x* Μεσσηγίδι Tzsch. Cor. 21. κεκόμεται *F*. 22. ἔχον ald.
 23. Post ἄκραι Grosk. putat excidisse πρόσκεινται: quod quamvis non sit
 probabile, insolentem sane esse structuram fatendum est. Fortasse prae-
 positio ἐπὶ s. πρὸς omissa est.

των νέων, τῇ δ' ἀγορᾷ καὶ τὸ γεροντικόν· πρὸς δὲ νότον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει τὸ πεδίον, καθάπερ καὶ ταῖς Τράλλεσιν.

44. Ἐν δὲ τῇ ὁδοῦ τῇ μεταξὺ τῶν Τράλλεων καὶ τῆς Νύσης, κώμη τῶν Νυσαίων ἐστὶν οὐκ ἄποθεν τῆς πόλεως Ἀχάρακα, ἐν ἣ τὸ Πλουτώνιον, ἔχον καὶ ἄλλος πολυτελὲς καὶ νεὼν 5
- A. 961 Πλουτώνιος τε καὶ Κόρης, καὶ τὸ Χαρώνιον, ἄντρον ὑπερκεῖμενον τοῦ ἄλλους θαυμαστὸν τῇ φύσει· λέγουσι γὰρ δὴ καὶ τοὺς νοσώδεις καὶ προσέχοντας ταῖς τῶν θεῶν τούτων θεραπείαις φοιτᾶν ἐκεῖσε καὶ διαιτᾶσθαι ἐν τῇ κώμῃ πλησίον τοῦ ἄντρον παρὰ τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων, οἱ ἐγκοιμῶνται τε 10 ὑπὲρ αὐτῶν καὶ διατάττουσιν ἐκ τῶν ὀνείρων τὰς θεραπείαις. οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκαλοῦντες τὴν τῶν θεῶν ἰατρειάν· ἄγουσι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἄντρον καὶ ἰδρύνουσι μένοντας καθ' ἡσυχίαν
- C. 650 ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φωλεῶ σιτίων χωρὶς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἰδίους ἐνυπνίους οἱ νοσηλεύμενοι προσέχουσι, μυστα- 15 γωγοῖς δ' ὅμως καὶ συμβούλοις ἐκείνοις χρῶνται, ὡς ἂν ἱερεῦσι τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυστός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ὀλέθριος. πανήγυρις δ' ἐν τοῖς Ἀχαράκοις συντελεῖται κατ' ἔτος, καὶ τότε μάλιστα ὄραῖν ἐστὶ καὶ ἀκούειν περὶ τῶν ἴσοσούτων τοὺς πανηγυρίζοντας· τότε δὲ καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ὑπολαβόντες ταῶρον οἱ 20 ἐκ τοῦ γυμνασίου νέοι καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ ἴαπαλλημιμένοι, μετὰ

3. τῆς τράλλεως *Dhi*. — νύσης *DEhoz*. 4. νυσαίων *DEhoz*. — ἄποθεν *F*. 5. πλουτώνιον, et ei sup. ι add. pr. m., *E*. 6. ἡρας *D* (sed alterum η in α mut. sec. m.) *Fx* ἡρας codd. rell., sed in *C* sec. m. mut. in κόρης: idem hoc con. Spanhem. in epist. 2. ad Morellium p. 113; cf. ad Callim. in Cerer. v. 9. 7. δὴ om. *Di*. — καὶ ast. incl. Cor., sive hanc particulam sive δὴ delendum esse censens. 12. ἐγκαλοῦντες iure suspectum Corai, qui simul suspicatur a Strabone scriptum fuisse ἐγκαλοῦντες s. ἐμπολοῦντες s. ἀγγέλλοντες: proxime tamen abest a codicum scriptura ἐγκαλοῦντες, quod ipsa consuetudine graeci sermonis commendari Coraem non fugit (v. nott. ad Interpr. Gall.). 13. μένontes codd., *Tzsch.* corr. e con. *Tyrwh.* 14. πλέους *F*. 15. μυσταγωγοῖς *F*. 19. τοιούτων *mz*, quod Grosk. recipiendum censet; νοσοῦντων scripsit Cor. satis probabiliter. 20. δὲ] δὴ *Xyl.* — τὴν om. *ald.* — βεσημβρίαν *F*. 21. ἀπαλλημιμένοι *CD* (in hoc εἰ mut. in ι) *F*. ἀπαλλημιμένοι x ἀπαλλεμένοι x ὑπαλλημιμένοι *Tzsch.* ἐπαλλημιμένοι *Cor.*: videtur scribendum esse λίπα ἀλλημιμένοι, quod Meinekius coniecit.

σπουδῆς ἀνακομίζουσιν εἰς τὸ ἄντρον· ἀφειθεῖς δέ, μικρὸν προελθὼν πίπτει καὶ ἔκπνους γίνεται.

45. Ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης ὑπερβάσι † Τρωῶλον τὸ ὄρος τὴν Μεσσηγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη κα-
5 λῆται τόπος Λειμών, εἰς ὃν ἐξοδεύουσι πατηγνηριούντες Νυ-
σαεῖς τε καὶ οἱ κύκλω πάντες· οὐ πόρρω δὲ τούτου στόμιόν
ἔστιν ἰερὸν τῶν αὐτῶν θεῶν, ὃ φασὶ καθήκειν μέχρι τῶν Ἀχα-
ράκων. τοῦτον δὲ τὸν λειμῶνα ὀνομάζειν τὸν ποιητὴν φασιν,
ὅταν φῆ,

10 Ἀσίφ ἐν λειμῶνι,
δεικνύντες Καύστριον καὶ Ἀσίον τινὸς ἠρώων καὶ τὸν Κάν-
στρον πλησίον ἀπορέοντα.

46. Ἱστοροῦσι δὲ τρεῖς ἀδελφούς, Ἀθυμβρόν τε καὶ Ἀθύμ- A. 962
βραδον καὶ Ἰδρηλον, ἐλθόντας ἐκ Λακεδαιμόνος, τὰς ἐπωνύ-
15 μους ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις, λειπανδρῆσαι δ' ὕστερον, ἐξ ἐκείνων
δὲ συνοικισθῆναι τὴν Νῦσαν· καὶ νῦν Ἀθυμβρον ἀρχηγέτην
νομίζουσιν οἱ Νυσαεῖς.

47. Περιέεινται δὲ ἀξιόλογοι κατοικίαι πέραν τοῦ Μαιάν-
δρον, Κοσκινία καὶ Ὁρθωσία· ἐντὸς δὲ Βριούλα, Μάσταυρα,
20 Ἀχάρακα, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῷ ὄρει τὰ Ἄρομα, † συ-

1. προσελθὼν ald. 2. προπίπτει Dh. 3. νύσης DEhx. —

Troolum montem ab hoc loco prorsus alienum esse neminem fugit, qui meminerit quae de eius situ Strabo in superioribus tradidit: inde Xyl. iam hoc nomen in interpretatione sua praetermisit: neque tamen ita sanatur difficillimus hic locus, cum non magis congruant cum situ locorum quae sequuntur ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη. Sed nemo scribere audebit πρὸς τὸν ἄντρον aut τὸν Κάνστρον, quae in mentem venerunt Palmetio; nec felicior est tertia eius coniectura πρὸς Ἴτοανατῶν μέρη. Magis arrident quae proposuit Grosk.: ὑπερβάσι τὴν Μεσσηγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη Τρωῶλου τοῦ ὄρους. 4. καὶ ante τὴν Μεσσηγίδα add. E edd. inde a Cas., qui recepit ex Eust. ad Il. B, 460 p. 254, 20 R. hunc locum liberius afferente. — μεσσηγίδα D (e corr.) E Eust. l. c. Μεσσηγίδα Tzsch. Cor. — πρὸς νότον E. 5. νυσαεῖς Dhoxx νυσιεῖς F ησιεῖς C. 7. αὐτῶν] αὐτόθι x. 11. ἠρώων CDhx τινῶν ἠρώων ἰ ἠρώα edd. 12. ἀπορέοντα F. 13. καὶ ante τρεῖς add. ἰ Cor. 14. τὰς] τρεῖς Cor. 16. νύσσαν D. 17. νυσαεῖς Dis. 19. Βριούλα om. E: βοιοῦλα codd. rell., Tzsch. corr. 20. ἀρώματα CD (in hoc supra ω pr. m. add. o) F ἀρώματα Ehimox ald.: Cor. corr. propter adiectivi

στελλόντες τὸ ῥῶ γράμμα· ὅθεν ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἀρωμεύς.

48. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐνδοξοὶ Νυσαεῖς Ἀπολλωνίος τε ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος, τῶν Παναϊτίου γνωρίμων ἄριστος, καὶ Μενεκράτης, Ἀριστάρχου μαθητής, καὶ Ἀριστόδημος, ἐκείνου 5
 υἱός, οὗ διηκούσαμεν ἡμεῖς ἐσχατόγηρω νέοι παντελῶς ἐν τῇ
 Νύσῃ· καὶ Σώστρατος δέ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀριστοδήμου, καὶ
 ἄλλος Ἀριστόδημος, ἀνεπιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδεύσας Μάγρον Πομπήιον, ἀξιόλογοι γεγόνασι γραμματικοί· ὁ δ' ἡμέτερος καὶ 10
 ἐρρητόρευε καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ, καὶ ἐν τῇ πατριδί δύο σχολὰς συν-
 εῖχε, πρῶτὴ μὲν τὴν ῥητορικὴν, δευτέρη δὲ τὴν γραμματικὴν σχολήν· ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τῶν Μάγρον παιδῶν ἐπιστατῶν ἠρκεῖτο
 τῇ γραμματικῇ σχολῇ.

CAPUT II.

1. Τὰ δὲ πέραν ἤδη τοῦ Μαιάνδρου, τὰ λειπόμενα τῆς πε- 15
 C. 651 ριοδείας, πάντ' ἐστὶ Καρικά, οὐκέτι τοῖς Ἀνδοῖς ἐπιμεμιγμένων
 ἐνταῦθα τῶν Καρῶν, ἀλλ' ἤδη καθ' αὐτοὺς ὄντων, πλὴν εἴ τι
 Μιλήσιοι καὶ Μνούσιοι τῆς παραλίας ἀποτέμνεται. ἀρχὴ μὲν
 οὖν τῆς † παραλίας ἐστὶν ἡ τῶν Ῥοδίων περαιὰ πρὸς θαλάττης,

formam, quam exhibet etiam Steph. s. v. Ἄρωμα et Μεσσωγίς. — συστέλλεται δὲ E συσελλόντων Cor. 1. τὸ ῥῶ Eμοxx τὸ ο Tzsch. Cor. e coni. Cas.: malim τὸ ω, quamquam ne hoc quidem valde mihi placet, neque abhorreo a suspicione, adulterina esse haec verba. — μεσσωγίτης F μεσσωγιτίς, et ι sup. ει add. pr. m., E Μεσσωγίτης Tzsch. Cor. — οἶνος σαρωμεύς CDFηω οἶνος σαρωμεύς ι οἶνος ἄρωμεύς μοxx. Articulus additur a Steph. haec Strabonis verba afferente s. v. Ἄρωμα et Μεσσωγίς: simul utroque loco codd. exhibent ἄρωμεύς. — ὁ Ἀρωμεύς om. E. 3. ἐνδοξοί] ἄριστοι x. — νυσαεῖς Dhx νυσαιεῖς C. 4. στοϊκός F. 6. ἐσχάτω γήρω w. 7. νύσση DEhxx. — δέ om. F ald. 8. τὸν ante Πομπήιον add. F edd.: non solet Strabo addere huic nomini articulum. 10. ἐρρητόρευεν D (alterum ρ sec. m. add.) Fxx ald. ἐρητόρευσε w: duplex ρ primus scripsit Tzsch. 11. πρῶτῃ F. 15. πέρα F: — περιόδιας DF. 16. πάντα codd., exc. EF, edd. 17. εἴ τι] εἴτε F. 18. οἱ ante τῆς add. Cmoxx ald. 19. τῆς παραλίας qui ferri possit non video: namque etiamsi Cariae litus intelligatur, id quod volunt interpretes, non liquet cur adiecta sint verba πρὸς θαλάττης, mul-

τέλος δὲ τὸ Ποσειδῖον τῶν Μιλησίων· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τὰ
 ἄκρα τοῦ Ταύρου μέχρι Μαιάνδρου. λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι
 τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων
 νήσων, αἵπερ ἐν μεθορίῳ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Ἀνκίας πρό-
 5 κεινται· ἐπευθεν γὰρ ἐξαίρεται πρὸς ὕψος ὁ Ταῦρος· τὸ δ'
 ἀληθὲς καὶ τὴν Ἀνκίαν ἅπασαν ὄρεινὴν ῥάχιν τοῦ Ταύρου διείρ-
 γει πρὸς τὰ ἐκτὸς καὶ τὸ νότιον μέρος ἀπὸ τῶν Κυβρατικῶν
 μέχρι τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων. κἀνταῦθα δ' ἐστὶ συνεχῆς
 ὄρεινῆ, πολὺ μέντοι ταπεινότερα, καὶ οὐκετι τοῦ Ταύρου νο- A. 963
 10 μίξεται, οὐδὲ τὰ μὲν ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντός, διὰ τὸ σπορά-
 δας εἶναι τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς εἰσοχὰς ἐπίσης ἢ τε πλάτος καὶ
 μήκος τῆς χώρας ἀπάσης καὶ μηδὲν ἔχειν ὅμοιον διατειχίσματι.
 ἔστι δ' ἅπας μὲν ὁ περίπλους κατακολπίζοντι σταδίων τετρα-
 κισχιλίων ἐννακοσίων, αὐτὸς δὲ ὁ τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων
 15 ἐγγὺς χιλίων καὶ πεντακοσίων.

2. Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαιδάλα, τῆς Ῥοδίας χωρίον, πέρας δὲ τὸ
 καλούμενον ὄρος Φοίνιξ, καὶ τοῦτο τῆς Ῥοδίας. πρόκειται
 δ' Ἐλεοῦσσα νῆσος διέχουσα τῆς Ῥόδου σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι.
 μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἀπὸ Δαιδάλων πλείουσι ἐπὶ τὴν δύσιν
 20 ἐπ' εὐθείας τῇ ἐκ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Ἀνκίας παρα-
 λία κόλπος ἐστὶν εὐλίμενος, Γλαῦκος καλούμενος, εἶτα τὸ Ἀρ-
 τεμίσιον ἄκρα καὶ ἱερόν, εἶτα τὸ Λητῶν ἄλσος· ὑπὲρ αὐτοῦ
 δὲ καὶ τῆς θαλάττης ἐν ἐξήκοντα σταδίους Κάλυνθα πόλις·

toque minus quid significare possint quae sequuntur ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ
 κτλ. Omnia vero sunt plana, si scribitur Καρίας pro παραλία, quod
 ex superioribus videtur huc male translatum. — Ῥοδίων F. — θαλάττη
 ox (e corr.) x. 1. ποσίδιον F. 3. χελιδονίων μοxx ald. 4. μεθ-
 ωρη F. 5. γὰρ om. E. — ἐξαίρετος F. 6. ὄρινῆ F. 7. κιβη-
 ρατικῶν F. 9. ὄρινῆ F. 11. τε] κατὰ Cor. satis commode: pro-
 prius tamen a codicum scriptura foret εἰς τε κτλ. — μήκος καὶ πλάτος
 Dh πλάτους καὶ μήκους E, sed os utroque loco inter versus add. pr. m.
 13. Γ (sed non plane certa est sigli forma) ᾤ E. 16. ὄρος τὸ κα-
 λούμενον μοxx. 18. δ' ἐλεοῦσσα D δὲ λίουσσα Fhx δὲ λίουσα
 Cσoux ald. δ' ἐλαιοῦσσα Tzsch. Cor., quam formam ratio commendat:
 nolui tamen recedere a codd. in ε consentientibus etiam p. 652. 655.
 19. πρῶτα C. — τοῖς ante ἀπὸ add. E. 20. ἐγκυλικίας F. 21. κόλ-
 πος] τόπος Dh. 23. κάλυμμα codd., Cor. corr. e conji. Cas.

εἶτα Καῦνος καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις βαθύς, ἔχων εἰσαγωγὴν, καὶ μεταξὺ Πίσιλις.

3. Ἐχει δ' ἡ πόλις νεώρια καὶ λιμένα κλειστόν· ὑπέρεκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει φρούριον Ἰμβρος. τῆς δὲ χώρας εὐδαίμοτος οὐσης, ἡ πόλις τοῦ θέρους ὁμολογεῖται παρὰ πάντων 5 εἶναι δυσάερος καὶ τοῦ μετοπώρου διὰ τὰ καύματα καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὠραίων· καὶ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα διηγημάτια θρυλεῖται, ὅτι Στρατόνικος ὁ κιθαριστὴς ἰδὼν ἔπιμελῶς χλωροῦς τοὺς Καννίους, τοῦτ' εἶναι ἔφη τὸ τοῦ ποιητοῦ·

οἷη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. 10

- μεμφομένων δέ, ὡς σκώπτοιο ἀντῶ ἡ πόλις ὡς νοσερά, ἔγω, ἔφη, ταύτην θαρρήσαιμ' ἂν λέγειν νοσεράν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ
 C. 652 περιπατοῦσιν; ἀπέστησαν δὲ ποτε Καννίιοι τῶν Ῥοδίων· κριθίντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπελήφθησαν πάλιν· καὶ ἔστι λό-
 A. 964 γος Μόλωνος κατὰ Καννίων. φασὶ δ' αὐτοὺς ὁμογλώττους μὲν 15 εἶναι τοῖς Καρσίν, ἀφῆχθαι δ' ἐκ Κρήτης καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίους.

1. πλησίον om. E. — κάλβις F. 2. καὶ om. D. — πίσιλις F. 3. δὲ F. 6. καὶ νοσώδης Cas. fortasse addenda esse censet ante καὶ τοῦ μετοπώρου propter abundantiam τῶν ὠραίων postea commemoratam Eustathiique auctoritatem, qui haec affert (ad Dion. Perieg. v. 533): ἔστι δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη (sc. ἡ Καῦνος) διὰ τὸ τοῦ αἴερος οὐκ ἀγαθὸν ἔν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ διὰ τὰ καύματα καὶ τῶν ὠραίων καρπῶν ἀφθονίαν. Atque insolentius composita esse fateor Strabonis verba, sed Eustathium ea non aliter legisse pro certo affirmaverim: paulo latius videtur accipiendum esse adiectivum δυσάερος. — τὰ] τε codd., exc. Eox Eust. l. c.; διὰ τε τὰ καύματα i Cor. 7. τὰ asterisc. incl. Cor. — διηγήματι F διηγήματα ald. — θρυλλεῖται Cx edd. 8. Pro ἐπιμελῶς, quod insolenter plane hic est positum ac vix ferendum, ἐπιεικῶς scribendum esse censuit Tzsch., ἐκπάγλως Grosk., ἐπιμελάνως scripsit Cor. verbum inauditum fingens parum feliciter. Nescio an scriptum fuerit ὑπομέλανας καὶ χλωροῦς. 11. αὐτῶν codd. Cor.: reponendum tamen duxi αὐτῶ, quod exhibent edd. rell. inde ab ald. 12. ταύτην] μήποτε ald. In marg. C legi refert Tzsch. μήποτε ταύτην δεῖ γράφειν. In Epit. punctis inter versus positis in marg. add. est οὐ, iisdem punctis appictis. 14. ἀπελήφθησαν Dh. 15. μύλωνος CDh. 16. δὲ κρήτας codd.: Cor. corr. ex Herod. I, 172, quem Strabo videtur h. l. sequi auctorem.

4. Ἐξῆς δὲ Φύσκος πολίγη, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄλλος Λη-
 τῶν· εἶτα Λώρνημα, παραλία τραχεῖα, καὶ ὄρος ὑψηλότατον
 τῶν ταύτη· ἐπ' ἄκρῳ δὲ φρούριον ὁμώνυμον τῷ ὄρει Φοῖνιξ·
 πρόκειται δ' ἡ Ἐλεοῦσσα νῆσος ἐν τέτρασι σταδίοις κύκλον
 5 ἔχουσα ὅσον ὀκτωστάδιον.

5. Ἡ δὲ τῶν Ῥοδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τοῦ ἐωθινοῦ
 ἀκρωτηρίου, λιμέσι δὲ καὶ ὁδοῖς καὶ τείχεσι καὶ τῇ ἄλλῃ κα-
 τασκευῇ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων, ὥστ' οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν
 ἑτέραν, ἀλλ' οὐδὲ πᾶρισον, μὴ τί γε κρείττω ταύτης τῆς πό-
 10 λεως. Θαναμαστή δὲ καὶ ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρὸς τε
 τὴν ἄλλην πολιτείαν καὶ τὴν περὶ τὰ ναυτικά, ἀφ' ἧς ἐθλατα-
 τοκράτησε πολὺν χρόνον καὶ τὰ ληστήρια καθέτελε καὶ Ῥωμαίοις
 ἐγένετο φίλη καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φι-
 λέλλησιν· ἀφ' ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε καὶ πολλοῖς ἀναθήμα-
 15 σιν ἐκοσμήθη, ἃ κεῖται τὰ μὲν πλείστα ἐν τῷ Διονυσίῳ καὶ
 τῷ γυμνασίῳ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις. ἄριστα δὲ ὁ τε τοῦ
 Ἥλιου κολοσσός, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμβεῖον, ὅτι
 ἐπτάκις δέκα

Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Αἰνδιος.

20 κεῖται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεσών, περικλασθεῖς ἀπὸ τῶν γο-
 νάτων· οὐκ ἀνέστησαν δ' αὐτὸν κατὰ τι λόγιον. τοῦτό τε δὴ
 τῶν ἀναθημάτων κράτιστον (τῶν γοῦν ἐπτὰ θεαμάτων ὁμο- A. 965
 λογεῖται), καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαί, ὃ τε Ἰάλυος καὶ
 ὁ Σάτυρος παρεστῶς στύλῳ, ἐπὶ δὲ τῷ στύλῳ πέρδιξ ἐφειστή-

2. λώρνημα E. 3. Φοῖνιξ nomen insolentius h. l. additum ne-
 scio an a Strabone collocatum fuerit sive ante ὄρος sive post ταύτη.
 4. ἔλεουσσα DFh ἡλέουσσα C λέουσσα x ἔλεουσα ποx Ἐλαιούσσα Tzsch.
 Cor.: v. ad p. 651. 5. ὅσον om. x. — ὀκταστάδιον Chx. 7. κόλ-
 που post ἀκρωτηρίου add. w. — καὶ τείχεσι om. x. 9. μὴ τί] μήτε
 E. — γε] δὲ codd. — κρείττων F. 11. τὴν περὶ om. edd. 14. ἀνα-
 θύμασι F. 15. καὶ τῷ γυμνασίῳ om. F. 17. ἱάμβιον CDF Epit.,
 in qua huic verbo subiiciuntur haec: οὕτως· κολοσσὸν ἤλλου ποθ' ἐπτά-
 κισ κτλ. Haud una in re a Strabone recedunt quae exhibentur in An-
 thol. Gr. 21. τε] om. x, δὲ exhibent codd. rell.: Cor. corr. 22. ἀνα-
 θυμάτων F. — τῶν γοῦν] καὶ τῶν, omissa simul particula γοῦν, ποx.
 23. ἰάλυος Di ἰάλιος ox ἰάλιος F. 24. στύλλῳ C. — φρυστή-
 κει CF.

κει· πρὸς δὲ οὕτως ἐκεχήμεσαν, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι, νεωστὶ ἀνακειμένον τοῦ πίνακος, ὥστ' ἐκαῖνον ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Σάτυρος παρεωρᾶτο, καίτοι σφόδρα κατορθωμένος· ἐξέπληττον δ' ἔτι μᾶλλον οἱ περδικοτρόφοι, κομίζοντες τοὺς τιθασσοὺς καὶ 5 τιθέντες καταντικρῦ· ἐφθέγγοντο γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν οἱ πέρδικες καὶ ὄχλαγῶγον. ὄρων δὲ ὁ Πρωτογένης τὸ ἔργον πάρεργον γεγονός ἐδεῖσθαι τῶν τοῦ τεμένους προεστώτων ἐπιτρέψαι παρελθόντα ἐξαλείψαι τὸν ὄρνιν καὶ ἐποίησε. δημοκηδεῖς δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι, καίπερ οὐ δημοκρατούμενοι, συνέχειν δ' ὅμως 10 βουλόμενοι τὸ τῶν πενήτων πλῆθος. σιταρχεῖται δὲ ὁ δῆμος C. 653 καὶ οἱ εὐποροὶ τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσι ἐθεὶ τινὶ πατριῶ, λειτουργίαι τέ τινές εἰσιν † ὀψωνιαζόμενοι, ὥστ' ἅμα τὸν τε πένητα ἔχειν τὴν διατροφήν καὶ τὴν πόλιν τῶν χρεῶν μὴ καθυστερεῖν, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς ναυστολίας. τῶν δὲ ναυστάθμων 15 τινὰ καὶ κρυπτὰ ἦν καὶ ἀπόρητα τοῖς πολλοῖς, τῶ δὲ κατοπτεύσαντι ἢ παρελθόντι εἴσω θάνατος ὄριστο ἢ ζημία. κἀνταῦθα δέ, ὥσπερ ἐν Μασσαλία καὶ Κυζίκῳ, τὰ περὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ τὰς ὀργανοποιίας καὶ θησαυροὺς ὀπλων τε καὶ τῶν ἄλλων ἐσπούδασται διαφερόντως, καὶ ἔτι γε τῶν παρ' ἄλλοις μᾶλλον. 20

6. Δωριεῖς δ' εἰσὶν, ὥσπερ καὶ Ἀλικαρνασεῖς καὶ Κνίδιοι καὶ Κῶοι. οἱ γὰρ Δωριεῖς οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες μετὰ τὴν Κόδρον τελευταίην, οἱ μὲν ἔμειναν ἀντόθι, οἱ δὲ σὺν Ἀλθαιμένει τῶ Ἀργεῖῳ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐνοικιώνησαν, οἱ δ' εἰς τὴν Ῥόδον καὶ τὰς λεγθείσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν. ταῦτα 25 δὲ νεώτερα τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων ἐστί· Κνίδος μὲν γὰρ

1. ἐκεχήμεσαν *Cos.* 3. κατορθωμένος *F.* 6. ὄχλαγῶγον *F.*
7. γεγονός *C.* 9. συνέχει *F.* 10. σιταρχεῖται inde a *Cas.* — δῆ] τε δῆ *Cs Cor.*, δὲ δῆ *ald.* 12. λειτουργίαι *F.* — ἔστι *EF.* — ὀψωνιαζόμενοι *om. x.* ὀψωνιζόμενα *F.* ὀψωνιαζόμενα *Cor.*, quod non magis quam vulgatam ferri posse crediderim: fortasse scribendum est ὀψωνιασμοῦ. 14. τοὺς ante πρὸς *add. Dh.* 19. ἔτι] ἔστι *codd.*, *exc. DF.* 21. ἀλικαρνασεῖς *CD* (hic e *corr. sec. m.*) *hi* *edd.* inde a *Xyl.* 22. μέγαρα *codd.*, *Xyl. corr.* 23. ἀλθαιμένει *Ctoiax* συνήλθμεν *F* σὺν ἄλλοις θέμενοι *Dhi.*

καὶ Ἀλικαρνασὸς οὐδ' ἦν πω, Ῥόδος δ' ἦν καὶ Κῶς, ἀλλ'
ᾤκειτο ὑφ' Ἡρακλειδῶν. Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθεὶς

αὐτίκα πατρὸς εἰοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα

ἤδη γηράσκοντα, Λικύμιον.

5 αἴψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων.

εἰτά φησιν·

εἰς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος,

τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν.

A. 966

10 καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,

Λίδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόντα Κάμειρον,

τῆς Ῥοδίων πόλεως οὕτω συνφικισμένης. οὐδαμοῦ δὲ ἐνταῦθα

Δωριέας ὀνομάζει, ἀλλ', εἰ ἄρα Αἰολέας ἐμφαίνει καὶ Βοιω-

τούς, εἴπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Λικυμνίου·

15 εἰ δ', ὥσπερ καὶ ἄλλοι φασίν, ἐξ Ἄργου καὶ Τίρυνθος ἀπῆ-
ρην ὁ Τληπόλεμος, οὐδ' οὕτω Δωρικὴ γίνεται ἡ ἐκεῖθεν ἀποι-
κία· πρὸ γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου γεγένηται. καὶ τῶν
Κῶων δὲ

Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,

20 Θεσσαλοῦ νῆε δύο Ἡρακλειδαὸ ἀνακτοῦ·

καὶ οὗτοι τὸ Αἰολικὸν μᾶλλον ἢ τὸ Δωρικὸν γένος ἐμφαίνοντες.

7. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Ῥόδος πρότερον Ὀφιοῦσσα καὶ Σταδία,

εἶτα Τελχινίς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὗς

οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θεῖφ καταρρέοντας τὸ τῆς C. 654

1. ἀλικαρνασὸς CD (hic e corr. sec. m.) hē edd. inde a Xyl.
4. λυκίμιον F. 8. ἴξεν] ἦκεν moz. — ἀλγεια πάσχωσιν post ἀλώμε-
νος add. Hopp. ex ll. B, 667. 9. δ' F. 11. λίδον F. — ἰηλυσον
DFhxx Ἰηλυσσόν edd. inde a Xyl. — ἀργινόντα κατὰ μείρον w.
12. οὕτω] οὕτως DFh οὕτω codd. tell.: Xyl. corr. 13. ἢ ἄρα codd.,
Cor. corr. 14. ἦ] οἱ F. — ἠρακλέος F. — λυκίμιου mz. 17. Post
γεγένηται denupo ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία add. w. — Verba καὶ — ἐμφαί-
νοντες om. x. — τῶν Κῶων δὲ om. edd. inde ab Hopp., pro iis in-
ferentes ex ll. B, 678 τῶν δ' αὖ: Cor. veram scripturam restituit.
18. δὲ om. Dhī. 19. φεῖπιπος F. 20. δύο DFh. 22. ὀφι-
ουσσα Dhx Epit. — κασταδία F. 24. καταρραίνοντας moz
edd.; alteram scripturam praeter codd. optt. exhibet etiam Epit.: cf. Plut.

Στυγὸς ὕδαρ ζώων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρον χάριν· οἱ δὲ τέχνας διαφέροντας τὸναντίον ὑπὸ τῶν ἀντιτέγων βασκανθῆναι καὶ τῆς δυσφημίας τυχεῖν ταύτης· ἔλθειν δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον πρῶτον, εἰτ' εἰς Ῥόδον· πρῶτους δ' ἐργάσασθαι σίδηρόν τε καὶ χαλκόν, καὶ δὴ καὶ τὴν ἄρπην τῷ Κρόνῳ δημιουργῆσαι. εἰρη- 5
ται μὲν οὖν καὶ πρότερον περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ποιεῖ τὸ πολύμ-
θον ἀναλαμβάνειν πάλιν ἀναπληροῦντας, εἴ τι παρελίπομεν.

8. Μετὰ δὲ τοὺς Τελχίνας οἱ Ἡλιάδαι μνθεύονται κατα-
σχεῖν τὴν νῆσον, ὧν ἐνὸς Κερκάφου καὶ Κυδίππης γενέσθαι
παῖδας τοὺς τὰς πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους αὐτῶν, 10

Λίδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόντα Κάμειρον·
ἐνιοὶ δὲ τὸν Τληπόλεμον κτίσαι φασί, θέσθαι δὲ τὰ ὀνόματα
ὁμωνύμως τῶν Δαναῶν θυγατέρων τισίν.

9. Ἡ δὲ νῦν πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ
τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος, ὡς φασιν, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς· οὐ 15
συμμένει δ' ὁ Πειραιεύς, κακωθεὶς ὑπὸ τε Λακεδαιμονίων πρό-
τερον τῶν τὰ σκέλη καθελόντων καὶ ὑπὸ Σύλλα, τοῦ Ῥωμαίων
ἡγεμόνος.

10. Ἱστοροῦσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ῥοδίων, ὅτι οὐ μό-
A. 967 ρον ἀφ' οὗ χρόνου συνήκισαν τὴν νῦν πόλιν εὐτύχουν κατὰ θά- 20
λατταν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς Ὀλυμπικῆς θέσεως συγχοῖς ἔτεσιν
ἐπλεον πόρρω τῆς οἰκείας ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων· ἀφ'
οὗ καὶ μέχρι Ἰβηρίας ἐπλευσαν, κάκει μὲν τὴν Ῥόδον ἐκτίσαν,
ἣν ὕστερον Μασσαλιῶται κατέσχον, ἐν δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν
Παρθενόπην, ἐν δὲ Δαννίοις μετὰ Κῶν Ἑλπίας. τινὲς δὲ 25

Galb. c. 27. Lucian. Nigr. c. 35. Eurip. Hec. 526. aliosque. 1. τέ-
χνας F. ald. τέχνη E. 6. καὶ om. Dh. 7. πάλιν om. Dh. — εἴ τι] ὅτι w. — παρελίπομεν F. 9. ἐνὸς] ἐνιοὶ Tzsch., ἐνίους voluerat Cas.: cf. Pind. Ol. VII, 65. — κερκάφου C. 10. ἐπωνύμους αὐτῶν om. F. 11. λίδον F. — Ἰηλυσόν Tzsch. — ἀργινόντα F. 15. πηραιεύς utroque loco F. 16. συμβαίνει F. — κακωθεὶς F. 20. συνήκη-
σαν ald. — εὐτύχουσαν Dh. εὐτυχοῦσι i. 21. ὀλυμπιακῆς C (?) x (sed in hoc a post deletum) edd. 23. Ῥόδην Tzsch. Cor., idque et ipse probaverim; Ῥόδον tamen praeter codd. tuetur etiam Eust. ad Dion. v. 504: cf. ad III, 160. 25. κωνίοις x. — Σαλπίας Cor.: recen-
setur tamen Ἑλπίς urbs suo loco a Steph., et commemoratur Elprias Rhodius Salapiae conditor a Vitruvio I, 4, unde nihil mutandum esse

μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἄφοδον τὰς Γυμνήσιος νήσους ὑπ' αὐτῶν
 κτισθῆναι λέγουσιν, ὧν τὴν μείζω φησὶ Τίμαιος μεγίστην εἶναι
 μετὰ τὰς ἑπτὰ, Σαρδῶ, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὐβοίαν,
 Κύρρον, Λέσβον, οὐ τάληθῆ λέγων· πολὺ γὰρ ἄλλαι μείζους.
 5 φασὶ δὲ τοὺς γυμνήτας ὑπὸ Φοινίκων βαλεαρίδας λέγεσθαι,
 † διότι τὰς Γυμνησίας Βαλεαρίδας λεχθῆναι. τινὲς δὲ τῶν
 Ῥοδίων καὶ περὶ Σύβαριν ᾤκησαν κατὰ τὴν Χωνίαν. ἔοικε
 δὲ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖν τὴν ἐκ παλαιοῦ παρούσαν τοῖς Ῥο-
 δίοις εὐδαιμονίαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης κτίσεως τῶν τριῶν
 10 πόλεων·

τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἧδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

οἱ δ' εἰς μῦθον ἀνήγαγον τὸ ἔπος καὶ χρυσὸν ὑσθῆναι φασιν .C. 655
 15 ἐν τῇ νήσῳ κατὰ τὴν Ἀθηνᾶς γένεσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός,

apparet, nisi quis putet singularem e Steph. esse reponendum. Nullo modo contra ferendum est quod proposuit Meurs. (v. Rhod. I, 28) μετὰ Κῶν Σαλαπίαν ἔκτισεν Ἑλπίας, aut Grosk. μετὰ Κῶν Ἑλπίας Σαλαπίαν. 1. ἐφοδον codd., exc. Di. — ὑμνησίας F γυμνασίας codd. rell. 2. φασιν, et η sup. α pr. m. add., F. 3. εὔβοιαν F. 4. οὐτ' ἀλλῆ (sic) F' οὐτ' ἀληθῆ ald. οὐτ' ἀληθῆ Alm. 5. ὑμνήτας F γύμνητας ἢ γυμνητάς ald. Γυμνήτας Tzsch. — Βαλεαρεῖς scribendum esse censet Cas. sane probabiliter, coll. Polyb. III, 33: πρὸς δὲ τούτοις Βαλεαρεῖς· οὓς κυρίως μὲν καλοῦσι σφενδονήτας, ἀπὸ δὲ χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν προσαγορεύουσι καὶ τὴν νῆσον. Similiter Eust. ad Dion. v. 457: διὸ καὶ Βαλιαρεῖς λέγονται, ὃ ἔστι σφενδονήται κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν. 6. διότι] διὰ τὸ x Tzsch. falso: καὶ διὰ τοῦτο Cor., coniciens idem multo aptius διὸ καὶ. Putat simul aliquid excidisse, ac parum certe ad sermonem institutum facere videntur, ut recte ait Cas., haec verba. — γυμνασίας codd., Cor. corr.: quamquam enim *Gymnasiae* vocantur hae insulae a Plin. III, 11 s. 5, alteram tamen formam constanter tuetur Strabo, atque hic maxime fas erat servare. — βαλαρίδας F βαρελίδας Dh, in hoc tamen e corr. βαλερίδας, quod exhibent codd. rell. 7. χωνίαν CDh χωνίαν ποικ. ald. Χώνην Cor., quam formam Strabo haud dubie praetulerat VI, 255: altera tamen cum et ipsa proba sit (v. Steph. s. v. Χώνη), longius nolui recedere a codd. 9. εὐμνηταν F. 11. ἧ δὲ F. 12. ὅστε et postea ἀνάσσειν Dh. 13. σφ. Dhκx. 14. οἱ δ'] οὐδ' F. — ἰσθῆναι F e corr. pr. m. 15. τῆς ante Ἀθηνᾶς add. D (?) ποικ. edd.

ὡς εἶρηκε Πίνδαρος. ἡ δὲ νῆσος κύκλον ἔχει σταδίων ἑννακοσίων εἰκοσιν.

11. Ἔστι δὲ πρώτη μὲν Λίνδος ἀπὸ τῆς πόλεως πλείουσι ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, πόλις ἐπὶ ὄρους ἰδρυμένη, πολὺ πρὸς μεσημβρίαν ἀνατείνουσα καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν μάλιστα· ἱερὸν δὲ ἐστὶν Ἀθηνᾶς Λινδίας ἀντόθι ἐπιφανές, τῶν Δαναϊδῶν ἱδρυμα. πρότερον μὲν οὖν καθ' αὐτοὺς ἐπολιτεύοντο οἱ Λίνδιοι, καθάπερ καὶ Κάμειρες καὶ Ἰαλύσιοι, μετὰ ταῦτα δὲ συνῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ῥόδον. ἐντεῦθεν δ' ἐστὶν εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλος.

12. Μετὰ δὲ Λίνδον Ἰξία χωρίον καὶ Μνασύριον· εἶθ' ὁ Ἀτάβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου· εἶτα Κάμειρος· εἶτ' Ἰαλυσοὺς κώμη, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἀκρόπολις ἐστὶν Ὀχύρωμα καλουμένη· εἶθ' ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις ἐν ὀδοήκοντά που σταδίοις. μεταξὺ δ' ἐστὶ τὸ Θοάντιον, ἀκτὴ τις, ἧς μάλιστα πρόκειται αἱ Σποράδες αἱ περὶ τὴν Χαλκίαν, ὧν ἐμνήσθημεν πρότερον.

13. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο μνήμης ἄξιοι πολλοὶ στρατηλάται τε καὶ ἀθληταί, ὧν εἰσι καὶ οἱ Παναίτιον τοῦ φιλοσόφου πρόγονοι· τῶν δὲ πολιτικῶν καὶ τῶν περὶ λόγους καὶ φιλοσοφίας ὁ τε Παναίτιος αὐτὸς καὶ Στρατοκλῆς καὶ Ἀνδρόνικος ὁ ἐκ τῶν περιπάτων καὶ Λεωνίδης ὁ στοϊκός· ἔτι δὲ πρότερον Πραξιφάνης καὶ Ἰερώνυμος καὶ Εὐδήμος. Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίστευσεν, ἦν δ' Ἀπαμεὺς ἐκ τῆς Συρίας, καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος. ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὅπῃ δ' ἤκεν ὁ Μόλων, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· ὅπῃ μολῶν, ἀντὶ τοῦ ἔλθῶν· καὶ Πείσανδρος δ' ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράφας ποιητῆς Ῥόδιος, καὶ Συμμίας ὁ γραμματικὸς καὶ Ἀριστοκλῆς ὁ καθ' ἡμᾶς· Διονύσιος δὲ ὁ Θραξ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξαν-

1. ἑνακοσίων z. 6. δαναιδῶν F. 7. ἑαυτοὺς F. 9. δ'] δὲ D. 11. ἰξίω F. 12. ἀτάβυρις F. 15. θοάντιον D. 20. φιλοσοφίαν ἰ Cor. 22. στοϊκός F σοφιστής Di. 23. ποσιδώνιος F. 25. ἀπολώνιος F. — καὶ Μόλων om. Dh. 28. πείσανδρος F.

δρεῖς μὲν, ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. περὶ μὲν Ῥόδου ἀποχωρόντως εἴρηται.

14. Πάλιν δὲ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ Ἐλεοῦντος καὶ τῶν Λωρῦμων, καμπτήρ τις ἐπὶ τὰς ἄρ-
 5 κτους ἐστί, καὶ λοιπὸν ἐπ' εὐθείας ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προπο-
 τίδος, ὡς ἂν μεσημβρινήν τινα ποιῶν γραμμὴν ὅσον πεντακισ-
 χιλίων σταδίων ἢ μικρόν ἀπολείπουσαν. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ
 λοιπὴ τῆς Καρίας καὶ Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς καὶ Τροία καὶ τὰ
 περὶ Κύζικον καὶ Βυζάντιον. μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα τὸ Κν- C. 656
 10 νὸς σῆμά ἐστι καὶ Σύμη νῆσος.

15. Εἶτα Κνίδος, δύο λιμένας ἔχουσα, ὧν τὸν ἕτερον κλει-
 στὸν τριηρικὸν καὶ ναύσταθμον ναυσὶν εἴκοσι. πρόκειται δὲ
 νῆσος ἐπταστάδιός πως τὴν περίμετρον, ὑψηλή; θεατροειδής,
 συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἡπειρον καὶ ποιούσα δίπολιν
 15 τρόπον τινα τὴν Κνίδον· πολὺ γὰρ αὐτῆς μέρος οἰκεῖ τὴν νῆ-
 σον, σκεπάζουσαν ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας. κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν
 ἡ Νίσυρος πελαγία. ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι πρῶτον μὲν
 Εὐδοξος ὁ μαθηματικός, τῶν Πλάτωνος ἐταίρων, εἶτ' Ἀγα-
 θαρχίδης ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεύς, καθ' ἡμᾶς
 20 δὲ Θεόπομπος, ὁ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ φίλος τῶν μεγάλα δυ-
 ναμένων, καὶ υἱὸς Ἀρτεμίδωρος. ἐντεῦθεν δὲ καὶ Κτησίας ὁ
 ἰατρεύσας μὲν Ἀρταξέρξην, συγγράψας δὲ τὰ Ἀσσυρικὰ καὶ τὰ
 Περσικὰ. εἶτα μετὰ Κνίδον Κέραμος καὶ Βάργασα πολίχνια
 ὑπὲρ θαλάττης.

25 16. Εἶθ' Ἀλικαρνασός, τὸ βασιλεῖον τῶν τῆς Καρίας δυ-
 ναστῶν, Ζεφύρα καλουμένη πρότερον. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ τε
 τοῦ Μανσωλοῦ τάφος, τῶν ἐπὶ θεαμάτων, ἔργον, ὅπερ Ἀρ-

4. σελεουντος (sic) F. — καμπτήρ F καμπή ew Cor. 5. ἐστὶν
 post τις collocant Dh. 9. λώρυμα Eoz. 10. σῆμη D. 12. δι]
 δ' ἡ codd., Cor. corr. 20. μέγα Cor. 22. ἀσσυρικὰ Dhz ἄσσυ-
 ριακὰ edd., exc. Xyl, qui exhibuit τὰ συριακὰ. — καὶ τὰ Περσικὰ om.
 F. 25. ἀλικαρνασός codd., exc. Dxz, edd.: v. ad VIII, 374. 26. Ζε-
 φυρία e Steph. s. v. Ἀλικαρνασός reponere mavult Siebelis. (v. Obs.
 critt. ad Ἑλληνικά p. 42). 27. μανσωλοῦ DFh Epit.: at v. Steph.
 s. v. Αἰτωλία et Eust. ad II. B, 638 p. 311, 19 R. — ἐν post θα-
 μάτων add. Cor., atque legitur in Epit. hic locus ita: ἐν τῶν ἐπὶ θα-

A. 970 *τεμισία τῷ ἀνδρὶ κατασκευάσασε, καὶ ἡ Σαλμακίς κρήνη, διαβεβλημένη, οὐκ οἶδ' ὁπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πίνοντας ἀπ' αὐτῆς. ἔοικε δ' ἡ τρυφή τῶν ἀνθρώπων αἰτιᾶσθαι τοὺς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα· τρυφῆς δ' αἷτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος καὶ ἡ περὶ τὰς διαίτας ἀκολασία. ἔχει δ' ἀκρόπολιν ἢ Ἀλικαρνασός· 5*
πρόκειται δ' αὐτῆς ἡ Ἀρκόννησος. οἰκιστὰι δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ Ἄρθης μετὰ Τροϊζηνίων. ἄνδρες δὲ γεγονόσιν ἐξ αὐτῆς Ἡρόδοτός τε ὁ συγγραφεύς, ὃν ὕστερον Θουρίων ἐκάλεσαν διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας, καὶ Ἡράκλειτος ὁ ποιητής, ὁ Καλλιμάχον ἑταῖρος, καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ συγγραφεύς. 10

17. Ἐπταισε δὲ καὶ αὐτῇ ἡ πόλις βία ληφθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. Ἐκατόμνω γὰρ τοῦ Καρῶν βασιλείως ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μάυσωλος καὶ Ἰδριεὺς καὶ Πιζώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μάυσωλος συνώκησεν, ὁ πρεσβύτατος 15
 τῶν ἀδελφῶν, ὁ δὲ δεύτερος Ἰδριεὺς Ἄδα, τῇ ἑτέρᾳ ἀδελφῇ· ἐβασίλευσε δὲ Μάυσωλος· τελευτῶν δ' ἄτεκνος τὴν ἀρχὴν κατέλιπε τῇ γυναικί, ὑφ' ἧς αὐτῷ κατασκευάσθη ὁ λεχθεὶς τάφος· φθίσει δ' ἀποθανούσης διὰ πένθος τοῦ ἀνδρός, Ἰδριεὺς ἤρξε· καὶ τοῦτον ἡ γυνὴ Ἄδα διεδέξατο νόσφ τελευτήσαντα· ἐξέβαλε 20

μάτων, ὅπερ Ἀρτεμισία κτλ.: idem simul lacunam post ἔργον indicavit, Σκόπα fortasse excidisse coniiciens, coll. Plin. H. N. XXXVI, 5; Grosk. autem, cum praeter Scopam tres alios artifices opus illud exornasse et Plinius l. c. et Vitruvius (v. Praef. l. VII) tradant, ante ἔργον scripta fuisse suspicatur Σκόπα καὶ ἄλλων τεχνιτῶν: possis etiam suspicari ἔργον ortum esse ex ἐν et proximis literis in unum coniunctis, praesertim si ὄνπερ scriptum fuisse cum E statuas: sed de omnibus his nihil certius ausim affirmare. — ὄνπερ E. 2. ποιόντας F. 5. ἀλικαρνασσός codd. edd. 6. ἀρκόννησος F: v. Meinek. ad Steph. s. v. 13. ἐκατόμνου ald. Ἐκατόμνω ποικ Tzsch. Cor.: cf. Boeckh. C. I. No. 2691. — τῷ καρῶν βασιλεῖ ποικ Tzsch. Cor. 14. μαυσωλός DFghs. — ιδριεὺς Coszk. — πιζώδαρος C. 15. ἡ πρεσβυτέρα ἀρτεμισία codd., exc. ποικ Epit., ald. — μαυσωλῷ συνώκισεν ὁ πρεσβύτατος s ἢ συνώκησε μαυσωλός κτ συνώκησε τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν μαυσωλῷ ald. — συνώκησεν] οὐκ ᾤκησεν F. 16. ιδριεὺς C. — ἄδα Dguy. 17. μαυσωλός DFguy. 19. τοῦ ἀνδρός om. w. Post ἀνδρός in x add. haec: ὁ λοιπὸς τῶν ἀδελφῶν.

- δὲ ταύτην Πιζώδαρος, ὁ λοιπὸς τῶν Ἐκατόμνω παίδων. περ- C. 657
 σίσας δὲ μεταπέμπεται σατράπην ἐπὶ κοινωνία τῆς ἀρχῆς· ἀπελ-
 θόντος δ' ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τούτου, κατεῖχεν ὁ σατράπης τὴν
 Ἀλικαρνασόν· ἐπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ὑπέμεινεν,
 5 ἔχων Ἄδαν γυναῖκα, ἣτις θυγάτηρ ἦν Πιζωδάρου ἐξ Ἀφρηίδος
 Καππαδοκίσης γυναικός. ἡ δὲ τοῦ Ἐκατόμνω θυγάτηρ Ἄδα,
 ἦν ὁ Πιζώδαρος ἐξέβαλεν, ἰκετεύει τὸν Ἀλεξάνδρον καὶ πείθει A. 971
 καταγεῖν αὐτὴν εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βασιλείαν, ὑποσχομένη
 ἐπὶ τὰ ἀφεστῶτα συμπράξειν αὐτῷ· τοὺς γὰρ ἔχοντας οἰκείους
 10 ὑπάρχειν αὐτῇ· παραδίδου δὲ καὶ τὰ Ἄλινδα, ἐν ᾧ διέτριβεν
 αὐτῇ· ἐπαινέσας δὲ καὶ βασιλίσσαν ἀναδείξας, ἀλούσης τῆς πό-
 λεως πλὴν τῆς ἄκρας (διττὴ δ' ἦν), ἐκείνη πολιορκεῖν ἔδωκεν·
 ἐάλω δὲ ὀλίγῳ *δ'* ὕστερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὀργὴν ἤδη καὶ
 ἀπέχθειαν τῆς πολιορκίας γενομένης.
 15 18. Ἐξῆς δ' ἐστὶν ἄκρα Τερμέριον Μυνδίων, καθ' ἣν ἀν-
 τίκειται τῆς Κφῶς ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα τῆς ἠπειροῦ στα-
 δίου τετταράκοντα· ἔστι δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κφῶς.
 19. Ἡ δὲ τῶν Κφῶν πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Ἀστυπά-
 λαια, καὶ ᾠκεῖτο ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁμοίως ἐπὶ θαλάττῃ· ἔπειτα
 20 διὰ στάσιν μετόκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν περὶ τὸ Σκανδάριον,

1. ὁ ante Πιζώδαρος add. *sw.* — πηζόδαρος *F.* — ἐκατόμνου *moz*
 edd. — μηδίσας *Epit.* 4. ἀλικαρνασσόν *codd.* edd. — ὑπέμειν (*sic*) *F.*
 5. ἄδα *F* ἀδὰ *Di* ἀδὰν *g.* Ceterum verba ἔχων — γυναικός post
 Ἀλικαρνασόν collocanda esse censet *Grosk.*, commodiore sane connexu.
 6. ἐκατόμνου *moz* edd. 10. ᾧ] οἷς edd.; *Tzsch.* suspicatur excidisse
 χωρίον coll. *Arrhian.* I, 23, ubi haec exhibentur τὰ Ἄλινδα, χωρίον
 ὀχυρώτατον: quod parum probabile est. Videtur ἐν ᾧ positum pro ἐν
 ᾧ τόπῳ: cf. X, 445, ubi non erat tentanda codicum scriptura; haud dis-
 similis structura est infra p. 658 extr. 12. πλὴν] πρὶν *Dh.* — διτ-
 τὴν *x.* 13. δ' om. edd. inde a *Xyl.* 15. *τερμέσιον F.* 16. ἄκρας
κανδαρία Cgμοεινux ἄκρας *κανδαρεία Dh* ἄκρας *σκανδαρία i* ἄκρα
κανδαρία E. 17. τῆς ἄκρας pro τῆς Κφῶς scribendum esse *Palmer.*
 (*Exerc.* in auct. *Gr.* p. 348) rectissime coniecit, cum apto sensu careat
 scriptura vulgata et promontorium ab oppido isto nomen accepisse satis
 liqueat. Commemoratur autem *Termera* inter Cariae urbes a *Plinio* (v.
H. N. V, 29) atque, ut videtur, a *Steph.* s. v. *Τέλμερα.* 20. μετόκη-
 σαν *C.* — *παρὰ μοιx.* — τὸ σκάνδαλον *E* τὸ σκανδάλιον *codd. rell.,*
Tzsch. corr.

καὶ μετωνόμασαν Κῶν ὁμωνύμως τῇ νήσῳ. ἡ μὲν οὖν πόλις 5
οὐ μεγάλη, κάλλιστα δὲ πασῶν σπηφισμένη καὶ ιδέσθαι τοῖς
καταπλείουσιν ἡδίστη. τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος ὅσον πεντακο-
σίων σταδίων καὶ πεντήκοντα· εὐκαρπος δὲ πᾶσα, οἶνω δὲ καὶ
ἀρίστη, καθάπερ Χίος καὶ Λέσβος· ἔχει δὲ πρὸς νότον μὲν 5
ἄκραν τὸν Λακητῆρα, ἀπ' οὗ ἐξήκοντα εἰς Νίσυρον (πρὸς δὲ
τῷ Λακητῆρι χωρίον Ἀλίσαρνα), ἀπὸ δύσεως δὲ τὸ Δρέκανον
καὶ κόμην καλουμένην Στομαλίμνην· τοῦτο μὲν οὖν ὅσον δια-
κοσίους τῆς πόλεως διέχει σταδίου· ὁ δὲ Λακητῆρ προσλαμ-
βάνει πέντε καὶ τριάκοντα τῷ μήκει τοῦ πλοῦ. ἐν δὲ τῷ προα- 10

- A. 972 στείφ τὸ Ἀσκληπιεῖόν ἐστι, σφόδρα ἐνδοξον καὶ πολλῶν ἀνα-
θημάτων μεστὸν ἱερόν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ὁ Ἀπελλοῦ Ἀντίγονος.
ἦν δὲ καὶ ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, ἣ νῦν ἀνάκειται τῷ Θεῷ
Καίσαρι ἐν Ρώμῃ, τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν
ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ· φασὶ δὲ τοῖς Κῶις ἀντὶ τῆς 15
γραφῆς ἑκατὸν ταλάντων ἄφειν γενέσθαι τοῦ προσταχθέντος
φόρου. φασὶ δ' Ἰπποκράτην μάλιστα ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἀνακει-
μένων θεραπειῶν γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας· οὗτός τε
δὴ ἐστὶ τῶν ἐνδόξων Κῶος ἀνὴρ καὶ Σίμος ὁ ἰατρός, Φιλητᾶς
C. 658 τε ποιητῆς ἄμα καὶ κρητικός, καὶ καθ' ἡμᾶς Νικίας ὁ καὶ τυ- 20
ραννήσας Κῶων, καὶ Ἀρίστων ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατη-
τικοῦ καὶ κληρονομήσας ἐκεῖνον· ἦν δὲ καὶ Θεόμνηστος ὁ ψάλ-
της ἐν ὀνόματι, ὃς καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικίᾳ. •

20. Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῆς ἡπείρου κατὰ τὴν Μυνδίαν Ἀστυ-
πάλαιά ἐστιν ἄκρα καὶ Ζεφύριον· εἰτ' εὐθύς ἡ Μύνδος, λιμένα 25

3. μὲν ante μέγεθος add. x 4. καὶ post οἶνω δὲ om. mox. 5. χίος
F. 6. λακητῆρα et mox λακητῆριω ald. 7. λακητηρίω χωρίω codd., Cor.
corr.: locus est quidam Guar. 8. κόμη C. — στομαλίμνη CDFῖω
στόμα λίμνης ald. 9. ἀπέχει τῆς πόλεως edd. — λακητῆρ ald. 10. προ-
αστίω CDF. 11. ἀσκληπιεῖον xz — ἰδοξον (sic) F. 12. ἱερόν
om. F, ac parum est commodum. — ἀπελλοῦ F. 19. κῶων D, sed
literae ν est σ suprascriptum: inde κῶων et κῶος exhibet h. — σίμος F.
— φιλιτᾶς CDFh. 20. κρητικός C. — νικίας CDh. 21. κῶων F.
22. κληρονομήσας. ἐκεῖνον ἦν καὶ κτλ. ald. κληρονομήσας. ἐντεῦθεν
δ' ἦν καὶ Horp. Xyl. Cas. κληρονομήσας ἐκεῖνον. ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ
Tzsch. Cor. — θεόμνηστος C. 23. νικίᾳ CDh. 24. ἀστυπα-
λεία E ἀστυπαλία codd. tell.

ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργύλια, καὶ αὕτη πόλις· ἐν δὲ τῷ
 μεταξὺ Καρύανδα λιμῆν καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτη, ἣν ᾤκουν
 Καρυανδεῖς. ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγρα-
 φεύς. πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαργυλίων τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν
 5 τῆς Κινδυάδος, ὃ πεπιστεύκασι περιέσθαι· ἦν δὲ ποτε καὶ
 χωρίον Κινδύη. ἐκ δὲ τῶν Βαργυλίων ἀνὴρ ἐλλόγιμος ἦν ὁ
 Ἐπικούρειος Πρώταρχος ὁ Δημητρίου καθηγησάμενος τοῦ Λά-
 κωνος προσαγορευθέντος.

21. Εἴτ' Ἰασὸς ἐπὶ νήσῳ κεῖται προσκειμένη τῇ ἠπείρῳ,
 10 ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ θα-
 λάττης· εὐσπεῖ γὰρ χώραν τ' ἔχει παράλυρον. καὶ δὴ καὶ
 διηγήματα τοιαῦτα πλάττουσιν εἰς αὐτήν· κισθαφδοῦ γὰρ ἐπι-
 δεκνυμένον, τέως μὲν ἀκροᾶσθαι πάντας, ὡς δ' ὁ κώδων ὁ Α. 973
 κατὰ τὴν ὄψοπωλίαν ἐφόφησε, καταλιπόντας ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸ
 15 ὄψον, πλὴν ἐνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κισθαφδὸν προσίοντα εἶ-
 πεῖν, ὅτι, ὦ ἄνθρωπε, πολλὴν σοι χάριν οἶδα τῆς πρὸς με
 τιμῆς καὶ φιλομουσίας· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τῷ κώδωνος
 ἀκοῦσαι ἀπίοντες οἴχονται· ὁ δέ, τί λέγεις; ἔφη, ἤδη γὰρ ὁ
 κώδων ἐφόφηκεν; εἰπόντος δέ, εὖ σοι εἶη, ἔφη καὶ ἀναστὰς
 20 ἀπῆλθε καὶ αὐτός. ἐντεῦθεν δ' ἦν ὁ διαλεκτικὸς Διόδωρος ὁ
 Κρόνος προσαγορευθείς, κατ' ἀρχὰς μὲν ψευδῶς· Ἀπολλώνιος

1. βαργυλία codd., Tzsch. corr. 2. λιμνη codd.; idem error est in
 codd. Steph. s. v. Καρύανδα, diu correctus coll. ipso Scylace, qui p. 39
 ed. Huds. habet Καρύανδα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμῆν: inde λιμῆν et
 hic reposuit Tzsch. — ταύτη om. E, neque legitur apud Steph. l. c.,
 qui Strabonem videtur sequi auctorem; ταύτην scripsit Cor., omisso post
 ἦν: equidem malim eicere ταύτη. 3. Steph. l. c. exhibet λογογράφος,
 non συγγραφεύς. 5. ὅπερ edd. — Casaub. coniecit μὴ ἕσθαι, πε-
 ριέσθαι δὲ coll. Polyb. XVI, 12, 3; Cor. (ad Interpr. Paris.) μὴ ἕσθαι:
 quod quatenus probabilius foret, ipse tamen iure in editione sua omit-
 tendum duxit. 7. ἐπικούριος CDhxx. 9. ἰασὸς codd., exc. CDh,
 quos cum Tzschuckio secutus sum propter titulorum, numorum plerorum-
 que et scriptorum consensum: v. Naekii Choerilus p. 41. 10. τῆς ante
 θαλάττης add. edd. 11. καὶ post δὴ om. F. 12. διηγημάτια scri-
 bendum coniecit Cor. haud male, coll. p. 651. 13. ἠκροᾶσθαι Dhī.
 16. πρὸς ἐμὲ edd. 17. ἅμα τοῦ κώδωνος CF ἅμα τῷ τοῦ κώδωνος
 i Cor. 19. ἐφόφησεν Di. — καὶ post εἰπόντος δὲ add. max edd.,
 exc. Hopp. et Xyl., qui mutarunt in καὶ. 20. θεόδωρος F ald.

γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ὁ ἐπιστατήσας ἐκείνου· μετένεγκαν δ' ἐπ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου.

22. Μετὰ δ' Ἰασόν τὸ τῶν Μιλησίων Ποσειδίων ἐστίν. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατο-
νίκεια, Ἀλάβαρδα· αἱ δὲ ἄλλαι περιπόλιοι τούτων ἢ τῶν πα- 5
ραλιῶν, ὧν εἰσὶν Ἀμυζῶν, Ἡράκλεια, Εὐρωμος, Χαλκήτορ·
τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος.

23. Τὰ δὲ Μύλασα ἴδονται ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι·
ὑπέρεκείται δὲ κατὰ κορυφὴν ὄρος αὐτοῦ, λατόμιον λευκοῦ λί-
θου κάλλιστον ἔχον· τοῦτο μὲν οὖν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρόν, τὴν 10
λιθίαν πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἄφθονον καὶ ἐγγύθεν ἔχον, καὶ
μάλιστα πρὸς τὰς τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἔργων
C. 659 κατασκευάς· τοιγάρτοι στοαῖς τε καὶ ναοῖς, εἴ τις ἄλλη, κε-
κόσμηται παγκάλως. θαυμάζειν δ' ἐστὶ τῶν ὑποβαλόντων οὐ-
τως ἀλόγως τὸ κτίσμα ὀρθίῳ καὶ ὑπερδεξίῳ κρημνῷ· καὶ δὴ 15
τῶν ἡγεμόνων τις εἰπεῖν λέγεται, θαυμάσας τὸ πρᾶγμα· ταύτην
γάρ, ἔφη, τὴν πόλιν ὁ κτίσας, εἰ μὴ ἐφοβεῖτο, ἄρ' οὐδ' ἤσχ-
νετο; ἔχουσι δ' οἱ Μυλασεῖς ἱερὰ δύο τοῦ Διός, τοῦ τε Ὀσογῶ

2. κατὰ D. 3. ἰασόν codd., exc. C (?). — ποσίδιον F πο-
σείδιον x. 4. καὶ ante τρεῖς add. edd. — μύλασσα F. — στρατονί-
κεια x. 6. Χαλκήτορα Tzsch., auctore Mannerto (v. Geogr. ant.
VI, 3 p. 286), parum considerate propter genitivum Χαλκητόρων qui
legitur supra p. 636: iure enim hunc a nominativo Χαλκήτορες esse
deducendum monet Grosk. sive pro urbis ipsius sive pro incolarum no-
mine (v. Steph. s. v. Χαλκητόριον) habendo. 9. Ante verba κατὰ
κορυφὴν Grosk. excidisse putat κρημῶδες s. ἀπότομον propter ea, quae
in proximis traduntur; sed videatur hic ipse sensus inesse in illis verbis:
cf. Polyb. XVIII, 13, 3 et ap. Gemin. Isagog. c. 13. Plutarchi Moralia
p. 938. A. 10. τοῦτο — ἔχον om. Dhisw. — οὖν om. edd. — ὄφελ-
λος C. 11. λιθίαν x. 12. τῶν ante δημοσίων repetunt DFhi.
14. δὲ D. 16. καὶ ante τῶν add. C(?) ποx edd.: ac solet quidem
addere Strabo. 17. γὰρ ἔφη asteriscis incl. Cor.; similem tamen epa-
nalepsin v. apud Charitonem V, 8, 121 ἔλεγεν οὖν· εἰπέ, φησί κτλ.: de
toto hoc loquendi genere cf. Lob. ad Aiacc. 757. — ἄρ'] ἄρ' codd.,
Cor. corr. 18. Διός] ἱερώς F, quo verbo post atramento inducto nul-
lum aliud est additum. — ὄσογῶ CF ὄσογῶ D, quem sequi malui, quam-
quam de accentu nominis barbari nihil certi licet statuere; de codd. reli-
quorum scriptura parum constat: Ὄσογῶ edd. Quae leguntur apud Paus.

καλουμένων, καὶ Λαβρανθηνοῦ· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει, τὰ δὲ
 Λάβρανθα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ὑπέφθεσιν τὴν ἐξ
 Ἀλαβάνδων εἰς τὰ Μύλασα, ἄπωθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα A. 974
 νεὸς ἐστὶν ἀρχαῖος καὶ ξόανον Διὸς Στρατίου· τιμᾶται δὲ ὑπὸ
 5 τῶν κύκλω καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων, ὁδὸς τε ἔστροται σχεδόν
 τι καὶ ἐξήκοντα σταδίων μέχρι τῆς πόλεως, ἱερὰ καλουμένη,
 δι' ἧς πομποστολεῖται τὰ ἱερά· ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέστατοι
 τῶν πολιτῶν ἀεὶ διὰ βίον. ταῦτα μὲν οὖν ἴδια τῆς πόλεως,
 τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Καρίου Διὸς κοινὸν ἀπάντων Κα-
 10 ρῶν, οὗ μέτεστι καὶ Λυδοῖς καὶ Μυσοῖς ὡς ἀδελφοῖς. ἱστο-
 ρεῖται δὲ κώμη ὑπάρξει τὸ παλαιόν, πατρὶς δὲ καὶ βασιλείου
 τῶν Καρῶν τῶν περὶ τὸν Ἑκατόμω· πλησιάζει δὲ μάλιστα τῇ
 κατὰ Ψύσκον θαλάττῃ ἢ πόλις, καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτοῖς ἐπίγειον.

24. Ἀξιολόγους δ' ἔσχεν ἄνδρας καθ' ἡμᾶς τὰ Μύλασα,
 15 ῥήτορας τε ἅμα καὶ δημαγωγούς τῆς πόλεως, Εὐθύδημόν τε
 καὶ Ἰβρέαν. ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος ἐκ προγόνων παραλαβὼν
 οὐσίαν τε μεγάλην καὶ δόξαν, προσθεὶς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ
 ἐν τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς πρώ-
 τῆς ἡξιοῦτο τιμῆς· Ἰβρέα δ' ὁ πατήρ, ὡς αὐτὸς διηγείτο ἐν τῇ
 20 σχολῇ καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν ὠμολόγητο, ἡμίονον κατέλιπε ξυ-
 λοφοροῦντα καὶ ἡμιομηγόν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τούτων ὀλίγον
 χρόνον, Διοτρέφους τοῦ Ἀντιοχέως ἀκροασάμενος ἐπαγγέλθε καὶ
 τῷ ἀγορανομίῳ παρέδωκεν αὐτόν· ἐνταῦθα δὲ κλινηθεὶς καὶ
 χρηματισάμενος μικρὰ ὄρμησεν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τοῖς

VIII, 10, de eodem deo loquentem, καλοῦσιν Ὁγῶα mutanda censeo in
 καλοῦσιν Ὁσογῶ, ita ut a ex insequenti verbo Ἀθηναίους adhaesisse sta-
 tuam: possit etiam scribi Ὁσογῶν. 1. λαβρανθηνοῦ *Cosx.* 2. λά-
 βρανθα *Cosx.* 3. ἀλαβανδῶν *F.* — ἄποθεν *CF.* — ἐνταῦθα Διὸς
 ἐστι νεὸς ἀρχαῖος *edd.* 6. καὶ *om. C (?) Tzsch. Cor.:* ante hanc
 vocem *ald.* *add.* ὁδός, quod cum sensu careret, Casaub. mutavit in ὁκτώ.
 7. κόμπος τελείται *F.* 8. ἴδια] διὰ *codd., Xyl. corr.* 10. μυσοῖς καὶ
 λυδοῖς *Dh,* uti ap. Herodot. I, 177, unde haec deprompta sunt. 12. τὸν]
 τὸ *CF* τῶν *m* τῷ *codd. rell., Cor. corr.* — Ἑκατόμω *ald., Ἑκάτομμον*
Cor. — λησιάζει *F,* sed erasa est litera ante λ. 13. αὐτῆς *Di* *Cor.*
 — ἐπίγειον *F.* 17. μεγάλην *om. Dh.* 20. ὠμολογεῖτο *posx.*
 22. καὶ ante Διοτρέφους *add. i Cor.* — διοτρεφοῦς *codd., Cor. corr.*
 23. ἐαυτόν *Dh* *edd.*

γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ὁ ἐπιστατήσας ἐκείνου· μετήνεγκαν δ' ἐπ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου.

22. Μετὰ δ' Ἰασὸν τὸ τῶν Μιλησίων Ποσειδίων ἐστιν. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατονίκεια, Ἀλάβανθα· αἱ δὲ ἄλλαι περιπόλιοι τούτων ἢ τῶν παραλίων, ὧν εἰσιν Ἀμυζών, Ἡράκλεια, Εὐρωμος, Χαλκήτωρ· τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος.

23. Τὰ δὲ Μύλασα ἴδρυνται ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι· ὑπέρεκείται δὲ κατὰ κορυφὴν ὄρος αὐτοῦ, λατόμιον λευκοῦ λίθου κάλλιστον ἔχον· τοῦτο μὲν οὖν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρόν, τὴν 10 λιθίαν πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἄφθορον καὶ ἐγγύθεν ἔχον, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἔργων κατασκευάς· τοιγάρτοι στοαῖς τε καὶ ναοῖς, εἴ τις ἄλλη, κενόσμηται παγκάλως. θαυμάζειν δ' ἐστὶ τῶν ὑποβαλόντων οὐτως ἀλόγως τὸ κρίσιμα ὀρθίῳ καὶ ὑπερδεξίῳ κρημνῷ· καὶ δὴ 15 τῶν ἡγεμόνων τις εἰπεῖν λέγεται, θαυμάσας τὸ πρᾶγμα· ταύτην γὰρ, ἔφη, τὴν πόλιν ὁ κτίσας, εἰ μὴ ἐφοβεῖτο, ἄρ' οὐδ' ἤσχύνετο; ἔχουσι δ' οἱ Μυλασεῖς ἱερὰ δύο τοῦ Διός, τοῦ τε Ὀσογῶ

C. 659

2. κατὰ D. 3. ἰασὸν codd., exc. C (?). — ποσιδίον F ποσιδίον x. 4. καὶ ante τρεῖς add. edd. — μύλασσα F. — στρατονίκεια xx. 6. Χαλκήτορα Tzsch., auctore Mannerto (v. Geogr. ant. VI, 3 p. 286), parum considerate propter genitivum Χαλκητόρων qui legitur supra p. 636: iure enim hunc a nominativo Χαλκητόρες esse deducendum monet Grosk. sive pro urbis ipsius sive pro incolarum nomine (v. Steph. s. v. Χαλκητόριον) habendo. 9. Ante verba κατὰ κορυφὴν Grosk. excidisse putat κρημνῶδες s. ἀπότομον propter ea, quae in proximis traduntur; sed videatur hic ipse sensus inesse in illis verbis: cf. Polyb. XVIII, 13, 3 et ap. Gemin. Isagog. c. 13. Plutarchi Moralia p. 938. A. 10. τοῦτο — ἔχον om. Dhisiw. — οὖν om. edd. — ὄφελος C. 11. λιθείαν xx. 12. τῶν ante δημοσίων repetunt DFhē. 14. δὲ D. 16. καὶ ante τῶν add. C(?) μοx edd.: ac solet quidem addere Strabo. 17. γὰρ ἔφη asteriscis incl. Cor.; similem tamen epa-nalepsin v. apud Charitonem V, 8, 121 λέγειν οὖν· εἰπέ, φησὶ κτλ.: de toto hoc loquendi genere cf. Lob. ad Aiac. 757. — ἄρ'] ἄρ' codd., Cor. corr. 18. Διός] ἱερέως F, quo verbo post atramento inducto nulum aliud est additum. — ὄσογῶ CF ὄσογῶ D, quem sequi malui, quamquam de accentu nominis barbari nihil certi licet statuere; de codd. reliquorum scriptura parum constat: Ὀσογῶ edd. Quae leguntur apud Paus.

καλουμένου, καὶ Λαβρανθηνοῦ· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει, τὰ δὲ
 Λάβρανθα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ὑπέρθειον τὴν ἐξ
 Ἀλαβάνδων εἰς τὰ Μύλασα, ἄπωθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα **A. 974**
 νεῶς ἐστὶν ἀρχαῖος καὶ ξόανον Διὸς Στρατίου· τιμᾶται δὲ ὑπὸ
 5 τῶν κύκλιφ καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασέων, ὁδὸς τε ἑστρωται σχεδόν
 τι καὶ ἐξήκοντα σταδίων μέχρι τῆς πόλεως, ἱερὰ καλουμένη,
 δι' ἧς πομποστολεῖται τὰ ἱερά· ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέστατοι
 τῶν πολιτῶν αἰεὶ διὰ βίου. ταῦτα μὲν οὖν ἴδια τῆς πόλεως,
 τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Καρίου Διὸς κοινὸν ἀπάντων Κα-
 10 ρῶν, οὗ μέγεθος καὶ Λυδοῖς καὶ Μυσοῖς ὡς ἀδελφοῖς. ἱστο-
 ρεῖται δὲ κώμη ὑπάρξει τὸ παλαιόν, πατρὶς δὲ καὶ βασιλείων
 τῶν Καρῶν τῶν περὶ τὸν Ἑκατόμῳ· πλησιάζει δὲ μάλιστα τῇ
 κατὰ Φύσκον θαλάττῃ ἢ πόλις, καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτοῖς ἐπίγειον.

24. Ἀξιολόγους δ' ἔσχεν ἄνδρας καθ' ἡμᾶς τὰ Μύλασα,
 15 ῥήτοράς τε ἅμα καὶ δημαγωγούς τῆς πόλεως, Εὐθύδημόν τε
 καὶ Ἰβρέαν. ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος ἐκ προγόνων παραλαβὼν
 οὐσίαν τε μεγάλην καὶ δόξαν, προσθεὶς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ
 ἐν τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς πρώ-
 20 τῆς ἤξειοτο τιμῆς· Ἰβρέα δ' ὁ πατήρ, ὡς αὐτὸς διηγείτο ἐν τῇ
 σχολῇ καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν ὠμολόγητο, ἡμίονον κατέλιπε ξυ-
 λοφοροῦντα καὶ ἡμιονηγόν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τούτων ὀλίγον
 χρόνον, Διοτρέφους τοῦ Ἄντιοχέως ἀκροασάμενος ἐπανῆλθε καὶ
 τῷ ἀγορανομίῳ παρέδωκεν αὐτόν· ἐνταῦθα δὲ κυλινηθεὶς καὶ
 χρηματισάμενος μικρὰ ὄρησεν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τοῖς

VIII, 10, de eodem deo loquentem, καλοῦσιν Ὀγοῶν mutanda censeo in
 καλοῦσιν Ὀσογῶν, ita ut a ex insequenti verbo Ἀθηναίους adhaesisse sta-
 tuam: possit etiam scribi Ὀσογῶν. 1. λαβρανθηνοῦ *Cosx.* 2. λά-
 βρανθα *Cosx.* 3. ἀλαβανδῶν *F.* — ἄποθεν *CF.* — ἐνταῦθα Διὸς
 ἐστὶ νεῶς ἀρχαῖος *edd.* 6. καὶ *om. C (?) Tzsch. Cor.:* ante hanc
 vocem *ald. add. ὁδός,* quod cum sensu careret, *Casaub. mutavit in ὀκτώ.*
 7. πόμπος τελεῖται *F.* 8. ἴδια] διὰ *codd., Xyl. corr.* 10. μυσοῖς καὶ
 λυδοῖς *Dh,* uti ap. Herodot. I, 177, unde haec deprompta sunt. 12. τὸν]
 τὸ *CF* τῶν *m* τῷ *codd. rell., Cor. corr.* — Ἑκατόμῳ *ald., Ἑκάτομμον*
Cor. — πλησιάζει *F,* sed erasa est litera ante λ. 13. αὐτῆς *Di Cor.*
 — ἐπίγειον *F.* 17. μεγάλην *om. Dh.* 20. ὠμολογεῖτο *mosx.*
 22. καὶ ante Διοτρέφους *add. i Cor.* — διοτρεφούς *codd., Cor. corr.*
 23. ἑαυτόν *Dh edd.*

ἀγοραίοις συνακολουθεῖν. ταχὺ δὲ αὐξήσιν ἔσχε καὶ ἐθανμά-
 σθη *μάλιστα* ἔτι μὲν καὶ Εὐθύδημου ζῶντος, ἀλλὰ τελευτή-
 σαντος μάλιστα, κύριος γενόμενος τῆς πόλεως. ζῶν δ' ἐπεκρά-
 τει πολὺ ἐκείνος, δυνατὸς ὢν ἅμα καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, ὥστ',
 εἰ καὶ τι τυραννικὸν προσῆν, τοῦτ' ἀπελύετο τῷ παρακολουθεῖν 5
 τὸ χρήσιμον. ἐπαινοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ἰβρέου, ὅπερ δημηγο-
 ρῶν ἐπὶ τελευτῆς εἶπεν· Εὐθύδημε, κακὸν εἰ τῆς πόλεως ἀναγ-
 καῖον· οὔτε γὰρ μετὰ σοῦ δυνάμεθα ζῆν οὔτ' ἄνευ σοῦ. αὐξηθεῖς
 C. 660 οὖν ἐπὶ πολὺ καὶ δόξας καὶ πολίτης ἀγαθὸς εἶναι καὶ ῥήτωρ
 ἔπταισεν ἐν τῇ πρὸς Λαβιῆνον ἀντιπολιτεία. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι μὲθ'
 ὀπλων ἐπιόντι καὶ Παρθικῆς συμμαχίας, ἥδη τῶν Παρθυαίων
 A. 975 τὴν Ἀσίαν ἐχόντων, εἴξαν, ἅτε ἄοπλοι καὶ εἰρηνικοί· Ζήνων
 δ' ὁ Λαοδικεὺς καὶ Ἰβρέας οὐκ εἴξαν, ἀμφοτέροισι ῥήτορες, ἀλλὰ
 ἀπέστησαν εἰς ἑαυτῶν πόλεις· ὁ δ' Ἰβρέας καὶ προσπαρώξυνε
 φωνῇ τινα μειράκιον εὐερέθιστον καὶ ἀνοίας πλήρες. ἐκείνου 15
 γὰρ ἀνειπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα, οὐκοῦν, ἔφη,
 καὶ γὰρ λέγω ἑμαυτὸν Καρικὸν αὐτοκράτορα. ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ
 τὴν πόλιν ὄρμησε, τάγματα ἔχων ἥδη συντεταγμένα Ῥωμαίων
 τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· αὐτὸν μὲν οὖν οὐ κατέλαβε, παραχωρήσαντα
 εἰς Ῥόδον, τὴν δ' οἰκίαν αὐτοῦ διελυμῆνατο, πολυτελεῖς ἔχουσαν 20
 κατασκευάς, καὶ διήρπασεν· ὡς δ' αὐτως καὶ τὴν πόλιν ὄλην
 ἐκάκωσεν. ἐκλιπόντος δ' ἐκείνου τὴν Ἀσίαν, ἐπανήλθε καὶ ἀνέ-
 λαβεν ἑαυτὸν τε καὶ τὴν πόλιν. περὶ μὲν οὖν Μυλάσων ταῦτα.

25. Στρατονίκηια δ' ἐστὶ κατοικία Μακεδόνων· ἐκοσμήθη
 δὲ καὶ αὕτη κατασκευαῖς πολυτελέσιν ὑπὸ τῶν βασιλέων. ἔστι
 δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονικέων δύο ἱερά, ἐν μὲν Λαγίνοις
 τὸ τῆς Ἐκάτης ἐπιφανέστατον, πανηγύρεις μεγάλας συναγο-
 ραὶ ἐνιαυτόν· ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσσαορέως Διὸς
 κοινὸν ἀπάντων Καρῶν, εἰς ὃ συνίασι θύσοντές τε καὶ βουλευ-

2. μάλιστα om. edd., nec ferri potest. — Verba ἔτι — μάλιστα
 omissa primum in D postea in marg. pr. m. addita sunt praefixo verbo
 κείμενον: desunt in g. — καὶ om. C(?) F edd. 7. μέγα post ἀναγ-
 καῖον add. w. 10. ἀλβιῆνον CDghimox. 17. λέγω καὶ γὰρ
 mox. 23. μυλάσων, et σ alterum inter versus add., D μυλάσων
 Fgh. 24. στρατονίκηια F. 27. συναγορῶν, et o sup. ω add., C.
 29. κοινῶν C.

σόμενοι περὶ τῶν κοινῶν· καλεῖται δὲ τὸ σύστημα αὐτῶν Χρυσασορέων, συνεστηκὸς ἐκ κωμῶν· οἱ δὲ πλείστας παρεχόμενοι κώμας προέχουσι τῇ ψήφῳ, καθάπερ Κεραμιῆται· καὶ Στρατονικεῖς δὲ τοῦ συστήματος μετέχουσι, οὐκ ὄντες τοῦ Καρικῶ 5 γένους, ἀλλ' ὅτι κώμας ἔχουσι τοῦ Χρυσασορικῶ συστήματος. πάνταυθα δ' ἀνὴρ ἀξιόλογος γεγένηται ῥήτωρ Μένιππος κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, Κοτόκας ἐπικαλούμενος, ὃν μάλιστα ἐπαινεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὧν ἠκροάσατο, Κικέρων, ὧς φησιν ἐν τινι γραφῇ αὐτός, συγκρίνων Ξενοκλεῖ καὶ τοῖς κατ' 10 ἐκείνον ἀκμάζουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Στρατονικεῖα, ἣ πρὸς τῷ Ταύρω καλουμένη, πολίχνιον προσκείμενον τῷ ὄρει.

26. Ἀλάβανδα δὲ καὶ αὐτὴ μὲν ὑπόκειται λόφοις δυοὶ συγκειμένοις οὕτως, ὥστ' ὄψιν παρέχεσθαι καθήλιον κατεστρωμένον. καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος σκοπῶν τὴν πό- 15 λιν εἰς τε ταῦτα καὶ εἰς τὸ τῶν σκορπίων πλῆθος, ἔφη αὐτὴν εἶναι σκορπίων καθήλιον κατεστρωμένον· μεστὴ δ' ἔστι καὶ αὐτὴ καὶ ἡ τῶν Μυλασέων πόλις τῶν θηρίων τούτων καὶ ἡ μεταξὺ πᾶσα ὄρεινῃ. τρυφητῶν δ' ἔστιν ἀνθρώπων καὶ καπ- C. 661 ριστῶν, ἔχουσα ψαλτρίας πολλὰς. ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγον 20 ἄξιοι δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημεν μικρὸν ἐπάνω, καὶ Ἰεροκλῆς καὶ οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ῥόδον ὃ τε Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Μόλων.

27. Πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλισθ' ὁμολογούμενός ἐστιν οὗτος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνω ἐτάττοντο, 25 τότε Λέλεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους ᾤκουσ'· εἴτ' ἠπειρώται

1. χρυσασορέων *Coxx* ald. Χρυσασόρειον *Cor.* 3. κεραμιῆται ald. — στρατονικεῖς *DFh.* 6. ῥήτωρ *om. C.* 7. κατοκᾶς *F* κατόκας *h Guar.* edd.: aliunde de hoc nomine nihil constat. 8. Vid. Ciceron. *Brut.* c. 91. 11. πολίχνιον — ὄρει *om. x.* 12. αὐτὴ *codd. edd.* 13. κατεστραμμένου *codd. Guar. Cor.:* quae scriptura cum apto sensu careat, eam reposui quam exhibent *edd. rell.* 14. σκοπῶν *F.* 15. ταῦτὸ *E.* — τὸ *om. Fw.* — τῶν *om. E.* — Verba πλῆθος — σκορπίων *om. F.* 16. σκορπίων *C* σκορπίον (sic) *E.* — καθήλιον *F.* — κατεστραμμένου *codd. Cor.* κατεστραμμένον *ald., Cas. corr.* 17. μυλασέων, et σ inter versus sec. m. *add., D.* 19. σαλτρίας *F.* 20. μενεκλεῆς *F.* 21. μετοικήσαντες *F.* 22. ἀπολλώνιος ὁ μόλων καὶ ὁ ποσειδώνιος *i.* 24. ἐτάττον (sic) *F.* 25. ἐπειρώται *D.*

γενόμενοι, πολλήν τῆς παραλίας καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς προκατέχοντας ἀφελόμενοι· καὶ οὗτοι δ' ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες καὶ Πελασγοί· πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ Ἕλληνες, Ἰωνές τε καὶ Δωριεῖς. τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τὰ τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς 5 λόφους· ἅπαντα γὰρ λέγεται Καρικά· Ἀνακρέων μὲν γε φησὶν·
διὰ δεῦτε Καρικοεργέος ὄχανον χεῖρα τιθέμεναι. ὁ δ' Ἀλκαῖος,
λόφον τε σείων Καρικόν.

28. Τοῦ ποιητοῦ δ' εἰρηκότης οὕτωςί·

Μάσθλης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων, 10
οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα μόνους εἰ-
ρηκα βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, βαρβάρους δ' οὐδένας; οὐτ'
οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ λέγεσθαί φησι βαρβάρους
διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνας πω ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρί-
σθαι· τό τε γὰρ μηδὲ Ἕλληνας πω ψεῦδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς 15
ἀπελέγχει·

ἄνδρός, τοῦ κλέος εὐρὴν καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
καὶ πάλιν·

εἴτ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἂν Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

2. κατέχοντας F. 4. οἱ ante Δωριεῖς add. codd., exc. D, edd.: sed Cor. aster. inclusit. — τοῦ δὲ στρατιωτικοῦ ζήλου Dhi. 6. μὲν ante γὰρ add. codd., exc. Fux. — γε] γὰρ C. 7. δία F. — καρικά ὁ ἔργος CF καρικά ὀεργέος Dhi καρικά εὐεργέος w καρικόν εὐεργέος ποx ald. καρικοῦ εὐεργέος ux Tzsch. Verum exhibet E, cui concinit Eust. ad Il. B, 867 p. 367, 25 R., ubi respicit hunc Strabonis locum: idem tamen καρικοεργέος exhibet ad Il. Θ, 193 p. 707, 61 R., secutus h. l., ut videtur, alium auctorem: v. Scholl. Ven. ad h. l. Inde Καρικοεργέος Cor. — ὄχανοιο Cor., sed uti in proxime superiore verbo, sic in hoc Strabo poeticas formas non servavit, ita ut versibus numeri non constant, quos hoc modo constituit Bergkiius:

Διὰ δῆντε Καρικοεργέος

ὄχανοιο χεῖρα τιθέμεναι.

— τιθέναι F τιθέμενοι DEi Cor. 9. οὕτως. μᾶσθλης (sic, sine spir.) ὦ καρῶν F. 10. Νάστιης Cor. ex Il. B, 867: at videtur error Straboni potius tribuendus quam librario. Sed ne illa quidem scriptura videtur sana, cum Μῆσθλης ap. Homerum legatur in Il. B, 864. 11. εἰδῶν F. 12. βαρβαροφώνων, et ους sup. ων pr. m. add., F. 14. ἀντίπαλον — πω om. C. 15. μήτε codd., Cor. corr. 19. ἐθέλλης C(?) ald. — τραφθῆ-

μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἔμελλεν εὖ λεχθήσεσθαι τὸ
 βαρβαροφώνων; οὔτε δὴ οὗτος εὖ, οὔτ' Ἀπολλόδωρος ὁ γραμ-
 ματικός, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδορώως ἐχρῶντο οἱ A. 977
 Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες
 5 αὐτοὺς διὰ τὴν ἐχθρὰν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας· ἐχρῆν γὰρ
 οὕτως βαρβάρους ὀνομάζειν. ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ τί βαρ-
 βαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἄπαξ. ὅτι, φησί, τὸ
 πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἴρηκε
 βαρβάρους. ἀλλ' αὐτὴ μὲν ἡ πτώσις οὐκ ἐμπίπτει, ἡ δ' ὀρθή
 10 οὐ διαφέρει τῆς Δάρδανοι·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι.

C. 662

τοιούτων δὲ καὶ τὸ

οἶοι Τρώιοι ἵπποι.

οὐδέ γε ὅτι τραχυτάτη ἡ γλῶττα τῶν Καρῶν· οὐ γάρ ἐστιν,
 15 ἀλλὰ καὶ πλεῖστα Ἑλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμεμιγμένα, ὡς
 φησι Φίλιππος ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. οἶμαι δέ, τὸ βάρβαρον
 κατ' ἀρχὰς ἐκπεφρονῆσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιίαν ἐπὶ τῶν
 δυσσεκφώρων καὶ σκληρῶς καὶ τραχέως λαλούντων, ὡς τὸ βατ-
 ταρίζειν καὶ τραυλίζειν καὶ ψελλίζειν· εὐφρονέστατοι γὰρ ἐσμεν
 20 τὰς φωνὰς ταῖς ὁμοίαις φωναῖς κατονομάζειν διὰ τὸ ὁμογενές·
 ἢ δὴ καὶ πλεονάζουσι * μὲν * ἐνταῦθα αἱ ὀνοματοποιίαι, οἷον
 τὸ κελαρύζειν καὶ κλαγγῆ δὲ καὶ ψόφος καὶ βοή καὶ κρότος, ὧν
 τὰ πλεῖστα ἤδη καὶ κυρίως ἐκφέρεται· πάντων δὴ τῶν παχυ-
 στομοούντων οὕτως βαρβάρων λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν ἄλλο-
 25 εθνῶν στόματα τοιαῦτα, λέγω δὲ τὰ τῶν μὴ Ἑλλήνων. ἐκείνους
 οὖν ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, ἐν ἀρχαῖς μὲν κατὰ τὸ λοιδορον,

ναι CDFhis τερφθῆναι codd. rell. ald.: Cor. corr. ex Od. O, 80. 4. οἱ om. F. 8. οὐκ ante εἰς add. E. 10. διαφέροι C. 11. καὶ Δάρδανοι om. Dhiosx; sed in D inter versus pr. m. addita, postea vero tantum non plane erasa sunt. 14. βραχυτάτη Cμοακ. 16. δέ] δὴ Dh. — γε post τὸ add. i Cor. 18. βαταρίζειν codd. et Eust. ad II. B, 867 p. 367, 29 R. hunc Strabonis locum afferens. 20. ὁμοίαις] ἰδίαις s. 21. ἢ δὴ] ἤδη codd., Cor. corr.: cf. ad III, 153. — μὲν om. Cor. 22. κελαρύζειν D κελαρύζει F. — δὲ om. x Cor. 23. τραχυστομοούντων E Eust. l. c. 24. οὔτως] ἤδη E. 25. τοιαῦτα] ταῦτα F — τῶν om. E. 26. ἐκάλεσε codd., Xyl. corr. — κατὰ om. F.

- ὡς ἂν παχυστόμους ἢ τραχυστόμους, εἶτα κατεχορησάμεθα ὡς ἔθνικῳ κοινῷ ὀνόματι, ἀντιδιαιροῦντες πρὸς τοὺς Ἕλληνας. καὶ γὰρ δὴ τῇ πολλῇ συνηθείᾳ καὶ ἐπιπλοκῇ τῶν βαρβάρων οὐκέτι ἐφαίνετο κατὰ παχυστομίαν καὶ ἀφνίαν τιὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τοῦτο συμβαῖνον, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων ἰδιότη- 5
 τας. ἄλλη δέ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοστο-
 A. 978 μία καὶ οἷον βαρβαροστομία, εἴ τις ἐλληνίζων μὴ κατορθοίη, ἀλλ' οὕτω λέγοι τὰ ὀνόματα, ὡς οἱ βάρβαροι οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸν ἑλληνισμόν, οὐκ ἰσχύοντες ἀρτιστομεῖν, ὡς οὐδ' ἡμεῖς ἐν ταῖς ἐκείνων διαλέκτοις. τοῦτο δὲ μάλιστα συνέβη τοῖς Καροῖ· 10
 τῶν γὰρ ἄλλων οὐτ' ἐπιπλεκομένων πως σφόδρα τοῖς Ἕλλησιν, οὐδ' ἐπιχειροῦντων Ἑλληνικῶς ζῆν ἢ μανθάνειν τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, πλὴν εἴ τινες σπάνιοι καὶ κατὰ τύχην ἐπεμήχθησαν καὶ κατ' ἄνδρα ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων τισίν· οὗτοι δὲ καθ' ὅλην ἐπλανήθησαν τὴν Ἑλλάδα, μισθοῦ στρατεῦσόντες. ἤδη οὖν τὸ 15
 βαρβαρόφωνον ἐπ' ἐκείνων πυκνὸν ἦν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτῶν στρατείας· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολὺ μᾶλλον, ἀφ' οὗ τὰς τε νήσους μετὰ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν, κἀκεῖθεν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπεσόντες, οὐδ' ἐνταῦθα χωρὶς Ἑλλήνων οἰκεῖν ἠδύ-
 C. 663 ναντο, ἐπιδιαβάντων τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Δωριέων. ἀπὸ δὲ 20
 τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς ἐλληνίζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν κα-
 ριστι λαλούντων. οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον τοὺς κακῶς ἐλληνίζοντας· ἀπὸ δὲ τοῦ
 καρίζειν καὶ τὸ βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ ἑλληνισμοῦ 25

1. τραχυστόμους ἢ παχυστόμους E. In D scriptum est in marg. γρ. δασυστόμους, nullo signo addito, ex quo liqueat, ad quod verbum respiciat haec nota. 2. Verba καὶ — βαρβάρων cum bis legantur in C, priore loco ἤδη scriptum est pro δῆ. 3. ἡ πολλὴ συνηθεια καὶ ἐπιπλοκῇ codd., exc. E: Xyl. corr. 4. τιὰ post παχυστομίαν collocat E. 5. ἀλλ' οὐ ποx. 7. Verba καὶ οἷον βαρβαροστομία inter versus scripta sunt in C. 8. λέγει F. 11. οὐτ'] οὐκ ald. — πως om. E; πω scripsit Cor. haud incommode. 12. οὐδ'] οὐτ' Cor. 14. ὀλγοx cum inconcinnum sane sit ac vix ferendum, mutandum esse crediderim in ὀλγοιx. — δὲ asteriscis inclusit Cor. paulo audacius, quamquam saepius librarii male inseruerunt hanc particulam. 19. ἐδύναντο D. 23. καὶ post οὖν om. F. 24. λεκτέον D.

τέγνας καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένον.

29. Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων περ-
 5 ραίας ἰούσιν εἰς Ἐφεσον μέχρι μὲν Λαγίνων ὀκτακοσίους εἶναι
 καὶ πεντήκοντα σταδίους, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀλάβανδα πεντήκοντα
 ἄλλους καὶ διακοσίους, εἰς δὲ Τράλλεις ἑκατὸν ἐξήκοντα· ἀλλ'
 ἢ εἰς Τράλλεις ἐστὶ διαβάντι τὸν Μαϊάνδρον κατὰ μέσην πον-
 τὴν ὁδόν, ὅπου τῆς Καρίας οἱ ὄροι· γίνονται δ' οἱ πάντες ἀπὸ
 Φύσκου ἐπὶ τὸν Μαϊάνδρον κατὰ τὴν εἰς Ἐφεσον ὁδὸν χίλιοι
 10 ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. πάλιν ἀπὸ τοῦ Μαϊάνδρου τῆς Ἰωνίας
 ἐφεξῆς μῆκος ἐπιόντι κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπὸ μὲν τοῦ πο-
 ταμοῦ εἰς Τράλλεις, ὀγδοήκοντα, εἴτ' εἰς Μαγνησίαν ἑκατὸν
 τετταράκοντα, εἰς Ἐφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσιν, εἰς δὲ Σμύρναν
 τριακόσιοι εἴκοσιν, εἰς δὲ Φώκαιαν καὶ τοὺς ὄρους τῆς Ἰωνίας
 15 ἐλάττους τῶν διακοσίων· ὥστε τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς Ἰω-
 νίας εἶη ἂν κατ' αὐτὸν μικρῶ πλεον τῶν ὀκτακοσίων. ἐπεὶ δὲ
 κοιτὴ τις ὁδὸς τέτριπται ἅπασιν τοῖς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ὁδοι-
 ποροῦσιν ἐξ Ἐφέσου, καὶ ταύτη μὲν ἐπεστιν. ἐπὶ μὲν τὰ Κά-
 ρουρα τῆς Καρίας ὄριον πρὸς τὴν Φρυγίαν διὰ Μαγνησίας καὶ
 20 Τραλλέων, Νύσης, Ἀντιοχείας ὁδὸς ἑπτακοσίων καὶ τετταρά-
 κοντα σταδίων· ἐντεῦθεν δὲ ἢ Φρυγία διὰ Λαοδικείας καὶ

1. σολυκίζειν F. 4. λαγίνων codd.: at v. p. 660 et Steph. s. v.
 7. Ante ἐστὶ Grosk. falso censet excidisse δίχα διηρημένη vel ὡς ἂν
 διττὴ vel simile quid: dativus liberius adiectus est, ut passim apud Stra-
 bonem: cf. IX, 405. 8. γίνοντ' οἱ F. 9. εἰς om. F. 10. ἐπὶ τῆς
 Ἰωνίας F [τὸ] τῆς Ἰωνίας Cor. 13. ἢ δὲ εἰς σμύρναν F. 14. φω-
 κείαν CDhix. 15. ἐλάττους — Ἰωνίας om. w. — τῆς om. F.
 16. ἂν om. C. — κατ' αὐτὸ ἢ codd., exc. mxz, in quibus est κατὰ
 ταῦτὸ ἢ: Cor. recte reposuit κατ' αὐτὸν, non intelligens tamen ἢ, quod
 exhibent codd., ortum esse ex v, lacunae signum posuit inter αὐτὸν et ἢ:
 Grosk. verum vidit. 18. Verba ταύτη μὲν ἐπεστιν cum manifesto
 sint corrupta, nec satisfaciat ταύτη, quod Falconer. reposuit Xylandri in-
 terpretationem secutus (ταύτῃ legitur in ed. Tzschuckii, ipsius an ope-
 rarum errore incertum), Cor. scripsit valde probabiliter ταύτην ἐπεισιν,
 ad Artemidorum haec quoque referens: Grosk., qui apte confert XVI, 776,
 ἔτι fortasse in μὲν latere suspicatur. 20. τραλλέων x. — νύσης DEmpz.
 — Ἀντιοχείας om. F. — ψμ F. — καὶ om. ald. 21. λαοδικείας et
 ἀπαμείας F.

- A. 979 *Ἀπαμείας καὶ Μητροπόλεως καὶ Χελιδονίων· ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς Παρωρείου, τοὺς Ὀλμους, στάδιοι περὶ ἑννακοσίουσ καὶ εἴκοσιν ἐκ τῶν Καρούρων· ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ πέρας τῆς Παρωρείου τὸ Τυριαῖον διὰ Φιλομηλίου μικροῦ πλείους τῶν πεντακοσίων. εἶθ' ἡ Λυκαονία μέχρι Κοροπασσοῦ 5 διὰ Λαοδικείας τῆς κατακεκαυμένης ὀκτακόσιοι τετταράκοντα· ἐκ δὲ Κοροπασσοῦ τῆς Λυκαονίας εἰς Γαρσάουρα, πολίχμιον τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ τῶν ὄρων αὐτῆς ἰδρυνμένοι, ἑκατὸν εἴκοσιν· ἐντεῦθεν δ' εἰς Μάζακα τὴν μητρόπολιν τῶν Καππαδόκων διὰ Σοάνδου καὶ Σαδακόρων ἑξακόσιοι ὄγδοήκοντα· ἐν- 10 τεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μέχρι Τομισῶν χωρίον τῆς Σωφηνῆς διὰ Ἡρῶν πολίχνης χίλιοι τετρακόσιοι τετταράκοντα. τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ κεῖται καὶ παρὰ τῷ Ἀρτεμιδιῶρι, ἄπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. λέγει δὲ καὶ Πολύβιος, περὶ τῶν ἐκεῖ μάλιστα δεῖν πιστεύειν ἐκείφ. 15*
- C. 664 *ἀρχεται δὲ ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγηνῆς, ἣ πρὸς τῇ διαβάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κεῖται· εἰς δὲ Σαμοσάτα ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Καππαδοκίας τῶν περὶ Τόμισα ὑπερθέντι τὸν Ταῦρον σταδίουσ εἶρηκε τετρακοσίουσ καὶ πενήκοντα.*

1. χελιδόνων hi χελιδονίων x: suspectum hoc nomen, nusquam nisi hoc loco in his partibus commemoratum. Inde Φιλομηλίου scribendum esse suspicatur Palmer. (in Gr. auctt. p. 348), Κελαιῶν Mannert. (v. Geogr. VI, 3, 124), quorum hoc certe ferri nequit, illud parum probabile est. — οὖν om. E. 2. παρωρείου E παρωρείου D παρωρείου hxx. — τοῦ σόλμους F. — ἑννακοσίων Dh τικ F. 3. τὸ] τῇ D τὴν i: om. m. 4. περαίων i πέραν m. — παρωρείου D παρωρείου xx. — τυριαῖον codd., exc. w, in quo τυρλίον: cf. Xenoph. Exped. Cyri I, 2, 14. VVesseling. ad Hierocl. p. 672. 5. κοροπασσοῦ x κοροπασσοῦ CDFs: cf. XII, 568. 6. λαοδικίας F. 7. κοροπασσοῦ xx (hic restea corr.) κοροπασσοῦ CDFs. 8. καππαδοκίας F. 9. μάζα καὶ τὴν C. — τῆς καππαδοκίας i. 10. σοάνδου C σοάνδου w. — σαδακόρων DEx σαδρακόρων C (?). 11. τοῦ εὐφράτου E. — τὸ μισοῦ CD τελμισοῦ x τομισοῦ codd. rell.; Τομισῶν Cor.: at cf. p. 664 et XII, 535. — σοφηνῆς CF σοφινῆς Dh. 12. Ἡρρα hoc oppidum vocatur XII, 537. 539. 13. ἐπ'] ἀπ' codd., exc. x. 15. καὶ ante μάλιστα add. x. 16. κομμαγηνῆς F. — ἣ F. 17. σαμοσάτα F. — τῶν ὄρων CF edd. inde a Xyl. 18. τῆς καππαδοκίας F. — Τόμισαν postquam Tzsch. correxerat, Cor. denuo reposuit contra codd.

CAPUT III.

1. Μετὰ δὲ τὴν Ῥοδίῳν περαιάν, ἧς ὄριον τὰ Δαίδαλα, ἐφεξῆς πλέουσι πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἢ Λυκία κεῖται μέχρι Παμφυλίας, εἴθ' ἢ Παμφυλία μέχρι Κιλικίων τῶν τραχέων, 5 εἴθ' ἢ τούτων μέχρι τῶν ἄλλων Κιλικίων τῶν περὶ τὸν Ἰσικὸν κόλπον· ταῦτα δ' ἐστὶ μέρη μὲν τῆς χειρρονήσου, ἧς τὸν ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἄμισοῦ ἢ Σινώπης, ὡς τινες, *ἢ* ἐκτὸς δὲ τοῦ Ταύρου ἐν στενῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Λυκίας μέχρι τῶν περὶ Σόλους τόπων, τὴν νῦν Πομπηιόπολιν· 10 ἔπειτα ἤδη εἰς πεδία ἀναπέπταται ἢ κατὰ τὸν Ἰσικὸν κόλπον παραλία ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ ἀρξαμένη. ταύτην οὖν ἐπελθοῦσιν ὁ πᾶς περὶ τῆς χειρρονήσου λόγος ἔσται περιωδευμένος· εἶτα μεταβησόμεθα ἐπὶ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἀσίας τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. τελευταῖα δ' ἐκθήσομεν τὰ περὶ τὴν Λιβύην.
- 15 2. Μετὰ τοίνυν Δαίδαλα τὰ τῶν Ῥοδίῳν ὄρος ἐστὶ τῆς Λυκίας ὁμώνυμον αὐτοῖς Δαίδαλα, ἀφ' οὗ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ παράπλους ἅπας ὁ Λυκιακός, σταδίων μὲν ὧν χιλίων ἑπτακοσίων εἴκοσι, τραχὺς δὲ καὶ χαλεπός, ἀλλ' ἐύλιμος σφόδρα A. 980 καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συνοικουόμενος σωφρόνων· ἐπεὶ ἢ γε τῆς 20 χώρας φύσις παραπλησία καὶ τοῖς Παμφύλοις ἐστὶ καὶ τοῖς Τραχειώταις Κίλιξιν· ἀλλ' ἐκείνοι μὲν ὀρηκτηρίοις ἐχρήσαντο τοῖς τόποις πρὸς τὰ ληστήρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες ἢ τοῖς πει-

3. ἐφεξῆς] εὐθὺς w. — τὸν ante ἥλιον add. ald. — ἴλιον C. — λικία E. 4. τῶν ante Κιλικίων add. D. 5. μέχρι τῶν om. F. 6. χειρρονήσου F. 7. μέχρις x. — ἄμισσοῦ Dhx. 8. ἢ delendum esse Grosk. recte vidit. 9. τῇ νῦν πομπηιουπόλει codd. (πομπηιουπόλει CD), Cor. corr., servans tamen formam Πομπηιούπολιν: equidem alteram praetuli, quam codd. magno consensu praebent infra p. 665. 671. III, 161, quamque unice probat Spanhem. de Usu etc. I, p. 528. 10. ἤδη] δὲ E. — πεδιάδα E. 12. χειρρονήσου F. — ἰσθμὸς E. 13. μεταβησόμεθα F. — τἄλλα edd., nec scriptura discrepans enotata est nisi ex DF. 14. ἐκθήσομεν F. 15. τὰ τῆς Ῥοδίῳν περαιίας x. — λικίας D. 17. μὲν ὧν om. x Cor., ὧν om. mox Tsch. μὲν οὖν praebent codd. rell., exc. E, in quo est ὧν, quod Cas. scribendum esse coniecerat. 18. δὲ] μὲν Cor. — σφόδρα om. E. 20. παμφύλης F. 21. τραχειώταις CDFhs w: cf. p. 668. Funst. ad Dion. 874.

ραταῖς λαφυροπόλια καὶ ναύσταθμα παρέχοντες· ἐν Σίδῃ γούν
 πόλει τῆς Παμφυλίας τὰ ναυπήγια συνίστατο τοῖς Κίλιξιν,
 ὑπὸ κήρυκά τε ἐπόλων ἐκεῖ τοὺς ἀλόντας ἐλευθέρους ὁμολο-
 γούντες· Ἀνκιοὶ δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ σωφρόνως ζῶντες διε-
 τέλσαν, ὡστ', ἐκείνων διὰ τὰς εὐτυχίας θαλαττοκρατησάντων 5
 μέχρι τῆς Ἰταλίας, ὅμως ὑπ' οὐδενὸς ἐξήρθησαν αἰσχροῦ κέρ-
 δους, ἀλλ' ἔμειναν ἐν τῇ πατρίῳ διοικήσει τοῦ Ἀνκιακοῦ συ-
 στήματος.

3. Εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ εἴκοσι πόλεις αἱ τῆς ψήφου μετέχου-
 σαι· συνέρχονται δὲ ἐξ ἐκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, 10
 ἣν ἂν δοκιμάσωσι πόλιν ἐλόμενοι· τῶν δὲ πόλεων αἱ μέγισταί
 μὲν τριῶν ψήφων ἐστὶν ἐκάστη κυρία, αἱ δὲ μέσαι δυεῖν, αἱ
 C. 665 δ' ἄλλαι μιᾶς· ἀνὰ λόγον δὲ καὶ τὰς εἰσφορὰς εἰσφέρουσι καὶ
 τὰς ἄλλας λειτουργίας. ἐξ δὲ τὰς μεγίστας ἔφη ὁ Ἀρτεμίδωρος,
 Ξάνθον, Πάταρα, Πίναρα, Ὀλυμπον, Μύρα, Τλωῶν, κατὰ τὴν 15
 ὑπέρθειν τὴν εἰς Κίβυραν κειμένην. ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρῶ-
 τον μὲν Ἀνκιάρχης αἰρεῖται, εἰτ' ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ τοῦ συστήμα-
 τος· δικαστήριά τε ἀποδείκνυται κοινῇ· καὶ περὶ πολέμου δὲ
 καὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας ἐβουλεύοντο πρότερον, νῦν δ' οὐκ
 εἰκός, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτ' ἀνάγκη κεῖσθαι, πλὴν εἰ 20
 ἐκείνων ἐπιτρεψάντων, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν εἶη χρήσιμον· ὁμοίως δὲ
 καὶ δικασταὶ καὶ ἄρχοντες ἀνὰ λόγον ταῖς ψήφοις ἐξ ἐκάστης
 προχειρίζονται πόλεως. οὕτω δ' εὐνομουμένοις αὐτοῖς συνέβη
 παρὰ Ῥωμαίοις ἐλευθέρους διατελέσαι, τὰ πάτρια νέμουσι, τοὺς
 δὲ ληστὰς ἐπιδεῖν ἄρδην ἠφανισμένους, πρότερον μὲν ὑπὸ Σερ- 25
 ουιλίου τοῦ Ἰσαυρικοῦ, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὰ Ἰσαυρα ἐκείνος
 καθεῖλεν, ὕστερον δὲ Πομπηίου τοῦ Μάγνου, πλείω τῶν χιλίων
 καὶ τριακοσίων σκαφῶν ἐμπρήσαντος, τὰς δὲ κατοικίας ἐκκό-
 ψαντος, τῶν δὲ περιγενομένων ἀνθρώπων ἐν ταῖς μάχαις τοὺς

2. συνίσταντο F. 6, ὑπ' οὐδενὸς ἐξ οὐδενὸς ἐπήρθησαν ποx.
 7. πατρία F. 9. δὲ om. F. 11. δοκιμάσουσι F. 12. κυρία
 ἐκάστη ἐστὶν ποx. 13. ἀνάλογον codd. edd. — εἰς ante τὰς add. F.
 16. θέσειν codd., Cor. corr. de conl. Cas. — κίβυρα ox. 18. δὲ om.
 ox. 20. εἰ om. m. 21. ἐκείνων om. ald. — εἰ post ἣ add. F.
 23. εὐνοουμένοις w. 25. σέρου Ιουλιου Dh. 26. καιρόν w.
 27. ατ' F. 28. ἐμπλήσαντος D.

μὲν καταγαρόντος εἰς Σόλους, ἣν ἐκεῖνος Πομπηϊόπολιν ὠνόμασε, τοὺς δ' εἰς Λύμην λειπανδρήσασαν, ἣν νυνὶ Ῥωμαίων ἀποικία νέμεται. οἱ ποιηταὶ δέ, μάλιστα οἱ τραγικοί, συγγέοντες τὰ ἔθνη, καθάπερ τοὺς Τρωῶας καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ 5 τοὺς Λυδοὺς Φρύγας προσαγορεύουσι, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κᾶρας.

4. Μετὰ δ' οὖν τὰ Δαίδαλα, τὸ τῶν Λυκίων ὄρος, πλησίον ἐστὶ Τελμησσός, πολίγῃ Λυκίων, καὶ Τελμησσίς ἄκρα, λιμένα ἔχουσα. ἔλαβε δὲ τὸ χωρίον τοῦτο παρὰ Ῥωμαίων Εὐμένης 10 ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ πολέμῳ, καταλυθείσης δὲ τῆς βασιλείας ἀπέλαβον πάλιν οἱ Λύκιοι.

5. Εἰθ' ἐξῆς ὁ Ἀντίκρατος, ὄρθιον ὄρος, ἐφ' ᾧ Καρμυλησσός, χωρίον ἐν φάραγγι ᾠκημένον, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Κράτος, ἔχων ἄκρας ὄκτω καὶ πόλιν ὁμώνυμον. περὶ ταῦτα μν- 15 θεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἐστὶ δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χιμαίρα φάραγξ τις, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. ὑπόκειται δὲ τῷ Κράτῳ Πίναρα ἐν μεσογαίᾳ, τῶν μεγίστων

1. σέλους *C*τοχ (ex corr.) x σελούς *F* σέλλους *w*. — πομπηϊόπολιν *ποπχ* edd. 2. δυμήνην *CD* *F* *hw* δυμένην ἢ διδυμήνην *ποπχ*: *Tzsch.* corr. de conl. *Cas. coll.* VIII, 388. — νῦν *C*. 3. ἀποικίαν *F*. — συγγέοντες *Di*. 4. τοὺς ante *Μυσοὺς* om. *F*. — μισσοὺς *F*. 7. δ' οὖν] δὲ *ποχ* *Cor*. — ὁ τῶν *Λυκίων* ὄρος *Tzsch.*, male secutus *Mannertum* (v. *Geogr. ant.* VI, 3, 176): v. p. 664. — οὗ ante *πλησίον* add. ald. 8. *τελμησσός* *CD* *τελμισσός*, ε supra ε pr. m. add., *F* *τελμησός* ἢ *τελμισσός* codd. rell., ut videtur (*τελμησός* tamen et *ποχ* *τελμησός* ex *Mediceo* citat *A. Gronov.* ad *Melam* p. 993), *Eust.* ad *Il.* Z, 181 p. 635, 16 R. et ad *Dionys.* 859: idem praebent libri ap. *Steph.* s. v., ubi laudat hunc *Strabonis* locum, sed *Meinek.* restituit *Τελμησσός*, quod hic quoque recipere non dubitavi; eadem scripturae fluctuatio est in nomine *Τερμησσός* supra XII, 570. — *τελμησσίς* *C* *τελμησσίς* *os* *τελμησός* ἢ *τελεμησσίς* *F* *τελεμισσός* *Dh* *τελμισσός* *Eust.* ad *Dion.* l. c. *τελμισσός* id. ad *Il.* l. c. edd. 9. *εὐμένης* *F*. 12. ἐφ'] ὑφ' *Cor.* de sent. *Falconeri*. — *καρμυλησός* *CD* (in hoc alterum σ sec. m. supra add.) *o*. 13. ἐν *φαραγγεῖον* *κείμενον* *F* ἐν *φαραγγίῳ* *κείμενον* codd. rell., exc. *E*, qui praebet quod restituit *Cor.* de conl. 14. ἄκρας] *κράτας* codd.: ἄκρας habet *Eust.* ad *Il.* l. c., ubi tamen δύο legitur pro ὄκτω, et ad *Dion.* 847. 15. τῆς om. *E*. 16. τοῦ om. *CD* *ποπχ* *Eust.* ad *Il.* l. c., idem tamen ad *Dion.* l. c. articulum addit.

οὔσα πόλεων ἐν τῇ Λυκία. ἐνταῦθα δὲ Πάνδαρος τιμᾶται, τυχὸν ἴσως ὁμώνυμος τῷ Τρωικῷ· ὡς καὶ

Πανδαρίου κούρη χλωρῆς ἀηδῶν.

καὶ γὰρ τοῦτον ἐκ Λυκίας φασίν.

6. Εἶθ' ὁ Ξάνθος ποταμός, ὃν Σίρβην ἐκάλουν οἱ πρότερον· ἀναπλεύσαντι δ' ὑψηρετικοῖς δέκα σταδίους τὸ Λητώον
C. 666 ἔστιν· ὑπὲρ δὲ τοῦ ἱεροῦ προελθόντι ἐξήκοντα ἢ πόλις ἢ τῶν Ξανθίων ἔστι, μεγίστη τῶν ἐν Λυκία. μετὰ δὲ τὸν Ξάνθον Πάταρα, καὶ αὕτη μεγάλη πόλις, λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, κτίσμα Πατάρου. Πτολεμαῖος δ' ὁ Φιλάделφος 16 ἐπισκευάσας Ἀρσινόην ἐκάλεσε τὴν ἐν Λυκία, ἐπεκράτησε δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς ὄνομα.

7. Εἶτα Μύρα ἐν εἴκοσι σταδίοις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐπιμετώρου λόφου. εἶθ' ἢ ἐκβολὴ τοῦ Λιμύρου ποταμοῦ καὶ ἀνι-
A. 982 ὄντι περὶ σταδίους εἴκοσι τὰ Λίμυρα πόλιγγη. μεταξὺ δ' ἐν τῷ λεχθέντι παράπλω νησία πολλὰ καὶ λιμένες, ὧν καὶ Μεγίστη νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος, † ἢ Κισθήνη. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ χωρία Φελλὸς καὶ Ἀντίφελλος καὶ ἡ Χίμαιρα, ἧς ἐμνήσθημεν ἐπάνω.

8. Εἶθ' Ἱερά ἄκρα καὶ αἱ Χελιδόναι, τρεῖς νῆσοι τραχεῖαι, 20 πάρισοι τὸ μέγεθος, ὅσον πέντε σταδίοις ἀλλήλων διέχουσαι· τῆς δὲ γῆς ἀφροστᾶσιν ἐξαστάδιον· μία δ' αὐτῶν καὶ πρόσορμος ἔχει. ἐντεῦθεν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν Ταῦρον, διὰ τε τὴν ἄκραν ὑψηλὴν οὔσαν καὶ καθήκουσαν ἀπὸ τῶν Πισιδικῶν ὄρων τῶν ὑπερκειμένων τῆς Παμφυλίας καὶ διὰ 25

5. σίρβην edd.: Σίρμην appellatum esse Xanthum tradit Eust. ad II. M, 313 p. 907, 30 R. nota commutatione inter β et μ. — οἱ] τὸ F. 6. δ' ἡπειρωτικοῖς E. — σταδ' E σταδίοις codd. rell., exc. F, qui exhibit-accusativum a Corae repositum. — λητώον F. 8. τὴν Ξάνθου Fw. 9. ἱερὸν Ἀπόλλωνος] ἱερά πολλὰ codd.: quae cum nimis langueant, Cor. recte rec. coniecturam Barthii (v. ad Statii Thebaid. I, 696); notissimum vero est Apollinis templum, quod Pataris erat, celeberrimum: v. Mela I, 15. 14. εἶτ' F. — λιμύρου codd., exc. EF, ald.: Xyl. corr. 16. καὶ post ὧν om. F. 17. καὶ post ἡ add. Cor. de sent. Mannerti (v. Geogr. ant. VI, 3 p. 168); Groak. mavult scribi καὶ ἡ s. καὶ Κισθήνη: sed incerta haec omnia. — κισθήνη E. 18. καὶ ἀντίφελλος om. w. 20. χελιδόναι D. 22. τῆς δὲ γῆς] τοῖς δὲ τῆς F.

- τὰς προκειμένας νήσους, ἐχούσας ἐπιφανές τι σημεῖον ἐν τῇ
 θαλάττῃ κρασπέδου δίκην. τὸ δ' ἀληθὲς ἀπὸ τῆς Ῥοδίων πε-
 ραιίας ἐπὶ τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχῆς ἐστὶν ἡ ὄρεινῆ, κα-
 λεῖται δὲ καὶ αὕτη Ταῦρος. δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ Χελιδόνιαι κατὰ
 5 Κάνωβόν πως πίπτειν· τὸ δὲ διάγραμμα λέγεται τετρακισχιλίων
 σταδίων. ἀπὸ δὲ τῆς Ἱερᾶς ἄκρας ἐπὶ τὴν Ὀλβίαν λείπονται
 στάδιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα ἐπτά· ἐν τούτοις δ' ἐστὶν ἡ τε
 Κράμβουσα καὶ Ὀλυμπος, πόλις μεγάλη καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ
 καὶ Φοινικοῦς καλεῖται· εἶτα Κώρκοκος αἰγιαλός.
- 10 9. Εἶτα Φασηλῖς, τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος
 καὶ λίμνη. ὑπέρεκειται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρος καὶ Τερμησ-
 σός, Πισιδικὴ πόλις ἐπικειμένη τοῖς στενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς
 ἐστὶν εἰς τὴν Μιλυάδα. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν
 αὐτήν, ἀνοῖξαι βουλόμενος τὰ στενά. περὶ Φασηλίδα δ' ἐστὶ
 15 κατὰ θάλατταν στενά, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε τὴν στρα-
 τιάν. ἔστι δ' ὄρος Κλίμαξ καλούμενον, ἐπίκειται δὲ τῷ Παμ-
 φυλίῳ πελάγει, στεγὴν ἀπολείπον ἀρόδοι ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ταῖς
 μὲν νηνεμίαις γυμνουμένην, ὥστε εἶναι βάσιμον τοῖς ὀδεύουσι,
 πλημμύροντος δὲ τοῦ πελάγους ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτομέ-
 20 νην ἐπὶ πολὺ· ἡ μὲν οὖν διὰ τοῦ ὄρους ὑπέρβασις περίοδος
 ἔχει καὶ προσάντης ἐστὶ, τῷ δ' αἰγιαλῷ χρῶνται κατὰ τὰς εὐ-
 διάς. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεισὼν καιρὸν καὶ τὸ
 πλεον ἐπιτρέπων τῇ τύχῃ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῆμα ὄρησε, καὶ C. 667

3. ἐπὶ om. *Dh* κατὰ exhibit *i*. 4. χελιδόνιαι *F*. 8. ὁ ante
 Ὀλυμπος add. edd. satis commode. 9. κώρκοκος ὁ αἰγιαλός *F*. 10. φα-
 σιλῖς, et *i* supra *ei* pr. m. add., *F* φασιλῖς codd. rell.: προπαροξεντό-
 νως efferri hoc nomen, ut scribitur apud Herodotum, Thucydidem, Ste-
 phanum, monet Eust. ad Dion. 855; apud Strabonem codd. constanter
 ὀξυτόνως scriptum exhibent, eundemque accentum Eust. ipse servat in
 verbis Strabonis, quae subiicit l. c. 11. λίμνην *F*: Eust. liberius re-
 ferens hunc locum l. c. haec exhibit: εἶτα Φάσηλις λίμνη καὶ πόλις
 ἀξιόλογος ἔχουσα τρεῖς λιμένας. — δὲ ταύτης *E*. — τελμισσός *E*
 Eust. l. c. τελμισός codd. rell., Xyl. corr.: cf. XIII, 630, 631. 12. ἐπι-
 κειμένοις *E*. 13. μυλιάδα *E*. — δὲ post Ἀλέξανδρος add. ald.
 14. περὶ] παρὰ *E*. — φασιλίδα *CD* hos φιλίδα *F*. 15. τὰ ante
 κατὰ add. edd. inde a *Cas*. satis commode. — στρατιάν *CD* (in hoc
 sec. m. corr.) *F*. 17. ἀπολείπων ald.

A. 963 ὄλην τὴν ἡμέραν ἐν ὕδατι γενέσθαι τὴν πορείαν συνέβη, μέγροι ὀμφαλοῦ βαπτίζομενων. ἔστι μὲν οὖν καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκιακὴ, ἐπὶ τῶν ὄρων ἰδρυμένη τῶν πρὸς Παμφυλίαν, τοῦ δὲ κοινοῦ τῶν Λυκίων οὐ μετέχει, καθ' αὐτὴν δὲ συνέστηκεν.

10. Ὁ μὲν οὖν ποιητὴς ἐτέρους τῶν Λυκίων ποιεῖ τοὺς Σολύμους· ὑπὸ γὰρ τοῦ τῶν Λυκίων βασιλείως πεμφθεῖς ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ δεῦτερον τοῦτον ἄθλον

Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισιν.

οἱ δὲ τοὺς Λυκίους πρότερον καλεῖσθαι Σολύμους φάσκοντες, ὕστερον δὲ Τερμίλας, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῷ Σαρπηδόνη, μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίωνος, ὃν ἐκπεσόντα τῆς οἰκείας ἐδέξατο Σαρπηδῶν ἐπὶ μέρει τῆς ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Ὀμήρω· βελτίους δ' οἱ φάσκοντες λέγεσθαι Σολύμους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Μιλίας προσαγορευομένους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν.

CAPUT IV.

1. Μετὰ Φασηλίδα δ' ἐστὶν ἡ Ὀλβία, τῆς Παμφυλίας ἀρχή, μέγα ἔρμα, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Καταράκτης λεγόμενος, ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας καταράττων ποταμὸς πολὺς καὶ χειμαρρῶδης, ὥστε πόρρωθεν ἀκούεσθαι τὸν ψόφον. εἶτα πόλις Ἀττάλεια, ἐπὶ ὄνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, καὶ οἰκίσαντος εἰς Κόρυκον, πολίχνιον ὄμορον, ἄλλην κατοικίαν καὶ μείζω περίβολον περιθέντος. φασὶ δ' ἐν τῷ μεταξὺ Φασηλίδος καὶ Ἀτταλείας δεῖκνυσθαι Θήβην τε καὶ Λυρηησόν, ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ Θή-

1. ὕδασι edd. — μέχρις Eszx. 3. τῶν ὄρων codd. edd.: correxi de sent. Grosk.; cf. p. 663. 8. σολύμοις Fhxx. — μαχέσσατο D, sed alterum σ sec. m. add., μαχήσσατο Cor. 12. οἰκίας codd., exc. xx. — μέγροι D, sed η sec. m. in ει mut. 14. ἀπὸ D. 15. περὶ om. F. 17. φασιλίδα codd., exc. E. — ἀρχή] ἀμφὶ F. 18. Καταράκτης dd. inde a Xyl. 19. καταράττων edd. inde a Xyl. — χειμαρρῶδης EF. 20. ὥστε] ὡς ποιωxx. — ἀττάλεια F ἀτάλεια E. 21. οἰκίσαντος F. — κόρυκον D, sed ο sec. m. in ω mutatum ita ut simile sit literis or: inde κόρυκον h. 22. ὄμορον post κατοικίαν collocant codd. et edd. — μείζω] μείζω μικρὸν Cw μικρὸν codd. rell., exc. F, edd. — περιβόλαιον hi. 23. φασιλίδος codd., exc. E. — ἀτταλείας F παμφυλίας, et supra add. ἀτταλείας, E.

βης πεδίου τῶν Τρωικῶν Κιλικῶν εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκ μέ-
ρους, ὡς εἶρηκε Καλλισθένης.

2. Εἶθ' ὁ Κέστρος ποταμός, ὃν ἀναπλεύσαντι σταδίους
ἑξήκοντα Πέργη πόλις, καὶ πλησίον ἐπὶ μετεώρου τόπου τὸ τῆς
5 Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερόν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος συντελεῖ-
ται. εἶθ' ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὅσον τετταράκοντα σταδίους πό-
λις ἐστὶν ὑψηλὴ τοῖς ἐκ Πέργης ἔποπος· εἶτα λίμνη εὐμεγέθης
Καπρία, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ποταμός, ὃν ἀναπλεύ-
σαντι ἑξήκοντα σταδίους Ἄσπενδος πόλις, εὐανδροῦσα ἰκανῶς,
10 Ἀργείων κτίσμα· ὑπέρκειται δὲ ταύτης Πεττηλισσός· εἶτ' ἄλλος
ποταμός, καὶ ἠσιὰ προκείμενα πολλά· εἶτα Σίδη, Κυμαίων
ἄποικος· ἔχει δ' Ἀθηνᾶς ἱερόν. πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Κιβν-
ρατῶν παραλία τῶν μικρῶν· εἶθ' ὁ Μέλας ποταμός καὶ ὕφορ- A. 984
μος· εἶτα Πτολεμαῖς πόλις· καὶ μετὰ ταῦθ' οἱ ὄροι τῆς Παμ-
15 φυλίας καὶ τὸ Κορακήσιον, ἀρχὴ τῆς τραχείας Κιλικίας. ὁ δὲ
παράπλους ἅπας ὁ Παμφύλιος στάδιοι εἰσὶν ἑξακόσιοι τεσσα-
ράκοντα.

3. Φησὶ δ' Ἡρόδοτος τοὺς Παμφύλους τῶν μετὰ Ἀμφι- C. 668
λόχου καὶ Κάλχαντος εἶναι λαῶν, μιγάδων τινῶν ἐκ Τροίας
20 συνακολουθησάντων· τοὺς μὲν δὴ πολλοὺς ἐνθάδε καταμείναι,
τινὰς δὲ σκεδασθῆναι πολλαχοῦ τῆς γῆς. Καλλίνος δὲ τὸν μὲν
Κάλχαντα ἐν Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησὶ, τοὺς δὲ λαοὺς
μετὰ Μόψον τὸν Ταῦρον ὑπερθένας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ
μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρία μέχρι καὶ
25 Φωιῆς.

1. καὶ ante Κιλικῶν add. E. 3. κέστρος F κίστρος E. 4. καὶ
om. F. 7. Post ὑψηλὴ puncta posuit Cor., lacunae signa: atque
nomen urbis haud dubie excidit, id quod Tzsch. iam animadvertit,
recte idem iudicans intelligendum esse oppidum, quod Arrhian. (v. Exp.
Alex. I, 26 p. 74) vocat Σύλλιον, Steph. Σύλειον, Eust. ad Dion. 815
scribi tradit ἐν δυσὶ λλ ἢ καὶ δε' ἐνός, subiiciens mox: δῆλον δὲ ὅτι
καὶ Σύλειον τὸ τοιοῦτον γράφεται: in ΣΤΑΛΙΟΙΣ latere ΣΥΛΛΙΟΝ
s. ΣΥΛΛΙΟΝ bene suspicatur Meinek. — ὡς ante τοῖς add. ald. —
ὑποπος E ἔποπος F, sed x inter ε et π pr. m. atramento pallidiore
add. 10. Πιδνημισσός Tzsch. Cor.: cf. ad XII, 570. 13. μέλας E.
21. σκεδασθῆναι F. 22. ἐν Κλάρῳ] ἐκλάρῳ F. 23. ἐμπαφυ-
λίᾳ (sic) F.

CAPUT V.

1. Τῆς Κιλικίας δὲ τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου ἢ μὲν λέγεται τραχεῖα, ἢ δὲ πεδιάς· τραχεῖα μὲν, ἣς ἢ παραλία στενὴ ἐστὶ, καὶ οὐδὲν ἢ σπανίως ἔχει τι χωρίον ἐπίπεδον, καὶ ἔτι ἣς ὑπέρ- 5
κεται ὁ Ταῦρος, οἰκούμενος κακῶς, μέχρι καὶ τῶν προσβόρων πλευρῶν τῶν περὶ Ἰσανρα καὶ τοὺς Ὀμοναδέας μέχρι τῆς Πισιδίας· καλεῖται δ' ἢ αὐτὴ καὶ Τραχειῶτις καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Τραχειῶται· πεδιάς δ' ἢ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρι Ἰσσοῦ, καὶ ἔτι ὧν ὑπέρκεται κατὰ τὸ πρόσβορον τοῦ Ταύρου πλευ- 10
ρὸν Καππάδοκες· αὕτη γὰρ ἢ χώρα τὸ πλέον πεδίων εὐπορεῖ καὶ χώρας ἀγαθῆς. ἐπεὶ δὲ τούτων τὰ μὲν ἐστὶν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὰ δ' ἐκτός, περὶ μὲν τῶν ἐντὸς εἴρηται, περὶ δὲ τῶν ἐκτός λέγωμεν, ἀπὸ τῶν Τραχειωτῶν ἀρξάμενοι.

2. Πρῶτον τοίνυν ἐστὶ τῶν Κιλικίων φρούριον τὸ Κορακῆσιον, ἰδρυνμένον ἐπὶ πέτρας ἀπορρωγῶς, ᾧ ἐχρήσατο Διόδοτος 15
ὁ Τρύφων προσαγορευθεὶς ὀρημητήριον, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησε τὴν Συρίαν τῶν βασιλέων καὶ διεπολέμει πρὸς ἐκείνους, τοτὲ μὲν κατορθῶν τοτὲ δὲ πταίων. τούτον μὲν οὖν Ἀντίοχος ὁ Δημητηρίον κατακλείσας εἰς τι χωρίον ἠνάγκασε διεργάσασθαι τὸ σῶμα. τοῖς δὲ Κίλιξιν ἀρχὴν τοῦ τὰ πειρατικὰ συνίστασθαι Τρύφων αἴτιος 20
A. 985 κατέστη, καὶ ἢ τῶν βασιλέων οὐδένεια τῶν τότε ἐκ διαδοχῆς ἐπιστατούντων τῆς Συρίας ἅμα καὶ τῆς Κιλικίας· τῷ γὰρ ἐκείνου νεωτερισμῷ συνανεωτέρισαν καὶ ἄλλοι, διχостаτούντες τε ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους ὑποχείριον ἐποίουν τὴν χώραν τοῖς ἐπι- 25
τιθεμένοις. ἢ δὲ τῶν ἀνδραπόδων ἐξαγωγῇ προῦκαλεῖτο μά-

2. ἢ om. F. 5. οἰκουμένη E haud incommode: οἰκουμένης Cor. parum apte. — προσβόρων Cor. 7. καὶ post αὕτη om. ald. — τραχειῶτις, et i supra e p. m. add., D. 8. τραχειῶται D. — πεδιάς δὲ F' πεδιάς δὲ E πεδιάς δὲ δὴ codd. rell., exc. x, e quo Cor. recepit Πεδιάς δ' ἢ. 9. ἔτι] ὅτι F. — Pro ὧν videtur scribendum ἣς. — ὑπέρκεται Dhmox. 10. καππαδοκίας CDhι καππαδόνας F' καππαδόκαι ποικ. — πεδίων F. 11. πάρας F. — ἐπεὶ] ἐπὶ DFis. 13. λέγομεν DEhs. 19. ἠνάγκασεν F. 20. ἀρχὴ codd. edd.; correxi de con. Grosk. 21. βασιλέα F. — οὐδένεια CD, sed in hoc sec. m. corr. 23. οἱ ante ἄλλοι add. Dh Cor. 24. ἀδελφούς F. — τοῖς om. C.

λιστα εἰς τὰς κακουργίας, ἐπικερδεστάτη γενομένη· καὶ γὰρ
 ἠλίσκοντο ῥαδίως, καὶ τὸ ἐμπόριον οὐ παντελῶς ἀπωθεν ἦν
 μέγα καὶ πολυχρήματον, ἢ *Δῆλος*, δυναμένη μυριάδας ἀνδρα-
 πόδων ἀθημερὸν καὶ δεξασθαι καὶ ἀποπέμψαι, ὥστε καὶ
 5 παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο· ἐμπορε, κατάπλευσον, ἐξελοῦ,
 πάντα πέπραται. αἴτιον δ', ὅτι πλούσιοι γεγόμενοι Ῥωμαῖοι
 μετὰ τὴν *Καρχηδόνας* καὶ *Κορίνθου* κατασκαφὴν οἰκειεῖαι
 ἐχρῶντο πολλαῖς· ὁρῶντες δὲ τὴν εὐπέθειαν οἱ λησται ταύτην C. 669
 ἐξήνθησαν ἀθρόως, αὐτοὶ καὶ ληϊζόμενοι καὶ σωματεμποροῦν-
 10 τες. συνήρουν δ' εἰς ταῦτα καὶ οἱ τῆς *Κύπρου* καὶ οἱ τῆς
Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐχθροὶ τοῖς Σύροις ὄντες· οὐδ' οἱ *Ρόδιοι*
 δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥστ' οὐδὲν ἐβοήθουν· ἅμα δὲ καὶ οἱ
 λησται προσποιούμενοι σωματεμπορεῖν, ἄλλον τὴν κακουργίαν
 εἶχον. ἀλλ' οὐδὲ Ῥωμαῖοὶ πω τοσοῦτον ἐφρόντιζον τῶν ἔξω
 15 τοῦ *Ταύρου*, ἀλλ' ἐπεμψαν μὲν καὶ *Σκιπίωνα* τὸν *Αἰμιλιανόν*,
 ἐπισκεψόμενον τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν ἄλλους τι-
 νάς· ἐγνώσαν δὲ κακίᾳ τῶν ἀρχόντων συμβαῖνον τοῦτο, εἰ καὶ
 τὴν κατὰ γένος διαδοχὴν τὴν ἀπὸ *Σελεύκου* τοῦ *Νικάτορος*,
 αὐτοὶ κεκρωκότες, ἠδοῦντο ἀφαιρεῖσθαι. τοῦτο δὲ συμβὰν τῆς
 20 μὲν χώρας ἐποίησε κυρίους *Παρθηναίους*, οἱ τὰ πέραν τοῦ *Εὐ-*
φράτου κατέσχον· τὸ τελευταῖον δὲ καὶ *Ἀρμενίους*, οἱ καὶ τὴν
 ἐκτὸς τοῦ *Ταύρου* προσέλαβον μέχρι καὶ *Φοινίκης*, καὶ τοὺς
 βασιλείας κατέλυσαν εἰς δύναμιν καὶ τὸ γένος αὐτῶν σύμπαν,
 τὴν δὲ θάλατταν τοῖς *Κίλιξι* παρέδωκαν. εἴτ' ἀξήθéntας
 25 ἠραγκάσθησαν καταλύειν Ῥωμαῖοι πολέμῳ καὶ μετὰ στρατιᾶς,
 οὓς ἀξομένους οὐκ ἐκώλυσαν. ὀλιγοῦσαν μὲν οὖν αὐτῶν χα-

1. γὰρ om. C. 2. ἐμπορεῖον codd., exc. Fx, edd. 6. αἴτιοι F.
 7. καλχηδόνας D. — καταστροφὴν μοx. — οἰκειεῖαι ο οἰκειεῖαι codd.,
 exc. Dh, edd. 9. σώματ' εὐποροῦντες w σώματ' ἐμποροῦντες Tzsch.
 10. οἱ ante τῆς Αἰγύπτου om. F. 13. σώματ' ἐμπορεῖν Tzsch. — ἄλυ-
 κτον x ἀληκτον mo Tzsch. Cor. 14. πω] ὑπὸ F. 15. αἰμιλιανόν Dh.
 17. τοῦτον F. — εἰς τὴν codd., exc. x, in quo est et τῆν, et x, qui
 exhibit e corr. εἰ καὶ τὴν, quae recte recepit Tzsch.: s ortum videtur
 e compendio pro particula καὶ posito. 22. προσελάβοντο D, simul
 in eo ante hoc verbum erasa est vox decem fere literarum. 24. ἀξή-
 θέντες Dh (in eodem est etiam ἀξήθέντας) ioe. 25. πολέμῳ ρω-
 μαῖοι F. — στρατιᾶς Dh. 26. ὀλιγοῦσαν F.

A. 986 λεπὸν καταγνῶναι· πρὸς ἐτέροις δὲ ὄντες τοῖς ἐγγυτέρω καὶ κατὰ χεῖρα μᾶλλον οὐχ οἰοί τε ἦσαν τὰ ἀπωτέρω σκοπεῖν. ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξεν ἡμῖν ἐν παρεκβάσει διὰ βραχέων εἰπεῖν.

3. Μετὰ δὲ τὸ Κορακήσιον † Ἀρσινόη πόλις, εἰθ' Ἀμαξία, ἐπὶ βουνοῦ κατοικία τις ὕφορμον ἔχουσα, ὅπου καταγεται ἡ ναυπηγήσιμος ὕλη. κέδρος δ' ἐστὶν ἡ πλείστη, καὶ δοκεῖ ταῦτα ἐπὶ μέρη πλεονεκτεῖν τῇ τοιαύτῃ ξυλείᾳ· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀντωνίου Κλεοπάτρα τὰ χωρία ταῦτα προσένειμεν, ἐπιτήδεια ὄντα πρὸς τὰς τῶν στόλων κατασκευάς. Ἔτα Λαίρτης, φρούριον ἐπὶ λόφον μαστοιδοῦς ὕφορμον ἔχον· εἰτα Σελινοῦς † ποταμός· εἰτα Κράγος, πέτρα περίκρημνος πρὸς θαλάττη· εἰτα Χαραδροῦς, ἔρυμα καὶ αὐτὸ ὕφορμον ἔχον (ὑπέρεκται δ' ὄρος Ἄνδρικός) καὶ παράπλους τραγύς, Πλατανιστὸς καλούμενος· εἰτ' Ἀνεμούριον ἄκρα, καθ' ἣν ἡ ἠπειρος ἐγγυτάτω τῆς Κυπρίας ἐστὶν ἐπὶ Κρομμίου ἄκραν, ἐν διάρματι σταδίων τριακοσίων πενήκοντα. εἰς μὲν οὖν τὸ Ἀνεμούριον ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Παμφυλίας ὁ Κλίσιος παράπλους σταδίων ἐστὶν ὀκτακοσίων εἰκοσι, λοιπὸς δ' ἐστὶ μέχρι Σόλων ὅσον πεντακοσίων παράπλους

C. 670 σταδίων. [ἐν] τούτῳ δ' ἐστὶ Νάγιδος πρώτη μετὰ τὸ Ἀνεμού-

2. τ' ἦσαν *F.* 3. ταῦτα — εἰπεῖν *om. w.* 4. Ἀρσινόη, quod falsum esse liquido apparet, in *Συδρῆ* mutavit Hopper., in *Σινέδρα* Tzsch., recte, ut videtur. 7. ξυλλία *F.* 8. τῇ ante *Κλεοπάτρα* add. *edd.*, in quibus simul post ταῦτα legitur hoc nomen. 10. *σμεστοειδοῦς F.* — *σεληνοῦς Cos.* Ceterum Selinunta urbem in his partibus multi memorant scriptores, fluvium nemo: neque licebit nisi de urbe cogitare in iis quae infra p. 682 apud Strabonem ipsum leguntur. Simul VIII, 387, ubi fluvios ita nominatos enumerat, huius qui in Cilicia fluat non facit mentionem: recte igitur, ut opinor, Grosk. coniicit πόλις scribendum esse, non ποταμός (cf. Mannert. Geogr. ant. VI, 2, 85). 11. τῇ θαλάττη *E.* 12. ἄνδρικός *E.* ἄνδρικός *w.* (ἄδρικός falso affert *Cas.*), quod probat Grosk., cum *περίπλους* apud Mannertum (v. VI, 2, 85) exhibeat Ἄδρικός: idem simul καὶ mutat in *εἰτα*, utramque audacius. — *πλατανιστής E.* 14. ἡ *om. F.* 15. ἄκρας *E.* 16. ἀνεμούριον *F.* 18. *πεντακοσίων*] Multo longius inter haec loca esse intervallum apparet ex optimis tabulis geographicis. 19. [ἐν] τούτῳ] τοῦτο *codd.*, exc. *E.* Tzsch. corr. de conii. *Cas.* In *E.* post *σταδίων* spatium vacuum relictum est nonnullis vocibus sufficiens; deinde subiiciuntur haec: *πρῶτον μὲν οὖν μετὰ τὸ ἀνεμούριον πόλις εἰτ' ἀρσινόη κτλ.* Quae

ριον πόλις· εἶτ' Ἀρσινόη πρόσορμον ἔχουσα· εἶτα τόπος Με-
 λανία καὶ Κελένδερις, πόλις λιμένα ἔχουσα. τινὲς δὲ ταύτην
 ἀρχὴν τίθενται τῆς Κιλικίας, οὐ τὸ Κορακήσιον, ὧν ἔστι καὶ
 ὁ Ἀρτεμίδωρος· καὶ φησιν ἀπὸ μὲν τοῦ Πηλουσιακοῦ στόμα-
 5 τος εἶναι τρισχιλίους ἑννακοσίους σταδίους εἰς Ὀρθωσίαν, ἐπὶ
 δὲ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα, ἐπὶ δὲ τὰς
 πύλας ἐξῆς πεντακόσια εἰκοσιπέντε, ἐπὶ δὲ τοὺς ὄρους τῶν Κι-
 λίκων χίλια διακόσια ἐξήκοντα.

4. Εἶθ' Ὀλμοι, ὅπου πρότερον φῶκον οἱ νῦν Σελευκεῖς·
 10 κτισθείσης δ' ἐπὶ τῷ Καλυκάδῳ τῆς Σελευκειας, ἐκεῖ μετακί-
 σθησαν. εὐθὺς γάρ ἐστιν ἡ τοῦ Καλυκάδου ἐκβολὴ καίμψαντι
 ἠίονα, ποιούσαν ἄκραν, ἣ καλεῖται Σαρπηδαῖν. πλησίον ἐστὶ
 τοῦ Καλυκάδου καὶ τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἄκρα· ἔχει δὲ ὁ
 ποταμὸς ἀνάπλουν εἰς τὴν Σελεύκειαν, πόλιν εὖ συνοικουμένην
 15 καὶ πολὺ ἀφροστώσαν τοῦ Κιλικίου καὶ Παμφυλίου τρόπου. A. 987
 ταῦθα ἐγένοντο καθ' ἡμᾶς ἄνδρες ἀξιόλογοι τῶν ἐκ τοῦ περι-
 πάτου φιλοσόφων Ἀθηναῖός τε καὶ Ξέναρχος, ὧν ὁ μὲν Ἀθή-
 ναιος καὶ ἐπολιτεύσατο καὶ ἐδημαγωγῆσε χρόνον τιτὰ ἐν τῇ
 πατρίδι· εἶτ' ἐμπροσθὲν εἰς τὴν Μουρῆνα φιλίαν ἐκείνῳ συνεάλω
 20 φεύγων, φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ συ-
 σταθείσης ἐπιβουλῆς· ἀναίτιος δὲ φανεῖς ἀφείθη ὑπὸ Καίσα-

satis placent, sed videntur esse Epitomatoris, non Strabonis. — ἐστὶν ἄγι-
 δος codd., exc. Di, in quibus est ἄτιδος: Tzsch. corr. e coni. Cas. alio-
 rumque. Post hoc nomen πόλις collocant edd. — πρῶτον codd.: correxi
 e coni. Grosk. 2. κελένδερος F. 4. πηλουσιακοῦ F. Qui subiiciuntur
 numeri ex parte diversi sunt ab iis, qui referuntur XVI, 760, ubi eadem
 intervalla commemorantur eodem auctore Artemidoro laudato. Inde cum
 recte iudicasset Grosk. in alterutro loco corruptos esse numeros, hunc
 locum ex illo emendandum esse argumentis haud spernendis ostendit,
 quae eo magis probanda sunt, quod quae affertur stadiorum summa inter
 Pelusium et Orthosiam non respondet ei, quae efficitur computatis totius
 intervalli partibus. 6. ὀρόντην iox. 7. πεντακόσια εἰκοσι cum
 legatur l. c., nescio an πέντε ortum sit ex litera ε male repetita. 10. Μα-
 λιμ ἐκεῖσε. 12. δ' ἐστὶ ex Cor., quod sane aridet. 13. καὶ αὕτη
 om. E. — ἡ post αὕτη add. F. 15. τοῦ παμφυλίου καὶ κιλικίου
 τρόπου E. 17. ἀθηναῖος codd., Tzsch. accentum retraxit. 19. μου-
 ρῆνα Dh.

ρος. οἷς δ' ἐπανιόντα εἰς Ῥώμην ἠσπάζοντο καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ πρῶτοι ἐντυγχάνοντες, τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἔφη·

ἦκω, νεκρῶν κενθμῶνα καὶ σκότον πύλας
λιπών.

ὀλίγον δ' ἐπιβιὸς χρόνον ἐν συμπτώσει τῆς οἰκίας, ἐν ἣ ᾔκει, 5
διεφθάρη, νύκτωρ γενομένη. Ξέναρχος δέ, οὗ ἠκροασάμεθα ἡμεῖς, ἐν οἴκῳ μὲν οὐ πολὺ διέτριψεν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ἀθήησι καὶ τὸ τελευταῖον ἐν Ῥώμῃ, τὸν παιδευτικὸν βίον ἐλό-
μενος· χρησάμενος δὲ καὶ τῇ Ἀρείου φιλίᾳ καὶ μετὰ ταῦτα
τῇ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ διετέλεσε μέχρι γήρως ἐν τιμῇ 10
ἀγόμενος· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς πηρωθεὶς τὴν ὄψιν κα-
τέστρεψε νόσῳ τὸν βίον.

5. Μετὰ δὲ τὸν Καλύκαδρον ἡ Ποικίλη λεγομένη πέτρα,
κλίμακα ἔχουσα λατομητὴν ἐπὶ Σελεύκειαν ἄγουσαν. εἶτ' Ἀνε-
μούριον ἄκρα, ὁμώνυμος τῇ προτέρᾳ, καὶ Κράμβουσα νῆσος 15
καὶ Κώρυνκος ἄκρα, ὑπὲρ ἧς ἐν εἴκοσι σταδίοις ἐστὶ τὸ Κω-
ρῦκιον ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φέεται. ἔστι δὲ κοιλὰς

C. 671 μεγάλη κυκλοτερῆς, ἔχουσα περικειμένην ὄφρην πετρώδη, παν-
ταχόθεν ἰκανῶς ὑψηλὴν· καταβάντι δ' εἰς αὐτὴν ἀνώμαλόν ἐστιν
ἔδαφος καὶ τὸ πολὺ πετρωῶδες, μεστὸν δὲ τῆς θαμνώδους ὕλης 20
ἀειθαλοῦς τε καὶ ἡμέρου· παρέσπαρται δὲ καὶ τὰ ἐδάφη τὰ
φέροντα τὴν κρόκον. ἔστι δὲ καὶ ἄντρον αὐτόθι, ἔχον πηγὴν
μεγάλην, ποταμὸν ἐξιῆσαν καθαροῦ τε καὶ διαφανοῦς ὕδατος,
εὐθὺς καταπίπτοντα ὑπὸ γῆς· ἐνεχθεὶς δ' ἀφανῆς ἔξισιν εἰς
τὴν θάλατταν· καλοῦσι δὲ Πικρὸν ὕδωρ. 25

6. Εἰθ' ἡ Ἐλαιούσσα νῆσος μετὰ τὴν Κώρυνκον, προσκει-

1. Malim ἐκ Ῥώμης: v. ad V, 213 extr. 2. τοῦ om. F. 5. ἐν
ἢ περ κατῴκει ald. 6. νυκτὸς γενομένης ald. 9. ἀρίου codd., Tzsch.
corr., coll. Dione LI, 16. LII, 36. Suet. Aug. 89. 10. τῇ om. hi.
— τοῦ ante Καίσαρος add. F (?) edd. 13. κάλυκον C: v. ad 671
extr. 14. τὴν ante Σελεύκειαν add. C. 15. προτέρᾳ] πέτρα C.
17. ᾧ] ἢ E. — ἔστι δὲ om. E. 21. καὶ ante τὰ ἐδάφη aster. inclusit Cor.
23. τε καὶ om. w. 24. ὑπὸ γῆν edd. — ἔξισιν F. 26. ἐλαιούσσα
CEF ἐλέουσα codd. rell. ald.; Tzsch. mutavit: cf. ad XII, 535. — τὴν
om. maxx edd.: cuius omissionis haec videtur esse causa, quod paulo
post legitur ὁ Κώρυνκος.

μένη τῇ ἡπειρῷ, ἣν συνώκισεν Ἀρχέλαος καὶ κατασκευάσατο
 βασιλείων, λαβὼν τὴν Τραχειῶτιν Κιλικίαν ὅλην πλὴν Σελευ-
 κείας, καθ' ὃν τρόπον καὶ Ἀμόντας πρότερον εἶχε καὶ ἔτι πρό-
 5 τερον Κλεοπάτρα. εὐφροῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ λη-
 τήρια καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν (κατὰ γῆν μὲν διὰ A. 988
 τὸ μέγεθος τῶν ὄρων καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ
 γεωργία ἐχόντων μεγάλα καὶ εὐκατατρόχαστα, κατὰ θάλατταν
 δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης καὶ τῶν λιμέ-
 νων καὶ ἐρυσμάτων καὶ ὑποδνηρίων), ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ
 10 τοιοῦτο βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαί-
 οῖς ἡγεμόσιν εἶναι, τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις, οἳ μὴτ'
 αἰεὶ παρῆναι ἐμελλον, μήτε μεθ' ὄπλων. οὕτω μὲν Ἀρχέλαος
 ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ τὴν τραχειῖαν Κιλικίαν. εἰσὶ δ'
 15 ὄροι ταύτης μεταξὺ Σόλων τε καὶ Ἐλαιούσσης ὁ Λάμος πο-
 ταμὸς καὶ κόμη ὁμώνυμος.

7. Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου τοῦ Ζηρικέτου πει-
 ρατήριόν ἐστιν ὁ Ὀλυμπος, ὄρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον,
 ἀφ' οὗ κατοπτέυεται πᾶσα Λυκία καὶ Παμφυλία καὶ Πισιδία
 καὶ Μιλυάς· ἀλόντος δὲ τοῦ ὄρους [ὑπὸ] τοῦ Ἰσαυρικοῦ, ἐνέπηρ-
 20 σεν ἑαυτὸν πανοίκιον. τούτου δ' ἦν καὶ ὁ Κώρνος καὶ ἡ
 Φασηλὶς καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία· πάντα δ' εἶλεν ὁ
 Ἰσαυρικός.

8. Μετὰ δὲ Λάμον Σόλοι, πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλλης Κι-
 λικίας ἀρχὴ τῆς περὶ τὸν Ἰσσόν, Ἀχαιῶν καὶ Ῥοδίων κτίσμα
 25 τῶν ἐκ Λίνδου· εἰς ταύτην λειπανδρήσασαν Πομπήιος Μάγνος

1. κατασκεύασε τὸ βασίλειον Dhí. 2. τραχειῶτιν CDF. 6. ὑποκει-
 μένων Cor. de coni. Palm. (Exercc. in auctt. Gr. p. 349). 9. ὑποδε-
 κτηρίων w edd. inde a Cas. 10. τοιοῦτον Dix. — μᾶλλον] μὲν Dhí:
 μᾶλλον ante βασιλεύεσθαι collocat x. — τῶν ὄρων F. 11. μηδ'
 codd., Cor. corr. 14. ἐλειούσσης CD (in hoc alterum σ sec. m. add.)
 Fh ἐλειούσσης codd. rell. ald.: Tzsch. mut. — λάμος, et τ supra γ add.,
 C λάμνος codd. rell., Tzsch. corr. coll. Ptolem. V, 6. Steph. s. v.; idem
 error paulo post recurrit in codd. 16. Ζηρικέτου F. 19. καὶ Μι-
 λυάς om. mox edd. — Μιλυάς] λιλυάς CDhwz λιλυάς i. — ὑπὸ om.
 codd.: Tzsch. add. de sent. Cas. 20. ἡ κώρνος w. 21. φασηλὶς
 codd., Hopp. corr. 23. λάμμον, et τ sup. γ add., C λάμμον codd.
 rell., Tzsch. corr.: v. supra. 24. τὸν om. EF. 25. καλίνδου D κα-

ρος. ὡς δ' ἐπανιόντα εἰς Ῥώμην ἠσπάζοντο καὶ ἐπυθάνοντο οἱ πρῶτοι ἐντυγχάνοντες, τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἔφη·

ἦκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπῶν.

ὀλίγον δ' ἐπιβιούς χρόνον ἐν συμπτώσει τῆς οἰκίας, ἐν ἣ ᾤκει, 5
διεφθάρη, νύκτωρ γενομένη. Ξέναρχος δέ, οὗ ἠκροασάμεθα
ἡμεῖς, ἐν οἴκῳ μὲν οὐ πολὺ διέτριψεν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ
Ἀθήνησι καὶ τὸ τελευταῖον ἐν Ῥώμῃ, τὸν παιδευτικὸν βίον ἐλό-
μενος· χρησάμενος δὲ καὶ τῇ Ἀρείου φιλίᾳ καὶ μετὰ ταῦτα
τῇ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ διετέλεσε μέχρι γῆρας ἐν τιμῇ 10
ἀγόμενος· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς τελευταίας πηρωθεὶς τὴν ὄψιν κα-
τέστρεψε νόσφ τὸν βίον.

5. Μετὰ δὲ τὸν Καλύκαδρον ἡ Ποικίλη λεγομένη πέτρα,
κλίμακα ἔχουσα λατομητὴν ἐπὶ Σελεύκειαν ἄγουσαν. εἴτ' Ἀνε-
μούριον ἄκρα, ὁμώνυμος τῇ προτέρᾳ, καὶ Κράμβουσα νῆσος 15
καὶ Κώρυκος ἄκρα, ὑπὲρ ἧς ἐν εἴκοσι σταδίοις ἐστὶ τὸ Κω-
ρύκιον ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φύεται. ἔστι δὲ κοιλὰς

C. 671 μεγάλη κυκλοτερῆς, ἔχουσα περικειμένην ὄφρον πετρώδη, παν-
ταχόθεν ἰκανῶς ὑψηλὴν· καταβάντι δ' εἰς αὐτὴν ἀνώμαλόν ἐστιν
ἔδαφος καὶ τὸ πολὺ πετρωῶδες, μεστὸν δὲ τῆς θαμνώδους ὕλης 20
ἀειθαλοῦς τε καὶ ἡμέρον· παρέσπαρται δὲ καὶ τὰ ἐδάφη τὰ
φέροντα τὴν κρόκον. ἔστι δὲ καὶ ἄντρον αὐτόθι, ἔχον πηγὴν
μεγάλην, ποταμὸν ἐξιείσαν καθαροῦ τε καὶ διαφανοῦς ὕδατος,
εὐθὺς καταπίπτοντα ὑπὸ γῆς· ἐνεχθεὶς δ' ἀφανῆς ἐξιείσιν εἰς
τὴν θάλατταν· καλοῦσι δὲ Πικρὸν ὕδωρ. 25

6. Εἴθ' ἡ Ἐλαιούσσα νῆσος μετὰ τὴν Κώρυκον, προσκει-

1. Malim ἐκ Ῥώμης: v. ad V, 213 extr. 2. τοῦ om. F. 5. ἐν ἥπερ κατάρκει ald. 6. νυκτὸς γενομένης ald. 9. ἀρίου codd., Tzsch. corr., coll. Dione LI, 16. LII, 36. Suet. Aug. 89. 10. τῇ om. h. — τοῦ ante Καίσαρος add. F' (?) edd. 13. κάλυδρον C: v. ad 671 extr. 14. τὴν ante Σελεύκειαν add. C. 15. προτέρᾳ] πέτρα C. 17. ᾧ] ἡ E. — ἔστι δὲ om. E. 21. καὶ ante τὰ ἐδάφη aster. inclusit Cor. 23. τε καὶ om. w. 24. ὑπὸ γῆν edd. — ἐξιείσιν F. 26. ἐλαιούσσα CEF ἐλέουσα codd. rell. ald.; Tzsch. mutavit: cf. ad XII, 535. — τὴν om. mwx edd.: cuius omissionis haec videtur esse causa, quod paulo post legitur ὁ Κώρυκος.

μέτη τῇ ἠπειρῶ, ἣν συνήκισεν Ἀρχέλαος καὶ κατεσκευάσατο
 βασιλείων, λαβὼν τὴν Τραχειῶτιν Κιλικίαν ὅλην πλὴν Σελευ-
 κείας, καθ' ὃν τρόπον καὶ Ἀμύντας πρότερον εἶχε καὶ ἔτι πρό-
 5 τερον Κλεοπάτρα. εὐφροῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ λη-
 τὸ μέγεθος τῶν ὄρων καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ
 γεωργία ἐχόντων μεγάλα καὶ εὐκατατρόχαστα, κατὰ θάλατταν
 δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης καὶ τῶν λιμέ-
 10 των καὶ ἐρμμάτων καὶ ὑποδυτηρίων), ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ
 τοιοῦτο βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαί-
 οῖς ἡγεμόσιν εἶναι, τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις, οἳ μὴτ'
 αἰεὶ παρεῖναι ἐμέλλον, μῆτε μεθ' ὄπλων. οὕτω μὲν Ἀρχέλαος
 ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ τὴν τραχειῶν Κιλικίαν. εἰσὶ δ'
 ὄροι ταύτης μεταξὺ Σόλων τε καὶ Ἐλαιούσσης ὁ Λάμος πο-
 15 ταμὸς καὶ κόμη ὁμώνυμος.

7. Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου τὸ Ζηνικέτου πει-
 ρατήριόν ἐστιν ὁ Ὀλυμπος, ὄρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον,
 ἀφ' οὗ κατοπτέυεται πᾶσα Ἀνκία καὶ Παμφυλία καὶ Πισιδία
 καὶ Μιλυάς· ἀλόντος δὲ τοῦ ὄρους [ὑπὸ] τοῦ Ἰσαυρικοῦ, ἐνέπηρ-
 20 σεν ἑαυτὸν παροίκιον. τούτου δ' ἦν καὶ ὁ Κώρνος καὶ ἡ
 Φασηλῖς καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία· πάντα δ' εἶλεν ὁ
 Ἰσαυρικός.

8. Μετὰ δὲ Λάμον Σόλοι, πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλλης Κι-
 λικίας ἀρχὴ τῆς περὶ τὸν Ἰσσόον, Ἀχαιῶν καὶ Ῥοδίων κτίσμα
 25 τῶν ἐκ Λίνδου· εἰς ταύτην λειπανδρήσασαν Πομπήιος Μάγνος

1. κατεσκευάσατε τὸ βασιλείων *Dhí*. 2. τραχειῶτιν *CDF*. 6. ὑποκει-
 μέτων *Cor. de coní. Palm.* (*Exerc. in auctt. Gr. p. 349*). 9. ὑποδε-
 κτηρίων *w* *edd. inde a Cas.* 10. τοιοῦτον *Díx.* — μᾶλλον] μὲν *Dhí*:
 μᾶλλον ante βασιλεύεσθαι collocat *x.* — τῶν ὄρων *F.* 11. μὴδ'
codd., Cor. corr. 14. ἐλαιούσσης *CD* (*in hoc alterum σ sec. m. add.*)
Fh ἐλαιούσσης *codd. rell. ald.*: *Tzsch. mut.* — λάγμος, et *τ supra γ add.,*
C λάτμος codd. rell., Tzsch. corr. coll. Ptolem. V, 6. Steph. s. v.; idem
error paulo post recurrit in codd. 16. ζηνικέτου *F.* 19. καὶ Μι-
 λυάς *om. ποx edd.* — Μιλυάς] λιλυάς *CDhwx* λιλυάς *i.* — ὑπὸ *om.*
codd.: *Tzsch. add. de sent. Cas.* 20. ἡ κώρνος *w.* 21. φασηλῖς
codd., Hopp. corr. 23. λάγμον, et *τ sup. γ add., C λάτμον codd.*
rell., Tzsch. corr.: *v. supra.* 24. τὸν *om. EF.* 25. καλίνδου *D* κα-

κατώκισε τοὺς περιγενομένους τῶν πειρατῶν, οὗς μάλιστα ἔγνω σωτηρίας καὶ προνοίας τινὸς ἀξίους, καὶ μετωνόμασε Πομπηϊόπολιν. γέγονασι δ' ἄνδρες ἐνθένδε τῶν ὀνομαστώων Χρῦσιππὸς τε ὁ στωικὸς φιλόσοφος, πατρὸς ὧν Ταρσέως ἐκείθεν μετοικήσαντος, καὶ Φιλήμων, ὁ κωμικὸς ποιητής, καὶ Ἄρατος, ὁ 5 τὰ φαινόμενα συγγράψας ἐν ἔπεσιν.

9. Ἐἶτα Ζεφύριον ὁμώνυμον τῷ πρὸς Καλυκάδην· εἴτ' Ἀγγιᾶλη μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, κτίσμα Σαρδαναπάλλον, C. 672 φησὶν Ἀριστόβουλος· ἐνταῦθα δ' εἶναι μῆμα τοῦ Σαρδαναπάλλον καὶ τύπον λίθινον, συμβάλλοντα τοὺς τῆς δεξιᾶς χειρὸς 10 δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα, καὶ ἐπιγραφὴν εἶναι Ἀσσυρίοις γράμμασι τοιάνδε· Σαρδανάπαλλος ὁ Ἀνακυνδαράξω παῖς, Ἀγγιᾶλην καὶ Ταρσὸν ἔδδειμεν ἡμέρη μιῇ· ἔσθιτε, πῖνε, παῖζε· ὡς τᾶλλα τούτου οὐκ ἄξια, τοῦ

λίθου i. — μάγνης F. 2. καὶ προνοίας et μετωνόμασε om. w. — τινὸς om. DEi. — πομπηϊούπολιν E edd.: v. ad p. 664. 3. ἐνθάδε F ald. ἐντεύθεν E, in quo hic locus in brevius contractus legitur. — ὀνομασιστοτάτων Dhi ὀνομάτων ἄξια (?) s. 4. μετοικήσαντος F. 6. ποιήσας γρ. συγγράψας w. 7. καλύδην codd., exc. Eποικ, ita ut multo maioris auctoritatis sit h. l. brevior forma, quam usurpatam esse a quibusdam tradit Steph. s. v. Ὑρία. Nihilominus Strabonem lectore non monito formas mutasse haud facile crediderim. 8. τῆς om. E. — σαρδαναπάλου Cποικ edd. 9. σαρδαναπάλου Cποικ edd. 11. ὑποκροτοῦντα E. Apud Athen. XII, p. 530 eadem ex Aristobulo referentem legitur ἐπικροτοῦντα. — ἔνιοι δὲ ante καὶ add. codd., exc. E, edd.: quae cum non habeant, quo referantur, ac praeterea sequentia quoque ab Aristobulo tradita esse ex Athenaei l. c. appareat, omittere ea cum E non dubitavi. — φασι post εἶναι add. edd. inde a Xyl. 12. σαρδανάπαλος Cποικ edd. — κυνδαράξω exhibet Steph. s. v. Ἀγγιᾶλη, sed plenior formam tuentur Athen. l. c. et VIII, 335. Arrhian. de Exp. Alex. II, 5. Suid. s. v. Σαρδαναπάλους. 13. ἐν ante ἡμέρη add. Cas. 14. Ante ἔσθιτε ald. addit verba: σὺ δ' ᾧ ξῖνε, quae leguntur apud Arrhian. Suidam ll. cc. Schol. ad Aristoph. Av. v. 1022; sed non adduntur ap. Athen. et Steph. ll. cc. Recte igitur Tzsch. ea ciecit. — Verba ὡς τᾶλλα — ἀποκροτήματος om. ποικ Guar. In ald. omnia inde ab ὡς τᾶλλα — ἄλειπται post epigramma reiciuntur, quod in plerisque edd. h. l. legi ad proxima adnotabimus, quodque in ποικ ald. subiicitur verbo παῖζε. Praeterea post τᾶλλα ald. add. τὰ ἀνθρώπινα ex Arrhiano haud dubie petita: cf. Suid. l. c.

ἀποκροτήματος. μέμνηται δὲ καὶ Χοιρίλος τούτων· καὶ δὴ A. 989
καὶ περιφέρεται τὰ ἔπη ταυτί·

ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἀφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα λείπεται.

5 10. Ὑπέρεκται δὲ τὰ Κύνδα τῆς Ἀγχιάλης ἔρμα, φ'
ἐχρήσαντό ποτε οἱ Μακεδόνες γαζοφυλακίῳ· ἦρε δὲ τὰ χρή-
ματα Εὐμένης, ἀποστάς Ἀντιγόνου. ἔτι δ' ὑπερθεν τούτου τε
καὶ τῶν Σόλων ὄρεινῆ ἔστιν, ἐν ἣ Ὀλβη πόλις, Διὸς ἱερὸν

1. Post ἀποκροτήματος in edd. a Cas. usque ad Cor. leguntur
hi versus:

εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄξει,
τερπόμενος θαλήσι· θανόντι τοι οὐ τις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα λείπεται.
ἦδε σοφῆ βίότοιο παραίνεις ἀνθρώποισιν.

Qui versus plane om. in DFhi, in margine leguntur, praemissis verbis
τὸ ὄλον ἐπίγραμμα, in Cgv. Post verba τὰ ἔπη ταυτί collocantur in
uxy, ita ut versus illi duo ταῦτ' ἔχω — λείπεται semel modo legantur,
ultimus vero ἦδε σοφῆ — ἀνθρώποισιν omittatur: quod cur factum sit,
satis liquet. Inde liquido apparet a Strabone ipso epigramma illud non
fuisse additum, sed in margine primum a docto quodam lectore adno-
tatum ac postea in verborum seriem ab aliis alio loco receptum. Recte
igitur Cor. e Strabonianis remotum in paginae calcem reiecit. Nec fu-
giet quemquam, corruiere nunc magna ex parte ea, quae Naekius, acutis-
simus vir, disputavit de hoc loco in libro de Choerilo Samio p. 203 sqq.
Offenditur autem in versibus istis haec scripturae varietas: v. 1. τὸν θυ-
μὸν Cs; idem legitur ap. Athen. VIII, p. 336 et in Anthol. Plan.: cf.
Jacobs. Anthol. Gr. VI (I, 1), p. 375 sqq. — v. 2. θαλείαις uxy; quod
ex C Tzsch. affert θαίσι non inuenio a Weilandio enotatum, nec verum
puto. — v. 4. τοῦτ' ἔχω g. — καὶ ἀφύβρισα Cgvxy καφύβρισα os.
— χειρίλογος Dh χοιρίλογος gv χοιρίλος uy. — τούτου ποσῶ Cor.
3. ἐφύβρισα max edd., idemque alii auctores exhibent, inter quos Steph.
s. v. Ἀγχιάλη Strabonem videtur esse secutus; nostram scripturam reddi-
disse videri possit Cicero in Tusc. quaest. V, 35. 4. ἔμαθον F. — τὰ
δ' ἄλλα καὶ F. 5. ἀγχιάλου ald. cum Arrhian. de Exp. Alex. II, 5, 6.
6. εὖρε F. 7. εὐμένης F. — ὑπερθε CE edd. 8. ὄλβοι CEFμοx
ὄλβια x ὄλβος g ald.: Ὀλβη, quod Dhisw exhibent, Tzsch. rec., atque
ita vocatur etiam ab Hierocle p. 709; aliis audit Ὀλβα.

ἔχουσα, Αἴαντος ἴδρυμα τοῦ Τεύκρου· καὶ ὁ ἱερὸς δυνάστης ἐγένετο τῆς Τραχειώτιδος· εἰτ' ἐπέθεντο τῇ χώρᾳ τύραννοι πολλοί, καὶ συνέστη τὰ ληστήρια. μετὰ δὲ τὴν τούτων κατάλυσιν ἐφ' ἡμῶν ἤδη τὴν τοῦ Τεύκρου δυναστείαν ταύτην ἐκάλουν, τὴν δ' αὐτὴν καὶ ἱερωσύνην· καὶ οἱ πλεῖστοί γε τῶν ἱερασαμένων ὠνομάζοντο Τεῦκροὶ ἢ Αἴαντες. εἰσιούσα δὲ Ἄβα κατ' ἐπιγαμίαν εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ἢ Ζηνοφάνους θυγάτηρ, ἐνὸς τῶν τυράννων, αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχήν, προλαβόντος τοῦ πατρὸς ἐν ἐπιτρόπον σχήματι· ὕστερον δὲ καὶ Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα κατεχαρίσαντο ἐκείνη, θεραπείαις ἐκλιπαρηθέντες· ἔπειθ' 10

A. 990 ἢ μὲν κατελύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ γένους διέμεινεν ἡ ἀρχή. μετὰ δὲ τὴν Ἀγγιάλην αἱ τοῦ Κύδνου ἐκβολαὶ κατὰ τὸ Ῥήγμα καλούμενον. ἔστι δὲ λιμνάζων τόπος, ἔχων καὶ παλαιὰ νεώρια, εἰς ὃν ἐκπίπτει ὁ Κύδνος ὁ διαρρέων μίσην τὴν Ταρσόν, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου· καὶ 15 ἔστιν ἐπίγειον ἢ λίμνη τῆς Ταρσοῦ.

- C. 673 11. Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο ἢ παραλία πᾶσα, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαιᾶς ἀρξάμενη, πρὸς ἰσημερινὰς ἀνατολὰς ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων ἐκτείνεται δύσεων· εἰτ' ἐπὶ τὴν χειμερινὴν ἀνατολὴν ἐπιστρέφει μέχρι Ἰσοῦ, ἀντεῦθεν ἤδη καμπὴν λαμβάνει πρὸς νότον 20 μέχρι Φοινίκης, τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς δύσιν μέχρι στηλῶν τελευτᾷ. τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδευμένης χερσονήσου οὗτός ἐστιν ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχρι Ἄμισου· τὸ γὰρ ἐλάχιστον ἐξ Ἄμισου διάστημα ἐπὶ τοὺς Κιλικίων ὄρους τοῦτ' ἔστιν· ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν εἰκοσὶν εἰς 25 εἰς Ταρσὸν στάδιοι, ἀκαεῖθεν οὐ πλείους ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ

1. τοῦ] καὶ D. 2. τραχιώτιδος CF. 5. ἱερασαμένων F ἱερουσαμένων ald. 7. τούτων Cor. 8. αὐτὴ F. — προλαβόντος F. 12. ῥήγμα F. 13. πάλαι codd., exc. impx. 14. ἐκπίπτει edd. 16. ἐπίγειον F. 20. κάμπτην F. 26. πέντε post πλείους add. codd., exc. F, edd.: quem numerum a Strabone scribi non potuisse liquet ex iis quae et ab aliis auctoribus et a Strabone ipso traduntur de Tarsi situ. Ac ridiculam prorsus foret quod mox additur: οὗτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἰσοῦν ἰγγυτέρω ἔστιν ἢ ἐπὶ Κύδνον. Non dubitavi igitur omiūtere cum F numerum, ortum haud dubie ex litera e male repetita.

Κύδνον. καὶ μὴν ἐπὶ γε Ἰσὸν καὶ τὴν κατ' αὐτὴν θάλατταν οὐτ' ἄλλη ὁδὸς συντομωτέρα ἐστὶν ἐξ Ἀμισοῦ τῆς διὰ Ταρσοῦ, οὐτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἰσὸν ἔγγυτέρω ἐστὶν ἢ ἐπὶ Κύδνον, ὥστε δῆλον, ὅτι ταῖς μὲν ἀληθείαις οὗτος ἂν εἴη ὁ ἰσθμὸς, λέγεται
 5 δ' ὁμοῦ ὁ μέχρι τοῦ Ἰσοικοῦ κόλπον, παρακλεπτότων διὰ τὸ σημειῶδες. διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν, ἣν μέχρι τοῦ Κύδνου καταγάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαίνομεν τῇ μέχρι Ἰσοῦ, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι, καὶ τὸν Ταῦρόν φαμεν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῆδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς
 10 Ἰνδικῆς.

12. Ἡ δὲ Ταρσὸς κεῖται μὲν ἐν πεδίῳ, κτίσμα δ' ἐστὶ τῶν μετὰ Τριαπολέμου πλανηθέντων Ἀργείων κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς· διαρρεῖ δ' αὐτὴν μέσην ὁ Κύδνος πᾶρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον τῶν νέων· ἄτε δὴ τῆς πηγῆς οὐ πολὺ ἄπωθεν οὔσης, καὶ
 15 τοῦ ρεῖθρου διὰ φάραγγος βαθείας ἰόντος, εἰτ' εὐθὺς εἰς τὴν πόλιν ἐκπίπτοντος, ψυχρόν τε καὶ ταχὺ τὸ ρεῦμά ἐστιν, ὅθεν καὶ τοῖς παχυνευροῦσι ροῖζομένοις καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις A. 991 ἐπικουρεῖ.

13. Τοσαύτη δὲ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις σπουδὴ πρὸς τε
 20 φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδείαν ἐγκύκλιον ἅπασαν γέγονεν, ὥσθ' ὑπερβέβληνται καὶ Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ εἴ τινα ἄλλον τόπον δυνατὸν εἰπεῖν, ἐν ᾧ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ φιλοσόφων γέγονασι. διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἐνταῦθα μὲν οἱ

3. ἔγγυτερον E. 4. τῇ μὲν ἀληθεῖα x. 5. περικρυπτότων ald. a praedonibus Guar., quem secutus Tzsch. inepte scripsit παρὰ κλεπτότων. 6. δὲ] δὴ μακx. 7. ἦν om. E Cor. parum apte, ut verborum structurae nimirum consulerent. — ἀποφαινόμενοι codd. edd., correxi e conii. Grosk., quam verissimam esse cum ipsius verbi vis tum verborum connexus docet. 8. τῇ] τὴν CDFητω τῇ τὴν E. 9. διήκειν om. Dhi. 14. δῆ] δὲ Cor. — ἄποθεν Cg. 16. τραχὺ γήιx ald. 17. καὶ ροῖζομένοις κτήνεσι Cor. ροῖξεσθαι falso explicans (v. nott. ad Interpr. gall.) fluxione laborare; simili sensu Xyl. scripserat ποδαγριζομένοις verbo donans Strabonem novo atque inaudito. Quod Falcon. tradit ροῖζομένοις καὶ ἀγριζομένοις legi in os, haud dubie falsum est. Eust. ad Dion. v. 867 om. ροῖζομένοις satis commode. 22. δυνατὸν om. Di. — τῶν ante φιλοσόφων add. edd. 23. τῶν λόγων post φιλοσόφων add. ald., iisque καὶ praemisit Xyl.: inde καὶ τῶν φιλολόγων

φιλομαθοῦντες ἐπιχώριοι πάντες εἰσί, ξένοι δ' οὐκ ἐπιδημοῦσι
 ῥαδίως· οὐδ' αὐτοὶ οὔτοι μένουσιν αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ τελειοῦν-
 ται ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες ξενιτεύουσιν ἠδέως, κατέρ-
 χονται δ' ὀλίγοι. ταῖς δ' ἄλλαις πόλεσιν, ἃς ἀρτίως εἶπον,
 πλὴν Ἀλεξανδρείας, συμβαίνει τάναντία· φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐ- 5
 C. 674 τὰς πολλοὶ καὶ διατρίβουσιν αὐτόθι ἄσμενοι, τῶν δ' ἐπιχωρίων
 οὐ πολλοὺς οὔτ' ἂν ἔξω φοιτῶντας ἴδοις κατὰ φιλομάθειαν,
 οὔτ' αὐτόθι περὶ τοῦτο σπουδάζοντας· Ἀλεξανδρεῦσι δ' ἀμφό-
 τερα συμβαίνει· καὶ γὰρ δέχονται πολλοὺς τῶν ξένων καὶ ἐκ-
 πέμπουσι τῶν ἰδίων οὐκ ὀλίγους. καὶ εἰσι σχολαὶ παρ' αὐτοῖς 10
 παντοδαπαὶ τῶν περὶ λόγους τεχνῶν, καὶ τᾶλλα τ' εὐανδρεῖ
 καὶ πλεῖστον δύναται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα λόγον.

14. Ἄνδρες δ' ἐξ αὐτῆς γέγονασι τῶν μὲν στωικῶν Ἀντι-
 πατρός τε καὶ Ἀρχέδημος καὶ Νέστωρ, ἔτι δ' Ἀθηνόδοροι 15
 δύο· ὧν ὁ μὲν, Κορδυλίων καλούμενος, συνεβίωσε Μάρκῳ Κά-
 τωνα, καὶ ἔτελευτα παρ' ἐκείνῳ, ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ
 Καρανίτην φασὶν ἀπὸ κόμης τινός, Καίσαρος καθηγήσατο καὶ
 τιμῆς ἔτυχε μεγάλης· κατιῶν τε εἰς τὴν πατριδα ἤδη γηραιὸς
 κατέλυσε τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς φερομένην ὑπὸ τε
 ἄλλων καὶ Βοηθοῦ, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δη- 20
 μοκοπίαις ἰσχύσαντος τὸ πλεόν. ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος,
 κατ' ἀρχὰς ἀποδεξάμενος τὸ γραφὲν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις νί-
 κην ἔπος, καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ εὐχέρεια ἢ ἐπιπολάζουσα παρὰ τοῖς
 Ταρσεῦσιν, ὧστ' ἀπαύστως σχεδιάζειν παρὰ χρῆμα πρὸς τὴν

scribendum censuit Cas., Cor. scripsit καὶ τῶν λόγων: Tzsch. vero un-
 cinis incluserat. 3. κατέχονται codd., exc. EF. 5. συμμένει E.
 8. περὶ τούτου F. 11. ἄλλων post τῶν add. g edd. parum apte:
 ceterum cum haec paulo inconcinnius ad Tarsenses referantur, non ad
 Alexandrinos proxime praecedentes, deesse quaedam ante καὶ εἰσι κτλ.
 suspicatus est Cas., audaciusque Grosk. lacunas, quas detexisse sibi visus
 est, explevit: uterque frustra. Simplicior Falconeri est ratio, qui in pro-
 ximis scribendum esse censet καὶ τᾶλλα Ταρσὸς εὐανδρεῖ: sed ne haec
 quidem est probanda. — περὶ λόγων ald. περὶ λόγον Xyl. — τ'] δ' C
 Cor. 12. ἀπέχουσα CD (in hoc tamen ε sup. α sec. m. add.) gw.
 16. τελευτᾷ codd., Cor. corr. 18. τε] δὲ D. 24. ἀπαντοσχεδιάζειν scri-
 psit Cor., paulo audacius verbum inducens nullo alio exemplo probatum.

δεδομένην ὑπόθεσιν· καὶ δὴ καὶ γυμνασιαρχίαν ὑποσχόμενος
 Ταρσεῦσι τοῦτον ἀντὶ γυμνασιάρχου κατέστησε, καὶ τὰ ἀνα-
 λώματα ἐπίστευσε αὐτῷ. ἐφωράθη δὲ νοσησάμενος τὰ τε
 ἄλλα καὶ τοῦλαιον· ἐλεγχόμενος δ' ὑπὸ τῶν κατηγορῶν ἐπὶ τοῦ A. 992
 5 Ἀντωνίου, παρηγεῖτο τὴν ὀργήν, σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα λέγων,
 ὅτι, ὡς περ Ὅμηρος ἐξύμνησε Ἀχιλλεῖα καὶ Ἀγαμέμνονα καὶ
 Ὀδυσσεῖα, οὕτως ἐγὼ σέ· οὐ δίκαιος οὖν εἰμι εἰς τοιαύτας ἄγε-
 σθαι διαβολὰς ἐπὶ σοῦ. παραλαβὼν σὺν ὁ κατηγορῶς τὸν λό-
 γον, ἀλλ' Ὅμηρος μὲν, ἔφη, ἔλαιον *μὲν* Ἀγαμέμνονος οὐκ
 10 ἔκλεψε, ἀλλ' οὐδὲ Ἀχιλλέως, σὺ δέ· ὥστε δώσεις δίκην. δια-
 κρουσάμενος δ' οὖν θεραπείαις τισὶ τὴν ὀργήν, οὐδὲν ἤττον
 διετίλεσε ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς
 τοῦ Ἀντωνίου. τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνό-
 δωρος, τέως μὲν ἐπεχειρεῖ λόγῳ μεταίγειν κάκεινον καὶ τοὺς
 15 συστρασιώτας· ὡς δ' οὐκ ἀπείχοντο ὕβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο
 τῇ δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ καὶ ἐξέβαλεν αὐτούς,
 καταγνοὺς φυγῆν. οἱ δὲ πρῶτον μὲν κατετοιχογράφησαν αὐ-
 τοῦ τοιαῦτα·

ἔργα νέων, βουλαι δὲ μέσων, πορδαι δὲ γερότων.

C. 675

20 ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐν παιδιᾷς μέρει δεξάμενος ἐκέλευσε παρεπι-
 γράφαι — βρονταὶ δὲ γερότων, καταφρονήσας *δέ* τις τοῦ
 ἐπιαικοῦς, εὐλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέειπε πολὺ τῇ θύρα
 καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παριὼν τὴν οἰκίαν. ὁ δὲ τῆς στάσεως
 κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, τὴν νόσον τῆς πόλεως, ἔφη, καὶ τὴν
 25 καχεξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξοστι, καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν δια-
 χωρημάτων. οὗτοι μὲν στωικοὶ ἄνδρες· ἀκαθημαϊκὸς δὲ Νέ-

2. ἀντιγυμνασιάρχου codd., exc. sw, ex quibus Tisch. rec. ἀντὶ
 γυμνασιάρχου, quod quamvis et ipsum insolentius dictum sit, tamen
 unice verum videtur: haud facile enim dicatur, quid sit ἀντιγυμνασιάρχος.
 7. οἶν om. C. 9. μὲν post ἔλαιον om. πομπη Cor. 10. ἀλλ' om.
 wpx, atque insolentius sane additum est. Grosk. suspicatur οὐδ' Ὀδυσ-
 σέως excidisse post ἀλλ'. 11. δ' om. D. 13. ταύτην F. — τοιαύτην
 μὲν καταλαβὼν τὴν πόλιν D μὲν exhibent etiam hi. 14. λόγῳ] λέ-
 γων Dh. 15. συστρασιώτας ald., συστρατιώτας Hoppr. 17. κατ-
 ετοιχογράφησαν D. 20. Ἐπειτ' codd., Xyl. corr. 21. δ' ἔτι
 Dgmwpx (sed hic post corr.) δέ τι F; δὲ Cor. asteriscis inclusit, nec
 ferri potest.

στον ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλον καθηγησάμενος, τοῦ Ὀκταονίας παιδός, τῆς Καίσαρος ἀδελφῆς. καὶ οὗτος δὲ προέστη τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον, καὶ διετέλεσε τιμώμενος παρὰ τε τοῖς ἡγεμόσι καὶ ἐν τῇ πόλει.

15. Τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,

οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ τούνομα μυθησαίμην,

Πλουτιάδης τε ἐγένετο καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων καὶ σχολὰς διατιθεμένων εὐφρωῶς· ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα ὡσπερ ἀπεφοίβαζε, τεθείσης ὑποθέσεως, τραγικὰ ὡς ἐπὶ πολὺ· γραμματικοὶ δέ, ὧν καὶ συγγράμματα ἔστιν, Ἀρτεμίδωρός τε 10
A. 993 καὶ Διόδωρος· ποιητῆς δὲ τραγωδίας ἄριστος τῶν τῆς Πλειάδος καταριθμωμένων Διονυσίδης. μάλιστα δ' ἡ Πρώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως φιλολόγων· Ταρσίων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἔστι μεστή. τοιαύτη μὲν ἡ Ταρσός. 15

16. Μετὰ δὲ τὸν Κύδνον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταονίας ῥέων, οὗπερ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν· φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος, ἐντεῦθεν εἰς Σόλους εὐθνηπλοία σταδίου εἶναι πεντακοσίου. πλησίον δὲ καὶ Μαλλός, ἐφ' ὕψους κειμένη, κρίσιμα Ἀμφιλόχου καὶ Μόψου, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, περὶ ὧν πολλὰ μυθολογεῖται· καὶ δὴ καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ Κάλχαντος λόγοις καὶ τῆς ἔριδος, ἣν ἤρισαν περὶ τῆς μαρτυκῆς ὁ τε Κάλχας καὶ ὁ Μόψος· ταύτην τε γὰρ τὴν ἔριν μεταφέρουσιν ἔτιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλικίαν, καλέσας ἐκεῖνος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν 25
Λυκίαν Καρίαν καὶ τὴν Τροίαν καὶ Λυδίαν *καὶ* Φρυγίαν·

4. ἐν om. Dh. 6. x' οὔνομα (sic) F. 7. τε] δὲ CDoax.
9. τὸ ante πολὺ add. C (?) edd., idque frequentius est: at v. Polluc. IX, 151. 13. ἀνδρῶν post φιλολόγων add. s. 16. κίνδυνον ἀπύραμος F. 18. εἰσολούς F. In E hic locus in brevius contractus ita legitur: εἰς σόλους ε φασὶ σταδίους. 20. Μαντοῦς] λητοῦς codd., Xyl. corr.: v. p. 642. 23. τε post ταύτην om. edd.: cf. I, 54. extr. II, 115. 26. Λυκίαν] Κιλικίαν ald.: cf. p. 665. XII, p. 573 extr. — καὶ λυκίαν καὶ φρυγίαν codd. (exc. E, ubi legitur κιλικίαν pro καὶ λυκίαν), Cor. corr. (cf. p. 665. X, 469): καὶ ante Φρυγίαν a Xyl. iam deletum Tzsch. male restituerat.

καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Κάλχατος ἐνταῦθα παραδιδόασιν αλ-
 λοι τε καὶ Σοφοκλῆς. οὐ μόνον δὲ τὴν περὶ τῆς μαρτυκῆς ἔριν
 μεμνηθέντας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. τὸν γὰρ Μόψον φασὶ καὶ
 τὸν Ἀμφίλοχον ἐκ Τροίας ἐλθόντας κτίσαι Μαλλόν· εἴτ' Ἀμ- C. 676
 5 φίλοχον εἰς Ἄργος ἀπελθεῖν, δυσσαρεστήσαντα δὲ τοῖς ἐκεῖ πάλιν
 ἀναστρέφαι δεῦρο, ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοινοῦς συμβαλεῖν
 εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον, πεσόντας δ' ἀμφοτέρους τα-
 φῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοισ· καὶ τῶν οἱ τάφοι δείκνυνται
 περὶ Μάγαρσα τοῦ Πυρράμου πλησίον. ἐνταῦθεν δ' ἦν Κράτης
 10 ὁ γραμματικὸς, οὗ φησι γενέσθαι μαθητῆς Παναίτιος.

17. Ὑπέρεκται δὲ τῆς παραλίας ταύτης Ἀλήιον πεδίον,
 δι' οὗ Φιλότας διήγαγεν Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἵππον, ἐκείνου τὴν
 φάλαγγα ἀγαρόντος ἐκ τῶν Σόλων διὰ τῆς παραλίας καὶ τῆς
 Μαλλώτιδος ἐπὶ τε Ἰσσοῦν καὶ τὰς Λαρείου δυνάμεις. φασὶ
 15 δὲ καὶ ἐναγίσαι τῷ Ἀμφιλόχῳ τὸν Ἀλεξάνδρῳ διὰ τὴν ἐξ
 Ἄργους συγγένειαν. Ἡσιόδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος A. 994
 ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφιλόχον φησιν, οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλήιον πε-
 δίον, οἱ δ' ἐν Συρίᾳ, ἀπὸ τοῦ Ἀλήιον ἀπίοντα διὰ τὴν ἔριν.

18. Μετὰ δὲ Μαλλὸν Αἰγαῖαι πολίχνην, ὕφορμον ἔχον·
 20 εἴτ' Ἀμανίδες πύλαι, ὕφορμον ἔχουσαι, εἰς ἃς τελευτᾷ τὸ Ἀμα-
 νὸν ὄρος ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθήκον, ὃ τῆς Κιλικίας ὑπέρεκται
 κατὰ τὸ πρὸς ἕω μέρος, αἱ μὲν ὑπὸ πλείονων δυναστεύομενον
 τυράννων, ἐχόντων ἐρύματα· καθ' ἡμᾶς δὲ κατέστη κύριος πάν-

3. τὸν γὰρ] τὸ μὲν γὰρ μοx. — φησι C. 4. ἀντίλοχον
 CFίμοxκx ἀντίλοχον w. — Verba ἐκ — Ἀμφιλοχον om. C. — μάλ-
 λον F. 5. ἐλθεῖν ald. 6. ἀνατρέφαι ald. 8. μὴ ἐν] μὲν ἐν.
 9. μάγαρσα CF μάγασσα codd. tell., exc. E, qui verum servavit.
 10. οὗ φασὶ γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον ald. Cor. 11. ἀλήιον codd.,
 exc. D (sed in hoc v erasum est) Ehi, ald.; Xyl. verum restituit: cf. Il. Z,
 201. Herod. VI, 95. Arghian. de exp. Alex. II, 5, 11. Articulum prae-
 mittit E commodissime. 12. φιλωτάς F. 14. μαλώτιδος om. —
 δαρίου F. 16. ἄργου F. — σολοις F. 17. ἀλήιον codd., exc. D
 (in hoc v erasum) hi: atque ita paulo post. 18. οἱ δ'] οὐδ' F.
 19. αἰγαῖα D (sed ai sup. a sec. m. add.) E: ε in paenultima exhi-
 bent Dio Cass. XLVII, 30. Tacit. Ann. XIII, 8. numi: v. Eckhel. Doctr.
 num. I, 3, p. 35 sqq. 20. εἰθ' ἄμανίδες D. — εὐμενίδης, et e sup. η
 add., F. 22. ὑπὸ om. F. 23. ἔρυμα F. — κύριος om. Dh.

των ἀγῆρ ἀξιόλογος καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ὀνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας Ταρκονδίμοτος, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε.

19. Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἴσσος πολίχνιον ὕφορμον ἔχον καὶ ποταμὸς Πίναρος. ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέπεσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ 5 Δαρείῳ· καὶ ὁ κόλπος εἴρηται Ἴσσικός· ἐν αὐτῷ δὲ πόλις Ῥωσὸς καὶ Μυριάνδρος πόλις καὶ Ἀλεξάνδρεια καὶ Νικόπολις καὶ Μόψον ἐστία καὶ Πύλαι λεγόμεναι, ὄριον Κιλικίων τε καὶ Σύρων. ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἐστὶ καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ μαντεῖον, τοὺς δὲ χρησμούς ἐνθεοὶ προθεσπί- 10 ζουσιν.

20. Μετὰ δὲ τὴν Κιλικίαν πρώτη πόλις ἐστὶ τῶν Σύρων Σελεύκεια ἢ ἐν Πιερίᾳ, καὶ πλησίον Ὀρόντης ἐκδίδωσι ποταμὸς. ἐστὶ δ' ἀπὸ Σελευκείας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλοῦς 15 ὀλίγον ἀπολείπων τῶν χιλίων σταδίων.

21. Τῶν δ' ἐν Τροίᾳ Κιλικίων, ὧν Ὅμηρος μέμνηται, πολὺ διεστώτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλικίων, οἱ μὲν ἀποφαινοῦσιν ἀρχηγέτας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ τούτων καὶ δεικνύουσι τινας τόπους κἀνταῦθα, ὥσπερ ἐν τῇ Παμφυλίᾳ Θήβην καὶ Λυρησσόν, οἱ δ' ἔμπαιιν καὶ Ἀλήϊόν τι πεδίον ἀκαεὶ δεικνύουσι. 20 περιωδευμένων δὲ καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου μερῶν τῆς προειρημέτης χερρονήσου, προσθετέον ἐστὶ καὶ ταῦτα.

C. 677 22. Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἀπαντας καταριθμεισθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερρονή- 25

2. ταρκονδίμοτος CF ταρκοδήμετος D atque, ut videtur, codd. rell.: Tzsch. corr. de sent. Cas., coll. Dion. Cass. XLI, 63. Cicer. ad. div. XV, 1. et numis. 4. ἔχων edd. inde a Xyl. 5. πίνδος D πίνδος codd. rell., Tzsch. corr., postquam multi ante eum verum viderant, coll. cum aliis tum Arrhian. de exp. Alex. II, 7, 2. 6. δαρῖω F. — ῥωσὸς (altero σ inter versus sec. m. addito) D ῥωσσός ἢ ῥώσος F. 7. ἔτρα ante πόλις add. edd.; πόλις om. x, ac satis incommodum est. 8. μοφουεστία F. — αἱ ante Πύλαι add. edd. inde a Cas. — διαλεγόμεναι F. 13. ὄροντης x. 18. δεικνύουσι F. 19. λυρησσόν x. 20. ἀλήϊον codd., exc. Ex (hic e corr.). 22. χερρονήσου F. — Quae leguntur inde a προσθετέον usque ad ἔχέτω πέραις (v. p. 681) om. x. 24. τοιαῦτα] ταῦτα Cor. 25. χερρονήσου F. — καταριθμεισθαι codd. edd.

- σου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενώτατος ἰσθμός ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσοῦ· αἱ δ' ἐκτὸς πλευραί, φησί, τριγωνοειδοῦς οὔσης, εἰσὶ μὲν ἄριστοι, παρήκουσι δὲ ἢ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελιδονίας, ἢ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐ-
 5 ξείνου, ἢ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. τὸ μὲν οὖν μόνους τοὺς ἐν τῇ χειρονήσῳ διὰ τῶν αὐτῶν ἐλέγχουτ' ἂν ψεῦδος ὄν, δι' ὧν ἠλέγξαμεν πρότερον, μὴ μόνους τοὺς ἐντὸς Ἄλωος. οἱ γὰρ περὶ Φαρνακίαν τόποι, ἐν οἷς τοὺς Ἀλιζώνους ἔφαμεν, ὡσπερ ἔξω τοῦ Ἄλωος εἰσιν, οὕτω καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ, εἴπερ
 10 καὶ τῶν στενῶν τῶν μεταξὺ Σινώπης καὶ Ἰσοῦ, καὶ οὐ τούτων γε μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' ἀλήθειαν στενῶν τῶν μεταξὺ Ἄμισοῦ τε καὶ Ἰσοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἀφόρισται τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰ κατ' αὐτὸν στενά, ἐκείνα ἀντὶ τούτων τιθείς. πάντων δ' εὐηθέστατον τὸ τὴν χειρονήσον τριγωνοειδῆ
 15 φήσαντα τρεῖς ἀποφήνασθαι τὰς ἔξω πλευράς· ὁ γὰρ τὰς ἔξω λέγων πλευράς ἔοικεν ὑπεξαίρουμένῳ τὴν κατὰ τὰ στενά, ὡς καὶ ταύτην οὔσαν πλευράν, οὐκ ἔξω δὲ οὐδ' ἐπὶ θαλάττῃ. εἰ μὲν τοίνυν τὰ στενά ταῦτα οὕτως ἦν συνηγμένα, ὥστε μικρὸν ἀπολείπειν τοῦ συνάπτειν *ἐπ' * ἀλλήλαις τὴν τε ἐπὶ Ἰσοῦν καὶ
 20 τὴν ἐπὶ Σινώπην πίπτουσαν πλευράν, συνεχώρει ἂν τριγωνοειδῆ λέγεσθαι τὴν χειρονήσον· νῦν δὲ γε τρισχιλίους σταδίους ἀπολειπόντων μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων στενῶν, ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν. ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ,
 25 γῆς περίοδον ἐπιγράψας. μένει δ' ἢ αὐτὴ ἀμαθία, κἂν εἰς

1. στενώτατος F. 2. τοῦ] τὸ F. — κατὰ] μετὰ D. 3. παρήκουσι] παροίκους F. 4. χελιδονίας D (sed e sec. m. est) h. 5. σινώπην F. 6. χειρονήσῳ F. — δι' αὐτῶν F. 7. ἄλιος F. 8. φαρνακία F. — ἀλιζώνας D ἀλιζώνας i Cor. 10. σινώπης F. 12. Ταροῦ pro Ἰσοῦ scribebatur censent Cor. et Grosk. propter ea quae p. 673 disputavit Strabo, parum recte illis usi: agitur hic tantum de Amiso pro Sinope in definiendo isthmo adhibenda: v. II, 68. 14. χειρονήσον F. 15. φάσαντα F. — ἀποφαίνεσθαι codd. (?), exc. CDx. — Verba ὁ γὰρ — πλευράς om. Dhí. — γὰρ] δὲ μοx. 18. μικρὸν] μῆρὸν F. 19. ἀπολείπει F. — ἐπ' asteriscis incl. Cor. 20. ἐνεχώρει w Tzsch. Cor. 21. γε om. w. 22. ἀμάθεια C. 23. τοιοῦτο CDh. 24. ὁ] οὐ F. 25. μένει δ' ἂν ἢ x Cor. — ἀμάθεια C.

τοῦλάχιστον καταγάγη διάστημα τις τὸν ἰσθμόν, ὅσον εἰρήκα-
 σιν οἱ πλείστον ψευδάμενοι τὸ ἥμισυ τοῦ πατρός, ὅσον εἰρηκε
 καὶ Ἀρτεμίδωρος, χιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους· οὐδὲ
 A. 996 γὰρ τοῦτο συναγωγὴν πω τριγωνοειδοῦς ποιεῖ σχήματος. ἀλλ'
 οὐδὲ τὰς πλευρὰς ὀρθῶς διήρηται τὰς ἕξω, τὴν ἀπὸ Ἴσσοῦ 5
 μέχρι Χελιδονίων εἰπών· λοιπὴ γὰρ ἐστὶν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἢ
 Λυκιακὴ παραλία ταύτη, καὶ ἡ τῶν Ῥοδίων περὶαία μέχρι Φύ-
 σκου· ἐντεῦθεν δὲ καμπὴν λαβοῦσα ἢ ἤπειρος ἄρχεται τὴν δευ-
 τέραν καὶ δυσμικὴν ποιεῖν πλευρὰν ἄχρι Προποντίδος καὶ Βυ-
 ζαντίου. 10

C. 678 23. Φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου, διότι τὴν χειρόνησον κα-
 τοικεῖ ταύτην ἑκακίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ
 βάρβαρα χωρὶς τῶν μιγάδων, ἐπὶ θαλάττῃ μὲν Κίλικες καὶ
 Πάμφυλοι καὶ Λύκιοι καὶ Βιθυνοὶ καὶ Παφλαγόνης καὶ Μα-
 ριανδωνοὶ καὶ Τρωῆς καὶ Κᾶρες, Πισίδαί δὲ καὶ Μυσοὶ καὶ 15
 Χάλυβες καὶ Φρύγες καὶ Μιλύαι ἐν τῇ μεσογαίᾳ, διαιτῶν ταῦτα
 ὁ Ἀπολλόδωρος ἑπτακαιδέκατόν φησιν εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν,
 ὃ νεώτερόν ἐστι τοῦ Ἐφόρου, τῶν δ' εἰρημέτων τὰ μὲν Ἑλλη-
 νικά μήπω κατὰ τὰ Τρωικά καταφικίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα πολ-
 λὴν ἔχειν σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον· καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ 20
 ποιητοῦ τό τε τῶν Τρωῶν καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων Πα-
 φλαγόνων καὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Καρῶν καὶ Λυκίων,
 Μήνας [τε] ἀντὶ Αὐδῶν καὶ ἄλλους ἀγνωστας, οἷον Ἀλιζῶ-
 νας καὶ Καύκωνας· ἐκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητειούς τε καὶ
 Σολύμους καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου καὶ Ἀλεγας· 25
 Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυνούς καὶ Μαριανδωνούς καὶ Πισίδας

1. καταγάγοι C καταγάγει F κατάγει w. — διαστήματι Dh διά-
 στημά τι ισx. 5. ὀρθῶς F. — διήρηται F διήρηκε x. 7. λυακὴ C.
 8. δευτέρα F. 9. δυτικὴν w. — ποιεῖ w Tzsch. 11. ὅτι μοx Cor.
 14. βυθνοὶ D βηθηνοὶ F. — Verba καὶ Μαριανδωνοὶ — καὶ Φρύ-
 γες om. F. — μαριανδωνοὶ D. 16. μήλυαι F. — διακῶν codd., Tzsch.
 corr. e coni. Cas.: cf. p. 679. 19. μήπω καὶ τὰ codd., Cas. corr.
 20. ἔχει codd., exc. F, ald.: Tzsch. corr. de coni. Cas. — σύγχυσι F.
 21. ποιητοῦ om. F. — τρωικῶν codd., exc. μοx. 22. λυκίων F κ-
 λικῶν codd. rell.: Cor. corr. 23. μήνας codd., exc. io. — τε om.
 codd., exc. i, ex quo rec. Cor. — ἰγνωστας F. 24. κητιούς codd.

καὶ Χάλυβας καὶ Μιλύας καὶ Καππάδοκας μὴδ' ὠνομάσθαι, τοὺς μὲν διὰ τὸ μηδέπω τοὺς τόπους κατοικήναι τούτους, τοὺς δὲ διὰ τὸ ἑτέροις γένεσι περιέχεσθαι, ὡς Ἰδρυεῖς μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσί, Δολίονες δὲ καὶ Βέβρονκες Φρυγί.

- 5 24. Φαίνεται δ' οὔτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτῶν ἱκανῶς, τὰ τε τοῦ ποιητοῦ ταράττων καὶ καταφενδόμενος. Ἐφόρου τε γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀπαιτεῖν ἐχρήν, τί δὴ τοὺς Χάλυβας τίθησιν ἐντὸς τῆς χειρονήσου, τοσοῦτον ἀφαστώτας καὶ Σινώπης καὶ Ἀμισοῦ πρὸς ἕω; οἱ γὰρ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν A. 997
- 10 τῆς χειρονήσου ταύτης τὴν ἀπὸ Ἰσοῦ γραμμὴν ἐπὶ τὸν Εὐξείνον, ὡς ἂν μεσημβρινὴν τινα τιθέασι ταύτην, [ἦν] οἱ μὲν εἶναι νομίζουσι τὴν ἐπὶ Σινώπης, οἱ δὲ τὴν ἐπ' Ἀμισοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν Χαλύβων οὐδεὶς· λοξὴ γὰρ ἐστὶ τελείως. ὁ γὰρ δὴ διὰ Χαλύβων μεσημβρινὸς διὰ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας γράφουτ'
- 15 ἂν καὶ τοῦ Εὐφράτου τὴν Καππαδοκίαν ὅλην ἐντὸς ἀπολαμβάνων καὶ τὴν Κομμαγηνὴν καὶ τὸν Ἀμανὸν καὶ τὸν Ἰσικὸν κόλπον. εἰ δ' οὖν καὶ τὴν λοξὴν γραμμὴν ὀρίζων τὸν ἰσθμὸν συγχωρήσασαιμεν, τὰ πλεῖστά γε τούτων, καὶ μάλιστα ἡ Καππαδοκία ἐντὸς ἀπολαμβάνουσι' ἂν καὶ ὁ νῦν ἰδίως λεγόμενος Πόντος, τῆς Καππαδοκίας μέρος ὧν τὸ πρὸς τῷ Εὐξείνῳ· ὥστ' εἰ τοὺς Χάλυβας τῆς χειρονήσου θετεῖον μέρος, πολὺ μᾶλλον τοὺς Κατάονας καὶ Καππάδοκας ἀμφοτέρους καὶ Ἀνκῶνας δέ, οὓς καὶ αὐτοὺς παρήκε. διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε τοὺς Χάλυβας, οὓς ὁ ποιητὴς Ἀλιζῶνας ἐκάλεσεν, ὥσπερ καὶ C. 679

1. καὶ Χάλυβας om. F. 3. περιδέχεσθαι w. — ἰδρυεῖς CDhosx: cf. Herod. V, 118. Steph. s. v. Ἰδρυεῖς. — τερμίλαι codd., Xyl. corr. 4. δολίονες codd., Cas. corr. 5. ἀπόφασι F. 7. Pro Ἐφόρου expectaveris Ἐφορον, atque ita scribendum esse censeo. 11. ἦν om. codd., Cor. add. 13. τῶν] τὴν DFh. — τελείως ald. — δὴ asteriscis incl. Cor. 14. χαλύβην F. 15. ἀπολαμβάνοντος μοx. 16. Ἰσικὸν] ἰσοῦ F. 17. ὀρίζει F. 19. ὑπολαμβάνοντ' ἂν F. 20. ὧν] ὄν Dhí. — τὸ om. Dhí, τῆς exhibit μοx Tzsch. 21. μέρη codd., exc. Etox. 23. αὐτὸς Eξ Cor.: cf. p. 680 init. 24. ἀλιζῶνους CEFw, uti XII, 549, 550, 552 constanter exhibit codd., et p. 677 tantum non omnes: alteram tamen formam, aliis etiam scriptoribus probatam, paulo ante et p. 680 tenent non minus constanter codd. omnes, ut incertum sit, utram praetulerit Strabo.

ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν; ἄμεινον γὰρ ἦν διαλεῖν καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ φάναι, τοὺς δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ποιητέον καὶ τῆς Κιλικίας. ὁ δὲ τὴν μὲν οὐδ' ὠνόμακε, τοὺς Κιλικίας δὲ τοὺς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ μόνον εἴρηκεν. οἱ οὖν ἐπ' Ἀντιπάτρῳ τῷ Δερβήτῃ καὶ οἱ Ὀμοναδεῖς καὶ ἄλλοι 5 πλείους οἱ συνάπτοντες τοῖς Πισίδαϊς,

οἱ οὐκ ἴσασι θάλατταν

ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλλεσσι μειγμένον εἶδαρ ἔδουσι, τίνα λάβωσι τάξιν; ἀλλ' οὐδὲ Λυδοὺς οὐδὲ Μήονας εἴρηκεν, εἴτε δύο εἴθ' οἱ αὐτοὶ εἰσι, καὶ εἴτε καθ' ἑαυτοὺς εἴτ' ἐν ἐτέρῳ 10 γένοι περιεχομένους. οὕτω γὰρ ἐπίσημον ἔθνος οὐκ ἀποκρῦψαι δυνατόν, ὃ τε μὴ λέγων περὶ αὐτοῦ μηδὲν οὐκ ἂν δόξειε παραλιπεῖν τι τῶν κυριωτάτων;

25. Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μυγάδες; οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν παρὰ τοὺς λεχθέντας τόπους ἢ ὠνομάσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἢ παρα- 15 λειψθῆναι ἄλλους, οὓς ἀποδώσομεν τοῖς μυγάσιν, οὐδέ γε αὐτῶν τινὰς τούτων, ὧν ἢ εἶπεν ἢ παρέλιπε. καὶ γὰρ εἰ κατεμίχθησαν, ἀλλ' ἢ ἐπικράτεια πεποίηκεν ἢ Ἕλληνας ἢ βαρβάρους· τρίτον δὲ γένος οὐδὲν ἴσμεν τὸ μικτόν.

26. Πῶς δὲ τρία γένη τῶν Ἑλλήνων ἐστὶ τὰ τὴν χειρῶ- 20 ρησον οἰκοῦντα; εἰ γάρ, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἴωνες καὶ Ἀθηναῖοι, λεγέσθωσαν καὶ οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς οἱ αὐτοὶ, ὥστε δύο ἔθνη γίνοιτ' ἂν· εἰ δὲ διαιρετέον κατὰ A. 998 τὰ ὕστερα ἔθνη, καθάπερ καὶ τὰς διαλέκτους, τέτταρα ἂν εἶη καὶ τὰ ἔθνη, καθάπερ καὶ αἱ διάλεκτοι. οἰκοῦσι δὲ τὴν χειρῶ- 25

1. ἐπεδείξαμεν F. 2. ὅπερ] ὃ E. 3. ἐπὶ τῆς Κιλικίας E et, om. articulo, F. — Κιλικίας] λυκίας Di. 4. ὠνόμασε Dhix edd. — τῇ om. Fw. 5. οἱ] εἰ F. — βερβήτη F. — μαοναδεῖς CDFis. 8. οὐδ' ἔθ' codd., exc. F: v. Od. A, 123. — ἔχουσι F. 9. τίν' ἂν ald. 10. καὶ ante εἴτ' ἐν add. CD(?) Fh. 11. οὐκ] οὔτε Cor. 12. ὃ τε] οὔτ' ὁ (sic) F, οὔτε codd. rell. edd., exc. Cor., qui scripsit οὔθ' ὃ, delete postea interrogationis signo: equidem recipiendam duxi Grosk. coniecturam et simpliciore et aptiore; similem mutationem v. XII, 555. 15. παρὰ] περὶ F. 17. ἢ ante εἶπεν om. Fw. 19. γένους C. 21. τὸ om. F. 24. ἔθνη] ἔθνη edd., praemisso articulo Cor.: recte tamen Cas. censuit ἔθνη legendum esse nisi velimus ineptire Strabonem; cf. VIII, 333. 25. καὶ τὰ om. sw Cor. — αἱ asteriscis inclusit Cor.

- ησον ταύτην, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφοροῦ διορισμόν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθάπερ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα δεδήλωται. τοιαῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν Ἐφορον διαπορεῖν ἄξιον, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδέν· τοῖς δὲ
- 5 ἑκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθῃσιν ἑπτακαιδέκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δίκαιαν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφοροῦ λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐ δέον· εἴρηκα δὲ τὴν αἰτίαν αὐτός, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας.
- 10 27. Μεταβάς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἔθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωικῶν εἰς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγεγονέ τινα καὶ ἔλλειπτε καὶ διέσπασται καὶ συνῆκται εἰς ἓν. οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διειτὴν ἀποφαινεῖ, δι' ἣν οὐ μέμνηται
- 15 τινῶν ὁ ποιητής· ἢ τῷ μήπω τότε οἰκίσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους C. 680 τούτου, ἢ τῷ ἐν ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οὐκ εἴρηκεν, οὐδὲ τὴν Κατασίαν, ὡς δ' αὐτως τὴν Λυκαονίαν, δι' οὐδέτερον τούτων· οὐ γὰρ ἔχομεν τοιαύτην ἱστορίαν ἐπ' αὐτῶν οὐδεμίαν. γελοῖόν τε τὸ τοὺς Καππάδοκας καὶ Λυ-
- 20 κάονας διὰ τί μὲν Ὅμηρος παρέλιπε, φροντίσαι καὶ ἀπολογήσασθαι, διὰ τί δ' Ἐφορος παρήλθε, παρελθεῖν καὶ αὐτόν, καὶ ταῦτα παραθέμενον πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὴν ἀπόφασιν τάνδρός, πρὸς τὸ ἐξετάσαι καὶ διαιτῆσαι· καί, διότι μὲν Μήνονας ἀπὸ Λυδῶν Ὅμηρος εἶπε, διδάξαι, ὅτι δ' οὔτε Λυδοὺς οὔτε Μή-
- 25 νας εἴρηκεν Ἐφορος, μὴ ἐπισημῆνασθαι.
28. Φήσας δὲ ἀγνώτων τινῶν μεμνησθαι τὸν ποιητὴν, Κάκωνας μὲν ὀρθῶς λέγει καὶ Σολύμους καὶ Κητεῖους καὶ Λέλε-

1. τοῦ om. E^{mox}. 2. ἐκάστοις F. 7. ὑπὸ om. F^{mox}. 8. πάντα om. Cor. 11. ὅτι mox. — σύγχυσις F. 12. ἐς codd. (?), exc. DF, edd. 13. ἄλλοιπται C ἄλλοιπεν F. — Ἰσπασται Dhⁱ. 14. οὐ om. Cor. operarum haud dubie errore. 16. ἐν ἐτέρῳ] ἀνωτέρῳ w. 17. οὐδ' αὖ τὴν Λυκαονίαν mox οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν Cor., quod probandum videtur ita, ut articulus addatur: v. p. 678 extr. 19. Post Καππάδοκας Grosk. haud iniuria suspicatur excidisse καὶ Κάκωνας. 22. τοῦ ἀνδρός C^{mox}. 25. ἐπισημῆνασθαι F. 27. κητεῖους codd., Xyl. corr. — λέλενας F.

γας καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου, τοὺς δ' Ἀλιζῶνας
 αὐτοὺς πλάττει, μᾶλλον δ' οἱ πρῶτοι τοὺς Ἀλιζῶνας ἀγνοήσαν-
 τες, τίνες εἰσὶ, καὶ μεταγράφοντες πλεοναχῶς καὶ πλάττοντες
 τὴν τοῦ ἀργύρου γενέθλην καὶ ἄλλα πολλὰ μέταλλα, ἐκλελυ- 5
 μένα ἅπαντα. πρὸς ταύτην δὲ τὴν φιλοτιμίαν κάκεινας συνή-
 γαγον τὰς ἱστορίας, ἃς ὁ Σκήψιος τίθησι παρὰ Καλλισθένου
 λαβῶν καὶ ἄλλων τινῶν, οὐ καθαρῶν τῆς περὶ τῶν Ἀλι-
 ζῶνων ψευδοδοξίας· ὡς ὁ μὲν Ταυτάλου πλοῦτος καὶ τῶν Πε-
 λοπονιδῶν ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετάλλων ἐγένετο·
 ὁ δὲ Κάδμου περὶ Θράκην καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ 10
 Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀστυροῖς περὶ Ἄβυδον χρυσαίων, ὧν καὶ
 A. 999 νῦν ἐτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὄρυγματα
 σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρ-
 μιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλνάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν
 ἐν Λυδία † τῆς μεταξὺ Ἀταρνεῶς τε καὶ Περγάμου πολίχνη 15
 ἐρήμη, ἐκμεταλλεμένα ἔχουσα τὰ χωρία.

29. Ἐτι καὶ ταῦτα μέμφαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου,
 ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὀμηρικὰς
 ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ πλεόν, ἐνταῦθα οὐκ ὠλι-
 γώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντία εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύ- 20
 τως λεγόμενα. ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωικὰ
 φησιν ἔλθειν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστα-
 ρῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύν-
 των καὶ Ἀσκανίας. ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι
 τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὀμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος· 25

1. ἀλιζῶνας F. 4. μεγάλα codd., Cor. corr. — ἐκλελυμένα ald.
 5. ἅπαντᾶ CDhm. 6. περὶ F. 7. ἀλιζῶνων C ἀλιζόνων D ἀλα-
 ζόνων F. 9. μετάλων x. 10. ἐκ τῶν ante περὶ add. Cor., atque
 hoc vel simile quid a Strabone scriptum fuisse liquet. 11. ἐκ τῶν
 ἀστυροῖς CDFw ald. ἐκ τῶν συρίας h ἐκ τῶν περὶ ἄβυδον μοx, Xyl.
 corr.: cf. XIII, 591 extr. — χρυσαίων Dhī. 12. πολλὰ CD (?) ἡμίμοx.
 15. καὶ ante τῆς add. Cor. — τῆς] τῆ μοx. — πολίχνη ἐρήμη Epit.
 πολίχνης ἐρήμης Tzsch. Cor. de sent. Cas. ex Epit. a Gelenio ita corre-
 cta. 16. ἐκμεταλλεόμενα codd., verum servavit Epit. — ἐχούση μοx
 ἔχουσα codd. rell. Epit., ἐχούσης Tzsch. Cor. de sent. Cas.: equi-
 dem nescio quomodo restituendus sit hic locus. 17. ἐτι] εἶτε Cx.
 18. καινοτομούντων F. 21. γὰρ om. F.

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάσιος θεοειδὴς
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἣ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν C. 681
Τρωικῶν γεγονῦια, ἐν δὲ τοῖς Τρωικοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ
5 ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἦκεν ἐκ τῆς περὶ αἰτίας ἐκ τῶν Βαρεκύντων
καὶ τῆς Ἀσκανίας. τινες οὖν Φρύγες ἦσαν,
οἳ ἴα τότε' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο,
ὄτε ὁ Πρίαμος,

ἐπικούρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην,

10 φησί; πῶς δὲ ἐκ μὲν Βαρεκύντων μετεπίπετο Φρύγας ὁ Πρία-
μος, πρὸς οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον, τοὺς δ' ὁμόρους καὶ
οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε παρᾶλπειν; οὕτω δὲ περὶ τῶν
Φρυγῶν εἰπῶν ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολο-
γούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κόμην
15 Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάσιον πο-
ταμὸν ῥεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο.

καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

οἳ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόφ,

20 λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλασιν· ἐνθα Δολίων
νιὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

καλοῦσι δέ, φησί, Δολιονίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον
ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐκμαρ-
τυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί
25 ἐκώλυε τὸν Ὅμηρον ταύτης μεμνησθαι τῆς Ἀσκανίας, ἀλλὰ
μὴ τῆς ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης; εἴρηται δὲ καὶ πρότερον περὶ A. 1000
τούτων ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγῳ, ὥστε ἐχέτω
πέρας.

1. φόρκης F. — ἦγαγε F. 5. ἐκ τῶν] καὶ τῶν E. 6. οἱ
ante Φρύγες add. Cor. 9. ἐλέχθην Tzsch. Cor.: v. ad XII, 552.
12. πρότερον αὐτὸς Dh. 13. εἰπῶν F. 14. μὲν ante γάρ add. F.
19. οἳ] εἰ CDEFh. Supra XII, 566 in eodem versu legitur ἐπ' Ἀσκα-
νίων — ῥόων. 21. σιληνοῦ Dh: alteram scripturam codd. omnes
tuentur l. c. 22. δολιονίδα CDFe δολιωνας E. 25. μνησθῆνας F.

CAPUT VI.

1. Λοιπὸν δὲ τὴν πρὸς νότον παρακειμένην τῇ χειρρονήσῳ ταύτῃ περιοδοῦσαι ἦσον τὴν Κύπρον. εἴρηται δ', ὅτι ἡ περιεχομένη θάλαττα ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης καὶ Συρίας καὶ τῆς λοιπῆς παραλίας μέχρι τῆς Ῥοδίας σύνθετός πῶς ἐστίν 5 ἕκ τε τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους καὶ τοῦ Παμφυλίου καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσικὸν κόλπον. ἐν δὲ ταύτῃ ἐστὶν ἡ Κύπρος, τὰ μὲν προσάρκτια μέρη συνάπτοντα ἔχουσα τῇ Τραχίᾳ Κιλικίᾳ, καθ' ἃ δὴ καὶ προσεχεστάτῃ τῇ ἠπέιρῳ ἐστὶ, τὰ δὲ ἑῷα τῷ Ἰσικῷ κόλπῳ, τὰ δ' ἐσπέρια τῷ Παμφυλίῳ κλωζόμενα πελά- 10 γει, τὰ δὲ νότια τῷ Αἰγυπτίῳ. τοῦτο μὲν οὖν σύρρον ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῷ Λιβυκῷ καὶ τῷ Καρπαθίῳ πελάγει, ἀπὸ δὲ τῶν νοτίων καὶ τῶν ἐφῶν μερῶν ἢ τε Αἰγυπτός ἐστι καὶ ἡ ἐφεξῆς παραλία μέχρι Σελευκείας τε καὶ Ἰσοῦ, πρὸς ἄρκτον δ' ἢ τε Κύπρος καὶ τὸ Παμφύλιον πελαγος. τοῦτο δὲ ἀπὸ 15 μὲν τῶν ἄρκτων περιέχεται τοῖς τε ἄρκτοις τῆς Τραχίᾳς Κιλικίας καὶ τῆς Παμφυλίας καὶ Λυκίας μέχρι τῆς Ῥοδίας, ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως τῇ Ῥοδίῳν νήσῳ, ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς τῇ Κύ- C. 682 πρῳ τῇ κατὰ Πάφον καὶ τὸν Ἀκάμαντα, ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας σύρρον ἐστὶ τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει. 20

2. Ἔστι δ' ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σταδίων τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων εἴκοσι κατακολπίζοντι· μῆκος δὲ ἀπὸ Κλειδῶν ἐπὶ τὸν Ἀκάμαντα πεζῇ σταδίων χιλίων τετρακοσίων ὀδῶν- 25 οντι ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσειν. εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλειδες νησία δύο προκείμενα τῇ Κύπρῳ κατὰ τὰ ἰωθινὰ μέρη τῆς νήσου, τὰ διέχοντα τοῦ Πυράμου σταδίους ἑπτακοσίου· ὁ δ' Ἀκάμας ἐστὶν ἄκρα δύο μαστοὺς ἔχουσα καὶ ὕλην πολλήν, κείμενος μὲν

2. νότον *Fimosw*. — χειρρονήσῳ, altero *v* inter versus sec. m. add., *D* χειρρησῳ *F*. 3. περιχυομένη (sic) *F*. 5. Ῥοδίῳν edd. 7. νῆ-σος post Κύπρος add. edd. 9. καθὰ *E*. 10. πελάγη *F*. 14. σε-λευκείας *F*. 17. καὶ ante μέχρι add. *E*. — τῆς Ῥοδίας om. *C* in fine paginae. 22. τῶν ante Κλειδῶν add. *F* (?) edd. 24. ἀπ'] ἐπ' *F* ἀπὸ *Dhi* edd. 25. προσκείμενα *E* *Cor.*: at legitur paulo post *itidem* πρόκεινται δὲ πλησίον αἱ Κλειδες, *idque* verbum multo aptius est. 26. Malim abesse τὰ. 27. καὶ om. *F*.

ἐπὶ τῶν ἐσπερίων τῆς νήσου μερῶν, ἀνατείων δὲ πρὸς ἄρκτους, ἐγγυτάτω μὲν πρὸς Σελινούντα τῆς Τραχιαίας Κιλικίας ἐν διαματι χιλίων σταδίων, πρὸς Σίδην δὲ τῆς Παμφυλίας χιλίων καὶ ἑξακοσίων, πρὸς δὲ Χελιδονίας χιλίων ἑννακοσίων. ἔστι
 5 δὲ ἑτερόμηκες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα, καὶ πον καὶ ἰσθμούς ποιεῖ κατὰ τὰς τὸ πλάτος διοριζούσας πλευράς· ἔχει δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα, ὡς ἐν βραχέσιν εἰπεῖν, οὕτως, ἀρξαμένοις ἀπὸ τοῦ προσεχεστάτου σημείου τῆ ἡπειρώ.

3. Ἐφαμεν δὲ πον κατὰ τὸ Ἄνεμόριον, ἄκραν τῆς Τρα- A. 1001

- 10 χείας Κιλικίας, ἀντικειῖσθαι τὸ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον τὴν Κρομμύον ἄκραν ἐν τριακοσίοις καὶ πενήκοντα σταδίοις· ἐν-
 τεῦθεν δ' ἤδη δεξιὰν τὴν νήσον ἔχουσιν, ἐν ἀριστερῇ δὲ τὴν ἡπειρον, πρὸς ἄρκτον ὁ πλοῦς ἔστι καὶ πρὸς ἕω καὶ πρὸς τὰς Κλειδας εὐθυπλοία σταδίων ἑπτακοσίων. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ
 15 Λάπαθός τε ἔστι πόλις, ὕφορμον ἔχουσα καὶ νεώρια, Λακώων κτίσμα καὶ Πραξάνδρον, καθ' ἣν ἡ Νάγιδος· εἴτ' Ἀφροδίσιον, καθ' ὃ στεγὴ ἡ νῆσος· εἰς γὰρ Σαλαμίνα ὑπέρβασις σταδίων ἑβδομήκοντα· εἴτ' Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ὅπου Τεῦκρος προσωρμίσθη πρῶτον [ὁ] κτίσας Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ, ἐκβλη-
 20 θείς, ὡς φασιν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμώνος· εἴτα Καρπασία πόλις, λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδόνα· ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρβασις ἔστιν ἰσθμοῦ τριάκοντα σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας καὶ τὸ νότιον πέλαγος· εἴτ' ἄκρα καὶ ὄρος· ἡ δ' ἀκρόρεια καλεῖται Ὀλυμπος,

1. ἄρκτον *mw*. 2. ἔλουῦντα *EF* ἔλουῦντα *D* (sed *σ* et *ι* sec. m. add.) σελινούντα *C*. 3. προσίδην *F*. 4. χελιδονίας *codd.*, exc. *E*. — χιλίων ἑννακοσίων] *αλ F*. 6. ποιεῖ *om. E*. — τὸ *om. EF*. 8. τοῦ *om. E*. — προσεχεστάτους *F*. 9. δέ] *δή Cor*. 10. ἀκρωτήριον *F*. 12. δεξιᾶ *E* (sed δεξιᾶν primum videtur scriptum fuisse) *imo*: unde *Cor*. scripsit ἐν δεξιᾶ, quod sane concinnius est. 14. κλειας *F*. — εὐθὺν διὰ *F*. 15. Λάπηθος vocatur hoc oppidum a plerisque scriptoribus (cf. *Wessel. ad Diod. XIX, 59. Meurs. in Cypro p. 39 sq.*), etiam a *Steph. s. v.*, qui hunc ipsum *Strabonis* locum videtur sequi: inde hic quoque ita videtur esse scribendum. 16. ἣν ἄγιδος *codd.*: *Cor. corr. de con. Cas*. 18. εἴτα χάρων ἀκτὴ *codd.*, exc. *παρξ*: *v. Ptol. V, 14*. 19. ὁ *om. codd. edd.*, sed necessarium est. 23. καρπασίας *hi*.

ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκραιάς ναόν, ἄδοντο γυναιξὶ καὶ ἀόρατον. πρόκεινται δὲ πλησίον αἱ Κλειδες καὶ ἄλλαι δὲ πλείους, εἶθ' αἱ Καρπασίαι ἡῆσοι, καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμὶς, ὅθεν ἦν Ἄριστος ὁ συγγραφεὺς· εἶτ' Ἀρσιονή πόλις καὶ λιμὴν· εἶτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκολλα· εἶτ' ἄκρα Πηδάλιον, ἧς ὑπέρεκνεται λόφος τραχὺς, ὑψηλός, τραπεζοειδής, ἰερὸς Ἀφροδίτης, εἰς ὃν ἀπὸ Κλειδῶν στάδιοι ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· εἶτα κολπωδης καὶ τραχὺς παράπλους ὁ πλείων εἰς Κίτιον· ἔχει δὲ λιμένα κλειστόν· ἐντεῦθεν ἔστι Ζήνων τε, ὁ τῆς στοικῆς αἰρέσεως

- C. 683 ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός· ἐντεῦθεν εἰς Βηρυτόν στάδιοι χίλιοι πεντακόσιοι. εἶτ' Ἀμαθοῦς πόλις καὶ μεταξὺ πόλιγγη, Παλαιὰ καλουμένη, καὶ ὄρος μαστοειδὲς Ὀλυμπος· εἶτα A. 1002 Κουριάς χειρρονησιώδης, εἰς ἣν ἀπὸ Θρόνων στάδιοι ἑπτακόσιοι. εἶτα πόλις Κούριον, ὄρμον ἔχουσα, Ἀργείων κίσμα. ἤδη οὖν πάρεστι σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐλαγεῖον τοῦτο, οὐ ἢ ἀρχή·

ἰραὶ τῷ Φοίβῳ, πολλὸν διὰ κῆμα θέουσαι,

ἤλθομεν αἱ ταχιναὶ τόξα φυγεῖν ἔλαφοι·

εἶθ' Ἠδύλος ἐστίν, εἶθ' ὄστισοῦν· φησὶ μὲν γὰρ ὀρηθηῖναι τὰς ἐλάφους Κωρνηκῆς ἀπὸ δειράδος, ἐκ δὲ Κιλίσσης ἡμίονος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται, διότι μωρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδοντο χεῦμα δι' εἰαρινῶν ἐδράμομεν ζεφύρων.

3. ταῦτα Fw. — ἦν om. F. 4. εἶτα F. 5. ἄλλος om. E. — Λεύκολα codd., Cas. mutavit ita, ut scribitur hoc nomen saepius apud Plin. (H. N. V, 26. 35. XXXVI, 34.) in Pamphylia et Lycia id commemorantem. — ἧς] εἰς ἦν codd., exc. F, qui verum servavit, a Corae de conii. restitutum. 6. ὃν] ὁ F. 8. πλείων w πλείων i πλείως x πλείοντι conii. Cor. — κήτιον CDEFh κύτιον x: excidisse nonnulla post Κίτιον haud iniuria Grosk. suspicatur, audacius proponens haec: πολέκων μὲν ἐστὶ τὸ Κίτιον, coll. Snida s. v. Mirum est Θρόνους hic non commemorari. 9. στοικῆς F. 12. μαστοειδῶν F. 13. Post Κουριάς Grosk. ἄκρα excidisse censet haud iniuria. — χειρρονησιώδης ald. 14. Verba ἤδη — διαρμα δ' οὐδέν om. x. 17. ἰεραὶ Cax (?). — φόβω F. 18. ταχιναὶ x. 19. εἶθ' ἢ δηλός codd., exc. F: ἡδύλλος legitur in marg. o: verum nomen restituit Cas. — φασὶ CDhiosx. — γὰρ om. h Cas. 21. ὅτι ox Cor. 23. δι' αἰρινῶν ποx δειρινῶν codd. rell.,

ἀπὸ γὰρ Κωρύνκον περίπλους μὲν ἐστὶν εἰς Κουριάδα ἀκτὴν, οὔτε
 Ζεφύρω δέ, οὔτε ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον, †οὔτ' ἐν ἀριστερᾷ,
 διάγραμμα δ' οὐδέν. ἀρχὴ δ' οὖν τοῦ δυσμικοῦ παράπλου τὸ Κού-
 ριον τοῦ βλέποντος πρὸς Ῥόδον, καὶ εὐθύς ἐστὶν ἄκρα, ἀφ' ἧς
 5 ῥίπτουσι τοὺς ἀψαμένους τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος· εἶτα
 Τρήτα καὶ Βοόσουρα καὶ Παλαιίπαφος, ὅσον ἐν δέκα σταδίοις
 ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἰδρυμένη, ὕφορμον ἔχουσα, καὶ ἱερὸν ἀρχαῖον
 τῆς Παφίας Ἀφροδίτης· εἶτ' ἄκρα Ζεφυρία, πρόσορμον ἔχουσα,
 καὶ ἄλλη Ἀρσινόη, ὁμοίως πρόσορμον ἔχουσα καὶ ἱερὸν καὶ
 10 ἄλσος· μικρὸν δ' ἀπὸ τῆς θαλάττης καὶ ἡ Ἱεροκηπίς. εἶθ' ἡ
 Πάφος, κτίσμα Ἀγαπήνορος, καὶ λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὰ εὐ
 κατεσκευασμένα· διέχει δὲ πεζῇ σταδίους ἐξήκοντα τῆς Παλαι-
 πάφου, καὶ παηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ τάντης κατ' ἔτος ἐπὶ
 τὴν Παλαιίπαφον ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξὶν συνιόντες καὶ ἐκ τῶν
 15 ἄλλων πόλεων. φασὶ δ' εἰς Ἀλεξάνδρειάν τινες ἐκ Πάφου στα-
 δίους εἶναι τρισχιλίους ἑξακοσίους. εἶθ' ὁ Ἀκάμας ἐστὶ μετὰ
 Πάφου· εἶτα πρὸς ἕω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσι-
 νόην πόλιν καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλσος· εἶτα Σόλοι πόλις, λιμένα
 ἔχουσα καὶ ποταμὸν καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἴσιδος· κτίσμα
 20 δ' ἐστὶ Φαλήρου καὶ Ἀκάμαντος Ἀθηναίων· οἱ δ' ἐνοικοῦντες
 Σόλοι καλοῦνται. ἐντεῦθεν ἦν Στασάνωρ τῶν Ἀλεξάνδρου A. 1003

Xyl. corr.: εἰαρνῶ — Ζεφύρω scribendum esse suspicatur Meinek. in
 Anall. Alexandr. p. 119, quod satis arridet. 2. οὔτ' om. Tzsch. Cor.,
 addito δὲ post ἀριστερᾷ, ex conji. Cas.: minus probabilis est Groskurdii
 opinio οὔτ' in ἀλλ' mutantis. 3. περίπλου Ἐποχ edd. 6. τρήτα
 Dh τρίτα F. — πάλαι πάφος F. — ὅσον ἕνδεκα F. 7. τῆς om.
 E. — ἀρχῆον F, om. E. 8. Post ἔχουσα adduntur haec in ε: καὶ
 ἱερὰ εὐ κατεσκευασμένα. 9. καὶ ἄλλη — ἔχουσα om. x. — ὁμοίως
 om. C. — καὶ ante ἄλσος om. C Cor. 10. καὶ om. Cor. — ἡ om. ox.
 — Ἱεροκηπία idem locus bis vocatur paulo post. 11. καὶ ante λιμένα
 om. Cor. 12. πάλαι πάφου DF. 14. πάλαι πάφου DF. — καὶ
 om. codd., exc. DF, edd. 18. σολοῦς E σολοῦς F σόλους codd.
 rell., Tzsch. corr. de sent. Cellarii, constantem usum aliorum scripto-
 rum secutus: qui confirmatur ipsa forma nominis gentilis quod subiicitur.
 Videtur error ille ortus esse inde, quod falso referebatur nomen
 ad praepositionem εἰς. 20. Inde a δ' ἐστὶ alia manus incipit in F
 δὲ ἐστὶ D. 21. σόλοι E.

εταίρων, ἀνὴρ ἡγεμονίας ἡξιωμένος· ὑπέρεκται δ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία πόλις· εἰθ' ἢ Κρομμύον ἄκρα.

4. Τί δὲ δεῖ τῶν ποιητῶν θαυμάζειν, καὶ μάλιστα τῶν τοιούτων, οἷς ἢ πᾶσα περὶ τὴν φράσιν ἐστὶ σπουδὴ, τὰ τοῦ
 C. 684 Δαμάστου συγκρίνοντας, ὅστις τῆς νήσου τὸ μῆκος ἀπὸ τῶν 5
 ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκηπίας, ὡς φη-
 σιν, εἰς Κλειδας; οὐδὲ ὁ Ἐρατοσθένης εὖ· αἰτιώμενος γὰρ τοῦ-
 τον, οὐκ ἀπ' ἄρκτων φησὶν εἶναι τὴν Ἱεροκηπίαν, ἀλλ' ἀπὸ
 νότου· οὐδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἀλλ' ἀπὸ δύσεως, εἴπερ ἐν τῇ
 δυσμικῇ πλευρᾷ κεῖται, ἐν ἧ καὶ ἡ Πάφος καὶ ὁ Ἀκάμας. διὰ 10
 κεῖται μὲν οὕτως ἡ Κύπρος τῇ θέσει.

5. Κατ' ἀρετὴν δ' οὐδεμιᾶς τῶν νήσων λείπεται· καὶ γὰρ
 εὖοινός ἐστι καὶ εὐέλαιος, σίτω τε ἀντάρκει χρῆται· μέταλλά
 τε χαλκοῦ ἐστὶν ἄφθονα τὰ ἐν Ταμασσῶ, ἐν οἷς τὸ χαλκανθές
 γίνεται, καὶ ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις 15
 χρήσιμα. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης τὸ παλαιὸν ὑλομανούτων τῶν
 πεδίων, ὥστε κατέχεσθαι δρυμοῖς καὶ μὴ γεωργεῖσθαι, μικρὰ
 μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τοῦτο τὰ μέταλλα, δενδροτομούντων πρὸς
 τὴν καῦσιν τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, προσγενέσθαι δὲ καὶ
 τὴν ναυπηγίαν τῶν στόλων, ἥδη πλεομένης ἀδελῶς τῆς θαλάτ- 20
 τῆς καὶ μετὰ δυνάμεων· ὡς δ' οὐκ ἐξενίκων, ἐπιτρέψαι τοῖς
 βουλομένοις καὶ δυναμένοις ἐκκόπτειν καὶ ἔχειν ἰδιόκτητον καὶ
 ἀτελῆ τὴν διακαθαρθεῖσαν γῆν.

6. Πρῶτερον μὲν οὖν κατὰ πόλεις ἐντρανωῦντο οἱ Κύ-
 πριοι, ἀφ' οὗ δ' οἱ Πτολεμαῖοι βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγύπτου 25
 κατέστησαν, εἰς ἐκείνους καὶ ἡ Κύπρος περιέστη, συμπραττόν-
 των πολλάκις καὶ τῶν Ῥωμαίων. ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας
 A. 1004 Πτολεμαῖος, ἀδελφὸς τοῦ Κλεοπάτρας πατρὸς, τῆς καθ' ἡμᾶς
 βασιλίσσης, ἔδοξε πλημμελῆς τε εἶναι καὶ ἀχάριστος εἰς τοὺς
 εὐεργέτας, ἐκείνους μὲν κατελύθη, Ῥωμαῖοι δὲ κατέσχον τὴν νῆ- 30

1. δὲ ἐν D. 2. κρομμύον EF κρομμύων w. 3. δεῖ] δὴ κ.
 10. ὁ om. F. 12. δ' οὐδὲ μῆς F. 13. τε δὲ w. 14. χαλκᾶ E.
 — ταμάσῳ E ταμασσῶ codd. rell.: Xyl. corr. Eadem forma VI, 256
 e codd. erat recipienda. 16. χρήσιμος w Cas. 18. πρὸς evanuit
 in C. 19. γενέσθαι — στόλων evanuerunt in C. 25. πτολεμι-
 κοὶ F. 27. πολλά Cor. — ὁ πτολεμαῖος ὁ ἄρξας τελευταῖος Dh.

σον, καὶ γέγονε στρατηγικὴ ἐπαρχία καθ' αὐτήν. μάλιστα δ' αἴτιος τοῦ ὀλέθρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Ποῦλχερ· ἐμπεσὼν γὰρ εἰς τὰ ληστήρια, τῶν Κιλικίων ἀκμαζόντων τότε, λύτρον αἰτούμενος ἐπέστειλε τῷ βασιλεῖ, δεόμενος 5 πέμψαι καὶ ῥύσασθαι αὐτόν· ὁ δ' ἔπεμψε μὲν, μικρὸν δὲ τελέως, ὥστε καὶ τοὺς ληστὰς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν, τὸν δ' ἄνευ λύτρων ἀπολύσαι. σωθεὶς δ' ἐκείνος ἀπεμνημόνευσεν ἀμφοτέροις τὴν χάριν, καὶ γενόμενος δήμαρχος, ἴσχυσε τοσοῦτον, ὥστε ἐπέμφθη Μάρκος Κάτων, ἀφαιρησόμενος τὴν Κύπρον τὸν κατέχοντα. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἔφθη 10 διαχειρισάμενος αὐτόν, Κάτων δὲ ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν Κύπρον, καὶ τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο, καὶ τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμιεῖον τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν· ἐξ ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία ἢ νῆσος, καθάπερ καὶ νῦν ἐστι, στρατηγικὴ· ὀλίγον δὲ χρόνον τὸν μεταξὺ Ἀντώνιος Κλεοπάτρα καὶ τῆ ἀδελφῆ 15 αὐτῆς Ἀρσινόῃ παρέδωκε· καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγκατελύθησαν καὶ αἱ διατάξεις αὐτοῦ πᾶσαι.

C. 685

1. δὲ αἴτιος D. 9. ὥστ' ἐπέμφθη D ὥστ' ἔφθη w. 10. τὴν ἀρχὴν τῆς κύπρου ald. 11. αὐτόν CDE. — δ' ἐπελθὼν F δ' ἐλθὼν w. 13. τῶν Ῥωμαίων om. moz. 17. In fine huius libri haec add. in C F g u x y: ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ βιβλίῳ λέγει περὶ ἰωνίας καὶ σάμου καὶ χίου καὶ καρίας καὶ ῥόδου καὶ κῶ καὶ λυκίας καὶ παμφυλίας καὶ κιλικίας καὶ κύπρου.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΤΟΥ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ πεντεκαδέκατον περιέχει Ἰνδίαν καὶ Περσίδα.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

A. 1005 1. Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας, τὰ * δ' * ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἕξω θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα. μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἢ Λιβύη ἐστὶ,¹⁰ περὶ ἧς ἐροῦμεν ὕστερον, νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον· πρώτη γὰρ ἔκκεται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ μεγίστη.

2. Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς· καὶ γὰρ ἀπωτάτω ἐστὶ, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατούπτουσιν αὐτήν·

A. 1006 οἱ δὲ καὶ ἰδόντες μέρη τινὰ εἶδον, τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἕξ¹⁵

3. Argumentum om. F. — βιβλίον post πεντεκαδέκατον add. Tzsch. — περιέχει] περὶ codd., exc. sw: cf. argumenta libb. X. XI. XIII. XIV. Cor. aliud recepit argumentum quod in fine huius libri exhibent plerique codd. 7. περιλιπόμενα F. 8. δ' incommodissimum est: non enim diversa sunt haec et τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. 9. ἕξωθεν m. 10. λυβίη C. 12. καὶ om. codd., exc. DEF, edd. 13. δὲ εὐγνωμόνως D. 14. οὐ] οἱ F. — πολλοί] πολλὸν ex. 15. τὰ] τῷ F.

ἀκοῆς· καὶ ἂ εἶδον δέ, ἐν παρόδῳ στρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ
κατέμαθον· διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγελ-
λουσι, καὶ ταῦτα συγγράφαντες ὡς ἂν πεφροτισμένως ἐξη-
τασμένα, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ
5 συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκαταστραφάμε-
νοι τὴν Ἀσίαν· ἀλλ' ἕκαστος ἐκάστῳ τάναντία λέγει πολλάκις.
ὅπου δὲ περὶ τῶν ὀραθέντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομί-
ζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς;

3. Καὶ μὴν οὐδ' οἱ *πολλοὶ* πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συ-
10 γράφαντές τι περὶ τούτων, οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκείσε, ἀπο-
φαινοῦνται τι ἀκριβές. Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ ποιή-
σας, μεμνημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριατὴν ἀποστησάντων Ἑλ- C. 686
λήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ
Νικατόρος, φησὶ μὲν αὐτοὺς ἀξήθენტας ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰν-
15 δικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἔγνωσμένων,
ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδόνας
καταστρέψασθαι λέγων· Εὐκρατίδα γοῦν πόλις χιλίας ὑφ'
ἑαυτῷ ἔχει· ἐκείνοι δὲ γε αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ἰδά-
σπου καὶ τοῦ Ἰπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλις τε σχεῖν πεν-
20 τακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω·
ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστραφάμενον Ἀλεξάνδρον πα-
ραδοῦναι Πύρῳ.

4. Καὶ οἱ νῦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου πλείοντες ἐμπορικοὶ τῷ
Νεῖλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν
25 καὶ περιπεπλεύκασι μέχρι τοῦ Γάγγου, καὶ οὕτοι δ' ἰδιῶται καὶ
οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τόπων χρήσιμοι. κάκειθεν δὲ ἀφ'
ἐνὸς τόπου καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως, Πανδίωνος † καὶ ἄλλου Πύ-
ρῳ.

4. δὲ αὐτῶν D. — αὐτῶν] αὐτῶν sw. 5. οἱ ἐν ἀλεξάνδρῳ F.
7. καὶ ante περὶ add. F. — δεῖ] δὴ D, sed sec. m. corr. 9. οἱ ἄλ-
λοι ald.; πολλοὶ om. Cor. recte. 11. ἀκριβῶς, sed ε sec. m. supra ω
add., D. — παρθικὰ D. 13. περὶ μοx. 15. Mirificus genitīvus
τῶν πρότερον ἔγνωσμένων, pro quo dativum potius expectares. 18. ἐκέ-
νους edd. inde a Xyl., omisso γε quod deest etiam ald., parum apte:
sed ne codicum quidem scriptura satis concinna; fortasse λέγουσιν quod
desideratur latet in γε. 20. μὴ δὲ μίαν F. 25. καὶ ante περιπ. om.
Cτομα Tsch. Cor. 27. καὶ ἄλλου Πύρῳ cum manifesto sint corrupta,

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
 ΤΟΥ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ πεντεκαδέκατον περιέχει Ἰνδιαν καὶ Περσίδα.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
 ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

5

CAPUT I.

- A. 1005 1. *Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐστὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας, τὰ *δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νεῖλον μεταξὺ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἔξω θαλάττης τῆς νοτίου καίμενα. μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἡ Λιβύη ἐστὶ, 10*
περὶ ἧς ἐροῦμεν ὕστερον, νῦν δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἀρκτέον·
πρώτη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς καὶ μεγίστη.
 2. *Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς· καὶ γὰρ ἀπω-*
τάτω ἐστὶ, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν·
 A. 1006 *οἱ δὲ καὶ ἰδόντες μέρη τινὰ εἶδον, τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἐξ 15*

3. Argumentum om. F. — βιβλίον post πεντεκαδέκατον add. Tzsch. — περιέχει] περι codd., exc. sw: cf. argumenta libb. X. XI. XIII. XIV. Cor. aliud recepit argumentum quod in fine huius libri exhibent plerique codd. 7. περιλειπόμενα F. 8. δ' incommo-dissimum est: non enim diversa sunt haec et τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. 9. ἔθωθεν m. 10. λυβίη C. 12. καὶ om. codd., exc. DEF, edd. 13. δὲ εὐγνωμόνως D. 14. οὐ] οἱ F. — πολλοί] πολὺ os. 15. τὰ] τῷ F.

ἀκοῆς· καὶ ἃ εἶδον δέ, ἐν παρόδῳ στρατιωτικῇ καὶ δρόμῳ
κατέμαθον· διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγελ-
λονσι, καὶ ταῦτα συγγράφαντες ὡς ἂν πεφροτισμένως ἐξη-
τασμένα, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ σοστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ
5 *συνεπιδημήσαντες*, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκαταστρεφάμε-
νοι τὴν Ἀσίαν· ἀλλ' ἕκαστος ἑκάστῳ τὰναντία λέγει πολλάκις.
ὅπου δὲ περὶ τῶν ὁραθέντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομί-
ζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς;

3. Καὶ μὴν οὐδ' οἱ *πολλοὶ* πολλοῖς χρόνοις ὕστερον συ-
10 γράφαντές τι περὶ τούτων, οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκάισε, ἀπο-
φαινόνται τι ἀκριβέες. Ἀπολλόδωρος γοῦν ὁ τὰ Παρθικὰ ποιή-
σας, μεμημένος καὶ τῶν τὴν Βακτριανὴν ἀποστησάντων Ἑλ- C. 686
λήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ
Νικάτορος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας ἐπιθίσθαι καὶ τῇ Ἰν-
15 δικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἔγνωσμένων,
ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους ἢ Μακεδόνας
καταστρέφασθαι λέγων· Εὐκρατίδα γοῦν πόλις χιλίας ὕφ'
ἑαυτῷ ἔχει· ἐκεῖνοι δὲ γε αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔθνη τοῦ τε Ἰδά-
σπου καὶ τοῦ Ἰπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλις τε σχεῖν πεν-
20 τακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω·
ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν καταστρεφάμενον Ἀλέξανδρον πα-
ραδοῦναι Πύρῳ.

4. Καὶ οἱ νῦν δὲ ἐξ Αἰγύπτου πλείοντες ἐμπορικοὶ τῷ
Νεῖλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς σπάνιοι μὲν
25 καὶ περιπεπλευκασὶ μέχρι τοῦ Γάγγου, καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται καὶ
οὐδὲν πρὸς ἱστορίαν τῶν τόπων χρήσιμοι. κάκειθεν δὲ ἀφ'
ἐνὸς τόπου καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως, Πανδίωνος †καὶ ἄλλον Πά-

4. δὲ αὐτῶν D. — αὐτῶν] αὐτῶν sw. 5. οἱ ἐν ἀλεξάνδρῳ F.
7. καὶ ante περὶ add. F. — δεῖ] δὴ D, sed sec. m. corr. 9. οἱ ἄλ-
λοι ald.; πολλοὶ om. Cor. recte. 11. ἀκριβῶς, sed ε sec. m. supra ω
add., D. — παρθικὰ D. 13. περὶ μοx. 15. Mirificus genitivus
τῶν πρότερον ἔγνωσμένων, pro quo dativum potius expectares. 18. ἐκε-
ίνους edd. inde a Xyl., omisso γε quod deest etiam ald., parum apte:
sed ne codicum quidem scriptura satis concinna; fortasse λέγουσιν quod
desideratur latet in γε. 20. μὴ δὲ μίαν F. 25. καὶ ante περιπ. om.
Cτoαx Tzsch. Cor. 27. καὶ ἄλλου Πύρου cum manifesto sint corrupta,

ρου, ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεία καὶ ὁ κατακαύσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός, καθάπερ καὶ ὁ Κάλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θίαν ἐπιδειξάμενος.

- A. 1007 5. Εἰ τοῖσιν ταῦτ' ἀφείς τις τὴν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας ἐπιβλέποι μνήμην, πολὺ ἂν εὖροι τούτων τυφλότερα. 5 Ἀλεξάνδρον μὲν οὖν πιστεύει τοῖς τοιούτοις εἰκός, τετραφωμέ-
νον ταῖς τοσαύταις εὐτυχίαις. φησὶ γοῦν Νέαρχος φιλονεικῆ-
σαι αὐτὸν διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν, πεπυσμέ-
ρον, διότι καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδούς καὶ Κύρος, 10
ἀλλ' ἢ μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα μετὰ εἰκοσι ἀνθρώπων, ἐκεί-
νος δὲ μεθ' ἐπτά· ὡς σεμνὸν τό, ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων,
αὐτὸν καὶ στρατόπεδον διασῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν
ἔθνων τε καὶ τόπων· ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστευσεν.

6. Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δικαία γένοιτο πίστις περὶ τῶν Ἰνδι-
κῶν ἐκ τῆς τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου ἢ τῆς Σεμιράμιδος; 15
συναποφαινεται δὲ πως καὶ Μεγάσθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κε-
λεύων ἀπιστεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἱστορίαις· οὔτε γὰρ
παρ' Ἰνδῶν ἔξω σταλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν
καὶ κρατῆσαι, πλην τῆς μεθ' Ἡρακλείους καὶ Διονύσου καὶ τῆς
νῦν μετὰ Μακεδόνων. καίτοι Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον 20

- C. 687 καὶ Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπης προελθεῖν. Ναβο-
κοδρόσορον δὲ τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκμήσαντα Ἡρακλείους
μᾶλλον καὶ ἕως Στηλῶν ἐλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τε-
άρκωνα ἀφικέσθαι· ἐκείνον δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν

Grosk. sive ἢ καὶ ἄλλου sive ἢ κατ' ἄλλους scribendum censet; quorum alterum hoc satis placet; neque necessarium est ἢ: cf. pag. 719. 1. ἐς καίσαρα D, sed ἐς sec. m. in ὡς mut. 2. Ἰνδός σοφιστῆς μοx. 5. στρατίας F ex corr. pr. m. 8. στρατεῖαν codd., exc. xx, quos primus secutus est Cor. 9. ὅτι ἰμοx. — σεμίραμις F. — διὰ ταύτης excidisse post Σεμίραμις suspicatur Grosk. 10. εἰκοσι edd., omisi v cum DF, quamquam in hac re nulla fere est codicum auctoritas. 12. αὐτῶν μοx. — καὶ] τὸ Cμοx Tzsch. Cor. 14. γένοιτο δικαία πίστις D. 15. στρατιάς F. — τῆς κύρου μοx. — σεμιράμιδος F. 18. στρατεῖαν CDh στρατίαν (sic) F πρεσβείαν i, sed in marg. στρατεῖαν. 21. τεάρκων (sic) F: aliter conformatum est nomen hoc I, 61. — In marg. codicis F add. h. l.: περὶ ναβοκοδρόσορον ὃν ἢ γραφῇ ἡμῶν ναβοχοδρόσορον καλεῖ. 24. καὶ om. i Cor.

Θράκην καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν· Ἰδάνθουρον δὲ τὸν Σκύθην ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδένα τούτων ἀψασθαι· καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως· Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμψασθαι Ἰδρακας, ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐργὸς ἔλθεῖν μόνον, ἥτινα Κῦρος ἤλανε ἐπὶ Μασσαγέτας.

7. Καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πιστὰ ἡγεῖται, τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἔστι καὶ Ἐρατοσθένης, ἄπιστα καὶ μυθώδη, καθάπερ καὶ τὰ
10 παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου Διόνυσος τοιαῦτα νεανισύεται·

λίπων δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας
Φρυγῶν τε Περσῶν θ' ἠλιοβλήτους πλάκας
Βάκτριά τε τείχη τῆν τε δύσχειμον χθόνα
15 Μήδων ἐπέληθον Ἀραβίαν [τ'] εὐδαιμόνα
Ἀσίαν τε πᾶσαν.

A. 1008

παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ τίς ἐστι τὴν Νῦσαν καθυμνῶν, ὡς τὸ Διονύσω καθιερωμένον ὄρος·

ὄθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
20 βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερως
Ἴακχος ἀντῶ μαῖαν ἠδίστην νέμει,
ὅπου τίς ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει;

καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ μηροτραφῆς δὲ λέγεται· καὶ ὁ ποιητὴς περὶ
Λυκούργου τοῦ Ἡδωνοῦ φησιν οὕτως·

2. μέχρις Cxx. — δὲ CDh. 3. σεμίραμιν F. 5. Ὁξυδράκας scribendum censet Grosk. paulo audacius: idem tamen populus cum haud dubie intelligendus sit, accentus videtur mutandus esse; ceterum v. ad §. 8. 10. παρ' Ἑλλήσιν μοx. 12. γυίας h, i erasum est in D. 14. δύσχειμερον x. 15. ἐπέληθον edd. cum Euripide ipso (v. Bacchae v. 17): codicibus tamen videbatur parendum esse. — τ' om. codd., sed cum abesse vix possit, ex Euripide recepi, Almeloventium secutus. 16. τε] δὲ CF. 17. νύσσαν codd., exc. C, edd. — κατεῖδον C. — βεβακχιωμένην μοx. 20. βροτοῖς F. — νύσσαν codd. edd. 21. ἀντῶ CDFh. — μῶραν x. 22. κλαγγάζει x. 23. καὶ — λέγεται om. x, asteriscis inclusit Cor., ac fatendum est haec verba parum commode hic interiecta valde redolere illius manum, qui tot aliis locis Strabonis verba additamentis auxit. Quod Eust. ad Dion. v. 1153 exhibet μηροραφῆς

ὅς ποτε μαινομένοιο Διονύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἠγάθηον Νυσηίον.

τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ Διονύσου. περὶ δὲ Ἡρακλέους οἱ μὲν ἐπὶ
τάναρτία μόνον μέχρι τῶν ἑσπερίων περάτων ἱστοροῦσιν, οἱ
δ' ἐφ' ἑκάτερα.

8. Ἐκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσαίους δὴ τινὰς ἔθνος προσ-
ωνόμασαν καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νῦσαν, Διονύσου κτίσμα, καὶ
ἄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθι
κισσὸν καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορρηῖ γὰρ
ὁ βότρως, πρὶν περῆσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄδη· Διονύ- 10
σου δ' ἀπογόνους τοὺς Συδράκας, ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ'
αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων, βακχικῶς τὰς τε ἐκστρα-
C. 688 τείας ποιουμένων τῶν βασιλέων καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ
τυμπανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς στολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ
τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. Ἄορρον δὲ τινὰ πέτραν, ἧς τὰς ρίζας ὁ 15
Ἰνδὸς ὑπορρηῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλεξάνδρον κατὰ μίαν
προσβολῆν ἰλόγτος, σεμνύνοντες ἔφασαν, τὸν Ἡρακλέα τρεῖς μὲν

alienum est ab hoc loco, atque μηροτραφῆς praebet idem ad II. B, 637
p. 310, 6 R. ad hunc ipsum locum haud dubie respiciens. I. ὁ ποτε
F. — μαινομένας x. — διονύσοιο κτισμα διονύσιος ὁ τιθήνας Cw.
3. τοῦ ante Διονύσου add. CFxx. 6. νυσαίους D, sed alterum σ
erasum est. 7. νύσαν D νύσαν codd. rell. edd. 8. αἰτιασάμενοι F.
10. ἄρην codd., Tzsch. corr. de con. Tyrwh. II. σύδρακας F ὀξύ-
δρακας σύδρακας s ὀξυδράκας codd. rell., exc. C, edd.: alteram tamen
formam a Strabone usurpatam fuisse ex codd. scriptura et h. l. et p. 701
satis liquet: qui enim factum foret, ut nomen, quod nisi apud Plinium
(v. H. N. XII, 12) nusquam invenitur, induceretur a librariis pro no-
mine apud scriptores haud paucos obvio ac satis noto? Ceterum Sydra-
cas hos non diversos esse ab eo populo, quem alii auctores vocant Oxy-
dracas, non est quod pluribus ostendam: quamquam aliter sentit Lassen.
(v. *Indische Alterthumskunde* I, p. 800, II, p. 174 n. 1), illos eum
esse populum ratus, qui sua lingua vocetur *ῤύδρα* s. *Sudra*, hos vero
eum, cui nomen sit *Χυδράκα*. *Υδράκας* contra a Strabone supra com-
memoratos eosdem esse, quos *Συδράκας* idem docet l. c. I, p. 800, ne-
que distinxerat ab Oxydracis in opere priore *de Pentapotamia Ind.*
p. 27: similiterque pro variis eiusdem nominis formis tria illa nomina
habet Ritter. (v. *Erkunde etc.* V, 469). Quae utcumque sunt, de
Strabonis et scriptura et sententia dubitari nequit.

προσβαλεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ, τρεῖς δ' ἀποκροσθῆναι. τῶν δὲ
κοινωνησάντων αὐτῷ τῆς στρατείας ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σί-
βας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας, τό τε δορᾶς ἀμπέχεσθαι,
καθάπερ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ σκυταληφορεῖν καὶ ἐπικεκαῦ- A. 1009
5 σθαι βουσί καὶ ἡμιόνοις ῥόπαλον. βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον
τοῦτον καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὸν Προμηθεά· καὶ
γὰρ ταῦτα μετενηνόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦρο ἀπὸ μικρᾶς προ-
φάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς Παροπαμισάδαῖς ἱερόν· τοῦτο
γὰρ ἐνεδείξαντο Προμηθεῶς δεσμοτήριον, καὶ δεῦρο ἀφιγμένον
10 τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθεῶς, καὶ τοῦ-
τον εἶναι τὸν Καύκασον, ὃν Ἕλλητες Προμηθεῶς δεσμοτήριον
ἀπέφηναν.

9. Ὅτι δ' ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακηνόντων Ἀλέ-
ξανδρον, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοις τοὺς συγ-
15 γραφέας δῆλον, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μὴδ' ἀπλῶς με-
μῆσθαι· οὐ γὰρ εἰκόσ, τὰ οὕτως ἐνδοξα καὶ τύφον πλήρη μὴ
πεπύσθαι, ἢ πεπύσθαι μὲν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ
ταῦτα τοὺς πιστοτάτους αὐτῶν· ἔπειτα ἐκ τοῦ μὴδὲ τοὺς με-
ταξύ, δι' ὧν ἐχρῆν τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἀφιξιν γενέσθαι τοῖς περὶ
20 τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα, μὴδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύ-
ναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρας γῆς. καὶ ἡ τοῦ Ἡρα-
κλέους δὲ στολῆ ἢ τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωικῆς μνήμης
ἐστὶ, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσαν-
δρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' ἀρχαῖα ξόανα οὐχ οὕτω διε-
25 σκεύασται.

10. Ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἀποδέχεσθαι δεῖ πᾶν τὸ
ἐγγυτάτω πίστεως. ἐποιησάμεθα δ' ἡμεῖς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις
λόγοις τοῖς περὶ γεωγραφίας δίαιταν, ἣν δυνατὸν ἦν, περὶ τού-
των· καὶ νῦν ἐκείνοις τε εἰς ἐτοίμου χρησόμεθα, καὶ ἕτερα προσ-
30 θήσομεν, ὅσων ἂν δεῖν δόξῃ πρὸς τὴν σαφήνειαν. μάλιστα

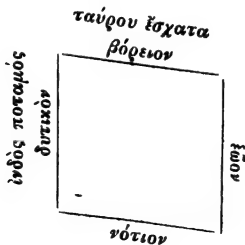
3. δορᾶς F. 4. σκυταλειφορεῖν C. — καὶ ἐπικεκαῦσθαι —
ῥόπαλον om. x. 8. παραπαμισάδαῖς CDh παραμισάδαῖς x. 10. καὶ
— Προμηθεῶς om. ew. 13. πλάσμα ox. 17. καὶ — ἐκ om. w.
21. σφετέρας] ἐκείνων mosx. — Ἡρακλέως F. 28. ἦν] ἢ Cor. 29. τε]
γὰρ mosx γε codd. rell., Cor. corr. 30. ὅσον codd. exc. F. —
δόξοι ald. — σαφηρίαν C.

ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς περὶ τῆς τότε νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἥνικα Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε· καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὄριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀριανῆς,

C. 689 ἦν ἐφεξῆς πρὸς τῇ ἐσπέρα κειμένην Πέρσαι κατεῖχον· ὕστερον 5
A. 1010 γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἰνδοὶ λαβόντες παρὰ τῶν Μακεδόνων. ἔστι δὲ τοιαῦτα, ἃ λέγει ὁ Ἐρατοσθένης.

11. Τὴν Ἰνδικὴν περιώρικεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα ἀπὸ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐφ᾽ ἄρας θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἰμαον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Κανκασον· ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεφθόν πλευρὸν, πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα τῶν μισζόνων πλευρῶν ἐκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ 15 τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν καὶ τρισχιλίους σταδίους, ὅσων ἐστὶ τὸ κοινὸν ἄρκρον τῆς τε ἰωθιῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβριῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξ ἴσης ἐφ' ἐκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἡύονα. τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Κανκασίων ὄρων ἐπὶ

1. δ' ante ἐκ add. Cor. commodissime. 5. ἐσπερία codd. exc. F, qui praebet ἐσπέρα a Corae recte scriptum de con. — κατεῖχον πέρσαι x. 6. παρὰ] περὶ C. 7. ὁ om. E. 8. Hoc loco in DEghuuxz haec figura trapezio aut rhombo similis appiccia est, in aliis paululum aliter conversa, qua Indiae forma describitur: eadem extat etiam apud Eust. in commentario ad Dion. 1134

10. ἡμωδῶν C. 11. μάον CF μάον Dhx, sed hic post correctus: ἱμαῖον E. 12. δὲ ante τῆς om. codd., exc. EF. 13. πρὸς ἰω ποικῶν ἰωῶν x. 16. καὶ om. ποικ Tzsch. Cor. — ὅσων codd., exc. F, edd.

τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὡστ' ἀπεραντίον ἢ ἰσθμῆ προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. τοῦτο μὲν οὖν πλάτος
 5 τῆς χώρας τὸ ε' ἐλάχιστον καὶ τὸ μέγιστον. μήκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω· τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχει τις ἂν βεβαιότερως εἰπεῖν· καταμεμέτρηται γὰρ σχοινοῖς, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικῆ σταδίων *δισ* μυρίων· τὰ δ' ἐπέκεινα στοχασμῷ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης διὰ
 10 τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων· εἴη δ' ἂν τι σταδίων ἑξακισχιλίων. ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ἢ βραχύτερον, μυρίων ἑξακισχιλίων, ὡς ἔκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταθμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα λαβεῖν Ἐρατοσθένους φησί· καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται, Πατροκλῆς δὲ χιλίοις ἑλαττόν φησι. τούτῳ
 15 δὴ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας διάστημα τὸ προπίπτον ἐπὶ πλέον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ τρισχίλιοι στάδιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μήκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἐξῆς ἡύονα, μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμῶνων· οἰκοῦσι
 20 δ' ἐνταῦθα οἱ Κωλιακοὶ καλούμενοι.

12. Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὄραν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησιῶν μὲν οὐκ ἔλαττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀησικριτοῦ δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ
 25 τοῦ πεδίου, Μεγασθένους δὲ καὶ Δημάχου μετριασάντων μάλ- C. 690

2. Ἰνδικὸν F. 4. σταδίων om. E. 7. ἔχει CDh. — βεβαιότερον E. — σχοίνοις Cor. parum considerate, quamquam ap. Arrhian. ita legitur in Indic. c. 3 §. 4. 8. δισμυρίων falsum esse liquet et ex iis quae subiiciuntur et ex II, 69, nec fugerat Cas.: syllaba δισ orta videtur ex altera parte verbi σταδίων male repetita. 10. δ' ἀπὸ CDFh τι om. mox edd. inde a Cas. 11. ἦ] ἢ Dh. 16. προσπίπτον codd., Cor. corr. 20. Κωλιακοὶ et hic et p. 691 scribendum esse censet Salmasius ad Solin. p. 783. coll. Dionys. 1148 Mela III, 7, 5 Plin. VI, 22: eamque uti multi alii, ita et ipse veram formam esse puto, sed a codicum consensu recedere non sum ausus. 21. ὅσα D, sed sec. m. corr. 23. ὀησικριτοῦ D. 24. διὰ τοῦ πεδίου scribendum esse suspicatur Cor. — δημάχου F.

λον· ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον, Διήμαχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους κατ' ἐπίουσι τόπους· πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται. τῶν δὲ τοσοῦτον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, εἴαν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν 5 λέγοντες μὴ δισχυρίζωνται.

13. Ἄπασα δ' ἐστὶ κατάρροτος ποταμοῖς ἡ Ἰνδική, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίστους συρρηγνυμένοις, τὸν τε Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην, τοῖς δὲ κατ' ἴδια στόματα ἐκδιδοῦσιν εἰς τὴν θάλατταν· ἅπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι καὶ 10 φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβριανὴν τὸ πρῶτον, εἰδ' οἱ μὲν μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς, καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβάλλοντες, οἱ δ' ἐπιστρέφονται πρὸς ἕω, καθάπερ καὶ ὁ Γάγγης ποταμός. οὗτος μὲν οὖν καταβὰς ἐκ τῆς ὄρεινῆς ἐπειδὴν ἄφηται τῶν πεδίων, ἐπιστρέφας πρὸς ἕω καὶ ῥυεῖς παρὰ 15 τὰ Πάλιβοθρα, μεγίστην πόλιν, πρόεισιν ἐπὶ τὴν αὐτὴν θάλατταν καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν. ὁ δὲ Ἰνδὸς δυοῖν στόμασιν εἰς τὴν μεσημβριανὴν ἐκπίπτει θάλατταν, ἐμπεριλαμβάνων τὴν Παταληνὴν καλουμένην χώραν, παραπλησίαν τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. ἐκ δὲ 20 τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσοῦτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων, ὡς Ἐρατοσθένης φησί, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἡ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπεύρεται καὶ κέγχρος· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρουζα, βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς πυροί, κριθαί, 25

A. 1012

3. διήμαχος F. 8. συρρηγνυμένους λιμοκ. 13. συνάπτοντες s sed in marg. add. συμβάλλοντες. — καὶ asteriscis inclus. Cor. 14. ὄρεινῆς F. 16. παλίβοθρα Cx βαλίβοθρα F. — πόλιν om. E. ταύτης C. 18. μεσημβριανὴν F. 19. ἐμπεριλαμβάνων CDFhi. — ταταληνὴν F πανταληνὴν edd., quam scripturam servare non debebam XI, 516. — λεγομένην E sed καλου inter versus pr. m. add. 22. ὅτι ante βρέχεται add. μοκ. 23. καὶ om. μοκ. 24. κέγχρον codd., exc. xi et E, in quo et ipso quidem κέγχρον scriptum sed os supra on pr. m. additum est: masculinum cum Corae recepi, quia neutrum nullo alio exemplo, quod sciam, confirmatur. 25. ὄρουζαν CDFhw ὄρουζον E, quod fortasse recipiendum est: v. Theophr. Hist. pl. 4. 5.

ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. σχεδὸν δέ τι τοῖς ἐν Αἰθιοπία καὶ κατ' Αἴγυπτον τὰ αὐτὰ φέεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς, πλὴν ἵππου ποταμίον, τὰ ἄλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδικοί. Ὀησίκριτος δὲ καὶ
 5 τοὺς ἵππους γίνεσθαι φησι. τῶν δ' ἀνθρώπων οἱ μὲν μεσημβρινοὶ τοῖς Αἰθιοπῖν εἰσιν ὅμοιοι κατὰ τὴν χροιάν, κατὰ δὲ τὴν ὄψιν καὶ τὴν τρίχωσιν τοῖς ἄλλοις (οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχοῦσι διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ ἀέρος), οἱ δὲ βόρειοι τοῖς Αἴγυπτίοις.

14. Τὴν δὲ Ταπροβάτην πελαγίαν εἶναι φασὶ ἤησον, ἀπέ-
 10 γουσαν τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τοὺς Κοωνιακούς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν ἑπτὰ πλοῦν, μῆκος μὲν ὡς ὄντακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν· ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας. τοιαῦται μὲν αἱ τοῦ Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις. προστεθεῖσαι δὲ καὶ αἱ τῶν ἄλλων, εἴ πού τι προσακριβοῦσιν, ἰδιοποιήσουσι
 15 τὴν γραφήν.

15. Οἷον περὶ τῆς Ταπροβάτης Ὀησίκριτός φησι, μέγεθος C. 691
 μὲν εἶναι πεντακισχιλίων σταδίων, οὐ διορίσας μῆκος οὐδὲ πλάτος, διέχειν δὲ τῆς ἡπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἰστιοπεποιημένας, † κατεσκευα-

2. ζῳίος post Αἴγυπτον excidisse censet Grosk., ac desideratur sane hoc verbum, sive hoc loco additum fuit sive alio. 3. τῷ ποταμῷ E. 8. βόρειοι Ctwx. 10. κορίσκους E: cf. ad 689 extr. 11. πεντακισχιλίων scribendum censet Grosk. haud improbabilius coll. II, 72 (ubi itidem Eratosthenem sequi videtur) et 130, ac proclivis sane est siglorum ε et η commutatio: Plinius tamen (v. H. N. VI, 24) tradit ab Eratosthene insulae mensuram proditam esse longitudinis VII M. stad., latitudinis V M. 14. εἰδοποιήσουσι Cor. recte, ut opinor. 16. εἶναι μέγεθος w. 19. κατεσκευασμένων Tzsch. de con. Is. Vossii (ad Mel. III, 7) facili sane, sed falsa tamen, ut ex ipsa enunciati forma satis liquet: recte e contrario videtur coniecisse Salmas. ad Solin. p. 781 καὶ ante μητρῶν esse omissum. Sed ne ita quidem cur ἀμφοτέρωθεν additum sit liquet, ac nescio an maius quoddam ulcus lateat, ad quod detegendum facere videntur quae Plinius (H. N. VI, 24) tradit eadem de re agens. Ibi enim leguntur haec: „quondam credita (Taprobane) XX dierum navigatione a Prasiana gente distare, mox, quia papyraceis navibus armamentisque Nili peteretur, ad nostrarum navium cursus VII dierum intervallo taxata. Mare interest vadosum senis non amplius altitudinis passibus, sed certis canalibus ita profundum, ut nul-

A. 1013 σμένας δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων μητρῶν χωρίς· εἶναι δὲ καὶ ἄλλας νήσους αὐτῆς μεταξὺ καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ποτιωτάτην δ' ἐκείνην. κήτη δ' ἀμφίβια περὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βουσί, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἰοικότα.

16. Νέαρχος δὲ περὶ τῆς ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπιχοῆς πωρα- 5
δειγμάτα φέρει τὰ τοιαῦτα, ὅτι καὶ τὸ Ἑρμον, καὶ Καῦστρου
πεδῖον καὶ Μαϊάνδρου καὶ Καΐκου παραπλησίως εἴρηται, διὰ
[τὸ] τὴν ἐπιφορομένην τοῖς πεδίοις χοῦν αὔξιν αὐτά, μᾶλλον
δὲ γεννᾶν, ἐκ τῶν ὄρων καταφερομένην, ὅση εὐγεως καὶ μα- 10
λακῆ· καταφέρειν δὲ τοὺς ποταμούς, ὥστε τούτων ὡς ἂν γεν-
νήματα ὑπάρχειν τὰ πεδία· καὶ εὖ λέγεσθαι, ὅτι τούτων ἔστι
τὰ πεδία. τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστι τῷ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου λεχθέντι
ἐπὶ τοῦ Νεῖλου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ γῆς, ὅτι ἐκείνου δῶρόν ἐστι·
διὰ τοῦτο δ' ὀρθῶς καὶ ὁμώνυμον τῇ Αἰγύπτῳ φησὶ λεχθῆναι
τὸν Νεῖλον ὁ Νέαρχος. 15

17. Ἀριστόβουλος δὲ μόνα καὶ ὕεσθαι καὶ νίφεσθαι τὰ
ὄρη καὶ τὰς ὑπὼρειάς φησί, τὰ πεδία δὲ καὶ ὄμβρων ὁμοίως
ἀπηλλάχθαι καὶ νιφετῶν, ἐπικλύζεσθαι δὲ μόνον κατὰ τὰς ἀνα-
βάσεις τῶν ποταμῶν· νίφεσθαι μὲν οὖν τὰ ὄρη κατὰ χειμῶνα,
τοῦ δὲ ἕαρος ἀρχομένου καὶ τοὺς ὄμβρους ἐνάρχεσθαι, καὶ αἰεὶ 20
καὶ μᾶλλον λαμβάνειν ἐπίδοσιν· τοῖς δ' ἐτησίαις καὶ ἀδιαλεί-
πτως νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐκχεῖσθαι καὶ λάβρους ἕως ἐπι-
τολῆς Ἀρκτούρου· ἐκ τε δὴ τῶν χιόνων καὶ τῶν ὑετῶν πλη-
ρομένους [ποταμούς] ποτίζειν τὰ πεδία. κατανοηθῆναι δὲ

lae ancorae sidant: ob id navibus utrimque protrae, ne per angustias alvei circummagi sit necesse." Inde suspiceris πῶραις vel simile quid excidisse post ἀμφοτέρωθεν. 1. μητρῶν DFh. 6. τὰ om. x. — ἔρμου F. — Καῦστρου] Ἰστρου D sed καὺ sec. m. supra add. 8. τὸ om. codd., a Cas. recte insertum Tzsch. denuo expulit. 12. λεχθέντι om. C. 13. ὑπ' αὐτῷ codd. Tzsch. Cor.: quod cum sensum aptum non praebeat, restitui ἐπ' αὐτῷ, quod est in edd. ante Tzsch. 16. νίφεσθαι D. 17. ὑπὼρειάς F. — καὶ ante ὄμβρων om. moz. 20. συνάρχεσθαι D sed ἐν sup. add. sec. m. 21. καὶ ante μᾶλλον om. Eī, quod satis aridet. — τοῖς δ' ἐτησίαις] τοῖς δὲ τῆς ἀσίας codd. (in D pro τοῖς est τῆς): Tzsch. corr. e conī. Tyrwh. — ἀδιαλείπτους scribendum censet Grosk. 24. ποταμούς om. codd. edd.: addidi de sent. Grosk.

- ταῦτα καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησὶν, ὠρηκότεων
 μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ Παροπαμισαδῶν· μετὰ δὲ δυσμὰς
 Πληιάδων, καὶ διατριφάντων κατὰ τὴν ὄρεινὴν ἔν τε τῇ Ἰπα-
 σίῳν καὶ τῇ Ἀσσακανοῦ γῆ τὸν χειμῶνα, τοῦ δ' ἔαρος ἀρχο-
 5 μένου καταβεβηκότεων εἰς τὰ πεδία καὶ πόλιν Τάξιλα εὐμεγέθη,
 ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Ἰθάσπην καὶ τὴν Πῶρου χῶραν· τοῦ μὲν οὖν
 χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν, ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξι-
 λοῖς πρῶτον ὑσθῆναι, καὶ ἐπειδὴ καταβάσιν ἐπὶ τὸν Ἰθάσπην
 καὶ νικήσασι Πῶρον ὁδὸς ἦν ἐπὶ τὸν Ἰπανίω πρὸς ἕω κάκει-
 10 θεν ἐπὶ τὸν Ἰθάσπην πάλιν, ὑεσθαι συνεχῶς, καὶ μάλιστα τοῖς
 ἐτησίαις, ἐπιτείλαντος δὲ Ἀρκτούρου, γενέσθαι παύλαν· διατρί-
 ψαντας δὲ περὶ τὴν ναυπηγίαν ἐπὶ τῷ Ἰθάσπῃ καὶ πλείν ἀρξά-
 μένους πρὸ δύσεως Πληιάδος οὐ πολλαῖς ἡμέραις, καὶ τὸ φθι- C. 692
 νόπωρον πᾶν καὶ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ ἐπιὸν ἔαρ καὶ θέρος ἐν A. 1014
 15 τῷ κατάπλω πραγματευθέντας ἔλθειν εἰς τὴν Παταληνὴν περὶ
 Κυρὸς ἐπιτολήν· δέκα μὲν δὴ τοῦ κατάπλου γενέσθαι μῆνας,
 οὐδαμοῦ δ' ὑετῶν αἰσθῆσθαι, οὐδ' ὅτε ἐπήκμασαν οἱ ἐτησίαι,
 τῶν δὲ ποταμῶν πληρουμένων τὰ πεδία κλύεσθαι· τὴν δὲ
 θάλατταν ἄπλον εἶναι τῶν ἀνέμων ἀντιπνεόντων, ἀπογαίας
 20 δὲ μηδεμιᾶς προῆς ἐκδεξαμένης.

18. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτὸ καὶ ὁ Νεάρχος λέγει, περὶ δὲ τῶν
 θεριῶν ὄμβρων οὐχ ὁμολογεῖ, ἀλλὰ φησιν ὑεσθαι τὰ πεδία θέ-
 ρους, χειμῶνος δ' ἄνομβρα εἶναι. λέγουσι δ' ἀμφοτέροι καὶ
 τὰς ἀναβάσεις τῶν ποταμῶν. ὁ μὲν γε Νεάρχος τοῦ Ἀλεσίου

2. παροπαμισάδων F. — δυσμοῦς C. 3. ὑασίῳν ἢ Ἰπασίῳν
 Tzsch. de conl. Cas.: Ἀσπασίῳν Cor. de conl. Schmieder. ad Arrh.
 Indic. p. 6, coll. Exped. Alex. IV, 23 et 24, quae scriptura, si quid
 mutandum est, praeferenda erit: altera enim Ἰπασίῳν omni caret au-
 ctoritate. Verumtamen cum infra p. 498 codd. itidem exhibeant Ἰπά-
 σίῳν, haec scriptura non videtur esse attrahenda. 4. μουσικανοῦ codd.
 edd.: Cor. corr. coll. p. 698 et Arrh. Exped. Alex. IV, 27. Musicani
 enim regnum longe aberat ab his regionibus de quibus hic agitur: v.
 p. 694. 701 Arrh. l. c. IV, 15. 5. τὰ ξύλα F. 8. κατάβασιν F.
 15. παταληνὴν ποταμῶν (ex his quidem nulla scripturae discrepantia est
 enotata) edd.: cf. p. 690. 17. αἰσθῆσθαι] γενέσθαι x ἰσθῆσθαι ox.
 19. ἀπὸ γαλας codd., Cor. corr. 20. μὴ δὲ μιᾶς F. 21. αὐτοῖ
 codd., Xyl. corr.

πλησίον στρατοπεδεύοντάς φησιν ἀναγκασθῆναι μεταλαβεῖν τό-
 πον ἄλλον ὑπερδέξιον κατὰ τὴν ἀνάβασιν, γενέσθαι δὲ τοῦτο
 κατὰ θερινὰς τροπὰς. ὁ δ' Ἀριστοβούλος καὶ μέτρα τῆς ἀνα-
 βάσεως ἐκτίθεται τετταράκοντα πήγεις, ὧν τοὺς μὲν εἴκοσι
 ὑπὲρ τὸ προϋπάρχον βάθος πληροῦν μέχρι χειλους τὸ ῥεῖθρον, 5
 τοῖς δ' εἴκοσιν ὑπέρχουσιν εἶναι εἰς τὰ πεδία. ὁμολογοῦσι δὲ
 καὶ διότι συμβαίνει ησιζεῖν τὰς πόλεις ἐπάνω χωμάτων ἰδρυ-
 μένας, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Αἰθιοπία· μετὰ δὲ Ἀρ-
 κτοῦρον πάυεσθαι τὴν πλημμυραν, ἀποβαίνοντος τοῦ ὕδατος·
 ἔτι δ' ἡμίφρυκτον σπειρεσθαι τὴν γῆν, ὑπὸ τοῦ τυχόντος ὀρύκτου 10
 χαραχθεῖσαν, καὶ ὅμως φνεσθαι τὸν καρπὸν τελειὸν καὶ κα-
 λόν. τὴν δ' ὄρυζαν φησιν ὁ Ἀριστοβούλος ἰστέναι ἐν ὕδατι
 κλειστῷ, πρασίας δ' εἶναι τὰς ἐχούσας αὐτήν· ὕψος δὲ τοῦ
 φντοῦ τετράπηχον, πολύσταχύν τε καὶ πολύκαρπον· θερίζεσθαι
 δὲ περὶ δύοσιν Πηλιάδος καὶ πτίσσεσθαι ὡς τὰς ζείας· φνε- 15
 σθαι δὲ καὶ ἐν τῇ Βακτριανῇ καὶ Βαβυλωνίᾳ καὶ Σουσίδι·
A. 1015 καὶ ἡ κάτω δὲ Συρία φύει. Μέργιλλος δὲ τὴν ὄρυζαν σπειρε-
 σθαι μὲν πρὸ τῶν ὄμβρων φησί, ἀρδαίας δὲ καὶ φντείας [μῆ]
 δεῖσθαι, ἀπὸ τῶν κλειστῶν ποτιζομένην ὑδάτων. περὶ δὲ τοῦ
 βωσμόρου, *ὄν* φησιν Ὀνησίκριτος, διότι σίτος ἔστι μικρότε- 20
 ρος τοῦ πυροῦ· γεννᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. φρύγεται

1. στρατεύοντος CDF; στρατεύοντα E στρατοπεδεύοντος codd.
 rell.: Tzsch. corr. de conl. Cas. coll. Arrh. Ind. 6, 5. 4. τῆς μὲν
 ald. τοῖς μὲν Xyl. 6. τοὺς δὲ F (?) x Tzsch. Cor. 7. χῶμα-
 τος E. 9. πλημμύραν codd. edd.. — ὑποβαίνοντος μοx Cor., recte,
 ut videtur. 10. ἀπὸ τοῦ ψύχοντος codd. exc. E, in quo est τυχόν-
 τος; idem hoc scripsit Tzsch. de conl. Cas. coll. VII, 311; ἀπὸ in ὑπὸ
 mut. Cor. 15. δὲ] τε E. — πτίσσεσθαι CD (sed. sec. m. mut. in
 πτίσσεσθαι) EFX πτίσσεσθαι ew βαπτίζεσθαι m: Tzsch. corr. de sent.
 Cas. 18. μῆ om. codd.; Cor add., sed in nott. dubitat de scripturae
 veritate: de qua nemo dubitabit, ut opinor, qui oryzae culturam noverit.
 Grosk. μῆ ante ποτιζομένην addendum censet, κλειστὰ ὕδατα falso pu-
 tans aquam fossis receptam. 19. ἀπὸ] ὑπὸ Cor. 20. βωσμό-
 ρου CDho. — ὄν Cor. om. recte. — ὅτι μοx. — σιτός codd.:
 Tzsch. corr. ex Epit.; omiserat hoc verbum E reliquis in brevius ita
 contractis: ὁ δὲ βόσμορός ἔστι μικρότερος κτλ.

δ', ἐπὶ ἀλοθῆ, προομνύτων μὴ ἀποίσειν ἄντρον ἐκ τῆς ἄλλω τοῦ μὴ ἐξαγεσθαι σπέρμα.

19. Τὴν δ' ὁμοίωτα τῆς χώρας ταύτης πρὸς τε τὴν Αἰγυπτον καὶ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ πάλιν τὴν ἐναντιότητα παρα-
 5 θεις ὁ Ἀριστόβουλος, διότι τῷ Νεῖλῳ μὲν ἐκ τῶν νοτίων ὄμβρων ἐστὶν ἡ πληρωσις, τοῖς Ἰνδικοῖς δὲ ποταμοῖς ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν, ζητεῖ, πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται· οὔτε C. 693
 γὰρ ἡ Θηβαῖς μέχρι Σήνης καὶ τῶν ἐγγὺς Μερόης, οὔτε τῆς Ἰνδικῆς τὰ ἀπὸ τῆς Παταληνῆς μέχρι τοῦ Ἰθάσου· τὴν δ'
 10 ὑπὲρ ταῦτα τὰ μέρη χώραν, ἐν ᾗ καὶ ὄμβροι καὶ νιφτοί, παραπλησίως ἔφη γεωργεῖσθαι τῇ ἄλλῃ τῇ ἔξω τῆς Ἰνδικῆς χώρα· ποτιζέσθαι γὰρ ἐκ τῶν ὄμβρων καὶ χιόνων. εἰκὸς δ' οἷς εἴρηκεν οὗτος καὶ εὐσειστον εἶναι τὴν γῆν, χαννουμένην ὑπὸ τῆς πολλῆς ὑγρασίας καὶ ἐκρήγματα λαμβάνουσαν, ὥστε καὶ ῥεῖθρα
 15 ποταμῶν ἀλλάττεσθαι. πεμφθεῖς γοῦν ἐπὶ τινα χρεῖαν ἰδεῖν φησιν ἐρημωθεῖσαν χώραν πλείονων ἢ χιλίων πόλεων σὺν κόμαις, ἐκλιπόντος τοῦ Ἰνδοῦ τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον, ἐκτραπομένου δ' εἰς τὸ ἕτερον ἐν ἀριστερᾷ κοιλότερον πολὺ, καὶ οἷον καταρράξαντος, ὡς τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἐν δεξιᾷ χώραν μηκέτι ποτι-
 20 ζεσθαι ταῖς ὑπερχύσεσι, μεταωροτέραν οὔσαν οὐ τοῦ ῥεῖθρου τοῦ καινοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπερχύσεων.

20. Ταῖς δὲ τῶν ποταμῶν πληρώσεσι καὶ τῷ τοὺς ἀπογαιούς μὴ πνεῖν ὁμολογεῖ καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Ὀησικρίτου· τεναγώδη γὰρ φησιν εἶναι τὴν παραλίαν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ
 25 στόματα τῶν ποταμῶν, διὰ τε τὴν χοῦν καὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὴν τῶν πελαγίων ἀνέμων ἐπικράτειαν. Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκραπον εἶναι καὶ δίφορον· καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινόν, τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν A. 1016

4. τὴν ante ἐναντιότητα om. μοz. 5. ὅτι x. 6. δὲ post ποταμοῖς collocant edd. 9. πατταληνῆς m edd. 12. τῶν ante χιόνων add. edd. 14. λαμβανούσης μοz. 18. τὸ asteriscis incl. Cor., in τι mutandum esse censet Grosk.: nihil tamen mutandum. — καταρράξαντος F. 21. κενὸν CDFhix. 22. τῷ] τὸ CDF: in hoc praeterea om. τοὺς. 29. σπόρον] δίσπορον hī. — ὄμβρων Dh.

γὰρ ἔτος εὐρίσκασθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἀρομβρον· ὥστ' εὐετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρον μηδέποτε τῆς γῆς οὖσης· τοὺς τε ξυλίλους καρποὺς γεννᾶσθαι πολλοὺς καὶ τὰς ῥίζας τῶν φρυγῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἐψησει, χλωινομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις 5 τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς καὶ τοῦ ποταμίου. τρόπον δὴ τινα λέγειν βούλεται, διότι ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγομένη πέφυκε καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἔψησις ἐστί, καὶ καταργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐστομίαν, ὅσον καὶ ἢ διὰ πυρός· διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐκαμπτεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ ὧν οἱ τροχοί· 10 ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπαρθεῖν ἔριον. ἐκ τούτου δὲ Νέαρχός φησι τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι σινδόνας, τοὺς δὲ Μακεδόνας ἀντὶ κναφάλλων αὐτοῖς χρῆσθαι καὶ τοῖς σάγμασι σάγης· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ Σηρικά, ἐκ τινων φλοιῶν ξαινομέ- C. 694 ης βύσσου. εἶρηκε δὲ καὶ περὶ τῶν καλάμων, ὅτι ποιοῦσι 15 μέλι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν· καὶ γὰρ δένδρον εἶναι καρποφόρον, ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ συντίθεσθαι μέλι, τοὺς δὲ φαγόντας ὠμοῦ τοῦ καρποῦ μεθύειν.

21. Πολλὰ γὰρ δὴ καὶ δένδρα παράδοξα ἢ Ἰνδικῇ τρέφει, ὧν ἐστί καὶ τὸ κάτω νεύοντα ἔχον τοὺς κλάδους, τὰ δὲ φύλλα 20 ἀσπίδος οὐκ ἐλάττω. Ὀμησίκριτος δὲ καὶ περιεργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανῷ διεξιῶν, ἃ φησι νοτιώτατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς,

1. τοὺς ante καιροὺς add. *moz.* 4. τῶν καλάμων τῶν μεγάλων *E.* 6. ἐκ θεοῦ *E.* — δὴ] δὲ *Cor.* 7. διότι] ὅτι *x Cor.* 9. εὐδοκίαν *F.* — διότι τὰς κλάδους *sw.* 12. εὐετηρίους (*et η sup. ε pr. m. add.*) *s,* εὐκτηρίους *w,* εὐητρίους *om. μουκx:* reliquis codicibus concinit *Eust. ad Dion. v. 1107.* 13. κναφάλλων *codd., exc. CF, edd.* 14. σάγην *codd., Tzsch. corr. de conl. Salm., male tamen mutans τοῖς in τῆς. — σηρικά F.* 16. καὶ] οὐ *codd., exc. EFx.* γὰρ *om. x Tzsch. Cor.* 17. Verba συντίθεσθαι — τοῦ καρποῦ *om. codd., exc. EF* qui soli servarunt integrum hunc locum, sed habuit haec verba in codice suo etiam *Eustath.,* qui ad *Dion. 1125* exhibet: κάλαμοι ποιοῦσι μέλι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν, τοὺς δὲ φαγόντας ὠμοῦ τούτου μεθύειν, atque, ut videtur, is qui confecit *Epit.,* ubi leguntur haec: ἐστί δὲ καὶ δένδρα παρ' αὐτοῖς μέλι ποιῶντα ἀνευ ζώων, ἐξ ὧν οἱ φαγόντες μεθύσκονται: cf. *Schneider. ad Theophr. opp. IV, p. 823.* 19. καὶ *ast. incl. Cor. — τρέφειν x.* 20. ἔχον] ἔχειν *CF.* 22. μουσικάνου *F.*

- διηγείται μεγάλα δένδρα τινά, ὧν τοὺς κλάδους ἀΐξθέντας ἐπὶ πήχεις καὶ δώδεκα, ἔπειτα τὴν λοιπὴν ἀΐξθιν καταφερῆ λαμβάνειν, ὡς ἂν κατακαμπτομένους, ἕως ἂν ἄψωνται τῆς γῆς· ἔπειτα κατὰ γῆς διαδοθέντας ῥιζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς κατώρου- A. 1017
- 5 ξιν, εἴτ' ἀναδοθέντας στελεγοῦσθαι· ἔξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῆ ἀΐξθι κατακαμψθέντας ἄλλην κατώρυγα ποιεῖν, εἴτ' ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἑνὸς δένδρου σκιαδίον γίνεσθαι μακρόν, πολυστύλῳ σκηπῆ ὅμοιον. λέγει δὲ καὶ μεγέθη δένδρων, ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα εἶναι τὰ στελέχη.
- 10 κατὰ δὲ τὸν Ἀνεσίην καὶ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς Ἰάρωτιν καὶ Ἀριστόβουλος εἶρηκε περὶ τῶν κατακαμπτομένων ἐχόντων τοὺς κλάδους καὶ περὶ τοῦ μεγέθους, ὥστ' ὑφ' ἐνὶ δένδρῳ μεσημβρίζειν σκιαζομένους ἰσπέας πενήκοντα· οὗτος δὲ τετρακοσίους. λέγει δὲ ὁ Ἀριστόβουλος καὶ ἄλλο δένδρον οὐ μέγα,
- 15 λοπούς ἔχον, ὡς ὁ κύαμος, δεκαδακτύλους τὸ μῆκος, πλήρεις μέλιτος· τοὺς δὲ φαγόντας οὐ ῥαδίως σώζεσθαι. ἅπαντας δ' ὑπερβέβληνται περὶ τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων οἱ φησάντες ἰωραῖσθαι πέραν τοῦ Ἰαρώτιδος δένδρον ποιῶν σκιαν ταῖς μεσημβρίαις πενταστάδιον. καὶ τῶν ἰριοφόρων δένδρων φησὶν
- 20 οὗτος τὸ ἄνθος ἔχει πυρῆνα· ἐξαιρεθέντος δὲ τούτου, ξιαιθεσθαι τὸ λοιπὸν ὁμοίως ταῖς ἐρείαις.

1. εἶναι post δένδρα add. edd. 2. καταφερῆ *max* edd. 4. διαδοθέντα *E* διαδύντας et *max* ἀναδύντας paulo audacius coni. Cor. 5. ἀναδοθέντα codd., sed in *h* σ *supra* est additum. 6. κατακαμψθέντα codd., Cor. corr. 7. σκιαδίον *Dh.* — γένεσθαι codd., Cor. corr. 8. μεγέθει *D.* 14. οὐ μεγαλολεπισματαπούς *C* (in hoc *e supra* antepaenultimam add. et πούς scriptum est) *DFh* οὐ μεγάλα λεπίσματα πώς ἔχον *i* οὐ μεγαλοπερισματαπούς *e* οὐ μεγαλοπερίσματων πούς *w* οὐ μεγάλους λοβούς *max* οὐ μέγα λοβούς μεγάλους *x* (incertum tamen est an οὐ μέγα legatur: v. Falconer. nott.) μεγάλους λοβούς *E* οὐ μεγάλους λοβούς λεπίσματα καρπούς *ald.* οὐ μέγα μεγάλους λοβούς *Tzsch.* μεγάλους λοβούς *Cor.*: unice vera esse ea quae scripsimus facile apparet: λεπίσματα inter versus primum additum ad λοπούς in ordinem postea ita receptum est, ut monstrum illud efficeretur. 15. πλήρης *Dh.* 16. ἅπαντες *F.* 18. ἰωραῖναι *x.* — ἰαρώτιδος, et *w* *sup.* *a* *pr.* *m.* add., *F.* 19. δὲ ante δένδρων add. *Cor.* haud incommodè.

22. Ἐν δὲ τῇ Μουσικανῷ καὶ σίτον ἀποφνῆ λέγει πυρῶ παραπλήσιον καὶ ἄμπελον, ὥστ' οἰνοφροεῖν, τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μὴδ' αὐλὸν εἶναι κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν, μὴτ' ἄλλο τῶν μουσικῶν ὀργάνων μὴδὲν πλὴν κυμβάλων καὶ τυμπάνων καὶ κροτάλων, ἃ τοὺς θαυμαστοποιούς κ-
- A. 1018 κτῆσθαι. καὶ πολυφάρμακον δὲ καὶ πολύρριζον τῶν τε σωτηρίων καὶ τῶν ἐναντίων, ὥσπερ καὶ πολυχρώματον καὶ οὗτος εἶρηκε, καὶ ἄλλοι γε. προστίθησι δ' οὗτος, ὅτι καὶ νόμος εἶη τὸν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, εἴαν μὴ προσανεύρη καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι· ἀνευρόντα δὲ τιμῆς τυγχάνειν παρὰ 10
- C. 695 τοῖς βασιλευσίν. ἔχειν δὲ καὶ κιννάμωμον καὶ νάρκον καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα τὴν νότιον γῆν τὴν Ἰνδικὴν ὁμοίως, ὥσπερ τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ἔχουσάν τι ἐμφερές ἐκεῖναις κατὰ τοὺς ἡλίους· διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων, ὥστ' ἔνικμον εἶναι τὸν αἴρα καὶ τροφιμώτερον παρὰ τοῦτο καὶ γό- 15 νιμον μᾶλλον, ὡς δ' αὐτως καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ ὕδωρ· ἡ δὲ καὶ μείζω τὰ τε χερσαῖα τῶν ζώων καὶ τὰ καθ' ὕδατος τὰ ἐν Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὐρίσκεισθαι. καὶ τὸν Νεῖλον δ' εἶναι γόνιμον μᾶλλον ἐτέρων καὶ μεγαλοφνῆ γεννᾶν καὶ τᾶλλα καὶ τὰ ἀμφίβια, τὰς τε γυναικας ἔσθ' ὅτε καὶ τετραδύμα τί- 20 κτειν τὰς Αἰγυπτίας· Ἀριστοτέλης δὲ τινα καὶ ἐπτάδύμα ἰστορεῖ τετοκέσαι, καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον καὶ τρόφιμον διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων μετρίαν ἔψησιν, αὐτὸ καταλειπόντων τὸ τρόφιμον, τὸ δὲ περιττὸν ἐκθυμιόντων.

1. μουσικάνου F. 3. μὴτ' Cor.: Anacharsis dictum quod h. l. respicitur v. ap. Diog. Laert. I, c. 8, 5. 4. τι post ἄλλο add. F. 5. τυμπάνων καὶ κυμβάλων Dh. — θαυμαστοποιούς CDh. 6. πολύρριζον F. 8. ὅτι om. μοxx. 11. κιννάμωμον EFxx. 13. ἀραβίαν C. — ἐκεῖνης Cox. 16. ἡδη codd., Cor. corr.: cf. ad III, 153. 19. μεγαλοφνεῖν codd., Xyl. corr., eiecta simul recte particula καί. 21. καὶ τινα E. — πεπτάδύμα Cor. de sent. Cas., quod Gell. N. A. X, 2 ex Aristotele mulierem in Aegypto uno partu quinque pueros enixam refert et ipse Aristoteles de Generat. anim. IV, 4 et in Hist. anim. VII, 4 quinarium numerum omnino summam facit: nihilo minus a codd. et Epit. consensu recedere non licet, praesertim cum aliū auctores in eo numero consentiant: v. Plin. H. N. VII, 3, Solin. I, 3, Paul. Digest. V, tit. 4, 3. 22. καλῶν om. E. 23. ἔψησιν F. — καταλειπόντων codd., Cor. corr. 24. τε-

23. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τοῦτο συμβαίνειν εἰκός, ὅπερ φησὶν οὗτος, ὅτι τῷ ἡμίσει πηρὶ ἔπει τὸ τοῦ Νεῖλου ὕδωρ ἢ τὰ ἄλλα. ὅσῳ δὲ γέ φησι τὸ μὲν τοῦ Νεῖλου ὕδωρ δι' εὐθειας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ στεγὴν καὶ μεταβάλλει
- 5 πολλὰ κλίματα* καὶ πολλοὺς ἀέρας, τὰ δ' Ἰνδικὰ ρεύματα εἰς πεδία ἀναχεῖται μείζω καὶ πλατύτερα, ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον τοῖς αὐτοῖς κλίμασι· τοσῶδε ἐκεῖνα τούτου τροφικώτερα, διότι καὶ τὰ κῆτη μείζω τε καὶ πλείω· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἐφθὸν ἤδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ.
- 10 24. Τοῦτο δ' οἱ μὲν περὶ Ἀριστόβουλον οὐκ ἂν συγχωροῖεν A. 1019 οἱ φάσκοντες μὴ ὕεσθαι τὰ πεδία. Ὀνησικρίτω δὲ δοκεῖ τόδε τὸ ὕδωρ αἴτιον εἶναι τῶν ἐν τοῖς ζῳοῖς ἰδιωμάτων, καὶ φέρει σημεῖον τὸ καὶ τὰς χόρας τῶν πινόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλάττεσθαι πρὸς τὸ ἐπιχώριον. τοῦτο μὲν οὖν εὖ· οὐκέτι δὲ
- 15 καὶ [τὸ] τοῦ μέλανος εἶναι καὶ οὐλότριχας τοὺς Αἰθίοπας ἐν ψιλοῖς τοῖς ὕδασι τὴν αἰτίαν τιθέναι, μὲμφεσθαι δὲ τὸν Θεοδέκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀναφέροντα τὸ αἴτιον, ὃς φησιν οὕτως·
- οἷς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν
 20 σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος
 εἰς σώματ' ἀνδρῶν, καὶ συνέστρεψεν κόμας
 μορφαῖς ἀναξήτοισι συντήξας πυρός.

ριττὸν] λοιπὸν E. — ἐκθυμιόντων F. 2. περιεψέιτο F πηρὶ ἐψέιτο D πηρὶ ἐψέιται codd. rell. edd., quod ortum est haud dubie ex correctione infelici scripturae illius corruptae. 8. ὅτι x. 11. τότε τὸ] τό δὲ (sic) Dx τὸ δὲ τὸ ἢ τότε F τότε ast. incl. Cor. paulo audacius, in nott. infelicissime suspicatus scribendum esse: — δοκεῖ. τοῦ δὲ τὸ ὕδωρ — ἰδιωμάτων, φέρει κτλ. Caeterum in margine cod. F notatum est h. l. ὁμοιωμάτων quod referendum esse videtur ad ἰδιωμάτων. 15. τὸ om. codd., Cor. add. 17. ὅς] ὡς codd., exc. DFhi. 18. οὗτος codd., exc. CDF. 19. ἤς CDFhi. 20. σκοτινὸν C. 21. συνέστρεψε πω συνέστρεψε Cimo. — κόμας C. 22. ἀναξήτησι D (?) ald. Ceterum cum hic versus non videatur sanus esse, varie tentatus est, sed parum feliciter: Grosk. suspicatur excidisse θάλπει, quod post πυρός positum fuerit initio versus proximi. Equidem crediderim πηρὶ scriptum fuisse, a librario postea male ad μορφαῖς relatum ac subinde mutatum.

- ἔχει δ' ἂν τινα λόγον· φησὶ γὰρ μήτε ἑγγυτέρω τοῖς Αἰθίοφιν εἶναι τὸν ἥλιον ἢ τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ κάθετον εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαίεσθαι πλέον, ὥστ' οὐκ εὖ λέγεσθαι ἀγγιτέρονα αὐτοῖς τὸν ἥλιον, ἴσον πάντων διέχοντα· μήτε τὸ
- C. 696 θάλασπος εἶναι τοῦ τοιούτου πάθους αἴτιον· μῆδὲ γὰρ τοῖς ἐν 5
 γαστρὶ, ὧν οὐχ ἄπτεται ἥλιος. βελτίους δὲ οἱ τὸν ἥλιον αἰ-
 τιώμενοι καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπίκασιν, κατ' ἐπίλειψιν σφοδρὰν
 τῆς ἐπιτολῆς ἰκμάδος· καθ' ὃ καὶ τοὺς Ἴνδούς μὴ οὐλοτριχεῖν
 φάμεν, μῆδ' οὕτω † πεπεισμένως ἐπικεκαῶσθαι τὴν χροᾶν, ὅτι
 ὑγροῦ κοιωνοῦσιν ἄερος. ἐν δὲ τῇ γαστρὶ ἤδη κατὰ σπερμα- 10
 τικὴν διάδοσιν τοιαῦτα γίνεται, οἷα τὰ γεννώντα· καὶ γὰρ
- A. 1020 πάθη συγγενικὰ οὕτω λέγεται καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες. καὶ τὸ
 πάντων δ' ἴσον ἀπέχειν τὸν ἥλιον πρὸς αἰσθησιν λέγεται, οὐ
 πρὸς λόγον· καὶ πρὸς αἰσθησιν, οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς φα-
 μεν σημεῖον λόγον ἔχειν τὴν γῆν πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου σφαιρᾶν· 15
 ἐπεὶ πρὸς γε τὴν τοιαύτην αἰσθησιν, καθ' ἣν θάλασπος ἀντι-
 λαμβανόμεθα, ἐγγύθεν μὲν μᾶλλον, πόρρωθεν δὲ ἥττον, οὐκ
 ἴσον· οὕτω δ' ἀγγιτέρονα ὁ ἥλιος λέγεται τοῖς Αἰθίοφιν, οὐχ
 ὡς Ὀησικρίτω δέδοκται.

25. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ὁμολογουμένων ἐστὶ καὶ τῶν σω- 20
 ζόντων τὴν πρὸς τὴν Αἴγυπτον ὁμοιότητα καὶ τὴν Αἰθιοπίαν,
 ὅτι, τῶν πεδίων ὅσα μὴ ἐπὶ κλυστα, ἄκαρπά ἐστι διὰ τὴν ἀν-
 δρίαν. Νέαρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρότερον ἐπὶ τοῦ Νεῖλου,

1. δ' om. Cor., verbis ὅς φησιν — πυρός in parenthesi positus, ita ut unus verborum ambitus efficiatur inde ab οὐκέτι usque ad λόγον: quae ratio cum per se sit impedita, tum repugnat iis quae sequuntur.

4. ἴσον F. 7. τὴν ἐαυτοῦ CDFh^{iw} τὴν αὐτοῦ E^{moxx} quod cum ferri possit, auctoritate parum valet atque ex coniectura videtur ortum: verum haud dubie restituit Cas. — ἐπὶ ληψιν Dh (in hoc εἰ add. supra η) ἰ: inde ἀπόληψιν Cor. 9. οὕτως CFh^x. — πεπυσμένως Dh (in hoc εἰ add. sup. υ) πεπεισμένους x (ex corr.) x πεπεισμένως codd. rell.; in E tamen om. hoc verbum haud dubie corruptum: πεπλησμένως Cor. quod satis placet, sed exemplo caret. At legitur apud scriptores posteriores πεπληθυσμένως et πεπληρωμένως. 11. διάθεσιν codd., exc. F, edd. 12. λέγεται parum apte positum videtur mutandum esse in γίνεται. 19. ὀνησικριτικός CDh^{ixgv}. — δέδεικται CDh^{ixgv}: in duobus ultimis in marg. add. pr. m. γρ. οὐχ ὡς δέδοκται. 23. πρῶτον μοx πρῶτερον ald.

πόθεν ἢ πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικούς ποταμούς, ὅτι ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων συμβαίνει· Ἀλεξάνδρον δ' ἐν μὲν τῷ Ἑλλάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀραβίῃ κυάμους Αἴγυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νεῖλου πηγὰς,
 5 καὶ παρασκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῷ ποταμῷ τούτῳ μέχρι ἐκείσε πλευσόμενον· μικρὸν δ' ὕστερον γινώσκοντα, διώτι οὐ δύναται, ὃ ἤλπισε·

μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δευτὰ ῥέεθρα,
 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτον,

10 εἰς ὃν ἐκδιδόασιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί· ἔπειτα ἡ Ἀριανὴ καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ αὐτὴ ἡ Ἀραβία καὶ ἡ Τρωγλοδυτική· τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὄμβρων τοιαῦτα λέγεται καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ποταμῶν καὶ τῆς ἐπικλύσεως τῶν πεδίων.

15 26. Δεῖ δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα περὶ τῶν ποταμῶν εἰπεῖν, ὅσα πρὸς τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα καὶ ὅσων ἱστορίαν παρελήφμεν. ἄλλως τε γὰρ οἱ ποταμοί, φυσικοὶ τινες ὄροι καὶ μεγεθῶν καὶ σχημάτων τῆς χώρας ὄντες, ἐπιτηδειότητα πολλὴν παρέχουσι πρὸς ὅλην τὴν νῦν ὑπόθεσιν. ὁ δὲ Νεῖλος καὶ οἱ
 20 κατὰ τὴν Ἰνδικὴν πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους διὰ C. 697

τὸ τὴν χώραν ἀοίκητον εἶναι χωρὶς αὐτῶν, πλωτὴν ἅμα καὶ γεωργήσιμον οὖσαν, καὶ μήτ' ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως, μήτ' οἰκείσθαι τὸ παράπαν. τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους ἱστοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης καὶ τὰς χώρας, A. 1021

25 δι' ὧν ἢ φορὰ, τῶν δ' ἄλλων ἐστὶν ἄγνοια πλείων ἢ γινώσκοντα. Ἀλεξάνδρος γὰρ ὁ μάλιστα ταῦτ' ἀνακαλύψας κατ' ἀρχὰς μὲν, ἠνίκα οἱ Δαρεῖον δολοφονήσαντες ὤρμησαν ἐπὶ τὴν τῆς Βακτριανῆς ἀπόστασιν, ἔγνω προουργαίτατον ὃν διώκειν καὶ καταλύειν ἐκείνους. ἦκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι' Ἀριανῶν, ἀφείξαι δ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ ὑπερέβη τὸν Παροπάμισον εἰς τὰ

3. κροκοδείλους F. — ἰδόντα C. 6. πλευσόμενον π. 7. ὅτι Epoxz Cor. 8. μέσσω πoxz ald. μέσσω codd. rell.: Cor. corr. ex Od. A, 157 quem locum iam II, 111 attulerat. — ῥέεθρα codd., exc. E, Cor. correxit. 9. πρῶτα Cor. ex Od. l. l. 12. ἀέρων F sed in marg. add. pr. m. ἀνέμων. 19. νῦν om. F. 28. προουργαίτατον πoxz ald. 29. ἀρειανῶν F. 30. παραπάμισον CDFh.

προσάρκτια μέρη καὶ τὴν Βακτριανήν· καταστραφάμενος δὲ
 τάκει πάντα, ὅσα ἦν ὑπὸ Πέρσαις, καὶ ἔτι πλείω, τότε ἦδη
 καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὠρέχθη, λεγόντων μὲν παρὶ αὐτῆς πολλῶν, οὐ
 σαφῶς δέ. ἀνέστρεψε δ' οὖν ὑπαρθεὶς τὰ αὐτὰ ὄρη κατ' ἄλ- 5
 λας ὁδοὺς ἐπιτομωτέρας, ἐν ἀριστοταῖ ἔχων τὴν Ἰνδικήν, εἰτ' ἐπέ-
 στρεψεν εὐθύς ἐπ' αὐτήν καὶ τοὺς ὄρους τοὺς ἐσπερίους αὐτῆς
 καὶ τὸν Κώφην ποταμὸν καὶ τὸν Χοάσπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην
 ἐμβάλλει ποταμὸν * καὶ * κατὰ Πλημύριον πόλιν, ὅστις παρὰ
 Γώρουδι, ἄλλην πόλιν, καὶ διεξιὼν τὴν τε Βανδοβηνήν καὶ τὴν
 Γανδαρίτιν. ἐπυνθάνετο δ' οἰκήσιμον εἶναι μάλιστα καὶ εὐ- 10
 καρπον τὴν ὄρεινὴν καὶ προσάρκτιον· τὴν δὲ τότιον τὴν μὲν
 ἄνυδρον, τὴν δὲ ποταμόκλυστον καὶ τελέως ἔκπυρον, θηρίοις
 τε μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις σύμμετρον. ὠρμησεν οὖν τὴν ἐπαινου-
 μένην κατακτᾶσθαι πρότερον, ἅμα καὶ τοὺς ποταμοὺς εὐπερα-
 τοτέρους νομίσας τῶν πηγῶν πλησίον, οὓς ἀναγκαῖον ἦν δια- 15
 βαίνειν, ἐπικαροσίους ὄντας καὶ τέμνοχτας ἦν ἐπέμει γῆν. ἅμα
 δὲ καὶ ἤκουσεν εἰς ἐν πλείους συνιόντας ῥεῖν, καὶ τοῦτ' αἰεὶ
 καὶ μᾶλλον συμβαῖνον, ὅσα πλείον εἰς τὸ πρόσθεν ἤ προῦδειν,
 ὥστ' εἶναι δυσπερατοτέραν, καὶ ταῦτα ἐν πλοίων ἀπορίᾳ.
 δεδιὼς οὖν τοῦτο διεβή τὸν Κώφην, καὶ κατεστρέφετο τὴν 20
 ὄρεινήν, ὅση ἐτέτραπτο πρὸς ἔω.

27. Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἰθ' ὁ Ὑδάσπης,
 εἰθ' ὁ Ἀκείνησις καὶ ὁ Ὑάρωτις, ὕστατος δ' ὁ Ὑπανις. πε-
 ραιτέρω γὰρ προελθεῖν ἐκωλύθη, τοῦτο μὲν μαντείοις τισὶ

4. ὑπερβάς *moz* ald. 6. αὐθις *Cor.*, Guar. *secutus*. 8. καὶ
 aster. incl. *Cor.*, nec ferendum est: caeterum cf. de hoc loco Lassen, in
Indische Alterthumskunde II, 129 n. 1. — πηγύριον *s* (idem legitur
 in marg. *CF*) πληγήριον *moz* edd. 9. γώρουδι ἄλλην πόλιν *x* γώ-
 ρυδα ἄλλην πόλιν *i* *Cor.* γωρυδάλην πόλιν ald. — βαρδοβηνήν *Dh*
 μανδοβηνήν *F*. 10. γανδαρίτιν *F* γανδαρίτιν *h*. — δ' om. *x*.
 11. ὄρεινὴν *F*. 13. τε om. *x*. 14. κτᾶσθαι *E*. — εὐπερατωτέρους
Emoz. 16. τράνοντας *s* θραύοντας *w*. — ἐποτες *C*. 18. προῖτη *E*
 προτοίην *Cor.* bene: incertum tamen est, pluralem an singularem scri-
 pserit Strabo. 19. δυσπερατωτέραν *CEmoz*: δυσπερατοτέρους scri-
 bendum esse Grosk. suspicatur haud iniuria. — πλοίων *C*. 20. δε-
 διὼν *E*. 24. μαντείοις *D* (sed *i* sec. m. mut. in *ei*) *F*.

προσέχων, τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀπηγορευκίας ἤδη πρὸς
 τοὺς πόρους ἀναγκασθεῖς· μάλιστα δ' ἐκ τῶν ὑδάτων ἔκαμνον,
 συνεχῶς ὕδατοι. ταῦτ' οὖν ἐγένετο γνώριμα ἡμῖν τῶν ἐσθι-
 νῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν, ὅσα ἐντὸς τοῦ Ἰπᾶνιος, καὶ εἴ τινα C. 698
 5 προσιστόρησαν οἱ μετ' ἐκείνων περαιτέρω τοῦ Ἰπᾶνιος προελ-
 θόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβόθρων. μετὰ μὲν οὖν τὸν A. 1022
 Κώφην ὁ Ἰνδὸς ῥεῖ· τὰ δὲ μεταξὺ τούτων τῶν δυεῖν ποταμῶν
 ἔχουσι Ἀστακηνοὶ τε καὶ Μασιανοὶ καὶ Νυσαῖοι καὶ Ἰπάσιοι·
 εἶθ' ἡ Ἀσσακανοῦ, ὅπου Μασόγα πόλις, τὸ βασίλειον τῆς χῶ-
 10 ρας. ἤδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδῷ πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαῖτις,
 πρὸς ἣ ζεύγμα γενηθὲν ἱπεραίωσε τὴν στρατιάν.

28. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἰθάσπου Τάξιλά ἐστι,
 πόλις μεγάλη καὶ ἐνομοωτάτη, καὶ ἡ περικειμένη χώρα συ-
 χνή καὶ σφόδρα εὐδαίμων, ἤδη συνάπτουσα καὶ τοῖς πεδίοις.
 15 ἐδέξαντό τε δὴ φιλανθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι
 καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ταξίλης· ἔτυχόν τε πλειόνων ἢ αὐτοὶ
 παρέσχον, ὥστε φθορεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν, ὡς οὐκ
 εἶχεν, ὡς εἰκεν, Ἀλέξανδρος, οὗς εὐεργετήσῃ, πρὶν ἢ διέβη
 τὸν Ἰνδόν. φασὶ δ' εἶναι τινες τὴν χώραν ταύτην Αἰγύπτου
 20 μείζονα. ὑπὲρ δὲ ταύτης ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡ τοῦ Ἀβισάρου χώρα,
 παρ' ἣ δύο δράκοντας ἀπήγγελλον οἱ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τρέ-
 φεσθαι, τὸν μὲν ὀγδοήκοντα πηχῶν, τὸν δὲ τετταράκοντα πρὸς
 τοῖς ἑκατόν, ὡς εἶρηκεν Ὀνησίκριτος· ὃν οὐκ Ἀλεξάνδρου μάλ-
 λον ἢ τῶν παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἄν. πάν-

1. στρατεία; F. 5. πρὸς ἱστορίαν w. 7. τούτων τοῖν δυοῖν
 (δυεῖν Cor.) ποταμοῖν edd. 8. βασιανοὶ Dhi. — νυσαῖοι E.
 — πάσιοι w Ἰπᾶσιοι Tzsch. de coni. Cas. Ἀσπάσιοι Cor. de coni.
 Schmieder.: v. ad p. 691 et Lassen. Indische Alterth. II, p. 129, 3.
 9. εἶτ' ἢ F. — ἄσσακανοῦ Dh ἄσσακανοῦς s. — Μάσσαγα Tzsch. Cor.
 de sent. Cas. ex Arrh. Exp. Alex. IV, 26, 1 recte, ut videtur; idem ta-
 men in Ind. I, 8 habet Μάσσακα idque ex eo Steph. s. v., neque aliter
 Diodor. in ind. l. XVII; Curtius VIII, 10 exhibet Mazaga. 10. πευ-
 κολαῖτις CDEFs πευκολάστις w. 11. ἦν ald. — ζεύγματος γεγο-
 νότος ποz Cor. — γεννηθὲν C. 12. τοῦ Ἰνδοῦ om. w. — ὑδα-
 σποῦ F. — τὰ εἶλα F. 13. παρακειμένη E. 15. ἐδέξαντο δὲ
 τότε δὴ Dhi. 19. φασὶ δὲ τινες εἶναι Dhi, edd. 20. ἀβυσάρου w
 ἀβισοάρου o. 22. ὀγδοήκοντα] λ' E.

τας μὲν γὰρ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ θαυμαστὸν ἀντὶ τάληθοῦς ἀπεδέχοντο μᾶλλον, ὑπερβάλλεσθαι δὲ δοκεῖ τοὺς τοσοῦτους
 A. 1023 ἐκείνος τῇ τερατολογίᾳ· λέγει δ' οὖν τινα καὶ πιθανὰ καὶ μνή-
 μης ἄξια, ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παραλθεῖν αὐτά. περὶ
 δ' οὖν τῶν δρακόντων καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἡμω- 5
 δοῖς ὄρεσι θηρεύουσι καὶ τρέφουσιν ἐν σπηλαίοις.

29. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ἀκισίνου ἢ τε τοῦ
 Πῶρον ἐστί, πολλὴ καὶ ἀγαθὴ, σχεδόν τι καὶ τριακοσίων πό-
 λεων, καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη, ἐξ ἧς Ἀλέξανδρος
 κατήγαγε τῷ Ὑδάσπῃ κόφας ἐλάτην τε πολλὴν καὶ πύκην καὶ 10
 κέδρον καὶ ἄλλα παντοῖα στελέχη ναυπηγήσιμα, ἐξ ὧν στόλον
 κατεσκευάσατο ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ πρὸς ταῖς ἐκτισμέναις ὑπ' αὐ-
 τοῦ πόλεσιν ἐφ' ἐκάτερα τοῦ ποταμοῦ, ὅπου τὸν Πῶρον ἐνίκα
 διαβάς· ὧν τὴν μὲν Βουκεφαλίαν ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ πεσόντος
 ἵππου κατὰ τὴν μάχην τὴν πρὸς τὸν Πῶρον (ἐκαλεῖτο δὲ Βου- 15
 κεφάλας ἀπὸ τοῦ πλάτους τοῦ μετώπου· πολεμιστῆς δ' ἦν ἀγα-
 C. 699 θός, καὶ αἰὶ τούτῳ ἐκέχρητο κατὰ τοὺς ἀγῶνας), τὴν δὲ Νί-
 καιαν ἀπὸ τῆς νίκης ἐκάλεσεν. ἐν δὲ τῇ λεχθείσῃ ὕλῃ καὶ τὸ
 τῶν κερκοπιθήκων διηγούνται πλήθος ὑπερβάλλον καὶ τὸ μέ-
 γεθος ὁμοίως· ὥστε τοὺς Μακεδόνας ποτιέ, ἰδόντας ἐν τισιν 20
 ἀκρολοφίαις ψιλαῖς ἐστῶτας ἐν τάξει κατὰ μέτωπον πολλοὺς
 (καὶ γὰρ ἀνθρωπονώστατον εἶναι τὸ ζῷον, οὐχ ἦττον τῶν
 ἐλεφάντων), στρατοπέδον λαβεῖν φαντασίαν καὶ ὀρμηῆσαι μὲν
 ἐπ' αὐτούς, ὡς πολεμίους, μαθόντας δὲ παρὰ Ταξίλου, συνόν-
 τος τότε τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀλήθειαν παύσασθαι. ἡ δὲ θήρα 25
 τοῦ ζῴου διττὴ· μιμητικὸν δὲ καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναφρευτι-

2. ἀποδέχονται ald., quod cum Tzsch. correxisset e codd., Cor. re-
 posuit. — ὑπερβάλεσθαι x Cor. 3. λέγειν codd. Cor. corr. de sent.
 Cas. 5. ἡμωδοῖς F ἡμωδῶν E. 7. ἀκισινοῦ D. 9. ἡ μῶδοις F.
 10. κατήγαγεν ἐν τῷ x. 14. βουκεφάλαν E quam formam Politus
 ad Eust. II. B, 637 ex eo et ex Steph. s. Βοὸς κεφαλαὶ restitui vult:
 eaque forma utuntur Arrhian. V, p. 350 Blanc. Diod. XVII, 95; sed
 complures aliae formae passim inveniuntur, inter quas Βουκεφαλία est
 ap. Plut. de fortit. Alex. I, 5. 16. τοῦ πλάτους om. w. — δ' ἦν]
 δ' οὖν F. 17. ἐκέχρητο CD. 19. καὶ] κατὰ E. 21. ὑψηλαῖς s.
 22. ἀνθρωπονώστατον F. — εἶναι] ἐστι μοx Cor. 24. μαθόν-
 τες Dhi. 25. δε] γὰρ x. 26. ἀναφρευτικὸν F.

- κόν· οἱ οὖν θηρεύοντες, ἐπὰν ἴδωσιν ἐπὶ δένδρων ἰδρυμένον, ἐν ὄψει θέντες τρυβλίον ὕδωρ ἔχον, τοὺς ἑαυτῶν ὀφθαλμοὺς ἐναλείφουσιν ἐξ αὐτοῦ· εἴτ', ἀντὶ τοῦ ὕδατος ἰξοῦ τρυβλίον θέντες, ἀπίασι καὶ λοχῶσι πόρρωθεν· ἐπὰν δὲ καταπηθῆσαν
- 5 τὸ θηρίον ἐγχερίσθαι τοῦ ἰξοῦ, † καταμύσαντος δ' ἀποληφθῆ τὰ βλέφαρα, ἐπιόντες ζωοροῦσιν. εἰς μὲν οὖν τρόπος οὗτος, ἄλλος δέ· ὑποδυσάμενοι θυλάκους, ὡς ἀναξυρίδας, ἀπίασιν, ἄλλους καταλιπόντες δασεῖς, τὰ ἐντὸς κερχισμένους ἰξῶ· ἐνδύτας δὲ εἰς αὐτοὺς ῥαδίως αἰροῦσι.
- 10 30. Καὶ τὴν Κάθαιαν δέ τινες [καί] τὴν Σωπείθους, τῶν A. 1024 νομαρχῶν τιως, κατὰ τήνδε τὴν μεσοποταμίαν τιθείασιν· ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ Ἀρεσίου πέραν καὶ τοῦ Ἰαρώτιδος, ὁμορον τῇ Πάωρον τοῦ ἐτέρου, ὃς ἦν ἀνεπιὸς τοῦ ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἀλόντος· καλοῦσι δὲ Γανδαρίδα τὴν ὑπὸ τούτῳ χώραν. ἐν δὲ τῇ
- 15 Καθαίᾳ καινότατον ἱστορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους, ὅτι τιμᾶται διαφερόντως, ὡς ἵππων καὶ κυνῶν· βασιλέα τε γὰρ τὸν κάλλιστον αἰρεῖσθαι φησὶν Ὀνησίκριτος, γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δίμηνον κρίνεσθαι δημοσίᾳ, πότερον ἔχοι τὴν ἐννομον μορφήν καὶ τοῦ ζῆν ἀξίαν, ἢ οὐ· κριθέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀπο-
- 20 δευχθέντος ἄρχοντος ζῆν ἢ θανατοῦσθαι· βάπτεσθαι τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις χρώμασι τοὺς πώγωνας αὐτοῦ τούτου χάριν, καλλωπιζομένους· τούτο δὲ καὶ ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελῶς

1. δένδρου x quod Grosk. frustra commendat. — τρυβλίον D (in hoc v pr. m. supra prius i add.) xx. 4. ἀπίασι F. 5. ἐγχερίσθαι C. — ἀποληφθῆ Ch (in hoc est etiam ἀποληφθῆ) ixw ald., idem fuerat in D, qui nunc habet ἀποληφθῆ e corr. sec. m., ἀληφθῆ x ἀλειφθῆ mo quod rec. Cas. Tzsch. ἐπαλειφθῆ Cor.; quae scripturae tamen quam incommodae sint, sponte sua liquet: equidem scribendum cen- seo καταμύσαν δ' ἀποληφθῆ τὰ βλέφαρα. 6. οὖν om. codd., exc. Dhi. 7. ἀποδυσάμενοι Dhiw ὑποδησάμενοι CE. — ἀπίασιν F. 9. αἰροῦσι F. 10. καθέαν codd. Tzsch. corr., coll. cum aliis aucto- ribus tum Steph. s. v., qui hunc Strabonis locum secutus est. — καὶ post τινες om. codd., Cor. add. recte, uti liquet ex sequentibus et Diod. XVII, 91. — σωπίθους F. 11. νομάρχων F. 13. τοῦ ante Πά- ρου add. edd. — τῇ ἐτέρου E. 14. τὴν τούτου E. 15. καθέα codd. 16. τε om. μοx. 18. ἔχει codd. (?), exc. CDFx, edd. 21. χρώμασι εὐανθεστάτους Dh. 22. τούτο — Ἰνδῶν om. x. — ἄλλως codd., exc. his, ex quibus ἄλλους rec. Cor.

συγνούς τῶν Ἰνδοῶν (καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χροῶς θαυμασιῶς) καὶ θριξί καὶ ἰσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν κνυελκίς εἶναι, φιλονόστους δέ. ἴδιον δὲ τῶν Καθαίων καὶ τοῦτο ἱστορεῖται, τὸ αἰρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλων καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς 5
 γυναικας κατὰ τοιαύτην αἰτίαν, ὅτι ἐρῶσαι ποτε τῶν νέων
 C. 700 ἀφρίττειντο τῶν ἀνδρῶν ἢ φαρμακεύουσιν αὐτούς· νόμος οὖν
 A. 1028 θείσθαι τοῦτον, ὡς παυσομένης τῆς φαρμακείας· οὐ πιθανῶς
 μὲν οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ἡ αἰτία λέγεται. φασὶ δ' ἐν τῇ Σωκράτους
 χροῶν χροῶν ἀρκετῶν ἄλλων ὄρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμετον ὅλη 10
 ἐξ Ἰνδικῆ· καὶ χρυσία δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἀκρωθεν ἐν
 ἀλλοῖς ἀρκετῶν ἱστορεῖται καλά, ὡς εἰδῆλασε Γόργος ὁ μεγα-
 λωνος· οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀκρίως ἔχοντες,
 οὐδ' ὡν ἐπιτηροῦσιν ἰσασιν, ἀλλ' ἀκρίοτερον μεταχειρίζονται
 τὰ ἀργυρεῖα.

31. Ἐν δὲ τῇ Σωκράτους καὶ τὰς τῶν κτηνῶν ἀρετὰς δη-
 γνύσκει θαυμασιῶς· λαρεῖν γὰρ τὸν Ἀλεξάνδρον κατὰ τοῦ
 Σωκράτους κτηνῶν πενήκοντα καὶ ἑκατόν· διακρίνας δὲ χροῶν
 ἴσασιν ἐπιτηροῦστας ἴσασιν χροῶν καὶ τῶν *J* *J* *J* ἀρετῶν, ἀπο
 ἄλλοις ὄρασι· ποτε δ' ἐξ ἀκρίοτερον ἐξ ἀκρίοτερον, τὸν μὲν 20
 Σωκράτους κτηνῶν τῶν κτηνῶν ἴσασιν τῆς ἀκρίοτερον τῆς
 ἀκρίοτερον, τὸν δὲ ἐξ ἀκρίοτερον, ἀκρίοτερον τὸν Ἀλεξάνδρον
 ἐξ ἀκρίοτερον τῶν κτηνῶν ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον, ἀκρίοτερον τοῦ
 ἀκρίοτερον τῶν κτηνῶν ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον,
 ἐξ ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον,
 ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον, 25
 ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον.

32. Ἐν δὲ τῇ Σωκράτους καὶ τὰς τῶν κτηνῶν ἀρετὰς δη-
 γνύσκει θαυμασιῶς· λαρεῖν γὰρ τὸν Ἀλεξάνδρον κατὰ τοῦ
 Σωκράτους κτηνῶν πενήκοντα καὶ ἑκατόν· διακρίνας δὲ χροῶν
 ἴσασιν ἐπιτηροῦστας ἴσασιν χροῶν καὶ τῶν *J* *J* *J* ἀρετῶν, ἀπο
 ἄλλοις ὄρασι· ποτε δ' ἐξ ἀκρίοτερον ἐξ ἀκρίοτερον, τὸν μὲν 20
 Σωκράτους κτηνῶν τῶν κτηνῶν ἴσασιν τῆς ἀκρίοτερον τῆς
 ἀκρίοτερον, τὸν δὲ ἐξ ἀκρίοτερον, ἀκρίοτερον τὸν Ἀλεξάνδρον
 ἐξ ἀκρίοτερον τῶν κτηνῶν ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον, ἀκρίοτερον τοῦ
 ἀκρίοτερον τῶν κτηνῶν ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον,
 ἐξ ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον,
 ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον, 30
 ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον.

33. Ἐν δὲ τῇ Σωκράτους καὶ τὰς τῶν κτηνῶν ἀρετὰς δη-
 γνύσκει θαυμασιῶς· λαρεῖν γὰρ τὸν Ἀλεξάνδρον κατὰ τοῦ
 Σωκράτους κτηνῶν πενήκοντα καὶ ἑκατόν· διακρίνας δὲ χροῶν
 ἴσασιν ἐπιτηροῦστας ἴσασιν χροῶν καὶ τῶν *J* *J* *J* ἀρετῶν, ἀπο
 ἄλλοις ὄρασι· ποτε δ' ἐξ ἀκρίοτερον ἐξ ἀκρίοτερον, τὸν μὲν 20
 Σωκράτους κτηνῶν τῶν κτηνῶν ἴσασιν τῆς ἀκρίοτερον τῆς
 ἀκρίοτερον, τὸν δὲ ἐξ ἀκρίοτερον, ἀκρίοτερον τὸν Ἀλεξάνδρον
 ἐξ ἀκρίοτερον τῶν κτηνῶν ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον, ἀκρίοτερον τοῦ
 ἀκρίοτερον τῶν κτηνῶν ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον,
 ἐξ ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον,
 ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον, 30
 ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον ἀκρίοτερον.

σπην καὶ τὸν ναύσταθμον, ἤρτικρότεϊ τὸν στόλον· εἴτ' ἔπλει
 τῷ Ἰθάσπῃ. πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς
 ἓνα τὸν Ἰνδόν· ὕστατος δ' ὁ Ἰπτανίς· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς
 5 σύμπαντας συρρεῖν φασί, τοὺς γε ἀξιολόγους· πληρωθεὶς δ' ἐκ
 πάντων (ὥστε καὶ ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντες
 φασί, εὐρύνεσθαι κατὰ τινας τόπους, ὡς δ' οἱ μετριοτέροι,
 πενήκοντα τὸ πλεῖστον, ἐλάχιστον δὲ ἐπτὰ· καὶ πολλὰ ἔθνη
 καὶ πόλεις εἰσὶ πέριξ·) ἔπειτα δυοὶ στόμασιν εἰς τὴν νοτίαν
 ἐκδίδωσι θάλατταν, καὶ τὴν Παταληνὴν προσαγορευομένην ποιῶ
 10 νῆσον. ταύτην δ' ἔσχε τὴν διάνοιαν Ἀλέξανδρος, ἀφείς τὰ
 πρὸς ἕω μέρη πρῶτον μὲν διὰ τὸ κωλυθῆναι διαβῆναι τὸν
 Ἰπτανί, ἔπειτα καὶ ψευδῆ καταμαθὼν τῇ πείρᾳ τὸν προκα-
 τέχοντα λόγον, ὡς ἔκφυρα εἶη καὶ θηρίοις μᾶλλον οἰκήσιμα A. 1026
 τὰ ἐν τοῖς πεδίοις ἢ ἀνθρωπεύφ γενεῖ· διόπερ ὠρμησεν ἐπὶ
 15 ταῦτα, ἀφείς ἐκεῖνα, ὥστε καὶ ἐγνώσθη ταῦτα ἀντ' ἐκείνων
 ἐπὶ πλεόν.

33. Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ἰπτανίος καὶ τοῦ Ἰθάσπου
 λέγεται ἐννέα ἔχειν ἔθνη, πόλεις δὲ εἰς πεντακισχίλιας, οὐκ C. 701
 ἐλάττους Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρη-
 20 σθαι τὸ πλῆθος· ἢ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἰθάσπου,

1. τὸ ναύσταθμον *Doxx* Cor. — ἤρτικροτεϊ (sic) *F* ἤρτικρότεϊ *C*
 (inter versus add. συνεχρότεϊ) ἤρτικροτῆ *Dh* ἀρτικρότῆ ἰ συνεχρότεϊ
 codd. rell. edd.: at alterum illud verbum, quamquam nusquam alibi in-
 venit, non videtur repudiandum propter optimorum codicum consen-
 sum; nec magis usitatum est adiectivum ἀρτίστομος similiter compositum,
 quo his utitur Strabo V, 244, XVII, 791. 5. ὡς om. *D*. — οἱ
 om. *Dh*. — μὴ om. *F*. 6. δ'] θ' *F*. 8. εἶναι codd., exc. *DF*,
 edd. inde a Cas. — πάριξ *D* (sed in marg. sec. m. add. γρ. εἶναι
 πέριξ) *F* (sed in marg. pr. m. add. γρ. πέριξ): servavi codd. rell. et
 edd. scripturam, cum sensum altera non praebeat; sed difficile est dictu
 quid faciendum sit his verbis καὶ πολλὰ — πέριξ: aliena enim esse ab
 hoc loco satis liquet, neque magis tamen ferri possunt post ἀξιολόγους,
 quo transtulit Grosk. Verumtamen ubi melius collocari possint, non
 video: inde spuria esse haec verba atque ex margine male recepta haud
 iniuria suspiceris. 9. Παταληνὴν edd. 14. διόπερ om. *E*.
 15. ἀφείς ἐκεῖνα om. *E*. — μᾶλλον ante ταῦτα habet *E*, om. post ἐπὶ
 πλεόν. 18. ἔχειν ἐννέα *Dh*. — τὰ ἔθνη *E*. — εἰς om. *C*.

συχρούς τῶν Ἰνδῶν (καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χροῖας θαυμαστὰς) καὶ θριξὶ καὶ ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι, φιλοκόσμον δέ. ἴδιον δὲ τῶν Καθαίων καὶ τοῦτο ἰστορεῖται, τὸ αἰρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλ- 5
λήλους καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς
γυναῖκας κατὰ τοιαύτην αἰτίαν, ὅτι ἐρῶσαι ποτε τῶν νέων

C. 700 ἀφίσταντο τῶν ἀνδρῶν ἢ φαρμακεύοις αὐτούς· νόμον οὖν

A. 1025 θέσθαι τοῦτον, ὡς πανσομένης τῆς φαρμακείας· οὐ πιθανῶς
μὲν οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ἡ αἰτία λέγεται. φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπεί-
θους χώρα ὀρυκτῶν ἄλῶν ὄρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλη 10
τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἀποθεν ἐν
ἄλλοις ὄρεσιν ἰστορεῖται καλὰ, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλ-
λευτής. οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπείρως ἔχοντες,
οὐδ' ὧν εὐποροῦσιν ἴσασιν, ἀλλ' ἀπλούστερον μεταχειρίζονται
τὸ πρᾶγμα. 15

31. Ἐν δὲ τῇ Σωπείθους καὶ τὰς τῶν κυνῶν ἀρετὰς διη-
γοῦνται θαυμαστὰς· λαβεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ
Σωπείθους κύνας πενήτημοντα καὶ ἑκατόν· διαπεύρας δὲ χάριν
λέοντι προσαφέντας δύο, κρατουμένων *δ* αὐτῶν, δύο ἄλλους
ἐπαφεῖναι· τότε δ' ἤδη καθεστῶτων εἰς ἀντίπαλα, τὸν μὲν 20
Σωπείθη κελῦσαι τῶν κυνῶν ἕνα ἀποσπᾶν τοῦ σκέλους τινα
λαβόμενον, εἰ δὲ μὴ ὑπακούῃ, ἀποτεμεῖν· τὸν Ἀλέξανδρον
δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν οὐ συγχωρεῖν ἀποτεμεῖν, φειδόμενον τοῦ
κυνός, εἰπόντος δ', ὅτι τέτταρας ἀντιδώσω σοι, συγχωρῆσαι,
καὶ τὸν κύνα περιδεῖν ἀποτμηθέντα τὸ σκέλος βραδείᾳ τομῇ, 25
πρὶν ἀνεῖναι τὸ δῆγμα.

32. Ἡ μὲν οὖν μέχρι τοῦ Ὑδάσπου ὁδὸς τὸ πλεόν ἦν ἐπὶ
μεσημβριαν, ἢ δ' ἐνθένδε πρὸς ἕω μᾶλλον μέχρι τοῦ Ὑπάνιος,
ἅπαντα δὲ τῆς ὑπωρείας μᾶλλον ἢ τῶν πεδίων ἐχομένη. ὁ
δ' οὖν Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοῦ Ὑπάνιος ἀναστρέψας ἐπὶ τὸν Ὑδά- 30

2. αἰσθήσει F. 3. καθίων codd. 7. ἀφίσταντο codd. Cor.
corr. 8. φαρμακίας Fx. — πιθανός DFhis. 11. χρυσία DFh.
— ἀργύρια CDFh. — ἀποθεν C. 16. σωπίθους F. 18. σω-
πίθους F. — ρ' καὶ ν' F. — διὰ πείρας Fh. 19. προσαφέντος
CFwx προσαφέντα ποx edd. — δ' Cor. om. recte. 22. ἀποτέ-
μειν F. 29. ἅπας CDxx. — ἦ] ἢ Dh. 30. γοῦν E.

σπην καὶ τὸν ναύσταθμον, ἤρτικρότεϊ τὸν στόλον· εἶτ' ἔπλει
 τῷ Ἰθάσπῃ. πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς
 ἓνα τὸν Ἰνδόν· ὕστατος δ' ὁ Ἰπτανίς· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς
 5 σύμπαντας συρρεῖν φασί, τοὺς γε ἀξιολόγους· πληρωθεῖς δ' ἐκ
 πάντων (ὥστε καὶ ἐφ' ἑκατὸν σταδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντές
 φασιν, εὐρύνεσθαι κατὰ τινὰς τόπους, ὡς δ' οἱ μετριάστεροι,
 πεντήκοντα τὸ πλεῖστον, ἐλάχιστον δὲ ἑπτὰ· καὶ πολλὰ ἔθνη
 καὶ πόλεις εἰσὶ περίξ·) ἔπειτα δυοὶ στόμασιν εἰς τὴν νοτίαν
 10 ἤσπον. ταύτην δ' ἔσχε τὴν διάνοιαν Ἀλέξανδρος, ἀφείς τὰ
 πρὸς ἕω μέρη πρῶτον μὲν διὰ τὸ κωλυθῆναι διαβῆναι τὸν
 Ἰπτανί, ἔπειτα καὶ ψευδῆ καταμαθῶν τῇ πείρᾳ τὸν προκα-
 τέχοντα λόγον, ὡς ἔκπτωρα εἶη καὶ θηρίοις μᾶλλον οἰκῆσιμα A. 1026
 τὰ ἐν τοῖς πεδίοις ἢ ἀνθρωπιῶ γενεῖ· διόπερ ὤρμησεν ἐπὶ
 15 ταῦτα, ἀφείς ἐκεῖνα, ὥστε καὶ ἐγνωσθῆ ταῦτα ἀντ' ἐκείνων
 ἐπὶ πλείον.

33. Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ἰπτανίου καὶ τοῦ Ἰθάσπου
 λέγεται ἐννέα ἔχειν ἔθνη, πόλεις δὲ εἰς πεντακισχιλίας, οὐκ C. 701
 ἐλάττους Κῶ τῆς Μεροπίδος· δοκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρη-
 20 σθαι τὸ πλῆθος· ἢ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἰθάσπου,

1. τὸ ναύσταθμον *Doxx* Cor. — ἤρτικροτεϊ (sic) *F* ἤρτικρότεϊ *C*
 (inter versus add. συνεκρότεϊ) ἤρτικροτεϊ *Dh* ἀρτικρότεϊ ἰ συνεκρότεϊ
 codd. rell. edd.: at alterum illud verbum, quamquam nusquam alibi in-
 venit, non videtur repudiandum propter optimorum codicum consen-
 sum; nec magis usitatum est adiectivum ἀρτιστομος similiter compositum,
 quo bis utitur Strabo V, 244, XVII, 791. 5. ὡς om. *D*. — οἱ
 om. *Dh*. — μὴ om. *F*. 6. δ'] θ' *F*. 8. εἶνας codd., exc. *DF*,
 edd. inde a Cas. — πάρεξ *D* (sed in marg. sec. m. add. γρ. εἶνας
 περίξ) *F* (sed in marg. pr. m. add. γρ. περίξ): servavi codd. rell. et
 edd. scripturam, cum sensum altera non praebeat; sed difficile est dictu
 quid faciendum sit his verbis καὶ πολλὰ — περίξ: aliena enim esse ab
 hoc loco satis liquet, neque magis tamen ferri possunt post ἀξιολόγους,
 quo transtulit Grosk. Verumtamen ubi melius collocari possint, non
 video: inde spuria esse haec verba atque ex margine male recepta haud
 iniuria suspiceris. 9. Πατταληνῆν edd. 14. διόπερ om. *E*.
 15. ἀφείς ἐκεῖνα om. *E*. — μᾶλλον ante ταῦτα habet *E*, om. post ἐπὶ
 πλείον. 18. ἔχειν ἐννέα *Dh*. — τὰ ἔθνη *E*. — εἰς om. *C*.

εἶρηται σχεδόν τι, ὅφ' ὧν οἰκεῖται τῶν ἀξίων μνήμης. κάτω δ' ἐξῆς εἰσιν οἱ τε Σίβαι λεγόμενοι, περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ Μαλλοὶ καὶ Συδράκαι, μεγάλα ἔθνη· καὶ Μαλλοὶ μὲν, παρ' οἷς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος, τραθεῖς ἐν ἀλώσει πολίχνης τινός, Συδράκαι δέ, οὗς τοῦ Διονύσου 5 συγγενεῖς ἔφαμεν μεμνηθεῖσθαι. πρὸς αὐτῇ δ' ἦδη τῇ Παταληνῇ τὴν τε τοῦ Μουσικανοῦ λέγουσι καὶ τὴν Σάβου, τὰ Σινδόματα, καὶ ἔτι τὴν Πορτικανοῦ καὶ ἄλλων, ὧν ἐκράτησεν ἀπάντων Ἀλέξανδρος, τὴν τοῦ Ἰνδοῦ παροικούντων ποταμίαν, ἵσταται δὲ τῆς Παταληνῆς, ἣν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ, σχισθεῖς εἰς δύο 10 προχοάς. Ἀριστόβουλος μὲν οὖν εἰς χιλίους σταδίους διέχειν ἀλλήλων φησὶν αὐτάς. Νέαρχος δ' ὀκτακοσίους προστίθει, Ὀνησίκριτος δὲ τὴν πλευρὰν ἐκάστην τῆς ἀπολαμβανομένης νήσου τριγώνου τὸ σχῆμα δισχιλίων, τοῦ δὲ ποταμοῦ τὸ πλάτος, καθ' ὃ σχίζεται εἰς τὰ στόματα, ὅσον διακοσίων· καλεῖ δὲ 15 τὴν νῆσον Δέλτα, καὶ φησὶν ἴσην εἶναι τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα, οὐκ ἀληθὲς τοῦτο λέγων. τὸ γὰρ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα χιλίων καὶ τριακοσίων λέγεται σταδίων ἔχειν τὴν βάσιν, τὰς δὲ πλευρὰς ἐκατέραν ἐλάττω τῆς βάσεως. ἐν δὲ τῇ Παταληνῇ

1. καὶ post τι add. *moz.* 2. σίλβαι *moz.* 3. μάλλοι *F.* — συδράκαι *Dhi* ὀξυδράκαι *E* edd.: v. ad 687. — καὶ ante Μαλλοὶ om. *Cor.* — μάλλοι *F.* 5. Ὄξυδράκαι *codd., exc. F* (sed in hoc quoque add. in marg.), edd. 6. πατταληνῇ edd. 7. καὶ — Σινδόματα om. *x.* — σαβούτα σινδοναλλίαν *moz* σαβοῦτα σινδολλίαν *ew* σάβου τὰ σινδονάλια *CDFh Tzsch.* *Cor.*: Grosk. recipiendum esse recte iudicavit τὰ Σινδόματα ex *Arrh. Exp. Alex. VI, 16, 5*, quae scriptura nihil fere differt ab ea, quae est in *codd. opt.* Idem cum recte animadvertisset urbis nomen poni non posse de terra, nimis audacter iussit inseri ἥς μητροπόλις: omnia optime procedunt, si post Σάβου inseratur οὗ. Ceterum de hoc loco cf. *Lassen. l. c. II, p. 175 n. 1.* 8. ἐπὶ *CFh.* 9. πρὸς ante τὴν add. *F.* 10. πατταληνῆς *moz* *Tzsch.* *Cor.* — σχισθεῖς ποιεῖ *F.* 15. εἴκοσι pro διακοσίων scribendum esse frustra censet *Grosk.*, quantumvis nimium esse illum numerum facile concedamus. Quem si quis corruptum putet, ἐκατὸν probabilis scribet ex *Arrh. Exp. Alex. V, 20*, ita ut σ ex ρ natum statuatur, quorum discrimen est levisimum. 16. καὶ — Δέλτα om. *w.* — τοῦ] τῷ *Cor.* 17. δὲ post ἀληθὲς add. *F.* 19. Πατταληνῇ *moz*, edd.

πόλις ἐστὶν ἀξιόλογος τὰ Πάταλα, ἀφ' ἧς καὶ ἡ νῆσος καλεῖται.

34. Φησὶ δ' Ὀησίκριτος τὴν πλείστην παραλίαν τὴν ταύτη πολὺ τὸ τεραγωγῆδες ἔχειν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ στόματα τῶν
 5 ποταμῶν, διὰ τε τὴν χοῦν καὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὸ μὴ
 πνεῖν ἀπογαίους, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελαγίων ἀνέμων κατέχεσθαι
 τούτους τοὺς τόπους τὸ πλεόν. λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ
 χώρας ἐπὶ πλεόν, ἐγκωμιάζων αὐτήν, ὣν τινα κοινὰ καὶ A. 1027
 ἄλλοις Ἰνδοῖς ἰστοροῦνται, ὡς τὸ μακρόβιον, ὥστε καὶ τριάκοντα
 10 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν (καὶ γὰρ τοὺς Σῆρας ἔτι τούτων
 μακροβιωτέρους τινὲς φασί) καὶ τὸ λιτόβιον καὶ τὸ ὕγειον,
 καίπερ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἀπάντων ἐχούσης. ἴδιον δὲ
 τὸ συσσίτια τινα Λακωνικὰ αὐτοῖς εἶναι δημοσία σιτουμένων,
 ὅσα δ' ἐκ θήρας ἐχόντων· καὶ τὸ χρυσοῦ μὴ χρῆσθαι, μηδ' ἀρ-
 15 γύρω, μετάλλων ὄντων· καὶ τὸ ἀντι δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῆσθαι
 νόμοις, ὡς Κρηῖτες μὲν τοῖς Ἀφραμιώταις, Λάκωνες δὲ
 τοῖς Εἰλωσι· μὴ ἀκριβοῦν δὲ τὰς ἐπιστήμας πλὴν ἰατρικῆς·
 ἐπὶ τινῶν γὰρ κακουργίαν εἶναι τὴν ἐπὶ πλεόν ἀσκησιν, οἷον
 ἐπὶ τῆς πολεμικῆς καὶ τῶν ὁμοίων· δίκην δὲ μὴ εἶναι πλὴν C. 702
 20 φόνου καὶ ὕβρεως· οὐκ ἐπ' αὐτῶ γὰρ τὸ μὴ παθεῖν ταῦτα,
 τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐπ' αὐτῶ ἐκάστω, ὥστε ἀνέχεσθαι
 δεῖ, εἴαν τις παραβῇ τὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ προσέχειν, ὅτω πι-

1. τὰ om. D. — Πάταλα *max* edd. — καὶ om. E. 4. τοῦ ποταμοῦ scribendum esse suspicatur Cor. haud iniuria. 5. πλημμυρίδας F. 6. ἀπὸ γίας CF*max* ἀπὸ γαίας D (ἀπο ex ὑπὸ mutatum, accentus deletus) ἢ ὑπογαίας ἢ ἀπογαίας *sx* Cas. corr. 7. τούτους om. ἢ Cor. — βουσικανοῦ E μουσικάνου F. 8. ante ὧν Grosk. suspicatur excidisse aliquid, velut πολλῶν ἔνεκα, parum probabiliter illud, quamquam minus concinna Strabonis verba esse fatendum est. — κοινὰ om. *max*. 10. καὶ — φασί om. x: ac subnasci facile potest suspicio haec verba, parum commode hic addita, petita esse ex p. 702 extr. atque e margine huc irrepsisse. 11. τινὰς CDE*hiv*, om. *max*. — φησὶ E. — κατὰ τὸ λιτόβιον Tzsch. de conii. Villebr. 13. τινα om. D*μοικx*. 14. τὸ] τῶ C*x*. 17. εἰλωσι D. — ἀκριβοῦντες CDF*hix* ἀκριβοῦντας *w*. 18. γὰρ] δὲ *max*. 19. τοῖς πολεμικοῖς codd., exc. EF, ald. τῶν πολεμικῶν Tzsch. Cor., Planudem secuti. 20. ταύτας codd., exc. CD (?) E. 22. οὔτω F.

στυντέον, καὶ μὴ δικῶν πληροῦν τὴν πόλιν. ταῦτα μὲν οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου στρατεύσαντες λέγουσιν.

35. Ἐκδίδεται δέ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπάτραν ἐπιστολή, πολλά τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα καὶ οὐχ ὁμολογούσα οὐδενί, καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν τὸν Ἀλεξάνδρον· αὐτὸς τέ φησιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν καὶ ἤκητη τὰ ἐπ' αὐτῷ καὶ μεγέθους καὶ πλάτους καὶ βάρους πόρρω πίστεως μᾶλλον ἢ ἐγγύς. ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημονομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Νεῖλος, ἰκανῶς συμφωνεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ τριῶν, 5

A. 1028 Μεγασθένης δέ, ὅταν ἦ μέτριος καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάρους δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοῦλάχιστον.

36. Ἐπὶ δὲ τῇ συμβολῇ τούτου τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ Παλίβοθρα ἰδρῦσθαι, σταδίων ὀγδοήκοντα τὸ μῆκος, πλάτος δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλογράμμῳ σχήματι, ξύλινον περίβολον ἔχουσαν κατατετηρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὄπων τοξεύειν· προκειῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀπορροϊῶν. τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη, καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων· 15

3. κραταιοῦ C. 7. ἐπ'] ἐν Cor., sed ne ita quidem concinna est oratio, nisi τὰ addas ante κήτη. — Pro μεγέθους κτλ. Cor. scribendum esse suspicatur μέγεθος κτλ., quae tam sunt inconcinna, ut ferri nequeant. Grosk. igitur ante μεγέθους excidisse putat λέγει περὶ, quod ne ipsum quidem magnopere arridet. Nescio an scribi possit λέγει pro κήτη, quorum mentio nescio quid habet admirationis; deinde reponatur καὶ μέγεθος κτλ. 9. ὁ et mox δὲ om. D, sed inter vers. add. sec. m. 11. αὐτῶν codd., exc. F qui exhibet αὐτοῦ a Corae de coni. restitutum. 12. καὶ om. E, ast. incl. Cor. 14. οὐργυιῶν C. 15. τε atramento pallidissimo add. in D: om. h. — τοῦ ἄλλου sana non esse liquido apparet: nomen enim alterius fluminis desideratur. Qui cum Ἐρανοβόας nominetur ab Arrh. (v. Ind. c. 10), qui eundem sequitur Megasthenem, ἄλλου in Ἐρανοβόα mutandum esse censuit Schmied. ad Arrh. l. c.: probabilius hoc nomen inter τοῦ et ἄλλου collocatum fuisse suspicatur Grosk., qui recte refellit Coraem de Iomane h. l. cogitantem: cf. Ritter. (die Erdkunde V, p. 508). 18. ἔχουσα CEhmoxx. 20. ἀπορροῶν F. 21. αὕτη om. E.

τὸν δὲ βασιλεύοντα ἐπώνυμον δεῖν τῆς πόλεως εἶναι, Παλίβοθρον καλούμενον πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν Σανδρόκοττον, πρὸς ὃν ἦκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθεῖς. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθναίοις· Ἀρσάκai γὰρ κα-
 5 λούνται πάντες, ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Ὀρωάθης, ὁ δὲ Φραάτης, ὁ δ' ἄλλο τι.

37. Ἀρίστη δ' ὁμολογεῖται πᾶσα ἡ τοῦ Ὑπάνιος πέραν· οὐκ ἀκριβοῦνται δέ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν ἐκτοπισμὸν λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μείζον ἢ τὸ τερατοδύστερον· οἷα τὰ τῶν
 10 χουσωρύχων μυρμηκῶν καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιомόρφων καὶ δυνάμει τισιν ἐξηλλαγμένων· ὡς τοὺς Σῆρας μακροβίους φασί, πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν παρατείνοντας. λέγουσι δὲ καὶ ἀριστοκρατικῆν τινα σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι ἐκ πεντακισχιλίων βουλευτῶν συνεστῶσαν, ὧν ἕκαστον παρέχε-
 15 σθαι τῷ κοινῷ ἑλέφαντα. καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φη- C. 703 σιν ὁ Μεγασθένης μεγίστους γίνεσθαι, σχεδὸν δέ τι καὶ διπλάσιους λεόντων, δυνατούς δέ, ὥστε τῶν ἡμέρων τινά, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέλει δραξάμενον ἡμίονου, βιάσασθαι καὶ ἰκύνσαι πρὸς ἑαυτόν. κερκοπιθήκους δὲ μείζους
 20 τῶν μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους δυεῖν πῆχων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέσεις καὶ κλοπᾶς. λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, γλυκύτερους
 25 ὡσπερ αἱ πυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, στα- A. 1029 λαγμοὺς ἀφιέντας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, διασήποντας τὸν

1. δεῖ codd., exc. F, edd. 3. σανδρόκοττον CDFimox: cf. II, 70 et infra p. 724. 4. τοιοῦτον himox edd. 5. ἠρωάθης mox Guar. 8. ἀκριβοῦνται Ew Tisch. (operarum errore, ut apparet ex eius nota ad h. l.) Cor. 9. τερατοδύστερον F. 14. βουλευμάτων codd., exc. Eimox. 15. τίγρεις, et ei sup. alterum ε add., E. 19. κερκοπιθήκους Dh. 20. Quae leguntur inde a λευκοὺς usque ad γενομένου (p. 704) detractio folio exciderunt in h: eadem desiderantur in i. 21. τὰς] τοὺς F. 22. ἡμερωτέρους D. — οὐκ ἀηθεῖς x. 23. λιβανοχρόους F. 24. ἡμεροπέρους F ἡμεροπερωτέρους Epit. 25. πέτεσθαι om. E. 26. τοὺς δ] οἱ δὲ x. — ἰδρώτας w. — διασήποντας E.

χρωῖτα τοῦ μὴ φυλαξαμένον· καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς, ὑπερβάλλοντας μεγέθει· φύεσθαι δὲ καὶ ἔβρον· εἶναι δὲ καὶ κόνας ἀλκίμους, οὐ πρότερον μεδιέντας τὸ δηχθέν, πρὶν εἰς τοὺς ῥαῖθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐνίους δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δῆγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν 5 κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς καὶ ταῦρον, τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον τοῦ ῥύγχους, πρότερον ἢ ἀφεθῆναι.

38. Ἐν δὲ τῇ ὄρειῃ Σίλαν ποταμὸν εἶναι, ᾧ μηδὲν ἐπιπλεῖ· Δημόκριτον μὲν οὖν ἀπιστεῖν, ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας 10 πεπλανημένον· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀπιστεῖ, καίπερ ἀέρων ὄντων λεπτῶν, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν· ἔτι δὲ τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν ἐπισπαστικοὶ τινὲς εἰσι πρὸς ἑαυτοὺς καὶ οἶον ῥοφητικοὶ τοῦ ὑπερπετοῦς, ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου καὶ ἡ σιδηρεῖτις τοῦ σιδήρου· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦτά τινες 15 εἶναι ἂν δυνάμεις. ταῦτα μὲν οὖν φυσιολογίας ἔχεται τινος καὶ τῆς περὶ τῶν ὀχουμένων πραγματείας, ὥστε ἐν ἐκείνοις ἐπισκεπτέον· νυνὶ δ' ἔτι καὶ ταῦτα προσληπτέον καὶ ὅσα ἄλλα τῆς γεωγραφίας ἐγγυτέρω.

39. Φησὶ δὲ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διχρῆ- 20 σθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ κατ' ἀριθμὸν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς, ἰδίᾳ μὲν ἐκάστῳ τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἄπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὃ τι ἂν 25

2. ἴβαινον F. 4. ἐνίοις C (?), edd. inde a Cas. 5. ἐμπέπτειν F. 9. σίλλαν codd. edd., sed σίλαν habet Epit., quod praefendum duxi cum Grosk., quia ita nominatur hic fluvius ab Arrh. Ind. c. 6, Σίλλας a Diod. II, 37 ubi cf. Wess.; idem fuit fontis nomen: v. Antig. Caryst. 161 ibiq. Beckm. 10. οὐκ ante ἀπιστεῖν add. Cor. 11. Post πεπλανημένον excidisse nonnulla censet Grosk. talia fere: οὐδαμοῦ δὲ τοιοῦτόν τι εὐρηκῶτα, quae tamen non sunt necessaria. — καὶ om. Cor. — καὶ ante ἀέρων add. codd., exc. D (in hoc sec. m. inter versus add.) Fw, edd. 12. δὲ om. F. 18. Ante καὶ ταῦτα excidisse quaedam frustra suspicatur Grosk.: cf. p. 706 (§. 45 in.). 20. φασὶ Ἐμορχ. — δὲ D, sed ε sec. m. in η mul. 24. πρόοδον F. 25. θύραν w θήρας x θῆραν ox.

αὐτῶν ἕκαστος συντάξῃ τῶν χρησίμων ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐτη-
 ρίαν καρπῶν τε καὶ ζῶων καὶ περὶ πολιτείας, προσφέρει
 τοῦτ' εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρεῖς ἐφυσμένους ἀλφ, νόμος ἐστὶ
 σιγᾶν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρί- C. 704
 5 νοσι.

40. Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ πλεῖστοί
 τέ εἰσι καὶ ἐπιεικέστατοι * οἱ * ἀστρατεία καὶ ἀδεία τοῦ ἐρ-
 γάζεσθαι, πόλει μὴ προσιόντες μηδ' ἄλλη χρεῖα μηδ' ὀχλήσει A. 1030
 κοινῇ· πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόσῳ τοῖς μὲν
 10 παρατετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολε-
 μίους, οἱ δ' ἀρούσιν ἢ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχον-
 τες ἐκείνους. ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐ-
 τὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν.

41. Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις
 15 ἔξεσι θηρεύειν καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὧνά τε παρέχειν καὶ
 μισθοῦ ζεύγη· ἀπὸ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν
 σπερμολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σίτον, πλά-
 σθητα καὶ σκηνήτην νεμόμενοι βίον. ἵππον δὲ καὶ ἐλέφαντα
 τρέφειν οὐκ ἔξεστιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἐκάτερον νερόμισται
 20 τὸ κτήμα, καὶ εἰσιν αὐτῶν ἐπιμεληταί.

42. Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιαύδε. χωρίον ψιλὸν
 ὅσον τετάρων ἢ πέντε σταδίων τάφρῳ περιχαράξαντες βα-
 θεία γαφροῦσι τὴν εἴσοδον στενωπότη γαφύρα· εἰτ' εἰσαφίαισι
 θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς ἢ τέτταρας, αὐτοὶ δ' ἐν καλυ-
 25 βίοις κρυπτοῖς ὑποκάθηται λοχῶντες· ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσ-
 ίασιν οἱ ἄγριοι, νύκτωρ δ' ἐφ' ἕνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον·
 εἰσιόντων δέ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα, εἶτα τῶν ἡμέρων
 ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους εἰσάγοντες διαμάχονται πρὸς αὐ-

1. ἕκαστος αὐτῶν EF (??) edd. — συντάξει F συντάξει E. —
 τηρήσει F τηρήσει E. 2. περὶ ante ζῶων coll. codd.: transposuit
 Cor. de sent. Cas. — προσφέρει Cor. satis commode. 4. ἄφορον x.
 7. οἱ ἀστρατεία CDw ald. οἷα στρατεία Fx ὡς ἐν ἀστρατεία μοx
 οἱ ἐν ἀστρατεία Tzsch. οἱ recte om. Xyl. Cor. 8. μήτε πόλει προσ-
 ιόντες E. 11. ἦ] καὶ w Cor. 12. δ' ἢ om. w. 15. τε] δὲ CDc.
 18. σκηνήτην D. 23. εἰσαφίουσι CFw, etiam in D ou sec. m. add.
 sup. α. 25. κρυπτῆς D.

χρῶτα τοῦ μὴ φυλαξαμένον· καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοῦς, ὑπερ-
βάλλοντας μεγέθει· φύεσθαι δὲ καὶ ἔβρον· εἶναι δὲ καὶ κό-
νας ἀλκίμους, οὐ πρότερον μεθιέντας τὸ δηχθέν, πρὶν εἰς τοὺς
ῥοῦθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐπίους δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ
δήγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν 5
κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς καὶ ταῦρον, τὸν δὲ
ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον τοῦ ῥύγγου, πρότερον ἢ
ἀφελθῆναι.

38. Ἐν δὲ τῇ ὄρειῳ Σίλαν ποταμὸν εἶναι, ᾧ μηδὲν ἐπι-
πλεῖ· Δημόκριτον μὲν οὖν ἀπιστεῖν, ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας 10
πεπλανημένον· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀπιστεῖ, καίπερ ἀέρων ὄν-
των λεπτῶν, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν· ἔτι δὲ τῶν ἀναφερο-
μένων ἀτμῶν ἐπισπαστικοὶ τινὲς εἰσι πρὸς ἑαυτοὺς καὶ οἷον
ῥοφητικοὶ τοῦ ὑπερπετοῦς, ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου καὶ ἡ
σιδηρεῖτις τοῦ σιδήρου· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦταί τινες 15
εἶεν ἂν δυνάμεις. ταῦτα μὲν οὖν φυσιολογίας ἔχεται τινος καὶ
τῆς περὶ τῶν ὀχουμένων πραγματείας, ὥστε ἐν ἐκείνοις ἐπισκε-
πτέον· νυνὶ δ' ἔτι καὶ ταῦτα προσληπτέον καὶ ὅσα ἄλλα τῆς
γεωγραφίας ἐγγυτέρω.

39. Φησὶ δὴ τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἐπτά μέρη διηρη- 20
σθαι, καὶ πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἔλα-
χίστους δὲ κατ' ἀριθμὸν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς, ἰδίᾳ μὲν ἐκάστη
τοὺς θύοντας ἢ τοὺς ἐναγίζοντας, κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ
τὴν μεγάλην λεγομένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἄπαν-
τες οἱ φιλόσοφοι τῷ βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὃ τι ἂν 25

2. ἔβαινον F. 4. ἐπίους C (?), edd. inde a Cas. 5. ἐμπί-
πτειν F. 9. σίλαν codd. edd., sed σίλαν habet Epit., quod praefer-
endum duxi cum Grosk., quia ita nominatur hic fluvius ab Arrh. Ind.
c. 6, Σίλλας a Diod. II, 37 ubi cf. VVess.; idem fuit fontis nomen:
v. Antig. Caryst. 161 ibiq. Beckm. 10. οὐκ ante ἀπιστεῖν add. Cor.
11. Post πεπλανημένον excidisse nonnulla censet Grosk. talia fere: οὐ-
δαμοῦ δὲ τοιοῦτόν τι εὐρηκτότα, quae tamen non sunt necessaria. —
καὶ om. Cor. — καὶ ante ἀέρων add. codd., exc. D (in hoc sec. m.
inter versus add.) Fw, edd. 12. δὲ om. F. 18. Ante καὶ ταῦτα
excidisse quaedam frustra suspicatur Grosk.: cf. p. 706 (§. 45 in.).
20. φασὶ Ἐπορχ. — δὲ D, sed ε sec. m, in η mut. 24. πρόεσον F.
25. θύραν w θύρας x θῆραν ox.

αὐτῶν ἕκαστος συντάξῃ τῶν χρησίμων ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐτη-
 ρίαν καρπῶν τε καὶ ζῳῶν καὶ περὶ πολιτείας, προσφέρει
 τοῦτ' εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἂν τρεῖς ἐνευσμένους ἀλλῶ, νόμος ἐστὶ
 σιγᾶν διὰ βίου· τὸν δὲ κατορθώσαντα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρι- C. 704
 5 νοσι.

40. Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ πλεῖστοι
 τὲ εἰσι καὶ ἐπιεικίστατοι * οἱ * ἀστρατεία καὶ ἀδεία τοῦ ἐρ-
 γάζεσθαι, πόλει μὴ προσιόντες μηδ' ἄλλη χρεία μηδ' ὀχλήσει A. 1030
 κοινῇ· πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ τοῖς μὲν
 10 παρατετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολε-
 μίους, οἱ δ' ἀροῦσιν ἢ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχον-
 τες ἐκείνους. ἔστι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐ-
 τῆν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν.

41. Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις
 15 ἔξεισι θηρεύειν καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὧνά τε παρέχειν καὶ
 μισθοῦ ζεύγη· ἀντὶ δὲ τοῦ τῆν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν
 σπερμολόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σίτον, πλά-
 ηα καὶ σκηρίτην γεμόμενοι βίον. ἵππον δὲ καὶ ἑλέφαντα
 τρέφειν οὐκ ἔξεισιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἐκάτερον νενόμισται
 20 τὸ κτῆμα, καὶ εἰσιν αὐτῶν ἐπιμεληταί.

42. Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιαύδε. χωρίον ψιλὸν
 ὅσον τεττάρων ἢ πέντε σταδίων τάφρῳ περιχαράζαντες βα-
 θεία γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον στενωτάτῃ γεφύρᾳ· εἰτ' εἰσαφίαισι
 θηλείας τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς ἢ τέτταρας, αὐτοὶ δ' ἐν καλυ-
 25 βίοις κρυπτοῖς ὑποκάθηνται λοχῶντες· ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσ-
 ίασιν οἱ ἄγριοι, νύκτωρ δ' ἐφ' ἕνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον·
 εἰσιόντων δέ, κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα, εἶτα τῶν ἡμέρων
 ἀθλητῶν τοὺς ἀλκιμωτάτους εἰσάγοντες διαμάχονται πρὸς αὐ-

1. ἕκαστος αὐτῶν EF (??) edd. — συντάξει F συντάξει E. —
 τηρήσει F τηρήσει E. 2. περὶ ante ζῳῶν coll. codd.: transposuit
 Cor. de sent. Cas. — προσφέρει Cor. satis commode. 4. ἄφορον x.
 7. οἱ ἀστρατεία CDw ald. ὅλα στρατεία Fx ὡς ἐν ἀστρατεία μοx
 οἱ ἐν ἀστρατεία Tzsch. οἱ recte om. Xyl. Cor. 8. μήτε πόλει προσ-
 ιόντες E. 11. ἢ] καὶ w Cor. 12. δ' ἢ] om. w. 15. τε] δὲ CDa.
 18. σκηρίτην D. 23. εἰσαφίουσι CFw, etiam in D ου sec. m. add.
 sup. a. 25. κρυπτῆς D.

τούς, ἅμα καὶ λιμῶ καταπονοῦντες· ἦδη δὲ καμνόντων, οἱ εὐ-
 θαρσέστατοι τῶν ἡνιόχων λάθρα καταβαίοντες ὑποδύνουσι
 ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὀρμώμενος δ' ἐν-
 θένδε ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ
 5 τούτου, κελύουσι τοῖς τιθασσοῖς τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας,
 ἕως ἂν πέσωσι εἰς τὴν γῆν, πεσόντων δ' ὠμοβοίνοις ἰμάσι
 προσλαμβάνονται τοὺς ἀνένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασ-
 σῶν· ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιχει-
 ρούντας ἀποσειοῦντο, τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλω
 10 τομάς, καὶ κατ' αὐτὰς τοὺς ἰμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἀλ-
 γηδόνων εἶκειν τοῖς δεσμοῖς καὶ ἡσυχάζειν· τῶν δ' ἀλόντων
 ἀπολέξαντες τοὺς πρεσβυτέρους ἢ νεωτέρους τῆς χρείας τοὺς
 λοιποὺς ἀπάγουσιν εἰς τοὺς σταθμούς, δήσαντες δὲ τοὺς μὲν
 πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ ἀνένας πρὸς κίονα εὐ πεπη-
 15 γότα, δαμάζουσι λιμῶ· ἔπειτα γλῶη καλάμον καὶ πῶας ἀνα-
 C. 705 λαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν
 A. 1031 διὰ λόγου, τοὺς δὲ μελισμῶ τινι καὶ τυμπανισμῶ κηλοῦντες·
 σπάνιοι δ' οἱ δυστιθάσεντοι· φύσει γὰρ διάκεινται πρῶως καὶ
 ἡμέρως, ὥστ' ἐγγὺς εἶναι λογικῶ ζῴῳ· οἱ δὲ καὶ ἐξαίμους τοὺς
 ἡνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόντας ἀνελόμενοι σώζουσιν ἐκ τῆς
 20 μάχης, τοὺς δὲ ὑποδύντας μεταξὺ τῶν προσθίων ποδῶν ὑπερ-
 μαχόμενοι διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκάλων εἰ
 τινα παρὰ θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ'
 ἀνίας ἀπέχεσθαι τροφῆς, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν.

43. Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν, ὡς ἵπποι, τοῦ ἕαρος 25
 μάλιστα· καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρενι, ἐπειδὴν οἴστρω κατέ-

4. συμποδοδεσμῆ coni. Cas., verbum fingens aliunde non notum.
 5. τοὺς τιθασσοὺς Dhī. 6. ὠμοβοίνοις C. 7. προσλαμβάνον-
 τες μοx. 8. αὐτῶν x. 9. ἀποσειοῖτο F (οἱ in litura scriptum
 est) ἀποσειοῦντο sw. 11. ἦκειν Dh. — ἀλόντων F. 12. ἢ νεω-
 τέρους om. w. 16. πειθαρχεῖν F. 17. διὰ λόγου] δι' ὀλίγου F,
 idem pr. m. add. in marg. g. — καταυλοῦντες D (in marg. sec. m.
 add. γρ. κηλοῦντες) h (inter versus sec. m. add. κη) i: idem legitur in
 marg. Egv. 18. δυστιθάσεντοι D. 19. οἱ δὲ] τινὲς γὰρ μοx Cor.
 21. τοὺς] οἱ μοx Tzsch. — καὶ ante ὑποδύντας add. Dhīμοx. —
 ἐμπροσθίων μοx. 25. βινάζονται μοx.

χρηται καὶ ἀγριαίη· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς
 ἀνήσει, ἣν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς δὲ θηλείαις, ὅταν
 ὁ αὐτὸς οὗτος πόρος ἀνεφγῶς τυγχάνη. κύουσι δὲ τοὺς μὲν
 πλείστους ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκαταίδεκα· τρέφει
 5 δ' ἡ μήτηρ ἕξ ἔτη· ζῶσι δ' ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι οἱ
 πολλοί, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη· πολύνουσοι
 δὲ καὶ θυσίατοι. ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόσιον γάλα
 προσκλυζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἴ-
 νος πινόμενος, τραύμασι δὲ ποτὸν μὲν βόντυρον (ἐξάγει γὰρ
 10 τὰ σιδήρια), τὰ δ' ἔλη σαρκῆν ὑείαις πυριῶσιν. Ὀησικίριτος
 δὲ καὶ ἕως τριακοσίων ἐτῶν ζῆν φησι, σπάνιον δὲ καὶ ἕως
 πεντακοσίων, κρατίστους δ' εἶναι περὶ τὰ διακόσια ἔτη, κνί-
 σκεσθαι δὲ δεκαετίαν. μίζους δὲ τῶν λιβυκῶν καὶ ἐρωμε-
 ρεστέρους ἐκεῖνός τε εἶρηκε καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν προβοσκίαις
 15 ἐπάλλεξις καθαιρεῖν καὶ δένδρα ἀνασπᾶν πρόριζα, διαρισταμέ-
 νους εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Νέαρχος δὲ καὶ ποδάγρας ἐν
 ταῖς θήραις τίθεσθαι κατὰ τινὰς συνδρόμους φησί, συνελάνθη-
 σθαι δ' ὑπὸ τῶν τιθασῶν τοὺς ἀγρίους εἰς ταύτας, κρειττό-
 των ὄντων καὶ ἡνιοχουμένων. οὕτως δ' ἐπιθασσεύτους εἶναι,
 20 ὥστε καὶ λιθάξαι ἐπὶ σκοπὸν μακθάνειν καὶ ὄπλοις χρῆσθαι
 νεῖν τε κάλλιστα· μέγιστόν τε νομίζεσθαι κτῆμα ἐλεφάντων
 ἄρμα· ἄγεσθαι δ' ὑπὸ ζυγὸν †καὶ καμήλους· γυναῖκα δ' εὐδο-
 κιμεῖν, εἰ λάβοι παρὰ ἑραστοῦ δῶρον ἐλέφαντα. οὗτος ὁ λόγος
 οὐχ ὁμολογεῖ τῶ φήσαντι μόνων βασιλείων εἶναι κτῆμα ἵππον
 25 καὶ ἐλέφαντα.

A. 1032

1. δῆ] δὲ CDh, om. x. 2. ἴσχει F. 3. οὗτος om. D, sed
 inter versus sec. m. add. — τοὺς] οἱ x. 4. ἐλάχιστοι x. 5. ὅσοι F.
 9. τραῦμα, et ex corr. πρὸς τραῦμα, x. — δὲ] μὲν Dh. — ποτὸν]
 πρῶτον ποx. 11. ἐλέφαντα post φησι add. Dh. — σπάνιοι F.
 13. λιβυκῶν C. 15. πρόριζα F. 18. τιθασῶν F. 19. οὕτω Exx.
 ἐπιθασσεύτους Fx. 22. ἄρματα w. — ἄγεσθαι — ἐλέφαντα om. w.
 ζυγῶν codd., exc. CDFh, ald. — ὡς ante καὶ addendum esse censue-
 runt Tzsch. Grosk. facili mutatione, sed non ea, quae satisfaciat; auda-
 cius multo atque infelicius ἀχαλίονος scripsit Cor. coll. p. 709 in. Ipse
 vero melius quod proponam non habeo. 23. οὗτος — ἐλέφαντα om.
 ποx. 24. μόνον codd., exc. F, edd. — κτῆμα εἶναι codd., exc. F, edd.

τούς, ἅμα καὶ λιμῶ καταπονοῦντες· ἥδη δὲ καμνόντων, οἱ εὐ-
 θαρσέστατοι τῶν ἠνιόχων λάθρα καταβαίοντες ὑποδύνουσι
 ἕκαστος τῇ γαστρὶ τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὀρμώμενος δ' ἐν-
 θένδε ὑποδύνει τῷ ἀγρίῳ καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ
 τούτου, κελεύουσι τοῖς τιθασσοῖς τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, 5
 ἕως ἂν πέσωσι εἰς τὴν γῆν, πεσόντων δ' ὀμβοίοις ἰμάσι
 προσλαμβάνονται τοὺς ἀνένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασ-
 σῶν· ἵνα δὲ μὴ σειόμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιχει-
 ρούντας ἀποσειοῦντο, τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβάλλονται κύκλω
 τομάς, καὶ κατ' αὐτὰς τοὺς ἰμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἀλ- 10
 γηδόνων εἶκειν τοῖς δεσμοῖς καὶ ἡσυχάζειν· τῶν δ' ἀλότων
 ἀπολέξαντες τοὺς πρεσβυτέρους ἢ νεωτέρους τῆς χρείας τοὺς
 λοιποὺς ἀπάγουσι εἰς τοὺς σταθμούς, δῆσαντες δὲ τοὺς μὲν
 πόδας πρὸς ἀλλήλους, τοὺς δὲ ἀνένας πρὸς κίονα εὖ πεπη-

C. 705 γότα, δαμάζουσι λιμῶ· ἔπειτα χλόη καλάμου καὶ πόας ἀνα- 15

A. 1031 λαμβάνουσι· μετὰ δὲ ταῦτα πιθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν
 διὰ λόγου, τοὺς δὲ μελισμῶ τινι καὶ τυμπανισμῶ κηλοῦντες·
 σπάνιοι δ' οἱ δυστιθάσεντοι· φύσει γὰρ διάκεινται πρᾶως καὶ
 ἡμέρως, ὥστ' ἐγγὺς εἶναι λογικῶ ζῴῳ· οἱ δὲ καὶ ἐξαίμους τοὺς
 ἠνιόχους ἐν τοῖς ἀγῶσι πεσόντας ἀνελόμενοι σώζουσιν ἐκ τῆς 20
 μάχης, τοὺς δὲ ὑποδύντας μεταξὺ τῶν προσθίων ποδῶν ὑπερ-
 μαχόμενοι διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκάλων εἰ
 τινα παρὰ θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ'
 ἀνίας ἀπέχεσθαι τροφῆς, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν.

43. Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσι, ὡς ἵπποι, τοῦ ἔαρος 25
 μάλιστα· καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρηνι, ἐπειδὴν οἴστρω κατέ-

4. συμποδοδεσμῶ coni. Cas., verbum fingens aliunde non notum.
 5. τοὺς τιθασσοὺς Dhī. 6. ὀμβοείοις C. 7. προσλαμβάνον-
 τες μοx. 8. αὐτῶν x. 9. ἀποσειοῦντο F (οἱ in litura scriptum
 est) ἀποσειοῦντο w. 11. ἦκειν Dh. — ἀλότων F. 12. ἢ νεω-
 τέρους om. w. 16. πιθαρχεῖν F. 17. διὰ λόγου] δι' ὀλίγου F,
 idem pr. m. add. in marg. g. — κατανλοῦντες D (in marg. sec. m.
 add. γρ. κηλοῦντες) h (inter versus sec. m. add. κη) i: idem legitur in
 marg. Fgv. 18. δυστιθάσεντοι D. 19. οἱ δὲ] τινὲς γὰρ μοx Cor.
 21. τοὺς] οἱ μοx Tzsch. — καὶ ante ὑποδύντας add. Dhīμοx. —
 ἐμπροσθίων μοx. 25. βινάζονται μοx.

χρηται καὶ ἀγριαίνῃ· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς
ἀπίνουσιν, ἣν ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς δὲ θηλείαις, ὅταν
ὁ αὐτὸς οὗτος πόρος ἀνεφγῶς τυγχάνῃ. κύνουσι δὲ τοὺς μὲν
πλείστοντος ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκαταίδεκα· τρέφει
5 δ' ἡ μήτηρ ἕξ ἔτη· ζῶσι δ' ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι οἱ
πολλοί, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη· πολύνουσοι
δὲ καὶ θυσιάτοι. ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα
προσκαλυζόμενον, τοῖς πλείστοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶ-
νος πινόμενος, τραῦμασι δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον (ἐξάγει γὰρ
10 τὰ σιδήρια), τὰ δ' ἔλη σαρκῆν ὑεταῖς πυριῶσιν. Ὀνησίκεντος
δὲ καὶ ἕως τριακοσίων ἐτῶν ζῆν φησι, σπάνιον δὲ καὶ ἕως
πεντακοσίων, κρατίστους δ' εἶναι περὶ τὰ διακόσια ἔτη, κνί-
σκεσθαι δὲ δεκαετίαν. μείζους δὲ τῶν Λιβυκῶν καὶ ἐρωμε-
ρεστέρους ἐκεῖνός τε εἶρηκε καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν προβοσκίαις
15 ἐπάλλεξαι καθαιρεῖν καὶ δένδρα ἀνασπᾶν πρόρριζα, διανισταμέ-
νους εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Νέαρχος δὲ καὶ ποδάγρας ἐν
ταῖς θήραις τίθεσθαι κατὰ τινὰς συνδρόμους φησί, συνελάνθε-
σθαι δ' ὑπὸ τῶν τιθασσῶν τοὺς ἀγρίους εἰς ταύτας, κρειττό-
νων ὄντων καὶ ἡνιοχουμένων. οὕτως δ' ἐπιτιθασσεύτους εἶναι,
20 ὥστε καὶ λιθάξαι ἐπὶ σκοπὸν μακθάνειν καὶ ὄπλοις χρῆσθαι
νεῖν τε κάλλιστα· μέγιστόν τε νομίζεσθαι κτῆμα ἐλαφάντων
ἄρμα· ἄγεσθαι δ' ὑπὸ ζυγὸν †καὶ καμήλους· γυναῖκα δ' εὐδο-
κιμῆν, εἰ λάβοι παρὰ ἑραστοῦ δῶρον ἐλέφαντα. οὗτος ὁ λόγος
οὐχ ὁμολογεῖ τῷ φήσαντι μόνων βασιλέων εἶναι κτῆμα ἵππον
25 καὶ ἐλέφαντα.

A. 1032

1. δῆ] δὲ CDh, om. x. 2. ἴσχει F. 3. οὗτος om. D, sed
inter versus sec. m. add. — τοὺς] οἱ x. 4. ἐλαχίστοις x. 5. ὅσοι F.
9. τραῦμα, et ex corr. πρὸς τραῦμα, x. — δε] μὲν Dh. — ποτὸν]
πρῶτον μοx. 11. ἐλέφαντα post φησι add. Dh. — σπάνιοι F.
13. λιβυκῶν C. 15. πρόριζα F. 18. τιθασῶν F. 19. οὕτω Exx.
ἐπιτιθασσεύτους Fx. 22. ἄρματα w. — ἄγεσθαι — ἐλέφαντα om. w.
ζυγῶν codd., exc. CDFh, ald. — ὡς ante καὶ addendum esse censue-
runt Tzsch. Grosk. facili mutatione, sed non ea, quae satisfaciat; auda-
cius multo atque infelicius ἀχαλίνους scripsit Cor. coll. p. 709 in. Ipse
vero melius quod proponam non habeo. 23. οὗτος — ἐλέφαντα om.
μοx. 24. μόνων codd., exc. F, edd. — κτῆμα εἶναι codd., exc. F, edd.

44. Τῶν δὲ μυρμηκῶν τῶν χρυσορῶν δέρματα ἰδεῖν φη-
 σιν οὗτος παραδάλαις ὁμοία. Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρ-
 μήκων οὕτω φησίν, ὅτι ἐν Λέμβαις, ἔθνευ μεγάλῳ τῶν προσ-
 εφῶν καὶ ὄρεινῶν Ἰνδῶν, ὄροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν
 κύκλον σταδίων· ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσορῶν, οἱ με- 5
 ταλλεύοντες εἰεν μύρμηκες, θηρία ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττω, τά-
 χος ὑπερφυῆς ἔχοντα καὶ ζῶντα ἀπὸ θήρας· ὁρῦνται δὲ χει-
 μῶνι τὴν γῆν, σωρεύει τε πρὸς τοῖς στομίοις, καθάπερ οἱ
 ἀσφάλαικες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐψήσεως δεόμενον·
 τοῦθ' ὑποζυγίοις μετῆσιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερώς γὰρ 10
 διαμάχονται καὶ διώκουσι φεύγοντας, καταλαβόντες δὲ δια-
 χρῶνται καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ ὑποζύγια. πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν κρέα
 θήρεια προτιθέασι κατὰ μέρη· περισπασθέντων δ' ἀναιρῶνται
 τὸ ψῆγμα καὶ τοῦ τυχόντος τοῖς ἐμπόροις ἀργὸν διατίθενται,
 χωνεύειν οὐκ εἰδότες. 15

45. Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγῳ καὶ περὶ τῶν
 θηρίων ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε καὶ ἄλλοι, προσ-
 θετέον καὶ ταῦτα. ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τὸ τῶν ἔρπετων θαν-
 μάξει πλήθος καὶ τὴν κακίαν· ἀναφύγειν γὰρ ἐκ τῶν πεδίων
 εἰς τὰς κατοικίας τὰς διαλανθανούσας ἐν ταῖς ἐπικλύσεσι καὶ 20
 πληροῦν τοὺς οἴκους· διὰ δὲ τοῦτο καὶ ὑψηλὰς ποιεῖσθαι τὰς
 κλίνας, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξοικίζεσθαι πλεονασάντων· εἰ δὲ μὴ
 τὸ πολὺ τοῦ πλήθους ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο, κἂν ἐρη-
 μωθῆναι τὴν χώραν. καὶ τὴν μικρότητα δ' αὐτῶν εἶναι χα-
 λεπτήν καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους, τὴν μὲν διὰ τὸ δυσφύ- 25
 λακτον, τὴν δὲ δι' ἰσχύν, ὅπου καὶ ἐκκαυδεκαπήχεις ἐχίδνας
 ὄρασθαι· ἐπφδούς δὲ περιφοιτᾶν ἰᾶσθαι πεπιστευμένους, καὶ
 εἶναι σχεδόν τι μόνην ταύτην ἰατρικὴν· μηδὲ γὰρ νόσους εἶναι

4. ὄρεινῶν F. 5. τούτων Dh. — χρυσορῶν CDFh. 6. θη-
 ρίων codd. edd.: correxi propter sequentia; et quis unquam dixit θηρία
 ἀλωπέκες? — ἐλάττους μοx edd. inde a Cas. 7. ἔχοντες et μοx
 ζῶντες codd. edd. — ὁρῦνται Eh edd. 8. σωρεύουσι E edd.
 9. ἀσφάλαικες edd. inde a Xyl. 10. μετῆσιν F. 13. προστι-
 θέασι Dꞑhi. — περισπασμένων x Cor. 14. τῷ τυχόντι τῶν ἐμπό-
 ρων μοx ald. 24. μακρότητα F σμικρότητα μοx Cor. 26. διὰ
 τὴν ἰσχύν x.

πολλὰς διὰ τὴν λιτότητα τῆς διαίτης καὶ τὴν αἰουρίαν· εἰ δὲ
 γένοιτο, ἰᾶσθαι τοὺς σοφιστάς. Ἀριστόβουλος δὲ τῶν θρυ-
 λουμένων μεγεθῶν οὐδὲν ἰδεῖν φησιν, ἔχιδναν δὲ μόνον ἐντία
 5 ἐκείθεν τηλικαύτην πως εἶδομεν. ἔχεις δὲ πολλοὺς φησι πολὺ
 εἰλάττους καὶ ἀσπίδας, σκορπίους δὲ μεγάλους. οὐδὲν δὲ τού- A. 1033
 των οὕτως ὀχλεῖν, ὡς τὰ λεπτὰ ὄφειδια, οὐ μείζω σπιθα-
 μαίων· εὐρίσκεισθαι γὰρ ἐν σκηραῖς, ἐν σκεύεσιν, ἐν θριγγοῖς
 ἐγκεκρυμμένα· τοὺς δὲ πληγέντας αἰμορροεῖν ἐκ πατρὸς πόρου
 10 μετὰ ἐπωδυνίας, ἔπειτα ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθήσει τις εὐ-
 θύς· τὴν δὲ βοηθειαν ῥαδίαν εἶναι διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδο-
 κῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων. κροκοδείλους τε οὕτε πολλοὺς οὕτε C. 707
 βλαπτικὸν ἀνθρώπων ἐν τῷ Ἰνδοῦ φησιν εὐρίσκεισθαι, καὶ τὰ
 ἄλλα δὲ ζῷα τὰ πλαῖστα τὰ ἀντά, ἅπερ ἐν τῷ Νεῖλω, γεννᾶ-
 15 σθαι πλὴν ἵππου ποταμίου. Ὀησίκριτος δὲ καὶ τοῦτόν φησι
 γεννᾶσθαι. τῶν δ' ἐκ θαλάττης φησὶν ὁ Ἀριστόβουλος εἰς μὲν
 τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν ἔξω θρίσσης καὶ κιστρίως καὶ
 δελφίνος διὰ τοὺς κροκοδείλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδοῦ πλῆθος· τῶν
 δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι ὄρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ με-
 20 γάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἀκείνου.
 περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τσαῦτα λέγεται· ἐπανιόντες δ' ἐπὶ
 τὸν Μεγασθένη λέγωμεν τὰ ἐξῆς, ὧν ἀπελίπομεν.

46. Μετὰ γὰρ τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας τέταρτόν
 φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας καὶ τοὺς κα-
 25 πηλικούς καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἢ ἐργασία· ὧν οἱ μὲν φύ-

1. αἰουρίαν F. 2. γίνονται C (?) ald. — θρυλλουμένων codd.,
 exc. D, edd. 5. ἴδομεν CFhk Cor. ἴδομεν D, sed sec. m. in εἶδομεν mut.
 — ἔχεις x ἔχειν w. 6. δὲ ante τούτων sec. m. add. in D. 7. σπιθαμαίων
 D (in hoc i post insertum) F σπηθαμαίων C. 8. θρύους CDEFhsw
 θριγγοῖς x θριγκοῖς Cor. 10. βοήθειαν F βοήθησιν C. 12. κροκοδεί-
 λους F. 16. ὁ om. edd. 19. ὄρους, quod sane est mirum, Cor. mu-
 tandum suspicatur in Οὐρῶν, coll. Plin. H. N. VI, 20 s. 23, ubi Uri no-
 minantur Indi fluminis accolae: quos cum antea non commemoraverit
 Strabo, non tam nude h. l. eorum nomen posuisset; probabilius Grosk.
 coniecit ὄρων, in quo tamen desideramus articulum; urbis nomen in
 illa scriptura latere putat Tyrwh., certius vero nihil afferens. 22. ἀπε-
 λείπομεν F.

ρον ταλοῦσι καὶ λειτουργίας παρέχονται τακτάς, τοῖς δ' ὀλο-
ποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ καὶ τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἐκ-
κεῖνται· μόνω γὰρ ἐργάζονται· παρέχει δὲ τὰ μὲν ὄπλα τοῖς
στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλείουσιν
ὁ ναύαρχος καὶ τοῖς ἐμπόροις.

5

47. Πέμπτον ἐστὶ τὸ τῶν πολεμιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρό-
νον ἐν σχολῇ καὶ πότοις ὁ βίος ἐστίν, ἐκ τοῦ βασιλικῆς διαι-
τωμένοις, ὥστε τὰς ἐξόδους, ὅταν ἦ χρεία, ταχέως ποιῆσθαι,
πλὴν τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κομίζοντας παρ' ἑαυτῶν.

48. Ἐκτοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι· τούτοις δ' ἐποπτεύειν δέδοται 10
τὰ πρακτόμενα καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ, συνεργοὺς
ποιουμένοις τὰς ἐταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει τὰς ἐν τῇ πό-
λει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ τὰς αὐτόθι· καθίστανται δ' οἱ
ἄριστοι καὶ πιστότατοι.

49. Ἐβδομοὶ δ' οἱ σύμβουλοι καὶ συνέδροι τοῦ βασιλέως, 15
ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα καὶ δικαστήρια καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὄλων.
οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμῆν ἐξ ἄλλου γένους οὔτ' ἐπιτήδευμα οὔτ'
ἐργασίαν μεταλαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχει-
A. 1034 ρίξασθαι τὸν αὐτόν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἐᾶσθαι
γὰρ τοῦτον δι' ἀρετῆν.

20

50. Τῶν δ' ἀρχόντων οἱ μὲν εἰσὶν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἀστυ-
νόμοι, οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν· ὧν οἱ μὲν ποταμοὺς ἐξεργά-
ζονται καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλει-
στάς διώρυγας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ,
ἐπισκοποῦσιν, ὅπως ἐξ ἴσης πᾶσιν ἢ τῶν ὑδάτων παρείη χρῆ- 25
C. 708 σις. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται καὶ τιμῆς
καὶ κολάσεώς εἰσι κύριοι τοῖς ἐπαξίοις· καὶ φορολογοῦσι δὲ
καὶ τὰς τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, ὑλοτόμων, τε-
κτόνων, χαλκῶν, μεταλλευτῶν· ὁδοποιοῦσι δὲ καὶ κατὰ δέκα

1. λειτουργείας, et i sup. εἰ pr. m. add., D. 2. ναυπηγίας D
(sed οἱς sec. m. supra add.) Fw, utraque scriptura est in h: ναυπη-
γιοῖς C. — βασιλέων codd. 5. ἐμποροῖς F. — ὁ ναύαρχος om. x.
7. τόποις Cπαρχ. 8. ἦ] εἴη. codd., exc. x. 10. τούτους CDh.
12. ποιουμένους CDFhιμοx. 16. ἀρχαῖα E. 22. ἐργάζονται D,
sed ἐξ sec. m. add. 24. διώρυγας codd., exc. CD.

στάδια στήλην τιθέναι, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δη-
λοῦσαν.

51. Οἱ δ' ἀστυνόμοι εἰς ἕξ πεντάδας διήρηνται· καὶ οἱ
μὲν τὰ δημιουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ
5 καταγωγὰς νέμουσι καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους
δόντες, καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτοὺς ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀπο-
θανόντων, νοσοῦντων τε ἐπιμελοῦνται καὶ ἀποθανόντας θά-
πτουσι. τρίτοι δ' εἰσὶν, οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετά-
ζουσι, πότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων χάριν καὶ ὅπως μὴ ἀφα-
10 νῆις εἴεν αἱ κρείττους καὶ χείρους γοναὶ καὶ θάνατοι. τέταρτοι
οἱ περὶ τὰς καπηλείας καὶ μεταβολὰς· οἷς μέτρων μίλι καὶ
τῶν ὠραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖτο. οὐκ ἔστι δὲ πλείω
τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλὴν εἰ δικτοὺς ὑποτελοῖη φόρους.
πέμπτοι δ' οἱ προεσιτώτες τῶν δημιουργουμένων καὶ πωλοῦντες
15 ταῦτ' ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ πα-
λαιά· τῷ μινύντι δὲ ζημία. ἕκτοι δὲ καὶ ὕστατοι οἱ τὰς δε-
κάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῷ κλέφαντι
τὸ τέλος. ἰδίᾳ μὲν ἕκαστοι ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν
τε ἰδίων καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς,
20 τιμῶν τε καὶ ἀγορᾶς καὶ λιμένων καὶ ἱερῶν.

52. Μετὰ δὲ τοὺς ἀστυνόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία ἢ περὶ A. 1035
τὰ στρατιωτικά, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἐξαχῆ διωρισμένη·
ὧν τὴν μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττουσι, τὴν δὲ μετὰ τοῦ ἐπι-
τῶν βοϊκῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται καὶ τροφή αὐ-
25 τοῖς τε καὶ κτήνεσι καὶ τὰ ἄλλα τὰ χρήσιμα τῆς στρατιᾶς.
οὗτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνοους παρέχουσι, τυμπανιστάς, κωδωνο-
φόρους, ἔτι δὲ καὶ ἵπποκόμοους καὶ μηχανοποιούς καὶ τοὺς τού-

1. δηλούσας Dx, sed in hoc v sup. s add. 7. ἀποθανόντων x.
11. τὰς ante μεταβολὰς add. Dh. — μέτρων F. — καὶ ante τῶν
om. F. 12. ὄρων CDFhιω ὠρών s. — πωλεῖτο F πωλοῖτο μοx. —
οὐκέτι CDhιω. 15. ταῦτα ἀπὸ D, in quo similia sunt multa. 19. πο-
λιτῶν DFhιω. 20. τιμῶν quid significare possit hic, ubi agitur de
aedificiorum publicorum cura, non video: crediderim legendum esse τει-
χῶν τε. 24. βοεικῶν C. 25. τοῖς ante κτήνεσι add. Dh. — στρα-
τιᾶς F στρατιᾶς codd. rell.: τῇ στρατιᾷ Cor., quod satis arripdet.
26. καὶ τοὺς ante κωδωνοφόρους add. Dh.

των ὑπηρέτας· ἐκπέμποσιν τε πρὸς κώδωντας τοὺς χροτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. τρίτοι δὲ εἰσιν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι· τέταρτοι δ' οἱ τῶν ἵππων· πέμπτοι δ' ἀρμάτων· ἕκτοι δὲ ἐλεφάντων· βασιλικοὶ τε σταθμοὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις, βασιλικὸν δὲ καὶ 5
 C. 709 ὄπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατιώτης τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὄπλοφυλάκιον καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἵππῶνα καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως· χρώνται δ' ἀχαλινώτοις. τὰ δ' ἄρματα ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν, οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβειᾶς ἄγονται τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη, μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν 10 τὸ ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν ἀμβλύνεσθαι. δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἄρματι παραβάται πρὸς τῷ ἡνίοχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνίοχος τέταρτος, τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξέοντες.

53. Εὐτέλεις δὲ κατὰ τὴν δίαιταν Ἴνδοι πάντες, μᾶλλον δ' ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὄχλω περιττῷ χαίρουσι· διόπερ 15 εὐκομοῦσι. πλείστη δ' ἐνεχειρία περὶ τὰς κλοπὰς· γενομένου γοῦν ἐν τῷ Σανδρακόττου στρατοπέδῳ φησὶν ὁ Μεγασθένης, τετταράκοντα μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλείονων ἢ διακοσίων δραχμῶν ἄξια, ἀγράφοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις. οὐδὲ γὰρ γράμματα εἰδέναι αὐτούς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖσθαι· εὐπραγεῖν δ' ὅμως διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν· οἶνον τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον, πίνειν δ' ἀπ' ὀρύζης ἀντὶ κριθίνων συντιθέντας· καὶ σιτία δὲ τὸ πλεον ὄρουζαν εἶ- 25 και ῥοφητήν. καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ συμβολαίοις τὴν ἀπλό-

1. κώδωνα Cor. haud improbabilit̄er. 2. κατασφαλιζόμενοι Dh. 9. φορβείας (sic) F φορβιᾶς Dh̄i edd. 11. τὸ om. edd. — ἐπὶ τῷ ἄρματι om. x. 12. ἀναβάται μοxx. — πρὸς om. F, sed in marg. pr. m. est add. — τῷ om. codd., exc. F, edd. 14. οἱ ante Ἴνδοι add. edd. 15. στρατειαῖς F στρατιαῖς codd. rell., exc. s in quo στρατείας, a Cor. recte repositum. — οὐχ ὄχλω F. 16. ἐνεχειρία F. — γενομένους codd. Tzsch. corr. de sent. Cas. 17. δ' οἶν codd., exc. F. — σαδρακόττου μοxx. 22. εὐ πρᾶττεω codd., exc. F. 23. ἀπὸ ὄρζης F. 24. κριθίνου Cor.: ac sive ita, sive κριθῶν videatur scribendum esse. — συντιθέναι F. 25. ῥοφητήν] τροφήν w. — ἐν τοῖς ante συμβολαίοις add. edd.

τῆτα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι· οὔτε γὰρ ὑποθή-
 κης οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας, οὔδ' μαρτύρων οὔδ'
 σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιστεύειν παραβαλλομένους· καὶ
 τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλεόν ἀφρουρεῖν. ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά,
 5 τᾶλλα δ' οὐδ' ἂν τις ἀποδέξαιτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ A. 1036
 καὶ τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὄραν κοινήν δείπνου τε καὶ ἀρί-
 στου, ἀλλ' ὅπως ἐκάστῳ φίλον· πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ
 τὸν πολιτικὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον.

54. Γυμνάσιον δὲ μάλιστα τρεῖσιν δοκιμάζουσι καὶ ἄλλως
 10 καὶ διὰ σκυταλίδων ἐβενίνων λείων ἐξομαλίζονται τὰ σώματα.
 λικταὶ δὲ καὶ αἱ ταφαὶ καὶ μικρὰ χώματα· ὑπεραντίως δὲ τῆ
 ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται· χρυσοφοροῦσι γὰρ καὶ διαλίθῳ κό-
 σμῳ χρωῶνται σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς καὶ σκιαδία αὐ-
 τοῖς ἔπεται· τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες ἀσκοῦσιν, ὅσα καλλωπίζει
 15 τῆν ὄψιν· ἀλήθειάν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· δίοπερ
 οὔδ' τῆ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδούσιν, ἂν μὴ καὶ
 τῷ φρονεῖν πλεονεκτώσι. πολλὰς δὲ γαμοῦσιν ὠνητὰς παρὰ
 τῶν γονέων, λαμβάνουσί τε ἀντιδιδόντες ζεύγος βοῶν, ὧν τὰς
 μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας·
 20 εἰ δὲ μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεστι. θῦμι δὲ C. 710
 οὔδεις ἐστεφανωμένος οὔδ' θυμῷ οὔδ' σπένδει, οὔδ' σφάττουσι
 τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν, ἵνα μὴ λελωβημένον, ἀλλ' ὀλόκληρον
 διδῶνται τῷ θεῷ. ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἀλοὺς ἀρρωτηριάζεται,
 ὃ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειρο-
 25 κοπεῖται· εἰς δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται,
 θανατοῦται. δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μηδένα Ἴνδῶν χρῆ-
 σθαι, Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀπο-

1. ἐπιθήκης codd., Tzsch. corr. de coni. Tyrwh. · 2. οὔδ' μαρτύ-
 ρων om. x. 4. τὰ πλεονα φρουρεῖν C τὰ πλεόν Dw ἀφρουρεῖν DF.
 5. τᾶλλα δ' οὐκ πιπχ Cor. τᾶλλ' οὐδ' ald. 6. εἰ (sic) F. — πᾶσω
 om. Dh. 9. γυμνασίων Cor. 10. σκυταλίων Dh. 13. σκιά-
 δεια Dh. 19. εὐπαθείας ε, quam scripturam non recepisse poeni-
 tere se ait iniuria Cor. in nou. 22. ἀλλ' ἀποπνίγουσιν C. — δι-
 δῶνται ἀλλ' ὀλόκληρον Dh. 23. ἀλοὺς om. F, sed spatium vacuum
 relictum est. 25. καὶ ante τεχνίτου add. edd. 27. μουσικά-
 νου F.

φαίνει, καὶ ὡς κατόρθωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα, ὡς ἐννομωτάτης.

55. Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστίν, ἀνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· ἔξω δὲ τῶν θνητῶν οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν· 5
μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλεία γέρας ἔχει συνεῖναι τῷ ἐκείτον διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες· οὐδ' ὑπνοὶ μεθ' ἡμέραν ὁ βασιλεύς· καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς ἐπιβουλὰς. τῶν τε μὴ κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μὲν ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν αἷς διημερεύει 10 διακούων οὐδὲν ἤττον, κἄν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος θεραπείας· αὕτη δ' ἐστίν ἢ διὰ τῶν σκνταλίδων τριῦσις· ἅμα γὰρ καὶ διακούει καὶ τριβέται τεττάρων περιστάντων τριβέων· ἑτέρα δ' ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰς θυσίας ἐξοδος· τρίτη δ' ἐπὶ θήραν βακχική τις, κύκλω γυναικῶν περικεχυμένων, ἔξωθεν δὲ τῶν 15 δορυφόρων· παρεσχοίνισται δ' ἡ ὁδός, τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς μέχρι γυναικῶν θάνατος· προηγουῖνται δὲ τυμπανισταὶ καὶ κωδωνοφόροι. κνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασι ἀπὸ βήματος τοξεύων (παρεσταῖσι δ' ἔνοπλοι δύο ἢ τρεῖς γυναῖκες), ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖκες 20 αἱ μὲν ἐφ' ἀρμάτων, αἱ δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐφ' ἐλεφάντων, ὡς καὶ συστρατεύουσιν, ἡσκημένοι παντὶ ὄπλῳ.

56. Ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν, ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ τοιάδε. φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερῷ γυναιξὶ μίσησθαι καὶ σαρκο- 25 φαγεῖν τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετροκυλιστὰς δ' εἶναι κερκοπιθήκους, οἱ λίθους κατακυλίσουσι κρημνοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας· τὰ τε παρ' ἡμῖν ἡμερᾶ ζῶα τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις ἄγρια εἶναι· ἵππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· καλάμους δὲ, μῆκος μὲν τριάκοντα ὀργυῶν τοὺς ὀρθίους, τοὺς 30

7. μεθ' ἡμέρας *Dh.* 8. καὶ om. *Dh.* 9. τῶν γε μὴν *codd.*, *Cor. corr.* 13. γὰρ] δὲ *D.* — καὶ ante διακούει *ast. incl. Cor.* 16. ἐκτός *CDFmosw.* 17. μέχρι] δίχα *x.* 20. θύρας *F.* 23. ἀήθειαν *F* et in marg. add. *pr. m.* ἀπίθειαν (*sic*). 25. μίγησθαι *D.* 29. ἐλαφοκράνους μονοκέρωτας *Dh.* 30. ὀργυῶν *F.*

δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα, πάχος δὲ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς C. 711
μὲν εἶναι τρίπηχυν, τοῖς δὲ διπλασίαν.

57. Ὑπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μνθῶδες πεντασπιθάμους ἀν-
θρώπους λέγει καὶ τρισπιθάμους, ὧν τινὰς ἀμυκτῆρας, ἀνα-
5 προὰς ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ στόματος· πρὸς δὲ τοὺς
τρисπιθάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὄν καὶ Ὅμηρον δη-
λοῦν) καὶ τοῖς πέρδιξιν, οὓς χηρομεγέθει εἶναι· τούτους δ' ἐκλέ-
γειν αὐτῶν τὰ ὠὰ καὶ φθείρειν· ἐκεῖ γὰρ ὠτοκεῖν τὰς γε-
ράνους· διόπερ μηδαμῶ· μητ' ὠὰ εὐρίσκεισθαι γεράνων, μήτ'
10 οὖν νεόττια· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον χαλκῆν ἔχουσαν
ἀκίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν
Ἑνωτοκοιτῶν καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ἄλλων τετρατω-
δῶν. τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανδρόκοι-
τον· ἀποκαρτερεῖν γάρ· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρυγας πρόσθεν,
15 τοὺς δὲ ταρσοὺς ὀπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους. ἀστόμους δὲ
τινὰς ἀχθῆναι, ἡμέρους ἀνθρώπους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς
τοῦ Γάγγου, τρέφεσθαι δ' ἀτμοῖς ὀπτῶν κρεῶν καὶ καρπῶν A. 1038
καὶ ἀνθέων ὀσμαῖς, ἀντὶ τῶν στομάτων ἔχοντας ἀναπνοάς,
χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ τοῦτο περιγίνεσθαι μό-
20 λισ, καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. περὶ δὲ τῶν ἄλλων διηγεῖ-
σθαι τοὺς φιλοσόφους, Ὠκύποδάς τε ἰστοροῦντας, ἵππων μάλ-
λον ἀπίοντας, Ἑνωτοκοίτας τε ποδήρη τὰ ὠτα ἔχοντας, ὡς
ἐγκαθεύδειν, ἰσχυροὺς δ', ὥστ' ἀνασπᾶν δένδρα καὶ ῥήττειν
νευράν, Μονομμάτους τε ἄλλους, ὠτα μὲν ἔχοντας κυνός, ἐν
25 μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμόν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ
στήθη· τοὺς δὲ Ἀμυκτῆρας εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλι-

1. περίμετρον x. 2. τρίπηχυν C F ποx τριπήχην x τριπήχη ald.
— διπλάσιον ποx τετραπλάσιον ald. 3. ὑπερεκπιπτότων D F x
ὑπερεκπίπτοντες C. — πεντασπιθάμους C. 4. τρισπιθάμους C. —
ἀμυκτῆρας F. 6. τρισπιθάμους C. 9. μηδ' ante ὠὰ codd. Cor. mut.
10. νεόττια F. 11. τὰ om. F. 12. ἐνωτοκοιτῶν D. 13. σαν-
δρόκοτον C F x σαδρόκοτον x. 17. γάγγου F. — ἀτμαῖς C (?) Cas.
— καρπῶν καὶ ἀνθέων om. i. 18. τὰς ante ἀναπνοάς add. x Cor.
19. καὶ διὰ τοῦτο] χαλεπαίνειν C. 20. κάλλιστα w. 22. τε] δὲ
codd., mutavi de sent. Grosk. — ὠτα om. C. 24. τε] δὲ codd., mu-
tavi postulante connexu. 26. ἀμυκτῆρας F.

ροχορσίους, πρὸ γήρως θνήσκοντας· τοῦ δὲ στόματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολὺ. περὶ δὲ τῶν χιλιετών Ὑπερβορείων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδη καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγένους λεχθέν, * ὡς * ὅτι χαλκοῦς 5 ἔοικε σταλαγμοῖς χαλκοῖς καὶ σύροιο. ἐγγυτέρω δὲ πίστεως φησιν ὁ Μεγασθένης, ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφέρουσιν ψῆγμα χρυσοῦ καὶ ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ· τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει.

58. Περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων τοὺς μὲν ὄρεινους αὐτῶν φησιν ὑμνητὰς εἶναι τοῦ Διονύσου, δεικνύντας τεκμήρια 10 τὴν ἀγρίαν ἀμπέλον, παρὰ μόνοις φρομένην, καὶ κιττὸν καὶ δάφνην καὶ μυρρίνην καὶ πύξον καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, ὧν μηδὲν εἶναι πέραν Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπάνια καὶ C. 712 μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας σωζόμενα. Διονυσιακὸν δὲ καὶ τὸ σπονδοφορεῖν καὶ τὸ μιτροῦσθαι καὶ μυροῦσθαι καὶ βάπτεσθαι 15 ἀνθίνα καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖσθαι καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους. τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλῆα τιμᾶν. ταῦτα μὲν οὖν μυθώδη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγχόμενα, καὶ μάλιστα [τὰ] περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου· πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλή καὶ ἡ Μεσοποταμία 20 ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἐξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν ἐκάστου πολὺ μέρος εὐάμπелον καὶ εὐθιρον λέγεται.

59. Ἄλλην δὲ διαίρεσιν ποιεῖται * περὶ * τῶν φιλοσόφων, δὴν 25 γένη φάσκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχμᾶνας καλεῖ, τοὺς δὲ Γαρμᾶνας. τοὺς μὲν οὖν Βραχμᾶνας εὐδοκιμεῖν [μᾶλλον]· μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν· ἤδη δ' εὐθὺς καὶ κνομένους ἔχειν ἐπιμελητὰς, λογίους ἄνδρας, οὓς προσιόντας λόγῳ

2. τῶν ante Ὑπερβορείων add. F. 4. ὡς om. πx Cor., nec ferendum est. 7. γὰρ] δὲ Dhi. 10. τεκμήριον Dhi. 11. αὐτοῖς post μόνοις add. F (?) edd. 13. τοῦ ante Εὐφράτου add. codd., exc. DFh. 21. μήθεια F. 24. περὶ aster. incl. Cor., nec video qui ferri possit. 25. γερμᾶνες παρx Epit.: eosdem Σαρμᾶνας appellat Clem. Alex. Strom. I, 305. 26. μᾶλλον semel modo exhibent codd., Cor. bis ponendum esse recte vidit. 27. καὶ ante κνομένους om. D. 28. λόγων CDFh λόγον codd. rell. ald.: Cor. corr. de conl. Tyrwh.

μὲν ἐπάδειν δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κνόμενον εἰς εὐ-
 τεκνίαν, τὸ δ' ἀληθὲς σωφρονικὰς τινὰς παραινέσεις καὶ ὑπο-
 θήκας δίδουσι. τὰς δ' ἥδιστα ἀκροωμένας μάλιστα εὐτέκνους
 εἶναι νομίζεσθαι. μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους δια- A. 1039
 5 δέχεσθαι τὴν ἐπιμαλιαν, αἰὲ τῆς μείζονος ἡλικίας χαριστέ-
 ρων τυγχανούσης διδασκάλων. διατρίβειν δὲ τοὺς φιλοσόφους
 ἐν ἄλλοις πρὸ τῆς πόλεως ὑπὸ περιβόλῳ συμμετρῶ, λιτῶς ζῶν-
 τας ἐν στιβάσι καὶ δοραῖς, ἀπεγομένους ἐμψύχων καὶ ἀφρο-
 δισίων, ἀκροωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς
 10 ἐθέλουσι· τὸν δ' ἀκροώμετον οὔτε λαλῆσαι θέμις οὔτε χρέμα-
 σθαι, ἀλλ' οὐδὲ πύσαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέ-
 ραν ἐκείνην, ὡς ἀκολασταίνοντα. ἔτη δ' ἐπὶ καὶ τριάκοντα
 οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον. καὶ
 ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνεμμένως μᾶλλον, σινδονοφοροῦντα καὶ χρυσο-
 15 φοροῦντα μετρίως ἐν τοῖς ὡσι καὶ ταῖς χερσί, προσφερόμενον
 σάρκας τῶν μὴ πρὸς τὴν χρείαν συνεργῶν ζῶων, δριμύτων καὶ
 ἀρετυτῶν ἀπεχόμενον· γαμεῖν δ' ὅτι πλείστας εἰς πολυτεκνίαν·
 ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ἂν, ἀδουλοῦσι
 τε τὴν ἐκ τέκνων ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὔσαν, πλείω δεῖν πα-
 20 ρασκευάζεσθαι. ταῖς δὲ γυναῖξι ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσο-
 φεῖν τοὺς Βραχυμᾶνας· εἰ μὲν μοχθηραὶ γένοιντο, ἵνα μὴ τι
 τῶν οὐ θιμπτῶν ἐκφέρουσι εἰς τοὺς βεβήλους· εἰ δὲ σπουδαῖαι,
 μὴ καταλείποιεν αὐτούς. οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου κατα-
 φρονοῦντα, ὡς δ' αὐτῶς ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν ὑφ' ἐτέρῳ
 25 εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν.

3. ἀκροωμένης F. — μᾶλλον F (?) edd. — εὐτέκνης F. 4. καὶ
 ἄλλας Di. 7. περιβόλων συμμετρῶν Dh. 10. λαλῆσθαι C.
 13. οὔτω Dhx. — κτῆσιν] κοίτην F. 14. καὶ χρυσοφοροῦντα om.
 Dh (in hoc sec. m. in marg. add.) i. 16. μητέτι τῶν εἰ μὴ τῶν
 codd. rell., exc. ποx. 18. ἂν — παρασκευάζεσθαι om. ποx Guar.
 ἀδουλοῦσί τε τὴν ἐκ τέκνων μὴ ἔχουσι δούλους ὑπηρεσίαν κτλ. codd.
 rell. ald., in qua praeterea ἦν add. ante μὴ. In quibus verba μὴ ἔχουσι
 δούλους pro interpretamento habenda atque efficienda esse recte vidit
 Tyrwh., coniciens praeterea ἂν ἀδούλοις οὔσι, quae rec. Tisch. Cor.
 Sed his verbis quis unquam adiciet interpretamentum? Vel hanc igitur
 ob causam ἀδουλοῦσι repudiare non ausim, verbum inusitatum quidem,
 sed recte formatum. 23. καταλίποιν Dhx.

C. 713 πλείστους δ' αὐτοῖς εἶναι λόγους περὶ τοῦ θανάτου· νομίζουσιν γὰρ δὴ τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμήν κνομένων εἶναι, τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον καὶ τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασιν· διὸ τῇ ἀσκήσει πλείστη χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων 5 ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυπνιάδεις ὑπολήψεις ἔχοντας, καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλόμενους. τὰ δὲ περὶ φύσιν, τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησὶν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείττους ἢ λόγους εἶναι, διὰ μύθων τὰ 10 πολλὰ πιστουμένους· περὶ πολλῶν δὲ τοῖς Ἑλλήσιν ὁμοδοξεῖν·

A. 1040 ὅτι γὰρ γεννητὸς ὁ κόσμος καὶ φθαρτὸς, λέγειν κάκεινους, καὶ ὅτι σφαιροειδῆς, ὃ τε διοικῶν αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὅλου διαπεφύττεται αὐτοῦ· ἀρχαὶ δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κοσμοποιίας τὸ ὕδωρ· πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι στοιχείοις 15 πέμπτη τίς ἐστὶ φύσις, ἐξ ἧς ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἴδρται τοῦ παντός· καὶ περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὁμοία λέγεται καὶ ἄλλα πλείω· παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὡσπερ καὶ Πλάτων περὶ τε ἀφθαρσίας ψυχῆς καὶ τῶν καθ' ἄθρου κρίσεων καὶ ἄλλα τοιαῦτα. περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων 20 ταῦτα λέγει.

60. Τοὺς δὲ Γαρμᾶνας, τοὺς μὲν ἐντιμωτάτους Ἰνδοίους φησὶν ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν ἀγρίων, † ἐσθῆτος φλοιῶν δενδρείων, ἀφροδισίων χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυνθα- 25

1. πλείστον et mox λόγον E. 3. καὶ om. mox Cor. 4. τὸν ἐτοιμον θάνατον w. 8. τοτὲ μὲν ἄχθεσθαι om. w. 10 κρείττον μοx. — λόγους F. 11. ἀπιστουμένους DFh. — πολλῶν] πολλὰ μοx. 12. γεννητὸς C Cor. 14. διαπεφύττεται F: quod quodammodo favet coniecturae Cor. διαπέφυκεν, ex Stoicorum philosophia petita. 19. καὶ ante ψυχῆς add. F. 22. δὲ om. F. — γαρμᾶνας F γερμᾶνας codd. rell.: cf. p. 712. — ἐντιμωτάτους codd., exc. D, edd. 23. φύλων D. 24. ἐσθῆτος δ' ἔχειν ἀπὸ μοx Tisch. Cor.; quae cum auctoritate careant, tum orationis connexum tam incommode interrumpunt, ut a Strabone profecta non esse satis liqueat: qui quid scripserit affirmare non ausim, nescio tamen an οὐσης exciderit post ἐσθῆτος: Meinek. coni. ἐσθῆτους φλοιῶ δενδρείω. — δενδρίων CF δένδρων x.

- νομένοις περὶ τῶν αἰτίων καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ λι-
 τανεύουσι τὸ θεῖον. μετὰ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς δευτερεύειν κατὰ
 τιμὴν τοὺς ἰατρικοὺς καὶ ὡς περὶ τὸν ἄνθρωπον φιλοσόφους,
 λιτοὺς μὲν, μὴ ἀγραύλους δέ, ὀρύξῃ καὶ ἀλφίτοις τρεφομένους,
 5 ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα καὶ ὑποδεξάμενον
 ξενία· δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν καὶ ἀρρεογόνους
 καὶ θηλυγόνους διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν δὲ ἰατρίαν διὰ σι-
 τίων τὸ πλέον, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι· τῶν φαρμά-
 κων δὲ μάλιστα εὐδοκμεῖν τὰ ἐπίγριστα καὶ τὰ καταπλάσματα,
 10 τᾶλλα δὲ κακουργίας πολὺ μετέχειν. ἀσκεῖν δὲ καὶ τούτους
 κἀκείνους καρτερίαν, τὴν τε ἐν πόνοις καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμο-
 ναῖς, ὥστ' ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελεῖσαι τὴν ἡμέραν
 ὄλην. ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαγτικούς καὶ ἐμφροῦς καὶ
 τῶν περὶ τοὺς κατοικομένους λόγων καὶ νομίμων ἐμπείρους,
 15 ἔπαιτοῦντας *καὶ* κατὰ κόμας καὶ πόλεις, τοὺς δὲ χαριστέ- C. 714
 ρους μὲν τούτων καὶ ἀστειοτέρους, οὐδ' αὐτοὺς δὲ ἀπεχομένους
 τῶν καθ' ἄδην θρυλουμένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς εὐσέβειαν καὶ
 ὁσιότητα· συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναῖκας, ἀπεχομένας
 καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων.
- 20 61. Ἀριστόβουλος δὲ τῶν ἐν Ταξίλοις σοφιστῶν ἰδεῖν δύο
 φησί, Βραχυμᾶνας ἀμφοτέρους, τὸν μὲν πρεσβύτερον ἐξυρημένον,
 τὸν δὲ νεώτερον κομήτην, ἀμφοτέροις δ' ἀκολουθεῖν μαθητάς·
 τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον κατ' ἀγορὰν διατρίβειν, τιμωμένους
 ἀντὶ συμβούλων, ἐξουσίαν ἔχοντας, ὃ τι βούλονται τῶν ὠνίων, A. 1041
 25 φέρεσθαι δωρεάν· ὅτῳ δ' ἂν προσίωσι, καταχεῖν αὐτῶν τοῦ
 σησαμίνου λίπους, ὥστε καὶ κατὰ τῶν ὀμμάτων ῥεῖν· τοῦ τε
 μέλιτος πολλοῦ προκειμένου καὶ τοῦ σησαμίμου, μάζας ποιουμέ-

3. ἰατροὺς F. — καὶ ast. incl. Cor.. 4. ἀγραύλους codd., exc. E, ald. Xyl. corr. — ὀρύξῃ E. — τρεφομένους D. 5. καὶ ast. incl. Cor. — ὑποδεξάμενος hi. 6. δὲ om. Dh. 11. τε ante κἀκείνους add. oz. — ὑπομοναῖς μοx. 14. κατηχομένους F. 15. καὶ om. oz Cor. nec videtur ferri posse. 16. Ad vocem ἀστειοτέρους in marg. F pr. m. adnotatur λογωτέρους. 17. καθ' ἄδου μοx edd. — θρυλουμένων codd., exc. Dh, edd. 18. τείνω post ὁσιότητα add. Cor. nimis audacter. 22. κομήτην F. 24. ὃ τι βούλονται x ὃ τι ἂν βούλονται x Tzsch. Cor. 25. κατασχεῖν F. — αὐτὸν Dh. 26. τηρεῖν F.

τους τρέφεσθαι δωρεάν· παρερχομένους δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου τράπεζαν, παραστάτας δειπνεῖν [καὶ] καρτερίαν διδάσκειν, παραχωροῦντας εἰς τινα τόπον πλησίον, ὅπου τὸν μὲν πρεσβύτερον, πεσόντα ὑπτιον, ἀνέχεσθαι τῶν ἡλίων καὶ τῶν ὄμβρων· ἦδη γὰρ εἶναι, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος· τὸν δ' ἐστάναι 5
μονοσκελῆ, ξύλον ἐπηρμένον ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν ὅσον τρίπηχυν, κάμνοντος δὲ τοῦ σκέλους, ἐπὶ θάτερον μεταφέρειν τὴν βάσιν καὶ διαταλεῖν οὕτως τὴν ἡμέραν ὅλην· φανῆναι δ' ἐγκρατέστερον μακροῦ τὸν νεώτερον· συνακολουθήσαντα γὰρ μικρὰ τῷ βασιλεῖ ταχὺ ἀναστρέφαι πάλιν ἐπ' οἶκον, μετιόντος τε, 10
αὐτὸν κελεῦσαι ἤκειν, εἰ τοῦ βούλεται τυγχάνειν· τὸν δὲ συναπαῖραι μέχρι τέλους καὶ μεταμφιάσασθαι καὶ μεταθέσθαι τὴν δίαιταν, συνόντα τῷ βασιλεῖ· ἐπιτιμώμενον δ' ὑπὸ τινων λέγειν, ὡς ἐκπληρώσειε τὰ τετταράκοντα ἔτη τῆς ἀσκήσεως, αἱ 15
ὑπέσχετο. Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ δοῦναι δωρεάν. 15

62. Τῶν δ' ἐν Ταξιλοῖς νομίμων καινὰ καὶ ἀήθη λέγει· τό τε τοὺς μὴ δυναμένους ἐκδιδόναι τὰς παιδας ὑπὸ πενίας προάγειν εἰς ἀγορὰν ἐν ἀκμῇ τῆς ὥρας, κόλῳ τε καὶ τυμπάνοις, οἷσπερ καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσιν, ὄχλον προσκληθέντος, τῷ δὲ προσελθόντι τὰ ὀπίσθια πρῶτον ἀνασύρεσθαι μέχρι 20
τῶν ὤμων, εἶτα τὰ πρόσθεν, ἀρέσασαν δὲ καὶ συμπεισθεῖσαν, ἐφ' οἷς ἂν δοκῇ, συνοικεῖν· καὶ τὸ γυνὴ ῥίπτεσθαι τὸν τετελευτηκότα· τὸ δὲ πλείους ἔχειν γυναικῶν κοινὸν καὶ ἄλλων. παρά τισι δ' ἀκούειν φησὶ καὶ συγκατακαιομένας τὰς γυναικῶν τοῖς ἀνδράσιν ἀσμένας, τὰς δὲ μὴ ὑπομενούσας ἀδοξεῖν· εἴρη- 25
ται καὶ ἄλλοις ταῦτα.

63. Ὀησιόκριτος δὲ πεμφθῆναι φησὶν αὐτὸς διαλεξόμενος C. 715 τοῖς σοφισταῖς τούτοις· ἀκούειν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον, ὡς γυμνοὶ διατελοῖεν καὶ καρτερίας ἐπιμελοῖντο οἱ ἄνθρωποι, ἐν τιμῇ τε ἄγοντο πλείστη, παρ' ἄλλους δὲ μὴ βαδίζοιεν κληθέντες, 30

2. καὶ om. codd., Cor. add. 3. δ' ante εἰς add. moz. — ἐς codd., alteram praepositionis formam constanter a Strabone usurpatam Cor. restituit. 6. ξύλων F. — ἐπηρτημένον x. 11. εἴτ' οὐ F. — βούλοτο Cor. 18. χώρας C. — ὄχλω codd., exc. CFx. — τε om. CDHmw. 22. δονεῖ ald. — ῥύπτεσθαι F. 25. δὲ post εἴρηται add. Cor.

ἀλλὰ κελύοιεν ἐκείνους φοιτᾶν παρ' αὐτούς, εἴ του μετασχεῖν
 ἐθέλοισιν τῶν πραττομένων ἢ λεγομένων ὑπ' αὐτῶν· τοιούτων **A. 1042**
 δὴ ὄντων, ἐπειδὴ οὔτε αὐτῷ πρέπει εἶδομαι παρ' ἐκείνους φοι-
 τᾶν οὔτε ἐκείνους βιάζεσθαι παρὰ τὰ πάτρια ποιεῖν τι ἄκον-
 5 τας, αὐτὸς ἔφη πεμφθῆναι. καταλαβεῖν δὲ ἄνδρας πεντεκαί-
 δεκα ἀπὸ σταδίων εἴκοσι τῆς πόλεως, ἄλλον ἐν ἄλλῃ σχήματι
 ἐστῶτα ἢ καθήμενον ἢ κείμενον γυμνόν, ἀκίνητον ἕως ἐσπέρας,
 εἴτ' ἀπερχόμενον εἰς τὴν πόλιν· χαλεπώτατον δ' εἶναι τὸ τὸν
 ἥλιον ὑπομῆναι οὕτω θερμόν, ὥστε τῶν ἄλλων μηδένα ὑπο-
 10 μένειν γυμνοῖς ἐπιβῆναι τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ῥαδίως κατὰ με-
 σημβρίαν.

64. Διαλεχθῆναι δ' ἐνὶ τούτων Καλάμφ, ὃν καὶ συνακο-
 λουθῆσαι τῷ βασιλεῖ μέχρι Περσίδος καὶ ἀποθανεῖν τῷ πα-
 τρὶ νόμφ, τεθνήτα ἐπὶ πυρκαϊάν· τότε δ' ἐπὶ λίθων τυχεῖν
 15 κείμενον. προσιών ὄν καὶ προσαγορεύσας εἰπεῖν ἔφη, διότι
 πεμφθεῖ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀκροασόμενος τῆς σοφίας αὐτῶν,
 καὶ ἀπαγγελῶν πρὸς αὐτόν· εἰ ὄν μηδεις εἴη φθόνος, ἔτοιμος
 εἴη μετασχεῖν τῆς ἀκροάσεως. ἰδόντα δ' ἐκεῖνον χλαμύδα καὶ
 καυσίαν φοροῦντα καὶ κρηπίδα, καταγελάσαστα, τὸ παλαιόν,
 20 φάναι, πάντ' ἦν ἀλφίτων καὶ ἀλεύρων πλήρη, καθάπερ τῶν
 κόνεως· καὶ κρῆναι δ' ἔρρεον, αἱ μὲν ὕδατος, γάλακτος δ' ἄλ-
 λαι, καὶ ὁμοίως μέλιτος, αἱ δ' οἶνου, τινὲς δ' ἐλαίου· ὑπὸ
 πλησμονῆς δ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τρυφῆς εἰς ὕβριν ἐξέπεσον. Ζεὺς
 δὲ μισήσας τὴν κατάστασιν ἠφάνισε πάντα καὶ διὰ πόνον τὸν
 25 βίον ἀπέδειξε· σωφροσύνης δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς παραλ-
 θούσης εἰς μέσον, πάλιν εὐπορία τῶν ἀγαθῶν ὑπήρξε· ἐγγὺς
 δ' ἐστὶν ἤδη νυνὶ κόρου καὶ ὕβρεως τὸ πρᾶγμα, κινδυνεύει τε
 ἀφανισμὸς τῶν ὄντων γενέσθαι. ταῦτα εἰπόντα κελύειν, εἰ
 30 αὐτῶν λίθων κείμενον, μετέχειν τῶν λόγων. ἀπορομένου δὲ

1. ἐκείνους] αὐτούς *ald.* — παρ' αὐτοῖς *Dh.* — εἴτ' οὐ *DFh.*
 6. εἴκοσι] ὀκτώ *F* (*confusae notae η et κ*). — ἄλλον — κείμενον *om. w.*
 9. θερμόν] γυμνόν *Dh.* 10. ἐπιβαίνειν *Dh.* 15. ὅτι *μοσχ.* 21. ἔρρεον *F.*
 27. ἤδη *om. μοσχ.* — νυνὶ ἤδη κόρου *κ.* 28. ταῦτ' εἰπόντα *Dx*
 ταῦτα δ' εἰπόντα *ι.*

- αὐτοῦ, Μάνδανιν, ὅσπερ ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος αὐ-
 τῶν, τὸν μὲν ἐπιπλήξαι ὡς ὑβριστῆν, καὶ ταῦτα ὑβρεως κατη-
 γορήσαντα, αὐτὸν δὲ προσκαλέσασθαι καὶ εἰπεῖν, ὡς τὸν μὲν
 A. 1043 βασιλεία ἐπαινοίη, διότι ἀρχὴν τοσαύτην διοικῶν ἐπιθυμοίη σο- 5
 φίας· μόνον γὰρ ἴδοι αὐτὸν ἐν ὄπλοις φιλοσοφοῦντα· ὠφελι-
 μώτατον δ' εἶη τῶν ἀπάντων, εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονοῖεν, οἷς πάρ-
 C. 716 εστι δύναμις τοὺς μὲν ἐκουσίους πείθειν σωφρονεῖν, τοὺς δ'
 ἀκουσίους ἀναγκάζειν· αὐτῷ δὲ συγγνώμη εἶη, εἰ δι' ἐρμηρέων
 τριῶν διαλεγόμενος, πλὴν φωνῆς μηδὲν συνιέντων πλέον ἢ οἱ
 πολλοί, μηδὲν ἰσχύσει τῆς ὠφελείας ἐπίδειξιν ποιήσασθαι· 10
 ὁμοιον γάρ, ὡς ἂν εἰ διὰ βορβόρου καθαρὸν ἀξιοῖ τις ὕδωρ
 ῥεῖν.

65. Τὰ γοῦν λεχθέντα εἰς τοῦτ' ἔφη συντείνειν, ὡς εἶη
 λόγος ἄριστος, ὃς ἠδονὴν καὶ λύπην ψυχῆς ἀφαιρήσεται· καὶ
 ὅτι λύπη καὶ πόνος διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πολέμιον, τὸ δὲ φίλιον 15
 αὐτοῖς, τὰ γε σώματα ἀσκοῦσι πρὸς πόνον, ἢν' αἱ γυνῶμαι ῥων-
 νήνιοιτο, ἀφ' ὧν καὶ στάσεις παύοιεν καὶ σύμβουλοι πᾶσιν ἀγα-
 θῶν παρῆεν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· καὶ δὴ καὶ Ταξιῶν νῦν συμ-
 βουλευσεις δέχεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· κρείττω μὲν γὰρ αὐτοῦ
 δεξιόμενον εὖ πείσεσθαι, χεῖρω δὲ εὖ διαθήσειω. ταῦτ' εἰπόντα 20
 ἐξερέσθαι, εἰ καὶ ἐκ τοῖς Ἑλλήσι λόγοι τοιοῦτοι λέγοντο· εἰ-
 πόντος δ', ὅτι καὶ Πυθαγόρας τοιαῦτα λέγοι, κελύοι τε ἐμ-

1. μάνδανιν scribitur hoc nomen in E. Ab aliis auctoribus (v. Arrh. Exp. Al. VII, 2, 2, Plut. Alex. 8 et 65, Palladii Historia de Brachmanibus in Lambecii Comment. de bibl. Vindob. V, p. 183 ed. Kollar.) Διένδαμιν vocatur hic vir, quod hic quoque reponendum censuerunt nonnulli: sed codicum scriptura recurrit p. 718. 2. τῷ codd., exc. z, edd. — ὑβριστῆν et μοχ κατηγορήσαντι Tzsch. et Cor. de sent. Tyrwh.: àt v. Plato Protag. p. 327 A. et supra VII, 299 extr. 4. ὅτι μοχ. 6. τοιοῦτον C. 7. ἐκουσίως F. 8. ἀκουσίως DF. 10. ἰσχύση Dh. 11. ἀξίω F. 15. λίπει C. — διαφέρει fortasse scribendum est: v. quae sequuntur. — φιλόν codd., exc. E, edd. 16. αὐτῆς Cas. — γε] δὲ codd.: correxi de sent. Grosk., quo orationis connexio restituere-
 tur. 18. τάξει ἢ codd., exc. E, qui exhibet ταξιῶν, quod Tsch. receperat e con. Tyrwh. atque auctoritate Planud. — συμβασιλεύσαιεν Dhé συμβουλεύσαιεν Planud. Tzsch. 20. πήσεισθαι F. 21. ἐξερε-
 σθαι codd. (?), exc. DF, ald. 22. λέγει, κελύοι codd., exc. DFh.

ψύχων ἀπέχεσθαι, καὶ Σωκράτης καὶ Διογένης, οὗ καὶ αὐτοὺς ἀκροάσαιοτο, ἀποκρίνασθαι, ὅτι τᾶλλα μὲν νομίζοι φρονίμως αὐτοῖς δοκεῖν, ἐν δ' ἁμαρτάνειν, νόμον πρὸ τῆς φύσεως τιθε-
 5 γειν, ἀπὸ λιτῶν ζῶντας· καὶ γὰρ οἰκίαν ἀρίστην εἶναι, ἥτις ἂν ἐπισκευῆς ἐλαχίστης δέηται· ἔφη δ' αὐτοὺς καὶ τῶν περὶ φύσιν πολλὰ ἐξετάσαι καὶ προσημασιῶν, ὄμβρων, ἀνχμῶν, νό-
 10 σων· ἀπιόντας δ' εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὰς ἀγορὰς σκεδάινου-
 σθαι· ὅτῳ δ' ἂν κομίζοντι σῦκα ἢ βότρους παρατύχῃσι, λαμ-
 βάνειν δωρεὰν παρέχοντος· εἰ δ' ἔλαιον εἴη, καταχεῖσθαι αὐτῶν
 καὶ ἀλείφεσθαι· ἅπασαν δὲ πλουσίαν οἰκίαν ἀνεῖσθαι αὐτοῖς
 μέχρι γυναικωνίτιδος, εἰσιόντας δὲ δεῖπνον κοινωνεῖν καὶ λό-
 γων· αἰσχιστον δ' αὐτοῖς νομίζεσθαι νόσον σωματικὴν· τὸν
 δ' ὑπονοήσαντα καθ' αὐτοῦ τοῦτο, ἐξάγειν ἑαυτὸν διὰ πυρὸς,
 15 νήσαντα πυρᾶν, ὑπαλειφάμενον δὲ καὶ καθίσαντα ἐπὶ τὴν πυ-
 ρᾶν ὑφάψαι κελεύειν, ἀκίνητον δὲ καίεσθαι.

66. Νέαρχος δὲ περὶ τῶν σοφιστῶν οὕτω λέγει· τοὺς μὲν Βραχμᾶνας πολιτεῦσθαι καὶ παρακολουθεῖν τοῖς βασιλεῦσι συμβούλους, τοὺς δ' ἄλλους σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν φύσιν· τούτων
 20 δ' εἶναι καὶ Κάλανον· συμπιλοσοφεῖν δ' αὐτοῖς καὶ γυναῖκας, τὰς δὲ διαίτας ἀπάντων σκληρὰς· περὶ δὲ τῶν κατὰ τοὺς ἄλλους νομίμων τοιαῦτα ἀποφαίνεται· τοὺς μὲν νόμους ἀγράφους εἶναι, τοὺς μὲν κοινούς, τοὺς δ' ἰδίους, ἀθήϊαν ἔχοντας πρὸς τοὺς τῶν ἄλλων· οἷον τὸ τὰς παρθένους ἄθλον παρά τισι
 25 προκεῖσθαι τῷ πυγμῆν νικήσαντι, ὥστ' ἀπροιίκους συνεῖναι· παρ' ἄλλοις δὲ κατὰ συγγένειαν κοινῇ τοὺς καρποὺς ἐργασαμέ-
 ρους, ἐπὰν συγκομίσωσιν, αἶρεσθαι φορτίον ἕκαστον εἰς δια-
 τροφὴν τοῦ ἔτους, τὸν δ' ἄλλον ἐμπιπρᾶναι τοῦ ἔχειν εἰσαυθίς ἐργάζεσθαι καὶ μὴ ἀργὸν εἶναι· ὀπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ

2. ἀποκρίνεσθαι CD (in hoc tamen primum scriptum fuerat ἀπο-
 κρινασθαι). — νομίζει μοxx ald. 4. ἂν om. codd., Cor. add.: v.
 ad. I, 9. 9. ὃ τῶ (sic) F. — περιτύχῃσι codd., exc. E, edd. 10. αὐτῶ
 eoni. Grosk.: cf. p. 714. 12. δὲ om. E. 14. καθ' αὐτοῦ τὸ (sic) F.
 — πυρὸς] πυρᾶς D. 15. καθήσαντα CFos. 19. τούτων F.
 20. δ' post συμφ. et mox καὶ om. Dhi. 23. ἀθήϊαν F. 25. κεί-
 σθαι ald. 26. ἐργαζομένους Cmoxx. 28. ἐμπιπρᾶναι F.

οἰστοὺς τριπήχεις, ἢ σάνιον, καὶ πέλιτην καὶ μάχαιραν πλα-
τεῖαν τρίπηχυν· ἀντὶ δὲ χαλινῶν φημοῖς χρῆσθαι κημῶν μικρὸν
διαφέρουσιν· ἤλοις δὲ τὰ χεῖλη διαπεπάρθαι.

67. Τὴν δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων σπόγγους
φησὶν ἰδόντας παρὰ τοῖς Μακεδόσι μιμήσασθαι, τρίχας καὶ 5
σχοινία λεπτὰ καὶ ἀρπεδόνας διαρράψαντας εἰς ἔρια, καὶ μετὰ
τὸ πλῆσαι τὰ μὲν ἐξελεύσαντας, τὰ δὲ βάψαντας χροιαῖς·
στλεγγιδοποιούς τε καὶ ληκθοποιούς ταχὺ γενέσθαι πολλούς·
ἐπιστολὰς δὲ γράφειν ἐν σινδόσι λίαν κεκορημέναις, τῶν ἄλ- 10
λων γράμμασιν αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φημένων· χαλκῷ δὲ χρῆ-
σθαι χυτῷ, τῷ δ' ἐλατῷ μὴ· τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι
τὴν ἀτοπίαν εἰπὼν τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι θραύεται κερά-
A. 1045 μου δίκην τὰ σκευὴ πεσόντα. τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγο-
μένων καὶ τοῦτ' ἐστίν, ὅτι ἀντὶ τοῦ προσκυνεῖν προσεσέχεσθαι
τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὑπεροχῇ νόμος. 15
φέρει δὲ καὶ λιθίαν ἢ χώρα πολυτελῆ κρυστάλλων καὶ ἀνθρά-
κων παντοίων, καθάπερ τῶν μαργαριτῶν.

68. Τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγγραφέων ἔστω παρά-
δειγμα καὶ ὁ περὶ τοῦ Καλάνου λόγος· ὅτι μὲν γὰρ συνῆλθεν 20
Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἀπέθανεν ἐκὼν παρ' αὐτῷ διὰ πυρός, ὁμολο-
γοῦσι· τὸν δὲ τρόπον οὐ τὸν αὐτὸν φασιν, οὐδὲ κατὰ τὰς αὐ-
τὰς αἰτίας. ἀλλ' οἱ μὲν οὕτως εἰρήκασιν· συνακολουθῆσαι γὰρ
ὡς ἐγκωμιαστὴν τοῦ βασιλέως ἕξω τῶν τῆς Ἰνδουαῖς ὄρων παρὰ
τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ τοῖς αὐτόθι
συνεῖναι βασιλεῦσιν, ὑφηγουμένους τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ὡς τοὺς 25
μάγους τοῖς Πέρσαις. ἐν Πασαργάδαις δὲ νοσήσαντα, τότε

1. σάνιον *Dh*, alterum accentum tuentur codd. omn. p. 734, cf. Arrhian. Ind. c. 16, 10. — Ad πέλιτην in marg. *F* pr. m. adnot. πρᾶ-
την. 2. τριπήχη codd., sed in *D* atramento pallidissimo inter versus
sup. η add. υν, Car. corr.: cf. p. 711. — φημοῖς *F* κημοῖς *Dh*. —
μικρῶν *Dh*. 7. κλῆσαι codd., Tzsch. corr. de con. Cas. — ἐξελεύ-
σαντα et mox βάψαντα *Dh*. 16. λιθίαν *hox* λιθίας, et an sup.
add., s. — πολυτελεῖς, et ἡ sup. add., s πολλὴν *w*. — κρυστάλλων *Dh* κ.
17. τῶν] καὶ *mx*. 21. φησὶν *Cs*. 22. αὐτὸν post γὰρ add. *mx*
edd. 24. τοῖς] τοὺς *Dh*. 26. πασαργάδες *F* (ab ἐν alia manus
incipit in hoc cod.) πασσαργάδαις *Dh*.

πρῶτον αὐτῷ νόσου γενομένης, ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν, ἄγοντα ἔτος
 ἑβδομηκοστὸν καὶ τρίτον, μὴ προσέχοντα ταῖς τοῦ βασιλέως
 δεήσεσι· γενομένης δὲ πυρᾶς καὶ τεθείσης ἐπ' αὐτῆς χρυσῆς
 κλίνης, κατακλιθέντα εἰς αὐτήν, ἐγκαλυψάμενον ἐμπρησθῆναι·
 5 οἱ δὲ ξύλινον οἶκον γενέσθαι, φυλλάδος δ' ἐμπλησθέντος καὶ
 ἐπὶ τῆς στῆγης πυρᾶς γενομένης, ἐγκλεισθέντα, ὥσπερ ἐκέλευσε,
 μετὰ τὴν πομπήν, μεθ' ἧς ἦκε, ῥέψακτα ἑαυτὸν ὡς ἂν δοκὸν
 συνεμπρησθῆναι τῷ οἴκῳ. Μεγασθένης δ' ἐν τοῖς μὲν φιλοσό- C. 718
 φοις οὐκ εἶναι δόγμα φησὶν ἑαυτούς ἐξάγειν· τοὺς δὲ ποιοῦν-
 10 τας τοῦτο νεανικοὺς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ φύσει
 φερομένους ἐπὶ πληγῇ ἢ κρημνόν, τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθόν,
 τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγομένους, τοὺς δὲ πυρῶδεις εἰς πῦρ
 ὠθουμένους· οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλλανος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος
 καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος· τοῦτον μὲν οὖν
 15 ψέγεσθαι, τὸν δὲ Μάνδανιν ἐπαινεῖσθαι, ὃς τῶν τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν πειθομένῳ τε
 δῶρα ἔσσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν· μήτ' ἐκεῖ- A. 1046
 νον φαίη Διὸς υἱόν, ὃν γε ἄρχειν μηδὲ πολλοστοῦ μέρος τῆς
 γῆς· μήτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκείνου δωρεῶν, ὧν οὐδεὶς κό-
 20 ρος· μήτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ᾧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη
 τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανῶν δὲ ἀπαλλάξαιτο τῆς τετραχωμένης
 ἀπὸ γήρωος σαρκός, μεταστὰς εἰς βελτίω καὶ καθαρώτερον βίον·
 ὥστ' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

5. ἐμπλησθείσης codd., exc. *moz.* 7. εἶχε codd., exc. *F*, edd.:
 quod cum sensu careret, aliquid excidisse statuit Cor., suspicatus scriptum
 fuisse στολῆς, pro quo mavult Grosk. διασκευῆς, subiiciens praeterea falso
 prorsus εἰς πυρᾶν. 8. ἐν μὲν τοῖς codd., exc. *DFh*, edd. 11. ἄπνους *F*.
 12. πολύπνους *F*. 13. κάλλανος *DF*. 14. μὲν οὖν] γοῖν *moz.*
 15. τοῦ *om. E*. 16. πειθομένῳ — υἱόν *om. w*. 17. ἀπειθοῦντι *D* (sed
 i. sec. m. mut. in ε) *F*. 18. ὃς γε ἄρχει *moz.* 19. μηδὲ codd.,
 Cor. corr. — ᾧ *moz* edd.: Arrh. (v. Exp. Alex. VII, 2, 3) eandem rem
 referens, eodem Megasthene auctore, habet οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτός,
 ἔτου κύριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι κτλ.: unde πόθος pro κόρος scriben-
 dum esse haud incommode suspicaris, quam coniecturam sequitur inter-
 pretatio Italica a Corae laudata. 21. τροφή *E*. — ἀποθανόν *F* ἀπο-
 θανόντι codd. rell., exc. *E*, in quo est ἀποθανῶν quod scribendum esse
 Cor. coniecerat coll. Arrh. l. c. 22. ἀπὸ] ὑπὸ Cor. fortasse recte.

69. Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων, ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὄμβριον Δία Ἴνδοι καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν καὶ τοὺς ἐγχωρίους δαίμονας. ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἐορτὴν ἄγουσι καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἕκαστος ἐπιδεικνύμενος κατὰ ἀμίλλαν. τῶν τε μυρμηκῶν τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσορῶν· ψήγματα τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμούς, καθάπερ τοὺς Ἰβηρικούς· ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἐορτὰς πομπαῖς πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσοῦ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοῖκὰ ζεύγη· εἰθ' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσάματα δὲ τῶν μεγάλων λεβήτων καὶ κρατήρων ὀργανιαίων· καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ * καὶ * τράπεζαι τε καὶ θρόνοι καὶ ἐκπόματα καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλείστα σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις καὶ ἄνθραξιν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσοπάστος, καὶ ασοὶ καὶ παρδάλεις καὶ λέοντες τιθασσοὶ καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφθόγγων πλῆθος. ὁ δὲ Κλείταρχος φησὶν ἀμάξιας τετρακύκλους, δένδρα κομιζούσας τῶν μεγαλοφύλων, ἐξ ὧν ἀπήρτηται γένη τετιθασσευμένων ὀρνέων, ὧν εὐφωτότατον μὲν εἶρηκε τὸν ὠρίωνα, λαμπρότατον δὲ κατὰ τὴν ὄψιν καὶ πλείστην ἔχοντα ποικιλίαν τὸν καλούμενον καστρέα· τὴν γὰρ ἰδέαν ταῦ μάλιστα ἐγγίζειν, τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον.

1. σείονται F. 2. ὄμβρον F. — ἰδία DFh. — οἱ ante Ἴνδοὶ add. edd. 5. πλοῦτον] βλον Dh. 9. τέθριππα F. 11. ὀργανιαίων F. 12. καὶ ante τράπεζαι om. Cor. recte. — τε] δὲ codd., Cor. corr. — ἐκπόματα CD (in hoc ω sec. m. sup. add.) 15. καὶ ασοὶ spat. quod sex fere literis sufficiat, vacuo relicto C (in hoc pro ασοὶ scribitur σοὶ) DFhg ald. καὶ ασοὶ vñ καὶ παρδάλεις s καὶ ἄρκοι καὶ παρδάλεις i καὶ θηρία παρδάλεις x: inde καὶ θηρία ... ασοὶ Tzsch. καὶ θηρία ἄρκοι Cor. infelicissime sane. Videtur autem scribendam esse καὶ βόνασοι, quod Tzsch. quamquam dabitanter proposuit. 17. μεγαφύλων F. 18. ἀπειργεται codd., Cor. corr. e con. Schneid. ad Aelian. hist. anim. XVII, 22, coll. Curtio VIII, 9, 25. — γένη τε τιθασσευμένων codd., exc. x, in quo om. τε quemque Cor. secutus est: recte tamen Grosk. vidit scribendam esse τετιθασσευμένων, quod exhibet E in brevius contrahens hunc locum. 19. ὠρίωνα DFh: cf. Ael. l. c. Hesych. 20. καστρέα Dh κάστρεα F.

70. Φιλοσόφους τε τοῖς Βραχμᾶσιν ἀντιδιαφοῦνται Πρά- A. 1047
 μνας, ἐριστικούς τινας καὶ ἐλεγκτικούς· τοὺς δὲ Βραχμᾶνας C. 719
 φυσιολογίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκεῖν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων
 ὡς ἀλαζόνας καὶ ἀνοήτους. τούτων δὲ τοὺς μὲν ὄρεινους κα-
 5 λείσθαι, τοὺς δὲ γυμνήτας, τοὺς δὲ πολιτικούς καὶ προσχω-
 ρίους· τοὺς μὲν ὄρεινους δοραῖς ἐλάφων χρῆσθαι, πῆρας δ'
 ἔχειν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων μεστάς, προσποιουμένους ἰατρικὴν
 μετὰ γοητείας καὶ ἐπωδῶν καὶ περιάπτων. τοὺς δὲ γυμνήτας
 κατὰ τοῦνομα γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίους τὸ πλέον, καρτερίαν
 10 ἀσχοῦντας, ἣν ἔφαμεν πρότερον, μέχρι ἑπτὰ [ἔτων] καὶ τριά-
 κοντα, γυναῖκας δὲ συνεῖναι, μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ
 θαυμάζεσθαι διαφερόντως.

71. Τοὺς δὲ πολιτικούς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν ἢ καὶ
 κατ' ἀγρούς, καθημμένους νεβρίδας ἢ δορκάδων δοράς· ὡς
 15 δ' εἰπεῖν, Ἴνδους ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι καὶ σινδόσι λευκαῖς
 καὶ καρπάσοις, ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανθέστατα αὐτοὺς
 ἀμπέχεσθαι φορήματα· κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας,
 ἀναπλεκομένους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

72. Ἀρτεμίδωρος δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἡμωδῶν
 20 ὁρῶν καταφερόμενον πρὸς νότον, ἐπειδὴν κατὰ τὴν Γάγγην
 γένηται πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἄνω μέχρι Παλιβόθρων καὶ
 τῆς εἰς τὴν θάλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συρρεόντων εἰς αὐτὸν
 Οἰδάνην τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους καὶ δελφῖνας·

4. ὄρεινους F. — καλεῖσθαι — ὄρεινους om. w. 5. γυμνήτας D.
 6. καὶ ante τοὺς μὲν add. codd., exc. DFh, edd. — ὄρωνους F. —
 ἐλεφάντων E. 8. γοητίας F. — περιαιμάτων ποx. — γυμνήτας D.
 10. ἣν om. F. — ἔτων om. codd., exc. E, edd.: Cor. post τριάκοντα
 add. 11. καὶ ante γυναῖκας add. codd., exc. DF, edd. 13. καὶ
 om. DEhw. 14. καθημμένους CDEFhix καθημμένους w ἐνημμένους
 ποx Cor. — ἔχοντας post δοράς add. x. 15. Ἴνδους om. E. 16. καρ-
 πάσοις F. 17. δορήματα x. 18. μετροῦσθαι F. 20. τὴν
 om. E. 21. ἐπιστρέφει E. 22. τὴν om. E. 23. Οἰδάνης flu-
 vius cum nemini praeterea scriptori commemoretur, Coraes recte iudicat
 hoc nomen corruptum esse: verumtamen pro Οἰμάνην, quod scribendum
 esse suspicatur coll. Joman e Plinii (v. H. N. VI, 17 s. 19) praestabit
 reponere Ἰομάνην quae levissima est mutatio. — καλεῖν codd., Cas. corr.
 — κροκοδείλους F.

λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινά, συγκεκριμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντιστέον. προσθήῃ δ' ἂν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Λαμασκηνοῦ Νικολάου.

73. Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρα-
 τυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν 5
 Σεβαστόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι, σω-
 θῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησι, τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ
 μήκους τῶν ὁδῶν διαφθαρῆναι τὸ πλεόν· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἑλ-
 λησιζέειν ἐν διφθέρᾳ γεγραμμένην, δηλοῦσαν, ὅτι Πῶρος εἴη ὁ
 γράψας, ἑξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων, ὅμως περὶ πολλοῦ 10
 ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἴη διόδόν τε παρέ-
 χεῖν, ὅπῃ βούλεται, καὶ συμπράττειν, ὅσα καλῶς ἔχει. ταῦτα

A. 1048 μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολὴν, τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσ-
 ενεργεῖν ὀκτὼ οἰκέτας γυμνοὺς, ἐν περιζώμασι καταπεπασμέ-
 νους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τὸν τε Ἐρμῆν, ἀπὸ τῶν 15
 ὤμων ἀφηρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς
 εἶδομεν, καὶ ἐχίδνας μεγάλας καὶ ὄψω πηγῶν δέκα καὶ χελώ-
 νην ποταμίαν τρίπηχυν, πέρδικά τε μείζω γυπός. συνῆν δέ,

C. 720 ὡς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατακαύσας ἑαυτὸν· ποιεῖν δὲ τοῦτο
 τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγίᾳ ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων, 20
 τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγίᾳ, καθάπερ τοῦτον· ἅπαντα γὰρ κατὰ γνώ-
 μην πράξαντα μέχρι νῦν ἀπιέναι δεῖν, μὴ τι τῶν ἀβουλήτων
 χρονίζοντι συμπέσοι· καὶ δὴ καὶ γελῶντα ἀλίσθαι γυμνὸν ἐπα-
 λημιμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυρᾶν· ἐπιγεγραφθαι δὲ τῷ
 τάφῳ· Ζαρμανοχηγᾶς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ 25
 πάτρια Ἰνδῶν ἔθῃ ἑαυτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται.

1. δὲ post συγκ. om. codd., exc. CF. 11. εἴη] εἶναι D om. C.
 12. βουλεύεται w. — ἔχει edd. 14. καταπεπασμένους C. 17. ἴδομεν
 CFHmow. — ὄψω D. 18. καὶ πέρδικα δὲ hi. 19. φησι codd.,
 Cor. corr. — αὐτὸν Dh. 20. Ante ζητοῦντας verba τοὺς δὲ διὰ ἄλ-
 λην τινα δυστυχίαν add. w. — τῶν παρόντων om. C. 23. ἀλίσθαι
 Dhí ἀδεσθαι F ἄλισθαι Cs ἄλλασθαι x ἀλλίσασθαι w ἄλασθαι
 mox Tzsch. Cor. — ἐπαλιμιμένον F ἐπαλημιμένον codd. rell., exc.
 D; fortasse hic quoque ut XIV, 650 scribendum est λίπα ἀλημιμένον.
 25. ζαρμανοχάνης x ζάρμανος χήγαν w Cor. satis probabiliter, cum Ζάρ-
 μαρος appelletur idem homo a Dione (LIV, 9), Χήγαν autem videatur
 esse dignitatis nomen. — ἀπὸ — Ἰνδῶν om. w. — βαργόσης Dh. 26. ἀπα-

CAPUT II.

1. Μετὰ δὲ τὴν Ἰνδικὴν ἐστὶν ἡ Ἀριανή, μερὶς πρώτη τῆς ὑπὸ Πέρσαις τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ τῶν ἄνω σατρα- A. 1049
πειῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικά
5 μέρη τῆ αὐτῆ θαλάττης καὶ τοῖς αὐτοῖς ὕρσειν ἀφοριζομένη,
οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον
ἔχουσα αὐτὸν ἑαυτῆς τε καὶ τῆς Ἰνδικῆς, ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν
ἐσπέραν ἐκτεινομένη, μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρ-
μανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευρον τὸ σχῆμα.
10 τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἀρχεται τοῦ Ἰν-
δοῦ καὶ τῆς Παταλητῆς, τελευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ
Περσικοῦ κόλπου τὸ στόμα, ἄκραν ἔχον ἐκκαμμένην ἰκανῶς πρὸς
νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὡς ἐπὶ τὴν Περ-
σίδα. οἰκοῦσι δὲ Ἀρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι τῷ ποταμῷ Ἀρ-
15 βει τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠρειῶν, ὅσον χιλίων
σταδίων ἔχοντες παραλίαν, ὧς φησι Νέαρχος· Ἰνδῶν δ' ἐστὶ
μερὶς καὶ αὐτῆ. εἰτ' Ὠρεῖται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ
παράπλους χιλίων ὀκτακοσίων, ὁ δὲ τῶν ἐξῆς Ἰχθυοφάγων
ἐπταμισχιλιοὶ τετρακόσιοι, ὁ δὲ τῶν Καρμανίων τρισχιλιοὶ ἑπτα-
20 κόσιοι μέχρι Περσίδος· ὧσθ' οἱ σύμπαντες μύριοι τρισχιλιοὶ
ἐννακόσιοι.

ναθανάτισας D (sed literae an post ἀπ semierasae sunt) ἀπαθανατή-
σας Cτοκ ἀποθανάτισας F. 3. τῆς] τοῖς Chi. — σατραπειῶν F.
4. τοῦ om. Fx. 7. τῆς om. Cτοκ. 11. παταλητῆς Cτοκx edd.
12. ἔχων Dh (in hoc tamen o sup. ω add.). 14. τῷ om. codd.,
exc. Fποz, edd. 15. Ὠρειῶν codd., Tzsch. corr. coll. Steph. s. v.,
qui hunc ipsum affert Strabonis locum, et Eust. ad Dion. v. 1095.
17. Ὠρεῖταις codd., Tzsch. corr. 18. ἰχθυοφάγων F. 20. ἐμπαν-
τες F. — διαχιλιοὶ codd., quem numerum a Strabone, si qui praecedunt
singuli ab eo scripti sunt, scribi non potuisse diu est observatum.
In his quidem hoc mirum est, quod Arrhian. in Ind. 25 et 29, eundem
Nearchum auctorem secutus, Straboni non concinit: qui dissensus quo-
modo explicandus sit, nunc non licet diiudicare. Strabonem vero illos
numeros scripsisse, efficitur ex iis quae leguntur p. 724 in.; eadem au-
tem scripturae τρισχιλίων in διαχιλίων mutatio facta esse videtur p. 727
ubi v. nott. Inde veram scripturam recipere non dubitavi.

2. Ἀλιτενῆς δ' ἐστὶν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων καὶ ἄδενδρος ἡ
 A. 1050 πλείστη [πλήν] φοινίκων καὶ ἀκάνθης τιγὸς καὶ μυρίκης· καὶ
 ὕδατων δὲ καὶ τροφῆς ἡμέρον σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι χρωῶνται
 καὶ αὐτοὶ καὶ θρέμματα καὶ τοῖς ὄμβροισι ὕδασι καὶ ὀρνκτοῖς·
 καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει· οἰκήσεις 5
 δὲ ποιῶνται τοῖς ὀστέοις τῶν κητῶν χρωόμενοι καὶ κόγχοις
 ὀστρέων τὸ πλεόν, δοκοῖς μὲν ταῖς πλευραῖς καὶ ὑπερείσμασι,
 θρωάμασι δὲ ταῖς σιαγόνσιν· οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσὶν ὄλμοι,
 ἐν οἷς πίττουσι τοὺς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ κατοπήσαντες· εἰτ' ἀρ-
 C. 721 τοποιοῦνται σίτον μικρὰ καταμιζαντες· καὶ γὰρ μύλοι αὐτοῖς 10
 εἰσι, σιδήρου μὴ ὄντος. καὶ τοῦτο μὲν ἦττον θαυμαστόν· καὶ
 γὰρ ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι δυνατόν· ἀλλὰ πῶς ἐπικόπτουσι ἀπο-
 τριβέντα; λίθοις μέντοι φασίν, οἷς καὶ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκοντί-
 σματα πεπυρακτωμένα ἀποξύνουσι. τοὺς δ' ἰχθύας, τοὺς μὲν
 ἐν κλιβάνοις κατοπτῶσι, τοὺς δὲ πλείστους ὠμοφαγοῦσι· περι- 15
 βάλλονται δὲ *καὶ* δικτύοις φλοιοῦ φοινικίνου.

3. Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς
 ἦττον ἔμπυρος, τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ τοῖς καρποῖς
 καὶ τοῖς ὕδασι ἐνδεὴς πλὴν θέρους, οὐ πολὺ ἀμείνων τῆς τῶν
 Ἰχθυοφάγων· ἀρωματοφόρος δὲ νάρδον μάλιστα καὶ σμύρνης, 20
 ὥστε τὴν Ἀλεξάνδρου στρατιὰν ὀδεύουσαν ἀντὶ ὀρόφου καὶ
 στρωμάτων τούτοις χρῆσθαι, εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινό-
 τερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν παρὰ τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐτοῖς θέρους
 τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀφοδὸν ἐπίτηδες συνέβη· τότε γὰρ
 ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν καὶ τοὺς ποταμοὺς πληροῦσθαι 25
 καὶ τὰ ὕδρευα, χεიმῶνος δ' ἐπιλείπειν· πίπτειν δὲ τοὺς ὄμβρους

2. πλὴν om. codd., exc. *Ex* (in hoc post adiectum): addendum esse Tyrwh. viderat. 4. καὶ ante αὐτοὶ om. *Dhi*. — τὰ ante θρέμματα add. *Dhi* Tzsch. Cor. 5. προσβάλλει *moz* ald. 8. ὄλμοι *E* ald. ὄλμοι *h*. 9. πίττουσι *CDhoisgw* (in duobus ultimis add. *γρ. πτήσσουσι*) πῆττουσι *ix* (hic postea corr.) πῆττουσι *F* πτήσσουσι ald.: *Cas.* corr. 10. σίτα *E*. 12. ἐπιτριβέντα, et ἀπο sub ἐπι add., *C* ἀποτριβέντας scribendum esse censet Cor. satis probabiliter. 14. τὰ ante πεπυρακτωμένα add. *Cor.* — ἰχθύας *F*. 15. κατοπτῶσι *π.* 16. καὶ om. *π* *Cor.* nec ferendum sane videtur. 18. τοῖς ante καρποῖς et ὕδασι om. *π.* 22. τούτους *C*. — εὐωδιαζομένην *D* (in hoc α sec. m. add.) *es*. 23. περὶ *w*. — δ' om. *Dhi*.

ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῖς προσαρκτίοις καὶ ἐγγὺς τῶν ὄρων·
 πληρουμένων δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ πεδία τὰ πλησιάζοντα
 τῇ θαλάττῃ ποτιζέσθαι καὶ ὑδρείων εὐπορεῖν. προέπεμψε δ' A. 1051
 εἰς τὴν ἔρημον μεταλλευτὰς τῶν ὑδρείων ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς
 5 ναύσταθμα αὐτῶ καὶ τῶ στόλῳ κατασκευάσοντας.

4. Τριχῆ γὰρ διελὼν τὰς δυνάμεις, τῇ μὲν αὐτὸς ἄρμησε
 διὰ τῆς Γεδρωσίας, ἀφιστάμενος τῆς θαλάττης τὸ πλείστον
 πεντακοσίους σταδίου, ἢ ἅμα καὶ τῶ ναυτικῶ τὴν παραλίαν
 ἐπιτηδεῖαν παρασκευάζει, πολλάκις δὲ καὶ συνάπτων τῇ θα-
 10 λάττῃ, καίπερ ἀπόρους καὶ τραχείας ἐχούσῃ τὰς ἀκτὰς· τὴν
 δὲ προέπεμψε μετὰ Κρατεροῦ διὰ τῆς μεσογαίας, ἅμα χειρού-
 μενόν τε τὴν Ἀριανὴν καὶ προϊόντα ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους,
 ἐφ' οὓς Ἀλέξανδρος τὴν πορείαν εἶχε· τὸ δὲ ναυτικὸν Νεάρχῳ
 καὶ Ὀνησικρίτῳ τῶ ἀρχικυβερνήτῃ παραδοὺς ἐκέλευσεν, οἰκείας
 15 στάσεως ἐπιλαμβανομένους ἐπακολουθεῖν καὶ ἀντιπαραπλεῖν αὐ-
 τοῦ τῇ πορείᾳ.

5. Καὶ δὴ καὶ φησιν ὁ Νεάρχος, ἤδη τοῦ βασιλέως τε-
 λοῦντος τὴν ὁδὸν, αὐτὸς μετοπώρου κατὰ πλαιᾶδος ἐπιτολὴν
 ἐσπερίαν ἄρξασθαι τοῦ πλοῦ, μήπω μὲν τῶν πνευμάτων οἰ-
 20 κείων ὄντων, τῶν δὲ βαρβάρων ἐπιχειρούντων αὐτοῖς καὶ ἐξε-
 λανόντων· καταθαρρῆσαι γάρ, ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως, καὶ
 ἐλευθεριάσαι. Κρατερός δ' ἀπὸ τοῦ Ἰθάσπου ἀρξάμενος δι'
 Ἀραχωτῶν ἦει καὶ Δραγγῶν εἰς Καρμανίαν. πολλὰ δ' ἔταλαι-
 πώρει ὁ Ἀλέξανδρος καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν διὰ λυπρᾶς ἰῶν· C. 722
 25 ρωθεν δ' ὁμως ἐπεχορηγεῖτο μικρὰ καὶ σπάνια, ὥστε λιμώττειν
 τὸ στρατεύμα· καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε, καὶ τὰ σκεύη κατελεί-
 πετο ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς στρατοπέδοις· ἀπὸ δὲ τῶν φοινί-

2. πλησιάζοντα] λιμνάζοντα Dhī. 5. κατασκευάσαντες Dh.
 9. ἐνάπτων F. 10. ἐχούσης codd., Tisch. corr. 11. χειρομένου
 et mox προϊόντος scribendum esse censet Grosk., satis probabiliter: codi-
 cum scriptura certe, nisi structuram πρὸς τὸ νοούμενον paulo audaciorē
 statuas, nullo modo ferri potest. 13. νάρῳ codd. (sed x postea corr.), Xyl.
 corr. 14. τῶ νεαρχικυβερνήτῃ C. 19. ἄψασθαι Dhī. 22. κρα-
 τερός Dh (in hoc o sup. ω add.) — διὰ ῥαχωτῶν FD (?) hī. 23. ἦει]
 εἶη DFhī. 25. ὁμοίως Cor. — ἐπεχορηγεῖτο om. mox. 26. δ'
 post ὑποζύγια add. Cor. — κατελίπετο codd. Cor. corr.

κων ἦν ἡ σωτηρία, τοῦ τε καρποῦ καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. φασὶ δὲ φιλονικῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον, καίπερ εἰδὸτα τὰς ἀπορίας, πρὸς τὴν κατέχουσαν δόξαν, ὡς Σμίραμις μὲν ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα σωθεῖη μετὰ ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἑπτὰ, εἰ δύναίτο αὐτὸς τοσοῦτο στράτευμα διασωῶσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα. 5

A. 1052 6. Πρὸς δὲ τῇ ἀπορίᾳ χαλεπὸν ἦν καὶ τὸ καῦμα καὶ τὸ βᾶθος τῆς ψάμμου καὶ ἡ θερμότης, ἔστι δ' ὄπουν καὶ θίνες ὑψηλοί, ὥστε πρὸς τῷ δυσχερῶς ἀναφέρειν τὰ σκελεθρὰ, καθάπερ ἐκ βυθοῦ, καὶ ἀναβάσεις εἶναι καὶ καταβάσεις· ἀνάγκη δ' ἦν 10 καὶ σταθμὸν ποιεῖσθαι μακρὸν διὰ τὰ ὑδρεῖα, διακοσίων καὶ τετρακοσίων σταδίων, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἑξακοσίων, νυκτοποροῦντας τὸ πλεόν. πόρρω δὲ τῶν ὑδρείων ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τριάκοντα σταδίοις πολλάκις τοῦ μὴ ἐμπορεῖσθαι κατὰ δίψος· πολλοὶ γὰρ ἐμπίπτοντες σὺν ὄπλοις ἐπιπνον ὡς ἂν ὑποβροχιοί, 15 φνσώμενοι δ' ἐπέπλεον ἐκπεπνευκότες καὶ τὰ ὑδρεῖα βραχέα ὄντα διέφθειρον· οἱ δ' ἐν τῷ ἡλίῳ κατὰ μέσην τὴν ὁδὸν ἀπηγορευκότες ἔκειντο ὑπὸ δίψους· ἔπειτα τρομῶδεις μετὰ παλμοῦ χειρῶν καὶ σκελῶν ἔθησκον παραπλησίως, ὡς ἂν [ὑπὸ] ῥίγους καὶ φρίκης ἐχόμενοι. συνέβαινε δὲ τισι καὶ ἐκτραπομένοις τὴν 20 ὁδὸν καταδαρθεῖν κρατουμένοις ὑπὸ ὕπνου καὶ κόπνου· ὑστερήσαντες δ' οἱ μὲν ἀπώλοντο πλάνη τῶν ὁδῶν καὶ ὑπὸ ἀπορίας ἀπάντων καὶ καύματος, οἱ δ' ἐσώθησαν, πολλὰ ταλαιπωρήσαντες· πολλὰ δὲ κατέκλυσε καὶ τῶν σωματῶν καὶ τῶν χρηστηρίων ἐπιπεσῶν χειμάρρους ῥύκτωρ· καὶ τῆς βασιλικῆς δὲ κα- 25

1. φασὶ Cor.: tribuitur Nearcho, quod hic refertur, et supra p. 686 et ab Arrhiano VI, 24. 2. φιλονικῆσαι x. 3. μὲν om. Dhí. 4. εἰ δύναίτο] ἡδύνατο Dhí. 5. τοσοῦτον Cmoxx edd. 6. καὶ ταῦτα νικῶν mox. 9. πρὸς τῷ om. mox πρὸς τὸ codd. tell., Cor. corr. 11. ὑδρεῖα F. 12. νυκτοποροῦντας C. 13. ὑδρείων F. 14. ἐμπορεῖσθαι Dh (sed hic postea corr.) ἐμπορεῖσθαι i. — τὸ ante δίψος add. mox edd. — δίψους CFsw. 15. ὡς ἂν] καὶ ἦσαν Cor. ἦσαν Grosk. 16. ὑδρεῖα F. 17. διέφθειραν C ald. 18. ἔκειντο om. Cor. errore operarum, ut videtur. 19. περιπλησίως F. — ὑπὸ om. codd., exc. moxx, Tzsch.: videtur excidisse propter similitudinem literarum insequentium. 23. ὀλίγοι post ἐσώθησαν add. s. — ταλαιπωρήσαντες Dhímx Tzsch. Cor.

τασκευῆς ἐξηλείφθη πολλή· καὶ τῶν καθοδηγῶν δὲ κατ' ἄγροιαν
 πολὺ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἐκτραπομένων, ὥστε μηκέτι ὄραν τὴν
 θάλατταν, *δ* συνεῖς ὁ βασιλεύς, ἐξαντῆς ὤρμησε, ζητήσων
 τὴν ἡίονα, καὶ ἐπειδὴ εὖρος καὶ ὀρύξας εἶδεν ὕδωρ πότιμον, με-
 5 ταπέμπεται τὸ στρατόπεδον, καὶ λοιπὸν μέχρι ἡμερῶν ἑπτὰ
 πλησίον ἦει τῆς ἡίονος, εὐπορῶν ὕδρειας· ἔπειτ' αὐθις εἰς τὴν
 μεσόγαιαν ἀνεχώρησεν.

7. Ἦν δέ τι ὅμοιον τῇ δάφνῃ φυτόν, οὗ τὸ γενεσάμενον
 τῶν ὑποζυγίων ἀπέθνησκε μετὰ ἐπιληψίας καὶ ἀφροῦ· ἄκανθα
 10 δὲ τοὺς καρποὺς ἐπὶ γῆς κεχυμένη, καθάπερ οἱ σίκκοι, πλήρης
 ἦν ὀποῦ· τούτου δὲ ῥανίδες, εἰς ὀφθαλμὸν ἐμπεσοῦσαι, πᾶν C. 723
 ἀπετύφλων ζῶον· οἱ τε ὠμοὶ φοίνικες ἐπιγιγον πολλοὺς. ἦν
 δὲ κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὄφρων· ἐν γὰρ τοῖς θισίν ἐπιφύκει
 βοτάνῃ, ταύτῃ δ' ὑποδεδυκότες ἐλάνθανον, τοὺς δὲ πληγέντας
 15 ἀπέκτεινον. ἐν δὲ τοῖς Ὀρίταις τὰ τοξέματα χρίσθαι θα-
 νασίμοις φαρμάκοις ἔφασαν, ξύλινα ὄντα καὶ πεπυρακτωμένα·
 τρωθέντα δὲ Πτολεμαῖον κινδυνεύειν· ἐν ὕπνῳ δὲ παραστάτα
 τινὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ δεῖξαι ῥίζαν ἀντόπρημον, ἣν κελῦσαι
 20 τρίβοντα ἐπιτιθέναι τῷ τρωθέντι· ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου γενόμενον, A. 1053
 μεμημένον τῆς ὕψεως εὐρεῖν ζητοῦντα τὴν ῥίζαν πολλὴν πε-
 φυνκῆαν καὶ χηῖσασθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους· ἰδόντας
 δὲ τοὺς βαρβάρους εὐρημένον τὸ ἀλέξημα ὑπηκόους γενέσθαι
 τῷ βασιλεῖ. εἰκὸς δὲ τινα μηνῦσαι τῶν εἰδότεων· τὸ δὲ μυ-
 θῶδες προσετέθη κολακείας χάριν. ἐλθὼν δ' εἰς τὸ βασιλεῖον
 25 τῶν Γεδρωσίων ἐξηκοσταῖος ἀπὸ Ὀρῶν, διαναπαύσας τὰ πλήθη
 μικρὸν, ἀπῆρεν εἰς τὴν Καρμανίαν.

1. ἐξελήφθη F. — ὀδηγούντων ποx καθοδηγούντων ald. — δὲ om.
 ποx, τε codd. rell., exc. C (?): Cor. corr., turbatum hunc locum recte
 restituens. — ἄνοιαν F. 2. πολλοὶ C. — μεσογαιαν ἐκτραπομέ-
 νων F. 3. ὁ asterisc. incl. Cor., ac ferri nequit. — ἐξ αὐτῆς D.
 6. ἦει] εἴη F. 7. μεσογαιαν F. 10. δὲ] τε x. — τῆς ante γῆς
 add. CDhix edd. — ἰστρωμένη CDhix edd.; in marg. F haec addita
 sunt: ἄκανθα δὲ σὺν τοῖς καρποῖς ἐπὶ γῆς ἰστρωμένη (sic). — σικκοὶ F
 σίκκοι D. 11. εἰς ὀφθαλμὸν om. ποx ἐς ὀφθαλμὸν codd. rell.,
 exc. h. 14. ταύτην ποx ald. 15. ἀπέκτεινον DF ἀπέκτενον
 codd. rell. ἀπέκτανον Cas., verum restituit Cor. — ὀρίταις F ὠρίταις
 codd. rell. — θύεσθαι w. 25. ὠρῶν C ὄρων F ὄρων Dh ὠρει-

8. Τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς Ἀριανῆς πλερὸν τοιαύτην τινα ἔχει τὴν τῆς παραλίας διάθεσιν καὶ τῆς ὑπερκειμένης πλησίον γῆς τῆς τῶν Γεδρωσίων καὶ Ὠριτῶν. πολλὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνέχουσα καὶ ἡ Γεδρωσία μέχρι τοῦ συνάψαι Δράγγαις τε καὶ Ἀραχωτοῖς καὶ Παροπαμισάδαις, περὶ ὧν 5 Ἐρατοσθένους οὕτως εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἔχομεν τι λέγειν βέλτιον περὶ αὐτῶν. ὀρίζεσθαι μὲν γὰρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἑω τῷ Ἰνδοῦ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῶ καὶ τοῖς ἐξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὄροις, οἷς ἡ μὲν Παρ- 10 θυνηὴ πρὸς Μηδίαν, ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παρατακηγὴν καὶ Περσίδα διώριστα· πλάτος δὲ τῆς χώρας τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν, μῦροι καὶ δισχιλίοι στάδιοι (οἱ δὲ τρισχιλίους φασί)· μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγέγρα- 15 πται, διττόν. μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυαίας μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός· εἰδ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους εἰς Ὀρτόσπανα ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, ἣτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις· ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς 20 Ἀρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν τῆς Δραγγιανῆς· εἶτα πάλιν

τῶν x Ὠριτῶν Tzsch. Cor., atque hic populus haud dubie intelligitur: sed cum Arrh. VI, 28 eadem de re, eodem Nearcho auctore locutus, iidem habeat ἐξ Ὠρῶν ὀρηθεῖς, atque a Plinio (H. N. VI, 23 s. 26) nominentur Ori (apud eundem VII, 2 commemorantur Oritae), codicum scriptura non est attrahenda, quantumvis mira videatur. 3. τῆς om. Dhī. — τῶν ante Ὠριτῶν add. E. — ὄρειτῶν x Ὠριτῶν codd. rell. 5. ἀραχωτοῖς F ἀραχωταῖς E. 7. μὲν post ὀρίζ. om. Dhī Cor. 8. πρὸς δὲ νότον E. 9. παραπαμισῶ F παραπαμισῶ ε. 10. ὄρεσιν Eποα: intelligitur linea a portis Caspiis ducta ad Carmaniam v. p. 720, II, 78. — παρθυανοὶ D παρθυανῆ (et η sup. a add.) h παρθυανῆ ε. 11. μηδίαν F. — παρατακηγὴν E. 12. Ἰνδοῦ F. 13. παροπαμισσοῦ F. 15. τῶν ante Κασπίων add. F. 16. τῆς ἐν Ἀρίοις] τὸν σεναροῖς F τῶν σεναροῖς Di. 17. καὶ om. F. 19. ὄρτοσπανα codd., Cas. corr. coll. XI, 514, Plin. VI, 17 s. 21, Ammiano Marc. XXIII, 6, 70, Ptolem. VI, 10. — ἐπὶ] διὰ codd., καὶ Cor., correxi de sent. Grosk. coll. XI, 514. — βάκτρων F. 21. ἀρείας F. — δραγγιανῆς F.

ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μα-
κροτέρα ἐστὶν αὕτη ἢ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχωτῶν, στα-
δίων μυρίων πεντακισχιλίων τριακοσίων ἢ πᾶσα. εἰ δὲ τις C. 724
ἀφελοὶ τοὺς χιλίους τριακοσίους, ἔχει ἂν τὸ λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐ- A. 1054
5 θείας μῆκος τῆς χώρας, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων· οὐ πολὺ
γὰρ ἔλαττον [τὸ] τῆς παραλίας, κἂν παραύξωσί τις αὐτό,
πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν ἑξακισχιλίων τιθέντες· ἢ γὰρ
σὺν τοῖς κόλποις φανοῦνται τιθέντες ἢ σὺν τῇ ἐντὸς τοῦ Περ-
σικοῦ κόλπου παραλία τῇ Καρμανικῇ. ἐπεκτείνεται δὲ τοῦ-
10 νομα τῆς Ἀριανῆς μέχρι μέρους τινὸς καὶ Περσῶν καὶ Μήδων
καὶ ἔτι τῶν πρὸς ἄρκτον Βακτριῶν καὶ Σογδιανῶν· εἰσὶ γάρ
πως καὶ ὁμόγλωττοι παρὰ μικρόν.

9. Ἡ δὲ τάξις τῶν ἐθνῶν τοιαύτη· παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν
οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέρκειται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος, εἰτ'
15 Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον, εἰτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσητοὶ σὺν
τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχουσιν· ἅπασι δὲ παρὰ τὰ
πλάτη τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός. τούτων δ' ἐκ μέρους
τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔχουσι τινα Ἰνδοί, πρότερον ὄντα Περ-
σῶν· ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν καὶ κατοι-
20 κίας ἰδίας συνεστήσατο, ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σαν-
δροκότῳ, συνθέμενος ἐπιγαμίαν καὶ ἀντιλαβῶν ἐλέφαντας πεν-
τακοσίους. τοῖς Παροπαμισάδαις δὲ παράκειται πρὸς τὴν
ἐσπέραν Ἄριοι, τοῖς δὲ Ἀραχωτοῖς Δράγγαι καὶ τοῖς Γεδρω-

1. ἡ λοιπῇ CDFhῖ ἢ λοιπῇ sw ἢ λ..... μεθ' ἢ ἢ μέχρι
μοx ἢ ληκτῇ ald., Tzsch. corr. de conl. Xyl. — ὄρων F. 3. δῆ] codd., exc. CFx, edd. 4. χιλίους] τρισχιλίους Dh (hic postea corr.) i.
— ἔχει F. 6. γὰρ om. μοx. — τὸ om. codd. edd.: correat e conl.
Grosk., coll. p. 720 (ubi v. quae adnot. ad c. 2, §. 1 extr.) II, 84. —
αὐτῶν codd. exc. x, quem secutus est prinus Cor. 7. ἑξακισχιλίους
edd. — ἂν post γὰρ add. codd. exc. Fx. 9. κερμανικῇ D. 11. σογ-
διακῶν Fh. 13. καὶ ante τῶν ἐθνῶν add. E. — ἰδὸν F. 14. πα-
ροπεμισὸς F. 15. ἀραχῶται E. — γεδρωσινοὶ CDhῖ. 17. τούτων
δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν cum aperte corrupta sint, Grosk. τῶν
in ὄντων mutandum censuit, quod non unam ob causam displicet: for-
tasse ex μέρους tollenda sunt, sive ex proximis, sive aliunde huc trans-
lata putantur. 18. τὸν] τῶν D. — ἰδὸν F. 20. σανδροκότῳ D.
21. ἐπιγαμίαν συνθέμενος E. 23. ἀραχῶτοις F ἀραχῶταις E.

8. Τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς Ἀριανῆς πλεονὸν τοιαύτην τινα ἔχει τὴν τῆς παραλίας διάθεσιν καὶ τῆς ὑπερκειμένης πλησίον γῆς τῆς τῶν Γεδρωσίων καὶ Ὠριτῶν. πολλή δ' ἐστὶ καὶ εἰς τὴν μεσόγειαν ἀνέχουσα καὶ ἡ Γεδρωσία μέχρι τοῦ συνάψαι Δράγγαις τε καὶ Ἀραχωτοῖς καὶ Παροπαμισάδαις, περὶ ὧν 5 Ἐρατοσθένους οὕτως εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἔχομέν τι λέγειν βέλτιον περὶ αὐτῶν. ὀρίζεσθαι μὲν γὰρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῶ καὶ τοῖς ἐξῆς ὄρεσι μέχρι Κασπίων 10 πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὄροις, οἷς ἡ μὲν Παρθυητὴ πρὸς Μηδίαν, ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παρατακηρην καὶ Περσίδα διώριστα· πλάτος δὲ τῆς χώρας τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν, μῆριοι καὶ δισχίλιοι στάδιοι (οἱ δὲ τρισχιλίους φασί)· μῆκος δὲ ἀπὸ 15 Κασπίων πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σταθμοῖς ἀναγγέλλεται, διττόν. μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυαίας μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδός· εἰθ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους εἰς Ὀροσπανά ἐπὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, ἧτις ἐστὶν 20 ἐν τοῖς Παροπαμισάδαις· ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν τῆς Δραγγιανῆς· ἄλλα πάλιν

τῶν x Ὠριτῶν Tzsch. Cor., atque hic populus haud dubie intelligitur: sed cum Arrh. VI, 28 eadem de re, eodem Nearcho auctore locutus, itidem habeat ἐξ Ὠρῶν ὀρηθεῖς, atque a Plinio (H. N. VI, 23 s. 26) nominentur Ori (apud eundem VII, 2 commemorantur Oritae), codicum scriptura non est attrahenda, quantumvis mira videatur. 3. τῆς om. *Dhi*. — τῶν ante ὠριτῶν add. *E*. — ὀρειτῶν x ὠρειτῶν codd. rell. 5. ἀραχωτοῖς *F* ἀραχώταις *E*. 7. μὲν post ὀρίζ. om. *Dhi* Cor. 8. πρὸς δὲ νότον *E*. 9. παραπαμισῶ *F* παραπαμισῶ *ε*. 10. ὄρεσιν *Εποξ*: intelligitur lineā a portis Caspiis ducta ad Carmaniam v. p. 720, II, 78. — παρθυανοὶ *D* παρθυανῆ (et η sup. a add.) h παρθιανῆ *ε*. 11. μηδίαν *F*. — παρατακηρην *E*. 12. Ἰνδικῷ *F*. 13. παροπαμισοῦ *F*. 15. τῶν ante Κασπίων add. *F*. 16. τῆς ἐν Ἀρίοις] τὸν σεναρίους *F* τῶν σεναρίους *Di*. 17. καὶ om. *F*. 19. ὄροσπανά codd., Cas. corr. coll. XI, 514, Plin. VI, 17 s. 21, Ammiano Marc. XXIII, 6, 70, Ptolem. VI, 10. — ἐπὶ] διὰ codd., καὶ Cor., correxi de sent. Grosk. coll. XI, 514. — βάκτρων *F*. 21. ἀρείας *F*. — δραγγιανῆς *F*.

ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοῦ Ἰνδοῦ· ὥστε μα-
 κροτέρα ἐστὶν αὐτῇ ἢ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχωτῶν, στα-
 δίων μυρίων πεντακισχιλίων τριακοσίων ἢ πᾶσα. εἰ δὲ τις C. 724
 ἀφελοὶ τοὺς χιλίους τριακοσίους, ἔχει ἂν τὸ λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐ- A. 1054
 5 θείας μῆκος τῆς χώρας, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων· οὐ πολὺ
 γὰρ ἔλαττον [τὸ] τῆς παραλίας, κἂν παραώξωσί τις αὐτό,
 πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν ἑξακισχιλίων τιθέντες· ἢ γὰρ
 σὺν τοῖς κόλποις φανοῦνται τιθέντες ἢ σὺν τῇ ἐντὸς τοῦ Περ-
 σικοῦ κόλπου παραλίᾳ τῇ Καρμανικῇ. ἐπεκτείνεται δὲ τοῦ-
 10 νομα τῆς Ἀριανῆς μέχρι μέρους τινὸς καὶ Περσῶν καὶ Μήδων
 καὶ ἔτι τῶν πρὸς ἄρκτον Βακτριῶν καὶ Σογδιανῶν· εἰσὶ γάρ
 πως καὶ ὁμόγλωττοι παρὰ μικρόν.

9. Ἡ δὲ τάξις τῶν ἔθνῶν τοιαύτη· παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν
 οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέρεκεται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος, εἴτ'
 15 Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον, εἴτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσινοὶ σὺν
 τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παραλίαν ἔχουσιν· ἅπασι δὲ παρὰ τὰ
 πλάτη τῶν χωρίων παράκεται ὁ Ἰνδός. †τούτων δ' ἐκ μέρους
 τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν ἔχουσι τινα Ἰνδοί, πρότερον ὄντα Περ-
 σῶν· ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν καὶ κατοι-
 20 κίας ἰδίας συνεστήσατο, ἔδωκε δὲ Σίλευκος ὁ Νικάτωρ Σαν-
 δροκόττω, συνθέμενος ἐπιγαμίαν καὶ ἀντιλαβῶν ἐλέφαντας πεν-
 τακοσίους. τοῖς Παροπαμισάδαις δὲ παράκενται πρὸς τὴν
 ἰσπέραν Ἄριοι, τοῖς δὲ Ἀραχωτοῖς Δράγγαι καὶ τοῖς Γεδρω-

1. ἡ λοιπὴ CDFhί ἡ λοιπὴ ew ἡ λ..... μεθί x ἡ μέχρι
 μοx ἡ ληκτῆ ald., Tisch. corr. de coni. Xyl. — ὄρων F. 3. δὴ]
 codd., exc. CFx, edd. 4. χιλίους] τρισχιλίους Dh (hic postea corr.) i.
 — ἔχει F. 6. γὰρ om. μοx. — τὸ om. codd. edd.: correxī e conī.
 Grosk., coll. p. 720 (ubi v. quae adnot. ad c. 2, §. 1 extr.) II, 84. —
 αὐτῶν codd. exc. x, quem secutus est prius Cor. 7. ἑξακισχιλίους
 edd. — ἂν post γὰρ add. codd. exc. Fx. 9. καρμανικῇ D. 11. σογ-
 διακῶν Fh. 13. καὶ ante τῶν ἔθνῶν add. E. — ἰδὸν F. 14. πα-
 ροπεμισὸς F. 15. ἀραχῶται E. — γεδρωσινοὶ CDhί. 17. τούτων
 δ' ἐκ μέρους τῶν παρὰ τὸν Ἰνδὸν cum aperte corrupta sint, Grosk. τῶν
 in ὄντων mutandum censuit, quod non unam ob causam displicet: for-
 tasse ἐκ μέρους tollenda sunt, sive ex proximis, sive aliunde huc trans-
 lata putantur. 18. τόν] τῶν D. — ἰδὸν F. 20. σανδροκότω D.
 21. ἐπιγαμίαν συνθέμενος E. 23. ἀραχῶται F ἀραχῶται E.

σίοις· οἱ δ' Ἄριοι τοῖς Δράγγαις ἅμα καὶ πρὸς ἄρκτον πα-
ράκεινται καὶ πρὸς ἐσπέραν, ἐγκυκλούμενοι μικρὰ πως· ἡ δὲ
Βακτριανὴ τῇ τε Ἀρίῃ πρὸς ἄρκτον παράκειται καὶ τοῖς Πα-
ροπαμισαδαῖς, δι' ὧνπερ Ἀλέξανδρος ὑπερέβαλε τὸν Κανίκασον,
ἐλαύνων τὴν ἐπὶ Βάκτρων· πρὸς ἐσπέραν δὲ ἐφεξῆς εἰσι τοῖς 5
Ἄριοις Παρθυαῖοι καὶ τὰ περὶ τὰς Κασπίους πύλας· πρὸς
νότον δὲ τούτοις ἡ ἔρημος τῆς Καρμανίας, εἰθ' ἡ λοιπὴ Καρ-
μανία καὶ Γεδρωσία.

10. Γνοίη δ' ἂν τις τὰ περὶ τὴν λεχθεῖσαν ὄρεινὴν ἔτι
μᾶλλον, προσιστορήσας τὴν ὁδόν, ἣ ἐχρήσατο διώκων τοὺς περὶ 10
Βησσὸν ὡς ἐπὶ Βάκτρων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Παρθωνησ. εἰς
γὰρ τὴν Ἀριατὴν ἦκεν· εἴτ' εἰς Δράγγας, ὅπου Φιλώταν ἀνεῖλε
τὸν Παρμενίωνος νιόν, φωράσας ἐπιβουλὴν· ἐπεμψε δὲ καὶ
εἰς Ἐκβάτανα τοὺς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελοῦντας, ὡς κοι-
νωνὸν τῆς ἐπιβουλῆς· φασὶ δ' αὐτοὺς ἐπὶ δρομάδων καμήλων 15
ὁδὸν ἡμερῶν τριάκοντα ἢ καὶ τετταράκοντα ἐνδεκαταίους δια-
A. 1055 νύσαι καὶ τελεντήσαι τὴν πρᾶξιν· οἱ δὲ Δράγγαι περσίζοντες
τάλλα κατὰ τὸν βίον οἴνον σπανίζουσι, γίνεται δὲ παρ' αὐτοῖς
καττίτερος· εἴτ' ἐκ Δραγγῶν ἐπὶ τε τοὺς Εὐεργέτας ἦκεν, οὗς
ὁ Κύρος οὕτως ὠνόμασε, καὶ τοὺς Ἀραχωτούς, εἶτα διὰ τῶν 20
C. 725 Παροπαμισαδῶν ὑπὸ Πλειάδος δύσιν· ἔστι δ' ὄρεινὴ καὶ περσι-
νοβόλητο τότε, ὥστε χαλεπῶς ὠδεύετο· πυκναὶ μέντοι κῶμαι
δεχόμεναι πάστων εὐποροὶ πλὴν ἐλαίου παρεμψοῦντο τὰς δυσ-
κολίας· εἰχόν τε ἐν ἀριστερεῶν τὰς ἀκρωρείας. ἔστι δὲ τὰ
μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ Παροπαμισοῦ Ἰνδικά τε καὶ 25

1. δράγγαις C. 3. ἄρκτον] ἀριστερόν codd. edd.: mutare ta-
men non dubitavi scripturam et sensu et forma parum convenientem.
4. ὑπερέβαλλε Dh. 5. τὴν ἐπὶ] ἐπὶ τὴν codd., exc. E, cuius scriptu-
ram recepi: ἐπὶ τῶν Cor. — δ' εἰσι ἐφεξῆς E. 6. κασπίας E.
11. παρθωνησ DFh. 12. Ἄριαν scribendum esse recte censet Cor.
— φιλώτας EFhμωχx. 14. εἰς βάτανα Dh. 16. ὁδὸν F'. 19. ἐκ]
εἰς codd. exc. Eμox. 20. ἀραχωτούς F' ἀραχώτας E. — εἶτα]
ἦτοι codd., Cor. corr. 21. Post δύσιν lacunae signa apposuit Cor.,
idem in nott. suspicans scribendum esse fortasse εἴτ' ἐπὶ τὴν τῶν κτλ.:
simplicius est quod Grosk. proposuit διὰ τῆς τῶν κτλ., sed nihil vide-
tur mutandum esse, cum in populi nomine lateat terra ab eo habitata.
24. ἀκρωρείας F.

- Ἀριανά· τὰ δὲ προσάρκτια τὰ μὲν πρὸς ἐσπέραν Βάκτρια.....*
τοῖς Βακτροῖς βαρβάρων. διαχειμάσας δ' αὐτόθι, ὑπερδέξιον
ἔχων τὴν Ἰνδικήν, καὶ πόλιν κτίσας ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακ-
τριαὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν πλὴν τερμίνθου θαμνώδους ὀλίγης,
 5 *ἀπορούμενος καὶ τροφῆς, ὥστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρκί χρῆ-*
σθαι, καὶ ταύταις ὠμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμο-
σιτιαν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον, πολὺ παφυκός. πεντε-
καϊδεκαταῖος δὲ ἀπὸ τῆς κτισθείσης πόλεως καὶ τῶν χειμαδίων
ἦκεν εἰς Ἄδραφα, πόλιν τῆς Βακτριαῆς.
- 10 11. *Περὶ ταῦτα δέ που τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ*
τὴν Χωαρηνὴν εἶναι συμβαίνει· ἔστι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρ-
θναίοις αὕτη προσεχισταίη τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς † Ἀριανῆς
δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὀρεινῆς σταδίου † μυρίου
ἐννακισχιλίου. ταύτην δὲ τὴν χώραν διεξιὼν Κρατερός, κα-
 15 *ταστρεφόμενος ἅμα τοὺς ἀπειθοῦντας, ἦει συμμῖξαι τὴν ταχί-*
στην σπεύδων τῷ βασιλεῖ. καὶ δὴ περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους
σχεδόν τι συνέδραμον εἰς τὴν Καρμανίαν αἱ πεζαὶ δυνάμεις
ἀμφοτέραι. καὶ μικρὸν ὕστερον οἱ περὶ Νέαρχον εἰσέπλεον εἰς
τὸν Περσικὸν κόλπον, πολλὰ ταλαιπωρήσαντες διὰ τὴν ἄλλην
 20 *καὶ τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν.*

1. τὰ μὲν] καὶ μοx καὶ τὰ x edd. 2. τοῖς Βακτροῖς βαρβάρων om. E (sed spatium vacuum relictum est, quod tribus verbis sufficiat) μοx τοῖς βακτροῖς βαρβάρους in x Cor. qui tamen haec verba asteriscis inclusit, ut priores edd. inde a Cas.: excidisse contra nonnulla recte statuit Grosk., quae coniectura assequi vix poteris; fuisse tamen in iis suspiceris fere haec: τὰ δὲ πρὸς τῷ Σογδιανῶ, de quibus cf. XI, 514. 517. — διαχειμάσασα αὐτόθι F. 5. χρᾶσθαι C. 9. Ἄδραφα Cor. ex XI, 516 extr., ad quem locum vid. quae adnotavimus. 11. χωαρηνὴν C χωαρηνὴν Dh quod Tzsch. Cor. rec. coll. XI, 514: sed quae ibi commemoratur Chorene s. Choarene ab hac regione plane diversa est. 12. τῇ om. codd. exc. E F x. — Ἀριανῆς] ἀριανῆς F σαριανῆς D (?) hi: Ἀριανῆς cum nullo modo ferri possit, Grosk. coni. Καρμανίας infelicitissime; videatur potius scribendum esse Βακτριαῆς. 13. μυρίου ἐννακισχιλίου ferri non posse Grosk. recte ex iis, quae de Arianae magnitudine supra (§. 1 et 8) traduntur, demonstrat: sed male idem σταδίου μυρίου post Ἀραχωτῶν collocanda censet; fortasse ἦ inter utrumque numerum excidit. 14. δὴ CDm x. 15. ἀπειθοῦντας F. 19. διὰ τε τὴν ἄλλην ταλαιπωρίαν Cor., ex parte secutus Xyl.

12. Εἰκὸς μὲν οὖν πρὸς ὑπερβολὴν ἠδολεσχημέναι πολλὰ τοὺς πλεύσαντας, ὅμως δ' οὖν εἰρήκασι παραδηλοῦντες ἅμα καὶ τὸ παραστὰν αὐτοῖς πάθος, διότι προσδοκία μᾶλλον ἢ κίνδυνος ὑπῆρχε τοῖς ἀληθείαι. τὸ δὲ μάλιστα ταράττον φουσητήρων μεγέθη, ῥοὺν ἀπεργαζομένων μέγαν ἀθρόον καὶ ἀγλὸν ἐκ τῶν ἀναφουσημάτων, ὥστε τὰ πρὸ ποδῶν μέρη μὴ ὀρέσθαι· ἐπεὶ δ' οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ, δεδιότων ταῦτα τῶν ἀνθρώπων, τὴν δ' αἰτίαν οὐχ ὀρώτων, ἐμήνυσαν, ὅτι θηρία εἶη, τάχα δ' ἀπαλλάττοιο σάλπιγγος ἀκούσαντα καὶ κρότου, ἐκ τούτου Νέαρχος ταῖς ναυσὶν ἐπῆγε μὲν τὸ ῥόθιον, καθ' ἅπερ ἐκώλων, καὶ ἅμα ταῖς σάλπιγξιν ἐφόβει· τὰ δὲ θηρία ἴδουεν, εἴτ' ἀνεφαιέτο κατὰ πρῦμναν, ὥστε ναυμαχίας ἀγωνίαν παρεῖχεν· ἀλλ' αὐτίκα ἀφίστατο.

13. Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ τῶν πλείοντες εἰς Ἴνδουὺς μεγέθη θηρίων καὶ ἐπιφανείας, ἀλλ' οὔτε ἀθρόων οὔτ' ἐπιφερομένων πολλάκις, ἀλλ' ἀποσοβηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι. φασὶ δ' αὐτὰ μὲν μὴ πλησιάζειν τῇ γῆ, τὰ δ' ὅσα διαλυθέντων ψιλωθέντα ἐκκυμαίνεσθαι ῥαδίως καὶ χορηγεῖν τὴν λεχθεῖσαν ὕλην τοῖς Ἰχθυοφάγοις περὶ τὰς καλυβοποιίας. μέγεθος δὲ τῶν κητῶν φησὶν ὁ Νέαρχος τριῶν καὶ εἴκοσιν ὀργυῶν. πιστευθέν τι δὲ ἰκανῶς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ στόλῳ φησὶν ὁ Νέαρχος ἐξελέγξαι ψεῦδος ὄν· ὡς εἶη τις ἐν τῷ πόρῳ νῆσος, ἣ ἀφανίζοι τοὺς προσορμισθέντας· κέρκουρον γάρ τινα πλείοντα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην ἐγεγόνει, μη-

2. οὖν sec. m. add. in *D*, commodiusque abesset. 5. ἀθρόον quamquam ferri potest, scripserim tamen ἀθρόων ex iis, quae paulo post leguntur ἀλλ' οὔτε ἀθρόων οὔτ' ἐπιφερομένων πολλάκις: cf. XVII, 824. 6. ἐπειθ' οἱ *CD* *F* *H* *ix*. 9. ἀπαλλάττοιοτο *ποικ*. 10. ἐπῆγε μέγα τὸ ῥόθιον, καθάπερ ἐκλενον οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ *E* (in quo ommissa sunt verba ἐπεὶ δ' οἱ καθηγεμόνες — κρότου). — καθάπερ *D* *h*. 11. ἐφώνει *E*. 14. οὖν] οὖν *F*. 19. ῥηθείσαν *E*. 20. τῶν κητῶν post *Νέαρχος* collocat *D* (praeterea inter versus supra δὲ sec. m. add., eademque atramento induxit) *h*. — τριῶν καὶ om. *E*. Longius abit *Epit.*, in qua monstra ista esse traduntur πηγῶν δύο καὶ ἔβδομήκοντα: *Arrh.* in *Indic.* c. 30 eodem *Nearcho* auctore laudato εἰκοσι καὶ πέντε ὀργυῖας iis tribuit. 21. οὐργυῶν *C*. 23. ἀφανίζει codd. exc. *CF*. — προσορμηθέντας *D*, sed sec. m. corr.

κέτι ὀραθῆναι· πεμφθέντας δέ τινας ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἐκβῆναι
 μὲν μὴ θαρρεῖν εἰς τὴν νῆσον ἐκπλέοντας, ἀνακαλεῖν δὲ κραυγῇ
 τοὺς ἀνθρώπους, μηδενὸς δ' ὑπακούοντος, ἐπανελθεῖν. ἀπάν-
 των δ' αἰτιωμένων τὴν νῆσον, αὐτὸς ἔφη πλεῦσαι καὶ προσορ-
 5 μισθεῖς ἐκβῆναι μετὰ μέρους τῶν συμπλευσάντων καὶ περιελ-
 θεῖν τὴν νῆσον· ὡς δ' οὐδὲν εὗρισκεν ἶχνος τῶν ζητουμένων,
 ἀπογόντα ἐπανελθεῖν καὶ διδάξαι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἡ μὲν
 νῆσος ψευδῆ τὴν αἰτίαν ἔχοι (καὶ γὰρ αὐτῶ καὶ τοῖς συνεκ-
 βᾶσιν ὁ αὐτὸς ὑπάρξει [ἄν] φθόρος), ἄλλος δὲ τις τῶ κερ-
 10 κούρω τρόπος τοῦ ἀφανισμοῦ συμβαίη, μυρίων ὄντων δυνατῶν.

14. Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰν-
 δοῦ παραλίας, ἀρκτικωτέρα δ' ἐστὶ πολὺ τῆς τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβο-
 λῆς· τὸ μέντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον ἔκκειται πρὸς νότον εἰς
 τὴν μεγάλην θάλατταν, ποιήσασα δὲ τὸ στόμα τοῦ Περσικοῦ
 15 κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαιμόνος Ἀρβυίας ἄκραν, ἐν ἀπό-
 ψει οὖσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἕως ἂν συν-
 ἄψῃ τῇ Περσίδι· πολλὴ δὲ καὶ [ἐν] τῇ μεσογαίᾳ ἐστὶν ἐκτει-
 νομένη μεταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάτ-
 τουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄρκτον. δηλοῖ δ' ἡ
 20 εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος πλὴν ἐλαίας
 καὶ ποταμοῖς κατάρρητος. ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς A. 1057
 τῶν Ἰχθυοφάγων, ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάτ-
 τουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιευόμενοι. Ὅμη-
 ούκριτος δὲ λέγει ποταμὸν ἐν τῇ Καρμανίᾳ καταφέρουσα ψήγ-

1. ἐπὶ] ὑπὸ h. 2. δ' ἀνακαλεῖν, omissio postea δὲ, x: inde Grosk. conii. παραπλέοντας δ' ἀνακαλεῖν κτλ., nimis audacter. 7. ἀπο-
 γνῶντα C. 8. ἂν post γὰρ add. x, ac saepius haec particula in causa
 fuisse videtur, cur omitteretur illa: v. ad I, 9. XV, 716. 9. ἂν om.
 codd., exc. *πρω*, in quibus de conii. est additum. 12. Verba παρα-
 λίας — Ἰνδοῦ om. codd., exc. *EF*, edd. 14. Post θάλατταν com-
 plura excidisse suspicatur Grosk., argumentis usus parum firmis: cf. p. 720.
 — ποιήσας codd. (ex *F* tamen nihil adnotavi incuria, ut opinor): ποιή-
 σαν edd. inde a Xyl., quod parum quadrat ad ea quae sequuntur; le-
 vissima igitur mutatione verum restituisse mihi videor. 16. οὖσα *Dh*
 (sed in hoc v supra add.). — συνάψοι πρὸς τῇ περσίδι *E*. 17. ἐν
 om. codd. exc. *E*: Cas. addendum viderat coll. p. 727. 21. διαφέ-
 ροι *F*. 22. παρέχοι *D*, sed. sec. m. corr.

ματα χρυσοῦ· καὶ ὄρνυτοῦ δὲ εἶναι μέταλλον καὶ ἀργύρου καὶ
 χαλκοῦ καὶ μίλτου· ὄρη τε εἶναι δύο, τὸ μὲν ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ
 ἀλός. ἔχει δὲ τινα καὶ ἔρημον συνάπτουσαν ἤδη τῇ Παρθυαία
 καὶ τῇ Παρατακηνῇ. γεώργια δ' ἔχει παραπλήσια τοῖς Περ- 5
 σικοῖς, τὰ τε ἄλλα καὶ ἄμπελον· ταύτης δ' ἡ Καρμανία λεγο-
 μένη παρ' ἡμῖν καὶ δίπηχυν ἔχει πολλάκις τὸν βότρυν, πυκνόρ-
 ρωγὰ τε ὄντα καὶ μεγαλόρρωγα, ἣν εἰκὸς ἐκεῖ εὐεργεστέραν εἶ-
 ναι. 727 χρῶνται δ' ὄνοις οἱ πολλοὶ καὶ πρὸς πόλεμον σπάνει τῶν
 ἵππων· ὄνον τε θύουσι τῷ Ἄρει, ὅπερ σέβονται θεῶν μόνον,
 καὶ εἰσι πολεμισταί· γαμῆ δ' οὐδεῖς, πρὶν ἂν πολεμίου κεφα- 10
 λὴν ἀποτεμῶν ἀνερέγκῃ ἐπὶ τὸν βασιλέα· ὁ δὲ τὸ κρανίον μὲν
 ἐπὶ τῶν βασιλείων ἀνατίθησι, τὴν δὲ γλωτταν λεπτοτομήσας
 [καὶ] καταμίξας ἀλεύρω, γευσάμενος αὐτὸς δίδωσι τῷ ἀνερέγ-
 καντι καὶ τοῖς οἰκείοις κατασιτήσασθαι· ἐνδοξότατος δ' ἐστίν,
 ὃ πλεῖστοι κεφαλαὶ ἀνηρέθησαν. Νέαρχος δὲ τὰ πλεῖστα ἔθῃ 15
 καὶ τὴν διάλεκτον τῶν Καρμανιτῶν Περσικά τε καὶ Μηδικὰ
 εἴρηκε. τὸ δὲ στόμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου [οὔ] μείζον διάρ-
 ματος ἡμερησίου.

CAPUT III.

1. Μετὰ δὲ Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστὶ, πολλὴ μὲν ἐν τῇ 20
 παραλία τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου κόλπου, πολὺ δὲ μείζων
 ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ μάλιστα ἐπὶ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ νότου καὶ
 τῆς Καρμανίας ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰ περὶ Μηδίαν ἔθνη.
 τρίτη δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει. ἡ μὲν
 γὰρ παραλία κανυματηρά τε καὶ ἀμμούδης καὶ σπανιστὴ καρποῖς 25

4. πατακηνῇ CDFhi. — παρσιτικοῖς F. 6. πυκνόρρωγα et με-
 γαλόρρωγα D (in hoc tamen alterum ρ sec. m. add.) F πυκνόρρωγα et με-
 γαλόρρωγα C. 9. ὄνων F. — ὄν πέρσαι codd., quae in ὄνπερ καὶ mu-
 tavit Cor. de con. Corn. Bertrami; minus commodum tamen videtur
 καὶ, ac facile error iste explicatur ex syllaba σε male repetita. — σεύον-
 ται F. 11. ἀνερέγκει D (sed ει in η post mut.) F. 13. καὶ om. codd.
 exc. vx. 14. κατασιτήσασθαι CF κατασιτίξασθαι Dhi. 15. ἔθνη F.
 17. οὐ om. codd.: Cor. add.; cf. Arrh. Ind. c. 32. 21. μείζον CDFhor.
 24. τρίτη codd. exc. Ex. 25. ἀνεμώδης codd., Cor. corr. de con.
 Tyrwh., quam confirmat Arrh. Ind. c. 40. — καρποῦ ald.

ἔστι πλὴν φοινίκων, ὅσον ἐν τετρακισχίλοις καὶ τετρακοσίοις ἢ τριακοσίοις ἐξεταζομένη σταδίοις· καταστρέφουσα εἰς ποταμὸν μέγιστον τῶν ταύτη, καλούμενον Ὀρόατιν. ἢ δ' ὑπὲρ ταύτης ἔστι πάμφορος καὶ πεδινὴ καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφός,
 5 ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύνει. τρίτη δ' ἔστιν ἢ πρὸς βορρᾶν χειμέριός καὶ ὄρεινή· πρὸς δὲ ταῖς ἰσχατιαῖς εἰσιν οἱ καμυλοβοσκοί. μῆκος μὲν οὖν ἔστι κατ' Ἐρατοσθένη τὸ ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰς Κασπίους πύλας περὶ ὀκτακισχιλίων, †κατά
 10 τινὰς προσιπτούσας ἄρκρας. λοιπὴ δ' ἔστιν ἐπὶ Κασπίους πύλας οὐ πλείων ἢ τῶν δισχιλίων. πλάτος δὲ τὸ ἐν τῇ μεσογαίᾳ τὸ ἀπὸ Σούσων εἰς Περσέπολιν στάδιοι τετρακισχίλιοι διακόσιοι· κἀντεῦθεν ἐπὶ τοὺς τῆς Καρμανίας ὄρους ἄλλοι χίλιοι ἑξακόσιοι. φῦλα δὲ οἰκεῖ τὴν χώραν οἳ τε Πατισχορεῖς λεγόμενοι καὶ οἱ Ἀχαιμενίδαι καὶ [οἱ] Μάγοι· οὗτοι μὲν οὖν
 15 σεμνοῦ τινός εἰσι βίου ζηλωταί, Κύρτιοι δὲ καὶ Μάρδοι ληστρικοί, ἄλλοι δὲ γεωργικοί.

1. ὅσων *F*. 3. μέγιστον om. ποσ. — τῶν] τὸν *C*. — καλουμένων *Dh* (sed hic post corr.). — ὀρέκτην *Dh* (in hoc ὀρόντην supra add.) ἢ ὀρέκτιν *F*, sed in marg. add. ῥάστιν, cuius tamen initio litera quaedam intercidit; ὀρόντην *g*, sed in marg. add. γρ. ἢ ὀρέκτιν ἢ ἄραότιν, ὀρόατιν *s*: cf. p. 729. Ptolem. VI, 4. Plin. VI, 28 et 31. 4. πεδινὴ *F*. 6. ὄρινῆ *F*. — ἰσχατίας codd. exc. *Ex*. 7. ἐρατοσθένην *Dix*.

8. ἢ *F* ὡ *E* ὀκτακισχιλίους ἴμοσ *Cor*.: genitivum retinui cum codd. melioribus, quamquam nulla fere in his est codicum auctoritas. Caeterum turbatus est hic locus ac verborum complurium omissione corruptus, id quod liquet ex II, 80 ubi habentur haec: — τὸ μὲν διὰ τῆς Περσικῆς κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς ὡς ἐπὶ Μηθίαν καὶ τὰς ἄρκτους οὐκ ἔλαττον εἶναι δοκεῖ τῶν ὀκτακισχιλίων, ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκωτηρίων καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑννακισχιλίους, τὸ δὲ λοιπὸν διὰ τῆς Παρατακηνῆς καὶ Μηθίας ἐπὶ Κασπίους πύλας ὡς τρισχιλίων. Inde pro τὰς Κασπίους πύλας scribendum esse τὴν Μηθίαν censuit Grosk., in eo probandus, quod Mediae mentio desideratur: praeterea post ὀκτακισχιλίων excidisse videantur ἢ καὶ ἑννακισχιλίων. 9. προσιπτούσας *CDhoz*. 10. πλείω τῶν β *E* πλείων ἢ *ix* *Cor*. (qui tamen ast. inclusit ἢ) πλείους *ald*.: cf. Lob. ad Phryn. p. 410. — τρισχιλίων scribendum esse recte statuit Grosk. ex l. c., coll. XI, 525. 11. πέρσαιπολιν codd. exc. *E*. 13. δὲ] τε codd. — πατισχορεῖς *DE* πατισχορεῖς *h*. 14. ἀχαιμενίδαι *F*. — οἱ om. codd. 15. μαρσαὶ codd., Tzsch. corr. de con. Cas., coll. XI, 523:

2. *Σχεδὸν δὲ τι καὶ ἡ Σουσίς μέρος γεγένηται τῆς Περσίδος, μεταξὺ αὐτῆς κειμένη καὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἔχουσα πόλιν ἀξιολογοτάτην τὰ Σούσα. οἱ γὰρ Πέρσαι κρατήσαντες Μήδων καὶ ὁ Κῦρος, ὀρῶντες τὴν μὲν οἰκίαν γῆν ἐπ' ἰσχύατος που ταττομένην, τὴν δὲ Σουσίδα ἐνδοτέρω καὶ πλησιαιτέραν τῆ Βαβυλωνία καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἐνταῦθα ἔθεντο τὸ τῆς ἡγεμονίας βασιλεῖον· ἅμα καὶ τὸ ὄμορον τῆς χώρας ἀποδεξάμενοι καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ †κρείττον τὸ μηδέποτε καθ' ἑαυτὴν τὴν Σουσίδα πραγμάτων μεγάλων ἐπήβολον γενέσθαι, ἀλλ' αἰεὶ ὑφ' ἑτέροις ὑπάρχει καὶ ἐν μέρει τετάχθαι συστήματος μείζονος, πλὴν εἰ ἄρα τὸ παλαιὸν τὸ κατὰ τοὺς ἡρώας. λέγεται γὰρ δὴ καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρός, κύκλον ἔχουσα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων, παραμήκης τῷ σχήματι· ἢ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόειον· λέγονται δὲ καὶ Κίσιοι οἱ Σούσιοι· φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτον τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμὸν, ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης ἐν*
- C. 728** *Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Ἀηλιακῶν. τὸ δὲ τεῖχος ὀφιοδόμητο τῆς πόλεως καὶ ἱερὰ καὶ βασιλεία παραπλησίως, ὥσπερ τὰ τῶν Βαβυλωνίων ἐξ ὀπῆς πλίνθων καὶ ἀσφάλτων, καθάπερ εἰρήκασί τινες. Πολύκλειτός τε διακοσίων φησὶ τὸν κύκλον καὶ ἀτείχιστον.*
- A. 1059**

3. *Κοσμήσαντες δὲ τὰ ἐν Σούσις βασιλεία μάλιστα τῶν ἄλλων, οὐδὲν ἦντον καὶ τὰ ἐν Περσепόλει καὶ τὰ ἐν Πασαργάδαις ἐξετίμησαν· καὶ ἦ γε γάζα καὶ οἱ θησαυροὶ καὶ τὰ μνήματα ἐνταῦθα ἦν τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐν τόποις ἐρυννοτέροις καὶ ἅμα προγονικοῖς. ἦν δὲ καὶ ἄλλα βασιλεία τὰ ἐν Γάβαις*

cf. Herod. I, 125, Arrh. Ind. c. 40, Curt. V, 6. 3. ἀξιολογοτάτην F. 8. ὄν post κρείττον addendum censet Cas. parum apte: ferri possit, si ὡς addatur ante κρείττον, ut IV, 183: τρίτον scripsit Cor. de conl. Tyrwh. 9. σουσιάδα F. — ἐπίβολον C ἐπήβολον D, sed inter o et λ litera erasa est. 10. ὑφ'] ἐφ' Fh. — τεταχται codd., Cor. corr. 11. μείζονος F. 12. καὶ om. Ex Cor. 14. Μεμνόειον edd. 16. πάλτον F. 17. βανδᾶν ποτκ. 18. δαλιδιακῶν ald. unde δαλακῶν scripsit Xyl. 21. Πολύκλειτός — ἀτείχιστον om. x. — τε] δὲ Cor. satis commode. 24. περσαιπόλει οκκ. — πασαργαδάις Dhi. 27. προγονικῆς F. — γάμαις F.

ἐν τοῖς ἀνωτέρω που μέρεσι τῆς Περσίδος καὶ τὰ ἐν τῇ παραλίᾳ τὰ κατὰ τὴν Ταόκην λεγομένην· ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν. οἱ δ' ὕστερον ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο, ὡς εἰκός, εὐταλεστέροις τισίν, ἅτε καὶ τῆς Περσίδος
 5 ἡλαττωμένης ὑπὸ τε τῶν Μακεδόνων καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῶν Παρθυαίων. καὶ γὰρ εἰ βασιλεύονται μέχρι τῶν ἰδίων βασιλείᾳ ἔχοντες οἱ Πέρσαι, τῇ γε δυνάμει πλείστον ἀπολείπονται καὶ τῷ Παρθυαίων προσέχουσι βασιλεῖ.

4. Τὰ μὲν οὖν Σοῦσα ἐν μεσογαίοις κεῖται ἐπὶ τῷ Χοάσπῃ ποταμῷ περαιτέρω κατὰ τὸ ζεύγμα, ἣ δὲ χώρα μέχρι τῆς θαλάττης καθήκει· καὶ ἔστιν αὐτῆς ἡ παραλία μέχρι τῶν ἐκβολῶν σχεδόν τι τοῦ Τίγριος ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Περσικῆς παραλίᾳς σταδίων ὡς τρισχιλίων. ἦε δὲ διὰ τῆς χώρας ὁ Χοάσπης εἰς τὴν αὐτὴν τελευταίων παραλίαν, ἀπὸ τῶν Οὐξίων τὰς
 15 ἀρχὰς ἔχων. παρεμπίπτει γὰρ τις ὄρεινῃ τραχεῖα καὶ ἀπότομος μεταξὺ τῶν Σουσίων καὶ τῆς Περσίδος, στενὰ ἔχουσα δυσπάροδα καὶ ἀνθρώπους ληστὰς, οἱ μισθοὺς ἐπράττοντο καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς κατὰ τὴν ἐκ Σούσων εἰς Πέρσας εἰσβολήν. φησὶ δὲ Πολύκλειτος εἰς λίμνην τινὰ συμβάλλειν τὸν τε
 20 Χοάσπην καὶ τὸν Εὐλαιον καὶ ἔτι τὸν Τίγριν, εἰτ' ἐκείθεν εἰς τὴν θάλατταν ἐκδιδόσαι· πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ καὶ ἐμπόριον εἶναι, τῶν ποταμῶν μὲν οὐ δεχομένων τὰ ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὲ καταπεμπόντων διὰ τοὺς καταράκτας ἐπίτηδες γενομένους, πεζῇ δ' ἐμπορευομένων· ὀκτακοσίους γὰρ εἶναι σταδίους εἰς Σοῦσα
 25 † λέγουσιν ἄλλοι· ἄλλοι δὲ φασὶ τοὺς διὰ Σούσων ποταμοὺς C. 729 A. 1060

2. Ταόκην] ὠκην *Dh* ὄκην *codd. rell.* (ὄκην *F*): *Cor. corr. de coni. Cas. aliorumque, coll. Arrh. Ind. c. 39. Ptolem. VI, 4.* 5. τε *om. edd.* 9. μεσογαία *x.* 10. ἣ ante κατὰ *Cor. de coni. Cas. prorsus falso.* 12. τίγριος *D* (sed in marg. pr. m. add. γρ. τίγριος) *hi.* 13. διαχιλίων *scribendum censet Gossell. propter ea quae mox traduntur ex Nearcho: sed haec parum sunt perspicua.* 20. εὐλειον *CDhoax.* — *es codd., exc. Fmxx, edd.* 21. ἐμπορείον *codd., exc. F, edd.* 22. μὲν] δὲ *C, Cor. om.* 23. καταράκτας *codd., exc. DF, edd.* 25. ἄλλοι *om. Cor., sed facile intelligitur minime sanari locum haec uno verbo omisso, cum ad unum Polyclitum haec sint referenda. Crediderim igitur sive delenda esse verba illa λέγουσιν ἄλλοι, utpote orta aliqua ratione ex proximis, sive excidisse quaedam, id quod minus probabile*

εἰς ἐν ῥεῦμα τὸ τοῦ Τίγριος συμπίπτειν καὶ τὰς μεταξὺ διώρυγας τοῦ Εὐφράτου· διὰ δὲ τοῦτο κατὰ τὰς ἐκβολὰς ὀνομάζεσθαι Πασίτιγριν.

5
5
10
15
20

5. Νέαρχος δὲ τὸν παράπλου τῆς Σουσίδος τεναγώδη φήσας πέρας αὐτοῦ λέγει τὸν Εὐφράτην ποταμόν· πρὸς δὲ τῷ στόματι κόμην οἰκεῖσθαι τὴν ὑποδεχομένην τὰ ἐκ τῆς Ἀραβίας φορτία· συνάπτειν γὰρ ἐφεξῆς τὴν τῶν Ἀράβων παραλίαν τῷ στόματι τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Πασιτίγριος, τὸ δὲ μεταξὺ πᾶν ἐπέχειν λίμνην, τὴν ὑποδεχομένην τὸν Τίγριν. ἀναπλεύσαντι δὲ τῷ Πασιτίγρει σταδίους πενήκοντα καὶ ἑκατόν, τὴν σχεδίαν εἶναι τὴν ἄγουσαν ἐπὶ Σούσων ἐκ τῆς Περσίδος, ἀπέχουσαν Σούσων σταδίους † ἐξήκοντα· τὸν δὲ Πασιτίγριν ἀπὸ τοῦ Ὀροάτιδος διέχειν περὶ δισχιλίους σταδίους· διὰ δὲ τῆς λίμνης ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Τίγριος τὸν ἀνάπλου εἶναι σταδίων ἑξακοσίων· πλησίον δὲ τοῦ στόματος κόμην οἰκεῖσθαι † τὴν Σουσιανήν, διέχουσαν τῶν Σούσων σταδίους πεντακοσίους· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Εὐφράτου καὶ μέχρι Βαβυλῶνος τὸν ἀνάπλου εἶναι διὰ γῆς οἰκουμένης καλῶς σταδίων πλειόνων ἢ τρισχιλίων. Ὀησίκριτος δὲ πάντας φησὶν ἐκβάλλειν εἰς τὴν λίμνην, τὸν τε Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγριν· ἐκπεσόντα δὲ πάλιν τὸν Εὐφράτην ἐκ τῆς λίμνης ἰδίῳ στόματι πρὸς τὴν θάλατταν συνάπτειν.

6. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πλείω στενὰ διεκβάλλονται τὰ ἐν τοῖς

est, post Σοῦσα. Praeterea χιλίους excidisse ante ὀκτακοσίους suspicantur coniectura parum firma Goss. et Grosk., coll. Arrh. Ind. c. 42, Plin. VI, 27 s. 31; fortasse intelligenda est Ἄγιος κόμη illa, quam ad Tigris ostia sitam atque D stadia Susis abesse tradidit Nearchus: v. §. 5. et Arrh. Ind. c. 42. 1. καὶ] κατὰ Cor. — διώρυγας F (?) edd. 2. δὲ] δὴ x. 3. πασιτίγριν F. 5. πέρας] τέλος w. 12. ἑξάνοντα F: verum numerum illum non esse sponte sua apparet, nec tamen dici potest, quem numerum scripserit Strabo: ἑξακοσίους satis quadraret, cum quartis castris Alexandrum Susis ad Pasitigrim pervenisse tradant Curtius V, 10, Diod. XVII, c. 67. 15. Nomen Ἄγιων a Strabone additum fuisse recte suspicatur Cor., coll. Arrh. Ind. c. 42. 17. καὶ om. edd. 18. γῆς] τῆς codd., Tzsch. corr. de con. Cas. 19. ἐκβάλλειν E, atque malim sive hoc sive εισβάλλειν. 23. διεκβάλλονται μοx.

Οὐξίοις κατ' αὐτὴν τὴν Περσίδα, ἃ καὶ αὐτὰ βία διήλθεν
 Ἀλέξανδρος, κατὰ τε τὰς Περσικὰς πύλας καὶ κατ' ἄλλους
 τόπους διεξιὼν τὴν χώραν, καὶ κατοπτεῦσαι σπεύδων τὰ κυ-
 ριώτατα μέρη καὶ τὰ γαζοφυλάκια, ἃ τοσοῦτοις χρόνοις ἔξεπε-
 5 πλήρωτο, οἷς ἔδασμολόγησαν Πέρσαι τὴν Ἀσίαν· ποταμούς δὲ
 διέβη πλείους τοὺς διαρρέοντας τὴν χώραν καὶ καταφερομέ-
 νους εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. μετὰ γὰρ τὸν Χοάσπην ὁ Κο-
 πρᾶτας ἐστὶ καὶ ὁ Πασίτιγρις, ὃς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς
 ῥεῖ· ἔστι δὲ καὶ Κῦρος ποταμός, διὰ τῆς κοίτης καλουμένης
 10 Περσίδος ῥέων περὶ Πασαργάδας, οὗ μετέλαβε τὸ ὄνομα βα-
 σιλεὺς, ἀπὲρ Ἀγραδάτον μετονομασθεὶς Κῦρος. πρὸς αὐτῇ δὲ A. 1061
 τῇ Περσέπολει τὸν Ἀράξην διέβη· ἣν δὲ ἡ Περσέπολις μετὰ
 Σούσα κάλλιστα κατεσκευασμένη μεγίστη πόλις, ἔχουσα βασί-
 λεια ἐκπρεπῆ, καὶ μάλιστα τῇ πολυτελείᾳ τῶν κειμένων. ῥεῖ
 15 δ' ὁ Ἀράξης ἐκ τῶν Παραϊτακῶν· συμβάλλει δ' εἰς αὐτὸν ὁ
 Μῆδος, ἐκ Μηδίας ὀρηθεῖς. φέρονται δὲ δι' αὐλῶνος παμ-
 φόρου συνάπτοτος τῇ Καρμανίᾳ καὶ τοῖς ἐωθινοῖς μέρεσι τῆς
 χώρας, καθάπερ καὶ αὐτῇ ἡ Περσέπολις. ἐνέπηρσε δὲ ὁ Ἀλέ-
 ξανδρος τὰ ἐν Περσέπολει βασιλεία, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, C. 730
 20 ὅτι κακείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διε-
 πόρθησαν.

7. Ἐπ' εἰς Πασαργάδας ἦκε· καὶ τοῦτο δ' ἦν βασιλεῖον
 ἀρχαῖον. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρον τάφον εἶδεν ἐν παρα-
 δείσῳ, πύργον οὐ μέγαν, τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυμ-

4. ἔξεπλήρωτο *D* (sed επ supra add. atramento pallidissimo) *hi*.
 6. πλείους] τέλους, quod ex πλείους videtur corruptum, *F*. — δια-
 ρέοντας *F*. — καταφερομένους *F*. 7. κοπρᾶτας *E*, qua forma utitur
 etiam Diod. XIX, 18. 8. πασιτίγρις *DFh*. 9. καὶ om. *Dh*.
 10. μετέβαλε *Tzsch*. Cor. de conl. Cas. — τὸ ὄνομα *ald*. — ὁ ante
 βασιλεὺς add. *edd*. 11. μετονομάσας *Kῦρον* Cor. 12. τῇ om.
codd. exc. *D* (in hoc quoque sec. m. deletum) *h*. — περσαίπολις *codd*.
 exc. *D* (αι sup. ε sec. m. add.) *Ei*. — περσαίπολις *codd*. exc. *Dh*. —
 Verba μετὰ — πόλις exciderunt in *codd*., exc. *F*, *edd*. 14. καὶ om.
Dh Tzsch. 15. παραϊτακῶν *CDFh*. 16. μηδείας *CF*. 18. περ-
 σαίπολις *codd*. exc. *DEh*. 19. περσαίπολις *codd*. exc. *DEh*. 20. κα-
 κείνον *C* κακείνοι *moz*. — πόλις *F*. — οἱ Πέρσαι *Dh*.

μένον, κάτω μὲν στερεόν, ἄνω δὲ στέγην ἔχοντα καὶ σηκόν,
 στεγὴν τελείως ἔχοντα τὴν εἴσοδον· δι' ἧς παρελθεῖν εἰσω φη-
 σὶν Ἀριστόβουλος, κελύσαντος τοῦ βασιλέως, καὶ κοσμήσαι
 τὸν τάφον· ἰδεῖν δὲ κλίνην τε χρυσοῦν καὶ τράπεζαν σὺν ἐκπό- 5
 μασι καὶ πύελον χρυσοῦν καὶ ἐσθῆτα πολλὴν κόσμον τε λιθο-
 κόλλητον· κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἐπιδημίαν ταῦτ' ἰδεῖν,
 ὕστερον δὲ συληθῆναι καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομισθῆναι, τὴν δὲ
 κλίνην θραυσθῆναι μόνον καὶ τὴν πύελον, μεταθέντων τὸν νε-
 κρόν, δι' οὗ δῆλον γενέσθαι, διότι προνομευτῶν ἔργον ἦν, οὐχὶ
 A. 1062 τοῦ σατραπίου, καταλιπόντων ἂ μὴ δυνατὸν ἦν ῥαδίως ἐκκο- 10
 μίσαι· συμβῆναι δὲ ταῦτα, καίπερ φυλακῆς περιεκυμένης Μά-
 γων, σίτισιν λαμβανόντων καθ' ἡμέραν πρόβατον, διὰ μηνὸς
 δ' ἵππον. ἀλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου στρατιᾶς εἰς
 Βάκτρα καὶ Ἰνδοὺς πολλά τε ἄλλα νεωτερισθῆναι παρεσκεύασε,
 καὶ δὴ καὶ τοῦθ' ἐν τῶν νεωτερισθέντων ὑπῆρξεν. οὕτω μὲν 15
 οὖν Ἀριστόβουλος εἶρηκε, καὶ τὸ ἐπίγραμμα δὲ ἀπομνημονεύει
 τοῦτο· ὦ ἄνθρωπε, ἐγὼ Κῦρός εἰμι, ὁ τὴν ἀρχὴν τοῖς
 Πέρσαις κτησάμενος καὶ τῆς Ἀσίας βασιλεύς· μὴ
 οὖν φθορῆς μοι τοῦ μνήματος. Ὀνησίκριτος δὲ τὸν
 μὲν πύργον δεκάστεγον εἶρηκε· καὶ ἐν μὲν τῇ ἀνωτάτῳ στέγῃ 20
 κεῖσθαι τὸν Κῦρον· ἐπίγραμμα δ' εἶναι Ἑλληνικόν, Περσικοῖς
 κεχαραγμένον γράμμασιν· ἐνθ' ἂδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος βα-
 σιλεὺς βασιλῆων· καὶ ἄλλο περσίζον πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν.
 8. Μέμνηται δ' Ὀνησίκριτος καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Δαρειῶν τάφου
 γράμμα τόδε· φίλος ἦν τοῖς φίλοις· ἵππεὺς καὶ τοξό- 25
 της ἄριστος ἐγενόμην· κυνηγῶν ἐκράτου· πάντα
 ποιεῖν ἠδυνάμην. Ἄριστος δ' ὁ Σαλαμίνιος πολὺ μὲν ἐστὶ
 νεώτερος τούτων, λέγει δὲ δίστεγον τὸν πύργον καὶ μέγαν, ἐν
 δὲ τῇ Περσῶν διαδοχῇ ἰδρῦσθαι, φυλάττεσθαι δὲ τὸν τάφον·

1. κάτωθεν μοx Cor. — στεραιὸν F στερεὸν D. 4. ἐκπόμασι
 D (o in ω mut. sec. m.). 5. ἰσχήτα E. 7. καὶ τὰ] κατὰ F.
 8. μετατεθέντων F μετατεθῆναι μοx. 9. δι' οὗ] δ' οὗ codd., Tzsch.
 corr. de conl. Tyrwh. 23. βασιλέων Cor. ex Athhiano. — περσίζ-
 ων Dh. — πρὸς om. Dh. 24. τοῦ] τῷ μοx edd. 25. ἐπί-
 γραμμα i, atque ita laud dubie scribendum. 26. γενόμην codd.,
 Xyl. corr.

ἐπίγραμμα δὲ τὸ λεχθὲν Ἑλληνικὸν καὶ ἄλλο Περσικὸν πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν. τοὺς δὲ Πασαργάδας ἐτίμησε Κῦρος, ὅτι τὴν ὑστάτην μάχην ἐνίκησεν Ἀστυάγην ἐνταῦθα τὸν Μῆδον, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας μετήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν καὶ πόλιν ἔκτισε
5 καὶ βασιλείον κατασκεύασε τῆς τίκης μνημεῖον.

9. Πάντα δὲ τὰ ἐν τῇ Περσίδι χρήματα ἐξεσκενάσατο εἰς C. 731
τὰ Σοῦσα, καὶ αὐτὰ θησαυρῶν καὶ κατασκευῆς μεσιά· οὐδὲ
τοῦθ' ἤγειτο τὸ βασιλείον, ἀλλὰ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διενοεῖτο
ταύτην προσκατασκευάζειν· κἀνταῦθα δ' ἔκιντο θησαυροί. φασὶ
10 δέ, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι καὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν
παρὰ ταῦτα μὴ ληφθέντων αὐτὰ τὰ ἐν Σούσοις καὶ τὰ ἐν
Περσίδι τέτταρας μυριάδας ταλάντων ἐξετασθῆναι· τινὲς δὲ
καὶ πέντε λέγουσιν· ἄλλοι δὲ πάντα πάντοθεν συναχθῆναι πα-
ραδεδώκασιν εἰς Ἑκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδας ταλάντων· A. 1063
15 τὰ δὲ Δαρείῳ φυγόντι ἐκ τῆς Μηδίας συνεκκομισθέντα τάλαντα
ὀκτακισχίλια διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτόν.

10. Τὴν γοῦν Βαβυλῶνα ὁ Ἀλέξανδρος προέκρινεν, ὀρῶν
καὶ τῷ μεγέθει πολὺ ὑπερβάλλουσαν καὶ τοῖς ἄλλοις. εὐδαί-
μων δ' οὐσα ἢ Σουσίς, ἔκπυρον τὸν ἀέρα ἔχει [καὶ] καυμα-
20 τήρον, καὶ μάλιστα τὸν περὶ τὴν πόλιν, ὡς φησιν ἐκεῖνος· τὰς
γοῦν σαύρας καὶ τοὺς ὄφεις, θέρους ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου κατὰ
μεσημβρίαν, διαβῆναι μὴ φθάνειν τὰς ὁδοὺς τὰς ἐν τῇ πόλει,
ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι· ὅπερ τῆς Περσίδος μηδαμοῦ
συμβαίνειν, καίπερ νοτιωτέρας οὔσης· λουτρά δὲ ψυχρὰ προ-
25 τεθέντα ἐκθερμαίνεσθαι παραχρῆμα, τὰς δὲ κριθὰς διασπα-
ρείσας εἰς τὸν ἡλίον ἀλεινεσθαι, καθάπερ ἐν τοῖς ἱπνοῖς τὰς

2. ὅτι, et e sup. i sec. m. add., D. 5. τίκης] μνήμης μοχ.

7. τὰ om. E. — καὶ ante κατ. om. E. — καὶ ante οὐδὲ add. E. 8. τὸ om. Cor: ἤγειτο βασιλείον con. Grosk. 9. φασὶ δὲ om. Dh (in hoc post add.) i ald. 10. δὲ post χωρὶς add. Dh (in hoc post del.) i ald. 11. παρὰ] περὶ codd., Cor. corr. recte, sed idem μὴ falso incl. aster. — τὰ ἐν Πέρσοις (sic) post αὐτὰ add. Dh (in hoc tamen punctis suppositis notantur) i. 13. παντάχοθεν E. 15. μηδείας CF. 19. καὶ om. codd. exc. Eiw, Cor. add.: cf. XVI, 740. 20. ἐκεῖνος quo referendum sit, prorsus obscurum est, nec tamen videtur coniectura esse tentandum: haud pauca praeterea negligentiae vestigia in hac Straboniani operis parte offenduntur. 25. θερμαίνεσθαι Dh. 26. ἀλήθεσθαι μοχ

κάχρως· διὸ καὶ ταῖς στέγαις ἐπὶ δύο πήχεις τὴν γῆν ἐπιτιθε-
σθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν μακροῦς
δὲ ποιεῖσθαι τοὺς οἴκους, ἀπορουμένους μακρῶν μὲν δοκῶν,
δεομένους δὲ μεγάλων οἰκῶν διὰ τὸ πνίγος. ἴδιον δὲ τι πά-
σχειν τὴν φοινικίην δοκόν· στερεὰν γὰρ οὖσαν, παλαιουμένην 5
οὐκ εἰς τὸ κάτω τὴν ἔνδοσιν λαμβάνειν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος
κυρτοῦσθαι τῷ βάρει καὶ βέλτιον ἀνέχειν τὴν ὀροφήν. αἴτιον
δὲ τῶν καυμάτων λέγεται τὸ ὑπερκεῖσθαι πρὸς ἄρκτον ὄρη
ὑψηλὰ τὰ προεκδεχόμενα ἅπαντας τοὺς βορείους ἀνέμους· ὑπερ-
πετεῖς δὴ πνιόντες ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων μετέωροί τε τῶν πε- 10
δίων οὐ προσάπτονται, ἀλλὰ παρελεύουσι εἰς τὰ νοτιώτερα
τῆς Σουσίδος· αὕτη δὲ νηγεμίαις κατέχεται, καὶ μάλιστα τότε,
ἤνικα ἐτησίου τὴν ἄλλην γῆν καταπύχουσι ἐκκαυμένην ὑπὸ τῶν
καυμάτων.

11. Πολύσιτος δ' ἄγαν ἐστίν, ὥστε ἑκατοντάχουν δι' ὄμα- 15
λοῦ καὶ κριθῆν καὶ πυρὸν ἐκτρέφειν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διακο-
σιοντάχουν· διόπερ οὐδὲ πνικτὰς τὰς αὐλακας τέμνουσι· πν-
κνούμεναι γὰρ κωλύουσι αἱ ῥίζαι τὴν βλάστην. τὴν δ' ἄμπελον
οὐ φρομένην πρότερον Μακεδόνες κατεφύττευσαν κἀκεῖ καὶ ἐν
Βαβυλώνι, οὐ ταφρεύοντες, ἀλλὰ παττάλους κατασεσιδηρωμέ- 20
C. 732 νους ἐξ ἄκρων πῆπτοντες, εἰτ' ἐξαιροῦντες, ἀντὶ δ' αὐτῶν τὰ
κλήματα καθιέντες εὐθέως. ἡ μὲν δὴ μεσόγαια *πολλάκις, καὶ

ald. φρύγεσθαι Epit. ἄλλεσθαι Cor., coll. Plut. Alex. c. 35, Theophr.
VIII, 11: nihil tamen mutandum, cum ea quae subiiciuntur satis osten-
dant, quo sensu accipiendum sit verbum ἀλεαίνεσθαι. 1. κέγχρως
μοx ald. κέχρως CDh κάχρως E: sed κάχρως exhibet praeter F
etiam Epit. — στάγαις F. — τὴν asteriscis incl. Cor. 2. μικροῦς
Tzsch. de conl. Xyl. 5. φοινικίην D (corr. postea pr. m.) w. 10. δὲ
Dhι γὰρ μοx edd. — τε om. x Cor.: post τῶν coll. codd. rell. exc. E.
11. προσελεύουσι E. 13. ἐκκαυμένην ald. ἐκκαυμένην μοx Cor.
15. δι' ὄλου x. 16. διακοσιοντάχουν F. 19. οἱ ante Μακεδόνες
add. E. 20. ἄτε σεσιδηρωμένους CDFhι ἄτε om. μοx Cor. κατε-
σεσιδηρωμένους x, unde Cor. ad Interpr. Gallicam recte coniecit quod
scripsimus. 21. πῆπτοντες F. 22. Verba πολλάκις — συνίβη ex
§. 12. miro errore in codd. huc translata sunt, atque quae hic excide-
runt τοιαύτη — γούν infra post Σουσιανῆ posita sunt: Cor. ac Grosk.
verum viderunt.

δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως συνέβη* [τοιαύτη· ἢ δὲ παραλία
 τεραγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος· διὰ τοῦτο γοῦν] καὶ φησιν ὁ A. 1064
 Νέαρχος μὴδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν, ἠνίκα τῷ
 στόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς, ὅτι
 5 προσόρμους οὐκ εἶχεν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἴος τ' ἦν τῶν
 ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

12. Γειτνῖα δὲ τῇ Σουσίδι τῆς Βαβυλωνίας ἢ Σιτακηνῇ
 μὲν πρότερον, Ἀπολλωνιάτις δὲ ὕστερον προσαγορευθεῖσα. ἀπὸ
 τῶν ἄρκτων δ' ὑπέρεκινται ἀμφοῖν πρὸς ἕω Ἑλυμαῖοι τε καὶ
 10 Παρατακηνοί, ληστρικοὶ ἄνδρες καὶ ὄρεινῃ τραχείᾳ πεποιδό-
 τεσ· μᾶλλον δ' οἱ Παρατακηνοὶ τοῖς Ἀπολλωνιάταις ἐπίκειν-
 ται, ὥστε καὶ χεῖρον ἐκείνους διατιθέασιν. οἱ δὲ Ἑλυμαῖοι
 κάκεινοισι καὶ τοῖς Σουσίοις, τούτοις δὲ καὶ οἱ Οὐξιοὶ προσ-
 πολεμοῦσιν· ἦττον δὲ νῦν, ὡς εἰκός, διὰ τὴν τῶν Παρθυαίων
 15 ἰσχύν, ὑφ' οἷς εἰσὶν ἅπαντες οἱ ταύτη. εὖ μὲν οὖν πραττόν-
 των ἐκείνων, εὖ πράττουσιν ἅπαντες καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν·
 στασιαζόντων δέ, ὅπερ συμβαίνει πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ'
 ἡμῶν, ἄλλοτ' ἄλλως συμβαίνει καὶ οὐ τὰ αὐτὰ πᾶσι· τοῖς μὲν
 γὰρ συνήνεγκεν ἢ ταραχὴ, τοῖς δὲ παρὰ γνώμην ἀπήντησεν. ἢ
 20 μὲν δὴ χώρα ἢ τε Περσίς καὶ ἢ Σουσιανὴ τοιαύτη. * ἢ δὲ
 παραλία τεραγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος. διὰ τοῦτο γοῦν*

13. Τὰ [δ'] ἔθη τὰ Περσικὰ καὶ τούτοις καὶ Μήδοις τὰ
 αὐτὰ καὶ ἄλλοις πλείοσι, περὶ ὧν εἰρήνασι μὲν πλείους, τὰ δὲ
 καίρια καὶ ἡμῖν λεκτέον. Πέρσαι τοίνυν ἀγάλματα μὲν καὶ
 25 βωμοὺς οὐχ ἰδρύνονται, θύουσι δ' ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τὸν οὐρανὸν
 ἡγούμενοι Δία· τιμῶσι δὲ καὶ Ἥλιον, ὃν καλοῦσι Μίθραν, καὶ
 Σελήνην καὶ Ἀφροδίτην καὶ πῦρ καὶ γῆν καὶ ἀέμενος καὶ
 ὕδωρ· θύουσι δ' ἐν καθαρῷ τόπῳ κατενξάμενοι, παραστησά- A. 1065
 μενοι τὸ ἱερεῖον ἐστεμμένον· μελίσαντος δὲ τοῦ Μάρου τὰ κρέα

5. ἔχειν codd. edd., correcti sensu flagitante. 7. σιτακηνῇ DEFh:
 sed iidem aliis locis simplex τ tuentur. 10. παρατακηνοὶ Dhī. —
 ληστρικοὶ ἄνδρες] τοῖς Ἀπολλωνιάταις C. 11. παρατακηνοὶ Dhī.
 13. κακείνους D. 15. ὑφ' ἧς Dh ὑφ' ἧ i. 20. Verba ἢ δὲ —
 γοῦν ex superioribus male huc translata: v. ad §. 11. 22. δ' om. codd.
 Cor. add. 25. οὐκ F. 26. μίθραν E. 28. καὶ ante παραστησάμενοι
 edd. add. inde a Cas. 29. ἱστεμμένον suspicatur Cor. coll. Herod. I, 132.

τοῦ ὑψηλοῦ τὴν ἱερουργίαν ἀπίασι διελόμενοι, τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἀπονειμάττες μέρος· τῆς γὰρ ψυχῆς φασὶ τοῦ ἱερείου δεῖσθαι τὸν θεόν, ἄλλον δὲ οὐδενός· ὁμοῦς δὲ τοῦ ἐπίπλου τι μικρὸν τιθέασιν, ὡς λέγουσιν τινες, ἐπὶ τὸ πῦρ.

14. Διαφερόντως δὲ τῷ πυρὶ καὶ τῷ ὕδατι θύουσι, τῷ 5
μὲν πυρὶ, προσπιθέντες ξηρὰ ξύλα τοῦ λέπους χωρὶς, πιμελὴν ἐπιπιθέντες ἄνωθεν· εἶθ' ὑφάπτουσιν, ἔλαιον καταχέοντες, οὐ φουσῶντες, ἀλλὰ ῥιπίζοντες· τοὺς δὲ φουσήσας ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας ἢ βόλβιτον θανατοῦσι· τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες εἰς τοῦτον 10
C. 733 σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι, μή τι τοῦ πλησίον ὕδατος αἰμαχθεῖη, ὡς μιανοῦντες· εἶτ' ἐπὶ μυρρίνην ἢ δάφνην διαθέντες τὰ κρέα, ῥάβδοις λεπτοῖς ἐφάπτονται οἱ Μάγοι καὶ ἐπάδουσιν, ἀποσπένδοντες ἔλαιον ὁμοῦ γάλακτι καὶ μέλιτι κεκραμένον οὐκ εἰς πῦρ, οὐδ' ὕδωρ, ἀλλ' εἰς τοῦδαφος· τὰς δ' ἐπαδάς ποι- 15
οῦνται πολὺν χρόνον ῥάβδων μυρικίνων λεπτῶν δέσμην κατέχοντες.

15. Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ (πολὺ γὰρ ἔστι τὸ τῶν Μάγων 20
φῦλον, οἱ καὶ Πύραιθοι καλοῦνται· πολλὰ δὲ καὶ τῶν Περσικῶν θεῶν ἱερά·) οὐδὲ μαχαίρα θύουσιν, ἀλλὰ κορυφῇ τινι, ὡς
A. 1066 ἂν ὑπέρφ τύπτοντες. ἔστι δὲ καὶ Πυραιθεῖα, σηκοὶ τινες ἀξιόλογοι· ἐν δὲ τούτοις μέσοις βωμός, ἐν ᾧ πολλή τε σποδός, καὶ πῦρ ἄσβεστον φυλάττουσιν οἱ Μάγοι· καὶ καθ' ἡμέραν δὲ

7. ἐπιχέοντες ποσ καταχέαντες edd. — οὐ om. F. 9. ἐπιθέ-
τας Dh. 11. καθαροῦ post ὕδατος add. Xyl. 12. μυρρίνην F.
— ἐπιθίντες hi. 13. ἐφάπτονται et e corr. ὑφάπτουσι x, unde
ὑφάπτουσι μο: Cor. suspicatur scribendum esse ἐφαπτόμενοι ὑφάπτουσι,
aptissime conferens Phoenicis versus ap. Athen. XII, p. 530:

οὐ παρὰ Μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνίστησεν,

ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ (i. e. πυρός) ψαύων,

atque ignem accensum aliqua ratione indicari necessarium videtur. —
ἐπάδοντες, omissis ἀποσπένδοντες Dh. 15. οὐδ'] οὐχ codd. exc. x,
in quo οὐκ εἰς, quod rec. Cor.: sed simplicior visa est illa mutatio.
16. μυρικίνων Dhoxx μυρρηκίνων F. 18. γάρ] μάλλον Dh. —
κακῆ ante ἔστι addendum censet Grosk. atque ita vel potius ἔστιν ἐκεῖ
videtur scribendum esse. 21. πυραιθεῖα F πυραθεῖα ποx. 22. σπο-
δός F. 23. καὶ ante καθ' om. C (?) edd.

εἰσιόντες, ἐπάδουσιν ὄραν σχεδόν τι, πρὸ τοῦ πυρὸς τὴν δέ-
σμην τῶν ῥάβδων ἔχοντες, τιάρας περικείμενοι πιλωτάς, κα-
θεικνίας ἐκατέρωθεν μέχρι τοῦ καλύπτειν τὰ χεῖλη τὰς παρα-
γναθίδας. ταῦτα δ' ἐν τοῖς τῆς Ἀναΐτιδος καὶ τοῦ Ὁμανοῦ
5 ἱεροῖς γενόμεσται· τούτων δὲ καὶ σηκοὶ εἰσι, καὶ ξόανον τοῦ
Ὁμανοῦ πομπεύει. ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς ἐωράκαμεν, ἐκεῖνα
δ' ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγεται καὶ τὰ ἐφεξῆς.

16. Εἰς γὰρ ποταμὸν οὗτ' οὐροῦσιν οὔτε νίπτονται Πέρ-
σαι, οὐδὲ λούονται οὐδὲ νεκρὸν ἐμβάλλουσιν οὐδ' ἄλλα τῶν δο-
10 κούτων εἶναι μυσαρῶν. ὅτῳ δ' ἂν θύσῃσι θεῶ, πρώτῳ τῷ
πυρὶ εὖχονται.

17. Βασιλεύονται δ' ὑπὸ τῶν ἀπὸ γένους· ὁ δ' ἀπειθῶν
ἀπομηθεὶς κεφαλὴν καὶ βραχίονα ῥίπτεται. γαμοῦσι δὲ πολ-
λὰς καὶ ἅμα παλλακὰς τρέφουσι πλείους πολυτεκνίας χάριν.
15 τιθείασι δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ἄθλα πολυτεκνίας κατ' ἔτος· τὰ
δὲ τρεψόμενα μέχρι ἐτῶν τεττάρων οὐκ ἄγεται τοῖς γονεῦσιν
εἰς ὄψιν. οἱ δὲ γάμοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας
ἐπιτελοῦνται· παρέρχεται δ' ἐπὶ τὸν θάλαμον, προφαγῶν μῆλον
ἢ καμήλου μυελόν, ἄλλο δ' οὐδὲν τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

20 18. Ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτου καὶ εἰκοστοῦ παι-
δύονται τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ ἰππάζεσθαι καὶ ἀληθεύειν,
διδασκάλοις τε λόγων τοῖς σωφρονεστάτοις χρῶνται, οἳ καὶ τὸ
μυθῶδες πρὸς τὸ συμφέρον ἀνάγοντες παραπλέκουσι, καὶ μέ-
λους χωρὶς καὶ μετ' ὀδῆς ἔργα θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν τῶν ἀρί-
25 στων ἀναδιδόντες. συνάγουσι δ' εἰς ἓνα τόπον, ψόφῳ χαλκοῦ
πρὸ ὄρθρου διεγείροντες ὡς ἐπὶ ἐξοπλισίαν ἢ θήραν· τάξαντες
δ' ἀνὰ πεντήκοντα ἡγεμόνα τῶν βασιλείως τινὰ παιδῶν αὐτοῖς ἢ

3. καὶ ante τὰς add. ald. 4. ταῦτα codd., Cor. corr. — νατ-
τιδος codd., Xyl. corr. — ὀμάνου DFh. 6. ὀμάνου DFh. — ἱερά-
καμεν D. 7. ἄλλαις ante ἱστορίας add. ald., unde Cor. finxit πα-
λακαῖς. 9. ἐμβάλλουσιν CD (?) maxx edd., ἐμβάλλουσιν praeter codd.
rell. exhibet etiam Epit. 10. θεῶν Dh. — πρώτον μουκ. 12. ἀπι-
θῶν F. 14. ποτεκνίας D. 17. ἰσημερίδας F. 18. Mirum est
non addi subiectum, sive ὁ νυμφίος sive aliud verbum simile. 20. εἰ-
κοσι codd., exc. F, edd. 21. καὶ ἀκοντίζων om. hi. 25. παρα-
διδόντες Cor., mutationis tamen se poenitere confessus in nott.

- C. 734 *σαιράπου τρέχοντι καλεύουσιν ἐπεσθαι, χωρίον ἀφορίσαντες τριάκοντα ἢ τετταράκοντα σταδίων. ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ λόγον ἐκάστου μαθήματος, ἅμα καὶ μεγαλοφωμίαν καὶ πνεῦμα καὶ πλευρὰν ἀσκούντες, καὶ πρὸς καῦμα δὲ καὶ πρὸς ψῦχος καὶ ὄμβρους καὶ χειμάρρων διαβάσεις, ὡστ' ἄβροχα φυλάττειν καὶ ὄπλα καὶ ἐσθῆτα, καὶ ποιμαίνειν δὲ καὶ ἀγραυλεῖν καὶ καρποῖς ἀγρίοις* 5
- A. 1067 *χρησθαι, τερμίνθφ δρυοβαλάνοις ἀγράδι. *καλοῦνται δ' οὔτοι Κάρδακες, ἀπὸ κλοπείας τρεφόμενοι· κάρδα γὰρ τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικὸν λέγεται.* ἢ δὲ καθ' ἡμέραν δίαιτα ἄρτος μετὰ τὸ γυμνάσιον καὶ μάζα καὶ κάρδαμον καὶ ἄλων χόνδρος καὶ κρέα 10 ὀπτὰ ἢ ἐφθὰ ἐξ ὕδατος, ποτὸν δ' ὕδωρ. Θηρεύουσι δὲ τᾶννια ἀφ' ἵππων βάλλοντες καὶ τοξεύματα καὶ σφενδοποῦντες. δειλῆς δὲ φυτουργεῖν καὶ ῥιζοτομεῖν ἀσκούσι καὶ ὀπλοποιεῖν καὶ λῖνα καὶ ἄρκυς φιλοτεγγεῖν. οὐχ ἄπτονται δὲ τῶν θηρευμάτων οἱ παῖδες, ἀλλὰ κομίζειν οἴκαδε ἔθος. τίθεται δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως 15 ἄθλα δρόμον καὶ τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις. κοσμοῦνται δ' οἱ παῖδες χρυσῶ, τὸ πυρωπὸν τιθεμένων ἐν τιμῇ· διὸ οὐδὲ νεκρῶ προσφέρουσι, καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ, κατὰ τιμῆν.*

19. *Στρατεύονται δὲ καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ εἰκοσιν ἐτῶν ἕως πενήκοντα, πεζοὶ τε καὶ ἵππεῖς· ἀγορᾶς δὲ οὐχ ἄπτονται· οὔτε 20 γὰρ πωλοῦσιν οὔτ' ὠνοῦνται. ὀπλίζονται δὲ γέρραφ ῥομβοειδεῖ, παρὰ δὲ τὰς φαρέτρας σαγάρεις ἔχουσι καὶ κοπίδας, περὶ δὲ τῆ κεφαλῇ πῆλημα πυργωτόν, θώραξ δ' ἐστὶν αὐτοῖς φολιδωτός. ἐσθῆς δὲ τοῖς ἡγεμόσι μὲν ἀναξυρὶς τριπλῆ, χιτῶν δὲ χειριδωτὸς διπλοῦς ἕως γόνατος, ὁ ὑπερδύτης μὲν λευκός, ἀν- 25 θινὸς δ' ὁ ἐπάνω· ἱμάτιον δὲ θέρουσ μὲν πορφυροῦν ἢ ἀνθι-*

1. *σαιραπῶν F.* 3. *καὶ πλευρὰν om. E.* 7. *Verba καλοῦνται — λέγεται a Strabone non profectia esse recte iudicant Cor. et Grosk.; praeterquam enim quod incommodissime interrumpunt quae de iuvenum educatione exponuntur, Cardaces fuisse homines barbaros a Persis diversos, alii scriptores tradunt.* 8. *κλωπείας D (in hoc verba ἀπὸ — τρεφόμενοι sec. m. sunt add.) ἢ κλωπίας CF.* 10. *κάρδαμα E.* 13. *λίνα F.* 14. *ἄρκυς F.* 16. *ἄλων addendum esse censet Grosk., cum cursus et ipse fuerit quinquertii pars: ac mira certo est loquendi ratio.* 20. *δὲ om. E.* 22. *παρὰ] περὶ E.* 23. *φιλοδωτός F.* 25. *οὔ ante ὁ add. Cor.* 26. *λανθινὸν Cor. e conji. Cas., haud improbabiliter.*

νόν, χειμῶνος δ' ἀνθινόν, τιᾶραι παραπλήσιαι ταῖς τῶν Μάγων, ὑπόδημα κοῖλον διπλοῦν, τοῖς δὲ πολλοῖς χιτῶν ἕως μεσοκνημίου καὶ διπλοῦς, ῥάκος δὲ σινδόνιον τι περὶ τῆ κεφαλῆ· ἔχει δ' ἕκαστος τόξον καὶ σφενδόνην. δειπνοῦσι πολυτελῶς Πέρσαι, 5 τιθέντες καὶ ὀλομελῆ καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα· κόσμος τε λαμπρὸς στρωμνῆς ἐκπωμάτων τε τῶν ἄλλων, ὥστε χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ καταλάμπεσθαι.

20. Ἐν οἴνῳ τὰ μέγιστα βουλεύονται, καὶ βεβαιότερα τῶν ἐν νήψει τίθενται. τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συνανταίτων τοὺς 10 μὲν γνωρίζουσιν καὶ ἰσοτίμους φιλοῦσι προσιόντες, τοῖς δὲ ταπεινότεροις παραβάλλουσι τὴν γνάθον καὶ δέχονται ταύτη τὸ φίλημα· οἱ δ' ἔτι ταπεινότεροι προσκνυοῦσι μόνον. θάπτονται C. 735 δὲ κρηρῶ περιπλάσαντες τὰ σώματα, τοὺς δὲ Μάγους οὐ θά- A. 1068 πτουσιν, ἀλλ' οἰωνοβρότους ἕως· τούτοις δὲ καὶ μητράσι συν- 15 ἔρχεσθαι πάτριον νενόμισται. τοιαῦτα μὲν τὰ ἔθη.

21. Ἔστι δ' ἴσως καὶ ταῦτα τῶν ἐθίμων, ἃ φησι Πολύκριτος. ἐν γὰρ Σούσις ἐκάστῳ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῆς ἄκρας 20 ἰδία πεποιῆσθαι οἰκησιν καὶ θησαυροὺς καὶ παραθέσεις ὧν ἐπράττοντο φόρων, ὑπομνήματα τῆς οἰκονομίας· πράττεσθαι δ' ἐκ μὲν τῆς παραλίας ἀργύριον, ἐκ δὲ τῆς μεσογαίας ἄ. φέ- ρει ἐκάστη χώρα, ὥστε καὶ χρώματα καὶ φάρμακα καὶ τρίχα [ἦ] ἐρέαν ἢ τι τοιοῦθ' ἕτερον καὶ θρέμματα ὁμοίως. τὸν δὲ διατάξαντα τοὺς φόρους Δαρεῖον εἶναι τὸν Μακρόχειρα, καὶ κάλλιστον ἀνθρώπων, πλὴν τοῦ μήκους τῶν βραχιόνων καὶ τῶν 25 πῆγγων· ἄπτεσθαι γὰρ καὶ τῶν γονάτων· τὸν δὲ πλεῖστον χρυ-

1. ἀνθινόν D (e corr. sec. m.) ἀνθινόν, et ei sup. e add., E. — τοῖς EFD (?) hτ (sec. m.) x. 3. καὶ om. Cor. — διπλοῖς F. — σινδονίου, omisso τι, Cor. 4. καὶ δειπνοῦσι x, δειπνοῦσι δὲ Eix Cor. 5. καὶ ante πολλά om. Dh. 6. τε] δὲ D. — καὶ ante τῶν ἄλλων add. x Cor. 7. πάντα λάμπεσθαι e (in marg) Cor. 9. νήψει D (sed e in η mut. sec. m.) Fh, sed η sup. e add. 10. προσιόντας codd., exc. D, edd. 14. οἰωνοβρότους w οἰωνοβρότους codd., exc. C, edd. 16. Πολύκριτος bene comi. Müller (v. Fragm. Polyel. post Arrianum Didot. p. 131). 22. ἦ om. codd. edd., καὶ scripsit Cor. — ἦ τι] εἰ τι hī. 23. καὶ om. Cor. recte, ut videtur: sed omnia haec verba inde a τὸν μακρόχειρα usque ad γονάτων diu suspecta sunt visa, neque ego crediderim a Strabone esse addita. 25. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ χρυσῶν κτλ. ald.

σὸν καὶ ἄργυρον ἐν κατασκευαῖς εἶναι, νομίσματι δὲ οὐ πολλῶ· πρὸς τε τὰς δωρεὰς ἐκεῖνα κεχαρισμένα νομίζειν μᾶλλον καὶ πρὸς κειμηλίων ἀπόθεσιν· τὸ δὲ νόμισμα τὸ πρὸς τὰς χρείας ἀρκοῦν ἱκανὸν εἶναι, κόπτειν δὲ πάλιν τὸ τοῖς ἀναλώμασι σύμμετρον.

22. Τὰ μὲν οὖν ἔθνη σωφρονικὰ τὰ πλείω· διὰ δὲ τὸν 5 πλοῦτον εἰς τρυφήν ἐξέπεσον οἱ βασιλεῖς, ὥστε πυρὸν μὲν ἐξ Ἄσσου τῆς Αἰολίδος μετήεσαν, ὄνον δ' ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον, ὕδωρ δὲ ἐκ τοῦ Εὐλαίου πάντων ἐλαφρότατον, ὥστ' ἐν Ἀττικῇ κοτύλη δραχμῇ ἀφοκότερον εἶναι.

23. Συνέβη δὲ τοῖς Πέρσαις ἐνδοξοτάτοις γενέσθαι τῶν βαρ- 10 βάρων παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων οὐδένας τῶν τῆς Ἀσίας ἀρχάντων Ἕλλήνων ἤρξαν, οὐδ' ἤδεισαν οὐδ' ἐκείνοι τούτους, οὐδ' οἱ Ἕλληνες τοὺς βαρβάρους, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐκ τῆς πόρωθεν ἀκοῆς. Ὅμηρος γοῦν οὔτε τὴν τῶν Σύρων οὔτε τὴν τῶν Μήδων ἀρχὴν οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἄν, Θήβας Αἰγυπτίας ὀνο- 15 μάζων καὶ τὸν ἐκεῖ καὶ τὸν ἐν Φοινίκη πλοῦτον, τὸν ἐν Βαβυλῶνι καὶ Νίνῳ καὶ Ἐκβατάνοις παρεσιώπησε. πρῶτοι δὲ Πέρσαι καὶ Ἕλλήνων ἐπῆρξαν, Λυδοὶ δὲ ἐπῆρξαν μὲν, ἀλλ' οὔτε τῆς Ἀσίας ὅλης ἐπάρξαντες, ἀλλὰ μέρους τινὸς μικροῦ, τοῦ ἐντὸς Ἄλλος μόνον, καὶ ταῦτ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον τὸν κατὰ Κροῖσον 20 καὶ Ἀλυάττην. κρατηθέντες δ' ὑπὸ Περσῶν, εἰ καὶ τι τῆς

A. 1069 δόξης ἦν αὐτοῖς, ἀφηρέθησαν τοῦθ' ὑπ' ἐκείνων. Πέρσαι δ', ἀφ' οὗ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθύς καὶ Λυδῶν ἐκράτησαν καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ὑπηκόους ἔσχον· ὕστερον δὲ καὶ διέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἠττηθέντες πολλοῖς † καὶ 25

C. 736 πολλάκις ἀγῶσιν, ὅμως διετέλεσαν τὴν Ἀσίαν μέχρι τῶν ἐπὶ θαλάττῃ τόπων κατέχοντες, ἕως ὑπὸ Μακεδόνων κατεπολεμήθησαν.

3. δὲ om. C. 7. ἄσου Dh. 9. ἀφοκότερον Dh ἀφοκότερον F ἀφοκώτερον C. 12. οὐτ' ἐκείνοι Cor. 13. οὐθ' οἱ Cor. 15. ἄν om. hē. 17. καὶ Νίνῳ om. ποx νελλω CDFhσwx σούσοις i. 18. καὶ om. Cor. 19. ἐπάρξαντες om. ποx Cor. 20. ἐπ' ὀλίγων χρόνων τῶν CDhμοx ἐπ' ὀλίγον χρόνον τῶν F τὸν om. E. 21. τῆς ast. incl. Cor. 25. καὶ ante διέβησαν om. Cor. — πολλοῖς καὶ πολλάκις (sic) ἀγῶσιν καὶ πολλάκις F πολλοῖς ἀγῶσιν καὶ πολλάκις ποx edd., parum arte: equidem πολλάκις mutaverim in μεγάλοις.

24. Ὁ μὲν οὖν εἰς τὴν ἡγεμονίαν καταστήσας αὐτοὺς Κῦ-
 ρος ἦν· διαδεξάμενος δὲ τοῦτον Καμβύσης υἱὸς ὑπὸ τῶν Μά-
 γων κατελύθη· τούτους δ' ἀνελόντες οἱ ἐπτά Πέρσαι Δαρεῖω
 τῷ Ὑστάσπew παρέδωσαν τὴν ἀρχήν· εἴθ' οἱ ἀπὸ τούτου δια-
 5 δεχόμενοι κατέληξαν εἰς Ἄρσην, ὃν ἀποκτείνας Βαγῶς ὁ εὐ-
 νοῦχος κατέστησε Δαρεῖον, οὐκ ὄντα τοῦ γένους τῶν βασιλέων.
 τοῦτον δὲ καταλύσας Ἀλέξανδρος αὐτὸς ἤρξε † δέκα ἢ ἑν-
 δεκα ἔτη· εἴτ' εἰς πλείους τοὺς διαδεξαμένους καὶ τοὺς ἐπιγό-
 νους τούτων μερισθεῖσα ἡ ἡγεμονία τῆς Ἀσίας διελύθη· συν-
 10 ἔμεινε δ' ὅσον πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς διακοσίοις ἔτη. νῦν δ' ἤδη
 καθ' αὐτοὺς συνεστῶτες οἱ Πέρσαι βασιλέας ἔχουσιν ὑπηκόους
 ἑτέροις βασιλεῦσι, πρότερον μὲν Μακεδόσι, νῦν δὲ Παρθυαίοις.

2. ὁ ante υἱός add. Cor. 3. ἐπτά] ἕπειτα F. — δαρίω F.
 4. ὑστάσπου ald., quod cum Tzsch. ex codd. auctoritate mutavisset de-
 nuo rec. Cor.: cf. XVI, 737. 5. ἄρσην F. — μαγῶς Dh. 7. δώ-
 δεκα Dh Cor. verba ἢ ἑνδεκα asteriscis includens, coll. Arrh. Exp. Alex.
 VII, 28, Diod. XVII, 117: nec credibile videtur Strabonem scripsisse
 quae vulgo leguntur. 11. κατ' αὐτοὺς Dh. — ὑπηκόοις F. 12. In
 fine libri exhibent CDFV haec: ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ βιβλίῳ λέγει περὶ
 τῆς Ἰνδικῆς καὶ Ἀριανῆς καὶ περσίδος καὶ σούσων, iisque praemittuntur
 praeterea in F ea, quae leguntur initio libri XVI usque ad Βαβυλωνίαν.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΤΟΥ ἙΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Τὸ ἑκαδέκατον περιέχει τὴν Ἀσσυρίων χώραν, ἐν ἣ βαβυλῶν καὶ Νισίβις, πόλεις μέγισται, καὶ τὴν Ἀδιαβηνήν καὶ Μεσοποταμίαν, Συρίαν πᾶσαν, Φοινίκην, Παλαιστίνην, Ἀραβίαν πᾶσαν καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ *ἦ*⁵ συνάπτει καὶ τὴν Σαρακηνῶν, ἣν Σικηνῆτιν καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακειμένην τῇ τε νεκρᾷ θαλάσσῃ καὶ τῇ ἔρυθρᾷ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ἙΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

CAPUT I.

10

A. 1070 1. Τῇ δὲ Περσίδι καὶ τῇ Σουσιανῇ συνάπτουσιν οἱ Ἀσσύριοι· καλοῦσι δ' οὕτω τὴν Βαβυλωνίαν καὶ πολλὴν τῆς κύκλω γῆς, ἣς ἐν μέρει καὶ ἡ Ἄτουρῖα ἐστίν, ἐν ἧπερ ἡ Νίνος καὶ ἡ Ἀπολλωνιάτις καὶ Ἐλυμαῖοι καὶ Παραιτάκαι καὶ ἡ περι

1. Argumentum om. F. 2. ἑκαδεκάτου D ἑκαιδεκάτου codd., Cor. corr. 3. ἑκαιδεκάτου D ἑκαιδεκάτον codd., Cor. corr. — περι codd. exc. w, in quo περιέχει. — ἄσσυρίαν mi ἄσσύριον CDhouxz: quod recepi, est in w. — χώραν] γῆν edd. 4. Νισίβις] Νίνος Cor. 6. ἦ unciis incl. Cas., om. Tzsch. Cor. — τῶν ante Σαρακηνῶν add. C. 7. νεκρᾷ] ἡμετέρα Cor. — Aliud argumentum in marg. inferiore D minio scriptum est pr. m. in hunc modum: τοῦ ἑκαδεκάτου: ἄτουρῖα. ἀπολλωνιάτις (sic). ἔλυμαῖοι. παραιτάκαι. χωνίτις (sic). δολομηνή. καλαχνηοὶ. γαζηνή. ἀδιαβηνή. γορδιαῖοι. νισίβις. μυγδόνες. 11. δὲ om. h ald. 12. οὕτως CDFxz. 13. νίνος codd. (sic const.) Cor. corr.

τὸ Ζάγρον ὄρος Χαλωνίτις καὶ τὰ περὶ τὴν Νίνον πεδία, Δο-
 λομηγή τε καὶ Καλαχηγή καὶ Χαζηνή καὶ Ἀδιαβηνή, καὶ τὰ A. 1071
 τῆς Μεσοποταμίας ἔθνη τὰ περὶ Γορδουαίους καὶ τοὺς περὶ
 Νίσιβιν Μυθδόνας μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ τὸν Εὐφρά-
 5 την καὶ τῆς πέραν τοῦ Εὐφράτου πολλή, ἣν Ἄραβες κατέχουσι,
 καὶ οἱ ἰδίως ὑπὸ τῶν νῦν λεγόμενοι Σύροι μέχρι Κιλικίων καὶ
 Φοινίκων καὶ Ἰουδαίων καὶ τῆς θαλάττης τῆς κατὰ τὸ Αἰ- C. 737
 γύπτιον πέλαγος καὶ τὸν Ἰσικὸν κόλπον.

2. Δοκεῖ δὲ τὸ τῶν Σύρων ὄνομα διατεῖναι ἀπὸ μὲν τῆς
 10 Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Ἰσικοῦ κόλπου, ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι
 τοῦ Εὐξείνου τὸ παλαιόν. οἱ γοῦν Καππαδόκες ἀμφοτέροι, οἳ
 τε πρὸς τῷ Ταύρω καὶ οἱ πρὸς τῷ Πόντῳ, μέχρι νῦν Λευκό-
 σουροι καλοῦνται, ὡς ἂν ὄντων τινῶν Σύρων καὶ μελάνων·
 οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· λέγω δὲ Ταῦρον, μέχρι τοῦ
 15 Ἀμανοῦ διατεῖνων τοῦνομα. οἱ δ' ἱστοροῦντες τὴν Σύρων ἀρ-
 χὴν ὅταν φῶσι Μήδους μὲν ὑπὸ Περσῶν καταλυθῆναι, Σύρους
 δὲ ὑπὸ Μήδων, οὐκ ἄλλους τινὰς τοὺς Σύρους λέγουσιν, ἀλλὰ
 τοὺς ἐν Βαβυλωνίᾳ καὶ Νίνῳ κατεσκευασμένους τὸ βασιλείου·
 ὧν ὁ μὲν Νίνος ἦν ὁ τὴν Νίνον ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ κτίσας, ἡ δὲ
 20 τούτου γυνή, ἣπερ καὶ διεδέξατο τὸν ἄνδρα, Σεμείραμις· ἥς
 ἐστὶ κτίσμα ἢ Βαβυλών. οὗτοι δὲ ἐκράτησαν τῆς Ἀσίας, καὶ
 τῆς Σεμειράμιδος, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλωνίᾳ ἔργων, πολλὰ *δὲ*
 καὶ ἄλλα κατὰ πᾶσαν γῆν σχεδὸν δεικνύται, ὅση τῆς ἠπειροῦ

1. ζάγρον E ζάγριον Dhix Tzsch. Cor. — χαωνίτις codd. exc. D, in quo est χαλωνίτης: verum vidit Cas. coll. XI, 529, Polyb. V, 54, 7, Dionys. Perieg. 1014, Plin. H. N. VI, 27. — δολομηγή D. 2. γαζηνή D χαζηνή F. 3. γορδουαίους C. 5. πολλῆς codd. edd., sed flagitante sensu mutare non dubitavi. 6. ἰουδαίων post νῦν add. sw. 7. Ἰουδαίων] λιβύων codd, sed in marg. Fx pr. m. add. καὶ ἰουδαίων, in marg. C add. ἰουδαίων, denique in x scriptum est καὶ ἰουδαίων καὶ λιβύων quod recepit Cor. At Libyes, quos ab Aegyptiis Strabo constanter distinguit, ab his partibus plane alieni sunt: quapropter alteram scripturam in optimis codd. oblatam atque a Du Theilio et Grosk. commendatam recepi. 11. καππαδόκαι ποx. 14. Hoc loco in marg. Dhmw leguntur haec: τοῦτο νῦν μαῦρον ὄρος φασί. 15. τὸ ὄνομα E. 19. αὐτουρά F. 20. σεμείραμις CFh (ex corr.). 22. σεμειράμιδος CF. — δὲ om. E Cor.: nec ferri potest. 23. ὅσα Dh.

ταύτης ἐστί, τὰ τε χόματα, ἃ δὴ καλοῦσι Σεμειράμιδος, καὶ τείχη καὶ ἐρυμάτων κατασκευαὶ καὶ συρίγγων τῶν ἐν αὐτοῖς καὶ ὑδρείων καὶ κλιμάκων καὶ διωρύγων ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις καὶ ὁδῶν καὶ γεφυρῶν. ἀπελιπον δὲ τοῖς μεθ' ἑαυτούς τὴν ἀρχὴν μέχρι † τῆς Σαρδαναπάλου καὶ Ἀρβάκον· μετέστη δ' 5 εἰς Μήδους ὕστερον.

3. Ἡ μὲν οὖν Νίρος πόλις ἠφανίσθη παραχορῆμα μετὰ τὴν τῶν Σύρων κατάλυσιν. πολὺ δὲ μείζων ἦν τῆς Βαβυλῶνος, ἐν πεδίῳ κειμένη τῆς Ἀτουρίας· ἢ δ' Ἀτουρία τοῖς περὶ Ἄρβηλα τόποις ὁμορός ἐστι, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν. 10 τὰ μὲν οὖν Ἄρβηλα τῆς Βαβυλωνίας ὑπάρχει, † ἃ κατ' αὐτὴν ἐστίν· ἐν δὲ τῇ περὶ τοῦ Λύκον τὰ τῆς Ἀτουρίας πεδία τῇ
A. 1072 Νίρω περιέκειται. ἐν δὲ τῇ Ἀτουρίᾳ ἐστὶ Γαυγάμηλα κόμη, ἐν ἣ συνέβη νικηθῆναι καὶ ἀποβαλεῖν τὴν ἀρχὴν Δαρσίων. ἐστὶ μὲν οὖν τόπος ἐπίσημος οὗτος καὶ τοῦνομα· μεθερμηνευθὲν 15

1. σεμειράμιδος *CF*. 2. Ad voc. συρίγγων in marg. *D* sec. m. add.: ἃς ἢ ἰδιῶτις γλῶσσα ἕξερεμπούλους θρυλεῖ: eadem leguntur in marg. *h* ita tamen ut ἕξερεμπούλους distractum sit in τοὺς ἕξερεμπούλους: cf. de hoc vocabulo *Cor.* not. ad h. l. 3. διωρύγων codd. (?) edd.: alteram tamen scripturam ab opti. codd. constanter fere servatam et hic praetuli. 4. ἀπέλιπον *F*. — τοῖς] τοὺς *DFh*. 5. τῆς] τοῦ *E*. — σαρδαναπάλου *CD*. — ἄρβάκον codd., *Cas.* corr.: qui recte simul observat verba haec Strabonis obscuriora esse. Mirabilis iam haec Sardapanali atque Arbacia connexio, sed mirabilior videbitur propter praemisum articulum τῆς: quem mutare cum *E* nemo audebit. Neque tamen, id quod unum restat, subaudire licebit ἀρχῆς. Suspiciari igitur possis μάχης excidisse post Ἀρβάκον, cui errori ansam praebere potuit proximarum literarum similitudo. Sed ne hoc quidem valde mihi placere fateor. 6. ὕστερον] σήμερον *Dh*. 7. νίρων *CDFh*ω, *Cas.* corr.: nisi forte scribendum videtur *Νιρών*, quod tamen minus aptum foret. — ἠφανίσθη *F*. — μετὰ] κατὰ *Es*, haud male. 8. τῶν om. *Dh*. 9. κειμένης *F*. — ἄρβηλα *Ds*. 10. ὁμοίος codd. exc. *Exx* (ex corr.). — μεταξὺ τὸν λύκον ἔχουσα *F*. 11. καθ' αὐτὴν *CEF* κατ' αὐτὸν *Cor.* infelicissime, cum Arbela non ad Lycum fluvium essent sita (v. §. 4.): neque tamen quae in codd. leguntur sensum praebent, qui ferri possit: suspicari possis excidisse καὶ ante ἃ ita, ut haec verba significarent loca circum Arbela sita; de αὐτὴν ad τὰ Ἄρβηλα relato cf. VIII, 340. 360. 385. X, 450. XI, 517. 15. οὐκ ante ἐπίσημος add. *Cor.* et quod Gaugamela a Strabone ipso mox traditur

γάρ ἐστι καμήλου οἶκος· ὠνόμασε δ' οὕτω Δαρείος ὁ Ὑστάσπεω, κτήμα δούς εἰς διατροφήν τῇ καμήλῳ τῇ συνεκπεπονηκῖα μάλιστα τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τῆς ἐρήμου Σκυθίας μετὰ τῶν φορτίων, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ διατροφή τῷ βασιλεῖ. οἱ μέντοι
 5 Μακεδόνες, τοῦτο μὲν ὀρῶντες κώμιον εὐτελές, τὰ δὲ Ἀρβηλα κατοικίαν ἀξιόλογον, κτίσμα, ὡς φασιν, Ἀρβήλου τοῦ Ἀθμονέως, περὶ Ἀρβηλα τὴν μάχην καὶ νίκην κατεφήμισαν καὶ τοῖς συγγραφεῦσιν οὕτω παρέδωκαν.

4. Μετὰ δὲ Ἀρβηλα καὶ τὸ Νικατόριον ὄρος (ὃ προσωνό-
 10 μασεν Ἀλέξανδρος, νικήσας τὴν περὶ Ἀρβηλα μάχην) ὁ Κάπρος ἐστὶ ποταμὸς ἐν ἴσῳ διαστήματι, ὅσῳ καὶ ὁ Λύκος· ἡ δὲ χώρα Ἀρτακηνῆ λέγεται. περὶ Ἀρβηλα δὲ ἐστὶ καὶ Δημητριάς C. 738 πόλις· εἰθ' ἡ τοῦ νάφθα πηγὴ καὶ τὰ πυρὰ καὶ τὸ τῆς Αναΐας ἱερὸν καὶ Σαδράκαι, τὸ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπεω βασιλείου, καὶ

esse κώμιον εὐτελές et ab Arrh. (v. Exped. Alex. VII, 11.) χῶρος οὐκ ὀνομαστός: sed falsam eius esse opinionem, evincitur ex iis quae opponuntur οἱ μέντοι Μακεδόνες κτλ. — τὸ ὄνομα F. 1. γάρ om. Ex Cor., sublata distinctione post τοῦνομα. — ὀστάσπεω (sic) F ὑστάσπου ald. Cor.: v. ad XV, 737. 2. συμπεπονηκῖα μοx Cor. 3. κατὰ ante τὴν ὁδὸν add. μοx Cor. 5. Hoc loco in marg. F pr. m. add. κωμύδριον, quod tamen inferioris est Graecitatis. 6. φησιν Cw. ἄρβυλου Dh. — ἀσθμονέως D. 7. ἄρβυλα Dh. — τὴν ante νίκην add. E. 9. ἄρβηλαν F ἄρβυλα Dh. 10. μάχην] νίκην E. — ὁ om. E. 12. Ἀρτακηνῆ cum hoc uno loco commemoretur, diu pro suspecto habitum est: inde Grosk. Cellarium (v. Geogr. Ant. I, 771.) secutus Ἀρβηληνῆ scribendum esse suspicatur, eandem intelligens regionem, quam Arbelitin nominant Ptolem. VI, 1, Plin. H. N. VI, 13 s. 16: nusquam tamen invenitur illa nominis gentilicii forma, nec obtrudere eam Straboni licebit. Probabilius mihi quidem videtur Strabonem scripsisse Ἀδιαβηνῆς, cuius partem Arbelitin fuisse Plin. tradit l. c., cui concinunt quae leguntur infra p. 739. 745. 13. εἰθ' ἡ] ἡ τε Cor. — καὶ τὰ πυρὰ om. Dhi. — ἀνείας codd., Xyl. mut.: Ανατιδος scribendum esse censet Cas., nec dubium est, quin intelligenda sit haec dea; Grosk. contra codd. scripturam servandam censet, cum complures illius nominis formae apud scriptores Graecos inveniantur ita corruptae, ut librariorum erroris accusare non liceat. Nihilominus, cum ε et αι saepissime confundantur, eam malui retinere scripturam, quae proxime accederet ad veram. 14. τοῦ ante Δαρείου add. E. — Ὑστάσπου ald. Cor.

ὁ Κυπαρισσῶν καὶ ἡ τοῦ Κάπρου διάβασις, συνάπτουσα ἤδη Σελενκειά καὶ Βαβυλῶνι.

5. Ἡ δὲ Βαβυλῶν καὶ αὐτὴ μὲν ἴσιν ἐν πεδίῳ, τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε σταδίων, πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν δύο καὶ τριάκοντα, ὕψος δὲ τῶν μὲν μεσοπυργίων πήχεις πενήκοντα, τῶν δὲ πύργων ἐξήκοντα, ἡ δὲ πάροδος τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους, ὡς τέθρυπα ἐναγτιοδρομεῖν ἀλλήλοις ῥαδίως· διόπερ τῶν ἐπὶ θεαμάτων λέγεται καὶ τοῦτο καὶ ὁ κρεμαστὸς κῆπος, ἔχων ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἐκάστην πλευρὰν τετάρων πλέθρων· συνέχεται δὲ ψαλιδώμασι καμαρωτοῖς, ἐπὶ πεττῶν ἰδρυσμένοις κυβοειδῶν ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις· οἱ δὲ πεττοὶ κοῖλοι πλήρεις γῆς, ὥστε δέξασθαι φυτόν τε δένδρων τῶν μεγίστων, ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεσκευασμένοι καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ ψαλίδες καὶ τὰ καμαρώματα. ἡ δ' ἀνωτάτω στέγη προσβάσεις κλιμακωτὰς ἔχει, παρακειμένους δ' αὐταῖς καὶ κοχλίας, δι' ὧν τὸ ὕδωρ ἀνήγον εἰς τὸν κῆπον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου συνεχῶς οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι. ὁ γὰρ ποταμὸς διὰ μέσης ῥεῖ τῆς πόλεως σταδιαῖος τὸ πλάτος· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ ὁ κῆπος. ἔστι δὲ καὶ ὁ τοῦ Βήλου τάφος αὐτόθι, νῦν μὲν κατεσκευασμένος, Ξέρξης δ' αὐτὸν κατέσπασεν, ὡς φασιν· ἦν δὲ πυραμῖς τετράγωνος ἐξ ὀπτῆς πλίνθου, καὶ αὐτὴ σταδιαία τὸ ὕψος, σταδιαία δὲ καὶ ἐκάστη τῶν πλευρῶν· ἦν Ἀλέξανδρος ἐβούλετο ἀνασκευάσαι, πολὺ δ' ἦν ἔργον καὶ πολλοῦ χρόνου (αὐτὴ γὰρ ἡ χυῖς εἰς ἀνακάθαρσιν μυρίοις ἀνδράσι δυεῖν μηνῶν ἔργον ἦν), ὥστ' οὐκ ἔφθη τὸ ἐργον ἐπιτελέσαι· παραχρηῖμα γὰρ ἡ νόσος καὶ ἡ τελευταία συνέπεσε τῷ βασιλεῖ. τῶν δ' ὕστερον οὐδεὶς ἐφρόντισεν· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ὀλιγορήθη καὶ κατήρειψαν τῆς πόλεως τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' ὁ χρόνος καὶ ἡ τῶν Μακεδόνων ὀλιγογρία περὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ μάλιστα ἐπειδὴ τὴν Σελενκειαν ἐπὶ τῷ

3. καὶ om. E. — αὐτῆ codd. edd. 4. ἐξήκοντα a Strabone scriptum esse post complures alios rectissime coniecerunt Letronn. et Grosk., quos vid. ad h. l. 7. τοῖς] τῆς C. — ὥστε Dhé Cor. 13. ὀπτῆς F. — λίθου μοχ. 20. κατεσκευασμένος F. 25. μυρίων ἀνδρῶν hi. 28. κατήρειψαν CD (pr. m., sed sec. m. corr.). 29. δ' ὁ] δὲ codd. exc. F.

Τίγρει πλησίον τῆς Βαβυλῶνος ἐν τριακοσίοις πον σταδίοις ἐπέχισε Σέλευκος ὁ Νικάτωρ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἅπαντες περὶ ταύτην ἐσπούδασαν τὴν πόλιν καὶ τὸ βασιλεῖον ἐνταῦθα μετήνεγκαν· καὶ δὴ καὶ νῦν ἡ μὲν γέγονε Βαβυλῶνος μείζων, ἡ δ' ἔρημος ἢ πολλή, ὥστ' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἂν ὀκνησαί τινα εἰπεῖν, ὅπερ ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ·

ἐρημία μεγάλη ὅτιν ἡ Μεγάλη πόλις.

διὰ δὲ τὴν τῆς ὕλης σπάνιν ἐκ φοινικίων ξύλων αἱ οἰκοδομαὶ C. 739
 10 συντελοῦνται καὶ δοκοῖς καὶ στύλοις· περὶ δὲ τοὺς στύλους στρέφοντες ἐκ τῆς καλάμης σχοινία περιτιθέασιν, εἰτ' ἐπαλείφοντες χρώμασι καταγράφουσι, τὰς δὲ θύρας ἀσφάλτω· ὑψηλαὶ δὲ καὶ αὐταὶ καὶ οἱ οἴκοι, καμαρωτοὶ πάντες διὰ τὴν ἀξυλίαν. ψιλὴ γὰρ ἡ χώρα καὶ θαμνώδης ἢ πολλή πλην φοινικος· οὗτος δὲ πλεῖστος ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ, πολὺς δὲ καὶ ἐν Σούσοις καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ Περσίδι καὶ ἐν τῇ Καρμανίᾳ. κεράμφ δ' οὐ χρώνται· οὐδὲ γὰρ κατομβροῦνται. παραπλήσια δὲ καὶ τὰ ἐν Σούσοις καὶ τῇ Σιτακηνῇ.

6. Ἀφώριστο δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ κατοικία τοῖς ἐπιχω-
 20 ρίοις φιλοσόφοις, τοῖς Χαλδαίοις προσαγορευομένοις, οἱ περὶ ἀστρονομίαν εἰσὶ τὸ πλεόν· προσποιοῦνται δὲ τινες καὶ γενεθλιολογεῖν, οὓς οὐ καταδέχονται οἱ ἕτεροι. ἔστι δὲ καὶ φῦλόν τι τὸ τῶν Χαλδαίων καὶ χώρα τῆς Βαβυλωνίας ὑπ' ἐκείνων οἰκουμένη, πλησιάζουσα καὶ τοῖς Ἄρασι καὶ τῇ κατὰ Πέρσας
 25 λεγομένῃ θαλάττῃ. ἔστι δὲ καὶ τῶν Χαλδαίων τῶν ἀστρονομικῶν γένῃ πλείω· καὶ γὰρ Ὀρχηνοὶ τινες προσαγορεύονται καὶ Βορσιπηνοὶ καὶ ἄλλοι πλείους, ὡς ἂν κατὰ αἰρέσεις, ἄλλα καὶ ἄλλα νέμοντες περὶ τῶν αὐτῶν δόγματα. μέμνηται δὲ καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐρίων οἱ μαθηματικοί, καθάπερ Κιδήνα τε καὶ
 30 Ναβουριανοῦ καὶ Σουδίνου· καὶ Σέλευκος δ' ὁ ἀπὸ τῆς Σελευκείας Χαλδαῖός ἐστι καὶ ἄλλοι πλείους ἀξιόλογοι ἄνδρες.

1. τριγριδι (sic) E τίγρι ox. 8. ἐστὶν codd. exc. F. — μεγάλο-
 πολις E. 9. φοινικίων ox. 12. καταβάπτουσι Dh. 15. δὲ ante
 καὶ om. E. 18. ἐν ante τῇ add. edd. inde a Cas. 19. Βαβυλῶνι conii.
 haud male Grosk. haud improbabilit. 21. γενεθλιολογεῖν F. 22. οὐκ
 ἀποδέχονται bene conii. Meinek. 23. τὸ om. Cor. 29. κιδηρᾶ F.

7. Τὰ δὲ Βόρσιπα ἱερὰ πόλις ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, λινουργεῖον μέγα. πληθύνουσι δὲ ἐν αὐτῇ τυκτερίδες μείζους πολὺ τῶν ἐν ἄλλοις τόποις· ἀλίσκονται δ' εἰς βρῶσιν καὶ ταριχεύονται.

8. Περιέχεται δ' ἡ χώρα τῶν Βαβυλωνίων ἀπὸ μὲν τῆς 5
ἡοῦς ὑπὸ τε Σουσίων καὶ Ἐλυμαίων καὶ Παραϊτακηῶν, ἀπὸ
δὲ τῆς μεσημβρίας ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῶν Χαλ-
δαίων μέχρι Ἀράβων τῶν Μεσηνῶν, ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ὑπὸ
τε Ἀράβων τῶν Σκηνητιῶν μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς καὶ τῆς Γορ-
δουαίας, ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ὑπὸ τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων 10
μέχρι τοῦ Ζάγρου καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἔθνων.

9. Διαρρεῖται δ' ὑπὸ πλειόνων μὲν ποταμῶν ἡ χώρα, με-
γίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς
Ἰνδικοὺς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν κατὰ τὰ τότια μέρη τῆς
Ἀσίας οἱ ποταμοί· ἔχουσι δ' ἀνάπλους, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὠπιν 15
καὶ τὴν νῦν Σελεύκειαν (ἡ δὲ Ὠπις κώμη ἐμπόριον τῶν κύκλω
τόπων), ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα, πλειόνων ἢ τρισχιλίων σταδίων.

C. 740 οἱ μὲν οὖν Πέρσαι τοὺς ἀνάπλους ἐπίτηδες κωλύειν θέλοντες,
A. 1075 φόβῳ τῶν ἕξωθεν ἐφόδων, καταράκτας χειροποιήτους κατα-
σκευάκεισαν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐπιῶν, ὅσους οἴος τε ἦν, ἀνε- 20
σκευάσε, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπὶ τὴν Ὠπιν. ἐπεμελήθη δὲ καὶ
τῶν διωρύγων· πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐφράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν
τοῦ θέρους, ἀπὸ τοῦ ἕαρος ἀρξάμενος, ἤνικα τήκονται αἱ χιό-
νες αἱ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ὥστ' ἀνάγκη λιμνάζειν καὶ κατα-
κλύζεσθαι τὰς ἀρούρας, εἰ μὴ διοχετεύει τις ταφρεῖαις καὶ διώ- 25
ρυξι τὸ ἐκπίπτον τοῦ ῥοῦ καὶ ἐπιπολάζον ὕδωρ, καθάπερ καὶ
ἐν Αἰγύπτῳ τὸ τοῦ Νεῖλου· ἐντεῦθεν μὲν οὖν αἱ διώρυγες γε-

6. σοῦσων D. — καὶ ante Ἐλυμαίων om. E. 8. καὶ ante μέχρι
add. F. — Μεσηνῶν F ἀλεσηνῶν codd. rell., Cor. corr. de conl. Le-
tronnii, coll. II, 84. — ὑπὸ] ἀπὸ E. 9. σκηνητιῶν D (e corr.
m. sec.) Eh. — διαβηνῆς F. 12. διαρρεῖται F. 14. ἰνδοῦς F, sed
in marg. pr. m. add. ἰνδικούς. 15. οἱ μὲν Dh. 16. ἐμποριῶν C
ἐμπορείων Dh ἐμπορείον ποx edd. 18. ἐπίτηδες Dh. — ἐθέλοντες
ald. Cor. 19. καταρράκτας codd., exc. F, edd. 22. διωρύγων ποx
edd. 24. λιμνάζεσθαι Dh. 25. διοχετεύει edd. 26. ῥοῦ]
ῥεῦματος C sed ῥοῦ supra additum. 27. διώρυγες ποx edd.

γένηται. χρεία δέ ἐστιν ὑπουργίας μεγάλης· βαθεῖα γὰρ ἡ γῆ καὶ μαλακὴ καὶ εὐένδοτος, ὥστε καὶ ἐκσύρεται ῥαδίως ὑπὸ τῶν ῥευμάτων καὶ γυμνοῖ τὰ πεδία, πληροὶ δὲ τὰς διώρυγας καὶ τὰ στόματα αὐτῶν ἐμφράττει ῥαδίως ἡ χοῦς· οὕτω δὲ
 5 συμβαίνει πάλιν τὴν ὑπέρχουσιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ πρὸς τῆ θαλάττῃ πεδία ἐκπίπτουσιν λίμνας ἀποτελεῖν καὶ ἔλη καὶ καλαμῶνας, ἐξ ὧν καλάμινα πλέκεται παντοῖα σκεύη, τὰ μὲν ὑγροῦ δεκτικά, τῆ ἀσφάλτῳ περιλειφόντων, τοῖς δ' ἄλλοις ψιλῶς χρωμένων· καὶ ἰστία δὲ ποιοῦνται καλάμινα, ψιάθους
 10 ἢ ῥυπὶ παραπλήσια.

10. Τὸ μὲν οὖν παντάπασιν κωλύειν τὴν τοιαύτην πλήμμυραν οὐχ οἷόν τε ἴσως, τὸ δὲ τὴν δυνατὴν προσφέρειν βοήθειαν ἡγεμόνων ἀγαθῶν ἐστιν. ἡ δὲ βοήθεια αὕτη τὴν μὲν πολλὴν παρέκχυσιν ἐμφράξει κωλύειν, τὴν δὲ πλήρωσιν, ἣν ἡ
 15 χοῦς ἐργάζεται, τούναντίον ἀνακαθάρσει τῶν διωρῶν καὶ ἐξανοῖξει τῶν στομάτων. ἡ μὲν οὖν ἀνακάθαρσις ῥαδία, ἡ δὲ ἐμφραξις πολυχειρίας δεῖται· εὐένδοτος γὰρ οὕσα ἡ γῆ καὶ μαλακὴ τὴν ἐπιφορηθεῖσαν οὐχ ὑπομένει χοῦν, ἀλλ' εἰκονσα συνεφέλλεται κἀκείνην καὶ ποιεῖ δυσέγγωστον τὸ στόμα. καὶ γὰρ
 20 καὶ τάχους δεῖ πρὸς τὸ ταχέως κλεισθῆναι τὰς διώρυγας καὶ μὴ πᾶν ἐκπεσεῖν ἐξ αὐτῶν τὸ ὕδωρ. ξηρανθεῖσαι γὰρ τοῦ θέρους ξηραίνουσι καὶ τὸν ποταμόν· ταπεινωθεῖς δὲ τὰς ἐποχτείας οὐ δύναται παρῆγεσθαι κατὰ καιρὸν, ὧν δεῖται πλεῖστον τοῦ θέρους ἔμπυρος οὕσα ἡ χώρα καὶ καυματηρά· δια-
 25 φέρει δ' οὐδὲν ἢ τῷ πλήθει τῶν ὑδάτων κατακλύζεσθαι τοὺς καρπούς, ἢ τῆ λευρυδρία τῷ δίψει διαφθεῖρεσθαι· ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀνάπλους, πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχοντας, ἀεὶ λυμανομένους ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν λεχθέντων παθῶν, οὐχ οἷόν τε ἐπανορ-

3. διώρυγας *μοx* edd. 9. ψιλῶς *E*. 15. τούναντίον] τούναντίων *C* τῶν διωρῶν *mx*. — διωρῶν *x* *Tzsch. Cor.* 18. συνεφέλλεται *Dh*. 19. δυσέγγωστον *F* δυσείγγωστον *codd. rell.*, *Cor. corr. de conii. Schneider.* in *lex. Gr.* 20. κλησθῆναι *ald.* quod in κλυσθῆναι *mut. Cas.* — διώρυγας *x* *Tzsch. Cor.* 21. ξηρανθεῖσα *C*. 24. καυματηρά *C*. 26. καὶ ante τῷ δίψει *add. Tzsch. de sent. Cas.* 27. γὰρ post λυμανομένους *add. codd. exc. F*; *ast. incl. Cor.*, δὲ *scribendum esse censuit Grosk.*

θούνη, εἰ μὴ ταχὺ μὲν ἐξανοίγοιτο τὰ στόμια τῶν διωρούγων,
 A. 1076 ταχὺ δὲ κλείοιτο, καὶ αἱ διώρυγες αἰεὶ μετριάζοιεν, ὥστε μῆτε
 πλεονάζειν ἐν αὐταῖς τὸ ὕδωρ μῆτ' ἑλλείπειν.

C. 741 11. Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος τὸν Ἀλέξανδρον αὐτόν, ἀνα-
 πλέοντα καὶ κυβερνῶντα τὸ σιᾶφος, ἐπισκοπεῖν καὶ ἀνακαθαί- 5
 ρειν τὰς διώρυγας μετὰ τοῦ πλήθους τῶν συνακολουθησάντων·
 ὡς δ' αὐτως καὶ τὰ στόμια ἐμφράττειν, τὰ δ' ἀνοίγειν· κα-
 τανοήσαντα δὲ μίαν τὴν μάλιστα τείνουσαν ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ τὰς
 λίμνας τὰς πρὸ τῆς Ἀραβίας, δυσμεταχείριστον ἔχουσαν τὸ
 στόμα καὶ μὴ ῥαδίως ἐμφράττεσθαι δυναμένην διὰ τὸ εὐένδο- 10
 τον καὶ μαλακόγειον, ἄλλο ἀνοῖξαι καινὸν στόμα, ἀπὸ σταδίων
 τριάκοντα ὑπόπετρον λαβόντα χωρίον, κάκει μεταγαγεῖν τὸ ῥεῖ-
 θρον· ταῦτα δὲ ποιεῖν, προνοοῦντα ἅμα καὶ τοῦ μὴ τὴν Ἀρα-
 βίαν δυσείσοβλον τελέως ὑπὸ τῶν λιμνῶν ἢ καὶ τῶν ἐλῶν ἀπο-
 τελεσθῆναι, νησιζουσαν ἤδη διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος· δια- 15
 νοεῖσθαι γὰρ δὴ κατακτᾶσθαι τὴν χώραν ταύτην καὶ στόλους
 καὶ ὀρηγήρια ἤδη κατεσκευασθαι, τὰ πλοῖα τὰ μὲν ἐν Φοι-
 νίκη τε καὶ Κύπρῳ ναυπηγησάμενον διάλυτά τε καὶ γομφωτά,
 ἃ κομισθέντα εἰς Θάρακον σταθμοῖς ἐπὶ τὰ εἶτα τῷ ποταμῷ
 κατακομισθῆναι μέχρι Βαβυλῶνος, τὰ δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ 20
 συμπηξάμενον τῶν ἐν τοῖς ἄλσεσι καὶ τοῖς παραδείσοις κυπα-
 ρίττων· σπάνις γὰρ ὕλης ἐνταῦθα· ἐν δὲ Κοσσαίοις καὶ ἄλ-
 λοις τισὶ μετρία τίς ἐστὶν εὐπορία. σκήψασθαι μὲν οὖν αἰτίαν
 τοῦ πολέμου φησὶν, ἐπειδὴ μόνοι τῶν ἀπάντων οὐ πρεσβεύ-
 σαιτο οἱ Ἄραβες ὡς αὐτόν, τὸ δ' ἀληθὲς ὀρεγόμενον πάντων 25
 εἶναι κύριον· καὶ ἐπεὶ δύο θεοὺς ἐπυρθάνετο τιμᾶσθαι μόνους
 ὑπ' αὐτῶν, τὸν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον, τοὺς τὰ κυριώτατα
 πρὸς τὸ ζῆν παρέχοντας, τρίτον ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν τιμῆσθαι,

1. διωρούγων x Tzsch. Cor. 2. κλείοιτο codd. edd. — μηδὲ codd.,
 Cor. corr. 8. συντίγουσαν codd. 14. ἢ καὶ τῶν ἐλῶν inter versus
 addita sunt in C. 15. τῶν ὑδάτων Dh. 17. κατασκέβασθαι F. —
 τὰ πλοῖα] καὶ πλοῖα x Tzsch. Cor. 18. κομφωτά F. 19. σταθμοῖς]
 σταδίοις codd., exc. F (in quo et ipso hoc verbum in marg. add.), edd.:
 inde σταδίοις χιλίοις ἑπτακοσίοις scripsit Cor. de con. Gosselini; sed
 verum Forster. con. invenerat, quem Letronn. sequitur in Interpr. Gall.,
 coll. XV, 722. 22. κοσσαίοις D. 26. κύριον γενέσθαι w.

κρατήσαντα καὶ ἐπιτρέψαντα τὴν πατριὸν αὐτονομίαν ἔχειν, ἣν εἶχον πρότερον. ταῦτά τε δὴ πραγματεύεσθαι περὶ τὰς διώρυγας τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τοὺς τάφους σκευωρεῖσθαι τοὺς τῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν· τοὺς γὰρ πλείστους ἐν ταῖς λίμναις εἶναι.

12. Ἐρατοσθένης δέ, τῶν λιμνῶν μνησθεὶς τῶν πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ, φησὶ τὸ ὕδωρ ἀπορούμενον διεξόδων ἀνοῖξει πόρους ὑπὸ γῆς καὶ δι' ἐκείνων ὑποφέρεσθαι μέχρι Κοιλοσύρων· ἀναθλίβεσθαι δὲ εἰς τοὺς περὶ Ῥινοκόρουρα καὶ τὸ Κάσιον ὄρος
 10 τόπους καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας καὶ τὰ βάραθρα· οὐκ οἶδα A. 1077 δ', εἰ πιθανῶς εἴρηκεν. αἱ γὰρ τοῦ Εὐφράτου παρεκχύσεις αἱ ποιοῦσαι τὰς πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ λίμνας καὶ τὰ ἔλη πλησίον εἰσὶ τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης, ὁ δὲ διεύρων ἰσθμὸς οὔτε πολὺς ἐστὶν οὔτε πετρῶδης, ὥστε τάντῃ μᾶλλον εἰκὸς ἦν βιά
 15 σασθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, εἴτ' ὑπὸ γῆς εἴτ' ἐπιπολῆς, C. 742 ἢ πλείους τῶν ἐξακισχιλίων σταδίων διανύειν, ἀνδρον καὶ ξηρὰν οὕτω, καὶ ταῦτα ὄρων ἐν μέσφ κειμένων, τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Ἀντιλίβανου καὶ τοῦ Κασίου· οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα λέγουσι.
13. Πολύκλειτος δέ φησι μὴ πλημμυρεῖν τὸν Εὐφράτην· διὰ γὰρ πεδίων φέρεσθαι μεγάλων, τὰ δ' ὄρη τὰ μὲν διαχιλίους ἀφροστάναι σταδίους, τὰ δὲ Κοσσαῖα μόλις χιλίους, οὐ πᾶν ὑψηλά, οὐδὲ νιφόμενα σφοδρῶς, οὐδ' ἀθρόαν ἐπιφέροντα τῇ χιόνι τὴν τῆξιν· εἶναι γὰρ καὶ τὰ ὑψη τῶν ὄρων ἐν τοῖς
 25 ὑπὲρ Ἐκβατάνων μέρεσι τοῖς προσβορείοις· ἐν δὲ τοῖς πρὸς

9. πόρους post τοὺς add. *ew*. — ῥινοκόρουρα *ald.* ῥινοκόλουρα *Xyl.* ῥινοκόλουρα *Tzsch. Cor.*: quam scripturam *codd.* praefertur tantum non omnes p. 759 et 781. Etiam ap. alios scriptores *codd.* fluctuantur inter utramque formam: q̄ tuetur *Steph. s. v.* ῥινοκούρουρα *Strabonem* ipsum laudans auctorem. — κάσιον *CF*. 10. τόπους] ποταμούς *codd. Cor. corr.*: nulli enim in his locis sunt fluvii; cf. I, 50. 11. ὑπερεκχύσεις *F*, sed in marg. add. pr. m. παρεκχύσεις. 12. αἱ ποιοῦσαι] ποιοῦσι *E*. — τὰς om. *Dh*. 15. γῆν *πηρ* *Tzsch. Cor.*. 17. οὕτω] οὕσαν x *Tzsch.* 18. μασσίου *CDF* μασσίου *hisw* μασίου x μασσίου *moz* *Marsyam* *Guar.* κασσίου *ald.*; verum restituit *Tzsch.* 20. πολίκλειτους (sic) *F*. 21. διαχιλίους post σταδίους collocant *Dh*. 22. κοσαῖα *moz*. 25. προσβόροις *moz*. — ἐν] ἀεὶ *codd. Cor. corr.*

νότον σχιζόμενα καὶ πλατυνόμενα πολὺ ταπεινοῦσθαι, ἅμα δὲ καὶ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος ἐκδέχεσθαι τὸν Τίγριν. τὸ μὲν οὖν ὕστατον ῥηθὲν φανερωῶς ἄτοπον· εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται πεδία· †καὶ οὕτως τὰ πλημμυρεῖν λεχθέντα ὑψη τῶν ὄρων ἀνωμαλίαν ἔχει, πῆ μὲν ἐξηρημένα μᾶλλον, τὰ βόρεια, πῆ δὲ 5 πλατυνόμενα, τὰ μεσημβριανά· ἡ δὲ χιῶν οὐ τοῖς ὕψεσι κρίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλίμασι· τό τε αὐτὸ ὄρος τὰ βόρεια μέρη ρίφεται μᾶλλον ἢ τὰ νότια, καὶ τὴν χιῶνα συμμένουσαν ἔχει μᾶλλον ἐκεῖνα ἢ ταῦτα. ὁ μὲν οὖν Τίγρις ἐκ τῶν νοτιω- 10 τάτων μερῶν τῆς Ἀρμενίας, ἃ πλησίον ἐστὶ τῆς Βαβυλωνίας, δεχόμενος τὸ ἐκ τῶν χιῶνων ὕδωρ οὐ πολὺ ὄν, ἅτε ἐκ τῆς νοτίου πλευρᾶς, ἦττον ἂν πλημμύροι· ὁ δὲ Εὐφράτης τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δέχεται τῶν μερῶν, καὶ οὐκ ἐξ ἐνὸς ὄρους, ἀλλὰ πολλῶν, ὡς ἐδηλοῦμεν ἐν τῇ περιηγήσει τῆς Ἀρμενίας, προστιθεὶς τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον μὲν τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ 15 διεξεισι καὶ τῇ μικρᾷ, ὅσον δὲ τὸ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας καὶ τῆς Καππαδοκίας διὰ τοῦ Ταύρου διεκβαλὼν ἕως Θαράκου φέρεται, τὴν κάτω Συρίαν καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἀφορίζων, ὅσον δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλῶνος καὶ τῆς ἐκβολῆς ὁμοῦ τρισμυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς 20 διώρυγας τοιαῦτα.

14. Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθὰς μὲν, ὅσας οὐκ ἄλλη· καὶ
A. 1078 γὰρ † τριακοσάχρα λέγουσι, τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ φοίνικος παρέχε-

4. καὶ οὕτως quid in hoc connexu significare possint, haud facile dixeris, nec magis liquet, quo modo montes possint πλημμυρεῖν; neque est denique in proximis, quod respondeat membro priori τὸ μὲν οὖν — ἄτοπον: corruptus igitur videatur esse hic locus ac nescio an verba καὶ οὕτως πλημμυρεῖν collocanda sint post Τίγριν, ac scribendum sit τὰ δὲ λεχθέντα κτλ. 5. ἀνωμαλία F. — ποῖ μὲν — ποῖ δὲ Dhi. 6. μεσημβρινά C. 8. μέρει C. 12. πλημμύροι F πλημμυροῖ D (sed sec. m. accentum mut.) h, πλημμύρει Tzsch. 13. ἀλλ' ἀπὸ C. 14. ἐδήλουν Cor. propter προστιθεὶς: illa enim structura poetis satis usitata (v. Lob. ad Soph. Aiac. 191 p. 152 ed. 2) mirabilis videatur h. l.; simul scriptura codd. facile ex praepositione ἐν male repetita nasci potuit; nihilo minus servanda erat. 17. διὰ ante τῆς Καππαδοκίας add. moz. 18. συρίαν F. 23. τριακοσιάχρα ald. τριακοσιάχρα Tzsch. Cor. ex conii. Tyrwh., sed τριακοσιάχρα potius scribendum esse

ται· και γὰρ ἄρτον και οἶνον και ὄξος και μέλι και ἄλφικα·
τά τε πλεκτά παρτοῖα ἐκ τούτου· τοῖς δὲ πυρῆσιν ἀντ' ἀν-
θράκων οἱ χαλκῆς χρῶνται, βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις
εἰσὶ τροφή βουσὶ και προβάτοις. φασὶ δ' εἶναι και Περσικὴν
5 φθῆν, ἐν ἣ τὰς ὠφελείας τριακοσίας και ἐξήκοντα διαριθ-
μοῦνται· ἐλαίφ δὲ χρῶνται τῷ σησαμίνφ τὸ πλέον· οἱ δ' ἄλ- C. 743
λοι τόποι σπανίζονται τούτου τοῦ φυτοῦ.

15. Γίνεται δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ και ἄσφαλτος πολλή, περὶ
ἧς Ἐρατοσθένης μὲν οὕτως εἴρηκεν, ὅτι ἡ μὲν ὑγρά, ἦν κα-
10 λοῦσι νάφθαν, γίνεται ἐν τῇ Σουσίδι, ἡ δὲ ξηρά, δυναμένη
πήττεσθαι, ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· ταύτης δ' ἐστὶν ἡ πηγὴ τοῦ Εὐ-
φράτου πλησίον· πλημμύροντος δὲ τούτου κατὰ τὰς τῶν χιό-
νων τήξεις και αὐτὴ πληροῦται και ὑπέρχουσιν εἰς τὸν ποταμὸν
λαμβάνει· ἐνταῦθα δὲ συνίστανται βῶλοι μεγάλοι πρὸς τὰς
15 οἰκοδομὰς ἐπιτήθειαι τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. ἄλλοι δὲ
και τὴν ὑγράν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαι φασι. περὶ μὲν
οὖν τῆς ξηρᾶς εἴρηται, πόσον τὸ χρῆσιμον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδο-
μιῶν μάλιστα· φασὶ δὲ και πλοῖα πλέκεσθαι, ἐμπλασθέντα δ'
ἄσφάλτφ πυκνοῦσθαι. τὴν δὲ ὑγράν, ἦν νάφθαν καλοῦσι, πα-
20 ράδοξον ἔχειν συμβαίνει τὴν φύσιν· προσαφθεῖς γὰρ ὁ νάφθας
πυρὶ πλησίον ἀναρπάζει τὸ πῦρ, κἂν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα

censet Lobeck. ad Phryn. p. 765: neutra tamen forma alibi invenitur, ac plane diversa forma supra XV, 731 legitur διακοσιοντάχουν: malui igitur intactam relinquere codd. scripturam, quantumvis videatur corrupta. Nec neutram qui ferri possit satis liquet: femininum potius ad κριθάς referendum desideramus. — παρέχονται ald. quod restituendum censet Grosk. praeter necessitatem. 1. ἐκ γὰρ αὐτοῦ E και γὰρ αὐτὸν codd. rell. (sed ἄρτον additum in marg. rw) exc. x, in quo est και γὰρ αὐτοῖς: Casaub. corr. Guarinum secutus. — οἶνος x Tzsch. Cor. 4. εἰς τροφήν codd., exc. E, edd. — εἰσι post τροφήν add. x, unde recep. Tzsch. Cor. 5. τοῦ φοίνικος post ὠφελείας add. edd. 8. γίγνεται Tzsch. Cor. 9. καλοῦσιν ἄφθαν D (sed v. sec. m. sup. ἄ add.) F. 10. γίγνεται Tzsch. Cor. — σουσία x. 11. τοῦ Εὐφράτου] τοῦ νάφθα ποζ. 12. δ' αὐτοῦ E. 13. πληροῦται] πλημμυρεῖται h. 15. οἰκοδομίας E. — τὰς om. C. — ὀπῆς F. 19. ἦν ἄφθαν F. 20. προσαφθεῖς codd., exc. D (sed in hoc φ sec. m. in χ mut.) Eh Epit.

προσαγάγης, φλέγεται· σβέσαι δ' ὕδατι οὐχ οἶόν τε (ἐκκαίεται γὰρ μάλλον), πλὴν εἰ πᾶν πολλῶ, ἀλλὰ πληῶ και ὄξει και στυπτηρία και ἰξῶ †πνιγέστα σβέννυται. πείρας δὲ χάριν φασὶν Ἀλέξανδρον ἐν λουτρῶ προσχέαι παιδὶ τοῦ νάφθα και προσαγαγεῖν λύχρον· φλεγόμενον δὲ τὸν παιδα ἐγγὺς εἰθεῖν τοῦ ἀπολέσθαι, πλὴν πολλῶ σφόδρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι ἐξίσχυσαν και διέσωσαν οἱ περιεστῶτες. Ποσειδῶνιος δὲ φησι τοῦ ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ νάφθα τὰς πηγὰς, τὰς μὲν εἶναι λευκοῦ, τὰς δὲ μελανοῦ· τούτων δὲ τὰς μὲν εἶναι θεῖον ὑγροῦ, λέγω δὲ τὰς τοῦ λευκοῦ (ταύτας δ' εἶναι τὰς ἐπισπώσας τὰς φλόγας), τὰς δὲ τοῦ μελανοῦ, ἀσφάλτου ὑγρᾶς, ᾧ ἀντ' ἐλαίου τοὺς λύχρους κάουσι.

16. Πάλαι μὲν οὖν ἡ Βαβυλὼν ἦν μητρόπολις τῆς Ἀσσυρίας, νῦν δὲ Σελεύκεια, ἡ ἐπὶ τῷ Τίγρει λεγομένη. πλησίον δ' ἐστὶ κόμη, Κτησιφῶν λεγομένη, μεγάλη· ταύτην δ' ἐποιοῦντο χειμάδιον οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς, φειδόμενοι τῶν Σελευκῶν, ἵνα μὴ κατασταθμεύοιντο ὑπὸ τοῦ Σκυθικοῦ φύλου και στρατιωτικοῦ· δυνάμει οὖν Παρθικῇ πόλις ἀντὶ κόμης ἐστὶ, και τὸ μέγεθος τοσοῦτόν γε πλήθος δεχομένη και τὴν κατασκευὴν ὑπ' ἐκείνων αὐτῶν κατασκευασμένη και τὰ ὄνια και τὰς τέχνας προσφόρους ἐκείνοις πεπορισμένη. εἰώθασι γὰρ ἐνταῦθα τοῦ χειμάδος διάγειν οἱ βασιλεῖς διὰ τὸ εὐάερον· θέρους δὲ ἐν Ἐκβατάνοις και τῇ Ὑρκανίᾳ διὰ τὴν ἐπικρατίαν τῆς παλαιᾶς δόξης. ὥσπερ δὲ Βαβυλωνίαν τὴν χώραν καλοῦμεν, οὕτω και τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκεῖθεν Βαβυλωνίους καλοῦμεν, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· ἀπὸ δὲ τῆς

1. προσάγης F. 3. και ἰξῶ aster. incl. Cor. — πνιγέσι σβέννυται E, πνιγὲν κατασβέννυται Cor. parum apte: sed vel recipiendum est quod exhibet E, vel, quod verius crediderim, πνιγέστα σβέννυσθαι. — φησὶν Chx. 4. περιχέαι w Cor.: Plut. in Alexandro c. 35 eandem rem narrans habet περιαιεῖψαι. 7. ποσειδῶνιος F. 10. δὲ] δὴ Dh Tzsch. Cor. 12. κάουσι CFmozx edd.: v. XV, 731. 13. συρίας Dh. 14. τίγρητι x τίγρι μοx. 15. ἐστὶ om. E. — κτησιφῶν F. 16. χειμάδειον Dh. — φειδόμενοι τῶν Σελευκῶν om. C. — σελευκῶν x. 18. παρθυκὴ Dh παρθικὴ codd. rell. edd. 19. δεχόμενοι δὲ F.

Σελευκείας ἦττον, κἂν ἐκεῖθεν ὧσι, καθάπερ Διογένη τὸν Στωικὸν φιλόσοφον.

17. Ἔστι δὲ καὶ Ἀρτεμίτα, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα πεντακοσίους τῆς Σελευκείας σταδίους, πρὸς ἕω τὸ πλεόν, καθάπερ καὶ ἡ Σιτακηνή. καὶ γὰρ αὕτη, πολλή τε καὶ ἀγαθή, μῆση Βαβυλῶνος τέτακται καὶ τῆς Σουσίδος, ὥστε τοῖς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Σούσα βαδίζουσι διὰ τῆς Σιτακηνῆς ἢ ὁδοῦ ἅπασα πρὸς ἕω· πρὸς ἕω δ' ἔστι καὶ τοῖς ἐκ Σούσων εἰς τὴν μεσόγαιαν τῆς Περσίδος διὰ τῆς Οὐξίας καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος εἰς τὰ μέσα τῆς Καρμανίας. τὴν μὲν οὖν Καρμανίαν ἐγκυκλοῦται πρὸς ἄρκτον ἢ Περσίς, πολλή οὖσα· ταύτη δὲ συνάπτει ἢ Παραιτακηνή καὶ ἡ Κοσσαία μέχρι Κασπίων πυλῶν, ὄρεινὰ καὶ ληστρικὰ ἔθνη· τῇ δὲ Σουσίδι ἢ Ἐλυμαίς, καὶ αὕτη τραχεῖα ἢ πολλή καὶ ληστρική· τῇ δὲ Ἐλυμαίδι τὰ περὶ τὸν Ζάγρον καὶ ἡ Μηδία.

18. Κοσσαῖοι μὲν οὖν εἰσι τοξόται τὸ πλεόν, καθάπερ καὶ οἱ συνεχεῖς ὄρειοί, προνομούοντες ἀεὶ· χώραν γὰρ ἔχουσι ὀλίγην τε καὶ λυγράν, ὥστ' ἐκ τῶν ἄλλοτριῶν ἀνάγκη ζῆν· ἀνάγκη δὲ καὶ ἰσχύειν· ἅπαντες γὰρ εἰσι μάχιοι· τοῖς γοῦν Ἐλυμαίοις συνεμάχων μύριοι καὶ τρισχίλιοι, πολεμοῦσι πρὸς τε Βαβυλωνίους καὶ Σουσίους. οἱ δὲ Παραιτακηνοὶ μᾶλλον μὲν τῶν Κοσσαίων ἐπιμελοῦνται γῆς· ὅμως δὲ καὶ αὐτοὶ ληστηρίων οὐκ ἀπέχονται. Ἐλυμαῖοι δὲ καὶ μεῖζω τούτων κέκτηται χώραν A. 1080 καὶ ποικιλωτέραν. ὅση μὲν οὖν ἀγαθὴ γεωργοὺς ἔχει τοὺς ἐνοί-

1. διογένην D (sed v. sec. m. add.) hix. — σοικόν F. 3. Ἀρτεμίτα Tzsch. Cor. 5. σιτακηνή E. — μέχρι βαβυλῶνος τέτακται E. 7. σιτακηνῆς E. — πρὸς ἕω post ἅπασα om. codd., exc. F. 8. μεσογαιαν Dh. Post hoc verbum in fine versus sec. m. καὶ add. in D, ac τῆς mutato in τοῖς inter versus posuit ἐκ τῆς: deinde ἐκ τῆς denuo deleta sunt ac τοῖς mutatum in τῆς, sed καὶ relictum est: inde καὶ τῆς ἐκ τῆς legitur in h, punctis tamen sub καὶ τῆς ἐκ positus, καὶ τοῖς ἐκ τῆς in i. 9. τοῖς] τῆς F. — τῆς post ἐκ om. E. 11. πρὸς ἑσπέραν καὶ ante πρὸς ἄρκτον addendum esse censet Grosk. haud male. 13. ἔλυμάντις F ἔλυμάτις codd. rell., Tzsch. corr. de sent. Cellar., ἔλυμαῖτις Cor., nullo tamen alio huius formae exemplo allato. 14. ἔλυμάτιδι codd., Tzsch. corr., ἔλυματιδι Cor. — τὸν om. E. 15. μήδεια F. 19. τοὺς γοῦν ἔλυμάλους F.

κοῦντας, ἢ δ' ὄρεινὴ στρατιώτας τρέφει, τοξότας τοὺς πλεί-
 στους· πολλὴ δὲ οὖσα πολὺ καὶ τὸ στρατιωτικὸν παρέχεται,
 ὥστε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν δύναμιν κεκτημένος μεγάλην οὐκ
 ἀξιοὶ τῶ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖ παραπλησίως τοῖς ἄλλοις
 ὑπήκοος εἶναι· ὁμοίως δὲ †καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας ὕστερον 5
 τοὺς τῆς Συρίας ἄρχοντας διέκειτο. Ἀντίοχον μὲν οὖν τὸν
 Μέγαν τὸ τοῦ Βήλου συλᾶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα ἀνεῖλον ἐπι-
 θέμενοι καθ' αὐτούς οἱ πλησίον βάρβαροι. ἐκ δὲ τῶν ἐκείνῳ
 συμβάντων παιδευθεὶς ὁ Παρθυαῖος χρόνις ὕστερον ἀκούων
 τὰ ἱερὰ πλούσια παρ' αὐτοῖς, ὄρων δ' ἀπειθοῦντας, ἐμβάλλει 10
 μετὰ δυνάμεως μεγάλης, καὶ τό τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν εἶλε καὶ
 τὸ τῆς Ἀρτέμιδος, τὰ Ἄζαρα, καὶ ἦρε ταλάντων μυρίων γά-
 ζαν· ἤρεθθη δὲ καὶ πρὸς τῶ Ἡδυφῶντι ποταμῶ Σελεύκεια, με-
 γάλῃ πόλιν· Σολόκη δ' ἐκαλεῖτο πρότερον. τρεῖς δ' εἰσὶν εἰς
 τὴν χώραν εὐφνεῖς εἰσβολαί· ἐκ μὲν τῆς Μηθίας καὶ τῶν περὶ 15
 τὸν Ζάγρον τόπων διὰ τῆς Μασσαβατικῆς, ἐκ δὲ τῆς Σουσίδος
 C. 745 διὰ τῆς Γαβιανῆς (ἐπαρχίαι δ' εἰσὶν αὐταὶ τῆς Ἑλυμαίας ἢ
 τε Γαβιανῆ καὶ ἢ Μασσαβατικῆ), τρίτη δ' ἐστὶν ἢ ἐκ τῆς Περ-
 σίδος. ἔστι δὲ καὶ Κορβιανῆ ἐπαρχία τῆς Ἑλυμαίδος. ὁμοροὶ
 δ' εἰσὶ τούτοις Σαγαπηνοὶ τε καὶ Σιλακηνοὶ, δυναστεῖαι μικραί. 20
 τοσαῦτα μὲν καὶ τοιαῦτα ἔθνη πρὸς ἕω τὰ ὑπερκείμενα τῆς
 Βαβυλωνίας. πρὸς ἄρκτον δὲ τὴν Μηθίαν ἔφαμεν καὶ τὴν Ἀρ-
 μενίαν· ἀπὸ δὲ δύσεώς ἐστιν ἢ Ἀδιαβηνῆ καὶ ἢ Μεσοποταμία.
 19. Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἢ πλείστη πεδιάς ἐστι, καὶ
 αὐτὴ τῆς Βαβυλωνίας μέρος οὖσα, ἔχουσα δ' ὁμως ἄρχοντα 25
 ἴδιον, ἔστιν ὅπη καὶ τῆ Ἀρμενίᾳ προσχωροῦσα. οἱ γὰρ Μη-

1. τοὺς] τε *D*, sed. corr. sec. m. 5. ὕστερον sive delendum, sive in πρότερον mutandum esse censet Letr.: nec ferendum est, nisi statuas excidisse καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας. Solet ita fere componere Persas Macedones Parthos: v. XI, 524. 531. 10. ἀπιθοῦντας *F*. 12. τὰ ἄζαρα *F* τὰ Ζάρα Tzsch. Cor. de sent. Cas.: cf. ad XI, 527. 14. σολική *F*. 15. μηθείας *C*. — τῶν] τῆς *DFhixz*. 16. τόπον *D* ποταμὸν *i*. 19. κορβιανὰ μοx κορβιανὰ *F* κορβιανὰ codd. gell., exc. *E*: Κυρβιανῆ *Cor*. — ἐλυμαίας *mz*. 22. μηθείαν *F*. — Ἀρμενίαν] βαβυλωνίαν *F*, sed in marg. add. γρ. καὶ ἄρμενίαν. 23. ἢ *om*. *E* utroque loco. 24. ἐστι *om*. *E*. 25. μέρους *Dh*.

δοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι, τρίτοι δὲ Βαβυλώνιοι τὰ μέγιστα τῶν
 ἔθνων τῶν ταύτη διετέλουν οὕτως ἐξ ἀρχῆς συνεστῶτες, ὥστ' A. 1081
 ἀλλήλοις ἐπιτίθεσθαι κατὰ καιροὺς τοὺς οἰκείους ἕκαστοι καὶ
 πάλιν διαλύεσθαι· καὶ τοῦτο καὶ μέχρι τῆς τῶν Παρθυαίων
 5 ἐπικρατείας διέμεινε. τῶν μὲν οὖν Μήδων καὶ τῶν Βαβυλω-
 νίων ἐπάρχουσι Παρθυαῖοι, τῶν δ' Ἀρμενίων οὐδ' ἄπαξ· ἀλλ'
 ἔφοδοι μὲν γέγονασι πολλάκις, ἀνὰ κράτος δ' οὐχ εἰλώσαν,
 ἀλλ' ὃ γε Τιγράτης καὶ ἔρρωμένως ἀντεπεκράτησεν, ὡς ἐν τοῖς
 Ἀρμενιοκοῖς εἴρηται. ἡ μὲν οὖν Ἀδιαβηγὴ τοιαύτη· καλοῦν-
 10 ται δ' οἱ Ἀδιαβηγοὶ καὶ Σακκόποδες· περὶ δὲ τῆς Μεσοποτα-
 μίας ἐροῦμεν ἐφεξῆς καὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν ἔθνων, ἐπιόν-
 τες ἐπὶ μικρὸν πρότερον τὰ λεγόμενα περὶ τῶν ἔθνων τῶν παρὰ
 τοῖς Ἀσσυρίοις.

20. Τάλλα μὲν οὖν ἔοικε τοῖς Περσικοῖς, ἴδιον δὲ τὸ κα-
 15 θεοτάναι τρεῖς ἄνδρας σώφρονας ἐκάστης ἀρχοντας φυλῆς, οἱ
 τὰς ἐπιγάμους κόρας προσάγοντες εἰς τὸ πλῆθος ἀποκηρύττουσι
 τοῖς νυμφίοις ἀεὶ τὰς ἐντιμωτέρας πρώτας. οὕτω μὲν αἱ συ-
 ζυγίαι τελοῦνται· ὁσάκις δ' ἂν μιθῶσιν ἀλλήλοις, ἐπιθυμιά-
 σοντες ἐξανίστανται ἑκάτερος χωρὶς· ὄρθρου δὲ λούονται, πρὶν
 20 ἀγγεῖον τινὸς ἄφρασθαι· παραπλησίως γάρ, ὥσπερ ἀπὸ νεκροῦ
 τὸ λουτρὸν ἐν ἔθει ἐστίν, οὕτω καὶ ἀπὸ συνουσίας. πάσαις
 δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις ἔθος κατὰ τι λόγιον ξένη μίγνυσθαι,
 πρὸς τι Ἀφροδίσιον ἀφικομέναις μετὰ πολλῆς θεραπείας καὶ
 ὄχλου· θῶμιγγι δ' ἔστεπται ἑκάστη· ὃ δὲ προσίων καταθεῖς
 25 ἐπὶ τὰ γόνατα, ὅσον καλῶς ἔχει ἀργύριον, συγγίνεται, ἄποθεν
 τοῦ τεμένους ἀπαγαγών· τὸ δ' ἀργύριον ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης

5. διέμεινε F. 8. ἀντεπεκράτησεν w. 10. σακκόποδες F.

De quo nomine quid suspicati sint VV. DD. v. ap. Tzschuck. ad h. l. Mihi verba calouñται — Σακκόποδες, quae incommodissime hic inseruntur, valde suspecta sunt. 14. οὖν om. C. 15. ἐκάστης om. F. — φυλακῆς F. 17. ἐντιμωτέρας codd., exc. h. 19. ἐπιθυμιάσαντες codd. edd.: quod cum sensu careat correxi de sent. Grosk., cf. Herod. I, 198. 23. ἀφικουμέναις ald. ἀφικνουμέναις Cas. 24. θῶμιγγε σειρὰ ἐκ φωνικών: σχοιλιόν (hoc sec. m. add.) legitur in marg. D et, omissis θῶμιγγε et σχοιλιόν, in marg. F: eadem haec verba inseruntur post ἀφικουμέναις in w. 25. ἀποθεν C.

νομίζεται. ἀρχαία δ' ἐστὶ τρία, τὸ τῶν ἀφαιμένων ἡδὴ τῆς στρατείας καὶ τὸ τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ τὸ τῶν γερότων, χω-
 C. 746 ρὶς τοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καθισταμένου. τούτου δ' ἐστὶ τὸ
 A. 1082 τὰς παρθένους ἐκδιδόναι καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιχείας δικά-
 ζειν δίκας, ἄλλον δὲ τὸ τὰς τῆς κλοπῆς, τρίτον τὸ περὶ τῶν 5
 βιαιῶν. τοὺς δ' ἀρρώστους εἰς τὰς τριόδους ἐκτιθέντες πυν-
 θάνονται τῶν παριόντων, εἴ τις τι ἔχοι λέγειν τοῦ πάθους
 ἄκος· οὐδεὶς γάρ ἐστιν οὕτω κακὸς τῶν παριόντων, ὃς οὐκ ἐν-
 τεχνῶν, εἴ τι φρονεῖ σωτήριον, ὑποτίθεται. ἐσθῆς δ' αὐτοῖς
 ἐστὶ χιτῶν λινοῦς ποδήρης καὶ ἐπιενύτης ἱεροῦς, ἰμάτιον λευ- 10
 κόν, κόμη μακρά, ὑπόδημα ἐμβάδι ὅμοιον. φοροῦσι δὲ καὶ
 σφραγιδα καὶ σκήπτρον οὐ λιτόν, ἀλλ' ἐπίσημον, ἔχον ἐπάνω
 μῆλον ἢ ῥόδον ἢ κρίνον ἢ τι τοιοῦτον· ἀλείφονται δ' ἐκ τοῦ
 σησάμου· θρηνοῦσι δὲ τοὺς ἀποθανόντας, ὡς Αἰγύπτιοι καὶ
 πολλοὶ τῶν ἄλλων· θάπτουσι δ' ἐν μέλιτι, κηρῶ περιπλάσαντες. 15
 τρεῖς δ' εἰσὶ φρατρίαὶ τῶν ἀπόρων σίτου· ἔλειοι δ' εἰσὶν οὗ-
 τοι καὶ ἰχθυοφάγοι, διαιωόμενοι παραπλησίως τοῖς κατὰ τὴν
 Γαδρωσίαν.

21. [H] Μεσοποταμία δ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὠνόμα-
 σται· εἴρηται δ', ὅτι κεῖται μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τί- 20
 γριος καὶ διότι ὁ μὲν Τίγρις τὸ ἐσωθινὸν αὐτῆς μόνον κλύζει
 πλευρόν, τὸ δ' ἐσπέριον καὶ νότιον ὁ Εὐφράτης· πρὸς ἄρκτον
 δὲ ὁ Ταῦρος ὁ τοὺς Ἀρμενίους διορίζων ἀπὸ τῆς Μεσοποτα-
 μίας. τὸ μὲν οὖν μέγιστον ὁ ἀφίστανται διάστημα ἀπ' ἀλλή-
 λων τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσιν ἐστὶ· τοῦτο δ' ἂν εἴη τὸ αὐτό, ὅπερ 25

1. ἀφαιμένων E. 3. καθισταμένου E. — καὶ ante τὸ add. edd.
 5. ἄλλω CDFHMOX ἄλλο w Cas.: Tzsch. corr. — τρίτον codd., Tzsch.
 corr. 6. ἐκτιθέντες F. 11. μικρὰ codd.: Cor. corr., cf. Herod.
 I, 195. 12. ἐξ' ἄνω CEF εἰς τ' ἄνω x εἰς τὸ ἄνω μοx. 13. ἐκ
 om. E. 14. θρηνοῦσι om. F, spatium vaeno relicto. — ἀποθανού-
 ντας E. — οἱ ante Αἰγύπτιοι add. edd. 15. ἄπτουσι F. — μελι-
 κήρῳ περιπλάσαντες E μελικη περιπλάσαντες F, sed ita corrosa haec
 verba, ut facile litterae quaedam evanuerint: cf. Herod. I, 198. 16. φα-
 τρία CD (?) hix. — εἰσὶν om. E. 17. τὴν om. Eox. 19. H
 om. codd., Cor. add. 20. μεταξὺ post Εὐφράτου collocant codd. —
 τίγριος x τίγριδος w. 21. οἱ x Cor. — τρεῖς E.

εἶρκεν Ἐρατοσθένης, τὸ ἀπὸ Θαψάκου, καθ' ὃ ἦν τὸ ζεύγμα
 τοῦ Εὐφράτου τὸ παλαιόν, ἐπὶ τὴν τοῦ Τίγριος διάβασιν, καθ'
 ἣν διέβη Ἀλέξανδρος αὐτόν, δισχίλιον τετρακοσίων· τὸ δ' ἐλά-
 χιστον μικρῷ πλέον τῶν διακοσίων κατὰ Σελεύκειάν που καὶ
 5 Βαβυλῶνα. διαρρεῖ δ' ὁ Τίγρις τὴν Θωπίτιν καλουμένην λίμνην
 κατὰ πλάτος μέσην· περαιωθεὶς δ' ἐπὶ θάτερον χεῖλος κατὰ
 γῆς δύεται μετὰ πολλοῦ ψόφου καὶ ἀναφουσημάτων· ἐπὶ πολὺ
 δ' ἐνεχθεὶς ἀφανής, ἀνίσχει πάλιν οὐ πολὺ ἄπωθεν τῆς Γορ-
 δουαίας· οὕτω δὲ σφοδρῶς διεκβάλλει τὴν λίμνην, ὡς φησιν
 10 Ἐρατοσθένης, ὥστε ἀλμυρὰν αὐτὴν οὖσαν καὶ ἀνιχθὺν γλυκείαν A. 1083
 κατὰ τοῦτ' εἶναι τὸ μέρος καὶ ῥοώδη καὶ ἰχθύων πλήρη.

22. Ἐπὶ μῆκος δὲ συχρὸν προπέτωκεν ἡ συναγωγή τῆς
 Μεσοποταμίας, καὶ πλοῖφ πῶς ἔοικε· ποιεῖ δὲ τὸ πλεῖστον τῆς
 περιφερείας ὁ Εὐφράτης· καὶ ἐστὶ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς Θαψάκου
 15 μέχρι Βαβυλῶνος, ὡς εἶρκεν Ἐρατοσθένης, τετρακισχίλιοι καὶ
 ὀκτακόσιοι στάδιοι· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγητὴν ζεύγμα-
 τος, ἥπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, οὐκ ἔλαττον τῶν δισ- C. 747
 χιλίων σταδίων ἕως ἐπὶ Θαψακόν.

23. Ἔστι δ' ἡ μὲν παρόριος εὐδαίμων ἰκανῶς· ἔχουσι δ'
 20 αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς τῷ Εὐφράτῃ καὶ τῷ Ζεύματι, τῷ τε τῶν
 τῷ κατὰ τὴν Κομμαγητὴν καὶ τῷ πάλαι τῷ κατὰ τὴν Θά-
 ψακόν, οἱ *τε* Μυγδόνες κατονομασθέντες ὑπὸ τῶν Μακεδό-
 νων· ἐν οἷς ἐστὶν ἡ Νίσιβις, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀντιόχειαν τὴν ἐν
 τῇ Μυγδονίᾳ προσηγόρευσαν, ὑπὸ τῷ Μασίφ ὄρει κειμένην,

2. τήρητος x. 5. θωπίτην (sic) Dr θωπίτην xθ θωπίτην Epit.
 (ibidem tamen paulo post legitur θωπίτιδος) θωπίτιν E edd.: cf. quae
 adnotavimus ad XI, 529. 6. περαιωθεὶς F. 8. ἀναχθεὶς Cm.
 — ἄποθεν C. — γορδουαίας Dh. 9. διαβάλλει F, sed ἐκβάλλει in marg.
 add., διεκβαίνει mox. 13. ἐφκει codd. Cor. corr.: cf. II, 79, 80.
 14. ψαθάκου Dh (hic tamen post corr.). 18. ψάθακον D, sed corr.
 sec. m. 19. παρόριος Dh παρώριος codd. rell. exc. E, qui verum
 servavit, παρώριος edd.: cf. Lob. ad Phryn. 712. 21. τὴν ante Θά-
 ψακόν add. edd. 22. τε delendum esse vidit Grosk.; haud incommode
 poneretur in proximis ἡ τε Νίσιβις, unde fortasse huc translatum est. —
 μύγδονες codd. (?) exc. Dh: v. ad VII, 295. Choerob. vol. I, p. 289, 15.
 Arcad. p. 11, 6. 24. τῆ om. D (sed sec. m. add.) E. — τῷ τα-
 μασίφ E; in F μ ita est scriptum, ut et pro x aut β haberi possit.

καὶ Τυρανόκρτα καὶ τὰ περὶ Κάρρας καὶ Νικηφόριον χωρία καὶ Χορδίραζα καὶ Σίττακα, ἐν ἧ Κράσσος διαφθάρη, δόλω ληφθεὶς ὑπὸ Σουρήνα, τοῦ τῶν Παρθυαίων στρατηγού.

24. Πρὸς δὲ τῷ Τίγρει τὰ τῶν Γορδυαίων χωρία, οὓς οἱ πάλοι Καρδούχους ἔλεγον, καὶ αἱ πόλεις [αὐτῶν] Σάρισα 5 τε καὶ Σάτακα καὶ Πίνακα, κράτιστον ἔρμα, τρεῖς ἄκρας ἔχουσα, ἐκάστην ἰδίῳ τείχει τετειχισμένην, ὥστε οἷον τρίπολιν εἶναι. ἀλλ' ὁμως καὶ ὁ Ἀρμένιος εἶχεν ὑπήκοον καὶ οἱ Ῥωμαῖοι βίᾳ παρέλαβον, καίπερ ἔδοξαν οἱ Γορδυαῖοι διαφερόντως ἀρχιτεκτονικοὶ τινες εἶναι καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων ἔμπειροι· διόπερ αὐτοῖς εἰς ταῦτα ὁ Τυγράνης ἐχρήτο. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοποταμία ὑπὸ Ῥωμαίοις. Πομπήιος δ' αὐτῆς τὰ πολλὰ τῷ Τυγράνῃ προσέειπεν, ὅσα ἦν ἀξίολογα· ἔστι γὰρ εὖβοτος ἡ χώρα καὶ εὐερής, ὥστε καὶ τὰ ἀειθαλῆ τρέφειν καὶ ἄρωμα τὸ ἄμωμον· καὶ λεοντοβότος ἐστὶ· φέρει δὲ καὶ τὸν 15 νάφθαν καὶ τὴν γαγγίτιν λίθον, ἣν φέγγει τὰ ἔρπετά.

25. Λέγεται δὲ Γόρδυς ὁ Τριπτολέμου τὴν Γορδυηνὴν οἰκῆσαι, ὕστερον δὲ καὶ Ἐρετριεῖς οἱ ἀναρπασθέντες ὑπὸ Περσῶν. 20
A. 1064 περὶ μὲν οὖν Τριπτολέμου δηλώσωμεν ἐν τοῖς Συριακοῖς ἀντίκα.

26. Τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἀπωτέρω τῶν ὄρων, ἀνδρα καὶ λυγρά ὄντα, ἔχουσιν οἱ Σκηνῖται Ἀραβες, ληστρικοὶ τινες καὶ ποιμενικοί, μεθιστάμενοι

1. κάρρας ποικ. 2. καὶ Χορδίραζα om. E. — γορδίραζα Dhi. — κράσος Ch. 3. τῶν om. E. 4. τίγρι E sed ei add. supra alterum ι. — Παρθυαίων codd. (ex F tamen non adnotavi, aliud agens, ut opinor): Tzsch. corr. de coni. Vvesseling. ad Diod. XIV, 27. 5. αὐτῶν] ὧν codd. edd.: correxi de coni. Grosk. — σάρισα ποικ Tzsch. Cor. 6. σάτακα F. — πινάκα D. 12. Μεσοποταμία suspectum Letronnio, qui Γορδυαία s. Γορδυηνή a Strabone scriptum fuisse suspicatur: ac miram sane esse illam scripturam fatendum est. 14. φέρειν E. 15. λεοντοβότος codd. edd. — τὸν ἄφθαν D (in hoc v sec. m. add.) F Epit. τὸ νάφθα C. 16. γαγγίτιν D (sed sec. m. corr.) γαγγίτιν F, in marg. tamen add. ὃν γαγγίτιν φασίν: γαγγίτιν scribendum esse censet Dind. in Steph. Paris. s. v. 19. οὖν om. F. — δηλώσωμεν F. 22. ἀπωτέρω Dhi ποικ. 23. σκηνήται D (sed alterum η ex ι mut. sec. m.) Eh.

ῥαδίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλείπωσιν αἱ νομαὶ καὶ αἱ
 λεηλασίαι. τοῖς οὖν παρορεῖσι ὑπὸ τε τούτων κακοῦσθαι συμ-
 βαίνει καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων· ὑπέγκειται δὲ καὶ καταδυνα-
 στεύουσι διὰ τὴν ἰσχύ· τέλος δ' ὑπ' ἐκείνοις εἰσι τὸ πλέον ἢ
 5 τοῖς Παρθναίοις· ἐν πλευραῖς γάρ εἰσι κάκεινοι, τὴν τε Μη-
 δίαν ἔχοντες καὶ τὴν Βαβυλωνίαν.

27. Μεταξὺ δὲ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος ῥεῖ καὶ ἄλ-
 λος ποταμός, Βασιλῆος καλούμενος, καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμου-
 σίαν ἄλλος, Ἀβόρρας· διὰ δὲ τῶν Σκηνητῶν, ἔντὸς τῶν Μα- C. 748
 10 λίων νυνὶ λεγομένων, καὶ τῆς ἐκείνων ἐρημίας ἢ ὁδοῦ τοῖς ἐκ
 τῆς Συρίας εἰς Σελῶκίαν καὶ Βαβυλῶνα ἔμπορευομένοις ἐστίν.
 ἢ μὲν οὖν διάβασις τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἐστὶν
 αὐτοῖς, τόπον τῆς Μεσοποταμίας· ὑπέγκειται δὲ τοῦ ποταμοῦ,
 σχοίνους τέτταρας διέχουσα, ἢ Βαμβύκη, ἢ καὶ Ἐδεσσαν καὶ A. 1085
 15 Ἱερὰν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ἣ ἑτιμῶσι τὴν Συρίαν θεῶν τὴν Ἀταρ-
 γάτιν. διαβάντων γὰρ ἢ ὁδὸς ἐστὶ διὰ τῆς ἐρήμου μέχρι Σκη-
 νῶν, ἀξιολόγου πόλεως, ἔπει τούτους τῆς Βαβυλωνίας ὄρους, ἐπί-
 τινος διώρυγος ἰδρυμένης. ἐστὶ δ' ἀπὸ τῆς διαβάσεως μέχρι
 Σκηνῶν ἡμερῶν πέντε καὶ εἴκοσι ὁδός. καμηλῖται δ' εἰσὶ, κα-

1. ἐπιλείπωσιν, sed ei add. sup. alterum i, E. 2. παρορεῖσι Fx
 παρορεῖσι CDh παρορεῖσι edd. 7. τίγρητος x. 9. ἀβόρας Epit.
 σκηνητῶν D (in hoc alterum η est e corr. sec. m.) Eh. — ὑπὸ τῶν
 Tzsch., quod a Strabonis consuetudine abhorret, ὑπὸ τῶν Cor., ac sive
 hoc recipiendum est, sive potius ὑπὸ τῶν νυνὶ quod proposuit Letronn.:
 Maliorum nomen hoc uero loco legitur, ac nescio an pro additamento
 haec verba habenda sint a Strabonianis alieno. 12. ἀνάβασις codd.,
 exc. F, in quo legitur διάβασις in textu, ἀνάβασις in marg.; in E quo-
 que, quantum e vestigiis verbi paene deleti cognosci potest, scriptum fue-
 rat διάβασις: idque Cas., Guarinum secutus, restituendam censuit, Cor.
 restituit. 14. Ἱδεσαν EFxz. Caeterum Edessam diversam fuisse
 a Bamyce post alios Grosk. ostendit ad h. l.: quem errorem utrum
 Strabo ipse admiserit, an alius ei obtulerit, in medio est relinquendum.
 16. γὰρ in δὲ mutandum esse censet Grosk. 17. Verba ἐπὶ — ὄρους
 incommodissime verborum seriem interrumpunt: videntur collocanda esse
 post ἐρήμου. — ἐπὶ] ἀπὸ codd., Xyl. corr. 18. διώρυχος edd.
 19. καμηλῖται DFhi καμηλιᾶται Cw: inde suspicari possis scriptum
 fuisse καμηλιᾶται: altera tamen scriptura supra quoque (I, 39) obvia.

ταγωγὰς ἔχοντες τοτὲ μὲν ὑδρείων ἐπιόρους, τῶν λακκαίων τὸ πλείον, τοτὲ δ' ἐπακτοῖς χρώμενοι τοῖς ὕδασι. παρέχουσι δ' αὐτοῖς οἱ Σκηνῖται τὴν τε εἰρήνην καὶ τὴν μετριότητα τῆς * γὰρ * τῶν τελῶν πράξεως, ἧς χάριν φεύγοντες τὴν παραποταμίαν διὰ τῆς ἐρήμον παραβάλλονται, καταλιπόντες ἐν δεξιᾷ τὸν ποταμὸν 5 ἡμερῶν σχεδὸν τι τριῶν ὁδόν. οἱ γὰρ παροικοῦντες ἐκατέρωθεν τὸν ποταμὸν φύλαρχοι, χώραν οὐκ εὐπορον ἔχοντες, ἦττον δὲ ἄπορον τεμόμενοι, δυναστείαν ἕκαστος ἰδίᾳ περιβεβλημένος ἴδιον καὶ τελώνιον ἔχει, καὶ τοῦτ' οὐ μέτριον. χλευσὸν γὰρ ἐν τοῖς τοσοῦτοις καὶ τούτοις ἀνθάδεσι κοινὸν ἀφορισθῆναι μέ- 10 τρον τὸ τῷ ἐμπόρῳ λυσιτελέει. διέχουσι δὲ τῆς Σελευκείας αἱ Σκηναὶ σχοῖνους ὀκτωκαίδεκα.

28. Ὅριον δ' ἐστὶ τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ἡ περαία· τὰ δ' ἐντὸς ἔχουσι Ῥωμαῖοι καὶ τῶν Ἀράβων οἱ φύλαρχοι μέχρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ τοῖς 15 Ῥωμαίοις προσέχοντες, οἷσπερ καὶ πλησιόχωροί εἰσιν· ἦττον μὲν Σκηνῖται οἱ νομάδες οἱ τῷ ποταμῷ πλησίον, μᾶλλον δ' οἱ ἄπωθεν καὶ πρὸς τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. οἱ δὲ Παρθυαῖοι καὶ πρότερον μὲν ἐφρόντιζον τῆς πρὸς Ῥωμαίους φιλίας, τὸν δὲ ἄρξαντα πολέμου Κράσσον ἡμύναντο· καὶ αὐτοὶ ἄρξαντες τῆς 20 μάχης τῶν ἴσων ἔτυχον, ἠνίκα ἐπεμφαν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Πάκωρον. Ἀντώνιος δέ, συμβούλῳ τῷ Ἀρμενίῳ χρώμενος, προὔδοθη καὶ κακῶς ἐπολέμησεν· ὁ δ' ἐκείνον διαδεξάμενος Φραάτης, τοσοῦτον ἐσπούδασε περὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Καίσαρα τὸν Σεβαστόν, ὥστε καὶ τὰ τρόπαια ἐπέμψεν, ἃ κατὰ Ῥω- 25 μαίων ἀνέστησαν Παρθυαῖοι· καὶ καλέσας εἰς σύλλογον Τίτιον

1. ὑδρείων CFx. — εὐποροῦντες Cor. de Cas. conī., post ἔχοντες maiore signo incidens orationem; nec magis probandum, quod voluit Grosk., χρωμένας. 3. σκηνηται Dhi. — γὰρ om. ow edd. 8. ἰδιαν Cor. — παραβεβλημένος codd., exc. DFh. 9. τοῦτο οὐ x Cor. — γὰρ καὶ ἐν D (sed καὶ post atramento inductum) h. 10. τούτοις] τοῖς codd., Cor. corr. 11. ἔχουσι F. 17. μὲν] δὲ D. — σκηνηται D (alterum η e corr. sec. m.) h. 20. τῆς om. x. 21. μάχης om. F. 21. Post Πάκωρον excidisse quaedam, velut τὸν τοῦ Ὀρωίδου παῖδα, suspicantur Letronn. et Grosk., ut in proximis ἐκείνον habeat, quo referatur, cum Pacorus rex Parthorum non fuerit,

τὸν ἐπιστατοῦντα τότε τῆς Συρίας, τέτταρας παῖδας γησίους ἐνεχείρισεν ὄμηρα αὐτῶ, Σερασπαδάην καὶ Ρωδάσπην καὶ Φραάτην καὶ Βονώην, καὶ γυναικας τούτων δύο καὶ νιεῖς A. 1086
 5 ἧδει γὰρ μηδένα ἰσχύσοντα καθ' ἑαυτόν, ἂν μὴ τινα ἐπιλάβῃ C. 749
 τοῦ Ἀρσακίου γένους διὰ τὸ εἶναι σφόδρα φιλαρσάκας τοὺς Παρθναίους· ἐκποδῶν οὖν ἐποίησε τοὺς παῖδας, ἀφαλῆσθαι ζητῶν τὴν ἐλπίδα ταύτην τοὺς κακουργοῦντας. τῶν μὲν οὖν παίδων ὅσοι περιέεισιν ἐν Ρώμῃ δημοσίᾳ βασιλικῶς τημελοῦν-
 10 ται· καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βασιλεῖς προσβενόμενοι καὶ εἰς συλλόγους ἀφικνούμενοι διατετελέκασιν.

CAPUT II.

1. Ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφώρισται τῇ Κιλικίᾳ καὶ τῷ Ἀμανῶ· ἀπὸ θαλάττης δ' ἐπὶ τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφρά-
 15 του στάδιοι εἰσιν * (ἀπὸ τοῦ Ἰσοικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ ζεύγματος τοῦ κατὰ Κομμαγητὴν)* οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες οὐκ ἐλάττους τῶν [χιλίων καὶ] τετρακοσίων· πρὸς ἕω δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηρίταις Ἀραβι· πρὸς δὲ νότον τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσει
 20 δὲ τῷ † Αἰγυπτιακῷ πελάγει μέχρι Ἴσσοῦ.

2. *σαραπάδην* D *σαρασπάδην* codd. rell., Tzsch. corr. hoc et proximum nomen e titulo in Scalig. Isag. III, p. 523 et Grut. Thes. Inscr. p. 288, coll. Vaillant. de Arsacidarum imp. I, p. 177, et Longuerue in Annall. Arsacidarum p. 30. — *κεροσπάδην* *ιμοσ* *κεροπάσδην* codd. rell. 3. *φραάτην* codd., exc. x, Tzsch. corr. — *βονώην* codd., Tzsch. corr. 5. *ὑπολάβῃ* codd., exc. *μοx*, e quibus Cor. scripsit *προσλάβῃ*, quae mera est coniectura; nec altera scriptura ferri potest: *ὑποβάλῃ* *mavult* Cas.; praestat, ni fallor, quod scripsi levisima mutatione. 15. Verba ἀπὸ — Κομμαγητὴν incommoδissime intericiuntur inter *στάδιοι εἰσιν* et οἱ τὸ λεχθὲν κτλ.: ac per se satis mira est haec explicatio verbis minime obscuris adiecta, in qua praeterea prae-positionis mutatio displicet; inde suspecta sunt haec verba, neque a Strabone videntur esse profecta. 17. *χιλίων καὶ* om. codd., Tzsch. add. de sent. Cas. coll. Plin. H. N. V, 12 s. 13 qui „latitudinem a Seleucia Pieria ad oppidum in Euphrate Zeugma CLXXV M. passuum“ esse ait. 18. *σκηρήταις* D (e corr. sec. m.) *Ehi*. 20. *τῷ αἰγυπτίῳ τε καὶ συριακῷ πελάγει*

2. Μέρη δ' αὐτῆς τίθεμεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας ἀρχάμενοι καὶ τοῦ Ἄμανοῦ τὴν τε Κομμαγητὴν καὶ τὴν Σελευκίδα καλουμένην τῆς Συρίας, ἔπειτα τὴν Κοίλην Συρίαν, τελευταίαν δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ τὴν Φοινίκην, ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τὴν Ἰουδαίαν. ἔτιοι δὲ τὴν Συρίαν ὄλην εἰς τε Κοιλοσύρους καὶ Σύρους καὶ 5 Φοινίκας διελόντες τούτοις ἀναμειχθᾶί φασι τέτταρα ἔθνη, Ἰουδαίους, Ἰδουμαίους, Γαζαίους, Ἀζωτίους, γεωργικοὺς μὲν, ὡς τοὺς Σύρους καὶ Κοιλοσύρους, ἐμπορικοὺς δέ, ὡς τοὺς Φοινίκας.

3. Καθόλου μὲν οὕτω, καθ' ἕκαστα δὲ ἡ Κομμαγητὴ μί- 10 κρά τις ἐστίν· ἔχει δ' ἐρμυην πόλιν Σαμόσατα, ἐν ἣ τὸ βασιλεῖον ὑπῆρχε· νῦν δ' ἐπαρχία γέγονε· χώρα δὲ περιέκειται σφόδρα εὐδαίμων, ὀλίγη [δέ]. ἐνταῦθα δὲ νῦν ἐστὶ τὸ ζυγμα τοῦ Εὐφράτου· κατὰ τοῦτο δὲ Σελεύκεια ἴδονται, φρούριον τῆς Μεσοποταμίας, προσωρισμένον ὑπὸ Πομπηίου τῷ Κομμαγητῷ 15 ἐν ᾧ τὴν Σελήνην ἐπικληθεῖσαν Κλεοπάτραν Τιγράτης ἀνεῖλε, καθείρξας χρόνον τινά, ἤνικα τῆς Συρίας ἐξέπεσεν.

4. Ἡ δὲ Σελευκίς ἀρίστη μὲν ἐστὶ τῶν λεχθεισῶν μερίδων, καλεῖται δὲ Τετράπολις καὶ ἐστὶ κατὰ τὰς ἐξεχούσας ἐν αὐτῇ πόλεις, ἐπεὶ πλείους γέ εἰσι· μέγιστα δὲ τέτταρες, Ἀντιόχεια 20 ἢ ἐπὶ Λάφνη καὶ Σελεύκεια ἢ ἐν Πισιρία καὶ Ἀπάμεια δὲ καὶ Λαοδίκεια, αἵπερ καὶ ἐλέγοντο ἀλλήλων ἀδελφαὶ διὰ τὴν ὁμόνοιαν, Σελεύκου τοῦ Νικάτορος κτίσματα· ἢ μὲν οὖν μεγίστη τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπωνυμῶς, ἢ δ' ἐρμυνοτάτη αὐτοῦ· αἱ δ' ἄλ- 25 λαι, ἢ μὲν Ἀπάμεια τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀπάμας, ἢ δὲ Λαοδίκεια τῆς μητρός. οἰκείως δὲ τῇ τετραπόλει καὶ εἰς σατραπείας διήρητο τέτταρας ἢ Σελευκίς, ὡς φησι Ποσειδώνιος, εἰς

Epit. totum hunc locum accuratissime referens, quae recipienda esse Grosk. censet eo probabilius, quod haud facile illa adiectivi forma ita invenitur usurpata. 1. αὐτοῖς *Dh.* — τίθενται *F* τίθεται *s.* 5. καὶ Σύρους *om. codd., exc. E, edd.:* necessaria esse haec verba, quae in proximis etiam adduntur, recte iudicaverat Grosk. 13. δὲ *om. codd., Tzsch. add. de coni. Cas.* 14. τῆς *om. E:* 15. τῇ κομμαγητῇ *μοx Tzsch. Cor.* 21. δὲ aster. *incl. Cor.* 23. κτίσμα *F.* 27. διήρητο *codd., sed in D διήρητο fuerat scriptum pr. m., postea sec. m. corr.: Cor. corr. de coni. Cas.* — τε ante τέτταρας *add. F.* — δὲ post ἢ

- ὄσας καὶ ἡ Κοιλὴ Συρία, τρεῖς μίαν δ' ἡ Μεσοποταμία. ἔστι
 δ' ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ αὕτη τετράπολις, ἐκ τετάρων συν- A. 1089
 εστῶσα μερῶν· τετείχισται δὲ καὶ κοινῶ τείχει καὶ ἰδίῳ καθ'
 ἕκαστον τὸ κτίσμα· τὸ μὲν ὄν πρῶτον αὐτῶν ὁ Νικάτωρ
 5 συνήκισε, μεταγαγὼν ἐκ τῆς Ἀντιγονίας τοὺς οἰκήτορας, ἣν
 πλησίον ἐτείχισεν Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου μικρὸν πρότερον, τὸ
 δὲ δεύτερον τοῦ πλήθους τῶν οἰκητόρων ἔστι κτίσμα, τὸ δὲ
 τρίτον Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου, τὸ δὲ τέταρτον Ἀντιόχου τοῦ
 Ἐπιφανοῦς.
- 10 5. Καὶ δὴ καὶ μητρόπολις ἔστιν αὕτη τῆς Συρίας, καὶ τὸ
 βασιλεῖον ἐνταῦθα ἴδοντο τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας· οὐ πολὺ τε
 λείπεται καὶ δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκείας τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει
 καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ. συνήκισε δ' ὁ Νικάτωρ
 ἐνταῦθα καὶ τοὺς ἀπογόνους Τριπτολέμου, περὶ οὗ μικρῶ πρὸ-
 15 σθεν ἐμνήσθημεν· διόπερ Ἀντιοχεῖς ὡς ἤρωα τιμῶσι, καὶ ἄγου-
 σιν ἑορτὴν ἐν τῷ Κασίῳ ὄρει τῶ περι Σελεύκειαν. φασὶ δ'
 αὐτὸν ὑπ' Ἀργείων πεμφθέντα ἐπὶ τὴν Ἰοῦς ζήτησιν, ἐν Τύρῳ
 πρῶτον ἀφανοῦς γενηθείσης, πλαναῶσθαι κατὰ τὴν Κιλικίαν·

add. codd., ex. DFh. 1. ἡ Μεσοποταμία qui h. l. commemorari
 possit, satis obscurum est: inde cum suspectus iam fuisset hic locus Ca-
 saubono, Bakius (v. Reliqq. Posid. 117) scribendum esse censet εἰς μίαν
 δ' ἡ Κομμαγηνή. Quae tamen mutatio iusto violentior est. Comma-
 genes autem mentio cum videatur necessaria, Grosk. proposuit εἰς μίαν
 δ' ἡ Κομμαγηνή, καθάπερ καὶ ἡ Μεσοποταμία, vel quod probabilius
 ei videtur εἰς μίαν δ' ἡ Κομμαγηνή καὶ ὁμοίως ἡ Παραποταμίαι coll.
 p. 753, §. 11 et Polyb. V, 69. Sed in his mirum foret Parapotamiam,
 antea nondum a Strabone commemoratam, tam nude hic adici. Diffi-
 cile igitur est certi quid affirmare de his verbis, neque assentiri ausim
 Mannerto qui (in Geogr. ant. Pers. p. 444) abiudicanda esse opinatur
 Straboni, cum maiorem redoleant doctrinam, quam quae inveniatur in
 eiusmodi additamentis: paulo insolentius tamen dictum videri potest διή-
 ρητο — εἰς μίαν (σατραπείαν) κτλ. 4. τὸ κτίσμα om. E. 5. συν-
 ῥήκισεν CF. 6. μικρῶ edd. 12. τίγρει x τίγρι x. 14. ἀπο-
 γόνους (sic) w ἀπὸ γένους codd. rell. ex. Eδ, qui exhibent ἀπογόνους
 de coniectura fortasse, sed vera illa. — μικρὸν F. — πρότερον Dh. 16.
 κασσίω codd. ex. ox. — ὄρει om. D. — τῶ ante περι] τὸ D. 17. ἐπὶ
 τῆς D, sed ς in ν mut. sec. m., qua in proximis ζήτησιν add. in spa-
 tio vacuo relicto. — ἡοῦς C. 18. πρότερον hi. — γενομένης D (sed

ἐνταῦθα δὲ τῶν σὺν αὐτῷ τινὰς Ἀργείων κτίσαι τὴν Ταρσὸν ἀπελθόντας παρ' αὐτοῦ· τοὺς δ' ἄλλους συνακολουθήσαντας εἰς τὴν ἐξῆς παραλίαν, ἀπογόντας τῆς ζήτησεως ἐν τῇ ποταμῷ τοῦ Ὀρόντου καταμεῖναι σὺν αὐτῷ· τὸν μὲν οὖν υἱὸν τοῦ Τριπτολέμου Γόρδον, ἔχοντά τινὰς τῶν σὺν τῷ πατρὶ λαῶν, εἰς τὴν Γορδυναίαν ἀποικῆσαι· τῶν δ' ἄλλων τοὺς ἀπογόνους συνοίκους γενέσθαι τοῖς Ἀντιοχεῦσιν.

A. 1090 6. Ἐπίρκεται δὲ τετραράκοντα σταδίοις ἢ Δάφνη, κατοικία μετρία, μέγα δὲ καὶ συνηρεφὲς ἄλσος, διαρρέομενον πηγαιαῖς ὕδασι, ἐν μέσῳ δὲ ἄστυον τέμενος καὶ νεὸς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. ἐνταῦθα δὲ πανηγυρίζειν ἔθος τοῖς Ἀντιοχεῦσι καὶ τοῖς ἀστυγείτοσι· κύκλος δὲ τοῦ ἄλσους ὀγδοήκοντα στάδιοι.

C. 751 7. Πρὶ δὲ τῆς πόλεως πλησίον Ὀρόντης ποταμὸς· οὗτος δ' ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, εἶθ' ὑπὸ γῆν ἐνεχθεῖς, ἀναδίδωσι πάλιν τὸ ῥεῦμα, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμείων εἰς τὴν Ἀντιόχειαν προελθὼν, πλησιάσας τῇ πόλει πρὸς τὴν θάλατταν καταφέρεται τὴν κατὰ Σελεύκειαν· τὸ δ' ὄνομα τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν Ὀρόντου μετέλαβε, καλούμενος πρότερον Τυφῶν. μυθεύουσι δ' ἐνταῦθά που τὰ περὶ τὴν κεραυνώσιν τοῦ Τυφῶνος καὶ τοὺς Ἀρίμους, περὶ ὧν εἶπομεν καὶ πρότερον· φασὶ δὲ τυπτόμενον τοῖς κερανοῖς (εἶναι δὲ δράκοντα) φεύγειν καταδύσιν ζητοῦντα· τοῖς μὲν οὖν ὄλκοις ἐντεμεῖν τὴν γῆν καὶ ποιῆσαι τὸ ῥεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, καταδύντα δ' εἰς γῆν

sec. m. supra add. γρ. γενηθείσης ἢ γεννηθείσης F. 2. αὐτοὺς codd., Cor. corr. 4. ὀρρόντου Cx. 5. γόρδον DFh (in hoc δ supra add.). 6. γορδιαίαν C. — ἀποικίσαι D (sed sec. m. corr.) s. 8. σταδίου C (?) edd. 9. καὶ om. F. — διαρρέομενον D (sed alterum ρ sec. m. add.). 10. νεὸς Dh. 12. στάδια D, sed ο supra α sec. m. add. 15. ὑπὸ τὴν ἐνεχθεῖσαν F ἀναχθεῖς D, sed sec. m. corr.: inde ἐνεχθεῖς, α supra ε utroque loco additio, h. 16. γῆς post Ἀπαμείων add. Eust. ad Dionys. v. 919, afferens hunc locum paulo liberius. 19. μετέβαλε Dh. s. in duobus his λαβε supra add. idem in marg. h. 20. μυθεύονται D, sed sec. m. corr. — που om. Eust. ad Il. B, 782, p. 346, 43 R. — τὰ om. Dh. 21. καὶ om. Corx (in hoc postea add.). 22. φασὶ δὲ] φασὶ γὰρ x. — τυπτόμενον κεραυνῶ Eust. l. c. 24. Verba ῥεῖθρον — ἀναρ — om. codd., exc. F u (in hac parte de-

ἀναρροῖται τὴν πηγὴν· ἐκ δὲ τούτου γενέσθαι τὸννομα τῷ ποταμῷ. πρὸς δύοσιν μὲν οὖν θάλαττα ὑπόκειται τῇ Ἀντιοχείᾳ κατὰ Σελεύκειαν, πρὸς ἧ καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁ Ὀρόντης ποιεῖται, διεχοῦσῃ τῶν μὲν ἐκβολῶν σταδίους τετταράκοντα, τῆς δ' Ἀντιοχείας ἑκατὸν εἴκοσιν. ἀνάπλους δ' ἐκ θαλάττης ἔστιν εἰς τὴν Ἀντιοχείαν ἀσθημερόν. πρὸς ἕω δ' ὁ Εὐφράτης ἔστι καὶ ἡ Βαμβύκη καὶ ἡ Βέρροια καὶ ἡ Ἡράκλεια τῇ Ἀντιοχείᾳ, πολίγρια τυραννούμενά ποτε ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείωνος. διέχει δ' ἡ Ἡράκλεια σταδίους εἴκοσι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ τῆς
 5
 10 Κυρρησιτιδος.

8. Εἶτα ἡ Κυρρηστικὴ μέχρι τῆς Ἀντιοχίδος· ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἔστι τό τε Ἄμανόν πλησίον καὶ ἡ Κομμαγηνή· συνάπτει δὲ τούτοις ἡ Κυρρηστικὴ μέχρι δεῦρο παρατείνουσα. ἐνταῦθα δ' ἔστι πόλις Γίνδαρος, ἀκρόπολις τῆς Κυρρηστικῆς καὶ
 15 ληστήριον εὐφυνές, καὶ Ἡράκλειόν τι καλούμενον πλησίον· περὶ οὗς τόπους ὑπὸ Οὐεντιδίου Πάκορος διεφθάρη, ὁ πρεσβύτατος τῶν τοῦ Παρθναίου παίδων, ἐπιστρατεύσας τῇ Συρίᾳ. τῇ δὲ Γινδάρῳ συνάπτουσιν αἱ Πάγραι τῆς Ἀντιοχίδος, χωρίον ἔρμυμόν κατὰ τὴν ὑπέρθειν τοῦ Ἄμανοῦ τὴν ἐκ τῶν Ἀμανίδων

scriptus est ex π) π e corr. petita haud dubie ex Eust. l. l. (v. Praef. vol. I, p. LXXVII sqq.): in *D* pr. m. scriptum est τὸ ρηγ (sic) τὴν, atque literae nonnullae ante τὴν erasae, deinde ξα supra γ sec. m. add.; in *g* leguntur haec: τὴν γῆν. |. ἐκ δὲ τούτου κτλ. et in marg. pr. m. add. |. καὶ ποιῆσαι τὸ ῥῆξαι θρον πηγῆν: inde ποιῆσαι τὸ ῥῆξαιθρον πηγῆν *t*, quae scriptura exhibetur in edd. usque ad Tzsch., qui plurimorum codicum reposuit scripturam, sensu prorsus carentem: Cor. verum restituit. — καταδοῦντα π . 3. ἡ ante κατὰ add. *E*. 4. διέχουσαν scribendum esse suspicatur Cor. 7. βέρροια *DE*hiz: simplex ρ tuentur nummi. — ἡ ante Ἡρ. om. *DEFh* incommodissime. 10. κυρρηστικὸς *w* κυρς (sic) *r* κυρρηστικὸς codd. rell.: η hinc nomini et hic et in proximis restituit Xyl., duplex ρ Tzsch.: per ϵ scribi a Strabone, sicut a Polybio, ipso allato hoc loco tradit Steph. s. v. Κύρρος, quem tamen sequi dubitavi contra codicum consensum, qui η antiquitus scriptum fuisse videtur evincere: eadem haec scriptura nummorum auctoritate confirmatur. 11. κυρρηστικὴ codd. 12. ἄμανον *DE*. 13. κυρρηστικὴ codd. 14. τίνδαρος codd., Xyl. corr. hic et paullo post. — κυρρηστικῆς codd. 15. ἱερὸν post καλούμενον *Dh*, unde rec. Cor. 18. τὴν δάρων *D* τηνδάρῳ *C* τινδάρῳ codd. rell. — ϕ ante συνάπτουσιν add. *E*. — συνάπτουσαν *D*. 19. ἄμανόν *D*.

πολῶν εἰς τὴν Συρίαν κείμενον. ὑποπίπτει μὲν οὖν ταῖς Πά-
 γραις τὸ τῶν Ἀντιοχείων πεδίον, δι' οὗ ῥεῖ ὁ Ἄρκενθος πο-
 ταμὸς καὶ ὁ Ὀρόντης καὶ ὁ Λαβώτας. ἐν δὲ τούτῳ ἐστὶ τῷ πε-
 δίῳ καὶ ὁ Μελεάγρον χάραξ καὶ ὁ Οἰνοπάραις ποταμὸς· ἐφ' ᾧ
 τὸν Βάλαν Ἀλέξανδρον μάχῃ νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος 5
 A. 1091 ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος. ὑπέγκειται δ' αὐτῶν λόφος Τραπε-
 ζῶν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καλούμενος, ἐφ' ᾧ Οὐεντίδιος πρὸς
 Φρανκιάτην, τὸν Παρθυαίων στρατηγόν, ἔσχε τὸν ἀγῶνα. πρὸς
 θαλάττῃ δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Σελεύκεια καὶ ἡ Πιερία, ὄρος συν-
 γῆς τῷ Ἀμανῷ, καὶ ἡ Ρωσός, μεταξὺ Ἰσοῦ καὶ Σελευκείας 10
 ἰδρυμένη. ἐκαλεῖτο δ' ἡ Σελεύκεια πρότερον Ἐδατος ποταμοί·
 ἔρμα δὲ ἐστὶν ἀξιόλογον καὶ κρεῖττον βίας ἢ πόλις. διόπερ
 καὶ ἐλευθέραν αὐτὴν ἔκρινε Πομπήιος, ἀποκλείσας Τιγράτην.
 πρὸς νότον δ' ἐστὶ τοῖς μὲν Ἀντιοχεῦσιν Ἀπάμεια, ἐν μεσογαίᾳ
 κειμένη, τοῖς δὲ Σελευκεῦσι τὸ Κάσιον ὄρος καὶ τὸ Ἀντικά- 15
 σιον· ἔτι δὲ πρότερον μετὰ τὴν Σελεύκειαν αἱ ἐκβολαὶ τοῦ
 Ὀρόντου· εἶτα τὸ Νυμφαῖον, σπήλαιόν τι ἱερὸν· εἶτα τὸ Κά-
 σιον· ἐφεξῆς δὲ Ποσειδίων πολίχνη καὶ Ἡράκλεια.

9. Εἶτα Λαοδικεία, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κάλλιστα ἐκτισμένη
 καὶ εὐλίμενος πόλις, χώραν τε ἔχουσα πολύνειον πρὸς τῇ ἄλλῃ 20

C. 752 εὐκαρπία. τοῖς μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῦσιν αὕτη παρέχει τὸ πλεῖ-
 στον τοῦ οἴνου, τὸ ὑπερκείμενον τῆς πόλεως ὄρος πᾶν καταάμ-
 πελον ἔχουσα μέχρι σχεδόν τι τῶν κορυφῶν· αἱ δὲ κορυφαὶ
 τῆς μὲν Λαοδικείας πολὺ ἄπωθεν εἰσιν, ἡρέμα ἀπ' αὐτῆς καὶ
 κατ' ὀλίγον ἀνακλιόμεναι· τῆς Ἀπαμείας δ' ὑπερκύπτουσιν 25

3. λαβώτας *Chí λαβώτας mpx marg. F*, ubi fluminum horum no-
 mina repetuntur edd. — ταὐτῷ *m Tisch.* — ἐστὶ post πεδίῳ collo-
 cantur *moz edd.* — ἐφ'] ἐν *E.* 6. τραπεζῶν *D.* 8. φρανικά τὴν
Dí νικάτην ald.: Φαρναπάτην Tisch. Cor. coll. Dion. Cass. XLVIII, 41.
Plut. Anton. c. 33. Eundem ducem Φραάτην nominat Pseudo-Appian.
in Parthicus p. 72 Schwgh.: in re satis incerta codicum scripturam ser-
vandam esse recte censuerunt Letr. et Grosk., quamquam non videtur
plane sana esse. 10. ἀμάνῳ *DF.* — ῥωσσός *moz.* 12. κρεῖττων
CD (ex corr. sec. m.) *himox:* neutrum exhibet etiam *Eust. ad Dion.*
Perieg. 922. 18. ποσειδεῖον *F.* — πολύχνηον *C* πολίχνηον *E.*
 19. κάλλιστα om. *E.* 20. χώρον codd., *Cor. corr.* 21. μὲν οὖν
 om. *E.* 24. ἄποθεν *F.*

ἐπ' ὄρθιον ὕψος ἀνατεταμέναι. ἐλύπησε δ' οὐ μετρίως Δολαβέλλας καταφυγῶν εἰς αὐτὴν καὶ ἐμπολιορκεθεῖς ὑπὸ Κασσίον μέχρι θανάτου, συνδιαφθεείρας ἐαντῷ καὶ τῆς πόλεως πολλὰ μέρη.

- 5 10. Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει τὸ πλεόν εὐερκῆ· λόφος γάρ ἐστιν ἐν πεδίῳ κοίλῳ τετειχισμένος καλῶς, ὃν ποιεῖ χερρονησίζοντα ὁ Ὀρόντης † καὶ λίμνη περικειμένη μεγάλη καὶ ἔλη πλατεία λειμῶνάς τε βουβότους καὶ ἵπποβότους διαχεομένους ὑπερβάλλοντας τὸ μέγεθος· ἢ τε δὴ πόλις οὕτως ἀσφαλῶς κεί-
 10 ται, καὶ δὴ καὶ Χερρόνησος ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ χώρας εὐπορεῖ παμπόλλης εὐδαίμονος, δι' ἧς ὁ Ὀρόντης ῥεῖ· καὶ περιπόλια συγρὰ ἐν ταύτῃ. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Νικάτωρ Σέλευκος τοὺς πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔτρεφε καὶ τὸ πλεόν τῆς στρατιᾶς, καὶ οἱ ὕστερον βασιλεῖς. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πέλλα
 15 ποτὲ ὑπὸ τῶν πρώτων Μακεδόνων διὰ τὸ τοὺς πλείστους τῶν Μακεδόνων ἐνταῦθα οἰκῆσαι τῶν στρατευομένων, τὴν δὲ Πέλλαν ὡσπερ μητρόπολιν γενομένην τῶν Μακεδόνων, τὴν Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου πατρίδα. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ λογιστήριον A. 1092 τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸ ἵπποτρόφιον· θήλειαι μὲν ἵπποι βα-
 20 σιλικαὶ πλείους τῶν τρισημρῶν, ὄχεια δὲ τούτων τριακόσια· ἐνταῦθα δὲ καὶ πωλοδάμναι καὶ ὀπλομάχοι καὶ ὅσοι παιδευταὶ τῶν πολεμικῶν ἐμισθοδοτοῦντο. δηλοὶ δὲ τὴν δύναμιν ταύτην ἢ τε τοῦ Τρύφωνος, ἐπικληθέντος Διοδότου, παραύξησης καὶ ἐπίθεσις τῇ βασιλείᾳ τῶν Σύρων, ἐντεῦθεν ὀρμηθέντος. ἐγεγέ-
 25 νητο μὲν γὰρ ἐν Κασσιανοῖς, φρουρίῳ τινὶ τῆς Ἀπαμείων γῆς,

1. δολλαβέλλας C δολοβέλας moz ald. δολοβέλλας ex Cor. et sic codd. exhibent XIV, 646. 2. κασίου π. 6. χερρονησιάζοντα Em. 8. διαχεομένοις F: ceterum verba καὶ λίμνη — τὸ μέγεθος sana non esse liquet: Cor. igitur scripsit εἰς ἔλη — διαχεομένη de conl. Cas.; Letronn. proposuit εἰς λίμνην περικειμένην μεγάλην — διαχεόμενος: quae ratio satis arripet, ita tamen, ut scribendum esse crediderim κατὰ λίμνην. 11. εὐδαίμονας marg. F. — ὀρότης F. 12. περιπολεῖ codd., Cor. corr.: cf. VII, 325. XVII, 837. 14. καὶ ante Πέλλα aster. incl. Cor. 20. ὄχεια] κηλώνια E, sed cum duo puncta supra hoc verbum sint appicta, videtur alia scriptura in marg. addita fuisse, quae a bibliopago cum ipso margine praecisa est. 24. ἐγγένητο D ἐγγένητο Cor. 25. κοσσιανοῖς w κοσιανοῖς codd. rell.; correxi de conl. Grosk., qui recte, ut

τραφεῖς δ' ἐν τῇ Ἀπαμείᾳ καὶ συσταθεῖς τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς
περὶ αὐτόν, ἐπειδὴ νεωτερίζειν ὤρμησεν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης
ἔσχε τὰς ἀφορμὰς καὶ τῶν περιοικίδων, Λαρίσης τε καὶ τῶν
Κασιανῶν καὶ Μεγάρων καὶ Ἀπολλωνίας καὶ ἄλλων τοιούτων,
αἱ συνετέλουν εἰς τὴν Ἀπάμειαν ἅπασαι· ἐκεῖνός τε δὴ βασιλεὺς 5
ἐκ τῆσδε τῆς χώρας ἀνεδείχθη καὶ ἀντίσχε πολὺν χρόνον·
Βάσσος τε Κεκίλιος μετὰ δευῖν ταγμάτων ἀποστήσας τὴν Ἀπά-
μειαν διεκαρτέρησε τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δευῖν
στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὥστ' οὐ πρότερον εἰς τὴν
ἐξουσίαν ἦκε, πρὶν ἐκὼν ἐνεχειρίσειν ἑαυτόν, ἐφ' οἷς ἐβεβούλητο· 10
C. 753 καὶ γὰρ τὴν στρατιὰν ἀπέτρεφεν ἡ χώρα καὶ συμμάχων ἐνπό-
ρει τῶν πλησίων φυλάρχων, ἐχόντων ἐνεργῆ χωρία· ὧν ἐστὶ
καὶ ἡ Λυσιᾶς, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς Ἀπαμεία, καὶ
Ἀρεθούσα ἢ Σαμφικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ ἐκείνου παι-
δός, φυλάρχων τοῦ Ἐμισσηῶν ἔθρους· οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἡλιού- 15
A. 1093 πολις καὶ Χαλκίς ἢ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίῳ, τῷ τὸν
Μασσίαν κατέχοντι καὶ τὴν Ἰτουραίων ὄρεινῃν. τῶν δὲ συμ-
μαχοῦντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ Ἀλχαίδαμος, ὁ τῶν Ῥαμβαίων
βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥω-
μαίων, ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς 20

opinor, ad Casium montem referendum esse censet hoc nomen non mi-
nus quam Κασιωτίν; eodemque ducit codicum scriptura in proximis.
3. καὶ post ἀφορμ. om. C. — λαρίσης codd. edd. 4. κασιανῶν
codd. exc. orx: Κοσιανῶν Cor. 6. ἐκ om. edd., nec ferri potest. —
ιδείχθη F. — ἀνέσχε CFmx. 7. τε] δὲ codd. Cor. corr. — καὶ
κίλιος w ald. Καικίλιος edd. inde a Xyl. 9. ταγμάτων E, sed in
marg. add. στρατοπέδων. — μεγάλων om. Ex. 10. ἐνεχειρήσειν C.
11. ἡνπόρει Cmozx edd. 12. πλησίων ald. 13. τῇ πρὸς μοx. — ἀπά-
μειαν E ald. 14. ἀρεθούση codd. exc. E. — καὶ ante ἡ add. μοxz.
— σαμφικεράμου F. — ἡαμβλίχου F. 15. αἰμισσηῶν F' Ἐμισση-
ῶν edd. 16. ἡ om. C. 17. μασσίαν Di μασίαν r μαρσίαν μοxz
edd., atque ita legitur apud Polyb. V, 45, 61: alteram vero scripturam
cum codd. tueantur constanter (v. §. 11, p. 755. 756), mutare veritus sum.
17. τὴν] τῶν Cπὸx ald. τὴν τῶν Cor. — ὄρεινῃν F. 18. ἀλχαί-
δαμος D, sed ρ ita superadditum est literae λ, ut difficile dicta sit,
utrum fuerit prius; ἀρχαίδαμος ἢ ἀρχέδαμος x ἀλχαίδαμος μοx
edd.: eundem hominem Ἀλχαυδόνιον nominat Dio Cass. XLVII, 27.

τὴν Μεσοποταμίαν ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσσῳ. ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωϊκός, ἀπὸ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος.

11. Ὅμορος δ' ἐστὶ τῇ Ἀπαμείων πρὸς ἑὼ μὲν ἢ τῶν φυλάρχων Ἀράβων καλουμένη Παραποταμία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἀπὸ τοῦ Μασσίου καθήκουσα καὶ πᾶσα ἢ πρὸς τότον τοῖς Ἀπαμεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηνητιῶν τὸ πλεόν· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· αἰεὶ δ' οἱ πλησιαιτέροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι καὶ ἦττον Ἀραβες καὶ Σκηνητιται, ἡγεμονίας
10 ἔχοντες συντεταγμένους μᾶλλον, καθάπερ ἡ Σαμψικεράμου † Ἀρέθουσα καὶ ἡ Γαμβάρον καὶ ἡ Θέμελλα καὶ ἄλλων τοιούτων.

12. Τοιαύτη μὲν ἡ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος, ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιοῦτος· τῇ γὰρ Λαοδικεῖᾳ πλησιάζει πολίχνη, τὸ τε Ποσειδίων καὶ τὸ Ἡράκλειον καὶ τὰ Γάβαλα· εἰτ' ἤδη ἢ τῶν Ἀραδίων παραλία, Πάλτος καὶ Βαλαναία καὶ Κάρανος, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου λιμῆνιον ἔχον· εἰτ' Ἐνδρα καὶ Μάραθος, πόλις Φοινίκων ἀρχαία κατεσπαμένη. τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν καὶ τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον· τούτοις δ' ἡ Ὄρθωσία συνεχῆς

1. Βάσσῳ] βασιλεῖ C. 2. ποσιδώνιος F ποσιδόνιος C. 6. μασσίον F μασίον i κασσίου x μαρσίου μοx edd. 7. σκηνητιῶν D (c corr. sec. m) Ehs. 8. νομεῦσι Dhī. — αἰεὶ DFxz. 9. σκηνητιαι D (c corr. sec. m) hxx. 10. σαμψικεράμου CD. 11. καὶ ἡ ante Θέμ. delenda esse censuit Cas., cui adsentiuntur Cor. Letronn. Grosk., ita ut Themella sit Gambari oppidum ac sedes: mihi contra tam incommoda videtur oppidi mentio, ut vel Arethusae nomen ab hoc loco censeam alienum atque eiciendum. Facile enim e superioribus in margine primum annotatum in verborum seriem potuit recipi. — ἄλλαι τοιαῦται μοx Tzsch. Cor. de sent. Cas. 14. Idem hoc oppidum supra p. 751 appellatur Ἡράκλεια. 15. ἀραδίῶν Dh ἀριδίῶν E. — παραλία] παλαιά codd. Tzsch. corr. de conl. Cas.: idem error notatus est III, 145: haud spernenda etiam Letronnii coniectura est περαλία. 16. κάρανος codd, Tzsch. corr.: cf. Steph. s. v. Κάρανη. Post hoc nomen πόλις φοινίκων add. i. — ἐπίνηον F. 17. ἔχων F. 19. ταξίμυρα Dhx τὰ ξίμυρα CEFox Tzsch. corr., monente Cas.: cf. Steph. s. v. Σίμυρος. — ὀρθωσίας C ὀρθωσίας codd. rell. exc. E, Cor. corr.: in hac enim scriptura codd. conspirant XIV, 670 et infra p. 754. 756. 760, et corruptelae causa h. l. manifesta: altera tamen nominis forma invenitur ap. Hieroclem

ἔστι καὶ ὁ Ἐλευθέρος ὁ πλησίον ποταμός, ὅσπερ ὄριον ποιούν-
ται τινες Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Κοίλην Συ-
ρίαν.

13. Πρόκειται δ' ἡ Ἄραδος ῥαχιώδους τινὸς καὶ ἀλιμένου
παραλίας, μεταξὺ τοῦ τε ἐπινείου αὐτῆς μάλιστα καὶ τῆς Μα- 5
ράθου, διέχουσα τῆς γῆς σταδίους εἴκοσιν. ἔστι δὲ πέτρα πε-
ρίκλυτος, ὅσον ἐπὶ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης κατοικίας·
τοσαύτη δ' εὐανδρία κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυροφούς
οἰκοῦσι τὰς οἰκίας. ἔκτισαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὡς φασιν, ἐκ
Σιδῶνος· τὴν δ' ὑδρεῖαν τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων καὶ λακκαίων 10

C. 754 ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαλίας· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ
A. 1094 τοῦ πόρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγὴν ἔχοντος
ἀφθόνου ὕδατος· εἰς ἣν περικαταστρέφεται κλίβανος, καθεθεὶς
ἀπὸ τοῦ ὑδρευομένου σκάφους, μολιβούς, εὐρύστομος, εἰς πυθ-
μένα συνηγμένος στενόν, ἔχοντα τρῆμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι 15
περιέσφιγκται σωλὴν σκύτινος, εἴτε ἄσκαμα δεῖ λέγειν, ὁ δε-
χόμενος τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου ὕδωρ.
τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐστί· περιμει-
ναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος ῥύσιν, ὑπολαμ-
βάνουσιν εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα, ὅσον ἂν δέη, καὶ πορθ- 20
μύνουσιν εἰς τὴν πόλιν.

14. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὐτοὺς ἐβασι-
λεύοντο παραπλησίως, ὅσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη πόλεωσιν
τῶν Φοινικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδό- 25
νες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν παρούσαν τάξιν.
οἱ δ' οὖν Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινικίων ὑπήκουον τῶν

in Synecdemo (v. Wessel. Itin. vett. p. 716) et Maccab. I, 15, 37; agrum
oppidi intelligit Letronn. 2. τῆς ante Σελευκίδος add. edd. 5. ἐπι-
νήου F. 6. πολὺκλαστος D, sed postea pr. m. corr. 9. οἰκοῖα; F.
— ὡς φασιν, φυγάδες Dh. 10. σιδῶνος codd., Cor. mutavit: alteram enim
scripturam supra (I, 40. 58. II, 134) constanter exhibent codd. omnes,
in proximis plerique. — ὑδρεῖαν C. — ὀμβρίων καὶ om. μοx. 12. ἔχο-
ντες codd. Tsch. corr. e conji. Cas. 13. καθεσθεῖς μοx. 14. μο-
λυβοῦς F (I nescio enim an scripturae discrepantiam annotare neglexe-
rim) edd.: v. Lob. ad Phryn. 148. — εὐρύστοματος w. 16. εἴε²
ἄλλο τι post λέγειν add. w, quae male rec. Cor. — ὁ δεχόμενος — ὕδωρ
om. w. 19. ὑπολαμβάνοντες C. 20. ὄσω F.

Συριακῶν βασιλείων, ἅτε φίλων· ἔπειτα στασιασάντων ἀδελφῶν δυεῖν, τοῦ τε Καλλινίκου Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἰέρακος προσαγορευθέντος, προσθέμενοι τῷ Καλλινίκῳ ποιοῦνται συμβάσεις, ὥστ' ἐξεῖναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς
 5 βασιλείας παρ' αὐτούς, καὶ μὴ ἐπιδιδόναι ἄκοιτας· μὴ μέντοι μηδ' ἐκπλεῖν ἢ ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλεία. συνέβη δὲ ἐκ τούτου μεγάλα αὐτοῖς πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτούς οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων θαυμάστες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς
 10 εὐεργέτας ἠγοῦντο καὶ σωτήρας τοὺς ὑποδεξαμένους, ἀπεμνημόνεον τε τὴν χάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν· ὥστ' ἐκ τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περαιῆς πολλήν, ἣς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ ἔτι, καὶ τάλλα εὐθύνουν. προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς
 15 τὴν θαλαττοურიαν· ὀρῶντές τε τοὺς γειτονεύοντας Κιλικίας τὰ πειρατήρια συνισταμένους οὐδ' ἄπαξ ἐκοινωνουν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης ἐπιτηδένσεως.

15. Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλευθέρον Τρίπολις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφνῖα· τριῶν γάρ ἐστι
 20 πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδῶνος, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συν- A. 1095
 εχῆς ἐστὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Αἰβανος τὸ ὄρος· μεταξὺ δὲ Τριήρης, χωρίον τι.

16. Δύο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὃ τε Αἰβανος καὶ ὁ Ἄν-
 25 τιλίβανος, μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ C. 755
 μὲν Αἰβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ μάλιστα πρόσωπον, ὁ δ' Ἀντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδῶνα· τελευτῶσι δ' ἐγγύς πως τῶν Ἀραβίων ὄρων τῶν ὑπὲρ τῆς Λαμασκηνῆς καὶ

3. προσαγορευθέντος om. w. 6. ἐπιστρέψαι F. 9. ἐπιξενόμενοι D (sed sec. m. corr.) τῷ ἐπιξενιζόμενοι x. 11. παρελθόντες w. — οἰκίαν Fh. 13. πλείστην F. 15. τε] γε codd. exc. Mosk, unde te rec. Cor. 16. ἐκοινωνήσαν Cor. 20. σιδῶνος D. 22. χωρίον τι τριήρης x. 23. ταῦτα E: om. Xyl. 24. Συρίαν] γωρίαν CDHmaix (e corr.) γορίαν marg. F, qui in textu ipso exhibet συρίαν, ut E et Eust. ad Dionys. v. 899. 26. κατὰ τὸ] καὶ τὸ ἢ Tisch. — μάλιστα F. 27. σιδῶνα D (e corr. sec. m.) hm. 28. ἀραβικῶν Eust. l. c.

τῶν Τραχώων ἐκεῖ λεγομένων εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλ-
 λικάρφα. ἀπολείπουσι δὲ μεταξὺ πεδίων κοῖλον· πλάτος μὲν
 τὸ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ διακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς
 θαλάττης εἰς τὴν μεσόγαιαν ὁμοῦ τι διπλάσιον. διαρρεῖται δὲ
 ποταμοῖς ἄρδουσι χώραν εὐδαίμονα καὶ πάμφορον, μεγίστην 5
 δὲ τῆ Ἰορδάνῃ. ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματίτιν
 σχοῖνον καὶ κάλαμον, ὡς δ' αὐτῶς καὶ ἔλη· καλεῖται δ' ἡ
 λίμνη Γεννησαρίτις· φέρει δὲ καὶ βάλσαμον. τῶν δὲ ποταμῶν
 ὁ μὲν Χρυσορρόας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηῶν πόλεως
 καὶ χώρας, εἰς τὰς ὀχτείας ἀναλίσκεται σχεδόν τι· πολλὴν γὰρ 10
 ἐπάρδει καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην
 ἀνασπλύνουσι φορτίσις, Ἀράδιοι δὲ μάλιστα.

17. Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης,
 Μάκρας καλεῖται καὶ Μάκρα πεδίων· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος
 ἱστορεῖ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὀραθῆναι νεκρόν, μῆκος σχε- 15
 δόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὡσθ' ἰππέας ἐκατέρωθεν πα-
 ραστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δέ, ὡστ' ἔφιππον δέ-
 ξασθαι, τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

A. 1096

18. Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐστὶν ὁ Μασσούας, ἔχων τινα καὶ
 ὄρεινά, ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὡσπερ ἀκρόπολις τοῦ Μασσούου· ἀρχὴ 20
 δ' αὐτοῦ Λαοδικεῖα ἢ πρὸς Λιβάνῳ. τὰ μὲν οὖν ὄρεινά ἔχουσι
 πάντα Ἰτουραῖοι τε καὶ Ἄραβες, κακοῦργοι πάντες, οἱ δ' ἐν
 τοῖς πεδίοις γεωργοί· κακούμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης
 βοηθείας δεόνται. ὀρητηγίοις δ' ἐρμυνοῖς χρῶνται, καθάπερ

1. τραχωῶν codd. Tzsch. corr., coll. p. 756. — γεωλόφια CDήιγτω
 γαιολόφια F: verum exhibet praeter Eμοx etiam Eust. l. c. 3. τῇ
 om. E. — τῆς om. E. 4. ὁμοῦ] σχεδόν E. 5. τε ante καὶ add.
 edd. 6. ἀρωματίτην D (sed postea corr.) ἢ ἀρωματεῖτιν F. 7. σχι-
 νον Tzsch. (qui a Cas. ita scriptum esse falso tradit) Cor.: v. Plin. H. N.
 XII, 48, Theophr. Hist. plant. IX, 7, aliosque quos Grosk. laud. ad h. l.
 8. ἡ ante Γεννησαρίτις add. Cz. — τὸν δὲ ποταμὸν E. 9. χρυσορρόας
 CD (in hoc alterum ρ see. m. add.) Fx (e corr.). — δαμασκηῆς E.
 11. σφόδρα] χθόνα E. 14. δέ] τε EF (in hoc e corr.). — ποσι-
 δάμιος F. 15. μὲν post μῆκος add. Dhī Cor. satis commode. 16. καὶ
 om. D aster. incl. Cor. 18. φολίδος CF. — θυραίου C. 19. μαρ-
 σούας edd.: v. ad p. 753. 20. μαρσούου edd. 21. ὄρεινά F. 22. τε
 om. D (sec. m. post add.) E. 23. καλούμενοι D.

- οὐ τὸν Λίβανον ἔχοντες ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σιννῶν καὶ Βόρ-
 ραμα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔχονσι τείχη, κάτω δὲ Βότρον καὶ Γί-
 γαρτον καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θαλάττης σπήλαια καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ
 προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθέν, ἃ κατέσπασε Πομπήιος, ἀφ' ὧν
 5 τὴν τε Βύβλον κατέτρεχον καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτῃ Βηροτόν, αἱ
 μεταξὺ κεῖνται Σιδῶνος καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. ἡ μὲν οὖν
 Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρον βασιλείον, ἱερά ἐστὶ τοῦ Ἀδωνίδος·
 ἣν τυραννουμένην ἤλευθέρωσε Πομπήιος πελακίσας ἐκείνον· κεί-
 ται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἀπωθεν τῆς θαλάττης.
- 10 19. Ἐἴτα μετὰ ταύτην Ἄδωνις ποταμὸς καὶ ὄρος Κλίμαξ
 καὶ Παλαίβυβλος· εἴθ' ὁ Ἄσκος ποταμὸς καὶ Βηροτός· αὕτη
 δὲ κατεσπάσθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ τῶν ὑπὸ Ῥω- C. 756
 μαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἴδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα,
 προσθεὶς καὶ τοῦ Μασσούου πολλὴν μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου
 15 πηγῶν, αἱ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Παραδείσου καὶ
 τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμείων γῆν εἰσι. ταῦτα
 μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττῃ.
20. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μασσούου ἐστὶν ὁ καλούμενος Ἀυλῶν βα-
 σιλικὸς καὶ ἡ Δαμασκηνὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἐστὶ
 20 δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος, σχεδὸν τι καὶ ἐπιφανε-
 στάτη τῶν ταύτῃ κατὰ τὰ Περσικά· ὑπέρχονται δ' αὐτῆς δύο
 λεγόμενοι Τραχῶνες· ἔπειτα πρὸς τὰ Ἀράβων μέρη καὶ τῶν
 Ἰουραίων ἀναμιξὺ ὄρη δύσβατα *ἦν* ἐν οἷς καὶ σπήλαια βα-
 θύστομα, ὧν ἐν καὶ τετρακισχιλίους ἀνθρώπους δέξασθαι δυ- A. 1097
 25 νάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἱ τοῖς Δαμασκηνοῖς γίνονται πολ-

1. βορραμά F βόραμα z. 2. τινὰ post ἄλλα add. edd. — βό-
 στρον Dhi βόστρα μοxx ald. 5. κατέτρεχε codd., exc. F, qui exhibet
 κατέτρεχον, quod Xyl. iam censuit scribendum esse, Cor. scripsit.
 6. σιδῶνος CEFs. 8. ἤλευθέρωσεν ἐκεῖνος ὁ Πομπήιος x. — ἐκεῖ-
 νων C. 11. παλαι βύβλος CDkμwx παλαίβυβλος i βύβλος ald.
 12. τρύφωνος F. 13. ἀγρίππας x. 14. Μαράου edd. 18. μαρ-
 σίου C (?) μοxx edd. 21. δύο λεγόμενοι (sic) E et in marg.
 pr. m. add. λόφαι: quae vox videtur recipienda esse. 22. τραχῶνες
 codd., Tzsch. mot. — ἔπειτα] ἐπὶ τὰ Cor. — τὰ om. Cor. — τῶν
 om. w, in quo tamen ἰουραίων legitur, Cor. 23. ἦν om. Tzsch.
 Cor.; videtur ortum ex praepositionis proximae repetitione; post σπή-
 λαια iterat ald.

λαχόντων. τὸ μέντοι πλέον τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐμπόρουσιν λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἦντο δὲ συμβαίνει καταλυθέντων ἑνὶ τῶν περὶ Ζηρόδωρον ληστῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων.

21. Ἄπασα μὲν οὖν ἡ ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται, ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφορισμένη. τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μὲν ἀπὸ Ὁρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, στεγὴ τις καὶ ἀλιτελής· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια μέχρι τῶν Ἀράβων ἢ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου Ἰουδαία λέγεται.

22. Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν· ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὁρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ λόγου τετύχηκε. μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐστὶ Σιδῶν ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις· μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄλσος καὶ Λεόντων πόλις. μετὰ δὲ Σιδῶνα μεγίστη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη [πόλις] Τύρος ἐστίν, *ἢ* ἐνάμιλλος αὐτῇ κατὰ τε μέγεθος καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων παραδεδομένην. οἱ μὲν οὖν ποιεῖται τὴν Σιδῶνα τεθρυλήκασιν μᾶλλον (Ὁμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου), αἱ δ' εἰς τὴν Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι μέχρι καὶ ἔξω Στηλῶν τὴν Τύρον †πλέον ἐξυμνοῦσιν μᾶλλον· ἀμφοτέραι δ' οὖν ἔνδοξοι καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν· ὁποτέραι δ' ἂν τις εἴποι μητρόπολιν Φοινίκων, ἕρις ἐν ἀμφοτέραις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν Σιδῶν ἐπὶ εὐφρῆσι λιμένι τῆς ἠπειρου τὴν ἰδρυσιν ἔχει.

1. τοὺς] τὸ codd. Cor. corr. 3. Ζηρόδοτον ex sed in hoc pusta mut. est in Ζηρόδορον. 6. ἡ om. ald. — τῆς Σελευκίδος CDh. 8. ἐν post ἢ add. E. 13. κοίλην om. E. 14. μετέτιμεν C μετώμεν, x. 16. ταβύριος E. 18. σιδῶνα D (e corr. sec. m.) Eh Eust. ad Dion. v. 911. 19. πόλις om. codd. — ἢ om. Cor. — τε om. Dh. 21. παραδεδομένη codd. Cor. corr. — σιδῶνα D (e corr. m. sec.) Eh. — τεθρυλήκασιν codd., exc. Dh., edd. 23. Στηλῶν om. E. 24. μᾶλλον om. Ets Cor.: atque aut hoc aut πλέον delendum erit. 25. εἴπη Cor. 26. οὖν om. Dh.

23. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδόν τι συναρμισμένη πα-
 ραπλησίως, ὡσπερ ἡ Ἀραδος, συνήπται δὲ χοίματι πρὸς τὴν C. 757
 ἡπειρον, ὃ κατεσκευάσε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λι-
 μένας τὸν μὲν κλειστόν, τὸν δ' ἀνειμένον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦ- A. 1098
 5 σιν. ἐνταῦθα δὲ φασὶ πολυστέγους τὰς οἰκίας, ὥστε καὶ τῶν
 ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον· διὸ καὶ σεισμοὺς γενομένους ἀπολιπεῖν μι-
 κρὸν τοῦ ἄρδην ἀφανίσαι τὴν πόλιν. ἠτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλε-
 ξάνδρου πολιορκία ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιούτων συμφορῶν
 κατέστη κρείττων καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ' ἣν
 10 ἀπάντων τῶν ἀεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοίνικες, καὶ τοῖς πορ-
 φυρείοις· πολὺ γὰρ ἐξήτασται πασῶν ἡ Τυρία καλλίστη πορ-
 φύρα· καὶ ἡ θήρα πλησίον καὶ τᾶλλα εὐπορα τὰ πρὸς βαφὴν
 ἐπιτήδεια· καὶ δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία
 τῶν βαφείων, πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην ἀνδρείααν. οὐχ
 15 ὑπὸ τῶν βασιλέων δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 τῶν Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων
 γνώμην. τιμᾶται δὲ καθ' ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ' αὐτῶν. τῆς
 δὲ περὶ τὰς ναυστολίας δυνάμεως τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος
 τῶν ἀποικίδων ἐστὶ πόλεων τεκμήριον· οὔτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.
 20 24. Σιδῶνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδίδονται καὶ καλλί-
 τεχνοὶ, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ καὶ φιλόσοφοι
 περὶ τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρ-
 ξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν
 ἐκάτερον· καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὖρεμα γεωμετρίας φασὶ
 25 ἀπὸ τῆς χωρομετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγγέων τοὺς

2. καὶ ante ἡ add. F. 5. ὥστε om. Cor.: mirabilis sane est verbi
 omissio, ac suspicari possis scriptum fuisse ὥστ' εἶναι καὶ κτλ. 6. σει-
 σμῶν γενομένων μοxx Cor. 7. ἀφανισθῆναι x Cor.: Eust. legisse
 hunc locum ita, ut exhibent codd. rell., apparet ex iis quae affert ad
 Dion. l. c. 10. πορφυρίοις codd., exc. Eoxz, e quibus Cor. corr.
 11. ἐξίσταται C (in hoc ητ add. inter versus) DEh ἐξίσταται w.
 12. θύρα C. 14. βαφείων F ald. βαφίων CDrw. — ἀνδρείααν μοxx
 εὐανδρείααν Cor. e conl. Toup.: Letronn. apte confert III, 140, Arist.
 Eth. Nicom. III, p. 48 B. 16. Verba μικρὰ ἀναλώσαντες perincom-
 mode hic inseruntur, ac dubito an collocanda sint post μόνον. 18. ναυ-
 στολογίας codd. 20. σιδῶνιοι D (e corr. sec. m.) EF. 24. εὖρεμα
 μοxx edd.: v. ad VIII, 354. 25. χωρογραφίας E.

ὄρους κατὰ τὰς ἀναβάσεις. τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἦκειν εἰς τοὺς Ἑλληνας πεπιστεῦκασιν, ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων· ἄντι δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολὺ πλείστην λαβεῖν ἔστιν ἐκ τούτων τῶν πόλεων· εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν 5 ἀτόμων δόγμα παλαιόν ἐστιν ἀνδρὸς Σιδονίου Μώχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρόνων γεγονότος. τὰ μὲν οὖν παλαιὰ εἰσθῶ· καθ' ἡμᾶς δὲ ἐκ Σιδόνος μὲν ἔνδοξοι φιλόσοφοι γεγόνασι Βοηθός τε, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτελεια, καὶ Διόδοτος, ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν 10 πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. διέχει δὲ τῆς Σιδόνος ἢ Τύρος οὐ πλείους τῶν διακοσίων σταδίων· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ πολί- C. 758 χριον, Ὁρνίθων πόλις λεγομένη· εἶτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς A. 1099 ἔξισι· μετὰ δὲ τὴν Τύρον ἢ Χαλαίτηρος ἐν τριάκοντα στα- 15 δίοις.

25. Εἴθ' ἢ Πτολεμαῖς ἐστὶ μεγάλη πόλις, ἣν Ἄκην ὠνόμαζον πρότερον· ἢ ἐχρῶντο ὀρηγητρίῳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. μεταξὺ δὲ τῆς Ἄκης καὶ Τύρου θινωδῆς αἰγιαλός ἐστὶν ὁ φέρων τὴν ὑάλτιν ἄμμον· ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ 20 χεῖσθαι, κομισθεῖσαν εἰς Σιδῶνα δὲ τὴν χωνεῖαν δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδωνίοις εἶναι τὴν ὑάλτιν ψάμμον ἐπιτηδείαν εἰς χύσιν, οἱ δὲ πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαι φασιν. ἤκουσα δ' ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν ὑαλουργῶν, εἶναι τινα καὶ κατ' Αἴγυπτον ὑάλτιν γῆν, ἧς χωρὶς οὐχ οἶόν τε τὰς πολυ- 25 χροῦς καὶ πολυτελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι, καθάπερ καὶ

1. κατὰ] καὶ F. 6. παλαιοῦ x Cor. — Μώχου Hopp. Μόσχου Xyl. 8. σιδῶνος D (e corr. m. sec.) h. 11. ζήνωνος C. 12. σιδῶνος D (e corr. m. sec.) Eh. 15. ἔξισι x Cor. — τὴν om. E. — ἢ πάλαι τίρος CDh. — ἐν τριάκοντα om. D spatio vacuo relicto. 20. ὑάλτιν, addito pr. m. i supra η, D. — ψάμμον F sed ψαμμ litteris minoribus est exaratum, ita ut postea addita videatur haec verbi pars. 21. δὲ post κομισθεῖσαν colloc. edd. inde a Xyl. — σιδῶνα D (e corr. sec. m.) Ehx. 22. σιδωνίοις hx. — τὴν aster. incl. Cor. 23. κρεῖσθαι codd. exc. F, in quo legitur χεῖσθαι: veram scripturam reposuit Cor. de coni. Tyrwh. 24. τῇ om. E.

ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν· καὶ ἐν Ρώμῃ δὲ πολλὰ παρευρίσκεισθαι φασὶ καὶ πρὸς τὰς χροῖας καὶ πρὸς τὴν ἑρασιώτην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν κρυσταλλοφανῶν· ὅπου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιον ἔστιν.

- 5 26. Ἱστορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάντων σπανίων, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου καὶ τῆς Πτολεμαίδος. καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς, μάχην συνάραντες πρὸς Σαρπηδόνα τὸν στρατηγόν, ἐλείφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κύμα τὸς φεύγοντας ὁμοίον πλημμυρίδι, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος ἀφήρησας καὶ διέφθειρεν, οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμιξ ἑν νεκροῖς ἰχθύσι. τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ, 15 σπασμῷ τιμὴ ὄξει καὶ ἀπλῶ περιπιπτούσης τῆς γῆς καὶ εἰς ἐκάτερον μεταβαλλομένης ἅπαξ· ὥστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐ- A. 1100 τῆς μέρος ἐπαγαγεῖν τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνίησαν δεῖξασθαι, τραπομένης δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἔδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον, τότε μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεώς τινος γενομένης, τότε δ' οὖν, τάχα 20 καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων παθῶν ἀδήλοισ ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται διαφόρων γινομένων, ἄδηλον δὲ τὴν τάξιν ἔχουσῶν.

27. Μετὰ δὲ τὴν Ἄκην Στράτωνος πύργος, πρόσορμον ἔχων. μεταξὺ δὲ ὅ τε Κάρμηλος τὸ ὄρος καὶ πολιχνίων ὀνό- 25 ματα, πλέον δ' οὐδέν, Συκαμίων πόλις, Βουκόλων καὶ Κροκοδείλων πόλις καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἶτα δρυμὸς μέγας τις.

4. χαλκοῖν codd. exc. EF: Tzsch. correxerat de coni. Cas. 7. συνήψαν Cor. de coni. Cas. 8. ἐλείφθησαν F, hoc verbum omittunt codd. rell.: recipere. tamen non dubitavi non minus sensu ipso postulante, quam commendante Athenaco VIII, 2, p. 333, ubi eadem haec res e Posidonio refertur accuratius atque idem verbum usurpatur: quatenus non Ptolemaeenses vietos esse, sed potius Sarpedonem indidem apparet. 11. κόλοις F. 13. ἔδειξαν Dh, sed in hoc s sup. a add. 15. ἀπλῶ] καίμῳ Cor. 17. ἐπάγειν codd., exc. F, edd. — συνίησιν codd., Xyl corr. 19. τότε μὲν — τότε δὲ DFh ποτὲ μὲν — ποτὲ δὲ edd. inde a Xyl. 20. ἀδήλως codd., Cor. corr. 22. λεγομένων C. — διαφόρος C (?) F ald. 25. πόλις post Βουκόλων add. Cor. de Cas. sent.: sed καὶ adiectum vi-

C. 759 28. *Εἶτα Ἰόπη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία ση-
μειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρότερον ἐπὶ τὴν ἑω τετα-
μένη. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι τινες τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι
τῷ κῆτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν ἰκανῶς τὸ χωρίον, ὥστ' ἔφορᾶ-
σθαί φασιν ἀπ' αὐτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων μη- 5
τρόπολιν· καὶ δὴ καὶ ἐπιπέφ τούτῳ κέχηρηται καταβάστες
μέχρι θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπίπεια τῶν ληστῶν ληστή-
ρια δηλονότι ἐστί. τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε καὶ ὁ
δρυμός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος, ὥστ' ἐκ τῆς
πλησίον κόμης Ἰαμνείας καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν κύκλω τέττα- 10
ρας μυριάδας ὀπλίξασθαι. εἰσι δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ
πρὸς Πηλουσίῳ μικρῷ πλείους ἢ χίλιοι στάδιοι, τριακόσιοι δ'
ἄλλοι πρὸς αὐτὸ τὸ Πηλούσιον.*

A. 1101 29. *Ἐν δὲ τῷ μεταξὺν καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστίν, ἣν καὶ αὐτὴν 15
ἔξειδιάσαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἶτ' Ἀζωτὸς καὶ Ἀσκάλων. ἀπὸ δὲ
Ἰαμνείας εἰς Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκάλωνα εἰσὶν ὅσον διακόσιοι στά-
διοι. †κρομμύων τ' ἀγαθός ἐστιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν,
πόλισμα δὲ μικρόν. ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μι-
κρὸν πρὸ ἡμῶν γεγονώς. ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε
ὁ Ἐπικούρειος *γεγονώς* καὶ Μελέαγρος καὶ Μένιππος ὁ σπον- 20
δογέλιος καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ.*

A. 1102 30. *Εἶθ' ὁ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρχεται δὲ καὶ
ἡ πόλις ἐν ἑπτὰ σταδίοις, ἐνδοξὸς ποτε γενομένη, κατεσπα-*

detur esse argumento Strabonem id non addidisse. 1. Ἰόπη codd.,
exc. *Εποσ*, edd. inde a Xyl.: altera tamen scriptura exhibetur I, 43,
in nummo ap. Eckh. III, p. 433 et Dionys. Perieg. v. 910. 2. *τεταγμένη*
Δη. 3. *ἐκτεθῆναι F*. 4. *γάρ* suspectum est: ὕψος enim quid ad
Andromedae expositionem faciat, parum liquet. Grosk. igitur excidisse
quaedam post *κῆτει* suspicatur parum probabiliter: fortasse *γάρ* mutan-
dum est in *δέ*. 5. *τῶν* om. *E*. 6. *ἐπιπέφ F*. 11. *κάσιον CF*.
12. *τῷ* ante *πηλουσίῳ* add. *μοx*. — *χίλιοι*] *μέγιστοι πx* (e corr.). 14. *αὐ-*
τοὶ Ex. 15. *οἱ* om. *Δη* τοῖς ἰουδαίοις *F*. 17. *κρομμύων τ' ἀγα-*
θῶν x κρομμύοις τ' ἀγαθῆ μοx Tzsch. Cor., quae satis placent, sed
auctoritate carent: videtur scribendum esse *κρομμύω τ' ἀγαθῆ κτλ*.
18. *φιλόσοφος* om. *E*. — *μικρῷ πρὸ ἡμῶν D*. 19. *τῶν* om. *E*.
20. *ἐπικούρειος Cx*. — *γεγονώς* ast. incl. Cor.: e superioribus male est
repetitum. 22. *γαζίων D* (sed *αι* add. sup. ε) *x*.

- σμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ μένουσα ἔρημος. ἐντεῦθεν δ' ὑπέρ-
 βασις λέγεται χιλίων διακοσίων ἐξήκοντα σταδίων εἰς Αἴλαν
 πόλιν ἐπὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην· διττὸς δ'
 ἐστίν· ὁ μὲν ἔχων εἰς τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Γάζῃ μέ-
 5 ρος, ὃν Αἰλιανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως,
 ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς ὃν ἐκ
 Πηλουσίου ἡ ὑπέρθεις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμ-
 μωδῶν χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων· πολὺ δὲ καὶ τὸ
 τῶν ἱεπετῶν ἐν αὐταῖς πλῆθος.
- 10 31. Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ἣ μάχῃ συνέβη Πτολεμαίῳ
 τε τῷ τετάρτῳ καὶ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ. εἶτα Ῥινοκόρουρα,
 ἀπὸ τῶν εἰσφικισμένων ἐκεῖ τὸ παλαιὸν ἀνθρώπων ἡκρωτη-
 ριασμένων τὰς ῥίνας οὕτω καλουμένη· τῶν γὰρ Αἰθιοπίων τις,
 ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους
 15 ἀποτέμνων τὰς ῥίνας ἐσταῦθα κατόμιζεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολ-
 μήσοιτας κακουργεῖν διὰ τὴν αἰσχύνῃ τῆς ὄψεως.
32. Καὶ αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυγρὰ πᾶσα [καὶ]
 ἀμμώδης· ἔτι δὲ μᾶλλον τοιαντὴ ἡ ἐφεξῆς ὑπερκειμένη, ἔχουσα
 τὴν Σιρβωνίδα λίμνην παράλληλόν πως τῇ θαλάττῃ μικρὰν δίο- C. 760
 20 δον ἀπολαίπουσαν μεταξὺ μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου,

2. αἰλιῶν F αἴλαν τῷ αἴλα (sic) Epit. αἰλιῶν codd. rell., exc. E, qui praebet quod recepi: Αἰλιαναν Cor., Xylandro ac Casaubono idem iam suspicantibus, recte ut opinor: cf. p. 768. 4. ὁ μὲν εἰς ἔχων τὸ codd. ald. εἰσέχων [εἰς] Cor., mihi simplicius visum ac rectius transponere verba: cf. Herod. I, 191. II, 17. IV, 42 passim. 11. τετράρχῳ D, sed sec. m. corr. — ῥινοκόλουρα codd., exc. E, qui tuetur alteram scripturam in codd. omnibus servatam supra 741: Ῥινοκοῦρουρα exhibet Steph. s. v. hunc ipsum locum asserens. 12. Verba ἐκεῖ — ἡκρωτηριασμένων om. codd. exc. EF: eadem exhibet etiam Steph. l. c.; κεκολουσμένων scripserat Cor. 13. καλουμένων Dh (in hoc τῇ supra add.) i. 15. κατόμιζεν ald. 16. κακ εἶν, erasis reliquis, C ἀναιρεῖν ποκ ald. ἀνελθεῖν Xyl. κατελθεῖν Cor. 17. αὕτη Cor. — καὶ om. codd. 18. τοιαντὴν ἐφεξῆς codd. — ἡ ante ὑπερκειμένη add. Tzsch. Cor. — ὑπερκειμένην codd., correxī de sent. Cas. 19. σερβωνίδα E Cor.: v. ad I, 50. — πως] πρὸς codd., correxī de conī. Cas., recte commendata a Letronnio coll. III, 137. 158. IV, 190; idem mendum admissum esse V, 230 ab eodem bene observatum, quod neglexisse me poenitet. 20. ἀπολοιποῦσαν codd., exc. E; qui exhibet quod

μήκος ὅσον διακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ δ' Ἐκρηγμα συγκέχωσται. εἴτα συνεχῆς ἄλλη τοιαύτη ἢ ἐπὶ τὸ Κάσιον, ἀκαίθευ ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.

A. 1103 33. Ἔστι δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτηριάζων 5
 ἄνδρος, ὅπου τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα κεῖται καὶ Διός ἐστιν ἱερὸν Κασίου· πλησίον δὲ καὶ ἐσφάγη ὁ Μάγνος, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. εἶθ' ἢ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδός, ἐν ἣ τὰ Γέερα καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ βάραθρα, ἃ ποιεῖ παρεκχέομενος ὁ Νεῖλος, φύσει κοίλων καὶ ἐλωδῶν ὄντων τῶν τόπων. τοιαύτη μὲν ἢ Φοι- 10
 νίκη. φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον ἐκ μὲν Ὀρθωσίας εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πενήκοντα κατακολπίζοντι· ἐκ δὲ Μελαινῶν ἢ Μελανιῶν τῆς Κιλικίας τῶν πρὸς Κελένδεριν ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας καὶ Συρίας χι- 15
 λίους καὶ ἑνακοσίους· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακο-
 σίους εἴκοσι· εἶτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

34. Τῆς δ' Ἰουδαίας τὰ μὲν ἐσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοί τε καὶ ἡ λῆμη. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ στάσιν δ' ἐκπεσόντες ἐκείθεν προσ- 20
 εχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν· πρὸς θαλάττη δὲ ἢ Σιρβωνίς τὰ πολλὰ κατέχει καὶ ἡ συνεχῆς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θα-

Cor. recte reposuit. 1. μήκος CDFHx. 2. συγκέχωσται F. — τοσαύτη codd.; correxi de sent. Letr. 3. κάσιον CDFHxx. 4. κάσιον CDFHxx. 5. μεγάλου w. 6. κασίου CDFHx. — καὶ om. x. 9. ὁ παρεκχέομενος Νεῖλος ald. 12. Eadem intervalla supra XIV, 670 afferuntur item Artemidoro auctore allato, sed numeris additis ex parte diversis: quos ex hoc loco corrigendos Grosk. censet haud improbabili- ter. 13. μελανίας x Cor., uti legitur l. c. — τῆς om. E. — τῶν] τῆν ald. τῆς Cor. 14. μὲν om. Cx. — τῆς ante Συρίας add. edd. 15. εἴκοσι post ἑνακοσίους add. edd. inde a Cas., qui hoc verbum ex manuss. se addidisse ait: qui error inde videtur explicandus, quod verba ἐντεῦθεν — πεντακοσίους om. w ita, ut εἴκοσι in hoc codice excipiat ἑνακοσίους. 18. κασίῳ CDFH. — οἱ ante Ἰδουμαῖοι add. C. — τε om. E. — ναβαταῖοι C. 21. σερβωνίς E ald., quam scripturam cum Tzsch. mutasset, Cor. reposuit. — κατεῖχε codd. Cor. corr. 22. καὶ ante Ἱεροσολύμων add. F.

- λάττη ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόπης εἴρηται ὅτι ἐστὶν ἐν ὄψει· ταῦτα μὲν προσηράκτια· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαστά εἰσιν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν ἐκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν ἔχοντες καὶ τὸν Ἰερικοῦντα καὶ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ Σαμαρείαν, ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν. οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατοῦσα μάλιστα φήμη τῶν περὶ τὸ ἱερόν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευομένων Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰουδαίων λεγομένων.
- 10 35. Μωσῆς γὰρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων, ἔχων τι μέρος A. 1104 τῆς [κάτω] καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε ἐνθύνδε, δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξῆραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. ἔφη γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἐδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν οἱ Αἰγύπτιοι θηρίοις εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον,
- 15 οὐδ' οἱ Αἴβυες· οὐκ εὐ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομορφους τυποῦντες· εἴη γὰρ ἐν τούτῳ μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς C. 761 ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαρρήσεις νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν; ἀλλ' ἔαν
- 20 δεῖν πᾶσαν ξοανοποιίαν, τέμενος [δ'] ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον τιμᾶν ἔδους χωρίς. ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους τοὺς εὐνοεῖρους· καὶ προσδοκᾶν δεῖν ἀγαθὸν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ δῶρον αἰεὶ τι καὶ σημείον τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ'
- 25 ἄλλους μὴ προσδοκᾶν.

1. ἐπινέου F. — ἰόπης CF edd. 3. φυλῶν D φυλλῶν E.
 5. ἱερικοῦντα E ald. ἱρικοῦντα codd. rell., exc. s. — φιλαδέλφειαν edd, quae rectior haud dubie est scriptura: sed contra codd. consentientes hic et p. 763 recipere non ausus sum. 11. κάτω om. codd.: Cor. add. de coni.: cf. I, 30, XVII, 788. — ἐκεῖθεν F. 13. Hoc loco in marg. F add. m. pr.: ὀρθοτάτη διήγησις ἔσον ἐνῆν. 14. οἱ om. Tzsch. Cor. 16. τυποῦντες] ποιοῦντες r. — ἐν τούτῳ D, sed sec. m. corr.: ἐν w ἂν μοιx Cor. 19. τινὰ codd., Cor. corr. de coni. Cas. 20. δεῖ codd., corr. de sent. Cor. — δ' om. codd., Cor. add. 21. αἰδοῦς FD (sed deleto αι sec. m. supra add. s et in marg. adi. ἔδους) ἔδους h quod Cor. recte recepit: εἶδους codd. rell. 23. ἀγαθὸν om. ald. 25. ἄλλους] ἄλλως Cor.

36. Ἐκαῖτος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἔπεισεν εὐγνώμονας ἀνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. κατέσχε δὲ ῥαδίως, οὐκ ἐπίφθορον ὄν τὸ χωρίον, οὐδ' ὑπὲρ οὗ ἂν τις ἐσπουδασμέως μαχέσαιο· ἐστὶ γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὐδρον, τὴν δὲ 5 κύκλω χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἄνυδρον, τὴν δ' ἐντὸς ἐξήκοντα σταδίων καὶ ὑπόπετρον. ἅμα δ' ἀντὶ τῶν ὄπλων τὰ ἱερὰ προῦβάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἴδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξιῶν, καὶ παραδώσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὸν καὶ τοιαυτὴν ἱεροποιίαν, ἣτις οὔτε δαπάναις ὀκλήσει τοὺς χρωμένους οὔτε θεο- 10 φορίαις οὔτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις. οὗτος μὲν οὖν εὐδοκίμησας τούτοις συνεστήσατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀπάντων προσχωρησάντων ῥαδίως τῶν κύκλω διὰ τὴν ὁμίλιαν καὶ τὰ προτεινόμενα.

37. Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μὲν τινας ἐν τοῖς αὐτοῖς 15 δέμενον δικαιοπραγοῦντες καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες· ἔπειτ' ἐφισταμένων ἐπὶ τὴν ἱεροσύνην τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρωμάτων ἀποσχέσεις, ὥνπερ καὶ τῶν ἔθος ἐστὶν 20 αὐτοῖς ἀπέχσθαι, καὶ [αἱ] περιτομαὶ καὶ αἱ ἔκτομαὶ καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη, ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ ληστήρια. οἱ μὲν γὰρ ἀφιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουν καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γειννιώσαν, οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἄρχουσι καθήραζον τὰ ἀλλότρια καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφοντο καὶ τῆς Φοινίκης πολ- 25 λήν. ἦν δ' ὁμως ἐνπρέπεία τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδελυττομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

38. Πέφυνκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστὶ τοῦτο καὶ τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις. πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ προστάγματος κοινῶς ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἷόν τε τοὺς πολλοὺς ἐν 30

6. ἔχων Dh. 10. οὐδὲ δαπάναις codd. Cor. corr. 12. τὴν ante ἀρχὴν add. Dh. 13. προσχωρησάντων F. 16. δέμενον (sic) edd. 17. δυσειδαιμόνων C. 18. δυσειδαιμονίας C. 20. αἱ ante περιτομαὶ om. codd. edd. — αἱ ante ἔκτομαὶ om. F edd. — ἔκτομαὶ codd. exc. Fh. 26. τυραννον CDFhi sed in marg. D et F pr. m. add. τυραννοτορ (sic).

τι καὶ ταῦτό ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολι-
τεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως νέμειν βίον κοινόν. τὸ δὲ πρόσταγμα
διττόν· ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ παρὰ ἀνθρώπων· καὶ οἱ γὰρ C. 762
καῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπέσβενον μᾶλλον καὶ ἐσίμνυον,
5 καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρηστηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς καὶ τρέ-
χων εἰς μὲν Δωδώνην, ὅπως

ἐκ δρυὸς ὑφικόμειο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
συμβούλῳ τῷ Διὶ χρώμενος, εἰς δὲ Δελφοὺς,
τὸν ἐκτεθέοντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
10 εἰ μηκέτ' εἴη·

αὐτὸς δ' ὁ παῖς

ἔστειχε τοὺς τεκόντας ἐμαθεῖν θέλων
πρὸς δῶμα Φοῖβον.

καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν

15 ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς·

δι' ἐννέα ἐτῶν, ὡς φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ ἄντρον
τοῦ Διὸς καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμβάνων καὶ πα-
ρακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. τὰ δ' ὅμοια ἐποίει καὶ Λυ-
κοῦργος ὁ ζηλωτῆς αὐτοῦ· πυκνὰ γάρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν
20 ἐπυρθάνετο παρὰ τῆς Πυθίας, ἃ προσήκει παραγγέλλειν τοῖς
Λακεδαιμονίοις.

39. Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρὰ γε τοῖς
ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνερόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ
μάντις ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ
25 παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορ-
θώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τει-
ρεσίας,

1. κατ' αὐτὸ CDFHⁱⁿ κατὰ ταῦτό μοx ald.: Cor. corr. 2. ἀμω-
γέπως fortasse scribendum esse suspicatur Cor. 3. Hoc loco in marg.
F add. haec: ὃ στραβὲ στραβῶν παρὰ θεοῦ γράφε καὶ μὴ παρὰ θεῶν·
εἰς γὰρ θεός, ᾧ λατρεύομεν, ἐν τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι γνωριζόμενος.
5. ὁ om. C. — χρηστηριαζόμενος C. 7. ὑπακούσῃ codd., Cor. corr.,
coll. Odys. E, 328 et supra VII, 329. 10. μηκέτι CF. 12. ἴστιχα
CF^{ix}. — τοὺς φύσαντας nunc legitur ap. Eurip. Phoeniss. 34. 17. δια-
κομίζων μοx Cor. 20. προσῆκε s. προσήκοι scribendum esse suspi-
catur Cor. satis probabiliter. 22. ἔχειν CDFox.

τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Παρσεφόνεια
οἴψ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἰσουσι.

A. 1106 τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ [ὁ] Ὀρφῆς
καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν
Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστα 5
θεσιπίζων, Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος,
παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις
οἱ Μάγοι καὶ νεκρομάνταις καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκαομάνταις
καὶ ὑδρομάνταις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυριοῖς οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ
δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ ψάροσκόποι. τοιοῦτος δὲ τις 10
ἦν καὶ ὁ Μωσῆς καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, τὰς μὲν ἀρχὰς
λαβόντες οὐ φανύλας, ἐτραπόμενον δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

40. Ἦδη δ' οὖν φανερώς τυραννουμένης τῆς Ἰουδαίας, πρῶ-
τος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἐαυτὸν βασιλεὺς Ἀλέξανδρος· τούτου
δ' ἦσαν υἱοὶ Ἰρκατός τε καὶ Ἀριστόβουλος· διαφορομένων δὲ 15
περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπήλθε Πομπήσιος καὶ κατέλυσε αὐτούς καὶ
τὰ ἐρύματα αὐτῶν κατέσπασε καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱερο-
σόλυμα βίβη καταλαβών· ἦν γὰρ πετρωδὲς καὶ εὐερκέες ἔρμα,

C. 763 ἐντὸς μὲν εὐνδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διμηρόν, τάφρον λατο-
μητὴν ἔχον βάθος μὲν ἐξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πενήκοντα 20
καὶ διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομηθέντος ἐπεπύργωτο
τὸ τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. καταλάβετο δ', ὡς φασι, τηρήσας τὴν

1. τεθνηῶτι πx Cor. 2. πεπνύσθαι F. 3. καὶ post δὲ add.
Cor. — ἀμφιάρεως π Cor. — ὁ ante Ὀρφῆς om. codd. 5. πυθα-
γόρειος CD (sed in hoc ἰ in εἰ sec. m. mut.) Fxx. — βυρεβίστα CDFh
βυρεβίστα ἰ Βοιρεβίστα Cor.: v. ad VII, 298. 6. δεκίνεος F δεκινέος
Cπωxκ δεκινάιος Dh: v. ad l. c. — βοσπορηνοῖς πωxκz ald. Βο-
σπορανοῖς edd. inde a Xyl., qua forma plerumque Strabo utitur, sed
non constanter: v. ad VII, 309. 7. τοῖς ante Ἰνδοῖς om. C. 8. νε-
κρομάνταις F. 9. τοῖς om. C. 10. τοῖς om. codd. exc. Chs. —
τυρρηνικοὶ F. — ψάροσκόποι corruptum esse iudicavit Cas. recte, ut opi-
nor, neque audiendus est Grosk. qui Strabonem sermionis latini inscientia
haruspicum nomen male ita reddidisse censet: legendum esse suspica-
tur Cas. ἱεροσκόποι, quod expressit Letronn. in interpretatione franco-
gallica, vel potius οἰωνοσκόποι quod recepit Cor., quodque verum et
ipse crediderim: cf. XVII, 813. 13. δ' om. πωxκ Cor. 18. κατα-
βιλῶν codd., Cas. corr. — καὶ om. codd. exc. Dh. 20. ἔχων πωxκ.

τῆς νηστείας ἡμέραν, ἥνικα ἀπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἐργου, πληρώσας τὴν τάφρον καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· κατασπάσαι δ' οὖν ἐκέλευσε τὰ τείχη πάντα καὶ ἀνείλεν εἰς δύναμιν τὰ ληστήρια καὶ τὰ γαζοφυλάκια τῶν τυράννων. ἦν δὲ
 5 δύο μὲν τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἰερικουίντος Θρηξ τε καὶ Ταβρας, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ἰρκανίων καὶ Μαχαιροῦς καὶ Λυσίας καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ ἡ περὶ Γαλιλαίαν Σκυθόπολις.

41. Ἰερικουὺς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλω περιεχόμενον ὄρεινῃ τινι
 10 καὶ πον καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτὸ κεκλιμένῃ· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ φοινικῶν, μμιγμένην ἔχων καὶ ἄλλην ὕλην ἡμερον καὶ εὐκαρπον, πλεονάζων δὲ τῷ φοίνικι, ἐπὶ μῆκος σταδίων ἑκατὸν, διάρρητος ἅπας καὶ μεστὸς κατοικιῶν· ἐστὶ δ' αὐτοῦ καὶ βασιλειον καὶ ὁ τοῦ βαλσάμου παράδεισος· ἐστὶ δὲ τὸ φυτόν
 15 θαμνωδες, κυτίσφ εἰκὸς καὶ τερμίνθφ, ἀρωματίζον· οὗ τὸν φλοιὸν ἐπισχίσαντες ὑπολαμβάνουσι ἀγγείοις τὸν ὀπὸν, γλίσχρω γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχάρια λαμβάνει πῆξιν· λύει δὲ κεφαλαλγίας θυμαστωῶς καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν ἐστὶ, καὶ διότι ἐνταῦθα
 20 μόνον γεννᾶται· καὶ ὁ φοινικῶν δὲ τοιοῦτος, ἔχων τὸν καρυτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου καὶ τοῦ ἐπέκεινα πρὸς τὴν ἕω· μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσδοδος· καὶ τῷ ξυλοβαλσάμφ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται.

42. Ἡ δὲ Σιρβωνὶς λίμνη πολλὴ μὲν ἐστὶ· καὶ γὰρ χιλίων
 25 σταδίων εἰρήκασί τινας τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίᾳ παρεκτέταται μικρῶ τι πλέον τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀγχιβαθῆς, βαρύτετον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν

2. καταπάσαι F. 6. ἀλεξάνδριον Dh. — ἰρκανίων Dh. — λύδας post Μαχαιροῦς add. w καὶ λύδας post Λυσίας add. F. 7. φιλαδέλφειαν Cor. — ἡ περὶ] ὑπερὶ F. 9. ἰερικουὺς E ἰερικουὺς codd. vell., Tzsch. corr. 10. κεκλιμένη F. 12. εὐκαρπον καὶ ἡμερον π. — πλεονάζων E. 15. εἰκὸς Eh. 16. ἀπολαμβάνουσιν μοx. — ἀγγέλω E. 18. ὑποχύσεις F. 19. καὶ διὰ τοῦτο Cor. add. post ἐστὶ. 20. καρυτὸν E sed ω inter versus add. 24. σερβωνὶς E Cor. 26. μικρὸν μοx. — τινι s Cor. — ἀπολαμβάνουσα ox. 27. ἀγχιβαθῆς D (sed u in η pr. m. mut.) hi. — βαρύτετον π.

κολύμβον, ἀλλὰ τὸν ἐμβάττα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προβάττα
 εὐθὺς ἐξαίρεσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου· † αὕτη τοῦτο δὲ
 ἀναφυσᾷται κατὰ καιροὺς ἀτάκτως ἐκ μέσον τοῦ βάθους μετὰ
 πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἢ ἐπιφά- 5
 τεια λόφον φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβαλος
 πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄθλος, ὅφ' ἧς κα-
 τιούται καὶ χαλκὸς καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ
 χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιούσθαι τὰ σκευὴ γνωρίζουσιν οἱ πε-
 ριοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρα-
 σκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδιάς 10

C. 764 καλαμίνας. ἔστι δ' ἢ ἀσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραυομένη μὲν
 A. 1108 ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχεομένη, πάλιν δὲ μετα-
 βάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷόν ἐστι
 τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἰτ' ἐπι-
 πολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, καθ' ἣν ἔφαμεν μηδὲ 15
 κολύμβον δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάττα, ἀλλ' ἐξαι-
 ρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις κόπτουσι καὶ φέρον-
 ται τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται.

49. Τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον· γόητας δὲ ὄντας
 σκήπτεσθαι φησιν ἐπιφάδας ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους καὶ 20
 οὖρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά, ἃ περικαταχέαντας καὶ ἐκπιά-
 σανταξ πῆττειν τὴν ἀσφαλτον, εἰτα τέμνειν· εἰ μὴ τίς ἐστιν
 ἐπιτηδειότης τῶν οὖρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύστεσι
 τῶν λιθιῶντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὖρων ἢ χρυσόκολλα συν-
 ἰσταται· ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὐλογον, 25
 ὅτι καὶ ἢ πηγῇ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσον ἐστὶ

1. προεμβάττα CDFhἰ προελθόντα x: hoc verbum om. Epit.
 commodissime. 2. τοῦτο εἰciendum esse Grosk. censuit: ac sive hoc
 sive αὕτη, quod male retulerunt ad λίμνη, delendum est: certius vero
 affirmari nequit, cum in proximis quoque eadem fluctuatio offendatur in
 genere substantivi ἀσφαλτος. 5. συναναφαιρεται E. — ἄσβαλος E
 ἀσβῶλος F βῶλος Epit. 6. δὲ om. E. 9. τῆς Ex Cor. 10. με-
 ταλείαν E. — αὐτῆς Ex Cor. 11. ὑγραυομένη F. 13. ἀπὸ E. —
 τοῦ om. E. 14. καὶ ante τὸ add. E. 21. ἃ aster. incl. Cor.
 περικαταχέοντας codd. — ἐκπιάζοντας x ἐκπίσαντας i Cor. 24. λι-
 θιῶντων C. 26. τῆς] τοῦ ποx. — μέσην C.

καὶ τὸ πλῆθος· ἄτακτος δὲ ἡ ἀναφύσις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πνυρὸς κίησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὡσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἠπειρώτιδι.

- 5 44. Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλά· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα καὶ σήραγγας πολλαχοῦ καὶ γῆν τεφρώδη, σταγόνας τε πίσεως ἐκ λισσάδων λειβομένας καὶ δυσώδεις πόρωθεν ποταμοὺς ζῶντας, κατοικίας τε ἀνατετραμ-
 10 μένας σποράδην· ὥστε πιστεύειν τοῖς θρυλουμένοις ὑπὸ τῶν ἔγχωριῶν, ὡς ἄρα φικουῖντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως Σοδύμων σῶζοιτο κύκλος ἐξήκοντά πον σταδίων· ὑπὸ δὲ σεισμῶν καὶ ἀναφουσημάτων πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν ἡ λίμνη προπέσοι
 15 καὶ πέτραι πυρίληπτοι γένοιτο, αἷ τε πόλεις αἱ μὲν καταποθεῖεν, ὡς δ' ἐκλίποιν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης δέ A. 1109 φησι τὰναντία, λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείστην, καθάπερ τὴν Ἰθάλατταν.
45. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν λιμναῖον,
 20 οὗ τὰ γενεσάμενα κτήνη τρίχας καὶ ὄπλας καὶ κέρατα ἀποβάλλει. ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχείαις ἡ λίμνη μὲν ταριχείαις

1. πυρὸς om. F. 5. καὶ] τὰ Cas. 7. βοασάδα Dh Μασάδα ab aliis auctoribus appellatur hoc oppidum. 8. στογόνας F. — ἐκ κλεισσάδων CF ἐκ κλισσάδων Dh ἐκλυσσάδων x ἐκλεισσάδων x ἐκ λεισσάδων or: verum vidit Xyl., idque servavit E. — καὶ ante ποταμοὺς collocavit Cor. 9. τε] δὲ codd., exc. DE: τε scribendum esse Cor. etiam suspicatus erat. 10. λεγομένους D, sed sec. m. corr.: θρυλλουμένοις codd. rell., exc. h, edd. 11. φικουν πάποτε D. — τρισκαίδεκα F. 15. αἱ ante πέτραι add. Cor. haud male. — πυρίληπτοι C. — τε om. D. 16. ἐκλείποιν ald. — οἱ] ἡ E. 18. τὴν Θετταλίαν Cor. recte, ut opinor: Letronn. contra de iisdem h. l. Strabonem cogitare ratus, quae tradidit I, p. 38 extr. verbum ταπεινωθῆναι post Ἰθάλατταν supplendum esse censet. Quod cum in universum parum probabile sit (nimis obscure enim significaretur illa opinio), tum καθάπερ in hoc connexu minime ferendum foret. 19. γαρίτιδι Dh. 21. ταριχείαις F ταριχείαις codd. rell., Tzsch. corr. de sent. Salm. ad Solin. p. 408 coll. Steph. s. v. — ταριχείαις F.

ἰχθύων ἀστείας παρέχει, φνύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλείαις ἔμφορῃ· χρῶνται δ' Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχίας τῶν νεκρῶν.

46. Πομπήιος μὲν οὖν περικόψας τινὰ τῶν ἐξειδιασθέντων
 C. 765 ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν ἀπέδειξεν †Ἡρώδη τὴν ἰερωσύ- 5
 νην· τῶν δ' ἀπὸ γένους τις ὕστερον Ἡρώδης, ἀνὴρ ἐπιχώριος,
 παραδὺς εἰς τὴν ἰερωσύνην, τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πρὸ αὐτοῦ,
 καὶ μάλιστα τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὀμιλίᾳ καὶ πολιτείᾳ, ὥστε καὶ
 βασιλεὺς ἐχημάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου τὴν ἐξου- 10
 σίαν, ὕστερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ' υἰῶν
 τοὺς μὲν αὐτὸς ἀνείλεν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ, τοὺς δὲ
 τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀποδούς. Καίσαρ
 δὲ καὶ τοὺς υἰοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου καὶ τὴν ἀδελφὴν Σα- 15
 λώμην καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Βερενίκην· οὐ μόντοι εὐτύχη-
 σαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν αἰτίαις ἐγένοντο, καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ 15
 διετέλει, παρὰ τοῖς Ἀλλόβριξι Γαλάταις λαβὼν οἴκησιν, οἱ δὲ
 θεραπείᾳ πολλῇ μόλις εὗροντο κάθοδον, τετραρχίας ἀποδειχθεί-
 σης ἑκατέρῳ.

CAPUT III.

1. Ὑπέρεται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας 20
 μέχρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας πρὸς νότον
 Ἀραβία πᾶσα χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Σκηνιτῶν. περὶ
 μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῶν νεμομένων αὐτῇ ἐθνῶν
 εἴρηται· τὰ δὲ πέραν τοῦ Εὐφράτου τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβο-

5. ἠρώδη F ἠρώδη codd. rell. Lacerum hunc locum cum indicasset Xylander, lacunae signum et ante et post Ἡρώδη apposuit Cas.: sed nihil deesse satis liquet. Herodis vero nomen, quod falsum esse diu animadversum, a Strabone scribi non potuisse, vel ex iis apparet quae supra p. 762 extr. traduntur: recte igitur Ὑρανῶ Cor. videtur reposuisse. 6. τισὶν codd., exc. lx, in quibus τις legitur e corr., quod Cor. rec. 9. ἐχημάτισε CF. 10. καὶ om. Dhw. 13. υἰεὺς D. 14. βερενίκην θυγατέρα codd., unde suspicari possis vocem θυγατέρα non a Strabone fuisse additam. 16. διετέλει ald. — τὴν ante οἴκησιν ald. Dh. 17. ἀποδοθείσης ald. 21. Verba τοῦ Εὐφράτου ποταμίας primum omissa postea inter versus addita sunt in C. — νότου E. 22. σκηνητῶν D (in hoc e corr. sec. m.) Eñ.

λαῖς αὐτοῦ νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος (εἴρηται δὲ περὶ τούτων), τὰ δ' ἐξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέχρι Κοίλης Συρίας, τὸ μὲν πλησιάζον τῷ ποταμῷ † καὶ τὴν Μεσοποταμίαν Σκηῖται κατέχουσιν Ἀραβες, δυναστείας ἀποτα-
 5 τμημένοι μικρὰς ἐν λεπροῖς χωρίοις διὰ τὰς ἀνδρίας, γεωργουῦντες μὲν ἢ οὐδὲν ἢ μικρά, νομὰς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἔρημος ἐστὶ πολλή· τὰ δὲ τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν εὐδαίμονα καλουμένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρκτιον A. 1110
 10 πλευρὸν ἢ λεχθεῖσά ἐστὶν ἔρημος, τὸ δ' ἔφον ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἐσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ νότιον ἢ μεγάλη θάλαττα ἢ ἔξω τῶν κόλπων ἄμφοις, ἢ ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν.

2. Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ Πέρσας
 15 θάλαττα. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης οὕτως, ὅτι τὸ μὲν στόμα φησὶν εἶναι στενὸν οὕτως, ὥστ' εἰς Ἀρμόζων, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφορᾷται τὸ ἐν Μάκαις· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος ἢ ἐν δεξιᾷ παραλία περιφερῆς οὕσα κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἕω μικρὸν, εἶτα πρὸς
 20 ἄρκτον τεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἐσπέραν μέχρι Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τὴν τε Καρ-

2. καὶ ante περὶ add. x Cor. — αὐτῶν E. 3. πλησιάζων F. τῇ μεσοποταμίᾳ i: idem cum Xyl. scribendum esse coniecisset, receperunt Tzsch. Cor.; crediderim tamen potius scriptum fuisse ὡς καὶ τὴν Μεσοποταμίαν: cf. p. 747. 4. σκηῖται D (e corr. sec. m.) Ehd. 5. ἀνδρίας CFx. 15. αὐτοῦ F. 16. φασὶν Tzsch. — ἐξαρμόζων CEFx (in hoc ω mut. in o) ἐναρμόζωντο D (sed το in τοῦ mut. sec. m.), inde ἐναρμόζων h (sed ξ add. supra τ) ἐναρμόζειν i ἐξαρμόζον ποx ald. εἰς ἀρμόζον Epit. εἰς Ἀρμόζοντος Cas., coll. Ammiano Marcellino XXIII, 6 qui itidem, ut videtur, ex Eratosthene de mari Persico tradit haec: cuius ostia adeo esse perhibentur angusta, ut ex Harmazonte Carmaniae promontorio contra oppositum aliud promontorium, quod appellant incolae Macces, sine impedimento cernatur. Ἀρμόζου scripsit Cor., Ptolemaeum secutus, qui VI, 8 habet Ἀρμόζον ἄρκον: multo probabilior tamen, ne dicam unice vera est Cas. sententia; nihilominus, cum tanta in nominibus propriis inveniatur apud scriptores antiquos scribendi varietas, sequi eam non sum ausus. 17. μακαῖς F. 20. τὴν om. E.

C. 766 *μανίων παραλίαν καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὔσα σταδίων· περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐξῆς ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθέτη λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ συμπλεύσαντα †καθ' αὐτόν· ὥστε δῆλον ἐκ 5 τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὐξείνιον θαλάττης αὐτῆ ἢ θάλαττα· λέγειν δέ φησιν ἐκεῖνον περιπεπλευκότεα στόλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Γερηδότος ἐξῆς ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἠπειρὸν ὃ παράπλους ἔχει προκειμένην νῆσον Ἴκαρον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἅγιον ἐν αὐτῇ καὶ μαρτυρεῖον 10 Ταυροπόλου.*

3. Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς διαχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους ἐν βαθεῖ κόλπῳ καίτα πόλις Γέρρα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος οἰκόντων τὴν ἀλμυρίδα καὶ 15 ἔχόντων ἀλίνας τὰς οἰκίας, ἅς, ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἀλῶν ἀφιπτάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκασιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἢ πόλις· πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γερραῖοι τὸ πλεόν τῶν Ἀραβίων φορτίων καὶ ἀρωμάτων. Ἀριστόβουλος δὲ τούναντίον φησὶ τοὺς Γερραῖους 20 τὰ πολλὰ σχεδίαις εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεῖσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντη.

4. Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλεόν ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Ἄραδος, εἰσὶν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοια· καὶ φασὶ γε 25

2. οὔσαν codd., exc. D, edd. 4. φασὶ codd., exc. w, Cor. corr. 5. κατ' αὐτὸ x; καὶ ante καθ' αὐτόν Cor. add. de conl. Tyrwh. parum commendabili; Letronn. recte vidit excidisse quaedam, et coll. Arrhiano VII, 20 ita fere lacunam explevit: καὶ τὴν Ἀραβῶν χώραν (sive potius παραλίαν Grosk.) παραπλεύσαντα καθ' αὐτόν. 6. ὅτι μοιχ. — σμικρὸν E. 7. φᾶσιν Tisch. 10. ἰκάρων codd., exc. E, qui exhibet ἴκαρον, uī scripsit Cor. coll. Arrhiano l. c. Aeliano de Anim. XI, 9. Dionys. Perieg. v. 609. Eustath. ad h. l. — αὐτῷ Dhī. 11. ταυροπόλου C. 14. φυγάδων om. E. 15. οἰκίας C. — ἅς om. Cor., putato simul ἐπειδὴ in ἐπεὶ δὲ. 17. καταρραίνοντες F. 20. ἀρωματικῶν codd. exc. s. 22. τὰ φορτία om. x. — ψάθακον D sed sec. m. corr. 25. φοινικοῖς CDh φοινικίους ο φοινικίους x Cor.

οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους
καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὐταὶ Τε- A. 1111
ρηδόνοιο μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας
τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον.

5 5. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νέαρχος καὶ Ὀρ-
θαγόρας νῆσον Ὠγυριν κείσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχι-
λίοις σταδίοις, ἐν ἧ τάφος Ἐρῶθρα δεικνύται, χῶμα μέγα
ἀγρίοις φοῖνιξι καταφύτον· τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων
καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλωῶσαι
10 δὲ ταῦτά φησιν αὐτοῖς Μιθρωπάστην τὸν Ἀρσίτου τοῦ Φρυ-
γίας σατραπόου, φηγόντα μὲν Λαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ
νήσῳ, συμμίζαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλ-
πον καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν.

6. Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρῶθρᾶς παραλίαν κατὰ βοθοῦ
15 φέεται δένδρα ὅμοια δάφνη καὶ ἐλαία, ταῖς μὲν ἀμπότισιν
ὄλα ὑπερφανῇ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὄλα
καλυπτόμενα, καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης,
ὥστε ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρ- C. 767

1. οἱ ἐνοικοῦντες E. 5. Πυθαγόρας scribendum esse pro cer-
tissimo affirmat Bernbardy in Eratosth. p. 101 coll. Athen. IV, 183,
F. XIV, 634 A., eumque sequitur Geier in fragm. Nearchi (v. Alexan-
dri M. historiarum scriptores aetate suppare p. 140): quod
tamen ne temere factum sit magnopere verendum est, quoniam Ortho-
goras testis de iisdem his regionibus laudatur ab Aeliano H. A. XVI, 35,
XVII, 6. Philostr. Vita Apoll. p. 137. 6. τυρῖνην CDFhixz τυρρηνήν E
τυρῖνην ald. Ὠγυρον Cor. coll. p. 767: alii alia proposuerunt. Equi-
dem cum Ὠγυρις nominetur haec insula a Dion. Perieg. v. 607. Plin.
VI, 28. s. 32. Mela III, 8. Steph. s. v., Salmasium maxime secutus
hoc nomen repositi levisima mutatione. — καλεῖσθαι D. — ἐν τ στα-
δίοις E. 7. δείκνυται] φαίνεται ix. 8. τούτων ποικ. 10. ἀρῆτιου
codd. edd., correxi de coni. Stuelei V. D.: nullus enim Phrygiae satrapa,
neque ullus omnino Persa commemoratur, qui illud nomen gesserit. Ar-
sitem vero Phrygiae Hellepontiacae satrapam Arrhian. tradit cladis ad
Granicum auctorem fuisse (v. I, 12) et paulo post illam cladem mortem
sibi conscivisse (I, 16): cf. Paus. I, 29, 10. Illius autem filius cur in
exilium abierit, facile intelligitur ex altero loco Arrhiani. 15. φαίνε-
ται E. — ἀμπότισιν F ἀμπώτισιν ald. Cor. 18. ἐπιτείνεσθαι codd.
Cor. corr. de coni. Cas.: cf. III, 156. 158.

σας θαλάττης, ἣν εἶφαν πλευρὰν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἶρηκεν Ἑρατοσθένης.

7. Φησὶ δ' ὁ Νέαρχος τὸν Μιθρωπάστην ἐτυχεῖν αὐτοῖς μετὰ Μαζήνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νήσον Δωράκτα· εἰς 5 ταύτην δὲ τὸν Μιθρωπάστην καταφυγόντα ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ Ὠγύριος γενομένην ἀφοδον, καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνῳ συσταθησόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ κἀθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. λέγει δὲ καὶ ἐν A. 1112 ἀρχῇ τοῦ Περσικοῦ παραπλοῦ νήσον, ἐν ἣ μαργαρίτης πολὺς 10 καὶ πολυτίμητός ἐστιν, ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαγωγῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δένδρα φύεσθαι λιβάνου πνέοντα, ὧν τὰς ῥίζας κλωμένων ὁπὸν ῥεῖν· παγούρων δὲ καὶ ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἕξω θαλάττῃ· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι μείζους κανσίων, τοὺς δὲ καὶ 15 δικοτύλους· ἐποκῆλαν δὲ κῆτος ἰδεῖν πεπηγόντα πηχῶν.

CAPUT IV.

1. Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ἡ Μαικηνή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἕρημος τῶν Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ Ἐλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ 20 Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα. δυσάερος [δὲ] οὔσα καὶ ὀμιχλώδης καὶ ἔπομβρος ἅμα καὶ κανυματηρά, καλ-λίκαρπος *δέ* ἐστὶν ὁμως· ἡ δ' ἄμπελος ἐν ἔλεσι φύεται, κα-

4. μαζήνον F. 5. δόρακτα ποικ' Ὀάρακτα Cor. de sent. Salm. coll. Arrh. Ind. c. 37. Marcian. Heracl. p. 21. Ptolem. VI, 8: ac videtur sane hoc nomen fuisse illius insulae; sed cum Steph. ipso hoc Strabonis loco allato exhibeat Δῶρα (s. v. h.), quantumvis novo errore laborare videatur haec scriptura, a codd. recedere susus non sum. 7. ὠγύρου codd. Cor., Tzsch. corr. de sent. Salm.: v. ad p. 766. 8. ἀμαζήνη codd. exc. x, in quo est ἀμαζήνη et e corr. μαζήνη: Tzsch. corr. 9. μαζήνην x ἀμαζήνην o, sed in marg. add. μαζήνην. 12. πρὸς F. 13. ῥεῖ F. 14. δέ] τε codd. 16. ἐποκῆλαν CD (hic corr. sec. m.) F. 19. μακινή C (?) Fsw μακινή xx codd. inde a Xyl.: quod exhibuimus praebent DE. — ἡ om. πxz. 20. παρεκχεόμενα x. — ὁ Εὐφράτης om. C. 21. δέ om. codd., Cor. ex proximis huc transposuit., 23. δέ Cor. om.

λαμίνας ῥιπὴν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν, ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κορτοῖς ἀποθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ἔδραν.

2. Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἐξῆς
 5 περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκίθεται. φησὶ δὲ περὶ τῆς προσαρκτίου
 καὶ ἐρήμης, ἣτις ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε εὐδαίμονος Ἀραβίας καὶ
 τῆς Κοιλοσύρων καὶ τῶν Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀρα-
 βίου κόλπου, διότι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, ἥτις ἐστὶ πρὸς τῷ
 Νεῖλῳ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίων
 10 Πέτραν εἰς Βαβυλῶνα πεντακισχίλιοι ἑξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς
 ἀνατολὰς θερινάς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων ἐθνῶν
 Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ Ἀγραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων
 ἢ Εὐδαίμων ἐστίν, ἐπὶ μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκεμήτη στα-
 δίους πρὸς νότον μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. ἔχουσι δ'
 15 αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους
 ἄνθρωποι γεωργοί· μετὰ δὲ τούτους διάμμος ἐστὶ γῆ καὶ λω-
 πρὰ, φοίνικας ἔχουσα ὀλίγους καὶ ἄκανθαν καὶ μυρικήν καὶ
 ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία· σκηνῆται δ' ἔχουσιν
 αὐτὴν Ἀραβες καὶ καμηλοβοσκοί. τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον C. 768
 20 καὶ ἀνταίροντα τῇ Αἰθιοπία βρέχεται τε θερινοῖς ὄμβροις καὶ
 δισπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ, ποταμοὺς δ' ἔχει κατανα-
 λισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἢ τε ἄλλη

1. ὅσην οκ. 2. ὥστ' ἐκφορητὴν ο. — ἀποθεῖσθαι F. 6. τε om. F. 7. τῶν om. edd. 8. ὅτι ποικ. — Verba ἣτις — μυχὸς corrupta esse liquet, nec sanantur coniectura Waltheri (v. Animadvers. hist. et crit. p. 287) Tzschuckio probata ἢ τις κτλ. Propius a vera scriptura abest Letronn., qui scribendum censet ἣτις ἐστὶ πρὸς τῷ μυχῷ: sed cum duo sint μυχοὶ sinus Arabici, accuratius hoc maxime loco erat significandum, uter esset intelligendus; idque factum esse a Strabone ex iis videtur apparere quae leguntur p. 768 ἔστι δ' ἡ Ἀραβία ἐν θαλάτρῳ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ κατὰ Γάζαν. Proxime igitur ad verum accessit Cor., reponens ἣτις ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλον μυχῷ, quibus simillima sunt quae p. 804 extr. exhibentur. 9. ἀβαταίων F' ναβαταίων codd. rell., edd.: cf. 776 extr. 10. πέτραν edd. 12. υβαταίων (sic) E ἀβαταίων codd. rell. 18. σκηνηται Eki. 19. καὶ μηλοβοσκοί Dh καὶ om. codd. rell., exc. F, edd. 20. τε om. edd. 21. δις πορεῖται (sic) C διασπορεῖται E.

καὶ μελιτουργεῖα δαφυλῆ, βοσκημάτων τε ἀφθονία πλήν ἵππων
καὶ ἡμίονων καὶ ὑῶν, ὄρνεά τε παντοῖα πλήν χηρῶν καὶ ἄλε-
κτοριδῶν. κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην
λεχθεῖσαν χώραν· Μιναῖοι μὲν ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει,
πόλις δ' αὐτῶν ἡ μέγιστη Κάρνα ἢ Κάρναα· ἐχόμενοι δὲ τούτων
Σαβαῖοι, μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαρίαβα· τρίτοι δὲ Κατταβα-
νεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ στενὰ καὶ τὴν διάβασιν τοῦ Ἄρα-
βίου κόλπου, τὸ δὲ βασίλειον αὐτῶν Τάμα καλεῖται· πρὸς ἕω
δὲ μάλιστα Χατραμωτῖται, πόλιν δ' ἔχουσι Σάβαταν.

A. 1113

5

3. Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσιν εὐδαιμόνες, κατεσκευα- 10
σμένα καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἱ τε οἰκίαι ταῖς Αἴ-
γυπτίαις εἰκόασι κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδρσιν· χώραν δ' ἐπέ-
χουσιν οἱ τέτταρες νομοὶ μεῖζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα·
διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν οὐ παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὅς ἂν
πρῶτος γεννηθῆ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάστα- 15
σιν τοῦ βασιλέως· ἅμα γὰρ τῷ κατασταθῆναι τινα εἰς τὴν
ἀρχὴν ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀν-
δρῶν, καὶ ἐπιστάσι φύλακας· ἧτις [δ'] ἂν πρώτη τέκη, τὸν
ταύτης υἱὸν νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασιλικῶς,
ὡς διαδεξόμενον. 20

4. Φέρει δὲ λίβανωτὸν μὲν ἡ Κατταβαλία, σμύρναν δὲ ἡ

1. μελιτουργεῖα (sic) F μελιτουργία codd. rell. edd. — δαφυλῆς Eποχ
edd. 4. μιναῖοι Dh̄i μειναῖοι codd. rell., exc. E, qui hic et infra
constanter exhibet μιναῖοι, uti scribitur hoc nomen ap. alios scriptores:
v. Steph. s. v., Wessel. ad Diod. III, 42. 5. δ' om. codd. exc. E:
Cor. addiderat de con. — ἡ καρανᾶν F ἡ καρανᾶ CDh ἡ καρανᾶ επ:
om. haec verba Eποχ Tzsch. Cor.: quae reposuit nominis formam al-
teram confirmat Steph. s. v.; priorem exhibent Ptol. VI, 7. Eust. ad
Dion. v. 954 qui hunc ipsum Strabonis locum sequi videtur. 6. καταβα-
νεῖς DE. 9. χατραμωτῖται CDF χατραμῖται E: cf. Steph. s. v. —
χαβάτανον CD (e corr. sec. m. χατάβανον pr. m.) Eἰ καβάτανον F (?)
ποχ edd.: correxi e con. Grosk. coll. Peripl. maris erythr. p. 15.
Ptol. VI, 7. Plin. VI, 32, XII, 14. Fest. Avien. v. 1135. 11. αἴ-
γυπτίαις F. 16. καταταθῆναι F καταστῆναι Hopper., quod cum
Tzsch. correxisset, Cor. reposuit. 18. δ' om. codd. Cor. add. — τὸν
αὐτῆς υἱὸν codd. Cor., haec verba om. edd. ante Cor. 21. κατα-
βαλία codd. exc. EF.

Χατραμωτίτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. ἔρχονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Αἰλάνων μὲν εἰς Μιναίαν ἐν ἑβδομήκοντα ἡμέραις· ἔστι δ' ἡ Αἰλιανὰ πόλις ἐν θατέρῳ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῷ κατὰ Γάζαν
 5 τῷ Αἰλιανῆ καλουμένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν· Γερραῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτίτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται. τοῦ δ' Ἀραβίου κόλπου τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὸν ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Αἰλιανίτου μυχοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ Ἀναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων στα-
 10 δίων ἐστίν· εἴρηται δὲ ἐπὶ πλέον. τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, ὅπερ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ ἀποπλέουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολεμαΐδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἑννακισχιλίοι πρὸς μεσημβρίαν στάδιοι καὶ μικρὸν ἐπὶ τὴν ἑω· ἐν-
 15 τεῦθεν δὲ μέχρι τῶν στενῶν, ὡς τετρακισχιλίοι καὶ πεντακόσιοι πρὸς τὴν ἑω μᾶλλον. ποιῶ δὲ ἄκρα τὰ στενὰ πρὸς τὴν Αἰ- C. 769
 θιοπίαν, Δσιρῆ καλουμένη, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι. καὶ φασιν ἐνταῦθα στήλην εἶναι A. 1114
 Σεσώστριος τοῦ Αἰγυπτίου, μηνύουσαν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα καὶ τὴν Τρωγλο-

1. χατραμίτις E. — παραβάλλοντα μοx. 2. ἐλεῶν μοx. 3. μιναίαν CDFhw μιναιαν ἐκ μηνίαν ox: verum servavit E. — αἰλιανὰ Dhs ἑλενα μοx. 4. μυχῷ F. 5. ἐλιανῆ μοx. — γαβαῖοι codd. exc. E, qui exhibet γερραῖοι, sed in marg. legitur pr. m. additum γρ. σαβ (sic: reliqua cum margine praecisa sunt); γερραῖοι pr. m. additum est etiam in marg. F et affertur ex hoc loco a Steph. s. v. Χατραμωτίτις: inde recipere hanc scripturam a Cas. iam commendatam non dubitavi, cum neque Γαβαῖοι, neque Σαβαῖοι, quod Mann. (v. Geogr. ant. VI, 1 p. 110) et Grosk. scribendum esse censent, ferri queat: cf. p. 776 extr. 6. χατραμωτίτιν F. 8. ἐλιανίτου μοx. 9. ἀναξικράτην ox: malim Ἀναξικράτης. 10. εἴρηται δὲ ἐπὶ πλέον quid significent, obscurum est: neque enim, articulo omissis, ἐπὶ πλέον explicari poterit καθ' ὑπερβολὴν ut λέγεσθαι ἐπὶ τὸ μείζον dicitur p. 702, quae est sententia Letronnii; inde nescio an scribendum sit δὲ ἐπὶ πλέον: cf. I, 35. II, 100 extr. — τρωγλοδυτικὴν E τρωγοδυτικὴν F atque λ non tantum omittit in hoc nomine Epit., sed discrete docet ὅτι Τρωγοδύται ἄνευ τοῦ ἰ λέγει δὲ Στραβῶν. Nihilominus a codicum scriptura communi consensu tot locis servata recedere non licet. 12. μὲν om. x. 14. δὲ om. E. — καὶ om. E. 16. θρηῆ C. 19. τρωγλοδυτικὴν E τρωγοδυτικὴν F.

δυτικὴν πρώτος καταστρεφάμενος οὗτος, εἶτα διαβὰς εἰς τὴν Ἀραβίαν, κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπαλθὼν τὴν σύμψασαν· διὰ δὴ πολλαγοῦ Σεσώτριος χάρακες προσαγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματά ἐστιν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν στενὰ συνάγεται εἰς σταδίους ἐξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε κα- 5
 λεῖται νυνὶ στενά, ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθὸ τὸ μὲν διάγραμμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἡπείρων διακοσίων πον σταδίων, 10
 ἔξ δὲ τῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις τὸ διάγραμμα ἐκκληροῦσαι στενοῦς τελίως διάπλους ἀπολείπουσι, δι' ὧν σχεδίας τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκεῖσε, καὶ λέγουσι ταῦτα στενά. μετὰ δὲ τὰς 15
 τῆσους ὁ ἐξῆς πλοῦς ἐστὶν ἐγκολπιζουσι παρὰ τὴν σμυρνοφόρον ἐπὶ τὴν μισημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἔω μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμωμον φέρουσαν, ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων· πέρα δὲ ταύτης οὐδένα ἀφίχθαι φασὶ μέχρι νῦν. πόλις δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ μὴ πολλὰς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσόγειαν πολλὰς οἰκου- 15
 μίας καλῶς. τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα· προσθετίον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

5. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι Ἀκίλαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβούς εἶναι τὰς βαλάνους. ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως 20
 πλεῖουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσιόνην· εἶτα θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἀλμυρῶν, 25
 κατὰ πέτρας τινὸς ὑψηλῆς ἐκιδόντων εἰς τὴν θάλατταν, καὶ πλησίον ὄρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλιῶδες· εἶτα Μυὸς ὄρμος, ὃν καὶ

3. δῆ] δὲ ald. καὶ edd. inde a Xyl. 4. ἱερά x. 7. τὸ om. E. — ἐν ante μεταξὺ add. F. 12. κιννάμωμον F. 13. πέραν edd. 14. Videtur φησι esse scribendum, ut ad Eratosthenem referatur. 19. ἀκίλαν Dh, in w additur γρ. ὠκίλαν: a Ptolemaeo. (VI, 7), Arthiano (Peripl. mar. erythr. p. 14 Huds.), Plin. (VI, 26) appellatur Ὀκίλις. 20. τὰς] τοὺς DFh (sed in hoc a supra add.). 21. τρωγλοδυτικὴν E. 27. μύλος ὄρων F. — ὄν om. codd. exc. E: Cor. add. de con. Cas., qui confert Agatharchidem (de rubro mari ap. Phot. Bibl. p. 456, 5) haec exhibentem: λιμὴν μέγας, ὃς πρότερον μὲν Μυὸς ἐκαλεῖτο

Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι, λιμένα μέγαν, τὸν εἰσπλοὺν ἔχοντα
 σκολιόν· προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατα-
 σκίους, μίαν δ' ἦττον κατάσκιον, μαλααργίδων μιστήν· εἰθ' ἐξῆς
 τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαΐδα κείμε-
 5 νον, καθάπερ τὸν Μνὸς ὄρμον, ὄντως δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ
 ὑφάλους χοιράσι καὶ ραχίαις ἐκτετράχονται καὶ πνοιαῖς κατα-
 γιζούσαις τὸ πλεόν. ἐνταῦθα δὲ ἰδρῦσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν
 βάρθει τοῦ κόλπου.

A. 1115

C. 770

6. Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφριώδης καλουμένη νῆσος ἀπὸ
 10 τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἤλευθέρωσε τῶν ἐρπετῶν ὁ βασιλεύς, ἅμα
 καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ
 τῶν θηρίων καὶ διὰ τὰ τοπάζια. λίθος δὲ ἐστὶ διαφανῆς χρυ-
 σσειδὲς ἀποστίλβων φέγγος, ὅσον μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ῥάδιον
 15 ἰδεῖν ἐστὶ (περιαυγεῖται γὰρ), νύκτωρ δ' ὀρῶσιν οἱ συλλέγον-
 τες· περικαθάραντες δὲ ἀγγεῖον σημεῖον χάριν μεθ' ἡμέραν
 ἀνορτύττουσι· καὶ ἦν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς
 τὴν φυλακὴν τῆς λιθείας ταύτης καὶ τὴν συναγωγὴν, σιταρχοῦ-
 μενον ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.

7. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλὰ ἐστὶν Ἴχθυοφάγων
 20 γῆνη καὶ Νομάδων· εἰθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμὴν, ὃν ἐκ κινδύ-
 νων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
 κότος οὕτως ἐκάλεσαν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς
 παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλοον οὐκέτι συμβαί-
 25 ταπεινὸν εἶναι σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυῖας, ποάζειν τε τὴν
 ἐπιφάνειαν διαφαινομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκου, ὅπερ

ὄρμος, ἔπειτα δὲ Ἀφροδίτης ἀνομάσθη. 4. τὴν om. E. — θυβαττα F.
 5. οὕτως Dh οὕτω codd. rell., exc. F, in quo legitur ὄντως, quod Cor.
 scripserat de conii.: ita IV, 185 extr. nomini Aeriae additur eodem
 Artemidoro teste allato τῷ ὄντι ἀερία. 6. πνοαῖς E. — καταγιζού-
 σαις F. 13. ἀπολάμπων CEπολαμπ. — ὄν Cor. 14. ὑπεραυγεῖται
 E quod verum esse censeo. 17. λιθείας CE edd. Hoc loco in marg. F
 leguntur haec: ἀκριβέστερον περὶ τούτων ἰστόρηται ἀγαθαργίδη (sic)
 ἐν τῷ περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὑπομνήματι: eadem (sed ἰστόρηκεν
 pro ἰστόρηται) exhibentur etiam in marg. g. — σιταρχοῦμενον Cor.
 de conii. Cas.: v. XIV, 652. 19. ἰχθυόφαγα E. 20. ἴθνη ald.

πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται καθ' ὕδατος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κινῶν πλῆθος τῶν θαλαττίων ὁ πόρος· εἶθ' οἱ Ταῦροι, δύο ὄρη τύπον τινὰ πόρωθεν δεικνύντα τοῖς ζῴοις ὅμοιον· εἶτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἴσιδος, Σεσώστριος ἀφίδρυμα· εἶτα νῆσος ἐλαία καταφν- 5
τος ἐπικλυζομένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαῖς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ Φιλαδέλφου, λάθρα περιβαλομένου χειρονήσῳ τινὶ τάφρον καὶ περίβολον, εἶτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κωλύοντας καὶ κατεσκευασμένου φίλους ἀντὶ δυσμενῶν. 10

8. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀσταβόρα καλουμένου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων μέρος μὲν τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλεόν συμβάλλει τῷ Νεῖλῳ· εἶτα νῆσοι ἔξ Λατομίαι καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαίτικόν στόμα λεγόμενον καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον, Τοσοῦχον ἴδρυμα· εἶτα 15
λίμνη καλούμενος Ἐλαία καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἶτα λίμνη Σαβὰ καὶ κινήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῷ· ἡ δ' ἐν βάθει τούτων χώρα Τηγεσίσις λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμίτιχου φηγάδες Αἰγυπτίῳ· ἐπονομάζονται δὲ Σεμβρίται, ὡς
C. 771 ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικός, ὕφ' ἣν ἐστὶ καὶ ἡ 20
A. 1116 Μερὸν, πλησίον τῶν τόπων οὕσα τούτων ἐν τῷ Νεῖλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς ἄλλη ἐστὶ νῆσος οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κατοικία τῶν αὐτῶν τούτων φηγάδων. ἀπὸ δὲ Μερὸς ἐπὶ τήνδε τὴν θάλατταν εὐζώνῳ ὁδὸς ἡμερῶν πεντεκαίδεκα. περὶ δὲ τὴν Μερὸν καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀσάπου 25
καὶ ἔτι τοῦ Ἀστασόβα πρὸς τὸν Νεῖλον.

6. θύρα C. 7. ἐπὶ] ὑπὸ C. 8. τοῦ ante Φιλαδέλφου add. codd., exc. DFh, edd. — περιβαλλομένου codd. Cor. corr. 10. κατεσκευασμένου CDFh: malim κατασκευασμένου. 11. τὸ ante ἀπόσπασμα add. D. 15. τὸ σοῦχου codd., exc. E, edd., sed Τοσοῦχου scribendum esse Cor. suspicatur in nott.; etiam in F' το seiunctum quidem est a σοῦχου, sed sine accentu scriptum. 16. ἐλαία DFh ε supra ai add. etiam in E. 17. αὐτῶν codd., Cor. corr. 18. Τηγεσίσι edd.: in marg. F' add. pr. m. τιμισσός. 19. σαβρίται E σεβρίται codd. rell., Cor. corr. coll. XVII, 786 et Plin. VI, 35 qui Semberritas eos appellat. 20. ὕφ' ἧς DFhw: ceterum contraria plane sunt his, quae traduntur XVII, 786. 22. ἐστὶ om. E. — ἀποθεν F. 26. ἀσταγόβα

9. Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι καὶ Ἐλειοὶ προσ-
 αγορευόμενοι διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ῥιζοτομοῦντας ἔλους
 κόπτειν λίθοις καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἠλιάσαντας δὲ σιτεῖ-
 σθαι· λεοντόβατα δ' ἐστὶ τὰ χωρία· ταῖς δ' ὑπὸ κυνῆς ἐπιτο-
 5 λὴν ἡμέραις ὑπὸ κωνόπων μεγάλων ἐξελάνεται τὰ θηρία ἐκ
 τῶν τόπων· εἰσὶ δὲ καὶ Σπερμοφάγοι πλησίον, οἱ τῶν σπερ-
 μάτων ἐπιλιπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες
 παραπλησίως, ὥσπερ τὰς ῥίζας οἱ Ῥιζοφάγοι. μετὰ δὲ τὴν
 Ἐλαιάν αἱ Δημητρίου σκοπιαὶ καὶ βωμοὶ Κόρωνος· ἐν δὲ τῇ
 10 μεσογαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ
 χώρα Κορακίον· ἦν δέ τις ἐν βάθει Ἐνδέρᾳ, γυμνητῶν ἀνθρώ-
 πων κατοικία, τόξοις χρωμένων καλαμίνοις καὶ πεπυρακτωμέ-
 νοις οἰστοῖς· ἀπὸ δένδρων δὲ τοξέουσι τὰ θηρία τὸ πλεόν,
 ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν
 15 ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεο-
 φαγίας ζῶσιν, ἐπὰν δὲ μηδὲν θηρεύσωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα
 ἐπ' ἀνθρακίᾳς ὀπτῶντες ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ. ἔθος
 δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθεῖναι τοῖς ἀνήθοις παισί.
 μετὰ δὲ τοὺς Κόρωνος βωμοὺς ὁ Μήλιος λιμὴν· ὑπέγκειται
 20 δ' αὐτοῦ φρούριον Κοράου καλούμενον καὶ κυνήγιον τοῦ Κο-
 ράου καὶ ἄλλο φρούριον καὶ κυνήγια πλείω· εἶτα ὁ Ἀντιφίλου
 λιμὴν καὶ οἱ ὑπὲρ τούτου Κρεοφάγοι, καλαβοὶ τὰς βαλάνους
 καὶ αἱ γυναικες Ἰουδαϊκῶς ἐκτεταμημένοι.

10. Ἐτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυνα-

codd. sed in marg. F add. ἀστοσόβα (sic): Cor. corr. coll. p. 786. 821
 extr. — τῷ νελλῷ F. 4. λεοντόβατα D (sed in hoc λεοντόβατα
 primum fuerat scriptum) ἡμοακ edd., atque malim et ipse scribere
 λεοντοβότα, ut p. 747. 6. σπερματοφάγοι E (?) edd., atque ita vo-
 catur hic populus a Diod. III, 23. 7. ἐπιλιπόντων edd. 9. ἠλαίαν,
 et s sup. αἱ add., E ἠλίαν codd. rell., exc. ix. — δημητρου F. —
 σκοπιαὶ edd. inde a Cas. 11. δ' ἐτι E δέ τι CDFhi. — ἰνγερα, et
 δ sup. γ add., E. 13. δένδρω F. 15. κρεοφαγίας codd., exc. CF,
 edd.: v. Lob. ad Phryg. p. 691 sqq. 17. ἀνθρακίᾳς, et κων sup.
 add., E. 18. τοξείας E. 20. Verba Κοράου — φρούριον om.
 codd., exc. EF, edd. 22. οἱ om. Cas. — κρεοφάγοι CE κρεοφάγοι
 codd. rell., exc. F, edd.

μολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἄγριοι καλούμενοι, κατάκομοι, καταπύγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαντομένους εἴτε σπάνει νομῆς· ἢ δ' ἐφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπαῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. τῷ δ' Ἀντιφίλου 5

A. 1117 λιμένη ἐξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος καὶ Βερενίκη πόλις ἢ κατὰ Σαβᾶς καὶ Σαβαί, πόλις εὐμεγέθης· εἶτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλσος. ὑπέρεται δὲ πόλις Δάραδα καὶ κνήγιον ἑλεφάντων τὸ πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλε-

C. 772 φαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιοῦμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην τῇ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται, τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὕψισθεν λάθρα προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῇ βεβαμμένοις ὄφρων· ἢ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ δ' ἔλκοντος τὴν νευράν· ἄλλοι δὲ σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰώθασιν προσαναπαύεσθαι, προσιόντες ἐκ θατέρου μέρους τὸ στέλεχος ὑποκόπτουσιν· ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀποκλίη πρὸς αὐτό, πεισόντος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό, ἀναστήται δὲ μὴ δυναμένον διὰ τὸ τὰ σκέλη διηνεκὲς ὄστουν ἔχειν καὶ ἀκαμπές, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό· τοὺς δὲ κνηγούς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσιν. 15

11. Ὑπέρεται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πετᾶσθαι μὲν οὐ δύναμενοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ οἱ στρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκεπασθέντες τὴν μὲν δεξιάν καλύπτουσι τῷ τραχηλμαίῳ μέρει καὶ κινοῦσιν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῷα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀριστερᾷ σπέρμα προχίονουσιν ἀπὸ πῆρας πα- 30

2. καὶ αὐτε καταπύγωνες add. Cor. 6. καλούμενος om. E.
7. σαβᾶς καὶ σαβαί F. 8. εὐμένους CF. — δαραβά μοxx edd.
14. βεβαμμένους Dhí. — ὄστοις post ὄφρων add. μοxx edd. — τοξεία F.
18. ἀποκόπτουσιν μοxx. 21. διηνεκὲς CFxx. 24. στρουθοφάγον F.
25. πετᾶσθαι D, sed e sup. a sec. m. add., πέτεσθαι h Cor.: fortasse scribendum πέτασθαι. 29. οὕτω DFxx.

ρηρημένης, καὶ τούτω δειλέασαντες τὰ ζῷα εἰς φάραγγας συν-
ωθοῦσιν· ἐταῦθα δ' ἐπροστώτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι· καὶ
ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστόρννται τὰ δέρματα ταῦτα· πολε-
μοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σιμοὶ καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασιν ὀρύ-
5 γων ὄπλοις χρώμενοι.

12. Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν ἄλ- A. 1118
λων καὶ βραχύτεροι καὶ βραχυβιότατοι Ἀκριδοφάγοι· τὰ γὰρ
τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθείασιν, ἀποθηριουμένης αὐ-
τῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκριδῶν, ἃς οἱ ἔαρινοὶ λίβες
10 καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλοι, συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους
τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβalόντες ὕλην καπνώδη καὶ
ὑφάφαντες μικρὸν ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν
σκοτοῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόψαντες δ' αὐτὰς μεθ' ἄλμυρι-
δος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. τούτων δ' ἔρημος ὑπέρκει-
15 ται μεγάλη, νομὰς θαυφιλεῖς ἔχουσα, ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλή-
θους σκορπίων καὶ φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων,
ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν
παντελή.

13. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Λειρῆς καὶ τῶν κατὰ
20 τὰς ἑξ ἡσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κροφάγοι κατοικοῦσι
καὶ Κολσοβοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας. εἰσὶ δὲ καὶ θῆραι πλείους C. 773

3. ὑποστρῶννται *Стохх* edd. 4. σίλλοι codd., sed μοι pr. m. supra add. in *E*, unde non dubitavi recipere scripturam a Cas. iam commendatam coll. Agatharch. Phot. p. 453, 24. Diod. III, 27. 6. μελανώτεροι *μοхх*. 7. Ἀκριδοφάγοι om. codd., sed pr. m. add. in marg. *F*: Cor. addiderat οἱ Ἀκριδοφάγοι coll. Diod. III, 28. 8. ἀποθηριουμένης (sic) τῆς σαρκός αὐτῶν *E*. 9. λίβες *E*. 11. ἐμβalόντες codd., exc. *E* qui ἐμβalόντες habet e corr. pr. m., edd. 12. Post μικρὸν spatium vacuum relictum est decem fere literis sufficiens in *E*: quo egregie confirmatur, quod Grosk. suspicatus erat, deesse h. l. nonnulla, quae talia fere fuisse iure coniciat: θηρέουσι ε. λαμβάνουσι αὐτὰς. — ὑπερπετώμενα *D*hι ὑπερπετόμενα *E* ὑπερπετασθέντων, quod postea mutatum est in ὑπερπετασθειῶν, π: inde ὑπερπετασθειῶν πο Cor. — γὰρ om. *μοхх* Cor. — εἶτα σκοτουμένων καὶ πιπτοῦσιν *μοхх* Cor. 13. δ' om. *μοхх* Cor. 15. μεγάλη om. codd., exc. *E*, edd. ἐκλειφθείσας *CDEF*hι ἐκλειφθείσης ald., Cas. corr. 19. εὐμενοῦς *F*. — θηρῆς *E*. 20. κροφάγοι codd., exc. *CF*, edd.

ἐλεφάντων καὶ πόλεις ἄσημοι καὶ ἠσιὰ πρὸ τῆς παραλίας·
 τομάδες δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι δ' οἱ γεωργοῦντες· παρὰ τισι δὲ
 τούτων φύεται στύραξ οὐκ ὀλίγος. συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτι-
 σιν οἱ Ἰχθυοφάγοι τοὺς ἰχθύς· ἐπιρρίφαντες δὲ ταῖς πέτραις
 κατοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον, εἴτ' ἐξοπτήσαντες τὰς ἀκάνθας μὲν 5
 σωρεύουσι, τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες μάζας ποιοῦνται, πάλιν
 δὲ ταύτας ἠλιάζοντες σιτοῦνται· χειμῶνος δ' ἀδυνατήσαντες
 συνάγειν τοὺς ἰχθύς, τὰς σεσωρευμένας ἀκάνθας κόψαντες μάζας
 ἀναπλάττονται καὶ χρῶνται, τὰς δὲ νεαρὰς ἐκμυζῶσιν·
 ἔνιοι δὲ τὰς κόγχας ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλον- 10
 τες εἰς χαράδρια καὶ συστάδας θαλάττης, εἴτ' ἰχθύδια παραρ-
 ριπτοῦντες τροφήν αὐταῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων σπάνει·
 ἔστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παρτοῖα, ἀφ' ὧν ταμιεύονται.
 ἔνιοι δὲ τῶν τὴν ἄνδρον παραλίαν οἰκούντων διὰ πέντε ἡμέ-
 ρων ἐπὶ τὰ ὕδρεια ἀναβαίνουσι παρτοικί μετὰ παιανισμοῦ, ἔ- 15
 φάντες δὲ πρηνεῖς πίνουσι βοῶν δίκην ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς
 γαστρῆς, εἴτ' ἀπίασιν ἐπὶ θάλατταν πάλιν· οἰκοῦσι δ' ἐν σπη-
 λαίοις ἢ μάνδραις στεγασταῖς ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ στρωτήρων
 A. 1119 τῶν κητείων ὀστέων καὶ ἀκανθῶν, φυλλάδος δ' ἐλαίτης.

14. Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς ὀστράκοις αὐτῶν σκεπάζον- 20
 ται μεγάλοις οὖσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς· ἔνιοι δὲ τοῦ
 φύκου ἀποβιβλημένου πολλοῦ καὶ θίνας ὑψηλὰς καὶ λοφώδεις
 ποιοῦντος, ὑπορύττοντες ταύτας ὑποικοῦσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ῥί-
 πτουσι τροφήν τοῖς ἰχθύσιν, ἀναλαμβανομένους ὑπὸ τῶν πλημ-
 μυρίδων. τῶν δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεξῆς κείνται, ἡ μὲν Χε- 25
 λωνῶν, ἡ δὲ Φωκῶν, ἡ δ' Ἰεράκων λεγομένη· πᾶσα δ' ἡ πα-
 ραλία φοινικὰς τε ἔχει καὶ ἐλαιῶνας καὶ δαφνῶνας, οὐχ ἡ

3. στύραξ F. — ἀμπώτισιν Cor. 6. πτήσαντες ὡ πτίσαντες x
 πτίσαντες add. sec. m. in marg. Dr: verbo πατεῖν utuntur de eadem
 re etiam Agatharchides et Diodor. III. 15. 11. παραρριπτόντες CEFr,
 sed περιρριπτοῦντες pr. m. add. in marg. F' παραρριπτοῦντες in marg. r.
 12. τροφή E ald. — αὐτοῖς CDh. 13. ἰχθυοτροφία CF. — τα-
 μιεύονται F. 15. παρτοικίου (sic) F. 20. χελωνοφάγοι E.
 21. πλεῖσθαι] πλεῖν μοx. 22. ὑψηλοῦς x. 23. ποιοῦντες codd., Cor.
 corr.: cf. Diod. III, 18. — καὶ αὐτὸ ὑπορύττοντες add. x. 25. οἰ-
 κούνται Dh. 27. φοινικῶνας Epit. satis commode.

ἐντὸς τῶν στενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή. ἔστι δὲ
 τις καὶ Φιλίππου πῆσος, καθ' ἣν ὑπέρεκειται τὸ Πυθαγγέλιον
 καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κνήγιον· εἶτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ
 λιμὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων ὑπέρεκειται θήρα
 5 τῶν ἐλεφάντων. ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς ἡ ἐφεξῆς ἐστὶν ἀρωμα-
 τοφόρος, πρώτη μὲν ἢ τὴν σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν
 Ἰχθυοφάγων καὶ Κρεοφάγων· φέει δὲ καὶ περσίαν καὶ σκκά-
 μινον Αἰγύπτιον· ὑπέρεκειται δ' ἡ Αἶγα θήρα τῶν ἐλεφάντων·
 πολλαχοῦ δ' εἰσὶ συστάδες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναζηραν-
 10 θεισῶν οἱ ἐλέφαντες ταῖς προβοσκίσι καὶ τοῖς ὁδοῦσι φρεω-
 ρυχοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ· ἐν δὲ τῇ παραλία ταύτῃ C. 774
 μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτηρίου δύο λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις·
 ἡ μὲν ἀλμυροῦ ὕδατος, ἣν καλοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκῆς,
 ἡ τρέφει καὶ ἵππους ποταμίους καὶ κροκοδείλους, περὶ τὰ χεῖλη
 15 δὲ πάπυρον· ὀρῶνται δὲ καὶ ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἤδη δὲ καὶ
 οἱ πλησίον τῆς ἄκρας τῆς Πυθολάου τὰ σώματα ὀλόκληροί
 εἰσι· μετὰ δὲ τούτους ἡ λιβανωτοφόρος· ἐνταῦθα ἄκρα ἐστὶ
 καὶ ἰερὸν αἰγυριῶνα ἔχον· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ποταμία τις
 Ἰσιδος λεγομένη καὶ ἄλλη τις Νεῖλος, ἄμφω καὶ σμύρναν καὶ
 20 λίβανον παραπεφυκότα ἔχουσαι. ἔστι δὲ καὶ δεξαμενὴ τις τοῖς
 ἐκ τῶν ὀρῶν ὕδασι πληρουμένη καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος σκοπὴ
 καὶ Πυθαγγέλιον λιμὴν· ἡ δ' ἐξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασίαν· συνε-
 χῶς δ' εἰσὶ ποτάμια τε πλείους ἔχουσαι λίβανον παραπεφυ-
 κότα καὶ ποταμοὶ μέχρι τῆς Κιναμμοφόρον· ὁ δ' ὀρίζων
 25 ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν πάμπολον· εἶτ' ἄλλος ποτα-
 μὸς καὶ Δαφροῦς λιμὴν καὶ ποταμία Ἀπόλλωνος καλουμένη, A. 1120

1. καὶ om. F. 5. ἔστιν om. C. 6. αὕτη F. 7. κρεοφά-
 γων codd., exc. CF, edd. — περσίαν codd.: v. XVII, 823. 12. τοῦ]
 τὰ Dh (in hoc ou sup. add.) ἐς τὰ ἰ. — πιθολάου xx. — ἀκρωτήρια
 Dhix. 13. γλυκῆς F. 14. δὲ post περὶ collocant edd. 15. ὀρῶν-
 ται γὰρ codd., exc. EF, edd. 16. οἱ] ἡ F. — τῆς] τοῦ CEmox
 edd. — πιθολάου Dxx. 17. ἐνταῦθα et ἐστὶ om. E. 18. ἔχουσα
 ἱπox. — τις] τῆς Tzsch. Cor. 19. καὶ ante σμύρναν om. Tzsch.
 Cor. 21. λεοντοσκοπὴ (sic) CDFh λεοντοσκοπὴ E λέοντος κόπη s
 (sed o sup. ω add.) xx λέοντος κόπη ald. λέοντος κόμη Cas.: Cor. corr.
 22. καὶ post ἔχει om. E. — ψευδοκασίαν codd., exc. F, edd. 24. πο-
 ταμὸς moxx. — τῆς om. edd.

ἔχουσα πρὸς τῆς λιβάνῳ καὶ σμύρναν καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλεονάζει μᾶλλον περὶ τοὺς ἐν βιάθει τόπους· εἴθ' ὁ Ἐλέφας τὸ ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θάλατταν, καὶ διωρῶξ καὶ ἐραξῆς Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας καὶ ὕδρευμα, τὸ Κυνοκεφάλων καλούμενον, καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης, τὸ Νότου κέρας. κάμψαντι δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ μισημβρίαν οὐκέτι, φησὶν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφὰς οὐδὲ τόπων διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γνῶριμον † ἐν δὲ τῇ ἐξῆς παραλία.

15. Εἰσὶ [δὲ] καὶ στήλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου καὶ Λίγα καὶ Πυθαγγέλου καὶ Λέοντος καὶ Χαριμόρτου κατὰ τὴν γνῶριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δειρῆς μέχρι Νότου κέρας, τὸ δὲ διάστημα οὐ γνῶριμον. πληθύνει δ' ἐλέφασιν ἢ χώρα καὶ λείονσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν· ἀπεστραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα † καὶ χρυσοειδεῖς τὴν χροάν, ψιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάλεις ἀλκίμους καὶ ῥινοκέρωτας· οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων * οἱ ῥινοκέρωτες*, [οὐχ], ὥσπερ Ἀρτεμίδωρος φησιν, ἐπὶ σειρὰν τῆς μήκαι, καίπερ ἰωρακίνα φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀλλὰ σχεδόν τι ὅσον τῆς

1. κιννάμωμον F. 2. πλέον ἀκμάζει codd. sed πλεονάζει pr. m. add. in marg. F, quod Cor. coniecit — δὲ post μᾶλλον add. F. 3. τὸ om. F. — γυμνοῦ λιμὴν CDEFHir sed Ψυγμοῦ add. pr. m. in marg. Fr: nec mutandam esse censui insolentiosem hanc scripturam, quam haud facile ex altera natam esse dixeris. 4. ἴδρυμα edd. — λεγόμενον Dh. 8. γνῶριμα τὰ ἐν τῇ ἐξῆς παραλία Cor. paulo audacias; γνῶριμον οὐδὲν ἐν τῇ κτλ. proposuit Grosk., quod etiamsi pro οὐδὲν, ut par erat, μηδὲν scripsisset, parum placet: equidem scriptum fuisse censo γνῶριμον τὴν ἐξῆς παραλίαν. Foedissime totus hic locus est corruptus. — ἐν τῇ δὲ CDh. 9. δὲ om. codd.: Cor. add. — πυθολάου D. 10. χαριμόρτου edd. inde a Xyl. 13. δ' om. mss. 14. χρυσοειδῆ Ex Cor.: Grosk. καὶ eiiciendum esse censet, equidem εἰσι ποῖν excidisse crediderim. — ψιλότεροι CEF. 16. οἱ ῥινοκέρωτες haud dubie e margine irrepserunt, nec dubitavi pro spuris aster. notare. — οὐχ om. codd., Cor. add. 17. Mira sunt verba ἐπὶ σειρὰν ac difficilia ad explicandum: excidisse igitur nonnulla ante haec verba putavit Cas.: ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ οὐρὰν scribendum esse censet Grosk.: sed haec quoque forent superflua. 18. Post ὅσον deesse verbum quo indicetur, quanto superetur rhinoceros altitudine ab elephante, recte intellexit Grosk.: idem vero num recte suppleverit σπιθαμὴν affirmare non ausim.

ἕψει, ἀπό γε τοῦ ἕφ' ἡμῶν ὀραθέντος· ὅτε πύξω τὸ χροῶμα
 ἐμφερές, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἴστί ταύρου· μορφὴ
 δ' ἐγγυτάτω σιάγου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομήν, πλὴν
 τῆς ῥινόσ, ὅτι ἴστί κέρασ σιμὸν στερεώτερον ὀστίου παντός·
 5 χρῆται δ' ὄπλω, καθάπερ καὶ τοῖσ ὀδοῦσι ὁ σιάγουσ· ἔχει δὲ
 καὶ τύλους δύο, ὡσ ἂν σπείρασ· δρακόντων ἀπὸ τῆσ ῥάχεωσ C. 775
 μέχρι τῆσ γαστρός περικειμένασ, τὴν μὲν πρὸσ τῷ λόφω, τὴν δὲ
 πρὸσ τῇ ὀσφύι. ἐκ μὲν δὴ τοῦ ἕφ' ἡμῶν ὀραθέντος ταῦτά
 φάμεν ἡμεῖσ, ἐκαῖνοσ δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντομά-
 10 χον ἰδίωσ ἴστί τὸ ζῷον περι τῆσ νομῆσ, ὑποδύνον τῇ προτομῇ
 καὶ ἀνακεῖρον τὴν γαστέρα, ἐὰν μὴ προληφθῇ τῇ προβοσκίδι
 καὶ τοῖσ ὀδοῦσι.

16. Γίνονται δ' ἐν τούτοισ τοῖσ τόποισ καὶ αἱ καμηλο-
 παρδάλεισ, οὐδὲν ὁμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλον
 15 τῆσ χροάσ νεβρίδι μᾶλλον ἴοικε ῥαβδωτοῖσ σπιλοῖσ κατεστιγι-
 μέναισ· τελείωσ δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων
 ἴστί, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραῖφ μέρει, τὸ ἕψωσ
 βοὸσ ἔχοντι, τὰ δὲ ἐμπροσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπε- A. 1121
 ται· τράχηλοσ δ' εἰσ ἕψωσ ἐξηρμένωσ ὀρθόσ, τὴν κορυφὴν δὲ
 20 πολὺ ὑπερπεπτεστέραν ἔχει τῆσ καμήλου· διὰ δὲ τὴν ἀσυνμα-
 τρίαν ταύτην οὐδὲ τάχοσ οἶμαι τοσοῦτον εἶναι περι τὸ ζῷον,
 ὅσον εἶρηκεν Ἀρτεμίδωροσ, ἀνυπέρβλητον φήσασ· ἀλλ' οὐδὲ
 θηρίον ἴστί, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριότητα
 ἐμφαίνει· γίνονται δὲ, φησί, καὶ σφίγγεσ καὶ κυνοκέφαλοὶ καὶ

1. ἕφ'] ἀφ' codd., exc. D. 2. τοῦ ταύρου CDhi. 3. ἐγγύ-
 ταιωσ C (?) τω ἐγγύται F ἐγγύτατον ald. 4. Verba ὅτι — παντός
 om. C. — στερεώτερον Dh. 6. στύλουσ codd., exc. EF: τύλασ Cor.
 scripserat de con. Tyrwh. 9. προσδιασαφοῖ οεχ. — ὅτι ποεχ.
 11. ἂν edd. 13. γίνονται codd., exc. Exx, edd. — καμηλοπάρδεισ
 Dh. In marg. D pr. m. addita sunt h. l.: τὰ τῇ δημότιδι γλώσση ζι-
 ράφια ἀδόμενα. 15. ραβδωτοῖσ F. — τύλοισ E πῖλοισ codd. rell.,
 Tisch. corr. de con. Salm. ad Solin. p. 276. — κατεστιγμένασ codd. Cas.,
 dativum, quem exhibet ald., reposuit Cor. 17. συγκαθῆσθαι C συ-
 γαθεῖσθαι F. 18. καμήλων CD. 19. ἐξηρτημένωσ codd., exc. Dhix.
 — καὶ τὴν E. 20. τῆσ τοῦ καμήλου Di τῆσ bis ponit C. — ἀμε-
 τρίαν ποεχ. 24. γίνονται codd. edd.

κῆβοι λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάν-
 θηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ
 σαρκοφάγοι, μεγέθει πολὺ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι καὶ
 τάχει, πυρροὶ τὴν χροάν· κροκούττας δ' ἐστὶ μίγμα λύκου καὶ
 κυνός, ὡς φησὶν οὗτος. ἃ δ' ὁ Σκῆψιος λέγει Μητροδόωρος 5
 ἐν τῷ περὶ συνηθείας βιβλίῳ μύθοις ἔοικε καὶ οὐ φροτιστέον
 αὐτῶν. καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε μεγέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ
 Ἀρτεμίδωρος ἐλέφαντας καὶ τάυρους χειρουμένων, μετριάσας
 ταύτη γε· οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μωθωδέστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε
 καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται. 10

17. Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν, τυραν-
 νοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα, κοινὰ δὲ καὶ γυναῖκες καὶ τέκνα πλῆν
 τοῖς τυράννοις, τῷ δὲ τὴν τυράννου φθείραντι πρόβατον ἢ ζη-
 μία ἐστὶ· σιτιβίζονται δ' ἐπιμελῶς αἱ γυναῖκες, περικεῖνται δὲ
 τοῖς τραχήλοις κογχία ἀντι βασκανίων. πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς 15
 νομῆς, κατ' ἀρχὰς μὲν διωθόμενοι ταῖς χερσίν, εἶτα λίθοις,
 δταν δὲ τραῦμα γένηται, καὶ τοξέμασι καὶ μαχαίρῃσι· δια-
 λύνουσι δὲ γυναῖκες, εἰς μέσους προϊοῦσαι καὶ δεήσεις προσενέγ-
 κασαι· τροφή δ' ἐκ τε σαρκῶν καὶ τῶν ὀστέων κοπτομένων
 ἀναμιξ καὶ εἰς τὰς δορὰς ἐνειλουμένων, εἰτ' ὀπτωμένων καὶ 20
 ἄλλως πολλαχῶς σκευαζομένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦ-
 σιν ἀκαθάρτους· ὥστε μὴ κρεοφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀστο-
 φαγεῖν καὶ δερματοφαγεῖν· χρῶνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ
 A. 1122 γάλακτι καταμίξαντες. ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀπόβρογμα
 παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ' ἄνθους τινὸς ἐκ- 25
 πιεζομένου τοῦ μέλιτος. ἐστὶ δ' αὐτοῖς χεμμὼν μὲν, ἥνικα οἱ
 ἐτησίου πνέουσι (κατομβροῦνται γάρ), θέρους δ' ὁ λοιπὸς χρό-
 νος. γυμνῆται δὲ καὶ δερματοφόροι καὶ σκνυταληφόροι δια-

1. κῆποι C¹mozx edd. κῆτοι pr. m. add. in marg. F: cf. XVII, 812
 extr. 7. μεγέθη εἴρηκε Dh. 10. ποῖα (sic) codd., Tzsch. corr.:
 cf. p. 827. 11. τρωγλοδυτῶν E. 13. τῶν τυράννων ποx. 14. συμ-
 μιζονται E. — ὡς ante αἱ γυναῖκες add. Cor. 18. δε] δ' αἱ Cor.
 — εἰς om. ald. — μέσον x ald. 19. δ' ἐκ] δε C. 20. ἀν-
 λουμένων CF ἀνειλουμένων codd. rell., Cor. corr. — ὀπτομένων C.
 21. μεγείρων F. 22. κρεοφαγεῖν codd.; exc. F, edd. 25. ἀπ' —
 μέλιτος om. x. 27. αἰτεσίαι F.

τελοῦσιν· εἰσὶ δ' οὐ κολοβοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι
 τινές, καθάπερ Αἰγύπτιοι. οἱ δὲ Μεγαβάροι Αἰθίοπες τοῖς
 ῥοπαλοῖς καὶ τύλους προστιθέασι σιδηροῦς, χρωῶνται δὲ καὶ
 λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὁμοβυσσίναις, οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίοπες τό-
 5 ξοις καὶ λόγχαις. θάπτουσι δὲ τινες τῶν Τρωγλοδυτῶν, ῥά-
 βδοις παλιουρίναις δήσαντες τὸν ἀγκύνα τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ
 σκέλη· ἔπειτα εὐθὺς καταλεύουσιν ἰλαροί, γελῶντες ἅμα, ἕως
 ἂν τοῦ τῆν ὄψιν σώματος ἀποκρῦψωσιν· εἰτ' ἐπιθέτες κέρας
 αἰγίων ἀπίασιν. ὄδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀργένων θρημ-
 10 μάτων κώδωντας ἐξάφαντες, ὥστ' ἐξίστασθαι τὰ θηρία τῷ
 φόφῳ· καὶ λαμπάσι τε καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία χρωῶνται, καὶ
 διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν ποιμνίων χάριν, φθῆ τιμι χρώμενοι πρὸς
 τῷ πυρί.

18. Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν προσ-
 15 χῶρων Αἰθιόπων ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας· καὶ πρώτους
 ἔπεισι τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας καὶ ἀντικειμένους
 τοῖς Τρωγλοδυταῖς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου. φησὶ δὲ
 ἐνδοτέρω κῆσθαι τοῦτο τοῦ *Ἐλανίτου* μυχοῦ· συνεχῆ δὲ τοῦ
 Ποσειδίου φοινικῶνα εἶναι εὐνδρον, τιμᾶσθαι τε κομιδῆ διὰ
 20 τὸ πᾶσαν τὴν κύκλῳ καυματηρᾶν τε καὶ ἄνδρον καὶ ἄσκιον
 ὑπάρχειν, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων εἶναι
 θαυμαστήν· προσετήκασι δὲ τοῦ ἄλσους ἀνήρ καὶ γυνή, διὰ
 γένους ἀποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφήν ἀπὸ τῶν φοινί-
 κων ἔχοντες· κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων καλυβοποιησάμενοι
 25 διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. εἰθ' ἐξῆς ἐστὶ τῆσος Φωκῶν, ἀπὸ

2. μεγαραιθίοπες D (οἱ sup. primum e pr. m. add.) ἢ μεγαροὶ E
 μέγαροι codd. rell.: Cas. corr., cf. XVII, 786, 819. 4. ὁμοβυσσίναις C.
 5. ῥάβδοις F. 6. παλιουρίνοις ald. 7. καταλέγουσιν codd., Tisch.
 corr. de con. Cas. coll. Agatharch., Diod. III, 32. 9. θρημμάτων]
 ζώνων ox. 11. τε] δὲ Eox Cor. om. wx. 12. δὲ om. x Cor. —
 ποιμνίων F. 14. τρογλοδυτῶν C. — προσφόρων C. 18. ἰλανί-
 του, et ai sup. e add., E Αἰλανίτου Cor.: hoc nomen vero cum Gossel.
 falsum esse demonstrasset, Grosk. a Strabone additum non fuisse recte
 iudicavit; neque aliud nomen omissum est: Diodorus quoque III, 41.
 iisdem de locis agens, eundemque secutus auctorem, ait πάλιν ἀναλα-
 βόντες ἀπὸ τοῦ μυχοῦ, ac Strabo ipse saepius Heroopoliticum sinum
 nominat τὸν μυχόν: v. I, 35. XVII, 815. 19. ποσειδίου F.

τοῦ πλήθους τῶν θηρίων τούτων ὀνομασμένη. πλησίον δ' αὐ-
 τῆς ἀκρωτήριον, ὃ διατείνει πρὸς τὴν Πέτραν τῆν τῶν Ναβα-
 ταίων καλουμένων Ἀράβων καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς
 ἣν Μιναιῖοι τε καὶ Γερραῖοι καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ τῶν
 ἀρωμάτων φορτία κομίζουσιν. εἰτ' ἄλλη παραλία, πρότερον 5
 μὲν Μαρανεῖων καλουμένη, ἣν οἱ μὲν ἦσαν γεωργοί, τινὲς δὲ
 C. 777 σκηνῖται, νῦν δὲ Γαρινδαίων, ἀνελόντων ἐκείτους δόλω· ἐπέ-
 A. 1123 θετο γὰρ αὐτοῖς, πενταετηρικὴν τινα παρήγου ἐπιτελοῦσι, καὶ
 τούτους δὲ διέφθειραν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην δι-
 λυμήναντο. εἶθ' ὁ Αἰλανίτης κόλπος καὶ ἡ Ναβαταία, πολύαν- 10
 δρος οὕσα *ἡ* χώρα καὶ εὐβοτος· οἰκοῦσι δὲ καὶ νῆσους προ-
 κειμένας πλησίον· οἱ πρότερον μὲν καθ' ἡσυχίαν ἦσαν, ὕστερον
 δὲ σχεδίαις ἐληίζοντο τοὺς ἐκ τῆς Αἰγύπτου πλείοντας· δίκας
 δ' ἔτισαν, ἐπελθόντος στόλου καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτούς. ἐξῆς
 δ' ἐστὶ πεδίον εὐδενδρόν τε καὶ εὐνδρον καὶ βοσκημάτων παν- 15
 τοίων μεστόν, ἄλλων τε καὶ ἡμίονων καὶ καμήλων ἀγρίων καὶ
 ἐλάφων καὶ δορκάδων πλήθος ἐν αὐτῷ, λείστες τε καὶ παρ-
 δάλεις καὶ λύκοι συγχοί. πρόκειται δὲ νῆσος καλουμένη Δία·
 αἶτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων σταδίων, ὄρεσι περικλειόμενος
 καὶ δυσεισβόλω στόματι· περιοικοῦσι δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν 20
 χερσαίων ἀγρευμάτων. εἰτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν,

1. ὀνομασμένη E. 2. πέτραν E. — ναβαταίων Dx ναβαταίων C. 3. καλουμένων om. E. — παλαιστίνην CF παλαιστίνων E. 4. μιναιῖοι Dhx μιναιῖοι F. 6. μαρανεῖων DEFhx μαρανεῖων i: altera forma, quae legitur etiam ap. Diod. III, 42 magis quadrat ad oppidi nomen Marane, quod extat ap. Plin. VI, 32. 7. σκηνήται D (e corr.) h. — ἀνελόντες F. 9. καὶ post δὲ add. Dh. 10. ἰλανίτης codd., exc. E. — ναβαταία Dh. 11. ἡ om. μοx Cor., nec ferri potest. — οἰκοῦσι et in proximis οἱ cum minus commode referantur ad regionis nomen, quod praecedit, paulo ante ἡ Ναβαταίων scribendum esse censeo. 15. εὐνδρόν τε καὶ εὐδενδρόν Dh. — καὶ ante βοσκημάτων om. Dh Cor. 17. ἐν αὐτῷ om. codd., exc. F, edd.: πλήθος eiciendum censuit Grosk. — ἡμίονων ἀγρίων, καὶ καμήλων codd. edd.: at apud Diod. l. c. cum legantur haec: — οὐ μόνον κτηρῶν παντοδαπῶν ἀμύθητον ἐκτρέφει πλήθος, ἀλλὰ καὶ καμήλους ἀγρίας, ἔτι δ' ἐλάφους καὶ δορκάδας, nec inveniantur usquam ἡμίονοι ἀγριοί, verborum ordinem mutavi, id quod ipsa verborum structura requiritur: cf. et Agatharchides. 18. δὲ ἡ νῆσος Dh δὲ καὶ νῆσος i.

οὐ τῶν παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ τῶν ἐντοπίων, ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικὰς, ὧν τὸ δάκρυον καὶ ἰατρικῆς δυνάμεώς ἐστιν. ἐφεξῆς δ' ἐστὶν αἰγιαλὸς λιθώδης, καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα καὶ δυσπαράπλευστος ὅσον χιλίων σταδίων παραλία σπάνει λιμένων καὶ ἀγκυροβολίων· ὄρος γὰρ παρατείνει τραχὺ καὶ ὑψηλόν· εἴθ' ὑπώρειαι σπιλαδώδεις μέχρι τῆς θαλάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλιστα καὶ ταῖς τότε ἐπομβρίαις ἀβοήθητον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. ἐξῆς δ' ἐστὶ κόλπος νήσους ἔχων σποράδας, καὶ συνεχῶς θῖνες ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί, καὶ μετὰ τούτους

10 Χαρμόθας λιμῆν ὅσον σταδίων τὸν κύκλον ἑκατόν, στενὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἔχων τὸν εἰσπλουν παντὶ σκάφει, ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ νῆσος εὐδενδρος καὶ γεωργήσιμος. εἴτ' ἐστὶ παραλία τραχεῖα, καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινὲς καὶ χώρα Νομάδων ἀπὸ καμήλων ἐχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πο-

15 λεμοῦσιν ἀπ' αὐτῶν καὶ ὀδεύουσι καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι χρώμενοι καὶ ταῖς σαφξί. ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψήγμα χρυσοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι· καλοῦνται δὲ Λίβαι, οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί. οὐ λέγω δὲ τῶν ἐθνῶν τὰ ὀνόματα τὰ παλαιὰ διὰ τὴν ἀδοξίαν καὶ

20 ἅμα ἀτοπίαν τῆς ἐκφορᾶς αὐτῶν. ἐχόμενοι δ' εἰσὶν ἡμερώτεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκοῦντες γῆν· καὶ γὰρ εὐνδρός ἐστὶ καὶ εὐομβρός· χρυσός τε ὀρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλαρίων χρυσοῦ καθάρσεως οὐ πολλῆς C. 778
 δεομένων, μέγεθος δ' ἐχόντων ἐλάχιστον μὲν πυρήνος, μέσον.

1. καλοῦσιν *D*, sed sec. m. corr. 3. δυσπαράπλευτος κκ. 6. σπιλαδώδεις *CDh* σπηλαιώδεις *μοκx* *Tisch.* Cor.: at *Diodor.* quoque III, 43 tradit esse his in locis σπιλάδας ὄξεϊας καὶ πυκτὰς ἐνθαλάττους. 8. συνεχεῖς *CEx* edd. 9. τρεῖς om. *C*. 10. χαρμόλας *E* χαρμοθᾶς *F*. 18. In marg. *F* pr. m. add. h. l. ζαγοί, in marg. r add. γάζαι. 19. τὰ παλαιὰ non esse veram scripturam *Letronn.* recte intellexit, minus probabiliter tamen ἄλλα reponens pro παλαιὰ: fortasse scriptum fuerat τὰ πλάτω. 22. εὐδενδρος *Dh* *Cor.*, quod respondere *Letronnius* putat adiectivo πάμφορος a *Diodoro* (III, 44) et *Agatharchide* de hac regione usurpato: sed ab utroque auctore pluviae frequentes ibi esse traduntur, quae aëris temperiem efficiant. Orta videtur altera scriptura ex recodatione eorum, quae paulo ante leguntur, πεδῖον εὐδενδρόν τε καὶ εὐνδρον. 24. δεομένου *codd.*, exc. *wx*, ex quibus pluralem recepit *Tsch.*

A. 1124 δὲ μεσίλων, μέγιστον δὲ καρῶν· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλάξ λίθοις διαφανέσιν ὄρμους ποιοῦνται διείροντες λίθον, περιτίθενται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας εὐωνον τὸν χρυσόν, τριπλάσιον ἀντιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ † ἀργύρου διὰ τε τὴν 5 ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβανομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους ἀναγκαιότερα.

19. Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεστάτη, μέγιστον ἔθνη, παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ καὶ βάλσαμον καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώ- 10 δης, ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὄσμην ἔχουσα· εἰσι δὲ καὶ φοίνικες εὐώδεις καὶ κάλαμος, ὅφεις δὲ σπιθαμιαῖοι, φοινικοὶ τὴν χροάν, προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήμεστον. διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἀργοὶ καὶ ῥάθυμοι τοῖς βίοις εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ † τῶν ῥιζῶν τῶν 15 δένδρων ἐκτέμνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί· διαδεχόμενοι δ' οἱ σύνεγγυς αἰεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόασι μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν, αἴρουνσι τὸν κάρων ἀσφάλτου θυμιάματι καὶ τράγον πώγωνος. ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαρίαβα, κεῖται μὲν ἐπ' 20

quem reponendum esse censuerat Cas. 1. καρῶν F. — ἐναλλάξ F. 2. λίθῳ E. 4. τὸ χρυσόν E. — ἀντιδόντες codd., exc. Ex. 5. τοῦ om. F. Ceterum propter ea, quae Agatharchides tradit de hac re, διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργύρου Strabonem scripsisse censet Bochart. (v. Phaleg. II, 27 p. 139.): ferri vero et non argenti mentionem factam esse cum ex iis quae subiiciuntur haud iniuria videatur colligendum esse, Grosk. ἀργύρου mutat in σιδήρου, coll. Dirod. l. c., ubi itidem ferrum, non argentum commemoratur. Nihilominus Bocharti opinio, qua melius explicatur erroris origo, probabilior est. — τε] δὲ DFηνωx, om. i, expunctum est in x. 9. λίβανον E. — κιννάμωμον E. 12. σπηθαμιαῖοι C σπιθαμιαῖοι Dμοx Cor.: v. IV, 208, Lob. ad Phryn. 544. — φοινικοὶ F. 15. τῶν ῥιζῶν, quae quomodo ferri possint non video, delenda esse videntur: cf. quae leguntur p. 776 κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων, καλυβοποιησάμενοι διὰ τὸ πλήθος τῶν θηρίων. 16. οἱ — δημοτικοὶ om. μοx: unde uncis inclusit Cas. 20. μερίαβα CFηνωx μερίαβα E μερία Dhi: Tzsch. corr., coll. p. 768, Steph. s. v. aliisque.

ὄρους εὐδέθρον, βασιλεία δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων· ἐκ δὲ τῶν * ἄλλων * βασιλείων οὐ θέμις ἐξιέναι, ἢ καταλεύουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατὰ τι λόγιον· ἐν χλιδῇ δ' ἐστὶ γυναικεία καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὰ δὲ 5 πλήθη τὰ μὲν γεωργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα τὰ τε ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλείοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν στενῶν δερματίνοισι πλοίοις· τσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ πλῆθος, ὥστ' ἀντὶ φρυγάνων καὶ τῆς καυσίμου ὕλης χρῆσθαι κινναμώμῳ καὶ κασίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. γίνεται δ' ἐν τοῖς Σα- 10 βαίοις καὶ τὸ λάρμινον, εὐωδέστατον θυμίαμα. ἐκ δὲ τῆς ἐμπο- A. 1125 ρίας οὗτοί τε καὶ Γεραῖοι πλουσιώτατοι πάντων εἰσίν, ἔχουσί τε παμπληθῆ κατασκευὴν χρυσωμάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλωνῶν τε καὶ τριπόδων καὶ κρατήρων σὺν ἐκπόμασι καὶ τῇ τῶν οἴκων πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι καὶ ὄρο- 15 φαι δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθοκολλήτου τυγ- χάνει διαπεποικιλμένα. ταῦτα μὲν περὶ τούτων εἴρηκε, τᾶλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἱστορικῶν παρατίθησιν.

20. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς χοιᾶς C. 779 20 τῆς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος εἴτε ἀπὸ τῶν ὄρωϊν ἐρυθρανομένων ἐκ τῆς ἀποκαύσεως· ἀμφοτέρως γὰρ εἰκάζειν· Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱστορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν ἱερυθῆς καὶ μιλτωῆδες ὕδωρ· Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν εἰκάνου πολίτην παρὰ τινος

2. ἄλλων βασιλείων codd., Tzsch. corr. de con. Leopardi, coll. Agath. et Diod. — ἐξιέναι codd. edd. 3. καταλεύουσιν codd., Tzsch. corr. de con. Leop. — λόγον F. 6. τῆς om. E. 8. κινναμώμῳ E. 9. κασίᾳ codd., exc. Dhx, edd. 10. εὐπορίας CDHίwx (hic post corr.). 12. τε om. El. 13. Pro τριπόδων cum ἀργυρωμάτων scriptum esset in F, postea vρ atramento paululum diverso mutatum est in π, ut nunc legatur ἀργυρωμάτων: voluit scribere corrector, ut videtur, ἐκπωμάτων. — ἐκπόμασι D (ex corr. pr. m.: antea scriptum fuit ω). 15. καὶ ante λιθοκολλήτου add. ald. 17. καὶ om. F. 19. γὰρ] δὲ E. — τὴν om. E. 20. φαινομένης E. 21. ἀπὸ τῆς ἐκκαύσεως x ἀπὸ τῆς καύσεως Eust. ad Dion. v. 38 ἐκ τῆς ἐκκαύσεως Cor. 22. εἰκάζει max Cor. 23. τὴν om. F. — δὲ ante καὶ add. Dh.

Βόζον, [Πέρσον] τὸ γένος, ἱστορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρῶ-
 θρας, ἱπποφορβίου τιῶς ὑπὸ λαιίτης οἴστρω κατασχομένης
 ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης κάκειθεν εἰς νῆσόν τινα διάρων-
 τος, σχεδίαν πηξάμενος πρώτος περαιωθεὶς πρὸς τὴν νῆσον·
 ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκήσιμον, τὴν μὲν ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα ἀπα- 5
 γάγοι πάλιν, ἀποίκους δ' ἐκεῖ στείλαι τε καὶ τὰς ἄλλας νήσους
 καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσεις ἐαυτοῦ τὸ πέλαγος.
 τοὺς δὲ Περσέως υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρῶθραν, ἠγήσασθαι
 τε τῶν τόπων. λέγεται δ' ὑπὸ τινων τὰ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ
 Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμομοφόρου τῆς ἐσχάτης πεν- 10
 ταισιχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, εἴτ' ἐπὶ νότον εἴτ' ἐπὶ τὰς
 ἀνατολάς. λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγδος καὶ ὁ βήρυλλος
 ἐν τοῖς τοῦ χρυσοῦ μεταλλοῖς ἐγγίνεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλες ἐνώ-
 δεις ἐν Ἀραβίῳ, ὧς φησι Ποσειδάωνιος.

21. Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι 15
 τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐ-
 τῆς, πρὶν ἢ Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ κάκεινοι Ῥωμαίοις εἰσὶν
 ὑπήκοοι καὶ Σύροι. μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ
 Πέτρα καλουμένη· κεῖται γὰρ ἐπὶ χωρίον τᾶλλα ὀμαλοῦ καὶ
 ἐπιπέδου, κύκλω δὲ πέτρα φρουρουμένον, τὰ μὲν ἐκτὸς ἀποκρή- 20
 μνον καὶ ἀποτόμον, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόρους ἔχοντος εἰς
 A. 1126 τε ὑδρείαν καὶ κηπίαν. ἔξω δὲ τοῦ περιβόλου χώρα ἐρημος
 ἢ πλείστη, καὶ μάλιστα ἡ πρὸς Ἰουδαίᾳ· ταύτη δὲ καὶ ἐγγυ-
 τάτω ἐστὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἰερικοῦντα, εἰς
 δὲ τὸν φοινικῶνα πέντε. βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπὸ τινος αἰεὶ 25

1. βόζου *Dh* ἐβόσου *C*, idem add. pr. m. in marg. *F*. — Πέρσον om. codd., *Cor.* add. (post γένος) de sent. *Cas.*, qui ex Agatharchide restituendum esse vidit. — διότι] ὅτι *mozx.* 2. κατασχομένου codd. exc. *mozx.* 3. ἐξελαθέντος δὲ *CDh.* 6. στείλαι τε] στέλλεται *CDEFhkw* ald στέλλει *mozx.*: verum exhibet *x.* — εἰς τὰς *κ.* 8. περσίτων (sic) *F.* 10. κινναμομοφόρου *F.* 11. οὐτ' ἐπὶ νότον, οὐτ' codd., exc. *E*, in quo est εἴτ' — εἴτ' restitutum a *Cor.* de coni. 12. καὶ ante διότι om. *x.* — ὅτι *mozx.* 13. εὐρίσκειται *ι.* — καὶ om. codd., exc. *E*: *Cor.* reposuerat de coni. 14. ποσιδάωνιος *F.* 15. ναβατίως *F.* — σααίβοι *Fraw.* 17. ἡ om. *Cor.* 18. σύροις *Di.* 20. φρουρούμενοι *CDFhkw.* — κρημοῦ ἀποτόμου ald. 24. ἰρικοῦντα *CDFhw* ἰερικοῦντα, addito *χ* sup. *κ.* *E* ἰερικοῦντα *mozx.* 25. μὲν οὖν] δὲ *E.*

- τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους, ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν
 ἐταίρων τινά, καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' ἐννομεῖται· γε-
 νόμενος γοῦν παρὰ τοῖς Πευραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλό-
 σοφος καὶ ἡμῖν ἐταῖρος, διηγεῖτο θαυμάζων· εὐρεῖν γὰρ ἐπι-
 5 **δημοῦντας** ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλ-
 λων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὄραν κρινομένους πολλακίς
 καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους, τῶν δ' ἐπιχω-
 ρίων οὐδένας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην
 ἄγοντας πρὸς ἑαυτούς.
- 10 **22.** Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἄραβας στρα- C. 780
 τεῖα νεωστὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμῶν ἦν Αἴλιος Γάλ-
 λος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. τοῦτον δ' ἔπεμψεν
 ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν τό-
 πων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, ὁρῶν τὴν τε Τρωγλοδυ-
 15 **τικὴν** τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν
 Ἀράβιον κόλπον στενὸν ὄντα τελείως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν
 Τρωγλοδυτῶν τοὺς Ἄραβας· προσοικειοῦσθαι δὴ διενοήθη
 τούτους ἢ καταστρέφασθαι· ἦν δέ τι καὶ τὸ πολυχρημάτους
 ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώ-
 20 **ματα** διατιθεμένους καὶ τὴν πολυτελεστάτην λιθίαν, ἀναλίσκον-
 τας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδέν· ἦ γὰρ φίλοις ἤλπιζε
 πλουσίους χρήσεσθαι ἢ ἐχθρῶν κρατήσειν πλουσίων· ἐπήρε δ'
 αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπίς, φίλων ὄντων καὶ
 συμπράξειν ἅπανθ' ὑπισχνουμένων.
- 25 **23.** Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔστειλε τὴν στρατείαν ὁ Γάλλος.
 ἔξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος,
 ὑποσχόμενος μὲν ἡγήσεσθαι τὴν ὁδὸν καὶ χορηγήσειν ἅπαντα
 καὶ συμπράξειν, ἅπαντα δ' ἐξ ἐπιβουλῆς πράξας, καὶ οὔτε πα-
 ράπλου ἀσφαλῆ μηνύων, οὐθ' ἐδόξ, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλο- A. 1127

3. οὖν E. — πετρίοις EFx (e corr.) πατρίοις codd. rel., sed in
 marg. i additum est πετράιοις. — ἀνὴρ om. E. 7. τοὺς ἀλλήλους
 ald. 8. ἐγγαλοῦντας F. 14. ὁρῶν codd. exc. F. — τρωγλοδυτι-
 κὴν E. 15. τῇ (sic) προσεχῆ F. 17. τρωγλοδυτῶν E. 18. ἦν
 δ' ἔτι CDEk. 20. λιθίαν Eox. 22. χρήσασθαι codd., exc. E,
 odd. 23. τῶναβαταίων (sic) F. 25. οὖν om. E. 27. ὑποσχόμενος
 μέρος μὲν Dh. — ἡγήσασθαι codd., Cor. corr. 29. οὐδ' codd. — κυ-

περίαις καὶ πάντων ἀπόροις χωρίοις, ἣ ῥαχίαις ἀλλιμένοις παραβάλλων ἢ χοιράδων ὑφάλων μεσταῖς ἢ τεναγώδεσι· πλείστον δὲ αἱ πλημμυρίδες ἐλύπουν, ἐν τοιούτοις καὶ ταῦτα χωρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἀμάρτημα συνέβη τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηθενὸς ὄντος μηδ' ἐσομένου 5 κατὰ θάλατταν πολέμον. οὐδὲ γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμισταὶ εἰσιν, ἀλλὰ κάπηλοι μᾶλλον οἱ Ἄραβες καὶ ἐμπορικοί, μήτι γε κατὰ θάλατταν· ὁ δ' οὐκ ἔλαττον ὀδοθήκοντα ἐναυπηγήσατο δίκροτα καὶ τριήρεις καὶ φασήλους κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νεῖλου. γνοὺς δὲ 10 διεψευσμένος ἐναυπηγήσατο σκεναγωγὰ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα, οἷς ἐπλευσεν ἔχων περὶ μυρίους πεζοὺς τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων, ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι μετὰ τοῦ Συλλαίου. πολλὰ δὲ παθῶν καὶ ταλαιπωρηθεὶς πεντεκαίδεκαταῖος ἦκεν εἰς Λευκὴν κώ- 15 μιν τῆς Ναβαταίων γῆς, ἐμπόριον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων ἀποβαλόν, ὧν ἔρια καὶ ἀντανδρα ὑπὸ δυσπλοίας, πολεμίον δ' οὐδενός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἢ τοῦ Συλλαίου κακία τοῦ πεζῆ C. 781 φήσαντος ἀνόδευτα εἶναι στρατοπέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κώμην, εἰς ἣν καὶ ἐξ ἧς οἱ καμηλέμποροι τοσοῦτῳ πλήθει ἀνδρῶν καὶ 20 καμήλων ὀδενούσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς Πέτραν [καὶ] ἐκ Πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μηδὲν στρατοπέδον.

24. Συνέβαινε δὲ τοῦτο τοῦ μὲν βασιλείως τοῦ Ὀβόδα μὴ πολὺ φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ πόλεμον (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βασιλευσῖν), ἅπαντα δὲ ἐπὶ 25 τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμένου [ἐξουσίᾳ] τοῦ Συλλαίου· τοῦτου δ' ἅπαντα δόλῳ στρατηγοῦντος καὶ ζητοῦντος, ὡς οἶμαι, κατο-

κλωπορίαις κκ κυκλοπορείαις edd.

1. παραβαλόν codd. exc. Ex.

2. τενάγεσι Cισκ.

4. τὸ] τὰ D.

6. πολεμίον scribendum esse

suspiciatur Cas. 8. γε om. F. — οὐκ ἔλαττον] ὀκίλαττον F. 9. φα-

στίλους CFκκ. 10. γνοῦσα D (sed sec. m. corr.) w. 11. διεψευσμέ-

νους F. 15. ἦλθεν x. 16. ἐμπορεῖον CD (sed hic sec. m. corr.)

μοκ edd. — πλείων C. 20. ἐξ ἧς] ἐξῆς Dhμοκκ. 21. καὶ om.

codd., add. Cor. 25. ἐπὶ] ὑπὸ μοκ. 26. ἐξουσίᾳ om. codd., exc.

μοκ, nec dubium est, quin sive hoc sive simile quid a Strabone sit

scriptum. — τούτῳ CDFhw.

πτενσαι μὲν τὴν χώραν καὶ συνεξελεῖν τινὰς αὐτῶν πόλεις καὶ ἔθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον ἀπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου καὶ νόσων καὶ ἄλλων, ὧσων δόλῳ παρεσκεύασεν ἐκείνος· εἰς γοῦν

5 τὴν Λευκὴν κόμην κατῆρεν, ἥδη στομακάκη τε καὶ σκελοτύρβη πειραζομένης τῆς στρατιᾶς, ἐπιχωρίοις πάθεισι, τῶν μὲν περὶ τὸ στόμα, τῶν δὲ περὶ τὰ σκέλη παράλυσιν τινα δηλούντων ἔκ τε τῶν ὕδρειων καὶ βοτανῶν. ἠναγκάσθη γοῦν τό τε θέρος καὶ τὸν χειμῶνα διατελέσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενοῦντας

10 ἀνακτώμενος. ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κόμης εἰς Πέτραν, ἐν τεῦθεν δ' εἰς Ῥινοκόλουρα τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ πλεόν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νεῖλῳ κατάγεται *τὰ* δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μνὸς ὄρμον· εἴθ' ὑπέροθεις εἰς

15 Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος καμῆλοις ἐν διώρυγι τοῦ Νείλου κειμένην· [εἰτ'] εἰς Ἀλεξάνδρειαν. πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κόμης ὁ Γάλλος ἀναξεύξας τὴν στρατιὰν διὰ τοιούτων ἤει χωρίων, ὥστε καὶ ὕδωρ καμῆλοις κομίζειν μοχθηρίᾳ τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διόπερ πολλαῖς ἡμέραις ἤκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν, συγγενοῦς τῷ

20 Ὀβόδα· εἰδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς καὶ δῶρα προσήνεγκεν, ἣ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία κἀκείνην ἐποίησε τὴν χώραν δυσπόρετον· τριάκοντα γοῦν ἡμέραις διῆλθεν αὐτήν, ζεῖᾶς καὶ φοινίκας ὀλίγους παρέχουσαν καὶ βούτυρον ἀντ' ἐλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας· ἣ δ' ἐξῆς, ἦν ἐπήγει, Νομάδων ἦν

25 καὶ ἔρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σάβως· καὶ ταύτην ἀνοδίας διῆλθε κατατρίψας

2. Inde a verbis καὶ ἔθνη alia manus incipit in F. 3. νόσων καὶ κόπου Dh. 4. ὅσα edd. 5. τὴν om. x. — σκελοτύρβη codd., Cas. corr. 8. τῶν βοτανῶν edd. 11. Malim Ῥινοκόλουρα: v. ad p. 741. 759. 13. Νεῖλῳ κατάγεται· τὰ δ' ἐκ κτλ. codd., sed τὰ delendum esse Grosk. recte vidit: cf. XVII, 815. 14. ὑπέροθεις codd., Tzsch. corr. de sent. Cas. 15. ἐν] ἢ Tzsch. Cor. de con. Cas. — κειμένη codd., exc. E, κἀκείθεν Cor. secutus Cas., qui coniecerat ἐκεῖθεν: verum vidit Letronn. 16. εἴθ' om. codd., addidi de con. Letr. 17. εἴη F. 19. ἀρετὰ F. 20. ἀρετὰς F. 23. ὀλίγας codd., exc. Fix. 25. καὶ om. edd. inde a Cas. — ἔρημα codd. exc. μοx. 26. σαβῶς Dh σάβως morwx edd.

- ἡμέρας πενήκοντα μέχρι πόλεως Νεγρώνων καὶ χώρας εἰρηγι-
 κῆς τε καὶ ἀγαθῆς· ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφωγεν, ἡ δὲ πόλις
 ἐξ ἐφόδου καταλήφθη· ἐκεῖθεν ἡμέραις ἕξ ἦκεν ἐπὶ τὸν ποτα-
 μόν. συναφάντων δ' αὐτόθι τῶν βαρβάρων εἰς μάχην, περὶ
 C. 782 μωρίους αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ Ῥωμαίων δύο· ἐξηῶντο γὰρ 5
 ἀπίεως τοῖς ὄπλοις, ἀπόλεμοι τελείως ὄντες, τόξοις τε καὶ
 λόγχαις [καὶ] ξίφεσι καὶ σφενδόταις, οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν ἀμ-
 φιστόμοις πελέκεσιν· εὐθύς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἰλε καλουμένην
 Ἀσκά, † συλληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἐνταῦθεν εἰς Ἀθρουλα
 πόλιν ἦκε, [καὶ] κρατήσας αὐτῆς ἀκοιτιί, φρουρὰν ἐμβαλὼν 10
 καὶ παρασκευάσας σίτου καὶ φοινίκων εἰς πόλιν Μαρ-
 σίαβα προῆλθεν ἔθρους τοῦ Ῥαμμανιτῶν, οἱ ἦσαν ὑπὸ Ἰλα-
 σάρφ. ἕξ μὲν οὖν ἡμέρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει, λειψυδρίας
 δ' οὔσης ἀπίστη· δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς ἀρω-
 ματοφόρου, καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. ἕξ δὲ μη- 15
 A. 1129 ρῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψε, φασίως ἀγόμενος· ἔγνω
 δ' ἀναστρέφων, ὅπῃ τὴν ἐπιβουλήν * καὶ * καταμαθῶν καὶ καθ'
 ἑτέρας ὁδοὺς ἐπανελθῶν· ἐνναταῖος μὲν γὰρ εἰς Νέγρανα ἦκεν,
 ὅπου ἡ μάχη συμβεβήκει, ἐνδεκαταῖος δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἑπτὰ φρέ-
 ατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· ἐνταῦθεν ἤδη δι' εἰρηγι- 20

1. ἀγρῶν F ἀγραῶν CDhix νεγρῶν ποx: cf. p. 782. Plin.
 VI, 32. Ptolem. VI, 7. 3. κατελήφθη Dh (sed in hoc η sup. add.).
 — Nomen fluminis videtur excidisse, ut complura alia in hac operis parte.
 6. ὄχλοις CFs. — τελείως F. 7. καὶ om. codd., Cor. add. 9. ἄσκα F.
 — ἀποληφθεῖσαν Cor. de coni. Cas: καταληφθεῖσαν aut simile quid
 scribendum esse suspicatus erat Xyl.; derelictam convertit Guar. —
 Ἀθρουλλα edd. 10. καὶ om. codd., Cor. add. — ἀκοιτιί CFx.
 11. τροφᾶς ante σίτου add. x ἐφόδια ποx edd. atque excidit haud du-
 bie aliquid. — μαρσαβαί CDh μαρσίαβα ποxx Cor.: videtur scriben-
 dum Μαρσίαβα, quod oppidum ab Aelio Gallo dirutum esse tradit Plin.
 VI, 32. Similiter paulo post ὑπέρθεσις scriptum est pro ὑπερθεῖς.
 12. ῥαμμανιτῶν F ῥαμανιτῶν Cwx edd. 13. ἕξ — ἀπίστη om. i.
 — ἐπολιόρκει C. — λειψυδρίας Dh. 17. ὅψει codd., Xyl. corr. —
 καὶ ante καταμαθῶν recte om. Cor. 18. γὰρ] οὖν Dhs Cor. — ἀνά-
 γρανα codd. exc. w, in quo est ἀνάγραν, et F, qui exhibet νέγρανα, quod
 Cor. reposuerat de coni.: quae a Cas. affertur e Mss. scriptura εἰς τὰ
 νάγρανα in nullo extat. 20. εἰρήνης codd. ἐρήμης Tzsch. de Cas. coni.:
 verum reposuit Cor.

κῆς εἰς Χάαλλα κόμην καὶ πάλιν ἄλλην Μαλόθαν πρὸς ποταμῶν
 κειμένην ἀφικνεῖται· εἶτα δι' ἐρήμης ὀλίγα ὕδρευτα ἐχούσης ὁδὸς
 μέχρι Ἐργᾶς κόμης· ἔστι δὲ τῆς Ὀβόδα· κείται δ' ἐπὶ θαλάτ-
 τος· τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἐξηκοστῆς ἐξήνυσε κατὰ τὴν ἐπά-
 5 νοδον, ἀναλώσας ἕξ μῆνας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ'
 ἐπεραιώσας τὴν στρατιὰν ἐνδεκαταῖος εἰς Μνὸς ὄρμον, εἴθ' ἔπερ-
 θείς εἰς Κοπτὸν μετὰ τῶν τ' ὠνηθῆναι δυναμένων κατήρην εἰς
 Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς δ' ἄλλους ἀπέβαλεν, οὐχ ὑπὸ πολεμίων,
 ἀλλὰ νόσων καὶ κόπων καὶ λιμοῦ καὶ μοχθηρίας τῶν ὁδῶν·
 10 ἐπεὶ κατὰ πόλεμον ἑπτὰ γε μόνους διαφθαρεῖναι συνέβη, δι' ἧς
 αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνώσειν τῶν τόπων ὤνησεν ἢ
 στρατεία αὐτῆ· μικρὰ δ' ὅμως συνήρρησεν. ὁ δ' αἴτιος τούτων
 ὁ Συλλαῖος ἔτισε δίκας ἐν Ρώμῃ, προσποιούμενος μὲν φιλίαν,
 ἐλεγχθεὶς δὲ πρὸς ταύτην τῇ πονηρίᾳ καὶ ἄλλα κακουργῶν καὶ
 15 ἀποτυμηθεὶς τὴν κεφαλὴν.

25. Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέτταρας
 μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λίβανον μὲν καὶ
 σμόρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασί, κασίαν δὲ καὶ ἐκ θάμνων·
 τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι, τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον
 20 τὸν πρὸς τῇ Περσίδι. κατ' ἄλλην δὲ διαιρέσειν σύμπασαν τὴν
 Εὐδαιμόνα πενταχῆ σχίζουσιν εἰς βασιλείας, ὧν ἡ μὲν τοὺς μα-
 χίμους ἔχει καὶ προαγωνιστὰς ἀπάντων, ἡ δὲ τοὺς γεωργούς,
 παρ' ὧν ὁ σίτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ἡ δὲ τοὺς βαναυ-

3. ἕργᾶς ἐν νεργᾶς ποτ., unde νεργᾶς ald. Ἐργας Cor., atque ita
 legitur ap. Steph. s. v. Ἰάθριππα. — ὀβάδα CDHx. 4. ἐξηκοστὸν

CDHixx ἐξηκος EF ἐξηκοστὴν ποτ. Tzsch. corr. de con. Cas. 6. ὑπέρ-
 θεις codd., Cor. corr. 7. γούν post μετὰ add. ποτ. — ὠνηθῆναι E
 Cor., parum apte: σωθῆναι Strabonem scripsisse crediderim. Mire cor-
 rupta est haec ultima libri pars. 8. ἀπίβαλλεν C. 10. γε μόνους
 om. ποτ. γενομένον F γενομένων codd. tell., exc. E: γε μόνον Tzsch.
 Cor. de con. Cas. 12. στρατιὰ codd., exc. E. — ὁ δ'] ὁ τ'
 codd. 13. Ab ἔτισε novum verbarum ambitum incipient edd., prae-
 terea δὲ καὶ post ἔτισε add. ald., δὲ Cor., qui tamen codices sequendos
 esse in noit. censet. 14. ταύτη] αὐτῇ codd., Cor. corr. de con. Cas. — τῇ
 om. F. 18. κασίαν codd. edd. — καὶ om. Cor. — θάμνων] λιμῶν codd.,
 Cor. corr. coll. Theophr. Hist. plant. IX, 5, cui Grosk. addit Plin. H. N.
 XII, 43. Cels. V, 23, 1 et 2. 20. τὸ πρὸς E. 21. πανταχῆ C.

- σοτεροῦντας, καὶ ἡ μὲν σμεροφόρος, ἡ δὲ λιβανωτοφόρος·
 C. 783 αἱ δ' αὐταὶ καὶ τὴν κασίαν καὶ τὸ κιννάμωμον καὶ τὴν τάρ-
 δον φέρουσι· παρ' ἀλλήλων δ' οὐ μεταφοικᾶ τὰ ἐπιτηδύ-
 ματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πατρίοις διαμένουσιν ἕκαστοι. οἶνος δ' ἐκ
 φοινίκων ὁ πλείων. ἀδελφοὶ τιμώτεροι τῶν τέκνων· κατὰ 5
 πρεσβυγένειαν καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους καὶ ἄλλας
 ἀρχὰς ἀρχουσι· κοινὴ κτῆσις ἅπασι τοῖς συγγενέσι, κύριος δὲ
 ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν, ὁ δὲ φθάσας εἰσιῶν
 A. 1130 μίγνυται, προθεὶς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἑκάστη γὰρ δεῖν
 ῥαβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεῖε δὲ παρὰ τῷ πρεσβυτάτῳ· διὸ 10
 καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσὶ· μίγνυται δὲ καὶ μητράσι·
 μοιχῶ δὲ ζημία θάνατος· μοιχὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους.
 θυγάτηρ δὲ τῶν βασιλείων τινὸς θαναταστὴ τὸ κάλλος, ἔχουσα
 ἀδελφὸν πεντεκαίδεκα ἑρῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ'
 ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτὴν, κάμνουσα ἤδη, 15
 παραδέδοται νοήματι χρῆσασθαι τοιούτων· ποιησαμένη ῥάβδου
 ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξίοι παρ' αὐτῆς τις, αἰεὶ τινα προῦ-
 τίθει τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν ἐκείνη, καὶ μικρὸν ὕστερον ἄλλην,
 εἴτ' ἄλλην, στοχαζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνη τὴν παραπλησίαν ἔχοι
 ὁ μᾶλλον προσιέναι· καὶ δὴ πάντων ποτὲ κατ' ἀγορὰν ὄντων, 20
 ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ καὶ ιδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν ταύτης
 εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτὴν τις εἶη· ἐκ δὲ τοῦ τοῦ ἀδελφὸν
 πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν ὑπονοῆσαι μοιχόν· δραμόντα
 δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐπαγαγόντα ἐκεῖνον ἐλεγχθῆναι κα-
 ταπευσάμενον τῆς ἀδελφῆς. 25

26. Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κητηκοί, ὥστε
 καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ

2. κασίαν codd., exc. F, edd. 3. δ' om. CDF. 4. ἕκαστοι om. E.
 6. καὶ κατὰ πρεσβυγένειαν βασιλεύουσιν Cor. — πρεσβυτερίαν CDFh
 πρεσβυτερίαν E. 7. κτῆσις F. — συγγενέσι DFh. 8. ὁ ante
 πρεσβ. om. CDFh. 9. δεῖν] δὴ μοχ, om. edd. 10. νυκτερεῖε μοχ
 12. μυχῶ F. 15. ἀδιαλείπτως D. — κάμνουσαν codd. 17. ἐξῆε
 μοχ Cor. 19. εἴτ' ἄλλην om. codd., exc. F, edd. — ἐκείνην codd.,
 Tisch. corr. de conl. Cas. — ἐχη edd. 22. ὅτι μοχ. — αὐτῇ Cor.
 εἶη] εἰσῆ] ald. — τοῦ om. F. 24. ἀπαγαγόντα codd., Cor. corr.
 26. νοβαταῖοι F. — κητηματικοὶ x.

δ' αὐξήσαντι τιμαί. ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες ὑπὸ τῶν συγγενῶν
 διακονοῦνται τὸ πλεόν ἢ ὑπ' ἀλλήλων ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ
 μέχρι τῶν βασιλέων διατείνειν τὸ ἔθος. συσσίτια δὲ ποιοῦνται
 κατὰ τρισκαίδεκα ἀνθρώπους, μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμπο-
 5 σίῳ ἐκάστω. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνέχει
 συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλεόν τῶν ἔνδεκα ποτηρίων ἄλλῃ
 καὶ ἄλλῃ χρυσῷ ἐκπώματι. οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς ἐστὶ δημοτι-
 κός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ τῷ ἀντιδιάκονον τοῖς
 ἄλλοις καὶ αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δι-
 10 δωσιν εὐθύνας, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον· οἰ-
 κήσεις δὲ διὰ λίθου πολυτελεῖς, αἱ δὲ πόλεις ἀτείχιστοι δι' εἰ-
 ρήνην· εὐκαρπὸς ἢ πολλή πλὴν ἐλαίου, χρῶνται δὲ σησαμίνῳ.
 πρόβατα λευκότριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἢ χῶρα· κά- C. 784
 μηλοι δὲ τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται· ἀχίτωνες δ'
 15 ἐν περιζώμασι καὶ βλαντίοις προΐασι, καὶ οἱ βασιλεῖς, ἐν πορ-
 φύρῃ δ' οὔτοι· εἰσαγώγιμα δ' ἐστὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ
 παντελῶς, ἄλλως τε καὶ ἐπιχωριάζει, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄρ-
 γυρος· καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος
 καὶ ἔτι πορφυρᾶ ἔσθῃς, στύραξ, κρόκος, κοστάρια, τόρευμα,
 20 γραφή, πλάσμα οὐκ ἐπιχώρια· ἴσα κοπρίαις ἡγῶνται τὰ νεκρὰ A. 1131
 σώματα, καθάπερ Ἡράκλειτός φησι· Νέκυνες κοπρίων ἐκβλη-
 τότεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττουσι καὶ τοὺς

4. τρισκαίδεκα D. 5. ὄγκῳ codd., correxi de Tyrwh. conī. propter sequentia; et prorsus alienus esse videtur ab his hominibus ὄγκος. — συνεχῇ codd., exc. E. ex quibus συνεχεῖς recepi: etenim ποιεῖ, quod subiicitur in mox edd., auctoritate prorsus caret. 6. πλεῖον x πλείω edd. 7. ἐκπώματι D pr. m., sed o in ω sec. m. mut. — δη- λωτικός F. 8. τὸ om. E pot' scripsit Cor. haud male. 9. καὶ ante αὐτὸν om. edd. 10. δὲ post ὅτε add. edd. — τὰ] τὰς CFxz. 12. σησαμίνῳ C σησαμίῳ F. 14. ὑπουργίαν τ' ἐκείνων F. — χι- τῶνες codd., exc. E: Cor. correxerat de conī. Cas. 17. ἐπιχωριάζειν codd., exc. E: καὶ ἄλλα δὲ ἐπιχωριάζει conī. Cas., ἄλλως τε καὶ [τὰ] ἐπιχωριάζοντα Cor., quod probat Grosk. omissio tamen articulo. For- tasse ὅτι addendum est ante ἐπιχωριάζει. — χρυσὸν καὶ ἄργυρον codd., exc. E: Cor. correxerat de conī. Cas. 18. δὲ om. E. 19. κρόκος δὲ καὶ codd., exc. E, in quo particulae omittuntur: τε καὶ Cor. — Verba τόρευμα — ἐπιχώρια om. F. 20. κόπρια F κοπρίαν CDhs κοπρία

βασιλεῖς. ἥλιον τιμῶσιν ἐπὶ τοῦ δώματος ἰδρυσάμενοι βωμόν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιβανωτίζοντες.

27. Τοῦ δὲ ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθιοπίας θ' ἰκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἑρεμβούς, διαποροῦσι καὶ περὶ τῶν Σιδωνίων μὲν, εἴτε τις ἀπὸ τῶν 5 ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἀποικοὶ οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τις ἀπὸ τῶν ἡσιώτας ἰστοροῦσι καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν, εἴτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους· ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἑρεμβῶν ἢ ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν 10 ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἕραν ἐμβαίνειν, ὅπερ ἔστιν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἀραβας. ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως·

καὶ Σιδονίους Ἀραβίας τε.

πιθανώτερον δὲ Ποσειδάσιος γράφει τῷ παρὰ μικρὸν ἀλλάξαι 15 καὶ Σιδονίους καὶ Ἀραμβούς,

ὡς τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἀραβας οὕτω καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὠνομάζοντο κατ' αὐτόν. φησὶ δὲ ταῦτα τρία ἔθνη, συνεχῆ ἀλλήλοις ἰδρυμένα, ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ [τοῦ]το παρακειμένους ὀνόμασι κεκληῖσθαι, 20 τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἀραμαίους, τοὺς δὲ Ἀραμβούς·

μοx edd.: pluralem praebet E. 1. βώματος μοx. 4. θ' δ' ald. — ἰκομην F. 5. μὲν post διαποροῦσι collocavit Cor. — σιδωνίων E. — εἴτε om. codd., exc. E, in quo tamen hic locus paulo liberius refertur: Cor. reposuerat de con. Tyrwh. — τις om. x. 7. σιδόνιοι, et ω sup. o sec. m. add., D σιδώνιοι Ehx. 8. ἀραβίους Dhi. 9. σιδονίους, et ω sup. o sec. m. add., D σιδωνίους Eh. — περὶ] ἐπὶ CDhmx ἐπεὶ x. — τῶν om. ald. 10. τῇ ἐτυμολογίᾳ codd. (ἐτοιμολογίᾳ F.) 11. ὅπερ] ἤγουν μοx. 14. σιδωνίους xx. 15. ποσιδάσιος F. 16. ἑρεμβούς codd., Ἀρεμβούς Cor. de con. Tyrwh.; v. quae mox notabuntur. 17. οὕτως F. 20. διὰ τὸ codd., correxi de con. Grosk. 21. Ἀραμαίους] ἀραμίους F ἀράβους i ἀραβίους codd. rell. ἀραβας edd.; quod nomen plane alienum esse ab hoc loco liquet: verum servatum est in marg. F, ubi haec leguntur: ση ἐν ἄλλῳ τοὺς δὲ ἀρ μαίους (sic) τοὺς δὲ Ἀραμβούς. — ἑρεμβούς codd., exc. marg. F, edd.: ceterum cf. I, 42.

ὡσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους [ἐνός] ὑπολαμβάνειν ἐστὶν εἰς τρία διη-
 ρῆσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἐξαι-
 λαττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρήσασθαι πλείοσιν ἀνθ'
 ἐνός. οὐδ' οἱ Ἑρεμνοὺς γράφοντες πιθανοί· τῶν γὰρ Αἰθιό-
 5 πων μᾶλλον ἴδιον. λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ ποιητής, οὓς
 φησι Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας
 ἢ τῆς Κιλικίας ἢ ἄλλης τινὸς γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν αὐτήν·
 Ἀραμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἐκά- C. 785
 λον ἢ Ἀρίμους. αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλι-
 10 στα τῶν βαρβαρικῶν, πολλαί· καθάπερ τὸν Λαριήκην Λαρεῖον A. 1132
 ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιριν Παρύσατιν, Ἀταργατὴν δὲ τὴν Ἀθά-
 ραν· Δερκατὸν δ' αὐτὴν Κτησίας καλεῖ. τῆς δὲ τῶν Ἀράβων
 εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἃν τις ποιήσαιτο μάρτυρα τὸν
 διανοηθέντα, ὡς φασί, καὶ βασιλεῖον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ
 15 τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδοσιν. πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ
 κατελύθησαν, τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν
 καὶ αὐτὴ τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἐκόντες παραδέχοντο
 αὐτόν· εἰ δὲ μή, ὡς πολεμήσοντες· καὶ δὴ ὄρων μῆτε πρότε-
 ρον μῆθ' ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευά-
 20 ζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὡσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

1. ἀπὸ ἔθνους] πιθανῶς Cor. — ἐνός om. codd., addidi de
 conii. Tyrwh. 3. οὕτως DF. 5. ἀριθμούς F. 6. ποσιδώ-
 νιος F ποσιδώνιος C. 7. τῆς om. E. 8. Mire erravit
 Eust. ad Iliad. B, 783 p. 347 in. afferens ex hoc loco talia: ὅτι Ἀρι-
 μοι κατὰ Ποσειδώνιον οὐ τόπος Συρίας ἢ Κιλικίας ἀλλὰ αὐτὴ ἡ Τυ-
 ρία ἦγουν ἢ περὶ Τύρον χώρα. — ἀραμαῖοι codd., Cor. corr.: cf.
 XIII, 627. — ἀραμαίους codd., Cor. corr. 11. φάρζιριν F. — πα-
 ρυσάτην D (sed i sec. m. sup. η add.) παρυσάτιν CFmpix. — ἀταρ-
 γάτην D (sed in sup. add. sec. m.). — ἀθάρα codd., exc. Dhi: Ἀσθά-
 ραν scribendum esse valde probabiliter conii. Cas. ad Athen. VIII, 8,
 p. 346. 15. αὐτῶν CDhx. 17. In marg. F addita sunt h. l. haec:
 ἠλλειπτικῶς ἢ φράσις συνήθως τοῖς ἀθηναίοις ὡς ἔχει καὶ παρ' ὀμήρω
 τὸ ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσιν ἀχαιοὶ (Il. A, 135) eadem extant in gv, ad-
 dito tamen οὐ ante συνήθως, et in brevius contracta in u. — δέ-
 χοντο F. 18. πολεμήσοντες codd., Xyl. corr. 19. μῆθ' μῆθ'
 CDhix. 20. Post ἔμπροσθεν adduntur in F prima proximi libri

verba usque ad αὐτήν, deinde maeander pictus et minio scripta sunt

—οῦ
 haec: τὸ ες βιβλίον περιέχει περὶ τῆς βαβυλωνίας καὶ ἐλυμηίδος (sic)
 καὶ παρατακτηῆς μέχρι τῆς ἀδιαβηγῆς καὶ τῆς μεσοποταμίας καὶ τῆς
 ἐπὶ τὸς εὐφράτου συρίας καὶ φοινίκης καὶ τῶν συνέθων τῶν συναπτόν-
 των τῇ ἀραβίᾳ καὶ τῷ νεῖλω. Eadem leguntur in C^v (sed in his initio
 legitur τὸ εἰ) xy, qui tamen exhibent ἐλυμαίδος.

ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΤΟΥ ἙΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Τὸ ἑπτακαίδεκατον περιέχει Αἴγυπτον πᾶσαν καὶ Λιβύην πᾶσαν.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ἙΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

5

CAPUT I.

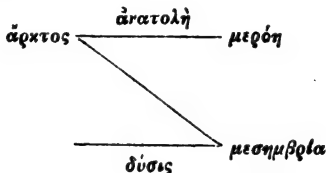
1. Ἐπεὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους A. 1133
συμπεριλάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν καὶ ποιούοντας χειρό-
ησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀράβιον, τούτω δὲ τινα συμ-
10 περιωδεδύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, τὰ τῶν Τρω-
γλοδυτῶν καὶ τῶν ἐξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κινναμομοφόρου·
τὰ λειπόμενα καὶ συνεχῆ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ
περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἔπιμεν,
ἥπερ ἐστὶ λοιπὴ τῆς συμπάσης γεωγραφίας. ἀνταῦθα δ' Ἐρα-
15 τοσθένους ἀποφάσεις προεκθετέον.

2. Φησὶ δὴ τοῦ Ἀραβίου κόλπον πρὸς τὴν ἐσπέραν χιλί-

1. Argumentum om. F. 3. Αἴγ. ἅπασαν edd. 9. κόλπον post Ἀράβιον add. moux. 11. κινναμομοφόρου Dh. 13. ἔπιμεν CFhxx. 14. τῆς] καὶ ald. 16. ἰννακισχιλίου codd. ἰννακισίου Cor. de coni. Cas.; ἰννακισίου ἢ χιλίου proponit Grosk.: ego vero cum in F legatur in contextu ipso φ, in margine pr. m. appositum α, hoc, quod e codice haud dubie petitum est, ut reliqua in marg. huius codicis adiecta (v. ad XVI, 784 extr.), recipere non dubitavi: neque magnam siglorum

ους σταδίους διέχειν τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα *κατὰ
 C. 786 τὸ στόμα* τῷ γράμματι τῷ Ν κειμένῳ ἀνάπαλιν. ἤνεις γάρ,
 A. 1134 φησί, ἀπὸ Μερῶς ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἑπτα-
 κοσίους σταδίους, πάλιν ἀναστρέφει πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν
 χειμερινὴν δύσιν ὡς τρισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, καὶ 5
 σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερῶν τόποις καὶ εἰς τὴν Λιβύην
 πολὺ προπεσῶν καὶ τὴν ἐτέραν ἐπιστροφὴν ποιησάμενος πρὸς
 τὰς ἄρκτους φέρεται πεντακισχιλίους μὲν καὶ τριακοσίους στα-
 δίους ἐπὶ τὸν μέγαν καταράκτην, μικρὸν παρεπιστρέφων πρὸς
 τὴν ἔω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν 10
 κατὰ Συήην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ
 τὴν θάλατταν. ἐμβάλλουσι δ' εἰς' αὐτὸν δύο ποταμοί, φερόμε-
 νοι μὲν ἕκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἔω, περιλαμβάνοντες δὲ τῆσον
 εὐμεγέθη τὴν Μερῶν· ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας καλεῖται κατὰ τὸ
 πρὸς ἔω πλευρὸν ῥέων, ἄτερος δ' Ἀσταπόυς· οἱ δ' Ἀστασόβαν 15
 καλοῦσι, τὸν δ' Ἀσταπόυν ἄλλον εἶναι, ῥέοντα ἕκ τινων λιμνῶν
 ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθείαν σῶμα τοῦ Νεῖλου
 τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρωσιν αὐτοῦ τοὺς θερινοὺς ὄμβρους
 παρασκευάζειν. ὑπὲρ δὲ τὰς συμβολὰς τοῦ Ἀσταβόρα καὶ τοῦ
 Νεῖλου σταδίους ἑπτακοσίους Μερῶν εἶναι πόλιν ὁμώνυμον 20

illorum commutatio habet admirationem. 1. κατὸ στόμα F. Haec
 verba, sano sensu carentia, adulterina Grosk. recte iudicavit. 2. τῷ νυ
 EFrD, sed in hoc N supra ν additum est: inde ν, supra addito ρ, ex-
 hibetur in h, cui scripturae Letronn. superstruxit coniecturam a vero
 prorsus abhorrentem. Ceterum in DF aliisque compluribus codd. h. l.
 appicta est haec figura

4. πρὸς τὴν μεσημβρίαν Dh. 7. πολὺς xz (?) edd. — προσπεσῶν
 codd., exc. E, edd.: quod recepi ex E, Grosk. coniecerat scribendum esse.
 9. καταράκτην iox Tisch. Cor. 12. ἐμβάλλουσι F. 15. ἀστό-
 βαν F ἀστοσάβαν codd. rell., Cor. corr.: v. ad XVI, 771 init. et in-
 fra 821.

τῆ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερῶς, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες οἱ ἀποστάντες ἐπὶ Ψαμμυτίχου, καλοῦνται δὲ Σεμβροῖται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυναικός, ὑπακούουσι δὲ τῶν ἐν Μερῶ. τὰ δὲ κατωτέρω ἑκα-
 5 τέρωθεν Μερῶς, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν Μεγάβαροι καὶ Βλέμμυες, Αἰθιοῶπων ὑπακούοντες, Αἰγυπτίοις δ' ὄμοροι· παρὰ θάλατταν δὲ Τρωγλοδύται· διεστᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν οἱ κατὰ τὴν Μερῶν Τρωγλοδύται τοῦ Νεῖλου. ἐξ ἀριστερῶν δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νεῖλου Νοῦβαι κα-
 10 τοικοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερῶς ἀρξάμενοι μέχρι τῶν ἀγκώνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς Αἰθίοψιν, ἀλλ' ἰδία κατὰ κλείους βασιλείας διελημμένοι. τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ παρὰ τὴν θάλατταν ἴστιν ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς τὸ Κατωβικὸν στάδιοι *τρις* χίλιοι τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης A. 1135
 15 μὲν οὖν οὕτως.

3. Δεῖ δὲ ἐπὶ πλέον εἰπεῖν, καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν Αἰγυπτον, ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἐξῆς προϊώμεν. κοινὰ μὲν γάρ τινα καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ καὶ τῇ συνεχεῖ καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθιοῶπων ὁ Νεῖλος παρασκευάζει, ποτιζὼν τε
 20 αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναβάσεις καὶ τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολείπων μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερδέξιον καὶ μετεωρότερον τοῦ ρεύματος πᾶν ἀοίκητον διεξιὼν ἑκατέρωθεν καὶ ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνοδρίαν. ἀλλὰ C. 787

2. ἐπὶ] ἀπὸ Cor., et sic legitur ap. Herod. II, 30. — ψαμμυτίχου CDFhiux. 4. ἐπαρχούσης δὲ τῶν ἐν Μερῶν Cor. propter ea, quae XVI, 771 traduntur ex Artemidoro; in eandemque sententiam alii aliter tentarunt hunc locum: sed concinit prorsus iis, quae apud alios auctores, maxime Herod. II, 30 de his hominibus leguntur. — τῶν] τῷ codd., exc. F. 7. παρὰ] περὶ edd. 8. τὴν om. E. — τοῦ Νεῖλου om. x. 10. ἀρξάμενον D, sed pr. m. post corr. 11. ἀγκώνων x ἀγκόνων h ἀγγώνων x ald. 14. γσ' E τρισχίλιοι τριακόσιοι codd. rell., sed in marg. h rec. manu add. κάτω χίλιοι λέγει: ac sic quidem scribendum esse multi censuerunt, Cor. scripsit, auctore ipso Strabone I, 64. XV, 701. XVII, 791. Ortus esse videtur error ex A et Γ inter se commutatis. 16. κλείων CFuxx. — τῆν] τὸν F om. E. 18. τῇ ante ὑπὲρ add. E. 20. αὐτῷ DFmuxx αὐτῆς, sup. addito ὦ, E αὐτὸ C (?) κίυ: Cor. corr. 21. ἀπολιπὼν CDFhiux.

τὴν μὲν Αἰθιοπίαν οὕτε πᾶσαν διεξέεισιν ὁ Νεῖλος οὕτε μόνος
 οὐτ' ἐπ' εὐθείας οὐτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν δὲ Αἴγυπτον καὶ
 μόνος καὶ πᾶσαν καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ μικροῦ καταράκτου
 ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίτης ἀρξάμενος, ὅπερ εἰσὶν ὄροι τῆς
 Αἴγυπτος καὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν 5
 * τοῦ Νεῖλου.* καὶ μὴν οἱ γε Αἰθίοπες τὸ πλέον νομαδικῶς
 ζῶσι καὶ ἀπόρως διὰ τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας καὶ τὴν τῶν
 ἀέρων ἀσυμμετρίαν καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμὸν, τοῖς δ' Αἴ-
 γυπτίοις ἅπαντα τὰναντία συμβέβηκε· καὶ γὰρ πολιτικῶς καὶ
 ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι καὶ ἐν γνωρίμοις ἴδρυνται τόποις, ὥστε 10
 καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνται γε,
 δοκοῦντες ἀξίως χρῆσασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, μερί-
 σαντές τε εὖ καὶ ἐπιμεληθέντες. βασιλεῖα γὰρ ἀποδειξάντες
 τριῶν τὸ πλῆθος διεῖλον, καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν,
 τοὺς δὲ γεωργούς, τοὺς δὲ ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν ἱερῶν ἐπι- 15
 μελητάς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ τοὺς
 μὲν [τὰ] ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ' ὅσα ἐν εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ
 τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧν περ καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ
 βασιλεῖ. οἱ δ' ἱερεῖς καὶ φιλοσοφίαν ἤσκον καὶ ἀστρονομίαν,
 ὀμιληταὶ τε τῶν βασιλέων ἦσαν. ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην 20
 διαίρεισιν εἰς νομούς ἔσχε, δέκα μὲν ἢ Θηβαίς, δέκα δ' ἢ ἐν
 τῷ Δέλτα, ἐκαταίδεκα δ' ἢ μεταξὺ (ὡς δὲ τινες, τοσοῦτοι ἦσαν
 A. 1136 οἱ σύμπαντες νομοί, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ αὐλαί· αὗται
 — δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα)· πάλιν δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας
 ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ πλείστοι διήρηγτο, καὶ αὗται δ' 25
 εἰς ἄλλας τομὰς· ἐλάχισται δ' αἱ ἄρουραι μερίδες. εἰδέησε δὲ
 τῆς ἐπ' ἀκριβῆς καὶ κατὰ λεπτὸν διαιρέσεως διὰ τὰς συνεχεῖς

3. καὶ ante ἐπ' εὐθείας om. E. — καταράκτου ux edd. 6. Verba
 τοῦ Νεῖλου admodum incommoda a Strabone non addita esse recte iu-
 dicavit Grosk. — μὴν] γῆν ald. — τὸ πλείον E. 9. γὰρ om. Cosm. x.
 — τε καὶ ἡμέρως Dh. 11. γε om. mouxx. 12. δοκοῦσι τε EF. —
 ἀξιοχρῆως ald. 13. τε om. E. 15. ἱερῶν EF. 17. τὰ om.
 codd. edd.: recepi ex Epit. de sent. Letr. 18. ἐργαζομένων codd.
 21. νόμους Fux (sic const.). 23. αὗται codd., exc. F, edd.: verum
 viderat Grosk. 24. Idem haud iniuria post τριάκοντα excidisse suspi-
 catus est καὶ ξξ, cum haec verba referenda sint ad ea, quae paulo ante
 tradita sunt. 27. ἀκριβοῦς C.

H. C. W. A.
 2. 148

τῶν ὄρων συγχύσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς ἀ-
 ξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθεὶς καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα
 καὶ τᾶλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται τό τε ἀλλότριον
 καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὴ ἀναμετρεῖσθαι πάλιν καὶ πάλιν. ἐν-
 5 τεύθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συστήναί φασιν, ὡς τὴν λο-
 γιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων διὰ τὰς ἐμπορίας.
 τριχῆ δὲ διήρητο, ὥσπερ τὸ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἐκάστῳ τῷ
 νομῷ πλήθος, εἰς τρία ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. ἡ δὲ περὶ
 τὸν ποταμὸν πραγματεία διαφέρει τοσοῦτον, ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ
 10 νικᾶν τὴν φύσιν. φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν καὶ ποτι-
 σθεῖσα μᾶλλον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ
 πλείω ποτίζει γῆν, ἀλλ' ἡ ἐπιμελεία πολλάκις καὶ τῆς φύσεως
 ἐξίσχυσεν ἐπιλιπούσης, ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις
 τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν, ὅσην ἐν ταῖς μείζουσι, διὰ τε τῶν
 15 διωρῶν καὶ τῶν παραχωμάτων· ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρω-
 νίου χρόνων ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις, ἡνίκα ἐπὶ
 τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἀνέβαιναν ὁ Νεῖλος, ἡνίκα δ' ἐπ' ὀκτώ,
 συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς χώρας καὶ δώ-
 δεκα μόνον πληρώσαντος πήχεις τοῦ Νεῖλου μέτρον, μεγίστη
 20 ἦν ἡ φορὰ, καὶ ὀκτὼ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδεὶς
 ἦσθετο. τοιαύτη μὲν ἡ διάταξις· τὰ δ' ἐξῆς λέγωμεν νυνί.

C. 788

4. Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ ἐπ' εὐθείας
 ὁ Νεῖλος πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα·
 εἴτ' ἐπὶ κορυφὴν σχιζόμενος *ὁ Νεῖλος* ὡς φησιν ὁ Πλάτων,

4. δὴ] δεῖ Dh. 7. τῷ om. μουx. 13. ἐπιλιπούσης CDhi. —
 τὰς om. E. 14. διὰ τε τὴν τῶν CDFh. 16. ἦν] οὖν E. —
 φθορὰ codd., exc. D, in quo φ erasum est, et Eu; puncta sec. m. po-
 sita sunt sub φ in x. 17. ἀναβαίνει CDEF; ἀναβαίνειν ald. 18. συμ-
 βαίνει E. 19. πήχεις — πληρώσαντος om. w. — τοῦ Νειλομετρίου
 Cor. (v. p. 817), idem tamen in nott. praeferendum esse censet τοῦ Νεῖ-
 λου μέτρον, quod legitur in r; paulo concinnius inde Villebrun. effinit
 πήχεων — μέτρον: sed nulla est illius codicis auctoritas. — μέτρον om.
 μουx: atque a librario additum hoc verbum censet Letronnius parum
 probabiliter. 20. φθορὰ CD (sed φ erasum) Fmax (φορὰ supra
 est add.) x (puncta sub φ sec. m. add.). 21. λέγομεν Ew. 24. κατὰ
 κορυφὴν ait Plato in Timaeo t. III, p. 21 E. Steph.: nihil tamen mu-
 tandum. — ὁ Νεῖλος asteriscis incl. Cor., nec ferri potest.

ὡς ἂν τριγώνου κορυφὴν ἀποτελεῖ τὸν τόπον τοῦτον· πλευρὰς
 δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα ἐφ' ἑκάτερα ῥεῖθρα καθήκοιτα
 μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ τῆς κατὰ Πηλοῦσιον, τὸ
 A. 1137 δ' ἐν ἀριστερᾷ τῆς κατὰ Κάνωβον καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον
 προσαγορευόμενον· βᾶσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Πη- 5
 λουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου. γέγονε δὴ νῆσος ἕκ τε τῆς θα-
 λάττης καὶ τῶν ῥευμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποταμοῦ, καὶ καλεῖται
 Δέλτα διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ
 χωρίον ὁμωνύμως κέκληται διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος
 σχήματος, καὶ ἡ κόμη δὲ ἢ ἐπ' αὐτῷ καλεῖται Δέλτα. δύο 10
 μὲν οὖν ταῦτα τοῦ Νεῖλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλουσιακὸν
 καλεῖται, τὸ δὲ Κανωβικὸν καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τού-
 των ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἷ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ
 πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀπορροῶνες πολλαὶ καθ'
 ὄλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον πολλὰ καὶ ῥεῖθρα καὶ νήσους ἐποίη- 15
 σαν, ὥσθ' ὄλην γενέσθαι πλωτὴν διωρύγων ἐπὶ διώρυνξι τμη-
 θεισῶν, αἱ κατὰ ῥαστώτην πλείοντα τοσαύτην, ὥστε καὶ ὄστρά-
 κινὰ ἐνίοις εἶναι πορθμεῖα· τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον τρισ-
 χιλίων σταδίων ἐστὶν ἢ σύμπασα νῆσος· καλοῦσι δ' αὐτὴν
 καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρῶν ποταμίαις τοῦ Δέλτα· 20
 ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νεῖλου καλύπτεται πᾶσα καὶ πελα-
 γίζει πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὐταὶ δ' ἐπὶ λόφων ἀντοφυῶν ἢ
 χωμάτων ἰδρυνταὶ, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι
 C. 789 κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. πλείους δὲ τετταράκοντα ἡμέρας
 τοῦ θέρους διαμεῖναν τὸ ὕδωρ ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ' 25
 ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέ-
 ραις τελέως γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ πεδίον· ὅσῳ δὲ
 θᾶπτον ἢ ἀνάμυξις, τοσῶδε θᾶπτον ὁ ἄροτος καὶ ὁ σπόρος·

3. κατὰ τὸ πηλοῦσιον *μαξ.* 4. *κάνωβον F.* 6. *δη]* δὲ ἢ *codd.*
edd.: *correxī de sent. Grosk.* 11. *πηλουσιατικὸν E.* 13. *καὶ ἄλ-*
λαι Di. 15. *μερισθεῖσαι om. E in fine pag.* 19. *κολποῦσι codd.,*
habitant eam Guar.: *inde οἰκοῦσι vel κατοικοῦσι eum legisse suspi-*
catur Cas., atque hoc recepit Cor.: *correxī de canī. Brequigny (v. Lett.*
not. in Interpret. Paris.) coll. I, 30. XVI, 760. 21. *καὶ πελαγίζει om. E.*
 24. ἢ *supra* δὲ *add. pr. m. in E,* δὲ ἢ x δ' ἢ *hmo edd.* — ἡμερῶν *z.*
 27. *τελέως* — τὸ πεδίον *om. F.* — *γυμνοῦνται Di.* 28. *τόσῳ δὲ C.*

θάττον δέ, παρ' οἷς τὰ μείζω θάλλη. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ
τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τε-
τρακισχιλίους σταδίους δι' ἐνὸς ῥείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομέ-
νου, πλὴν εἴ ποῦ τις ἐντρέχει νῆσος, ὧν ἀξιολογωτάτη ἢ τὸν
5 Ἡρακλειωτικὸν νομὸν περιέχουσα, ἢ εἴ ποῦ τις ἐκτροπή διώρμη
ἐπὶ πλεόν εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν, ἣν ποτίζειν δύναται,
καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινοίτην νομὸν ποτιζούσης καὶ τὴν
Μοιρίδος λίμνην καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρεῶτιν ἀναγεομένων. συλ-
λήβδην δ' εἶπειν, ἡ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος ἢ ἑκατέρω-
10 θεν *ἰσχάτη* τοῦ Νεῖλου, σπάνιον εἴ που τριακοσίων σταδίων
ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν
ὄρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα. ἔοικεν A. 1138
οὖν κειρία † ψυχομένη ἐπὶ μῆκος, ὑπεξαίρουμένων τῶν ἐπὶ πλεόν
ἐκτροπῶν. ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ποταμίας, ἧς λέγω,
15 καὶ τῆς χώρας τὰ ὄρη τὰ ἑκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Σιήνην
τόπων καταγόμενα μέχρι τοῦ Αἴγυπτίου πελάγους· ἐφ' ὅσον
γὰρ ταῦτα παρατείνει καὶ διέστηκεν ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦ-
τον καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεται τε καὶ διαχεῖται καὶ διασχημα-

1. θάττων F. 3. τοῦ om. Dh. 4. εἰ μὴ που codd., exc. E (sed in hoc in marg. pr. m. add. εἰ μὴ ποῦ τις) F, edd. 7. ἀρσινοή-
την codd., exc. D (in hoc εἰ in litura scriptum est) Eλ: ἀρσινοῆτης exstat
in nummis. — ποιούσης codd. edd.: correxi de con. Letr. 8. μαρεῶ-
τιν codd., exc. E. 10. ἰσχάτη quid sit, frustra explicare conati sunt
interpr., nec ferri potest Cas. coniectura ἰσχατιά: equidem delendam cen-
seo hanc vocem, additam casu an consilio incertum. Consimilis pro-
sus est locus I, 32, iudem voce male inserta corruptus: τί δ' ἄλλο ἢ
Αἴγυπτός ἐστι, πλὴν ἡ ποταμία ἣν ἐπικλύζει τὸ ὕδωρ; 11. τὴν
οἰκήσιμον F. 12. ὄρων codd., Cor. corr.: intelliguntur οἱ περὶ Σιή-
νην τόποι, ut dicuntur paulo post et p. 790 extr. 13. κηρία C (sed
v sup. η add.) EFs κειρία D (εἰ ex η sec. m. mut.) λιποωκ κηρία
ald. — ψυχομένη codd. edd. manui cuidam expansae Guar.: unde
liquet illum iam coniectura tentavisse locum hand dubie corruptum. Xy-
lander recte sane eum convertit fasciae in longum explicatae, sed
non addidit, quomodo scribendum esse putaret: τεταμένη suspicatur Cas.
parum probabiliter. Proxime ad codd. scripturam accedere crediderim
ἀναπτυσσομένη vel ἀνεπτυγμένη. Alii alia proposuerunt, infelicia omnia.
14. τοῦτο om. E. 15. περὶ] κατὰ μοχ. 16. ἀπαγόμενα C.

τίξει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκίσμον· ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν ὄρων ἐπὶ συγγὸν αὐοικήτός ἐστιν.

5. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῶ τὸ πλείον, οἱ δ' ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες ἤσθηοντο ὑπὸ ὄμβρων θερινῶν πληροῦμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης, καὶ μά- 5
λιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι, παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων πανομένην κατ' ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μά-
λιστα δῆλον τοῖς πλείουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς κιν-
ναμωμοφόρου καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων
θήραν, καὶ εἴ τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκείσε ἀνδρας προ- 10
χειρίζεσθαι τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλείας τοὺς Πτολεμαῖκούς.
οὗτοι γὰρ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων, διαφερόντως δ' ὁ Φιλά-
δελφος ἐπικληθείς, φιλοστοργῶν καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώ-
ματός διαγωγὰς αἰετῆρας καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρως. οἱ
πάλαι δὲ βασιλεῖς οὐ πάντῃ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ 15
C. 790 οἰκείοι σοφίας γερονότες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν
αὐτοῖς ὁ πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ τοῦτο
καὶ διότι Σέσωστρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἅπασαν μέχρι τῆς
κινναμωμοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν
ἔτι δεικνύνται, στήλαι καὶ ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυ- 20
πτον κατασχὼν προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερόης μετὰ τῶν Αἰ-
A. 1139 γυπτίων· καὶ δὴ καὶ τοῦνομα τῆ τε νήσῳ καὶ τῆ πόλει τοῦτο
παρ' ἐκείνου τεθῆναι φασιν, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης
αὐτῶ Μερόης· οἱ δὲ γυναῖκά φασι· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχα-
ρίσατο αὐτῇ τιμῶν τὴν ἀνθρωπον. θαυμαστὸν οὖν, πῶς ἐκ 25
τῶν τοιούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργῆς ἦν ἡ περὶ τῶν ὄμ-
βρων ἱστορία τοῖς τότε, καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέ-
στερον ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ ἀποτιθεμένων,
ὅσα μάθησιν περιτετὴν ἐπιφαίνει. εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζη-

3. οὖν om. C. 8. κινναμωμοφόρου E. 9. ἐκτρεπομένοις F: v. XVI, 770. 13. ἐπικληθείς om. E. 14. αἰετῆρας om. C. 15. περὶ τῶν τοιούτων E. — Post τοιούτων iterantur in C verba διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθείς. 16. οἱ om. Dh. 18. αἰθιοπίαν D. 19. κινναμωμοφόρου E. — τὰ τῆς ald. — στρατείας F. 20. δεικνύνται (sic) ald., δεικνύνται Xyl. 29. ὑποφαίνει μοx ἐπιτείνει E, idem pr. m. add. in marg. F, idque cum primum scriptum fuisset in D,

- τεῖν, ὅπερ καὶ τῶν ἔτι ζητεῖται, τί δὴ ποτε θέρους, χειμῶνος
 δὲ οὐ, καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι καὶ τῇ περὶ
 Σνήην οὐ συμπύπτουσι ὄμβροι· τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀνα-
 βάσεις μὴ ζητεῖν, μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἷους Πο-
 5 σιδώνιος εἶρηκε. φησὶ γὰρ Καλλισθένη λέγειν τὴν ἐκ τῶν
 ὄμβρων αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα, ἐκεῖ-
 νον δὲ παρὰ Θρασονάλκον τοῦ Θασίου (τῶν ἀρχαίων δὲ φυ-
 σικῶν εἰς αὐτός), ἐκείνον δὲ παρ' ἄλλου, τὸν δὲ παρ' Ὀμήρου
 διπετεῖα φάσκοντος τὸν Νεῖλον·
 10 ἄψ δ' εἰς Αἰγύπτου διπετεῖος ποταμοῦ.
 ἀλλ' ἐγὼ ταῦτα πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μνηῦσαι τοὺς
 ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ περὶ τοῦ Νεῖλου βιβλίον, Εὐδωρόν
 τε καὶ Ἀρίστονα τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τά-
 ξεως τά γε ἄλλα καὶ τῇ φράσει καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταυτά ἐστι
 15 κείμενα παρ' ἀμφοτέροις. ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων
 εἰς τὴν ἀντιβολὴν ἐκ θατέρου θάτερον ἀντίβαλον· πότιρος δ'
 ἦν ὁ τᾶλλότρια ὑποβαλλόμενος, ἐν Ἀμμωνος εὔροι τις ἄν. Εὐ-
 δωρος δ' ἠτιάτο τὸν Ἀρίστονα· ἡ μῆντοι φράσις Ἀριστώνειος
 μᾶλλον ἐστίν. οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ πο-
 20 τιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νεῖλου μόνον Αἰγύπτον ἐκάλουον, ἀπὸ τῶν
 περὶ Σνήην τόπων ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕστε-
 ρον μέχρι νῦν προσέλαβον ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἔω μερῶν [τὰ]
 μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νεῖλου σχεδόν τι πάντα
 (οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάντῃ χρῶνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ), ἐκ C. 791
 25 δὲ τῶν ἐσπερίων τὰ μέχρι τῶν Ἀνάσεων καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ A. 1140

pr. m. mutatum est in ἐπιφαίνει, postea autem denuo sec. m. add. in
 marg. γρ. ἐπιτείνει. — εἰ γὰρ] εἴπερ E. 2. ἐν ante τοῖς om. E.
 3. ὄμβροι om. E. 4. ποσιδώνιος F. 5. φασὶ DFwx (sed hic post
 corr.). — καλλισθένην ox. 7. δὲ ante φυσικῶν om. μοx. 8. τὸν
 δὲ παρ' Ὀμήρου om. x. 10. ποταμοῦ] βασιλῆος Dh (sed in hoc
 postea corr.). In marg. F addita sunt h. l. haec: ση ὄμηρος πάντας
 τοὺς ποταμοὺς διπετεῖς λέγει παρ' ὅσον τοῖς ἑταίροις αὔξονται ὕδασι.
 13. τὸν] τῶν C. — περιπατητικῶν w. 14. γε] τε codd., exc. DF.
 — ταῦτα codd., Cor. corr. 16. ἀντίβαλλον CFx (sed in hoc l post
 erasum). 17. ὑποβαλλόμενος Cor. 18. ἀριστώνιος Fx ἀριστόνειος x.
 19. ἐστίν] ἦν μοx. 21. τῆς om. E. 22. τὰ om. codd., Cor. add.
 25. ἀναβάσεων D (sed γρ. ανα sec. m. supra add.) λίγῃ ἀβάσεων μοx.

τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. οἱ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἴσχυσαν τοσοῦτον, οἱ γε καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον καὶ διεκρίμαντο πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Κύπρον· Ῥωμαῖοί τε οἱ διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν κρίναντες 5 τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅροις διεφύλαξαν. Ἀνάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλω μεγάλας ἐρημίαις, ὡς ἂν νήσους πελαγίας (πολὴν δὲ τοῦτ' ἔστι κατὰ τὴν Λιβύην), τρεῖς δ' εἰσὶν αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐπ' αὐτῇ τεταγμένα. τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ 10 ἀνωτάτω περὶ τῆς Αἰγύπτου ταῦτα λέγομεν· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς νῦν διεξιμεν.

6. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρεια ἔστι καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, ἐντεῦθεν ἀρχίσον. ἔστι τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἐσπέραν πλέ- 15 οῦσι μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος χιλίων πον καὶ τριακοσίων σταδίων, ὃ δὴ καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔφαμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν νῆσον ἄλλοι στάδιοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἡ δὲ Φάρος νησίον ἔστι παράμηκες, προσεχέστατον τῇ ἠπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίστομον. ἡῶν γάρ ἔστι 20 κολπώδης, ἄκρα εἰς τὸ πέλαγος προβεβλημένη δύο· τούτων δὲ μεταξὺ ἡ νῆσος ἴδρται κλείουσα τὸν κόλπον, παραβέβληται γὰρ αὐτῷ κατὰ μῆκος· τῶν δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν ἕφον μᾶλλον ἔστι προσεχὲς τῇ ἠπείρῳ καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ (καλεῖται δ' ἄκρα Λοχιάς), καὶ ποιῶ τὸν λιμένα ἀρτίστομον· πρὸς δὲ τῇ 25

3. ἐπὶ ante τοσοῦτον add. edd. 5. τε καὶ D (καὶ sec. m. atramento inductum) hē. 10. ἐπ' ὑπ' m Cor. 11. ἐλέγομεν, quod in C legi Brequignyus falso annotaverat, rec. Tzsch. 12. Verba τὰς ἀρετὰς cum in folii fine legantur in F, proxime insequens folium diversa manu scriptum incipit a verbis πτολεμαῖος τὸν τε ἀρχέλαον κτλ. quae leguntur p. 796, ita ut complura folia in hoc codice interciderint liqueat. 15. τοῦ πηλουσίου E. 16. σταδίων καὶ τριακοσίων οκ. 19. πρόσσεχάτον CD πρὸς ἴσχατον codd. rell. πρὸς ἴσχατα Eust. ad Dion. 254: Tzsch. corr. de conl. Cas. 23. οὖν ante ἕφον add. ald. 25. δ' ἀκρολοχιάς DEhī δ' ἡ ἀκρολοχιάς Cxx Tzsch. δ' ἡ Ἄκρα Λοχιάς Cor.: cf. p. 794. — ἀμφίστομον w Cor. quod nullo modo ferendum: ἀρτίστομος similiter usurpatum v. V, 244.

στενότητι τοῦ μεταξὺ πόρου καὶ πέτραι εἰσίν, αἱ μὲν ὕφαλοι, **A. 1141**
 αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν τὸ προσπίπτον
 ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς ηἰσίδος
 ἄκρον πέτρα περίκλυτος, ἔχουσα πύργον θαυμαστῶς κατε-
 5 σκευασμένον λευκοῦ λίθου πολυόροφον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ·
 τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώστρατος Κνίδιος, φίλος τῶν βασιλέων,
 τῆς τῶν πλωιζομένων σωτηρίας χάριν, ὡς φησιν ἡ ἐπιγραφή.
 ἀλμύρον γὰρ οὔσης καὶ ταπεινῆς τῆς ἐκατέρωθεν παραλίας,
 ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινά, ἔδει σημείου τινὸς
 10 ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλεύουσιν, ὥστ'
 εὐστοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος. καὶ τὸ ἐσπέριον δὲ στόμα **C. 792**
 οὐκ εὐεἰσβολόν ἐστιν, οὐ μὴν τωσαύτης γε δεῖται προνοίας·
 ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμε-
 νον· πρόκειται δ' οὗτος τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ κλειστοῦ λιμένος· ὁ
 15 μὲν γὰρ ἐκ τοῦ λεχθέντος πύργου τῆς Φάρου τὸν εἰσπλουν ἔχων
 ὁ μέγας ἐστὶ λιμὴν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάρθει ἐκείνῳ, τῷ
 ἑπτασταδίῳ καλουμένῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, παρά-
 κεινται· τὸ δὲ χῶμά ἐστιν ἀπὸ τῆς ἠπείρου γέφυρα ἐπὶ τὴν
 νῆσον κατὰ τὸ ἐσπέριον αὐτῆς μέρος ἐκτεταμένη, δύο διάπλους
 20 ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόστου λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγε-
 φυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον
 τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγωγίον, ὅτε γε φέκετο· νῦν δ' ἠρήμωσεν
 αὐτὴν ὁ θεὸς Καῖσαρ ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρείας πολέμῳ, τε-
 ταγμένην μετὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ
 25 ναυτικοὶ ἄνδρες. ἥ ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλεισθαι κα-
 λῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθῆς τέ ἐστιν, ὥστε

5. πολυώροφον CDh. 7. Hoc loco in marg. C addita sunt haec:
 ἐπιγραμματα. σώστρατος κνίδιος δεξιφάνους θεοῖς σωτήρασιν ὑπὲρ τῶν
 πλωιζομένων. Eadem post ἐπιγραφὴν Strabonis verbis inseruntur in Dhrtw
 et, omissa voce ἐπιγραμματα, παρξ. In edd. cum iidem h. l. legerentur,
 a Corae in marg. recte sunt reiecta: a Strabone enim non esse addita
 cum e connexu satis intelligitur, tum ex eo, quod in E non leguntur: cf.
 quae de eiusmodi additamentis disputavimus in Praef. vol. I, p. LXXXVII.
 12. δεῖσθαι C sed τ sup. add. 14. κλυστοῦ C. 15. τῆς] τοῦ Cas.
 Cor. 19. κατὰ] καὶ Cí. 23. ἀλεξανδρείας C. 25. τῷ] τὸ E.
 26. ἀγχιβαθῆς C.

A. 1142 τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος ὀρμεῖν, καὶ εἰς πλείους σχί-
 ζεται λιμένας. οἱ μὲν οὖν πρότεροι τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς,
 ἀγαπῶντες οἷς εἶχον καὶ οὐ πᾶν ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβε-
 βλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλείοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἑλ- 5
 ληνας (πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ
 σπάνιν γῆς), ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ, κελεύσαντες
 ἀπεῖργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐτοῖς ἔδοσαν τὴν
 προσαγορευομένην Ῥακῶτιν, ἣ τῶν μὲν τῆς Ἀλεξανδρέων πό-
 λεώς ἐστι μέρος τὸ ὑπερκείμενον τῶν νεωρίων, τότε δὲ κώμη
 ὑπῆρχε· τὰ δὲ κύκλα τῆς κώμης βουκόλοις παρέδωκαν, δυνα- 10
 μένοις καὶ αὐτοῖς κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. ἐπελθὼν δὲ
 Ἀλέξανδρος, ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι
 τὴν πόλιν· τῆς δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκίας εὐδαιμονίας τῇ πό-
 λει μνημονεύουσί τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτίσμα-
 τος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων γῆ λευκῇ διασημαινομένων 15
 τὴν τοῦ περιβόλου γραμμὴν, ἐπιλιπούσης τῆς γῆς καὶ τοῦ βα-
 σιλέως ἐπιόντος, οἱ διοικηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τῶν παρε-
 σκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κα-
 τετημήθησαν εἰς πλείους· τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς
 ἀγαθοῦ γεγονός. 20

7. Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίκλυστον τε γὰρ ἐστὶ
 τὸ χωρίον δυοὶ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυ-
 C. 793 πτίῳ λεγομένῳ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μα-
 ρείας, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται· πληροῖ δὲ ταύτην πολλαῖς διώ-
 ρυξιν ὁ Νεῖλος, ἄνωθεν τε καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν τὰ εἰσκο- 25
 μιζόμενα πολλῷ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν, ὥσθ' ὁ λιμὴν
 ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτη δὲ καὶ τὰ

4. πάντας E. 12. καὶ ἰδὼν edd. 15. γῆ] τῆ codd., correxi
 de conl. Grosk.: γῆ inter versus add. supra λευκῇ et in marg. adiectum
 sec. m. in D, inde τῆ λευκῇ γῆ legitur in h*i*, quod rec. Cor. 16. ἐπι-
 λιπούσης C. 18. αἱ om. Dh. 19. οἶμαι post οὖν add. Cτοαρ. —
 οἰωνίσασθαι scribendum esse suspicatur Grosk. — λέγεται μαρ. 20. γε-
 γονότος Dh*i*. 22. τὸ μὲν codd., exc. E: dativum Cor. reposuerat de
 conl. 23. τὸ δ' codd., exc. E. — τὸ τῆς D. — μαρίας codd., exc. E.
 24. μαραιῶτις codd., exc. E. 25. τε] δὲ codd., exc. E. — καὶ ante
 τὰ add. edd. 27. δὲ om. ald. δὲ καὶ om. Cas.

ἐκκομιζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσκομιζομένων ἐστί·
 γνοίη δ' ἂν τις ἐν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμε-
 νος, ὁρῶν τὰς ὀκτάδας ἐν τε τῷ κατάπλω καὶ ἐν ταῖς ἀναγω-
 γαῖς, ὅσον βαρύτεραι τε καὶ κουφότεραι δεῦρο κἀκεῖσε πλείειν.

5 πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν καταγομένων ἐκατέρωσε εἰς τε τὸν A. 1143
 κατὰ θάλατταν λιμένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον καὶ τὸ εὐάερον
 ἄξιον σημειώσεώς ἐστιν· ὃ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφί-
 κλυστον καὶ τὸ εὐκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νεῖλου. αἱ μὲν
 γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἰδρυμέναι βαρεῖς καὶ πνιγώ-
 10 δεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ
 τοῖς χεῖλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων
 ἀναθυμιάσιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερομένης τοσαύτης ἰκμά-
 δος, νοσώδης ὁ ἀήρ ἔλκεται καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τοῦ θέρους ἀρχομένου πληρούμενος ὁ Νεῖλος
 15 πληροῖ καὶ τὴν λίμνην καὶ οὐδὲν ἐῖς τελματοῶδες τὸ τὴν ἀνα-
 φορὰν ποιῆσον μοχθηρὰν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησίαι πνέουσιν ἐκ
 τῶν βορείων καὶ τοῦ τοσοῦτον πελάγους, ὥστε κάλλιστα τοῦ
 θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν.

8. Ἔστι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πό-
 20 λεως· οὗ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρὰ ἐστί τὰ ἀμφίκλυστα, ὅσον
 τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ
 ἰσθμοί, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἐκότερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν
 ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς λίμνης. ἅπασα μὲν ὁδοῖς κατα-
 τέμνεται ἰππηλάτοις καὶ ἄρματηλάτοις, δυοὶ δὲ πλατυτάταις,
 25 ἐπὶ πλεόν ἢ πλεθρον ἀναπεπταμέναις, αἱ δὲ δίχα καὶ πρὸς
 ὀρθὰς τέμνουσιν ἀλλήλας. ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη * τὰ * τε
 κοινὰ κάλλιστα καὶ τὰ βασιλεια, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον τοῦ
 παντὸς περιβόλου μέρος· τῶν γὰρ βασιλείων ἕκαστος ὥσπερ
 τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ
 30 οἰκῆσιν ἰδίᾳ περιεβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσας, ὥστε νῦν,
 τὸ τοῦ ποιητοῦ,

1. ἕξ inter versus additum in C, om. mox. 2. καὶ ἐν τῇ Ciorxx.
 3. τε] δὲ CD (in hoc sec. m. corr.) rx om. ox. — καὶ ταῖς oux.
 16. ποιῆσαν codd., exc. mox. 19. δὲ καὶ mox. 23. μὲν οὖν i Cor.
 24. ἰππηλάταις καὶ ἄρματηλάταις codd., exc. mox. 25. δὴ as. incl.
 Cor. ac parum commode additur. 30. περιεβάλλετο Coss.

ἐξ ἐτέρων ἕτερον ἐστίν·

ἅπαντα μίνοι συναφῆ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λιμένι, καὶ ὅσα ἔξω αὐτοῦ. τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐστὶ καὶ τὸ Μουσεῖον,

C. 794 ἔχον περιπάτον καὶ ἐξέδραν καὶ οἶκον μέγαν, ἐν ᾧ τὸ συσσί- 5
τιον τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσειῦ φιλολόγων ἀνδρῶν. ἐστὶ

δὲ τῆ συνόδου ταύτης καὶ χρήματα κοινὰ καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ
A. 1144 Μουσεῖῳ, τεταγμένος τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ' ὑπὸ
Καίσαρος. μέρος δὲ τῶν βασιλείων ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον
Σῆμα, ὃ περίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαὶ καὶ ἡ
Ἀλεξάνδρου· ἔφθη γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκκας ὁ τοῦ 10
Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐκτε-
πόμενον ταύτη κατὰ πλεονεξίαν καὶ ἐξιδίασμόν τῆς Αἰγύπτου·
καὶ δὴ καὶ ἀπόλετο διαφθαρεῖς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόν-
τος τοῦ Πτολεμαίου καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ·
ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπέθανεν ἑμπεριπαρεῖς ταῖς σαρίσσαις, ἐπελ- 15
θόντων ἐπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν· σὺν αὐτῷ δὲ † καὶ οἱ βα-
σιλεῖς, Ἀριδαῖός τε καὶ τὰ παιδία τὰ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἡ γυνὴ
Ῥωξάνη ἀπήραν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα τοῦ Ἀλεξάνδρου
κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκήδευσεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου νῦν
ἔτι κεῖται· οὐ μὲν ἐν τῇ αὐτῇ πύλῳ· ὑάλινη γὰρ αὕτη, ἐκεῖ- 20
νος δ' ἐν χρυσῇ κατέθηκεν· ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ Κόνκης καὶ
Παρέισακτος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθὼν
καὶ ἐκπεσὼν εὐθύς, ὥστ' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῦλα γενέσθαι.

9. Ἔστι δ' ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι κατὰ μὲν τὸν εἰσπλουν ἐν

6. κοινὰ] πολλά x. — ἐπὶ] ὑπὸ Dhi. 9. σῶμα codd., Tzsch. corr. de conl. Cas., coll. Zenob. Prov. III, 94 ubi leguntur haec: — ἐν μέσῃ τῇ πόλει μνήμα οἰκοδομήσας (Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ), ὃ νῦν Σῆμα καλεῖται, πάντας ἐκεῖ τοὺς προπάτορας σὺν αὐτῇ (τῇ μητρὶ) κατέθετο καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν Μακεδόνα. Codicum scripturam tueri studet Letronn. allato loco Pseudo-Callisthenis (v. III, c. 34 extr. ed. Müller ad calc. Arriani Didot.) qui habet haec: — ποιεῖ (ὁ Πτολεμαῖος) τάφον ἐν τῷ ἱερῷ τῷ καλουμένῳ Σῶμα Ἀλεξάνδρου ἀκεῖ τὸ σῶμα ἦτοι τὸ λείψανον Ἀλεξάνδρου καθίδρυσεν. Sed levior huius scriptoris est auctoritas, quam cui multum tribui possit. 15. περιπαρεῖς Cor. 16. ἐπ' αὐτῷ, omisso τῶν, Dhi. — Post δὲ excidisse aliquid recte suspicatur Grosk., sive ὄντες fuit sive aliud verbum simile. — καὶ aster. incl. Cor. 18. ἀπῆρεν ald. 21. αὐτὸν codd., exc. Emoz.

- δεξιᾷ ἢ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν
 χεῖρα αἶ τε χοιράδες καὶ ἡ Λοχιάς ἄκρα, ἔχουσα βασιλείον.
 εἰσπλεύσαντι δ' ἐν ἀριστερᾷ ἔστι συνεγῆ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ
 ἐνδοτέρω βασιλεία, πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλση·
 5 τούτοις δ' ὑπόκειται ὁ τε ὀρυκτός λιμὴν καὶ κλειστός, ἴδιος
 τῶν βασιλείων, καὶ ἡ Ἀντίροδος, νησίον προκειμενον τοῦ ὀρυ-
 κτοῦ λιμένος, βασιλείον ἅμα καὶ λιμένιον ἔχον· ἐκάλεσαν δ' οὐ-
 τως, ὡς ἂν τῇ Ρόδῳ ἐνάμιλλον. ὑπέρεκειται δὲ τούτου τὸ θέα-
 τρον· εἶτα τὸ Ποσειδιον, ἀγκών τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορίου καλου-
 10 μένου προπεπτωκώς, ἔχων ἱερὸν Ποσειδῶνος· ᾧ προσθεὶς χῶμα
 Ἀντώνιος ἔτι μᾶλλον προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα· ἐπὶ τῷ
 ἄκρῳ κατεσκεύασε διαίταν βασιλικήν, ἣν Τιμώνιον προσηγό-
 ρησε. τοῦτο δ' ἔπραξε τὸ τελευταῖον, ἡγεῖα προλειφθεὶς ὑπὸ
 τῶν φίλων ἀπήρην εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ κα-
 15 κοπραγίαν, Τιμώνιον αὐτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον, ὃν διάξειν
 ἔμελλεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. εἶτα τὸ Καισάριον καὶ A. 1145
 τὸ Ἐμπόριον καὶ ἀποστάσεις· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι
 τοῦ ἑπτασταδίου. ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.
10. Ἐξῆς δ' Ἐννόστον λιμὴν μετὰ τὸ ἑπταστάδιον· καὶ C. 795
 20 ὑπὲρ τούτου ὁ ὀρυκτός, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν, ἔχων καὶ
 αὐτὸς νεώρια. ἐνδοτέρω δὲ τούτου διαῶρυξ πλωτὴ μέχρι τῆς
 λίμνης τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος· ἔξω μὲν οὖν τῆς διώρυγος
 μικρὸν ἔτι λείπεται τῆς πόλεως· εἶθ' ἡ Νεκρόπολις τὸ προά-
 25 στειον, ἐν ᾧ κηποί τε πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαὶ πρὸς
 τὰς ταριχεῖας τῶν νεκρῶν ἐπιτήδεια. ἐντὸς δὲ τῆς διώρυγος
 τὸ τε Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα ἐκλειμμένα πως διὰ
 τὴν τῶν νέων κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ ἀμφιθέα-

5. ὀρυκτός] κρυπτός codd., Cor. corr. coll. p. 792: et quae subiiciun-
 tur ita scribendum esse satis ostendunt. 6. ἀντίροδος D (alterum q sup.
 add. sec. m.) x. 9. ἔμπορείου Cx Cor. 10. ᾧ] ὁ Dh. 15. τι-
 μώνιον codd., exc. E, edd. 17. ἔμπορείον CD (sed hic postea pr. m.
 corr.) μοx edd. — καὶ ἀποστάσεις om. E; articulum add. Cor. com-
 modissime. 20. ὁ om. codd., exc. E, edd. 22. τεταμένη w. —
 μαρεώτιδος codd., exc. E. 23. καὶ ante τὸ add. Eποx edd.; sed
 Cor. aster. incl. — προάστιον C. 27. νεκρῶν s νεῶν codd. rell., edd.:
 correxi de sent. Grosk.

τρον καὶ στάδιον καὶ οἱ πεντητηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελοῦν-
 ται· τὰ δὲ παλαιὰ ὀλιγώρηται. συλλήβδην δ' εἰπεῖν ἡ πόλις
 μεστή ἐστὶν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλιστον δὲ τὸ γυμνά-
 σιον, μείζους ἢ σταδίαίας ἔχον τὰς στοάς· ἐν μέσῳ [δὲ] τὸ τε
 δικαστήριον καὶ τὰ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χει- 5
 ροποιήτων στροβιλοειδὲς ἐμπερὲς ὄχθῳ πετρῶδει διὰ κοιλίῳν τὴν
 ἀνάβασιν ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἐστὶν ἀπιδεῖν ὄλην τὴν
 πόλιν ὑποκειμένην ἀντῶ πανταχόθεν. ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως
 ἡ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέχρι τῆς
 πύλης τῆς Κανωβικῆς· εἶθ' Ἰππόδρομος καλούμενός ἐστι καὶ 10
 ταὶ παρακείμεναι ἄλλαι μέχρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωβικῆς.
 διὰ δὲ τοῦ Ἰπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικόπολις ἐστὶν, ἔχουσα
 κατοικίαν ἐπὶ θαλάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριάκοντα δὲ εἰσὶν
 ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας στάδιοι. τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβα-
 στὸς Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς ἐπεξ- 15
 ιόντας ἐπ' αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ ἐφόδου τὴν
 πόλιν ἠνάγκασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, τὴν
 δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἔλθεῖν εἰς τὴν ἐξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστε-
 ρον κακείνη ἑαυτὴν ἐν τῇ φρουρᾷ διαχειρίσατο λάθρα δῆγματι
 ἀσπίδος ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίστω (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), καὶ 20
 συνέβη καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχήν, πολλὰ συμμεί-
 νασαν ἔτη.

A. 1146 11. Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγον διεδέξατο Ἀλέξανδρον, ἐκεῖ-
 νον δὲ [ὁ] Φιλάδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἶθ' ὁ Φιλο-
 πάτωρ ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἶθ' ὁ Ἐπιφανής, εἶθ' ὁ Φιλομή- 25
 τωρ, παῖς παρὰ πατρὸς αἰεὶ διαδεχόμενος· τοῦτον δ' ἀδελφὸς
 διεδέξατο ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσκωνα προσαγο-
 ρεῖουσι, τοῦτον δ' ὁ Λάθουρος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, τοῦτον
 δ' ὁ Αὐλητής ὁ καθ' ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ.

82. 5 |

4. στοάς ἐν μέσῳ τὸ δὲ δικαστήριον codd., Cor. corr. 5. πᾶ-
 νιον π. 6. στροβιλοειδὲς D. 10. εἶθ' — Κανωβικῆς om. hī.
 11. αἰ ante ἄλλαι add. D (?) edd.: excidisse videtur verbum, velut κα-
 τοικίας. Etenim ὁδοί, quod subaudiri voluerunt interpretes, neque po-
 test subaudiri, neque si posset commodum praeberet sensum. 13. ἐπὶ]
 ἐν τῇ Di. 24. δὲ φιλάδελφος codd., articulum, ut in proximis, add.
 Cor. — τοῦτον] τὸν CEmow.

- ἅπαντες μὲν οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς C. 796
 διεφθαρμένοι χεῖρον ἐπολιτεύσαντο, χεῖριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ
 [ὁ] ἕβδομος καὶ ὁ ὕστατος, ὁ Ἀύλητής· ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης
 ἀσελγείας χορραλεῖν ἤσκησε, καὶ ἐπ' αὐτῷ γε ἰσεμνύετο τοσοῦ-
 5 τον, ὥστ' οὐκ ὄκνει συντελεῖν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς
 οὓς παρῆι διαμιλλησόμενος τοῖς ἀνταγωνισταῖς. τοῦτον μὲν
 οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον, τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν,
 ὧν μία γνησία ἢ πρῶτον, ταύτην ἀνέδειξαν βασιλισσάν·
 οἱ υἱοὶ δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελείως.
 10 τῇ δὲ κατασταθείσῃ μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυ-
 βισοσάκτην τινά, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι τῶν Συρια-
 κῶν βασιλείων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεστραγγάλισεν
 ἢ βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ βράνασον καὶ τὸ ἀνελεύθερον. ἦκε A. 1147
 δ' ἀντ' ἐκείνον προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου
 15 υἱὸς τοῦ Εὐπάτορος Ἀρχέλαος, ὃς ἦν μὲν Ἀρχελαίου υἱὸς τοῦ
 πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέντος ὑπὸ
 Ῥωμαίων, πάμπως δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδόκων ὕστατον
 καθ' ἡμᾶς, ἱερὸς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ
 τότε συνδιέτριψεν ὡς συστρατεύσων ἐπὶ Παρθυαίους, λαθῶν
 20 δὲ τοῦτον, κομίζεται διὰ τινῶν εἰς τὴν βασίλισσαν καὶ ἀνα-
 δείκνυται βασιλεύς. ἐν τούτῳ τὸν Ἀύλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώ-
 μην δεξάμενος Πομπήιος Μάγνος συνίστησι τῇ συγκλήτῳ καὶ
 διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβων τῶν πλεί-
 στων, ἑκατὸν ὄντων, ὄλεθρον τῶν καταπρῶβενσάντων αὐτοῦ·
 25 τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκός, ἀρχιπρῶβεντής γεγο-
 νώς. καταχθεῖς οὖν ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος τὸν τε Ἀρχέ-
 λαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα, χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ
 προσθεῖς τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυ-

3. ὁ ante ἕβδομος om. codd., Cas. add. 4. χορραίλην codd., exc.
 E Epit. — γε] τε codd., om. Cor.: correxi de sent. Grosk. — ἐπὶ
 τοσοῦτον Cx edd. 7. ἐξέβαλλον C. 9. οἱ om. codd., exc. Dhī.
 10. κατασταθήση C. — ἄνδρας Chxz (sed hic post corr.). — κυβι-
 σάκτην C. 12. ἀπεστραγγάλισεν C. 13. αὐτοῦ post βράνασον
 add. edd. 19. συνδιέτριψεν ald. Cor. 20. τινος ald. Cor. 26. σα-
 βίνου codd. γαβίνου ald., Cas. corr. — Inde a voce Πτολεμαῖος demum
 incipit cod. F: v. ad p. 791.

γατέρας, πρεσβυτάτην δὲ Κλεοπάτραν. οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τὸν τε πρεσβύτερον τῶν παίδων καὶ τὴν Κλεοπάτραν, οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδί καταστασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν, καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. ἐν τούτῳ Πομπήιος Μάγνος ἤκε φεύγων ἐκ Παλαι- 5
 φαρσάλου πρὸς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τὸν τε μειρακίσκον διαφθείρει καὶ καθίστησι τῆς Αἰγύπτου βασιλίσσαν τὴν Κλεοπάτραν, μεταπεμφάμενος ἐκ τῆς φυγῆς· 10
 συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, νέον παν- 10
 C. 797 τελῶς ὄντα. μετὰ δὲ τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φι-
 λίπποις διαβὰς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥστε καὶ γυναῖκα ἔκρινε καὶ ἐτεκνοποίησατο ἐξ αὐτῆς, τὸν τε Ἀκτιακὸν πόλεμον συνήρατο ἐκείνη καὶ συν- 15
 ἔφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσας ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ 15
 ἀμφοτέρους κατέλυσε καὶ τὴν Αἴγυπτον ἔπαυσε παροικουμένην.

12. Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστὶ, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιολόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμπομένων ἐπάρχων ἀεί. ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν· ὑπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσεων κύ- 20
 A. 1148 ριος· ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος ἰδιόλογος, ὃς τῶν ἀδεσπότην καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀφειλόντων ἐξετα-
 στής ἐστι· παρέπονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι Καίσαρος καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἐλάττω πεπιστευμένοι πράγματα. ἔστι δὲ καὶ στρατιωτικῷ τρία τάγματα, ὧν τὸ ἐν κατὰ τὴν πόλιν 25
 ἴδονται, τὰλλα δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐννέα μὲν εἰσι σπεῖραι Ῥωμαίων, τρεῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τρεῖς δ' ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Συήνῃ, φρουρὰ τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. εἰσὶ δὲ καὶ ἱππαρχία τρεῖς ὁμοίως

1. δέ] τε codd., exc. x. 4. ἀπῆραν Dh. 5. παλαιοφαρσά-
 λου ald. 6. κάσιον codd., exc. Dhx, edd. 21. ἴδιος λόγος codd.,
 exc. s, in quo legitur κήριος λόγος, addito tamen in marg. ἴδιος:
 ἰδιο-
 λόγος quod scripsit Cor., et ipse non dubitavi recipere, quamquam alibi
 non invenitur hoc verbum; idem iam voluerat Schneider. in Lex. Gr.
 Eundem hunc esse, qui in Digestis appelletur procurator Caesaris
 vel rationalis, observat Cas. 28. ὄρων Dh.

διατεταγμέναι κατὰ τοὺς ἐπικαιρίους τόπους. τῶν δ' ἐπιχω-
 ρίων ἀρχόντων κατὰ πόλιν μὲν ὃ τε ἐξηγητῆς ἐστὶ, πορφύραν
 ἀμπερόμενος καὶ ἔχων πατρίους τιμὰς καὶ ἐπιμελείαν τῶν τῇ
 πόλει χρησίμων, καὶ ὁ ὑπομηματογράφος καὶ [ὁ] ἀρχιδικαστῆς,
 5 τέταρτος δὲ ὁ νυκτερινὸς στρατηγός. ἦσαν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ
 τῶν βασιλέων αὐταὶ αἱ ἀρχαί, κακῶς δὲ πολιτενομένων τῶν
 βασιλέων ἠφανίζετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνο-
 μίαν. ὁ γοῦν Πολύβιος γεγονὼς ἐν τῇ πόλει βδελύττεται τὴν
 τότε κατάστασιν, καὶ φησὶ τρία γένη τὴν πόλιν οἰκεῖν, τό τε
 10 Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φῦλον, ὁξὺν καὶ † πολιτικόν, καὶ τὸ
 μισθοφορικόν, βαρὺ καὶ πολὺ καὶ ἀνάγωγον· ἐξ ἔθους γὰρ πα-
 λαιοῦ ξένους ἔτρεφον τοὺς τὰ ὄπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον ἢ
 ἄρχεσθαι δεδιδαγμένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένοιαν· τρί-
 τον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρίων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πο-
 15 λετικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρεῖττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ
 γὰρ εἰ μιγάδες, Ἕλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν καὶ ἐμέμνητο
 τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους· ἠφανισμένου δὲ καὶ τούτου
 τοῦ πλήθους, μάλιστα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ'
 ὃν ἦκεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν ὁ Πολύβιος (καταστασιαζόμενος C. 798
 20 γὰρ ὁ Φύσκων πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφίει τὰ πλήθη καὶ
 διέφθειρε), τοιούτων δὴ, φησὶν, ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοι-
 πὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ·

Αἰγυπτὸνδ' ἵεναὶ δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

A. 1149

13, Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χεῖρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βα-
 25 σιλέων. Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὡς εἶπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ
 πολλά, τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὡς εἶπον, κατὰ δὲ τὴν χώ-

2. κατὰ πόλιν om. *moz*, sed κατὰ τὴν πόλιν leguntur post ἐστὶ:
 κατὰ πόλεις *ald*. 3. ἐν τῇ *Dh*. 4. ὁ ante ἀρχιδικαστῆς om. *codd.*:
Cor. add. 5. μὲν] δ' *ald*. 10. καὶ τὸ ἐπιχώριον *codd.*, exc. *F*. —
 πολιτικόν parum convenire et adiectivo ὁξὺν et iis, quae mox leguntur
 οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικόν κτλ., cum recte animadvertisset *Tyrwh.*, οὐ
 addendum esse censuit: equidem malim scribere ἀπολιτικόν. 11. βαρὺ
 καὶ om. *codd.*, exc. *F*: saepius ita usurpat hoc adiectivum Polybius, v.
 II, 23, 1. XXXI, 25, 4. — ἐξ ἔθους *CFmoz*. 13. οὐδένοιαν *CF*.
 16. εἰ] οἱ *Cx*. 17. ἔθους *CDFi*. 18. τοῦ ante Φύσκωνος om. *Dh*.
 20. πλεονάκις *moz*. 21. τῶν om. *D*. 24. εἰ μὴ καὶ χεῖρω *F*.
 25. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ *codd.*, exc. *Fx*.

ραν ἐπιστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλοσμέ-
 νους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἤξιωμέ-
 νους. τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν,
 ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν οὗτος ὁ τόπος πρὸς ἄμφω
 πεφυκὸς εὖ, τὰ τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ 5
 τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθμεύει συνάγει
 τε εἰς τοιοῦτον χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπορίον τῆς οἰκουμένης
 ἐστί. τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτας ἂν τις λέγοι τὰς ἀρετάς·
 τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους *ἄς* ἐν τινι λόγῳ Κικέρων
 φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ 10
 Ἀύλητῇ προσφέρεισθαι φόρον ταλάντων μυρίων δισχιλίων πεν-
 τακοσίων. ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν
 διοικῶν τοσαῦτα προσωδενέτο, τί χρῆ νομίσει τὰ νῦν, διὰ το-
 σαύτης ἐπιμελείας οἰκονομούμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμποριῶν
 καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηρεξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; πρότερον 15
 μὲν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπε-
 ρᾶν, ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερκύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι με-
 γάλιοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰ-
 θιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμώτατος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν
 Αἴγυπτον, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους· 20
 ὥστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεται, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ
 ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυντίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη. καὶ γὰρ δὴ
 καὶ μονοπωλίας ἔχει· μόνη γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιούτων
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὑποδοχεῖόν ἐστι καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός.
 ἔτι δὲ μᾶλλον κατιδεῖν ἐστὶ τὴν εὐφύιαν ταύτην περιοδεύοντι 25
 τὴν χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρχαμένην ἀπὸ τοῦ Κα-
 ταβαθμοῦ· μέχρι δεῦρο γὰρ ἐστὶν ἡ Αἴγυπτος, ἡ δ' ἐξῆς ἐστὶ
 Κυρηναία καὶ οἱ περιοικοῦντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι.

14. Ἀπὸ μὲν οὖν. Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐθνηλο-

1. ἐπιστρατηγούς codd., exc. x. 7. τοιοῦτο codd., exc. Fxx,
 edd. — ἐμπορεῖον codd., exc. Fx, edd. 9. ἄς om. E Tzsch. Cor.
 recte. 11. καὶ δισχιλίων C (?) edd. 12. ῥαθυμότατα CF. 14. ἐμ-
 ποριῶν D ἐμποριῶν F. 15. Τρωγλοδυτικῶν] Ἰνδικῶν C sed τρωγλο-
 δυτικῶν sup add. 20. ἐκκομίζεται s sed in marg. add. ἐκπέμπεται.
 21. συνάγεσθαι edd. 23. καὶ post δὴ om. F. 26. πρῶτον] μᾶλ-
 λον E. 29. παραιτόμιον E παραιτόνιον F παραιτώνιον moxz.

οὔντι σταδίων ἐστὶν ἔννακασίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ
 λιμὴν μέγας τετταράκοντά που σταδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Πα- C. 799
 ραιτόνιον τὴν πόλιν, οἱ δ' Ἀμμωνίαν. μεταξὺ δὲ ἦ τε Αἴγυ- A. 1150
 πτίων κόμη καὶ ἡ Αἰνησίσφουρα ἄκρα, καὶ Τυνδάρειοι σκόπελοι,
 5 νησίδια τέτταρα ἔχοντα λιμένα· εἰθ' ἐξῆς ἄκρα Δρέπανον καὶ
 νῆσος Αἰνησίσπεια ἔχουσα λιμένα καὶ κόμη Ἄπις, ἀφ' ἧς εἰς
 μὲν Παραϊτόνιον στάδιοι ἑκατόν, εἰς δὲ Ἀμμωνος ὁδὸς ἡμε-
 ρῶν πέντε· ἀπὸ δὲ τοῦ Παραϊτονίου [εἰς Ἀλεξάνδρειαν] χίλιοι
 που καὶ τριακόσιοι στάδιοι. μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἄκρα λευ-
 10 κόγειος, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα Φοινικοῦς λιμὴν καὶ
 Πιργεὺς κόμη· εἶτα νῆσος Σιδωνία λιμένα ἔχουσα· εἰτ' Ἀντί-
 φραι μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης· ἅπασα μὲν ἡ χώρα αὕτη
 οὐκ εὖοιτος, πλείω δεχομένον τοῦ κεράμου θάλατταν ἢ οἶνον,
 ὃν δὴ καλοῦσι Λιβυκόν, φ' δὴ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φῦλον
 15 χρῆται τῶν Ἀλεξανδρείων· σκώπτονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντί-
 φραι· εἰθ' ὁ Δέρρις λιμὴν, καλούμενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον

2. τετταράκοντά που σταδίων om. E. — παρατόνιον F παρα-
 τώνιον ποx. 4. νησίσφουρα F νησισφύρα codd. rell. Tzsch. Cor.:
 equidem reposui scripturam a Xyl. receptam auctore Ptolem. IV, 5;
 idem promontorium nominatur Ἐννεσφυόρα in Periplo ap. Mann. Geogr.
 ant. X, 2. p. 32: ac favet huic scripturae nomen insulae Aenesippeae.
 Denique quam proclivis fuerit literarum Al omissio satis liquet. — τυν-
 δάρειοι E τυνδάριοι codd. rell., exc. F, Tzsch. Cor. 6. ἐνισίσπεια
 DEFhι ἐνισίσπεια Cxx ald. ἐνισίσπια r ἐνισίπεια m ἐνισίπεια ο Αἰνη-
 σίπαστα edd. inde ab Hoppero, qui unde sumpserit nescio: Αἰνησίσπειη
 eadem insula vocatur a Ptolem. l. c. 7. παραϊτόνιον ποx. 8. πα-
 ραιτωνίου ποx. — Verba εἰς Ἀλεξάνδρειαν om codd. edd.: necessaria
 ea esse animadverterunt Mannert. Letronn. Grosk. 11. σιδωνία Cποx
 ald., quod cum Hopp. mutavisset in Πηδονία, restituerunt Tzsch. Cor.:
 Πηδονία vocatur bis haec insula a Ptolem. l. c., unde praeferenda for-
 tasse haec scriptura. — εἰτ' Ἀντίφραι om. F. 13. πλείον F. 14. λι-
 βυκόν] βύκιον vel βίκιον scribendum esse docte coni. Meinek. ad Steph.
 s. v. Ἀντίφρα, ubi cum ex hoc loco, ut videtur, legeretur τὸν δ' οἶνον
 καλοῦσι βύκιον, idem scripsit βύκιον, coll. Galeni loco (ed. Kuhn. vol. VI,
 p. 802): θυσώδεις (οἶνους) καὶ ἀηθεῖς καὶ αὐστηροῦς, οἷός ἐστιν ὁ φαῦ-
 λος βικνός (leg. βύκιος) ἐν τοῖς μεγάλοις κεραμίσις. Gronov. quoque
 de Strabonis scriptura dubitaverat. — ζύθῳ codd. Xyl. corr. 16. δέρις
 codd., exc. EF, edd.

πέτραν μέλαιναν δέρρει ἰοικυῖαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἰτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις καὶ ἄλλοι πλείους· εἶτα Κυνὸς σῆμα· εἶτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ θαλάττῃ, πανήγγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπόσειρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἰκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον πετρῶδες ἐπὶ τῇ 5
θαλάττῃ χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλοὺς τοὺς κομάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἶθ' ἡ Πλινθίνῃ καὶ Νικίου κόμη καὶ Χερρόνησος φρούριον, πλησίον ἤδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως ἐν ἑβδομήκοντα σταδίοις. ἡ δὲ Μαρεία λίμνη 10
παρτεινόνσα μέχρι καὶ δεῦρο πλάτος μὲν ἔχει πλειόνων ἢ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων, μῆκος δ' ἑλαττόνων ἢ τριακοσίων. ἔχει δ' ὀκτὼ νήσους καὶ τὰ κύκλω πάντ' οἰκούμενα καλῶς· εὐ-
οινία τέ ἐστὶ περὶ τοὺς τόπους, ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς πα-
λαιώσιν τὸν Μαρεώτην οἶνον.

A. 1151

15. Φύεται δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἔλεσι καὶ ταῖς λίμναις 15
ἢ τε βύβλος καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, σχεδόν τι ἰσοῦψεις ῥάβδοι ὅσον δεκάποδες. ἀλλ' ἡ μὲν βύβλος ψιλὴ ῥάβδος ἐστὶν ἐπ' ἄκρῳ χαίτην ἔχουσα. ὁ δὲ κύαμος κατὰ 20
πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν κνάμφ, μεγέθει μόνον καὶ γεύσει διαλλάττοντα. οἱ 20
οὖν κυμαῶνες ἠδεῖαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν τοῖς ἐνεωχεῖσθαι βονλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμηγοῖς,
C. 800 ἐνδύνοντες εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κνάμων καὶ σκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἐστὶ γὰρ σφόδρα μεγάλα, ὥστε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ 25
τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδεῖαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια μεστὴ τούτων ἐστὶ κατὰ

1. δέρρει μοx edd.: cf. III, 168. 3. ταπόσειρις, et φ sup. p sec. m. add., D ταπόσειρις Eki ταπόσειρις x: eadem plane scripturae discrepantia mox recurrit. 6. ἀκμάζοντας codd., Cor. corr. de conl. Tyrwh. 7. πλινθίνῃ DEh πλινθίνῃ CFx: fluctuatur huius nominis scriptura etiam apud alios scriptores, sed plerique in i consentiunt. 9. μαρίνα F μαρία codd. rell., exc. E. 12. πάντα codd., exc. DF, edd. 13. διακεῖσθαι E διαρκεῖσθαι Cor. 14. μαραιώτην CDFh μαρεῶτην Eμοx. 16. βίβλος CFμοx edd. — καὶ τὸ κιβώριον E. 17. δέκα πόδες codd., exc. E. — βίβλος CFμοx edd. 18. ἐπ' ἄκρῳ] ἐπάνω F. 19. φέρει D (in hoc ex sec. m. add.) E. 23. συσκιαζόμενοι ald. 25. τρυβλίων Dh. 26. ἐστὶ τούτων Dh.

τὰ ἐργαστήρια, ὡς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τιὰν τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. ὁ μὲν δὴ κύαμος τοιοῦτος· ἡ δὲ βύβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται (οὐ γὰρ ἀσκεῖται), ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα πολλή, 5 ἡ μὲν χεῖρων, ἡ δὲ βελτίων, ἡ ἱερατικῆ· κἀνταῦθα δὲ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλιστα τοῦ καρνωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἔῳσι πολ-
 10 οὔτως αὐξοῦσι, τὴν δὲ κοινὴν χρεῖαν διαλυμαίνονται.

16. Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωβικῆς πύλης ἐξίοντι ἡ διωρῦξ ἐστὶν ἡ ἐπὶ Κάνωβον συνάπτουσα τῇ λίμνῃ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδιάν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωβον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευσίνα· ἐστὶ δ' αὕτη κατοικία πλησίον 15 τῆς τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρῳγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόρεις τοῖς καπν-
 A. 1152
 ρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχὴ τις Κανωβισμοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσίνας προελθούσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ διωρῦξ ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδιάν·
 20 διέχει δὲ τετράσχιον τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ Σχεδιά, κατοικία πόλεως, ἐν ἣ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλέουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τελώνιον τῶν ἄνωθεν καταγομένων καὶ ἀναγομένων· οὐ χάριν καὶ σχεδιά ἐξενκται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τοῦνομα
 25 τῷ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν διώρῳγα τὴν ἐπὶ Σχεδιάν ἀγουσαν ὁ ἐξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον πλοῦς ἐστὶ παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρον μέχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· στεγὴ γάρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διώρῳγος, ἐν ἣ ἐστὶν ἡ τε μικρὰ Ταπόσειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τὸ Ζε-

3. βίβλος Ctoxx edd. 6. τὴν πρόσοδον E. 8. καρνωτοῦ C. 9. ἐπιθέτες CDEh. 10. οὔτως CDFhwx αὐτοῖς Cor. — διαλυμαίνονται F. 14. αὕτη δ' ἐστὶ E. 15. τῆς τε om. E. — τῆς om. E. 18. παρελθούσι F. 21. θαλαμηγῶν F. — ἐφ' ἧς Di. 24. ἀφ' ἧς — τόπῳ om. F. 28. ταινία CD (in hoc ai sec. m. sup. ε add.). 29. ταπόσειρις C ταπόσειρις D (sed φ sup. π add. sec. m., qua ei in ε mut.) ταπόσειρις Ehi. — τὴν om. E.

φύριον, ἄκρα ναύσικον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θῶνιν τινα πόλιν ἐνταῦθά φασιν, ἐπώνυμον τοῦ βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενελάου τε καὶ Ἑλένην ξενία. περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ ποιητής·

C. 801

ἰσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶνος παράκοιτις.

5

17. Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰούσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτόθι, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαρᾶπιδος ἱερὸν πολλῇ ἀγιστεῖα τιμώμενον καὶ θεραπείας ἐκφέρων, ὥστε καὶ τοὺς ἰλλογμοτάτους ἄνδρας πιστεύειν καὶ ἐγκοιμᾶσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ ἐτέρους. συγγράφουσι δὲ τινες καὶ τὰς θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος τῶν ἐκ τῆς Ἀλε-

A. 1153

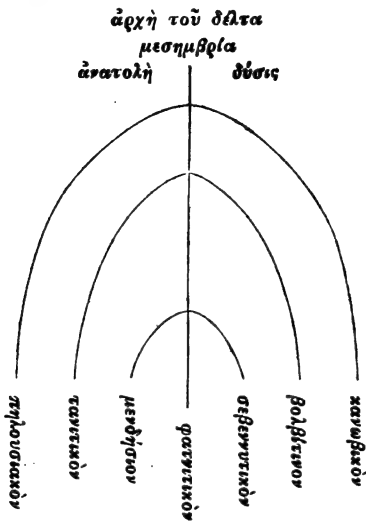
ξανδρείας κατιόντων τῇ διώρῳγῃ· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νύξ πληθύνει τῶν [μὲν] ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταλωμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδην μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τῶν δ' ἐν αὐτῷ τῷ Κανώβῳ καταγωγὰς ἔχόντων, ἐπικειμένας τῇ διώρῳγῃ εὐφρεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἄνεσιν καὶ εὐωχίαν.

18. Μετὰ δὲ τὸν Κανωβόν ἐστὶ τὸ Ἡράκλειον *τὸ* Ἡρακλέους ἔχον ἱερὸν· εἶτα τὸ Κανωβικὸν στόμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. τὰ δ' ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωβικῆς διώρῳγος ὁ Μενελαίτης ἐστὶ νομὸς ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ μὰ Δία ἀπὸ τοῦ ἥρωος, ὡς ἐνιοὶ φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. μετὰ δὲ τὸ Κανωβικὸν στόμα ἐστὶ τὸ Βολβίτινον, εἶτα τὸ Σεβενντικὸν καὶ τὸ Φατνιτικόν, τρίτον ὑπάρχον

3. διαδεξαμένου F. 5. πόρε EFX. 9. ἀγιστεῖα CD (i in ei sec. m. mut.) F. — καὶ om. Dhī. 10. ἰλλογμοτάτους C. 11. ἐτέρων ald. 12. ἀρεταλογίων CDFh ἀρετολογίων x τερατολογίων i. 15. μὲν om. codd., Cor. add. 16. ἀνάδην codd., exc. h: etiam in D e sec. m. sup. ai add. 20. τὸν om. E. — ἐστὶ om. E. — τὸ ante Ἡρακλέους om. Ex Cor., recte. 22. ὁ μὲν ἐλαττης CDh ὁ ἐλαττης μοx. 23. ἀπό] ὑπὸ codd., exc. EF. — καλουμένου codd., exc. EF. 25. στόμα om. E. — βολβιτικὸν Εποχ βολβιτικόν (sic) F. 26. σεβεννιτικόν codd., exc. EF qui v tuentur, ut Steph. et nummi. — φατνικόν codd., exc. EF Epit., edd.

τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὄρισταί τὸ Δεῖλα· καὶ γὰρ οὐ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Δεῖλα. τῷ δὲ Φατνικῷ συνάπτει τὸ Μενδήσιον, εἶτα τὸ Ταντικὸν καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξύ, ὡς ἂν ψευδοστόματα ἀσημότερα. ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ στόματα, ἀλλ' οὐκ εὐφρεῖς οὐδὲ μεγάλοις πλοίοις, ἀλλ' ὑπηρετικοῖς διὰ τὸ βραχέα εἶναι καὶ ἐλώδη. μάλιστα μέντοι τῷ Κανωβικῷ στόματι ἐχρῶντο ὡς ἐμπορίῳ, τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀποκεκλιμένων, ὡς προϊέπομεν. μετὰ δὲ τὸ 10 Βολβίτινον στόμα ἐπὶ πλέον ἔκκειται ταπεινὴ καὶ ἀμμώδης

2. οὐ] οὐδὲ codd., exc. *F*, edd. 3. φατνικῷ codd., exc. *EF*, edd. — συνάπτει μὲν τὸ *D*hί. — τασατικόν *F*. 4. Inde a verbis τὸ πηλουσιακόν alia manus incipit in *F*. Caeterum ad hunc locum in omnibus Strabonis codicibus, quos viderim, appicta est ostiorum Nili delineatio hunc fere in modum:

In nominibus appositis hae offenduntur scripturae discrepantiae: τανατικόν *F* φατνιατικόν *Dgx* φατνικόν *xy* σεβεννυτικόν *xy* σεβενυτικόν *F* βολβιτικόν *DEgx* βολβιτινόν *F*. 8. ἐμπορείῳ *CD* (sed hic sec. m. corr.) * *Cor*. — κατὰ *DF*. 9. ἀποκεκλιμένων codd., exc. *D* ἀποκεκλεισμένων edd. inde a *Xyl*. 10. βολβιτικόν *E* βολβιτινόν *F*.

ἄκρα· καλεῖται δὲ Ἄγνου κέρασ· εἶθ' ἡ Περσείως σκοπή καὶ τὸ Μιλησίων τεῖχος· πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμιτίχου τριάκοντα ναοὶ Μιλήσιοι (κατὰ Κναζάρη δ' οὗτος ἦν τὸν Μῆδον) κατέσχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον, εἴτ' ἐκβάττες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνον δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαΐτικὸν νομόν καταναυμαγήσαντες Ἰνάρων πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν οὐ πολὺ τῆς Σχεδιάς ὑπερθεῖν. μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβενντικὸν προΐοντι στόμα λίμναι εἰσίν, ὧν ἡ ἑτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως, καὶ ἡ Σεβενντικὴ δὲ πόλις καὶ ἡ Σάις, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ἧ' τιμῶσι τὴν Ἀθηναίων· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη κεῖται τοῦ Ψαμμιτίχου· περὶ δὲ τὴν Βούτον καὶ Ἐρμού πόλις ἐν τῇσφ κειμένη· ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητούς ἐστὶ μαντεῖον.

19. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίῳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβενντικοῦ καὶ Φατνιατικοῦ στόματος Ξόις ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβενντικῷ νομῷ. ἔστι δὲ καὶ Ἐρμού πόλις καὶ Λύκου πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πάνα τιμῶσι καὶ τῶν ζῶων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται. πλησίον δὲ Μένδητος καὶ Λιδὸς πόλις καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι καὶ Λεοντόπολις· εἴτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῳ

1. δὲ om. E. 2. ψαμμητίχου C ψαμμητίκου DF ψαμμητίχου x. 3. οὗτος δ' ἦν τῶν μῆδων *moz* edd., qui Medorum rex fuit Guar. 4. βολβητικὸν E βολβητινὸν F. 6. Ἰναρον Dhi edd. 8. προσιόντι codd., exc. E. 11. ψαμμητίχου CDFh ψαμμητίχου x. 12. Βούτον πόλιν E. — Ἐρμούπολιν Dh Ἐρμόπολις EFx edd. inde a Xyl. 14. μεσογαίᾳ E edd. — φατνιατικοῦ Dh φατνιατικῷ ἢ φατνιακοῦ F (?) *moz* edd. 15. καὶ ante νῆσος om. Dhio. 16. Ἐρμούπολις Dhxx. 17. καὶ ζῶων τράγον *moz*. 18. Post μίγνυνται codd., exc. EF, edd. subiiciunt hos versus:

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης (sic codd.)

ἴσχατον, Νεῖλου κέρασ, αἰγίβατοι

ὄθι τράγοι γυναιξὶ μίσγνυνται.

Pro αἰγίβατοι in *moz* legitur αἰγίβωτοι, sed αἰγίβάται scribendum esse Hermannus vidit. Qui versus cum ex marg. haud dubie sint recepti neque a Strabone additi, optimorum codicum auctoritate loco, quem iniuria obtinuerant, cedere eos iussi: v. ad p. 791. 19. διόσπολις codd., exc. CEF. — καὶ Λεοντόπολις om. E. 20. ἀποτέρω C. — βούσιρις CD (sed in hoc *es* in *ε* sec. m. mut.) F. — βουσιριτέρη D (in hoc *es* in *ε*

νομῶ καὶ Κυνὸς πόλις. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξηλασίαν, τοὺς δ' Αἴγυπτίους ἐλέγχεσθαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν μμωθωμένων ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῶ, διαβάλλειν τὴν ἀξενίαν βουλομένων τοῦ τό-
 5 που τούτου τῶν ὕστερον, οὐ βασιλείως, μὰ Δία, οὐδὲ τυράν-
 νου γενομένου τιῶς * τοῦ* Βουσίριδος· προσεπιφημισθῆναι δὲ
 καὶ τὸ

Αἴγυπτὸν δ' εἶναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε,
 προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπολυ καὶ τοῦ ἀλιμένου καὶ
 10 τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῇ Φάρῳ, φρου-
 ρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων ληστῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς προσορμι-
 ζομένοις· Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς
 Σαρδῶ παραπλεύσειεν ἢ ἐπὶ Στήλας· διὰ δὲ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι
 τὰ πολλὰ τῶν ἐσπερίων· καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἡγεῖσθαι
 15 τοῖς πρέσβεσι τὰς ὁδοὺς κύκλω καὶ διὰ δυσκόλων.

20. Συνάπτει δὲ καὶ ὁ Ἀθριβίτης νομὸς καὶ Ἀθριβίς πό-
 λις καὶ ἔτι ὁ Προσωπίτης νομὸς, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις. ὑπὲρ
 δὲ τὸ Μενδήσιον στόμα καὶ τὸ Ταντικὸν λίμνη μεγάλη καὶ ὁ
 Μενδήσιός ἐστι νομὸς καὶ ὁ Λεοντοπολίτης καὶ πόλις Ἀφροδί-
 20 τῆς καὶ ὁ Φαρβηίτης νομὸς· εἶτα τὸ Ταντικὸν στόμα, ὃ τι-
 νες Σαΐτικὸν λέγουσι, καὶ ὁ Τανίτης νομὸς καὶ πόλις ἐν αὐτῷ
 μεγάλῃ Τάνις.

21. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ταντικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι
 καὶ ἔλη μεγάλα καὶ συνεχῆ κώμας πολλὰς ἔχοντα· καὶ αὐτὸ
 25 δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλω περικείμενα ἔχει ἔλη, ἃ τινες Βάραθρα C. 803

sec. m. mut.) F. 3. τῶν] τὸν F. — βούσειριν CF. 4. βουσει-
 ρίτη F. 5. οὐ] οὐδὲ codd., exc. DF. 6. τιῶς γενομένου D. —
 τοῦ aster. incl. Cor., nec ferri potest. 11. ἐπικειμένων Eust. ad. Od. A,
 483 p. 1506 in. R. 13. Verba ἐπὶ Στήλας — τὰ πολλὰ om. C. —
 δὲ] δὴ μοx. 15. πρεσβεύασαι s πρέσβευσαι ald. 16. ἀθριβίτης
 (sic) CF ἀθριβίτης Dh. ἀτριβίτης μοx. ἀθριβίτης ald.: corr. Tzsch.
 — Verba καὶ Ἀθριβίς πόλις om. edd.: legerat ea in codice suo Steph.,
 quem cf. s. v. Ἀθριβίς. — Ἀθριβίς CDFhiv. ἀθριβίς μοx.: verum
 servavit E. 17. προσωπίτης Dh. 18. ταντικὸν CDFh ταντι-
 κὸν iox. 19. ἐστι om. E. 20. φαρβηίτης E φαρβατίτης x.
 21. αὐτῇ edd. 23. δὲ] δ' αἱ Dμοx. δὲ αἱ Eh. — ταναϊκοῦ F
 ταναϊκοῦ codd. rell., exc. E.

A. 1155 καλοῦσι, καὶ τέλματα· ὄψισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ εἴκοσι σταδίοις, τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίων εἴκοσιν· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν τελμάτων. ταύτη δὲ καὶ δυσείσβολός ἐστιν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἰσθμίων τόπων τῶν κατὰ Φοινίκην καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ τῆς Ἀραβίας δὲ 5 τῆς Ναβαταίων, ἥπερ ἐστὶ προσεχής, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός. ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου Ἀραβία μὲν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ γρ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἴδρυνται τὸ Πηλοσίον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασά ἐστι καὶ ἄβατος στρατοπέδῳ. ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμὸς Πηλοσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' 10 Ἡρώων πόλιν χιλίων μὲν ἐστὶ σταδίων, ὡς δὲ Ποσειδάωνίος φησιν, ἐλαττόνων ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἄνδρῳ εἶναι καὶ ἀμμώδης ἐρηπιῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδουτῶν.

22. Ἀπὸ δὲ Σχεδίας ἀναπλείουσιν ἐπὶ Μέμφιν ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσι πάμπολλαι κώμαι μέχρι τῆς Μαρείας λίμνης, ὧν ἐστὶ 15 καὶ ἡ Χαβρίου κώμη καλουμένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἐρμου πόλις ἐστίν· εἶτα Γυναικῶν πόλις καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις καὶ Μωμεμφίτης νομὸς· μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν. οἱ δὲ Μωμεμφῖται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βουῆς ἱερά, καθάπερ ἐν Μέμ- 20 φει ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλίῳ δὲ πόλει ὁ Μνεῦς· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται, οἳ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς γὰρ δὴ ἐν τε τῷ Δέλτα καὶ ἔξω αὐτοῦ τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται), οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.

23. Ὑπὲρ δὲ Μωμέμφεώς εἰσι δύο νιτρίαι πλείστον νίτρον 25

2. σταδίους edd. 3. καὶ omittendum censet Grosk. 5. τὴν om. E. 6. τὴν ναβαταίων codd., exc. EF. — ἥπερ] ἥτις edd. — ἐπ' αἴγυπτον E. 10. τοῦ Πηλοσίου edd. 11. χιλίων] ἑνακοσίων codd. edd.: sed verum servavit Epit.: ortus videtur esse error ex siglorum A et > confusione. Illam autem isthmi μέσσην ab Herodoto primo II, 158 et IV, 41, allatam Strabo ipse commemorat I, p. 35 extr., neque minus infra p. 836 significat. Quapropter corrigendum hunc locum Letronn. et Grosk. dudum censuerunt. 12. ἐλάττων Cas.: suspiceris οὐκ ἐλαττόνων. 15. σαμαρίας CF σαμαρείας Dh μαρίας μοιωπ: verum servavit E. — ὧν ἐστὶ om. E. 16. καλουμένη] λεγομένη edd. 19. μαρεῶτιν codd., exc. E. 21. ἡλίῳ πόλει δὲ π. 22. καὶ παρὰ πολλοῖς ald.

ἔχουσαι καὶ νομὸς Νιτριώτης. τιμᾶται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπιν
καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλη-
σίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν τῷ
Δέλτα ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Νάγκρατις, ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ
5 δίσχοινον διέχουσα ἡ Σαῖς καὶ μικρὸν ταύτης ὑπερθε τὸ τοῦ
Ἄσιριδος ἄστυον, ἐν ᾧ κείσθαι τὸν Ἄσιριν φασιν. ἀμφισβη-
τοῦσι δὲ τούτου πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ τὰς Φιλᾶς οἰκοῦντες
τὰς ὑπὲρ Σνήης καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. μυθεύουσι γὰρ δὴ, A. 1156
διότι ἡ Ἰσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θείῃ σοροῦς τοῦ
10 Ἄσιριδος (μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα τὸν Ἄσιριν, ἀφανῆς πᾶσι),
τούτῳ δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθὼν
ἐκρίψει τὸ σῶμα τῆς θήκης.

24. Ἀπὸ μὲν δὴ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κο-
ρυφὴν αὕτη ἡ περιήγησις. φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος σχοῖνον
15 ὄκτω καὶ εἴκοσι τὸν ἀνάπλων, τούτῳ δ' εἶναι σταδίου ὄκτα- C. 804
κοσίους τετταράκοντα, λογιζόμενος τριακονταστάδιον τὴν σχοῖ-
νον· ἡμῖν μέντοι πλέουσι ἄλλοτ' ἄλλῳ μέτρῳ χρώμενοι τῶν
σχοῖνων ἀπεδίδοσαν τὰ διαστήματα, ὥστε καὶ τετταρακοντα-
σταδίου καὶ ἔτι μείζους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν.
20 καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄστατόν ἐστι τὸ τῆς σχοῖνου
μέτρον, αὐτὸς ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλοῖ. ἀπὸ μὲν
γὰρ Μέμφως μέχρι Θηβαίδος τὴν σχοῖνον ἐκάστην φησὶ εἶναι
σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαίδος μέχρι Σνήης
ἐξήκοντα, ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κο-
25 ρυφὴν σχοῖνους μὲν πέντε καὶ εἴκοσι φησι, σταδίου δὲ ἑπτα-
κοσίους πενήκοντα, τῷ αὐτῷ μέτρῳ χρησάμενος. πρώτην δ'
ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελθοῦσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν
τὰς κατὰ τὰ ἔλη καλουμένας λίμνας, αἱ δύο μὲν εἰσιν, ἐν ἀρι-
στερᾷ δὲ κείνται τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν
30 τῇ Ἀραβίᾳ· καὶ ἄλλας δὲ λέγει λίμνας καὶ διώρυγας ἐν τοῖς
αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ Δέλτα. ἴσθι δὲ καὶ νομὸς Σεθρωίτης

5. τὸ om. E. — τοῦ om. Dh. 6. ἄσιριδος C. — Ἄσιριν C.
9. ὅτι μοιχ. 10. ἄσιριδος C. — ἄσιριν C. 13. τῆς om. edd.
15. σταδίων ὄκτακοσίων edd. 16. τριακοντα σταδίων Cas. 21. ὁ
om. edd. 23. τῆς om. E. 26. πρῶτον ald. 30. δὲ om. E. —
λέγει sec. m. add. inter versus. 31. σεθρωίτης F σεθρωίτης E.

παρὰ τὴν ἑτέραν λίμνην· ἓνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Αἰλτα
 διαριθμῆται καὶ τοῦτον· εἰς δὲ τὰς αὐτὰς λίμνας συμβάλλουσι
 καὶ ἄλλαι δύο διώρυγες.

25. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καὶ τὸν Ἀρά-
 βιον κόλπον κατὰ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἔτιοι Κλεοπατρίδα κα- 5
 λούσι. διαρρεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν, αἱ
 πρότερον μὲν ἦσαν πικραί, τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς
 λεχθείσης μετεβάλλοντο τῇ κράσει τοῦ ποταμοῦ, καὶ νῦν εἰσιν
 εὖσοι, μυσταὶ δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὄρνείων. ἐτμήθη δὲ ἡ διω-
 A. 1157 ρυξ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ 10
 ὑπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου παιδός, ἀρξαμένου μόνου, εἴτ' ἐκλιπόντος
 τὸν βίον, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου, διαδεξαμένου
 τὸ ἐξῆς ἔργον. καὶ οὗτος δὲ δόξη ψευδεῖ πεισθεὶς ἀφήκε τὸ
 A. 1158 ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη· ἐπέισθη γὰρ μετωροτέρα εἶναι τὴν
 Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου καί, εἰ διακοπήν πᾶς ὁ με- 15
 ταξὺ ἰσθμός, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἴγυπτον· οἱ
 μῆντοι Πτολεμαῖοι βασιλεῖς διακόψαντες κλειστὸν ἐποίησαν
 τὸν Εὐρύπον, ὥστε, ὅτε βούλονται, ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν
 ἔξω θάλατταν καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς
 τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι. 20
26. Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πό-
 λιν καὶ ἡ Κλεοπατρίς ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ
 C. 805 πρὸς Αἴγυπτον καὶ λιμένες καὶ κατοικίαι διώρυγές τε πλείους
 καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φα-
 γρωριοπολίτης νομὸς καὶ πόλις Φαγρωριόπολις. ἡ δὲ ἀρχὴ 25
 τῆς διώρυγος τῆς ἐκδιδοῦσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν ἀπὸ κώμης ἄρ-
 χεται Φακκούσης, ἣ συνεχῆς ἐστὶ καὶ ἡ Φίλωνος κώμη· πλάτος
 δ' ἔχει πηγῶν ἑκατὸν ἢ διῶρυξ, βάθος δ' ὅσον ἀρκεῖν μυ-

2. ταύτας τὰς Ex Cor. τοσαύτας codd. rel.: corr. de conl. Grosk.
 3. δύο E δύο om. Dh: aster. incl. Cor. 5. κατὰ] καὶ codd. edd.:
 correxi de conl. Breg. 6. καὶ ast. incl. Cor. 8. μετεβάλλετο E
 μετεβάλλοντο codd., exc. x. 9. δὲ καὶ ἡ διῶρυξ Dh. 10. ὑπὸ
 τῶν σεσῶστριος C. 11. τοῦ om. powxz. — ψαμμητίχου DFhxx.
 13. ψευδῆ C. — προσθεὶς F. 21. ἐστὶ om. E. 23. τε] δὲ codd.,
 Cor. corr. 26. Ἐρυθρὰν θάλατταν Di Cor. 27. φακούσης E.
 28. ἀρκεῖ ald.

ριοφόρη τῆ· οὗτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ τοῦ Δέλτα.

27. Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βούβαστος πόλις καὶ ὁ Βουβαστίτης νομός· καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός. ἐπαῦθα δ' ἐστὶν
 5 ἡ τοῦ Ἡλίου πόλις ἐπὶ χώματος ἀξιολόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ἡλίου καὶ τὸν βουὺν τὸν Μνεῦιν ἐν σηκῷ τινι τρεφόμενον, ὃς παρ' αὐτοῖς νερόμισται θεός, ὡσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις. πρόκεινται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς πλησίον διώρυγος ἔχουσαι. νυνὶ μὲν οὖν ἐστὶ πανέρημος
 10 ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἴγυπτίῳ τρόπῳ κατασκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμβύσου μαγίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρί, τὰ δὲ σιδήρῳ διελωβάτο τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων καὶ περικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν οἱ μὴ κεκακωμένοι τε-
 15 λέως, ἄλλοι δ' εἰσὶ ἀκαεῖ καὶ ἐν Θήβαις, τῇ τῶν Διοσπόλει, οἱ μὲν ἐστῶτες ἀκμὴν πυρίβρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι.

28. Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη· κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόστρωτόν ἐστιν ἕδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον ἢ καὶ ἕλαττον, μῆκος δὲ καὶ
 20 τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον, ἐστὶν ὄπου καὶ μείζον· καλεῖται δὲ τοῦτο δρόμος, καθάπερ Καλλίμαχος εἶρηκεν·

ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούβιδος.

διὰ δὲ τοῦ μήκους παρτὸς ἐξῆς ἐφ' ἐκάτερα τοῦ πλάτους σφιγγες ἴδρυνται λίθιναι, πήχεις εἴκοσιν ἢ μικρῷ πλείους ἀπ' ἀλ-
 25 λήλων διέχουσαι, ὥσθ' ἓνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι στίχον τῶν σφιγγῶν, ἓνα δ' ἐξ ἐκνήμων· μετὰ δὲ τὰς σφιγγας πρόπυλον A. 1159 μέγα, εἴτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον, εἴτ' ἄλλο· οὐκ ἐστὶ δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς οὔτε τῶν προπύλων οὔτε τῶν σφιγγῶν· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὡσπερ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη
 30 τῶν δρόμων. μετὰ δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεὼς πρόναον ἔχων μέγα καὶ ἀξιόλογον, τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδέν,

3. βουβαστός codd. (?), exc. E, edd. 4. ὑπὲρ αὐτοῦ μοκ.

12. διελωβάτω F. 15. διοσπόλοι C. 18. τῆς εἰς F. 25. στίχον, οἱ sup. i sec. m. addito, D στοῖχον hix.

29. ἀλλ' ἐν ἄλλοις F.

31. μέγαν C (?) edd. — ξύμμετρον Fhí.

ἢ οὐκ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζῴων τινός· τοῦ δὲ
 προνάου παρ' ἐκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερά· ἔστι δὲ
 C. 806 ταῦτα ἰσοῦσῃ τῷ νεῷ τείχη δύο, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφεστῶτα
 ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἔστι τῆς κρηπίδος τοῦ
 νεῷ, ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προΐοντι κατ' ἐπινευούσας γραμ- 5
 μὰς μέχρι πηγῶν πενήκοντα ἢ ἐξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν
 οἱ τοῖχοι οὗτοι μεγάλων εἰδῶλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρηνικοῖς καὶ
 τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δημιουργημάτων.
 ἔστι δὲ τις καὶ πολυστύλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μίμφει, βαρβα-
 ρικὴν ἔχων τὴν κατασκευὴν· πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλων εἶναι καὶ 10
 πολλῶν καὶ πολυστίχων τῶν στύλων οὐδὲν ἔχει χαρίεν οὐδὲ
 γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μᾶλλον.

29. Ἐν δὲ τῇ Ἡλίου πόλει καὶ οἶκους εἶδομεν μεγάλους, ἐν
 οἷς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ τάντην κατοικίαν ἱερέων
 γεγενῆσθαι φασι τὸ παλαιόν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονο- 15
 μικῶν· ἐκλέλοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα καὶ ἡ ἄσκησις.
 ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προ-
 εστώς, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν
 περὶ τὰ ἱερά. παρηκολούθει δὲ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι
 εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίφ Γάλλφ τῷ ἡγεμόνι Χαιρήμων τοῦνομα, 20
 προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην, γελῶμενος δὲ τὸ πλέον
 ὡς ἀλαζῶν καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ δ' οὖν ἐδείκνυτο οἱ τε τῶν ἱερέων
 οἶκοι καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί. συναρέβη γὰρ δὴ
 τῷ Πλάτῳ ὁ Εὐδόξος δεῦρο καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν
 ἐνταῦθα ἐκεῖνοι τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηται τισι· περιπτούς 25
 γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μυστικούς δὲ

2. λεγόμενα] μεγάλα C. 3. ἰσοῦσῃ D (sed hic sec. m. corr.) x.
 — νεῷ ald. 4. μικρῶ Dx Cor. — ἢ πλάτος Dh. 5. κατεπινευ-
 ούσας codd., exc. CF, κατ' ἀπονεουούσας Cor. prob. Grosk.: ἀρχὰς
 scilicet τῶν πτερῶν ad templi crepidinem esse atque inde procedere ea
 statuunt. 6. πηγῶν om. C. 10. μεγάλους εἶναι καὶ πολλοὺς καὶ
 πολυστίχους τοὺς στύλους μοx Cor. 13. ἴδομεν CD (hic sec. m.
 post corr.) Fs. 14. οἱ om. F. 17. ἡμῖν om. x. — ἐδείκνυτο
 ἡμῖν Dh. 18. οἱ om. F. 20. οἱ μίλλφ CF αἰμίλλφ Dh μοx αἰ-
 μυλλῶ ald., Xyl. corr. 22. δ' om. ald. 23. συνρέβη E. 25. ἔτη
 τρεῖα Epit.

καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπέαις ἐξελιπάρησαν, ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἱστορῆσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρίψαντο οἱ βάρβαροι. οὗτοι δὲ τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας A. 1160 καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἐξήκοντα πέντε ἡμέραις 5 εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου παρέδωσαν· ἀλλ' ἤγγουεῖτο τέως ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω, ἕως οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον παρὰ τῶν μεθερμηνεύσαντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομήματα· καὶ ἔτι νῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλ- 10 δαίων.

30. Ἐνεῦθεν δὴ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα· τούτου δὴ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην ἀναπλέοντι, ὥσπερ καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Μαρεῶτιν, τὰ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ἀραβίαν. ἡ μὲν οὖν Ἡλίου πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν, 15 ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Κερκίσουρα πόλις κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπίας· δεικνύται γὰρ σκοπὴ τις πρὸ τῆς Ἡλίου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, πρὸς ἣν ἐσημειούτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς Λητοπολίτης οὗτος. ἀναπλεύσαντι δ' ἐστὶ Βαβυλών, φρούριον ἐρμυρόν, ἀποστάτων ἐν- 20 ταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἶτα διαπραξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ' ἐστὶ στρατόπεδον ἐνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων τὴν Αἴγυπτον· ῥάχις δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέχρι Νείλου καθήκουσα, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλῖαι τὸ ὕδωρ ἀνάγου- 25 σιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἐργαζομένων δεσμίων· ἀφορῶνται δ' ἐνθάδε τηλαυγῶς αἱ πυραμίδες ἐν τῇ περαιᾷ ἐν Μέμφει καὶ εἰσι πλησίον.

31. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτῇ, τὸ βασιλεῖον τῶν Αἰγυπτίων· ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχοινον εἰς αὐτὴν· ἔχει 30 δὲ ἱερά, τό τε τοῦ Ἄπιδος, ὅς ἐστιν ὁ αὐτὸς καὶ Ὅσιρις, ὅπου

3. οὗτος δὲ καὶ Cor. satis commode. 5. τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου] τοῦ ἐνιαυτοῦ E. 7. μεθερμηνεύσαντων E. 11. δὴ] δὲ Dh Cor. 12. ὡς E. 13. μαραιῶτιν codd., exc. E. 14. ἡλιοπολίτης codd., exc. E, edd. 15. κερκίσουρα Dh. — ἐυδόξους F. 16. σκοπίας E. 18. λητοπολίτης Eτοιμακ. 26. ἐνθάδε ald. 28. τὸ om. Cor. 30. δὲ καὶ ἱερά Dh. — ὄσιρις C.

ὁ βοῦς ὁ Ἄπις ἐν σηκῷ τινι τρέφεται, θεός, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τοῦ σώματος, τᾶλλα δὲ μέλας· οἷς σημείοις αἰετὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτηδειον εἰς τὴν διαδοχὴν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. ἔστι δ' αὐτὴ προκειμένη τοῦ σηκοῦ, ἐν ἧ καὶ ἄλλος σηκὸς τῆς μητρὸς τοῦ βοῦς· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐτὴν ἐξαφιαῖσι τὸν Ἄπιν καθ' ὄραν τινά, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπίδειξιν τοῖς ξένοις· ὄρωσι μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ, βούλονται δὲ καὶ ἔξω· ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν στάσιν. τό τε δὴ τοῦ Ἀπιδός ἐστιν ἱερὸν, παρακείμενον τῷ Ἡφαιστείῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαιστειον πολυτελῶς κατασκευασμένον ναοῦ τε μεγέθει καὶ τοῖς ἄλλοις. πρόκειται δ' ἐν τῷ δρόμῳ καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔθος δ' ἐστὶν ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐπιτηδες τρέφουσι τινες, ὥσπερ οἱ ἵπποτρόφοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες, ὁ δὲ κρείττων νομισθεὶς ἄθλον τυγγάνει. ἔστι δ' ἐν Μέμφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ Σελήνης ἱερὸν εἶναι φασιν.

32. Ἔστι δὲ καὶ Σαράπιον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα, ὡσθ' ὑπ' ἀνέμων θίνας ἀμμῶν σωρεύεσθαι, ὑφ' ὧν αἱ σφίγγες αἰ μὲν καὶ μέχρι κεφαλῆς ἐωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακεχωσμένοι, αἱ δ' ἡμιφανεῖς· ἔξ ὧν εἰκάζειν παρῆν τὸν κίνδυνον, εἰ τῷ βαδίζοντι πρὸς τὸ ἱερὸν λαίλαψ ἐπιπέσοι. πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε καὶ εὐανδρος, δευτέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν, καθάπερ καὶ τῶν ἐκεῖ συνφικισμένων· πρόκειται δὲ καὶ λίμναι τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, αἱ νῦν μὲν κατέσπασται καὶ ἐστὶν ἔρημα· ἴδρυνται δ' ἐφ' ὑψους καθήκοντα μέχρι τοῦ κάτω τῆς πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄσος ἀντῷ καὶ λίμνῃ.

2. ἄλλα μικρὰ τινὰ F. 3. τὰ δ' ἄλλα codd., exc. EF, edd. — σημείων D (sed pr. m. corr.) hi. 4. τὴν ante διαδοχὴν om. E. 11. ἡφαιστίω CFh. — καὶ αὐτὸ δὲ τὸ μοχ. — ἡφαιστειον CF. 19. σεράπιον Ch σεράπιων (sic) D sed ε sec. m. sup. π add. σεράπειον codd. rell., exc. F, edd.: cf. 795. 801. 803. 20. ἀφ' ὧν C (?) ἐφ' ὧν μοxx Cor. 21. τῆς κεφαλῆς Dhi edd. 22. εἰ τῷ] εἶτα D (τα postea lineola transversa inductum) h ελ τω edd. 24. εὐδενδρος E. 25. δὲ om. E. 28. αὐτὸ D sed o sec. m. in ω mut. αὐτῇ x.

33. Τετταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίους προελθόντι ὄρεινῇ τις ὄφρυς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν εἰσι πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἐπτά θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σταδιαῖαι τὸ
 5 ὕψος, τετράγωνοι τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἐκάστης μικρῷ μείζον τὸ ὕψος ἔχουσαι· μικρῷ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ μείζων· ἔχει δ' ἐν ὕψει μέσως πῶς τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαιρέσιμον· ἀρθέντος δὲ σύριγξ ἐστὶ σκολιὰ μέχρι τῆς θήκης· αὐται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἀπωτέρω
 10 δ' ἐστὶν ἐν ὕψει μείζονι τῆς ὄρεινῆς ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττω τῶν δυεῖν, πολὺ δὲ μείζονος δαπάνης κατασκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θεμελίων μέχρι μέσου σχεδὸν τι μέλανος λίθου ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ τὰς θυίας κατασκευάζουσι, κομίζοντες πόρρωθεν· ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὄρων καὶ τῷ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέρχαστος
 15 πολυτελῆ τὴν πραγματείαν παρέσχε· λέγεται δὲ τῆς ἐταίρας τάφος γεγωνὸς ὑπὸ τῶν ἑραστῶν, ἦν Σαπφῶ μὲν, ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δωρίξαν, ἑρωμένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγωνῖαν, οἶνον κατάγοντος εἰς Νάνκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμπορίαν, ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Ροδόπιν· μυθεύουσι δ', ὅτι, λουο- A. 1162
 20 μένης αὐτῆς, ἐν τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς ἀρπάσας ἀετὸς παρὰ τῆς θεραπαίνης κομίσειεν εἰς Μέμφιν καί, τοῦ βασιλέως δι-

1. σταδίους om. E sed post προελθόντι spatium vacuum relictum est. — προσελθόντι Cw, σ erasum est in D. 2. ὄρινῇ F. 4. γὰρ δὴ F. 5. τὸ σχῆμα D (sed pr. m. corr.) xz 6. μείζω F. 7. μιᾶς ante τῶν πλευρῶν excidisse recte suspicatur Letronn., qui de toto hoc loco est consulendus. — ἑξερέσιμον F. 8. σύριξ Cw. — θήκης F. 9. ἐπὶ ante τῷ αὐτῷ videtur excidisse: ἐν suspicatur Cor. — ἀποτέρω edd. 10. μείζων codd., exc. mozx. — τοῖν δυοῖν μοx ταῖν δυοῖν edd. 11. θεμελίου Ew. 13. θυίας D (e corr. sec. m.) h Cor.: cf. p. 818 et Lob. ad Phryg. p. 165. — γὰρ om. Cas., oratione post πόρρωθεν non incisa; simul ὃς scripsit pro καὶ nimia audacia ac parum apte. Quamquam participium velut κομίζομενος aegre desideramus post ὄρων. 15. δὲ om. E. 17. χαράξου E. 18. ἐμπορίαν Chmozx. 19. ροδόπιν EF ροδόπην codd. rell.: Cor. corr. coll. Herod. II, 134, atque haec forma apud plerosque scriptores obtinet; sed altera quoque invenitur ap. Lucian. de salt. c. 2. Plin. H. N. XXXVI, c. 17. 20. αὐτῆς ast. inclusit Cor.

καιοδοτοῦντος ὑπαιθρίου, γενόμενος κατὰ κορυφήν αὐτοῦ ῥίψει τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὁ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ τοῦ ὑποδήματος καὶ τῷ παραδόξῳ κινήσει περιπέμψειεν εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φορούσης ἀνθρώπου τοῦτο· εὐρεθείσα δ' ἐν τῇ πόλει τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναχθείη καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως, τελευτήσασα δὲ τοῦ λεχθέντος τύχει τάφου.

34. Ἐν δὲ τι τῶν ὀραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς πυραμίσι παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροῖ τινες πρὸ τῶν πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὐρίσκεται ψήγματα καὶ τύφω καὶ μεγέθει φακοειδῆ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἂν πτίσμα οἶον ἡμιλεπίστων ὑποτρέχει· φασι δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δὲ· καὶ γὰρ οἶκοι παρ' ἡμῖν λόφος ἐστὶν ἐν πεδίῳ παραμήκης, οὗτος δ' ἐστὶ μεστός ψήφων φακοειδῶν λίθου πορείας· καὶ αἱ θάλατται δὲ καὶ αἱ ποτάμια ψῆφοι σχεδόν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ὑπογράφουσιν· ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ῥεύματος εὐρεσιλογίαν τινα ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορωτέρα ἢ σκέψις. εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις καὶ διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ πυραμίδες γέγονασιν, ἐν ὧψει ταῖς πυραμίσιν ὄν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωικόν τι καλεῖται πετρῶδες ἰκανῶς ὄρος καὶ σπήλαια ὑπ' αὐτῷ καὶ κόμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μεγελῶν

C. 809

1. ἐν ὑπαίθρῳ x Cor. ὑπαίθριος codd. rell.: correxi flagitante sensu. — κατὰ κορυφῆς μοx. 10. φαρμακοειδῆ F. 11. ἡμιλέπιστα E. — ἐπιτρέχει s Cor., quod sane usitatius est. 12. οὐκ ἀπέοικε suspecta sunt Letronnio ac certe ferri nequeunt, si ad ea referuntur quae proxime praecedunt; nec tamen probabile est quod proponit οὐκ ἐπέοικε, nec aliud quid facile inveniat, quod probari possit: videntur autem haec verba referenda esse ad rem ipsam, quam modo tradiderat, non ad explicationem a nonnullis propositam. 13. λόφος τις edd. 14. φακοειδῶν F. — πορείας codd., exc. DEF: πορίαν scribendum codd. Siebel. (de patria Strab. p. 17) Grosk., paulo audacius, quamquam mirifica sane est codicum scriptura. 15. ποτάμιοι Ex. 17. εὐρησιλογίαν CDhs. 18. ὅτι μοx. 19. Verba ἐν — πυραμίσιν om. Eux Guar., uncinis inclusit Cas. — ἐν ὧψει codd., Cor. corr. 20. ὄν πέραν] ὕπερ w Cas. 21. καὶ ante τούτοις om. μοx.

συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρωῶν, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

35. Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἰκανθος πόλις ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ A. 1163
καὶ τὸ τοῦ Ὀσιρίδος ἱερὸν καὶ τὸ τῆς ἀκάνθης ἄλλος τῆς Θη-
5 βαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. εἶθ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς καὶ
ἡ ὁμώνυμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἧ λευκὴ βοῦς ἱερὰ τρέ-
φεται. εἶθ' ὁ Ἡρακλειώτης νομὸς ἐν τῆσφ μεγάλῃ, καθ' ἣν ἡ
διωρῦξ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινοίτην νο-
μόν, ὥστε καὶ δίστομον εἶναι τὴν διωρῦγα, μεταξὺ μέρους τινὸς
10 τῆς νήσου παρεμπύπτοντος. ἐστὶ δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογώ-
τατος τῶν ἀπάντων κατὰ τε τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν
κατασκευὴν· ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐστὶ μεγάλοις καὶ τε-
λείοις δένδροις καὶ καλλικάρποις, εἰ δὲ συγχομίζοι καλῶς τις,
καὶ εὐέλαιος· ὀλιγορῶντες δὲ τούτου πολὺ μὲν ποιοῦσιν ἔλαιον,
15 μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὁσμὴν (ἡ δ' ἄλλη Αἴγυπτος ἀνέλαιός
ἐστὶ πλὴν τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἱ μέχρι τοῦ ἐλαίαν
χορηγεῖν ἱκανοὶ εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπορροῦσιν)· οἶνόν τε οὐκ
ὀλίγον ἐκφέρει σίτον τε καὶ ὄσπρια καὶ τὰ ἄλλα σπέρματα
πάμπολλα. Θανμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος

4. ὀσειρίδος C. 5. ἀφροδιτοπολίτης codd., exc. EF. 7. ἡρα-
κλειῶτις C. 8. εἰς τὴν λίμνην ἐπὶ τε τὸν Ἀρσινοίτην νομὸν scriben-
dum esse conii. Bunsen. (v. *Aegyptens Stellung in der Weltgeschichte*
vol. II, p. 221 n. 85): at cum Moeridis lacus nondum commemoratus
sit h. l., parum probabile est, Strabonem, si de eo loqui voluisset, sic
nude scripturum fuisse τὴν λίμνην. Ac quae paulo post subiiciuntur de
hoc lacu liquide ostendunt mentionem eius h. l. non fuisse factam; de-
nique cum νομὸς Ἀρσινοίτης ibi dicatur continere Moeridis lacum, haud
facile ita, ut Bunsen, intelligi vult verba a se proposita, lacus et νομὸς
ille videantur distingui posse. Caeterum longum est pluribus de eius
opinionem exponere. — ἀρσινοίτην Dh. 9. μέρος F. Quae sequuntur
difficilia sunt, nec a quoquam ita explicata, ut ad liquidum videantur esse
perducta. Quod Bunsen. l. c. proposuit μέρους τινὸς γῆς παρεμπύπτον-
τος parum est concinnum: omnia vero, ni fallor, plana forent, si pro
verbis τῆς νήσου legeretur τοῦ νομοῦ. 13. συγχομίζει Fx. 16. κατὰ
τὴν ἀλεξάνδρειαν E. 17. ὑπορροῦσιν C. — τε] .δὲ codd.: correxi
de sent. Grosk. 18. τᾶλλα C (?) edd. 19. μοίριδος codd., exc. Ew,
etiam D postea correctus est.

καλουμένην, πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῇ χροῇ θαλαττοειδῆ· καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δὲ ἔστιν ὄρα·ν εἰκός·τας τοῖς θαλαττίοις· ὡς ὑπονοεῖν τὰ ἀντὰ περὶ τῶν κατὰ Ἄμμωνα τόπων καὶ τούτων (καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολυ ἀφροσῆσιν ἀλλήλων καὶ τοῦ Παραιτωνίου), μὴ ὡσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἔστι πρότερον 5 ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἰδρῦσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων, καὶ ταῦθ' ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρχεν· ἡ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σιρβωνίτιδος πελαγος ἦν, σύρρουν τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Αἰλανίτην μυχόν. 10

36. Εἴρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλειόνων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς γεωγραφίας, καὶ νῦν δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπαμνηστέον [τὸ] τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς προνοίας ἔργον εἰς ἐν συμφέροντας· τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι τῶν πάντων ὑφ' ἐν συννευόντων τὸ τοῦ ὄλου μέσον καὶ σφαιρουμένων περὶ τοῦτο, 15 *καὶ* τὸ μὲν πυκνότεον καὶ μεσαίτατόν ἔστιν ἡ γῆ, τὸ δ' ἦτ-

C. 810 τὸν τοιοῦτον καὶ ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ, ἐκάτερον δὲ σφαῖρα, ἡ μὲν
A. 1164 στερεά, ἡ δὲ κοίλη, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν· τὸ δὲ τῆς προνοίας, ὅτι βεβούληται, καὶ αὐτὴ ποικίλτηριά τις οὖσα καὶ μυρίων ἔργων δημιουργός, ἐν τοῖς πρώτοις ζῶα γεννᾷ, ὡς πολὺ διαφέροντα 20 τῶν ἄλλων· καὶ τούτων τὰ κράτιστα θεοὺς τε καὶ ἀνθρώπους, ὧν ἕνεκεν καὶ τὰ ἄλλα συνέστηκε. τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸν οὐρανόν, τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον καὶ τὸ ἐξωτάτω. ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περιέκειται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δ' ἐν- 25 δρον ζῶον ὁ ἀνθρώπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναέριον καὶ πολλοῦ κοινωνικὸν φωτός, ἐποίησεν ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολλὰς καὶ

2. τῆς θαλασσίας E. 4. παραιτωνίου *moxx*. 5. μήποτε δὲ E. 6. τῇ *om.* Ew. — καὶ *om.* Cas. 8. σερβωνίτιδος E *edd.* 10. πόλει *D* (ν *sec. m.* *add.*) πόλει *ald.* — εἰλανίτην *codd.*, *exc.* E. 12. γεωμετρίας *Dh.* 13. τὸ *om.* *codd.*, *Cor.* *add.* 14. εἰς ἐν *Dh* *edd.* 15. σφαιρούμενον *codd.*, *Cor.* *corr.* 16. καὶ ante τὸ *om.* *xp* *Cor.*, *nec ferri potest.* — τὸ μεσαίτατον *Dh* μεσώτατον F. — ἡ *om.* CF *moxx*. — τὸ τοιοῦτο *Dh*. 17. καὶ aster. *incl.* *Cor.* 18. τὸ δὲ *om.* *Dh*. 19. ποικιλοτέρα *ald.* 26. πολλοῖς *codd.*, Tzsch. *corr.* *lectore non monito*, quamquam inusitatissima huius loci est structura: neque tamen quid aliud scribi possit in promptu est.

εἰσοχάς, ὥστ' ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ σύμπαν ἢ καὶ τὸ
 πλέον ὕδωρ ἀποκρύπτου τὴν ὑπ' αὐτῷ γῆν, ἐν αἷς δ' ἐξέχειν
 τὴν γῆν ἀποκρύπτουσαν ὑφ' ἑαυτῇ τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρησι-
 μον τῷ ἀνθρωπείῳ γένοι καὶ τοῖς περὶ αὐτὸ ζῴοις καὶ φυτοῖς.
 5 ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει συνεχεῖ τὰ σύμπαντα καὶ μεταβολαῖς μεγά-
 λαις (οὐ γὰρ οἶόν τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα καὶ τη-
 λικαῦτα ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι), ὑποληπτέον, μήτε τὴν γῆν
 αἰεὶ συμμένειν οὕτως, ὥστ' αἰεὶ τηλικαύτην εἶναι μηδὲν προστι-
 θεῖσαν ἑαυτῇ μηδ' ἀφαιρουῦσαν, μήτε τὸ ὕδωρ, μήτε τὴν ἔδραν
 10 ἔχειν τὴν αὐτὴν ἐκάτερον, καὶ ταῦτα εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οὐ-
 σης καὶ ἐγγυτάτω τῆς μεταπτώσεως· ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν
 εἰς ὕδωρ μεταβάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦσθαι τὸν
 αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ ἐν τῇ γῆ, καθ' ἣν αὐτὴν τοσαῦται δια-
 φοραί· ἡ μὲν γὰρ εὐθρυντος, ἡ δὲ στερεὰ καὶ πετρωδης καὶ
 15 σιδηρεῖτις καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς
 ὑγραῶς οὐσίας· ἡ μὲν [γὰρ] ἄλμυρίς, ἡ δὲ γλυκεία καὶ πότιμος,
 ἡ δὲ φαρμακώδης καὶ σωτήριος καὶ ὀλέθριος καὶ ψυχρὰ καὶ
 θερμῆ. τί οὖν θαυμαστόν, εἴ τινα μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰ-
 κείται, θαλάττη πρότερον κατείχετο, τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότε-
 20 ρον ἦκεῖτο; καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς πρότερον ἐκλιπεῖν συνέβη,
 τὰς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμούς καὶ λίμνας, οὕτω δὲ καὶ ὄρη
 καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν· περὶ ὧν καὶ πρότερον εἰρή-
 καμεν πολλά, καὶ νῦν εἰρήσθω.

37. Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ βά-
 25 θος ἰκατὴ ἐστι κατὰ τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα φέρειν
 καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πεφυτευμένα, εἶτα
 ἐν τῇ ἀποβάσει τὸ πλεονάζον ἀποδοῦσα τῇ αὐτῇ διώρῳγι κατὰ
 θάτερον τῶν στομάτων ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς C. 811
 τὰς ἐπογετείας καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διώρῳξ. ταῦτα μὲν φυσικά,
 30 ἐπίκειται δὲ τοῖς στόμασιν ἀμφοτέρους τῆς διώρῳγος κλειθρα,

2. ἀποκρύπτου CDFew. 13. καθ' ἑαυτὴν codd. κατ' αὐτὴν [τε]
 Cor.: correxi de conl. Grosk. 16. γὰρ om. codd. 20. καὶ τὰς
 πηγὰς Dh. 23. καὶ νῦν εἰρήσθω om. x. 24. μούριδος Dhιμουwx.
 25. τε ante τὰς add. codd., exc. E, edd.; sed aster. incl. Cor. 26. εἰς
 om. F. — τὰ om. E. — εἶτα om. F. 27. αὐτῇ om. E. 28. ἔχει E,
 idem suspicatur Cor. in nott. 30. δὲ] δὴ CFμουwx.

A. 1165 οἷς ταμιεύουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τό τε εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ ἐκρέον. πρὸς δὲ τούτοις ἢ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευὴ πάρισον ταῖς πυραμίσιν ἐστὶν ἔργον καὶ ὁ παρακείμενος τάφος τοῦ κατασκευάσαντος βασιλέως τὸν λαβύρινθον. ἔστι δὲ κατὰ τὸν πρῶτον εἴσπλον τὸν εἰς τὴν διώρυγα προελθόντι ὅσον τριάκοντα ἢ τετ- 5
 τάρακοντα σταδίους ἐπίπεδόν τι τραπεζῶδες χωρίον, ἔχον κώ-
 μῃν τε καὶ βασιλείων μέγα ἐκ πολλῶν βασιλείων, ὅσοι πρότερον
 ἦσαν νομοί· τοσαῦται γάρ εἰσιν ἀλλὰ περίστυλοι, συνεχεῖς ἀλ-
 λήλαις, ἐφ' ἓνα στίχον πᾶσαι καὶ ἐφ' ἑνὸς τοίχου, ὡς ἂν τεί-
 χους μακροῦ προκειμένας ἔχοντος τὰς αὐλάς· αἱ δ' εἰς αὐτὰς 10
 ὁδοὶ καταπτικρὺ τοῦ τείχους εἰσὶ· πρόκεινται δὲ τῶν εἰσόδων
 κρυπταὶ τινες μακραὶ καὶ πολλαί, δι' ἀλλήλων ἔχουσαι σκολιάς
 τὰς ὁδοὺς, ὥστε χωρὶς ἡγεμόνος μηδενὶ τῶν ξένων εἶναι δυνα-
 τὴν τὴν εἰς ἐκάστην αὐλὴν πάροδόν τε καὶ ἔξοδον. τὸ δὲ θαν-
 μαστόν, ὅτι αἱ στέγαι τῶν οἰκῶν ἐκάστου μονολίθου, καὶ τῶν 15
 κρυπτῶν τὰ πλάτη μονολίθοις ὡσανύτως ἐστέργασται πλαξίν,
 ὑπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμοῦ καταμειγμένων
 οὐδ' ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναβάντα τε ἐπὶ τὸ στέγος οὐ με-
 γάλῳ ὕψει, ἅτε μονοστέγῳ, ἔστιν ἰδεῖν πεδίον λίθινον ἐκ τηλι-
 κούτων λίθων, ἐντεῦθεν δὲ πάλιν εἰς τὰς αὐλάς †ἐκπίπτοντα 20
 ἐξῆς ὄραν κειμένας ὑπὸ μονολίθων κιώνων ὑψηρεισμένας ἐπτα
 καὶ εἴκοσι· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἑλαττόνων τῷ μεγέθει λί-
 θων σύγκεινται. ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης πλέον ἢ
 στάδιον ἐπεχούσης ὁ τάφος ἐστί, πυραμὶς τετραγῶνος, ἐκάστην
 τετράπλευρόν πως ἔχουσα τὴν πλευρὰν καὶ τὸ ἴσον ὕψος· 25

2. πρὸς δὴ κx. 4. δὲ τὸ κατὰ DFh δὲ τῷ κατὰ codd. tell.,
 exc. E: δὲ τὰ κατὰ Cor. Similiter Diod. I, 66: ἐκλεξάμενοι γὰρ
 τόπον παρὰ τὸν εἴσπλον τὸν εἰς τὴν Μοίριδος λίμνην κτλ.
 5. τὴν om. Cas. — παρελθόντι m Cor. 7. βασιλείων codd., Cor.
 corr. de conl. Tyrwh. 8. ἀλλήλοις F. 9. στίχον, et oi sec. m. sup.
 add. D στοῖχον ἰ στοῖχοι E. 10. μικροῦ codd., Cor. corr. — ἔχοντες
 codd., Cor. corr. 13. δυνατὴν εἶναι E. 14. Malim θανμαστότατον.
 15. μονολίθου F μονολίθῳ codd., exc. D, in quo μονολίθου (sic).
 18. τέ ἴστιν ἐπὶ codd., exc. E. — Ante οὐ excidisse videtur ἐν. 20. ἐκ-
 πίπτοντα quid significare possit, non intelligi; crediderim Strabonem
 scripsisse εἰσβλέποντα. 22. ἐξ om. Dh. 24. ἀπεχούσης codd., Cor.
 corr.: idem voluerat Schweigh. ad Herod. II, 148.

Ἰμάνθης δ' ὄνομα ὁ ταφείς. πεποιῆσθαι δὲ φασὶ τὰς αὐλὰς
 τοσαύτας, ὅτι τοὺς νομοὺς ἔθος ἦν ἐκεῖσε συνέρχεσθαι πάντας
 ἀριστίνδην μετὰ τῶν οἰκείων ἱερέων καὶ ἱερείων, θυσίας τε
 καὶ θεοδοσίας καὶ δικαιοδοσίας περὶ τῶν μεγίστων χάριν· κα-
 5 τήγετο δὲ τῶν νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν αὐτῶν
 αὐτῶν.

38. Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ' ἑκατὸν σταδίους πόλις
 ἐστὶν Ἀρσινόη, Κροκοδείλων δὲ πόλις ἑκαλεῖτο πρότερον· σφό-
 δρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν κροκοδείλον, καὶ ἐστὶν
 10 ἱερὸς παρ' αὐτοῖς ἐν λίμνῃ καθ' αὐτὸν τρεφόμενος, χειροῆθης
 τοῖς ἱερεῦσι· καλεῖται δὲ Σοῦχος· τρέφεται δὲ στίοις καὶ A. 1166
 κρέασι καὶ οἴῳ, προσφερόντων ἀεὶ τῶν ξένων τῶν ἐπὶ τὴν
 θεῶν ἀφικνουμένων. ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος, ἀνῆρ τῶν ἐντίμων, C. 812
 αὐτόθι μυσταγωγῶν ἡμᾶς, συνῆλθεν ἐπὶ τὴν λίμνην, κομίζων
 15 ἀπὸ τοῦ δειπνοῦ πλακουντάριον τι καὶ κρέας ὀπτὸν καὶ προ-
 χοιδιὸν τι μελικράτον· εὗρομεν δὲ ἐπὶ τῷ χεῖλαι κείμενον τὸ
 θηρίον· προσιόντες δὲ οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν διέστησαν αὐτοῦ τὸ
 στόμα, ὁ δὲ ἐνέθηκε τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, εἶτα τὸ
 μελικράτον κατήρασε· καθαλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην διῆξεν
 20 εἰς τὸ πέραν· ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζοντος
 ὁμοίως ἀπαρχήν, λαβόντες περιῆλθον δρόμῳ καὶ καταλαβόντες
 προσήνεγκαν ὁμοίως τὰ προσενηχθέντα.

1. *μαίνδης* Epit. Ἰσμάνθης Cor. coll. p. 813. Idem rex cum a
 Diodoro nominetur Μένδης, Epitomes scripturam, quae quodammodo
 reddat nomen Aegyptiacum conditoris Labyrinthi a Lepsius detectum, et
 hic et infra recipiendam esse censet Bunsen. (l. c. vol. II, p. X et *Urkun-
 denbuch* p. 83), quia utroque loco eam in codice suo habuerit Epitomes
 auctor: sed quae subiicit ille ὁ Μαίνδης γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν certissime non
 petita sunt e pag. 813, nec tantum ei tribuendum est, ut codicum reliquo-
 rum auctoritas utroque loco inter se concinentium infringatur. Neque
 vero dubium est, quin Strabo eandem formam utroque loco usurpaverit;
 quae tamen qualis fuerit, Ἰμάνθης an Ἰσμάνθης, in tanta rei ambigui-
 tate statuere non ausim. 3. *ἄριστον δ' ἦν* codd., Cor. corr. de conl.
 Tyrwh. — *ἱερῶν καὶ ἱερείων* codd., Cor. corr. 4. Verba καὶ θεοδο-
 σίας Cor. aster. inclusit atque admodum suspecta sunt et per se et in
 hoc connexu. — *κατηγάγετο* F. 8. *κροκοδείλων* C. — *δὲ* om. E.
 10. *ἐαυτὸν* E. 11. *στίοις* DA. 15. *πλακούντιον* E. 21. *ἀπαρχὰς* E.

39. Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινοΐτην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν Ἡρακλέους πόλις, ἐν ἧ ὁ ἰγνέμων τιμᾶται ὑπεραντίως τοῖς Ἀρσινοΐταις· οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδεῖλους τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἢ τε διῶρυξ αὐτῶν ἔστι μιστὴ τῶν κροκοδεῖλων καὶ ἢ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ 5 δὲ τοὺς ἰγνέμονας τοὺς ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδεῖλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ὠὰ διαφθεύουσιν αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ θηρία, τῷ πληθῶ θωρακισθέντες· κλισθέντες γὰρ ἐν αὐτῷ ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον, εἶτα τὰς ἀσπίδας μὲν ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι κατασπῶσιν εἰς τὸν πο- 10 ταμὸν καὶ διαφθεύουσι· τοὺς δὲ κροκοδεῖλους ἐνεδρεύσαντες, ἥνικ' ἂν ἠλιάζονται κερηνότες, ἐμπίπτουσι εἰς τὰ χάσματα καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγγνα καὶ τὰς γαστέρας ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωματίων.

40. Ἐξῆς δ' ἔστιν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς καὶ Κυνῶν πόλις, 15 ἐν ἧ ὁ Ἄνουβις τιμᾶται καὶ τοῖς κσοὶ τιμὴ καὶ οἰτίσις τέτακται τις ἰερά. ἐν δὲ τῇ περαιῖα Ὀξύρυγχος πόλις καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἰερόν ὀξύρυγχον, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμῶντων τὸν ὀξύρυγχον. τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζῴων ἄπαρτες κοινῇ τιμῶσιν 20 Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βοῶν κύνα αἴλουρον, τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἰέρακα καὶ ἴβιν, τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθὺν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἔστιν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῖται πρόβατον καὶ Θηβαῖται, λάτον δὲ τῶν ἐν τῷ Νεῖλῳ τινὰ ἰχθὺν Λατοπολίται, λύνον τε Λυκο- 25 πολῖται, κυνοκέφαλον δὲ Ἐρμοπολίται, κῆβον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· ἔστι δ' ὁ κῆβος τὸ μὲν πρόσωπον εἰκὼς σα-

1. καὶ in κατὰ Letronn., in καὶ κατὰ Grosk. mutandum esse censet, quorum neutrum ferri potest: neque omnino videtur tentandus hic locus, quamquam minus apte Ἡρακλεωτικὸς νομὸς adiungitur Arsinoïtae.
5. μοῦριδος codd. Xyl. corr. 9. ἐν om. ald. 11. ἐνεδρεύοντες F.
12. ἠλιάζονται Dhí. 16. στήσις CDho. 20. γὰρ denuo post ἄπαρτες ponitur in Dh. 21. τριῶν CDw. 22. λεπιδωτῶν Dhí.
23. ξύρυγχον C. 24. σαῖται E σαῖται F. — λάτον F. 25. τῶν] τὸν codd., exc. Eí. 26. κῆβον Fmoz edd.: cf. XVI, 775. 27. κῆπος CFmoz edd.

τύρω, τὰλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξὺ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία· ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι, λέοντα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα δὲ καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλῆν δὲ Ἀθραβῖται, ἄλλοι δ' ἄλλοι C. 813
 τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.

5 41. Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλακὴ, τελώνιον τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαΐδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἐξημορτασταδίων σχοίνων, ἕως Σνήτης καὶ Ἐλεφαντίτης· εἶτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ καὶ διῶρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν· εἶτα Λύκων πόλις καὶ Ἀφροδίτης καὶ Πανῶν πόλις, λιουρῶν καὶ λιθουρῶν κατοικία παλαιά.

42. Ἐπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ Θηβαΐδι καὶ οὐκ ἐλάττων Μέρμφως, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος, ἐν ἣ τὸ Μερμόνιον, βασιλείον θαυμαστῶς κατασκευασμένον †ὀλόλιθον τῇ
 15 αὐτῇ κατασκευῇ, ἧπερ τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δέ· καὶ κρήνη ἐν βάθει κειμένη, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν †κατακαμφθεισῶν ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. ἔστι δὲ διῶρυξ *ἡ* ἄγουσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. περὶ δὲ τὴν διῶρυγα
 20 ἀκαρθῶν τῶν Αἰγυπτίων ἄλλος ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. εἶκοι δὲ ὑπάρξαι ποτὲ ἡ Ἄβυδος πόλις μεγάλη, δευτερεύουσα

5. φυλακὴ om. F. 7. σταδίων expunctum in x. 8. καὶ om. E. 11. πολεμικὴ F. — τῇ om. E. — θηβαϊκῇ x. 13. μερμόνιον ποx Epit. edd. 14. ὀλόλιθον om. E atque cum incommodissime orationem interrumpat, ex margine videatur male receptum esse; certe, si retineatur, post βασιλείον erit collocandum. 16. καὶ om. F. — κρήνην ἐν βάθει κειμένην codd. edd., qui accusativus cum non haberet, quo referretur, ἔχον ante καὶ excidisse suspicatus est Letr.: simplicius tamen visum est, quod reposui. 17. κατὰ καμφθεισῶν Cor. de conl. Vessel. ad Diod. II, 9: quae quamvis sensum qualemcunque efficiant, inconcinne composita esse fatendum est; praeterea verbum μονόλιθος constanter et a Strabone et ab aliis scriptoribus pro adiectivo usurpari recte animadvertit Grosk., conferens simul V, 235 extr., ubi cloacae dicuntur οἱ ἐπόνομοι συννόμῳ λίθῳ κατακαμφθέντες. Magnopere igitur placet quod h. l. scribendum esse censet διὰ κατακαμφθεισῶν ψαλίδων μονολίθων ὑπερβαλλουσῶν τῷ μεγέθει. — ὑπερβαλλόντων F. 18. ἡ quomodo ferri possit non video. 21. ποτὲ om. E.

μετὰ τὰς Θήβας, νυνὶ δ' ἐστὶ κατοικία μικρά· εἰ δ', ὡς φασιν, ὁ Μήμεων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμάνδης λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Μεμνότιον ἂν εἴη καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὐπερ καὶ τὰ ἐν Ἀβυδῶ καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεται τινα Μεμνότια.

A. 1168 κατὰ δὲ τὴν Ἀβυδὸν ἐστὶν ἡ πρώτη αὔρασις ἐκ τῶν λεχθειῶν 5
 τριῶν ἐν τῇ Αἰβή, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐνθένδε δι' ἐρη-
 μίας, εὐνδρός τε κατοικία καὶ εὐνοιος καὶ τοῖς ἄλλοις ἰκανή· δευ-
 τέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαν-
 τειὸν τὸ ἐν Ἄμμωνι· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι.

43. Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἄμμωνος τοσοῦτον εἰ- 10
 πεῖν βουλόμεθα, ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ
 ματικὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια, νυνὶ δ' ὀλιγωρία κατέχει
 πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρχουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς καὶ
 τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις διὰ τε σπλάγγων καὶ ὀρνιθίας
 καὶ διοσημειῶν. διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι σχεδόν τι ἐκλείπει 15
 πται χρηστήριον, πρότερον δὲ ἐτετίμητο. δηλοῦσι δὲ μάλιστα
 τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράφαντες, προστιθέντες
 μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες δὲ τι καὶ

C. 814 πίστεως ἄξιον. ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον φι- 20
 λοδοξῆσαι μάλιστα ἀκλιθεῖν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐπειδὴ καὶ Περ-
 σία ἤκονσε πρότερον ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλέα· ὁμήσαντα δ' ἐκ
 Πάραϊτονίου, καίπερ νότων ἐπιπεσόντων, βιάσασθαι· πλανώ-
 μενον δ' ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ σωθῆναι, γενομένων ὄμβρων καὶ
 δυεῖν κοράκων ἠγρησαμένων τὴν ὁδόν, ἥδη τούτων κολακεντικῶς
 λεγομένων· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐξῆς· μόνον γὰρ δὴ τῷ βασιλεῖ 25

2. σμάνδης F ἰμάνδης xx μάνδης w: v. ad p. 811. 3. μεμνό-
 τειον ποx edd. — οὐ E. 4. μεμνότεια ποx edd. 5. αὔρασις C
 ἔκβρασις w. 7. τε om. E. 8. μούριδος codd., exc. E. 9. τῶ ἐν D.
 11. ἐν om. F. 13. τῆς ante Σιβύλλης add. D (sec. m. insertum) lx.
 14. ὀρνιθίας CDFh. 15. διοσημειῶν codd. διοσημειῶν Cor. 16. δη-
 λοῦσι δὴ μάλιστα Fx. 17. ἀναγράφαντες D e corr. sec. m.: antea
 scriptum fuit συγγράφαντες. 18. δ' ἔτι x δ' ὅτι codd. rell. exc. s:
 δ' ὅ, τι Tisch., sed ne hoc quidem satis commodum. 20. πειρατα F.
 21. ἤκουε DF. 22. παραιτωνίου CD (hic e corr. sec. m.). — νότον,
 et ω sec. m. sup. alterum o add., D. — ἐπιπεσόντων ποx Cor. 23. ὑπὸ]
 ἀπὸ Cor. 24. κολακικῶς CDhivw. 25. δὴ] δὲ ald.

τὸν ἱερέα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν νεὼ μετὰ τῆς συνήθους
στολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδῦναι τὴν ἰσοθήτα, ἕξωθέν τε τῆς
θεμιστείας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ'
ἐνδοθεν εἶναι· οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαῖς
5 τὰς ἀποθεοπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νύμασι καὶ συμβόλοις τὸ
πλέον, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ

ἧ καὶ κνανήσιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένον· τοῦτο μέντοι ζητῶς εἰ-
πεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἶη Διὸς υἱός.
10 προστραγωδεῖ δὲ τούτοις ὁ Καλλιθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος
τὸ ἐν Βραγχίδαῖς μαρτεῖον ἐκλειοπέτος, ἐξ ὅτου τὸ ἱερόν ὑπὸ
τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλειοπνίας
δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἦ τε κρήνη ἀνάσχοι καὶ μαρτεῖα πολλὰ
οἱ Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς
15 γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς ἰσομένης περὶ Ἄρβηλα νίκης
καὶ τοῦ Λαρκίου θανάτου καὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι νεωτερισμῶν·
περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἐρυθραίαν Ἀθηναίδα φησὶν A. 1169
ἀνευπεῖν· καὶ γὰρ ταύτην ὁμοίαν γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιβύλλῃ
τῇ Ἐρυθραίᾳ. τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.
20 44. Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὀσίριον· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ
τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξασιν οὔτε φῶδον οὔτε αὐλητὴν οὔτε ψάλτην
ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. μετὰ
δὲ τὴν Ἀβυδὸν Διὸς πόλις ἢ μικρά, εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐν-
ταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κρο-
25 κόδειλος ἡτίμωται καὶ ἔχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων γενόμι-
σται. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζῴου,
καὶ ὡς ὀλέθριον τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, σέβονται ὁμῶς καὶ ἀπέ-
χονται· οὗτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι καὶ ἐκφθεύρουσιν

1. νεῶν D (v sec. m. add.) hīmoxx edd. 2. ἕξωθέντες CD (sed
in hoc τες in τε pr. m. mut.). 4. Ante οὐχ ὥσπερ excidisse καὶ εἶ-
ναι vel εἶναι δ' haud male suspicatur Grosk.: certe omissum est aliquid.
8. ὑποκρινομένου-ald. 10. προστραγωθεῖ F. 11. τοῦ et μαρ-
τείου x. 12. βραγχιδῶν C. 13. ἀνάσχει F. 14. μηλησίων C.—
κομισθέντες codd., Cor. corr. de conl. Cas. 15. ἄρβυλα DF. 17. φα-
σὶν Dhmox. 20. ὄσειριον C Epit. 21. ὄσειριδος C. 25. θηρίωνε-
νόμισται (sic) F. 27. ἀνθρωπείῳ hī Cor. 28. διαφθεύρουσιν codd.,

αὐτούς· ἐνιοὶ δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῇ Κυρηναίᾳ φυσικὴν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἔρπετά, οὕτω καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς καὶ διαπερᾶν, μηδε-
 ρὸς ἄλλον θαρροῦντος· εἰς τε τὴν Ῥώμην κομισθεῖσι τοῖς κρο- 5

C. 815 κοδείλοις ἐπιδειξέως χάριν συνηκολούθουν οἱ Τεντυρίται· γενο-
 μένης τε δεξαμενῆς καὶ πηγματοῦ τινος ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν,
 ὥστε τοῖς θηρίοις ἐκβάσι τοῦ ὕδατος ἡλιαστήριον εἶναι, ἐκεῖνοι
 ἦσαν οἱ τοτὲ μὲν ἐξέλκοντες δικτύῳ πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς
 καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν ὀραθῆναι, ἐμβαίνοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ, 10
 τοτὲ δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν κατασπῶντες. τιμῶσι δὲ Ἀφρο-
 δίτην· ὀπισθεν δὲ τοῦ νεῶ τῆς Ἀφροδίτης Ἰσιδὸς ἐστὶν ἱερόν·
 εἶτα τὰ Τυφῶνια καλούμενα καὶ ἢ εἰς Κοπτὸν διῶρνεξ, πόλιν
 κοιτὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

45. Ἐντεῦθεν ἐστὶν ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν 15
 Βερνικήν, ἀλίμενον μὲν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς
 ἐπιτηδεῖους ἔχουσαν. λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρα-
 τοπέδῳ ταμείν τὴν ὁδὸν ταύτην, ἄνδρον οὖσαν, καὶ κατασκευ-
 ᾶσαι σταθμούς, * ὥσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὀδεύμασι καὶ διὰ τῶν
 καμήλων, * τοῦτο δὲ πράξει διὰ τὸ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλον εἶ- 20
 ναι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ τοῦ μυχῶ πλοῖζομένοις. ἐφάνη δὲ
 Α. 1170 τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας
 καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ κα-
 τακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐμπόριον

exc. EF, edd. 1. τοὺς ante πρὸς om. ki. 5. τοῖς om. E. 7. τρη-
 ματος μοx. 8. ὥστε καὶ τοῖς ald. — ἐκβάσι om. E. — ἡλαστήριον F.
 10. θεαθῆναι D, sed sec. m. corr., w. 13. τὰ om. codd., exc. E,
 edd. — τυφῶνια E τυφῶνεια edd. — σκοπτὸν Dh. 15. ἐστὶν om. E.
 ὁ ἰσθμὸς Cas. 19. Verba ὥσπερ — καμήλων ferri non posse recte
 indicat Grosk., quia apto careant connexu et cum ceteris et inter se, ac
 verba ἐμπορίοις ὀδεύμασι prorsus inusitata sint: sed frustra idem refingere
 ea conatus est mutatis additisque compluribus verbis. E margine
 haud dubie recepta sunt, neque a Strabonis verbis secludere ea dubi-
 tavi. — ἐμπορείοις Cx. — ὀδεύουσι μο. 20. πράξειν CDFHwx.
 21. πλοῖζομένοις CD (e corr. sec. m.) E. — δῆ] δε DEki edd.
 22. φόρος oodd. (sed x postea corr.) Xyl. corr. 24. σκόπτων Dh.
 ἐμπορείον codd., exc. Fx, edd.

τῶν τοιούτων φορτίων. οὐκ ἄπωθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μνὸς ὄρμος, πόλις ἔχουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλωϊζομένων, καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολὺ ἀφέστηκεν ἢ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἐκα-
 5 τέρωθέν εἰσιν. ἀλλὰ νῦν ἢ Κοπτὸς καὶ ὁ Μνὸς ὄρμος εὐδο-
 κημεῖ, καὶ χρωῶνται τοῖς τόποις τούτοις. πρότερον μὲν οὖν ἐνυκτοπόρουσιν πρὸς τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι καὶ καθάπερ οἱ πλείοντες ὠδεον κομίζοντες καὶ ὕδωρ, νυκτὶ δὲ καὶ ὕδρευμα κατασκευάσασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος, καὶ ἐκ τῶν οὐ-
 10 ρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὅμως δεξαμενὰς πεποιήνται· ἢ δ' ὁδὸς ἐστὶν ἐξ ἧς ἑπτὰ ἡμερῶν. ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐστὶ, τῶν Ἀράβων ὀρυκτόντων βαθεῖς τινὰς ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελέων.

46. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θήβαι (καλεῖται
 15 δὲ νῦν Διὸς πόλις),

αἰθ' ἑκατόμυλοὶ εἰσὶ, διηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάστην

ἀνέρες ἐξοικνηῶσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχλοισιν.

Ὅμηρος μὲν οὕτω λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον·

οὐδ' ὅσα Θήβας

20 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται.

καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύ- C. 816
 πτου ταύτης· καὶ νῦν δ' ἔχρη δείκνυται τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἐστὶ δ' ἱερὰ [τὰ] πλείω. καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης· νυκτὶ δὲ κω-
 25 μηδὸν σνονικαῖται, μέρος μὲν τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἧπερ ἡ πόλις, μέρος δὲ τι καὶ ἐν τῇ περσικῇ, ὅπου τὸ Μεμνόνειον· ἐνταῦθα

1. ἄπωθεν CD, sed in hoc o in ω sec. m. mut. 2. τὸν ναύ-
 σταθμον C (?) μοx edd. — πλωϊζομένων CD (e corr. sec. m.) E.
 3. τῆς δὲ κοπτοῦ E σκοπτοῦ Dh. 4. Articulum αἱ minus commodum
 expungere malim. 7. Verba καὶ καθάπερ om. F καὶ om. Dh Tzsch.
 9. ὕδρευμα F. 13. Verba καὶ — πολυτελέων ante τῶν Ἀράβων collocat
 ald. 17. ἐξοικνηῶσι CD (in hoc o add. sec. m.) Fxz. 19. οὐδ' —
 κεῖται om. E. — Θήβης Fxi. 20. ἐν Cor. ex ll. I, 381. — κτή-
 μασι Dh. 23. τὰ om. codd. edd. 24. δὲ ante κωμηδὸν om. E.
 25. συννοικαῖται F. — μὲν] δὲ codd. Cor. corr. 26. δ' ἐστὶ codd., exc.
 E, in quo legitur μέρος δὲ καί: Cor. corr. — μεμνόνειον x Tzsch. Cor.

δὲ δεῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὃ μὲν
 σώζεται, τοῦ δ' ἐτίρον τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας
 πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ὡς φασί. πεπίστενται δ', ὅτι
 ἀπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης,
 ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μέγοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέ- 5
 ρους· καὶ γὰρ δὲ παρῶν ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ Γάλλου Αἰλίου
 καὶ τοῦ πλήθους τῶν συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιω-
 τῶν περὶ ὦραν πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου· εἶτε δὲ ἀπὸ τῆς
 A. 1171 βάσεως εἶτε ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ εἴτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλω καὶ
 περὶ τὴν βάσιν ἰδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόφον, οὐκ 10
 ἔχω δυσχρησασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄδηλον τῆς αἰτίας πᾶν μάλ-
 λον ἐπέρχεται πιστεύειν ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω τεταγμένων
 ἐκπέμπεσθαι τὸν ἦχον. ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασι-
 λέων ἐν σπηλαιοῖς λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς
 κατεσκευασμένοι καὶ θεᾶς ἄξιοι· ἐν δὲ ταῖς †θήκαις ἐπὶ τινῶν 15
 ὀβελίσκων ἀναγραφαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασι-
 λέων καὶ τὴν ἐπικράτειαν, ὡς μέχρι Σκυθῶν καὶ Βακτριῶν
 καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατείνασαν, καὶ φόρων πλῆθος
 καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας. λέγονται δὲ καὶ ἀστρονό-
 μοι καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς· τούτων δ' ἐστὶ 20
 καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον,
 ταῖς τριακονθημέροις δώδεκα μηνσὶν ἐπαγόντων πέντε ἡμέρας
 κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον· εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυ-
 τοῦ, ἐπιτρέχοντος μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περιόδόν τινα συν-
 τιθέασιν ἐξ ὄλων ἡμερῶν καὶ ὄλων ἐνιαυτῶν τοσοῦτων, ὅσα 25
 μόρια τὰ ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέρας. ἀνατιθέασι
 δὲ τῷ Ἐρμῇ πᾶσαν τὴν τοιαύτην * μάλιστα * σοφίαν· τῷ δὲ

6. δὴ Dh. 13. μεμνονίου μοx edd. 15. καὶ om. codd., exc. EF, edd. — In regum sepulcris cum obeliscos fuisse parum credibile sit, nullaeque praeterea in iis inscriptiones nec sint nec fuerint, quae ad regum potentiam spectent, neque quidquam ibi legatur, nisi quod ad funera inferosque deos referendum sit: Zoëga (v. de usu obeliscorum p. 169) recte censuit scribendum esse ἐν ταῖς Θήκαις, quod Guar. iam interpretatione sua expressit. 16. δηλοῦσι F. 19. καὶ ante ἀστρονόμοι om. E. 26. συνελθόντα om. E. — ἀνατίθησι codd., exc. μοx. 27. τοσαύτην Ctoxx. — μάλιστα om. edd., atque ex insequentibus male videtur huc translatum.

Διί, ὃν μάλιστα τιμῶσιν, εὐειδεστάτη καὶ γένους λαμπροτάτου
 παρθένος ἱερᾶται, ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες παλλάδας· αὕτη δὲ
 καὶ παλλακεύει καὶ σύνεστιν οἷς βούλεται, μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ
 γένηται κάθαρσις τοῦ σώματος· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδονται
 5 πρὸς ἄνδρα· πρὶν δὲ δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἄγεται μετὰ τὸν
 τῆς παλλακειᾶς καιρὸν.

47. Μετὰ δὲ Θήβας Ἐρμωνθίς πόλις, ἐν ἣ ὁ τε Ἀπόλλων C. 817
 τιμᾶται καὶ ὁ Ζεὺς· τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα βοῦς· ἔπειτα
 Κροκοδείλων πόλις, τιμῶσα τὸ θηρίον· εἶτα Ἀφροδίτης πόλις
 10 καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηῶν καὶ τὸν λάτον·
 εἶτα Εἰλιθυίας πόλις καὶ ἱερόν· ἐν δὲ τῇ περὶ αἶψα Ἰεράκων πό-
 λις, τὸν ἰεράκα τιμῶσα· εἶτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πο-
 λεμοῦσα τοῖς κροκοδείλοις.

48. Ἡ δὲ Σνήνη καὶ [ἡ] Ἐλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ τῶν ὄρων
 15 τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις, ἡ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ
 προκειμένη τῆς Σνήνης τῆσος ἐν ἡμισταδίῳ καὶ ἐν ταύτῃ πό-
 λις ἔχουσα ἱερόν Κνούφιδος καὶ νελομέτριον, καθάπερ Μίμ-
 φις. Ἰστί δὲ τὸ νελομέτριον συννόμφ λίθῳ κατασκευασμένον A. 1172
 ἐπὶ τῇ ὄρῃ τοῦ Νεῖλου φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖ-
 20 λου σημειοῦνται τὰς μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας καὶ τὰς μέ-
 σασ· συναναβαίνει γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ
 φρέατι ὕδωρ. εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγρα-
 φαί, μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκο-
 ποῦντες οὖν ταύτας διασημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅπως εἰδείεν·

2. παλλάδας post Xylandrum G. Dindorf. (in Steph. thes. s. v. πάλλαξ) atrectavit, παλλακίδας scribendum esse ratus e Diod. I, 47; quod quam alienum sit a Strabonis mente, verborum connexas satis ostendit: codicum scripturam praeter Epit. tuetur Enst. ad Odys. IV, 300 p. 1742, 36 et ad II. A, 200 p. 84, 39 H. 4. τοῦ σώματος κάθαρσις Dhí edd. 5. ἄνδρας codd., exc. oz. 6. παλλακίας F. 8. καὶ Ζεὺς C. — ὁ βοῦς F. 10. λατὴ πόλις C λατὴ πόλις Dh. — Ἀθηῶν καὶ om. E. — λάτον C. 11. εἰλυθυίας CD ειλυθυίας E. — καὶ ἱερόν om. E. 12. αὕτη F. 14. ἡ ante ἐλεφαντίνη om. codd. — Ἐλεφαντίνη F. — τὸν ὄρον F. 17. ὡς ἡ μέμφις x. 18. σὺν μονολίθῳ codd., Tisch. corr. de conl. Casaub., coll. Heliod. IX, p. 445. 19. τοῦ Νεῖλου] τοῦ μονολίθου E. 21. καὶ ταπεινοῦται CF. 22. παραγραφαί C sed παρα sup. add.

πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων σημείων †καὶ τῶν
 ἡμερῶν τὴν ἰσομέτην ἀνάβασιν καὶ προδηλοῦσι. τοῦτο δὲ καὶ
 τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον τῆς τῶν ὑδάτων ταμείας χάριν καὶ
 παραχωμάτων καὶ διωρῶν καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ τοῖς
 ἡγεμόσι τῶν προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μείζους ἀναβάσεις μεί- 5
 ζους καὶ τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. ἐν δὲ τῇ Σηῆνῃ καὶ
 τὸ φρέαρ ἐστὶ τὸ διασημαῖνον τὰς θερινὰς τροπὰς, * καὶ *
 διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκειται οἱ τόποι οὗτοι * καὶ ποιού-
 σιν ἀσκίους τοὺς γνώμονας κατὰ μεσημβρίαν*. ἀπὸ γὰρ τῶν
 ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ τῶν Ἑλλαδικῶν, προῖουσιν ἐπὶ τὴν 10
 μεσημβρίαν ἐνταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται
 καὶ ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη δέ,
 κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, καὶ εἰς τὰ φρέατα βάλλειν μέχρι
 τοῦ ὕδατος τὰς ἀνγὰς, καὶ βαθύτατα ἤ· κατὰ κάθετον γὰρ
 ἡμεῖς τε ἕσταμεν καὶ τὰ ὄρύγματα τῶν φρεάτων κατασκευά- 15
 σται. εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς σπιρῆαι Ῥωμαίων ἰδρυμέναι φρου-
 ρᾶς χάριν.

49. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς κατα-
 ράκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θέαν τιὰ οἱ σκαφῆται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπι-
 δεῖκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταράκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποτα- 20
 μόν, πετρῶδης τις ὄφρυς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι

1. καὶ τῶν ἡμερῶν] καὶ τεκμηρίων scribendum esse suspicatur Cas., καὶ μέτρων scripsit Cor.: codicum scripturam defendere studet Grosk. observans, in computationibus istis dierum quoque, quibus Nilus incrementa capere coeperit, rationem fuisse habendam, teste C. Rittero (v. *Erdkunde* vol. I, p. 837). Quod si dicere voluit Strabo, obscure sane atque inconcinne significavit: quapropter ego quoque corrupta illa verba crediderim, probabilius tamen quam quod Cor. posuit nihil inveni. 7. καὶ om. *nox* Cor. nec ferendum esse videtur. 8. Verba καὶ ποιούσιν — μεσημβρίαν suspecta mihi, quia eadem prorsus iis docentur, quae proxime subsequentibus, sed minus bene, vel potius salis inconcinne: simulque si abessent, multo aptior foret orationis connexus. Eicienda igitur esse censeo. 10. Ἑλλαδικῶν *nox*. 14. βαθύτατον *Dhi*. 15. τε] γε codd., exc. *E*, in quo om.: *Xyl.* corr. 18. καταράκτης codd., exc. *D* (alterum q pr. m. insertum postea sec. m. expunctum) *E*, edd. 19. σκαφῆται *CDEA*. 20. καταράκτης codd., exc. *D* (alterum q sec. m. deletum) *EF*.

- τὸν ποταμόν, τελευτῶσα δ' εἰς κρημόν, καθ' οὐ καταρρήννται
 τὸ ὕδωρ, ἐκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῆ ῥεῖθρον, ὃ μάλιστα καὶ
 ἀνάπλουν ἔχει· ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτῃ καταρρέουσιν ἐπὶ τὸν C. 818
 καταράκτην καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημὸν
 5 καὶ σώζονται σὺν αὐτῇ ἀπαθεῖς. τοῦ δὲ καταράκτου μικρὸν A. 1173
 ἐπάνω τὰς Φιλᾶς εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοικίαν Αἰθιοπίων
 τε καὶ Αἰγυπτίων, κατεσκευασμένην ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαν-
 τίνην καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερὰ ἔχουσαν Αἰγύπτια· ὅπου καὶ
 ὄρνεον τιμᾶται, ὃ καλοῦσι μὲν ἰέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε
 10 ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῶν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἰέραξιν, ἀλλὰ
 καὶ τῷ μεγέθει μείζον ἦν καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον·
 Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, ἀκακίθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπη
 καὶ πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε εἰδείχθη ἡμῶν πρὸς ἐκλείψει ὄν
 διὰ νόσον.
 15 50. Ἦλθομεν δ' εἰς Φιλᾶς ἐκ Σνήτης ἀπήνῃ δι' ὀμαλοῦ
 σφῶδρα πεδίον σταδίους ὀμοῦ τι ἑκατόν. παρ' ὄλην δὲ τὴν
 ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἐκατέρωθεν πολλαχοῦ, ὥσπερ ἑρμαῖα, πέτρον
 ἠλίβατον στρογγύλον, λεῖον ἱκανῶς, ἐγγὺς σφαιροειδοῦς, τοῦ
 μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου, ἐξ οὗ αἱ θυνταί γίνονται, ἐπὶ πέ-
 20 τρω κείμενον μείζονι καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλον· ἔστι δ' ὅτε

3. καταρροσι *E*, sed καταρρέουσι additum fuit in margine, ex parte nunc praeciso. 4. καταρράκτην codd., exc. *E*, edd. 5. αὐταῖς codd., exc. *E*, edd. — καταράκτου codd., exc. *E*, edd. 6. φιλᾶς *D* (sed pr. m. corr.) *E* (sed i sup. v add.). 9. ὄρνεον *D* (v sec. m. add.) *h*. — καλοῦμεν *Dh*. 10. ἰέραξ *F*. 11. τὸ μέγεθος ποσ. — μείζον *Dh*. 12. ἐκλίπη *C*. 13. καὶ πρότερον om. *F*, neque desiderarentur, si abessent: τὸ πρότερον coni. Letr. parum feliciter. — ἐκλείπει *F* ἠλλίπει *C* οὐκ ἠλλίπει codd. vell., exc. *E*, edd. 15. δι' ὀμαλοῦ τι *Dh*i. 16. Stadiorum numerus, qui hic traditur, cum intervallum, quod inter Syenen et Philas insulam est, duplo paene superet neque probabile sit Strabonem, qui ipse haec loca visitaverit, tantopere errasse, G. Parthey (v. de Philis insula p. 81 sqq. ubi accuratissime de hoc loco disputat) recte videtur suspicari, scriptum fuisse πενήκοντα, erroremque ortum esse ex siglorum N et P confusione frequentissima. Heliodorus tamen (v. Aethiop. VIII, 1), Strabonem fortasse secutus, cum itidem scripserit: ἡ γὰρ πόλις αἱ Φιλᾶι — Σνήνης δὲ καὶ Ἐλεφαντίνης ἑκατόν που τοῖς μεταξύ σταδίοις διελέγεται, mutare illum numerum fuit religioni. 19. ἰθυνταί (om. αἱ) *C* αἱ θυνταί *D* (e corr. sec. m.) *h*imox edd. 20. πάλιν] κείμενον *Dh*.

αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἔκειντο οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διάμετρον ποδῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος· ὁ δὲ πάκτων δια σκυταλίδων πεπηγός ἐστι σκάφιον, ὡστ' εἰκέναι διαπλοκίφω· ἐστῶτες δ' ἐν ὕδατι ἢ καὶ σανιδίοις τισὶ 5 προσκαθήμενοι ῥαδίως ἐπεραιώθημεν, δεδιότες μάτην· ἀκίνδυνα γὰρ ἐστίν, ἂν μὴ τις ὑπέρογκον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον.

51. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγεννοῦς ὄντος καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὐβρωτον ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα τόποις καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ Θηβαίδι φοίνιξ 10 ἄριστος τῶν ἄλλων φέεται. θαυμάζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταῦτὸ κλίμα οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ὁμοροὶ οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τοσοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς ἄλλω φοίνικι καὶ τὸν καρνωτὸν γεννώσης, † οὐ πολὺ κρείττονα τοῦ Βα-
A. 1174 βυλωνίου. διττός δ' ἐστίν ὁ τε ἐν τῇ Θηβαίδι καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰου- 15 δαίᾳ, ὁ τε ἄλλος καὶ ὁ καρνωτός· σκληρότερος δ' ὁ Θηβαϊκός, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐστομώτερος. ἔστι δὲ καὶ νῆσος ἢ μάλιστα ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρόσοδον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν, ἰδιώτη δ' οὐ μετῆν, καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐστὶ. 20

52. Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ὥσπερ μέλος ἢ ῥυθμὸν ἢ ἤδυσμά τι τῷ λόγῳ τὴν τερατείαν προσφέ-
C. 819 ροντες· οἷον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νεῖλου εἶναι, καὶ βάθος ἄβυσσον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον 25

1. εαυτοὺς E. 2. ἅπαντες δὲ τούτων οἱ ἡμίσεις μείζους Dh. 3. πάκτωνα x. 4. σκαφίων CDh. 6. οὐ ante δεδιότες add. mss edd. inde a Cas. — μάτην om. codd., exc. EF, edd. 7. πορθμεῖον CDFh τὸ σκάφος E sed signo appictio in marg. pr. m. additum cernitur τὸ πορθ, reliqua cum margine praecisa sunt. 8. ἀγεννοῦς ald. 10. τὴν περὶ ἀλεξάνδρειαν CDFh τοῖς περὶ ἀλεξάνδρειαν E. 13. τοσοῦτο CD (sed o in ω sec. m. mut.) τοσοῦτω Ehi. 14. καρνωτὸν CD (oi in v post. mut.) Fh. — οὐ πολὺ κρείττονα cum manifesto falsa sint, χειρονα scribendum esse pro κρείττονα censuerunt Salmas. (v. Exerc. Plin. p. 355) aliique: minus probabiliter Cor. suspicatur οὐ delendum esse. 15. τῇ ante Ἰουδαία om. edd. 16. καρνωτός CDFhs. 19. δ'] οὐδ' CDh.

τὸν τόπον. νήσους δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένας ἔχει παμπό-
λας, τὰς μὲν καλυπτομένας ὄλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐκ
μέρους, ἐποχτεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἕξαλα.

53. Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηνικὴ τὸ πλεόν ἐξ ἀρχῆς
5 διὰ τὸ αὐταρκές τῆς χώρας καὶ τὸ δυσείσβολον τοῖς ἕξωθεν,
ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμένῳ παραλίᾳ καὶ πελάγει τῷ Αἴγυ-
πτίῳ φρουρομένη, ἀπὸ δὲ τῆς ἕω καὶ τῆς ἐσπέρας ἐρήμοις
ὄρεσι, τοῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς Ἀραβίοις, ὡσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ
δὲ τὰ πρὸς νότον Τρωγλοδύται [καὶ] Βλέμμυες καὶ Νοῦβαι καὶ
10 Μεγάβαροι οἱ ὑπὲρ Σνήης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὗτοι νομάδες καὶ
οὐ πολλοὶ οὐδὲ μάχμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι διὰ τὸ λη-
στρικῶς ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημ-
βρίαν καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοὶ οὔτε
ἐν συστροφῇ, ἄτε ποταμίαν μακρὰν καὶ στεγὴν καὶ σκολιὰν οἰ-
15 κούντες, οἷαν προείπομεν· οὐδὲ παρασκευασμένοι καλῶς οὔτε
πρὸς πόλεμον οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. καὶ νῦν δὲ διακείται
παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημεῖον δέ· τρισὶ γούν σπείραις,
οὐδὲ ταύταις ἐνταλάσιν, ἱκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρου-
ρεῖται· τολμήσασι δὲ τοῖς Αἰθίοσιν ἐπιθέσθαι κινδυνεῦσαι τῇ
20 χώρᾳ συνέπεσε τῇ σφετέρᾳ. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν
Αἴγυπτῳ οὔτε τοσαῦταί τινές εἰσιν οὔτε ἀθρόαις ἐχρήσαντο
οὐδ' ἀπαξ Ῥωμαῖοι· οὐ γάρ εἰσιν οὔτ' αὐτοὶ Αἰγύπτιοι πολε- A. 1175
μισταί, καίπερ ὄντες παμπληθεῖς, οὔτε τὰ περίξ ἔθνη. Γάλλος
μὲν γε Κορηλῖος, ὁ πρῶτος κατασταθεὶς ἑπαρχὸς τῆς χώρας
25 ὑπὸ Καίσαρος, τὴν τε Ἡρώων πόλιν ἀποσταῶσαν ἐπελθὼν δι'
ὀλίγων εἴλε, στάσιν τε γενηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαίδι διὰ τοὺς φό-
ρους ἐν βραχεῖ κατέλυσε. Πετρώνιός τε ὑστερον τοῦ Ἀλεξαν-
δρέων πλήθους τοσοῦτων μυριάδων ὀρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ

3. ἐποχτεύει Dhi. — ἕξαλα C. 7. ἐρήμοι (sic) F. 9. τρω-
γλοδύται E. — καὶ ante Βλέμμυες om. codd. edd.: cf. p. 786. 10. με-
γάβαροι, et υζοι sup. αροι add. pr. m., E. Ceterum post Αἰθίοπες credi-
derim verbum ἔχουσι vel simile quid excidisse. 22. οὔτ' αὐτοὶ γάρ
εἰσιν x Cor. οὔτε γάρ εἰσιν οὔτ' αὐτοὶ codd., exc. F, in quo est οὐ γάρ
εἰσιν οἱ τ' αὐτοὶ, levissimo errore. — οἱ αἰγύπτιοι codd., exc. DFx.
24. μίντοι D (sed sec. m. corr.). 26. ὀλίγον F. 28. ὀρμήσαν-
τες F.

λίθων βολῆς, αὐτοῖς τοῖς περὶ ἑαυτὸν στρατιώταις ἀντέσχε, καὶ διαφθείρας τινὰς αὐτῶν τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν εἴρηται, τίνα τρόπον ἐξήλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὴ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προὔδιδον, κἄν κατεστρέφατο 5 τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν.

- C. 820 54. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰθίοπες, καταφρονήσαντες τῷ μέρος τι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυνάμεως ἀπεσπᾶσθαι μετὰ Γάλλον Αἰλίου πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἀραβας, ἐπῆλθον τῇ Θηβαίδι καὶ τῇ φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην καὶ ἐλόντες ἐφθασαν τὴν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου διὰ τὸ αἰφνίδιον καὶ ἐξηνδραποδίσαντο, ἀνέσπασαν δὲ καὶ τοὺς Καίσαρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν* δὲ* ἐλάττοσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρώνιος, ἵππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις πρὸς ἄνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχιν, πόλιν 10 Αἰθιοπικῆς, καὶ πρεσβύεται τὰ τε ληθόντα ἀπαιτῶν καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἤρξαν πολέμου· λεγόντων δ', ὡς ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν νομάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τούτους ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλήν καὶ μηδέν, ὧν ἔχοῦν, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν εἰς μάχην, ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων τε κακῶς καὶ ὠπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυροσούς, καὶ τούτους ὠμοβοῖνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντούς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. τινὲς μὲν αὖν εἰς τὴν πόλιν συηλάθησαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφυγον, τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβάντας 25 εἰς τὸν πόρον· οὐ γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι διὰ τὸν ῥοῦν. τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλείσεως στρατη-

1. αὐτὸν ald. 2. αὐτῶν τινὰς Dh. — Αἰλιος F. 3. μέρη F. 5. συλαῖος D. 7. ἐπεὶ μοιχ. — τῷ] τὸ F. 9. ἐπελθόντες codd., Cor. corr. 10. τὴν τε συήνην ἐφθασαν Dh. 11. καὶ ἠνδραποδίσαντο (sic) διὰ τὸ αἰφνίδιον C. 12. δὲ om. codd., exc. F. 13. δὲ aster. incl. Cor., nec ferri potest. 15. Inde a verbo πρῶτον alia manus incipit in F. — ψέλχην μοιχ. 17. ἤρξε F. 18. μονάρχων codd., exc. s: verum viderat Cas. 21. τε om. Fsw. 22. θυροσούς C. 23. καὶ om. F. 24. συηθροίσθησαν w. 25. ἐμβᾶσαν D (sed ντας sup. σιν sec. m. add.).

γοὶ τῆς Κανδάκης, ἢ καθ' ἡμᾶς ἤρξε τῶν Αἰθιοπῶν, ἀνδρική
 τις γυνὴ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν· τούτους τε δὴ
 ζωογρία λαμβάνει ἅπαντας, ἐπιπλεύσας σχεδίαις τε καὶ ναοί, A. 1176
 καὶ καταπέμπει παραχρῆμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθὼν τε τὴν
 5 Ψέλιον αἰρεῖ· προσαριθμουμένου δὲ τοῖς ἐαλωκόσι τοῦ πληθους
 τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασι
 γενέσθαι συνέβη. ἐκ δὲ Ψέλιος ἦκεν εἰς Πρῆμιν, ἐρυμνὴν
 πόλιν, διελθὼν τοὺς θῖνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη
 στρατὸς ἐμπεσόντος ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρού-
 10 ριον αἰρεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ὤρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ'
 ἦν τὸ βασίλειον τῆς Κανδάκης, καὶ ἦν ἑνταῦθα υἱὸς αὐτῆς·
 καὶ αὐτὴ δ' ἐν τινὶ πλησίον ἴδρυτο χωρίῳ. πρεσβευσαμένης δὲ
 περὶ φιλίας καὶ ἀποδόσεως τοὺς ἐκ Συήνης αἰχμαλώτους καὶ
 τοὺς ἀνδριάντας, ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φρυγόντος
 15 τοῦ παιδός, καὶ κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀναστρέ-
 φει πάλιν εἰς τοῦπίσω μετὰ τῶν λαφύρων, δύσοδα κρίνας τὰ
 προσωτέρω· τὴν δὲ Πρῆμιν τεγίσσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβα-
 λῶν καὶ τροφὴν δυεῖν ἐνιαυτῶν τετρακοσίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν
 εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφροπό- C. 821
 20 λησε, χιλίους δὲ Καίσαρι ἐπεμψε νεωστὶ ἐκ Κατάρων ἤκοντι,
 τοὺς δὲ νόσοι διεγράσαντο. ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκη πολ-
 λαῖς ἐπὶ τὴν φρουρὰν ἐπῆλθε· Πετρώνιος δ' ἐξεβοήθησε καὶ
 φθάνει προσελθὼν εἰς τὸ φρούριον, καὶ πλείοσι παρασκευαῖς
 ἐξασφαλισάμενος τὸν τόπον, πρεσβευσαμένων, ἐκέλευσεν ὡς Καί-
 25 σαρα πρεσβεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, ὅστις εἶη Καί-
 σαρ καὶ ὅπη βαδιστίον εἶη παρ' αὐτόν, ἔδωκε τοὺς παραπέμ-
 ψοντας· καὶ ἦκον εἰς Σάμον, ἑνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος
 καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προῖέναι, Τιβέριον εἰς Ἀρ-
 30 μενίαν στέλλοντος. πάντων δὲ τυχόντων, ὧν εἰδέοντο, ἀφήκεν
 αὐτοῖς καὶ τοὺς φόρους, οὓς ἐπέστησε.

3. ἐπιπλεύσασα F. 5. ψέλιον μοx. — δὴ] δὴ C. 7. ψέλιος ald.
 — πρῆμιν F το πρῆμιν hi, sed s sup. η add. 17. πρῆμιν F πρῆμιν το
 πρῆμιν i. 20. καντάρων DF. 21. κανδάκη μυριάσι μοx. 23. προσ-
 εισελθὼν C προσελθὼν D (sed ei inter o et σ sec. m. add.) προεισελθὼν
 codd. fell., exc. F, edd. 24. δ' ἐκέλευσεν ald. 25. οὐκ εἶναι D (c corr.
 sec. m.: antea fuerat scriptum εἰδέναι) h. 27. ἦκεν codd., exc. μοx.

CAPUT II.

1. Πολλὰ δ' εἴρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τὰ τούτων. ὡς δ' εἶπειν, τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρακείμενα τῇ δυσκράτῳ καὶ ἀοικήτῳ διὰ καῦμα ἢ ψῦχος ἀνάγκη ἀποτεύγματα 5 εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα καὶ τῆς πρὸς τὰς χρείας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας. κακόβιοι τε δὴ καὶ γυμνήτες εἰσι τὰ πολλὰ καὶ νομάδες· τὰ τε βοσκήματα αὐτοῖς ἐστί μικρά, πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βόες· καὶ κύνες μικροί, τραχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. τάχα δὲ καὶ τοὺς 10 Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυίας ὑπενόησαν καὶ ἀνέπλασαν· ἰωρακῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν.

2. Ζῶσί τ' ἀπὸ κέγγρον καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν †αὐτοῖς ἔστιν· ἔλαιον δὲ βούτυρον καὶ στέαρ· οὐδ' 15 A. 1177 ἀρόδρα ἔχουσι πλην φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται καὶ κλωνας ἀπαλοὺς καὶ λωτὸν καὶ καλάμου ῥίζαν· κρέασι δὲ χρῶνται καὶ αἵματι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ. σέβονται δ' ὡς θεοὺς τοὺς βασιλέας, κατακλείστους ὄντας καὶ οἰκουροὺς τὸ πλεόν. ἔστι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βα- 20

3. καὶ τὰ] καὶ κατὰ F. 4. ὡς δ'] ὡστ' F. — καὶ ante τὰ ἄκρα add. edd. 8. τε] δὲ F. 10. ταχεῖς Eo Cor. — Post μάχιμοι in ald. adiciuntur haec: οἰκοῦντες μικροὶ ὄντες. Quae cum a Cas. iam uncinis essent inclusa, Cor. recte omisit. 11. ἐπενόησαν edd. 14. τ'] δ' edd. 15. ἔστιν om. x ἔστι δὲ ἔλαιον καὶ βούτυρον κτλ. ald. Totum locum sic mutavit Cor.: ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν αὐτοῖς ἔστιν. ἀντὶ δὲ ἔλαιου βούτυρον κτλ. Potuit vel simplicius scribere ἀντ' ἔλαιου δὲ βούτυρον κτλ.: sed nimise audaciae est eicere ποιοῦσιν. Quod retinentes Letr. et Grosk. varie refingere conati sunt locum, Coraem in eo secuti, quod ἀντὶ ἔλαιου a Strabone scriptum esse putarunt; idque commendatur locis similibus III, 155, XVI, 781. Equidem crediderim potius negationem excidisse atque ita fere scribendum esse — ποιοῦσιν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔλαιον, βούτυρον δὲ κτλ. Si pronomen suo loco relinquitur, αὐτοῖς scribendum erit cum Grosk. — στήρ F. 19. στέοντα F.

- σίλειον ἢ Μερόη, πόλις ὁμώνυμος τῇ νῆσῳ· τὴν δὲ νῆσον θυραιοειδῆ φασὶ τὸ σχῆμα, τὸ τε μέγεθος τάχα πρὸς ὑπερβολὴν εἴρηται μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων, εὖρος δὲ χιλίων. ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ ὄρη συχνὰ καὶ δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' οἱ
- 5 μὲν νομάδες, οἱ δὲ θηρασκευτοί, οἱ δὲ γεωργοί· ἔστι δὲ καὶ χαλκωρυχεῖα καὶ σιδηρουρυγεῖα καὶ χρυσεῖα καὶ λίθων γίνη πολυτελῶν· περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης θισὶ μεγάλοις, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν, ἄνωθεν δ' ἐκ νότου ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀσταπό-
- 10 δος καὶ τοῦ Ἀστασόβα· πρὸς ἄρκτον δ' ἡ ἐφεξῆς ὕψις τοῦ Νεῖλου καὶ μέχρι Αἰγύπτου κατὰ τὴν λεχθεῖσαν πρότερον σχολιότητα τοῦ ποταμοῦ. ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ οἰκίσεις ἐκ φοινικίων σχιζῶν †διαπλεκόμεναι τοίχων ἢ πλίνθων· ὄρνυκοὶ δὲ ἄλλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἄραβι· πλεονάζει δὲ τῶν φυντῶν ὁ τε
- 15 φοῖνιξ καὶ ἡ περσεῖα καὶ ὁ ἔβενος καὶ ἡ κερατία· θήρα δὲ καὶ ἔλεφάντων ἔστι καὶ λέοντων καὶ παρδάλεων· εἰσὶ δὲ καὶ δράκοντες οἱ ἔλεφαντομάχοι καὶ ἄλλα θηρία πλείω· καταφεύγει γὰρ ἀπὸ τῶν ἐμπυροτέρων καὶ ἀνχηροτέρων ἐπὶ τὰ ὑδρηλά καὶ ἐλώδη.
- 20 3. Ὑπάρκειται δὲ τῆς Μερόης ἡ *τε* Ψεβῶ, λίμνη μεγάλη νῆσον ἔχουσα οἰκουμένην ἰκανῶς. συμβαίνει δὲ τοῦ Νεῖλου τῇ

C. 822

1. ἡ Μερόης πόλις ὁμώνυμος κτλ. Cas. — θυραιοειδῆ CD (hic corr. sec. m.) s. 2. τε] δὲ edd. inde a Xyl. — τάχα] ταῦτα E. 3. χιλία CDEHίωx. 4. ἴχη F. — ἡ νῆσος] ἡ μερόη E ἡ νῆσος om. codd., exc. F, edd. — συχνὰ καὶ ὄρη codd. edd. — ἄλλη D, sed sec. m. corr. 5. χαλκωρύχια CDEFHx. 6. σιδηρουρυγία CDFh. — χρυσία CDEFh. — πολυτελῆ E. — Post πολυτελῶν Grosk. censet παντοδαπὰ recipiendum esse e Diod. I, 33, ubi simillima est Meroëis descriptio. 9. ἀσταβόρα codd., exc. F: cf. p. 786. *]1. καὶ aster. incl. Cor. 12. φοινικίων D (κιν sec. m. supra add.) F. 13. Pro διαπλεκόμεναι Grosk. recte, ut opinor, censet scribendum esse διαπλεκόμενων. — καὶ τοίχων ἐκ πλίνθων μοx Cor.: mihi potius τοίχων videtur eiiciendum esse. 15. φοῖνιξ F. — περσεῖα F. — καὶ κερατία codd., exc. μοx. — καὶ post δὲ om. F. 18. ἐμπυροτέρων codd., exc. Eh. 20. τε recte delendum censuit Cor. — ψέβω F ψεβῶς codd. rell.: correxi de conii. Salm. (v. Exerc. Plin. p. 269) coll. Steph. s. v. et Theophr. de Lapid. 396; A ortum ex A male repetito. — μεγάλην F.

μὲν δυσμικὴν παραποταμίαν ἔχόντων τῶν Λιβύων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιοπίων, παρὰ μέρος αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν κήσων καὶ τῆς ποταμίας, ἐξελαντομένων τῶν ἐτέρων καὶ παραχωρούντων τοῖς κρείττοσι γενομένοις. χρῶνται δὲ καὶ τόξοις Αἰθιοπίες τετραπήχεσι ξυλίνοις πεπυρακτωμένοις· ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούτων· οἱ δὲ γυμνήτες εἰσιν, οἳ καὶ περιέζονται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐσφῆ. θεὸν δὲ νομίζουσι τὸν μὲν ἀθάνατον (τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν 10

- A. 1178 πάντων), τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ βασιλικούς θεοὺς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινούς ἀπάντων * μὲν * σωτήρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυμένη τινὲς καὶ ἄθροι νομίζονται· οὗς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασιν ἐχθαίρειν καὶ κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν προσίδωσιν ἀνίσχοντα, ὡς καιόντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, καταφεύγειν τε εἰς τὰ ἔλη. οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡρακλέα καὶ Πάνα καὶ Ἴσιν σέβονται πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ θεῷ. τοὺς δὲ νεκρούς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ 20 δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον· τινὲς δὲ ἐν κροαμίαις σωροῖς κατορύττουσι κύκλω τῶν ἱερῶν, ὄρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι καὶ πάντων ἀγιστεύουσι μάλιστα. βασιλέας τε καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείας ἢ πλούτη. ἐν δὲ τῇ Μερόῃ κυριωτάτην τάξιν ἐπέιχον 25 οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἳ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἄγγελον καὶ καθίστασαν ἀντ' αὐτοῦ
- C. 823 ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσέ τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου ὁ χρυσοῦς νεῶς ἐστὶ, καὶ τοὺς ἱερέας ἀποσφάζας πάντας. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὃς γὰρ ἂν τῶν βασιλέων πηρωθῆ μέρος τι τοῦ σώματος 30

2. αὐτῶν — τῆς om. C. 8. οἳ καὶ] ἢ καὶ codd., exc. EFh. 13. μὲν om. x Cor., recte. 16. ἐχθαίρειν F. 17. ὡς] καὶ x. 19. πάντα D. — ἴσιν Dh. 21. ὕαλλον F. — σωροῖς Dh. 22. τῶν] τῶν C. 24. ἀνδρείας Foxk ἀνδρείας codd. rell. edd. 25. πλούτου codd. edd. 26. εἶγε F. 27. ἄγγελον et ἀντ' αὐτοῦ om. E. 30. τοῦτο τὸ ἔθος F.

ὀπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσι οἱ συνόντες αὐτῶ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλείως ἐστὶ πλείστη παρ' αὐτῶν. περὶ μὲν Αἰθιοπίων ἀρκέσει ταῦτα.

- 5 4. Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βύβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον καὶ παρ' Αἰθίοψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν, καὶ ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συγκόμορον· σύκῳ γὰρ ἴσκειν· ἀτιμον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον καὶ ὁμοίον τι πεπέρει τράχημα, μικρῶ αὐτοῦ μεῖζον. ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νεῖλω πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χαρκατῆρα ἔχοντες ἴδιον καὶ ἐπιχώριον, γνωριμώτατοι δὲ ὁ τε ὀξύρυγχος καὶ ὁ λεπιδωτὸς καὶ λάτος A. 1179
- 15 καὶ ἀλάβης καὶ κορακίτης καὶ χοῖρος καὶ φαργώριος, ὃν καὶ φάγγρον καλοῦσιν, ἔτι σίλουρος, κιθαρός, θρίσσα, κιστρύς, λύχνος, φῦσα, βούς· ὄστρακίων δὲ κοχλίας μεγάλοι, φωνὴν ὀλολυγόσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι· ζῶα [δ'] ἐπιχώρια καὶ ὁ ἰχθυῶν καὶ ἡ ἀσπίς ἡ Αἰγυπτία, ἴδιόν τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν
- 20 ἄλλοις· διτιτὴ δ' ἐστίν, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὄξυθανατωτέρα, ἡ δ' ἐγγὺς ὀργυιᾶς, ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ τὰ Θηριακὰ γράψας εἶρηκε· καὶ τῶν ὀρνέων ἴβις καὶ ἰεραξ ὁ Αἰγύπτιος, ἡμερος παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ αἴλουρος· καὶ ὁ νυκτικό-

6. κηβώριον CDh. 7. βύβλος C¹poxx edd. — γὰρ om. E. — περσεία F. 10. συγκόμορον Eo. 11. καὶ ante ὁμοίον om. E (?) edd. — τι] τῆ CDh¹ τῶ codd. rell., exc. F, edd. 12. πίπερι codd., exc. CE. — αὐτῶν C¹ αὐτὸ D (sed sec. m. in αὐτῶν mut.) x. 14. ὁ τε om. E. — ὀξύρυγχος C. — ὁ λάτος ox. 15. φαργάνιος D (sed v in p sec. m. mut.) h. 17. ὄστρακίων δὲ λύχνος φύσα βούς κοχλίας E ὄστρακίων δὲ λύχνος φύσα (φύσσα F) βούς κοχλίας codd. rell. edd.: Cor. vero, cum δὲ λύχνος praefer hunc locum nusquam inveniatur inter piscium nomina, δὲ restituendum pisciumque nomina ante ὄστρακίων collocanda esse recte intellexit. — ὀλολυγούσιν codd., exc. E: Tzsch. corr. de conl. Salm. ad Solin. p. 942. 18. δ' om. codd.: Cor. add. 19. καὶ ἡ αἰγυπτία F. — ἴδιον δὲ τι codd., exc. E, edd. — παρὰ τοῖς E. 20. καὶ om. F. 23. γὰρ ante παρὰ add. codd., exc. E, edd. — παρὰ τοῖς E^h. — ἡ] ὁ Cx Cor.

ραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ αὐτοῦ μέγεθος ἴσχει
καὶ φθέγγεται βαρύν, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολιοῦ μέγεθος καὶ
φθογγὴ διάφορος· ἡμερώτατον δ' ἡ ἴβρις, πελαργώδης μὲν κατὰ
σχῆμα καὶ μέγεθος, διττὴ δὲ τὴν χροάν, ἡ μὲν πελαργώδης, ἡ
δὲ ὄλη μίλαινα· μιστὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίδος ἐν Ἀλεξαν- 5
δρείᾳ, πῆ μὲν χρησίμως, πῆ δ' οὐ χρησίμως· χρησίμως μὲν,
ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεωπωλίοις καὶ τοῖς
ὄσποαλίοις ἀποκαθάρματα· δυσχερέστως δέ, ὅτι παμφάγον
καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκόλως ἀπειρογόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν
καὶ τῶν ἀλλοτριῶν μολυσμοῦ παντός.

5. Ἀληθὴς δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου καὶ ἐστὶν Αἰγυπτιακὸν τὸ
τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς τὴν ἀρ-
C. 824 τοποιάν τοῖς ποσί. καὶ οἱ κάκις δὲ ἰδιὸν τι ἄρτου γένος, στα-
τικὸν κοιλίας, καὶ τὸ κῖκι καρπὸς τις σπειρόμενός ἐν ἀρούραις,
15 εἷς οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται εἰς μὲν λύχρον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας
σχεδόν τι πᾶσιν, εἰς ἄλειμμα δὲ τοῖς πεπεσιτέροις καὶ ἐργατι-
κωτέροις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξί· καὶ τὰ κόνκινα δὲ πλέγ-
ματα Αἰγυπτιακά ἐστι, φυτοῦ τινος, ὅμοια τοῖς σχοινοῖς ἢ
φροινικίνοις. τὸ δὲ ζύθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις,
κοινὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς, καὶ παρ' ἐκάστοις δὲ αἱ σκευασίαι διά- 20
A. 1180 φοροί. καὶ τοῦτο δὲ τῶν μάλιστα ζηλουμένων παρ' αὐτοῖς τὸ
πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδιά καὶ τὸ περιτέμνειν καὶ τὰ

1. ἰδιότροπος F. 2. κολιοῦ C. 3. φθογγὴν διάφορον edd. —
ἡ ἴβρις codd., exc. D, edd. 4. διτταὶ E. 5. ὄλη om. C. 7. κρεω-
πωλείς μοx edd. 8. ὄσποαλίας E (prior tamen verbi pars deleta) ald.
ὄσποαλείς codd. rell.: Cas. corr. 9. καθαρῶν E. 11. τὸ Ἡρ.] τοῦ
Ἡρ. CDFh, unde fortasse scribendum est τὸ τοῦ Ἡρ. 12. στέας D (sec. m.
mut. in σταῖς) F σταῖς h idemque est ap. Herod. II, 36. 13. οἱ κά-
κις E. Ceterum cum hoc uno loco inveniatur hoc nomen, corruptum
esse iudicat Dindorf. (v. Steph. Thes. s. v.) et κυλλάστεις restituendum,
quod panis Aegyptii genus a compluribus auctoribus commemoratur.
14. κῖκι E. 17. κόνκινα E. Scribendum videtur sive κόνκινα, quod
censet Cas. coll. Hesych. s. v. Κοῖκις et Polluc. X, 179, sive potius κού-
κινα, quod vult Salmas. (v. Exerc. Plin. p. 574) coll. Peripl. mar. erythr.
p. 19. Theophr. Hist. pl. IV, 2. Plin. Hist. N. XIII, 9 s. 18. 19. ζύθος
codd., exc. Ew. — ἰδίως] ὁμοίως E. 20. δὲ om. E. 21. ζητου-
μένων E. 22. τέμνειν Dhí.

θήλα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δ' εἰσὶν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέκαθεν, καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ. φησὶ δ' Ἀριστόβουλος, ἐκ τῆς θαλάττης μηδὲν ἀνατρέχειν ὕψον εἰς τὸν Νεῖλον πλὴν κεστρέως καὶ θρίσσης
 5 καὶ δελφίνος διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφίνας διὰ τὸ κρεῖττους εἶναι, τοὺς δὲ κεστρέας τῷ παραπέμπεσθαι ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν κατὰ τινα οἰκείωσιν φυσικῇ· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, στρογγύλων ὄντων καὶ ἔχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον τοῖς θη-
 10 ρίοις· ἀναθεῖν μὲν οὖν ἕαρος τοὺς κεστρέας γόνον ἔχοντας, μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος καταβαίνειν τεξομένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἄλωσις αὐτῶν γίνεται περιπεπτόντων τοῖς φράγμασιν ἀθρόον· τοιαύτην δὲ τινα εἰκάζειν ἐστὶ καὶ περὶ τῆς θρίσσης αἰτίαν. ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

15 CAPUT III.

1. Περὶ δὲ Λιβύης ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ λείπεται μέρος τῆς συμπάσης γεωγραφίας. εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον πολλὰ καὶ περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ὄσα καίρια προσνομηστέον, προστιθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα πρότερον. οἱ μὲν οὖν πρὸς
 20 τὰς ἡπειρούς τὴν οἰκουμένην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῆ τὸ εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτο δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτου εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης ἢ Λιβύη, ὥστε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῇ Ἀσίᾳ·
 25 τάχα δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐστὶ, κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ πολλῶ τινι· ἔρημος γάρ ἐστιν ἢ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ τῆς παρωκεανίτιδος, κατοικίαις δὲ κατὰστικτός ἐστι μικραῖς,

2. τὸ] τὰ C. 5. μὲν γὰρ D sed γὰρ sec. m. deletum. 6. τῷ] τὸ E. 13. ἀθρόων Dh Cor. hand incommode: cf. XV, 725. 16. ἐξῆς λέγωμεν E. 17. γεωμετρίας CDEF. 18. καὶ ante περὶ om. moxx edd. — καὶ ante τῶν om. edd. inde a Cas. 19. προσθέντας codd., exc. F, edd. 20. ἀνίσως F. 21. ἴσα EF. — τοσοῦτον moxx edd. 23. Inter Εὐρώπης et οὐκ complures voces erasae sunt in D, inde etiam in h inter haec verba aliquid spatii vacuum est relictum. 25. ἐστιν om. E. 26. πολλαῖς primum scriptum in E, sed eo expuncto in marg. pr. m. add. μικραῖς.

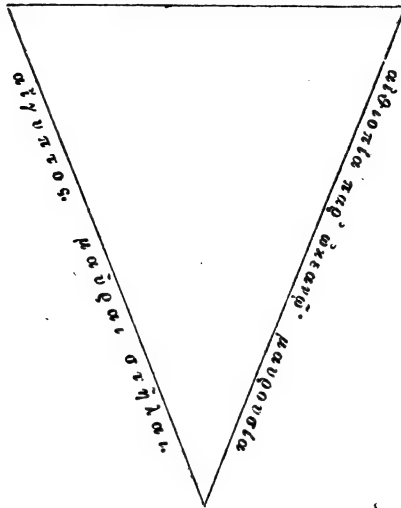
καὶ σποράσι καὶ νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις· πρὸς δὲ τῇ ἐρημίᾳ
καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελάνει καὶ ἐκ τῆς δυναμένης οἰκεῖσθαι·

C. 825 πολὺ δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπιλαμβάνει ζώης. ἡ μέντοι
καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖται πᾶσα παραλία ἢ μεταξὺ Νεί-
λον καὶ Στηλῶν, καὶ μάλιστα ἡ ὑπὸ Καρχηδονίοις γενομένη· 5

A. 1181 ἀνδραῖα δὲ τινες κἀνταῦθα παρεμπίπτουσιν, οἷα περὶ τε τὰς
Σύρτις καὶ τὰς Μαμαρίδας καὶ τὸν Καταβαθμὸν. ἔστι δὲ
ὀρθογωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἂν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοή-
σειε, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν τὴν ἀπὸ τῆς Αἰ-
γύπτου καὶ Νείλου μέχρι Μαυρονσίας καὶ Στηλῶν, πρὸς ὀρθὰς 10
δὲ ταύτῃ πλευράν, ἣν ὁ Νεῖλος ποιῶι μέχρι Αἰθιοπίας, προσ-
εμβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὠκεανοῦ, τὴν δ' ὑποτίθενσαν τῇ ὀρθῇ

6. δέ] τέ codd., exc. E, edd. — οἷα αἰ περὶ F (?) edd. 8. Ad
hunc locum in Dghuz appicta est Africae figura in hunc fere modum:

νεῖλος. αἰθιοπία. ὠκεανὸς

Intra triangulum scripta sunt haec: *λεβύης σχῆμα ὀρθογώνιον*: similis
figura in E appicta est, sed angulo recto. Ceterum scribendum erat
μαῦροι. στηλα. — ἐν om. F. 10. πρὸς ὀρθὴν ald. quod sane com-
modius est. 11. πλευρὰς ποκ. — προσεμβαλλόντων sed ὀ sup. q
appositum.

τὴν παρωικασίτην ἅπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιοπίων καὶ Μαυρου-
 σίων. τὸ μὲν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχή-
 ματος, ἤδη πως ὑποπίπτον τῇ διακεκαυμένη, λέγομεν ἐξ εἰκα-
 σμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον πλάτος τῆς
 5 χώρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέντοι τοσοῦτον ἐν τοῖς πρόσθεν
 λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Μερὴν τὸ βασιλεῖον
 τῶν Αἰθιοπίων πρὸς νότον ἴστυ στάδιοί εἰσι περὶ μυρίους,
 ἐκείθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς διακεκαυμένης καὶ
 τῆς οἰκουμένης ἄλλοι τρισχίλιοι· τὸ γοῦν αὐτὸ θετέον τὸ μέγι-
 10 στον πλάτος τῆς Λιβύης, μυρίους καὶ τρισχιλίους ἢ τετρακισχι-
 λίους σταδίους, μῆκος δὲ μικρῷ ἕλαττον ἢ διπλάσιον. τὰ καθ'
 ὄλον μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ λεκτέον, ἀρξα-
 μένοις ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν καὶ τῶν ἐπιφανεσιτέρων.

2. Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
 15 λεγόμενοι, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐπιχωρίων,
 Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὐδαιμον, ἀντίπορθμον τῇ Ἰβηρίᾳ.
 κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ τὰς Στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθ-
 μός ἐστι, περὶ οὗ πολλὰ εἴρηται. ἔξω δὲ προειλθόντι τοῦ
 κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι
 20 ὄρος ἐστίν, ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνας Ἄτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρ-
 βαροι δὲ Λύριν. ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἐκκαίται τις ὕστατος
 πρὸς δύσιν τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώτεις λεγόμεναι· πλησίον δὲ
 καὶ πολίχθιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης, ὅπερ Τρίγγα καλοῦ-
 σιν οἱ βάρβαροι, Λύγγα δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρα-
 25 τοσθένης δὲ Λίξον· κείται δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδείροις ἐν
 διάρματι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἐκάτερα διέχει τοῦ κατὰ

1. παρωικασίτην C. 2. αὐτὴν om. Dh Cor. 4. ἂν ante πλά-
 τος add. ald. 6. ἐξ om. C. 9. στάδιοι ἄλλοι F. — τοῦτ' οὖν
 αὐτὸ Cor. 15. Μαῦροι — ἐπιχωρίων post εὐδαιμον collocant codd.
 edd. 17. ἡρακλείας E. 18. δε] δη CD (e corr. sec. m.) Fh.
 21. ἐντεῦθεν πρόπους E. 22. τῆς Μαυρουσίας om. E. 23. τρίγγα E
 Τίγγα edd.: quod commendabilius videatur, sed in nomine barbaro ne-
 que aliunde noto nihil audendum est. 24. λύγγα E Λύγγα edd.: sed
 u ubique servant codd. in hoc nomine ac tuetur Steph. s. v. Λύγξ, eodem
 Artemidoro auctore allato. — ὁ om. Epoxh edd. — προσηγόρευκεν
 Dh. 25. λήξον D (e corr. sec. m.) hi. — κείται F. — ἀντίπορθ-
 μος E.

τὰς Στήλας πορθμῶν· πρὸς νότον δὲ τῇ Αἴψῳ καὶ ταῖς Κώ-
 C. 826 τεισι παράκειται κόλπος, Ἐμπορικὸς καλούμενος, ἔχων Φοινικι-
 A. 1182 κὰς ἔμπορικὰς κατοικίας. ἔστι μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῷ
 κόλπῳ τούτῳ παραλία κολπώδης, ὑπεξαιρουμένην δὲ τοὺς κόλ-
 5 πους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδές, ὃ ὑπέ-
 γραφα, νοεῖσθαι μᾶλλον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἕω
 λαμβάνουσα τὴν ἀΐξιν ἢ ἡπειρος. τὸ δ' ὄρος διὰ μέσης ἐκτε-
 νόμενον τῆς Μαυρουσίας τὸ ἀπὸ τῶν Κώττων μέχρι καὶ Σέρ-
 10 ττων οἰκεῖται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῷ κατ' ἀρχὰς
 μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσίων, ἐν βάθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ
 μεγίστου τῶν Λιβυκῶν ἔθνῶν, οἱ Γαίτουλοι λέγονται.

3. Πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ τῇ ἐκτὸς
 προσεφύεσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὀφέλα περι-
 15 πλου· περὶ ὧν ἐμνήσθημέν που καὶ πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέ-
 γομεν, συγγνώμῃ αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἕαν που βια-
 σθῶμεν ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτο, φερόντες τὸ πάντα σιγῇ πα-
 20 ραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. φασὶ δ' οὖν
 τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἰσω δεχόμενον τὴν θά-
 λατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων, προκείμε-
 20 νον δὲ τούτου ταπεινὸν καὶ ὀμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους
 βωμόν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαι φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἐν
 δὲ δὴ τι τῶν πλασμάτων νομίζω τοῦτο. ἐγγὺς δὲ τούτῳ τὸ
 ἐν τοῖς ἐξῆς κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, αἷς
 ἐρήμονος εἶναι νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων, αἷς

1. λήξῃ C. 2. κόλπος παράκειται ποx. — ἔχων C. — φοινικὰς Fw. 3. σύνεγγυς F. 5. κατὰ σχῆμα C. 8. τῶν om. E. καὶ om. edd. 11. χέτουλοι F γετούλοι E γέτουλοι codd. rell.: de accentu nominis cf. Eust. ad Dion. Perieg. 215. 13. Ὀφέλα] ὄφρουα ald. Ophellas, Cyrenaeorum tyrannus Agathocli aequalis, commemoratur quidem a scriptoribus compluribus (praesertim a Diod. XVIII, 21; XX, 40—42), sed nullus eius περιπλους: propterea Tyrwh. coniecit scribendum esse Ἀπέλλα, cuius περιπλους laudatur a Marciano Heracleota p. 63 Huds.: qua de re difficile est certi aliquid affirmare, v. Letr. not. ad h. l. 14. δὴ που m edd. 16. τοιοῦτον edd. 17. πληροῦν codd., exc. E qui verum servavit, a Tyrwh. coniectura restitutum. 20. Ἡρακλέος E. 21. τῶν πλημμυρίδων E. 22. δὲ] μὲν ποx edd. — τοῦτο Dk τούτου x edd. 24. τριακοσίων] τῶν F.

οὐ Φαρούσιοι καὶ οἱ Νιγηῖται ἐξεπάρθησαν· διέχει δὲ τούτους τῆς Λυγγός φασιν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

4. Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν πλὴν ὀλίγης ἐρήμου καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγηῖσθαι παρὰ
 5 πάντων ὁμολογεῖται. μεγαλόδενδρός τε καὶ πολυδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ καὶ πάμφορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τραπέζας ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ. τοὺς δὲ ποταμοὺς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους καὶ ἄλλα γένη ζῴων ἐμφορῇ τοῖς ἐν τῷ Νεῖλω· τινὲς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νεῖλου πηγὰς
 10 πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. ἐν ποταμῶ δέ τινι γενναῖσθαι βδέλλας ἐπταπῆχεις, κατατετρημένα ἐχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνέουσι. καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτος, βέτρυν πηγμαῖον πως ἀποδιδούσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ
 15 πᾶσα καὶ λάχανον ἴνεαρὸν καὶ δρακόντιον, οἱ δὲ τῶν σταφυλίων καυλοὶ καὶ ἵππομαράθου καὶ σκολύμων δωδεκαπῆχεις, τὸ δὲ πάχος παλαιστῶν τεττάρων· καὶ δρακόντων δὲ καὶ ἐλεφάντων καὶ δορκάδων καὶ βουβάλων καὶ τῶν παραπλησίων ζῴων, λέοντων τε καὶ παρθάλεων, παντοδαπὴ τροφὸς ἢ χώρα
 20 ἐστὶ. φέρει δὲ καὶ γαλαῖς αἰλούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ῥύγχη προπέπτωκε μᾶλλον, πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος, περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἴρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν προσετρεχθεὶς τῇ Αἰβικῇ παραλία καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεστόν τινα τούτων ἀλιτενῆ δρυμόν, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς
 25 δένδροις, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους καὶ ἐπεχόντων μαστόν· γελᾶν οὖν ὄρων βαρυνμάστους, ἐνίους δὲ

C. 827

A. 1183

1. φαρούσιοι E. — νιγηῖται D νιγηῖται codd. rell., exc. Ek.
 2. λυγγός ποταμ. edd. 3. εἶναι] ἔχειν E. 4. κεχορηγηῖσθαι D (κε sup. και sec. m. add.) κεχορηγείσθαι For χορηγείσθαι hpx. 11. τινε] τε F. — κατατετρημένα CDhs. 12. βράγχια Epit. 14. πως ἀποδιδούσα] προσαποδιδούσα Cor. 15. ἴνεαρὸν] ἄρον Cor. idque haud dubie scripserat Strabo, sed excidisse nonnulla videntur inter hoc verbum et λάχανον, quibus plantarum illarum magnitudo indicaretur; eo enim ducunt quae subiiciuntur: neque sufficient quae inserenda censuit Grosk. οἶον τὸ. — δρακόντιον ald. 17. πολλοστῶ Dhi. — δε και] τε και EF. 20. γαλαῖς EF. 21. πιθήκων F. 23. και ἴδοι om. E. 26. ὑπεχόντων ποταμ. — και ante γελᾶν add. ald.

φαλακρούς, τοὺς δὲ κηλήτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίγη.

5. Ὑπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἕξω θαλάττῃ ἢ τῶν ἐσπερίων καλουμένων Αἰθιοπῶν χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλεόν. ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλεις φησὶν Ἰφικράτης γενναῖσθαι 5 καὶ ἐλέφαντας καὶ τοὺς καλουμένους ῥίζεις, οἱ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορφήν, κατὰ δὲ τὴν διαίταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν εἰκόμασι· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πῶλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι, αἰμάξαντας δὲ φεύγειν, 10 ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ', ἐπειδὴν ἴδωσιν ἡμαγμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα νεκροφάγειν. Βόγον δέ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἐσπερίους Αἰθιοπίας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χω- 15 ροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἑμπερῆ μεγέθη.

6. Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θαλάτταν πλέουσιν ἀπὸ Λυγγὸς πόλις ἐστὶ Ζῆλις καὶ †Τίγα, εἶτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα καὶ τὸ ὑπερκείμενον ὄρος ὄνομα Ἀβύλη, πολέσθηρον καὶ μεγαλόδεδρον. τοῦ δὲ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μήκος 20

I. τοὺς θε] καὶ ald. 5. Ἰφικράτης scriptor cum nusquam commemoretur, Cor. scripsit Ἰφικράτης, quem Strabo VII, 311 et XI, 504 laudat auctorem de locis quidem Pontum Euxinum adjacentibus; Amisenusque fuisse traditur in Lucian. Macrobiis c. 22. Alius Hypsicratis Phoenicis meminit Tatianus p. 128, cumque res Phoenicum lingua Phoenicia scripsisse narrat: qui ut potuerit de his locis agere in opere suo, dubium tamen est, nam Straboni innotuerit: cavendum igitur, ne temere nomen illud recipiatur. 7. τὴν ante διαίταν om. E. 9. ὥστε] οἷς γε Cor. 10. πῶλοις C. 11. αἰμαγμένους CD (ou e corr. sec. m., qua etiam η sup. αἰ additum est) ω ἡμαγμένους μοσχ. 15. χωρεῖν Εοσχ Cor. 17. ἐκτὸς codd., exc. F, sed γρ. ἐντὸς additum est in marg. ω, unde Cas. recepit. — λυγὸς h. λυγὸς μοσχ edd. 18. ζῆλις F ζῆλος Steph. s. v., allato Strabone ipso auctore: at cf. III, 140. — Τίγα cum corruptum esse recte iudicasset Grosk., Τίγξ reposuit coll. p. 825 extr. paulo audacius: equidem crediderim Strabonem Τίγγις scripsisse hic ut III, 140, e quo facillime nasci potuisse illam scripturam satis liquet. 19. ἀβήλη οα ἀβύλη Dhi edd.: v. ad III, 170. 20. τὰς om. E. — μὲν om. E.

λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ
 τὸν Ἐλέφαντα ἐξήκοντα. εἰσπλεύσαντι δ' ἐξῆς πόλεις τε καὶ
 ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολοχὰθ ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει τὴν Μω-
 ρουαίων καὶ τὴν Μασσαιουλίων γῆν. † καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα
 5 μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ καὶ Μεταγώνιον τόπος ἀνδρὸς
 καὶ λυπρός, σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων
 μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων ἐπὶ
 τοὺς ὄρους τοὺς τῶν Μασσαιουλίων στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἔστι
 δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ νέαν πον Καρχηδόνα ἐν τῇ περσείᾳ·
 10 Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ κατὰ Μασσαλίαν φησὶν· ἔστι δ' ἐκ Καρ- A. 1184
 χηδότος νέας διάγραμμα εἰς Μεταγώνιον στάδιοι τρισχίλιοι, παρά- C. 828
 πλους δὲ εἰς Μασσαλίαν ὑπὲρ ἑξακισχιλίων.

7. Οὕτω δ' εὐδαιμόνα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην οἱ
 Μωρουσίοι διατελοῦσιν ὅμως καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ χρόνου νο-
 15 μαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. καλλωπίζονται δ' ὅμως κόμης ἐμ-
 πλοκῆ καὶ πάγωνι καὶ χρυσοφορίᾳ σμῆξει τε ὀδόντων καὶ ὀν-
 χισμῶ· σπάνιόν τε ἂν ἴδοις ἀπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περι-
 πάτοις τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἀδικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν.
 μάχονται δ' ἰππόται τὸ πλεόν ἀπὸ ἄκοτος, σχοινοχαλίνοις χρω-
 20 μενοι τοῖς ἵαποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχαίρας· οἱ δὲ
 πεζοὶ τὰς τῶν ἑλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας προβάλλονται· τὰς
 δὲ τῶν λέόντων καὶ παρθάλεων καὶ ἄρκτων ἀμπέχονται καὶ ἐγκοι-
 μῶνται. σχεδὸν δέ τι καὶ οὗτοι καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασσαιούλιοι καὶ

1. ρ' καὶ κ' E. 2. τε om. E. 4. μασσαιούλων F μασσαι-
 ουλίων codd. rell., exc. EA, edd. 5. καὶ aster. incl. Cor.: sed a ne-
 mine commemoratur promontorium quod Metagonium appelletur; prae-
 terea quam incommoda sit verborum structura neminem fugit: neque
 satisfacit quod proposuit Letr. καὶ κατοικία Μεταγώνιον, aut quod ma-
 νυκτ Grogk. καὶ προσκειμένη τις κατοικία. Omnia recte procedunt, ni
 fallor, si κείται scribitur pro καλεῖται. 6. δ' ἔτι D δὲ τοι μοx. —
 καὶ om. ald. — κωταίων codd., exc. F. 7. μέχρι — Κώτεων om. hi.
 8. μασσαιούλων F μασσαιουλίων codd. rell. edd. 10. μασσαιουλίαν x.
 — ἔστιν ἐκ codd., exc. z. 12. γ F τοὺς ἑξακισχιλίους x ἑξακισχι-
 λίους μοx Cor. 14. διατελοῦσι δ' ὅμως D, sed sec. m. corr. —
 μέχρι om. C. — τοῦ δεῦρο χρόνου E. 19. τὸ πλεῖον C. 22 τῶν
 παρθάλεων F. 23. τι] τοι μοxx. — μασσαίλοιοι F μασσάλοιοι D
 μασσαίλοιοι codd. rell., exc. E, edd.

- κοινῶς Λίβυες κατὰ τὸ πλεόν ὁμοίόσκευοι εἰσι καὶ τὰ ἄλλα ἐμ-
 φερεῖς, μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὄξεσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὥστ'
 ἀπὸ ῥαβδίων οἰακίζεσθαι· περιτραχήλια δὲ ξύλινα ἢ τρίχινα, ἀφ'
 ὧν ὁ ῥντηρ ἀπήρηται· ἔνιοι δὲ καὶ χωρὶς ὀλκῆς ἔπονται ὡς
 κύνες· πέλιτη μικρὰ βυρσίη, πλατύλογχα μικρά, ἄζωστοι πλα- 5
 τύσημοι χιτῶνες, ἐπιπόρημα, ὡς ἔφην, δορὰ καὶ προθωρά-
 κιον. Φαρούσιοι δὲ καὶ Νίγηρες οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες
 πρὸς τοῖς ἰσπερίοις Αἰθίοψι καὶ τοξέουσι, καθάπερ καὶ οἱ
 Αἰθίοπες· χρώνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἄρμασι· μίσγονται
 δὲ καὶ τοῖς Μανρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς ἐρήμου σπα- 10
 νίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτέωντες τοὺς ἀσκούς
 τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς Κίρταν ἀφικνοῦνται διὰ τῶν
 τόπων ἐλωδῶν καὶ λιμνῶν. τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτι-
 κῶς οἰκεῖν φασιν ὀρύντοτας τὴν γῆν. λέγεται δὲ κἀντεῦθα
 A. 1185 τοὺς θερινοὺς ὄμβρους ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυδρίαν. 15
 εἰσίους δὲ τῶν ταύτη βαρβάρων καὶ ὄφρων καὶ ἰχθύων δοραῖς
 ἀμπεχόναίς τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι. τοὺς δὲ Μανρουσίους
 ἔνιοι φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο.
 μικρὸν μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόχχον
 κατεῖχον αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, 20
 Ἰούβας παρελαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος
 καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τῇ πατρίδι· υἱὸς δ' ἦν Ἰούβα
 τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκιπίωνος.
 Ἰούβας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον, διαδέδεκται δὲ τὴν
 ἀρχὴν υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ 25
 Κλεοπάτρας.
- C. 829 8. Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, διότι Λίξον

4. καὶ om. E. 7. φαρούσιοι E φαρούσιοι C. — νίγητες DFh.
 8. καὶ ante οἱ om. D (in hoc sec. m. add.) non edd. 10. καὶ ast.
 incl. Cor. 12. κίρταν CDh κίρταν F. 13. τρωγλοδυτικῶς E.
 14. κἀντεῦθεν E. 16. δὲ om. F. 17. Pharusios, non Maurusios
 cura Hercule ex Oriente huc venisse tradunt Plin. H. N. V, 8, Mela
 III, 10. Sall. Jug. c. 18: unde Strabonem quoque scripsisse Φαρουσίους
 haud iniuria suspicatur Letr. 19. μικρῶ Dk. — βόχχοι ἢ βόχχον ἢ
 βόχχοι codd. rell.: Cas. corr. 23. σκηπίωνος codd., exc. CF. 25. καὶ
 om. xx. 27. λίξον codd., exc. F (?) s: v. p. 825 extr.

τινά φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρουσίας τὰ ἐσπέρια
 ἀντὶ Λυγγός· Φοινικικὰς δὲ πόλεις κατεσκευασμένας παμπόλλας
 τινὰς, ὧν οὐδὲν ἰδεῖν ἔστιν ἔγχος· ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις Αἰ-
 θίοφι * τοὺς ἀέρας πλατεῖς φήσας* ταῖς τε ὄρθριναις ὄραις
 5 καὶ ταῖς δειλιναῖς παχεῖς καὶ ἀγλυώδεις εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς
 γὰρ ἐν ἀγλυώδεσι καὶ κανματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; αὐτὸς
 δὲ τούτων πολὺ χεῖρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους· μετανά-
 στας γάρ τις ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἱ τὴν ἄνυδρον νέμοιντο,
 σιτοῖντο δὲ λωτόν, πῶαν τινὰ καὶ ῥίζαν, ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο
 10 ποτοῦ. παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων·
 τοὺς δ' ἐπεὶ καὶ γαλακτοποτεῖν καὶ κρεοφαγεῖν, καίπερ ταύτο-
 κλινεῖς ὄντας. καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς
 οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν· πρὸς
 γὰρ τῇ Λυγγὶ Ἀνταίου μῆμα ἱστορεῖ καὶ σκελετὸν πηγῶν ἐξή-
 15 κορτα, ὃν Σερωάριον γυμνώσαι καὶ πάλιν ἐπιβυλεῖν γῆν. καὶ
 τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ τᾶλλα μὲν θηρία
 φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι,
 διότι τὴν ὕλην φθείρει· πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι,
 κατασκόπους προπέμποντας, καί, ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους [φεύγον-
 20 τας], φεύγειν καὶ αὐτοὺς, ἐπειδὴν δὲ τραύματα λάβωσιν, ἰκε-
 τηρίαν προτείνειν κλάδους ἢ βοτάνην ἢ κόνιν.

9. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἢ τῶν Μασαισυλίων
 ἔστιν, ἀπὸ τοῦ Μολοχὰθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσα, τε-
 λευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἣ καλεῖται [Τρητόν], ὄριον τῆς τε
 25 Μασαισυλίων καὶ τῆς Μασσυλιῶν γῆς· στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τοῦ

2. λυγγός *μοακ* Tsch. Cor. — κατεσκευασμένας *F* κατεσκευασμέ-
 νας *μοα* edd. 3. ἰδεῖν *om.* C. — ἔστιν ἰδεῖν *Dh* edd. 4. τοὺς
 ἀέρας πλατεῖς φήσας *aster. incl.* Cor. *nec ferri possunt.* — φήσας *om.* E.
 8. τὰ ἄνυδρα E. 11. κρεοφαγεῖν *CDh.* 12. ταύσιος *F* τατίσιος *w.*
 — ὁ *om.* x. — συγγραφεὺς *codd.* 14. λυγγὶ *Dμοακ* Xyl. Τυγγὶ
 Tsch. Cor., quia Antaei monumentum prope hoc oppidum fuisse tra-
 dunt Mel. I, 5, Plut. Sert. 9, Solin. 45: ad Lixum autem fuisse certa-
 men Antaei et Herculis tradit Plin. H. N. V, 1, 3. 19. φεύγοντας
om. *codd., Cor.* *add.* 20. δὲ *om.* *codd., exc.* E*δ.* — ἰκετήριον *codd.,*
Cor. *corr.* 22. ἢ *om.* *CDFh.* — μασσαισυλίων *codd., exc.* *EF,* *edd.*
 23. μολοχὰθ *DE*δ. 24. Τρητόν *om.* *codd., Cor.* *add.* *de conl.* Cas.
 25. μασσαισυλίων & μασσαισυλίων *codd. rell., exc.* *F,* *edd.* — μασ-

Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἐλάττους φα-
 σίν. ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμούς καὶ
 χώραν εὐφρῆ, τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. ἔστι δὲ
 πόλις Σίγα ἐν χίλοις σταδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ὄρων, ἢ καὶ
 βασιλειον Σόφακος· κατέσπασται δὲ τῶν· τὴν δὲ χώραν μετὰ 5
 Σόφακα κατέσχε Μασσανάσης, εἶτα Μικίφας, εἶτα καὶ οἱ ἐκεῖ-
 νον διαδεξάμενοι, καθ' ἡμᾶς δὲ Ἰούβας ὁ πατὴρ τοῦ νεωστὶ
 τελευτήσαντος Ἰούβα· κατέσπασται δὲ καὶ Ζάμα τὸ τούτου βα-
 σίλειον ὑπὸ Ῥωμαίων· μετὰ δὲ τὴν Σίγαν Θεῶν λιμῆν ἐν ἑξα-
 κοσίοις σταδίοις· εἴτ' ἄλλοι ἄσημοι τόποι. τὰ μὲν οὖν ἐν βά- 10
 θει τῆς χώρας ὄρεινὰ καὶ ἔρημα ἴσθ' ὅτε παρίσπασται, ἃ
 κατέχουσιν οἱ Γαίτουλοι μέχρι καὶ Σύρτων· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς
 θαλάττην καὶ πεδία εὐδαίμονά ἐστι καὶ πόλεις πολλαὶ καὶ πο-
 ταμοὶ καὶ λίμναι.

- C. 830 10. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθεύει, φήσας ὀλίγοις 15
 καὶ μικροῖς διαρρεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Αἰθίαν· αὐτοὺς γάρ,
 οὓς Ἀρταμίδωρος εἴρηκε, τοὺς μεταξὺ τῆς Λυγγὸς καὶ Καρχη-
 δόγος καὶ πολλοὺς εἴρηκε καὶ μεγάλους. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ
 ταῦτ' ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός·
 μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι, καθάπερ οὐδὲ τὴν 20
 Αἰθιοπίαν φασί· διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ ἀνύμων

λίβων codd. Μασσυλιαίων Cor.: v. ad II, 131. 2. τε om. E. 3. δὲ] δὴ x. 4. καὶ ast. incl. Cor., nec ferendum nisi excidisse nonnulla statuas. 5. σόφακος C σοφάκας DFhrxx σοφάκα ald. Σύφακος edd. inde a Xyl. 6. σόφακα, et o sup. ω add., C σοφάκα Dk σοφάκαν xx σοφάκα ald. Σίφακα edd. inde a Xyl. — μασσανάσης Cῖ Μασσανίσης edd. — καὶ om. xx, ast. incl. Cor. 8. Inde a syllabis τήσαντος alia incipit manus in F. 9. σίγα codd., Cor. corr. — λίμνη E. 10. τὰ μὲν οἶν βάθη E. 11. Ante ἴσθ' ὅτε excidisse nonnulla recte suspicatus est Grosk. neque displicent quae ad explendam lacunam proposuit: τινὰ δὲ καὶ οἰκήσιμα. — ἴσθ' ὅση scribendum esse commodissime conī. Cor. 12. γετούλοι E γέτουλοι codd. rell. — τὰ δὲ πρὸς E. 15. ἀληθῆς ux Cor. ἀληθῆ codd. rell., exc. E. — ἔρη x. 17. Verba τοὺς — εἴρηκε om. codd., exc. EF, edd.: inde cum hiaret oratio, varie tentatus est hic locus. 18. καὶ ante μεγάλους om. πορωx. 20. κατομβρῆσθαι C κατομβρῖσθαι F. 21. ἐκπίπτιν F.

- καὶ τὰς λίμνας τελευτάων πίμπλασθαι καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπο-
λάζειν. ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ εἶναι, τὸν γὰρ ἥλιον
ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν, τὰ δ' ἐσπέρια ξηρά, ἐκεῖ γὰρ
καταστρέφειν. ὑγρὰ γὰρ καὶ ξηρά, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθο-
5 *5* ρίαν ἢ σπάνιν λέγεται, τὰ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται
δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ
μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ
δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκῆσεις λεγόμενα, καθ' ἐκάστην τὴν
οἰκῆσιν καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὀριζόντων ἄλλα καὶ ἄλλα ἐστίν,
10 *10* ὥστ' οὐδ' ἔνεστι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ A. 1187
πλήθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρὰ, τὰ δὲ δυσμικά ξηρά. ὡς
δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοι-
αύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν, εἰ ἄρα, τὴν
τοιαύτην ἀπόφασιν. τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν
15 *15* γὰρ περιφορᾷ συνεχῆ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη
καταστροφὴ; τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. ἄλ-
λως τε παρὰ τὴν ἐνάργηιάν ἐστι, τὰ ἐσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ τῆς
Μαυρουσίας τὰ πρὸς δύσιν ξηρὰ λέγειν ἀπάντων μάλιστα· καὶ
γὰρ τὸ περιέχον εὐκρατον ἔχει καὶ πλείστων ὑδάτων εὐπορεῖ.
20 *20* εἰ δὲ τὸ καταστρέφειν τοιοῦτον εἴληπται, ὅτι ἐνταῦθα † τὰ
ὑστατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συνετείνει
πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις
τῆς οἰκουμένης τοῖς ταῦτοκλιέσι, τὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον τὸν
τῆς νυκτός, ἐπάγεισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.
25 *25* 11. Ἔστι δέ πον αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ καὶ χαλκω-

4. Ante ὑγρὰ γὰρ excidisse quaedam Grosk. suspicatur, talia fere:
ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐ πιθανῶς εἴρηκε: quae etsi commode adderentur, ne-
cessaria tamen non sunt. — γὰρ om. F. 8. τὴν om. E hic et paulo
post. 10. οὐδέν ἐστι codd., Cor. corr. 13. λέγει F λέγοιτ' edd.
— εἰ om. μοx ἄρα om. x; pro εἰ ἄρα edd. exhibent κατά γε: unde
variis coniecturis tentatus est hic locus. 15. παραφορᾷ C. — συνεχῆ C.
— τε om. E. 16. παραλλαγῆς] καταστροφῆς F. — ἴσον E. 17. ἐνέρ-
γειαν F. 19. γὰρ om. codd., exc. E. — ἔχειν codd. edd.: correxi de
sent. Letronn. — πλείστον C. — εὐπορεῖν Dhímoxx edd. 20. Ante
τὰ ὑστατα videtur excidisse κατά. 24. διαθερμαίνει E. 25. καὶ
αὐτόθι ἀσφάλτου F. — χαλκωρῆσις D χαλκωρῆσια CDE (sed ei sup.
add.) F.

- ρουχία· και σκορπίων δὲ και πτηνῶν και ἀπτέρων λέγεται πλῆθος, μεγέθει δὲ ἑπτασπονδύλων, ὁμοίως δὲ και φαλάγγια και μεγέθει και πλήθει διαφέροντα· σάυρας δὲ διπήχεις φασίν. ἐν μὲν οὖν τῇ παρορείῳ λίθους εὐρίσκεσθαι φασι τοὺς λυγνίτας και καρρηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὀστρακίων 5 και χηραμύδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἄμμωνος λό-
 C. 831 γοις εἰρήκαμεν· και δένδρον δὲ ἐστὶ μελίλωτον καλούμενον, ἐξ οὗ σκευάζουσιν οἶνον· τινὲς δ' αὐτῶν και δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν, και δύο θεριστικὰ καρποῦνται, τὰ μὲν θερινά, τὰ δ' ἑαρινά· ἐστὶ δὲ ἡ καλάμη πεντάπηχης τὸ ὕψος, πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου, τὸν δὲ καρπὸν διακοσιοκαιτετρακοντάχου ἀποδίδωσι· τοῦ δὲ ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταιρήσαντες τὴν χώραν τῷ ἔκπεσόντι στάχυϊ κατὰ τὸν θερισμὸν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θερινὸν καρπόν.
 A. 1188 διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κημιίδας ἔχοντες ἐργάζονται και 15 τᾶλλα δὲ μέρη διψθεροῦνται· καθεύδοντες δὲ περιχρίουσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις τῶν σκορπίων χάριν και παλιούροις περιδοῦσιν.

12. Ἦν δὲ τῇ παραλία ταύτῃ πόλις Ἰωὶλ ὄνομα, ἣν ἐπικτίσας Ἰούβας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ μετωνόμασε Καισαρείαν, ἔχουσα και λιμένα και πρὸ τοῦ λιμένος ἡσίον. μεταξὺ δὲ τῆς Καισαρείας και τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμὴν, ὃν Σάλ-

1. πτηνῶν τε και E. 2. ἐπτά σπονδύλων codd., exc. EF. Ceterum mirificam hanc loquendi rationem esse recte animadvertit Letr. ac valde probabiliter suspicatur post μεγέθει excidisse ὑπερβαλλόντων και coll. XV, 703 et Luc. de Dipsad. 3. — δὲ ante και om. E. 3. διαπτήχεις F. 4. παρορίῳ Dh παρωρίῳ C παρωρίῳ codd. rell., exc. E. 6. χημιίδων E χηραμύδων Dx Cor. 7. μελίτων CDhiv. 9. τὰ μὲν — ἑαρινά om. ex τὰ δ' ἑαρινά om. codd., exc. EF. 10. πενταπήχης codd., Cor. corr. 11. διακοσίῳ και τετρακοντάχου ald. διακοσιο και τετρακοντάχου F διακοσιοτεσσαρακοντάχου Epit. sxx edd. inde a Cas. 12. δεδεμέναις F. 14. γὰρ om. E. 15. Post verbum ἔχοντες folium integrum intercidit in F, ita ut desint quae leguntur inde ab ἐργάζονται usque ad συνέπρηνεν (v. p. 832). 19. δὲ] δ' ἐν edd. inde a Cas.: fortasse tamen scribendum est ἐν δὲ τῇ παραλίῳ. 20. ἰόβας E. 21. ἔχουσαν codd., exc. w, sed in D v sec. m. add.: Cor. corr. 22. τῆς om. E. — τῆς Καισαρείας] τοῦ λιμένος ποx.

δαν καλοῦσι· τοῦτο δ' ἐστὶν ὄριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούβα καὶ τῆς
 ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγένηται
 τῆς χώρας, ἅτε τῶν τεμομένων αὐτὴν πλείονων γενομένων καὶ
 τῶν Ῥωμαίων ἄλλοι ἄλλως τούτων τοῖς μὲν φίλοις χρωμένων,
 5 τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι
 συνέβαιεν ἄλλοις ἄλλα καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦν δὲ ἡ μὲν
 πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα, ἡ δὲ
 πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μασυλιέων ἀνθηροτέρα τε καὶ κα-
 τεσκευασμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη διὰ τὰ Καρχηδόνια
 10 τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλεμον· ἐκείνος
 γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτόκῃ καὶ ἀνελών, φίλον ὄντα
 Ῥωμαίων, ἐπέπλησε τὴν χώραν πόλεμον· εἶτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις
 συνέστησαν πόλεμοι, τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καίσαρι
 τῷ Θεῷ συστάς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούβας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν
 15 δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαιοῦς τε καὶ Οὐαγα καὶ
 Θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα, τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰουγούρθα, καὶ
 Ζάμα καὶ Ζίγχα καὶ πρὸς αἷς κατεπολέμησε Καῖσαρ Σκιπίωνα
 ὁ Θεός, πρὸς Ῥουσπίνῳ μὲν πρῶτον νικῶν, εἶτα πρὸς Οὐζί-
 τοις, εἶτα πρὸς Θάμφῳ καὶ τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις·
 20 πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα, ἐλευθεραὶ πόλεις· εἶλε δ' ἐξ
 ἐφόδου Καῖσαρ τὴν [Κέρκινναν] νῆσον καὶ Θέναν, πολίχνην
 ἐπιθαλαττιδίαν· τούτων πασῶν αἱ μὲν τελείως ἠφανίσθησαν,
 αἱ δ' ἡμίσπαστοι κατελείφθησαν· Φαράν δ' οἱ Σκιπίωνος ἱπ-
 πεῖς ἐνέπρησαν.

25 13. Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἢ Μασυλιέων ἐστὶ καὶ ἡ Καρχη- C. 832
 δονίων παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστὶν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ
 Μασανάσσου καὶ τῶν ἐξῆς διαδόχων βασιλείον, πόλις εὐερε-

1. Ἰόβα E. 8. μασσαιίων ποx μασσαιουλιών x μασσυλιαίων codd.
 rell. edd.: v. ad 829. 13. σκηπίωνα codd., exc. C. 15. οὐατα codd.,
 correxi de sent. Letr. coll. Ptol. IV, 3, Plut. in Mario c. 8, Plin. H. N.
 V, 4, Salust. Jug. 29 passim. 17. ζάμα codd., Xyl. corr. — ζίχα ox
 ζίγχα sz. 18. ρουσπίνον codd., Cor. corr. 20. ἐλευθέρως Dhi.
 21. Κέρκινναν om. codd., Cor. add. de Cas. conl. coll. Bell. Afric. c. 34.
 24. ἐπέπλησαν Dhi. 25. μασσυλιέων E μασσαιουλιών x μασυλιαίων x
 μασσυλιαίων codd. rell. edd. 27. μασσανάσσου ixw μασαράσου ποx
 σανάσσου C ald. μασανίσσου edd. inde a Xyl.

στάτη καὶ κατεσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι, καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίψα, ὅστις καὶ Ἑλληνας συνήκισεν ἐν αὐτῇ καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ' ἐκπέμπειν μυρίους ἰππείας, διπλασίους δὲ πεζούς.

A. 1189 ἦ τε δὴ Κίρτα ἐνταῦθα καὶ οἱ δύο Ἰππῶνες, ὁ μὲν πλησίον Ἰτύνης, ὁ δὲ ἀπωτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μᾶλλον, ἄμφω βασιλεία. 5
ἦ δὲ Ἰτύνη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀξιώματι· καταλυθείσης δὲ Καρχηδόνας, ἐκείνη ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις καὶ ὀρηγήριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ πράξεις· ἴδρονται δ' ἐν τῷ αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ, πρὸς 10
θατέρῳ τῶν ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον, ὧν τὸ μὲν πρὸς τῇ Ἰτύνῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θατέρον δ' Ἑρμαίαν, καὶ εἰσιν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις. ῥεῖ δὲ τῆς Ἰτύνης πλησίον ὁ Βαγράδας ποταμός· εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρητοῦ μέχρι Καρχηδόνας στάδιοι δισχιλίοι πεντακόσιοι· οὔτε τοῦθ' ὁμολογεῖται 15
δὲ τὸ διάστημα οὔτε τὸ μέχρι Σύρτων.

14. Καὶ Καρχηδῶν δὲ ἐπὶ χειρονήσον τινὸς ἴδρονται, περιγραφούσης κύκλον τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος, οὗ τὸ ἐξήκονταστάδιον μῆκος αὐτὸς ὁ ἀγὴν ἐπέχει, καθῆκον ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων στάσεις καὶ τόπος εὐρωχωρῆς. κατὰ μέσην 20
δὲ τὴν πόλιν ἢ ἀκρόπολις, ἦν ἐκάλουν Βύρσαν, ὄφρὺς ἰκανῶς ὀρεθία, κύκλῳ περιουικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν ἢ γυνὴ τοῦ Ἀσδροῦβα συνέπρησεν αὐτῇ. ὑπόκειται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἱ τε λιμένες καὶ ὁ Κόϊθων, νησίον περιφερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχοντι νεωσ- 25
οἴκους ἐκατέρωθεν κύκλῳ.

1. καὶ ante κατεσκ. om. edd. 2. μικῖθα E. — συνήκισεν C.
4. πόλις post Κίρτα add. edd., sed Tzsch. uncis, Cor. aster. inclusit.
5. τῷ] τῇ codd., Cor. corr. — τριτῷ C. 7. τῆς Καρχηδόνας edd.
8. ἐν τῇ λιβύι E. 9. ἐν αὐτῷ τῷ conl. Cor. 12. ἐν ὄψει E. 13. μαγάρδας ἢ βαγάρδας codd., exc. C. 14. οὐδὲ codd., Cor. corr. 15. δὲ om. codd., exc. CDh. 16. καὶ om. x Cor. 18. μῆκος] τεῖχος Dhī.
— καθήκων codd., correxi de conl. Grosk. 20. καὶ aster. incl. Cor. satis probabiliter. 23. ἀσκληπιεῖον x ἀσκληπιον codd., exc. DE.
24. αὐτῇ codd., Cor. corr.: inde ab hoc verbo denuo incipit F; v. ad 831. 25. ἔχον τε Cor.

15. Κτίσμα δ' ἐστὶ Λιδουῶν ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὐτὴ καὶ ἡ μέγρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω Σηλῶν, ὥστε τῆς Εὐρώπης ἐπι νῦν τὴν ἀρίστην νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπει-
 5 ρον καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους, τὴν τε Λιβύην κατεκτησάντο πᾶσαν, ὅσον μὴ νομαδικῶς οἶόν τ' ἦν οἰκεῖν. ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο καὶ τρεῖς ἐπο-
 10 θησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμυλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφαι-
 νίσθη. ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν τοῦτον τὸν πόλεμον, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει
 15 κοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθίσόμε-
 νοι. κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὄπλοποιίαν
 συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκα-
 τὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακόσiai καὶ
 20 λόγχαι πεντακόσiai, χίλια δὲ βέλη καταπελτικὰ, τρίχα δὲ τοῖς
 καταπέλταις αἱ θεράπαιλαι παρεῖχον· ἐπι τοίνυν ναῦς ἔχοντες
 δώδεκα ἐξ ἑτῶν πενήκοντα κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ
 συνθήκας, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν
 25 στόματι τοῦ Κώθωνος φρουρουμένον, διώρουξαν ἄλλο
 στόμα, καὶ προσῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκει-
 μένη παλαιὰ καὶ τεχνιῶν πλῆθος προσεδρεῖον καὶ σιταρχού-
 μενον δημοσίᾳ. τοιαύτη δ' οὕσα Καρχηδῶν ὁμως ἐάλω καὶ
 κατσεκάφη. τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν Ῥω-

C. 833

A. 1190

2. αὐτὴ F. 3. ὥστε καὶ τῆς ald. 6. ὄσην E edd. exc. Tisch.
 10. σκηπίωνος codd., exc. CEF. 11. τοῦτον] τότε E. — πόλε-
 μον] τρόπον codd., exc. EF: Cor. de conl. correxerat. 13. πολυουφ-
 κούμενοι F πολιορκούμενοι E. 15. διαχίλια scribendum esse censet
 Letr. coll. Polyb. XXXVI, 4, quem sequi videatur Strabo, et Appian.
 Pun. c. 80. — πολεμηθίσόμενοι F. 18. τετράκοντα F. 21. ἔξω τῶν
 ἢ κατὰ F. 22. συμπεφευγότες F. 23. ἑκατὸν εἰκοσι]. ρ' F.
 24. φρουρουμένου F. 26. σιταρχούμενον π edd. 28. τὴν μὲν

μαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις, τῆς δὲ Μασσανάσσην ἀπέδει-
ξαν κύριον καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν. μάλιστα γὰρ
ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασσανάσσης δι' ἀρετὴν καὶ
φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικούς
κατασκευάσας καὶ γεωργούς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ ληστεύειν διδάξας 5
στρατεύνειν. ἴδιον γάρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις· χώραν
γὰρ οἰκοῦντας εὐδαίμονα, πλήν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες
ἐκφέρειν ταῦτα καὶ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ ἀδείας ἐπ' ἄλ-
λήλοις ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφείσαν. οὕτω δ'
αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάστην βίον ζῆν, μηδὲν ἤ- 10
τον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτο
περισταμένων τῶν βίων, ὥστε καὶ ἴδιον τοῦθ' εὐρίσκεισθαι
τόννομα τοὺς Μασσαιουλίους· καλοῦνται γὰρ Νομάδες. ἀνάγκη
δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίοις καὶ τὸ πλεόν ῥιζο- 15
φάγους ἢ κρεοφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφομένους. ἤρη-
μωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολλὸν χρόνον τῆς Καρχηδόνης, καὶ σχεδόν
τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅπου καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ
τοὺς αὐτούς πως χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ, πέμψαντος
ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους καὶ τῶν στρατιωτῶν 20
τινας, καὶ νῦν εἴ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν Λιβύῃ πό-
λεων.

C. 834 16. * Κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπον νῆ-
σός ἐστι Κόρσουρα. ἀντίπορθμος δ' ἐστὶν ἡ Σικελία τοῖς τό-

om. ποτκ μὲν om. C. — οἱ Ῥωμαῖοι edd. 1. μασσανασσην (sic) F
μασσανασσην ἔκ μασσηνισσην ald. Μασσηνισσην edd. inde a Xyl. 3. τοῖς
om. ποκ. — μασσανασσην F μασσανάσσης ἔκ. 4. καὶ ἀντὶ οὗτος
sec. m. add. in D, om. ἢ Cor. 5. τοὺς πολιτικούς F. 6. τι] τοῖς
Tisch. 8. ἐργάσασθαι ald. 9. ἐτρέποντο Cor. — ἀφείκαν ποκκ
ἀφῆκαν Cas. 11. τοῦτον Cor. 12. τὸν βίον codd., exc. DFh,
edd. 13. Μασσαιουλίους codd. edd. 14. τοὺς βίους ἢ τὸν βίον
ald. 15. κρεοφάγους CF. 20. ἐν τῇ Λιβύῃ edd. inde a Cas.
23. Κόρσουρα, quod codd. praebent hic et paulo post, praeter hos locos
nusquam commemoratur, nec diversa est haec insula ab ea, quae Κόσ-
σουρα vocatur II, 123 et VI, 277: ita igitur hic quoque videatur scri-
bendum. Eadem autem insula mox denuo percensetur ac Κόσσουρος
dicitur: unde oriuntur difficultates nullo modo expediendae. Ego vero
quae de Κόρσουρα illa qualicunque parum concinne nec ordine com-

- ποις τούτοις ἢ κατὰ Λιλύβαιον, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσοῦτον γάρ φασι τὸ ἐκ Λιλυβαίου μέχρι Καρχηδόνας· οὐ πολὺ δὲ τῆς Κορσούρας διέχουσι, οὐδὲ τῆς Σικελίας ἄλλαι τε νῆσοι καὶ Αἰγίμουρος.* διάπλους δ' ἐστὶν
- 5 ἐκ Καρχηδόνας ἐξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῆ περαιάν, ὅθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἰκοσι, πόλιν *δ' ἐρμυρὴν ἐπὶ πέτρας φημισμένην. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧ περ καὶ ἡ Καρχηδοῖν, Τύνις ἐστὶ πόλις καὶ θερμὰ καὶ λατομίαι A. 1191
- τινές· εἰθ' ἡ Ἐρμαία ἄκρα τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος· εἶτα Νεάπολις· εἰτ' ἄκρα Ταφίτις, καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπίς καλούμενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὅπερ συνήκισεν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος Ἀγαθοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρχηδοσίοις· συγκατασπάσθησαν δὲ τῇ Καρχηδοσίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. ἀπὸ δὲ τῆς Ταφίτιδος ἐν τετρακοσίοις
- 15 σταδίοις νῆσός ἐστι Κόσσουρος κατὰ Σελινοῦντα τῆς Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα σταδίων οὔσα τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίους σταδίους· ἔστι δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις σταδίοις ἀπὸ τῆς Κορσούρου. εἶτα Ἀδρύμης πόλις, ἐν ᾗ καὶ
- 20 νεώρια ἦν· εἰθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νησία πολλὰ καὶ πυκνά· εἶτα Θάψος πόλις, καὶ μετὰ ταύτην νῆσος πελαγία Λοπαδοῦσσα· εἶτα ἄκρα Ἀμμωνος Βαλίθωνος †πρὸς θυννοσκο-

modo hic traduntur a Strabone addita esse vix crediderim. 2. φησι codd., exc. F. 3. οὐ πολὺ δὲ τῆς bis leguntur in F. 4. αἰγίμουρος F. 6. δ' om. Cor. nec ferri potest. 9. ἐπ' αὐτῆς E: malim ἐπ' αὐτῇ. 10. ἄκρα om. E. 11. ὅπερ CEFτωκ. 14. αἱ πόλεις ὑπὸ Ῥωμαίων αὗται codd. Multo maiorem insulae Cossurae distantiam et ab Aspide et a Sicilia esse tradit VI, 277, idque verius est. 15. κόσσουρα μοκ ald. Κόσσουρα edd. inde a Xyl.: Κόσσουρος Steph. habet s. v., eundem auctorem, ut videtur, quem Strabo secutus, Artemidorum, ni fallor. — σελαινουντίων F. 16. καὶ ante πόλιν asteriscis incl. Cor. 17. οὔσαν codd. — τὴν περίμετρον om. C. 19. κορσούρας μοκ ald.: Κορσούρας edd. inde a Xyl. — ἀδρυμῆς F ἀδρύμης hic ἀδρυμῆς E ἀδρύμη μοκ edd.: cf. Steph. s. v. Ἀδρύμης. — ἐν ᾗ] ἐν ᾧ F. 20. νεώρια ἦν θ' αἱ F. — ταριχεῖαι C. 21. κατὰ ταύτην scribendum videtur, ut habet Steph. s. v. Λοπαδοῦσσα laudato Artemidoro auctore. — λοπάδουσα Cx λοπάδουσσα codd. reliq. 22. Βαλίθωνος om. E Βα-

πίαν· εἶτα Θείνα πόλις παρὰ τὴν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτεως· πολλὰ δ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχλαι οὐκ ἄξιας μνήμης· παράκειται δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νῆσος παραμήκης, ἡ Κέρκινα, εὐμεγέθης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν, καὶ ἄλλη ἐλάττων Κερκιννίτις.

5

17. Συνεχὴς δ' ἐστὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτοφαγίτην Σύρτιν λέγουσιν. ἔστι δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ κόλπου τούτου σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, τὸ δὲ πλάτος τοῦ στόματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν [δὲ] τὴν ἄκραν τὴν ποιούσαν τὸ στόμα προσεχεῖς εἰσὶ τῇ ἠπείρῳ νῆσοι, ἧ τε λεχθεῖσα Κέρκινα καὶ ἡ Μή- 10 νιγξ, πάριστοι τοῖς μεγέθεσι. τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν Λωτοφάγων γῆν τὴν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένην, καὶ δεῖκνυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσεύς καὶ αὐτὸς ὁ καρπός· πολὺ γάρ ἐστι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λωτόν, ἔχον ἠδιστον καρπὸν· πλείους δ' εἰσὶν ἐν αὐτῇ πολίχλαι, μία 15 δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτι πολίχλαι τινές εἰσι. κατὰ δὲ τὸν μυχὸν ἐστὶ παμμέγεθες ἐμπόριον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον· διατείνει δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν ἀμπώτεων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων, καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τὴν θήραν τῶν ἰχθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσχωροι κατὰ 20 σπουδὴν θέοντες.

C. 835

18. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζουγίς ἐστὶ λίμνη σταδίων τετρακοσίων στενὸν ἔχουσα εἰσπλὸν καὶ παρ' αὐτὴν πόλις ὁμοί-

λίθονος πρὸς θυννοσκοπίαν om. μοx βαλέθωνος F καλλίθωνος x ἀρμόδιος i, quod Cor. recepit parum considerate: pro cognomine quodam Punico Ammonis hoc verbum habent nonnulli, qua de re penes peritiores sibi iudicium. — ἐν ἧ θυννοσκοπία E: unde a Strabone scriptum fuisse suspicor πρὸς ἧ θυννοσκοπίον: cf. V, 223. 225; verbum θυννοσκοπία praeter hunc locum nusquam legitur. 1. θάινα codd., Cor. mutavit coll. p. 831 extr. ubi in ε consentiunt codd., idque tuentur Plin. et Itin. Antonini: sed in titulo ap. Grut. p. 363 commemorantur coloni thainit. et apud Ptol. exstat Θείαινα, ex διττογραφίᾳ, ut videtur, ortum. — παρὰ] περὶ μοx. 4. κέρκινα F: simplex v praebent codd. II, 123. 5. κερκιννίτις. F κερκινῆτις i. 6. λωτοφαγίτις E λωτοφαγίτην F. 7. κύκλον F. — κόλπου] τόπου E. 9. ἑτέραν E. — δὲ om. codd., exc. i: δ' ἄκραν E. 11. μήνιγγα F. 12 τὴν λωτοφαγίτην γῆν E. 16. τινές] πολλὰι F. 17. ἐμπορίον (sic) F ἐμπορεῖον Cmoxx edd.

νυμος πορφυροβαφεΐα ἔχουσα καὶ ταριχείας παντοδαπὰς· εἶτ'
 ἄλλη λίμνη πολὺ ἐλάττων· καὶ μετὰ ταύτην Ἀβρότονον πόλις A. 1192
 καὶ ἄλλαι τινές, συνεχῶς δὲ Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦ-
 σιν· ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ διάγραμμα τὸ [ἐπὶ] Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων
 5 τρισχιλιοὶ ἑξακόσιοι στάδιοι. ἑξῆς δ' ἐστὶ ποταμός· καὶ μετὰ
 ταῦτα διατείγισμά τι, ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνοι, γεφυροῦντες
 βάραθρά τινα εἰς τὴν χώραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ καὶ ἀλίμενοί
 τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας ἐχούσης λιμένας· εἶτ'
 ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ τῆς μεγάλης Σύρτως, καλοῦσι
 10 δὲ Κεφαλῆς· εἰς ταύτην δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρχηδόνης στάδιοι
 εἰσι μικρῶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων.

19. Ὑπέρεται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνης παραλίας μέχρι
 Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασσαιουλίων ἢ τῶν Λιβουφονίκων γῆ
 μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὄρεινης, ἥδη Λιβυκῆς οὐσης. ἢ δ'
 15 ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἢ τῶν Γαραμάντων γῆ παράλληλος
 ἐκείνη, ὅθεν οἱ Καρχηδόνοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαρά-
 μαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιοπίων * καὶ * τῶν παρωκεανιτῶν ἀφε-
 στάναι φασὶν ἡμερῶν ἑννέα ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἄμμωνος
 καὶ πεντεκαίδεκα. μετὰ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας
 20 παραλίας, πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι
 καὶ ποταμοί, ὧν τινες καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνον-
 ται· λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῶ κόσμῳ, πολυγύ-
 ναικες δὲ καὶ πολύνπαιδες, τἄλλα δὲ ἔμφερεῖς τοῖς νομάσι τῶν
 Ἀράβων· καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροτραχηλότεροι τῶν παρ'

2. ἐλάττω DFh (sed in hoc v. sec. tu. add.). 3. λέπτην F.
 4. τὸ] τῶν E ἐπὶ Xyl., unde Cor. scripsit τὸ ἐπὶ. 5. Κίνυφος post
 vocem ποταμός add. edd. inde a Xyl.: atque intelligendus haud dubie
 fluvius, qui Κίνυψ appellatur a scriptoribus compluribus, Κίνυφος a ne-
 mine. 7. βάθρα Dh. 8. εἶτα D. 10. δὲ τὴν] δὴ τὴν F. 11. εἰσι
 om. E. 13. μασσαιουλείων F μασσαιουλίων codd. rell. edd. — ἢ]
 καὶ codd. Tzsch. corr. de con. Tyrwh. 14. γετούλων codd. Xyl. mut.
 — ὄρεινης F. 15. γετούλων codd. Xyl. mut. — γαραμαντῶν codd.,
 exc. E. 16. γαραμάντας F. 17. καὶ delendum esse recte censuit
 Grosk.: v. I, 3. 39. 131. 19. γετούλων codd., exc. F. 20. πα-
 λίας F. 21. καταδύντες F. — ὑπογεῖς C. 24. δὲ] δὴ F. — μα-
 κροτράχηλοι E μακροχηλότεροι CDHx quod rec. Tzsch. Cor., μακρο-
 χειλότεροι x ald.: verum servavit F.

ἄλλοις ἰπποφόρβια δ' ἐστὶν ἰσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πόλων κατ' ἔτος εἰς μυριάδας δέκα. τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασιν ἐκτρέφεται, καὶ μάλιστα πρὸς τοῖς Αἰθίοψι. τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.

5

20. Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων [τρισχιλίων] ἑννακοσίων τριακοντά που, τὴν δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακοσίων, τοσοῦτον δέ που καὶ τὸ τοῦ στόματος πλάτος. ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτεως καὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι πολλαχοῦ τεναγώδης ἐστὶν ὁ βυθὸς 10
- C. 836 καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτις καὶ τὰς πλημμυρίδας συμβαίνει τισὶν ἐμπίπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν, σπάνιον δ' εἶναι τὸ σω-
- A. 1193 ζόμενον σκάφος. διόπερ πόρρωθεν τὸν παράπλου ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσειεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέντοι παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων 15 ἀπάντων διαπειρᾶσθαι ποιῶ, καὶ μάλιστα τῶν παρὰ γῆν περὶ πλων. εἰσπλέοντι δὲ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλᾶς ἐστὶ λίμνη τριακοσίων που σταδίων τὸ μήκος, ἑβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησία καὶ ὕφορμον πρὸ τοῦ στόματος. μετὰ δὲ τὴν λίμνην 20 τόπος ἐστὶν Ἀσις καὶ λιμὴν κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Σύρτει.

1. ἰπποφορβεῖα F. 2. πόλων F. 3. ἐτρέφοντο F ἐτρέφετο codd. rell., exc. E, in quo ex inter versus additum est pr. m. 6. τὸν μὲν om. F. 7. τρισχιλίων in nullo legitur cod.: in E tamen inter ζα et sigla λ lacuna est, ad quam explendam litera in marg. videtur fuisse adiecta (id quod ex additis punctis suspicor), quae nunc cum margine recisa est: quae in F hoc loco exstant sigla duo ex more librarii, qui hanc codicis partem exaravit, legenda esse videntur ἑννακισχιλίων τριακοντα: prioris vero forma non multum abest a Γ. Certissimam tamen iudico illam scripturam, a Grosk. commendatam coll. II, 123: πεντακισχιλίων quod legitur in x e corr., quodque Cas. quamvis dubitanter proposuerat, rec. Cor. 8. τὸ om. CEDhw, in ultimo hoc collocatur ante πλάτος. 10. Post μικρᾶς excidisse quaedam, velut ex τούτου γίνεται vel similia, recte indicat Grosk. 11. καὶ ante κατὰ om. codd., exc. Ex. 12. βάθη Cor., sed sec. m. corr. 14. ἐμπέσειεν E. 16. παράπλων scribendum esse suspicatur Cor. satis probabiliter. 17. δῆ] δὲ E. — κατὰ Dhi. 21. ἐστὶν om. E.

συνεχῆς δὲ ὁ Εὐφράντας πύργος ἐστίν, ὄριον τῆς πρότερον Καρ-
 ρηδοσίας γῆς καὶ τῆς Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἶτ' ἄλ-
 λος τόπος, Χάραξ καλούμενος, ᾧ ἐμπορίῳ ἐχρῶντο Καρρηδόσιοι
 κομίζοντες οἶνον, ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὄπῳ καὶ σίλφιον παρὰ
 5 τῶν ἐκ Κυρήνης λάθρα παρακομιζόντων· εἶθ' οἱ Φιλαίνων βω-
 μοί· καὶ μετὰ τούτους Αὐτόμαλα, φρούριον φυλακῆν ἔχον,
 ἰδρυσμένον κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἔστι δ' ὁ διὰ
 τοῦ μυχοῦ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξανδρίας μικρῶ
 νοτιώτερος χιλίοις σταδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καρρηδόνος ἐλάττωσι
 10 ἢ δισχιλίοις· πίπτει δ' ἂν τῇ μὲν καθ' Ἡρώων πόλιν τὴν ἐν
 τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγειαν τῶν
 Μασσαυσίων καὶ τῶν Μαυρουσίων. * ὄπου * τὸ λειπόμενον ἦδη
 τῆς παραλίας ἐστίν εἰς πόλιν Βερενίκην στάδιοι * ἔννακισ * χιλιοι
 πεντακόσιοι. ὑπέκεινται δὲ τοῦ μήκους τοῦδε * πλάτους * πα-
 15 ρήκοντες καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν οἱ προσαγορευόμενοι
 Νασαμῶνες, Αἰβνκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ
 λιμένας οὐ πολλοὺς ὑδροῖά τε σπάνια. ἔστι δὲ ἄκρα λεγομένη
 Ψευδοπενιάς, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θείσιν ἔχει παρὰ λίμνην
 τινὰ Τριτωνίδα, ἐν ἧ μάλιστα τησίον ἐστὶ καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφρο-
 20 δίτης ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ καὶ λίμνη Ἐσπερίδων, καὶ ποταμὸς

3. ἐμπορίῳ CD sed hic sec. m. corr. 5. εἶθ' ἢ Dh, sed hic
 postea corr. — φιλαίνου E. 6. καὶ μετὰ] μετὰ δὲ F. — φυλακῆν
 ἔχον om. mox. 7. παντός om. E. 8. μικρὸν E. 9. ἐλάττωσι F.
 10. πίπτει Dh. — τῇ μὲν ἡρώων πόλει τῇ ἐν κτλ. F. — πόλει C.
 12. μασσαυσίων codd. μασσαυσίων edd. — ὄπου incommodum valde
 est atque inconcinnum, neque multum proficimus Groskurdii coniectura
 ἀφ' οὗ proponentis: videtur potius delenda haec vox. 13. ἔννακισχι-
 λιοι corruptum esse sponte sua apparet ex iis, quae supra de Syrtis cir-
 cuitu traduntur: corr. Letronn., qui recte suspicatur errorem ortum esse
 e siglorum Θ et Α confusione admodum facili. 14. τοῦ δὲ πλάτους
 codd. edd.: quae cum sensu careant, Letronn. eicienda esse censuit;
 Grosk. τὸ δὲ πλάτους scribi voluit parum apte: πλάτους videtur super-
 scriptum esse ab aliquo, qui de Syrti cogitans rectiorem putavit hanc
 vocem quam μήκους, ac postea in orationis seriem receptum. 17. ὑδρία
 CF. — τε] δὲ codd., Cor. corr. 18. ψευδοπενιάς E ψευδοπενιάς F.
 — βερονίκη F. 19. τριτωνίδα edd.: quae solita est huius nominis
 forma, sed cf. Eurip. Ion. v. 872. 20. καὶ ante λίμνη om. E. — λιμῆν
 codd. edd., sed λίμνη scribendum esse recte vidit Dodwell. (v. de peripli

ἐμβάλλει Λάθων. ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιῆ τὸ στόμα τῆς Σύρτιος πρὸς τὰς Κεφαλὰς· κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν· καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, ἐν διάστημα σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. 5
 ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσταῖος πεζῇ περιώδενσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατάγων στρατιὰν πλειόνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν,
 A. 1194 *ὁ* εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρείων χάριν· ὠδενσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμφω βαθεία καὶ καύμασι. μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Ταύ-
 C. 837 χειρα, ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· εἰθ' ἡ Βάρκη πρότερον, τῶν 10
 δὲ Πτολεμαῖς· εἶτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μὲν, πλείστον δ' ἐκ-
 κειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην *τὴν* Λιβυκὴν παραλίαν·
 κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάστημα δισχιλίων
 ὀκτακοσίων σταδίων· ἐστὶ δὲ καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ.
 οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον 15
 ἢ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα σταδίοις, τῆς δὲ
 Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγά-
 λης ἐν τραπεζοειδῇ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἐω-
 ρῶμεν αὐτήν.

Hannonis aetate, in Huds. Geogr. min. p. 5); quamquam apud Scylacem legitur Ἐσπερίδες πόλις καὶ λιμὴν: at hic portus non diversus ab ipsa Berenice. Praeterea commemoratur ap. Ptolem. IV, 4 ἡ ἀπὸ τοῦ Λάθωνος ποταμοῦ ἐκτροπομένη λίμνη: denique ipse sententiarum connexus is est, ut lacus potius quam portus mentionem expectes. 1. ἐμβάλλει F. — δὲ om. E. — βερενίκης F. 3. τὰ om. E. Ceterum propter pluralem hunc Grosk. recte suspicatur excidisse καὶ τὸν Χελωνάταν post τὸν Ἰχθύν, coll. VIII, 343: etenim ipsa enunciati forma et particulae καὶ ἔτι, quae subiiciuntur, non unum modo nomen a Strabone scriptum fuisse comprobant. 5. Ζάκυνθος C. — σταδίων om. E. — καὶ ἑξακοσίων D (sed καὶ sec. m. del.) h. — ἐκ ταύτης δὲ τῆς E. 7. τὴν στρατιὰν C. 8. ὁ F καὶ i, ὁ om. edd. inde a Xyl. recte. — ὑδρείων CFx. 9. βερενίκην πόλιν πόλις F. — τάρχερα CDFhiswo τεύχερα codd. tell., exc. E. 11. φυσικοῦς F. — δὲ κειμένη codd., Cor. corr. de con. Cas. 12. τὴν ante Λιβυκὴν om. edd. inde a Xyl. — Λιβυκὴν C. 13. τέναρον, sed ai sup. ε sec. m. add., D. 15. ἐπίγειον F. 16. Ἀπολλωνία vid. scribendum: sic enim et ab aliis et ab ipso Strabone infra vocatur hoc oppidum. — καὶ om. Dh. 18. τραπεζοειδῆ C.

21. Ἔστι δὲ Θηραίων κτίσμα, Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ
Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιόν, ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος·

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὖνομα Θήρη,
μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

5 κείται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον κατὰ τὸ ἐσπέριον τῆς
Κρήτης ἄκρον, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι [δισ]χιλίων
σταδίων· ὁ δὲ πλοῦς Λευκονώτῳ. λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα
Βάττου· πρόγονον δὲ τοῦτον ἕαντοῦ φάσκει Καλλίμαχος· ἠθ-
ξήθη δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἵπποτρόφος ἐστὶν
10 ἀρίστη καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἄνδρας ἀξιολόγους ἔσχε
καὶ δυναμένους ἐλευθερίας ἀξιολόγως προϊστασθαι καὶ πρὸς
τοὺς ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. τὸ μὲν οὖν
παλαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἶτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατα-
σχόντες Μακεδόνες ἀξιοθέτους ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρχάντων τῶν
15 περὶ Θίβρωνα τῶν ἀνελότων τὸν Ἄρπαλον. βασιλευθέντες
δὲ χρόνους τινὰς εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον, καὶ τῶν
ἐστὶν ἐπαρχία τῆς Κρήτης συναξευγμένη· τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ
περιπόλια ἣ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη καὶ ἡ Ταύχειρα καὶ
Βερενίκη καὶ τὰ ἄλλα πολίγνια τὰ πλησίον.

20 22. Ὀμορεῖ δὲ τῆς Κυρηναίας ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα καὶ
τὸν ὄπὸν τὸν Κυρηναίων, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὀπισθέν· ἐγ-
γὺς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν, ἐπελθόντων τῶν βαρβάρων κατὰ
ἐχθρὰν τινὰ καὶ φθειράντων τὰς ῥίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ
νομάδες. ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Κυρηναῖοι Ἀρίστιππος
25 τε ὁ Σωκρατικός, ὅστις καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλο-
σοφίαν, καὶ Θυγάτηρ, Ἀρήτη τοῦνομα, ἥπερ διεδέξατο τὴν scho-
λήν, καὶ ὁ ταύτην πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀρίστιππος, ὁ κλη- A. 1195
θεὶς Μητροδίδακτος, καὶ Ἀννίκερις, ὁ δοκῶν ἐπαγορθῶσαι τὴν
Κυρηναϊκὴν αἵρεσιν καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς τὴν Ἀννικερίαν.

1. θυραίων C. 2. καὶ om. E. 3. πάροιθεν EF. 6. χιλίων
codd., quod cum Cas. correxisset coll. X, 475, denuo reposuerunt Tzsch.
Cor. 7. λευκονώτῳ F. 8. ἠῦξεσε ald. 10. ἡ ἀρίστη CDz. —
καλλίκαρπος F. 11. ἀξιολόγους Dh. 13. ἡ om. E. — οἱ] ἡ F
om. E. 15. παρὰ C. — βίθρωνα hī θρίβωνα x. 18. ταύχειρα,
eu sup. an pr. m. add., E τεύχειρα ποικ. 20. κυρήνα C. 23. φθει-
ρόντων E. 25. ὅς x. 26. ἀρήτη Dh.

C. 838 *Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφοτέ-
ροι τετιμημένοι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιη-
τῆς ἄμα καὶ περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακώς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα
καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις ἄλλος, διαφέ-
ρων. ἀλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης (οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας 5
ἄριστος φιλοσόφων ὁμολογεῖται) καὶ ὁ Κρόνος δὲ Ἀπολλώνιος
ἐκείθεν ἐστίν, ὁ τοῦ διαλεκτικοῦ Διοδώρου διδάσκαλος, τοῦ καὶ
αὐτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος, μετενεγκάντων τινῶν τὸ τοῦ
διδασκάλου ἐπίθετον ἐπὶ τὸν μαθητὴν. μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλω-
νίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταβαθμοῦ 10
σταδίων δισχιλίων διακοσίων, οὐ πᾶν ἐνπαράπλουσ· καὶ γὰρ
λιμένες ὀλίγοι καὶ ὕφορμοι καὶ κατοικίαι καὶ ὕδρεῖα. τῶν δὲ
μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλου τῶν τε Ναύ-
σταθμῶν ἐστὶ καὶ τὸ Ζεφύριον πρόσορμον ἔχον καὶ ἄλλο Ζε-
φύριον καὶ ἄκρα Χερρόνησος λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ 15
† Κύνιον τῆς Κρήτης ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων στα-
δίων νότῳ· εἶτα Ἡράκλειόν τι ἱερὸν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κόμη Πα-
λίονρος· εἶτα λιμὴν Μενέλαος καὶ † Ἀρδανίξις, ἄκρα ταπεινὴ
ὑφορμον ἔχουσα· εἶτα μέγας λιμὴν, καθ' ὃν ἡ ἐν τῇ Κρήτῃ
Χερρόνησος ἴδρται, τρισχιλίων πον σταδίων διάρμα ἀπολεί- 20*

2. *τετιμημένοι* om. E. — τῶν Αἰγυπτίων edd. inde a Cas. 5. οὗτος δὲ om. E. 7. τοῦ καὶ αὐτοῦ — *προσαγορευθέντος* om. F τοῦ — *μαθητὴν* om. x. 8. *μετενεγκόντων* codd., exc. CF, edd. 12. ὕδρεῖαι codd., exc. D (in hoc ἰ in fine verbi erasum) E, edd. 16. *κόρικον* Xyl. *Κώρικον* Cor. coll. VIII, 363: quod satis placeret, nisi ad septentrionem vergeret illud promontorium, ita ut parum apte eo referantur quae subiciuntur; sed Cherrhonesus quoque, quae mox commemoratur, in septentrionali Cretae ora est sita: nec melius habeo quod proponam. — *δισχιλίων* scribendum esse censet Grosk., coll. p. 837, haud iniuria, ut videtur: mirum tamen est, quod omnes numeri, qui de Cretae distantia ab Cyrenaicae ora h. l. afferuntur, neque rerum naturae neque inter se conveniunt. 18. *ἀρδανίξις* s (sed ἰ sup. η add.) ald. *Ἀρδα-
κάξις* edd. inde a Xyl.: *Ἀρδανία* cum nominetur hoc promontorium I, 40, ita hic quoque scribendum censet Grosk.; praefendum tamen videri, vel propter codd. scripturam, *Ἀρδανίς*, quod legitur apud Ptolem. IV, 5, supra monui ad l. l. 19. ἡ om. E. 20. *δισχιλίων* scribendum censent Letroun. et Grosk., ac nimium certe illud est intervallum. — *ἀπολιπούσα* codd., Cor. corr.

πουσα μεταξύ· ὅλη γὰρ σχεδὸν τι τῇ παραλία ταύτῃ ἀντίκειται
 παράλληλος ἢ Κρήτη στενὴ καὶ μακρά. μετὰ δὲ τὸν μέγαν
 λιμένα ἄλλος λιμὴν Πλῦνος, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπυργία. † τὸ
 δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παραιτονίου, κἀκείθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν·
 5 καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάβαθμος· μέχρι δεῦρο ἢ Κυρηναία
 ἢ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

23. Τὴν δ' ὑπερκαιμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρτιος καὶ
 τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παράλυτρον καὶ ἀχμη-
 ράν· πρῶτοι μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Ψύλλοι καὶ τινες Γαί-
 10 τουλοι, ἔπειτα Γαράμαντες· πρὸς ἔω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ Μαρμα-
 ρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλῆθον τῇ Κυρηναίᾳ καὶ παρατείνοντες
 μέχρι Ἄμμωνος. τετραταίλους μὲν οὖν φασιν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ
 τῆς μεγάλης Σύρτιος τοῦ κατ' Ἀντόμαλά πως βαδίζοντας ὡς A. 1196
 ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολάς ἀφικνεῖσθαι. ἔστι δὲ ὁ τό-
 15 πος οὗτος ἐμφερὴς τῷ Ἄμμωνι, φοινικοτρόφος τε καὶ εὐσδρος·
 ὑπέρκαιται δὲ τῆς Κυρηναίας *τῆς* πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι
 μὲν σταδίων ἑκατὸν καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἢ γῆ· μέχρι δ' ἄλ-

2. Voce παράλληλος cum finiatur pagina in F, proxime insequens incipit a voce εὐπορίας (v. p. 840), ita ut folium intercidisse liqueat. — μέγαν om. E. 3. πλυνός E. 4. ἤδη om. ald. Post hoc verbum excidisse censet Grosk. ἐστὶ τὸ: sed ne ita quidem restituitur hic locus violentius, ut opinor, turbatus. Verba enim καλεῖται — Κυρηναία eo loco quo nunc leguntur ferri nequeunt, nec quidquam profeceris, si cum Letronnio parenthesi ea includas. Videntur potius collocanda esse ante τὸ δὲ λοιπὸν κτλ., simulque in proximis verba ἢ καὶ εἰσιέμενα. 6. ἢ Cor. ὁ coni. Letr. 9. πρῶτον edd. — γετούλοι codd. 10. ἔπειτα] καὶ CErxx. 10. μαρμαρίται codd., exc. E (?). 13. τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς codd. Quae cum corrupta esse dudum animadversum esset, Salm. (v. Exerc. Plin. p. 271) coniecit scribendum esse τοὺς ἀπ' Ἀντομάλακος, Falconer. τοὺς κατ' Ἀντόμαλά πως, Grosk. denique τοὺς κατ' αὐτὸν Νασαμῶνας: veram esse scripturam a me restitutam liquet, ni fallor, e p. 836. 14. Ante ἀφικνεῖσθαι excidisse nomen loci, quo perveniatur quatuor diebus a Syrtis recessu, luce clarius est. Quem Ἀγγίλα fuisse Grosk. rectissime suspicatus est, coll. Herod. IV, 172, 182; idem vero cum censeat Strabonem scripsisse εἰς τόπον τινα τὰ Ἀγγίλα καλούμενον, crediderim potius nihil scriptum fuisse nisi εἰς Ἀγγίλα, quae quam facile post ἀνατολάς negligi potuerint, apparet. 15. φοινικότροφος codd., exc. DE, edd. 16. τῆς delendum esse Grosk. recte iudicavit,

λων ἑκατὸν σπεύρεται μόνον, [οὐκ] ὄρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ
 τὸν ἀνχμόν. ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον [φέρουσα] ἔστιν.
 C. 839 εἶθ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαλαμάντων ἔστι δ' ἡ τὸ σίλφιον
 φέρουσα στενὴ καὶ παραμήκης καὶ παράξηρος, μῆκος μὲν ὡς
 ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἰόντι ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τρια- 5
 κοσίων ἢ μικρῶ πλειόνων τό γε γνώριμον. εἰκάζει μὲν γὰρ
 ἅπασαν πάρεστι διηλεκτῶς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κει-
 μένην τοιαύτην εἶναι κατὰ τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ
 φορὰν· ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσιν ἐρημίαι πλείους, [οὐ] τοὺς πάντας
 τόπους ἴσμεν· παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἄμ- 10
 μωνος καὶ τῶν ἀνάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας. οὐδ' ἂν ἔχοι-
 μεν λέγειν τοὺς ὄρους οὔτε τῆς Αἰθιοπίας οὔτε τῆς Λιβύης,
 ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τραυῶς, μὴ τι γε τῆς πρὸς τῶ
 ὠκεανῶ.

24. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης οὕτω διά- 15
 κειται· ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτά-
 την κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεβλημένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας,
 ὧν μνήμην ἴσμεν, ἄξιον *καὶ* διὰ βραχείων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν.
 ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὀρηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν
 Ἰταλίαν ἔσχον διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἴρηται, 20
 καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλῳ προσεκτέησαντο, τῇ αὐτῇ
 ἀρετῇ χρώμενοι. τριῶν δὲ ἡπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην
 σχεδὸν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἔξω τοῦ Ἰστροῦ καὶ τῶν με-
 ταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Τανάιδος παρωκεανιτῶν. τῆς δὲ Λι-
 βύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἔστιν, ἡ δὲ ἄλλη 25
 ἀοίκητος ἔστιν ἢ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰκεῖται. ὁμοίως δὲ
 καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχειρίως ἔστιν,

1. οὐκ om. codd.: Cor. add. — ὄρυζοτροφεῖ] οὐ ῥιζοτροφεῖ E.
 2. φέρουσα om. codd., exc. s; ἔχουσα exhibent edd.: illud probabilius
 est et per se et propter ea, quae sequuntur. 7. τὴν aster. incl. Cor.
 9. οὐ om. codd. Hopper. add. 11. ἀναβάσεων ἢ ἀνάσεων ald. 15. τὰ
 μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης codd. edd., sed in *Dlx* τὰ
 additum ante μέρη, quo sensus qualiscunque redderetur scripturae illi
 obscurae, nec ferendae: quod scripsimus et ipso sententiarum connexu
 confirmatur et iis quae leguntur II, 132 in. 18. καὶ ante διὰ om. ἢ
 edd., atque incommodum sane est. 23. πλὴν τῶν ἔξω E. 27. ὑποχεῖ-

εἰ μὴ τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἡνιόχων ἐν λόγῳ
 τίθεται, ληστρικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν στενοῖς καὶ λυ- A. 1197
 προῖς χωρίοις. τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάρθει τὴν μὲν
 ἔχουσιν αὐτοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβα-
 5 ροι, πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρκτοις Ἴνδοι καὶ Βάκ-
 τριοι καὶ Σκύθαι, εἰτ' Ἀραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ
 αἰεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. ταύτης δὲ τῆς συμπάσης χώρας
 τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἢ μὲν βασιλεύεται, ἢ δ' ἔχουσιν αὐτοὶ κα-
 λέσαντες ἐπαρχίαν, καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους.
 10 εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς κατὰ φι-
 λίαν προσελθούσαι, τὰς δ' ἤλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμὴν. εἰσὶ
 δὲ καὶ δυνάσται τινὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς· οὐ-
 τοι μὲν δὴ ζῶσι κατὰ τινὰς πατρίους νόμους.

25. Αἱ δ' ἐπαρχίαι διήρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως, ἐν δὲ τῷ C. 840
 15 παρόντι, ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ πα-
 τρις ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας καὶ πολέ-
 μου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ βίου, δίχα διαίλε πᾶσαν
 τὴν χώραν καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ·
 ἑαυτῷ μὲν, ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρείαν (αὕτη δ'
 20 ἐστὶν ἡ βάρβαρος καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις
 ἔθνεσιν ἢ λυπρὰ καὶ δυσγεώργητος, ὥσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν
 ἄλλων, ἐρμμάτων δ' εὐπορίας ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν), τῷ
 δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην, ὅση εἰρηνικὴ καὶ χωρὶς ὀπλων ἄρχεσθαι
 ῥαδία· ἑκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους,
 25 ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. καὶ εἰς μὲν
 τὰς Καίσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν
 ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος,
 εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγούς ἢ ὑπάτους· καὶ αὐ-

ριος] ὑπ' αὐτοῖς x. 4. οἱ om. codd., exc. E: Cor. addiderat de conii.

6. Post Αἰθίοπες Grosk. haud iniuria suspicatur excidisse πρὸς νότον
 sive mavis πρὸς νότω. — προστίθεται] πρόσιστι Er. 8. ἢ edd. —
 ἦν] τὴν Cor. 14. ἀπαρχία C. 20. Verba μήπω κεχειρωμένοις
 ἔθνεσιν evanuerunt in C, ut multa alia per ultimam hanc codicis pagi-
 nam. 21. ἢ codd., Cor. corr. 23. ὅση ἦν codd., exc. F, edd. 26. τὰς]
 τῆς F. — ἡγεμονίας F ἡγεμονίας codd. rell., Cor. corr. de Cas. conii.
 — Καῖσαρ om. F.

ται δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται διαφοροῦς, ἐπειδὴν καλεῖται τὸ
 συμφέρον. ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διέθηκε ποιήσας ὑπατικὰς μὲν
 A. 1198 δύο, Λιβύην τε, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις ἔξω τῆς ὑπὸ Ἰούβρα μὲν
 πρότερον, πῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου παιδί, καὶ Ἀσίαν τὴν
 ἐκτὸς Ἄλγος καὶ τοῦ Ταύρου πλὴν Γαλατικῶν καὶ τῶν ὑπὸ 5
 Ἀμόντα γενομένων ἔθνων, ἔτι δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς Προπον-
 τίδος· δέκα δὲ στρατηγικὰς· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς
 πρὸς αὐτῇ νήσους τῆν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, ὅση περὶ
 τὸν Βαίτιν ποταμὸν *καὶ τὸν Ἄτακα*, καὶ τῆς Κελτικῆς τῆν
 Ναρβωνίτιν, τρίτην δὲ Σαρδῶν μετὰ Κύρον, καὶ Σικελίαν τετάρ- 10
 την, πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῇ Ἠπειρῳ
 καὶ Μακεδονίαν, ἑβδόμην δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτω-
 λῶν καὶ Ἀκαρνανῶν καὶ τινῶν Ἠπειρωτικῶν ἔθνων, ὅσα τῇ
 Μακεδονίᾳ προσώριστο, ὀγδόην δὲ Κρήτην μετὰ τῆς Κυρηναιίας,
 ἐνάτην δὲ Κύρον, δεκάτην δὲ Βιθυνίαν μετὰ τῆς Προπον- 15
 τίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπαρχίας
 ἔχει Καῖσαρ, ὧν εἰς ἅς μὲν πέμπει τοὺς ἐπιμελησομένους ὑπα-
 τικοὺς ἄνδρας, εἰς ἅς δὲ στρατηγικοὺς, εἰς ἅς δὲ καὶ ἰππικοὺς·
 καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ δυνάσται καὶ δεκαρχίαι τῆς ἐκείνου μερί-
 δος καὶ εἰσὶ καὶ ὑπῆρξαν αἰεὶ. 20

2. ἀλλ' ἐν] ἄλλας δ' ἐν F. — γε] τε codd., Cor. corr. 3. τε] δὲ codd. μὲν ald. 7. στρατηγικὰς codd., Cor. corr. 8. Verba αὐτῆ — Ἰβηρίαν evanuerunt in F, ut complura alia in proximis. 9. ἄτακα codd.: Atacis vero mentionem ab hoc loco abhorretere intelligens Casaubonus sive τὸν Ἄταν scribendum, sive verba illa post Κελτικῆς aliqua ratione collocanda esse censuit: neutrum tamen ferendum, neque omnino a Strabone addita sunt illa verba. 13. ἀκαρνανῶν ultimum est in cod. F verbum integrum: reliqua lacera sunt ac deleta. 14. προσώρισται Cor. 19. δυνάμεις mox.

I N D E X

FRAGMENTORUM STRABONIS, QUAE CONTINENTUR IN EPITOME VATICANA (E).

LIBER XIII.

(581) μέχρι μὲν δεῦρο — ταύτης. ἀπὸ τῆς κυζικητῆς τοίνυν καὶ τῶν περὶ αἴσηπον τόπων μέχρι ἄβυδου — (582) τῆς αἰολίδος. καθ' ὅλην γὰρ ἐσκεδάσθη τὴν τρωάδα, ἣν ὄμηρος ὑπαγορεύει ἀπὸ τῆς κυζικητῆς — τῆς ἰωνικῆς. (583) τοπογραφαὶ δὲ κάλλιστα — εἰς λέσβον: ὅτι τῶν γάργαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι — (584) καὶ λεγομένην τροίαν. (585) πρώτην λυρνησὸν τὴν ὑπὸ τῷ μύνητι. δευτέραν θήβην ὑποπλακίην φησὶ τὴν ὑπὸ τῷ ἡετίωνι κιλίκων ἄρχοντι. τρίτην τὴν τῶν λελέγων καὶ μὴν οἷ γε ὑπὸ τῷ ἔκτορι ἐν τῷ καταλόγῳ ταττόμενοι λέγονται τρωῆς. εἰθ' οἱ ὑπὸ τῷ αἰνεΐα, ὃν καὶ τρωῶν βουληφόρον καλεῖ. εἰθ' οἱ ὑπὸ πανδάρα λύκιοι οὖς καὶ αὐτοὺς καλεῖ τρωῶς καὶ τοὺς περὶ ἄβυδου καὶ περκώτην ὑπὸ τῷ ἀσίφ τρωῶς. καὶ μὴν οἷ γε μεταξὺ αἰσήπου καὶ ἄβυδου τρωῆς. (586) πάντες μὲν δὴ τρωῆς — λυρνησιδί: ὅτι τὰ περὶ κύζικον καὶ ἄβυδου βέβρυκες καὶ δρύοπες πρότερον ᾤκουν. εἶτα φρύγες καὶ θρηῆες. τὰ δ' ἐξῆς τρηῆες — μέχρι τοῦ αἰσήπου. μετὰ τὴν κυζικηνῶν — τρωῆς. τούτους δὲ — (587) ὅσον π'. ἀδράστεια δὲ καὶ πίτυα καὶ ἐξῆς ὅσα καταλέγει ὁ ποιητὴς τῇ ζελεΐα μὲν ὑποπέπτωκε. ἔχουσι δὲ κυζικηνοὶ τε καὶ πριαπηνοὶ: ὅτι ὁ περὶ τὴν ζελεΐαν ἀρσος ποταμὸς κ' διαβάσεις τῇ αὐτῇ ἔχων

ὀδῶ· ὁ δ' ἐκ νικομηθείας εἰς νίκαιαν δ' καὶ κ'. πέντε δὲ καὶ
 ο' ὁ τυάνων (sic) — αἰσῆπου κολωνός ἐστιν ἐφ' ᾧ — ἐνίκησε.
 Post hoc verbum compluria cum margine inferiore sunt prae-
 cisa; folium insequens incipit: ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λι-
 μῆν. ἐπώνυμος δ' ἐστὶ τοῦ πριάπου τιμωμένου παρ' αὐτοῖς διο-
 νύσου καὶ νύμφης νιέως ... ἰ σφόδρα ἐνάμπυλος — λαμπακη-
 νῶν: ὅτι ἀπεδείχθη θεὸς ὁ πριάπος ὑπὸ (588) — πεδίον
 κατὰ τινὰς δὲ καὶ ἀπὸ ἀδράστου. ἡ μὲν οὖν — ἐπώνυμον
 (inter vers. add. ὄμω). ἔστι δὲ καὶ τὸ πάριον πόλις ἐπὶ θα-
 λάσση: ὅτι ἡ πριαπιηὴ ὑπὸ τοῖς ἀτταλικοῖς ἐτέτακτο: ὅτι ἐν-
 ταῦθα μνησκουσι τὸν ὄφιογενεῖς ἐκ τῶν ἐχρωδῆκτων (sic) πρῶ-
 τον μὲν τὸ πελίωμα — πόνον. τάχα δ' ὁ ἀρχηγέτης τοῦ γένους
 τῶν ψύλλων τις — ποσοῦ. πιτύα δ' ἐστὶν — ἐπαινούμενον.
 (589) τὸ δὲ τῆς ῥείης (in marg. γρ. τηρείης) ὄρος — προσεχῆ.
 οἱ δ' ἀπὸ μ' σταδίων λαμπάκον δεικνύουσι — ποταμός. ὁ δὲ
 ποιητής — ταῖς. ὑπὲρ λαμπάκου δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ εἰσὶ αἱ
 κολωναὶ καὶ ἕτεραι ἐπὶ τῇ ἐκτὸς — φασίν. ἐν δὲ τῇ παριανῇ
 — γέφυρας. (590) μετὰ δὲ λάμπακον — χωρία, ὧν ὄμηρος
 μέμνηται, τῶν δὲ ἠφάνισται. τὰ δὲ μετωνόμασται: ὅτι ὁ
 πρᾶκτιος ποταμός ἐστι ῥέων μεταξὺ ἀβύδου καὶ λαμπάκου. τὸν
 μέντοι σαλλήεντα πρὸς τῇ ἀρίσβῃ ῥεῖν φησι. ἦν δὲ καὶ ἐν λέσβῳ
 ἄρισβα: ὅτι πολλαὶ ὁμωνυμίαι — θρακῶν. (591) ἐνταῦθα
 δ' ἐστὶ — ξέρξης. καλεῖται δ' ἡ ἄκρα — ἀβύδω. ἡ μὲν οὖν
 ἀβυδος — αὐτῆς. ὑπέρεται τῆς ἀβυδητῶν χώρας — ἄστυρα.
 ἀπὸ ἀβύδου ἐπὶ — (592) αἰνεῖα. εἰκὸς δ' ἐνταῦθα — δαρδα-
 νίαν: (593) ὅτι οὐκ ἐνταῦθα τὸ ἴλιον ὅπου τῶν ἐστὶ. ἰδρῦσαι
 τὸν ἴλον φασίν. ἀλλὰ σχεδὸν — κόμην. καὶ ἄλλοι δὲ — μά-
 λιστα: (594) ὅτι φέρεται τις διόρθωσις — κατεσκευασμένον
 πολυτελῶς: (595) ὅτι ἰούλιος ὁ καῖσαρ ἀπὸ ἰούλου τινὸς τῶν
 προγόνων, ἀπογόνου ἐνὸς τῶν ἀπ' αἰνεῖον. διὸ ἄλλα τε πολλὰ
 ἐπερρώσθη πρὸς εὐεργεσίαν τῶν ἰλιέων. χώραν γὰρ — συνεφύ-
 λαξεν. ἀρκτεῖον δ' ἀφ' ἧς παρελίπομεν παραλίαις. ἔστι μετ' ἄβυ-
 δον ἡ δαρδανίς ἄκρα καὶ ἡ πόλις — φασίν. πλησίον δ' ἐστὶ
 — ἀλιτενής. μετὰ δὲ τὸ ῥοίτειον — ἔλαιουσσα. ἔστι δὲ τὸ
 μῆκος — ξ' σταδίων. (596) μικρὸν δὲ προελθοῦσι — κε-
 βρήγη. (597) τῆν δὲ κερνηνίαν δύνειν μέχρι τῆς σκηφίας

φασί. ὄριον — ῥέοντα. ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ — ὁ σκάμανδρος ῥεῖ. καὶ τοὺς ὀνομαζομένους — σῆμα. διείργει — πενταστάδιον ἔχων. (598) ἡ θύμβρα παρ' ὀμήρω πεδίον ἐστὶ. ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς θύμβριος δι' αὐτοῦ. ὅτε ἔρινεός — ἔρινεώδης καὶ ὁ φηγὸς δὲ μικρὸν κατωτέρω ἐστίν. ταῦτα δὲ πάντα τῶ παλαιῶ κείσματι πλησιάζει: ὅτι περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ τείχους ἀριστοτέλης φησὶν ὁ πλάσας ποιητῆς ἠφάνισα. τὸ δὲ ναύσταθμον πρὸς τῶ σιγείῳ ἐστὶ: πλησίον δὲ — σταδίου κ': ὅτι τὸ τῶν ἴλιον ἀντίγονος μὲν πρότερον ἀντιγόνοιαν ἐκάλεσεν. ὕστερον δὲ ἀλεξάνδρεια μετωνομάσθη κρινάντων δεῖν μὴ προτιμᾶσθαι τοῦ ἀλεξάνδρου τοὺς διαδόχους ἐκείνου: (602) ὅτι εἰς τὸν σκάμανδρον συμπίπτει ὁ ἄνδρος ποταμὸς ἀπὸ τῆς καρρασητῆς ὄρεινης τινος παρακειμένης τῆ δαρδανικῆ. ὠνομάσθαι δὲ — ὠνόμακεν ὀμηρος: (603) ὅτι παρὶ τῆς καλῆς πύκκης τῆς περὶ τὸν ἐπτάπορον τὴν μὲν περίμετρον εἶναι φησι ποδῶν μ' καὶ κ'. τὸ δὲ πᾶν ὕψος δυεῖν πλέθρων καὶ ἰε' πηχῶν. τὸ μὲν πρῶτον εἰς τρία σχιζομένην — κορυφήν. ἀδραμντίου — σταδίου. τοῦ δ' αὐλῶνος — ὑπόθεσιν. τὰ δ' ἐξῆς — πεδία. ἐπάνυμεν δ' ἐπὶ τὴν παραλίαν — (604) τὸ ἀχίλλειον, ἐν ᾧ μῆμα ἀχίλλεως, ἡ τενεδίων περαία — ὅσον π' σταδίω. ἦν δὲ τῶ ἀχαιῶ — κολωναὶ καὶ ἡ νῦν χούσα — ἰδρυμένη, ἐν ἣ καὶ τὸ τοῦ σμινθέως ἀπόλλωνος ἱερὸν ἀπὸ τῶν μυῶν ὀνομασθέντος πληθυνόντων ἐνταῦθα ἢ ἀπὸ τόπων. (605) πολλαχοῦ γάρ ἐστὶ τὸ τοῦ σμινθέως ὄνομα. καὶ ἐν τῇ παριανῇ — πολλαχοῦ. χωρὶς γοῦν καὶ τὸ ἀλήσιον — ἀμαξιτῶ τῇ τῶ λευκῶ ὑποκειμένη συνεχῆς (sic). κάμψαντι δὲ — πρῶτους τοὺς λείλας ἰδρυμένους ὁ ποιητῆς πεποίηκεν. ὧν πῆδασόν τινα λέγει πόλιν ὑπὸ ἄλτη τεταγμένην. ὁ δὲ σατμόεις ποταμὸς ἐστὶ. (606) οὗτοι δ' οἱ τόποι — αὐτῆς τῆς σκῆψεως. ἢ δὲ ἄνταδρος εἰς τὴν τῶν κιλίκων ἐμπύπτει. οὗτοι γάρ εἰσι συνεχεῖς — ρ' καὶ μ' γάργαρα ἐπ' ἄκρας — κόλπον. πλάτος δὲ τοῦ στόματος — ἄνταδρός ἐστιν. εἰτ' ἄστυρα κώμη. πλησίον δ' εὐθύς τὸ ἀδραμντίον. (607) ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ — κώμαι καὶ αἱ τοῦ καΐκου — κόλπον: (610) ὅτι μετὰ τὴν σκῆψιν ἄνδρα, ἐν οἷς ἐστὶ λίθος, ὃς καιόμενος — κηδείαν ἀκροασάμενον καὶ πλάτωνος καὶ ἀριστοτέλους: (611) ὅτι τοὺς λείλας τινες κᾶρας ἀποφαινουσιν, ὀμηρος δὲ χωρίζει καὶ

ὅτι μετὰ τοὺς λέλεγας — καΐκον: (612) ὅτι ἐν τῷ κληθέντι
 Θήβης πεδίῳ αὐτὴ τε ἡ Θήβη καὶ ἡ λυρησσὸς ἦν διέχουσαι
 ἀδραμυντίου σταδίους ἡ μὲν ξ' ἡ δὲ π'. ἐν δὲ τῇ ἀδραμυντηνῇ
 — κίλλα. ἡ δὲ χροῦσα — οἱ δ' ἀπειρότεροι ἐνταῦθα — χρο-
 σηίδα φασὶ γεγενῆσθαι καὶ μὴν οὔτε λιμὴν ἐστὶν ἐνταῦθα οὔτ'
 ἐπὶ θαλάττῃ τὸ ἱερὸν κατὰ τὸν ποιητήν. (613) οὐδὲ Θήβης
 πλησίον ἐκεῖνος δὲ πλησίον. ἀλλ' οὐδὲ — συζύγνυσι. καὶ ὅτι
 ὁ τε πλοῦς — πον ὅσον φαίνεται πλεύσας Ὀδυσσεύς. ἀπὸ ἄμα-
 ξιτοῦ τὸ τρίτον — θυσίαν: ὅτι ἀπὸ τῶν παρρόπων — χάριν.
 καὶ ὅτι ῥόδιοι τὴν ἐρυσίβην ἐρυθρίβην καλοῦσι. παρ' αἰολεῦσι —
 βοιωτῶν. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ — ἡ ὑπόπλακος Θήβη (614) ἀν-
 δήρων διέχουσα ξ' σταδίους, ἀστύρων δὲ ο': (615) ὅτι ἐν
 τῷ πέραν τοῦ καΐκου — περγάμον: ὅτι μέρος τοῦ ἀδραμυν-
 τηνοῦ ὁ ἐλαϊτικὸς. κἀνὴ δὲ πολίχνιον κατὰ τὰ ἄκρα — τευ-
 θρανία ἐστί. ὁ δὲ τεύθρας — βασιλεύς: (616) ὅτι ἐν τῇ
 ἐλαϊτιδί — κήτειον. αἱ δὲ τοῦ καΐκου πηγαὶ ἐν πεδίῳ οὐ κατὰ
 τὸν βακχυλίδην ἐν Ἴδη: ὅτι μητρόπολις ἡ λέσβος τῶν αἰολι-
 κῶν πόλεων καὶ ὅτι ἀρχὴ τῆς λεσβίας — ἄκρον ἀπὸ λεκτοῦ
 ἐπὶ ἄσσον πλέουσι. ἐνταῦθα — παραλίαι: ὅτι τὴν περιμέ-
 τρον ἡ νῆσος σταδίων α ρ', τὸ δὲ μῆκος φξ'. (618) ὅτι θεό-
 φραστος ὁ τοῦ ἀριστοτέλους γνώριμος τύρταμος ἐκαλεῖτο ἔμ-
 προσθεν μετωνόμασε δ' αὐτὸν — ἐπισημαινόμενος. ἐξ ἐρεσσοῦ
 τοῦ μετὰ τὴν πύρραν. ἐντεῦθεν (in marg. ὄθεν) εἰς μυτιλήνην
 ὑπέρβασις σταδίων π': ὅτι κατὰ τὸν πορθμὸν — περὶ κ'.
 καλοῦνται δ' ἑκατόννησοι — ἀλόννησος. ἑκατος δὲ ὁ ἀπόλλων
 παρὰ δὴ τὴν παραλίαν ταύτην: (619) ὅτι τὸ σιμωνίδου —
 διαβρόχοις λέγεται καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ — σταδίων: ὅτι ἐν τῷ
 καταλόγῳ παραλέλοιπε τοὺς κίλικας ὄμηρος οὐχ ἰκανὸν ἡγού-
 μενος τὸ σύστημα (620) ἢ καὶ ὑπὸ τῷ ἔκτορι — συγκαταλέγων
 διὰ τὴν τῶν ἡγεμόνων διαφορὰν: ὅτι λάρισσαν ἐριβώλακα τὸ
 τῶν πελασγῶν οἰκητήριον καθ' ὄμηρον τὴν περὶ κύμην ὑπολά-
 βοι ἂν τις ὀρθῶς οὐ τὴν καθ' ἄμαξιτόν. ἐν ὄψει γὰρ τελέως
 ἐστὶ οὔτε μὴν τὴν ἐν τῷ καῦστριῳ πεδίῳ ὑπὸ μήσοι γὰρ ἂν
 τις τάττοι ταύτην. (621) ἴδιον δέ τι — πηρειοῦ: ὅτι ταῖς νῦν
 αἰολικαῖς — τήνον. ἴδονται δ' αἱ πόλεις — σιπύλω: (622) ὅτι
 ἀπὸ λαρίσσης διαβάντι — ἀχαιῶν λιμὴν. εἶτα μυρριναίων γρύ-

ιον. εἶτα ἐλαία ἔχουσαν (sic) καὶ ναύσταθμον τῶν ἄτταλικῶν βασιλέων. **μεγίστη δ' ἐστὶ** — ἀριθμὸν. σκώπτεται — κύμη: ὅτι τριακοσίοις ἔτεσιν — τέλη οὐ καρπούμενοι πρότερον. ἐτεῦθεν ἦν ἡσίοδος καὶ κατ' ἐπίους ὄμηρος. (623) τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ ἀμαζόνος τῇ πόλει τεθεῖσθαι φασί: ὅτι τὸ πέραμον ἐπιφανῆς πόλις. ἦν δὲ λυσιμάχου γαζοφυλάκιον — διαδόχων. ἔστι δὲ στροβιλοειδῆς — θλιβίας καὶ πεπηρωμένος ἀπὸ τινος συμβάντος. οὗ ἀδελφὸς ἄτταλος ἐξ οὗ οἱ ἄτταλικοὶ βασιλεῖς τῶν τόπων τούτων ἄρξαντες. (624) παραρρεῖ δ' ὁ κείκος — προσαγορευομένον. (625) προϊόντι δ' ἐτεῦθεν ἐπὶ μὲν τὰ — βιδυνίας: ὅτι μαίονες καὶ μήονες καὶ λυδοὶ οἱ αὐτοί. ὑπέρχεται δὲ τῶν σάρδεων — καῦστρινόν. ῥεῖ δ' ὁ πακτωλὸς ἀπὸ τοῦ τμῶλου καὶ (626) καταφέρεται εἰς τὸν ἔρμον — θάλασσαν. ἄρχεται δ' ἐκ μυσίας — θαλάσσης. ἐν δὲ σταδίοις — μετονομασθεῖσα: ὅτι κειμένων οὕτω πως τῶν ἐπῶν — ποιούσι. προστιθέασι δὲ καὶ διότι — ἐν σικελίᾳ. (627) οἱ δὲ τοὺς σύρους — ἄριμα. χειροποίητον δὲ τὴν — πληρουμένων. περικεῖται δὲ ταύτην τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. (628) μετὰ δὲ λυδοῦς — φιλαδέλφεια. μετὰ δὲ ταῦτ' ἐστὶν — μνησίαν. ἅπαντα ἄδενδρος — λειπόμενον. τὰ δ' ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια — εἰς ἄλληλα. (629) ὁ μὲν γε τμῶλος — ἀρξάμενον. ὥστε τὰ μὲν αὐτοῦ — ἴωνες. τῷ δὲ καῦστρηγῶ πεδίῳ — τὸ κύρον πεδίον. εἶτα τὸ πελτηνὸν πεδίον καὶ τὸ κιλάνιον — (630) πολὺ τὸ πνεῦμα. μετὰ δὲ τὴν ἱεράπολιν — ὀνομάζουσι. σολύμους δ' εἶναι φασί — ὀμολογεῖ. (631) ἡ δὲ τελμισσοῦς — τῆς κιβύρας: ὅτι ἐν ταῖς μεγίσταις — κιβυρατική. μυλία (sic) δ' ἐστὶ — χώρας:

LIBER XIV.

ἐκ τοῦ ιδ'. (632) λοιπὸν δ' ἐστὶ — τῆς ἰωνικῆς παραλίας: (633) ὅτι τὸ βασιλεῖον τῶν ἰώνων ἐν ἐφέσῳ συστήναι φασί κτισθείση ὑπὸ ἀνδρόκλου νισῶ γνησίον κώδρον τοῦ ἀθηναίων βασιλέως: ὅτι ἰβ' ἰωνικαὶ πόλεις εἰσί. προσελήφθη δ' ὕστερον ἡ σμύρνα καὶ ὅτι σμύρνα τὸ παλαιὸν ἡ ἔφεσος ἐκαλεῖτο ἀπὸ σμύρνης τῶν ἀμαζόνων μίας. (634) ἐφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθ' ἕκαστα ἀρξάμενους ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων μιλῆτον καὶ ἐφέσον: μετὰ δὲ τὸ ποσειδῖον — σταδίους, ἐμπρη-

σθὲν δ' ὑπὸ πέρσου. ὕστερον οἱ μιλῆσιοι — πολυταλῆς. ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὴν πόλιν — οἰκήτορας, (635) τοὺς δὲ περὶ — ἰκάνον: ὅτι οὐλίον ἀπόλλωνα — παιωνικὸν ἀπὸ τοῦ οὐλείν, τοῦ ὑγιαίνειν καὶ ὅτι ἡ ἄρτεμις ἀπὸ τοῦ ἀρτεμίας ποιεῖν. πρόκειται δ' ἡ λάδη — λεγομένη. ἰκαλεῖτο δὲ — λεγομένην. τινὲς δὲ — λάτμω. (636) εἰτ' ἀφ' ἡρακλείας — πλοῦς. ἐκ δὲ πύρρας — μαιάνδρου γ'. ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς — τῶν ἰβ'. ἐνθεν ἐν σταδίοις — θυμβρία. ὑπέρεκειται — κρητῶν. μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς — πορθμόν. τῆς δὲ τρωγιλίου — σάμον. (637) ἐν δεξιᾷ — ποσειδίου. πρόκειται — ποταμός. περίπλους δ' ἐστὶ — σάμος. (638) ἔκητι συλοσῶντος εὐρυχωρή. οὗτος πολυκράτους ὦν ἀδελφὸς μετὰ τὸ κρεμασθῆναι ὑπὸ τοῦ σατραπίου τῶν περσῶν ἐξ ἀπάτης ἐκείνου καὶ καταστρέψαι τὸν βίον οὕτω πικρῶς ἤρξεν, ὡς λειπανδρῆσαι τὴν πόλιν καὶ τὴν παροιμίαν ἐκπεσεῖν ἐντεῦθεν. (639) παράκειται δὲ τῇ σάμω — ἐνθάδε. τριακασίων — νῆσος. μετὰ δὲ τὸν σάμιον — παραλία. πρῶτον — τὸ πανιώνιον, ὅπου τὰ πανιώνια — ποσειδῶνι. εἶτα νεάπολις. εἶτα πύγελα πολίγχιον πυγαλίας — τόπον. καὶ δείκνυται ἐνταῦθα ἱερὸν ἀρτέμιδος ἴδρυμα ἀγαμύμονος. εἶτα λιμὴν πάνορος καλούμενος. εἰθ' ἡ πόλις — θαλάττης ἄλσος διαπρεπὲς ἡ ὀρτυγία. διαρρεῖ δ' ὁ κέγγριος ποταμός. ὑπέρεκειται — σολμισσός: (641) ὅτι χειροκράτους ἔργον τὴν ἀλεξανδρείας κτίσιν φασί, τὸν δ' αὐτὸν — ποταμόν. ἔχει δ' ἡ πόλις — λιμένα τεναγώδη ὄντα — προσχώσεις. (642) μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν — προσόδους. εἶτα τὸ γαλήσιον — ἀπόλλωνος. ἐνταῦθα ἐνέτευχε μόμφω τῷ μαρτοῦς τῆς τειρεσίου θυγατρὸς. (643) ἐκτῆσαντο δὲ ποτε — πράγματι. ἐντεῦθεν ἦν ξεροφάνης — ποιημάτων. εὐθυπλοῖα μὲν οὖν — νησίον. εἶτα λέβεδος — ρ' καὶ κ'. εἶτα τέως διέχουσα τῆς λεβέδου ρ' καὶ κ'. μεταξὺ δὲ — (644) μελοποιός. εἶτα χαλκιδεῖς — κλαζομενίων. ὁ δὲ περίπλους — ἰωνική. πρὸ δὲ τῶν ἐρυθρῶν κώρυκος ὄρος ὑψηλόν. ἐνταῦθα λησταὶ τινες κωρυκαῖοι καλούμενοι τοῖς πλωιζομένοις ἐπιστίθεντο ὠτακουστοῦντες πρότερον, τί φέροιεν καὶ ποῦ πλέοιεν. ἀφ' οὗ δὴ — (645) σταδίων. ἐκ δ' ἐρυθρῶν σίβυλλά ἐστὶν καὶ καθ' ἡμᾶς ἡρακλείδης ἡροφίλειος ἰατρός. ἡ χίος περίπλων σταδίων φερομένην. ἐντεῦθεν ἦν Ἴων ὁ τραγικὸς καὶ θεόπομπος ὁ συγ-

γραφεύς. ἀμφισβητοῦσι — προχειριζόμενοι. ἐκ χιόν δ' εἰς λέσβον
 — σταδίοι. κλαζομένιος — ποιητής. μετὰ κλαζομένους ὁ σμυρ-
 ναίων κόλπος — (646) νῦν. ἔστι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ
 τῆς πόλεως καὶ λιμῆν κλειστός. ἔστι δ' ἡ ἔνυμοτομία — ὑπερφῶσι.
 ἐν δὲ ἐλάττωμα — παρασκευῶν. μετὰ δὲ σμύρταν αἱ λεῦκαι
 πολίχινον. (647) μετὰ δὲ λεύκας φώκαια ἐν κόλπο. εἶθ' οἱ
 ὄροι τῶν ἰώνων καὶ τῶν αἰολίων. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ — μαιάν-
 δρου. πρώτη — λίβυσι. ἐνταῦθα — θεῶν. νῦν δὲ ἡ πόλις εἰς
 ἄλλον μετάρκειται τόπον: (648) ὅτι μάγνης ἠγησίας — ἀττι-
 κόν. ὅτι ἔστι ἐν τῷ θεάτρῳ εἰκὼν χαλκῆ ἐπιγραφῆν — ὁδός.
 ἴδρται δ' ἡ μὲν — ἐρυμνήν. (649) τὸ δ' ὄνομα ἀπὸ τινων
 θρακῶν τραλλίων ἔσχηκε. νύσσα δ' ἴδρται — ὑδάτων. ἐν δὲ
 τῇ ὁδῷ — πλουτώνιον. (650) ἀπὸ δὲ λ' σταδίων — λειμῶν
 ὄν φασὶ τὸν ποιητὴν ἐνομάζειν, ὅταν φῆ — ἀπορρέοντα. περι-
 κεινται δὲ ἀξιόλογοι — οἶνος. ἐνδοξοὶ ἄλλοι τε καὶ ἀπολλώ-
 νιος ὁ στωικὸς φιλόσοφος καὶ μενεκράτης καὶ ἀριστόδημος —
 νύσση. τὰ δὲ πέραν — καρικιά: (651) ὅτι λέγουσιν ἀρχὴν
 εἶναι — φοίνιξ. πρόκειται — ρκ'. καὶ πρῶτον μὲν τοῖς ἀπὸ
 δαιδάλων πλέουσιν κόλπος ἔστι — κάλβις. ἔχει δ' ἡ πόλις —
 κλειστόν. δυσάερος δ' ἔστιν θέρονος καὶ μετοπώρου — ὠραιών.
 (652) εἶτα λῶριμα παραλία τραχεῖα. ἡ δὲ τῶν ῥοδίων — πό-
 λεως: ἰαμβεῖον ἐπὶ τῷ ἡλίῳ κολόσσω ἐπτάκις — λίνδιος. σι-
 ταρχεῖται παρ' αὐτοῖς ὁ δῆμος — (653) ζημία. δωριεῖς δ' εἰσὶ
 — κῆροι. ὄμηρος δὲ αἰολέας ἐμφαίνει, εἶπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία
 τοῦ ἡρακλέους καὶ τοῦ λυκιμνίου (εἰς). ἐκαλαῖτο δ' ἡ ῥόδος —
 νῆσον. βασκάνων τινῶν καὶ γοήτων, (654) οἱ τὴν ἄρκην τῷ
 κρότῳ ἐδημιούργησαν. πρῶτους. — χαλκόν. οἱ δὲ τέχνη διαφέ-
 ροντας — ταύτης: ὅτι ἡ νῦν πόλις — πελοποννησιακά. λίν-
 δον. δὲ ἰάλυσόν τε καὶ κάμειρον τὸν τληπόλεμον κτίσαι φασὶ
 — τισίν. ὅτι ἐπτά αἱ μέγιστα νῆσοι σαρθῶ, σικελία, κύπρος,
 κρήτη, εὐβοία, κύρτος, λέσβος, (655) μυθεύουσι δὲ καὶ χρυσὸν
 ἐν τῇ γῆσιν ὑσθῆναι κατὰ τὴν ἀθηνᾶς γένεσιν. κύκλος τῆς νῆ-
 σου σταδίων λκ'. ἐκ ταύτης τῆς λίνδου κλεόβουλος εἰς τῶν ζ'
 σοφῶν ὑπήρχε καὶ περὶ μὲν ῥοδίων οὕτως. πάλιν δὲ τῆς κα-
 ρικῆς — (656) εἶτα κνίδος ἐπτασταδίος πως — ἡπειρον. κατ'
 αὐτὴν — πελαγία. εἶτα μετὰ κνίδον — κατασκευάσε. πρόκειται

δ' αὐτῆς ἢ ἀρκύννητος: ὅτι ἡρόδοτος θούριος ὕστερον ἐκλήθη
 διὰ — ἀποικίας: ὅτι κατὰ τοῦτον διοσύσιος ὁ συγγραφεύς:
 ὅτι ἄδα μωσώλου ἦν ἀδελφή. ἐκβληθεῖσα καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ
 τῆς πόλεως ὑπὸ πιξωδάρου τοῦ ἐτέρου ἀδελφοῦ ἵκετεύει τὸν
 ἀλέξανδρον. ὁ δὲ κατήγαγε ταύτην εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βα-
 σιλείαν. (657) ἐξῆς δ' ἐστὶν ἄκρα — τῆσφ. τὸ δὲ τῆς νήσου
 μέγεθος — λέσβος. ἢ μέντοι σάμος οὐκ εὐνοεῖ. ἐντεῦθεν ἦν
 ἱπποκράτης. (658) ἐν δὲ τῇ παραλία — μίνδος καὶ μετὰ ταύ-
 την — καρνανθεῖς. εἰτ' ἱασσὸς — παράλυπρον. μεθ' ἦν τὸ τῶν
 μιλησίων ποσειδίων. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ — ἀμυζῶν ἦδε καὶ ἦδε.
 (660) ὅτι τὰ ἀλάβανδα ὄψιν παρέχεται καρθηλίον κατεστραμ-
 μένου ὥστε καὶ σκώπτων τις τὴν πόλιν — (661) πολλὰς: ὅτι
 οἱ κᾶρες — καρικόν. διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ ὄμηρος, βαρ-
 βάρους δ' οὐδ' ἄπαξ; ὅτι φησὶ τὸ πληθυντικὸν * οὐκ * εἰς
 τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει — (662) καταμεμιγμένα. οἶμαι δὲ —
 τραυλίζειν. εὐφρονέσταιοι — ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἑλλάδα στρατείας.
 (663) ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας — πεπλασμένον. οὐτ' οὖν θου-
 κυδίδης ὀρθῶς — ἀποκεκρίσθαι. καθ' ἑλλάδα γὰρ ὄμηρός φησι.
 οὐτ' ἀπολλόδωρος — καρῶν. ἐχρῆν γὰρ οὕτω βαρβάρους ὀνο-
 μάξιν: ὅτι ἀπὸ φύσκου τῆς ῥοδίων περαιίας ἐπὶ τὸν μαίαν-
 δρον κατὰ τὴν εἰς ἔφεσον ὁδὸν στάδιοι ἀρπ' — τῶν σ'. ἐπεὶ
 δὲ — διὰ ἡρῶν πολίγνης ἀνμ': ὅτι τὰ σαμόσστα τῆς κομ-
 μαγητῆς εἰσι. (664) μετὰ δὲ τὴν τῶν ῥοδίων περαιίαν — πε-
 ριωδευμένους. μετὰ τοίνυν δαίδαλα — σωφρόνων. εἰσὶ δὲ γ'
 καὶ κ' — (665) τλῶν. μετὰ δ' οὖν τὰ δαίδαλα πλησίον ἐστὶ
 τελμισσὸς — ἄκρα. εἰθ' ἐξῆς ὁ ἀντίκρατος — μεσογαίᾳ. εἶτα
 ὁ ξάνθος — (666) ξανθίων ἐστί. μετὰ δὲ τὸν ξάνθον πάταρα,
 κτίσμα πατάρου. εἶτα μύρα — κισθήτη. ἐνταῦθα πρόκεινται
 καὶ αἱ χελιδόνιαι — ἐξαστάδιον: ὅτι δοκοῦσι αἱ χελιδόνιαι
 — (667) συνέστηκεν: ὅτι ὄμηρος ἐτέρους τῶν λυκίων ποιεῖ
 τοὺς σολύμους. ἔστι δ' οἱ φάσκουσι λέγεσθαι σολύμους — προσ-
 αγορευομένους. μετὰ φασηλίδα δ' ἐστὶν — χειμαρρώδης. εἶτα
 πόλις — φιλαδέλφον. φασὶ δ' ἐν τῷ μεταξὺ — παμφυλίαν.
 εἰθ' ὁ κίστρος — πόλις. εἰθ' ὑπὲρ — ἀποικος. πλησίον δ' ἐστὶ
 — (668) συνακολουθησάντων. τῆς κιλικίας δὲ τῆς — εἴρηται.
 λέγομεν δὲ καὶ περὶ τῶν ἐκτὸς ἀπὸ — ἀπορρῶγος. (669) μετὰ

δὲ τὸ κορακῆσιον ἀρσινὴ πόλις, εἰθ' ἀμαξία — ἔχουσα. εἶτα
λαίρτης φρούριον. εἶτα σελινοῦς ποταμός. εἶτα κράγος — ἔρυμα.
ὑπέρεκται δ' ὄρος — (670) κορακῆσιον. εἰθ' ὄλμοι — τρέπον.
μετὰ δὲ τὸν καλύνκαδρον — ἀνεμύριον ἕτερον καὶ κράμβουσα
— (671) ἀρχέλαος λαβὼν τὴν τραχειῶτον κιλικίαν. βασιλεύε-
σθαι γὰρ μᾶλλον ἔδοξε τοῖς ῥωμαίοις ὁ τόπος εὐφυοῦς ὄντος
πρὸς τὰ ληστήρια καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἢ ὑπὸ ἡγε-
μόσι εἶναι, οἳ μὴδ' αἶε — ὄπλων. εἰσι δ' ὄροι — πσιδιά καὶ
μιλύας. μετὰ δὲ λάτμον — ἰσσόν. εἰς ταύτην — πομπηιοῦπο-
λιν. ἐντεῦθεν ἦν χρύσιππος ὁ στωικός καὶ ἄρατος ὁ τῶν φαι-
νομένων ποιητής. εἶτα ζεφύριον — (672) τοιάνδε. ἔσθις —
ἀποκροτήματος. περιφέρεται δὲ — ἔρυμα. ἔτι δ' ἔπαρθε — πόλις.
μετὰ δὲ τὴν ἀγγιᾶλην — (674) περὶ λόγους τεχνῶν. (675) μετὰ
δὲ τὸν κύδρον — ῥέων. ἐντεῦθεν εἰς σόλους ε' φασὶ σταδίους
— μόψου. ἐνταῦθα γὰρ σὺν ἄλλοις καὶ σοφοκλῆς μεταφέρει
τὴν ἔριν τῶν μάντεων καλέσας τὴν κιλικίαν παμφυλίαν τρα-
γικῶς, καθάπερ τὴν λυκίαν καρίαν καὶ τὴν τροίαν κιλικίαν καὶ
φρυγίαν. (676) ἐνταῦθά τε τὸν ἀμφίλοχον μετὰ τὴν ἐξ ἄργους
ἐπάνοδον ἀποκλειόμενον τῆς κοινωρίας — πλησίον. ὑπέρεκται
— πεδίον. μετὰ δὲ μαλλόν — πύλαι, εἰς ἅς — μέρος. μετὰ
δὲ αἰγιάις — σύρων. μετὰ δὲ τὴν κιλικίαν — σταδίων. ὅτι
καὶ ἀληθίον τι πεδίον καὶ ἐν τροίᾳ δεικνύουσι. (677) ὅτι ὅλη
ἐπ' εὐθείας — βυζαντίου. (678) ὅτι τὴν χερρόνησον — γένη
κατὰ ἔφορον τρία μὲν — μεσογαίᾳ καὶ ὅτι διαιρῶν ταῦτα —
ἐφόρου. καὶ ὅτι οὐκ εὖ εἴρηκε τοὺς χάλυβας ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ.
οἱ γὰρ λέγοντες — ἐκάλεσεν. (679) ἄμεινον γὰρ — κιλικίας.
ἀλλ' οὐδὲ λυδοῦς — περιεχομένους. τίνες δ' εἰσὶν — δεδήλω-
ται: (680) ὅτι κασπάδοκας καὶ λυκάονας ὄμηρος παρελίπε.
μέμνηται δὲ ἀγνωτῶν τινῶν κανκῶων καὶ σολύμων καὶ κη-
τείων καὶ λελέγων καὶ κιλίκων τῶν ἐκ θήβης πεδίον: ὅτι
ξάνθος ὁ λυδὸς — πόντου. τούτοις ἐπιλέγει ἀπελλόδαρος —
ὄμηρος. ἀλλ' εἰ οὕτως — (681) σαγαγάρσιο. πῶς δὲ — λεγομένης.
λοιπὸν δὲ — (682) νεώρια. εἰτ' ἀφροδίσιον — καρπασία πόλις.
κεῖται δὲ — ὄλυμπος πρόκεινται — σαλαμίς. εἰτ' ἀρσινὴ πόλις.
εἶτα λιμὴν λεύκολα — τραπεζοειδής. εἶτα κολπώδης παράπλους
ὁ πλείων εἰς κίτιον. ἐντεῦθεν ἐστὶ — (683) ἔχουσα. ἀρχὴ δ' οὖν

τοῦ δυσμικοῦ — ἀπόλλωνος. εἶτα βοόσουρα καὶ παλαιπάφος ὑπὲρ θαλάττης ἰδρυμένη, ἱερὸν ἔχουσα. εἶθ' ἡ πάφος κτίσμα ἀγαπήνορος διέχουσα τῆς παλαιπάφου σταδίους ξ'. φασὶ δ' εἰς ἀλεξάνδρειαν — πάφον. μεθ' ὃν πλοῦς εἰς ἀρσινόην πόλιν. εἶτα σολοὺς πόλις. οἱ δ' ἐνοικοῦντες σόλοι καλοῦνται. κτίσμα δ' ἐστὶ — ἀθηναίων. ὑπέρικται — κρομμύον. (684) διάκειται μὲν οὕτως — χρήσιμα.

LIBER XV.

ἐκ τοῦ ιε'. (685) ὅτι τὰ περιλειπόμενα — λυκίας. μετὰ δὲ — ἐξαγγέλλουσιν. (687) τὰ περὶ Ἡρακλέους καὶ Διονύσου παρ' Ἰνδοῖς οἱ πλείους ἄπιστα καὶ μυθώδη ἡγούνται: (688) ὅτι ἐκ τῆς διαίτης, ἣν ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις περὶ γεωγραφίας ποιήσασθαι φησὶ ἐδόκει πιστότατα — ἐπῆλθεν. (689) ὕστερον γὰρ — πλευρόν. τῆς μὲν οὖν ἐσπερίον — ποταμοῦ μέχρι παλιβόθρων. ὅτι κησίας οὐκ ἐλάττω — λέγει, ὀησίκριτος δὲ — οἰκουμένης, ἄλλοι δ' ἄλλα οἱ μὲν μείζον, οἱ δὲ ἔλαττον. (690) ἅπαντα δ' ἐστὶ κατάρρητος — ἔχει δὲ καὶ ἐλέφαντας. (691) κατὰ δὲ ὀησίκριτον, ε σταδίων τὸ μέγεθος, οὐ διορίσαντα μῆκος οὐδὲ πλάτος — ἰστιοπεποιημένας. εἶναι — εἰκότα: ὅτι ἀριστόβουλος μόνα — ἐπίδοσιν. τοῦ μὲν χειμῶνος ὕδαρ οὐκ ἰδεῖν φησὶ ἀλλὰ χιόνας μόνον. ἀπὸ παροπαμισαδῶν γούν ὀρημάστας μετὰ δυσμὰς πληϊάδων ἕαρος ἀρχομένου ἐν τοῖς ταξίλοις πρώτον ὑσθῆναι. εἶτα ὑεσθαι συνεχῶς μέχρι ἐπιτολῆς ἀρκτούρου: (692) ὅτι νέαρχος τοῦ ἀνεσίνου πλησίον — καλόν. τὴν δ' ὄρουζαν ἐστάναι — τὰς ζειάς. ὁ δὲ βόσμορός ἐστὶ μικρότερος — σπέρμα καὶ ὅτι (693) τοῖς Ἰνδικοῖς ποταμοῖς ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ἐστὶν ἡ πλήρωσις ἐναντίως τῇ τοῦ νεῖλου καὶ ὅτι ζητητέον, πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται θηβαῖς λέγω μέχρι καὶ τῶν ἐγγὺς μερῆς καὶ τῆς Ἰνδικῆς — ὑδάσπου. καὶ ὅτι τεναγώδης ἡ παραλία καὶ μάλιστα κατὰ — ἐπικράτειαν. τοὺς δὲ ἀπογαίους φησὶ μὴ πνεῖν. εἶναι δὲ κατὰ μεγασθένη δίφορον καὶ δίκαρπον τὴν Ἰνδικὴν καὶ εἶναι σπόρον τὸν μὲν χειμερινὸν τὸν δὲ θερινὸν καὶ ὄμβρον ὁμοίως, ὥστ' εὐετηρίαν — (695) ἐκθυμίωντων: (696) ὅτι τὸν ἥλιον αἰτιῶνται τοῦ μελανὰς εἶναι αἰθίοπας καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίκαισιν

κατ' ἐπίλειψιν — ἀέρος. περί δὲ τῶν ἐν γαστρὶ — γίνονται
 ἃ τὰ γεννώμενα — ὁμοιότητες. ὅτι ἀλέξανδρον ἐν μὲν τῷ
 ὑδάσπῃ — τρωγλοδοτικῇ. (697) ἀλέξανδρος ὠρμησε τὴν ἐπαι-
 νομένην τῆς ἰνδικῆς κτᾶσθαι πρότερον, ἅμα — πρὸς ἕω. μετὰ
 τὸ καταστρέψασθαι τὴν βακτριατὴν ἐπιστρέψας εὐθὺς ἐπ' αὐ-
 τήν. δεῖ δὲ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ποταμῶν εἰπεῖν ὅσα πρὸς
 τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα καὶ ὅσων ἱστορίαν παρελήφαμεν.
 (698) μετὰ μὲν οὖν — πεδίοις. μερίζων, ὡς φασι, καὶ αἰγύ-
 πτου. ὑπὲρ δὲ ταύτης — ὀησίκριτος. ὃν φησι στράβων πάν-
 τας ὑπερβάλεισθαι τῷ τερατολόγειν, λέγειν δὲ τινα καὶ πιθανὰ
 καὶ μνήμης ἄξια, ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτόν.
 περί δὲ τῶν δρακόντων — μετώπων. (699) τὴν δὲ νίκαιαν —
 ὑπερβάλλον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ ὅτι ἀνθρωποποιούστατον ἔστι
 τὸ ζῶον. θηρεύουσι δὲ τούτους διὰ τρωβλίον τε ἰξοῦ ἀναμίστου
 καὶ θυλάκων τὰ ἐντὸς κεχρισμένων ἰξῶ. ὑποδησάμενοι γὰρ ἐτέ-
 ρους θυλάκους ὡς ἀναξυρίδας ἀπίασιν τοὺς δασεῖς καὶ κατι-
 ξωμένους καταλιπόντες. καὶ τὴν κάθαιαν — χῶραν. φέρειν
 δὲ τὴν χῶραν — ἐσθῆσι, τοὺς πώγωνάς τε ἐκ τούτων βάπτε-
 σθαι. (700) ἐν δὲ τῇ σωπείδου — θαυμαστάς. ἐξ ὧν λέοντι
 προσαφειθισάν τινες διαπαίρας χάριν. ἡ μὲν οὖν — ποιεῖ νῆ-
 σον. ὅτι ἀλέξανδρος ἀφείκε τὰ πρὸς ἕω — (701) λεγόμενοι
 καὶ μαλλοὶ — ἔσθη. ὧν παρὰ μαλλοῖς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν
 ἀλέξανδρος. πρὸς αὐτῇ δ' ἦδη — τὴν πορτικανοῦ — ἀλέξαν-
 δρος. ὑστάτης δὲ τῆς παταληνῆς ἧς ἐκάστην πλευρὰν τριγώνου
 τὸ σχῆμα β κατὰ ὀησίκριτον. τοῦ δὲ [ποταμοῦ] τὸ πλάτος
 — (702) πληροῦν τὴν πόλιν: ὅτι καὶ μέχρι γάγγου προῆλ-
 θεν ἀλέξανδρος κήτη τε τὰ ἐπ' αὐτῶ φησι κράτερος ἰδεῖν καὶ
 μεγέθους — τῶ ἐκ γενετῆς ὀνόματι. τοιοῦτο δὲ καὶ — ἐξηλ-
 λαγμένων. λέγουσι δὲ καὶ — (703) πραγματείας. φασὶ δὲ τὸ
 τῶν — (704) ἐπισκιάστατοι μῆτε πόλει προσιόντες μῆδ' ἄλλη
 χρεῖα — αὐτῶν ἐπιμεληταί. (705) ὅτι κόνουσι ἐλέφαντες τοὺς
 μὲν πλείστους — ἔτη. τῆς δὲ ζωῆς τὸ μέτρον αὐτοῖς καὶ ἐπὶ
 σ' ἔτη διήκει. ἔτιοι δὲ καὶ ἕως τ' ἑτῶν φασι, σπάνιον δὲ καὶ
 ἕως φ'. μεζῶν δὲ τῶν λιβυκῶν καὶ ἐρρωμενεστέρους. ταῖς
 οὖν προβοσκίαις — πόδας. οὕτω δ' εὐτίθασσέντους — ἄρμα.
 τὰ δὲ τῶν μυρμηκῶν δέρματα παρδαλείαις ὅμοια, (706) θηρίων

τοῦ δυσμικοῦ — ἀπόλλωνος. εἶτα βοόσουρα καὶ παλαιόταφος ὑπὲρ θαλάττης ἰδρυμένη, ἱερὸν ἔχουσα. εἶθ' ἡ πάφος κτίσμα ἀγαπήτορος διέχουσα τῆς παλαιπάφου σταδίους ξ'. φασὶ δ' εἰς ἀλεξάνδρειαν — πάφον. μεθ' ὃν πλοῦς εἰς ἀρσινόην πόλιν. εἶτα σολοὺς πόλις. οἱ δ' ἐνοικοῦντες σόλοι καλοῦνται. κτίσμα δ' ἐστὶ — ἀθηναίων. ὑπέρικται — κρομμύον. (684) διάκειται μὲν οὕτως — χρήσιμα.

LIBER XV.

ἐκ τοῦ ιε'. (685) ὅτι τὰ περιλειπόμενα — λυκίας. μετὰ δὲ — ἐξαγγέλλουσιν. (687) τὰ περὶ Ἡρακλέους καὶ Διονύσου παρ' Ἰνδοῖς οἱ πλείους ἄπιστα καὶ μυθώδη ἡγοῦνται: (688) ὅτι ἐκ τῆς διαίτης, ἣν ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις περὶ γεωγραφίας ποιήσασθαι φησὶ ἐδόκει πιστότατα — ἐπῆλθεν. (689) ὕστερον γάρ — πλευρόν. τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου — ποταμοῦ μέχρι παλιβόθρων. ὅτι κησίας οὐκ ἐλάττω — λέγει, ὀησίκριτος δὲ — οἰκουμένης, ἄλλοι δ' ἄλλα οἱ μὲν μείζον, οἱ δὲ ἕλαττον. (690) ἅπαντα δ' ἐστὶ κατάρρητος — ἔχει δὲ καὶ ἐλέφαντας. (691) κατὰ δὲ ὀησίκριτον, 8 σταδίων τὸ μέγεθος, οὐ διορίσαντα μῆκος οὐδὲ πλάτος — ἰστιοσκεπομημένας. εἶναι — εἰκότα: ὅτι ἀριστόβουλος μόνα — ἐπίδοσιν. τοῦ μὲν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν φησὶ ἀλλὰ χιόνας μόνον. ἀπὸ παροπαμισαδῶν γούν ὀρημάσοντας μετὰ δυσμὰς πληϊάδων ἕαρος ἀρχομένου ἐν τοῖς ταξιλοῖς πρώτον ὑσθῆναι. εἶτα ὑεσθαι συνεχῶς μέχρι ἐπιτολῆς ἀρκτούρου: (692) ὅτι νέαρχος τοῦ ἀνασίνου πλησίον — καλόν. τὴν δ' ὄρουζαν ἐστάναι — τὰς ζειάς. ὁ δὲ βόσμορός ἐστὶ μικρότερος — σπέρμα καὶ ὅτι (693) τοῖς Ἰνδοῖς ποταμοῖς ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ἐστὶν ἡ πλήρωσις ἐναντίως τῇ τοῦ νεῖλου καὶ ὅτι ζητητέον, πῶς οἱ μεταξὺ τόποι οὐ κατομβροῦνται θηβαῖς λέγω μέχρι καὶ τῶν ἐγγὺς μερῆς καὶ τῆς Ἰνδικῆς — ὑδάσπον. καὶ ὅτι τεναγώδης ἡ παραλία καὶ μάλιστα κατὰ — ἐπικράτειαν. τοὺς δὲ ἀπογαίους φησὶ μὴ πνεῖν. εἶναι δὲ κατὰ μεγασθένη δίφορον καὶ δίκωρον τὴν Ἰνδικὴν καὶ εἶναι σπύρον τὸν μὲν χειμερινὸν τὸν δὲ θερινὸν καὶ ὄμβρον ὁμοίως, ὥστ' εὐετηρίαν — (696) ἐκθυμίωντων: (696) ὅτι τὸν ἥλιον αἰτιῶνται τοῦ μελανὰς εἶναι αἰθίοπας καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίκωσιν

κατ' ἐπίλειψιν — ἀέρος. περί δὲ τῶν ἐν γαστρὶ — γίνονται
 ἃ τὰ γεννώμενα — ὁμοιότητες. ὅτι ἀλέξανδρον ἐν μὲν τῷ
 ὑδάσπῃ — τρωγλοδυτικῇ. (697) ἀλέξανδρος ὠρμησε τὴν ἐπαι-
 νομένην τῆς ἰνδικῆς κτᾶσθαι πρότερον, ἅμα — πρὸς ἕω. μετὰ
 τὸ καταστρέψασθαι τὴν βακτριανὴν ἐπιστρέψας εὐθὺς ἐπ' αὐ-
 τήν. δεῖ δὲ τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ποταμῶν εἰπεῖν ὅσα πρὸς
 τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα καὶ ὅσων ἱστορίαν παρελήφαμεν.
 (698) μετὰ μὲν οὖν — πεδίοις. μείζων, ὡς φασι, καὶ αἰγύ-
 πτου. ὑπὲρ δὲ ταύτης — ὀησίκριτος. ὃν φησι στράβων πάν-
 τας ὑπερβάλεισθαι τῷ τερατολόγειν, λέγειν δὲ τινα καὶ πιθανὰ
 καὶ μνήμης ἄξια, ὥστε καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτόν.
 περί δὲ τῶν δρακόντων — μετώπου. (699) τὴν δὲ νίκαιαν —
 ὑπερβάλλον κατὰ τὸ μέγεθος καὶ ὅτι ἀνθρωποποιούστατον ἔστι
 τὸ ζῷον. θηρεύουσι δὲ τούτους διὰ τρυβλίον τε ἰξῶ ἀναμίστου
 καὶ θυλάκων τὰ ἐντὸς κεχρισμένων ἰξῶ. ὑποδησάμενοι γὰρ ἐτε-
 ρους θυλάκους ὡς ἀναξυρίδας ἀπίασιν τοὺς δασεῖς καὶ κατι-
 ξωμένους καταλιπόντες. καὶ τὴν κάθειαν — χώραν. φέρειν
 δὲ τὴν χώραν — ἐσθῆσι, τοὺς πώγωνάς τε ἐκ τούτων βᾶπτα-
 σθαι. (700) ἐν δὲ τῇ σωπείδου — θαυμασιάζ. ἐξ ὧν λέοντι
 προσαφειθισάν τινες διαπίρας χάριν. ἡ μὲν οὖν — ποιεῖ νῆ-
 σον. ὅτι ἀλέξανδρος ἀφείκε τὰ πρὸς ἕω — (701) λεγόμενοι
 καὶ μαλλοὶ — ἔθνη. ὧν παρὰ μαλλοῖς ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν
 ἀλέξανδρος. πρὸς αὐτῇ δ' ἤδη — τὴν πορτικαντοῦ — ἀλέξαν-
 δρος. ὑστάτης δὲ τῆς πάταληνης ἧς ἐκάστην πλευρὰν τριγώνου
 τὸ σχῆμα β' κατὰ ὀησίκριτον. τοῦ δὲ [ποταμοῦ] τὸ πλάτος
 — (702) πληροῦν τὴν πόλιν: ὅτι καὶ μέχρι γάγγου προῆλ-
 θεν ἀλέξανδρος κήτη τε τὰ ἐπ' αὐτῷ φησι κράτερος ἰδεῖν καὶ
 μεγέθους — τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι. τοιοῦτο δὲ καὶ — ἐξηλ-
 λαγμένων. λέγουσι δὲ καὶ — (703) πραγματείας. φασὶ δὲ τὸ
 τῶν — (704) ἐπιεικίστατοι μῆτε πόλει προσιόντες μὴδ' ἄλλη
 χρεία — αὐτῶν ἐπιμεληταί. (705) ὅτι κόουσι ἐλέφαντες τοὺς
 μὲν πλείστους — ἔτη. τῆς δὲ ζωῆς τὸ μέτρον αὐτοῖς καὶ ἐπὶ
 σ' ἔτη διήκει. ἔτιοι δὲ καὶ ἕως τ' ἑτῶν φασι, σπάνιον δὲ καὶ
 ἕως φ'. μείζους δὲ τῶν λιβυκῶν καὶ ἐρρωμενεστέρους. ταῖς
 οὖν προβοσκίαιν — πόδας. οὕτω δ' εὐτιθασσέντους — ἄρμα.
 τὰ δὲ τῶν μυρμηκῶν δέρματα παρδαλείαις ὅμοια, (706) θηρίων

ἄλωπέκων οὐκ ἐλατιότων τάχος ὑπερφυῖς ἐχόντων καὶ ζώντων
 ἀπὸ θήρας. ὁρύντουσι — εἰδότες. εἰ μὴ τὸ πολὺ τοῦ πλήθους
 τῶν ἱρπετῶν ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο κἂν ἐρημωθῆναι
 φασὶ τὴν χώραν. τῶν δὲ ἐχιδνῶν τὰς μὲν μικροτάτας διὰ τὸ
 δυσφύλακτον χαλεπὰς εἶναι, τὰς δὲ μείζους καὶ ἐκκαυδεκαπή-
 χεις, ὡς φασὶ, διὰ τὴν ἰσχύν. ἀριστόβουλος δὲ — φαρμάκων.
 (707) περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τσαῦτα. τέταρτον δὲ φασὶν
 εἶναι — καπηλικούς. τούτων τοῖς ὀλοποιοῖς — βασιλεῖ. κα-
 θίστανται δὲ — ἀρετήν. (708) ὅτι παρ' αὐτοῖς ἀπὸ συσσήμων
 πωλεῖται τὰ δημιουργούμενα χωρὶς μὲν — ζημία. (709) ὅτι
 γυμνασίων μάλιστα — σώματα. καὶ ὅτι ἀλήθειαν καὶ ἀρετήν
 ἀποδέχονται. διόπερ — πλεονεκτῶσι. (710) ψευδομαρτυρίας
 δ' ὁ ἄλλος — θανατοῦται. μεθύοντα δὲ κτείναςα — διαδεξα-
 μένῳ. καὶ ὅτι καλάμους εἶναι μῆκος μὲν — διπλασίαν. (711) μο-
 νομαίτους τέ τινες ἱστοροῦσιν, ὧτα — πολὺ. (712) ὅτι τῶν
 βραχμάνων τὸν ἀκρωόμενον λόγων σπουδαίων οὕτε λαλῆσαι θέ-
 μισ — ἀκολασταίνοντα. ζῆν δὲ τοὺς τοιούτους ἐν ἄλσει πρὸ
 τῆς πόλεως λιτῶς ἐν στιβάσι — ἀφροδισίων. (713) πλείστον
 δ' αὐτοῖς εἶναι λόγον περὶ τοῦ θανάτου — μεταβαλλομένους.
 ἑτέρους δὲ τινες ὑλοβίους φασὶν ὀνομάζεσθαι — ἀγρίων καὶ
 ἄλλους ἰατρικὸν μὲν καὶ λιτὸν μὴ — τρεφομένους. ἀσκεῖν
 δὲ καὶ — ὄλην (715) ὅτι δι' ἐρμητέων διελέγτο κἀνδανὶς ὀνη-
 σικρίτη. ἦν δὲ οὗτος πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος τῶν γυμνο-
 σοφιστῶν. ἐλέγτο τοίνυν ὡς ἐν τύπῳ εἰπεῖν (716), ὡς εἶη
 λόγος ἀριστος — διαθήσειν. περὶ δὲ τῶν παρ' ἑλλησι φιλοσο-
 φησάντων τᾶλλα μὲν φρονίμως ἔφη νομίζειν αὐτοῖς δοκεῖν —
 ἀκίνητον δὲ καίεσθαι, καθάπερ καὶ κάλανος ἐποίησεν ὁ παρα-
 κολουθηκὼς ἀλεξάνδρῳ ἄγων ἔτος ὁ' καὶ τρίτον. πολλὰ δεο-
 μένῳ τῷ βασιλεῖ μὴ προσέχων τὸν δὲ τρόπον τοῦ θανάτου
 διὰ πρὸς μὲν, ἄλλοι δ' ἄλλως φασί. (718) τοῦτον μὲν ἀκό-
 λαστον ὄντα καὶ ταῖς ἀλεξάνδρου τραπέλαις δεδουλωμένον ψέ-
 γασθαι — συγχωρῆσαι. ὅτι καὶ τῶν χρυσαυρῶν μυρμῆκων
 περρωτούς τινες λέγουσιν. τῶν δὲ τετιθασευμένων ὀρνέων εὐ-
 φωνότατον μὲν εἰρήκασιν τὸν ὠρίωνα — ἐγγίξειν. φιλοσόφους
 τε — (719) ἀσκοῦντας μέχρι ζ' ἐτῶν καὶ λ' — καρπάσις.
 ἀρτεμίδωρος δὲ φησὶ τὸν γάγγην ἐκ — ἐκβολῆς: (720) μετὰ

δὲ τὴν ἰνδικὴν ἔστιν ἡ ἀριανὴ — (721) παρὰ τοῦτο: (722) ὅτι
 σμίραμις μὲν ἐξ ἰνδῶν — κῦρος δὲ ζ'. (723) τὸ μὲν δὴ νό-
 τιον τῆς ἀριανῆς πλευρὸν — διττόν. (724) ἐπεκτείνεται δὲ
 τοῦνομα — (725) τῶν κητῶν ἄλλων τε καὶ φουσητήρων ῥῶν
 ἀπεργαζομένων — ὀρᾶσθαι. ἐκ τούτου δὲ τέαρχος — τὸ ῥό-
 θιον καθάπερ ἐκάλουν οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ καὶ ἅμα ταῖς
 σάλπιγξιν ἐφώνει. τὰ δὲ θηρία — ἀπίστατο. (726) φασὶ
 δ' αὐτὰ — φασὶ κ' ὄργυιῶν. ἡ δὲ καρμανία — ταμιευόμενοι:
 ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ὄρος εἶναι ἀρσενικοῦ φασι. ἔχει δὲ —
 περσικοῖς (727) τὰ πλείστα δὲ ἔθνη — μηδικὰ λέγει. τὸ δὲ
 στόμα — βασιλείον. (728) ἔχει δὲ τὸν κύκλον — μμνόνιον.
 λέγεται γὰρ δὴ κρίσμα τιθωνοῦ τοῦ μένοντος πατρὸς. λέγον-
 ται δὲ καὶ — κισσίαν. τὸ δὲ τεῖχος — ἀσφάλτου. ὅτι ἡ γε
 γάζα — μνήματα ἦν τοῖς πέρσαις ἐν τε σούσοις καὶ ἐν περσε-
 πόλει καὶ πασαργάδαις. ἦν δὲ καὶ ἄλλα — λεγομένην. τὰ μὲν
 οὖν σοῦσα — εἰσβολήν. (729) φασὶ δὲ τοὺς διὰ σούσων πο-
 ταμοὺς — ἀπέχουσαν σούσων σταδίους φ'. ἀπὸ δὲ στόματος
 — συνάπτειν: ὅτι μετὰ χοάσπην ὁ κοπράτης ἔστι — περ-
 σεπόλει. ὁ ἀράξης φεῖ ἐκ τῶν παραιτακῶν (730) ἑλληνισιν. ἐν
 δὲ πασαργάδαις ὁ τοῦ κύρου τάφος ἦν ἐν παραδείσῳ πύργος
 οὐ μέγας τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυσμένος κάτω μὲν
 στερεὸν (sic) λιθοκόλλητον. τοὺς δὲ πασαργάδας ἐτίμησε —
 (731) βαβυλῶνα. ὅτι κελύσαντος ἀλεξάνδρου συνήχθη παν-
 ταχόθεν εἰς ἐκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδες ταλάτων χωρὶς
 τῶν συνεκκομισθέντων δαρείῳ, ἃ διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες
 αὐτὸν φεύγοντα ἐκ μηδίας. τὴν γοῦν βαβυλῶνα — οὔσης. τὰς
 δὲ κριθὰς — καὶ ἐν βαβυλῶνι. (732) γαιτιᾶ δὲ τῇ — προσ-
 πολεμοῦσιν. ὅτι τιμῶσι τὸν ἥλιον πέρσαι καλοῦντες αὐτὸν μί-
 θραν καὶ (733) ὅτι ἐν τῇ καππαδοκίᾳ οἱ μάγοι καὶ πύραιθοι
 καλοῦνται τιάρης περικείμενοι πιλωτάς — τὰς παραγαθίδας:
 ὅτι γέρον ῥομβοειδὴς ἔστιν ἀσπίς τετράγωνος οὐκ ὀρθογώνιος
 ἀλλὰ τὰς δύο ὀξείας ἔχουσα τὰς δὲ λουπὰς ἀμβλείας. τοιοῦ-
 τον γὰρ ὁ ῥόμβος τετράγωνον σεσαλευμένον: ὅτι τῶν περσῶν
 οἱ καλούμενοι κάρδακες τοῦτ' ἔστι πολεμικοὶ καὶ ἀνδραίδεις.
 τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κάρδα. ἄλλα τε πολλὰ διδάσκονται ἀπο
 πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτου καὶ κ' καὶ ἀληθεύειν, διδασκάλους τε

λόγων τοῖς σωφρονεστάτοις χρῶνται. (734) ἀπαιτοῦσι δὲ — ἀχράδι. ἢ δὲ καθ' ἡμέραν — ὕδωρ. ἀγορᾶς δὲ οὐχ ᾄπτονται — στρωμνῆς. (735) τὰ μὲν οὖν σωφρονικὰ — ἐλαφρότατον. συνέβη δὲ — ἐκείνων. (736) ὅτι οἱ ἀπὸ δαρείου τοῦ ὑστάσπεω διαδεχόμενοι τὴν περσῶν ἀρχὴν κατέληξαν — δαρείων τὸν ὑπ' ἀλεξάνδρου καταλυθέντα, οὐκ ὄντα τοῦ γένους τῶν βασιλέων.

LIBER XVI.

ἐκ τοῦ 15'. τῆ δὲ περσίδι — (738) ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ ὁ κῆπος: ὅτι σελευκος ὁ νικᾶτωρ τὴν ἐπὶ τῷ τίγριδι πλησίον βαβυλῶνος ἐν τ' πον σταδίοις ἐτείχισε σιλευνικίαν καὶ τὸ βασιλείον ἐνταῦθα μετηνέχθη. ἐκείνη δὲ ἐξημῶται ὡστ' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἂν ὀκνήσῃ τινὰ εἰπεῖν — μεγαλόπολις. (739) ψιλὴ δὲ ἡ χώρα — γῆν πλείω. περιέχεται δ' ἡ χώρα — ἔθνων. ὅτι ἀνάπλουον ἔχει ὁ τίγρις ἐπὶ ὧπιν κώμην. (740) ὅτι πλημμυρεῖ ὁ εὐφράτης — τεῖλου: καὶ ὅτι εἰς τὰ πρὸς τῆ θαλάττη πεδιά ἐκπίπτουσα ἡ τῶν ὑδάτων ὑπέρχυσις λίμνας ἀποτελεῖ — παραπλήσια. (741) καὶ ὅτι αἱ τοῦ εὐφράτου παρεκχύσεις αἱ πλησίον τῆς κατὰ πέρας θαλάττης ποιοῦσι τὰς πρὸς τῆ ἀραβία λίμνας καὶ ἔλη: (742) ὅτι ὁ εὐφράτης τρισμυρίουσ καὶ 5 σταδίους ἐκ τῶν πηγῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς φέρεται. ἢ δὲ χώρα φέρεται — (743) γίνεσθαί φασι παράδοξον ἔχουσαν τὴν φύσιν. προσαχθεῖς γὰρ — πνιγεῖς σβέννυται. ποσειδώνιος δὲ φησι — στρατιωτικοῦ. θέρους δὲ ἐν ἐκβατάνοις καὶ τῆ ὕρκανία διῆγον. ὡσπερ δὲ βαβυλωνίαν — (744) κασπίων πυλῶν. τῆ δὲ σουσίδι ἢ ἔλυμάτις, τῆ δὲ ἔλυμάτιδι — μηδία. διὰ δὲ τὸ πλῆθος καὶ τὴν δύναμιν ἔλυμαῖοι οὐκ ἀξιοῦσι παρθναίοις ὑπακούειν. (745) ἐπαρχίαι δὲ τῆς ἔλυμαίας ἢ γαβιανῆ καὶ ἡ μασσαβατικὴ καὶ κορβιανῆ. ὅμοροι δὲ τούτοις σαγαπηνοὶ — διαλύεσθαι. τῶν μὲν οὖν μῆδων — ἀντεπεκράτησε. καλοῦνται δ' οἱ ἀδιαβηνοὶ καὶ σακκόποδες. ἀρχεῖα δ' ἐστὶ παρ' ἀσουρούις τρία — καθεσταμένον. (746) ἑσθῆς δ' αὐτοῖς ἐστὶ — κατὰ πλάτος μέσην. ἐπὶ μῆκος δὲ — (747) τὰ τῶν παρθναίων χωρία. ἐστὶ δὲ εὐβοτος ἢ χώρα — οἰκῆσαι. τὰ δὲ πρὸς — καὶ αἱ λεηλασίαι. μεταξὺ δὲ — σκηνητιῶν (748) καὶ τῆς ἐκείνων

ἐρημίας — καλοῦσιν. (749) ἡ δὲ συρία — ἀμανῶ. πρὸς ἔω
 δὲ — κομμαγηῶ. ἡ δὲ σελευκίς — μητρὸς (750) τεταίχισται
 δὲ ἀντιόχεια καὶ κοινῶ τείχει — συρίας. συνήκισε δ' ὁ νικαίτωρ
 — τριπτολέμων τοῦ ὑπ' ἀργείων πεμφθέντος ἐπὶ τὴν ἰοῦς ζή-
 τησιν οὗ υἱὸς γόρδους. τοῦτον μὲν οὖν ἔχοντά τινας — λαῶν
 ἐκ τῆς ποταμίας τοῦ ὀρόντου εἰς τὴν γορδουαίαν — ὕδασιν.
 οὗ κύκλος π' στάδιοι. ῥεῖ δὲ — καὶ πρότερον. (751) πρὸς
 δύσιν — ἀντιοχεια. ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων — γίνδαρος ἢ συν-
 ἀπτουσιν — καλούμενος. πρὸς θαλάττη δὲ — κρεῖττον βίας.
 πρὸς νότον — ὀρόντου. ἐφεξῆς δὲ κασίου ποσειδίων — χῶρον
 ἔχουσα πολύοινον πρὸς τῇ ἄλλῃ εὐκαρπία τοῖς ἀλεξανδρεῦσιν
 τὸ πλεῖστον τοῦ οἴνου παρέχοντα (752) ἡ δ' ἀπάμεια — συμ-
 βεβηκός. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ — μακεδόνων διὰ τὴν ἑαυτῶν μητρό-
 πολιν πέλλαν. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὀρηθέντος καὶ βίασος κεκίλιος
 τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δνεῖν μεγάλων ταγματῶν
 (in marg. στρατοπέδων) ῥωμαϊκῶν μέχρι ἑκὼν ἑαυτὸν ἐνεγεί-
 ρισεν ἐφ' οἷς — (753) ἰτουραίων ὀρεινήν. ὁμορος δὲ τῇ ἀπα-
 μέων — τὸ πλέον. τοιαύτη μὲν — πόλις φοινίκων· καὶ τὰ
 ξίμυρα — παραλίας διέχουσα — κατοικίας. (754) μετὰ δὲ
 ὀρθωσίαν — (755) γεωργοί. μεταξὺ δὲ σιδῶνος καὶ τοῦ θεοῦ
 προσώπου βύβλος κεῖται καὶ ἐφεξῆς ταύτη βηρυτός. ἡ μὲν οὖν
 βύβλος — βηρυτός. (756) ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττη —
 ἀξιόλογος. ὑπέρκεινται δ' αὐτῆς — πολλαχόθεν. ἅπαντα μὲν
 οὖν — ταβύριος (sic) ποταμὸς καὶ λεόντων πόλις — τύρος
 ἐστίν. οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ — μάλλον. αἱ δ' εἰς τὴν λιβύην —
 (757) καλοῦσιν. ἀνυχήσασα δὲ κατὰ πολλὰς συμφορὰς ἀνέλα-
 βεν ἑαυτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ — πλησίον. σιδῶνιοι δὲ — ἀναβά-
 σεις. ἐντεῦθεν ἦν βοηθὸς ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμῖς τὰ ἀρι-
 στοτελεια, ἐκ τύρον δὲ ἀντίπατρος — (758) πρότερον. μεταξὺ δὲ
 — δέχεσθαι. ἤκουσα δ' ἐν — ἐστίν. μετὰ δὲ τὴν ἄκην — οὐδέν.
 εἶτα δρυμὸς μέγας τις. εἶτ' ἰόπη — (759) σημειωδῶς ἐπὶ τὴν
 ἔω τεταμένη — δρυμὸς. πλησίον δὲ κώμη ἰάμνεια. εἰσὶ δ' ἐντεῦ-
 θεν — γαδάρων μένιππος ὁ σπουδογάλοιος καὶ ἄλλοι. εἶτα ὁ τῶν
 γαζαίων λιμὴν πλησίον. ἐντεῦθεν ὑπέρβασις — καλουμένη. καὶ
 αὕτη μὲν οὖν — (760) ἄνδρος, οὗ πλησίον ἐσφάγη πομπήϊος.
 εἶθ' ἡ ἐπὶ — ἰουδαίων λεγομένων. εἶτα λέγει περὶ τοῦ μωσέως

καὶ ἐξῆς περὶ τοῦ χωρίου τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις, ὡς εἶη πετρωῶδες, αὐτὸ μὲν εὐνδρον, τὴν δὲ κύκλω χώραν ἔχον λυφράν καὶ ἄνυδρον, τὴν δὲ ἐντὸς ἕξ σταδίων καὶ ὑπόπετρον: ὅτι παρὰ τοῖς Πέρσiais μάγοι καὶ νεκρομάντις καὶ λεκανομάντις καὶ ὑδρομάντις εἰσί, παρὰ δὲ τοῖς βοστροηνοῖς (sic) ἀχαΐκαρος, ὡς θεὸς τιμώμενος, παρὰ δὲ γέταις τὸ μὲν παλαιὸν ζάμολξις πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ βυραβίστα θεσπίζων δεκινοός (sic): (763) ὅτι ἱερικοῦς ἐστὶ πεδίον — ἔω. ἢ δὲ σερβωνίς — αὐτῆ. συναναφαινεται δὲ τῇ ἀσφάλτῳ καὶ ἄσβολος — (764) δεῖσθαι. ὅτι ἢ τῶν οὐρῶν φύσις ἐπιτηδειοτάτη ἐν ταῖς κύστεσι τῶν λιθιῶντων — συνίσταται: ὅτι πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας τραχείας δεκινύουσιν ἐνταῦθα καὶ σήραγγας — οἱ δυνάμενοι φυγαῖν. ἐστὶ δὲ καὶ — ἀποβάλλει. χρῶνται δ' αἰγύπτιοι — νεκρῶν. (765) ὑπέρκειται δὲ τῆς — σκηνητῶν. τὰ πέραν εὐφράτου — (766) σταδίων. τὸ δ' ἐντεῦθεν — τοσοῦτοι, ὥστε δῆλον — θάλαττα, φασὶ δ' ὅτι ἀπὸ τερηδόνης — ἵκαρον. παραπλευσάντι δὲ — ἄραδός εἰσι καὶ φασιν οἱ ἐνοικοῦντες τὰς — ἄκρας ἡμερήσιον. ἀπὸ δὲ καρμανίας φασὶ νῆσον τυρρηγὴν κεῖσθαι — καταλιπεῖν. καθ' ὅλην δὲ τὴν — οὐσης. (767) λέγει δὲ ἐρατοσθένης καὶ ἐν ἀρχῇ — ἔδραν: ὅτι ἢ ἡρώων πόλις πρὸς τῷ νεῖλω ἐστὶ μυχὸς τοῦ ἀραβίου κόλπου καὶ ὅτι ὑπὲρ ὑβαταίων (sic), χαυλοταίων, ἀγραίων, ἀραβίων ἐθνῶν ἢ εὐδαίμων ἐστὶν ἐπὶ — (768) εὐδαίμονες. φέρει δὲ — καλουμένῳ, γεργαῖοι δὲ — αἰλανίτου μυχῷ μυρίων — ἐστίν. τὰ δὲ κατὰ — (769) μέχρι νῦν. τὰ μὲν δὲ ἐρατοσθένους περὶ τῆς ἀραβίας τοιαῦτα. φησὶ δ' ἀρτεμίδωρος — (770) ἐνταῦθα. εἶθ' οἱ ταῦροι — ἄλλο ὄρος. εἶτα νῆσος — φιλαδέλφον. ἐν δὲ τῷ μεταξὺν — (771) ποταμῷ. ἀπὸ δὲ μερόης — τὰ θηρία τὸ πλεόν. πολὺ δ' ἐστὶ — τροφῆ. μετὰ δὲ τοὺς — εἶτε σπάνει νομῆς. τῷ δ' ἀντιφίλου λιμένι — (772) αὐτούς. ἢ δὲ τοξεία — (773) θῆραι πλείους ἐλεφάντων καὶ νησία πρὸ τῆς παραλίας — δαφνωνας. ἐστὶ δὲ τις — ἢ δειρή. ἀπὸ δὲ ταύτης ἢ ἐφεξῆς — (774) γνώριμον. πληθύνει δ' ἐλέφασι — (775) ὡς φησιν οὗτος. καὶ δρακόντων — πηγῶν, ἐλέφαντας καὶ ταύρους — βασκανίων. τροφὴ δ' ἐκ τε σαρκῶν — ὀπτωμένων. (776) ποτὸν δὲ τοῖς μὲν — διατελοῦσιν, οἱ δὲ μεγαροῖ (sic) αἰθίοπες — λόγχοις.

ὁδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ — εἶναι θαυμαστήν. εἶθ' ἐξῆς ἡσος
 φωκῶν — εἶτ' ἄλλη παραλία, γαρινδαίων νῦν καλουμένη. μα-
 ρανειτῶν γὰρ πρότερον. (777) εἶθ' ὁ αἰλιανίτης — εὐδενδρόν
 τε καὶ ἔνυδρον (sic). πρόκειται δὲ ἡσος — στόματι. εἶτα
 ἔρημοι — (778) τὰντα μὲν περὶ τούτων. (779) ἐρυθρὰν δὲ
 λέγειν — ἄραψιν. πρῶτοι δ' ὑπὲρ — νέμονται. μητρόπολις
 δὲ τῶν ναβαταίων — (780) καὶ αἱ ἀμπότεις. ἐξ μὲν οὖν μη-
 νῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψεν ἄς ἐξηκοστὸς (sic) ἐξήνυσε
 κατὰ τὴν ἐπάνοδον. δύο δὲ ἡμερῶν ἀπέσχε τῆς ἀρωματοφόρου.
 συναπάντων δὲ πού τῶν βαρβάρων εἰς μάχην περὶ μυρίους μὲν
 αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ ῥωμαίων δύο. (781) ἐπειράθη δὲ ἡ
 στρατιὰ καὶ παθῶν ἐπιχωρίων στομακάκης τε καὶ σκελοτριβης,
 τῶν μὲν περὶ τὸ στόμα — βοτανῶν. μετὰ μέντοι τῶν ὀνηθῆ-
 ναι — κεφαλῆν: (781) ὅτι ἐκ τῆς ἀραβίας καὶ τῆς ἰνδικῆς
 εἰς μῦθον ὄρμον κατὰγεται τὰ φορτία. εἶθ' ὑπέρθεις — κει-
 μένην. (782) τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον — μερίδας, τῶν
 ἀρωμάτων δὲ — (783) πρεσβύτερος: σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ
 ναβαταῖοι — (784) τοὺς βασιλεῖς. ὅτι ἐνιοὺς τοὺς αὐτοὺς φασὶ
 τοῖς τραγλωδύταις τοὺς παρὰ τῷ ποιητῇ ἐρεμβούς, ἄλλοι δὲ
 ἄραβας γράφουσι. περὶ δὲ τῶν σιδωνίων διαποροῦσιν, εἶτε
 τινὰς τῶν ἐν τῷ περσικῷ κόλπῳ χρῆ λέγειν, ὧν ἄποικοι οἱ παρ'
 ἡμῖν σιδωνιοὶ εἶτ' αὐτοὺς τοὺς σιδωνίους. λέγει ~~καὶ~~ καὶ τοὺς
 ἀρίμους — (785) κτησίας καλεῖ.

LIBER XVII.

ἐκ τοῦ ιζ'. ἐπεὶ δὲ τὴν ἀραβίαν — (786) οἱ αἰγυπτίων φύ-
 γάδες. βασιλεύονται δὲ ὑπὸ — (787) πάλιν καὶ πάλιν. τριχῆ
 δὲ διήρητο — (788) παραχωμάτων. ἡ μερίστη μὲν οὖν φορὰ
 — συμβαίνει λιμός. τοιαύτη μὲν ἡ διάταξις — (789) τελέως
 ποτίζεται πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας — (790) βίος. ὅτι τῆ τε ἡσῳ
 καὶ τῆ πόλει μερὸν τοῦνομα τεθῆναι φασὶ παρὰ καμβύσου, ἐκεῖ
 — φασί. ὅτι τοῖς ἱερεῦσι (?) τῶν αἰγυπτίων φιλοπραγμονέ-
 στερον ἀναφερόντων — ζητεῖν. οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι — (791)
 ἐπικρατείας. ἀνάσεις δ' οἱ αἰγύπτιοι — διεξιμεν. ἔστι τοίνυν
 — (792) ὅτε γε φέκετο. ὁ γούν — τῷ λιμένι τὴν πόλιν. ἀμ-
 φίκλυστον δὲ ἔστι τὸ — (793) εἰσκομιζομένων ἔστιν. ἔστι δὲ

γλαυδοειδὲς τὸ σχῆμα — ὑπὸ τῆς λίμνης. (794) ὅτι πτολε-
 μαῖος ὁ λάγου ἀφελόμενος περιδίκκων τὸ ἀλεξάνδρου σῶμα ἐκ-
 δευσεν ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου — τὰ σῦλα γενέσθαι. περ-
 δίκκας μὲν οὖν ἀπέθανεν — μακεδονίαν. ἔστι δ' ἐν τῷ με-
 γάλῳ λιμένι — (795) μαρκεώτιδος: ὅτι ἡ τῶν λαγιδῶν ἀρχὴ
 πολλὰ συμμείνασα ἔτη κατελύθη ὑπὸ καίσαρος τοῦ σεβαστοῦ.
 πτολεμαῖος γὰρ — πατήρ. (796) ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης ἀσελ-
 γείας καὶ χοραυλεῖν ἤσκησεν. (797) ὅτι ἐξ ἔθους παλαιοῦ ξέ-
 νους ἔτρεφον οἱ βασιλεῖς ἐν τῇ πόλει τοὺς ὄπλα ἔχοντας —
 οὐδένεϊαν. (798) ὅτι τῆς αἰγύπτου τὰς προσόδους — (799)
 σιδονία. εἶτ' ἀντίφραι — λιβυκόν. σκώπτοται — λεύκασπις.
 εἶτα κυνὸς σῆμα — χωρίον. εἶθ' ἡ πλινθηγή (sic) καὶ νικίου
 κόμη — (800) καὶ τὸ ζεφύριον ἄκρα. ἐνθα τὸ παλαιὸν θῶ-
 νιν τινα πόλιν εἶναι φασὶ ἐπωίνυμον — (801) αὐτόθι. μετὰ
 δὲ κάνωβον τὸ ἡράκλειον — (802) ἐν τήσῳ κειμένη. ἐν δὲ τῇ
 μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τοῦ σεβενντικῶ ὀνόματος ξοῖς — κυνὸς
 πόλις. συνάπτει δὲ καὶ — προσωπίτης νομός. ὑπὲρ δὲ τὸ
 μενδῆσιον — (803) θεοὶ νομίζονται, ἱεραὶ δὲ (sic) ὑπὲρ δὲ —
 ὄσιριν φασιν. ἀπὸ μὲν δὴ τῆς ἀλεξανδρείας — (804) καὶ εἰς-
 πλεῖν πάλιν. πλησίον δὲ ἀρσινόης κατοικίαι. ἐνταῦθα δ' ἔστι
 καὶ ὁ φαργωριοπολίτης — (805) νερόμισται θεός. πρόκεινται
 — ἔχουσαι. (806) ἐνταῦθα δεικνύνται πλάτωνος καὶ εὐδόξου
 διατριβαί. συνέβη — (807) οἰκίαν στάσιν. ἐνταῦθα τόπος
 ἀμμώδης σφόδρα ὡσθ' ὑπ' ἀνέμων — καὶ τῶν βασιλείων.
 (808) μ' δ' ἀπὸ τῆς πόλεως — ῥοδόπιν. ἐν δὲ τι τῶν ὄρα-
 θέντων — (809) ἄκανθος πόλις καὶ τὸ τοῦ ὀσίριδος ἱερὸν — κή-
 πων. οἶνον δ' οὐκ ὀλίγον — αἰλανίτην μυχόν. (810) ἡ δ' οὖν
 μοίριδος λίμνη — (811) ἐποχτελείας. πρὸς δὲ τούτοις — συν-
 ἔρχεσθαι πάντας, ἐκάστου νομοῦ καταγομένον εἰς τὴν ἀποδει-
 χθεῖσαν αὐλὴν ἀριστον δ' ἦν (sic) μετὰ τῶν — χάριν. παρα-
 πλεύσαντι δὲ ταῦτα — (813) καὶ οὐκ ἐλάττων μέμφεως. ὑπὲρ
 δὲ ταύτης — τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. ἔοικε δὲ ὑπάρξαι
 — αὔασις. ἐνθένδε δι' ἐρημίας — τὸ ἐν ἄμμωνι. (814) μετὰ
 δὲ τὴν ἄβυδον — νερόμισται καὶ πάντα τρόποι ἀνιχνεύουσι —
 (815) κατασπῶντες. εἶτα τὰ τυφῶνια — φέρεται. οὐκ ἄπω-
 θεν δὲ — ἀπόλλωνος πόλις. πρότερον μὲν οὖν — καὶ τὸν

πλοῦτον (816) καὶ ἄλλοι τοιαῦτα λέγουσι — ὅπου τὸ μεμνό-
 νιον. ὑπὲρ δὲ τούτου θῆκαι — ἰωνίας. λέγονται — ἡμέραν.
 (817) μετὰ δὲ θήβας ἐρωωνθίς πόλις. τρέφεται δὲ καὶ ἐν-
 ταῦθα βοῦς. ἔπειτα — θηρίον. εἶτα λατόπολις — οἱ τόποι
 οὗτοί καὶ ποιοῦσιν ἀσκίους τοὺς γνώμονας κατὰ μεσημβρίαν.
 ἀνάγκη δὲ κατὰ κορυφὴν — (818) καὶ τὴν ἐλεφαντίνην, ὅπου
 καὶ ὄρνεον — εὐστομώτερος. πολλὰ δ' ἠρόδοτος (819) ἔξαλα.
 ὅτι ἀντάρκης ἢ χώρα καὶ δυσείσβολος τοῖς ἔξωθεν καὶ πάλαι
 καὶ νῦν. ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων — βίον. (821) πολλὰ δ' εἴ-
 ρηται περὶ τῶν αἰθιοπικῶν ὥστε συμπεριωδευμένα — μάχιμοι.
 ζῶσί τ' ἀπὸ κέγχρου — (822) ἱκανῶς. χρῶνται δὲ καὶ — εὐφυῆ.
 τοὺς δὲ νεκροὺς — ὕαλον. ἐν δὲ τῇ μερῷ — (823) παρ' αὐ-
 τῶν. ὅτι ὁ αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος — γνωριμώτατοι δὲ
 ὀξύρυγχος, λεπιδωτός, λάτος, ἀλάβης, κορακίνος, χοῖρος, φα-
 γρώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν — (824) ἐργατικωτέροις καὶ
 τὰ κόκκινα — ἐκτέμνειν. φησὶ δ' ἀριστόβουλος ἐκ τῆς θαλάτ-
 της μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν νεῖλον πλὴν — περὶ τῆς
 θρίσσης αἰτίαν. περὶ δὲ λιβύης λέγομεν ὅπερ λείπεται μέρος
 τῆς συμπάσης γεωμετρίας. οἱ μὲν οὖν πρὸς τὰς — (825) ἔχοι-
 μεν ἂν λέγειν. τὸ μέντοι τὰ καθόλου μὲν ταῦτα περὶ λιβύης
 — ἠρακλείας πορθμός. ἔξω δὲ προελθόντι — ἐν διάρματι
 σταδίων ὦ' πρὸς νότον — (826) οἱ συγγραφεῖς περὶ ὧν ἐμνή-
 σθημεν — (827) τόπος ἄνδρος καὶ λυπρός. ἔστι δὲ τὸ μεταγώ-
 νιον — περαία. (828) οὕτω δ' εὐδαίμονα — τοὺς ἀσκούς τοῦ
 ὕδατος. τινὰς δ' αὐτῶν — χρῆσθαι. (829) ἐρατοσθένης δὲ
 περὶ τὰ ἄκρα φησὶ τῆς μαυροσίας τὰ ἐσπέρια φοινικικὰς πό-
 λεις κατεσκευασμένας παμπόλλας τινὰς, ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις —
 ἀχλωδαίεις. ὁ δὲ τούτοις ἀντιλέγει ἀρτεμίδωρος περὶ τοὺς αὐ-
 τοὺς. μετανάστας τινὰς ἱστορεῖ — ὁ τῶν ῥωμαίων συγγρα-
 φέων πρὸς τῇ λυγγὶ ἀνταῖον μνῆμα ἱστορεῖ — γῆν. τὸ δὲ πῦρ
 τὰ μὲν ἄλλα θηρία φεύγειν, τοὺς δὲ ἐλέφαντας — λαμβά-
 νουσα. ἔχει δ' ἢ παραλία — εὐφυῆ. σίγα πόλις. εἶτα θεῶν
 λίμνη. [εἶτ'] ἄλλα. τὰ μὲν οὖν βάθη — (831) καὶ τῆς ὑπὸ
 τοῖς ῥωμαίοις. (832) μετὰ δὲ τρητὸν ἢ μασσυλιέων ἔστι καὶ
 ἡ καρχηδῶν, ἀσθηρότερα μὲν μαυροσίας καὶ κατεσκευασμένα
 βέλτιον. προσοδικωτέρα δὲ ἐκείνη καὶ δυναμικωτέρα. ἐν ταύτῃ

γλαυδοειδὲς τὸ σχῆμα — ὑπὸ τῆς λίμνης. (794) ὅτι πτολε-
 μαῖος ὁ λάγον ἀφελόμενος περδίκκαν τὸ ἀλεξάνδρου σῶμα ἐκ-
 δευσεν ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου — τὰ σῦλα γενέσθαι. περ-
 δίκκας μὲν οὖν ἀπέθανεν — μακεδονίαν. ἔστι δ' ἐν τῷ με-
 γάλῳ λιμένι — (795) μαρκεώτιδος: ὅτι ἡ τῶν λαγιδῶν ἀρχὴ
 πολλὰ συμμείνασα ἔτη κατελύθη ὑπὸ καίσαρος τοῦ σεβαστοῦ.
 πτολεμαῖος γὰρ — πατήρ. (796) ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης ἀσελ-
 γείας καὶ χοραυλεῖν ἤσκησεν. (797) ὅτι ἐξ ἔθνους παλαιοῦ ξέ-
 νους ἔτρεπον οἱ βασιλεῖς ἐν τῇ πόλει τοὺς ὅπλα ἔχοντας —
 οὐδένειαν. (798) ὅτι τῆς αἰγύπτου τὰς προσόδους — (799)
 σιδονία. εἶτ' ἀντίφραι — λιβνκόν. σκώπτονται — λεύκασπις.
 εἶτα κυνὸς σῆμα — χωρίον. εἶθ' ἡ πλινθηγή (sic) καὶ νικίου
 κόμη — (800) καὶ τὸ ζεφύριον ἄκρα. ἐνθα τὸ παλαιὸν θῶ-
 νιν τινα πόλιν εἶναι φασὶ ἐπαίνυμον — (801) αὐτόθι. μετὰ
 δὲ κάνωβον τὸ ἡράκλειον — (802) ἐν τήσῳ καιμένη. ἐν δὲ τῇ
 μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τοῦ σεβενντικῶ στόματος ξοῖς — κυνὸς
 πόλις. συνάπτει δὲ καὶ — προσωπίτης νομός. ὑπὲρ δὲ τὸ
 μενδήσιον — (803) θεοὶ νομίζονται, ἱεροὶ δὲ (sic) ὑπὲρ δὲ —
 ὄσιριν φασιν. ἀπὸ μὲν δὴ τῆς ἀλεξανδρείας — (804) καὶ εἰς-
 πλεῖν πάλιν. πλησίον δὲ ἀρσινόης κατοικίαι. ἐνταῦθα δ' ἐστὶ
 καὶ ὁ φαγωρωριπολίτης — (805) νερόμισται θεός. πρόκεινται
 — ἔχουσαι. (806) ἐνταῦθα δεικνύνται πλάτωνος καὶ εὐδόξου
 διατριβαί. συνέβη — (807) οἰκείαν στάσιν. ἐνταῦθα τόπος
 ἀμμώδης σφόδρα ὡσθ' ὑπ' ἀνέμων — καὶ τῶν βασιλείων.
 (808) μ' δ' ἀπὸ τῆς πόλεως — ῥοδόπιν. ἐν δὲ τι τῶν ὄρα-
 θέντων — (809) ἄκανθος πόλις καὶ τὸ τοῦ ὀσίριδος ἱερὸν — κή-
 πων. οἶνον δ' οὐκ ὀλίγον — αἰλανίτην μυχόν. (810) ἡ δ' οὖν
 μοιρίδος λίμνη — (811) ἐποχτετείας. πρὸς δὲ τούτοις — συν-
 ἔρχεσθαι πάντας, ἐκάστου νομοῦ καταγομένον εἰς τὴν ἀποδει-
 χθεῖσαν αὐλὴν ἄριστον δ' ἦν (sic) μετὰ τῶν — χάριν. παρα-
 πλεύσαντι δὲ ταῦτα — (813) καὶ οὐκ ἐλάττων μέμφεως. ὑπὲρ
 δὲ ταύτης — τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. ἔοικε δὲ ὑπάρξει
 — αὔασις. ἐνθένδε δι' ἐρημίας — τὸ ἐν ἀμμωνί. (814) μετὰ
 δὲ τὴν ἄβυδον — νερόμισται καὶ πάντα τρόποις ἀνιχνεύουσι —
 (815) κατασπῶντες. εἶτα τὰ τυφῶνια — φέρεται. οὐκ ἄπω-
 θεν δὲ — ἀπόλλωνος πόλις. πρότερον μὲν οὖν — καὶ τὸν

πλούτον (816) και ἄλλοι τοιαῦτα λέγουσι — ὅπου τὸ μεμνό-
 νιον. ὑπὲρ δὲ τούτου θῆκαι — ἰωνίας. λέγονται — ἡμέραν.
 (817) μετὰ δὲ θήβας ἐρωωνθῆς πόλις. τρέφεται δὲ καὶ ἐν-
 ταῦθα βοῦς. ἔπειτα — θηρίον. εἶτα λατόπολις — οἱ τόποι
 οὗτοι καὶ ποιούσιν ἀσκίους τοὺς γινόμενας κατὰ μεσημβρίαν.
 ἀνάγκη δὲ κατὰ κορυφὴν — (818) καὶ τὴν ἐλεφαντίην, ὅπου
 καὶ ὄρνεον — εὐστομώτερος. πολλὰ δ' ἠρόδοτος (819) ἔξαλα.
 ὅτι ἀντάρκης ἢ χώρα καὶ δυσείσβολος τοῖς ἔξωθεν καὶ πάλαι
 καὶ νῦν. ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων — βίον. (821) πολλὰ δ' εἰ-
 ρηται περὶ τῶν αἰθιοπικῶν ὥστε συμπεριωδευμένα — μάχιμοι.
 ζῶσι τ' ἀπὸ κέγχρου — (822) ἰκανῶς. χρῶνται δὲ καὶ — εὐνφῆ.
 τοὺς δὲ νεκροὺς — ὕαλον. ἐν δὲ τῇ μερῷ — (823) παρ' αὐ-
 τῶν. ὅτι ὁ αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος — γνωριμώτατοι δὲ
 ὀξύρυγχος, λεπιδωτός, λάτος, ἀλάβης, κορακίνος, χοῖρος, φα-
 γρώριος, ὃν καὶ φάγχρον καλοῦσιν — (824) ἐργατικωτέροις καὶ
 τὰ κόκκινα — ἐκτέμνειν. φησὶ δ' ἀριστόβουλος ἐκ τῆς θαλάτ-
 τῆς μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν νεῖλον πλὴν — περὶ τῆς
 θρίσσης αἰτίαν. περὶ δὲ λιβύης λέγομεν ὅπερ λείπεται μέρος
 τῆς συμπάσης γεωμετρίας. οἱ μὲν οὖν πρὸς τὰς — (825) ἔχοι-
 μεν ἂν λέγειν. τὸ μέντοι τὰ καθόλου μὲν ταῦτα περὶ λιβύης
 — ἠρακλείας πορθμός. ἔξω δὲ προελθόντι — ἐν διάρματι
 σταδίων ὡ' πρὸς νότον — (826) οἱ συγγραφεῖς περὶ ὧν ἐμνή-
 σθημεν — (827) τόπος ἄνυδρος καὶ λυπρός. ἔστι δὲ τὸ μεταγῶ-
 νιον — περαία. (828) οὕτω δ' εὐδαίμονα — τοὺς ἀσκούς τοῦ
 ὕδατος. τινὰς δ' αὐτῶν — χρῆσθαι. (829) ἐρατοσθένης δὲ
 περὶ τὰ ἄκρα φησὶ τῆς μαυροσίας τὰ ἐσπέρια φοινικικὰς πό-
 λεις κατεσκαμμένας παμπόλλας τινὰς, ἐν δὲ τοῖς ἐσπεριοῖς —
 ἀχλωῶδεις. ὁ δὲ τούτοις ἀντιλέγει ἀρτεμίδωρος περὶ τοὺς αὐ-
 τοὺς. μετανάστας τινὰς ἱστορεῖ — ὁ τῶν ῥωμαίων συγγρα-
 φέων πρὸς τῇ λυγγί ἀνταίου μνημα ἱστορεῖ — γῆν. τὸ δὲ πῦρ
 τὰ μὲν ἄλλα θηρία φεύγειν, τοὺς δὲ ἐλέφαντας — λαμβά-
 νουσα. ἔχει δ' ἢ παραλία — εὐφνη. σίγα πόλις. εἶτα θεῶν
 λίμνη. [εἶτ'] ἄλλα. τὰ μὲν οὖν βάθη — (831) καὶ τῆς ὑπὸ
 τοῖς ῥωμαίοις. (832) μετὰ δὲ τρητὸν ἢ μασσυλιέων ἔστι καὶ
 ἢ καρχηδῶν, ἀνθηρότερα μὲν μαυροσίας καὶ κατεσκευασμένα
 βέλτιον. προσοδικωτέρα δὲ ἐκείνη καὶ δυναμικωτέρα. ἐν ταύτῃ

τῆ χώρα κίρτα τέ ἐστίν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ μασανάσσου καὶ τῶν — σταδίοι ,βφ'. καὶ καρρηδῶν — (833) κατεσκάφη. (834) κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα — ,αφ' σταδίων. οὐ πολὺ δὲ τῆς — αἰγίμουρος. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ — καρρηδονίοις. ἀπὸ δὲ τῆς ταφίτιδος — τῆς μικρᾶς σύρτεως. παράκειται δὲ — (835) ,γγ' σταδίοι. ἐξῆς δὲ ποταμός. εἴτ' ἄκρα ὑψηλὴ — τῶν ,ε: ὑπὲρ δὲ γετούλων — (836) μάλιστα νησίον ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ λιμὴν ἰσπερίδων — (837) ἦλθον. τῆς δὲ κυρήνης ἐστὶ — (838) κρόνου προσαγορευθέντος. μετὰ δὲ τὴν — λιμὴν μενέλαος. εἴτα μέγας λιμὴν — χώραν κατέχουσιν οἱ λίβνες — (839) τό γε γνώριμον. τριῶν δὲ ἠπείρων οὐσῶν — φορολόγους. εἰσὶ δὲ (in haec verba cum exeat pagina, reliqua interciderunt: pagina enim proxime insequens incipit a verbis ὅτι φασὶ τὸν πειραιᾶ νησιάζοντα κτλ., quae leguntur I, 59. Qua de re cf. Praef. vol. I, p. XLIV).

ΣΥΝ ΘΕΩΙ
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ
ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ Α.

Ἵτι Ὀμηρος πρῶτος ἐτόλμησε γεωγραφῆσαι. Ἵτι γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ὠκεανοῦ περικλύζεται τήσου δίκην, αὐτὸς λέγει, νῦν μὲν·

εἰμι γὰρ ὄψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης
ὠκεανόν τε·

νῦν δὲ περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς γῆς·

ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἔξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρρόου ὠκεανοῖο·

περὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ·

ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡλείοιο·

περὶ δὲ τοῦ νοτίου·

Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη·

περὶ δὲ τοῦ βορείου·

οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο·

ὠκεανὸν δὲ λέγει τὸν ὀρίζοντα. Ἵτι ἀπόρροον Ὀμηρος τὸν ὠκεανὸν λέγει διὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ

τρὶς μὲν γὰρ τ' ἀνίσχιν ἐπ' ἡματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ·
καὶ γὰρ, εἰ μὴ τρὶς, ἀλλὰ δὶς, ἴσως ἢ ἡ γραφὴ ἡμάρτηται ἢ
ἡ ποιητικὴ ὑψηγορία ἢ ἡ ἱστορία παρέπεσε. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ
ἔξ ἀκαλαρρεΐταιο·

τῆ χώρᾳ κίρτα τί ἐστίν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ μασανάσσον καὶ τῶν — στάδιοι βφ'. καὶ καρρηδῶν — (833) κατεσκάφη. (834) κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα — ,αφ' σταδίων. οὐ πολὺ δὲ τῆς — αἰγίμουρος. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ — καρρηδονίοις. ἀπὸ δὲ τῆς ταφίτιδος — τῆς μικρᾶς σύρτεως. παράκειται δὲ — (835) γγ' στάδιοι. ἐξῆς δὲ ποταμός. εἰτ' ἄκρα ὑψηλὴ — τῶν ,ε: ὑπὲρ δὲ γετούλων — (836) μάλιστα νησίον ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ λιμὴν ἰσπερίδων — (837) ἦλθον. τῆς δὲ κυρήνης ἐστὶ — (838) κρόνου προσαγορευθέντος. μετὰ δὲ τὴν — λιμὴν μενέλαος. εἶτα μέγας λιμὴν — χώραν κατέχουσιν οἱ λίβνες — (839) τό γε γνώριμον. τριῶν δὲ ἡπείρων οὐσῶν — φορολόγους. εἰσὶ δὲ (in haec verba cum exeat pagina, reliqua interciderunt: pagina enim proxime insequens incipit a verbis ὅτι φασὶ τὸν πειραιᾶ νησιάζοντα κτλ., quae leguntur I, 59. Qua de re cf. Praef. vol. I, p. XLIV).

ΣΥΝ ΘΕΩΙ
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ
ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ Α.

Ἵτι Ὅμηρος πρῶτος ἐτόλμησε γεωγραφῆσαι. Ἵτι γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ὠκεανοῦ περικλύζεται τήσου δίκην, αὐτὸς λέγει, τῶν μὲν·

εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης
ὠκεανὸν τε·

τῶν δὲ περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς γῆς·

ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρρόου ὠκεανοῖο·

περὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ·

ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡλίοιο·

περὶ δὲ τοῦ νοτίου·

Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη·

περὶ δὲ τοῦ βορείου·

οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο·

ὠκεανὸν δὲ λέγει τὸν ὀρίζοντα. Ἵτι ἀπόρροον Ὅμηρος τὸν ὠκεανὸν λέγει διὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ

τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίσχιν ἐπ' ἡματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ·
καὶ γάρ, εἰ μὴ τρὶς, ἀλλὰ δὶς, ἴσως ἢ ἡ γραφή ἡμάρτηται ἢ
ἡ ποιητικὴ ὑψηγορία ἢ ἡ ἱστορία παρέπεσε. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ
ἐξ ἀκαλαρρεΐταιο·

ἡ γὰρ ἄμπωτις πραεῖα καὶ οὐκ ἄθρόα. Ὅτι καὶ τὸ σκοπέλους λέγειν τὸν Ὅμηρον τοτὲ μὲν καλυπτομένους, τοτὲ δὲ γυμνουμένους τὰς ἀμπτώεις καὶ πλημμυρίδας αἰνίττεται. Ὅτι τὰ πάθη τοῦ ὠκεανοῦ τὰ περὶ τὰς ἀμπτώεις καὶ τὰς πλημμυρίδας ὁμολογεῖ συνεχῆ καὶ μίαν εἶναι τὴν θάλασσαν. Πανταχοῦ γὰρ ἡ αὐτὴ αὐξήσις καὶ μείωσις τοῦ ὕδατος ἢ οὐ πολὺ παραλλάττει, ὡς ἂν ἀπὸ μιᾶς αἰτίας γινομένη. Ὅτι Ὅμηρος πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν γεωγραφεῖ, λέγων Λιβύην, Θήβας, Αἴγυπτον, Φοινίκην, Κύπρον, Σιδόνα, Σολύμους, Κᾶρας καὶ τὰς περὶ αὐτὰς νήσους· ἔτι δὲ Φρυγίαν καὶ Ἑλλήσποντον καὶ Τρωᾶς καὶ Παφλαγόνους καὶ Αἰήτην καὶ Ἰάσονα καὶ Κιμμερίους καὶ τοὺς τοῖς Θραξὶ πλησιοχώρους Μυσοὺς περὶ τὸν Ἴστρον οἰκοῦντας· εἶτα Κίκονας καὶ Λάρισσαν καὶ τὴν ἐξῆς Ἑλλάδα μέχρι τῆς Θεσπρωτίας· εἶτα τὰ τῆς Ἰταλίας ἄκρα, Τεμέσην καὶ Σικελούς καὶ Ἠλύσιον πεδίον. εἰ δὲ τινα μεταξὺ παραλείπει, οὐ θαῦμα· τοιαύτη γὰρ ἡ γεωγραφία. Ὅτι Ἀναξίμανδρος, ὁ Θαλοῦ μαθητῆς καὶ πολίτης, πρῶτος γεωγραφικὸν πίνακα ἐξέδωκεν· Ἐκαταῖος δὲ σύγγραμμα. Ὅτι ἀδύνατον ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεωγραφῆσαι· καὶ γὰρ δεῖ πρὸς μὲν τὰ μήκη τῶν πόλεων τῶν ἐκλειπτικῶν ἡλίου καὶ σελήνης παρατηρήσεων, πρὸς δὲ τὰ πλάτη τῆς τῶν κλιμάτων διαφορᾶς. Ὅτι ἡ γεωγραφία συνήπται ἐκ τε γεωμετρίας καὶ μετεωρολογίας. Ὅτι, εἰ καὶ τὰ οὐράνια τῷ τόπῳ ἀφέστηκε τῶν ἐπιγείων τοσοῦτον, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης, ἀλλὰ τῇ θεωρίᾳ ἦνεται. Ὅτι τοὺς παρ' Ὀμήρῳ Ἑρεμβοὺς τοὺς Τρωγλοδύτας δεῖ Ἀραβας ἐξακούειν, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἕρᾳ, τῇ γῆ, ἐμβαίνειν. Ὅτι ἡ γεωγραφία, οὐ μόνον διὰ φιλοσοφίαν μεγάλη συντελεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ πολιτικὰς καὶ στρατηγικὰς φρονήσεις τε καὶ πράξεις. Ὅτι τὸ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄστυα καὶ νοῦν γινῶναι καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους

μεγάλων ἐπίστορα ἔργων

εἰρημένον τὴν ἐκ τῆς γεωγραφικῆς ἱστορίας διαγινομένην¹ φρονήσιν ἐμφανίζει. Ὅτι ἡ μὲν γεωγραφία, τῆς ὅλης οὐσα οἰκουμένης ἱστορία, περὶ τὸ ποσὸν μᾶλλον καταγίνεται, ὡς μα-

1. διαγινομένης

θηματικωτέρα· ἡ δὲ χωρογραφία τόπον τινὸς οὐσα, οἶον, ὡς Ὅμηρος λέγει,

οἱ θ' Ἑρὶν ἐνέμοντο καὶ Ἀυλίδα πετρῆεσαν,
καὶ πολύνημον Ἐτρωῶν καὶ πολυτρήωνα Θίβην καὶ πολυστάφυλον Ἄρην, περὶ τὸ ποιὸν τῆς χώρας· οἶον εἰ βαθύγειος, εἰ ὄρεινή, εἰ πεδιάς, εἰ ἄξυλος, εἰ μέταλλα ἔχουσα. Ὅτι ἄλλος μὲν ὁ τῆς Ἰνδικῆς χωρογράφος, ἀγνοῶν τὴν Ἑλλάδα τυχόν, καὶ ἄλλος ὁ τῆς Αἰγύπτου, ἀγνοῶν τὰ τῆς Περσίδος καὶ Βακτριανῆς. Ὅτι δεῖ γεωμετρικῆς καὶ ἀστρονομίας τῷ γεωγραφῆσοντι, καὶ ὑποθέσεις λαβεῖν ἐξ αὐτῶν, οἶον ὅτι σφαιρικὸς ὁ κόσμος καὶ ἡ τῆς γῆς ἐπιφάνεια, καὶ ἔτι περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῶν σωμάτων καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ὅτι δεῖ τὸν στρατηγὸν μίτη τοσοῦτον ἄμοιρον εἶναι γεωγραφίας, ὥστε λέγειν ἐν τισι τόποις,

ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὄπη ζόφος, οὐδ' ὄπη ἠώς,
καὶ τὰ τοιαῦτα· οὔτε πάλιν περὶ ἐξάρματος τοῦ πόλου καὶ συνανατολῶν καὶ συμμεσουρανήσεων καὶ συγκαταδύσεων τῶν ἀστέρων πολυπραγμονεῖν καὶ τῶν ὁμοίων. Ὅτι καὶ τῆς σφαιρικῆς θεωρίας δεῖ ἠφθαι τὸν γεωγραφῆσοντα, οἶον κύκλων ἐν σφαίρᾳ παραλλήλων καὶ ὀρθῶν καὶ τῶν τοιούτων. Ὅτι, ὡς περ ἐπὶ κολοσσοῦ τὴν ὀλοσχέρειαν τῆς κατασκευῆς σκοποῦντες τῶν μικρῶν καταφρονοῦμεν, οὕτως καὶ ἐπὶ γεωγραφίας τὴν μὲν θέσιν τῆς χώρας καὶ τὴν πρὸς τὰ οὐράνια σχέσιν πολυπραγμονοῦμεν, εἰ δὲ πολύνημος ἢ ἀμυχθαλόεσσα ἢ τε τοιοῦτον, εἴωμεν. Ὅτι Ἐρατοσθένης οὔτε τῶν ἀπαιδευτῶν ἦν οὔτε τῶν γησίως φιλοσοφούντων· διὸ καὶ Βῆτα ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ δευτερεῖα φέρειν δοκῶν ἐπὶ πάσῃ παιδείᾳ· ὃς καὶ τὴν ποιητικὴν οὐ φιλοσοφίαν πρώτην ἠξίον καλεῖν, ἀλλὰ μόνον ψυχαγωγίαν τινά, κακῶς λέγων. Ὅτι ἡ ποιητικὴ πηγὴ καὶ ἀρχὴ φράσεως κατεσκευασμένης καὶ ῥητορικῆς ὑπάρχει μετὰ τοῦ σεμνοῦ καὶ ὀγκώδους. ἀμέλει καὶ πεζὸν λόγον φαμὲν τὸν ἄνευ μέτρον ἐκ τοῦ ὕψους ταπεινωθέντα. Ὅτι τοὺς μύθους αἱ τε παλαιαὶ πόλεις καὶ οἱ νόμοι ἐδέξαντο, ὡς μορμολύκας τινὰς πρὸς τοὺς ηπιόφρονας· οἶον Κωκυτοῦς, Ἀχέροντα, Πυριφλεγέθοντα, Στύγας καὶ ἀπλῶς πᾶσαν θεολογίαν παλαιάν. Ὅτι τὸ

ἴσκει ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα
οὐ πάντα δηλονότι, ἀλλὰ πολλὰ καὶ μυθώδη· οὐ γὰρ ἂν ἦν
ἐτύμοισιν ὁμοῖα. τοιοῦτοι δ' οἱ μῦθοι περὶ τὴν ἀλήθειαν εἰ-
λούμενοι·

ὡς ὅτε τις χρυσὸν περιχέεται ἀργύρῳ ἀνήρ,
οὕτως καὶ οἱ μῦθοι. Ὅτι Αἰαίην τὴν Κίρκην Ὅμηρος ὀνο-
μάζει ἀπὸ τῆς Αἴας πόλεως, καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐν Βυ-
ζαντίῳ Πλαγκτίας, καὶ τὸν Πόντον τὸν Εὐξείνιον κατ' ἐξοχὴν
τῶν ἄλλων τό τε ὑπονοούμενον μέγιστον εἶναι πρὸς ὠκεανὸν
μυθολογεῖ, καὶ τοὺς Κιμμερίους ἀπὸ τοῦ κλίματος τοῦ νεφε-
λώδους, ὡς ἐσκοτισμένους ὄλους, καὶ τὸν Σικελικὸν πορθμὸν
ὑπὸ ληστῶν κατεχόμενον εἰς Σκύλλαν, καὶ τὰ ὅμοια. Ὅτι
περὶ Σικελίας τὴν θάλασσαν ἰχθύων τι γένος ἐστίν, οὗς κα-
λοῦσι γαλεώτας τε καὶ ξιφίας καὶ κύνας, ἐξ ὧν λαβὼν Ὅμη-
ρος ἔλεγε·

δελφίνάς τε κύνας τε καὶ εἰποθεν ἄλλο λάβησιν
κῆτος.

Ὅτι τὸ

τρεῖς μὲν γὰρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναροιβδεῖ
δεῖ νοεῖν, ὅτι δις τοῦτο γίνεται καὶ οὐ τρεῖς· διὸ δεῖ ἢ μετα-
βολὰς αἰτιαῖσθαι ἢ ἄγνοιαν ἢ ποιητικὴν ἐξουσίαν. Ὅτι ἢ ποιη-
τικὴ σύγκειται ἐξ ἱστορίας καὶ διαθέσεως καὶ μύθου. τῆς
μὲν οὖν ἱστορίας τέλος ἀλήθειά ἐστιν, ὡς ἐν νεῶν καταλόγῳ
οἶον πολυτρήρωνα καὶ πετρήεσσα· τῆς δὲ διαθέσεως ἐνέργεια
τὸ τέλος, ὡς ὅταν μαχομένους εἰσάγῃ· μύθου δὲ ἡδονὴ καὶ
ἐκπληξίς τέλος. Ὅτι μυθεύει μὲν ὁ τὰς Γοργόνας εἰσά-
γων· προσμυθεύει δὲ ὁ τὴν τοῦ Ὀδυσσεῶς πλάνην ἐκτραγαφ-
δῶν. Ὅτι τὸ

Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,
καλῶς εἴρηται· ὁ γὰρ Μέλας κόλπος τῆς Θράκης, ἐπιστρέφων
πρὸς νότον, τοῖς ἐν Αἴμνῳ καὶ Σαμοθράκῃ τὸν Ζέφυρον ἐκ
Θράκης πνέοντα παρέχει. Ὅτι ὁ ἀπὸ θειρινῆς ἀνατολῆς Και-
κίας¹, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον Λίψ, ὁ δ' ἀπὸ χειμερινῆς ἀνα-
τολῆς Εὐρύος, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον Ἀργέστης, οἱ δ' ἀπὸ τοῦ

1. κελίας (e corr. pg. m.)

ισημερινοῦ Ἀπηλιώτης καὶ Ζέφυρος. καὶ ταῦτα μὲν Ἀριστο-
τέλης. ὁ δὲ Ὅμηρος δυσαῆ μὲν Ζέφυρον λέγει τὸν Ἀργέστην,
λίγα δὲ πνεόντα Ζέφυρον τὸν ὑφ' ἡμῶν Ζέφυρον, ἀργέστην
δὲ Νότον τὸν Λευκότοτον. οὗτος γὰρ ὀλίγα τὰ νέφη ποιεῖ,
τοῦ λοιποῦ Νότου † ὅλου Εὐρου³ πως ὄντος·

ὡς ὁπότε Ζέφυρος νέφια στυφελίξῃ³,

ἀργεσταῖο Νότιο βαθεῖη λαίλαπι τύπτων.

τὸν γὰρ δυσαῆ Ζέφυρον νῦν λέγει, ὃς εἶωθε διασκιδνάται τὰ
ὑπὸ Λευκότοτου συναγόμενα, ἀσθενῆ ὄντα, ἐπιθέτως τοῦ Νότου
νῦν ἀργέστου λεγομένου. Ὅτι τὴν Φάρον νῆσον Ὅμηρος πελα-
γίαν λέγει, οὐχ οὕτως οὔσα νῦν. ἀλλὰ τοῦτο θαυμασίως εἴρη-
κεν· αἰνίττεται γάρ, ὅτι ἡ Αἴγυπτος δωρὸν ἐστὶ τοῦ Νεῖλου,
ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἔλεγε· καὶ ὅτι πρὸ μυρίων ἐτῶν πελαγία
οὔσα νῦν διὰ τὴν πρόσχωσιν πλησιάζει Αἴγυπτον. Ὅτι [τὸ]

Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐεται ἔσχατοι ἀνδρῶν,

οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,

Κράτης μὲν ἐξηγεῖται, ὅτι ἡ μεγάλη τῆς Ἰνδικῆς θάλασσα, με-
σεμβολοῦσα τοὺς Αἰθίοπας ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς, ποιῆι ἀν-
τοὺς δίχα δεδαΐσθαι· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος συνεχῆ τὴν Αἰθιοπίαν
λέγει εἶναι ἐξ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν· διὸ τοὺς μὲν αὐτῶν γνω-
ρίζεσθαι, τοὺς ἄκρους, τοὺς μέσους δὲ ἀγνοεῖσθαι, εἴτε περι-
ρύτου οὔσης τῆς πάσης Λιβνῆς εἴτε ἰσθμοῦ τινος μεταξὺ τῆς
τε Ἀτλαντικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς κειμένου, καὶ ἡμῖν
ἀγνοουμένων τῶν ἐκείνη Αἰθιοπίων κατοικούντων· καὶ διὰ τοῦτο
δύο Αἰθιοπίαί λέγονται. Ὅτι Ὅμηρος τὰ νότια μέρη τοῦ
κόσμου ἐῶα καλεῖ καὶ ἡλιακά, τὰ δὲ βόρεια ἐσπέρια καὶ νυ-
κτερινά, οἶον·

αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανπερτάτη εἰν ἀλλὴ κεῖται

πρὸς ζόφον· αἱ δὲ τ' ἄνευθε, πρὸς ἡῶ τ' ἠέλιόν τε·

ἢ γὰρ Ἰθάκη βορειότερα ἐστὶ τῶν νήσων ἐκείνων· καὶ πάλιν·

εἴτ' ἐπὶ δεξιῖ' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἠέλιόν τε,

εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἤερόντα·

καὶ αὐθις·

1. λίβα 2. vid. lgd. ὄλερου s. θολερού πως ὄντος 3. νέφια
ζέφυρος στυφελίξει 4. τε 5. δεξιὰ

ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν¹, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
οὐδ' ὅπη ἥλιος φασσίμβροτος εἰς' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπη ἀννεῖται.

Ὅτι ἄμεινον τὴν Ἀσίαν χωρίζειν τῆς Λιβύης τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ, ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης δίκην μεσημβρινοῦ διήκοντι ἕως τοῦ κατὰ Πηλοῦσιον ἰσθμοῦ, μῆκος στάδια *δισ* μύρια καὶ πεντακισχίλια, πλάτος δέ, ὅπου μέγιστον, οὐ πλείω τῶν χιλίων σταδίων ἔχοντι. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ὄρος καὶ τῶν δύο Αἰθιοπιῶν [ἄν] εἴη. ὁ δὲ Νεῖλος, οὐκ ἄξιός ἐστι μεθόριον λέγεσθαι· πολλὴ γὰρ ἡ νοτιωτέρα τούτου Ἀσία ἀδιαίρετος λείπεται, ἢ Λιβύη ἢ αὐτὴ ἀμφιδοξουμένη. Ὅτι παροιμίαι εἰσὶ τῶν ὑπερβολῶν ὑπερβολὰς ἐμφαίνουσαι αὐταί· φελλοῦ σκιᾶς² κουφότερον· Φρυγὸς λαγῶ³ δειλότερον· ὁ ἀγρὸς γῆν ἔχει Λακωνικῆς ἐπιστολῆς ἐλάττονα. Ὅτι ὁ Πόντος τὸ παλαιὸν λίμνη ἦν, ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν τοσοῦτων ποταμίων ὑδάτων τῶν εἰς αὐτὸν ἐμβαλλόντων, τάχα δὲ καὶ σεισμῶν ἐξαισιῶν γερομένων, διερράγη ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον γῆ, καὶ οὕτως τὸ ὕδωρ ἐκχυθὲν εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ Μυρτώον συνεχεῖς τὰς δύο θαλάσσας εἰργάσατο. ἔλπις δὲ καὶ τὸν Πόντον ποτὲ χερσαθῆναι· καὶ γὰρ τὰ περὶ τὸν Σαλμυδησοῦν καὶ τὰ καλούμενα Στήθη καὶ ἢ περὶ τὸν Ἰστρον Σκυθικὴ ἐρημία ἦδη⁴ τεναγίζει. ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄμμωνος ἐν Λιβύῃ ἱερὸν παραθαλάσσιόν ποτε ἦν· σημεῖον δέ, ὅτι περὶ τοὺς τρισχιλίους σταδίους ἀπέχοντος⁵ ἀπὸ τῆς νῦν θαλάσσης, πᾶσα ἡ ὁδὸς ψαμμώδης τέ ἐστι καὶ μεστὴ κόγχων καὶ χηραμύδων καὶ καρκίνων καὶ ὀστρέων *ὀστῶν*. ἀλλὰ καὶ ἡ Αἴγυπτος ποτε πέλαγος ἦν· καὶ ἡ Σικελία συνεχῆς τῇ Ἰταλίᾳ. τὸ δὲ περὶ τὴν Ἀμμωνιακὴν πάθος γέγονε, ῥαγέντος τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ· καὶ διὰ τὸ ταπεινότερον εἶναι τὸ ἔξω Στηλῶν ἕδαφος ἐκχυθῆναι μὲν τὸ κατὰ τὴν Λιβύην ὕδωρ καὶ τέναγος γενέσθαι ἐπὶ πολὺ τὸν κατὰ Πηλοῦσιον ἰσθμόν, λιμνάσαι δὲ τὸ Ἀτλαντικόν, συνεχῆς γενόμενον τῇ ἔσω θαλάσσει. Ὅτι ἢ τῆς τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης κινήσεως συνεχῆς φυσικὴ ἐστὶν αὐτῆς τῆς θαλάσσης, οἷον σφυγμικῆ

1. ἴδμεν 2. σκιὰ 3. λαγῶς 4. ἦδε (sic) 5. ἀπέχον

ἀναπνοή, καθ' ἣν οἱ τε εὐριπτοὶ παλινδρομοῦσι, καὶ τα ναύαγια
καὶ περιττώματα ἐκκυμαίνεται·

ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην·

ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀπογαίοις πνεύμασιν οὐδὲν ἦττον τὸ κυμά-
τιον, ἐκ τοῦ πελάγους προαιρετικῆν, ὡς ἂν εἴποι τις, κινούμενον
κίνησιν,

πολλὸν παρέξ ἄλα φῶκος ἔχουσιν·

Ὅτι οὐ μᾶλλον ἢ Σικελία ἀπερράγη τῆς Ἰταλίας, ἢ ὑπὸ τοῦ
πυρὸς τοῦ Αἰτναίου ἀνεδόθη, καὶ αἱ περὶ τὴν Λιπάραν νῆσοι
καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι· ὥστε ἐλπίς καὶ ἡπίρους ὄλας ἀναδίδο-
σθαι κάτωθεν καὶ ἄλλας συνιζάνειν κάτω ἀφανιζομένας· ὅπερ
καὶ ἡ Ἀτλαντὶς παρὰ Πλάτωνι νῆσος παθεῖν ἰστόρηται καὶ
Βούρα περὶ τὴν Ἑλλάδα. Ὅτι τοῦ¹ τοὺς εὐρίπους εἶναι φροῶ-
δεις οὐκ ἔστι μία αἰτία· ὁ μὲν γὰρ Σικελικὸς δῖς, ὁ δὲ Χαλκιδι-
κὸς ἐπτάκις, ὁ δὲ κατὰ Βυζάντιον οὐδ' ὄλας παλινροστεῖ, ἀλλ'
ἀεὶ ἀπὸ τοῦ Πόντου ῥεῖ εἰς δυσμάς. Ὅτι ἡ ἐν τῷ μυχῷ
τοῦ Ἰονίου Ἰστροῖα ἀπὸ τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ ὠνομάσθαι λέγε-
ται, ἐκ τοῦ μεγάλου Ἰστροῦ ἀποσχιζομένου, ὡς τινὲς φασιν·
ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰάσονα οἱ μῦθοι ἐκ τοῦ Πόντου διὰ τοῦτου τοῦ
ποταμοῦ ἐξάγουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν. Ὅτι [ἀνά]
μέσον Θήρας καὶ Θηρασίας ἐκπεσοῦσαι φλόγες ἐκ τοῦ πελά-
γους ἐφ' ἡμέρας τέτταρας, ὥστε πᾶσαν ζεῖν καὶ φλέγεσθαι τὴν
θάλατταν, ἀνεφύσησαν κατ' ὀλίγον ἐξαιρομένην, ὡς ἂν ὄργα-
νικῶς, καὶ συντιθεμένην ἐκ μύδρων νῆσον, ἔχουσαν δώδεκα στα-
δίων τὴν περίμετρον. Ὅτι, σεισμοῦ γενομένου μεγίστου, τῆς
τε Σιδῶνος² τὰ δύο μέρη κατεστράφη καὶ ἑτέρα πόλις ὅλη
πλησίον αὐτῆς, καὶ Εὐβοίας ἡ ἐν Εὐρίπῳ Ἀρεθούσα κρήνη
ἀπετυφλώθη καὶ οὐ πρότερον ἔπαυσε, πρὶν χάσμα μέγα περὶ
τὸ Ἀηλάντιον πεδῖον γεγονὸς πηλοῦ διαπύρου ποταμὸν ἐξήρασε·
τότε δὲ καὶ τῆς Ἀρεθούσης αἱ πηγαὶ πάλιν ἀνεδόθησαν. Ὅτι,
πάλιν περὶ Ἀνδῖαν καὶ Ἰωνίαν σεισμῶν γενομένων, Σίτυλός τε
τὸ ὄρος κατεστράφη κατὰ τὴν Ταντάλου βασιλείαν καὶ τινες
τῶν Ἰώνων πόλεις, καὶ τὰ ἐν Τροίᾳ θερμὰ ὕδατα ἀπώλετο,
περὶ ὧν Ὅμηρος ἔλεγεν·

1. τὸ 2. σιδῶνος

ἡ μὲν γὰρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει·

ἐγένοντο δὲ καὶ λίμναι ἐξ ἐλῶν. οὐδὲν οὖν θαυμαστόν, εἰ ὁ κατὰ τὸ Κάσιον ἰσθμὸς τῆς Ἀραβίας διαρραγῆς ἢ Ἴζημα λαβῶν ποιήσει τὴν τῆς Αἰγύπτου θάλασσαν σύρρουν τῇ Ἐρυθρᾷ. ἔτι δὲ καὶ ὁ Περσικὸς, ὡς καὶ τὸ ὄνομα ἐμφαίνει, πέραν ἔκειτο τῆς Ἀττικῆς, ὡς νῆσος, καὶ ἡ Λευκὰς νῆσος ὑπὸ Κορινθίων γέγονε, διακοπάντων τὸν ἰσθμὸν, περὶ οὗ λέγει Ὀμηρος·

[οἶος Νήρικον εἶλον, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,]

ἀκτὴν ἠπειροιο Κεφαλλήνεσιν ἀνάσσων.

περὶ Μεθώην δὲ τὴν ἐν τῷ Ἑρμοικῷ¹ κόλπῳ ὄρος ἑπταστάδιον τὸ ὕψος ἀνεβλήθη, γενηθέντος ἀναφροσύματος φλογώδους, μεθ' ἡμέραν μὲν ἀπρόσιτον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ καὶ τῆς θειώδους ὀδμῆς², νύκτωρ δὲ εὐῶδες, ἐκλάμπον πόρρω καὶ θερμαῖνον, ὥστε ζεῖν³ τὴν θάλατταν ἐπὶ σταδίου ε', θολερὰν δ' εἶναι καὶ ἐπὶ κ' σταδίου· προσχωσθῆναι δὲ πέτραις ἀπορρωῶσι πύργων οὐκ ἐλάττωσιν. ὑπὸ δὲ τῆς Κωπαίδος λίμνης αἱ ἐν Καταλόγῳ Ὀμήρου πόλεις, Ἄρη καὶ Μίδεια, κατεπόθησαν· καὶ αἱ Ἐχινάδες νῆσοι ἐκ τῆς τοῦ Ἀχελφῶν προσχώσεως ἠπειρώθησαν· καὶ ἡ Ἀστερίς νῆσος πλησίον Ἰθάκης, λιμένας πρὶν ἔχουσα δύο, νῦν δ' οὐδ'⁴ ἀγκυροβόλιον ἔχει. ἀλλὰ καὶ ἡ Ὄσσα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἀπερράγη. Ὅτι Πυθίας ὁ Μασσαλιώτης, δοκῶν εἶναι φιλόσοφος, ψευδίστατος ἠλέγχθη ἐν οἷς τὰ περὶ Θούλην καὶ Βρετανίας γεωγραφεῖ. Ὅτι τινὲς Ἀλεξάνδρῳ συνεβούλευον, διαιροῦντα τοὺς ἀνθρώπους εἰς Ἕλληνας καὶ βαρβάρους τοῖς μὲν ὡς φίλοις, τοῖς δὲ ὡς πολεμίοις χρῆσθαι· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ἄμεινον εἶναι ἀρετῇ καὶ κακίᾳ διαρεῖν τούτους· εἶναι γὰρ Ἰνδοὺς μὲν καὶ Ἀρίους⁵ καὶ Ῥωμαίους καὶ Καρχηδονίους ἀριστοκρατουμένους καὶ καλῶς πολιτευομένους, Ἀθηναίους δὲ οὐχ οὕτως.

1. Ἑρμοικῷ 2. ὑπὸ τῆς τοῦ θερμοῦ καὶ θειώδους ὀδμῆς 3. ζεῖν
4. οὐκ 5. ἀρείους

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ Β.

Ὅτι ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφοροτάτη. ἐν δὲ τῇ Ἴρκανίᾳ ἢ ἄμπελος μετρητὴν οἴνου φέροι· ἢ δὲ σικκῆ μεδίμνος ξ'. ὁ δὲ σίτος ἐκ τοῦ ἐκπεσόντος καρποῦ τῆς καλάμης πάλιν φύεται· ἐν δὲ τοῖς δένδροις σηνοουργεῖται, καὶ τῶν φύλλων ἀπορρεῖ μέλι. γίνεται δὲ καὶ ἐν τῇ Ματιανῇ¹ τῆς Μηθίας τοῦτο καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Σακασσηῇ καὶ τῇ Ἀραξηνῇ. ἀλλ' ἐπειδὴ αὐταὶ τοτιώτεραί εἰσι τῆς Ἴρκανίας καὶ εὐκραέστεραι, οὐ θαῦμα· ἐν δὲ τῇ Μαργιανῇ ὁ τῆς ἀμπέλου πυθμὴν γίνεται πολλάκις θυεὶν ἀνδρῶν ὀργυιαῖς περιληπτὸς, ὁ δὲ βότρυς δίπηχυς. ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀρία² παραπλησία ἐστίν, εὐοινία δὲ καὶ ὑπερβάλλει· ἐν ἧ καὶ εἰς τριγέυειαν τὸν ὀλόν φασὶ μένειν ἐν ἀπισσώτοις ἄγχεσι. πάμφορος δ' ἐστὶ καὶ ἡ Βακτριανὴ πλὴν ἐλαίου. Ὅτι ἡ Βαγαδανία χώρα τῆς Καππαδοκίας, πεδίον οὕσα ἐξαισίον μεταξὺ Ἀργαίων ὄρους καὶ Ταύρον, διὰ τὸ εἶναι ὑψηλὴ οὐδὲ ξυλοφορεῖ. τὰ δὲ περὶ Σινώπην καὶ Ἄμισόν καὶ Φανάροισιν, καίτοι τρισχιλίους σταδίους ὄντα βορειότερα, καὶ ἐλαιόφυτα καὶ εὐχέιμερά ἐστι, διὰ τὸ εἶναι ταπεινότερα, καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀλεινεσθαι. Ὅτι περὶ τὰς ἐκβολὰς Βορυσθέου καὶ τὴν παρωκεαντίν Κελτικὴν ἢ οὐ φύεται ἄμπελος ἢ οὐ τελεσφορεῖ ἢ ὀλιγοκαρπεῖ· τοῦ δὲ χειμῶνος κατορύντεται. Ὅτι τοσοῦτον περὶ τὴν Μαιωτίν ἐστὶν ὑπερβολὴ τοῦ κρημοῦ, ὥστε, ἐν ᾧ χωρίῳ οἱ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοὶ ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους ἵππομαχοῦντες ἐπὶ τοῦ κρηστάλλον, ἐν τῷ αὐτῷ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν τοὺς αὐτούς. Ὅτι τοσοῦτον ψῦχος γίνεται περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, ὡς καὶ τὰς χαλκᾶς ὑδρίας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος διαρρηγνῆσθαι· ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐν τῷ Ἀσκληπείῳ τῶν Παντικαπαιέων ἐπὶ τῇ ῥαγείῳ ὑδρίᾳ·

1. ματιανῇ

2. ἄρεία

εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται, οἶα παρ' ἡμῖν
γίγνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν·
ἦν, οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλόν, ἀλλ' ἐπίδειγμα
χειμῶνος μεγάλου, θῆχ' ἱερὸς Στρατίος.

Ὅτι Ἰσπαρχός φησι κατὰ τὸν Βορυσθένη καὶ τὸ ζ' κλίμα ἐν
ὄλαις ταῖς θεριναῖς νυξὶ παραναγάζεσθαι τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, πε-
ριστάμενον ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολήν· ταῖς δὲ χειμε-
ριναῖς τροπαῖς τὸ πλεῖστον μετεωρίζεσθαι τὸν ἥλιον ἐπὶ πῆ-
χαις θ', ἐν δὲ Βρετανίαις περὶ πῆχαις δ', ἔνθα καὶ ἡ μεγίστη
ἡμέρα ὠρῶν ἐστὶν ἰσημερινῶν ιθ'. Ὅτι παρ' Ὀμήρῳ αἱ ε'
πτύχες τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδος τὰς ε' τῆς ἀπάσης γῆς ζώ-
νας αἰνίττονται· ἡ μὲν χρυσὴ τὴν ἀμφίσκιον, ἥτις ἐστὶ μεταξὺ
τῶν τροπικῶν· αἱ δὲ δύο κασσιτέραι τὰς δύο περισκιους, αἰ-
τινές εἰσιν ὑπὸ τοὺς πόλους· αἱ δὲ δύο χαλκαὶ τὰς δύο ἑτερο-
σκίους, αἰτινές εἰσιν ἢ τε ἡμετέρα οἰκουμένη πρὸς βορρᾶν καὶ
ἢ τῶν ἀντοίκων ἡμῶν πρὸς νότον. Ὅτι Πυθίας καὶ Εὐνή-
μερος καὶ Ἀντιφάνης ψεύσται γεωγράφοι. Ὅτι οἱ τὸ μῆκος
τῆς οἰκουμένης ἀφορίζοντες μεσημβρινοὶ εἰσιν, οὐχὶ δὲ ἀνατο-
λαὶ καὶ δύσεις· τὸ δὲ πλάτος οἱ παράλληλοι. Ὅτι ἡ Κάλπη
ὄρος ἐστὶν Ἰβηρίας, ἔνθα ἡ ἕτερα τῶν Ἡρακλέους Στηλαῶν,
πολλῶ τῆς νήσου τῶν Γαδείρων ἀνατολικωτέρα. Ὅτι τῆς
Ἰταλίας ἡ νοτιωτάτη μερὶς δικόρυφός ἐστιν· ὧν ἡ μὲν δυτικω-
τέρα κορυφὴ κατὰ Λευκοπέτραν ἄκραν ἀπέναντι τοῦ ἐν Σικελίᾳ
Ταυρομενίου κεῖται, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· ἡ δὲ ἀνατολι-
κωτέρα κορυφὴ ἡ ἄκρα ἐστὶν Ἰαπυγία, ἀπέναντι κειμένη πρὸς
δυσμᾶς τῶν Ἀκροκεραυνίων ὄρεων καὶ Χαόνων. ὁ δὲ τῆς
Κρότωνος καὶ Τάραντος κόλπος μεταξὺ ἐστὶ τῶν δύο κορυ-
φῶν. Ὅτι ὁ γεωγράφος ἀρχὰς ἔχει τὰς τῆς γῆς ἀναμετρή-
σεις τῶν μαθηματικῶν· αὐταὶ δὲ τὰς ἀστρονομικὰς ἀποδείξεις·
αὐταὶ δὲ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, ἀρετὴν οὖσαν καὶ ἐπιστήμην
ἀνυπόθετον καθ' αὐτήν. αἱ γὰρ ἀρεταὶ ἀνυπόθετοι εἰσι καὶ
ἐξ ἑαυτῶν ἤρτηνται καὶ ἔχουσιν ἐν ἑαυταῖς τὰς τε ἀρχὰς καὶ
τὰς πίστεις ἀπάντων. Ὅτι τὸ λέγειν εἶναι τὴν γῆν πᾶσαν
πεντάζωνον καὶ τὰ τοιαῦτα γεωμέτρον ἐστίν, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ
νοερῶς γεωμετροῦντος, ἀλλὰ τοῦ τὰ νοερά σχήματα ἐφαρμό-
ζοντος τῇ γῇ καὶ τῷ οὐρανῷ, ᾧ τι καὶ ὁ γεωγράφος ἀρχι-

τέκτονι χρῆται καὶ ὑποθέσει. Ὅτι ὁ γεωμετρικός, χρώμενος τῇ γνωμονικῇ τε καὶ ἀστρονομικῇ ἀποδείξει, τοῦτ' ἔστι τοῖς τῷ ἰσημερινῷ παραλλήλοις κύκλοις καὶ τοῖς μεσημβρινοῖς ¹, καταμετρεῖ, τὴν μὲν οἰκῆσιμον ἐμβατεύων, τὴν δ' ἄλλην ἐκ τοῦ λόγου τῶν ἀποστάσεων· οὕτω δ' ἂν εὐρίσκοι τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἕως τοῦ πόλου διάστημα. ἔχων δὲ τοῦτο ἔχει καὶ τὸ τετραπλάσιον, τοῦτ' ἔστι τὸν τῆς γῆς μέγιστον κύκλον. λαβὼν δὲ διὰ τῶν ἀναμετρήσεων τῆς γῆς καὶ πιστεύσας τοῖς ἀναμετρήσασιν αὐτὴν ἔχει τὸν σταδιασμὸν τῆς περιμέτρου τῆς ὅλης γῆς. καὶ διὰ τοῦτο καί, δύο δοθεῖσῶν οἰκῆσεων, εὐρίσκει τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα γεωμετρικῶς. Ὅτι οὐ διαφέρει λέγειν τὴν ὅλην οἰκουμένην νῆσον τῷ ὠκεανῷ κλυζομένην καὶ τὸ λέγειν μόριά τινα αὐτῆς ἀγνοεῖσθαι εἴτε περικλύζεται εἴτε καὶ οὐχί, διὰ τὸ ἐλαχίστην εἶναι τὴν μεταξὺ ἄγνωστον γῆν. Ὅτι, τμηθείσης τῆς ὅλης γῆς ὑπὸ τε τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ παραλλήλου τούτῳ ἀρκτικοῦ κύκλου πρὸς βορρᾶν, γίνεται τὸ σχῆμα σπόνδυλος· οὗ τμηθέντος διὰ τοῦ κύκλου τοῦ ἀφορίζοντος τὸ τε δυσμικιώτατον καὶ ἀνατολικιώτατον μέρος τῆς οἰκουμένης, ὅσπερ ἔστι κύκλος μεσημβρινός, γίνεται τὸ περιλειπούμενον σχῆμα ἡμισυ σπονδύλου· οὗ ἡ ἐπιφάνεια, χλαμυδοειδῆς οὔσα, ποιεῖ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην, περικλυζομένην τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει, ἥτοι νῆσον δίκην ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος περικλυζομένην. Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος στάδια ἔστι μυριάδες ζ', τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς μυριάδες σταδίων γ', ἀφορίζόμενον ὑπὸ τῶν διὰ καῦμα καὶ ψῦχος ἀοικήτων. τὸ μὲν οὖν διὰ καῦμα ἀοικήτων τῆς οἰκουμένης μέρος πλάτος ἔχει στάδια η'ω', μῆκος δὲ τὸ μέγιστον μυριάδων β' ἢ 5 σταδίων, ὅπερ ἔστιν ἡμισυ τοῦ ἰσημερινοῦ. Ὅτι κατὰ Ἐρατοσθένην ἡ τῆς γῆς περίμετρος στάδια εἰσι μυριάδες κε' β' ὧν τὸ ἐξηκοστὸν μέρος γίνεται δσ' σταδίων. Ὅτι κατὰ Στράβωνα τὸ νότιον πέρασ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἀφορίζεται ὑπὸ παραλλήλου τῷ ἰσημερινῷ, γραφομένου διὰ Βλεμμῶν ² καὶ Νουβῶν, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἀπέχει μοίρας ι' ἕγγιστα πρὸς βορρᾶν. καὶ

1. τοὺς τ. ἰ. παραλλήλους κύκλους καὶ τοὺς μεσημβρινούς 2. βλεμμῶν

ἀπὸ τούτου τοῦ παραλλήλου πρὸς μὲν τὸν ἰσημερινὸν στάδια ,ηω'· πρὸς δὲ τὸν διὰ Μερόης παράλληλον στάδια ,γ'· πρὸς δὲ τὸν διὰ Σήνης¹ ἀπὸ Μερόης στάδια ,ε, καὶ ἕτερα τοσαῦτα ἀπὸ τοῦ διὰ Σήνης παραλλήλου ἐπὶ τὸν παράλληλον τὸν διὰ τῆς Κάτω χώρας Αἰγύπτου.

τῆς οἰκουμένης πλάτος στάδια μύρια *α* γ' ἴγγιστα.

ν	μ	σ	α	ρ	β	β	β
ο	ε	υ	λ	ο	υ	ο	ο
τ	, γ ρ	, ε η	, ε	, γχ' δ	, δζ' ζ	, γω' ρ	, δ ρ
ι	ο	ν	ξ	ο	α	υ	ε
ο	η	η	α	ς	ν	σ	ι
ν			ν		τ	θ	ο
π			δ		ι	ε	ν
ε			ρ		ο	ν	π
ρ					ν	η	ε
α						ς	ρ
ς							α
							ς

Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης διάστημα κατὰ μῆκος μὲν ἔχει στάδια μύρια, κατὰ πλάτος δὲ βψμ' στάδια. Ὅτι δεῖ τὸν ἐπὶ σφαιρικῆς ἐπιφανείας βυλόμενον τὴν οἰκουμένην καταγράφειν μὴ μείζονα ποιεῖν σφαῖραν ἔχουσαν τὴν διάμετρον ποδῶν ι'· εἰ δ' ἐπὶ ἐπιπέδου, μὴ ἐλάσσονα ποδῶν ζ'. Ὅτι Στράβων αὐτοψία εἶδε² τῆς οἰκουμένης, κατὰ μὲν μῆκος, ἀπὸ Ἀρμενίας ἕως Σαρδοῦς, κατὰ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου μέχρι τῆς Αἰθιοπίας ὀρίων. Ὅτι ἡ ὄψις, κὰν τοῖς ἄλλοις πλεονεκτῆ τὴν ἀκοήν, ἀλλ' οὖν εἰς ἐπιστήμην πολὺν αὐτῆς ἔλλείπει· ἀμείλει τὰ πολλὰ τῶν ἐν γεωγραφίᾳ θεωρουμένων ἀκοῆ ἴσμεν. Ὅτι κατὰ Στράβωνα τὸ τῆς οἰκουμένης πλάτος ὀρίζεται τῷ τοῦ μεσημβρινοῦ μεγέθει τοῦ γραφομένου διὰ τῆς Κιναμομοφόρου καὶ Μερόης καὶ Σήνης³ καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ῥόδου καὶ Βυζαντίου καὶ Βορυσθένους καὶ τοῦ διὰ τῆς Ἰέρνης, νήσον Βρετανικῆς, παραλλήλου· τὸ δὲ μῆκος τῷ μεγέθει τοῦ παραλλήλου τοῦ γραφομένου διὰ τε Στηλῶν καὶ Σικελίας καὶ Πελοποννήσου καὶ Ῥόδου καὶ Κύπρου καὶ Ἰσοικοῦ κόλπου καὶ Ἀρμενίας καὶ Μηδίας μέσης καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς ὀρεινῆς ῥάχως ἕως τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης. καὶ ἔστι

1. σήνης hic et paulo post. 2. ἴδεν 3. σήνης

τὸ σχῆμα τοῦτο γλαυδοειδές, πλατὺ μὲν ἔχον τὸ νότιον πλευρόν, στενὸν δὲ τὸ βόρειον, τὸ δὲ ἀνατολικὸν τῷ δυτικῷ ἴσον. Ὅτι τὰ Ἄρταβρα λιμὴν ἐστὶ τῆς Ἰσπανίας, ἀπέναντι τῶν Κασσιτερίδων. Ὅτι κατὰ Στράβωνα ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῆς Μαυριτανίας ἢ παρωκεανίτις, ἀρξάμενη ἀπὸ Σηλῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ νότον κλίνουσα, καταλήγει εἰς τὸν διὰ Καρχηδόνος μεσημβρινὸν τῆς Κιναμωμοφόρον παράλληλον· ὅστις κατὰ Πτολεμαῖον ἀπέχει τοῦ δυτικοῦ πέρατος μο λδ' δ' κατὰ μῆκος. Ὅτι τὰ ἐσπερία μέρη τῆς Πυρήνης ἀντίκεινται πρὸς νότον τοῖς ἐσπερίοις μέρεσι τῆς μεγάλης Βρετανίας. Ὅτι ἡ μὲν Εὐρώπη πολυσχημονεστάτη ἐστίν, ἡ δὲ Λιβνὴ ἀπλοσχήμων, ἡ δὲ Ἀσία μεταξὺ ἀμφοῖν· τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τοὺς αἰγιαλοὺς. Ὅτι ὁ κατὰ Στήλας πορθμὸς τὸ μὲν πλάτος ἔχει σταδίους ὁ τὸ στενωτάτον¹, τὸ δὲ μῆκος σταδίους ἑκατὸν εἰκοσι. Ὅτι ἡ Ἰβηρικὴ θάλασσα περιορίζεται ἀπὸ μὲν νότου τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ μέχρι Καρχηδόνος, ἀπὸ δὲ βορρᾶ τῇ τῆς Ἰβηρίας παραλίᾳ καὶ Κελτικῆς μέχρι Σικελίας. τῆς δὲ Σικελίας ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ πορθμὸς σταδίων ἐστὶ ζ', ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μικρὰν Σύρτιν σταδίων ,α φ'. καὶ ἀπὸ Γαδεῖρων ἕως Σικελίας, διὰ μέσον τοῦ πελάγους, ἡ γραμμὴ ἢ διὰ Ῥόδου γραφομένη καὶ Ἰσοικῷ κόλπου σταδίων ἐστὶ μυρίων β, τὸ δὲ πλάτος τοῦ πελάγους τούτου ἀπὸ Μασσαλίας ἕως Σίσαρος, ποταμοῦ Λιβυκοῦ, ὅπερ ἐστὶ μέγιστον, στάδιοι ,ε. Ὅτι τὸ πρὸς νότον τοῦ Ἰβηρικοῦ πελάγους πέλαγος, ἕως Κυρήνης, Λιβυκὸν καλεῖται· τὸ δὲ πρὸς ἀνατολὰς τὸ μὲν Αἰγυπτικόν, τὸ δὲ Σαρδῶν, τὸ δὲ Τυρρηρικόν. Ὅτι τοῦ Ἰορίου κόλπου τὸ μὲν μῆκος στάδια ,ε, τὸ δὲ πλάτος ,α β'. Ὅτι ἀπὸ Παχύνου ἕως Κρήτης καὶ τῶν δυτικῶν [αὐτῆς μερῶν, καὶ] ἕως Ταινάρου τῆς Πελοποννήσου, ἴσον ὑπάρχον, στάδιοι τετρακισχίλιοι πεντακόσιοι. Ὅτι τὸ Μυρτώφον πέλαγος μεταξὺ κείται Κρήτης τε καὶ Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργείας, πλάτος ἔχον τὸ μέγιστον, τὸ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, σταδίων ,α σ' ², μῆκος δὲ ἔλαττον ἢ διπλάσιον· ἐν ᾧ τῆσοι Κύνθηρά τε καὶ Καλαυρία ³ καὶ Αἶγινα καὶ τῶν

1. στενωτάτον 2. δσ': cf. Str. II, 124. 3. καλαυρυρία, sed
 nu ex parte atramento est oblitum.

Κυκλάδων νήσων τινές. τῷ δὲ συνεχές ἐστί τό τε Αἰγαῖον σὺν τῷ Μέλαισι κόλπῳ καὶ Ἑλλησπόντῳ καὶ τὸ Ἰκάριον καὶ τὸ Καρπάθιον μέχρι Ῥόδου καὶ Κρήτης καὶ Κύπρου. τὸ δὲ Ἀσιατικὸν πέλαγος ἔχει τὰς τε Κυκλάδας νήσους καὶ Σποράδας, καὶ τὰς προκειμένας Καρίας τε καὶ Ἰωνίας καὶ Αἰολίδος μέχρι Τρωάδος, καὶ τὰς πρὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Μακεδονίας ἀπὸ Ἐνβοίας μέχρι Ἰμβρου καὶ Σαμοθράκης. Ὅτι οἱ περὶ τὰ Γάδειρα καὶ Ἄβνδον πορθμοὶ ἰπταστάδιοί εἰσιν· ὁ δὲ περὶ τὸ Βυζάντιον τετραστάδιος. Ὅτι δύο Κόρκηραι εἰσιν, ἧ τε τῶν Φαιάκων ἀντιπέραν Βουθρωτοῦ καὶ ἡ Μέλαινα ἄντιπέραν πρὸς δύσειν καὶ βορρᾶν τῶν τοῦ Ἀρλίωτος ποταμοῦ ἐκβολῶν· καὶ ἔστιν αὕτη ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. Ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχει πολὺ τὸ σοφὸν καὶ ἔντεχρον τοῦ βίου, καθάπερ Ἕλληνες καὶ Μακεδόνες καὶ Ῥωμαῖοι. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ ὄρειτῃ αὐτῆς μάχιμον γινόμενον, καὶ τὸ ἐν τῇ πεδιάδι εὐφορον καὶ κάρπιμον. καὶ διὰ τοῦτο ἀρίστη ἐστὶ τῶν ἄλλων γαιῶν, καὶ ἔτι διὰ τὰ μέταλλα. Ὅτι οἱ Λίγυες οὐκ εἰσὶ μὲν Κελτικὸν ἔθνος, παραπλήσιον δ' αὐτοῖς τῷ βίῳ. Νέμονται δὲ μέρος τῶν Ἄλπεων, τὸ συνάπτον τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσι· μέρος δὲ καὶ τῶν Ἀπεννίνων κατέχουσιν. Ὅτι τὴν Ἰταλίαν ποιεῖ χειρόνησον τό τε Τυρρητικὸν πέλαγος, ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ Αἰγυστικοῦ, καὶ τὸ Ἀυσόνιον καὶ ὁ Ἀδρίας. Ὅτι κατὰ Ἰππαρχον καὶ ἡ μία μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, τοῦτ' ἐστὶ τὸ εἶς τοῦ ὅλου κύκλου μεγίστον, στάδια ἀπολαμβάνει ἐπὶ τῆς γῆς ψ'.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ Γ'.

Ὅτι τῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν μῆκος σταδίων 5, τὸ δὲ πλάτος 2, τὸ μέγιστον. τάντης δὲ τὸ μὲν πλεῖστον μέρος, καὶ μάλιστα τὸ βόρειον, τραχὺ καὶ λεπτόγειον καὶ δρυμῶδες καὶ ὀλιγόκαρπον καὶ κρυμῶδες· τὸ δὲ νότιον, καὶ μάλιστα τὸ ἔξω Στη-

1. μέλινα 2. Hic libri index deest in cod.

λων, ἄριστον καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκούμενον. Ὅτι τὸ στενότερον¹ μέρος τῆς τε Ἰβηρίας καὶ τῆς Κελτικῆς περὶ τὴν Πυρήνην ἐστὶ. κόλποι γὰρ γίνονται ἐκ τε τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς ἕσω θαλάσσης ἐταῦθα. Ὅτι πρὸς δύσιν προὔχει τὰ περὶ τὸ Ἱερὸν ἄκρον τῆς Ἰβηρίας τῶν Λιβυκῶν περάτων σταδίοις, ἀφ' καὶ ἔοικε νηὶ τὸ ἄκρον, περὶ αὐτὸ ἔχον γ' ἡσιδία· ὧν τὸ μὲν ἐμβόλου τάξιν ἔχει, τὰ δὲ ἐπωτίδων. Ὅτι ὁ Ἄνας ποταμὸς καὶ ὁ Τάγος, ἐκ τῶν ἐφ' ὧν ὀρμώμενοι μερῶν, ἐκδιδοῦσιν, ὁ μὲν εἰς τὸν δυτικὸν ὠκεανόν, ὁ δὲ Ἄνας πρὸς νότον τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου. καὶ ἔστιν ἡ μεσοποταμία αὕτη [ἡ] περιέχουσα τὸ Ἱερὸν ἄκρον εὐδαιμῶν μετρίως· ἡ δ' ἐφεξῆς χώρα ἐπὶ τὴν ἕσω θάλασσαν ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει εὐδαιμονίας, πρὸς ἅπασαν κρινομένη τὴν οἰκουμένην, τῶν τε ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης ἀγαθῶν. ταύτην δ' ὁ Βαίτις διαρρεῖ ποταμὸς ἐξ ἀνατολῶν ὀρμώμενος, καὶ καλεῖται Βαιτική· ἦν οἰκοῦσι Τουρθητανοί, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες καὶ γραμματικὴν τέχνην καὶ ποιητὰς καὶ ἱστορικούς, ὡς φασιν, ἐπὶ τῶν τοῦ Στράβωνος χρόνων ἐτῶν, 5 ἔχοντες. ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι Ἰβήρες, οὐχ ὁμόγλωσσοι ὄντες, γραμματικαῖς χρῶνται τέχναις ἕκαστοι κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Ὅτι τὰ Γάδαιρα ἀπέχει τῆς Βαιτικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ στάδια ψ'. Ὅτι λέγουσιν οἱ περὶ τὴν Βαιτικὴν Ἰβήρες ἀναχύσεις τὰς πληρουμένας τῇ θαλάττῃ ἐν ταῖς πλημμυρίσι κοιλιάδας καὶ ποταμῶν δίκην εἰς τὴν μεσόγειαν ἀνάπλους ἐχούσας. Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου, ἐπὶ τὸ τοῦ Ἄνα στόμα μιλία εἰσὶν ξ'. ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ τοῦ Βαίτιος στόμα μιλία ρ' εἶτα εἰς Γάδαιρα μιλία ο'. Ὅτι περὶ τὴν Βαιτικὴν μεγάλαι πόλεις, Κορδύβη, Γαδίτανα, Ἰσπαλις², Ἰτάλικα, Πλιπα, Ἀστίγα³, Κάριμων, Ὀβούλων καὶ Ἀτετούα καὶ Οὔρσων καὶ Τοῦκκις⁴ καὶ Ἰουλία καὶ Αἶγωνα καὶ Μούνδα, ἐνθα οἱ Πομπηίου παῖδες κατεπολεμήθησαν⁵. πᾶσαι δ' αὐταὶ Κορδύβης οὐκ ἄπωθέεν εἰσιν. Ὅτι οἱ Πομπηίου παῖδες, Γναῖος μὲν ἠττηθείς, ἔφυγεν εἰς Καρτηίαν καὶκεὶ διεφθάρη· Σεξέτος δέ, ἐκ Κορδύβης

1. στενότερον 2. Ἰσπανίς 3. ἄστινα 4. τοῦκκις 5. verba
ἐνθα — κατεπολεμήθησαν leguntur post ὀβούλων, sed signis rec. m.
appictis huc reiciuntur.

σωθείς και ὀλίγον ὕστερον Σικελία προσχὼν και ἀποστήσας αὐτήν, εἶτα και ἐξ αὐτῆς ἐκπεσὼν, πλεύσας εἰς Μίλητον και ἀλοὺς ὑπὸ τῶν Ἀντωνίου στρατηγῶν, αὐτοῦ κάκεινος ἐτελεύτησεν. Ὅτι ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὀκτάσι μεγάλας εἰς τὴν μεσόγειαν στάδια φ', ἕως Ἰσπάλιος. και εἰσὶ περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε και ἄργυρος πλεῖστος. Ὅτι ἀπὸ τῶν ἀναγύσεων πᾶσα σχεδὸν ἡ Βαιτικὴ πλοῖζεται. Ὅτι περὶ τὴν Ἰβηρίαν ἕως Σαρδοῦς οἱ ἐτησίαι εὗροι γίνονται ἐν τῇ ἕσω θαλάσῃ. Ὅτι Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδέων, οὓς ἐνιοὶ λεβηρίδας προσαγορεύουσι· λυμαινονται γὰρ και φντὰ και σπέρματα ῥιζοφαγούντες. τοῦτο δὲ γίνεται και ἕως Μασσαλίας και τινῶν νήσων περὶ αὐτήν. Ὅτι τοσοῦτος ἦν πλοῦτος τοῖς περὶ τὴν Τουρθητανίαν Ἰβηρσιν, ὡς τοὺς μετὰ Βάρκα στρατεῦσαντας Καρχηδονίους εὔρεϊν αὐτοὺς πίσθις και φιάλαις παναργύροις χρωμένους. Ὅτι ἡ Λουσιτανία εὐδαίμων ἐστὶ και ἔχει και ψῆγμα χρυσοῦ πλεῖστον. Ὅτι τὸ βορειότατον ἄκρον τῆς Ἰβηρίας Νέριον καλεῖται. Ὅτι ἡ Νέα Καρχηδὼν τῆς Ἰβηρίας, ἐν τῇ ἕσω θαλάσῃ κειμένη, κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα¹, τοῦ [δια]δεξαμένου Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα πατέρα. Ὅτι σχεδὸν πᾶσα ἡ Ἰβηρία μέταλλα παντοῖα ἔχει, μάλιστα δὲ χρυσοῦ τε και ἀργύρου. Ὅτι ἀπὸ σταδίων κδ' τῆς Νέας Καρχηδόνης νῆσός ἐστιν, ἡ καλουμένη Σκομβρορία ἀπὸ τῶν ἀλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριστον σκευάζεται γάρων. οὕτως οὖν εἶπεν ὁ Στράβων τὸ γάρων. Ὅτι κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰβηρος ποταμοῦ πρὸς νότον κείνται αἱ Βαλιαρίδες νῆσοι ἀξιόλογοι, ἐξ ὧν και τὸ πέλαγος Βαλιαρικόν, ἄς Ἕλληνας Γυμνησίας καλοῦσι. Κάνταβροι² δὲ ἐπίσημον ἔθνος Ἰβηρικόν, ἀφ' οὗ ὁ περικείμενος ὠκεανὸς Καντάβριος καλεῖται. Ὅτι ἐν Ἰβηρία κάστορες μὲν πολλοὶ γίνονται, ἀλλ' οὐκ ἔχει τὸ καστόριον τὴν αὐτὴν δύναμιν τῷ Ποντικῷ· καθάπερ και ὁ Κύπριος μόνος χαλκὸς φέρει τὴν Καδμίαν λίθον και τὸ χαλκανθές και τὸ σπόδιον³. και οἱ τῶν Κελτιβήρων ἵπποι, ὑπόψαροι ὄντες, ἐπειδὴν εἰς τὴν ἕξω μεταχθῶσιν Ἰβηρίαν, μεταβάλλειν τὴν χροάν λέ-

1. ἄσδρούβα 2. κάνταυροι et paulo post κανταίριος 3. σπόνδιον

γονται. Ὅτι οἱ Κάνταβροι καὶ οἱ τούτοις πλησιόχωροι οὐρα-
 λούονται ἐν δεξαμεναῖς παλαιούμενῳ· καὶ τοὺς ὁδόντας σμή-
 χονται τῷ αὐτῷ οὐρα καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες. Ὅτι οἱ
 Ουέττωνες Ἰβηρες, ὅτε πρῶτον εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρῆλθον
 στρατόπεδον, ἰδόντες τινὰς τῶν ταξιαρχῶν ἀνακάμπτοντας ἐν
 ταῖς ὁδοῖς περιπάτου χάριν, μανίαν ὑπέλαβον τὴν ὁδὸν αὐτοῖς
 εἶναι ἐπὶ τὰς σκηρὰς¹. ὡς δέον ἢ μένειν καθ' ἡσυχίαν ἰδρυ-
 θέντας ἢ μάχεσθαι· τοσοῦτον αὐτοῖς τὸ θηριῶδες καὶ ἀνή-
 μερον ἦν. καὶ αἱ γυναῖκες δ' αὐτοῖς κόσμον χάριν περιτρα-
 χήλια σιδηρᾷ ἐφόρου, κόρακας σιδηροῦς προνευκότας τοῦ
 προσώπου πολὺ ἔχοντα, καμπτομένους ὑπὲρ κορυφῆς καὶ προ-
 πίπτοντας πρὸ τοῦ μετώπου πολὺ. κατὰ τούτων δὲ τῶν κο-
 ράκων, ὅτε βούλονται, κατέσπον τὸ κάλυμμα, ὥστε ἐμπετασθὲν
 τῷ προσώπῳ καλύπτειν αὐτό· καὶ τοῦτο κόσμον ἐνόμιζον. ἄλ-
 λας δὲ φασὶ τυμπάνιον περικεῖσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίφ περι-
 φερὲς καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτίδων, εἰς
 ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον² κατ' ὀλίγον· ἄλλας δὲ τὰ
 προκόμια ψιλῶν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀποστῆλβειν τοῦ μετώπου
 μᾶλλον· τὰς δὲ ὅσον ποδιαῖον τὸ ὕψος ἐπιθεμένας στυλίσκον
 περιπλέκειν αὐτῷ τὴν χαιτήν, εἶτα καλύπτρα μελαίνῃ περιστέλ-
 λειν. πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ³ τῇ τοιαύτῃ πολλὰ καὶ εἰώραται καὶ
 μεμύθευται περὶ πάντων κοινῇ τῶν Ἰβηρικῶν ἔθνων, διαφε-
 ρόντως δὲ τῶν προσβόρων, οὐ μόνον τὰ πρὸς ἀνδρείαν, ἀλλὰ
 καὶ τὰ πρὸς ὠμότητα καὶ θηριωδίαν. καὶ γὰρ τέκνα μητέρες
 ἔκτειναν, πρὶν ἀλῶναι κατὰ τὸν πόλεμον· καὶ παιδίον δέ, τῶν
 γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων αἰχμαλώτων, ἔκτεινε πάντας,
 τοῦ πατρὸς κελύσαντος, σιδήρου κυριεύσαν· γυνὴ δὲ πάλιν
 τοὺς συναλόντας. κληθεῖς δὲ τις εἰς μεθυσκομένους ἔβαλεν
 ἑαυτὸν εἰς πυράν. ταῦτά δὲ καὶ Κελτοὶ καὶ Σκύθαι καὶ Θυρᾶ-
 κες ποιοῦσιν. Ὅτι τῆς Κάλπης καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαί-
 τιδος ἀπέχει τὰ Γάδειρα στάδια ψν'. καὶ ἔστιν ἡ νῆσος μι-
 κρά, πλάτος μὲν ἔχουσα σταδιαῖον, μῆκος δὲ στάδια ρ'· καὶ

1. τοὺς Ουέττωνας — μανίαν ὑπολαβόντας ἠγείσθαι τὴν ὁδὸν αὐ-
 τοῖς ἐπὶ τὰς σκηρὰς Str. III, 164. 2. ἐξ ὑπτίας μὲν 3. lgd.
 ἀηθεία

εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες πλουσιώτατοι διὰ τὴν ἐμπορίαν. Ὅτι Πολύβιος κρήνην εἶναι φησιν ἐν Γαδείροις ὕδατος ποτίμον, ἧς ἀντιπαθεῖ τῇ θαλάσῃ· πλημμυρούσης μὲν, λειψυδρεῖ, ὑποφρυγούσης δέ, πλημμυρεῖ. αἰτιᾶται δ', ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐκπίπτει, καλυφθεῖσης μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος κατὰ τὰς πλημμύρας, εἴργεται τῶν οἰκείων τοιούτων ἐξόδων· ἀναστρέψαν δ' εἰς τὸ ἐντός, ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους καὶ ποιῶι λειψυδρίαν· γυμνωθείσης δὲ πάλιν, εὐθυπορῆσαν ἐλευθεροῖ τὰς φλέβας τῆς γῆς, ὥστε ἀναβλύειν εὐπόρως. ὁ δὲ Στράβων οὐδὲ ταύτην μὲν τὴν αἰτίαν ἀποδοκιμάζει· λέγει δὲ κάκεινος ἕτερον· ὅτι εἰκὸς τῶν φλεβῶν τινὰς τῶν πῆγαίων, νοτισθείσας διὰ τῆς πλημμυρῆς ἔξωθεν, χαννοῦσθαι καὶ παρέχουσιν εἰς τὰ πλάγια μᾶλλον διδόναι τοῖς ὕδασιν, ἢ ἀναθλίβειν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ῥεῖθρον εἰς τὴν κρήνην· εἰ δ' ¹, ὥσπερ Ἀθηνόδωρός φησιν, εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰς ἀμπώτεις ἔοικεν, εἶναι ἂν τινὰ τῶν ῥεόντων ὑδάτων, ἃ κατ' ἄλλους μὲν πόρους ἔχει τὴν ἔκρυσιν κατὰ φύσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν (ὧν δὴ τὰ στόματα πηγᾶς καὶ κρήνας καλοῦμεν), κατ' ἄλλους δὲ πόρους συνέλκεται πρὸς τὸ τῆς θαλάττης βάθος ²· καὶ συνεξαίροντα μὲν ἐκείνην, ὥστε πλημμυρεῖν, ὅταν οἶον ἢ ἐκπνοῇ γίνηται, τὸ οἰκεῖον ἀπολείπει ῥεῖθρον· πάλιν δ' ἀναχωρεῖ πρὸς τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον, ὅταν κάκεινη λάβῃ τὴν ἀναχώρησιν. Ὅτι φησὶ Προσειδώνιος τὴν τοῦ ὠκεανοῦ κίνησιν ὑπέχειν ἀστροειδῆ περίοδον· τὴν μὲν ἡμερήσιαν πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις, τὴν δὲ μηνιαίαν πρὸς τὰς τῆς σελήνης φάσεις, τὴν δὲ ἐνιαυσίαν πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς· καθ' ἡμέραν γάρ, πρὸς τὴν τῆς σελήνης συμπάθειαν, ὅταν ὑψωθῇ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ζῳδίου μέγεθος, ἄρχεσθαι τε διοιδεῖν τὴν θάλατταν καὶ πλημμύρειν μέχρι μασουρανήσεως αὐτῆς· ἐκκλίναντος δὲ τοῦ ἄστρου, πάλιν ἀναχωρεῖν κατ' ὀλίγον, ἕως ἂν ζῳδίον ὑπερέχουσα τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος τελείως μειωθῇ. εἶτα ἐν τῇ ῥηχίᾳ ³ ταύτῃ διαμένει τὸν ὠκεανόν, ἕως ἢ σελήνη δύ-

1. εἶτα 2. βάθος 3. ῥηχία, neque aliter in proximis scriptum est hoc verbum.

νασα ἀποφύγη τοῦ ὀρίζοντος πάλιν ζφδιακὸν ὑπὸ γῆν διάστημα. εἶτα κατὰ τὸ ὅμοιον σχῆμα, ἕως τοῦ ὑπογείου πλημμυρεῖ· καὶ πάλιν ὑπονοστεῖ, ἕως ἔλθουσα πρὸς τὰς ἀνατολὰς¹ ζφδιακὸν διάστημα τελείως ῥηχίαν σχοίη. εἶτα ἐν τῇ ῥηχίᾳ μένει, ἕως ἂν ὑψωθῇ τοῦ ὀρίζοντος τὸ ζφδιακὸν διάστημα· καὶ οὕτως καθ' ἑκάστην γίνεται ἡμέραν ἕξ αἰδίου. ἡ δὲ μηνιαία γίνεται οὕτως· ἐπιτείνονται αἱ ἀψομειώσεις περὶ τὰς συνόδους καὶ πανσελήρους, μειοῦνται δὲ περὶ τὴν διχότομον ἑκατέραν. ἡ δ' ἐνιαυσιαία γίνεται οὕτως· περὶ τὰς τροπὰς ἑκατέρας τοῦ ἡλίου ἐπιτείνονται αἱ ἀψομειώσεις τῶν ἀμπώσεων, περὶ δὲ τὰς ἰσημερίας ἑκατέρας μειοῦνται ἐσχάτως· καὶ τοῦτο αἰεὶ γίνεται. πάλιν δὲ τῆς σαλήνης ἐν τοῖς τροπικοῖς [οὔσης] ζφδοῖς ἀνωμαλίαν εἶναι τῶν ἀμπώσεων καὶ πλημῶν τῷ τε τάχει καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀψομειώσεων, ἐν δὲ τοῖς ἰσημεριωῖς ὀμαλίαν τε καὶ ἐνταξίαν, ἐν δὲ τοῖς διαμήσοις² μεταξὺ τούτων.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ Δ³.

ἽΟτι οὐκ ἔστι πάντων τῶν Κελτῶν

ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρας.

ἽΟτι αἱ Ἄλπεις, ἀπὸ τῆς Λιγυστικῆς ἀρξάμεναι θαλάσσης, ἐπὶ τὰς τοῦ Ῥήνου διήκουσιν ἐκβολάς. ἽΟτι τὸ Κέμμενον ὄρος πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἐστὶ τῇ Πυρήνῃ, μῆκος ἔχον περὶ στάδια β· καὶ παύεται περὶ Λούγδουρον πόλιν πρὸς ἀνατολὰς. οἱ δὲ τῆς τε Πυρήνης καὶ τῶν Κεμμένων πρὸς βορρᾶν οἰκοῦντες ἕως τοῦ ὠκεανοῦ Ἀκνύτανοι καλοῦνται, ἀφοριζόμενοι τῷ Λίγειρι ποταμῷ ἀπὸ Λουγδουνησίας. ἽΟτι πᾶσα σχεδὸν ἡ Κελτικὴ ποταμοῖς ἐστὶ κατάρρυτος. οὕτως δὲ οἱ ποταμοὶ εὐφρῶς κείνται, ὥστε ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἕσω θάλασσαν καὶ ἔμπαιιν τὰ φορτία διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων περὶ κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων. ἔστι δὲ καὶ πο-

1. πρὸ τῆς ἀνατολῆς 2. δισώμοις 3. Γ

λυανθρωποτάτη ἡ Κελτική καὶ εὐφορος· περὶ δὲ Νάρβωνα
 καὶ τὴν παραλίαν αὐτῆς ἕως τῶν Κεμμένων ἐλαιόφυτός ἐστι,
 τὰ δὲ πρὸς βορρᾶν προΐοντα ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον οὐδὲ ἄμπελον
 ἔχει. Ὅτι ἡ Ναρβωνησία παραλληλόγραμμος ἔχει τὸ σχῆμα·
 ὧν ἡ νοτιὰ θάλασσα καὶ τὸ Κέμμενον ὄρος ἕως τῶν Ἄλπεων
 αἱ ἀπεναντίον, ἡ δὲ Πυρήνη καὶ αἱ Ἄλπεις αἱ λοιπαὶ δύο
 ἀπεναντίον· διορίζεται δὲ ἡ Ναρβωνίτις χώρα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας
 τῷ Οὐάρῳ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰβηρίας τῷ ἱερῷ τῆς Πυρη-
 ναίας Ἀφροδίτης· καὶ ἔστι μεταξὺ τοῦ Ἀφροδισίου καὶ τῶν
 τοῦ Οὐάρου ποταμοῦ ἐκβολῶν ἡ παραλία στάδια βψ'. Ὅτι
 ἡ Μασσαλία, πόλις Ἑλληνική, τοσοῦτον ἦν σώφρων καὶ μετρία,
 ὥστε καὶ νόμον εἶχον, τὴν μεγίστην προῖκα χρυσίων εἶναι ρ',
 τὴν δὲ ἐσθῆτα χρυσίων ε' καὶ τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον ὁμοίως
 χρυσίων ε'. τοσοῦτον δὲ τοὺς λόγους καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἔργῳ
 ἐξήσκησαν, ὥστε τοὺς φιλομαθεῖα ἐχομένους Ῥωμαίους μὴ εἰς
 Ἀθήνας, ἀλλ' εἰς Μασσαλίαν πορεύεσθαι. ἔστι δὲ ἡ πόλις
 Φωκαέων ἀποικία. Ὅτι μεταξὺ Νάρβωνος καὶ τοῦ Ἀφρο-
 δισίου ἄκρον ἐκ τῆς Πυρήνης ῥεῖ ποταμὸς ὁ Ῥουσικίων· οὐ
 πλησίον λίμνη καὶ χωρίον ὑψυδρον, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσ-
 της, ἀλκυίδων μεστόν, τὸ τοὺς ὀρνυτοὺς κεντρεῖς ἔχον. δύο γὰρ
 ἡ τρεῖς ὀρύξαντι πόδας καὶ καθέντι τρίαίνας εἰς ὕδωρ ἰλυῶ-
 δες, ἔστι περιπεῖραι τὸν ἰχθύν, ἀξιόλογον τὸ μέγεθος. τρέφε-
 ται δ' ὑπὸ τῆς ἰλῆος, καθάπερ αἱ ἐγγέλους. Ὅτι μεταξὺ
 Μασσαλίας καὶ τῶν τοῦ Ῥοδανῶ ἐκβολῶν ποταμοῦ ἔστι πε-
 δῖον διέχον τῆς θαλάσσης στάδια ρ'· τοσοῦτον δὲ καὶ τὸ διά-
 μετρον, κυκλοτερές τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τοῦ
 συμβεβηκότος· μεστόν γάρ ἐστι λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυ-
 κυῖαν ἔχόντων αὐτοῖς ἄγρωστιν, ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκή-
 μασίν εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἀλκυίδες συνίστανται καὶ
 ἄλλες. Ἀριστοτέλης μὲν οὖν φησιν ὑπὸ σεισμῶν, τῶν καλου-
 μένων βραστῶν, ἐκπεσόντας τοὺς λίθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν,
 συνολισθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων. Ποσειδάωνιος δὲ λίμνην
 οὖσαν παγῆναι μετὰ κλυδασμοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εἰς πλείους με-
 ρισθῆναι λίθους, καθάπερ τοὺς ποταμίους κάλληκας καὶ τὰς
 ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας. καὶ ἔστιν ἐκάτερος τῶν λόγων πι-
 θανός· ἀνάγκη γὰρ τοὺς οὕτως συνεστῶτας λίθους τοῦ καθ'

αίτους, ἢ ἐξ ὑγροῦ παγέντας μεταβαλεῖν, [ἢ] ἐκ πετρῶν μεγάλων ῥήγματα συνεχῆ λαβουσῶν ἀποκριθῆναι. Ὅτι οἱ Σάλνες οἰκοῦσι μεταξὺ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ καὶ Δροσντία ποταμοῦ ἐπὶ στάδια πεντακόσια. Ὅτι οἱ πλησίον Καππαδοκίας Γαλάται Κελτῶν εἰσιν ἄποικοι. Ὅτι ἐν τῇ Ἀκνιτανία τῆς Κελτικῆς, ἣν ἔχουσι Τάρβελλοι, μέταλλά ἐστι χρύσεια σπουδαιότατα πάντων. ἐν γὰρ βόθροις ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ' ὅτε μικρᾶς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι· τὸ δὲ λοιπὸν ψηγμά ἐστι καὶ βῶλοι, καὶ αὐταὶ κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. ἡ δὲ μεσόγειος καὶ ὄρεινῃ βελτίω γῆν ἔχει. Ὅτι τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικόν τε καὶ Γαλατικόν καὶ Γαλλικόν καλεῖται, ἀρειμάνιον τέ ἐστι καὶ θυμικόν καὶ μάχιμον καὶ μᾶλλον ἰππικῇ μάχῃ εὐδοκιμοῦν· καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις ἰππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. εἰσὶ δὲ τοῖς τρόποις ἀπλοῖ καὶ οὐ κακοήθεις, εἰς δὲ τὸ διεγερθῆναι πρὸς πόλεμον ἐτοίμως ἐρεθίζονται, ὡς μισοπόνηροι· καὶ πάλιν εὐκόλως χειροῦνται καὶ δουλοῦνται. καὶ εἰσι τῶν Ἰβήρων ῥωμαλεώτεροι διὰ τὰ τῶν σωμάτων μεγέθη· καὶ τούτων οἱ παρωκεανῖται μᾶλλον. οὐκ ἀντέχουσι δὲ χρόνον πολὺν πολεμοῦντες· καὶ γὰρ πρὸς Ῥωμαίους πολεμεῖν ἤρξαντο ὕστεροι τῶν Ἰβήρων, ἀλλὰ πρότεροι κατεστράφησαν. οἱ δ' Ἰβηρες οὕτε πανστρατιᾷ, ὥσπερ οἱ Γαλάται, πολεμοῦντες οὕτε καθ' ἓνα τόπον, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ τῆς χώρας, καὶ ἄλλοτε ἄλλαχοῦ, δυσάλωτότεροι γεγόνασιν. Ὅτι τῶν Γαλατῶν οἱ Βέλγαι ἀνδρειότατοί εἰσιν, εἰς ἑ' ἔθνη διηρημένοι· οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Αἰγείου, παρωκεανῖται ὄντες. καὶ εἰσιν οὗτοι τοῖς Γερμανοῖς γείτονες καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν ὅμοιοι. καὶ διὰ τὴν τῶν γυναικῶν εὐτεκνίαν εἰς λ' μυριάδας τὸ τῶν Βελγῶν ἐξητάζετο μάχιμον πλῆθος. σαγγοροῦσι δὲ καὶ κομοτροφοῦσι καὶ χαμαιεῦναί εἰσι καὶ κρεσφάγοι¹ καὶ γαλακτοπόται· καὶ ἡ χώρα κτηνοτρόφος σὺν καὶ προβάτοις. ἀντὶ δὲ χιτώνων σχιστοῦς χειριδωτοῦς φοροῦσι μέχρι γλοντῶν καὶ αἰδοίων. ἡ δ' ἐρία αὐτοῖς τραχεῖα μὲν, μακρόμαλλος² δέ, ἀφ' ἧς τοὺς δασεῖς σάγονς ἐξυφαίνουσι καὶ τῇ Ἰταλίᾳ πάσῃ χορηγοῦσιν ἐπ' ἐμπορίαν,

1. κρεσφάγοι

2. ἀκρόμαλλος

καὶ τὰ ἐκ τῶν συνῶν ταρίχη. ὄπλισμός δὲ μάχιρα μακρά, παρητημένη παρὰ τὸ δεξιὸν πλευρόν, καὶ θυρεὸς μακρὸς καὶ λόγχαι κατὰ λόγον καὶ μάαρις¹, παλτοῦ τι εἶδος. ἔστι δὲ τι καὶ γρόσφω ἰοικός ξύλον, ἐκ χειρός, οὐκ ἐξ ἀγκύλης, ἀφιέμενον, τηλεβολώτερον καὶ βέλους, ᾧ μάλιστα καὶ πρὸς τὰς τῶν ὀρνείων χρῶνται θήρας. αἱ δὲ ὕες αὐτοῖς καὶ ἀγραυλοῦσιν, ἔπει καὶ τάχει καὶ ἀλκῇ διαφέρουσαι· κίνδυνος δ' ἔστι τῶ ἀήθει προσίοντι ταύταις, ὡσανῶς καὶ λύκω. Ὅτι παρὰ πᾶσι Κελτοῖς τρία γένη ἔντιμα αὐτοῖς ἔστι μάλιστα· Βάρδοι² τε, ποιηταὶ ὄντες ὕμνων, καὶ Οὐάται, ἱεροποιοὶ καὶ φυσιολόγοι· καὶ Δρυΐδαι πρὸς τῇ φυσιολογίᾳ καὶ τῇ ἠθικῇ φιλοσοφίᾳ ἀσχοῦσι, δικαιοτάτοι νομιζόμενοι. ἀφθάρτους δὲ τὰς ψυχὰς οὗτοι λέγουσιν εἶναι καὶ τὸν κόσμον, ἐπικρατήσειν δὲ ποτε καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ. τῶ δὲ ἀπλῶ· καὶ θυμικῶ πολὺ τὸ ἀτόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσσεσι τοῖς Γάλλοις καὶ τὸ φιλόκοσμον· χρυσοφοροῦσι γάρ, περὶ μὲν τοῖς τραχήλοις στρεπτόν, περὶ δὲ τοῖς βραχίσι καὶ τοῖς καρποῖς ψέλια· καὶ ἐσθῆτες αὐτοῖς τοῖς ἄρχουσι χρυσοπάστοι. καὶ εἰσιν ἀφόρητοι μὲν νικῶντες, ἡττηθέντες δὲ ἐκπληκτοί. Ὅτι ἐναντι τῶν τοῦ Αἰγίερος ποταμοῦ ἐκβολῶν νήσος ἔστι μικρά, οὐ πᾶν πελαγία, ἐν τῶ ὠκεανῶ, ἐν ἣ τῶν Σαμνιτῶν αἱ γυναῖκες, Βάκχαι τῶ Διονύσῳ κατεχόμεναι, οἰκοῦσιν, ἐξιλοσόμεναι τὸν θεόν. οὐ θέμις δ' ἐπιβαίνειν ἄνδρα τῆς νήσου, αἱ δὲ γυναῖκες ἀντιπλέουσαι ἐκ τῆς νήσου συνέρχονται τοῖς σφετέροις ἀνδράσι καὶ πάλιν ἀπίσιν εἰς τὴν νῆσον. Ὅτι Κελτοὶ πάντες φιλόνηκοί εἰσι· καὶ οὐ νομίζεται παρ' αὐτοῖς αἰσχρὸν τὸ ἀφειδεῖν τοὺς νέους τῆς ἀκμῆς. ἀσχοῦσι δὲ μὴ παχεῖς εἶναι, μηδὲ προγᾶστορας, τὸν δ' ὑπερβαλλόμενον τῶν νέων τὸ τῆς ζώης μέτρον ζημιοῦσθαί φασιν. Ὅτι ἡ πλείστη τῆς Μεγάλης Βρετανίας πεδιάς ἔστι καὶ κατάδρυμος· πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὄρενά· φέροι δὲ σίτον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κνηγετικούς. Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους. εἰσὶ δ' οἱ Βρετανοὶ ἐνμήκεις τοῖς σώμασιν· τὰ δ' ἦδη ἀπλοῖ-

1. ἰσδ. μάδαρις s. μάταρις 2. βάρδοι

στερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν, ἥπερ οἱ Κελτοί· ὥστ' ἐνιοὶ διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γάλακτος εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν. ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ τινων γεωργίας τρόπων. πόλεις δ' αὐτοῖς οἱ δρυμοὶ εἰσὶ· περιφράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις ἐρυχωρῆ κύκλον, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ καλυβοποιοῦνται καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. ἔπομβροι δ' εἰσὶν οἱ αἴρες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις αὐτοῖς. ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὀμίγη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε δι' ἡμέρας ὅλης ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβριάν ὀρεῖσθαι τὸν ἥλιον. Ὅτι δις διέβη Καῖσαρ ὁ Θεὸς εἰς τὴν Βρετανίαν, ἄξιον δὲ λόγου οὐδὲν ἐπραξεν· αἱ γὰρ νῆες αὐτῷ, τῆς πανσελήνου ἐπίδοσιν λαβούσης τῆς ἀμπάτεως, κακῶς ἐπαθον καὶ ἐφθάρησαν αἱ πολλαί. δύο δὲ νίκας ἐνίκησεν ἐκεῖ, καίτοι δύο μόνον τάγματα περαιώσας τῆς στρατιᾶς, καὶ ἔλαβε λείαν πολλήν. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀγούστου τελείως εἰς φόρον ἀπαγωγὴν Ῥωμαίοις κατέστησαν. Ὅτι οἱ τὴν Ἰέρην νῆσον κατοικοῦντες Βρετανοὶ ἄγριοί εἰσι καὶ ἀνθρωποφάγοι καὶ ποηφάγοι, καὶ τοὺς γονεῖς τελευτήσαντας ἐσθίουσιν, καὶ φανερῶς μίγνυνται γυναιξί τε ἄλλαις καὶ μητρᾷσιν. Ὅτι Πυθίας, εἰ καὶ τινα περὶ Θούλης λέγων ἐπεύσατο, ὅμως τῆς περὶ τὸ μαθηματικὸν θεωρίας εὖ λέγει περὶ αὐτῆν. λέγει δὲ τῶν μὲν ἡμέρων καρπῶν τε καὶ ζῳῶν ἀφορίαν¹ εἶναι καὶ ἀπάνιν· κέγχρω δὲ καὶ ἄλλοις λαχάνοις καὶ καρποῖς καὶ ῥίζαις τρέφεσθαι. σίτος δὲ ὀλίγος γίνεται. Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων τῆς Λιγυστικῆς ἄρχονται αἱ τε Ἄλπεις καὶ τὰ Ἀπέννινα ὄρη. φασὶ δὲ τὰ ὄρη τῆς Λιγυστικῆς τοσοῦτον εἶναι ξυλοκρῆφα, ὡς εὐρίσκεισθαι τινα δένδρα καὶ ὀκτὼ ποδῶν ἔχοντα τὸ διάμετρον τοῦ πάχους· τὰ δὲ ὄρη ταῦτα ὑπερύψηλα καὶ ἀπότομα. Ὅτι οἱ Λίγες οἶνω χρωῶνται τῷ ἐκ τῆς γῆς σφῶν γινομένῳ, πιττίτῃ, αὐστηρῷ. πλεονάζει δὲ καὶ τὸ λιγγούριον παρ' αὐτοῖς, ὃ τινες ἤλεκτρον προσαγορεύουσιν. Ὅτι μεταξὺ Λιγύων καὶ τῆς Μιυσαλίας οἰκεῖ τὸ τῶν Σαλίων ἔθνος παράλιον, τὰς Ἄλπεις τὰς παραλίους οἰκοῦν. φασὶ δὲ τὸ ὕψος τῶν ὀρέων εἶναι, ἢ ὀξύτατόν ἐστι, στάδια ρ', καὶ τα-

1. ἀφορον

σοῦτον αὐθις τὴν κατάβασιν. Ὅτι ἐκ τῶν Ἀλπεων ῥεῖ ὁ τε Ῥήνος καὶ ὁ Ἰστρος καὶ ὁ Πάδος καὶ ὁ Ῥοδανός. Ὅτι ὁ Πάδος ποταμὸς ἀπάντων ἐστὶ μείζων τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ πλὴν μόνου τοῦ Ἰστρου. Ὅτι περὶ τὰς Ἀλπεῖς καὶ τὰ δυσμικὰ τῆς Ἰταλίας ἡ ὁδὸς χαλεπωτάτη ἐστὶ καὶ κρημνώδης, ὡς καὶ τοῖς μικρὸν ὀλισθήσασιν κίνδυνον εἶναι εἰς φάραγγας ἀβύσσους κατενεχθῆναι· ἄς ὁ Ἀγροστος δαπάναις πολλαῖς ἀνέκτισε καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπλάτυνεν. ἔχει δέ τι παράδοξον καὶ ἕτερον ἢ χώρα· κρυστάλλου γὰρ πλάκες μέγισται ἐκ τῶν ἀκρωρειῶν ἀπορρηγνύμεναι διέφθειρον τοὺς ὀδίτας. Ὅτι ἐστὶ λέξις οἱ δημοσιῶναι, ὥσπερ οἱ σιτῶναι καὶ βοῶναι καὶ ὀψῶναι. Ὅτι Στράβων ὁ γεωγράφος ἐπὶ Νέρωνος ἠκμαζε, τοῦ Ῥωμαίων ἀνοκράτορος. Ὅτι αἱ Ἀλπεῖς ἰδιόμορφόν τι ζῷον γεννώσιν, ἐλαφοειδὲς τὸ σχῆμα πλὴν ἀχένος καὶ τριχώματος· ταῦτα δ' εἰκέναι κάπρω, ὑπὸ δὲ τῷ γενεῖφ πυρῆνα ἴσχειν¹ ὅσον σπιθαμιαῖον, ἀκρόκομον, πωλικῆς κέρκου τὸ πάχος. Ὅτι φησὶ Πολύβιος κατ' Ἀκυληίαν εὐρεθῆναι χρυσεῖα² μέταλλα οὕτως εὐνοῆ, ὥστε ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντι τὴν ἐπιπολῆς γῆν εὐθὺς ὀρυκτὸν εὐρίσκεισθαι χρυσόν· τὸ δ' ὄρυγμα μὴ πλειόνων ὑπάρχειν ἢ πεντεκαίδεκα ποδῶν. εἶναι δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν καθαρόν, κνάμον μέγεθος ἢ θερμόν, τοῦ ὀγδόου μέρους μόνον ἀφειηθέντος· τὸν δὲ δεῖσθαι μὲν χωνείας πλείονος, σφόδρα δὲ λυσιτελοῦς.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ Ε.

Ὅτι τὸ παλαιὸν Ἰταλία ἐκαλεῖτο ἡ περιχομένη χώρα ὑπὸ τε τῆς νῦν Μεγάλης Ἑλλάδος καὶ Ἰαπυγίας καὶ Ποσειδωνιάτου κόλπου· ὕστερον δὲ διὰ τὸ εὐτυχὲς τοῦ ὀνόματος ἐπεκράτησε καὶ ἕως Οὐάρον ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ καὶ τῶν

1. ἴσχει. 2. χρύσεια

Ἄλπεων Ἰταλία καλεῖσθαι. Ὅτι τῶν Ἄλπεων περιφερέης ἡ ὑπώρειά ἐστι καὶ κολπώδης, τὰ κοῖλα ἔχουσα ἐστραμμένα πρὸς τὴν Ἰταλίαν· τοῦ δὲ κόλπου τὰ μὲν μέσα πρὸς τοῖς Σαλασσοῖς¹ ἐστὶ, τὰ δ' ἄκρα ἐπιστροφὴν λαμβάνει, τὰ μὲν μέχρι τῆς Ὀκρας² καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἄδριου, τὰ δ' εἰς τὴν Λιγυστικὴν παραλίαν μέχρι Γενοῦας, τῶν Λιγύων τοῦ ἐμπορείου, ὅπου τὰ Ἀπέννινα ὄρη συνάπτει ταῖς Ἄλπεσιν. Ὅτι μόνη ἡ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ παραλία τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης μιμεῖται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ πάθη, ὁμοίως ἐκείνῳ πλημμύρουσά τε καὶ ἀναρροιβδοῦσα καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ὑφ' ὧν τὸ πλεόν τοῦ πεδίου λιμνοθαλάττης γίνεται μεστόν. διώρυξι δὲ καὶ παραχώμασι, καθάπερ ἡ Κάτω χώρα τῆς Αἰγύπτου, διοχετεύεται· καὶ τὰ μὲν ἀνέφυκται καὶ γεωργεῖται, τὰ δὲ διάπλους ἔχει. τῶν δὲ πόλεων αἱ μὲν ηησιζουσιν, αἱ δ' ἐκ μέρους κλύζονται. Ὅτι ὁ περὶ τὴν Ράβενναν ἀῆρ καθαρώτατός ἐστι καὶ ὑγιεινότητος. τούτου δ' αἴτιον ἡ πλημμυρίς τε τῆς θαλάσσης καὶ ἡ τοῦ Πάδου πλήρωσις, πᾶν τὸ βορβορῶδες ἀποκαθαίρουσα. τὰ αὐτὰ δὲ γίνονται καὶ περὶ Ἀλεξάνδρειαν· ἡ γὰρ τοῦ Νείλου ἀνάβασις τὴν τῆς * γῆς * λίμνης ἀφανίζει δυσωδίαν τὴν ἐκ τοῦ τέλματος. Ὅτι ἐν Ραβέννῃ τὰ ἔλη ποιοῦσι τὰς ἀμπέλους καρπιμωτάτας καὶ ταχυφόρους· ἀλλ' ἐν πέντε ἔτεσι γηράσκουσαι φθείρονται. Ὅτι Ἄδρια πόλις ἐστὶ περὶ τὰ μυχὰ τοῦ Ἄδριου, ἀφ' ἧς ἡ ταύτη θάλασσα καλεῖται Ἀδρίας· ἦν δὲ τὸ πάλαι ἐπιφανεστάτη. Ὅτι μετὰ τὸ Τίμανον, μυχαίτατον ὄν τοῦ Ἄδριου, ἡ τῶν Ἰστρων ἐστὶ παραλία μέχρι Πόλας, ἧς καὶ Καλλιμαχος μέμνηται λέγων,

ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηγε Πόλας.

κτίσμα δὲ ἐστὶ Κόλχων· καὶ αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι ἐπικεῖνται τῇ Πόλῃ³. Ὅτι ἡ Λιγυστικὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσιν ἰδρυνταὶ μεταξὺ Τυρρηνίας τε καὶ Κελτικῆς· τραχεῖα δ' ἐστὶ καὶ πετρῶδης. Ὅτι ἡ Τυρρηνία χώρα, μοῖρα οὔσα τῆς Ἰταλίας, ἄρχεται ἀπὸ τῶν τῆς Λιγυστικῆς ὄρειων ἕως ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος· παραθαλάσσιοι δ' ὄντες οὗτοι καὶ τὰ πεδία οἰκοῦντες τὰ τῶν Ἀπεννίνων ἀπολήγοντα· εἰς ἧς καὶ ἡ περικειμένη

1. ἀλασσοῖς 2. ἄκρα 3. πόλας

Θάλασσα Τυρρηνική καλεῖται. Ὅτι ὁ Τίβερις ῥεῖ ἀπὸ τῶν Ἀπεννίνων ὀρέων, πληροῦται δ' ἐκ πολλῶν ποταμῶν, μέρος μὲν τι διὰ τῆς Τυρρησίας φερόμενος, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικήν, εἶτα Σαβίνους καὶ Λατίνους τοὺς πρὸς τῇ Ρώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. παραβέβληται δὲ πως τῷ ποταμῷ μὲν καὶ τοῖς Τυρρηνοῖς κατὰ πλάτος, ἀλλήλοις δὲ κατὰ μῆκος· ἀνέχουσι δὲ πρὸς τὰ Ἀπέννινα ὄρη τὰ πρὸς τῷ Ἀδρία. Ὅτι ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠσιῶν παραλίας μέχρι πόλεως Σιννέσης καὶ τῆς Σαβίνης· τὰ δ' Ὠσῖα ἐπίκεινται ἐστὶ Ρώμης, εἰς ἃ ὁ Τίβερις ἐκδίδωσιν· ἐκτείνεται δ' ἐπὶ μῆκος μέχρι Καμπανίας καὶ Σαμνιτῶν. Ὅτι Τυρρηνοὶ καλοῦνται ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἄττος τοῦ στεῖλαντος ἐκ Λυδίας ἀποίκους εἰς τὴν χώραν ταύτην. λιμῷ γὰρ ἡ Μηγονία ἐπιέζετο· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἄττις βασιλεύων ἐκεῖ, Ἡρακλείδης ὢν ἀπὸ Ὀμφάλης, ἠγαγκάσθη τὸν μὲν ἕτερον τῶν παίδων, Λυδὸν καλούμενον, αὐτοῦ κατασεῖν, ἐξ οὗ καὶ ἡ χώρα Λυδία· τὸν δ' ἕτερον, Τυρρηνόν, στεῖλαι μετὰ τοῦ πλείστου λαοῦ, ὃς ἔλθων ἔκκησε τὴν ἐξ αὐτοῦ Τυρρησίαν. Ὅτι οἱ Τυρρηνοὶ, ἐπιφανεῖς γερόμενοι, πολλὰ ἐνδοξα ἔπραξαν ἄλλα τε καὶ τοὺς Γαλάτας, τοὺς τὴν Ρώμην ἐπὶ Φουρίον¹ λαβόντας, ὑπαντήσαντες περὶ Σαβίνους κατεπολέμησαν, καὶ ὅσα χρήματα ἐκόντων Ρωμαίων ἔλαβον, πάντα ἠγάγκασαν τοὺς Γαλάτας ἄκοντας δοῦναι λύτρα τῶν ἀλόντων ὑπ' αὐτῶν. Ὅτι τὸ παρ' Ὀμήρῳ Πελασγικὸν Ἄργος ἡ Θεταλία λέγεται, ὃ ἐστὶ μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηγεῖος καὶ τῶν Θερμοπυλῶν ἕως τῆς ὄρεινῆς τῆς κατὰ Πίνδον, διὰ τὸ ἐπάρξαι τῶν τόπων τούτων τοὺς Πελασγούς· τὸν τε Δία τὸν Ἀσθωναῖον ὀνομάζει Ὀμηρος·

Ζεῦ ἄνα, Ἀσθωναῖε, Πελασγικέ.

πολλοὶ δὲ καὶ τὰ Ἠπειρωτικὰ ἔθνη Πελασγικὰ εἰρήκασιν, ὡς καὶ μέχρι δεῦρο τῶν Πελασγῶν ἐπαρξάντων· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμόρους τῶν ἐν Τρωάδι Κιλικίων Ὀμηρος Πελασγούς εἴρηκε, λέγων·

Ἰππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν.

1. φουρίου

Ὅτι τοὺς Πελαγοῦς διὰ τὸ πλάητας εἶναι καὶ δίκην ὄρεϊῶν ἐπιφοιτᾶν, ἐφ' οὗς ἔτυχε τόπους, φασὶ Πελαγοῦς ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν κληθῆναι. Ὅτι τῆς Τυρρηνίας τὸ μὲν μῆκος, ἢ μέγιστόν ἐστιν, ἀπὸ Λούνης πόλεως μέχρι Ὠσιτίων, σταδίων δισχιλίων πεντακοσίων, πλάτος δὲ τοῦ ἡμίσεος ἕλαττον τὸ πρὸς τοῖς ὄρεσιν. ἡ δὲ Λούνα μικρὰ μὲν ἐστὶ πόλις, ἔχει δὲ λιμένα μέγιστον καὶ κάλλιστον· ἔχει δὲ μέταλλα λίθου ποικίλου λευκοῦ ὑπογλαυκίζοντος, ἀφ' ὧν τὰ ἐν Ῥώμῃ ἐδάφη καὶ οἱ ναοὶ οἱ κάλλιστοι κοσμοῦνται. οἱ δ' Ἕλληνες καλοῦσι τὸν λιμένα Σελήνης λιμένα. Ὅτι ἀπὸ Λούνης εἰς Πίσαν στάδιοί εἰσι πλείους τῶν τετρακοσίων. ἡ δὲ Πίσα κτίσμα ἐστὶ τῶν ἐκ Πελοποννήσου Πισατῶν· οἱ μετὰ Νέστορος στρατεύσαντες ἐν τῷ νόστῳ ἐπλανήθησαν καὶ ταύτην τὴν Πίσαν ἔκτισαν. Ὅτι ὁ Στράβων εἶδε¹ τοὺς ἐργαζομένους τὸν σίδηρον τὸν ἐκ τῆς Αἰθάλιας πῆσον τῆς πλησίον Κύρρον κομιζόμενον. οὐ γὰρ δύναται συλλυπαίνεσθαι καμιντούμενος ἐν τῇ πῆσῳ, κομίζεται δ' εὐθὺς ἐκ τῶν μετάλλων εἰς τὴν ἡπειρον. τοῦτό τε² δὴ παράδοξον ἢ νῆσος ἔχει, καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλενθέντα· καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασὶ τοὺς ἐν Ῥόδῳ καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας. Ὅτι ἡ Κύρρος νῆσος ὑπὸ Ῥωμαίων Κορσίκα καλεῖται. οἰκεῖται δὲ φάυλως, τραχεῖά τε οὖσα καὶ τοῖς πλείστοις μέρεσι δύσβατος τελείως· ὥστε τοὺς κατέχοντας τὰ ὄρη καὶ ἀπὸ ληστηρίων ζῶντας ἀγριωτέρους εἶναι θηρίων· οἱ δ' ἀνδραποδισθέντες αὐτῶν ἀγόμενοι εἰς δουλείαν ἢ οὐχ ὑπομένουσι ζῆν ἢ ἀχρεῖοι τοῖς ὠνησαμένοις εἰσὶ. μῆκος δὲ τῆς νήσου μίλια ρξ', πλάτος δὲ ο'. Σαρδόνας δὲ μῆκος μίλια σκ', πλάτος δὲ ζη'. ἡ δὲ Σαρδῶν ἔχει μὲν πολὺ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς, ἔχει δὲ καὶ τὸ βαθύγειον καὶ κάρπιμον, μάλιστα δ' ἐστὶ σιτοφόρος· ὅσα δὲ αὐτῆς εὐκαρπα χωρία, νοσηλά ἐστὶ καὶ λοιμώδη τοῦ θέρους. Ὅτι ἐν τῇ Σαρδοῖ γίνονται κριοὶ φύοντες τρίχα αἰγίαν ἀντὶ ἐρέας, καλοῦνται δὲ ἐπιχωρίως μούσμωνες, ὧν ταῖς δοραῖς θωρακίζονται. ἔχουσι δὲ ξιφίδιον³ καὶ πέλτην ἐν ταῖς μάχαις. Ὅτι ἀπὸ Σαρδοῦς ἕως τῆς κατ' ἀντικρῦ

1. ἴδε 2. δι 3. ξιφίδιον

Λιβύης τὸ πέλαιος μιλιά ἐστι τ'. Ὅτι ἐν Κόσσαις πόλει θυννοσκοπεῖόν¹ ἐστίν· ἀκολουθεῖ γὰρ ὁ θύννος οὐ τῇ βάλανφ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ πορφύρα παρὰ γῆν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἔξω θαλάττης μέχρι καὶ Σικελίας. Ὅτι οὐ πόρρω πάντῃς τῆς Ῥώμης λίμναι εἰσὶν ἀγαθαὶ ἰχθυοτρόφοι· ἀφ' ὧν τύφη τε καὶ πάπυρος² καὶ ἀνθήλη εἰς Ῥώμην κομίζονται. Ὅτι Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου, ἐκ Τροίας κατάρας εἰς Λαῦρον, πλησίον τοῦ Τιβέριδος τῶν ἐκβολῶν, μικρὸν ὑπὲρ³ τῆς θαλάσσης ὅσον κδ' σταδίοις ἔκτισε πόλιν Ἄλβαν. ἐπελθὼν δὲ Λατίνος, ὁ τῶν Ἀβοριγίνων βασιλεὺς (οὗτοι δ' ὄκουν ὅπου νῦν ἡ Ῥώμη ἐστίν), σύμμαχον ἔλαβε τὸν Αἰνείαν κατὰ τῶν ἀστυγεϊτόνων Ῥοντούλων, τῶν τῆν Ἀρδέαν οἰκούντων· στάδιοι δ' ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀρδέαν ρξ'. νικήσας δὲ φίλος ἦν Αἰνεία. ὕστερον δ' ἀναμαχόμενοι οἱ Ῥοντούλοι τὸν Λατίνον ἔκτειναν, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ Αἰνείου ἐκρατήθησαν. καὶ ἀπὸ τότε Αἰνείας, τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεύσας, ὠνόμασε Λατίνους τοὺς ὑφ' αὐτῷ. ὕστερον δὲ ν' ἔτεσιν ἱστορεῖται τὰ περὶ τὸν Ἀμόλιον καὶ τὸν ἀδελφὸν Νομίτορα. οὗτοι δ' ἀπὸ Αἰνείου κατήγοντο οὕτως· διεδέξαντο μὲν γὰρ τὸ τῶν Λατίνων κράτος ἄμφω παρὰ τῶν ἀπογόνων Ἀσκανίου, τοῦ Αἰνείου παιδός· παραγκωνισάμενος δ' ὁ νεώτερος τὸν πρεσβύτερον ἤρχειν, ὁ Ἀμόλιος. νιοῦ δ' ὄντος καὶ θυγατρὸς τῇ Νομίτορι, τὸν μὲν ἐν κνηγίᾳ ἐδολοφόνησεν ὁ Ἀμόλιος· τὴν δέ, ἵνα ἄτεκνος διαμένει, τῆς Ἑστίας ἱέρειαν κατέστησε, παρθενείας χάριν· καλοῦσι δ' αὐτὴν Ῥεάν Σιλονίαν. εἶτα φθορὰν φωράσας, διδύμων αὐτῇ παίδων γενομένων, τὴν μὲν εἶρξεν ἀντὶ τοῦ κτείνειν, χαριζόμενος τὰδελφῷ· τοὺς δ' ἐξέθηκε πρὸς τὸν Τίβερην κατὰ τι πάτριον. μυθεύεται μὲν οὖν ἐξ Ἄρεως γενέσθαι τοὺς παῖδας, ἐκτεθέντας⁴ δὲ ὑπὸ λυκαίνης ὄραθῆναι σκυλακνομένους· Φανστύλον⁵ δὲ τινα τῶν περὶ τὸν τόπον σφορβῶν ἀνελάμενον ἐκθρέψαι· καλέσαι δὲ τὸν μὲν Ῥωμύλον, τὸν δὲ Ῥέμον· ἀνδρωθέντας δὲ ἐπιθέσθαι τῇ Ἀμολίφ καὶ τοῖς παισὶ. καταλυθέντων δὲ ἐκείνων καὶ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸν Νομίτορα περιστάσης, ἀπελθόντας οἴκαδε,

1. θυννοσκοπίον 2. πάπυρος 3. ὑπο (sic) 4. ἐκτεθέντες
5. φαίστυλον

κτίσαι τὴν Ῥώμην ἐν τόποις οὐ πρὸς αἴρεσιν μᾶλλον ἢ πρὸς ἀνάγκην ἐπιτηδείοις· οὔτε γὰρ ἐρυμνὸν τὸ ἔδαφος οὔτε χώραν οἰκίαν ἔχον τὴν περίξ, ὅση πόλει πρόσφορος, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώπους τοὺς συνοικίσοντας. οἱ γὰρ ὄντες ᾤκουν καθ' αὐτούς, συνάπτοντες πρὸς τοῖς τείχεσι τῆς κτιζομένης πόλεως, οὐδὲ τοῖς Ἀλβανοῖς τοῖς τὴν Ἄλβαν οἰκοῦσι πάνν προσέχοντας. Κολλατία δ' ἦν καὶ Ἀντέμναι καὶ Φιδῆναι¹ καὶ Λαβικὸν καὶ ἄλλα τοιαῦτα· τότε μὲν πολίχνια, τῶν δὲ κῶμαι, κτήσεις² ἰδιωτῶν, ἀπὸ [λ' ἢ] μικρῶ πλείονων τῆς Ῥώμης σταδίων. γενόμενης δὲ στάσεως, φασὶ κατὰ τὴν κτίσιν τὸν Ῥέμον ἀποθαρεῖν. μετὰ δὲ τὴν κτίσιν ἀνθρώπους συνήλυδας ὁ Ῥωμύλος ἤθροισεν, ἀποδείξας ἄσυλόν τι τέμενος μεταξὺ τῆς ἄκρας καὶ τοῦ Καπετωλίου, τοὺς δ' ἐκεῖ καταφεύγοντας τῶν ἀστυγειόνων πολίτας ἀποφαινοῦν· ἐπιγαμίας δὲ τούτοις οὐ τυγχάνων ἐπηγγέλλετο ἓνα ἀγῶνα ἵππικὸν τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν, τὸν³ καὶ νῦν ἐπιτελούμενον. συνελθόντων δὲ πολλῶν, πλείστων δὲ Σαβίνων, ἐκέλευσε τὰς παρθένους ἀρπάσαι τὰς ἀφιγμένας τοῖς δεομένοις γάμον. μετιῶν δὲ τὴν ὕβριν Τίτος Τάτιος δι' ὄπλων, ὁ βασιλεὺς τῶν Κυριτῶν, ἐπὶ κοινωσίᾳ τῆς ἀρχῆς καὶ πολιτείας συνέβη πρὸς τὸν Ῥωμύλον. δολοφονηθέντος δὲ ἐν Λαβινίᾳ τοῦ Τατίου, μόνος ἦρξε Ῥωμύλος ἐκόντων τῶν Κυριτῶν. μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξε Νούμας Πομπίλιος, πολίτης τοῦ Τατίου, παρ' ἐκόντων λαβῶν τῶν ὑπήκων. Ὅτι ἀπὸ Ὠστίας ἕως Σινουέσσης ἡ παραλία Λατινὴ καλεῖται· εἰς δὲ τὴν μεσόγειαν μέχρι Καμπανίας διήκει καὶ Σαμνιτῶν. ἅπανα δ' ἐστὶν εὐδαίμων καὶ ἀμφορος, πλὴν ὀλίγων χωρίων λοιμωδῶν καὶ ἐλωδῶν καὶ νοσερῶν. Ὅτι τὰ Ὠστια πόλις ἐστὶν ἀλλίμενος παραλία⁴ διὰ τὰς τοῦ Τιβέριδος προχώσεις. ἐκδέχονται δὲ τὰς φορηγῶς ὀλκιάδας πλησίον τὰ ὑπηρετικὰ σκάφη τὸν γόμον μεταγγίζοντα· καὶ οὕτως ὁ ἀνάπλους γίνεται πρὸς τὴν Ῥώμην, ἀπέχουσαν Ὠστίων στάδια ρζ'. Ὅτι Τυρρηνοὶ ἐλήστευον τὴν Ἑλλάδα· λαβόντες δὲ οἱ Ἕλληνές τινας αὐτῶν ἀπέστειλαν προῖκα Ῥωμαίοις, ἐγκαλοῦντες ὡς οὐ δίκαια ποιούντων, εἴ γε Ἑλλήνων ἀποικοὶ ὄντες⁵ καὶ Διοσκούρων ἱερὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἰδρυσάμενοι,

1. φιδίνας 2. κτίσεις 3. τε 4. vid. lgd. παραλία ἀλλίμενος

οὐς σωτήρας εἶναι πάντες πιστεύουσιν, *οἱ δὲ* κατὰ τῆς τῶν Διοσκουέων πατρίδος ληστὰς παρορῶσι στελλομένους, καὶ ταῦτα ἐνομώτατοι ὄντες. Ῥωμαῖοι δ' ἀκούσαντες ἐκόλυσαν τοὺς ληστὰς. Ὅτι ἐν τῇ Λατινίᾳ ὄρος ἐστὶ νησιζον θαλάττῃ τε καὶ ἕλει, καλούμενον Κιρκαῖον. ἔχει δὲ καὶ Κίρκης ἱερόν, καὶ δεικνύται ἔχον τινὰ φιάλην Ὀδυσσεύς· διὸ τὰ τοῦ μύθου τῆς Κίρκης ἐκεῖ φασὶ γεγενῆσθαι. Ὅτι ἡ Ἀππία ὁδὸς ἐστρωταὶ ἀπὸ Ῥώμης μέχρι Βρεντεσίου. Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι ἐνόμιζον ἄμεινον εἶναι, ὅπως οἱ ἄνδρες ὥσι τοῖς τείχεσι πρόβλημα, ἀλλ' οὐ τὰ τεῖχη τοῖς ἀνδράσι. διὸ τὴν Ῥώμην οὐ κατὰ αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ἔκτισαν ἐν ἐπιμάχῳ τόπῳ. Ὅτι Ἀύγουστος ἐνομοθέτησε Ῥωμαίοις, μὴ πλείω ποδῶν ὁ ὕψος οἰκοδομεῖν οἰκίας, προνοούμενος τῶν συμπτωμάτων. Ὅτι, τῶν Ἑλλήνων περὶ τὰς κτίσεις εὐστοχησάντων καὶ ἐρμυνότητος καὶ κάλλους καὶ λιμένων καὶ χώρας εὐφροῦς, οἱ Ῥωμαῖοι ὑπερεβάλλοντο ταῖς τε τῶν ὁδῶν στρώσεσι καὶ ὑδάτων εἰσαγωγαῖς καὶ ὑπονόμοις. Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι, πρὸς ἄλλοις μείζουσι καὶ ἀναγκαιοτέροις ὄντες, ὀλιγώρουν τοῦ κάλλους τῆς Ῥώμης· οἱ δ' ὕστεροι ἐπεμελήθησαν. Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Ἀγκῶν πόλις κτίσμα ἐστὶ Συρακουσίων τῶν τὴν Διονυσίου τυραννίδα μὴ ὑπομεινάντων, ἀλλὰ φηγόντων· ἔχει δὲ καὶ λιμένα. Ὅτι Ῥωμαῖοι τὴν Ἥραν Κύπρον καλοῦσι, τὸν δὲ Κρόνον Σατόρνιον. Ὅτι Μαρσοὶ καὶ Πελιγνοὶ¹ καὶ Μαρρονκῖνοι καὶ Φρεττανοὶ², περὶ τὸ Ἀπέννιον οἰκοῦντες, μαχιωτάτοί εἰσι καὶ πολλάκις τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ἐπεδείξαντο· πρῶτον μὲν, μὴ θέλοντες ὑπὸ Ῥωμαίοις τελεῖν· εἶτα, συστρατεύοντες Ῥωμαίοις· εἶτα, τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀντιποιοῦμενοι πολιτείας καὶ μὴ τυγχάνοντες, τὸν Μαρσικὸν ἐξῆψαν πόλεμον, ἀπὸ τῶν προκαταρξάντων ὀνομασθέντα· Κορφίσιον, τὴν τῶν Πελιγνῶν μητρόπολιν παραλίαν, κοινὴν πᾶσι τοῖς Ἰταλιώταις ἀποδείξαντες πόλιν ἀντὶ τῆς Ῥώμης, ὀρηγήριον τοῦ πολέμου, μετωνόμασαν Ἰταλικὴν πόλιν· ἐνθα καὶ ὑπάτους καὶ στρατηγούς ἐχειροτόνησαν, καὶ δύο ἔτη πολέμησαντες διεπράξαντο ὅσα ἐβούλοντο παρὰ Ῥωμαίων. Ὅτι ἡ Καμπανία χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ, καὶ

1. μάρσοι καὶ παλλῆγοι 2. φρεττανοὶ

διὰ τοῦτο περιμάχητος γέγονεν Ὀπικοῖς τε καὶ Ἀύσονιοις. μητρόπολιν δ' ἔχει Καπύην, τὴν οἶον κεφαλὴν· κάπην γὰρ τὴν κεφαλὴν καλοῦσι. τὴν δὲ χώραν φασὶ τρεῖς διὰ τοῦ ἔτους σπειρεσθαι, δις μὲν ζεῦξ, εἶτα ἑλύμφ· τινὰ δὲ τῆς χώρας καὶ λαχαυέσθαι τὸ τέταρτον. ἔνθα καὶ ὁ Φαλερνὸς οἶνος γίνεται, ἄριστος ὢν. Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Κύμη, τῆς Καμπανικῆς μοίρας, Ἑλληνικὴ ἐστὶ, Χαλκιδέων καὶ Κυρμαίων ἀρχαιότατον κτίσμα, συμφωνησάντων, ἵνα τῶν μὲν τὸ ὄνομα ἔχοι ἡ κτισθησομένη πόλις, τῶν δὲ ἵνα ἡ ἀποικία λέγοιτο· διὸ καὶ νῦν, Κύμη καλουμένη, Χαλκιδέων λέγεται ἀποικία. οἱ δὲ τὸν στόλον ἄγοντες Ἰπποκλῆς τε ὁ Κυρμαῖος καὶ Μεγασθένης ὁ Χαλκιδεὺς ἦσαν. Ὅτι μετὰ τὴν Κύμην πόλιν πρὸς νότον ἐστὶ τὸ Μισσηρὸν ἄκρον, μεθ' ὃ αἱ Βαΐαι καὶ τὰ θερμὰ ὕδατα, πρὸς τε τροφὴν καὶ θεραπείαν νόσων ἐπιτήδεια. ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι βαΐαν καλοῦσι τὴν τροφὸν καὶ βαϊοῦλον, διὰ τὰς Βαΐας, τόπον ὄντα ἀπολαυστικώτατον καὶ τροφῶντι ἐπιτήδειον. Ὅτι τὴν Δικαιαρχίαν πόλιν Ῥωμαίων τινὲς οἰκῆσαντες κατὰ τὴν Ἀννίβα στρατείαν μετωνόμασαν Ποτιόλους· ἔχει δὲ λιμένα χειροποιήτον. ὑπέρεκται δὲ τῆς πόλεως εὐθὺς ἡ τοῦ Ἡφαίστου ἀγορὰ, πεδῖον περικυκλισμένον διαπύροις ὄφρῦσι, καμινάδεις ἐχούσαις ἄναπνοὰς πολλαχοῦ καὶ βρομάδεις ἱκανῶς· τὸ δὲ πεδῖον θεῖου πληρὲς ἐστὶ συρτοῦ. Ὅτι περὶ τὴν Κύμην σημαῖα τινὰ δεῖκνυνται τῆς μωθουμένης ἐν Ὀδυσσεΐᾳ νεκρομαντείας· οἶον Στυξ καὶ Ἀχερουσία λίμνη καὶ Ἀχέρων καὶ τὰ ἐκεῖσε θερμὰ λουτρά ἀντὶ τοῦ Πυριφλεγέθοντος· ἐστὶ δὲ καὶ διῶρνξ κρυπτή, διεξόδους ἔχουσα καὶ νεκρομαντεῖον, καὶ οἱ εἰσιόντες διὰ τρυκτὸς εἰσίασι καὶ ἐξέρχονται, ὥστε ἀναλογεῖν τοῖς παρ' Ὀμήρῳ Κιμμερίοις¹. τὰ δ' αὐτὸ φαίνεται ἔργον καὶ περὶ τὴν πλησίον Νεάπολιν. Ὅτι ἐν Νεάπολει θερμὰ λουτρά εἰσι ὕγιαστικά τε καὶ ἀπολαυστικά, οὐ χεῖρω μὲν τῶν ἐν Βαΐαις, ἐλάττω δέ. καὶ πολλοὶ Ῥωμαίων, ἐρῶντες ἡσυχίας τε καὶ ἀναπαύσεως, μετοικίζονται εἰς Νεάπολιν. Ὅτι ὑπὲρ τὴν Νεάπολιν ὄρος ἐστὶν Οὐεσσούιον καλούμενον, ἀγροῖς περιουκούμενον παγκάλως, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστίν,

1. ἐχούσας 2. τοὺς — Κιμμερίους

ἄκαρπος δ' ὄλη. ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τεφρώδης ἐστὶ καὶ κοιλάδας φέρει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαιλωδῶν κατὰ τὴν χρόαν, ὡς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥστε τεκμήραιτο ἂν τις τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβεσθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης. τάχα δὲ καὶ τῆς εὐκαρπίας τῆς κύκλω τοῦτο αἴτιον· ὥσπερ ἐν τῇ Κατάνῃ τὸ κατατεφρωθὲν μέρος ἐκ τῆς σποδοῦ τῆς ἀνενεχθείσης ὑπὸ τοῦ Αἰτναίου πυρός εὐάμπελον τὴν γῆν ἐποίησεν. ἔχει μὲν γὰρ τὸ λιπαῖνον καὶ ἡ ἐκπυρουμένη βῶλος καὶ ἡ ἐκφέρουσα τοὺς καρπούς. πλεονάζουσα δὲ τῷ λίπει πρὸς ἐκπύρωσιν ἐπιτηδεῖα, καθάπερ ἡ θειώδης πᾶσα· ἐξικμασθεῖσα δὲ καὶ σβεσθεῖσα καὶ ἐκτεφρωθεῖσα εἰς καρπογονίαν μεταβάλλει. Ὅτι πρὸ τῆς Πικετίνης καὶ Καμπανίας τοῦ κόλπου τοῦ προσαγορευομένου Κρατῆρος καὶ ἀφοριζομένου τῷ τε Μισσηῶ καὶ τῷ Ἀθηναίῳ ἀκρωτηρίοις νησιδῆς εἰσιν, αἱ τε Πιθηκοῦσαι καὶ Καπρέαι καὶ Σειρηνοῦσαι καὶ Προχύτη. Ὅτι κατὰ τὸν Πίνδαρον πᾶς ὁ γῶρος ὁ ἀπὸ τῆς Κύμης μέχρι Σικελίας διάπυρός ἐστὶ καὶ κατὰ βᾶθους ἔχει κοιλάδας τινὰς εἰς ἓν συναπτούσας. διόπερ τοιαύτη ἐστὶν ἡ τε Αἴτη καὶ αἱ τῶν Λιπαραιῶν νῆσοι καὶ τὰ περὶ Δικαιαρχίαν καὶ Νεάπολιν καὶ Βατίας χωρία καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι. Ὅτι Τίμαιος ἱστορεῖ, ἀπὸ σεισμῶν λόφον τινὰ τῶν περὶ τὴν Νεάπολιν νήσων καταπεσόντα ἀναβαλεῖν πῦρ καὶ τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θαλάσσης ἐξῶσαι *πάλιν* ἐπὶ τὸ πέλαγος· τὸ δ' ἐκτεφρωθὲν τῆς γῆς, μετεωρισμὸν λαβόν, κατασκήψαι πάλιν τυφωνοειδῶς εἰς τὴν νῆσον, καὶ †τρεῖς τῆς θαλάττης χώρας σταδίου ἀναχωρήσαν· μετ' οὐ πολὺ ὑποστρέψαι καὶ τῇ παλιροῖα κατακλύσαι² τὴν νῆσον καὶ γενέσθαι σβέσειν τοῦ ἐν αὐτῇ πυρός· ἀπὸ δὲ τοῦ ἤχου τοὺς ἐν τῇ ἠπειρῷ φυγεῖν ἐκ τῆς παραλίας εἰς τὴν Καμπανίαν. Ὅτι τοῖς Καμπανοῖς συνέβη διὰ τὴν τῆς χώρας εὐδαιμονίαν ἐπ' ἴσον ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι καὶ κακῶν. ἐπὶ τοσοῦτον μὲν γὰρ *εὐ*ετρώφησαν, ὥστε ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλουν πρὸς ζύγῃ μονομάχων, ὀρίζοντες ἀριθμὸν κατὰ τὴν τῶν δεῖπνων ἀξίαν. Ἀντίβα

1. καὶ ἐπὶ τρεῖς τὴν θάλατταν σταδίου ἀναχωρήσασαν Str. p. 248.
2. κατακλύσαι

δ' ἐξ ἐνδόσεως λαβόντος αὐτούς, δεξάμενοι χειμαδίους τὴν στρατιάν, οὕτως ἐξεθῆλναν ταῖς ἡδοναῖς, ὥστε τὸν Ἀντίβαν φάσθαι¹, νικῶν κινδυνεύειν ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γενέσθαι, γυναῖκας ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς στρατιώτας ἀπολαβόν. Ῥωμαῖοι δὲ κρατήσαντες πολλοῖς κακοῖς αὐτοὺς ἐσωφρόνισαν². Ὅτι μετὰ τὴν Καμπανίαν ἢ Πικεντίνη ἐστὶ παραλία. ἄποικοι δ' οὗτοι γεγόνασιν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικήνων, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξαναστάντες εἰς τὸν Ποσειδωνιάτην τοῦτον κόλπον· ὃς νῦν Παισταναός³ καλεῖται, καὶ ἡ πόλις ἢ Ποσειδωνία Παιστός, ἐν μέσῳ κειμένη τῷ κόλπῳ. ἐπίνοσος δ' ἐστὶν ἡ πόλις διὰ τὰ περικείμενα ἔλη τοῦ ποταμοῦ. Ὅτι περὶ Πικεντίνους καὶ Λευκανοὺς ὕδωρ ἐστὶ πότιμον· ἐν ᾧ φυτόν τις ἐμβληθέντος, εὐθύς λιθοῦται τὸ φυτόν, φυλάττον τὴν χροάν καὶ τὸ σχῆμα, ὅπερ καὶ εἶχεν.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤ.

Ὅτι πρὸ τοῦ Ποσειδωνιάτην κόλπον Λευκωσία νῆσός ἐστιν, ἐπώνυμος μιᾶς τῶν⁴ Σειρήνων, ὅτε ἐναντὶς κατεπόντωσαν διὰ τὸν Ὀδυσσεά. Ὅτι μετὰ τὸν Ποσειδωνιάτην κόλπον πρὸς νότον ἕτερός ἐστὶ κόλπος, ἐνθα πόλις Φωκαίων κτίσμα Ἐλη (οἱ δὲ νῦν Ἐλεάν⁵ αὐτὴν καλοῦσι), πατρίς οὖσα Παρμενίδου καὶ Ζήνωνος, τῶν Πυθαγορείων⁶. εὐνομεῖτο δ' ἡ πόλις, καὶ διὰ τὴν τῆς χώρας λυπρότητα ἐθαλαττούργουν καὶ ταρίχη κατεσκευάζον καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὅτι ὁ πάσης Λευκανίας παράπλους στάδια χν'. καὶ πρὸς τῷ πέρατι τῆς Λευκανίας ἤρπον τοῦ Δράκοντος, ἐνός τῶν Ὀδυσσεώς ἐταίρων· ἐφ' οὗ καὶ ὁ χρησμὸς ἐγένετο·

Λάιον ἀμφὶ Δράκοντα πολὺν ποτε λαὸν ὀλεῖσθαι.

ἐπὶ γὰρ ταύτην λαοὶ στρατεύσαντες, οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἐλ-

1. ὡσθ' ὁ Ἀντίβας ἔφη νικῶν κινδυνεύειν Str. 250. 2. ἐσωφρόνησαν 3. παισταναός 4. τῆς 5. ἐλαίαν 6. πυθαγορίων

ληγες ὑπὸ Λευκανῶν ἠτύχησαν, ἐξαπατηθέντες τῷ χρησμῷ. Ὅτι Πετιλία, ἡ τῶν Λευκανῶν μητρόπολις, Φιλοκτίτου ἐστὶ κτίσμα, κατὰ στάσιν ἐκπεσότος τῆς Μελεβοίας· αὕτη τε καὶ ἡ Κρίμισσα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ὅτι ἀπὸ Λευκοπέτρας τῆς ἐν τῷ πορθμῷ ὡς ἐπὶ βορρᾶν ἡ παραλία περὶ μίλια σ' ὑπὸ Βρεττίων οἰκεῖται· ἦτις πρότερον μὲν Οἰνωτρία ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ἰταλία ἰδίως. ὄριον δ' αὐτῆς πρὸς μὲν τῷ Τυρρηρικῷ πελάγει ὁ Λαῦος ποταμός, πρὸς δὲ τῷ Σικελικῷ τὸ Μεταπόντιον. Ὅτι ὁ μὲν Ἰππωνιάτης κόλπος ἐν τῷ Τυρρηρικῷ πελάγει, ὁ δὲ Σκυλλητικὸς κόλπος ἐν τῷ Σικελικῷ, ἀπολαμβάνουσι ἰσθμὸν μεταξὺ ἑαυτῶν σταδίων ἑκατὸν ἐξήκοντα. ὁ δὲ περίπλους τῆς χερσονήσου¹ στάδιοι β. Ὅτι ἡ τῶν Λευκανῶν χώρα μεταξὺ κεῖται δύο θαλασσῶν· ὧν ἡ μὲν Τυρρηρικὴ ἀπὸ Λαίου ποταμοῦ ἕως Σιλάρου ποταμοῦ ἐστίν, ἡ δὲ Σικελικὴ ἀπὸ Θουρίων εἰς Μεταπόντιον· κατὰ δὲ τὴν ἡπειρον ἀπὸ Σαμνιτῶν ἕως τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ Λαίου τε ποταμοῦ καὶ Θουρίων· πλάτος δὲ τοῦ ἰσθμοῦ τούτου τ' στάδια. πρὸς δὲ νότον ὑπὲρ τούτων Βρεττίοι ἔχουσι ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, ἀπολαμβάνοντες τὴν χερσόνησον τὴν μεταξὺ Ἰππωνιάτου κόλπου καὶ Σκυλλητικοῦ. Βρεττίους δὲ καλοῦσι αὐτοὺς οἱ Λευκανοί, καὶ δηλοῖ τὸ ὄνομα ἀποστάτας· δοῦλοι γὰρ ὄντες τῶν Λευκανῶν ἀπέστησαν αὐτῶν, συμμαχοῦντος Διονυσίου τοῦ Σικελίας τυράννου. Ὅτι ἐγγὺς τοῦ Λαίου πρὸς νότον ἡ Τέμεσσά ἐστι πόλις, ἡ ὕστερον Τέμψα κληθεῖσα· ἥς καὶ Ὅμηρος μέμνηται. καὶ εἰσι καὶ χαλκουργεῖα ἐκεῖ ἐκλειοπέτα· καὶ ἡρῶν ἐκεῖ Πολίτου, τῶν Ὀδυσσεῶς ἐταίρων ἐνός, δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καὶ μνησίαντος κατ' αὐτῶν χαλεπῶς οὕτως, ὡς καὶ δασμοφορεῖν αὐτοὺς ὅσα ἔτη· καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι·

μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ.

λέγεται δὲ καὶ Ταμάση διὰ τοῦ α· τινὲς δ' οὐ ταύτης φασὶ τὸν Ὅμηρον μεμνήσθαι. Ὅτι μετὰ τὴν Τέμψαν² Κοσεντία ἐστὶ μητρόπολις Βρεττίων· καὶ μετ' αὐτὴν Πανδοσία, φρούριον ὄχυρὸν τρικόνυφον, Ἀχέροντι ποταμῷ περιρροῦμενον· ἐνθα ὁ

1. χερσονήσου, ac sic const. 2. μάψαν

Μολοττός Ἀλέξανδρος διεφθάρη, ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκ Δωδώνης χρησμοῦ, κελύοντος φυλάττεσθαι Πανδοσίαν καὶ Ἀχέροντα· ἦσαν δὲ ἄρα καὶ περὶ Θεσπρωτίαν Πανδοσία καὶ Ἀχέρων. ἐξήπατησε δὲ καὶ ἄλλο λόγιον·

Πανδοσία τρικώλωνε, πολὺν ποτε λαὸν ὀλέσσεις·

ἄδηλον ὄν, πότερον οἰκίον ἢ ὄθνεϊον. Ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσηνιοὶ ἐπεμφαν ἑαυτῶν παρθένους εἰς ἰερουργίαν τῇ Ἀρτέμιδι· ἄς τινες τῶν Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῶν Μεσσηνίων κατὰ τὴν ὁδὸν ἐβίασαντο. ταύτας οἱ πέμψαντες Μεσσηνίων ἐκδικοῦντες ἐπολέμησαν τοῖς βιασαμένοις καὶ ἠττηθέντες ἔφυγον· καὶ εἰς Δελφούς πέμψαντες ἐνεκάλουν, μεμφόμενοι τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἄρτεμιν, εἰ τοιούτου ἕτυγχανοιεν, ἀπὸ ὧν ἐτιμώρουσεν αὐτοῖς, καὶ πυνθανόμενοι πῶς ἂν σωθεῖεν ἀπολωλότες· ὁ δ' Ἀπόλλων ἐκέλευσε στέλλεσθαι μετὰ Χαλκιδέων εἰς τὸ Ῥήγιον καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ χάριν ἔχειν· οὐ γὰρ ἀπολωλέναι αὐτούς, ἀλλὰ σεωῶσθαι, μέλλοντάς γε μὴ συναφανίσεσθαι τῇ πατρίδι, ἀλωσομένη μικρὸν ὕστερον ὑπὸ Σπαρτιατῶν. οἱ δὲ πεισθέντες ἔκτισαν σὺν Χαλκιδεῦσι τὸ Ῥήγιον ἐν Σικελίᾳ. Ὅτι Ῥήγιον ἐκλήθη διὰ τὸ ῥαγῆναι ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐκ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν. τεκμαίροιο δ' ἂν τις ἀπὸ τῶν περὶ τὴν Αἴτην συμπτωμάτων καὶ τῶν κατὰ Λιπάραν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν νήσους, ἔτι δὲ καὶ τῶν κατὰ τὰς Πιθηκούσας καὶ τὴν προσεχῆ περαιῖαν ἅπασαν, οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοῦτο συμβῆναι. νυνὶ μὲν οὖν, ἀνεφωγμένων τούτων τῶν στομάτων, δι' ὧν τὸ πῦρ ἀναφυσᾶται καὶ μύδροι καὶ ὕδατα ἐκπίπτει, σπάνιον τι σείεσθαι φασὶ τὴν περὶ τὸν πορθμὸν γῆν· τότε δέ, πάντων ἐμπεφραγμένων τῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πόρων, ὑπὸ γῆς σμυχόμενον τὸ πῦρ καὶ τὸ πνεῦμα σεισμούς ἀπειργάζετο σφοδρούς· μοχλευόμενοι δ' οἱ τόποι πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων ὑπεῖξάν ποτε καὶ ἀναρραγέντες ἐδέξαντο τὴν ἐκατέρωθεν θάλατταν, καὶ ταύτην καὶ τὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων τῶν ταύτῃ νήσων· καὶ γὰρ ἡ Προχύτη καὶ Πιθηκούσσαι ἀποσπάσματα τῆς ἠπείρου καὶ αἱ Καπρίαὶ καὶ ἡ Λευκωσία καὶ Σειρηνοῦσσαι καὶ Οἰνωτρίδες. αἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ πελάγους ἀνέδου-

σαν, καθάπερ καὶ νῦν πολλαχοῦ συμβαίνει· τὰς μὲν γὰρ πελαγίας ἐκ βυθοῦ μᾶλλον ἀνενεχθῆναι πιθανόν, τὰς δὲ προκειμένας τῶν ἀκρωτηρίων καὶ πορθμῶ διειργόμενας ἐντεῦθεν ἀπερρωγῆναι δοκεῖν εὐλογώτερον. ἡ δὲ Λευκοπέτρα νοτιωτέρα ἐστὶ τοῦ Ῥηγίου, καὶ ἔτι τὸ Ἡράκλειον πέρασ νότιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς βορειότερον τὸ Ζεφύριον ἄκρον καὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροί, ἄποικοι τῶν πρὸς τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ Λοκρῶν. καὶ εἰσιν ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως μέχρι Λοκρῶν πόλεως στάδιοι χ'. πρῶτοι δὲ Λοκροὶ οὗτοι νόμοις ἐγγράπτοις ἐχρήσαντο καὶ εὐνομήθησαν ἔτη πολλά. καὶ Διονύσιος, ἐκπεσὼν Σικελίας, ἀνομώτατα πάντων διεχρήσατο· ὅς γε προεγάμει μὲν, παρεισιὼν εἰς τὸ δωμάτιον, τὰς νυμφοστοληθείσας· συναγαγὼν δὲ τὰς ὠραιὰς παρθένους περιστεράς ὀλοπτέρους ἐν τοῖς συμποσίοις ἠφίει κάκεινας ἐκλενε γυρεύειν γυμνάς· τινὰς δὲ καὶ σανδάλια ὑποδομένας ἄζυγα, τὸ μὲν ὑψηλόν, τὸ δὲ ταπεινόν, περιδιώκειν ἔφασαν τοῦ ἀπρεποῦς χάριν. δίκας μέντοι ἔδωκεν· ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὴν Σικελίαν ἐπανῆλθε τὴν ἀρχὴν ἀναληψόμενος, οἱ Λοκροὶ καταλύσαντες τὴν φρουρὰν ἠλευθέρωσαν σφᾶς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν δύο θυγατέρων καὶ τοῦ νεωτέρου υἱοῦ κύριοι κατέστησαν. πολλά δὲ δεομένῳ τῷ Διονυσίῳ καὶ αὐτῷ, καὶ Ταραντίοις ὑπὲρ αὐτοῦ, προέσθαι τὰ πράγματα ἐν οἷς ἂν ἐθελήσωσιν, οὐκ ἔδωσαν· ἀλλὰ τὸν θυμὸν εἰς τὰς θυγατέρας τὸν πλείστον ἐξέχεαν. καταπορνευθείσας γὰρ ἐστραγγάλισαν· εἶτα καῖσαντες τὰ σώματα κατήλεσαν τὰ ὀσᾶ καὶ κατεπόντωσαν. Ὅτι Ἀλφίς ποταμὸς διορίζει Ῥηγίην τε καὶ Λοκρίδα· οὗ ἐν ταῖς ὄχθαις ἴδιόν τι συμβαίνει περὶ τοὺς τέττιγας. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν περαιά φθέγγονται, τοῖς δὲ ἀφώνοις εἶναι συμβαίνει. τὸ δ' αἴτιον εἰκάζουσιν, ὅτι τοῖς μὲν παλίνσκιόν ἐστὶ τὸ χωρίον, ὥστε ἐνδρόσους ὄντας μὴ διαστελλεῖν τοὺς ὑμένας, τοῖς δὲ ἠλιαζομένοις ξηρὸς καὶ κερατώδεις ἔχειν, ὥστε ἀπ' αὐτῶν εὐφυῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. τὴν δὲ μεσογαίαν¹ Λοκρῶν καὶ Ῥηγίων Βρέττιοι κατέχουσιν· ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρίστη πίττα γίνεται καὶ πλείστη. Ὅτι μετὰ *τὸ

1. lgd. τὰ σώματα ἐφ' οἷς

2. μεσογαίαν, ac sic const.

ἄκρον* Λοκροὺς ἢ Σάγρα ἐστίν· ἐνθα μύριοι Λοκροὶ μετὰ Ρηγίνων πρὸς ἑξήκοντα μύριάδας Κροτωνιατῶν ἀγωνισάμενοι ἐνίκησαν· καὶ ἐκ τούτου ἢ παροιμία πρὸς τοὺς ἀπιστοῦντας·

ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.

φασὶ δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν ἀγγελίαν μηνυθῆναι Ὀλυμπίαισι τοῦ ἔργου τούτου. Ὅτι μετὰ Σάγραν Κανλωνία ἐστίν· εἶτα Σκυλήτιον, Μενεσθέως τοῦ Ἀθηναίου κτίσμα· τῆν δὲ Σκυλάκιον καλεῖται· ἐκ τούτου δὲ ὁ Σκυλητικὸς κόλπος καλεῖται· εἶτα ἢ Κροτωνιάτις χώρα καὶ τῶν Ἰαπύγων ἄκραι τρεῖς· εἶτα τὸ Λακίνιον, ἰσρὸν Ἦρας πλουσιώτατον. ἀρχὴ δὲ ἐστὶ τοῦ Κροτωνιάτου κόλπου τὸ ἄκρον τοῦτο καὶ Αἴσαρος ποταμὸς καὶ Κρότων πόλις. τοῦ δὲ θεοῦ χρήσαντος Ἀχαιοῖς Κρότωνα κτίζειν, ἀπεστάλη Μύσκελλος κατασκευόμενος τὴν χώραν· ἰδόντα δὲ φασὶ ἐκτισμένην ἤδη Σύβαριν, ποταμῷ τῷ πλησίον ἐπώνυμον, κρῖναι ταύτην εἶναι ἀμείνω· ἐπανελθόντα δ' ἐρέσθαι τὸν θεόν, εἰ κελύοι ταύτην ἀντ' ἐκείνης κτίζειν· τὸν δὲ ἀντιπεῖν (ἐτύγχανε δὲ ὑπόκωφος ὢν ὁ Μύσκελλος).

Μύσκελλε βραχύνωτε παρέκ σέθεν² ἄλλο ματεύων,

κλάσματα θηρένεις· δῶρον δ', ὃ τι δῶ τις, ἐπαίνει.

ἐπανελθόντα δὲ κτίσαι τὸν Κρότωνα, συμπράξαντος καὶ Ἀρχίου τοῦ τὰς Συρακούσας οἰκίσαντος, προσπλεύσαντος κατὰ τύχην, ἠνίκα ὄρητο ἐπὶ τὸν τῶν Συρακουσσῶν οἰκισμὸν. ἔβουν δὲ Ἰάπυγες τὸν Κρότωνα τότε. δοκεῖ οὖν ὁ Κρότων τὰ τε πολέμια καλῶς ἀσκήσαι καὶ τὰ περὶ τὴν ἀθλησιν· ἐν μῆ γοῦν Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ σταδίῳ ζ' ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιάται· ὥστε εἰκότως εἰρησθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. ἀλλὰ καὶ Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἀθλητῆς, Πυθαγόρου μαθητῆς γεγονώς, θαυμαστά διεπράξατο ἀγωνίσματα ἐν Ὀλυμπίᾳ. φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθαγορείοις³ ὄντα καὶ συνεσιώμενον, ἐνὸς τῶν στύλων πεσεῖν μέλλοντος, ὑποβαλόντα ἑαυτὸν, ἐκσωσάει τε τοὺς συνόντας καὶ ἑαυτὸν ὑποσπάσαι. τῇ δ' αὐτῇ ῥώμῃ χρωμένον φασιν, ὁδοιποροῦντά ποτε δι' ὕλης βαθείας, παραβῆναι

1. κλείει 2. πάρεξελθ' 2. πυθαγορείος

την ὁδὸν ἐπὶ πολὺ· εἴθ' ἐνόηται ξύλον ἐσφηνωμένον, ἐμβαλόντα χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι· τοσοῦτον δ' ἰσχύσαι μόνον, ὥστ' ἐκτεσεῖν τοὺς σφῆρας, εἴτ' εὐθὺς τὰ μέρη ἐπισυμπεσεῖν τοῦ ξύλου· ἀποληφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τοιαύτῃ πάγῃ θηριόβρωτον γενέσθαι. Ὅτι ἐφεξῆς τῷ Κρότωνι σταδίοις σ' ἢ Σύβαρις ἐστὶ πόλις, μεταξὺ δυεῖν ποταμῶν Κράθιδος καὶ Συνβάριδος· τοσοῦτον δὲ ἡ πόλις ἐντύχησεν, ὡς δ' μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἤρξεν, κέ δὲ πόλεων, λ' δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κρότωνα ἐστράτευσεν, γ' δὲ σταδίων κύκλον οἱ συνοικοῦντες ἐπλήρουν ἐπὶ τῷ Κράθιδι. ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὑβρεως ἅπασαν τὴν εὐδαιμονίαν ἀφῆρέθησαν ὑπὸ Κροτωνιατῶν ἐν ἡμέραις θ'. ἐλόντες γὰρ τὴν πόλιν ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν καὶ κατέκλυσαν. τὴν δὲ πόλιν οἱ περιλειφθέντες εἰς ἕτερον τόπον μετέθηκαν καὶ Θουρίους προσηγόρευσαν, ἀπὸ τινος κρήνης πλησίον οὔσης ὀνομάσαντες. Ὅτι ὁ Σύβαρις ποταμὸς τοὺς πίοντας ἵππους ἀπ' αὐτοῦ πτυρτικὸς ποιεῖ· διὸ καὶ τὰς ἀγέλας ἀπείργουσι ἀπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Κραῆθις τοὺς ἀνθρώπους ξασθοτριχεῖν καὶ λευκοτριχεῖν ποιεῖ λουομένους καὶ ἄλλα πολλὰ πάθη ἰᾶται. Ὅτι Θούριοι ὑπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν· Ῥωμαῖοι δέ, ἐποίκουσιν στείλαντες ἐπ' αὐτὴν, μετωνόμασαν τὴν πόλιν Κοπίας. Ὅτι μετὰ Θουρίους Ἡράκλειά ἐστὶ πόλις καὶ μετ' αὐτὴν ἀπὸ σταδίων μ' ἢ Μεταπόντιόν ἐστὶ πόλις, κτίσμα Πυλίων, τῶν ἐξ Ἰλίου μετὰ Νέστορος πλευσάντων· καὶ τοσοῦτον ἀπὸ γεωργίας ἐντύχησεν, ὡς ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι χρυσοῦν θέρους. Ὅτι τῶν τριῶν πλευρῶν τῆς Σικελίας τὸ μὲν μέγιστον, μεταξὺ Πελωρίδος καὶ Αἰλυβαίου, κυρτόν ἐστι, σταδίων, αρκ'· τὰ δὲ δύο κοιλὰ πως. ἡ δὲ μεταξὺ Παχύνου καὶ Πελωρίδος ἐλαχίστη σταδίων, αρλ'· ὁ δὲ περίπλους σταδίων, δν'· ἀπὸ δὲ Αἰλυβαίου εἰς τὴν Λιβύην τὸ διάστημα στάδιοι, ἀφ' τοῦλάχιστον. καὶ τῶν ὄξυδορκούντων τις ἀπὸ τινος σκοπιᾶς τοῖς ἐν Αἰλυβαίῳ ἀπαγγέλλει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ Λιβύης σκαφῶν ἀναγομένων. πόλεις δὲ εἰσι κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν Μεσσηνίᾳ βορειοτάτῃ,

1. ο' Str. 263.

2. τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν Str. 264.

εἶτα Ταυρομένιον¹, εἶτα Κατάτη, Νάξος, Μέγαρο, Συράκουσαι. ἡ δὲ Μεσσήνη πρότερον Ζάγκλη ἐκαλεῖτο διὰ τὴν τοῦ τόπου σκαλιότητα. δεικνύται δὲ καὶ ἡ Χάρυβδις μικρὸν πρὸ τῆς Μεσσήνης ἐν τῷ πορθμῷ, βάθος ἐξαΐσιον, εἰς ὃ αἱ παλίρροιαὶ τοῦ πορθμοῦ κατάγουσιν εὐφυῶς τὰ σκάφη τραχηλιζόμενα μετὰ συστροφῆς καὶ δίτης μεγάλης· καταποθέντων δὲ καὶ διαλυθέντων τὰ ναυάγια παρασύρεται πρὸς ἡΐονα τῆς Ταυρομενίας², ἣν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος τούτου Κοπρία. ἀπέχει δ' ἡ Μεσσήνη ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως διάστημα, στάδια ξ'· ἀπὸ δὲ στυλίδος πολὺ ἔλαττον. τοσοῦτον δ' οἱ Μαιμερτίνοι ἔθνος ἐπεκράτησε τῆς χώρας, ὡς τὸν ἄριστον οἶνον μὴ Μεσσήνιον, ἀλλὰ Μαιμερτίνον καλεῖσθαι. Ὅτι ἐκ τῶν τῆς Αἴτης ῥυάκων τοῦ πυρός, καταροχόμενων πρὸς τὴν Καταναίαν ποτιέ, Ἀμφίνομος καὶ Ἀναπίας, εὐσεβεῖς ἄνδρες, ἀράμενοι τοὺς γονέας ἐπὶ τῶν ὤμων διέσωσαν. κατατεφρούμενα δὲ τὰ Καταναίων χωρία πρὸς καιρὸν [ἢ σποδὸς] λυπεῖ, χρόνῳ δὲ ποιεῖ ὑστερον ἐνάμπelson καὶ χρηστόκλαρον, τῆς ἄλλης οὐχ' ὁμοίως οὐσης εὐοῖνου. τὰς τε ῥίζας ἐκφέρει τὰ κατατεφρωθέντα χωρία· πιαίνει δ' ἐπὶ τοσοῦτον τὰ πρόβατα, ὥστε πνίγεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο δι' ἡμερῶν δ' ἀφαιροῦσιν ἐκ τῶν ὄτων αἷμα, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Ἑρυνθίᾳ ἤσφ ποιοῦσιν. ὁ δὲ ῥυάξ εἰς πῆξιν μεταβάλλων ἀπολιθοῖ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐφ' ἱκανὸν βάθος, ὥστε λατομίας εἶναι χρεῖαν τοῖς ἀνακαλύψαι βουλομένοις τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφάνειαν. τακείσης γὰρ ἐν τοῖς κρατῆρσι τῆς πέτρας, εἰτ' ἀναβληθείσης, τὸ ὑπερχυθὲν τῆς κορυφῆς ὑγρὸν πηλὸς ἐστὶ μέλας, ῥέων κατὰ τῆς ὀρεινῆς. εἶτα πῆξιν λαβῶν γίνεται λίθος μυλίας, τὴν αὐτὴν φυλάττων χροῶν, ἣν ῥέων εἶχεν· καὶ ἡ σποδὸς δέ, καιομένων τῶν λίθων, ὡς ἀπὸ τῶν ξύλων γίνεται. καθάπερ οὖν τὸ πῆγανον τῇ ξυλίγῃ σποδῷ τρέφεται, τοιοῦτον ἔχειν τι οἰκείωμα πρὸς τὴν ἀμπelson εἰκὸς τὴν Αἰτναίαν σποδόν. Ὅτι Μύσκελλον καὶ Ἀρχίαν, εἰς Δελφούς ἀπελθόντας περὶ ἀποικίας, εἶρετο ὁ θεός, πότερον βούλοιο ἐκάτερος αὐτῶν, πλοῦτον ἢ ὑγίαιαν· ἐλομένου δ' Ἀρχίου μὲν πλοῦτον, Μυσκελλου δ' ὑγίαιαν,

1. ταυρομένειον e corr. pr. m. 2. ταυρομενείας

ὁ θεὸς ἐκέλευσε τὸν μὲν Συρακούςσας κτίσαι, Μύσκελλον δὲ Κρότωνα· καὶ συνέβη οὕτως. τὴν γὰρ ἐν Κρότωνι ὑγίειαν μαρτυροῦσιν οἱ περὶ Μίλωνα Ὀλυμπιονῆται· τὴν δ' ἐν Συρακουσίαις τοῦ πλούτου ὑπερβολὴν ἢ παροιμία λέγουσα περὶ τῶν ὑπερβολῶν, ὅτι Οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω. Ὅτι συνέβη Συρακουσίαις, ἡγεμονικοῖς οὖσι διὰ τὴν ἀρετὴν ἐαντῶν, τυραννουμένοις τε ἄρχειν τῶν ἄλλων καὶ ἐλευθερωθεῖσιν ἐλευθεροῦν τοὺς ἄλλους καταδυναστευομένους. Ὅτι τοῖς Συρακουσίαις κατ' ἀρχὰς ἐπολέμου Σικανοί, Σικελοί, Μόρρητες καὶ ὅσοι ἄλλοι τὴν μεσόγαιαν εἶχον καὶ τὴν Μορραντίην. Ὅτι ὁ Ῥοδανὸς ποταμὸς, εἰς λίμνην μικρὰν ἐμβάλλων, ἀμυγῶς δι' αὐτῆς διέρχεται· τὸ δὲ περὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀρεθούσης, μυθολόγημα· ἔτι δὲ καὶ τοῦ Ἰνάχου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ Πίνδου καὶ Ἀμφιλόχων καὶ Ἀκαρνάνων ὁρμώμενος εἰς τὴν τῆς Ἀργείας θάλασσαν βάλλει, πρότερον τῷ Ἀχελῷ συμμείξας τὸ ρεῖθρον, καὶ τοῦ ἐν Δήλῳ Ἰνώπου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Νείλου φέρεται ταμάτων, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀπίθανα καὶ ἀδύνατά ἐστιν. Ὅτι ὁ ἐν Ἀμφιλόχοις Ἰναχος ποταμὸς ὁμώνυμός ἐστι τῷ Ἀργεῖῳ· ὠνομάσθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀμφιλόχου τοῦ καὶ τὸ Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν καλέσαντος. Ὅτι διὰ τοὺς ἐκ Λιβύων πολέμους ἢ Σικελία ὀλιγανθρωπεῖ· διὸ Ῥωμαῖοι ταύτην ἐνέμοντο, ἵπποφόρβια καὶ ἀγέλας ἔχοντες καὶ δούλους. οὗτοι δ' οἱ δούλοι κατέτρεχον τὴν Σικελίαν, καὶ κατ' ὀλίγους καὶ ἐπὶ Εὐνῶν, τοῦ τὸν δουλικὸν ἐξάφικτος πόλεμον, σὺν πολλαῖς χιλιάσιν. ἀνήχθη δὲ καὶ ληστής τις ἐν Ῥώμῃ Σικελός, λεγόμενος Αἴτηης υἱὸς εἶναι, Σέρουλος ὄνομα, ὃς πολλάκις μονομαχήσας ὕστερον ἐπὶ τινος πῆγματος ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀγῶνος συνισταμένου, τεθεῖς ὑψηλοῦ, ὡς ἂν ἐπὶ τῆς Αἴτηης, διαλυθέντος αἰφνιδίως ἐκ τινος μηχανῆς καὶ συμπεσόντος, κατηρέχθη καὶ αὐτὸς εἰς γαλεάγρας θηρίων εὐδιαλύτους, ἐπίτηδες παρεσκευασμένας ὑπὸ τῷ πῆγματι, καὶ ἐβρώθη. Ὅτι τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ῥώμης ἐκάλουν Ῥωμαῖοι. Ὅτι, οἷον ἀκροπόλεις δύο, Συράκουσαι τε καὶ ὁ Ἐρνεῖς ἵδρυνται τῆς Σικελίας· μέση δ' ἀμφοῖν ἢ Ἐρνα πόλις. Ὅτι τῆς Αἴτηης τὰ ἄνω χωρία ψιλὰ ἐστὶ καὶ τεφρώδη καὶ χιόνος μεστὰ τοῦ χειμῶνος, τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ φυντεῖαις διείληπται παν-

τοδαπαῖς. ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους διὰ τὴν νομίην τοῦ πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμπερομένον, τοτὲ δὲ σχιζομένον, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνῶς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. ἀνάγκη δὲ τοῖς πάθεσι τούτοις τοὺς τε ὑπὸ γῆν πόρους συμμεταβάλλειν καὶ τὰ στόμια ἐνίοτε πλείω κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τὴν περὶξ. Ὅτι ἀνελθόντες τινὲς εἰς τὴν Αἴτην εἶδον² πεδῖον θερμότατον τεφρώδες καὶ ἐν μέσῳ βουρόν, καὶ αὐτὸν τεφρώδη, καὶ ἐξ αὐτοῦ καπνὸν ὀρθὸν ἀνιόντα ὡσεὶ ποδῶν σ', κνημίας οὐσης· καὶ εἶκασαν εἶναι καπνὸν καὶ φύσημα τοῦ κρατῆρος· καὶ τοῦ λεγομένου διηγῆματος περὶ Ἐμπεδοκλείου ἐμνήσθησαν, ὅτι ἡ χαλκῆ κρηπίς αὐτοῦ εὐρέθη ἐκφυσηθεῖσα, ὅτε αὐτὸς καθήλατο εἰς τὸν κρατῆρα. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιλείπειν ποτὲ τὸ πῦρ καὶ τὰ πνεύματα, ἐπιλείπουσης τῆς ὕλης, οὐκ ἄλογον· οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτόν γε, ὥστε ἀντὶ τῆς τοσαύτης βίας, ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ γενέσθαι τὸν πλησιασμόν. νύκτωρ μὲν οὖν φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀγλῆ κατέχεται. Ὅτι πᾶσα Σικελία κοιλῆ κατὰ γῆς ἐστὶ, ποταμῶν καὶ πυρὸς μεστή, καθάπερ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος μέχρι τῆς Κυμαίας· καὶ θερμοῦ ὕδατος μεστή ἐστὶ· περὶ δὲ Ἀκράγαντα λίμναι τὴν μὲν γεῦσιν ἔχουσι θαλάττης, τὴν δὲ φύσιν διάφορον· οὐδὲ γὰρ τοῖς ἀκολύμβοις βαπτίζεσθαι συμβαίνει, ξύλων τρόπον ἐπιπολάζουσιν· οἱ Ἴταλικοὶ³ δὲ κρατῆρας ἔχουσι ἀναβάλλοντας ὕδωρ εἰς θολοειδὲς ἀναφύσημα, καὶ πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν δεχομένους μυχόν. τὸ δὲ περὶ Μάτανρον σπήλαιον ἐντὸς ἔχει σύριγγα εὐμεγέθη καὶ ποταμὸν δι' αὐτῆς ῥέοντα ἀφανῆ μέχρι πολλοῦ διαστήματος, εἴτα ἀνακύπτοντα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν· καθάπερ Ὀρόντης ἐν Συρίᾳ, καταδύς εἰς τὸ μεταξὺ χάσμα Ἀπαμείας καὶ Ἀντιοχείας, ὃ καλοῦσι Χάρυβδι, ἀνατέλλει πάλιν ἐν μ' σταδίοις. τὰ δ' ὅμοια καὶ ὁ Τίγρις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰθιοπῆ, μικρὸν πρὸ τῶν πηγῶν. τὸ δὲ περὶ Στύμφαλον ὕδωρ, ἐπὶ σ' σταδίοις ὑπὸ γῆν ἐνεχθέν, ἐν τῇ Ἀργείᾳ τὸν Ἑρασῖνον ἐκδίδωσι ποταμόν· πάλιν τὸ πρὸς τὴν Ἀρκαδικὴν Ἀβιάν⁴, ὑπο-

1. καί· cf. Str. p. 274. 2. ἴδον 3. ἰgd. Παλικοὶ 4. ἰgd. Ἀσταν

βρύχιον ὡσθέν, ὅπῃ ποτε τὸν τε Ἀλφειὸν καὶ τὸν Εὐρώταν ἀνα-
 δίδωσιν· ὥστε καὶ πεπιστεῦσθαι μιν ὡς εἶπε, ὅτι τῶν ἐπιφημι-
 σθέντων στεφάνων ἑκατέρῳ καὶ ῥιφέντων εἰς τὸ κοινὸν ῥεῦμα
 ἀναφαίνεται κατὰ τὸν ἐπιφημισμὸν ἑκάτερος ἐν τῷ οἰκίῳ πο-
 ταμῷ. Ὅτι ἡ Λιπάρα δυνατὴ γέγονε καὶ ἤρξέ ποτε, Κριδίων
 οὔσα ἄποικος· ἐκαλεῖτο δὲ Μελιγουνίς πρὶν, καὶ ἀκροθίνια
 πολλὰ ἀνέθηκεν εἰς Δελφούς· ἔχει δὲ καὶ γῆν εὐκαρπον καὶ
 στυπτηρίας μέταλλον ἐμπρόσοδον¹ καὶ θερμὰ ὕδατα, ὡς καὶ ἡ
 Σικελία, καὶ πυρὸς ἀναπνοάς. ταύτης δὲ μεταξὺ πῶς ἐστὶ καὶ
 τῆς Σικελίας, ἣν νῦν Ἡφαιίστου Ἱερὰν καλοῦσι, πετρώδης πᾶσα
 καὶ ἔρημος, διάπυρος. ἔχει δὲ ἀναπνοάς τρεῖς, ὡς ἂν ἐκ τριῶν
 κρατήρων· ἐκ δὲ τοῦ μεγίστου καὶ μύδρους αἱ φλόγες ἀναφέ-
 ρουσι, οἱ προσκεχώκασιν ἤδη πολὺ μέρος τοῦ πόρου. ἐκ δὲ
 τῆς τηρήσεως πεπιστευται, διότι τοῖς ἀνέμοις συμπαροξύνονται
 καὶ αἱ φλόγες, αἷ τε ἐνταῦθα καὶ αἱ κατὰ τὴν Αἴτην. οὐκ
 ἄλογον δέ· καὶ γὰρ οἱ ἀνεμοὶ γεννῶνται καὶ τρέφονται, τὴν
 ἀρχὴν λαβόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναδυμιάσεων· ὥστ'
 ἀπὸ συγγενούς ὕλης καὶ πάθους καὶ τὸ πῦρ ἐξαπτόμενον οὐκ
 ἐᾷ θανατᾶζειν τοὺς ὀρῶντας ἄλλως γέ πως τὰ τοιαῦδε. φασὶ δὲ
 τῶν τριῶν κρατήρων τὸν μὲν κατερρηκέναι ἐκ μέρους, τοὺς
 δὲ συμμένειν. τὸν δὲ μέγιστον τὸ χεῖλος ἔχειν, περιφερὲς ὄν,
 εἴ σταδίων· κατ' ὀλίγον δὲ συνάγεσθαι εἰς λ' ποδῶν διάμε-
 τρον, καθ' οὗ βάθος εἶναι τὸ μέχρι θαλάττης σταδιαίον, ὥστε
 καθορᾶν ταῖς νημεῖαις. εἰ μὲν οὖν τότος μέλλῃ πνεῖν, ἀχλὺν
 ὀμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλῳ φασὶ² τῆς νησίδος, ὥστε μηδὲ
 τὴν Σικελίαν ἀπὸθεν φαίνεσθαι· ὅταν δὲ βορείας, φλόγας κα-
 θαρᾶς³ ἀπὸ τοῦ λεχθέντος κρατήρος εἰς ὕψος ἐξαίρεσθαι καὶ
 βρόμους ἐκπέμπεσθαι μεῖζους· τὸν δὲ ζέφυρον μῆσιν τινὰ ἔχειν
 τάξιν· τοὺς δ' ἄλλους κρατήρας ὁμοειδεῖς μὲν εἶναι, τῇ δὲ βίᾳ
 λείπεσθαι τῶν ἀναφυσημάτων. ἐκ τε δὴ *καὶ* τῆς διαφορᾶς
 τῶν βρόμων καὶ ἐκ τοῦ πόθεν ἄρχεται τὰ ἀναφυσήματα καὶ
 αἱ φλόγες καὶ αἱ λιγνύες, προσημαίνεσθαι καὶ τὸν εἰς ἡμέραν
 τρίτην πάλιν μέλλοντα ἄνεμον πνεῖν. τῶν γοῦν ἐν Λιπάρα,
 γενομένης ἀπλοίας, προσημαίνειν τινὰς φασὶ τὸν ἐδόμενον ἄνεμον

1. lgd. εὐπρόσοδον 2. φησὶν 3. καθ' ὡς

καὶ μὴ διαφύσασθαι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ μνηθωδέστατον δοκοῦν εἰρησθαι τῷ Ὀμήρῳ, οὐ μάτην εἴρηται· ἀλλ' αἴνιγμα τῆς ἀληθείας ἦν, ὅτε ἔλεγε, ταμίαν τῶν ἀνέμων εἶναι τὸν Αἴολον. Ὅτι αἱ τοῦ Αἴολου νῆσοι ζ' εἰσι, Αἰπάρα, Θέρμεσσα¹, Στρογγύλη, Διδύμη, Ἐρικοῦσσα², Φοινικοῦσσα³, Εὐώνυμος. ὧν ἡ Στρογγύλη ἀπὸ τοῦ σχήματος καλεῖται· βία μὲν φλόγος λειπομένη, τῷ δὲ φέγγει πλεονεκτοῦσα. ἐνταῦθα δὲ τὸν Αἴολον οἰκῆσαί φασιν. Ἐρικοῦσσα δὲ καὶ Φοινικοῦσσα ἀπὸ τῶν φυτῶν κέκληται· ἀνεῖνται δ' εἰς νομάς. ἡ δὲ Εὐώνυμος πελαγία ἐστὶ καὶ ἔρημος. πολλάκις δὲ καὶ φλόγες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους τοῦ περὶ τὰς νήσους ὤφθησαν ἐπιδραμοῦσαι, τῶν κατὰ βάθους κοιλιῶν τοῦ πυρὸς ἀναστομωθέντος πόρον τινὸς καὶ βιασαμένον πρὸς τὸ ἐκτός. φησὶ δὲ Ποσειδώνιος, ὅτι περὶ τροπᾶς θερινᾶς ἅμα τῇ ἔφ, μεταξὺ τῆς Ἰερᾶς καὶ τῆς Εὐωνύμου, πρὸς ὕψος ἀρθεῖσαν ἐξαίσιον τὴν θάλατταν ὄραθῆναι καὶ συμμεῖναι τινα χρόνον ἀναφυσωμένην συνεχῶς, εἶτα παύσασθαι. τὸν δὲ τολμήσαντας προσπλεῖν, ἰδόντας νεκροὺς ἰχθύας ἐλαυνομένους ὑπὸ τοῦ ῥοῦ *τὸν δὲ* καὶ θέρμη καὶ δυσωδία πληγέντας φηγεῖν· πολλαῖς δ' ἡμέραις ὕστερον ὄρασθαι πηλὸν ἐπαρθοῦντα τῇ θαλάττῃ, πολλαχοῦ δὲ καὶ φλόγας ἐκπιπτούσας καὶ καπνοὺς καὶ λιγνίας, ὕστερον δὲ παγῆναι καὶ γενέσθαι τοῖς μυλίας⁴ λίθοις ἰοικότα τὸν πάγον. Ὅτι τὴν Ἰαπωνίαν οἱ Ἕλληνες Μεσσαπίαν καλοῦσι, χερρόνησον οὖσαν εἰς δύο μοίρας διαιρουμένην· τὸ μὲν τι γὰρ αὐτῆς Σαλεντινοὶ οἰκοῦσι, τὸ δὲ Γαλαβροί. ὑπὲρ τούτους πρόσβοροι Πεννητιοὶ εἰσι καὶ Ἄπουλοι. ἡ δὲ Μεσσαπία, χερρόνησος οὖσα, ἀπὸ Βρηντεσίου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς μέχρι Τάραντος πρὸς δυσμὰς πόλεως ἰσθμὸν ἔχει σταδίων τ'. Ὅτι τοῦ Μεσσηνιακοῦ πολέμου γενομένου, οἱ μὴ μετασχόντες Λακεδαιμονίων τῆς στρατείας ἐκρίθησαν δοῦλοι καὶ ὀνομάσθησαν Εἰλωτες· ὅσοις δὲ κατὰ τὴν στρατείαν παῖδες ἐγένοντο, Παρθενίας ἐκάλουν διὰ τὸ πολυχρονίον τοῦ πολέμου συμβάντος ἐκ τῶν οἴκοι παρθένων οὐσῶν γυναικῶν [γενέσθαι]. διὰ τὸ πολὺν χρόνον πα-

1. θερμέσσα 2. ἔρικουσία: ita et paulo post. 3. φοινίκουσσα et sic paulo post. 4. μυλλοις

ραταθῆναι τοῖς Λακεδαιμονίοις, Μεσσήνην πολιορκουσί, καὶ ἀποσταλῆναι τοὺς νεωτάτους ἐκ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ μυχθῆναι πάντα πάσῃ καὶ τεκνοποιήσασθαι, διὰ τοῦτο Παρθενίαι ἐκλήθησαν καὶ ἄτιμοι ἦσαν. οἱ δέ, οὐκ ἀνασχόμενοι (πολλοὶ δ' ἦσαν), ἐπεβούλευσαν τῷ κοινῷ, ἔχοντες Φάλανθον ἡγεμόνα, ἕνα αὐτῶν· ἔδει οὖν τῷ ἀγῶνι, τῶν Ἰακινθίων συντελουμένων, ἥνικα τὴν κνην περιίθηται Φάλανθος, ποιῆσθαι τὴν ἐπίθεσιν. ἐξαγγελθείσης δὲ τῆς πράξεως ἐν τῷ ἀγῶνι, προελθὼν ὁ κήρυξ εἶπε, μὴ περιθέσθαι κνην Φάλανθον. οἱ δὲ στρατιῶται, αἰσθόμενοι φωραθέντες, οἱ μὲν διεδίδρασκον, οἱ δὲ ἰκέτερον· κελεύσαντες δ' αὐτοὺς θαρρεῖν φυλακῇ παρέδωκαν, τὸν δὲ Φάλανθον ἔπεμψαν εἰς θεοῦ περὶ ἀποικίας· ὁ δὲ ἔχρησε·

Σατύρεόν τοι ἔδωκα Τάραντά τε πίονα δῆμον
οἰκῆσαι καὶ πῆμα Ἰαπύγεσσι γενέσθαι.

ἦκον οὖν σὺν Φαλάνθῳ οἱ Παρθενίαι καὶ ἔκτισαν Τάραντα καὶ ὠνόμασαν οὕτως ἀπὸ τινος ἥρωος. Ὅτι Ταραντίνοι, ἀριστοκρατηθέντες ἐν δημοκρατία, μεγάλως ἴσχυσαν· καὶ τὴν Πυθαγόρειον¹ ἀσπασάμενοι γνησίως φιλοσοφίαν Ἀρχύταν τὸν φιλόσοφον ἄρχοντα προῦβάλλοντο, ὃς καὶ πολὺν χρόνον ἤρξεν. ὕστερον δὲ τοσοῦτον εἰς τὴν τρυφὴν καὶ κακοπολιτείαν ἐτρέποντο, ὥστε καὶ τὰς δημοτελεῖς ἑορτὰς πλείους τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμερῶν ἄγειν, καὶ ξένους καὶ ἄλλοφύλους ἄρχοντας ἐπικαλεῖσθαι, *καὶ* οὐδὲ τούτοις εὐπειθεῖς γινόμενοι· οἷον Ἀλέξανδρον τὸν Ἡπειρώτην κατὰ Μεσσαπίων καὶ Πύρρον καὶ τινὰς Λακεδαιμονίους· καὶ ἐπὶ Ἀννίβια συνεμάχων Καρχηδονίοις, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων ὕστερον καταπολεμηθέντες ἐταπεινώθησαν. Ὅτι ἢ τῶν Ἰαπύγων χώρα παραδόξως ἐστὶν ἀστεία· ἐπιπολῆς γὰρ φαινομένη τραχεῖα εὐρίσκεται βαθύγειος σχιζομένη· ἀνδροτετέρα δὲ οὐσα εὐβοτος καὶ εὐδενδρός ἐστιν. εὐάνδρησε δὲ ποτε καὶ τοῦτο σφόδρα τὸ χωρίον σύμπαν καὶ ἔσχε πόλις ἰγ'²· ἀλλὰ νῦν, πλὴν Τάραντος καὶ Βρεντεσίου, τὰ ἄλλα πολίσματά εἰσιν· οὕτως ἐκπεσόνηται καὶ τεταπεινώσεται. ἐνταῦθα καὶ ὁ σκόπελος, ὃν καλοῦσιν ἄκραν Ἰαπυγίαν, πολὺς ἐκκείμενος εἰς τὸ πέλαιος κατὰ³ τὰς χειμερινὰς ἀνατολάς, ἐπι-

1. πυθαγόρειον 2. καὶ

στρέφων δὲ πως ἐπὶ τὸ Λακίνιον, ἄκρον τῆς Βρετανίας¹ (ἢ Ἑλλάδα μεγάλην ἀπὸ τῆς τοῦ Πυθαγόρου ἐνταῦθα διατριβῆς ἐκάλεσαν) ἀνταῖρον² ἀπὸ τῆς ἐσπέρας αὐτῶ καὶ κλείον τὸ στόμα τοῦ Ταραντίου κόλπου πρὸς αὐτόν· καὶ τὰ Κεραύνια δ' ὁμοίως ὄρη κλείει πρὸς αὐτόν [τὸ στόμα] τοῦ Ἰονίου κόλπου. καὶ ἔστι τὸ διάστημα ὅσον ψ' σταδίων ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὰ Κεραύνια καὶ πρὸς τὸ Λακίνιον. περίπλους δ' [ἐκ] Τάραντος ἔστιν εἰς Βρετανίσιον μέχρι μὲν Βάριδος³ πολίχνης χ' στάδιοι. καλοῦσι δὲ Βάριν οἱ νῦν [Ὀυερετόν]. ἐνθεν εἰς τὰ Λευκὰ⁴ στάδια π', πολίχθιον καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ δεῖκνται πηγὴ δυσώδους ὕδατος. ἐκ δὲ τῶν Λευκῶν εἰς Ἐθροῦντα πολίχθην στάδια ρν'. ἐντεῦθεν δ' εἰς Βρετανίσιον ν'. οἱ δὲ ἴσοι καὶ εἰς Σάσωνα τὴν νῆσον, ἣτις μέση πως ἴδρται τῆς τε Ἰαπυγίας καὶ τῶν Κεραυνίων τῆς Ἠπειροῦ. Ὅτι ἢ ἀπὸ Βρετανίσιον ὁδὸς εἰς Τάραντα, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἰσθμὸς, στάδια σ', ἀφορίζων γῆν, ἢν Μεσσαπίαν τε καὶ Ἰαπυγίαν καὶ Γαλαβρίαν καὶ Σαλεντίην κοινῶς οἱ πολλοὶ καλοῦσι, χειρόνησον οὔσαν. Ὅτι εὐλίμενός ἐστιν ἢ πόλις τὸ Βρετανίσιον· ἐνὶ γὰρ στόματι πολλοὶ κλείονται λιμένες ἄκλυστοι, κόλπων ἀπολαυνομένων ἐντός, ὥστ' εἰκέναι κέρασιν ἐλάφου τὸ σχῆμα, ἀφ' οὗ καὶ τοῦνομα· σὺν γὰρ τῇ πόλει κεφαλῇ μάλιστα ἐλάφου προσέεικεν ὁ τόπος· τῇ δὲ Μεσσαπία γλώττῃ Βρετανίσιον ἢ κεφαλῇ τοῦ ἐλάφου καλεῖται. καὶ εἰσιν ἀπὸ Ῥώμης εἰς Βρετανίσιον μίλια τξ'. Ὅτι ἀπὸ Βρετανίσιον πλοῦς ἐστιν εἰς τὴν περαιάν διπλοῦς· ὁ μὲν ἐπὶ τὰ Κεραύνια καὶ τὴν Ἠπειρον, ὁ δὲ εἰς Δυρραχίον μείζων τοῦ προτέρου· ἔστι γὰρ α ω' σταδίων. τέτριπται δ' ἐκότερος τούτων, διὰ τὸ τὴν πόλιν εὐφυῶς κείσθαι πρὸς τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἴθνη καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων. Ὅτι τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο *τὸ* Ἀργυροῖππειον ἢ πόλις, ὕστερον Ἀργυροῖππα, εἶτα ὕστερον ἐκλήθη Ἄρποι, κτίσμα Διομήδους. Ὅτι τῆς Δαννίας⁵ περὶ λόφον τινὰ δεῖκνται ἡρῶα, τὸ μὲν Κάλχατος ἐπ' ἄκρῃ τῇ κορυφῇ (ἐταγίζουσι δ' αὐτῶ μελανα κριὸν οἱ μαρτυρούμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι), τὸ δὲ Ποδαλι-

1. βρετανίας et es sup. τ pr. m. add. 2. ἀνταῖρων et mox κλείων 3. βάρητος 4. λουκα (sine acc.) 5. σαμνίας

ρίου κάτω πρὸς τῇ ῥίξῃ, διέχον τῆς θαλάττης στάδια ρ'. ὁ δὲ τόπος καλεῖται Δρίον. πρόκειται δὲ τοῦ κόλπου τούτου πελάγιον ἀκρωτήριον, πρὸς ἀνατολὰς ἐπὶ τ' ἀνατείνον σταδίους, τὸ Γάργαρον· οὐ πλησίον αἱ Διομήδειαί εἰσι. περὶ δὲ τοῦ Διομήδους διαφόρως ἱστορεῖται· οἱ μὲν φασιν, ὅτι μεταπέμπτος γενόμενος ἐν Ἄργει ἐτελεύτησεν, οἱ δὲ αὐτοῦ ἐν Ἄρποις τῆς Λαυρίας, οἱ δὲ ἐν μᾶ τῶν νήσων αὐταῦ ἀφανισθῆναι, οἱ δέ, ὅτι ἐν Ἐσπετοῖς ἀπεθνήσκει. Ὅτι ἡ Ἰταλία ἀσφαλῶς ᾤκηται, νήσον δίκην περιβλυστος οὔσα· καὶ πάλιν αἱ Ἄλπεις κρημνώδεις εἰσὶ καὶ τείχεσι πεφραγμέναι. Ὅτι Στράβων ὁ γεωγράφος ἠμαξεν ἐπὶ τῶν χρόνων Τιβερίου Καίσαρος καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, Δρούσου καὶ Γερμανικοῦ.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ Ζ.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ ἕως τοῦ Ἰστροῦ τῶν ὄχθων στάδιοί εἰσι ,α. Ὅτι Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ φύλον τῶν τε πλεονασμῶ τῆς ἀγριότητος καὶ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ξανθότητος, τάλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ ἥθεσι καὶ νόμοις· ὄθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ ὄνομα Γηῆσιοι. Ὅτι Μάρσοι καὶ Σούγαμβροὶ ἔθνη εἰσὶ Γερμανικὰ δυσμικά. Ὅτι ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς τῆς Γερμανίας ἐστὶ περὶ Σουήβους, ἔθνος μέγα. Ὅτι τὰ βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβιά ἐστι καὶ νομαδικὰ καὶ ῥαδίως μεταναστεύειν ἔτοιμα διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν. Ὅτι Δρούσος ὁ Τιβερίου παῖς πολεμῶν καὶ κατορθῶν περὶ τὸν Ῥήνον ἐτελεύτα. Ὅτι διέχει ὁ Ῥήνος ἀπὸ τοῦ Ἄλβιδος ποταμοῦ στάδια ,γ εὐθυποροῦντι. Ὅτι ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς πικνότερός τε ἐστὶ καὶ μεγαλέδενδρος, ἐν χωρίοις ἐρμυνοῖς κίκλον περιλαμβάνων μέγαν. ἐν μέσῳ δὲ ἴδρται χώρα καλῶς οἰκείσθαι δυναμένη. ἐστὶ δὲ πλησίον αὐτῆς ἡ τε τοῦ Ἰστροῦ πηγὴ καὶ ἡ τοῦ Ῥήνου καὶ ἡ μεταξὺ ἀμφοῖν λίμνη καὶ τὰ ἔλη τὰ ἐκ τοῦ Ῥήνου διαχεόμενα, ἔχει δ' ἡ λίμνη τὴν περιμέ-

τρον στάδια γ. κρησιώτερα δ' ἐστὶ τῶν τοῦ Ἰστροῦ πηγῶν καὶ αὐτῆ καὶ ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς, ὥστε ἀνάγκη τὸν ἀπὸ τῆς Κελτικῆς ἐπὶ τὸν Ἐρκύνιόν δρυμὸν ἴοντα πρῶτον μὲν διαπερᾶσαι τὴν λίμνην, ἔπειτα τὸν Ἰστρον, εἰτ' ἤδη δι' εὐπετεσιτέρων¹ χωρίων ἐπὶ τὸν δρυμὸν ἰλθεῖν δι' ὄροσπεδίων. Ὅτι ἐστὶ καὶ ἐτέρη ὕλη μεγάλη ἐν Γερμανίᾳ, Γαβρητα², ἐπίταδε τῶν Σουήβων, ἐπέκεινα δ' ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς· ἔχεται δὲ κάκεινος ὑπ' αὐτῶν. Ὅτι Κίμβροι καλοῦνται οἱ παρωικεαῖται Γερμανοί, οἵτινες ἐστράτευσάν ποτε εἰς τὴν Μαιώτιν· καὶ ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἔοικε, καὶ οἱ τὸν Βόσπορον οἰκοῦντες Κιμμέριοι ἐκλήθησαν, ὧν καὶ Ὅμηρος μύθηται. οἱ δὲ Ἕλληνες τὸ ὄνομα σολοικίζοντες λέγουσιν. Ὅτι ταῖς τῶν Κίμβρων γυναιξί, συστρατενούσας τοῖς ἀνδράσι, παρηκολούθουν γυναῖκες προμάντιες ἰέραιαι, πολιότριχες, λευχίμονες, καρπασίνας ἐφαπτιδας ἐπιπαπορημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες· τοῖς οὖν αἰχμαλώταις διὰ ταῦ στραταπέδου συνήτων ξιφῆρεις· καταστῆμασαι δ' αὐτούς, ἦγον³ ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν ὅσον ἀμφορέων εἰκοσιν· εἶχον δ' ἀναβάθραν, ἣν ἀναβάσα ὑπερπετῆς τοῦ λίβητος ἰλαμοτόμι ἕκαστον μετεωρισθέντα· ἐκ δὲ τοῦ προχομένου αἵματός εἰς τὸν κρατῆρα μαντεῖαν τιὰ ἐποιοῦντο· ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγγουον, ἀναφθεγγόμεται νίκην τοῖς οἰκείοις. ἐν δὲ ταῖς ἀγῶσις ἔτυπτον τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένους τοῖς γέροισι τῶν ἀρμαμαξῶν, ὥστε ἀπατλεῖσθαι φόρον ἐξαισίαν. Ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες τοὺς Γέτας καὶ τοὺς Μυσοῦς, οἰκοῦντας περὶ τὸν Ἰστρον, Θρακίας ὑπελάμβανον, καὶ τοὺς ἀποίκους τῶν ἐκ Θρακίης Μυσῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκοῦντας μεταξὺ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν καὶ Τρώων· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Φρύγες Βρίγες εἰσί, Θρακίων τι ἔθνος· καθάπερ καὶ Μυγδόνες καὶ Βέβρονες καὶ Μαιδοβιθνοὶ⁴ καὶ Βιθυνοὶ καὶ Θῦνοι καὶ Μαριανδανοί· ἀλλ' οὐταὶ μὲν τελείως τὴν Εὐρώπην ἐξέλιπον πλὴν Μυσῶν, ὧν καὶ Ὅμηρος ἐμνήσθη. καὶ γὰρ εἰσί τιες τῶν ταύτῃ Θρακῶν καὶ Μυσῶν ἀπεχόμενοι κροφαγίας καὶ γάμου διὰ ὀσιότητα· οὓς λέγει ἀγανούς Ἰππημολγούς, Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε, τοῦτ' ἔστιν

1. εἴπερ δεῖ δι' εὐπετεσιτέρων 2. γαβρητα 3. ἢ γὰρ 4. μαδοβιθνοὶ

ἀγάμους, ἄνευ συμβιώσεως γυναικῶν· καὶ συμβαίνει αὐτοῖς δικαιοπραγεῖν διὰ τὸ πένητας εἶναι. εἰκὸς δὲ καὶ τὸν Ζάμολξιν ἕστερον τοὺς Γέτας ἀναπεισαι πωθαγορίζειν, ἐβρόντα ἐτοιμούς πρὸς φιλοσοφίαν. Ὅτι ὁ Εὐξείνος τῶν Πόντος Ἄξεινος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο· διὰ τὸ τὰ ἐνοικουῦντα ἔθνη ἄγρια εἶναι καὶ ξενοκτονεῖν τοὺς περὶ τὴν Ταυρικὴν. Ὅτι οἱ Σκύθαι πάντα κοινὰ εἶχον, καὶ αὐτὰς τὰς γυναῖκας, πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. διὰ δὲ τὸ εἶναι ἄβιοι δικαιοτάτοί εἰσιν· ἢ γὰρ ἀδικία διὰ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν καὶ διὰ τὰ συμβόλαια. οἱ γὰρ παλαιοὶ Σκύθαι πένητες ἦσαν· [δ] καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ καὶ Ἡρόδοτος, περὶ τῶν τῷ Δαρείῳ βασιλεῖ τῶν Περσῶν Σκυθῶν γράφων, τῆς τε αὐταρκειᾶς καὶ λιτότητος αὐτῶν. καὶ Δρομηχέτης· ὁ Γετῶν βασιλεύς, ζωογῆσας Λυσίμαχον, τὸν στρατηγὸν τῶν Μακεδόνων, συστρατεύσαντά ποτε Ἀλεξάνδρῳ, ἀπέλωσε, δείξας αὐτῷ πρότερον τὴν τῶν Γετῶν πενίαν καὶ εἰπὼν, ὅτι οὐ δεῖ τοῖς τὴν τοιαύτην πενίαν ἀσκοῦσι Γέταις πολεμεῖν, ἀλλὰ φίλοις κεχρηῆσθαι. Ὅτι τῆς μεταξὺ Εὐξείνου Πόντου καὶ Γερμανῶν γῆς, διχῆ διαιρουμένης, τὸ μὲν πρὸς ἀνατολάς τε καὶ τὸν Εὐξείνου Γέται νέμονται, τὸ δὲ πρὸς δυσμικὴν Λακοί, [οἱ] καὶ Δάοι· ἀφ' οὗ καὶ ἐπιπολάζει ἐν Ἀθηναίοις τὸ τῶν δούλων ὄνομα. Ὅτι τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ τὰ μὲν ἄνω καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς μέρη μέχρι τῶν καταρακτῶν Δανουίου προσηγόρευον οἱ παλαιοί, ἃ μάλιστα διὰ τῶν Λακῶν φέρεται. τὰ δὲ κάτω μέχρι τοῦ Πόντου, τὰ παρὰ τοὺς Γέτας, ἐκάλουν Ἰστρον. ὁμόγλωττοι δ' εἰσὶν οἱ Λακοὶ τοῖς Γέταις. Ὅτι μεταξὺ τῆς Ποντικῆς θαλάττης τῆς ἀπὸ Ἰστροῦ ἐπὶ Τύραν καὶ ἢ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται, πεδιάς πᾶσα καὶ ἀνδρος· ἐν ἣ Δαρείος ἀποληφθεὶς ὁ Ἰστιάσπεω, καθ' ὃν καιρὸν διέβη τὸν Ἰστρον ἐπὶ τοὺς Σκύθας, ἐκινδύνευσε πανστρατιᾷ δίψῃ φθαρήναι. Ὅτι μεταξὺ τῆς Πενίης, ἣ ἐστὶ νῆσος ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰστροῦ στόματων ἀπολαμβανομένη, ἕως τῶν τοῦ Τύρα ἐκβολῶν, στάδιοι εἰσὶν 7· τὸ δὲ ἀπὸ Ἰερού στόματος τοῦ Ἰστροῦ, ὃ ἐστὶ νοτιώ-

1. ἐνομιζέτο, omissio antea τῶν cod. Par. 2. περὶ τούτων, omissio postea Σκυθῶν, cod. Par.: περὶ τῶν [ἐπιστρατευσάντων] τῶ κτλ. Huds. 3. δρομηχέτης 4. κελτῶν cod. Par. 5. ἔχεται cod. Par. 6. διςμῶς cod. Par. 7. δάοι 8. Ἰστροῦ ποταμοῦ cod. Par.

τατον, ἕως τοῦ βορειοτάτου, τοῦτ' ἔστιν ἡ τῆς Πεύκης βάσις
 τριγώνου οὔσης, στάδιοι εἰσι τ'. Ὅτι ἡ Λευκὴ νῆσος ἀπὸ
 τῆς Πεύκης ἀπέχει πρὸς ἀνατολὰς στάδια πεντακόσια εἰς τὸ
 πέλαγος, ἰσρὰ Ἀχιλλέως. Ὅτι ὁ Βορυσθένης ποταμός, εἴτα
 πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς ὁ Ὑπανίς ποταμός, ἀπὸ τοῦ Τύρα
 ποταμοῦ· καὶ πρὸ αὐτῶν νῆσος Βορυσθένης¹. ἀναπλεύσαντι
 δὲ τὸν Βορυσθένη στάδια σ', πόλις ἐστὶν ὁμώνυμος τῷ πο-
 ταμῷ· ἢ δ' αὐτὴ καὶ Ὀλβία καλεῖται, κτίσμα Μιλησίων, ἐμ-
 πορεῖον μέγα. μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ καὶ τοῦ Βορ-
 σθένους πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν Σκυθῶν ἰσημία· εἴτα Τυραγέται·
 εἴτα Ἰάζυγες Σαρμάται καὶ οἱ Βασιλίηιοι λεγόμενοι Σκύθαι.
 Ὅτι ἡ προσάρκτιος πᾶσα ἀπὸ Γερμανίας μέχρι τῆς Κασπίας
 θαλάσσης πεδιάς ἐστὶν, ἣν ἴσμεν. Ὅτι Ῥωξολανοί², περὶ
 τὴν Μαιῶτιν οἰκοῦντες, ἐπολέμου πρὸς τοὺς τοῦ Εὐπάτορος
 Μιθριδάτου στρατηγούς, ἔχοντες ἡγεμόνα Τάσιον. Ὅτι αἱ
 τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ ἐκβολαὶ ἐν τῷ μυχῷ καίεται τοῦ Τα-
 μυράκου κόλπου καὶ ἡ Βορυσθένης³ νῆσος· ὁ δὲ Καρμινίτης
 ποταμὸς ἐν τῷ μυχῷ ἐκδίδωσι τοῦ ὁμωνύμου κόλπου· καὶ πε-
 ριέχεται μεταξὺ τῶν δύο κόλπων τούτων ἡ Ταυροσκυθία χει-
 ρορησίχουσα, ἥς τὰ νότια μέρη εὐθείᾳ ἐστὶν αἰγιαλός, ὁ Ἀχιλ-
 λειος δρόμος. Ὅτι τὰ περὶ Μαιῶτιν χωρία διὰ τὴν ψύξιν
 ὄνους οὐ τρίφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. οἱ τε βόες, οἱ μὲν
 ἄκεροι γίνονται, τῶν δὲ ἀπορρινῶσι τὰ κέρατα· καὶ γὰρ τοῦτο
 δύσριγον τὸ μέρος. οἱ τε ἵπποι μικροὶ γίνονται, τὰ δὲ πρό-
 βατα μεγάλα. ὁ δὲ διάπλους τοῦ Βοσπόρου ἀμαξεύεται ἐκ τοῦ
 Παντικαπαίου εἰς Φαραγορίαν, ὥστε καὶ πηλόν⁴ εἶναι καὶ
 ὀδόν· ὀρυκτοὶ τέ εἰσιν ἰχθύες, οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυ-
 στάλλῳ, θηρευτοὶ⁵ γαγγάμη τῷ ἐργαλείῳ, καὶ μάλιστα οἱ ἀν-
 τακαῖοι, δελφῖσι πάρισοι τὸ μέγεθος. ἡ δὲ ἄμπελος χειμῶνος
 κατορύττεται. τὰ δὲ καιμάτα τοῦ θέρους σφοδρὰ γίνονται,
 τάχα μὲν τῶν σωμάτων ἀηθιζομένων, τάχα δὲ τῶν πεδίων νη-
 νεμούτων, ἢ καὶ τοῦ πάχους τοῦ ἀέρος ἐκθερμαινομένου πλέον,
 καθάπερ ἐν τοῖς νέφεσιν οἱ παρήλιοι ποιοῦσιν. Ὅτι μετὰ

1. Βορυσθενίς Cor. 2. Ῥωξολανοί 3. Βορυσθενίς Cor. 4. πλοῦν
 Cor., recte. 5. θηρευταί

τὴν τῆσον τὸν Βορυσθένη¹ ἕξῃ πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ ἡπιέρω φιλὸν χωρίον, καλούμενον ἄλλος ἱερὸν Ἀχιλλέως· εἶτα ὁ Ἀχιλλεῖος δρόμος, ἀλιτενῆς χειρὸντος· ἔστι γὰρ ταυρία² τις ὅσον ,α σταδίων μῆκος ἐπὶ τὴν ἑω, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον δυεῖν σταδίων, τὸ δὲ ἐλάχιστον πλέθρων δ', διέρουσα τῆς ἑκατέρωθεν τοῦ ἀγέτος ἡπιέρου τῇ θαλάσῃ σταδίους ξ', ἀμμάδης, ὕδωρ ἔχουσα ὀρεκτόν· κατὰ μέσην δὲ ὁ τοῦ ἰσθμοῦ ἀγὴν ὅσον μ' σταδίων. τελευτᾷ δὲ πρὸς ἄκραν, ἣν Ταυρωράκην καλοῦσιν, ἔχουσαν ὕφορμον· μεθ' ἣν ὁ Καρπινίτης³ κόλπος, εὐμεγέθης, ἀνέχων πρὸς τὰς ἄρκτους ὅσον ἐπὶ σταδίους ,β μέχρι τοῦ μυχοῦ. τὸν δὲ κόλπον καὶ Ταυρωράκην καλοῦσιν ὀρωπύμιος τῇ ἄκρᾳ. ἐνταῦθα δ' ἔστιν ὁ ἰσθμὸς ὁ διείρων τὴν Σαυρὰν λεγομένην λίμνην ἀπὸ θαλάττης, σταδίων μ', καὶ στοιῶν τὴν Ταυρικὴν καὶ Σκευτικὴν λεγομένην χειρὸντος. οἱ δὲ τεξ' τὸ πλάτος τοῦ ἰσθμοῦ φασιν. ἡ δὲ Σαυρὰ λίμνη σταδίων μὲν εἶναι ,δ λέγεται, μέρος δ' ἔστι τῆς Μαυρίτιδος τὸ πρὸς δύσιν· συνειστόμωται γὰρ αὐτῇ⁴ στόματι μεγάλῳ καὶ ἔστιν ἐλώδης σφόδρα καὶ ραπτοῖς πλοίοις μόγις πλόμιος· οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰ τευάγῃ ῥαδίως ἀνακαλύπτουσιν, εἶτα πάλιν πληροῦσιν, ὥστε τὰ ἔλη τοῖς μεῖζοσι σκάφουσιν οὐ περάσιμά ἐστιν, ἀλλ' ἐνίσχεται αὐτόθι. Ὅτι Χερρόνησος⁵ πόλις ἐν τῇ Ταυρικῇ πρότερον αὐτόνομος ἦν. κατατροχομένη δ' ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠναγκάσθη προστάτην εἰσεῖναι Μιθριδάτην τὸν ἑνπύατορα καὶ στρατηγῶντα ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένου ποταμοῦ βαρβάρους καὶ τοῦ Ἄδριου. ταῦτα δ' ἦν ἐπὶ Ῥωμαίους παρασκευή. ἐκείνος μὲν ὄν κατὰ ταύτας τὰς ἐλπίδας ἄσμενος πέμψας εἰς τὴν Χερρόνησον στρατεῖαν, ἐπολέμει πρὸς τοὺς Σκύθας καὶ τούτους ἐχειρώσατο καὶ Βοσπόρον κατέστη κύριος, παρ' ἐκόντος λαβῶν Πιρριάδου, τοῦ κατέχοντος τότε. ἐξ ἐκείνου δὴ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ἢ τῶν Χερρονησιτῶν πόλις ὑπήκοος μέχρι νῦν ἔστιν. Ὅτι μετὰ τὸν Συμβόλων⁶ λιμένα ἐν τῇ Ταυρικῇ, ὅς ἐστι δυσμικὸς καὶ βό-

1. τὴν Βορυσθενίδα Cor. 2. ταυρία Β. καρπινίτης 4. αὐτῇ
5. Hoc loco in marg. pr. m. add. ἡ νῦν χειρὸν καλεῖται 6. σύμβολον cod. Par. συμβούλων cod. Pal.

ροιος, ἡ Ταυρικὴ πρὸς νότον τοῦ Εὐξείνου παραλία, α οὔσα σταδίων τὸ μῆκος, τραχία καὶ ὄρεινὴ καὶ καταγιγίζουσα τοῖς βορραῖς ἴδρται· [εἶτα] ἡ Θεοδοσία πόλις ἐν τῷ Βοσπόρῳ. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς παραλίας ταύτης ἀνωτήριόν ἐστι, τὸ καλούμενον Κριῶν μέτωπον, ἀντικρὸν¹ Παφλαγονίας καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου αὐτῆς Καράμβιδος. τὸ δὲ διάστημα τὸ μεταξὺν Καράμβιδος καὶ Κριῶν μετώπου στάδιοι βς'. ἀπὸ δὲ Θεοδοσίας εἰς Παντικαίην, μητροπόλιν τῶν Βοσποριανῶν, πᾶσα ἡ χώρα εὐγίαιος καὶ εὐφορος σίτου, στάδια φλ'. ἡ δὲ Παντικαίαια πόλις ἴδρται ἐπὶ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος λίμνης. τὸ δὲ Παντικαίαιον λόφος ἐστὶ πάντῃ περιουκόμενος ἐν κύκλῳ σταδίων κ', κτίσμα Μιλησίων. Ὅτι τὰ τοῦ Ταναΐδος δύο στόματα δεῖξει ἀλλήλων ὡς στάδια ξ'. ἐνθα καὶ πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ, μέγιστον ἔμπορεῖον τῶν βαρβάρων μετὰ τὸ Παντικαίαιον. ἀπὸ δὲ τοῦ Παντικαίαιου πρὸς βορρᾶν στάδια κ' ἀπὸντι Μυρμηκίον ἐστὶ πολίχνιον· εἶτα κώμη Παρθένιον, ἀπὸ σταδίων μ' τοῦ Μυρμηκίου, ἀπὸ δὲ Παντικαίαιου ξ'. ἐστὶ δὲ κατὰ μὲν τὸ Παντικαίαιον ὁ πορθμός, τοῦτ' ἐστὶ τὸ πλάτος τοῦ Βοσπόρου, σταδίων ο'. ἀπὸ δὲ τοῦ Παρθενίου, ὅπου καὶ τὸ στενωτάτον² ἐστὶ τοῦ πορθμοῦ, στάδια κ'. ἔχει δ' ἐνταῦθα ἀντικειμένη ἐν τῇ Ἀσίᾳ κώμη, Ἀχιλλεῖον καλούμενην. ἐνταῦθεν δὲ τὸ μῆκος τῆς λίμνης ἐπὶ τὸν Τάναϊν τὴν πόλιν καὶ τὴν νῆσον στάδια βς'. ὁ δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν παράπλους³ κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη ὀλίγω τι ὑπερβάλλει τῶν βς' σταδίων, ὁ δὲ ἀριστερός καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ὑπὲρ τοὺς ζ * ἔγγιστα*, ὡς εἶναι τὴν τῆς συμπάσης λίμνης περίμετρον θ ἔγγιστα σταδίων· ἥς τὰ μὲν Εὐρωπαϊα μέρη ἕρημα, τὰ δ' ἀνατολικά οἰκεῖται· ἡ δὲ Ταυρικὴ Χερσονήσος ἔοικε καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ σχῆμα τῇ Πελοποννήσῳ. τὴν δὲ πλείστην μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Καρμινίτου Ταῦροι, Σκυθικὸν ἔθνος, φέκουν· καὶ ἐκαλεῖτο πάλαι ἡ χώρα αὕτη πᾶσα, σχεδὸν δὲ τι⁴ καὶ [ἡ] ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθέ- νους, μικρὰ Σκυθία. τῆς δὲ Χερσονήσου τῆς Ταυρικῆς, πλὴν τῆς ὄρεινῆς τῆς παραλίου μέχρι Θεοδοσίας, ἡ ἄλλη πεδιάς καὶ

1. ἀντικρὸς 2. στενωτάτον 3. παράπλους 4. δ' εἶτα

ἔγγειός ἐστι πᾶσα, σίτη δὲ καὶ σφόδρα ἐντηχῆς· λ' ἰούσιν ἀπο-
 δίδωσι, διὰ τοῦ τυχόντος ὀρυκτοῦ σχιζομένη. φόρον δ' ἔφερον
 Μιθριδάτῃ τῷ Εὐπάτορι οὗτοι. ἐντεῦθεν φασὶ καὶ τὰ σιτο-
 πόμπια τοῖς Ἕλλησιν εἶναι· καὶ Δευκωτά φασὶ πέμψαι ἐντεῦ-
 θεν Ἀθηναίοις σίτην μεδίμνους μυριάδας ιε'. διὰ δὲ τὸ νο-
 μάδας εἶναι τοὺς βορειοτέρους Γεωργοὶ οὗτοι ἐκαλοῦντο ἰδίως.
 Ὅτι ἰδίον ἐστὶ Σκυθῶν καὶ Σαρματῶν τὸ τοὺς ἵππους ἐκτέ-
 μνειν ὑππειθείας χάριν· μικροὶ μὲν γὰρ εἰσιν, ὄξεις δὲ σφόδρα
 καὶ δυσπειθεῖς. Ὅτι ἐν Σκυθία ἀετὸς οὐ γίνεται. γίνεται
 δὲ ζῳόν τι ἐνταῦθα, ὃ καλούμενος κολός¹, μεταξὺ ἐλάφου τε
 καὶ κριοῦ τὸ μέγεθος, λευκός, ὄξύτερος τούτων τῷ δρόμῳ, πί-
 των τοῖς ῥώθωσιν εἰς τὴν κεφαλὴν, εἰτ' ἐντεῦθεν εἰς ἡμέρας
 ταμιεύων πλείους, ὥστ' ἐν τῇ ἀνδρῶν νέμεσθαι ἠραδίως. τοιαύτη
 μὲν ἢ μεταξὺ Ῥήνου καὶ Ταναΐδος ποταμῶν χώρα, ἢ ἐκ[τός]
 τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ ἕκπὸ τῆς Πορτικῆς θαλάσσης ἀφοριζομένη.
 Ὅτι παράλληλά ἐστι τρόποι τινὰ τῷ Ἰστροῦ ποταμῷ τὰ τε Ἰλ-
 λυρικὰ καὶ τὰ Παιονικὰ καὶ τὰ Θράκια ὄρη, μίαν πῶς γραμ-
 μὴν ἀποτελοῦντα, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Ἄδριου μέχρι πρὸς τὸν
 Πόντον· ἥσπερ προσάρκτια μὲν τὰ μεταξὺ Ἰστροῦ ποταμοῦ καὶ
 τῶν ὄρων, πρὸς νότον δὲ ἢ τε Ἑλλάς καὶ ἡ συνεχῆς βάρβαρος
 μέχρι τῆς ὄρεινῆς. πρὸς μὲν οὖν τὸν Πόντον τὸ Αἰμόν ἐστὶν
 ὄρος, μέγιστον τῶν ταύτη καὶ ὑψηλότατον, μέσην πῶς διαι-
 ροῦν τὴν Θράκην. πρὸς δὲ τῷ Ἀδρίᾳ πᾶσα ἡ Ἄρδια σχεδόν
 τι· μέση δ' ἡ Παιονία, καὶ αὕτη πᾶσα ὑψηλή. ἐφ' ἐκότερα
 δ' αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θράκια ἢ Ῥοδόπη, ὁμορον ὑψηλὸν ὄρος
 μετὰ τὸν Αἰμόν, ἐπὶ δὲ θάτερα πρὸς ἄρκτον τὰ Ἰλλυρικὰ ἢ
 τε τῶν Ἀνταριατῶν² χώρα καὶ ἡ Δαρδανική. αἱ δ' Ἄλπεις
 διατείνουσι μέχρι τῶν Ἰαπόδων, Κελτικοῦ τε ἄμα καὶ Ἰλλυρι-
 κοῦ ἔθνους. ἢ δὲ Ὀκρά ταπεινότατον μέρος τῶν Ἄλπεων ἐστὶ,
 τῶν διατεινουσῶν ἀπὸ τῆς Ραιτικῆς μέχρι Ἰαπόδων· ἐντεῦθεν
 δ' ἐξαιρέται τὰ ὄρη πάλιν ἐν τοῖς Ἰάποσι καὶ καλεῖται Ἄλβια.
 μεταξὺ δ' Ὀκρας καὶ Ἄλβιων ὄρειων ἐν τῇ Ἰστρίᾳ τὰ ὄρη τὰ
 Καρούαγκα ἐπ' εὐθείας. τὰ δὲ Βέβια ἔτι ἀνατολικώτερα τῶν
 Ἄλβιων· ὡς εἶναι κατὰ τὸ ε' κλίμα σχεδόν ἐπ' εὐθείας τὰ

1. κολός 2. ἀνταριατῶν

ὄρη ταῦτα, Ὀκραν, Καρούαγκα, Ἄλβια, Βέβια· εἶτα τὰ τῆς ἄνω Μυσίας ὄρη· εἶτα ὁ Αἴμος ὁ Θράκιος ἕως τοῦ Εὐξείνιον πόντου. αὕτη οὖν ἡ κατὰ τὰ προκειμένα ὄρη εὐθεία παράλληλος ἐστὶ τῷ Ἰστρον σχεδόν. Ὅτι ἀρχὴ τῆς Ἰλλυρικῆς παραλίας ἐστὶν ἡ Ἰστρία, συνεχῆς οὖσα τοῖς τε Κάρροις καὶ τῇ Ἰταλίᾳ. καὶ εἰσὶν ὡ' σταδίοι ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ἕως τῆς Πόλας· τοσοῦτοι δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἕως Ἀγκῶνος, πόλεως Ἰταλικῆς. ὁ δὲ πᾶς τῆς Ἰστρίας παράπλους ἕως τῶν Ἀλβίων ὄρων σταδίοι α'. εἰς δὲ ἐστὶν ὁ Ἰαποδικὸς παράπλους σταδίων α. Ὅτι οἱ Ἰαποδοὶς ἰδρυνταὶ ἐπὶ τῷ Ἀλβίῳ ὄρει, τελευταίῳ ὄντι τῶν Ἀλπεων καὶ ὑψηλῶ σφόδρα, τῇ μὲν ἐπὶ τοὺς Παννονίους καὶ τὸν Ἰστρον καθήκοντες, τῇ δὲ ἐπὶ τὸν Ἀδριαν. καταστῆκτοι δὲ εἰσὶν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς τε καὶ Θραξίν. Ὅτι μετὰ τὸν τῶν Ἰαπόδων παράπλον ὁ Λιβυρικός ἐστὶ σταδίων αφ', νῆσων ἀριθμὸν ἔχων πρὸ αὐτοῦ περὶ μ'. τῶν δὲ Ἰαπόδων νῆσος πρόκειται ἡ Κυρική¹. τῶν δὲ Ἰστρίων αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι, ἐνθα φασὶ τὴν Μήθειαν τὸν ἀδελφὸν Ἀψυρτον ἀνελεῖν· καὶ ἡ Τραγούριον δὲ καὶ ἡ Φάρος² πρὸ τῆς Λιβυρίας εἰσὶ, νῆσοι ἐπίσημοι· καὶ ἡ Ἰσσα³ νῆσος. Ὅτι ἴδιον τῶν Δαλματικῶν τὸ διὰ ὀκτατηρίδος ἀναδασμὸν ποιῆσθαι τῆς χώρας· τὸ δὲ μὴ χρῆσθαι νομίμασι πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἴδιον, πρὸς ἀλλήλους δὲ τῶν βαρβάρων πολλοῖς κοινόν. Ὅτι ὄρος ἐστὶν Ἀδριον, μέσον τέμνον τὴν Δαλματικὴν, τὴν μὲν ἐπιθαλάττιον, τὴν δὲ ἐπὶ θάτερα. εἶτα ὁ Νάρων ποταμὸς καὶ πρὸ αὐτοῦ ἡ Μέλαινα νῆσος, ἣτις καὶ Κέρκυρα καλεῖται, Κνιδίων κτίσμα. Ὅτι πολλὰ ἔθνη ἐξέλιπον καὶ ἐκλείπουσι· Γαλατῶν μὲν Βόιοι καὶ Σκορδίται, Ἰλλυριῶν δὲ Αὐταριάται⁴ καὶ Ἀρδιαῖοι καὶ Δαρδάνιοι, Θρακῶν δὲ Τριβαλλοί· τῶν δ' οὐδ' ὄνομά ἐστὶ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν. Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἀρδιαίων καὶ Πληραίων παραλίαν ἡ Ῥίζαι κόλπος ἐστὶ καὶ Ῥίζων⁵ πόλις· καὶ Δριλίων ἐφεξῆς πρὸς τόντον ποταμὸς, ἀνάπλων ἔχων πρὸς ἑω μέχρι τῆς Δαρδανικῆς, [ἣ] συνάπτει τοῖς τε Μακεδονικοῖς καὶ τοῖς Παιονικοῖς ἔθνεσι πρὸς μεσημβρίαν. εἶτα Δυρράχιον ὁμώνυμος τῇ χερρονήσῳ πόλις,

1. κυρική 2. φᾶρος 3. Ἰασσα 4. αὐταριάται 5. ρίζων

Κεραιῶν κτίσμα, εἶτα Ἄφος ποταμός· εἶτα Ἀπολλωνία πόλις, Κορινθίων κτίσμα, εἶτα Ἄωος¹ ποταμός, εἶτα Βαλιακὴ πόλις καὶ τὰ Κεραῖνια ὄρη καὶ Χάονες, ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἰονίου κόλπου, καὶ τῆσος Σασώ. καὶ ἔστι τὸ μὲν Ἴόνιον ὄνομα ἡ ἀρχὴ τοῦ κόλπου, τὸ δὲ Ἀδρίας τοῦ ἕσω μέρους [μέχρι] τοῦ μνηοῦ· τῶν δὲ σύμπασι ὁμοίως καλεῖται. καὶ εἰσὶν ἀπὸ Λιβυρίας εἰς τὰ Κεραῖνια ὄρη ἡ παραλία στάδια β, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μνηοῦ τοῦ Ἀδρίου ὁδὸς ἕως τῶν Κεραυνίων ὀρέων περὶ ἡμερῶν πλειόνων ἢ λ· κατὰ δὲ θάλασσαν ὁ πλοῦς ἡμερῶν ζ· καὶ ἔστι πᾶσα ἡ παραλία αὕτη εὐγίαιος καὶ πάμφορος καὶ εὐάμπλος καὶ εὐδενδρος. Ὅτι ἡ ὑπερκειμένη τῆς παραλίας Ἰλλυρία πᾶσα ἔστιν ὄρεινὴ καὶ ψυχρὰ καὶ υἱόβολος· ἡ δὲ προσάρκτιος καὶ μᾶλλον, ὥστε καὶ τῶν ἀμπέλων σπάνην εἶναι. ταῦτα δὲ τὰ χωρία Παννόνιοι κατέχουσι, πρὸς νότον μὲν μέχρι Δαλματαίων καὶ Ἀρδιαίων, πρὸς ἄρκτον δὲ μέχρι τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ, πρὸς ἕω δὲ Σκορδίσκοις συνάπτοτα· τῆ δὲ παρὰ τὰ ὄρη τὰ Μακεδόνων καὶ Θρακῶν. Ὅτι ἐν Ἀνταριάταις, ἔθνεϊ Ἰλλυρικῷ ἐπισήμῳ, ὕδωρ ἔστι ῥέον ὑπὸ ἄγκυι τιῆ τοῦ ἕαρος· ἀρυσάμενοι δὲ τὸ ὕδωρ καὶ ἀποθέτες ἡμέρας ε' εἶχον, εἶτα ἐξεπήγνυτο καὶ ἦσαν ἄλες. Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Σκορδίσκων χώραν ἡ τῶν Τριβαλλῶν καὶ Μυσῶν ἔστι χώρα, παρὰ τὸν Ἰστρον οὖσα, καὶ τὰ ἔλη τὰ τῆς ἐντὸς Ἰστροῦ μικρῆς Σκυθίας. Ὅτι ἀπὸ τοῦ νοτιωτάτου στόματος τοῦ Ἰστροῦ, ὄπερ Ἰερὸν καλεῖται, ἐπὶ νότον ἰόντι τῆν² τοῦ Πόρτου παραλίαν, Ἰστρος ἔστι πολίχμιον ἀπὸ φ' σταδίων, Μιλησίον κτίσμα· εἶτα ἕτερον πολίχμιον Τόμις ἀπὸ σν' σταδίων· εἶτα πόλις Κάλλατις ἀπὸ σπ' σταδίων, Ἡρακλεωτῶν κτίσμα· εἶτα πόλις Ἀπολλωνία ἀπὸ ακ' Καλλάτιδος σταδίων, κτίσμα Μιλησίων. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Ἀπολλωνίας καὶ Καλλάτιδος Ὀδησσός ἐστιν· εἶτα τὰ τοῦ Αἴμου ὄρους ἀνατολικά πέρατα, ἀρξάμενα³ ἀπὸ τῶν ἄλσεων· εἶτα Μεσημβρία, Μεγαρείων κτίσμα· εἶτα Ἀγχιάλη πόλις· εἶτα Ἀπολλωνία. πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας ἐπὶ Κυανέας στάδιοί εἰσι αφ'. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡ τε Θυνιάς καὶ Σαλμυνησσός, αἰγιαλὸς ἔρημος καὶ λιθώδης, ἀλίμενος, ἀναπαπταμένος

1. λῶος; 2. ἐν δεξιῷ ἔχοντι τὴν κτλ. Str. p. 319. 3. ἀρξάμενον

πολὺς πρὸς τὸν βορρᾶν, σταδίων ὅσον ψ' μέχρι Κυανέων τὸ μῆκος. αἱ δὲ Κυανέαι ηἰσιδία¹ εἰσι δύο πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου, τὸ μὲν τῇ Εὐρώπῃ προσεχές, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ, διωρηγόμενα πορθμῶ ὅσον κ' σταδίων· τοσοῦτον δὲ διέχει καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βυζαντίων καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίων, ὅπερ ἐστὶ τὸ στενωτάτον² τοῦ Θρακίου Βοσπόρου καὶ *τὸ* τοῦ Πόντου στόμα. Ὅτι Θρακιστὶ καλεῖται ἡ πόλις βρία· διὸ Μεσημβρία μὲν ἢ τοῦ Μέσιος βρία, Σηλυμβρία δὲ ἢ τοῦ Σήλως βρία· ἢ δὲ Αἰνός ποτε Πολυνοβρία ἐκαλεῖτο, τοῦ Πόλυτος βρία. Ὅτι Μεγαρεῦσι, χρωμένους ποτὲ περὶ ἀποικίας, ἔχρησεν ὁ θεὸς κτεῖζειν πόλιν ἀπέναντι τῶν τυφλῶν, λέγων τὸ Βυζάντιον· τοὺς γὰρ Χαλκηδονίους τυφλοὺς ἐκάλει, διότι πρὸ εἴ' ἐτῶν ἐλθόντες οὐκ ἐνετόησαν, ὡς τυφλοὶ δῆθεν, τὴν ἀμείνω χώραν ἐκλέξασθαι τὸ Βυζάντιον, ἀλλ' ἔκτισαν τὴν χεῖρω, τὴν Χαλκηδόνα. Ὅτι ἡ πηλαγὸς γεννᾶται μὲν ἐν τοῖς ἕλαις τῆς Μαιώτιδος λίμνης, εἶτα ἐκεῖ ὀλίγον ἀΐξηθεῖσα κατέρχεται εἰς τὸν Πόντον· εἶτα τὰ Ἀσιανὰ μέρη ἐπιλαβοῦσα ἕως Τραπεζούντος, διὰ τὴν μικρότητα οὐ θηρεύεται· ἐντεῦθεν δ' ἕως Σινώπης ἄρχεται θηρεύεσθαι, καὶ κατὰ μικρὸν ἀΐξηθεῖσα ἐν Βυζαντίῳ ἤδη ὠραία ἐστὶ καὶ θηρεύεται μάλιστα· καὶ εἰς τὸ κέρασ τὸ κατὰ Βυζάντιον, κολπῶδες πρὸς δυσμὰς ἀνάγκυμα τῆς θαλάσσης, εἰσέρχεται καὶ ἀρχεῖται μάλιστα. Ὅτι τὸ κατὰ Βυζάντιον κέρασ ὠνόμασται διὰ τὸ εἰκέναι ἐλάφον κέρασι τὴν ταύτην θάλασσαν· ἔχει γὰρ κόλπους τινάς, ὡς ἂν ἀποφύσεις. Ὅτι ἡ τῶν Ἑλλᾶς χώρα βαρβάρων ἦν πρότερον κατοικία· οἷον Πέλοπος μὲν ἐκ τῆς Φρυγίας ἐπαγαγομένου λαὸν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόννησον, Λαυαοῦ δ' ἐξ Αἰγύπτου, Δρυόπων δὲ καὶ Κανκῶνων καὶ Πελασγῶν καὶ Αελέγων καὶ ἄλλων τοιούτων κατατεταμμένων τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος. τὴν τε γὰρ Ἀττικὴν οἱ μετὰ Εὐμόλπου Θρακῆς ἔσχον, τῆς δὲ Φωκίδος τὴν Ἀυλίδα Τηρέος, τὴν δὲ Καδμείαν οἱ μετὰ Κάδμου Φοίνικες, αὐτὴν δὲ τὴν Βοιωτίαν Ἄσους καὶ Τέμβικες³ καὶ Ἰαντες. καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δ' ἐτίων τὸ βάρβαρον ἐμφαίνεται· Κέρκωφ, Κόδρος, Αἰκλος⁴, Κόθος, Δρύμας⁵, Κρίναος. καὶ νῦν δὲ

1. ηἰσιδέεσθαι 2. στενωτάτον 3. τέμβικες 4. Αἰκλος 5. δρύ-

πᾶσαν Ἠπειρον καὶ Ἑλλάδα σχεδὸν καὶ Πελοπόννησον καὶ Μακεδονίαν Σκύθαι Σκλάβοι νίμονται. καὶ ἡ Ἰωνία δὲ ὑπὸ Καρῶν καὶ Λελέγων ἐκρατεῖτο. Ὅτι ὑπὸ τὸ ἔκτον κλίμα κεῖται ἡ Ἄλπις τὸ ὄρος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς σχεδὸν ἐπ' εὐθείας διήκει ἡ ὄρεινὴ αὐτὴ ῥάχις ἕως Αἴμον ὄρους, τοῦ εἰς τὸν Εὐξείνου λήγοντος· ἀνόμασται δὲ καθ' ἕκαστον ἔθνος οὕτως· Ἄλπις, Ὀκρα, Καρονάγκα, Ἄλβις, Βέβια· καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ἰλλυρικὰ ὄρη· τὰ δὲ Μακεδονικὰ Βερτίσκος, Σκάρδον, Ὀρβήλος, Ροδόπη, Αἴμος· ταῦτα δὲ τὰ ἔσχατα δύο Θράκιά εἰσι. μεταξὺ δὲ τῆς ῥάχews ταύτης καὶ τοῦ Ἰστρου κἀθηται ἴσθη ταῦτα, Ραιτοί, Οὐνδελκοί, Νωρικοί¹, Παννόιοι οἱ ἄνω, Παννόιοι οἱ κάτω, Σκορδίσκοι, Δαλματαῖοι², Μυσοὶ οἱ ἄνω, Μυσοὶ οἱ κάτω, διήκοντες ἕως τῆς Πεύκης νήσου. οἱ δὲ Ἰλλυριοὶ καὶ οἱ Μακεδόνες καὶ οἱ Θραῖκες πρὸς νότον εἰσι τῆς ῥάχews ταύτης. Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας, τῆς ἐν τῷ Ἄδρια Τανλατιῶν τῶν Μακεδονικῶν πόλεως, ἣ ἐστὶ πλησίον Δυρραχίου³, ἀρχεται ἡ Ἐγνατία ὁδός, πρὸς ἕω βεβηματισμένη κατὰ μίλιον καὶ κατεστηλοθετημένη μέχρι Κυψέλων καὶ Ἐβρου ποταμοῦ· μιλίων δὲ ἐστὶ φλε'· καὶ εἴαν ἢ τὸ μίλιον στάδια ἢ, γίνεται αὐτὴ ἡ ὁδὸς σταδίων δσπ'. εἴαν δέ, ὡς Πολύβιος βούλεται, ὑπερβάλλῃ τὸ μίλιον τοῦ ὀκτασταδίου δίπλεθρον, ὃ ἐστὶ τριτημόριον τοῦ σταδίου (τὸ γὰρ πλέθρον ἐκτημόριον ἐστὶ τοῦ σταδίου), προσθετέον τοῖς δσπ' σταδίοις, τὸ τρίτον τῶν φλε', τοῦτ' ἐστὶν ρη'· καὶ γίνονται δυνη'. Ὅτι Πτολεμαῖος μὲν τὸ τῆς Μακεδονίας βόρειον πέρασ εἶναι λέγει τὴν γραμμὴν τὴν διὰ Βερτίσκου ὄρους καὶ Σκάρδου καὶ Ὀρβήλου ἐκβαλλομένην, πρὸς ἀνατολὰς μὲν ἕως μέσης τῆς Προποντίδος, πρὸς δυσμὰς δὲ ἕως τῶν ἐκβολῶν Δρίλωνος ποταμοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Βερτίσκου ὄρους ἀνίσχοντος, ἵνα τὰ βορειότερα τῶν ὀρέων τούτων καὶ τῆς γραμμῆς ταύτης ἦ, τὰ μὲν Ἰλλυρικὰ, τὰ δὲ Θράκια· ὁ δὲ Στράβων οὐχ' οὕτως· ἀλλὰ τὴν Ἐγνατίαν ὁδὸν μεθόριον τίθησιν Ἰλλυρίας καὶ τῆς Ἠπειρου, ἀπὸ Ἀπολλωνίας ἕως πόλεως Λυχνιδίου καὶ τόπου καλουμένου οὕτω Πυλῶνος· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης διὰ

μας et v sup. σ pr. m. add. 1. φαίτιοι οὐνδελκοι (sine acc.) νώρικοι
 2. δαλματαιοι sine acc. 3. δυρρακλίῳ

τε Ἡρακλείας καὶ Λυγκηστῶν καὶ Ἐόρθων εἰς Ἐδεσσαν καὶ Πέλλαν, ἕως Θεσσαλονικείας. μίλια δὲ εἰσι ταῦτα διακόσια ἐξήκοντα ἐπτά. τὰ δὲ λοιπὰ ἕως ποταμοῦ Ἐβρου τοσαῦτα. Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας πόλεως ἡ Ἐγνατία ὁδὸς διορίζει πρὸς νότον τὴν Ἠπειρον, περιεχομένην ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, ἕως τοῦ κόλπου τοῦ Ἀμπρακικοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου πρὸς ἕω ἕως Αἰγαίου Ἑλλάς ἐστι, πρὸς νότον ἔχουσα τὴν Πελοπόννησον. Ὅτι ὁ Στρυμῶν ποταμὸς διορίζει Μακεδονίαν καὶ Θράκην· ἡ δὲ Θράκη, κλυζομένη Αἰγαίῳ¹ τε πελάγει καὶ τῷ Μέλανι κόλπῳ καὶ Ἑλλησπόντῳ καὶ Προποντιδί καὶ Βοσπόρῳ καὶ Εὐξείνῳ πόντῳ, εἰς τὸν Αἶμον τὸ ὄρος περατοῦται· ἡ δὲ βόρειος τῆς Θράκης πλευρὰ ὁ Αἶμός ἐστι καὶ ἡ Ῥοδόπη καὶ ὁ Ὀρβηλος τὰ ὄρη· ἡ δὲ δυσμικὴ πλευρὰ ὁ Στρυμῶν ποταμὸς ἐστιν. Ὅτι τὸ Μυρτώων πέλαγος περιέχεται ἀπὸ Σουνίου ἕως Κορίνθου καὶ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου· εἶτα² τῇ ἀνατολικῇ τῆς Πελοποννήσου πλευρᾷ ἕως Μαλείας καὶ Κυθήρων καὶ Κρήτης τῶν βορείων μερῶν· ἐν ᾧ πελάγει καὶ αἱ Κυκλάδες³ εἰσίν. Ὅτι ἡ Δωδώνη ἐν τῇ τῶν Μολοττῶν χώρᾳ ἐστὶ τῶν ἐν Ἠπειρῳ. Ὅτι ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρέων καὶ Χαόνων ὁ ἐπὶ τὴν ἕω παράπλους σταδίων ἐστὶ α'τ', ἕως τοῦ στόματος τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου, ἔνθα καὶ ἡ Ἠπειρος περατοῦται. Ὅτι ἀπὸ Κασσιόπης λιμένος, τῆς ἐν Κερκύρα, ἕως Βρεντεσιῶν στάδια α'ψ'. Ὅτι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου τὸ μὲν στόμα σταδίων ἐστὶ δ', ὁ δὲ περίπλους τ' σταδίων ἐστίν. περιοικοῦσι δ' αὐτὸν Ἀμφίλοχοι μὲν πρὸς βορρᾶν, Ἀκαρῶνες δὲ πρὸς ἀνατολὰς, Κασσωπαῖοι δὲ καὶ Νικόπολις, Ἀγούστου κτίσμα, πρὸς δυσμᾶς· ἐν δὲ τῷ μυχῷ τοῦ κόλπου Ἀμπρακία ἐστὶ πόλις, ἐξ ἧς ὁ κόλπος ὠνόμασται, ὀλίγον ἀπὸ θαλάσσης· ἦν Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης ἐπίσημον ἐποίησε, βασιλεῖα ταύτη χρυσάμενος· κτίσμα δ' ἐστὶ Γόργου τοῦ Κυψέλου παιδὸς ἡ Ἀμπρακία πόλις. Ὅτι τὰ Ἄκτια πενταετηρικὸς ἀγών ἐστὶν ἐν Νικοπόλει· ἔνθα ὁ Ἀγούστος Ἀντώνιον κατανανμαχήσας περὶ τὸ Ἄκτιον τὴν τε πόλιν ἐκάλεσε Νικόπολιν καὶ περὶ τὸ Ἄκτιον τὰ Ἄκτια ἀγῶνα ἔθηκεν. Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἐπι-

1. τῷ add. cod. Par. 2. καὶ cod. Par. 3. νῆσοι add. cod. Par.

γόνων εἰς Θήβας στρατείας Ἀλκμαίων, παρακληθεὶς ὑπὸ Διομήδους, συνήλθεν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῷ· καὶ συγκατεκτήσαντο ταύτην τε τὴν Ἀμφιλοχίαν καὶ τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν. καλοῦντος δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Τρωικὸν πόλεμον Ἀγαμέμνωνος, ὁ μὲν Διομήδης ἐπορεύθη, ὁ δὲ Ἀλκμαίων, μείνας ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ, τὸ Ἄργος ἔκτισε, καλέσας Ἀμφιλοχικόν, ἐπώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ· Ἰναχον δέ, τὸν διὰ τῆς χώρας ῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργίαν προσηγόρευσεν. Ὅτι πλησίον τῆς τε Μακεδονίας καὶ τῆς Θετταλίας περὶ τὸ Ποῖον ὄρος καὶ τὴν Πίνδον Αἰθικῆς τε καὶ αἱ τοῦ Πηνειοῦ πηγαί. τὸ δὲ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ ἐστὶ· καὶ οἱ ποιηταὶ Θεσπρωτίδα τὴν Δωδώνην ἔφασαν. κείται δὲ ὑπὸ τῷ Τομάρῳ ὄρει· καὶ ἀπὸ τοῦ Τομάρου ὄρους καὶ οἱ τοῦ Διὸς ὑποφῆται ἀνιπτόποδες Τόμουροι ἐκαλοῦντο, ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τοῦ Τομάρουροι¹, ὡς ἂν τοῦ Τομάρου φύλακες. καὶ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ ὑπὸ Ἀμφινόμου λεγόμενον,

εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θέμιστες,

[γράφουσιν·]

εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο Τόμουροι.

οὐδαμοῦ γὰρ τὰ μαντεῖα θέμιστας καλεῖ Ὅμηρος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ νομίμων ἔθῶν εἴωθε καλεῖν τὰ θέμιστας. πρότερον δὴ ὑπὸ ἀνδρῶν πραφητῶν ἐκρατεῖτο, ὕστερον δὲ ὑπὸ τριῶν γυναικῶν γραίων. ἦν δὲ πρότερον περὶ Σκότουςσαν, πόλιν τῆς Πελασγιάτιδος, τὸ χρηστήριον· ἐμπρησθέντος δ' ὑπὸ τινων τοῦ δένδρου, μετηνέχθη κατὰ χρῆσμον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δωδαίῃ. ἐχρησμάδει δ' οὐ διὰ λόγων, ἀλλὰ διὰ τινων συμβόλων, ὥσπερ τὸ ἐν Λιβύῃ Ἀμμωνιακόν· ἴσως δὲ τινα πτῆσιν αἱ τρεῖς περιστεραὶ ἐπέτοντο ἐξαιρέτων, ἐξ ὧν αἱ ἱέρειαι παρατηρούμεναι προεθέσπιζον. φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοτῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλωτταν τὰς γραίας πελίας καλεῖσθαι καὶ τοὺς γέροντας πελίους, καὶ ἴσως οὐκ ὄρνεα ἦσαν αἱ θρυνλούμεναι πελαιάδες, ἀλλὰ γυναῖκες γραῖαι τρεῖς περὶ τὸ ἱερὸν σχολάζουσαι. Ὅτι ἡ παροιμία, Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκείον, ἐντεῦθεν ὠνομάσθη· χαλκείον ἦν ἐν τῷ ἱερῷ, ἔχον ὑπερκείμενον

1. τομόραροι.

ἀνδριάντα, κρατοῦντα μάλιστα χαλκῆν, ἀνάθημα Κορκυραίων· ἡ δὲ μάλιστα ἦν τριπλῆ, ἀλυσιδωτῆ, ἀπηρητημένους ἔχουσα ἐξ αὐτῆς ἀστραγάλους, οἱ πλήττοντες τὸ χαλκεῖον συνεχῶς, ὅποτε αἰωροῦντο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, μακροὺς ἤχους ἀπειράζοντο, ἕως ὁ μετῶν τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἤχου μέχρι τέλους καὶ ἐπὶ ὕ' προέλθοι· ὄθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλήχθη, Ἡ Κορκυραίων μάλιστα. Ὅτι ἡ Κόρκυρα τὸ παλαιὸν εὐτυχῆς ἦν καὶ δύναμιν ναυτικὴν πλείστην εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ πολέμων τιῶν καὶ τυράντων ἐφθάρη· καὶ ὕστερον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖσα οὐκ ἐπηρεάθη, ἀλλ' ἐπὶ λοιδορίᾳ παροιμίαν ἔλαβεν·

ἐλευθέρα Κόρκυρα, χεῖ' ὅπου θέλεις.

Ὅτι ἡ Μακεδονία περιορίζεται ἐκ μὲν δυσμῶν τῇ παραλίᾳ τοῦ Ἄδριου, ἐξ ἀνατολῶν δὲ τῇ παραλλήλῳ ταύτης μεσημβρινῇ γραμμῇ τῇ διὰ τῶν ἐκβολῶν Ἑβρου ποταμοῦ καὶ Κνηφῶν πόλεως, ἐκ βορρᾶ δὲ τῇ νοτιομένη εὐθείᾳ γραμμῇ τῇ διὰ Βερτίσιου ὄρους καὶ Σκάρδου καὶ Ὀρβήλου καὶ Ῥοδόπης καὶ Αἴμου (τὰ γὰρ ὅρη ταῦτα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Ἄδριου, διήκει κατὰ εὐθείαν γραμμὴν ἕως τοῦ Εὐξείνου, ποιοῦντα χειρόνησον μεγάλην πρὸς νότον, τὴν τε Θράκην ὁμοῦ καὶ Μακεδονίαν καὶ Ἠπειρον καὶ Ἀχαιᾶν)· ἐκ νότου δὲ τῇ Ἑγκατία ὁδῷ, ἀπὸ Λυραχίου² πόλεως πρὸς ἀνατολὰς ἰούση ἕως Θεσσαλονικείας· καὶ ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Μακεδονίας παραλληλόγραμμον ἔγγιστα. Ὅτι ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, ῥέων διὰ τῶν Τεμπῶν, καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους, καὶ διὰ μέσης Θεσσαλίας καὶ τῶν Λαπιθῶν καὶ Περαιβῶν, δεχόμενός τε τὸν Εὐρώπῳ ποταμόν, ὃν Ὀμηρος Τιταρήσιον ὠνόμασε, διορίζει Μακεδονίαν μὲν πρὸς βορρᾶν, Θεσσαλίαν δὲ πρὸς νότον· αἱ δὲ τοῦ Εὐρώπου ποταμοῦ πηγαὶ ἐκ τοῦ Τιταρίου³ ὄρους ἀρχονται, ὃ ἔστι συνεχὲς τῷ Ὀλύμπῳ· καὶ ἔστιν ὁ μὲν Ὀλυμπος τῆς Μακεδονίας, ἡ δὲ Ὀσσα τῆς Θεσσαλίας καὶ τὸ Πήλιον. Ὅτι ὑπὸ ταῖς ὑπερρείαις τοῦ Ὀλύμπου, παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμόν, Γυρτωνῶν ἔστι, πόλις Περαιβικὴ καὶ Μαγνήτις, ἐν ἣ Παιρίθους τε καὶ Ἰξίων ἤρξαν. ἀπέχει †δ' ἡ Γυρτωνῶν τῆς Τύρρηος πόλεως⁴

1. προσελθεῖν, sed punctum supra σ positum.

2. δυραχίου

3. κιαρῶν 4. vid. lgd. ἀπέχει δὲ σταδίους 6 τῆς Γυρτωνῶν πόλις

Ἄξειοῦ, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Ἀΐης.

οὐ γὰρ τοῦ Ἄξειοῦ ὕδωρ κάλλιστον † τῆς γῆς τῇ ὄψει κίδναται, ἀλλὰ τῆς γῆς τῷ Ἄξιῳ¹. Ὅτι μετὰ τὸν Ἄξιον ποταμὸν ἢ Θεσσαλονικὴ ἐστὶ πόλις, ἢ πρότερον Θέρμη ἐκαλεῖτο· κτίσμα δ' ἐστὶ Κασσάνδρου, ὃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, παιδὸς δὲ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ὠνόμασε· μετόπισθε δὲ τὰ περίεξ πολίχνια εἰς αὐτήν, οἷον Χαλάστραν, Αἰνείαν, Κισσὸν καὶ τινα καὶ ἄλλα. ἐκ δὲ τοῦ Κισσοῦ τούτου ὑποροήσειεν ἄν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' Ὀμήρῳ Ἰφιδάμαντα², οὗ ὁ πάππος Κισσεὺς ἐθρεψεν αὐτόν, φησὶν, ἐν Θρηκῆ, ἢ νῦν Μακεδονία καλεῖται. Ὅτι ἡ Βέροια πόλις ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους. Ὅτι ἡ Παλλήγη χερρόνησος, ἣς ἐν τῷ ἰσθμῷ κεῖται ἢ πρὶν μὲν Ποτίδαια, νῦν δὲ Κασσάνδρεια, Φλέγρα τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. ἄκρον δ' αὐτὴν οἱ μυθονόμοι Γίγαντες, ἔθνος ἄσεβες καὶ ἄνομον, οὓς Ἡρακλῆς διέφθειρεν. ἔχει δὲ πόλεις δ', Ἄφυτιν, Μένδην, Σκιώνην, Σάνην. Ὅτι τῆς Ὀλύμπου ἐπινηϊὸν ἐστὶ Μηκώπερρα ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ. Ὅτι πλησίον Ὀλύμπου χωρίον ἐστὶ κοῖλον, καλούμενον Κανθαρωῖαλεθρον ἐκ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ ζῶον ὁ κύνθαρος περίεξ τῆς χώρας γινόμενος, ἠνίκα ψάσῃ τοῦ χωρίου ἐκείνου, διαφθείρεται. Ὅτι ἀντικρὺ Κανάστρου, ἄκρου τῆς Παλλήνης, ἡ Δέρρις ἐστὶν ἄκρα, πλησίον Κωφοῦ λιμένος· καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς κεῖται τὸ ἄκρον τοῦ Ἄθωνος, ὃ ἀφορίζει τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον· ὡς εἶναι ἐφεξῆς κόλπους τοῦ Αἰγαίου πελάγου πρὸς βορρᾶν ἀλλήλων ἀπέχοντας οὕτως· Μαλιακόν, Παγασιτικόν, Θερμαῖον, Τορωναῖον, Σιγγιτικόν, Στρυμονικόν. τὰ δὲ ἄκρα, Ποσειδῖον μὲν τὸ μεταξὺ Μαλιακοῦ καὶ Παγασιτικοῦ, τὸ δὲ ἐφεξῆς πρὸς βορρᾶν Σηπιάς, εἶτα τὸ ἐν Παλλήνῃ Κάναστρον, εἶτα Δέρρις, εἶτα Νυμφαῖον ἐν τῷ Ἄθωνι πρὸς τῷ Σιγγιτικῷ, τὸ δὲ πρὸς τῷ Στρυμονικῷ Ἀκράθως ἄκρον, ὧν μεταξὺ ὁ Ἄθων, οὗ πρὸς ἀνατολὰς ἡ Αἴημος· πρὸς δὲ βορρᾶν ἀφορίζει τὸν Στρυμονικὸν κόλπον ἢ Νεάπολις. Ὅτι Ἄκανθος πόλις ἐν τῷ Σιγ-

1. vid. lgd. ὕδωρ κάλλιστον τῇ πηγῇ ἐπικίδναται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἄξιῳ. 2. ἀμφιδάμαντα

Κραννῶν· καί φασιν, ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής, τὸ μὲν ἄρ' ἐκ
 Θρήκης, Ἐφύρους μὲν λέγεσθαι τοὺς Κραννωσίους, Φλεγῶνας δὲ
 τοὺς Γυρτωνίους. Ὅτι τὸ Δίον ἢ πόλις οὐκ ἐν τῷ αἰγιαλῷ
 τοῦ Θερμαίου κόλπου ἐστίν ἐν ταῖς ὑπωρεΐαις τοῦ Ὀλύμπου,
 ἀλλ' ὅσον ζ' ἀπέχει σταδίου· ἔχει δ' ἡ πόλις τὸ Δίον κώμη
 πλησίον Πίμπλειαν, ἐνθα Ὀρφεὺς διέτριβεν. Ὅτι τὸ παλαιὸν
 οἱ μάντις καὶ μουσικὴν εἰργάζοντο. Ὅτι μετὰ τὸ Δίον πό-
 λις ὁ Ἀλιάκμων ποταμὸς ἐστίν, ἐκβάλλον εἰς τὸν Θερμαῖον
 κόλπον· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἢ πρὸς βορρᾶν τοῦ κόλπου παρα-
 λία, Πιερία καλεῖται ἕως τοῦ Ἄξιου ποταμοῦ, ἐν ἧ καὶ πόλις
 Πύδνα, ἢ νῦν Κίτρον καλεῖται· εἶτα Μεθῶνη καὶ Ἄλωρος πό-
 λεις¹· εἶτα Ἐρίγων καὶ Λουδίας ποταμοί. ἀπὸ δὲ Λουδίου
 εἰς Πέλλαν πόλιν ἀνάπλους στάδια ρκ'. ἀπέχει δ' ἡ Μεθῶνη
 τῆς μὲν Πύδνης στάδια μ', τῆς Ἀλώρου δὲ ο' στάδια. ἡ μὲν
 οὖν Πύδνα Πιερικὴ ἐστὶ πόλις, ἡ δὲ Ἄλωρος Βοτταϊκὴ. ἐν
 μὲν οὖν τῷ πρὸ τῆς Πύδνης πεδίῳ Ῥωμαῖοι Περσέα καταπο-
 λεμήσαντες καθείλον τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν. ἐν δὲ τῷ
 πρὸ τῆς Μεθῶνης πεδίῳ γενέσθαι συνέβη Φίλιππῳ τῷ Ἀμύ-
 ντου τὴν ἑκκοπὴν τοῦ δεξιῦ ὀφθαλμοῦ καταπελτικῶ βέλει κατὰ
 τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως. Ὅτι τὴν Πέλλαν, οὖσαν μικρὰν
 πρότερον, Φίλιππος εἰς μῆκος ἠΰξησε, τραφεὶς ἐν αὐτῇ. ἔχει
 δὲ λίμνην πρὸ αὐτῆς, ἐξ ἧς ὁ Λουδίας ποταμὸς ῥεῖ· τὴν δὲ
 λίμνην πληροῖ τοῦ Ἄξιου τι ποταμοῦ ἀπόσπασμα. εἶτα ὁ
 Ἄξιός, διαίρων τὴν τε Βοτταϊκὴν καὶ τὴν Ἀμφαξίτιν γῆν καὶ
 παραλαβὼν τὸν Ἐρίωνα ποταμόν, ἐξίησι μετὰ Χαλάστρας
 καὶ Θέριμης. ἐπίκειται δὲ τῷ Ἄξιῳ ποταμῷ χωρίον, ὅπερ
 Ὅμηρος Ἀμυδῶνα καλεῖ, καὶ φησι τοὺς Παιόνας ἐντεῦθεν εἰς
 Τροίαν ἐπικούρους ἔλθεῖν·

τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἄξιου εὐρυνόοντος.

ἀλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν Ἄξιός θολερός ἐστὶ, κρήνη δὲ τις ἐξ Ἀμυδῶ-
 νος ἀνίσχουσα καὶ ἐπιμιγνυμένη αὐτῷ καλλίστου ὕδατος, διὰ
 τοῦτο τὸν ἐξῆς στίχον,

Ἄξιόν, ὃ καλλίστου ὕδαρ ἐπικίδναται αἶαν,
 μεταγράφουσι οὕτως·

1. πόλις

Ἄξιον, ᾧ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται Αἴης.

οὐ γὰρ τὸ τοῦ Ἄξιον ὕδωρ κάλλιστον † τῆς γῆς τῇ ὄψει κίδνεται, ἀλλὰ τῆς γῆς τῷ Ἄξιῳ¹. Ὅτι μετὰ τὸν Ἄξιον ποταμὸν ἡ Θεσσαλονίκη ἐστὶ πόλις, ἣ πρότερον Θέρεμν ἐκαλεῖτο· κτίσμα δ' ἐστὶ Κασσάνδρου, ὃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ἐαυτοῦ γυναικός, παιδὸς δὲ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ὠνόμασε· μετῴκησε δὲ τὰ περίξ πολίχνη εἰς αὐτήν, οἷον Χαλάστραν, Αἰνέαν, Κισσὸν καὶ τινα καὶ ἄλλα. ἐκ δὲ τοῦ Κισσοῦ τούτου ὑπονοήσεται ἄν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' Ὀμήρῳ Ἰφιδάμαντα², οὗ ὁ πάππος Κισσεὺς ἔθρεψεν αὐτόν, φησί, ἐν Θρήκῃ, ἣ νῦν Μακεδονία καλεῖται. Ὅτι ἡ Βέροια πόλις ἐν ταῖς ὑπωρείαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους. Ὅτι ἡ Παλλήνη χερρόνησος, ἣς ἐν τῷ ἰσθμῷ κεῖται ἢ πρὶν μὲν Ποτίδαια, νῦν δὲ Κασσάνδρεια, Φλέγρα τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. ὄκον δ' αὐτήν οἱ μυθολόγοι Γίγαντας, ἔθνος ἀσεβὲς καὶ ἄνομον, οὗς Ἡρακλῆς διέφθειρεν. ἔχει δὲ πόλεις δ', Ἄφοντιν, Μένδην, Σκιωίην, Σάνην. Ὅτι τῆς Ὀλύμπου ἐπιπέδιον ἐστὶ Μηκύνπερα ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ. Ὅτι πλησίον Ὀλύμπου χωρίον ἐστὶ κοῖλον, καλούμενον Κανθαρώλεθρον ἐκ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ ζῶον ὁ κύνθαρος περίξ τῆς χώρας γινόμενος, ἠνίκα ψάσῃ τοῦ χωρίου ἐκείνου, διαφθείρεται. Ὅτι ἀντικρὺ Κανάστρον, ἄκρον τῆς Παλλήνης, ἣ Δέρρις ἐστὶν ἄκρα, πλησίον Κωφοῦ λιμένος· καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς κεῖται τὸ ἄκρον τοῦ Ἄθωνος, ὃ ἀφορίζει τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον· ὡς εἶναι ἐφεξῆς κόλπους τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς βορρᾶν ἀλλήλων ἀπέχοντας οὕτως· Μαλιακόν, Παγασιτικόν, Θερμαῖον, Τορωναῖον, Σιγγιτικόν, Στρυμονικόν. τὰ δὲ ἄκρα, Ποσειδῖον μὲν τὸ μεταξὺ Μαλιακοῦ καὶ Παγασιτικοῦ, τὸ δὲ ἐφεξῆς πρὸς βορρᾶν Σηπιάς, εἶτα τὸ ἐν Παλλήνῃ Κανάστρον, εἶτα Δέρρις, εἶτα Νυμφαῖον ἐν τῷ Ἄθωνι πρὸς τῷ Σιγγιτικῷ, τὸ δὲ πρὸς τῷ Στρυμονικῷ Ἀκράθως ἄκρον, ὃν μεταξὺ ὁ Ἄθων, οὗ πρὸς ἀνατολὰς ἡ Αἴημος· πρὸς δὲ βορρᾶν ἀφορίζει τὸν Στρυμονικὸν κόλπον ἢ Νεάπολις. Ὅτι Ἄκαρθος πόλις ἐν τῷ Σιγ-

1. vid. lgd. ὕδωρ κάλλιστον τῇ πηγῇ ἐπικίδνεται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἄξιῳ. 2. ἀμφιδάμαντα

γικῶν¹ κόλπον ἔστι παράλιος πλησίον τῆς τοῦ Ξέρξου διώρυγος· ἔχει δ' ὁ Ἄθων ε' πόλεις, Λιον, Κλεωνάς, Θύσσον², Ὀλόφυνξιν, Ἀκροθώους³· αὕτη δὲ πρὸς τῇ κορυφῇ τοῦ Ἄθωνος κείται. ἔστι δ' ὁ Ἄθων ὄρος μαστοειδές, δξύτατον, ὑψηλότατον, οὐ οἱ τὴν κορυφὴν οἰκοῦντες ὀρώσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πρὸ ὠρώων γ' τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ ἀνατολῆς. καὶ ἔστιν ἀπὸ πόλεως τῆς Ἀκάνθου ὁ περίπλους τῆς χειρορήσου ἕως Σταγείρου, πόλεως τοῦ Ἀριστοτέλους, στάδια ν', ἐν ἣ ἡ λιμὴν ὄνομα Κάπρος καὶ νησίον ὁμώνυμον τῷ λιμένι· εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαί· εἶτα Φάργης, Γαληφός, Ἀπόλλωνία, πᾶσαι πόλεις· εἶτα τὸ Νέστον⁴ στόμα τοῦ διορίζοντος Μακεδονίαν καὶ Θράκην, ὡς Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος, ὁ τούτου παῖς, διώριζον ἐν τοῖς κατ' αὐτοὺς χρόνοις. εἰσὶ δὲ περὶ τὸν Στρυμονικὸν κόλπον πόλεις καὶ ἕτεραι, οἷον Μύρκινος⁵, Ἀργίλος, Δραβῆσκος⁶, Δάτον, ὅπερ καὶ ἀρίστην ἔχει χώραν καὶ εὐκαρπον καὶ ναυπήγια καὶ χρυσοῦ μέταλλα· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία, Δάτον ἀγαθῶν⁷, ὡς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθίδες⁸. Ὅτι πλεῖστα μέταλλά ἔστι χρυσοῦ ἐν ταῖς Κρηναῖσι, ὅπου νῦν οἱ Φίλιπποι πόλεις ἴδρυνται, πλησίον τοῦ Παγγαίου ὄρους· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Παγγαῖον ὄρος χρύσεια καὶ ἀργύρεια ἔχει μέταλλα καὶ ἡ πέραν καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ μέχρι Παιονίας· φασὶ δὲ καὶ τοὺς τὴν Παιονίαν γῆν ἀροῦντας εὐρίσκειν χρυσοῦ τινα μόρια. Ὅτι ὁ Στρυμὼν ποταμὸς ἄρχεται ἐκ τῶν περὶ τὴν Ῥοδόπην⁹ Ἀγριαίων. Ὅτι ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἀστεροπαῖος, υἱὸς Πηλεγόνοιο, ἐκ Παιονίας ὢν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἱστορεῖται· διὸ καὶ Πηλεγόνοιο υἱός· οἱ γὰρ Παιόνιοι Πελαγονέοι ἐκαλοῦντο. Ὅτι ἡ νῦν Φίλιπποι πόλις Κρηναῖδες ἐκαλοῦντο τὸ παλαιόν. Ὅτι Σίντοι¹⁰, ἔθνος Θρακικόν, κατῴκει τὴν Ἀἴμνον νῆσον· ὅθεν Ὀμηρος Σίντιας αὐτοὺς καλεῖ, λέγων·

ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες.

Ὅτι μετὰ τὸν Νέστον ποταμὸν πρὸς ἀνατολὰς Ἀβδηρα πόλις, ἐπάνωμος Ἀβδήρων, ὃν οἱ τοῦ Διομήδους ἵπποι ἐφαγον· εἶτα

1. σιγγικῶν 2. θύσσον 3. ἀκροθώους 4. νέσσου 5. μυρκίνος 6. δραβήσκος 7. ἀγαθόν (sine acc.) 8. ἀγαθὰ ἀγαθῶν ἀγαθοειδῶν (sine acc.) 9. ροδόπιν 10. σίντοι

Δίκαια πόλις πλησίον, ἧς ἵπέρκειται λίμνη μεγάλη ἡ Βιστο-
νίς· εἶτα πόλις Μαρώνεια. Ὅτι ὁ νῦν ποταμὸς Ῥυγινία ἐν
Θράκη καλούμενος Ἐρίγων ἦν καλούμενος. Ὅτι τὴν Σαμο-
θράκην Ἰασίων καὶ Δάρδαρος ἀδελφοὶ ᾤκουν· κεραννωθέντος
δὲ Ἰασίωνος διὰ τὴν εἰς Λήμητρα ἀμαρτίαν, ὁ Δάρδαρος ἀπά-
ρας ἐκ Σαμοθράκης, ἐλθὼν ᾤκησεν ἐν τῇ ὑπαρξίᾳ τῆς Ἰδης,
τὴν πόλιν Δαρδανίαν καλέσας, καὶ ἐδίδαξε τοὺς Τρωᾶς τὰ ἐν
Σαμοθράκῃ μυστήρια· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σαμοθράκη Σάμος πρῶν.
Ὅτι ἡ ἐν Θράκῃ Χερρόνησος γ' ποιῆ θalάσσας, Προποντίδα
ἐκ βορρᾶ, Ἑλλήσποντον ἐξ ἀνατολῶν, καὶ τὸν Μέλανα κόλπον
ἐκ νότον· ὅπου καὶ ὁ Μέλας ποταμὸς βάλλει, ὁμοίονμος τῷ
κόλπῳ. Ὅτι ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Χερσονήσου γ' πόλεις κεῖνται·
πρὸς μὲν τῷ Μέλανι κόλπῳ Καρδία, πρὸς δὲ τῇ Προποντίδι
Πακτύη, πρὸς δὲ τῇ μεσογαίᾳ Ἄνσιμαχία· μῆκος τοῦ ἰσθμοῦ
στάδια μ'. Ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλεοῦς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα
δὲ καὶ ὁ Τραπεζοῦς.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ Η΄.

Ὅτι ἡ ἅπασα Ἑλλὰς χερρονήσοις ὀρίζεται· ὡν πρώτη ἡ Πε-
λοπόννησος, ἰσθμῷ κλειομένη μ' σταδίων· δευτέρα δὲ ἡ καὶ
ταύτην περιέχουσα, ἧς ἰσθμὸς ἐστὶν ὁ ἐκ Παγῶν τῶν Μεγα-
ρικῶν εἰς Νίσαιαν, τὸ Μεγαρέων ἐπίγειον, ὑπερβολῇ σταδίων ἑκ-
τὰ ἀπὸ θαλάττης τῆς Κορινθίας ἐπὶ θάλατταν τὴν Σαρωνικὴν·
τρίτη δ' ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἀπὸ⁴ τοῦ μυχοῦ τοῦ Κρισαίου
κόλπου μέχρι Θερμοπυλῶν· ἡ ἐπινοουμένη εὐθεία γραμμὴ ὅσον
φε' σταδίων, τὴν μὲν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐντὸς ἀπολαμβάνουσα,
τὴν δὲ Φωκίδα τέμνουσα λοξὴν καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους Λο-
κρούς· τετάρτη δ' ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου διὰ τῆς Οἰ-
της καὶ τῆς Τραχινίας εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον καθήμοντα.

1. ο (sic) 2. μεσογαία 3. Hic libri index deest in cod. 4. vid.
lgd. ἧς ἰσθμὸς ἀπὸ κτλ.: cf. Str. p. 334.

ἔχουσα τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰς Θερμοπύλας, ὅσον ὡ' ὄντα σταδίων. πλείονων δὲ ἢ ἄλλος ἐστίν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόλπου τοῦ Ἀμπρακικοῦ διὰ Θετταλῶν καὶ Μακεδόνων εἰς τὸν Θερμαῖον διήκων μυχόν. Ὅτι ὁ Πύλος ἐστὶ μὲν καὶ πόλις·

οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐνκτίμενον πτολίεθρον·

ἔστι δὲ καὶ ἡ χώρα·

ὅς τ' εὐρὺν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.

περὶ δὲ τὴν πόλιν τὴν Πύλον ῥεῖ ποταμὸς Ἀμαθος καλούμενος, ὅθεν τό·

Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος.

ἡ δὲ Ἥλις ἡ χώρα ἐστίν· οὐπω γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Ὀμήρου χρόνων ἡ πῦν Ἥλις πόλις κτισθεῖσα. Ὅτι Τριφυλία ἡ περὶ τὴν Ἥλιν χώρα ἐκλήθη διὰ τὰ τρία γένη, τό τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς Ἐπειῶν³ κατασχόντων τὴν χώραν καὶ τὸ τῶν ἐποικισάντων Μινυῶν καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἠλείων τῶν ὕστατα ἐπικρατησάντων. Ὅτι Κυλλήγη ἐπίγειόν ἐστιν Ἠλείων, ἀπέχουσα τῆς Ἠλιδος πόλεως στάδια ρκ'. μένηται δὲ τῆς Κυλλήνης ταύτης καὶ Ὀμηρος, λέγων·

Ἦτον Κυλλήμιον, ἀρχὸν Ἐπειῶν.

οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρκαδικοῦ ὄρους ὄντα ἡμελλεν ἡγεμόνα τῶν Ἐπειῶν ἀποφῆναι. Ὅτι μετὰ τὴν Κυλλήγην πρὸς νότον ὁ Σελλήεις ἐστὶ ποταμὸς, ῥέων ἐκ Φολόης διὰ πόλεως Ἐφύρας, ἑτέρας οὔσης τῆς Θετταλικῆς καὶ τῆς Θεσπρωτικῆς καὶ τῆς Κορίνθου· καὶ περὶ ταύτης λέγει Ὀμηρος·

τὴν ἄγχι' ἐξ Ἐφύρας, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.

ἐκεῖ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ᾤχετο·

φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος.

καὶ δὴ καὶ περὶ ταύτης λέγουσιν οἱ μνηστῆρες·

ἦε καὶ εἰς Ἐφύρην ἔλθοι πείειραν ἄρουραν,

ὄφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεῖκη.

ἐκεῖθεν ἦν καὶ ἡ τοῦ Ἀνγείου θυγάτηρ·

ἡ τόσα φάρμακα ἦδει, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.

πρὸ δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Μινύειος³ ποταμὸς ἐστίν· εἶτα ἡ Χελωνάτας⁴ ἄκρα πρὸς νότον, καὶ Πύλος ἕτερος τοῦ Μεσσηνιακοῦ

1. ὄστ'

2. ἄπειων

3. μνημὸς (sic)

4. χελωνήτις (sic)

τοῦ Νέστορα θρέψαντος. τρεῖς γάρ εἰσι Πύλοι, οἷς καὶ τὸ ἔπος δηλοῖ·

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μὲν ἔστι καὶ ἄλλος, ὃ τε Μεσσηνιακὸς καὶ ὁ τῆς Ἡλίδος καὶ ὁ Τριφυλιακός¹. Ὅτι εἶωθεν Ὅμηρος τὰ μέρη πολλάκις τοῖς ὅλοις συναριθμεῖν οἷον·

ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·

καὶ

ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.

καὶ

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἰεράων.

καὶ

Κουρήτις τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί.

τοιούτων ἔστι καὶ τὸ

οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἡλιδα διὰν ἔβαιον·

τὸ γὰρ Βουπράσιον μέρος ἔστι τῆς Ἡλίδος μοίρας. Ὅτι ἐστί τις ποταμὸς Ἀχελῷος περὶ Δύμην πόλιν τῆς Ἡλίδος, ὁμώνυμος τῷ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ποταμῷ Ἀχελῷῳ καλουμένῳ. Ὅτι ἀπὸ Φειᾶς πόλεως τῆς ἐν Ἡλίδι ἕως Ὀλυμπίας ἀπὸ θαλάσσης ἄνοδος στάδιοι ρκ' τὸ ἐγγυτάτω. Ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἄρχεται Εὐρώτας τε καὶ Ἀλφειὸς, ἐξ Ἀσίας κόμης τῆς Μεγαλοπολίτιδος, δύντες δὲ ἐπὶ σπηροὺς σταδίους ἀνατέλλουσι πάλιν, καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ δὲ εἰς τὴν Πισᾶτιν κατάρχεται. Ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς, παραλαβὼν τὸν τε Κελάδοντα καὶ Ἐρύμανθον καὶ ἄλλους ποταμοὺς καὶ διελθὼν παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ἐκβάλλει εἰς τὴν Σικελικὴν θάλασσαν. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πύλου ἡμαθόεντος ὄρος ἔστι καλούμενον Μίνθη. φασὶ δὲ τὴν Μίνθη, παλλακίδα οὔσαν τοῦ Αἴδου πρὶν, ἀπατηθῆναι μὲν ὑπὸ τῆς Κόρης, μεταμορφωθῆναι δὲ εἰς τὸ φυτόν τὴν μίνθη, ὅπερ ἔστι τὸ ἡδύοσμον. Ὅτι ὁ πρὸ τοῦ Πύλου αἰγιαλὸς θινώδης ἔστι καὶ στενός, ὅθεν ἡμαθόεις ὁ Πύλος. Ὅτι Λέπρεον πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἀφ' οὗ ὁ ἡμαθόεις Πύλος Λεπρεάτης. Ὅτι, ἐνθα ὁ Τηλέμαχος κατέλαβε τὸν Νέστορα θύοντα, τὸ ἱερόν ἔστι τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνος·

1. τριφυλλιακός.

ἡ δὲ Σάμος κώμη ἐστὶ τῆς Μεσοσητίας. Ὅτι τὴν Θρῆόεσσαν πόλιν, αἰπειᾶν κολώνην, καὶ Θρόνον, Ἀλφειοῖο πόρον, τὴν αὐτὴν λέγει εἶναι Ὅμηρος· καὶ γὰρ ἐκεῖ περάσιμος γίνεται ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς. Ἀλφειὸς δὲ ὠνόμασται διὰ τὸ δύναμιν ἔχειν τοὺς ἀλφουὺς ἰᾶσθαι. Ὅτι ἡ Οἰχαλία πόλις, ἡ τοῦ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, ἡ νῦν καλουμένη Ἀνδανία, πολίχμιον Ἀρκαδικόν, ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοϊκῷ. Ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι Πύλοι παραθαλάσσιοι εἰσιν, ὁ δὲ τοῦ Νέστορος, ὁ Τριφυλλιακὸς¹ καὶ Ἀρκαδικὸς καὶ Λεπρεατικὸς, ὑπὲρ τοὺς λ' σταδίους τῆς θαλάσσης ἀπέχει, ὡς δηλοῖ ὁ Πεισίστρατος καὶ ὁ Τηλέμαχος, μὴ εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ ἄρματος, ἀλλὰ παραλλάξαντες. Ὅτι ὁ Τηλέμαχος, ὑφορώμενος τὴν τῶν μνηστήρων ἐνέδραν, ἔπλεε πρῶτον μὲν πρὸς βορρᾶν ἕως Ἡλιδος, εἶτα ἐκεῖθεν διὰ τῶν Ἐχινάδων νήσων ἕως τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου, πορευθεὶς πρὸς ἀνατολάς, ἐκεῖθεν αὐθις ἔκαμψε πρὸς νότον καὶ παρήλλαξε τὴν ἐνέδραν. Ὅτι ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεὺς μέγιστος ἐλεφάντινος, ἔργον Φειδίου τοῦ Χαρμίδου Ἀθηναίου θαυμασιώτατον· ἐποίησε δ' αὐτὸν ὁ Φειδίας, ὡς ἔλεγε, πρὸς τὸ παρ' Ὀμήρῳ παράδειγμα, τὸ

ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρυσί νεῦσε Κρονίων,
 ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερωώσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.

ἐνδείκνυται γὰρ διὰ τούτων τὴν τῆς δυνάμεως ὑπερβολὴν, συμπαθουσῶν καὶ τῶν τριγῶν. ἐπὶ δὲ τῆς Ἡρας διὰ τὴν ὑφῆσιν, φησί, τῆς δυνάμεως λέγει Ὅμηρος·

σεῖσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·

πολὴν γὰρ ὑπερβάλλει τὸ² νεύματι μόνῳ σεῖσιν καὶ τὸ ὅλην αὐτὴν σεῖσθαι ἐν τῷ θρόνῳ καὶ ποιεῖν τὸ αὐτό. Ὅτι οἱ μετὰ Ὀξύλον καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν κατελθόντες Αἰτωλοὶ εἰς Πελοπόννησον συνήκυσαν Ἠλείους· καὶ αὐτοὶ εἰσιν οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα πρῶτοι διαθέντες καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας διὰ τετραετηρίδος ὀρίσαντες μετὰ Ἠλείων. καὶ ἕως μὲν τῆς κς' Ὀλυμπιάδος ἦρχον οἱ Ἠλείοι τοῦ ἀγῶνος· εἶτα οἱ Πισάται καθυπερετήσαντες παρέλαβον τὸν ἀγῶνα, ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀγωνοθετοῦντες·

1. τριφυλλιακὸς 2. τῷ

εἶτα πάλιν Λακεδαιμόνιοι ἀφελόμενοι τοὺς Πισάτας παρέδωσαν τοῖς Ἐπειοῖς, καὶ τὸν Πύλον τὸν τοῦ Νέστορος καθελόντες εἰς Λέπρεον συνήκισαν· τούτου δ' ἐποίησαν, διότι τοῖς Μεσσηνίοις ἔναντι Λακεδαιμονίων συνεμάχον Πισάται καὶ Πύλιοι. Ὅτι Σαλμωνεύς, Οἰνόμας, Πέλοψ καὶ οἱ Πελοπίδαι ἐν Πίσῃ κατοικοῦν, ἣ νῦν Βίσα καλεῖται. νῦν δὲ οὐδὲ ὄνομά ἐστι Πισατῶν καὶ Κωνοίων καὶ Πυλίων· ἅπαντα γὰρ ταῦτα Σκύθαι νέμονται. Ὅτι ὁ ἐν Πελοποννήσῳ Ἐνipeύς ποταμὸς, ῥέων ἐκ Σαλμώνης κρήνης, ἐμβαλλεῖ εἰς τὸν Ἀλφειὸν· ἄλλος δ' ἐστὶν Ἐνipeύς, ποταμὸς Θετταλίας, ὃς ῥέων ἀπὸ τῆς Ὀθρουσ δέχεται τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν, ῥέοντα ἀπὸ πόλεως Φαρσάλου. Ὅτι ὑπὸ Σαλμωνέως ἐκπεσῶν ἐκ Πελοποννήσου Αἰτωλὸς ᾤκησε τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰτωλίαν. τούτου δ' ἀπὸγονος, [Ὄξυλος], φίλος ὢν τοῖς περὶ Τήμερον Ἡρακλείδαις, ἠγήσατο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς, κατιούσιν εἰς Πελοπόννησον, καὶ διένειμεν αὐτοῖς τὴν δορικτητὸν χώραν· ἀντίλαβε δὲ χάριν τὴν εἰς τὴν Ἡλείαν ἀπόδοτον, προγονικὴν οὔσαν. ἀπαντησάντων δὲ τῶν Ἐπειῶν μεθ' ὅπλων τοῖς ἀμφὶ Ὄξυλον Αἰτωλοῖς, προεβλήθησαν ἐξ Αἰτωλῶν μὲν Πυρραΐχμης, ἐξ Ἐπειῶν δὲ Δέγμενος ἐπὶ διαλύσει τῶν ὄλων· τοῦ δὲ Πυρραΐχμου σφενδόνη τὸν Δέγμενον ἀνελόντος, παρέδωσαν τοῖς Αἰτωλοῖς οἱ Ἐπειοὶ τὴν πατρῴαν χώραν καὶ τὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπιμέλειαν [καὶ] τοῦ ἀγῶνος, ὃν Ἴφίτος διέθηκεν. Ὅτι τῇ Μοθῶνῃ συνεχῆς ἐστὶν ὁ Ἀκρίτας ἄκρα, οὔσα ἀρχὴ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου. καλεῖται δ' Ἀσιναιῖος ἀπὸ Ἀσίνης πόλεως τῆς ἐν τῷ κόλπῳ, ὁμωνύμου τῇ Ἐρμιονικῇ². πρὸς ἑὸν δὲ ἑτέρα ἄκρα τοῦ αὐτοῦ κόλπου, καλουμένη Θυρίδες, ὁμοροὶ τῇ κατὰ Ταίναρον Λακωνικῇ· εἶτα Καρδαμύλη, εἶτα Φηραί, εἶτα Θουρία³, ἣ παρ' Ὀμήρῳ Αἴπεια, εἶτα Γερήνιον, ἀφ' οὗ Γερήνιος ὁ Νέστωρ, διὰ τὸ ἐνταῦθα σωθέντα ἀπὸ τοῦ καθ' Ἡρακλέα πολέμου τραφεῖναι. Ὅτι ἡ Ἰθάκη πόλις ἐμφερῆς ἐστὶ τῇ Κορίνθῳ· περὶ ἧς Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς πρὸς Φίλιππον τὸν Δημητρίον⁴ εἶπεν, ὅτι δεῖ σε τούτων τῶν δύο ἔχσθαι πόλεων, εἴπερ ἐπιθυμῆς τῆς Πελοποννήσου ἄρξαι· κρατήσας γὰρ, φησί, τῶν κεράτων ἀμφοῖν,

1. ᾤκησεν 2. ἑρμητικῇ 3. θουρέα 4. δημητριον (sine acc.)

καθέξεις τὸν βοῦν. Ὅτι αἱ Θυρίδες ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ εἰσι κόλπῳ ἐντὸς τοῦ Ταινάρου· μεταξὺ δὲ τοῦ Ταινάρου καὶ τῆς Μαλείας ὁ Λακωνικός ἐστι κόλπος. Ὅτι ἀπὸ Ταινάρου εἰς Φυκοῦντα, ἄκραν τῆς Κυρηναίας, πρὸς νότον διάρμά ἐστι σταδίων γ'· εἰς δὲ Πάχυνον τῆς Σικελίας δχ'· εἰς δὲ Μαλείαν πρὸς ἀνατολὰς χο' κατακολπίζονται· εἰς δὲ Ὄνου γνάθον, ταπεινὴν χειρρόνησον ἐνδοτέρω τῶν Μαλεῶν, φκ'. Ὅτι Ὀμηρος, ὡσπερ λέγει κριὸν τὸ κριθὸν¹ καὶ τὸ δῶμα δῶ κατὰ ἀποκοπήν, οὕτω λέγει καὶ Ἄλκιμον τὸν Ἀλκιμέδοντα καὶ Μέσσην τὴν Μεσσήνην· τὸ δὲ βριαρὸν Ἡσίοδος βριὸν καὶ τὸ βριθὸν ὠσαύτως· Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων τὸ ῥάδιον ῥᾶ· Ἐπίγαρμος δὲ τὸ λίαν λι, Συρακῶ δὲ τὰς Συρακούσας. Ἐμπεδοκλῆς δὲ μίαν λέγει συλλαβὴν ὄψ, τοῦτ' ἐστὶν ὄψις· καὶ παρ' Ἀντιμάχῳ·

Δήμητρος τοι Ἐλευσινίης ἰερῆ ὄψ,
καὶ ἄλφιτον ἄλφι· Εὐφορίων δὲ καὶ τὸν ἥλιον λέγει ἥλι²·
Δωδῶ δὲ τὴν Δωδώνην ἄλλος ποιητής. Ὅτι ἡ Μαλέα ἄκρα
μεταξὺ κεῖται τῶν δύο κόλπων, Λακωνικοῦ τε καὶ Ἀργολικοῦ.
Ὅτι τὸ Ἄργος παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημαίνει, οἷον ἡ πόλις
αὐτή·

Ἄργος τε Σπάρτη τε·
καὶ Ἄργος ἡ Πελοπόννησος, οἷον·
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ·
καὶ Ἄργος ἡ Θετταλία, οἷον·

τῶν δ' αὖ τούς³, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔβαιον·
καὶ ὅλη δὲ ἡ Ἑλλὰς οὕτως καλεῖται παρ' αὐτῷ Ἄργος· Ἀρ-
γείους γὰρ καλεῖ τοὺς Ἕλληνας πάντας, ὡς καὶ Δαναοὺς καὶ
Ἀχαιοὺς. Ὅτι ὡσπερ τὰ Κροκύλεια, ὄντα τῆς Ἀκαρναντίας,
συναριθμεῖ Ὀμηρος ταῖς νήσοις, οὕτω καὶ τὴν Μάσητα τῆ Αἰγίνη,
τῆς Ἀργολικῆς οὖσαν. Ὅτι ὁ Κρισαιὸς κόλπος τῆς θαλάσσης
ὁ Κορινθιακός ἐστι, περιοριζόμενος ὑπὸ τε Φωκίδος καὶ Βοιω-
τίας καὶ Μεγαρίδος καὶ ἰσθμοῦ καὶ τοῖς βορειοτέροις τε καὶ δυ-
σμικωτέροις τῆς Πελοποννήσου· ὁ δὲ Κιθαιρῶν καὶ Ἐλικῶν τὰ
ὄρη ἐκ βορρᾶ εἰς αὐτὸν καθήκουσι καὶ ὁ μὲν Κιθαιρῶν ἐν τῇ
Μεγαρίδι πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ὁ δὲ Ἐλικῶν πρὸς δυσμᾶς.

1. κριμνον Cor. 2. ἥλι: cf. Str. p. 364. 3. αὐτούς

Ἵτι τινὸς Τεγεάτου χρωμένον ἐν Δελφοῖς, εἰ ἄμεινον αὐτῷ μετοικίσειν εἰς τὸν Κόρινθον, ἀνεῖλεν ὁ θεός·

εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τεγεάτης.

Ἵτι ἡ Κορινθία χώρα οὐκ εὐγεῶς ἐστίν, ἀλλὰ σχολιά τε καὶ τραχεία· ἀφ' οὗ πάντες ὄφρυνόντα Κόρινθον καλοῦσι καὶ παροιμιάζονται·

Κόρινθος ὄφρυνᾶ τε καὶ κοιλαίνεται.

Ἵτι ἡ Κρομμυωνία ὅς μήτηρ ἦν τοῦ Ἐρμμανθίου κάπρον. Ἵτι ἐν Αἰγαῖς τῆς Πελοποννήσου γέγονεν ἡ τὸν Δία θηλάσασα αἰξ, ἦν καὶ Ἄρατος λέγει Ὠλενίαν καλεῖσθαι· πλησίον γὰρ ἡ Ὠλενος τῶν Αἰγῶν. Ἵτι ἡ Κασταλία κρήνη ἐστίν ἐν Δελφοῖς μαντικὸν ἔχουσα ὕδωρ. Ἵτι ἐπιφανῆ ὄρη Πελοποννήσου ταῦτα· Κυλλήνη, Φολόη, Λύκαιον, Μαίναλος¹, Παρθένιον, καθήκον ἐπὶ τὴν Ἀργεῖαν ἀπὸ τῆς Τεγεάτιδος. Ἵτι ὁ Ἐρασῖνος ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης εἰς τὴν Ἀργεῖαν· πρότερον δ' οὐκ ἐφαίνετο διὰ τὸ τετυφλώσθαι τοὺς ἐκ τῆς λίμνης εἰς αὐτὸν πόρους, καὶ ἡ τῶν Στυμφαλίων πόλις ἐπὶ τῆς λίμνης ἦν· ἐπεὶ δὲ οἱ πόροι ὑπὸ σεισμῶν ἀνεστομώθησαν, ἀπέχει νῦν ἡ πόλις τῆς λίμνης στάδια ὑπὲρ τὰ ν'. Ἵτι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ οἰκίσεων οἰκιστὰι γέγονασι μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, Κορίνθου μὲν Ἀλήτης, Σικυῶνος² δὲ Φάλκης, Ἀχαιῖδος δὲ Τισαμετός, Ἥλιδος³ δὲ Ὄξυλος, Μεσσήνης δὲ Κρεσφόντης, Λακεδαιμόνος δὲ Εὐρυσθένης καὶ Προκλῆς, Ἀργούς δὲ Τήμενος καὶ Κισσός, τῶν δὲ περὶ τὴν ταῖγεον⁴ Διφόντης.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ Θ.

Ἵτι περὶ τὰς ἐν Μεγαρίδι Σκιρωνίδας πέτρας τὰ ἱστορούμενα γεγονέναι φασίν, οἷον τὰ περὶ Πιτυνοκάμπτην καὶ τὰ κατα

1. λύκειον (sic) μέγαλος 2. σικύων (sic) 3. ἡλιον (sine acc.)

4. lgd. περὶ τὴν Ἀκτὴν Ἀργαῖος καὶ κτλ.

Σκίρωνα τοὺς τωράνους, οὓς ἀνεῖλε Θησεύς. Ὅτι ἀπὸ Μεγαρίων ἢ σταδίου ἀπέχει ὁ κατὰ Νίσαιαν λιμὴν, τὸ ἐπίνειον. Ὅτι Ὅμηρος, ὅταν φῆ·

ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἔλκεχίτωνες,

τοὺς Ἀθηναίους λέγει Ἰάονας, ὧν μέρος ἐστὶ καὶ ἡ Μεγαρίς, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Θησεύος ἐν Κρομμυῶνι τοῦ ἰσθμοῦ μεθόριον δηλοῖ, τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχον ἐπὶ μὲν τὰ νότια·

τάδ' ἐστὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰωνία·

ἐπὶ δὲ τὰ βόρεια·

τάδ' οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία.

ἀλλὰ καὶ τῶν Πανδιονίδων δ' ὄντων, Αἰγέως, Πάλλαντος, Ἀνκου, Νίσου, καὶ διὰ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς εἰς δ' ἄλλα διαιρωθεῖσης, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα ἔλαχε καὶ τὴν Νίσαιαν ἔκτισεν. Ὅτι πρὸ τοῦ Σουνίου τῆς Ἀττικῆς νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ ἔρημος, Ἐλένη ὄνομα, καὶ φασὶ περὶ αὐτῆς λέγειν τὸν Ὅμηρον·

νήσφ δ' ἐν Κρανᾷ ἐμίγην φιλόττη καὶ εὐνή.

Ὅτι τῆς Ἀττικῆς ὄρη εἰσὶν ὀνομαστά ε', Ὑμηττός, Πάρησις, Κορυθαλλός, Βριλησσός, Ἀνκαβητός. Ὅτι ἡ Βοιωτία τριθάλασσός ἐστι· κλύεται γὰρ τῇ τε Κρισαίᾳ ἐκ νότου καὶ τῇ Μυρτώᾳ ἀπὸ Γεραιστοῦ μέχρι Εὐρύπου καὶ τῇ Μαλιακῇ ἀπὸ Εὐρύπου μέχρι ποταμοῦ Σπερχειοῦ. Ὅτι παροιμία ἐστὶ, Θρακία παρεύρεσις· οἱ γὰρ Θραῖκες, ἑσπονδοὶ Πελασγοῖς γεγονότες ἐπὶ ῥητάς τινας ἡμέρας, νύκτωρ ἐπέθεντο· ἀποκρουσθέντες δ' ὑπὸ Πελασγῶν καὶ τῇ ἐξῆς ἐγκαλούμενοι ἔφασαν· ἀλλ' οὐχὶ ταῖς νυξὶν ἄγειν εἰρήνην ὠμόσαμεν. Ὅτι, πολέμου ὄντος Βοιωτοῖς καὶ Πελασγοῖς, ἦλθον θεωροὶ ἐξ ἀμφοῖν εἰς Λαδώνην· ἀνελούσης δὲ τῆς προφητιδος, ὅτι τὸν μὲν τῶν Πελασγῶν οὐχ εὐρεῖν τὸν χρησμόν, τὸν δὲ Βοιωτῶν εἰπούσης, ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀσεβήσαντας πράξειν, ὑποτοπήσαντες οἱ Βοιωτοὶ κατὰ τὸ τῶν Πελασγῶν συγγενὲς κακουργῆσαι τὴν πρόμαντιν, ἀρπάσαντες διεχρήσαντο τὴν ἀνθρωπον καὶ εἰς πῦρ ἔβαλον· δικαιούντες, ὅτι, εἰ μὲν παρέχρησεν, ἔχει τὴν δίκην, εἰ δὲ ἀληθῶς ἔλεξεν, καὶ οὕτως ἀσεβῆσαι αὐτοὺς ἔδει. ἀνθ' ὧν ἐχρήσθη αὐτοῖς, κατ' ἐνιαυτὸν κλέπτορας ἕνα τῶν παρ' αὐτοῖς

τριπόδων ἀποκομίζειν εἰς Δωδώνην. Ὅτι Πενθίλος ἐκ Βοιωτίας τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν ἤγαγεν. Ὅτι μεθόριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας πρὸς τῇ Εὐβοικῇ θαλάττῃ ἐστὶν ὁ Ὠρωπὸς καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν, ὃν καλοῦσι Δελφίνιον, ἀντιπέραν Ἐρετρίας τῆς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀπὸ σταδίων τὸ διάστημα ξ'. εἶτα Δήλιον, Ταναγραίων πολίχριον, ἀπέχον σταδίους τῆς Αὐλίδος λ'. εἶτα λιμὴν βαθύς· εἶτα Αὐλὶς, πετρῶδες χωρίον· εἶτα Εὐριπος· εἶτα Σαλγανεύς, ἐπάνυμον χωρίον Σαλγανέως τινὸς Βοιωτοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖσε ταφέντος μετὰ τὸ ἀνααιρεθῆναι ὑπὸ τῶν περὶ Μεγαβάτην Περσῶν, ὡς δῆθεν κακῶς αὐτοῦ ὑφηγησαμένου τὴν ἀπὸ Μαλιακοῦ κόλπου θάλασσαν λαβρυρινθώδη καὶ ἄπορον· μεταγρόντες δ' οἱ Πέρσαι ὕστερον ὡς ἀδικηθέντα τὸν Σαλγανέα ἔθαψαν μεγαλοπρεπῶς. Ὅτι τὸ Ἀμφιαράου ἱερὸν ἐν Τανάγρα ἐστὶ τῆς Βοιωτίας· ἐκ Κνωπίας δὲ τῆς Θηβαϊκῆς μεθιδρύθη κατὰ χρησμὸν δεῦρο. Ὅτι Ἀθηδῶν πόλις μετὰ τὸν Σαλγανέα ἐσχάτῃ τῆς Βοιωτίας κεῖται, καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Αἰγὰς πόλιν τὸ διάστημα στάδιοι ρκ'. καὶ ἐγγὺς τῶν Αἰγῶν αἱ Ὀροβίαι. ἐκ δὲ Ἀθηδόνος ἦν Γλαῦκος, ὃν μεταβαλεῖν φασιν εἰς κῆτος θαλάσσιον. Ὅτι ἡ Βοιωτία, σηραγωγώδης οὔσα καὶ ὑπαττος, ποιεῖ σεισμούς ἐν αὐτῇ ἐξαισίους, ἢ πρὸς τινὰς τῶν πόρων ἀποτυφλοῦσθαι καὶ τινὰς διευρύνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο λίμναι τέ τινες ὑφίστανται καὶ αἶθις λήγουσι. διὸ καὶ Πλάταια μὲν καὶ Πλαταιεῖς παρὰ λίμνην ποτὲ ἦσαν, καὶ διὰ τὴν τῶν κωπῶν πλάτην οὕτως ὠνομάσθησαν· ἔτι δὲ Ἔλος τε καὶ Ἐλεῶν· νῦν δὲ ἠπεύρωται. Ὅτι ὁ Κηφισσοῦς ποταμὸς ἐκ τῶν Φωκικῶν ὀρέων ἄρχεται ἐκ Αἰλαίας πόλεως, καὶ εἰς τὴν Κωπαίδα λίμνην ἐκδίδωσιν· ἐνθα καὶ ὁ Περμησσοῦς καὶ Ὀλμειός, ἐκ τοῦ Ἐλικῶνος ῥέοντες, εἰς τὴν αὐτὴν ἐμβάλλουσι λίμνην περὶ πόλιν Ἀλίαρτον· ἡ δὲ τῆς λίμνης περίμετρος στάδιοι τπ'. Ὅτι ἡ Κωπαῖς λίμνη, πολλοὺς δεχομένη ποταμούς, ἔξοδον οὐκ ἔχει, πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Κηφισὸν δεχομένου αὐτὸν χάσματος. Ὅτι Σκῶλός ἐστι κώμη τῆς Παρασωπίας ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι, τόπος τραχύς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία λέλεκται·

εἰς Σκῶλον μῆτ' αὐτὸς ἵναι μῆτ' ἄλλω ἔπεσθαι.

καὶ τὸν Πενθία ἐνταῦθά φασι διασπασθῆναι. ἔστι δὲ καὶ

ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ κώμῃ Σκῶλος, παρ' ἣν ποταμὸς ῥεῖ Ἄσωπός· καὶ ἐν Σικυῶνι ἄλλος ἐστὶ ποταμὸς Ἄσωπός. Ὅτι Θέσπειαι πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ Ἐλικῶνι νοτιωτέρα, ἐπιχειμένη τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ καὶ αὐτῇ καὶ ὁ Ἐλικῶν. πλησίον δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρίς Ἄσκη. Ὅτι ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος σπήλαια ἔχει πολλὰ ἱερά, ὧν ἐστὶν ἐν καὶ τὸ Κωρύνιον, ἱερὸν νυμφῶν, ὁμώνυμον τῷ Κιλικίῳ. Ὅτι τὸ ἐσπέριον τοῦ Παρνασσοῦ πλευρὸν νέμονται Λοκροί¹ τε οἱ Ὀζόλαι² καὶ Δωριεῖς καὶ Αἰτωλοὶ κατὰ τὸν Κόρακα, Αἰτωλικὸν ὄρος· τὸ δὲ πρὸς ἕω Δωριεῖς καὶ Φωκεῖς. Ὅτι ὁ Κρισαῖος κόλπος ἕως τοῦ Ἀκτίου περαιοῦται. Ὅτι Φωκίων δύο εἰσὶ πόλεις ἐπίσημοι, Δελφοὶ τε καὶ Ἐλάτεια, ἡ μὲν διὰ τὸ ἀρχαιότατον μαρτεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ διὰ τὸ [ἐπικεῖσθαι τοῖς στενοῖς.]³ περὶ Κύφον, Περραιβικὸν ὄρος, καὶ πόλιν εἶναι.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε.

Ὅτι Περραιβοὶ τὰ δυτικὰ τοῦ Ὀλύμπου ἔχουσι, Μακεδόνων ἐγγύς. Ὅτι ἕτερος Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία, καὶ ἄλλος ὁ Μαρτοῦς, τῆς Τριρεσίου θυγατρὸς παῖς, ἀφ' οὗ Μοψουεστία πόλις Κιλικίας. Ὅτι μεταξὺ Σηπιάδος καὶ Κασθαναίας, τοῦ Πηλίου ἀκρωτηρίων, αἰγιαλός ἐστιν ἔρημος, ἔνθα ὁ Ξέρξου στρατὸς ὑπὸ ἀπηλιώτου συνετρίβη. Ὅτι τὸ περὶ Λάρισσαν πεδίον Πελασγικὸν ἰκαλεῖτο πρὶν, Πυρραία δὲ ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος γυναικός, Αἰμονία δὲ ἀπὸ Αἴμονος, Θετταλία δὲ ἀπὸ Θετταλοῦ τοῦ Αἴμονος.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ Ι.

Ὅτι ἡ Εὐβοία μῆκος ἔχει σταδίων ,α σ', ἀπὸ Κηναίου ἄκρου τοῦ κατὰ Θερμοπύλας ἕως Γεραιστοῦ³ κατὰ Σούριον· τὸ δὲ πλάτος τὸ μέγιστον ρη' σταδίων. καὶ ἐστὶν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ καὶ τῇ Βοιωτίᾳ καὶ τῇ Λοκρίδι καὶ

1. αἰτωλοὶ

2. λέγει δὲ Cor.: cf. Str. p. 442.

3. γεραιστοῦ

τοῖς Μαλιεῦσι. διὰ δὲ τὸ μῆκος Μάκρης ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ Ἀβαρτίς. τὰ δὲ μεταξὺ Καθηρέως καὶ Γεραιστοῦ τὰ Κοῦλα Εὐβοίας καλεῖται. Ὅτι ὁ Ὠρεὸς Ἰστιαία ἐκαλεῖτο καὶ οἱ Ὠρεῖται Ἰστιαεῖς. Ὅτι τὸ Διον καὶ ὁ Ὠρεὸς καὶ ἡ Κήρινθος καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον καὶ ὁ Βούδορος ποταμός, πάντα ταῦτα τῆς Εὐβοίας παραθαλάσσιά εἰσι, πρὸς τὸν βορρᾶν τετραμμένα καὶ τὴν Σκῦρον νῆσον καὶ Λήμνον. Ὅτι Κάρυστος καὶ Στύρα καὶ Ἐρέτρια πρὸς νότον εἰσὶν, ἀντιπέραν Ἀττικῆς. Ὅτι ἐν Καρύστῳ φέρεται λίθος ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕψη χειρόμακτρα γίνεσθαι· ῥηπιδέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι λέγουσι, παραπλησίως τῇ τῶν λίθων πλύσει. ὁ δὲ Γεραιστός ἄρσενικόν. Ὅτι περὶ τὸ Ἀήλαντον πεδίον τῆς Εὐβοίας μέταλλα ἦν χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἅπερ νῦν ἐκλείπειν, ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τὰργύρια. Ὅτι ἡ Ἐρέτρια πόλις δύναμιν εἶχε ποτε μεγάλην· ὥστε, ἡνίκα πομπὴν ἤγον, γ μὲν ὀπλιται ἦσαν, χ' δὲ ἵππεῖς, ξ' δὲ ἄρματα· ἐπήρχε δὲ Ἄνδρον καὶ Τήνον καὶ τινων νήσων ἄλλων. Ὅτι τῶν δοράτων τὰ μὲν συστάδην ἐστίν, ὡς τὰ ξίφη καὶ τὰ ὄρεκτὰ τῶν Ὀμηρικῶν Ἀβάντων, τὰ δὲ ἀκοντίζεταί δίκην οἰστοῦ καὶ παλτοῦ, ὅποια ἦν ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μελία, τὰ δ' ἐπαμφοτερίζει, οἶον ὁ κοτὸς καὶ ἡ σάρισσα² καὶ ὁ ὕσός. Ὅτι τῆς Εὐβοίας δύο τινές εἰσι ποταμοί, Κηρεὺς καὶ Νιλεύς³· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πίνοντα πρόβατα γίνονται ἐκ μὲν θατέρου λευκά, ἐκ δὲ θατέρου μελانا. Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου Ἀκαρνανεὺς οἰκοῦσι, καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἀχελῷός ἐστι ποταμός, εἴτα Αἰτωλοὶ ἀνατολικώτεροι, καὶ μετ' αὐτοὺς Ὀζόλαι Λοκροὶ καὶ ὁ Παρνασσός τὸ ὄρος, εἴτα Ἐλικῶν τὸ ὄρος, εἴτα Κιθαιρῶν κατὰ τὸν Κορινθιον ἰσθμόν, εἴτα Ὑμηττός, πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐφεξῆς κείμενα τὰ ὄρη. καὶ ὑπέρχνεται ἐν τῇ μεσογαίᾳ πρὸς βορρᾶν τῶν μὲν Ἀκαρνανῶν Ἀμφίλοχοι, εἴτα Δόλοπες καὶ ἡ Πίνδος τὸ ὄρος, ἀφ' οὗ ὁ Ἀχελῷος ῥεῖ πρὸς τὰς Ἐχινάδας· τῶν δ' Αἰτωλῶν Περραιβοὶ πρὸς βορρᾶν εἰσι καὶ Ἀθαμᾶνες καὶ Αἰνιάνων τι μέρος τῶν τὴν Οἶτην ἐχόντων. τὸ δὲ νότιον πλευρὸν Ἀκαρνανῶν τε καὶ Αἰτωλῶν ἡ

1. γέραστος

2. σάρισα

3. κηρεὺς καὶ νηλεύς

θάλασσά ἐστιν ἢ κατὰ τὸν Κρισαῖον κόλπον. ἄρχεται δ' ὁ κόλπος οὗτος ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀγελφῶν ποταμοῦ. Ὅτι Κόραξ ὄρος Αἰτωλικὸν συνάπτει τῇ Οἰτῇ ὄρει. Ὅτι τὸ Ἄκτιον δυσμικιώτατόν ἐστιν ἄκρον τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου. Ὅτι ἡ τῶν Λευκάς πόλις χειρρόνησος ἦν πρὶν, ὑπὸ δὲ Κορινθίων ἐτιμήθη· καλεῖ δ' αὐτὴν Ὅμηρος ἀκτὴν ἠπειροιο, τῆς Ἀκαρνανίας δηλονότι, ἧς μέρος τὸ Νήριτον, ὅπερ Λαέρτης ελεῖν λέγει. ἀλλὰ καὶ τὰ Κροκύλεια καὶ ἡ Αἰγίλιψ πόλις ἐν Καταλόφῳ, τῆς Λευκάδος εἰσὶ πλησίον· ὡς τὴν νῆσον ὅλην ἔχειν πόλεις τρεῖς, Λευκάδα μὲν ἐν τῷ χειροποιήτῳ πορθμῷ, τὴν πρὶν Νήριτον, καὶ Κροκύλεια καὶ Αἰγίλιπα. Ὅτι τὴν τῶν Κεφαλληνίαν Ὅμηρος καὶ Σάμον καλεῖ, οἶον·

οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο·
καὶ Σάμην, οἶον·

Δουλίχιόν τε Σάμη τε·

ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν μέρος λέγει τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς Ἠπείρου, οἶον·

οἱ τ' ἠπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέρα' ἐνέμοντο·
καὶ πάλιν·

δώδεκ' ἐν ἠπειρῷ ἀγέλαι.

ὁμωνύμως δὲ τῇ ὅλῃ νήσῳ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ πόλις Σάμος καὶ Σάμη καλεῖται. Ὅτι ἡ τοῦ Μέντου πόλις, Τάφος πρὶν καλουμένη, τῶν Ταφιοῦς² καλεῖται. Ὅτι Σαμαῖοι μὲν οἱ Κεφαλλῆνες ἀπὸ Σάμης ἢ Σάμου, οἱ δὲ Ἴωνες ἀπὸ Σάμου τῆς Ἰωνικῆς Σάμοι. Ὅτι Ἐπειοὶ κατώκουν τὰς ὑπὸ τῷ Μέγητι Ἐχινάδας, ἐξ Ἡλιδος ἐλθόντες μετὰ Φυλείως· διόπερ καὶ τὸν Κυλλήνιον Ὄρτον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν, Φυλείδω ἔταρον καλεῖ ὁ ποιητής. Ὅτι ἡ Ἰωνικὴ Σάμος πρὶν ἐκαλεῖτο Μελάμφυλος, εἶτα Ἀνθεμῖς, εἶτα Παρθενία ἀπὸ ποταμοῦ ἐν αὐτῇ Παρθενίου, ὃς Ἰμβρασος μετωνομάσθη, εἶτα Σάμος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὀρέων· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη σαμαίους³ ἐκάλλον. Ὅτι ἀπὸ Ζακύνθου νήσου εἰς Ἐσπερίδας τῆς Λιβύης στάδιοι γτ'. Ὅτι τὰς τῶν Ὀξείας νήσους τῶν Ἐχινάδων Ὅμηρος Θοὰς καλεῖ. ἡ μὲν οὖν Δουλιχία κεῖται κατὰ τὰς

1. ἠτ' (sic) 2. ταφιοῦς 3. lgd. σάμοις: v. Str. p. 457.

τοῦ Ἀλφειοῦ ἐκβολὰς καὶ Οἰνιάδας. Ὅτι οἱ Τάφιοι καὶ οἱ Τηλεβόαι νήσους κατῴκουν ὁμωνύμως αὐτοῖς καλουμένας, πλησίον τῶν Ἐχινάδων. Ὅτι ὁ κατὰ Νικομήδειαν τῆς Βιθυνίας κόλπος Ἀστακηνὸς καλεῖται ἀπὸ τινος πολυχρίου κειμένου ἐν τῷ μυθῷ, Ἀστακοῦ καλουμένου. Ὅτι Τυνδάρεως καὶ Ἰκάριος, ἐκπεσόντες Σπάρτης ὑπὸ Ἴπποκόωντος, ἦλθον εἰς Πλευρώνα παρὰ Θέστιον, καὶ μετ' αὐτοῦ συγκατεκτήσαντο πολλὴν χώραν καὶ τῶν Ταφίων καὶ Ἐχινάδων νήσων· ἀλλ' ὁ μὲν Τυνδάρεως, γήμας Ἀἴδαν τὴν Θεστιῶν παῖδα, μετώκησεν¹ εἰς τὴν οἰκίαν· ὁ δὲ Ἰκάριος ἔγημε Πολυκάστην τὴν Ἀνγαίου παῖδα καὶ τῆς Ἀκαρνανίας ἐκυρίευσεν· ἐξ ὧν Πηνελόπη καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆς. Ὅτι Ἀκαρνανες οὐ συνεστράτευσαν Αἰτωλοῖς κατὰ τῆς Τρωάδος· ὅθεν ὕστερον ἔτεσι πολλοῖς Ῥωμαίους ἔπεισαν τοῦτο καὶ τὴν αὐτονομίαν ἀπέλαβον διὰ τὸ μὴ συστρατεῦσαι Ἕλλησι κατὰ τῶν Τρώων, οἳ τινες ἦσαν πρόγονοι Ῥωμαίων· ὁ γὰρ Αἰνείας ἐκ τῶν Τρώων ἦν. Ὅτι οἱ Κουρήτες οὐκ ἦσαν Αἰτωλοὶ διὰ τὰ ἔπη ταῦτα·

Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί.

πάλιν οἱ τοῦ Πορθέως παῖδες τρεῖς, Αἰτωλοὶ ὄντες καὶ τὴν Πλευρώνα καὶ Καλυδῶνα οἰκοῦντες, Κουρήτες ἦσαν· οἱ γὰρ Πλευρώνιοι Κουρήτες εἰσιν, ὅπερ ἀληθέστερον. ἔθος γάρ ἐστιν Ὀμηρικόν, τὰ μέρη τοῖς ὅλοις συναριθμεῖν, οἷον·

οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον — Χαλκίδα τε·

καὶ πάλιν·

Τρῶες καὶ Λύκιοι — καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί.

τοιούτων οὖν καὶ τὸ Κουρήτες καὶ Αἰτωλοί. φασὶν οὖν, ὅτι Κουρήτων ἐχόντων τὴν νῦν Αἰτωλίαν, ἐκπεσῶν ἐξ Ἡλιδος Αἰτωλὸς μετὰ τινων Ἐπειῶν, ἐκυρίευσεν τῆς ἐξ ἑαυτοῦ κληθείσης Αἰτωλίας, καὶ οἱ Κουρήτες μετώκησαν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν. μετὰ οὖν γενεᾶς ἰ' Ὁξυλος μετὰ Ἡρακλειδῶν κατήλθεν εἰς τὴν Ἡλίδα ὡς πατρώαν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ δηλοῖ·

χώρης οἰκιστήρα παρ' Ἀλφειοῦ ποτε δίναις
 θρεφθέντα, σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος,

1. μετώκισεν

Ἐνθυμίωνος παῖδ' Αἰτωλοὶ τόνδ' ἀνέθηκαν
 Αἰτωλόν, σφετέρως μῆμ' ἀρετῆς ἴσορᾶν.
 τὸ δὲ ἐπὶ τῇ Ὁξύλου εἰκόνι ἐπίγραμμα οὕτως ἔχει·
 Αἰτωλὸς ποτε τόνδε λιπὼν ἀντόχθονα δῆμον,
 κτήσατο Κουρῆτιν γῆν δορὶ πολλὰ καμῶν.
 τῆς δ' αὐτῆς γενεῆς δεκατόσπορος Αἴμονος υἱός,
 Ὁξύλος, ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

τὸ δὲ Ὁξύλου ἐν Ἠλιδι κεῖται, τὸ δ' Αἰτωλοῦ ἐν Αἰτωλία.
 Ὅτι Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ, πόλεμον ἔχοντες πρὸς Ἐρετριεῖς
 περὶ τοῦ Ἀηλατίου πεδίου καὶ πολλάκις κρατούμενοι ἀπὸ τῶν
 ἐμπροσθίων τριχῶν καὶ καταβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐπε-
 τήδυσαν τὰ ἐμπροσθεν κείρεσθαι τῆς κεφαλῆς· διὸ καὶ ὑπὸ
 Ὁμήρου ὀπισθεν κομῶντες προσηγορεύθησαν. καὶ μετοικήσαν-
 τες εἰς Αἰτωλίαν ὕστερον καὶ μάχῃ νικήσαντες τοὺς ἐνοικοῦν-
 τας εἰδίωξαν πέραν τοῦ Ἀχελφῶν ποταμοῦ· διὸ ἐκεῖνοι μὲν οἱ
 Εὐβοεῖς Κουρῆτες ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι, οἱ δ' ἐκβλη-
 θέντες Ἀκαρῶνες, ὡς μὴ κειρόμενοι. Ὅτι ὁ Θεότιος πεν-
 θερὸς ἦν Τυνδάρεώ τε καὶ Οἰνείως, πατὴρ Ἀήδας τε καὶ Ἀλ-
 θαιίας· καὶ πολέμου ὄντος Θεστιάδαις τε καὶ Κουρῆσι πρὸς
 Οἰνέα τε καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Μελέαγρον, ἦτοι περὶ γῆς ὄρων
 ἢ μυθικῶς καθ' Ὁμηρον

ἄμφι σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι,
 ὁ Μελέαγρος ἀνεῖλε τοὺς τῆς Ἀλθαιίας ἀδελφούς· ἀνθ' ὧν ἡ
 Ἀλθαιία

πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινύς.
 Ὅτι τοὺς ἐν Αἰτωλίᾳ Κουρῆτας τετραχῶς ἐτυμολογητέον· ἡ
 γὰρ διὰ τὴν ἐμπροσθίαν κουράν, ὡς εἴρηται, ἢ ἀπὸ ὄρους Κου-
 ρίου Αἰτωλικοῦ ἢ διὰ τὸ βλακῶδεις εἶναι, ὥσπερ αἱ κοῦραι,
 ὅποιοι καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες λέγονται, ἢ ἀπὸ Κουρῆτων δαι-
 μόνων, ἐνόπλιον ὄρχουμένων ὄρχησιν· λέγοι γὰρ ἂν τοὺς ἀν-
 δροποιάτους καὶ εἰδότας ἐν ὄπλοις ὄρχεῖσθαι· καὶ γὰρ Ὁμηρος
 εἰσάγει τὸν Αἰνεΐαν λέγοντα·

Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὄρχηστήν περ εἶντα.
 Ὅτι κοινὸν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἐστὶ τὸ τὰς ἱεροποιίας μετὰ
 ἀνέσεως ἑορταστικῆς ποιεῖσθαι, τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῷ, τὰς
 δὲ χωρὶς, καὶ τὰς μὲν μετὰ μουσικῆς, τὰς δὲ μὴ, καὶ τὰς μὲν

μυστικῶς, τὰς δ' ἐν φανεροῦ· ἡ γὰρ μουσικὴ φιλοσοφία ἐστὶ καὶ πρὸς τὴν τῶν ἡθῶν κάθαρσιν συμβαλλομένη, ὡς φησι Πλάτων. Ὅτι οἱ Ἕλληνες τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἑκάτῃ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ Ἀθήμῃ προσέθεσαν τὸ ὄργανο-στικὸν πᾶν καὶ τὸ Βασιλικὸν καὶ τὸ χορικὸν καὶ μυστικόν. Ὅτι οἱ Κουρήτες δαίμονες τινές εἰσι περὶ τὸν Δία· οὕτως δ' ὠνομάσθησαν διὰ τὸ κουροτροφεῖσθαι αὐτόν. τοῦ δὲ Διονύσου ὄπαδοὶ δαίμονες Σάτυροί τε καὶ Σίληνοὶ καὶ Βάκχαι Ἀήναι τε καὶ Θυῖαι καὶ Μιμαλλόνες¹ καὶ Ναΐδες καὶ Νύμφαι καὶ Τίτυροι. Ὅτι οἱ Βερέκντες, Φρυγίων τι γένος ὄν, καὶ ἀπλῶς οἱ Φρύγες Ῥεῖαν τιμῶσι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ, μητέρα καλοῦντες θεῶν καὶ Ἄγεστιν καὶ Φρυγίαν θεὸν μεγάλην, ἀπὸ δὲ τῶν τόπων Ἰδαίαν καὶ Δινδυμήνην καὶ [Σι]πυλήνην καὶ Κυβήβην καὶ Πισσιονυτίδα καὶ Κυβέλην. οἱ δὲ Ἕλληνες τοὺς προπόλους αὐτῆς Κουρήτας λέγουσιν ὁμωνύμως τοῖς τοῦ Διός, τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Κορύβαντας. Ὅτι παρὰ τοῖς Θραξῖν ἐνθουσιασμοὶ εἰσι, τὰ τε Κοτύττια καὶ τὰ Βενδίδια²· παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχεν. Ὅτι Ὀλυμπος ὄρος ἐστὶ καὶ περὶ τὴν Τρωικὴν Ἰδην καὶ ὁ Μύσιος καὶ ὁ Μακεδονικὸς καὶ ὁ παρ' Ὀμήρῳ ὑπερουράνιος. Ὅτι Ταλθύβιος μετὰ τὰ Τρωικὰ ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Κρήτην. Ὅτι τριχάικες οἱ ἐν Κρήτῃ Δωριεῖς, ἦτοι οἱ πολεμικοί, ὡς τὸ κορυθαίκι, ἢ οἱ τρίλοφοι ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ἢ οἱ ὀρχησταί. Ἐτεόκητες δὲ οἱ αὐτόχθονες. Ὅτι ὁ Κνωσσὸς πόλις τὸ πρὶν ἑκαλεῖτο Καίρατος³ ἀπὸ ποταμοῦ ἐγγὺς ὄντος. Ὅτι ἡ Δίκη τὸ ὄρος ἀνατολικώτερόν ἐστὶ τῆς Ἰδης ἐν Κρήτῃ σταδίους ,α. ἡ δὲ Ἰδη νῦν Χρυσόμαλλος καλεῖται. Ὅτι ἡ Κρήτη ἑκατόμπολις ἦν ἐν τοῖς τοῦ Ὀμήρου χρόνοις, μεταγενεστέροις οὖσι τῶν Τρωικῶν. ἐπὶ δὲ τῶν Τρωικῶν ἑ πόλεις εἶχεν ἡ Κρήτη· ἐν γὰρ τῷ Καταλόγῳ Ὀμηρὸς οὐκ εἰσάγει πρόσωπον ἀπαγγέλλον τὰς ῥ' πόλεις, ἀλλ' αὐτὸς λέγει εἶναι ἑκατόμπολιν. Ὅτι ἡ ἔνοπλος ὀρχησις Κουρήτων⁴ μὲν ἐστὶν εὔρεμα τῶν περὶ τὸν Δία δαιμόνων, καλεῖται δὲ πυρρήχη. Ὅτι πρὸς τοὺς προσποιουμένους

1. οἰμαλλόνες, sed μι supra οἱ pr. m. add. 2. βενδίδια 3. κείρατος (sine acc.) 4. κουρητῶν

μη εἶδέναι ἃ ἴσασι παροιμία ἐτέθη, ὁ Κρήτης ἀγροεὶ τὴν Θάλασσαν· οἱ γὰρ Κρήτες ἐθαλασσοκράτησαν πρῶτοι, ναυτικῶν μεγάλῳ χροίμενοι. Ὅτι Κρήτες τὸν μὲν ἐραστὴν φιλήτορα καλοῦσιν, τὸν δὲ ἐρώμενον κλεινόν· ποιοῦνται δὲ τὰ παιδικὰ δι' ἀρπαγῆς, οὐχὶ πειθοῖ¹. Ὅτι Σίφνος νῆσός ἐστιν εὐτελής, ἐφ' ἣ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Σίφνιος ἀστράγαλος, διὰ τὴν εὐτελειαν. Ὅτι αἱ Κυκλάδες νῆσοι ἰβ' ἦσαν πρὶν, ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι ταύταις προσεγέροντο. ἄρχονται δὲ αὐταὶ ἀπὸ νήσου τῆς πρὸ τοῦ Σουνίου, Ἐλένης καλουμένης, περὶ ἧς Ὅμηρος εἶπη·

νήσῳ δ' ἐν Κρανῆϊ ἐμίγην φιλότῃτι.

εἰσὶ δ' αὐταὶ· Κέως, Κύθνος, Σέριφος, Μήλος, Σίφνος, Κίμωλος, Πρεπείσινθος, Ὀλίαιρος², Πάρος, Νάξος, Σύρος, Μύκονος, Τήνος, Ἄνδρος, Γύαρος. αἱ δὲ Σποράδες νῆσοι ἀνατολικώτεραι εἰσι τῆς Κρήτης· οἶαι εἰσιν αἱ περὶ Νίσυρον καὶ Κῶν καὶ Καλύδνας καὶ Λέρον καὶ Πάτμον³.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΑ.

Ὅτι τὸ ὄρος ὁ Ταῦρος, ὃς διαιρεῖ δίχα τὴν Ἀσίαν κατὰ μῆκος, πλάτος μὲν ἔχει πολλαχοῦ καὶ γ σταδίων· μῆκος δὲ ὅσον καὶ τῆς Ἀσίας, μυριάδων δ' καὶ 8, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαιῖας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς. Ὅτι ἡ Παρθναία καὶ Μηδία καὶ Ἀρμενία καὶ Καππαδοκῶν τινες καὶ Κίλικες καὶ Πισίδαι ἐν τῷ αὐτῷ Ταύρῳ ὄρει κεῖνται. Ὅτι ὁ ἰσθμὸς ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόρτου ἐπὶ τὸν Ἰνδιανὸν σταδία ἐστὶ γ· καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς βορρᾶν οἶον χειρόνησός ἐστι μεγάλη, περιεχομένη ἐκ μὲν δυσμῶν τῷ τε Εὐξείνῳ καὶ τῇ Μαιώτιδι καὶ Ταράιδι ποταμῶν καὶ τῇ ἐξῆς ἐρήμῳ καὶ ἀγνωστῶ γῆ ἕως τοῦ ὠκεανοῦ, εἰ δὲ καὶ ὁ ὠκεανὸς ἐκ τοῦ βορρᾶ περιέχει τὴν οἰ-

1. Verba ὅτι Κρήτες — πειθοῖ atramento inducto delevit vetusta manus, sed non prima. 2. οὐλίαιρος 3. πάτνον

κουμένην, ἀπ' αὐτοῦ αὐθις ἐπὶ νότον ἰόντι ἕως τῆς Κασπίας
Θαλάσσης τῆς κατὰ Ἀλβανίαν. Ὅτι Πομπήιος φίλος ἦν Πο-
σειδωνίῳ. ἰθὺν οὖν εἰς Ῥόδον, ὅτε ἐπὶ τὸν Μιθριδατικὸν
ἐξώρμα πόλεμον, ἐνέτυχέ τε αὐτῷ καὶ χρηματίσας ὄσων ἔδειτο,
ἔφησεν ἔσχατον, εἴ τις δέοιτο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· βούλομαι
σε, ὦ Πομπήιε,

αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

ἔξ οὗ καὶ τὰ κατὰ Ἰβηρίαν καὶ Ἀλβανίαν καὶ Ἀρμενίαν ἐπίθεται.
Ὅτι τὴν Ἀσίαν πᾶσαν διαιρεῖ ὁ Στράβων εἰς μέρη ε'. πρῶτον
μὲν τὴν ἀπὸ Ἰβηρίας τοῦ ἰσθμοῦ ἀρχομένην χειρρόνησον ἐπὶ
τὸν βορρᾶν· δεύτερον δὲ τὴν ἀπὸ τῆς χειρρόνησου ταύτης πρὸς
ἀνατολὰς γῆν ἀφοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ταύρου, ἣτις ἐστὶν ἡ βο-
ρρεία Ἀσία ἕως Ἰνδῶν· τρίτον δὲ τὴν μεταξὺ Ταύρου ὄρους
καὶ Κασπίας θαλάσσης· τοῦτ' ἐστὶ Μηδία καὶ Ἀρμενία καὶ
[Καππαδοκία] ἕως Ἄλνυς ποταμοῦ· τέταρτον δὲ τὴν ἐντὸς
Ἄλνυς γῆν καὶ αὐτὸν τὸν Ταῦρον ἕως τῆς Κιλικίας θαλάσσης
καὶ μέχρι Ἰωνίας καὶ Χαλκηδόνος· πέμπτον δὲ τὴν τε Ἰνδικὴν
καὶ Ἀριανήν¹ καὶ ἐφεξῆς πρὸς δυσμᾶς ἕως Κιλικίας τε καὶ
τοῦ Νεῖλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου. Ὅτι ἡ Κολχίς μεταξὺ
τῶν τε Μοσχικῶν καὶ Κανκασίων ὀρέων κεῖται. Ὅτι ἀπὸ
Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου ἕως γῆσον Ἀλωπεκίας στάδια βς'.
Ὅτι ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς Μαιώτιδος ἐστὶ ποταμὸς, ὁ
μέγας Ῥομβίτης, εἶτα Θεοφάνιος, εἶτα μικρὸς Ῥομβίτης, εἶτα
Ἀττικίτης, εἶτα Ψάτης², εἶτα Οὐαρδάνης. πάντες οὗτοι πο-
ταμοὶ ἐκ τε τῶν Ἰππικῶν ὀρέων ἔρχονται καὶ ἐκ τῶν Κανκα-
σίων. Ὅτι τὸ Κιμμέριον³ ἄκρον τὸ ἐν τῇ Μαιώτιδι πάλαι
ἰσχυσε πλεῖστον, ὥστε καὶ τὸν Βόσπορον Κιμμέριον ἐξ αὐτοῦ
κληθῆναι. εἶτα ἀπὸ σταδίων κ' Ἀχιλλεῖον κόμη, ὅπου καὶ τὸ
στενέτατον⁴ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βοσπόρου· ἔχει γὰρ κ' στα-
δίους· οὐ ἀντιπέραν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὸ Μυρμηκίον ἐστὶ. τὸ δὲ νο-
τοαπηλιωτικὸν τοῦ Βοσπόρου στόμα Κοροκοινδάμη· τὸ δὲ νο-
τολιβυκὸν κόμη τις τῆς Παρτικαπαίων γῆς, ὄνομα Ἄκρα. μῆ-
κος τοῦ Βοσπόρου στάδιοι ο'. Ὅτι ἡ Φαναγορία⁵ καὶ ἡ

1. ἀριανήν 2. Ψάτης legitur ap. Ptol. V, 8. 3. κίμμερον
4. στενέτατον 5. φαναγορία et sic infra.

μη εἶδέναι ἂ ἴσασι παροιμία ἐτέθη, ὁ Κρής ἀγορεύει τὴν θάλασσαν· οἱ γὰρ Κρήτες ἐθαλασσοκράτησαν πρῶτοι, ναυτικῶν μεγάλῳ χρώμενοι. Ὅτι Κρήτες τὸν μὲν ἐραστὴν φιλήτορα καλοῦσιν, τὸν δὲ ἐρωόμενον κλεινόν· ποιοῦνται δὲ τὰ παιδικὰ δι' ἀρπαγῆς, οὐχὶ πειθοῖ¹. Ὅτι Σίφνος νῆσός ἐστιν εὐτελής, ἐφ' ἣ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Σίφνιος ἀστράγαλος, διὰ τὴν εὐτελειαν. Ὅτι αἱ Κυκλάδες νῆσοι ἰβ' ἦσαν πρῖν, ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι ταύταις προσεγένοντο. ἄρχονται δὲ αὐταὶ ἀπὸ νήσου τῆς πρὸ τοῦ Σουνίου, Ἐλένης καλουμένης, περὶ ἧς Ὅμηρος εἶπη·

νῆσφ δ' ἐν Κρανῆι ἐμίγην φιλόττη.

εἰσὶ δ' αὐταὶ· Κέως, Κύνθος, Σέριφος, Μήλος, Σίφνος, Κίμωλος, Πρεπείσινθος, Ὀλίαιρος², Πάρος, Νάξος, Σύρος, Μύκονος, Τήνος, Ἄνδρος, Γύαρος. αἱ δὲ Σποράδες νῆσοι ἀνατολικώτεραι εἰσι τῆς Κρήτης· οἰαὶ εἰσιν αἱ περὶ Νίσυρον καὶ Κῶν καὶ Καλύδνας καὶ Λέρον καὶ Πάτμον³.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΑ.

Ὅτι τὸ ὄρος ὁ Ταῦρος, ὃς διαιρεῖ δίχα τὴν Ἀσίαν κατὰ μῆκος, πλάτος μὲν ἔχει πολλαχοῦ καὶ γ σταδίων· μῆκος δὲ ὅσον καὶ τῆς Ἀσίας, μυριάδων δ' καὶ 8, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαιῖας ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς. Ὅτι ἡ Παρθναία καὶ Μηδία καὶ Ἀρμενία καὶ Καππαδοκῶν τινες καὶ Κίλικες καὶ Πισίδαι ἐν τῷ αὐτῷ Ταύρῳ ὄρει κεῖνται. Ὅτι ὁ ἰσθμὸς ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐπὶ τὸν Ἰνδιανὸν σταδία ἐστὶ γ· καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς βορρᾶν οἶον χειρόνησός ἐστι μεγάλη, περιεχομένη ἐκ μὲν δυσμῶν τῷ τε Εὐξείνῳ καὶ τῇ Μαιώτιδι καὶ Τανάιδι ποταμῶν καὶ τῇ ἐξῆς ἐρήμῳ καὶ ἀγνωστῷ γῆ ἕως τοῦ ὠκεανοῦ, εἰ δὲ καὶ ὁ ὠκεανὸς ἐκ τοῦ βορρᾶ περιέχει τὴν οἰ-

1. Verba ὅτι Κρήτες — πειθοῖ atramento inducto delevit vetusta manus, sed non prima. 2. οὐλίαιρος 3. πάτνον

κουμένην, ἀπ' αὐτοῦ αὐθις ἐπὶ νότον ἰόντι ἕως τῆς Κασπίας θαλάσσης τῆς κατὰ Ἀλβανίαν. Ὅτι Πομπήιος φίλος ἦν Ποσειδωνίῳ. ἔλθων οὖν εἰς Ῥόδον, ὅτε ἐπὶ τὸν Μιθριδατικὸν ἐξώρμα πόλεμον, ἐνέτυχέ τε αὐτῷ καὶ χρηματίσας ὄσων ἰδεῖτο, ἔφησεν ἔσχατον, εἴ τινος δέοιτο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· βούλομαί σε, ὦ Πομπήιε,

αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

ἐξ οὗ καὶ τὰ κατὰ Ἰβηρίαν καὶ Ἀλβανίαν καὶ Ἀρμενίαν ἐπίθεται. Ὅτι τὴν Ἀσίαν πᾶσαν διαίρει ὁ Στράβων εἰς μέρη ε'. πρῶτον μὲν τὴν ἀπὸ Ἰβηρίας τοῦ ἰσθμοῦ ἀρχομένην χειρρόνησον ἐπὶ τὸν βορρᾶν· δευτέρον δὲ τὴν ἀπὸ τῆς χειρρόνησον ταύτης πρὸς ἀνατολὰς γῆν ἀφοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ταύρου, ἣτις ἐστὶν ἡ βορραία Ἀσία ἕως Ἰνδῶν· τρίτον δὲ τὴν μεταξὺ Ταύρου ὄρους καὶ Κασπίας θαλάσσης· τοῦτ' ἐστὶ Μηδία καὶ Ἀρμενία καὶ [Καππαδοκία] ἕως Ἄλνος ποταμοῦ· τέταρτον δὲ τὴν ἐντὸς Ἄλνος γῆν καὶ αὐτὸν τὸν Ταῦρον ἕως τῆς Κιλικίας θαλάσσης καὶ μέχρι Ἰωνίας καὶ Χαλκηδόνος· πέμπτον δὲ τὴν τε Ἰνδικὴν καὶ Ἀριανήν¹ καὶ ἐφεξῆς πρὸς δυσμᾶς ἕως Κιλικίας τε καὶ τοῦ Νεῖλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου. Ὅτι ἡ Κολχίς μεταξὺ τῶν τε Μοσχικῶν καὶ Κανκασίων ὀρέων κεῖται. Ὅτι ἀπὸ Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου ἕως νήσον Ἀλωπεκίας στάδια βς'. Ὅτι ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς Μαιώτιδος ἐστὶ ποταμὸς, ὁ μέγας Ῥομβίτης, εἶτα Θεοφάνιος, εἶτα μικρὸς Ῥομβίτης, εἶτα Ἀττικίτης, εἶτα Ψάτης², εἶτα Οὐαρδάνης. πάντες οὗτοι ποταμοὶ ἐκ τε τῶν Ἰππικῶν ὀρέων ἐρχονται καὶ ἐκ τῶν Κανκασίων. Ὅτι τὸ Κιμμέριον³ ἄκρον τὸ ἐν τῇ Μαιώτιδι πάλαι ἴσχυσε πλεῖστον, ὥστε καὶ τὸν Βόσπορον Κιμμέριον ἐξ αὐτοῦ κληθῆναι. εἶτα ἀπὸ σταδίων κ' Ἀγίλλειον κόμη, ὅπου καὶ τὸ στενώτατον⁴ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βοσπόρου· ἔχει γὰρ κ' σταδίους· οὗ ἀντιπέραν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὸ Μυρμήκιόν ἐστι. τὸ δὲ νοταπηλιωτικὸν τοῦ Βοσπόρου στόμα Κοροκοנדάμη· τὸ δὲ νοτολιβυκὸν κόμη τις τῆς Παντικαπαίων γῆς, ὄνομα Ἄκρα. μῆκος τοῦ Βοσπόρου στάδιοι ο'. Ὅτι ἡ Φαναγορία⁵ καὶ ἡ

1. ἄρειανήν

2. Ψάθις legitur ap. Ptol. V, 8.

3. κίμμερον

4. στενότατον

5. φαναγορία et sic infra.

Ἐρμώναςσα πόλις εἰσὶν ἀξιόλογοι περὶ τὰ Ἀσιανὰ μέρη. Ὅτι παραθαλάσσιος πόλις Σινδική ἐστὶ, τὸ τῶν Σινδῶν βασιλείων. Ὅτι τῶν Εὐρωπαϊῶν Βοσποριανῶν μητροπόλις ἐστὶ τὸ Παντικιάπαιον, τῶν δὲ Ἀσιανῶν ἡ Φαναγορία. Ὅτι Ἠνίοχοι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζύγιοι, λυπρὰν γῆν οἰκοῦντες, ληστεύουσι τὴν Ποντικὴν θάλασσαν, ἔχοντες πλοῖα κοῦφα μικρά, δυνάμενα ἐν τοῖς ὤμοις αἶρεσθαι καὶ ἐν ὕλῃ κρύπτεσθαι, διὰ τὸ ἀλίμενον εἶναι τὴν ταύτη θάλασσαν, περατουμένην ὑπὸ τῶν Καυκάσου ἄκρων· καλοῦσι δὲ αὐτὰ καμάρας. Ὅτι ὁ Καυκάσος τὸ ὄρος περικλείει ἀπὸ βορρᾶ τὰς δύο θαλάσσας, Κασπίαν τε καὶ Πόντον, εἰργον Σαρμάτας τε καὶ Μαιώτας ἀπὸ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν. ἐστὶ δὲ εὐδενδρότατον τὸ ὄρος· ἀπολήγει δ' αὐτοῦ τὸ νοτολιβυκὸν ἄκρον κατὰ τὰ μυχὰ τοῦ Εὐξείνου· ἐνθα πόλις Διοσκουριάς, ἣτις πόλις καὶ ἀρχή ἐστὶ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ Εὐξείνου καὶ Ἰρκανίας· καὶ ἐμπορεῖόν ἐστὶν αὕτη ἡ Διοσκουριάς πάντων τῶν ἀνατολικωτέρων ἔθνῶν κοινόν· συνέρχεσθαι γὰρ φασιν εἰς αὐτὴν ἔθνη ἀλλήλων ἑτερόγλωσσα πλείω τῶν ὄ. Ὅτι ἀπὸ Φάσιδος ποταμοῦ ἕως Ἀμισοῦ καὶ Σινώπης πλοῦς ἡμερῶν γ'. καὶ ἐστὶν ἡ χώρα αὕτη ἀγαθὴ πλὴν μελιτος· πικρῖζει γάρ. Ὅτι ἡ Μοσχικὴ χώρα τριμερὴς ἐστὶ· τὸ μὲν γὰρ ἔχουσι αὐτῆς Κόλχοι, τὸ δὲ Ἰβηρες, τὸ δὲ Ἀρμένιοι. Ὅτι τὸ τῶν Φθειροφάγων ἔθνος καὶ αὐτὸ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐμπορεῖα χρητῆται τῇ Διοσκουριάδι· οὕτως δὲ καλοῦνται διὰ τὸν ἀνῆμον καὶ τὸν πίνον. Ὅτι καὶ οἱ Σοάνες οὐδὲν βελτίους τῶν Φθειροφάγων τῷ πίνῳ εἰσίν. ἔχουσι δὲ καὶ μέταλλα χρυσοῦ, ἅτινα οἱ χεῖμαρροι καταφέρουσιν· ὑποδέχονται δ' αὐτὰ οἱ Σοάνες φάτταις ὅπως ἐχούσαις ἢ προβάτων μαλλωτῶν δοραῖς· ἀφ' οὗ καὶ ὁ μῦθος ἐπλάσθη τοῦ Αἰήτου, ὡς ἔχει ποτὲ χρυσόμαλλον δέρας. Ὅτι ὁ Κόρος ποταμὸς, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Ἀρμενίας, παραλαμβάνει τὸν Ἀραγῶνα¹ ἐκ τοῦ Καυκάσου ῥέοντα καὶ ἄλλα ὕδατα ποταμῶν, διὰ στενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μεταξὺ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐνερχεῖς πολὺς διὰ πεδίων ἀγαθῶν, δεξιάμενός τε πλείους ποταμούς, ὧν ἐστὶν ὁ τε Ἀλαζόνιος καὶ ὁ Σανδοβάνης καὶ ὁ

1. παραλαβὼν Str. p. 500.

2. ἀραγῶνα (sic)

Ροιτάκης καὶ Χάνης, πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμβάλ-
λει θάλασσαν. Ὅτι ὁ Φᾶσις ποταμὸς, ἐξ Ἀρμενίας ὀρω-
μενος, δέχεται ποταμοὺς τὸν τε Ἴππον καὶ τὸν Γλαῦκον· ἔξει-
σιν εἰς τὸν Πόντον πλησίον ὁμωνύμου πόλεως. Ὅτι οἱ Ἀλ-
βανοὶ γῆν νέμονται, δίκην τῆς Κυκλώπων, ἀγαθωτάτην, οἷαν
φησὶν ἐκεῖνος·

ἀλλ' ἦγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος

καρποφορεῖ. καὶ αἱ ἄμπελοι αὐτοῖς ἄσκαφοι καὶ διὰ πεντα-
ετίας κλαδευόμεναι φέρονσι τὸν καρπὸν. ἡ δὲ χώρα οὐδὲ σι-
δήρῳ τέμνεται, ἀλλὰ τῷ τοῦ ἀρότρου ξύλῳ, καὶ ἅπαξ σπαρεῖσα
ἐπὶ διετίαν ἢ καὶ τριετίαν καρποφορεῖ. οἱ τε ποταμοὶ αὐτοῖς
τὴν γῆν ποτίζουσιν, ὥσπερ ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Εὐφράτης. καὶ
ἀπλῶς ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει ἢ χουὺς τῆς Ἀλβανίας εἰς ἀρε-
τὴν καρπογονίας. οὕτως δὲ δεῖ λέγειν καὶ θηλυκῶς ἢ χουὺς.
εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ κτήνη πολυτόκα. καὶ αὐτοὶ καλοὶ τε
τὰς ὄψεις καὶ μεγάλοι καὶ ἀπλοὶ τοῖς ἤθεσι· καὶ διὰ τὴν εὐ-
θηρίαν¹ οὐκ ἴσασί τινες αὐτῶν ἀριθμεῖν, οἱ δὲ εἰδότες οὐ
πλείω τῶν ἑκατὸν μετροῦσιν. Ὅτι περὶ Ἀλβανίαν ἐστὶ χώρα
τῶν Ἀμαζόνων πλησίον Γαργαρίων περὶ τὰ Κανκάσια ὄρη·
αἱ καὶ δύο μόνους μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνίασι τοῖς Γαργα-
ρεῦσι τεκνοποιίας χάριν, τοὺς δὲ ἑκάστ' αὐτὰς οἰκοῦσι χωρὶς,
ἀσχοῦσαι τὰ πολέμια. τῶν δὲ τικτομένων τὰ μὲν θήλεα αὐ-
ταὶ ἔχουσι, τὰ δ' ἄρρενα τοῖς Γαργαρεῦσι διδῶσι. μαρτυρεῖ
καὶ Ἀρριανὸς τοῦτο, λέγων, ὅτι τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ Φα-
ρεσμάκης ἐδωρήσατο Ἀμαζόνας φ'. Ὅτι τὰ ὑψηλότατα μέρη
τοῦ Κανκάσου τὰ νοτιώτατά ἐστι, τὰ πρὸς Ἀλβανίαν καὶ Ἰβη-
ρίαν καὶ Κόλχοις καὶ Ἠνιόχοις. Ὅτι αἱ τοῦ Κανκάσου κο-
ρυφαὶ χειμῶνος μὲν ἄβατοι, θέρους δὲ προσβαίνουσιν, ὑποδοῦ-
μενοι κεντρωτὰ ὠμοβόνα, δίκην τυμπάνων πλατεῖα, διὰ τὰς
χιόνας καὶ τοὺς κρυστάλλους· καταβαίνουσι δ' ἐπὶ δορᾶς κεί-
μενοι σὺν τοῖς φορτίοις καὶ κατολισθαίνοντες· ὅπερ καὶ κατὰ
τὴν Ἀτροπατείαν² Μηδίαν καὶ κατὰ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ἐν
Ἀρμενίᾳ γίνεται. ἐνταῦθα δὲ καὶ τροχίσκοι ξύλινοι κεντρωτοὶ
τοῖς πέλμασιν ὑποτίθενται. Ὅτι ὁ περίπλους τῆς Ἰρκανίας

1. εὐθηρίαν Cor. recte. 2. ἀτροπατίαν

θαλάσσης, ὁ μὲν παρὰ τοὺς Ἄλβανούς καὶ τοὺς Καδουσίους ἔστι εὐ' σταδίων, ὁ δὲ παρὰ τὴν Ἀριακῶν καὶ Μάρδων καὶ Ἰρκακῶν μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Ὠξου ποταμοῦ δ'ω'. ἔνθεν δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου β'υ'. τὰ δὲ λοιπὰ ἕως τῶν ἀγροῦται. Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἠγγούον τὰ κατὰ γεωγραφίαν, ἡ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἰνδοὺς ἄφιξις καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ἐπικράτεια πολλὰ τῶν ἀγνοουμένων ἐφανέρωσεν. Ὅτι ἡ Ἰρκακία εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ ἡ πλείστη πεδιάς. Ὅτι ὁ Ὠξος¹ ποταμὸς μέγιστός ἐστι πάντων τῶν ποταμῶν, ὅσους ὁ Ἀλέξανδρος εἶδε², πλὴν τῶν Ἰνδικῶν ποταμῶν· ἐκεῖνοι γὰρ μέγιστοὶ εἰσιν. Ὅτι ἐν Ἰρκακίᾳ πρόκεινται τινες ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὑπαντροί· τούτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός· ἐκ δὲ τῶν ὑπερθε κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτην προσφέρονται βίαν, ὥστε ταῖς ἀκταῖς συνάφαντες ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλατταν, ἄρρατον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλόν, ὥστε καὶ στρατοπέδοις ὀδεύσιμον εἶναι σκεπαζομένοις τῷ ῥέματι. Ὅτι ὁ Εὐφράτης ποταμὸς διαιρεῖ τὰς δύο Ἀρμενίας, μικράν τε καὶ μεγάλην. Ὅτι αἱ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσι ἀλλήλων σταδίους βφ'· συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σελεύκειαν πόλιν. καὶ ἔστιν ὁ Εὐφράτης τοῦ Τίγριδος μείζων καὶ πλείονα γῆν ἐπέρχεται. ῥέων δ' ἐπὶ δύσειν διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς ἐν ἀριστερᾷ ἔχει τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος καὶ τὴν Βασιλισσηνὴν χώραν καὶ τὴν Ἀκλισσηνὴν³ καὶ τὴν Σωφηνήν, ἐν δεξιᾷ δὲ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν καὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος καὶ Μελιτηνὴν χώραν, ἔνθα καὶ Μέλας ποταμὸς ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους εἰς τὸν Εὐφράτην βάλλει, εἶτα ἐπιστραφεὶς πρὸς νότον αὐθις τὴν Κομμαγητὴν, εἶτα Κυρηστικὴν κατὰ τὸ Ἄμανον ὄρος, εἶτα Παλμυρητὴν δυσμικωτέραν τε καὶ πολὺ νοτιωτέραν ἀφείς κατὰ πόλιν Σούραν⁴, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς Συρίας κειμένην, πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστρέφει· ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχων καὶ πρὸς νότον τὴν τε ἔρημον Ἀραβίαν καὶ Βαβυλωνίαν, χώραν εὐδαιμόνα μάλιστα οὖσαν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος καὶ τὸν Ταῦρον ἐφεξῆς κατὰ τὴν Θωσπίτιδα

1. ὄξος 2. ἴδεν 3. ἀκλισσηνὴν 4. σοῦραν

καὶ Κοριαίαν, χώρας τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, εἶτα ἐφεξῆς μετὰ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος κατὰ Μεσοποταμίαν Ἐδεσσάν τε πόλιν καὶ Ἀνθεμουσίαν χώραν καὶ Χαλκίτιδα καὶ ἔτι Ἀγκωβαρίτιδα ἀντικειμένην τῇ ἐρήμῳ Ἀραβίᾳ συμβάλλει τῷ Τίγριδι κατὰ Μεσήνην χώραν τῆς Σουσιανῆς· εἶτα ἐπιὼν τὴν Χαρακηρην¹ χώραν ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον κατὰ πόλιν μὲν Τερηδόνα, κατὰ τὴν χώραν δὲ Ἐλυμαίτιδα τῆς Σουσιανῆς. Ὅτι ὁ Εὐφράτης κατὰ Σελεύκειαν, πόλιν μεγάλην, ἐπιστρέφει αὐθις πρὸς νότον, ἔγγιστα πόλεως μεγάλης Κτησιφῶντος, κειμένης ἐν τῷ Τίγριδι, ὡς εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν καὶ τῶν δύο πόλεων περὶ στάδια β'. Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀντιαῦρον, ὄρους τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, ἐξέρχονται τινες ἀποσχίδες τῶν ὀρίων πρὸς βορρᾶν, ἄλλοις καὶ ἄλλοις ὀνόμασι χρώμεναι· ὧν ἓστιν ἐν καὶ ὁ Πολυάρρην καλούμενος καὶ ὁ Σκορδίσκος καὶ τὰ Μοσχικά, διήκοντα ἕως Ἰβηρίας, διὰ μέσης Ἀρμενίας κείμενα τῆς μεγάλης. Ὅτι ἐν Μεσοποταμίᾳ ὄρος ἔστιν ὁ Ταῦρος, συνεχῆς ὧν τῷ Καππαδοκιῷ Ταύρῳ, ὃ διορίζει Ἀρμενίαν καὶ Μεσοποταμίαν· εἶτα πρὸς ἀνατολὰς τὰ τε Γορδναῖα ὄρη καὶ ὁ Νιφάτης, ἐξ ὧν ὁ Τίγρις ῥεῖ, καὶ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ὑπερκαίμενον τῆς Νισίβιδος πόλεως· εἶτα ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς τὰ Χόαθρα ὄρη, εἶτα ὁ Ζάγρος, εἶτα ὁ Ὀρόντης, εἶτα ὁ Κορωνὸς ὁ διορίζων ἀπὸ Παρθίας τὴν Ἰρκανίαν· εἶτα τὰ Σάριφα ὄρη τῆς Μαργιανῆς, ἐξ ὧν ὁ Ὠξος ποταμὸς ῥεῖ, εἶτα τὰ ἰδίως Κανκάσια ὄρη τὰ διείργοντα Παροπανισάδας μὲν πρὸς δύσιν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς ἀνατολὰς, εἶτα τὸ Ἴμαιον τὸ διορίζον Σογδιανούς καὶ Ἰνδοὺς. ταῦτα δὲ τὰ ὄρη πάντα ὡς ἐν λογισθέντα ὁ Ταῦρός ἐστι τὸ ὄρος ὃ διαιρῶν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν δίχα, ἀπὸ Μυκάλης τῆς Ἰωνικῆς ἀρχάμενος ἕως Ἰνδῶν ἐσχάτων. Ὅτι αἱ Κάσπιοι πύλαι διορίζουσι Μηδίαν μὲν πρὸς δυσμᾶς, Παρθίαν δὲ πρὸς εὐρον, Ἰρκανίαν δὲ πρὸς καικίαν² ἄνεμον. Ὅτι ἔξω τοῦ Ταύρου ὄρους οὐδὲν μέρος ἔστιν οὔτε τῆς Μηδίας οὔτε τῆς Ἀρμενίας. Ὅτι ἡ Μηδία διχῆ διήρηται· ἔστι γὰρ αὐτῆς τὸ μὲν ἀνατολικόν, ὃ καὶ μεγάλη καλεῖται, ἧς μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, ὅπερ ἦν βασιλεῖον τῶν Μηδικῶν βασιλέων, ἐνθα

1. χαρακηνήν

2. κελίαν

καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐθέριζον, ἐχείμαζον δ' ἐν Σελευκείᾳ· τὸ δὲ δυτικόν, ἧτις καλεῖται Ἀτροπατηνὴ ἀπὸ Ἀτροπάτου σατραπίου, ὃς ἐκώλυσε τὴν χώραν ταύτην ὑπὸ Μακεδόσι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τελείαι. ἔστι δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Ματιανῇ πρὸς ἕω, τῇ δὲ μεγάλῃ Μηδίᾳ πρὸς δύσιν, πρὸς ἄρκτον δ' ἄμφοιν. τῆς δὲ Ἀτροπατηνῆς μέρος ἧ τε Καδουσία καὶ ἡ παρὰ Ξενοφῶντι Καρδουγία καὶ οἱ Γηλοὶ καὶ Μάρδοι ἕως τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει Ἀρμενίαν καὶ Ἀτροπατηνῆν. αἱ δὲ Κάσπιαί πύλαι μεθόριόν εἰσι τῆς τε μεγάλης Μηδίας καὶ τῆς Παρθυαίας καὶ Ἰρκατίας. Ὅτι τῆς Ἀτροπατηνῆς χώρας ὁ Ἀτροπάτης ἐβασίλευσεν ἕως ποταμοῦ Ἀράξου μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, καὶ διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἢ τούτου βασιλείᾳ. ἐν δὲ τῇ Ματιανῇ λίμνη ἔστιν ἄλας φέρουσα. Ὅτι ληστικά γένη δ' ἦν· Μάρδοι μὲν Πέρσαις γείτονες, Οὔξιοι δὲ καὶ Ἐλυμαῖοι Πέρσαις τε καὶ Σουσίοις, Κωσσαῖοι δὲ Μήδοις. καὶ πάντες οὗτοι φόρους ἐπράττοντο τοὺς τῆς Ἀσίας βασιλεῖς· Κωσσαῖοι δὲ καὶ δῶρα ἐλάμβανον, ἥνικα ὁ βασιλεὺς θερίσας ἐν Ἐκβατάνοις ὑπέστρεφεν. Ὅτι ἄλλοι Ἐλυμαῖοι ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, καὶ ἕτεροι περὶ Μηδίαν. Ὅτι τὴν Σιτακηνῆν τῆς Ἀσυρίας¹ τινὲς Ἀπολλωνιάτιν² καλοῦσιν. Ὅτι ἡ ὑπὸ ταῖς Κασπίαις πύλαις χώρα ταπεινὴ τέ ἐστι καὶ εὐδαίμων καὶ πάμπορος πλὴν ἐλαίας. Ὅτι δύο Κάσπιοι εἰσιν ἔθνη, οἱ μὲν δυσμικώτεροι τῶν Καδουσίων περὶ τὴν ὁμώνυμον θάλασσαν καὶ τὸν Καμβύσην ποταμόν, οἱ δὲ γείτονες τῶν Παρθυαίων, ὧν εἰσι καὶ αἱ Κάσπιαί πύλαι. Ὅτι πλησίον τῶν περὶ Παρθυαίους Κασπίων πυλῶν ἐστὶ τὸ Νησαίων πεδίον ἱππόβοτον· ὄθεν τοὺς Νησαίους ἵππους τοὺς καλλίστους οἱ τῆς Ἀσίας βασιλεῖς ἤγρευον. φέρει δὲ τὸ πεδίον τοῦτο βοτάνην πλείστην, ἣν ἡμεῖς Μηδικὴν καλοῦμεν. φέρει δὲ καὶ σίλφιον ἢ χώρα αὕτη, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὀπός, πολὺ τοῦ Κυρηναϊκοῦ λεπόμενος, ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρων ἐκείνου, εἴτε παρὰ τὸν τόπον εἴτε παρὰ τὸ φυτόν εἴτε παρὰ τοὺς ὀπίζοντας καὶ σκενάζοντας. Ὅτι Μῆδοι ἀρχηγέται εἰσὶ Περσῶν· δηλοῖ δὲ ἡ τε τιάρᾳ καὶ κίταρις καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες καὶ αἱ ἀναξυρίδες,

1. ἄσυρία; 2. ἀπολωνιάτιν

ἄπερ τοῖς βορειοτέροις ἔθνεσιν οἰκεία διὰ τὴν ψῦξιν. Ὅτι Μηδικὸν τὸ μὴ ἐλάττους τῶν εἴ γυναικῶν τίθεσθαι γαμετάς· ὡσαύτως δὲ καὶ γυναιξὶ συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττονας τῶν εἴ * ἔχοντι γυναικας*. Ὅτι, τῆς ἄλλης Μηδίας εὐδαίμονος οὕσης τελείως, λυπρά ἐστὶν ἡ προσάρκτιος ὄρεινῆ· σιτοῦνται γοῦν ἀπὸ ἀκροδρύων, ἕκ τε μῆλων ξηρῶν κοπέντων ποιοῦνται μάζας, ἀπὸ δ' ἀμυγδάλων φωχθέντων ἄρτους, ἕκ δὲ ῥιζῶν τιῶν οἶνον ἐκθλίβουσι· κρέασι δὲ χρῶνται θηρείοις¹· ἡμερὰ δ' οὐ τρέφουσι θρέμματα τοσαῦτα. Ὅτι, τῆς Ἀρμενίας ἡ Χορζηνῆ καὶ Καμβησηνῆ², προσβορώταται εἰσι χῶραι καὶ τιφόβολοι μάλιστα, συνάπτουσαι τῷ Κανκάσφ καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ· ὅπου φασὶ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὄρων, πολλάκις καὶ συνοδίας ὄλας * τῶν ὄρων* ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι, τιφειῶν γενομένων ἐπὶ πλείον· ἔχειν δὲ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιοῦτους κινδύνους παρεξείροντας³ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀναπνοῆς τε χάριν καὶ τοῦ διαμηνῆν τοῖς ἐπιούσιν, ὥστε βοηθείας τυγχάνειν ἐν τῷ ἀνορύττεσθαι καὶ σώζεσθαι. ἐν δὲ τῇ χιόνι βώλους πηγνυσθαι φασὶ κοίλας, περιεχούσας χρηστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι· καὶ ζῶα δ' ἐν αὐτῇ γεννᾶσθαι, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτῶνων πίνεσθαι. τὴν δὲ γένεσιν τῶν ζῴων τοιαύτην εἰκάζουσιν, οἷαν τὴν τῶν κωνώπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετάλλοις φλογός καὶ τοῦ φεψάλου. Ὅτι ὁ Τίγρις, ἀπὸ τοῦ Νιφάτου ὄρους ὀρηθεὶς, ταχύτατός ἐστι καὶ ἄμικτος, ὡς καὶ τοὺς ἐγγωρίους καλεῖν Μηδιστὶ Τίγριν, τὸ τόξενμα, διὰ τὸ⁴ τάχος. Ὅτι ἐν τῇ Ἀκιλησηῇ τῆς Ἀρμενίας τιμᾶται ἡ Ἀναΐτις⁵ θεά, ἡ ἀνατιθέασι δούλους καὶ δούλας, παρθένους τε εὐγενεῖς ἀμειροῦσιν, αἷς πολὺν χρόνον καταπορευθείσας παρὰ τῇ θεῷ γῆμαι οὐδεὶς ἀπαξιοῖ. ὃ καὶ ἐν Ἀυδίᾳ ἔθος γεγενῆσθαι, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ.

1. θηρείοις
5. τανατίς

2. καμβησηνῆ

3. παρεξείροντας

4. τοῦ

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ Β.

Ὅτι ἡ Καππαδοκία ὀρίζεται πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ, πρὸς ἕω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Κολχίδι καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις ἔθνεσι, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄλλου, πρὸς δύσιν δὲ τῇ τε Παφλαγονίᾳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ τῶν τῇ Φρυγίᾳ ὁμόρων μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλικίων τῶν τῆν τραχεῖαν Κιλικίαν νεμομένων τῇ χώρᾳ. Ὅτι τῆν ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὄρους γῆν πρὸς δυσμᾶς ἰδίως Ἀσίαν καλοῦσιν. Ὅτι τῆν Καππαδοκίαν εἰς δύο μέρη διαιροῦσιν ἢ σατραπείας· ὧν τῆν μὲν μεγάλην φασίν, ἀφοριζομένην πρὸς τῷ Ταύρῳ, τῆν δὲ μικρὰν καὶ Ποντοκαππαδοκίαν. καὶ ἑκάτερα εἰς ε' στρατηγίας ἐνεμήθη· ἡ μὲν μεγάλη εἰς Μελιτηνήν, Καταονίαν, Κιλικίαν, Τυαντίτην, Γαρσαυρίτην· ἡ δὲ μικρὰ εἰς ἑτέρας ε', Λαουινασηνήν, Σαργυσηνήν, Σαραουηνήν, Χαμανηνήν, Μοραμηνήν. Ὅτι ἡ Κομμαγητὴ καὶ Κυρηστικὴ νοτιώτεραι μὲν εἰσι τῆς Σαρανητῆς, δυσμικώτεραι δὲ τῆς Ἀνθεμουσίας τε καὶ Χαλκίτιδος τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἀνατολικώτεραι δὲ τῆς κατὰ Ἴσσον Κιλικίας, βορειώτεραι δὲ Χαλκιδικῆς τε καὶ Παλμυρηνῆς, περὶ τὸν Ἄμανον τὸ ὄρος κείμεναι· ὃς ἐστὶν ἀπόσπασμα τοῦ Κιλικίου Ταύρου καὶ περικλείων τὸν Ἴσσικὸν κόλπον καὶ κείμενος τῷ Ἀντιταύρῳ ὄρει παράλληλος καὶ ἔτι τῷ κατὰ τὸν Πόντον Σκορδίσκῳ ὄρει. Ὅτι ὁ Πύραμος ποταμὸς διὰ τῆς Καταονίας χώρας ῥεῖ, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς ἔχων. ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ καθορᾶν¹ ἐστὶ τὸ ὕδωρ, ὑποφερόμενον κρυπτικῶς μέχρι πολλοῦ διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἴτ' ἀνατέλλον² εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον ἢ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥστε μόλις βαπτίζεσθαι. τῷ δὲ πλάτει καὶ βάθει πολὺς ἐνεγθεῖς, ἐπειδὴν συνίαψη τῷ Ταύρῳ, παράδοξον λαμβά-

1. εἰς 2. καθορᾶν 3. ἀνατέλλον, sed punctum supra ω positum.

νει τὴν συναγωγὴν. παράδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὄρους ἐστὶ, δι' ἧς ἄγεται τὸ ρεῖθρον· καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥήγμα λαβούσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα τὰς κατὰ τὴν ἐτέραν ἐξοχὰς καὶ κοιλότητας τῆ ἐτέρα εὐκίμαι, οὕτως εἶδομεν¹ καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἐκατέρωθεν σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαστάσει διπλήθρη, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς. τὸ δ' ἕδαφος τὸ μεταξὺ πᾶν πέτρινον, βαθύ τι καὶ στενὸν τελείως ἔχον διὰ μέσον ῥήγμα, ὥστε καὶ κύνα καὶ λαγῶ διάλλεσθαι. ἔστι δὲ τὸ μῆκος περὶ α, σταδίους ὀχτεοῦ δίκην· τοσαύτην δὲ χοῦν ἐκ τῶν πεδίων κατάγει πρὸς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ καὶ ὁ Νεῖλος, ὡς καὶ λόγιον εἶναι περὶ αὐτοῦ·

ἔσεται ἔσσομένοις, ὅτε Πύραμος ἀργυροδίτης,
ἠύνα προχέων, ἱερὴν εἰς Κύπρον ἵκηται.

Ἵτι τὸ ἐν Καππαδοκίᾳ ὄρος, τὸ Ἀργαῖον, ὑψηλότατόν ἐστι πάντων τῶν ἐκεῖνη ὄρων, ὡς μηδέποτε λείπεσθαι χιόνος τὰ ἄκρα αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀναβάντες εἰς αὐτὰ ὄρωσι τὰ δύο πελάγη, τό τε Ποντικὸν καὶ τὸ Ἰσικόν. Ἵτι, τῆς ἀπάσης σχεδὸν Καππαδοκίας οὗσης ὀλιγοξύλου, μόνος ὁ Ἀργαῖος τὸ ὄρος ἐστὶ πολύξύλον· ὅμως δ' ἔχει κατὰ γῆς συχρὰ πυρὰ, ἃ τῆ νυκτι διαφαίνεται, καὶ πάλιν ἐγγύθεν ψυχρὰ ὕδατα ἀφανῆ ὑπόγεια. οἱ γοῦν ἔμπειροι τοῦ τόπου φυλαττόμενοι ξυλεύονται· οἱ δ' ἄπειροι καὶ τὰ κτήνη κινδυνεύουσι πολλάκις, εἰς λάκκους πυρὸς ἐμπίπτοντες. Ἵτι τὰ Μάζακα τῆς Καππαδοκίας ἀπέχει τῆς μὲν Ποντικῆς θαλάσσης σταδίους ω', τοῦ δὲ Εὐφράτου αφ', τῶν δὲ Κιλικίων πηλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ε', τῶν δὲ Κυβιστρῶν τ'· νῦν δὲ καλεῖται Καισάρεια. Ἵτι τὸ τῆς Καππαδοκίας μέγεθος, τὸ μὲν πλάτος ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον σταδίοι αω', μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Ἀνκαονίας καὶ Φρυγίας μέχρι Εὐφράτου πρὸς τὴν ἕω καὶ τὴν Ἀρμενίας γ. Ἵτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται ἀρίστη μίλτος, ἡ Σινοπικὴ καλουμένη διὰ τὸ κατάγειν τοὺς ἐμπόρους ταύτην εἰς Σινώπην· ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰβηρικὴ. ἔχει δὲ καὶ μέταλλα, πλάκας τε ὀνυχίτου λίθου καὶ χρυστάλλον πλησίον Γαλατῶν. Ἵτι ὁ Ἄλως πο-

1. ἴδομεν

ταμὸς ὀρίζει Παφλαγῶνας καὶ Καππαδοκας. Ὅτι Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ ἤρξε τοῦ Πόντου ἕως Ἡρακλείας· τὰ δὲ δυσμικώτερα ὑπὸ τῷ τῶν Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐτέλουν. Ὅτι ὁ Ἄλυσ ποταμὸς διορίζει Καππαδοκίαν τὴν τῶν Λευκόςυρων καὶ Παφλαγονίαν. Ὅτι Λευκόσυροι καλοῦνται οἱ παράλιοι ἐν τῷ Πόντῳ Καππαδοκίαι, οἱ ἐντὸς τοῦ Ταύρου, διὰ τὸ χροῶμα· συμβαίνει γὰρ τοὺς νοτιωτέρους καὶ ἀνατολικωτέρους τοῦ Ταύρου μέλανας εἶναι, τούτους δὲ λευκούς. Ὅτι διορίζει Παφλαγονίαν ὁ μὲν Πόντος ἐκ βορρᾶ, ὁ δὲ Ἄλυσ ἐξ ἀνατολῶν, ἡ δὲ Φρυγία καὶ Γαλατία πρὸς νότον, ἡ δὲ Βιθυνία πρὸς δυσμᾶς· οἱ δὲ Λευκόσυροι ἀνατολικώτεροί εἰσι τοῦ Ἄλυσ ποταμοῦ, παραθαλάσσιοι δέ. Ὅτι ἡ Ἀμαστρις ἐκλήθη ἀπὸ γυναικὸς Ἀμάστριδος, συμβίου Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγατρὸς δὲ Ὀξυάθρου, τοῦ Λαρείου ἀδελφοῦ τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. Ὅτι Σήσαμος ἐκαλεῖτο πρὶν ἢ νῦν Ἀμαστρις πόλις· συνφκίσθη δὲ ἀπὸ τε Κρωάτης καὶ Κυτώρου καὶ Τίου καὶ αὐτῆς Σησάμου. Ὅτι Κύτωρος καλεῖται ἡ πόλις ἀπὸ Κυτώρου τοῦ Φριξου παιδός. Ὅτι οὗς καλεῖ Ὅμηρος ὑψηλοὺς Ἐρυθρίους, δύο εἰσι σκόπελοι ἐρυθροὶ τὸ χροῶμα· νῦν δὲ Ἐρυθρίοι¹ καλοῦνται. Ὅτι ἡ Ἀρμένη ἄκρον καὶ λιμὴν πλησίον Σινώπης τετειχισμένον, ἔρημον, περὶ οὗ παρομία ἐλέχθη·

ὅς ἔργον οὐκ εἶχ², Ἀρμένην ἐτείχισε·

καὶ ἔστι τὸ μέτρον ἰαμβικόν. Ὅτι ἡ Σινώπη πόλις Μιλησίῳν ἐστὶν ἄποικος καὶ πολλὰ ἴσχυσε πρὶν καὶ ἔσχεν ὑψηλούς χώρας· ὕστερον δ' ἐκυριεύθη ὑπὸ Ἀρμενίων ἕως Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, ὅς καὶ ἐτέχθη καὶ ἐτάφη ἐν Σινώπῃ. Ὅτι δις ἡ Σινώπη ἐάλω, πρὶν μὲν ὑπὸ Φαρνάκου, αἰφνιδίως ἐπεισπεσόντος, ὕστερον δ' ὑπὸ Λευκούλλου καὶ τοῦ ἐγκαθημένου τυράννου, καὶ ἐντὸς ἅμα καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη. ὁ γὰρ φρούραρχος Βακχίδης, ὑπονοῶν αἰεὶ τινα προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδον, πολλὰς σφαγὰς ἐπετελεῖ· καὶ διὰ τοῦτο ἀπηγόρευσαν καὶ ἔδουλώθησαν ταῖς γνώμαις οἱ Σινωπεῖς καὶ οὐκ ἠμύνοντο κατὰ Ῥωμαίων. Ὅτι μαρτεῖον ἦν ἐν Σινώπῃ, ὅθεν Διογένης τὸν

1. ἐρυθρίοι 2. εἶχεν

χρησμὸν ἔλαβεν, ἵνα παραχαράξῃ τὸ νόμισμα. ἡ δὲ Σινώπη ἦνεγκε φιλοσόφων μὲν Διογένη καὶ Τιμόθεον τὸν Πατριῶνα, ποιητῶν δὲ Δίφιλον τὸν κωμικόν, συγγραφέων δὲ Βάτωνα. Ὅτι ὁ Ἄλυσ ποταμὸς ἐκ τῶν ἀλῶν ὠνόμασται¹, δι' ὧν ῥεῖ· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ ἐκ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας τῆς Ποντικῆς εἰσιν. Ὅτι μετὰ τὸν Ἄλυν ἡ Γαδιλωνίτις ἐστὶ, χώρα εὐδαίμων πᾶσα καὶ πεδιάς καὶ πάμφορος· ἔχει δὲ καὶ προβατείαν² ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας. Ὅτι Ἀμισὸς Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, χώραν ἔχουσα ἀγαθὴν. Ὅτι ὁ Ἴρις ποταμὸς διὰ μέσων Κομάνων πόλεως ῥεῖ, καὶ διὰ τοῦ τείχους τῆς Ἀμασσίας πόλεως. Ὅτι Στράβων οὗτος ὁ γεωγράφος ἀπὸ Ἀμασσίας³ ἦν, πόλεως Ποντικῆς. Ὅτι ἡ Θεμισκυρα χώρα κατάρρητός ἐστὶ ποταμοῖς, διὸ καὶ αἰεὶ χλοάζει· τὰ δὲ ὄρεινά αὐτῆς δενδροφόρα ἐστὶν ἡμέρων καὶ ἀγρίων καρπῶν, ὥστε μηδέποτε λείπειν δι' ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καρπὸν δένδρου ἐκείσε. Ὅτι τοὺς νῦν Σάννους οἱ παλαιοὶ Μάκρωνας ἐκάλουν. Ὅτι οἱ νῦν Χαλδαῖοι Χάλυβες πρὶν ὠνομάζοντο. Ὅτι Στράβων ἀγωνίζεται ἐξηγεῖσθαι τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη ταῦτα·

ἀντάρ Ἀλιζῶνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης·

ὡς ὅτι Ἀλιζῶνες οὗτοί εἰσιν οἱ νῦν περὶ τὴν Τραπεζοῦντα οἰκοῦντες Χαλδαῖοι· οἱ πρὶν μὲν Χάλυβες ἐκαλοῦντο, ἔτι δὲ πρότερον Ἄλυβες, ὡς ἔφη Ὀμηρος·

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης·

ἔτι δὲ πρότερον Ἀλιζῶνες. καὶ γὰρ ὁ χρόνος ῥέων εἴωθεν τὰς τῶν ἐθνῶν κλήσεις μετασχηματίζειν· Σίντιες μὲν γὰρ [ἐκαλεῖτο] ἔθνος Θρακικὸν τὸ τὴν Ἀἴμνον οἰκῆσαν, εἶτα Σίντοι, εἶτα Σαῖοι, ὡς Ἀρχίλοχος·

ἀσπίδα μὲν Σαίων τις ἀνεῖλετο·

εἶτα Σάπακ νῦν περὶ τὰ Ἀβδηρα πόλιν οἰκοῦντες. πάλιν Βρύγοι, Βρέγες, Βρύγες, Φρύγες οἱ αὐτοί· πάλιν Μαίονες, Μήονες. οὕτως οὖν Χαλδαῖοι, Χάλυβες, Ἄλυβες·

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης·

καὶ τὸ τηλόθεν προσκείμενον σημεῖον ποιεῖται τούτου. τινὲς δὲ

1. ὠνόμασται 2. προβατίαν 3. ἀμασίας

περὶ τὴν τοῦ Ῥυνδάκου ποταμοῦ χώραν φασὶ τοὺς Ἀλιζῶνας οἰκεῖν· ἄλλοι περὶ Κύμην τὴν Αἰολικὴν ἢ περὶ τὴν Μυρλεάτιδα γῆν ἢ περὶ τὰ Πύγεια¹, τῆς Ἐφεσίας ἐγγὺς ἢ Προήτης. Ὅτι τὸ

τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης

παρέλκειν φασίν, ὡς τὸ

τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης·

καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀρναίου·

τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·

καὶ ἐπὶ τῆς Πηελόπτης·

εἴλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ·

καὶ τὸ

οἰωνοῖσί τε πᾶσι·

καὶ

εἰκόσι πᾶσαι ἐφύσων.

Ὅτι ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς καὶ ὁ Ὑλλος εἰς τὸν Ἐρμον ἐμβάλουσι· γεννῶνται δὲ ἐκ τοῦ Τρωίλου ὄρους πλησίον Σάρδεων πόλεως. Ὅτι ἡ μικρὰ Ἀρμενία ἤρξε ποτε Τιβαρηνῶν τε καὶ Χαλδαίων καὶ Φαρνακίων, ἀλλ' ὁ Εὐπάτωρ Μιθριδάτης, τούτους ταπεινώσας, τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐσφετερίσατο καὶ ἔτι Κόλχων ἤρξεν. Ὅτι τῆ Φαρνακία συνεχῆς ἐστὶν ἡ Σιδηρὴ καὶ ἡ Θεμισκυρα· τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέρεκται, ἐλαιόφυτος² χώρα καὶ εὐδαιμών³, μεταξὺ κειμένη Λύκου τε ποταμοῦ καὶ Ἰριδος ποταμοῦ. Ὅτι ὑπὲρ τὴν Φανάροιαν τὰ Πορτικὰ Κόμματα κεῖται, ὁμώνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ. Ὅτι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐταιριδῶν καὶ τὴν εἰς αὐτὰς δαπάνην παροιμία γέγονεν·

οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς·

ἀλλὰ τῶν πλουσιῶν δηλονότι. Ὅτι ὁ Ὀλασσός⁴ ὄρος ἐστὶν ὑψηλότατον, δυσμικώτερον Ἄλνος ποταμοῦ· οὐ ἐγγὺς Δομαεῖτις τε καὶ Βλαρηγὴ χώρα. διὰ δὲ τῆς Δομαεῖτιδος Ἀμνιὸς ῥεῖ ποταμὸς, ἔνθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυνάμεις ἀρδην ἠφάνισε διὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατηγῶν, ὡς πάρεργον τοῦτο πράξας· ὁ δὲ φηγὸς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσε

1. πύγεια

2. ἐλειόφυτος

3. εὐδαιμόνων

4. ὀλασσός

μετ' ὀλίγων· ὁ δὲ ἀκολουθήσας τὴν τε Βιθυνίαν εἶλεν ἐξ ἐφόδου καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας. Ὅτι περὶ Πιμόλισσαν καὶ Πομπηόπολιν ὄρος ἐστὶ τὸ Σανθαρακόνργιον, κοῖλον ἐκ τῆς μεταλλείας, ἐκ διωρύχων μεγάλων· ἐνθα διὰ τὸ νοσῶδες καὶ λοιμικὸν τοῦ ὀρυττομένου χώρου καὶ ἀέρος, πολλῶν φθειρομένων ἐκ τῶν νόσων, ἡμελήθη τὸ μέταλλον. Ὅτι ἢ περὶ Νίκαιαν πόλιν λίμνη Ἀσκανία καλεῖται καὶ ἡ χώρα. Ὅτι τὴν Βιθυνίαν ὀρίζει ὁ Σαγγάριος ποταμὸς καὶ ἡ Ποιτικὴ παραλία ἕως τοῦ στόματος καὶ Χαλκηδόνας, ἀπὸ δὲ δύσεως ἢ Προποντίς, πρὸς νότον δὲ ἢ τε Μυσία καὶ ἡ Εὔπηγτος καλουμένη Φρυγία· ἢ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλεῖται. Ὅτι ὁ περὶ Νικομήδειαν κόλπος Ἀστακητὸς καλεῖται. Ὅτι τὸ περὶ Κίον¹ ὄρος Ἀργανθώνιον καλεῖται, διῆκον ἕως Νικομηδείας. Ὅτι Κίος ἐταῖρος ἦν Ἡρακλέους, εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅστις, ἐκ Κόλχων ὑποστρέψας, ἔκτισε τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομασθεῖσαν Κίον πόλιν. Ὅτι ἀπὸ Προύσης πόλεως τὸ ἐθνικὸν Προυσιεὺς λέγεται. Ὅτι ἡ Ἀσκανία ὑπὸ δύο ἐθνῶν χωρὶς ᾤκειτο, Φρυγῶν τε καὶ Μυσῶν. μαρτυρεῖ δ' Ὅμηρος λέγων·

Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα,

οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοί.

καὶ πάλιν·

Φόρκος δ' αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάσιος

τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

λέγοι δ' ἂν τὴν νῦν Νίκαιαν. Ὅτι Ὅμηρος τὸν Αἰσηπον ποταμὸν πέρας ὀρίζει τῆς τε Τρωάδος καὶ Μυσίας· εἶκοι δὲ ὁ Πάνδαρος Κυζικηνὸς εἶναι. Ὅτι Νίκαια κτίσμα ἐστὶν Ἀντιγόνου τοῦ Φιλίππου, Μακεδόνων στρατηγοῦ, ὃς πρὸς τὸν Νικάτορα Σέλευκον πολεμῶν ἐφθάρη. ὕστερον δὲ καὶ Λυσίμαχος ἐπέκτισεν ὁ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ Ἰνδὸς στρατεύσας· ὃς Νίκαιαν αὐτὴν ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Νικαίας, τῆς Ἀντιπάτρου παιδός, ἀδελφῆς Κασσάνδρου. Ὅτι ἡ νῦν καλουμένη χώρα Ὀτρωία ἀπὸ Ὀτρώως τοῦ Φρυγὸς ἐκλήθη, οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται·

1. κίον et sic infra.

λαοὺς Ὀτρῆος.

Ὅτι Ἰππαρχος καὶ Θεοδόσιος καὶ οἱ τούτου παῖδες μαθηματικοὶ καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ ἰατρός Βιθυνοὶ ἦσαν. Ὅτι οἱ ἐν Ἀσία Γαλάται μέτοκοί εἰσι τῶν Κελτικῶν Γαλατῶν καὶ ἐπεραιώθησαν εἰς τὴν Ἀσίαν, Λέοντός τιςος ἡγουμένου αὐτῶν. Ὅτι μετὰ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον ἡ λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, μέρος οὔσα τῆς μεγάλης Φρυγίας καὶ ἡ συνεχῆς ταύτη μέχρι τοῦ Ταύρου ὄρους. ἡ δὲ Τάττα λίμνη ἀλοπήγιόν ἐστιν αὐτοφυῆς. οὕτως δὲ περιπῆγεται ῥαδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτό, ὡς στεφάνους ἁλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὴν καθῶσι κύκλον σχοίνινον· τὰ τε ὄρεα ἀλίσκεται τὰ προσαφάμενα τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπληξιν τῶν ἁλῶν. Ὅτι τὰ Ἰσαυρα πόλις ἐστίν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ χώρα Ἰσαυρία καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἰσαυρεύς. Ὅτι τὰ περὶ Σίπυλον χωρία Φρυγία ἐκαλεῖτο τὸ πρῖν· καὶ τὸν Τάνταλον καὶ Πέλοπα φασὶ Φρύγας εἶναι καὶ τὴν Νιόβην. ἡ γὰρ Περγαμηνή καὶ Ἐλαίτις¹, καθ' ἣν ὁ Κάικος ποταμὸς ῥεῖ, καὶ ἡ μεταξὺ τούτων Τευθρανία, ἐν ἣ ὁ Τήλεφος ᾤκει ποτέ, ἀπὸ μέσον ἐστὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς περὶ Σίπυλον καὶ Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν. Ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν ἀποίκους φασὶν εἶναι τῶν Σκυθικῶν Μυσῶν· οἱ δέ, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Ἀνδῶν γλῶσσαν ἡ ὀξύη τὸ δένδρον μυσὸς καλεῖται· γίνεσθαι οὖν περὶ τὸν Μῦσιον Ὀλυμπόν φασὶ πολλὴν τὴν ὀξύαν· καὶ διὰ τοῦτο Μυσοὶ καλοῦνται. Ὅτι Μίλητος ἡ ἐν Καρία ἀποικὸς ἐστὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου. Ὅτι ὁ Πανδίωνος Λύκος, κτίσας Σολύμονς, ὠνόμασε Λυκίαν τὴν χώραν. Ὅτι Βιθυνοὶ ἀρκτικοὶ κεῖνται παρὰ τὸν Ὀλυμπον καὶ Μυγδόνες καὶ Δολιόνες· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ καὶ Ἐπίκτητοι. Δολιόνες δὲ εἰσιν οἱ περὶ Κυζικὸν ἀπὸ Αἰσήπου ποταμοῦ ἕως Ῥυνδάκου² ποταμοῦ καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μυγδόνες δὲ οἱ ἐφεξῆς τούτοις μέχρι τῆς Μυρλεαῶν χώρας τῆς Ἀπαμείων. Ὅτι τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης ὑπέρεκκενται δύο ἄλλαι λίμναι, ἧς τε Ἀπολλωνιάτις καὶ ἡ Μιλητοπολίτις. Ὅτι ὁ ἐν Κυζίκῳ ναὸς Διουδμήτης, μητρὸς θεῶν,

1. ελαίτις

2. ρυνδακοῦ

Ἀργοναυτῶν ἔστιν ἴδρυμα. Ὅτι τὸ παλαιὸν εὐνομώταται πόλεις ἦσαν καὶ δυναταὶ Κυζίκος, Ρόδος, Μασσαλία, Καρχηδών, Ρώμη, Σπάρτη. Ὅτι τῆς Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζιανοὶ τε εἰσι καὶ Νακόλεια¹ καὶ Κοτιάιον καὶ Μιδάιον καὶ Δορυλαίον πόλεις καὶ Κάδοι. Ὅτι ἡ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγειαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπιῆς² ἐπὶ τὴν Περγαμητὴν καθήκει καὶ τὸ Καΐκον λεγόμενον πεδίον. Ὅτι ὑπὲρ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἔστιν ἡ μεγάλη Φρυγία, ἔχουσα ἐπ' ἀριστερὰ τὴν Πεσσινοῦντα καὶ Λυκάονας, ἐν δεξιᾷ δὲ Λυδίαν καὶ Καρίαν. ἐν αὐτῇ δ' εἰσὶν ἡ τε παρώρειος³ Φρυγία καὶ Πισιδία καὶ Ἀμόριον καὶ Εὐμενία καὶ Σύνναδα· εἰτ' Ἀπάμεια ἢ Κιβωτὸς λεγομένη καὶ Λαοδίκεια [καὶ] Κολοσσαί⁴. Ὅτι ὁ Μαρσύας ποταμὸς, ἀνίσχων ἐξ Ἀπαμείας, μεγάλης πόλεως, ἐξίησιν εἰς τὸν Μαιάνδρον. Ὅτι τοσοῦτόν ἐστιν ὁ Μαιάνδρον τοῦ ποταμοῦ ῥοῦς σκολιός, ὥστε ἐξ ἐκείνου πάντα τὰ σκολιὰ Μαιάνδρους καλεῖσθαι. Ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ περὶ τὸν Μαιάνδρον ποταμὸν χώρα εὖσειστός ἐστι καὶ ὑπόνομος πυρὶ τε καὶ ὕδατι ἀπὸ τῶν παδίων ἕως Μαγησίας καὶ Ἱεραπόλεως. Ὅτι τὴν Πιριήην, πρὶν παραλίαν οὔσαν, νῦν ὁ Μαιάνδρος ποταμὸς διὰ τὴν πολλὴν χοῦν μεσόγειαν⁵ ἐποίησε σταδίων μ' προσχώματι. Ὅτι τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα πάθη καὶ τοὺς Ἀρίμους κατὰ τὴν κεκαυμένην Φρυγίαν ἢ Λυδίαν συμβῆναί φασι. τινὲς δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρον καὶ Λυδῶν λέγουσιν εἶναι τοιαῦτα⁶.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΓ.

Ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον ποταμὸν τόπων καὶ Γράνικον⁷ μέχρι Ἀβύδου ἢ τῆς Προποντιδος παραλία ἔστιν· ἀπὸ δὲ Ἀβύδου μέχρι Λέκτον τὰ περὶ Ἰλιον καὶ Ἀλε-

1. νακόλια 2. ὀλυμπιῆς 3. παρώρειος 4. κολοσσαί, sed syllaba σοί sec. in. in litura scripta est. 5. μεσογείαν 6. ταῦτα 7. γρανικὸν et sic infra.

ξάνδρειαν τὴν Τρωάδα ἐστὶ· τούτων δ' ἀπάντων ἡ Ἴδη τὸ ὄρος ὑπέρεκειται· ἀπὸ δὲ Λέκτον μέχρι Καΐκον ποταμοῦ καὶ τῶν Καρῶν λεγομένων ἐστὶ τὰ περὶ Ἄσσον καὶ Ἀδραμύτιον καὶ Ἀταρνεία καὶ Πιτάνην καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον, οἷς ἀντίκειται ἡ Λέσβος νῆσος· εἶθ' ἐξῆς τὰ περὶ Κύμην μέχρι Ἐρμου καὶ Φωκαίας Αἰολίς ἐστὶ· τὰ δ' ἐξῆς Ἰωνία. Ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τοῦ Αἰσῆπον ποταμοῦ μέχρι Καΐκον ποταμοῦ ἡ παρ' Ὀμήρω ἐστὶ Τρωϊκὴ χώρα, διηρημένη εἰς θ' ἐπαρχίας· ἡ δὲ τῶν Αἰολέων ὕστερον ἀποικία ἄλλως τὰς ἐπαρχίας διεῖλε ταύτας, ὅλην τὴν Τρωϊκὴν νευμαμένη καὶ ἕως Ἐρμου ποταμοῦ ἐκταθεῖσα· γενεαῖς δὲ δ' προτερεῦε ἡ Αἰολικὴ ἀποικία τῆς Ἰωνικῆς. καὶ γὰρ ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος Ὀρέστης ἤρξε τοῦ στόλου τῆς Αἰολικῆς ἀποικίας· τελευτήσαντος δ' ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πενθίλος¹ ἤρξε καὶ προῆλθε μέχρι Θρακῆς ὕστερον τῶν Τρωικῶν ἔτεσιν ξ', κατὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον εἰς Πελοπόννησον· εἶτ' Ἀρχέλαος, υἱὸς αὐτοῦ, ἐπεραιώσσε τοὺς Αἰολεῖς εἰς τὴν περὶ Κυζίκον καὶ Δασκύλιον χώραν. Γραῖς δ', ὁ τούτου υἱὸς νεώτατος, ἦλθεν ἕως Γρανικοῦ ποταμοῦ καὶ περαιωθείς κατέσχε τὴν Λέσβον· Κλεῦης δ' ὁ Δώρου² καὶ Μαλαός, ἀπόγονοι καὶ αὐτοὶ Ἀγαμέμνονος, πρῶτα μὲν κατέσχον Λοκρίδα καὶ τὸ Φρικόιον ὄρος πολὺν χρόνον ὕστερον δὲ διαβάντες ἔκτισαν τὴν Κύμην, τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικῶ ὄρους. Ὅτι Πριάπος ποταμὸς ἐστὶ περὶ Κυζίκον, ἀνταίρων τῇ Ἀρτάκη πόλει Κυζικηνῆ. Ὅτι ὁ Αἰσῆπος ποταμὸς ἀνατολικώτερός ἐστὶ τῆς Κυζίκου πόλεως. Ὅτι ἀπὸ πόλεως Παρίου ἕως Πρακτίου πόλεως πρὸς δυσμὰς στάδιοι εἰσι τ'. Ὅτι ἡ Ἴδη τὸ ὄρος σκολοπενδρῶδες ἔχει τὸ σχῆμα καὶ τελευτᾷ τῷ μὲν εἰς τὴν μεσόγαιαν ἄκρῳ τῷ περὶ τὴν Ζέλειαν, τῷ δ' εἰς τὸ πέλαγος τὸ Αἰγαῖον καθήκοντι τῷ Λέκτῳ. Ὅτι ἡ Ζέλεια πόλις νῦν τῆς Κυζικηνῆς ἐστὶν ἐπικρατείας. Ὅτι Ὀμηρος τὴν Ἴδη τὸ ὄρος ἀφορίζει τῷ τε Λέκτῳ, πρῶτον ὄντι ἀπὸ τοῦ πελάγους, καὶ τῇ Ζελείᾳ,

ὑπαὶ πόδα νεΐατον Ἰδης

λέγων. Ὅτι τῆς Ἰδης τὸ ἄκρον τὸ Λέκτον καὶ αἱ Κάναι

1. πένθιλος 2. δώρου

ἄκρον ποιούσι τὸν κόλπον τὸν Ἰδαῖον. Ὅτι διττοὶ οἱ Κίλικες, οἱ μὲν Θηβαῖοι Ὑποπλάκιοι, ὅθεν ἦν ἡ Χρυσή, † ἡ δὲ Βρισγίς¹.

τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογῆσας,
ἤτις ἦν πόλις

θείοιο Μύνητος·

ἐκ δὲ Θήβης ἡ Χρυσή·

ψόχομεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν.

ἐνθένδε ἦν καὶ ἡ Ἀνδρομάχη. δύο οὖν αὐταὶ δυναστεῖαι Τρωικαί· ὅθεν καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν ὑπερβατῶ ἀναγνωστέον·

ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ,

αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν.

δεῖ γὰρ οὕτω λέγειν·

ἀμφοτέροι ἐν Τροίῃ· σὺ μὲν Πριάμου ποτὶ δῶμα,

αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν.

τρίτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν Αελέγων, καὶ αὕτη Τρωικὴ·

Ἄλτεω, ὃς Αελέγεσσι φιλοπολέμοισιν ἀνάσσει².

καὶ μὴν [οἱ] ὑπὸ Ἐκτορι Τρωῆς ἦσαν·

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευεν·

ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπὸ Αἰνεία Λάρδανοι Τρωῆς ἦσαν, ὡς ὅταν λέγῃ·

Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε.

ἔκτοι δ' οἱ ὑπὸ Πανδάρω Ἀνίκιοι, οὓς καλεῖ καὶ Τρωῆς ἰδίως.

ἔβδομοι δ' οἱ μεταξὺ Αἰσῆπου ποταμοῦ καὶ Ἀβύδου Τρωῆς εἰσιν· ἀλλὰ ὑπὸ μὲν Ἀσίῳ οἱ Ἀβυδηνοὶ Τρωῆς· καὶ γὰρ Δημοκόων, ὁ τοῦ Πριάμου παῖς,

Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων.

ἐν δὲ Περκώτῃ ἐβουνόμει Μελάνυππος υἱὸς Ἰκετάονος, ὡς³ οὐκ ἀλλοτρίας⁴ δηλονότι νεμόμενος⁵. ἀλλὰ καὶ οἱ μέχρι Ἀδραστείας Μεροπίδαι ἄρχοντες Τρωῆς ἦσαν· ὀγδόη αὕτη ἐπαρχία. ἐνάτῃ δ' αὕτη δυναστεία, ἡ τοῦ Εὐρύπυλου τοῦ Τηλέφου Τρωικὴ. Ὅτι δὲ τούτων ἀπάντων ἤρχεν ὁ Πριάμος, δηλοῖ Ἀχιλλεὺς λέγων·

1. οἱ δὲ Λυρνήσιοι, ὅθεν ἦν ἡ Βρισγίς Hudson.

2. ἀνάσσει

3. βοῦς Cor.

4. ἀλλοτρίαν

5. νεμόμενος

ὅσον Λέσβος ἄνω, Μάκιμος ἔδος, ἐντὸς ἔργει
καὶ Φρυγίᾳ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπέιρων.

Ὅτι Ἀφνειοὶ καλοῦνται οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι ἀπὸ Ἀφρί-
τιδος λίμνης, ἧτις ἐστὶν ἡ Δασκυλίτις¹. ἡ δὲ Ζέλεια ἀπέχει
Κυζίκου πρὸς τὴν ἑὼ σταδίους ρ4· τῆς δ' ἐγγυιάτω θαλάτ-
της, καθ' ἣν ἐκδίδωσιν ὁ Αἰσηπος ποταμός, ὅσον π' σταδίους.
Ὅτι ἡ μὲν Ζέλεια μεσόγειός ἐστιν, ὑποπεπτώκασι δ' αὐτῇ τὰ
περὶ Κυζίκου καὶ Πριάπου χωρία. καὶ ἐστὶ περὶ τὴν Ζέλειαν
ὁ Τάρσιος ποταμός, ἔχων κ' διαβάσεις τῇ αὐτῇ ὁδῷ, καθάπερ
ὁ Ἐπίεπορος. Ὅτι μεταξὺ Αἰσηπον ποταμοῦ καὶ Πριάπου
ὁ Γράνικος ῥεῖ ποταμός, τὰ πολλὰ διὰ Ἀδραστείας πεδίου·
Πριάπος δ' ἐστὶ πόλις ἐπὶ θαλάττῃ καὶ λιμῆν. Ὅτι ἡ Ἀδρά-
στεία πόλις μεταξὺ ἐστὶ Πριάπου πόλεως καὶ Παρίου πόλεως,
ἐπὶ Αἰσηπῷ ποταμῷ *ἡ Ἀδράστεια*. λιμένα ἔχουσα ἡ αὐτῇ
Πριάπος ἐλάσσονα τοῦ Παριανοῦ². Ὅτι ἡ Πιτύεια πό-
λις ἐστὶ μεταξὺ Παρίου πόλεως καὶ Πριάπου πόλεως μεσό-
γειος. Ὅτι μεταξὺ Λαμφάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πό-
λις καὶ ποταμός· Ὀμηρος δὲ καὶ τρισυλλάβως αὐτὴν εἴρηκε,
λέγων·

καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ·

καὶ

ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ.

Ὅτι τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Κυμαία χωρίῳ θηλυκῶς καὶ πληθυντι-
κῶς καλούμενος αἱ Γέργιθες. ἐστὶ δὲ πόλις, ἐξ ἧς ἐν Λαμ-
φάκῳ Γεργίθιον χωρίον. Ὅτι τὸ Πράκτιον τὸ παρ' Ὀμήρῳ
οὐκ ἐστὶ πόλις, ἀλλὰ ποταμός, μεταξὺ ῥέων Ἀβύδου καὶ Λαμ-
φάκου. Ὅτι ἡ τοῦ Ξέρξου ἐν Ἀβύδῳ γέφυρα μικρὸν ἀνα-
τολικωτέρα ἐζεύχθη τῆς Ἀβύδου, δυσμικωτέρα δὲ τῆς Σηστοῦ.
καὶ δεῖ σημειώσασθαι, ὅτι ὁ Στράβων συνηγορεῖ τῇ μυθολογίᾳ
τῆς Ἡροῦς, αἶς ἐν Σηστῷ ἦν ὁ πύργος αὐτῆς, καὶ τὸ κατὰ
τὸν Λέανδρον πάθος ὅτι ἐκεῖσε γέγονεν. Ὅτι τὰ ἐν Πα-
κτωλῶ χροῖσια μέγαλα τῆς Ανδίας ἐξέλειπεν. Ὅτι ἀπὸ Ἀβύ-
δου ἐπὶ Αἰσηπον ποταμὸν στάδιοί εἰσιν ψ' πεζῇ, εὐθύπλοια
δὲ ἐλάττους. Ὅτι Πλοσ πρῶτος μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐτόλμη-

1. δασκυλίτις 2. παριηνον (s. acc.)

σεν ἐν πεδίῳ πόλιν κτίσαι, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴλιον· διὸ καὶ ἐτάφη ἐν πεδίῳ·

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα,
μέσσον καὶ πεδίον.

τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἡ νῦν Ἴλιος δεικνυμένη οὐκ ἔστιν ἡ παρ' Ὀμήρῳ, ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶ ταπεινότερα· ἡ δὲ παλαιὰ μετεωροτέρα ἦν πρὸς τῇ Ἴδῃ σταδίοις λ'. Ὅτι ἡ νῦν Ἀλεξάνδρεια Τρωὰς καλουμένη, πόλις ἔρημος οὕσα νῦν, Ἀντιγονία ἐκαλεῖτο. ὑπὸ γὰρ Ἀντιγόῃον φκίσθη, τοῦ ἐξ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἄρξαντος τῆς Φρυγίας· ὕστερον δὲ ὑπὸ Λυσιμάχου Ἀλεξάνδρεια μετωνομάσθη διὰ τὸ δεῖν μᾶλλον τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν ἀπὸ τοῦ αἰτιωτάτου πάσης τῆς κατὰ Περσῶν νίκης Ἀλεξάνδρου. Ὅτι Φιμβρίας¹ Ῥωμαῖος, ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ ἐκ πολιορκίας λαβὼν τὸ Ἴλιον ἐν ἡμέραις ἰ', εἶτα καυχώμενος, ὡς, Ἀγαμέμνωνος ἔχοντος τὸν χιλιόναυον στρατὸν καὶ τὴν σύμπασαν Ἑλλάδα μόλις ἐν ἔτεσι ἰ' ταύτην ἐλόντος, αὐτὸς ἐν ἡμέραις ἰ' ἔλαβεν, ἤκουσεν εὐθύς ἐκ τινος τῶν Ἰλιέων· οὐ γὰρ εἴχομεν Ἐκτορα τὸν προπολεμοῦντα. Ὅτι μεταξὺ Ἀβύδου καὶ Δαρδάνου πόλεως ῥεῖ ὁ Ῥοδῖος² ποταμὸς κατ' ἐναντία τοῦ ἐν χειρρονήσῳ Κυνὸς σήματος τῆς Ἐκάβης. Ὅτι τὸ μὲν Ἐκτορος μῆμα ἐν Ὀφρυνίῳ³ ἐστὶ τῆς Τρωάδος τόπῳ ὑψηλῷ, εἶτα Ῥοίτειον⁴, πόλις ἔρημος, εἶτα αἰγιαλός, εἶτα μῆμα Αἴαντος, εἶτα Σίγειον⁵, πόλις ἔρημος, εἶτα ὁ Ἀχιλλέως τάφος καὶ Πατρόκλου καὶ Ἀντιλόχου, εἶτα ὁ ναύσταθμος καὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων, εἶτα αἱ τοῦ Σιμοῦντος καὶ Σκαμάνδρου ἐκβολαὶ λιμνώδεις καὶ ἔλη καὶ ἡ Στομαλίμη καλουμένη. ταῦτα δὲ πάντα τῇ Ἰλίῳ ὑποπέπτωκεν. Ὅτι Πρίαμος, μικρὰν εὐρῶν τὴν τῶν Τρωῶν βασιλείαν, ὡς καὶ τὸν Ἡρακλέα

ἐξ οἷης σὺν νησι καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν
ἐξαλαπάξει αὐτῶν τὴν πόλιν, ἐπὶ μέγα αὐτὴν ἠῤῥησεν, ὡς καὶ
βασιλεὺς βασιλέων γενέσθαι· ὡς δηλοῖ τὸ

ἄσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος.

Ὅτι τὸ Τρωικὸν πεδίον ἀπὸ θαλάσσης ἕως τῆς Ἰδῆς διήκει· οὐ τὰ μὲν νότια τελευτᾷ εἰς τὴν Σκῆψιν, τὰ δὲ βόρεια εἰς τὴν

1. φίμβριος 2. ῥοδῖος 3. ὄφρυνείῳ 4. ῥοίτιον 5. σίγειον

Ζέλειαν. Ὅτι πολλοῖς καὶ ἀξιοπίστοις ἐπιχειρήμασι ὁ Στράβων ἀπέδειξε τὴν νῦν καλουμένην Ἴλιον μὴ εἶναι τὴν ὑπὸ Ὀμήρου ἀδομένην· ἀλλὰ ταύτης μετεωροτέρα καὶ ἀνατολικωτέρα ἐστὶν ἡ ἀληθῶς Ἴλιος, ἡ τοῦ Ἐκτορος πατρίς. εἰ δὲ καὶ οὐδὲ ἴγνη αὐτῆς σώζεται νῦν, ἀλλὰ τῆς ταπεινοτέρας εἰσὶν ἴγνη, οὐ θαῦμα· ὁ γὰρ χρόνος πολλὰ τοιαῦτα ποιεῖ. Ὅτι τινὲς τὸν τόπον μετατιθέασι τοῦ στίχου τούτου·

θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν·

ἀναγινώσκουσι γὰρ πρὸ μιᾶς τὸν τόπον τιθέντες· ὡς τὸ Θυάσιν, οὕτως γούνασιν, ἀπὸ τοῦ ταῖς ἰκεσίας. Ὅτι κατὰ τὴν παλαιὴν ἔθος Ἀγαμέμνων κατηράσατο κατὰ τῶν τολμησότων κτίσαι αὐτῆς τὸ Ἴλιον· διὸ οἱ ὕστερον ἀφοσιούμενοι εὗρον πλησίον χωρίον ὁμοίωτατον τῷ ἀρχαίῳ, καὶ ἔκτισαν αὐτὸ καὶ Ἴλιον ἐκάλεσαν, καὶ τὰς κατάρας ἐξέφυγον τοῦ Ἀγαμέμνονος. Ὅτι ὁ Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοεΐτης¹· ὁ δὲ Ἐπτάπορος Πολύπορος καλεῖται, ἀνίσχων ἐκ τῶν περὶ Καλὴν πεύκην χωρίων, ἐπὶ Μελαΐνας κώμην ἰοῦσιν· ἡ δὲ Καλὴ πεύκη εἶχε τὴν μὲν περίμετρον κδ' ποδῶν, τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ῥίζης ἐπὶ ξξ' πόδας ἀνήγει², εἶτα εἰς τρία μέρη σχιζομένη ἴσον ἀλλήλων διέχοντα αὐτῆς πάλιν συνήγετο εἰς μίαν κορυφὴν· ἀπετέλει δὲ τὸ ὕψος δυεῖν πλέθρων καὶ πηγῶν ἰ'. Ὅτι ὁ Κάρησος ποταμὸς ἀπὸ Μαλοῦντος ῥεῖ, τόπον τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Ἀχαιίου τῆς Τενεδίων περαιάς· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴσηπον. Ῥοδῖος³ δ' ἀπὸ Κλεανδρείας καὶ Γόρδου· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴνιον. Ὅτι ὁ Σμινθεὺς Ἀπόλλων παρὰ Τενεδίοις τιμᾶται. καὶ γὰρ ἐστὶν⁴ αὐτοῦ νεὸς ἐν Τενέδῳ· ὅθεν εἴρηται·

Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,

Σμινθεῦ.

Ὅτι ἄλλο ἱερόν Σμινθεὺς Ἀπόλλωνος παραθαλάσσιον ἐν Τρωάδι. Ὅτι τὰ περὶ τὴν Τένεδον νησίδια Καλύδναι καλοῦνται. Ὅτι περὶ τὴν Τρωάδα ὁ Ἀχαιὸς τόπος· εἶτα Λάρισσα καὶ Κολωναὶ καὶ ἡ νῦν Χρῖσα ἐφ' ὑψηλοῦ⁵ τόπον παραθαλασσία.

1. ῥοεΐτης 2. ἂν εἴη 3. ῥοδῖος 4. καὶ ἔστι γὰρ 5. ἐφ' ἕλου·
cf. Str. p. 604.

Ὅτι ἐν τῷ τοῦ Σμινθέως ἱερῷ μῦς ἐστὶ χαλκοῦς, ὑποκείμενος τῷ ποδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. εἰσὶ δὲ πολλοὶ ναοὶ Σμινθίου Ἀπόλλωνος. Ὅτι περὶ τὸ Λέκτον¹ ἄκρον ἀλοπήγιόν ἐστιν, αὐτομάτως πηγνύμενον τοῖς ἐτησiais ἀνέμοις. Ὅτι Ὅμηρος ἐν τῷ Ἀδραμυντικῷ² κόλπῳ ἰδρύνει Λέλεγας τε καὶ Κίλικας ἀμφοτέρους, ἐνθα καὶ Πήδασος πόλις ἐρήμη καὶ Σατυνίοις ποταμὸς χεῖμαρρος καὶ Θήβη καὶ Λυρνησσός, αἱ πόλεις. Ὅτι οἱ μὲν Ἀμαξῖται παραθαλάσσιοι εἰσιν, εἶτα ὑπὲρ αὐτοὺς Νεανδριεῖς, εἶτα Κεβρήνιοι ὑπὲρ αὐτούς, εἶτα Δάρδανοι μέχρι Παλαισκήφως, ὧν καὶ Αἰνείας ἤρχεν, εἶτα Σκῆψις. Ὅτι ἀπὸ Λέκτου ἄκρον ἕως Γαργάρον, πρὸς ἀνατολὰς ὄντος, στάδιοι σξ'. Ὅτι μετὰ τὸ Ἀδραμύτιον Κορυφατῖς τε καὶ Ἡράκλεια κώμαι, εἶτα Ἄττα, εἶτα Ἄταρνὺς καὶ Πιτάνη καὶ αἱ τοῦ Καῖνον ποταμοῦ ἐκβολαί. Ὅτι τινὲς, χαριζόμενοι Ῥωμαίοις, μεταγράφουσι τὸ Ὀμηρικὸν ἔπος περὶ τοῦ Αἰνείου οὕτως· τῶν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει. Ὅτι ἐκ τῆς Σκῆφως πόλεως ἦν Κορίσκος ὁ Σωκρατικὸς καὶ ὁ τούτου παῖς Νηλεύς, ὃς καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου ἠκροάσατο καὶ διεδέξατο τὴν βιβλιοθήκην Θεοφράστου, οὖσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀριστοτέλους· ὁ μὲν γὰρ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τὴν σχολήν, ἀλλὰ καὶ τὴν βιβλιοθήκην καταλείπει Θεοφράστῳ τὴν ἑαυτοῦ, πρῶτος ὧν ἴσμεν βιβλία συναγαγὼν καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης σύνταξιν³. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν· ὁ δὲ εἰς Σκῆψιν κομίσας τοῖς μεθ' αὐτὸν παρέδωκεν, ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἳ κατάκλειστα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δ' ἤσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἄταλικῶν βασιλέων, ἕφ' οἷς ἦν ἡ πόλις, ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι· ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σιτῶν⁴ κακωθέντα ὄψε ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλίκωντι τῷ Τηίῳ πολλῶν ἀργυρίων τὰ τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία. ἦν δὲ ὁ Ἀπελλίκων φιλόβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν ἐπαρόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων εἰς ἀντίγραφα

1. λέκτρον, sed punctum supra ρ add. 2. ἀδραμυντικῷ 3. σύνταξιν 4. σιτῶν

καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν¹ ἀμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν πάλαι τοῖς μετὰ Θεόφραστον, οὐκ ἔχουσι ὅλους τὰ βιβλία² πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις ληκνθίζειν· τοῖς δ' ὕστερον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν, ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ ἀριστοτελίζειν· ἀναγκάζεσθαι μὲντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν. πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ρώμη προσελάβετο· εὐθὺς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλίκωντος τελευτὴν Σύλλας ἦρε τὴν Ἀπελλίκωντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθήνας ἐλὼν· εἰς Ρώμην δὲ κομισθεῖσαν³ Τυραννίων τε ὁ⁴ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὄν, θεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ βιβλιοπωλαὶ τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πράσιν⁵ γραφομένων βιβλίων καὶ ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ὅτι μετὰ Σκῆψιν πόλιν Ἄνθηρά ἐστι καὶ Πιονία καὶ ἡ Γαργαρίς⁶. ἔστι δὲ λίθος περὶ τὰ Ἄνθηρα, ὃς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινος καμινευθεὶς ἀποστάζει ψευδάργυρον, ἢ προσλαβοῦσα χαλκὸν τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὃ τινες ὀρείχαλκον⁷ καλοῦσι. γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τρωῶλον. Ὅτι ἡ Ἄσσος πόλις ἐρμυῆ ἐστὶ καὶ εὐτειχῆς⁸, ἀπὸ θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὥστ' ἐπ' αὐτῆς οἰκίως εἰρησθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίκου τοῦ κιθαριστοῦ·

Ἄσσον ἰθ'⁹, ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Κλεάνθης ὁ Στωικός, ὁ Ζήνωνα μὲν διαδεξάμενος, Χρυσίππῳ δὲ τῷ Σολεῖ καταλιπών. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἐρμείαν τὸν εὐνούχον τύραννον κηδεῖαν· ἦν δ' Ἐρμείας τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης, γενόμενος δ' Ἀθήνησιν, ἠκροάσατο Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους· ἐπανελθὼν δὲ τῷ δεσπότῃ συνετυράνησε, πρῶτον ἐπιθεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο ἐκεί-

1. ἰδοξεν 2. βυβλία et sic paulo post. 3. τ' ἐκομισθησαν 4. δ' ὁ 5. πράσιν 6. γάργαρις 7. ὀρείχαλκον 8. εὐτειχῆς 9. ἄσσον (sic constanter) ἰθ'.

νον καὶ μετεπέμψατο τὸν τε Ἀριστοτέλη καὶ Ξενοκράτη καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει καὶ θυγατέρα ἀδελφοῦ συνψύκισε. Μένων δ' ὁ Ῥόδιος, μηδίζων τότε σφόδρα καὶ στρατηγῶν, προσποιησάμενος φιλίαν, [καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν] Ξενίας τε ἅμα καὶ πραγμάτων προσποιητῶν χάριν· συλλαβῶν [δ'] ἀνέπεμψε πρὸς βασιλέα, κάκει κρεμασθεὶς ἐφθάρη. Ὅτι τὰ περὶ Ἄσσον καὶ Γάργαρον χωρία καὶ Σκῆψιν Αἰελέων ἐστίν, οὔτινες μεταξὺ ἔσκουν Κιλικίων τε καὶ Λαρδαίων, πόλιν ἔχοντες Πήδασον· φεύγοντες δὲ τὰς ἐξ Ἀχιλλέως ἐπιδρομάς, εἰς Καρίαν ἦλθον καὶ ἔκτισαν πόλιν Πήδασον, ὁμώνυμον τῇ πατρίδι. Ὅτι μετὰ τοὺς Αἰελέας τὴν ἐξῆς παραλίαν Κιλικίης εἶχον καθ' Ὅμηρον, ἧ' νῦν Ἀδραμύτιον τέ ἐστι καὶ Ἀταρνεῖται² καὶ Πιταναῖοι μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καΐκου· ὧν πόλεις δύο, Θήβη Ἵποπλάκιος καὶ Λυρηησός. Ὅτι Θήβη καὶ Λυρηησός, ἐν τῷ Θήβης οὖσαι πεδίῳ, ἀπέχουσι τῆς πόλεως Ἀδραμυτινίου, ἧ μὲν σταδίους ξ', ἧ δὲ π'. ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυτινῇ ἐστὶ καὶ ἡ Χρῦσα καὶ ἡ Κίλλα· ἐστὶ δὲ ταῦτα περὶ Ἄντιανδρον. Ὅτι Κίλλος Πέλοπος ἦν ἠνίοχος, ἀφ' οὗ Κίλλα τε τὸ πολίχνιον καὶ Κίλικίης. Ὅτι φασὶν ἐν τῇ Αἰολικῇ Πιτάνῃ τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν τῷ ὕδατι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ³. κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατός ἐστιν. ἐν Ἰβηρίᾳ δὲ φησὶν ἰδεῖν Ποσειδάωνος ἕκ τινας γῆς ἀργιλώδους πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεύσας. Ὅτι Κάικος ποταμὸς μετὰ τὴν Πιτάνην εἰς τὸν Ἐλαιτικὸν ῥεῖ κόλπον, ἀντιπέρην Ἐλαίας πόλεως. Ὅτι ἡ Ἐλαία πόλις ἐπίνειόν ἐστι Περγάμου πόλεως, ἀπέχουσα Περγάμου στάδια ρκ'. Ὅτι ἡ Κάνη ἄκρον ἐστίν, ἀνταῖρον τῷ Λέκτῳ ἄκρῳ καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυτινὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαιτικός ἐστίν. Ὅτι ἡ Κάνη καὶ πληθυντικῶς Κάναι λέγεται, περὶ ἣν ἄκρα ἡ Αἶγα· τὸ δὲ γὰ μακρὸν δεῖ νοεῖν, τὴν Αἶγαν λέγοντας. Ὅτι μεταξὺ Ἐλαίας καὶ Πιτάνης καὶ Ἀταρνεῶς καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστὶ πόλις, διέχουσα οὐδεμιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ὁ σταδίους, ἐντὸς τοῦ Καΐκου. Ὅτι ἐν τοῖς περὶ Κάικον τόποις φαίνεται βεβασιλευκῶς Εὐρύπυλος ὁ Τηλεφίδης, ὃν ἀνεῖλε Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως. Ὅτι

1. vid. lgd. ἧ 2. ἀταρνεῖται 3. τυρηνία

ἐν τῇ Ἐλαίτιδι ποτάμιόν ἐστι χειμαρρῶδες, Κήτειον καλούμενον· ὅθεν ἴσως εἰρηται·

Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἴνεκα δώρων.

Ἵτι τῆς Λέσβου ἦσαν ὁ περίπλους στάδιοι ἄρ'. Ἵτι ἐπὶ Τιβερίου, τοῦ Ῥωμαίων ἀντοκράτορος, ἦν Στράβων. Ἵτι ἐξ Ἐρεσσού ἦσαν Φανίας τε καὶ Θεόφραστος, οἱ Ἀριστοτελικοί· Τύρταμος δὲ πρὶν ὁ Θεόφραστος ἐκαλεῖτο, μετωνομάσθη δὲ ὑπὸ Ἀριστοτέλους οὕτως. Ἵτι Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς Λέσβιος ἦν. Ἵτι κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ Ἀσίας καὶ Λέσβου ἠσιδιά εἰσι μ', καλοῦνται δὲ συνθέτως Ἐκατόνησοι, ὡς Πελοπόννησος καὶ Μνόννησος καὶ Προκόννησος καὶ Ἀλόνησος, τὸ ἦ δισσὸν ἔχουσαι κατὰ συνήθειαν. Ἵτι Ἐκατόνησοι καλοῦνται, οἷον Ἀπολλώνησοι· Ἐκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων. Ἵτι πρὸ τῆς Λέσβου ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον· διὰ δὲ τὸ δύσφημον τοῦ ὀνόματος Ποροσελήνην¹ τινὲς αὐτὴν καλοῦσι, τὸ δὲ περὶ Πέργαμον Ἀσπόρηνον ὄρος Ἀσπόρηνον, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἰσρὸν μητρὸς [τῶν θεῶν] Ἀσπορηνῆς². τί οὖν φήσομεν ἐπὶ τοῦ σαπέρδου, καὶ πόρδαλις καὶ πέρδιξ καὶ σὺν πορδακοῖσιν, ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις; Ἵτι ἐν Καταλόγῳ Ὅμηρος εἰκότως Λελέγων καὶ Κιλίκων καὶ Κανκαίων οὐκ ἐμνημόνευσε· διεφθάρησαν γὰρ ἤδη ὑπὸ Ἀχιλλέως ὃ τε Ἥτιών καὶ Μύνης καὶ Ἐπίστροφος καὶ οἱ λαοὶ αὐτῶν. Ἵτι ὁ τῶν Πελασγῶν ἄρχων Ἰππόθοος Λάρισαν εἶχε πατρίδα τὴν ἐν Κύμῃ τῆς Αἰολίδος κειμένην· οἱ δὲ Πελασγοὶ ὑπὸ Αἰολέων ἐφθάρησαν. Ἵτι σκώπτεται εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη, ὡς μετὰ τ' ἔτη ἀποδομένη τῶν λιμένων τὰ τέλη, ὥσπερ τότε ἡσθημένη, ὅτι παρὰ θάλασσαν οἰκοῖτο· πρότερον δ' οὐκ ἐκαρποῦτο τὴν πρόσδοτον ταύτην. Ἵτι καὶ ἄλλη λέγεται αἰτία τοιαύτη τοῦ σκώμματος, ὅτι δανεισάμενοί ποτε οἱ Κυμαῖοι δημοσίᾳ³ χρήματα τὰς στοὰς ὑπέθετο, εἴτ' οὐκ ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν εἴργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἶη, κατὰ αἰδῶ τινα κηρύττοιεν οἱ δανεισταί, κελύοντες ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέρχεσθαι· τοῦ δὴ κήρυκος οὕτω φθεγγόμενον, ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπέλθετε, ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰ-

1. πυροσελήνην 2. ἀσπορήνης 3. δημοσία

σθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροισι ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπελθεῖον, ἂν μὴ σημάνη τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Κυμαῖος δὲ ἦν Ἡσιόδός τε καὶ Ἐφορος, ὁ Ἰσοκράτους γνώριμος, ὁ τὰς ἱστορίας γράψας. Κύμη δὲ ὠνόμασται ἀπὸ τινος Ἀμαζόνος, ὡς ἢ Μυρίνη καὶ ἢ Μντιλήγη. Ὅτι τὸ Πέργαμον ἢ πόλις γαζοφυλάκιον ἦν Λυσιμάχου τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἐνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων. ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα θ) Φιλέταιρος, ἀνὴρ Τιανός, θλιβίας ἐκ παιδός, ἐν τινι ὄλῳ ἀποληφθεὶς μετὰ τῆς τροφῆς καὶ διὰ τοῦτο εὐνοῦχος. τέως μὲν οὖν εὖνους ἦν Λυσιμάχῳ, διενεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀπίστη, ὄρων νεωτερισμοὺς πολλοὺς. ὃ τε γὰρ Λυσιμάχος, κακοῖς οἰκείοις περιπεσών, ἤραγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα. Σέλευκος δ' ἐπελθὼν ὁ Νικάτωρ, ἐκεῖνόν τε κατέλυσε καὶ αὐτὸς κατελύθη, δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κερανοῦ. ὁ δὲ Φιλέταιρος διήρκεσεν ἔτη κ', κύριος ὢν τοῦ τε ἐρύματος καὶ τῶν χρημάτων, καὶ διεγένετο, μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος καὶ πολιτευόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας αἰεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα. τούτῳ ἦσαν δύο ἀδελφοί, Εὐμένης τε καὶ Ἄτταλος· ἐκ μὲν οὖν τοῦ πρεσβυτέρου Εὐμένους γίνεται παῖς Εὐμένης, ὃς καὶ διεδέξατο τὸ τοῦ Περγάμου κράτος καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλῳ χωρίων, ὥστε καὶ περὶ Σάρδεϊς ἐνίκησε μάχῃ συμβάλλων Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου· κβ' δὲ ἔτη ἄρξας ἐτελεύτα. ἐκ δὲ Ἄτταλον καὶ Ἀντιοχίδος γεγωνὸς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχήν· ὃς καὶ πρῶτος βασιλεὺς ἀνηγόρευτο, νικήσας Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ. οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· ὃς βασιλεύσας ἔτη μγ' κατέλιπε δ' υἱός, Εὐμένην, Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον. οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται, Εὐμένης δ' ἄρξας συνεπολέμησε Ῥωμαίοις πρὸς τε Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσία, καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ γῆν τὴν ἐντὸς Ταύρου· πρότερον δ' ὀλίγης ἤρχε γῆς. οὗτος ἐπὶ πλεῖστον ἠῤῥξῃσε τὴν ἀρχὴν κτίσμασι καὶ ἀναθήμασι καὶ βιβλιοθήκαις· ὃς ἔτη βασιλεύσας μθ' κατέλιπε διάδοχον τὸν υἱὸν Ἄτταλον, παῖδα ἔτι ὄντα, καὶ τούτου ἐπίτροπον Ἄτταλον, τὸν ἴδιον ἀδελφόν· ὃς ἄρξας ὡς

ἐπίτροπος ἔτη κα' γέρων ἔτελεύτα, κατορθώσας πολλά. καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφιλιππον· ἐχειρώσατο δὲ καὶ Δηίγυλι¹ τὸν Καινῶν² βασιλέα, στρατεύσας εἰς τὴν Θράκην· ἀνέβλε δὲ καὶ Προυσίαν, ἐπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδην τὸν υἱόν. ὁ δ' ἐπιτροπευθεὶς Ἄτταλος, ἄρξας ἔτη ε' καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἔτελεύτα νόσῳ, καταλιπὼν κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγορευέσαστες ὁμώνυμον τῇ ἡπείρῳ. Ὅτι ὁ Κάικος ποταμὸς παραρρεῖ τὸ Πέργαμον διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου εὐδαίμονος. Ὅτι ἐκ τοῦ Τμῶλου ρεῖ ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς, ἔχων ψῆγμα χρυσοῦ, ὅπερ νῦν ἐκλείοιτε τὸ ψῆγμα, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἐρμον ποταμόν, εἰς ὃν καὶ ὁ Ἰλλος ποταμὸς ἐμβάλλει, Φρύγιος νῦν καλούμενος. Ὅτι ἡ παρ' Ὀμήρῳ Γυγαία λίμνη ὕστερον Κολή μετωνομάσθη. Ὅτι τοὺς Ἀρίμους τινὲς μὲν ἐν Λυδία φασὶ γενέσθαι, οἱ δ' ἐν Κιλικίᾳ, τινὲς δ' ἐν Συρίᾳ, οἱ δ' ἐν Πιθηκούσαις, ἔνθα καὶ τὸν Τυφωέα γενέσθαι·

εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος [ἔμμεναι εὐνάς].

Ὅτι ἐν Ἱεραπόλει ἐστὶ τὰ τε θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτώιον, ἄμφω παραδοξολογίαν τινὰ ἔχοντα. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ οὕτως ῥαδίως εἰς πῶρον μεταβάλλει πηττόμενον, ὥστε ὄχτους ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους· τὸ δὲ Πλουτώιον ὑπ' ὄφρῦ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης³ ὄρεινῆς, στόμιόν ἐστι σύμμετρον, ὅσον ἄνθρωπον δεξασθαι δυνάμενον, βαθυνόμενον ἐπὶ πολὺ. πρόκειται δὲ τούτου δρυφάκτωμα τετράγωνον, ὅσον ἡμιπλήθρον τὴν περίμετρον· τοῦτο δὲ πλήρες ἐστὶν ὀμιχλώδους παχείας ἀχλὺς, ὥστε μόγις τοῦδαφος καθορᾶν. τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν δρυφακτὸν ἄλυπός ἐστιν ὁ ἀήρ, καθαρῶν ἐκείνης τῆς ἀχλὺς ἐν ταῖς νηνεμίαις· συμμέγει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου. τῷ δ' εἴσω παρίοντι ζῆφ θάνατος παρὰ χρῆμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πίπτουσι καὶ ἐξελλοκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ στρονθία ἐπέμψαμεν, καὶ ἔπεσον εὐθὺς ἐκπνεύσαντα. οἱ δ' ἀπόκοποι Γάλλοι παρίασιν ἀπαθεῖς, ὥστε καὶ μέχρι τοῦ στομίου πλησιάζειν καὶ ἐγκύπτειν καὶ καταδύνειν

1. Δηίγυλι Str. 624. 2. καινὸν 3. ὑπερκειμένης

μέχρι ποσοῦ, συνέχοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ πνεῦμα· ἐωρῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως ὡς ἂν πνιγώδους τινὸς πάθους ἔμφρασι, εἴτ' [ἐπὶ] πάντων [τῶν] οὕτω πεπηρωμένων εἴτε μόνων τῶν περὶ τὸ ἱερόν, καὶ εἴτε θεία προνοία, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκός, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι τούτου συμβαίνοντος. Ὅτι Σολύμους φασὶν εἶναι τοὺς Καβαλλεῖς· τῆς γοῦν Τελμησσέως ἄκρας ὑπέρεκειται λόφος καὶ καλεῖται Σόλυμος, καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Τελμησσεῖς Σόλυμοι καλοῦνται. πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ὁ Βελλεροφόντου χάραξ καὶ ὁ Πεισάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ, πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ·

μαρτάμενον Σολύμοισι κατέκτανεν.

Ὅτι ἡ Κιβυραϊκὴ ἐν ταῖς μεγίσταις ἐξετάζεται διοικήσει τῆς Ἀσίας· τέτρασι δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, Πισιδικῆ, Σολύμων, Ἑλλήνων, Ἀνδῶν. Ὅτι ἐν Κιβύρα ἴδιόν ἐστι τὸ τὸν σίδηρον τορνεῖσθαι ῥαδίως.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΑ.

Ὅτι τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας ἤρξεν Ἄνδροκλος, υἱὸς Κόδρου, τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, ὃς Ἐφεσον κτίσας βασιλεῖον τῆς Ἰωνίας αὐτὴν ἀπέδειξεν. εἰσὶ δὲ Ἰώνων πόλεις αἷδε· [Ἐφεσος], Μίλητος, Μυοῦς, Λέβεδος, Κολοφών, Πριήνη, Τέως, Ἐρυθραί', Φώκαια, Κλαζομεναί, Χίος, Σάμος, ὁμοῦ ἰβ'. ὕστερον δὲ Σμύρνα προσελήφθη. Ὅτι τὸ ἐν Βραγχίδαϊς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Μιλήτῳ ἐστίν. Ὅτι ἡ τῶν Σάμος, νῆσος Ἰωνικὴ, ἐκαλεῖτο πρότερον Παρθενία, εἶτα Ἀνθεμοῦς, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος. Ὅτι ἡ Σάμος τοσοῦτόν ἐστιν εὐφορος, ὥστε οἱ ἐπαινοῦντες αὐτὴν λέγουσι περὶ αὐτῆς καὶ τὸ παροιμιῶδες· φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα. Ὅτι διὰ τὴν Συλοσῶντος πικρίαν, τοῦ Σαμίων τυράννου, ἐλιπάρησεν ἡ Σάμος, ὡς καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο λέγου-

θήμασιν ἢ πόλις αὐτῶν ἐκοσμήθη· ὧν ἄριστος ὁ τοῦ Ἥλιου κολοσσός, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμβεῖον¹ οὕτως·

κολοσσὸν Ἥλιου ποθ' ἐπτάκις δέκα

Χάρης ἐποίει πηγῶν ὁ Αἰνδιος.

Ἵτι Πρωτογένης ἔγραψεν ἐν Ῥόδῳ πέρδικα, ὃς τοσοῦτον ἦν εὐδόκιμος, ὥστε οἱ τιθασσοὶ πέρδικες ἐρχόμενοι ἐφθέγγοντο καὶ ἀγλαγώγουν, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐκεγήγεσαν. Ἵτι ἐν Ῥόδῳ τοσοῦτον ἦν τὸ δημοκρηδικὸν καὶ προνοητικόν, ὥστε νόμον ἔθεντο, ἵνα οἱ πλούσιοι καθ' ἐκάστην τρέφωσι τοὺς πένητας, τῶν ἀναγκαίων τι ἐργάζεσθαι ἀναγκαζομένους. Ἵτι ἐν Ῥόδῳ ἦσαν τινα τῶν φαντασμάτων κρυπτά καὶ ἀπόρητα, ἃ ὁ τολμήσας ἰδεῖν θανάτῳ ἐξημοῦτο. Ἵτι, ὥσπερ ἐν Κυζίκῳ καὶ ἐν Μασσαλία, οὕτως καὶ ἐν Ῥόδῳ ἐσπούδαστο κοινῇ ἡ ὄργανοποιία καὶ ἡ μηχανοποιία. Ἵτι Ῥόδιοι καὶ Ἀλικαρνασσεῖς καὶ Κνίδιοι καὶ Κῆφοι Λωριεῖς εἰσιν. Ἵτι ἡ Ῥόδος ἐκαλεῖτο πρότερον Ὀφίονσσα καὶ Σταδία, εἶτα Τελχινίς ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὗς οἱ μὲν γόητάς φασιν εἶναι καὶ βασκάνους θείῳ καταρρέοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ζῳῶν τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν, οἱ δὲ τεχνίτας μηχανικούς, πρώτους εὐρόντας χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου γένεσιν ἐκ μετάλλων. ἤλθον δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον, εἶτα εἰς Ῥόδον. Ἵτι μετὰ τοὺς Τελχίνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον· ὧν ἐνός, Κερκάφου, γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Αἰνδον, Ἰηλυσόν, Κάμειρον², τοὺς καὶ τὰς πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους. Ἵτι τῆς Ῥόδου ἡ περίμετρος σταδίων ἐστὶν Ζη'³. Ἵτι Ἀτάβυρις ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν Ῥόδῳ, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου. Ἵτι ὁ Ποσειδώνιος ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίστευσεν ἦν δὲ Ἀπαμῆς ἐκ τῆς Συρίας. Ἵτι Διονύσιος ὁ Θραξ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας Ἀλεξανδρεῖς μὲν ἦσαν, ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. Ἵτι Εὐδοξὸς ὁ μαθηματικὸς Κνίδιος ἦν, Πλάτωνος μαθητῆς. Ἵτι ἡ Ἀλικαρνασσὸς πόλις τὸ βασίλειον ἦν τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, καλουμένη πρὶν Ζεφύρα· ἐνταῦθά ἐστιν ὁ τοῦ Μανσωλοῦ τάφος, ἐν τῶν ζ' θεαμάτων, ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκεύασεν. Ἡρόδοτος δὲ ἐρεῦ-

1. ἱαμβιον (sic) 2. κάμειρον 3. ἐστὶν (in littera) ω' Par.

θεν ἦν, ὃν ὕστερον ἐκάλεσαν Θούριον διὰ τὸ κοινοῦ ἦσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας. Ὅτι Ἐκατόμνω τοῦ Καρῶν βασιλέως ἦσαν υἱοὶ γ', Μανσωλὸς καὶ Ἰδριεύς καὶ Πιζώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μανσωλὸς συνῆκσε, τῇ δὲ Ἄδα ὁ δεύτερος ἀδελφὸς Ἰδριεύς. μετὰ δὲ θάνατον Μανσωλοῦ Ἀρτεμισία ἤρξεν, ἐκαίνης δ' ἀποθανούσης, Ἰδριεύς, ὃν διεδέξατο Ἄδα ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνή. ὁ δὲ Πιζώδαρος μηδίας καὶ προσλαβὼν σατραπίην κοινῶν τῆς ἀρχῆς παρὰ Περσῶν ἐξέβαλε τὴν Ἄδαν· ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατέφυγε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἄδα καὶ υἱὸν θετὸν ἐποίησε καὶ κληρονόμον καὶ οὕτως τὴν Καρῶν ἀρχὴν ἀνέλαβεν. Ὅτι περὶ τὸν Κράγον ὄρος τῆς Λυκίας τὰ κατὰ Χίμαιρον μυθολογοῦνται. Ὅτι τὰ Σόλυμα ὄρη Πισιδῶν ἴσθι περὶ Τελμησσόν² πόλιν. Ὅτι ἡ κρόκος θηλυκῶς λέγεται. Ὅτι ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας ἦν Χρυσίππος τε ὁ Στωικὸς καὶ Ἄρατος. Ὅτι τὸ παλαιὸν ἡ Ταρσὸς ἐποῦδασε τοσοῦτον περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδείαν, ὥστε καὶ Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν ὑπερεβάλετο σχεδόν· οἱ δὲ μανθάνοντες ἦσαν Ταρσεῖς. Ὅτι

ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερότων.

Ὅτι ὁ μὲν τῶν Πελοπιδῶν³ πλοῦτος ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίτυλον μετάλλων γέγονεν, ὁ δὲ Κάδμου †περὶ Θράκη⁴ καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος, ὁ δὲ Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀσύροις⁵ περὶ Ἄβυδον χρυσείων, ὧν καὶ νῦν ἔτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα, σημεῖα τῆς πάλαι μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος, ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλυάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ †τῆς μεταξὺ Ἀταρνεῖος τε καὶ Περγάμου πολίχμη ἐρήμη⁶, ἐκμεταλλευμένα ἔχουσα τὰ χωρία.

1. πισίδων 2. Igd. Τελμησσόν: cf. Str. 686.

3. πελοπίδων

4. vid. Igd. ἐκ τῶν περὶ Θράκη 5. ἀσσυροίς

6. i. adscriptam

pro subscripto hic, ut ubique fere, in cod. exhibetur.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΕ.

Ἵτι ἡ Ἰνδικὴ σῆμα ἔχει ῥομβοειδὲς· ἥς τὸ μὲν βόρειον πλευρὸν ὁ Κανκάσος ἐστὶ τὸ ὄρος ἀπὸ τῆς Ἀρείας ἀρχάμενον ἕως τοῦ ἀνατολικωτάτου πέρατος, ὅπερ ὄρος διορίζει Σάκας τε καὶ Σκύθας καὶ Σῆρας πρὸς βορρᾶν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς νότον· τὸ δὲ δυτικὸν πλευρὸν ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ ποταμὸς, ῥέων ἐκ τοῦ Κανκάσου πρὸς δυσμὰς χειμερινᾶς· τὸ δὲ νότιον καὶ ἀνατολικὸν ἡ Ἐρυθρὰ ἐστὶ θάλασσα. Ἵτι πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ ποταμοῖς ἐστὶ κατάρρητος· ὧν μέγιστοι δύο, Ἰνδὸς καὶ Γάγγης, ὧν πολὺ μείζων ὁ Γάγγης ἐστίν. Ἵτι ὁ Γάγγης ποταμὸς, ῥεὺς ἐκ τῶν ὀρέων τῶν Κανκασίων πρὸς νότον, ἐπειδὴν ἄψηται τῶν πεδίων, ὑποστρέφει πρὸς ἀνατολὰς ἕως πόλεως μεγίστης Παλίβοθρα¹, οὕτως πρὸς νότον αὐθὺς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν βάλλει. ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς, δυσι στόμασι τὴν Παταληγὴν νῆσον πρὸς ταῖς ἐμβολαῖς περιλαβὼν, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν. Ἵτι πολλοὶ ὄμβροι τὴν Ἰνδικὴν κατέχουσιν, ἐν οἷς λίθον σπείρεται καὶ κέγχρον² καὶ σήσαμον καὶ ὄρυζα καὶ βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς σίτος, κριθή, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποί, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. Ἵτι περὶ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν γίνεται κῆτη ἀμφίβια, τὰ μὲν βουσί, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις εἰκότα. Ἵτι ὁ βόσμορος σῖτος ἐστὶ μικρότερος πυροῦ, γεννᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. φρύγεται δ' ἐπὶ ἀλοηθῆ³, προομνύτων μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἄλλο τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα. ἡ δὲ Ἰνδικὴ σεισμοῖς πολλοῖς ἀλίσκεται, καὶ οἱ ποταμοὶ πολλὰς μετακοιτιζόμενοι τὰς παρακειμένους πόλεις τὰς μὲν κατακλύουσι, τὰς δὲ ἀκαρπία διαφθεύουσι καὶ δίψη. Ἵτι οἱ τῆς Ἰνδικῆς καρποὶ διαφοροὶ εἰσιν, οἳ τε σκαρτοὶ καὶ οἱ τῶν δένδρων διὰ τε τοὺς πολλοὺς ὄμβρους καὶ τοὺς ἰσχυροὺς ἡλίους. Ἵτι ἐν τισὶ κλάδοις τῶν ἐν Ἰνδίᾳ δένδρων

1. πολίβοθρα 2. vid. lgd. κέγχρος 3. ἀλωηθῆ

ἔριον ἐπανθῆι διὰ τὸ ἐνικμον τοῦ ξύλου, ἐξ ὧν σινδόνες γίνονται. ἔστι δὲ καὶ φλοιὸς δένδρων ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἱμάτια ποικίλα γίνεται. ἔστι δὲ καὶ δένδρα παρ' αὐτοῖς μέλι ποιοῦντα ἄνευ ζῳων, ἐξ ὧν οἱ φαρῶντες μεθύσκονται. εἰσὶ δὲ τινα ἐκεῖ δένδρα, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐστίν· ἄλλα δὲ ἕως ὀλίγων πηγῶν κλάδους ἀνῆσαντα, εἶτα διὰ τὸ βῆρος κάτω νεύειν, ἀνῆσόμενα ἕως τῆς γῆς, εἶτα ἐκεῖσε πάλιν ῥιζωθέντα αὐθις ἀνῆσθαι πρὸς τὸ ἄνω, εἶτα αὐθις ἐπινεύειν καὶ αὐθις ῥιζοῦσθαι, ὡς εἰκέναι τὴν σκιὰν αὐτῶν οἰκία πολυστέγη. εἰσὶ δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ στελέχη καὶ ε' ἀνθρώποις εἶναι¹ δυσπερίληπτα. Ὅτι ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης, γυναῖκα Αἰγυπτίαν ἐπτάδνυμα παιδία τετοκέναι· πολυτόκοι γὰρ αἱ τῶν Αἰγυπτίων γυναῖκες. Ὅτι, Ἀλεξάνδρου ἀφικομένου εἰς Τάξιλα, πόλιν Ἰνδῶν, ξενισθέντος ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων μεγάλως καὶ μετίζως αὐτὸν εὐεργετήσαντος, οἱ Μακεδόνες ἐφθόνησαν φάντες, ὅτι οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος, ὡς εἰκεν, οὗς εὐεργετήσει, πρὶν ἢ διεβῆ τὸν Ἰνδόν. Ὅτι οἱ πίθηκοι καὶ οἱ ἐλέφαντες ἀνθρωπόνονον ἔστι ζῳον· καὶ σημεῖον τούτου αἱ ἐν πολέμῳ συντάξει προσβολαὶ ἑκατέρων. Ὅτι οἱ πίθηκοι ὑπὸ Ἰνδῶν ἀλίσκονται οὕτως· θέτες ὕδωρ πρὸ αὐτῶν ἀποσιππνται τὸ πρόσωπον καὶ πλησίον ἕτερον τρυβλίον² ἔχον ἰξόν, ἀποσιππόμενοι δὲ ὑποχωροῦσιν· οἱ δὲ πίθηκοι, καθήμενοι μετέωροι ἐπὶ δένδρον, καταβάντες μιμοῦνται καὶ οὕτως ἀποσιππόμενοι τοῦ ἰξοῦ ἀλίσκονται. καὶ ἑτέρως πάλιν· θυλάκους ὑποδοῦνται κενὸς καὶ ὑποχωροῦσι, πλησίον ἀφέντες ἑτέρους δασεῖς, ἰξῶ κεχρισμένους· οἱ δὲ μιμησάμενοι ἀλίσκονται. Ὅτι τινὲς τῶν Ἰνδῶν τοῖς τεθνηκόσι συγκατακαίονσι τὰς γαμέτας, ἵνα μὴ προφάσει μοιχείας ἐρῶσαι ἄλλων, φαρμακεύειεν αὐτοὺς τοὺς γαμέτας. Ὅτι παρ' Ἰνδοῖς κύνας εἰσὶν ἀρετὰς ἔχοντες μεγάλας. Ἀλεξάνδρῳ γοῦν Σωπείδης φη' κύνας δοῦς, ἀπαείρας χάριν λίοντα προβαλῶν, δύο αὐτῷ κύνας ἐπαφῆκε· κρατουμένων δὲ αὐτῶν, ἑτέρους δύο ἐπαφῆκεν· ὡς δὲ ἐφάμιλλος ἦν ὁ ἀγών, ἐκέλευσεν ὁ Σωπείδης τὸν ἕνα κύνα ὑποχωρῆσαι³· μὴ πειθομένου δέ, τὸν

1. cf. Str. p. 694. 2. τρύβλιον 3. ἀποχωρῆσαι Cor.: cf. Str. p. 700.

μηρὸν ἐκέλευσεν ἐκμηθῆναι τοῦ κυνός, καὶ οὕτως ἀργῶς πρό-
 τερον ἐξετηθήη ὁ μηρός, ἢ τοῦ δήγματος ὁ κύων μεθήκεν, ἀλλ'
 εἶχετο τοῦ λέοντος, ἕως ἀπέθανεν. Ὅτι ἐν Ἰνδία ὑγιεινότη-
 τος μὲν ὁ ἀήρ, μακροβιώτατοι δ' οἱ Ἰνδοί, ὥστε καὶ ὑπὲρ τὰ
 ῥλ' ἔτη ζῆν. συσσίτια δ' ἐστὶν αὐτοῖς, ὡς τοῖς Λάκωσι. τῷ
 δὲ χρυσῷ οὐ χρῶνται, οὐδὲ τῷ ἀργύρῳ· ἀντὶ δὲ δούλων τοῖς
 ἐν ἀκμῇ χρῶνται. πλὴν δὲ τῆς ἱατρικῆς ἄλλην οὐ κατορθού-
 σιν ἐπιμελῶς ἐπιστήμην, ὡς ἂν κακουργοῦσιν τῶν ἄλλων, εἰ
 πλεόν τοῦ μετρίου διδάσκουσιν. δίκη δὲ παρ' αὐτοῖς οὐκ ἔστι
 πλὴν φόνου καὶ ὕβρεως· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐστι παθεῖν,
 τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐφ' ἡμῖν, καὶ δεῖ πολυπραγμονεῖν
 πρότερον, πρὶν ἐξαπατηθῆναι τις, ἵνα μὴ δικῶν ἢ πλήρης ἢ χόρα.
 Ὅτι ἐν Ἰνδία τίγριδες γίνονται διπλάσιοι τῷ μεγέθει λέοντων,
 καὶ ἰσχυρότατοι δὲ πάντων μάλιστα λεόντων. Ὅτι φασὶν ἐν
 Ἰνδία λίθους ὀρύττεσθαι λιβανοχρόους, γλυκυτέρους σύκων· καὶ
 ὄφεις ὑμενοπτερωτοὺς καὶ σκορπίους. Ὅτι ἐν Ἰνδία ἀλκιμώ-
 τατοὶ εἰσι κύνες, οὐ πρότερον μεθιέντες τοῦ δήγματος, πρὶν
 ἔδωρ εἰς τοὺς ῥώθωνας αὐτῶν χυθῆναι· ἐπίοις δὲ ὑπὸ προθυ-
 μίας ἐν τῷ δήγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς φασί, τοῖς
 δὲ καὶ ἐκπίπτειν· κατέχεσθαι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνός καὶ ταῦ-
 ρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον ἀπὸ τοῦ ῥύγ-
 χους. Ὅτι ἐν τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰνδικῆς Σίλας² ἐσὶ ποταμοί,
 ᾧ οὐδὲν ἐπιπλεῖ. Ὅτι εἰσὶν αἴρες λεπτοί, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖ-
 ται πτηνόν³. ἴσως δὲ καὶ οἱ ἀναφερόμενοι ἄτμοι ἐπισπῶνται
 φυσικῇ ὀλκῇ καὶ οἶον ῥοφουσί τὰ ὑπερπετῆ, *καὶ* ὡς τὸ ἤλεκ-
 τρον τοῦ ἀχύρου καὶ ἡ μαγνήτις τοῦ σιδήρου ἑλκτικά ἐστί· τάχα
 δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦταί τινες εἰεν ἂν δυνάμεις. Ὅτι τὸ
 τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ζ' μέρη διήρηται· ὧν πρῶτοι μὲν οἱ
 φιλόσοφοι, ἐντιμότεροι καὶ ὀλίγιστοι. χρῶνται δ' αὐτοῖς δη-
 μοσίαι τε καὶ ἰδία, θύοντές τε καὶ ἐναγίζοντες καὶ μαντευόμε-
 νοι· ὅς δ' ἂν τρεῖς μαντευσάμενος ἀστοχήσῃ, ἀναγκάζεται διὰ
 βίου σιγᾶν, ὁ δὲ κατορθώσας ἀτελῆς καὶ ἄφορος γίνεται. δεύ-
 τεροι δ' οἱ γεωργοί, πλείστοί τε ὄντες καὶ ἐπιεικέες διὰ τὸ μῆ

1. μακροβιώτατοι. 2. σίλιας cod. Par. 3. πτηνῶν (s. acc.): ve-
 rum servavit cod. Par.

στρατεύεσθαι· ἔστι δ' ἡ γῆ πᾶσα βασιλική, μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. τρίτοι δ' οἱ ποιμένες καὶ θηρενταί, οἷς μόνοις ἔξεστι θηρεύειν καὶ θρεμματοτροφεῖν, σκηρῖται¹ ὄντες καὶ μετανάσταί. οἱ δ' ἐλέφαντες ἕξ μῆνας κατὰ γαστροῦς φέρονται, παρὰ δὲ τῆ μητρὶ σ' ἔτη τρέφονται, ζῶσι δ' ἔτη πλείω τῶν σ'. τῶν δὲ Λιβυκῶν οἱ Ἰνδικοὶ μείζους τέ εἰσι καὶ ῥωμαλεώτεροι· ταῖς γοῦν προβοσκίαις ἐπάλλξεις καθαιροῦσι καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόρριζα, διανιστάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. τοσοῦτον δ' εἰσὶν ἐντιθάσσευτοι καὶ θυμόσοφοι, ὥστε καὶ λιθάζειν μανθάνουσι καὶ ὄπλοις χρῆσθαι καὶ νεῖν. οἱ δὲ χρυσοφόροι μύρμηκες, ὥσπερ οἱ ἀσπάλακες, ὀρύττουσι τὴν γῆν, χρυσεῖτιν οὖσαν, ἣν οἱ Ἰνδοὶ σοφίσμασί τισιν ὑποκλέπτουσι· φοβούνται γάρ, μὴ ληφθέντες ὑπὸ τῶν μυρμηκῶν ἀπθλῶνται· καὶ γὰρ μέγεθος μὲν ἔχουσι ὑπὲρ ἀλώπεκα, τάχος δ' ὑπὲρ λαγῶν. οἱ δ' ὄφεις, οἱ μὲν μικροὶ καὶ σπιθαμιαῖοι ἀφύλακτοὶ τέ εἰσι καὶ θανατώδεις, οἱ δὲ μεγάλοι καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑ' πήχεις δυνάμειος περιουσία πάλιν ἀφόρητοι, ἐπαοιδαῖς δὲ καὶ βοτανῶν ῥίζαις ἰῶνται. κροκόδειλοι δ' εἰσὶν ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, μικρότεροι τῶν Νειλώων. τέταρτοι δ' εἰσὶν οἱ χειρώνακτες καὶ κάπηλοι. πέμπτοι δ' οἱ πολεμισταί, οὔτινες τὰ μὲν ἄλλα ἔτη εὐπαθοῦσι, σιτιζόμενοι προῖκα, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἔξέρχονται. ἕκτοι δ' οἱ ἔφοροι, οὔτινες ἐπισκοποῦντες λάθρα ἀναγγέλλουσι ταῖς ἀρχαῖς τὰ εὖ ἢ κακῶς πραττόμενα. ἑβδομοὶ δ' οἱ συνέδροι καὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἕξ ὧν τὰ ἀρχεῖα καὶ δικαστήρια καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὄλων. οὐ δεῖ δ' ἕξ ἄλλου γένους γαμεῖν οὔτ' ἐπιτηδεύειν τι ἀντ' ἄλλου ἄλλο, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν τέχνας, πλὴν εἰ φιλοσοφεῖν μόνον. Ὅτι Ἰνδοὶ οἶνον οὐ πίνουσι, πλὴν ἐν θυσίαις μόνον, ἀλλ' ἀπὸ χυλοῦ ὀρύζης ποιοῦσι τὸ πόμα, οὐχὶ δὲ κριθῆς. Ὅτι Ἰνδοὶ τοσοῦτον ἀπλότητος μεταποιοῦνται, ὡς μηδὲ τὰ οἴκοι φυλάττειν· τὴν γὰρ ἀπιστίαν φασὶ πονηροδιδασκαλίαν εἶναι. Ὅτι Ἰνδοὶ ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴν μάλιστα ἐπιτηδεύουσι² καὶ ὁ ἄλους ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ ἀκρωτηριάζεται. Ὅτι τοὺς τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς γυναῖκες κομίζουσιν ἐπιμελόμεναι· εἰάν δέ

1. σκηρῖται. 2. ἔργω add. cod. Par.

τις γυνή μεθύοντα βασιλεία ἀποκτείνῃ, τιμᾶται. Ὅτι τῶν παρ' Ἰνδοῖς σοφῶν δύο γένη εἰσίν¹· ἃν οἱ μὲν Βραχμᾶνες² εἰσιν, οἱ δὲ Γερμᾶνες. οἱ δὲ Βραχμᾶνες ἀπέχονται ἐμφύχων καὶ ἀφροδισίων, φιλομαθοῦντες ἐν ἀφθόνῳ διαθήσει· ὁ δ' ἀκροατὴς οὔτε χρέμαται οὔτε λαλήσαι οὔτε πύσαι, ἀλλ' εὐτάκτως σιγᾷ· ἐτη δὲ λζ' οὕτως ζήσας ἕκαστος ἀνεχωρεῖ εἰς τὰ οἰκεία³ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν εὐπαθείᾳ ζῆ; χρυσοφορῶν καὶ κρεῶν ἀπότμενος. Ὅτι Ἰνδοὶ νομίζουσι τὸν μὲν ἐνθάδε βίον ὡς ἂν ἀκμῆν κυομένων εἶναι, τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον τὸν εὐδαιμόνα τοῖς φιλοσοφῆσασιν· τὸν δὲ κόσμον γεννητὸν καὶ φθαρτὸν φασὶ καὶ σφαιροειδῆ, καὶ ὅτι ὁ ποιήσας καὶ διοικῶν αὐτὸν θεὸς δι' ὅλον διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ, καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ ἀθάνατοὶ εἰσὶ, καὶ τὰ ἐπὶ γῆν δικαιοτήρια. Ὅτι οἱ Γερμᾶνες τὸ πολιτικὸν τῆς φιλοσοφίας μετέχοντα· τῇ δὲ ἰατρικῇ χρῶνται, οὐ τῇ διὰ φαρμάκων, ἀλλὰ τῇ διὰ διαίτης τὸ πλεόν· καὶ τῶν φαρμάκων τὰ ἐπίπλαστα καὶ ἐπίχρυστα εὐδοκιμεῖν. Ὅτι πάντες Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καρτερίαν⁴ ἀσκοῦσι, τὴν τ' ἐν τοῖς πόνοις καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἐνός σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὅλην. Ὅτι οἱ⁵ ἐν Ταξίλοις Ἰνδοὶ τοὺς τελευτήσαντας ἀτάφους ῥίπτουσι. Ὅτι οἱ παρ' Ἰνδοῖς σοφοί, ἡνίκα αἰσθῶνται νοσοῦντων ἑαυτῶν, αἰσχρὸν τοῦτο ἡγούμενοι, ἐξάγουσιν ἑαυτοὺς τοῦ ζῆν διὰ πυρός. Ὅτι Πῶρός τις, Ἰνδὸς βασιλεὺς, ἀπέστειλε πρὸς Καίσαρα τὸν Θεὸν δῶρα, ἄνθρωπόν τε ἐξ ἀρχῆς ἀποτετεμημένων τῶν ὤμων ἄχειρα καὶ ἐγίδνας μεγάλας καὶ ὄφιν πηχῶν ἰ' καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν καὶ πέρδικα μείζω γυπός. Ὅτι πρὸς δυσμᾶς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἢ τε Ἀρεία ἐστὶ καὶ πρὸς νότον Ἀραχωσία καὶ Γεδρωσία ἔτι, τετράπλευρον οὔσα, οὐ τὸ μὲν νότιον πλευρὸν ἢ Ἐρυθρά, τὸ δ' ἀνατολικὸν ὁ Ἰνδός, τὸ δὲ δυτικὸν ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ βόρειον τὰ ὄρη τοῦ Ταύρον, ἃ καλεῖται Βάγωα καὶ Πάρσοντα. τὸ δὲ μῆκος τῆς θαλάσσης στάδιοι μύριοι γ'. Ὅτι γίνεται κήτη ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, πηχῶν ὄντα

1. εἰσίν cod. Par. 2. βραχμᾶνες; et mox γερμᾶνες: sic const.
3. οἰκεία: cf. Str. 712 ubi legitur εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν. 4. καρτε-
ρίων 5. οἱ recepi e cod. Par.

οβ'. ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ Κύρου τοῦ βασιλέως· ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος, βασιλεὺς βασιλῶν. ἐπὶ δὲ τοῦ Δαρείου οὕτως· φίλος ἦν τοῖς φίλοις, ἵππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος ἐγενόμην, κνηγῶν ἐκράτου, πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην. Ὅτι ἐν Σούσις τὸσάωτην ἔχει τὴν τοῦ ἀέρος ἐν θέρει ἀκμάζοντι ἡ πόλις μεσημβρίας τὴν θέρμην, ὡς καὶ τὰς σαύρας καὶ τοὺς ὄφεις ἐν τῇ πόλει διαβῆναι μὴ φθάνειν τὰς ἐν τῇ πόλει ὁδοῦς, ἀλλ' ἐν' μέσαις περιφλέγεσθαι· ὕδωρ δὲ ψυχρὸν προτεθὲν ἐκθερμαίνεσθαι παραχρῆμα. τὰς δὲ κριθὰς φασὶ διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον φεγγέσθαι, καθάπερ ἐν ἰπνῷ τὰς κάχρως. διὸ καὶ ταῖς στῆλαις ἐπὶ δύο πήγεις τὴν γῆν ἐπιτίθεισθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν, μακροὺς δὲ τοὺς οἴκους ποιεῖσθαι, ἀποροῦντας¹ μακρῶν δοκῶν, δεομένους [δὲ] διὰ τὸ πνίγος μεγάλων οἰκιῶν. ἴδιον δὲ τι πάσχει ἡ φοινικίη δοκός· στερεὰ γὰρ οὖσα, παλαιουμένη οὐκ ἐς τὸ κάτω² ἐνδοσιν λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κνητοῦται τῷ βάρει καὶ βελτίον ἀνέχει τὴν ὄροφην. Ὅτι Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύνονται, τιμῶσι δὲ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ Ἀφροδίτην καὶ πῦρ καὶ γῆν καὶ ἀνέμους καὶ ὕδωρ. εἰ δὲ τις εἰς πῦρ φουσίσειεν ἢ νεκρὸν ἐπιθεῖη ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἔλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες εἰς τοῦτον σφραγιάζονται, φυλαττόμενοι μὴ τι τοῦ πλησίον ὕδατος καθαρῷ αἰμαχθῆ, ὡς μισοῦντες. Ὅτι Πέρσαι εἰς ποταμὸν οὔτε οὐροῦσιν οὔτε νίπτονται οὔτε λούονται οὔτε νεκρὸν ἐμβάλλουσιν οὔτε τι μυσαρόν. Ὅτι ἄθλα πολυτεχνίας Πέρσαι προτιθέουσιν. Ὅτι Πέρσαι μεθύοντες βουλευόνται περὶ τῶν μεγίστων καὶ ἡγούνται ταῦτα βεβαιότερα τῶν ἐν νήφει. Ὅτι πρῶτος Δαρεῖος ὁ μακρόχειρ φόρους ἕταξεν φέρειν· πρὸ γὰρ αὐτοῦ, εἴς ὧν ἐκάστη χώρα ἔφερεν, ἐτελεῖτο, εἶον αἴτος, ἵπποι.

1. ἀποροῦντων: verum servavit cod. Par. 2. κατώτατον: verum servavit cod. Par.: cf. Str. p. 731.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΣΤ'.

Ὅτι Συρία καλεῖται ἀπὸ Βαβυλῶνος μέχρι τοῦ Ἰσικκοῦ κόλπου καὶ ἐκείθεν συνεχῶς μέχρι τοῦ Πόντου, τοῦτ' ἔστιν ἕως τῶν Λευκοσύρων καὶ τῶν περὶ Ἄμισόν τόπων· ὧν ἐν μέσῳ Καππαδοκίαι ἀμφότεροι, οἳ τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ταύρου ὄρους. ὁ δὲ Ταῦρος ἕως τοῦ Ἀμάνου διήκει ὄρους. Ὅτι ἡ Νίος· πόλις τῶν Ἀσσυρίων πολὺ μείζων ἦν Βαβυλῶνος, κειμένη ἐν πεδίῳ τῆς Ἀτουρίας. ἡ δὲ Ἀτουρία πλησίον Ἀρβήλων ἐστί, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμὸν. Ὅτι ἡ Βαβυλὼν τῆς Μεσοποταμίας τὸν κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίων τπé, πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν λβ', ὕψος δὲ τῶν μὲν μεσοπυργίων πήχεις ν', τῶν δὲ πύργων ξ'. διόπερ καὶ τῶν ζ' θεαμάτων ἐστί [καὶ τοῦτο] καὶ ὁ κρημαστός κῆπος. Ὅτι ἀπέχει Βαβυλὼν τῆς Σελευκείας τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ στάδια τ'. καὶ ἐστὶ τῶν ἔρημος μὲν ἡ Βαβυλὼν, ἀνώνυμος δὲ ἡ Σελεύκεια· ὥστε τὸ τοῦ κωμικοῦ ἐστὶν ἐπ' αὐτῇ εἰπεῖν, ὅπερ ἐκεῖνος περὶ τῆς Μεγάλης πόλεως·

ἔρημία μεγάλη ὅτιν ἡ Μεγάλη πόλις.

Ὅτι περὶ πόλιν Ἀρβηλα τῆς Ἀσσυρίας γέγονεν ἡ μεγάλη μάχη καὶ τελευταία Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Δαρεῖον, περὶ Γαυγάμηλα κώμην· πλησίον δὲ καὶ ποταμὸς Λύκος καὶ πόλις Δημητριάς καὶ ἡ τοῦ νάφθα πηγῆ καὶ τὰ πυρά. Ὅτι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναπλέεται ὁ μὲν Τίγρις ἕως Ὠπίδος καὶ Σελευκείας, ὁ δὲ Εὐφράτης ἕως Βαβυλῶνος στάδια γ. Ὅτι ἡ περὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν χώρα φέρει κριθὰς ὑπὲρ τὰ τριακοσάχαια. ἐκ δὲ τοῦ φοίνικος ἀντόθι γίνεται οἶνος καὶ ὄξος καὶ μέλι καὶ ἄλφριτα· καὶ τοῖς τῶν φοινίκων πυρῆσι χρῶνται οἱ χαλκεῖς ἀντὶ ἀνθράκων. βρεγόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις προβάτοις καὶ βοῦσι

τροφή γίνονται¹. φασὶ δὲ καὶ Περσικὴν φθὴν εἶναι, ἐν ἣ τὰς ἀπὸ τῶν φοινίκων ὠφελείας τῆς διαριθμοῦνται. Ὅτι περὶ Βαβυλῶνα γίνεταί ἄσφαλτος πολλή· ἥς ἢ μὲν ὑγρά, καλουμένη δὲ νάφθα· ἢ δὲ ξηρὰ πλησίον Εὐφράτου. καὶ γίνονται βῶλοι μεγάλοι ἐξ αὐτῆς, πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιτήδειαι τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. ἢ δὲ ὑγρά, ἢ καὶ ἄφθα, παραδόξον ἔχει τὴν φύσιν· προσαχθεὶς γὰρ ὁ ἄφθας πυρὶ πλησίον ἀναρπάζει τὸ πῦρ· κὰν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγῃς, φλέγεται. σβέννεται δὲ πηλῷ καὶ ὄξει καὶ στυπτηρίᾳ * καὶ ἰξῶ * καὶ ὕδατι πολλῷ. πείρας δὲ χάριν Ἀλέξανδρος ἐν λουτρῷ προσέχευε παιδὶ τοῦ ἄφθα καὶ προσήγαγε λύχνον· φλεγόμενος δ' ὁ παῖς παρ' ὀλίγον ἀπώλετο, πλὴν πολλῶ σφόδρα κατατιλοῦντες τῷ ὕδατι ἔσβεσαν. Ὅτι λέγεται καὶ ὁ ἄφθας καὶ ἡ ἄφθα καὶ ἡ νάφθα καὶ τὸ νάφθα. Ὅτι ἡ Ἀδιαβηνή τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶ μέρος καὶ ἐπαρχία. Ὅτι ὁ Τίγρις διαρρεῖ τὴν Θωπίτιν λίμνην κατὰ πλάτος μίσην, καὶ διεκπεράσας ἐπὶ θάτερον χεῖλος κατὰ γῆς δύνεται μετὰ ψόφον πολλοῦ, ἐπὶ πολὺ τ' ἐνεχθεὶς ἀφανῆς ἀνίσχει τῆς Γορδουαίας ἐγγύς. Ὅτι τοσοῦτόν ἐστιν ὄξυς ὁ Τίγρις, ὥστε, τῆς λίμνης τῆς Θωπίτιδος ἀλμυρᾶς οὕσης καὶ ἰχθύων χωρὶς, οὐκ ἐπιμίγνεται αὐτῇ. Ὅτι ἀπὸ Θαψάκου ἕως Βαβυλῶνος στάδιοι δ'ω'. Ὅτι ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος, ἥπερ² ἐστὶ πόλις Σαμόσατα καὶ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, στάδιοι β' ἕως Θαψάκου. Ὅτι ἡ μὲν Θαψάκος τῆς Ἀραβίας ἐστὶ πόλις, ἢ δὲ Νικηφόριον τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων αἱ πόλεις σταδίους ρ'. Ὅτι ἡ Μεσοποταμία φέρει τὸν ἄφθαν καὶ τὴν γαγγίτιν³ λίθον. Ὅτι μεταξὺ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, Βασίλειος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἄλλος Ἀβόρας ποταμὸς. Ὅτι τὴν Συρίαν ὀρίζει πρὸς ἄρκτους μὲν ἡ Κιλικία καὶ τὸ Ἄμανον ὄρος, τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὸν Εὐφράτην· εἰσὶ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσσυκοῦ κόλπου μέχρι τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες

1. γίνεταί: correxi e cod. Par. coll. Str. p. 742. 2. ἥπερ: cf. Str. p. 747 ubi leguntur haec: ἥπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, quae ex hoc loco augenda iniuria censet Bernhardt (v. Anall. in Geogr. Min. p. 32) 3. γαγγίτιν

[οὐκ] ἐλάττους τῶν ὅστων σταδίων· πρὸς δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηρίταις Ἄρασι, πρὸς δὲ νότον τῇ εὐδαιμόνι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, πρὸς δύσειν δὲ τῷ Αἰγυπτίῳ τε καὶ Συριακῷ πελάγει μέχρι Ἰσοῦ. μέρη δ' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Ἀμάνου ὄρους Κομμαγηή, Σελενκίς, Κοίλη [Συρία], Φοινίκη, Ἰουδαία καὶ αἱ λοιπαὶ ἑπαρχίαι. Ὅτι ἡ Κομμαγηή ἔχει πόλιν ἐπίσημον Σαμόσατα. ἡ δὲ Σελενκίς καλεῖται Τετράπολις· ἔχει γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις, ἐπίσημους δὲ τέσσαρας, Σελενκίαν τὴν Πιερίαν ἀπὸ τοῦ κτίστον Νικάτορος, Ἀντιόχειαν τὴν ἐπὶ Δάφῃ ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Λαοδικίαν ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Ἀπάμειαν ἀπὸ τῆς γυναικὸς· πάσας γὰρ ταύτας Σέλενος ὁ Νικάτωρ ἔκτισεν. Ὅτι ὁ Ὀρόντης ποταμὸς, ἐκ Μεσοποταμίας ὀρηθεῖς, εἶτα ὑπὸ γῆν ἀφανισθεῖς, αὐτὸς ἐκδίδωσι περὶ τὴν Ἀπαμηνὴν καὶ οὕτως εἰς τὴν κατὰ Σελενκίαν ἐμβάλλει θάλασσαν· καὶ ἔστιν ἐκεῖ πλησίον ὄρος, Πιερία καλούμενον, εἶτα πρὸς νότον τὸ Κάσιον ὄρος, πλησίον Λαοδικείας πόλεως, ἐνθα Δολαβέλλας ὑπὸ Κασσίου πολιορκηθεῖς ἐτελεύτα. Ὅτι ἡ Ἀπάμεια πόλις Χερρόνησος καλεῖται καὶ ἔστιν ὑπὸ τε τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου καὶ ὑπὸ τῆς ἐγγυὸς οὐσῆς λίμνης μεγάλης καὶ τῶν ἰλῶν. ἐκαλεῖτο δὲ Πέλλα πρότερον ὑπὸ τῶν πρὶν Μακεδόνων αὐτόθι οἰκισάντων· ὕστερον δ' ὁ Νικάτωρ Σέλενος, κτίσας αὐτήν, ἐπὶ τῇ γυναικὶ ὠνόμασεν. ἐνταῦθα καὶ ὁ Νικάτωρ τοὺς φ' ἐλέφαντας ἔτραφε, καὶ ἰσποφόρβιον βασιλικὸν τρισμυρίων ἵππων ὀθλειῶν¹. Ἀπαμὲν δ' ἦν ὁ πολυμαθέστατος τῶν καθ' αὐτὸν φιλοσόφων Ποσειδάωνιος. Ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Ἀράδῳ πηγὴ ἔστι γλυκεὸς ὕδατος, ὑπὸ τοῖς κύμασιν ἀναβλυστάνουσα². ἀφ' ἧς ὑδρεύονται, κλίβανον στενοῦ πνυθμένος εὐρύστομον μολιβοῦν περὶ αὐτὴν καθιέντες. Ὅτι ἡ Τρίπολις ἐκ τριῶν συνφικίσθη πόλεων, Τύρου καὶ Σιδόνος καὶ Ἀράδου. τῇ δὲ Τριπόλει συνεχὲς ἔστι τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος. Ὅτι τὴν Κοίλην Συρίαν ὃ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος τὸ ὄρος ποιεῖ, ἀρχόμενον ἐκάτερον [μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης], τὸ μὲν, ὁ Λίβανος, ἀπὸ Τριπόλεως, τὸ δὲ, ὁ Ἀντιλίβανος, ἀπὸ Τύρου, πα-

1. ὀθλειῶν 2. ἀναβλυσταρούσης

ράλληλα κείμενα· τελευτῶσι δ' ἔγγυς τῶν Ἀραβίων ὄρων τῶν ὑπὲρ τῆς Λαμασκητῆς· πλάτος δὲ τῆς χώρας στάδιοι σ', μῆκος δὲ δεκλάσιον. καὶ ἔστιν ἡ χώρα εὐδαιμονοστάτη, ἀρδομένη ἄλλοις τε ποταμοῖς καὶ δὴ καὶ τῷ Ἰορδάνῃ. Ὅτι Ποσειδώνιος ἱστορεῖ ἐν Κοίλῃ Συρία τὸν δράκοντα πεπρωκότα ὄραθῆναι νεκρὸν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὥστε ἰππίας ἐνατέρωθεν παραστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, τὸ δὲ χάσμα τοῦ στόματος, ὥστ' ἔφιππον δεξασθαι, τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπὲρ θυρεὸν εἶναι. Ὅτι ἅπασα ἡ χώρα ἡ ἀπὸ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀραβίαν Κοίλη Συρία καλεῖται· ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλίβανῳ ἀφωρισμένη. ἡ δ' ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, στενὴ τις οὖσα. ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια¹ μέχρι τῶν Ἀράβων ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλίβανου Ἰουδαία λέγεται. Ὅτι ἡ Τύρος, νῆσος πρὶν οὖσα, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῷ χώματι τῆς πολιορκίας χερρόνησός ἐστιν· ἡ δ' ἐκίσε πορφύρα καλλίστη. Ὅτι Σιδῶν πολύτεχνός ἐστι πόλις καὶ καλλιτεχνος, φιλοσόφος τε καὶ ἀριθμητικὴ καὶ λογιστικὴ καὶ ἀστρονομικὴ καὶ ἔμπορικὴ καὶ νυκτοπλοικὴ, καθάπερ καὶ ἡ Αἴγυπτος γεωμετρικὴ. Ὅτι Σιδῶν ἀπὸ Τύρου ἀπέχει πρὸς βορρᾶν στάδια σ'. Ὅτι μετὰ Τύρον Πτολεμαῖς ἐστὶ πόλις, περὶ ἧς ἱστορεῖται παράδοξον. ἐν τινι γὰρ πολέμῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς τοῖς ἐνοικοῖς παρὰ τὸν αἰγιαλόν, κύμα ἐξαπίτης ἐπελθὼν ἐκάλυψε τοὺς φεύγοντας· εἶτα πελαγίσαν μικρὸν, ὕστερον ὑπέφθυε τὸ ὕδωρ καὶ κατελείφθησαν ἐν τοῖς κοίλοις χωρίοις νεκροὶ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἰχθύες. Ὅτι τὰ κατὰ τὴν Ἄνδρομίδα² περὶ τὴν Ἰόπην³ γενέσθαι φασί· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπινειον ἔχουσι τὴν Ἰόπην. Ὅτι ἀπὸ Κασίου⁴ εἰς τὸ Πηλουσίον, πόλιν⁵ Αἴγυπτον, στάδιοι τ'. Ὅτι ἡ Γάζα πόλις ἀπὸ θαλάσσης ζ' σταδίους ἀπέχει· ἀπὸ δὲ Γάζης πόλεως εἰς Αἶλα⁶ πόλιν, τὸ ἀνατολικώτατον⁶ σημεῖον τοῦ Ἀραβίου κόλπου, δι' ἐρήμον στάδιοι αςξ'. εἰς δὲ τὸ δυτικὸν μυχὸν τοῦ Ἀραβίου κόλπου, καλούμενον Ἡρωοπολιτικόν, ἀπὸ Πηλουσίου ὁδὸς ἐρη-

1. μεσσογαια 2. ἰόπην 3. κασίου 4. πόλεως 5. αἶλα
(s. acc.) 6. ἀνατολικώτερον: correcti e cod. Par.

μος καὶ ἔρπετων πλήρης. Ὅτι μετὰ-Γάζαν Ῥαφία πόλις καὶ Ῥινοκόρουρα πόλις ὠνόμασται δ' οὕτως, ἐπειδὴ ποτε Αἰγύπτιοι τοὺς ἀλισκομένους κακούργους ῥινοτομοῦντες ἐκεῖ κατῴμιζον, οἱ οὐκέτι ἐτόλμων ὑποστρέφειν εἰς Αἴγυπτον διὰ τὸ παράσημοι εἶναι. Ὅτι τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνον σῶμα ἐν τῷ Κασίῳ¹ λάφῳ κεῖται περὶ Σερβωνίδα λίμνην πλησίον Πηλουσίον πόλεως. Ὅτι ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως Φοινίκης εἰς τὸ Πηλούσιον στάδιοι γγ' κατακολιζοντι· ἡ δὲ ὁδὸς πρὸς δυσμὰς χειμερινάς. πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ὀρθωσίας ἐπὶ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν ἀρλ', πρὸς ἀνατολὰς θερινάς. ἀπὸ δὲ Ὀρόντην ποταμοῦ ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας στάδιοι φκ' πρὸς ἀνατολὰς θερινάς. Ὅτι τὸν Μωσῆν τὸν παρ' Ἰουδαίοις λέγει ὁ Στράβων, ὅτι Αἰγύπτιος ἦν ἱερεὺς καὶ μὴ ἀρεσκόμετος τῇ τῶν Αἰγυπτίων θρησκείᾳ ἀπῆρεν εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ πολλοὺς συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἐξ Αἰγύπτου. ἐπαινεῖ δὲ τὸν Μωσῆν ὁ Στράβων, ὡς εὐσεβῶς πράξαντα τοῦτο καὶ δικαίως. Ὅτι ὕστερον μετὰ τὸν Μωσῆν ἡ δεισιδαιμονία τοῖς Ἰουδαίοις συνέπεσεν, οἷον ἡ περιτομὴ καὶ ἡ τῶν κρεῶν ἀποχή. Ὅτι ἡ Ἱεροσόλυμα πόλις τὰ μὲν ἔσω ἔνδρα ἔχει, τὰ δ' ἐκτὸς ἄνδρα· ἡ δὲ τάφος τῆς πόλεως οὐκ ὀρυκτὴ, ἀλλὰ λατομητὴ, πέτρα βαθεῖα· ὁ δ' ἐξ αὐτῆς κοπεῖς λίθος τὴν πόλιν ἔκτισεν. Ὅτι ἡ Σερβωνίς λίμνη ἀγχιβαθὴς ἐστίν, ἧς ἡ περίμετρος στάδιοι α. τῇ δὲ παραλίᾳ παρατέταται μικρῷ τι πλέον τῶν σ' σταδίων μῆκος. βαρύντατον δ' ἔχει ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρι ὀμφαλοῦ εὐθὺς ἐξαίρεσθαι. μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου αὕτη· τοῦτο δ' ἀναφυσᾷται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια λόφον φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος² πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄδηλος, ὑφ' ἧς κατιοῦται χαλκός, ἀργυρός, πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκευὴ γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας. ἔστι δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς βῶ-

1. κασίῳ

2. βῶλος.

λος, υγραινομένη ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχεομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πῆξιν ἰσχυρὰν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἶτα ἐπιτολάζουσα ἢ ἀσφαλτος διὰ τὴν τοῦ ὕδατος παχύτητα κόπτεται καὶ ἀποφέρεται. Ὅτι τὰ παρ' Ἑβραίοις Σόδομα πόλις ἐτέρων ἦν ἢ πόλεων μητρόπολις, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν γῆν ἔμπυρον, γενομένων σεισμῶν καὶ πυρωδῶν ἀναφυσημάτων, κατεστράφησαν καὶ κατεκάησαν πᾶσαι, καὶ ἀνεδόθη ἡ νῦν λίμνη Σιρβωνίς καλουμένη, θειώδης οὖσα καὶ ἀσφαλτώδης. Ὅτι Αἰγύπτιοι χρῶνται τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς τῶν νεκρῶν ταριχείας. Ὅτι ἐξ Ἰερμόζον¹ τοῦ ἄκρου τῆς Καρμανίας ἀφοράται τὸ ἐν Ἀραβίᾳ ἄκρον ἐν Μάταις, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ Περσικοῦ κόλπου· τὸ γὰρ ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς, εἶτα πρὸς βορρᾶν, εὐρύνεται ἡ Περσικὴ θάλασσα ἕως Τερηδόρος πόλεως καὶ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐκβολῶν. Ὅτι ἡ Περσικὴ θάλασσα μεγάλη ἐστίν, ὥστε μικρῶ λείπεται τῷ μεγέθει τοῦ Εὐξείνου πόντου. Ὅτι ἐν τῷ νοτιωτάτῳ καὶ δυσμικωτάτῳ σημείῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου πόλις ἐστὶ Γέρρα ἐν τῇ ἀλμυρίδι, ἧς αἱ οἰκίαι ἀλιναὶ εἰσιν· ἐπεὶ δ' αἱ λεπίδες τῶν ἀλῶν, ἀφιστάμεται κατὰ τὴν ἐπίκασιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τὰς τοίχους συνέχουσιν. Ὅτι ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ Τύρος καὶ Ἀραδός εἰσι νῆσοι, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Φοινίκῃ Τύριοι καὶ Ἀραδιοὶ ἐγένοντο μετανάσται. Ὅτι καθ' ὅλην τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης παραλίαν φέσται κατὰ βυθοῦ δένδρα ὅμοια δάφνη καὶ ἐλαία, ταῖς μὲν ἀμπώτισιν ὅλα καὶ ἡπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν² ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα, καίτοι τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρον οὖσης, ὥστε ἐπιτείνεσθαι³ τὸ παράδοξον. Ὅτι ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσει κῆτος ἐπώκειλε πηχῶν ν'. Ὅτι ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ προχύσεων ἀμπέλος γίνεται, ἐν ταῖς καλαμίταις ῥιπὴν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτο ἂν τὸ φυτόν, ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλά-

1. ἐξ ἰερμόζοντος ἄκρου cod. Par.: v. ad Str. 769. 2. ὅλα — πλημμυρίσιν om. cod. Pal., leguntur in Par. 3. ἐπιγίνεσθαι cod. Pal., ἐπιγίνεσθαι (sic) Par.

κίς, εἶτα κορτοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν ἐξ ἀρχῆς ἔδραν. Ὅτι ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ Ἀραβία τόμος ἐστίν, ἵνα μὴ ὁ παῖς παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν διαδέχηται, ἀλλ' ὅς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τιμὴ τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως, οὗτος ὁ παῖς ἀναλαμβάνεται καὶ τρέφεται βασιλικῶς, ὡς διαδεχόμενος τὴν βασιλείαν. Ὅτι ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα οὐκ ἐστὶ βαθεῖα, ἀλλὰ καὶ ἕως μόνων δύο ὄργυων ἔρχεται τὸ βάθος· διὸ ποῶζει πλειστάκις διὰ τὰ φητὰ ἐξέχοντα τῆς ἐπιφανείας, καὶ τὰ δένδρα φαίνεται ἕξω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· καὶ κνῶν πλῆθος θαλαττίων ἔχει. Ὅτι ὁ Ἀσταβόρας ποταμὸς μέρει μὲν τῷ πλείστῳ μίσηται τῷ Νεῖλω, τῷ δὲ ὀλίγῳ ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον. Ὅτι ἡ παραλία τῆς Ἀραβίας τῶν Τρωγοδυνῶν ἢ πολλὴ ἐλαιῶνας καὶ σαφρῶνας καὶ φοινικῶνας φέρει. Ὅτι οἱ ἐν Ἀραβίᾳ ἐλέφαντες, ὅταν διὰ τὰ καύματα ἐκλείπωσιν² οἱ ποταμοί, φρεωνοχοῦσι καὶ τοῖς ὁδοῦσι καὶ ταῖς προβοσκίαις. Ὅτι Τρωγοδύται ἄνευ τοῦ ἰλέγει ὁ Στράβων. Ὅτι φησὶ Ποσειδάσιος, Ἐρεμβοὺς παρ' Ὀμήρῳ τοὺς Ἀραβας δεῖν ἀκούειν, ὡς τῶν παλαιῶν διὰ τὴν ἀνεπιμιξίαν σολοικιζόντων τὸ ὄνομα, καὶ ἀντὶ Ἀράβων † Ἐρεμβῶν καλεῖν³. καὶ γὰρ⁴ ταῦτα τὰ τρία ἔθνη, Ἀρμενίους, Ἀραβίους, Ἐρεμβοὺς, συνεχῆ ἀλλήλοις ὄντα, σχεδὸν τῇ αὐτῇ ὀνομασία καλεῖσθαι. οὕτως οὖν καὶ Ἀρίμους φησὶν⁵ ὁ αὐτὸς δεῖν ἀκούειν τοὺς Σύρους· Ἀριμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δὲ τότε οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἢ Ἀρίμους αὐτοὺς ἐκάλουν. αἱ δὲ μεταπτώσεις τῶν ὀνομάτων πολλαί· καὶ γὰρ τὸν μὲν Δαρμένην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιον Παρύσατιν⁶.

1. ὄργυων (s. acc.) 2. ἐκλείπωσιν cod. Par. 3. vid. lgd. Ἐρεμβοὺς καλοῦντων 4. καὶ γὰρ καὶ cod. Par. 5. φησὶν om. cod. Par. 6. Φάρζην παρυσάτην, sed punctum sup. η in ultimo nomine add.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΖ'.

Ἵτι ὁ μικρὸς καταράκτης ὑπὲρ Σνήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ἐστὶ πόλεων², ἐνθα καὶ τὸ μεθόριον Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπῶν. Ἵτι οἱ Αἰθίοπες λυπρῶς ζῶσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς δυσκρασίας τῶν ἀέρων, διὸ καὶ πένητές εἰσιν· οἱ δ' Αἰγύπτιοι εὐδαίμονές εἰσιν. Ἵτι Αἰγύπτιοι³ εἰς τρεῖς μοίρας ἑαυτοὺς διεῖλον· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εἰσιν ἱεραῖς, περὶ τὰ θεῖα ἀσχολούμενοι· οἱ δὲ γεωργοί, τὰ ἐν εἰρήῃ ἐργαζόμενοι· οἱ δὲ στρατιῶται, τὰ ἐν πολέμῳ ἀσχοῦντες. Ἵτι ὁ Νεῖλος ἀεὶ ἐκ νότου πρὸς ἄρκτους ρεῖ ἕως τοῦ μεγάλου Δέλτα· εἶτα ἐκεῖθεν σχίζεται εἰς πολλὰ ἕως τῆς θαλάσσης, δεξιὰ μὲν ἕως Πηλουσίου, εὐώνυμα δὲ ἕως Κανώβου. καὶ γίνεται ἡ κάτω Αἴγυπτος τῆσος τρίγωνος, τὸ Δέλτα· ᾧ ὁμώνυμον ἡ κορυφὴ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ κόμμη. Πᾶν δὲ τὸ Δέλτα τοσοῦτόν ἐστι κατὰ ῥαστώνην πλωτὸν διώρυξιν, ὥστε καὶ ὀστράκινα ἐνίοις πορθμεῖα⁴ εἶναι. Ἵτι ἡ περίμετρος τοῦ Δέλτα γ ἐστὶ σταδίων ἡσιζουσα⁵. Ἵτι ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νεῖλου πελαγίζει τὸ Δέλτα, μόνων τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν ὑπερφαινομένων, διὰ τὸ ἢ ἐπ' αὐτοφνῶν ἢ χειροποιήτων λόφων ἰδρῦσθαι. τοῦτο δὲ γίνεται μ' ἡμέρας· εἶτα κατ' ὀλίγον μειοῦται, ὥσπερ καὶ ἠϋξήθη, ἐτέρας ἡμέρας κ'. ὥστε ἐν πάσαις ταῖς ξ' ἡμέραις τελέως ξηραίνεται τὸ πεδίον. Ἵτι ἀπὸ⁶ τοῦ Δέλτα μῆκος εἰσι στάδιοι ὃ πρὸς νότον ἕως Σνήνης, ἐπ' εὐθείας δι' ἐνὸς ρεῖθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἴ ποῦ τις τῆσος ἐστίν. Ἵτι ἐκ τῶν ἐν Αἰθιοπία ὄμβρων πληθύνει⁶ ὁ Νεῖλος ποταμός. Ἵτι Καμβύσης⁷ ὁ Πέρσης, κατασχὼν τὴν Αἴγυπτον, ἀνήλθε μέχρι τῆς Μερόης ὑπ' αὐτοῦ κληθείσης πόλεως· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῦ

1. ις 2. πόλις: correxi e cod. Par. 3. οἱ αἰγύπτιοι cod. Par.
3. πορθμεῖα 4. ἡσιάζουσα: corr. e cod. Par. 5. πρὸ 6. πληθύνει cod. Par. 7. ὁ καμβύσης cod. Par.

ἡ ἀδελφὴ Μερὸν ἐτελεύτα, καὶ τιμῶν αὐτὴν ἔθετο τῇ πόλει Με-
 ρόην ὄνομα. Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἀπὸ Συήνης ἕως τῆς θαλάσσης
 μόνον ἐκάλουν Αἴγυπτον, τοῦτ' ἐστὶν ὅσον ὁ Νεῖλος ποταμὸς
 ποτίζει μέρος καὶ μόνον. Ὅτι ἀπὸ Πηλουσίον ἕως Κανώβου
 στόματος, τοῦτ' ἐστὶν ἡ βᾶσις τοῦ Δέλτα, σταδίοι εἰσι α',
 ἀπὸ δὲ Κανώβου εἰς τὴν Φάρον ρ'. Ὅτι ἡ πόλις Ἀλεξάν-
 δρεια ἐν τῇ Μαρεώτιδι ἐστὶν· ἥς τὰ μὲν βόρεια θαλάσση, τὰ
 δὲ νότια τῇ Μαρεῖα¹ λίμνη περιέχεται. πληροῦται δ' ἐκείνη
 ὑπὸ τῶν τοῦ Νεῖλου διωρῶν καὶ ἀναβάσεων. Ὅτι τὴν
 Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου χρυσῆν πύελον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐσύ-
 λησε Πτολεμαῖος ὁ Κόκκης, ὁ καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεὶς, ἐκ
 τῆς Συρίας ἐπελθὼν· καὶ εὐθὺς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς, ἀνόνητα
 τολμήσας. ἡ δὲ πύελος μετὰ τοῦτο ὑέλινη γέγονεν. Ὅτι ὁ
 ὄγδοος Πτολεμαῖος, ὁ Ἀύλητῆς κληθεὶς, χορσαλεῖν ἤσκησε,
 σεμννόμενος ἐπ' αὐτῷ, ὡς καὶ ἀνταγωνίζεσθαι αὐληταῖς· ὃν
 οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον. ὁ δὲ εἰς Ῥώμην ἔλθων, ἰκέτης γί-
 νεται Πομπηίου καὶ ἔτυχε καθόδου εἰς τὴν βασιλείαν· καὶ μετ'
 ὀλίγον νόσφ τελευτᾷ καὶ διαδέχεται αὐτὸν Διόνυσος ὁ υἱός,
 καὶ Κλεοπάτρα, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀύλητοῦ, φεύγει εἰς τὴν Συ-
 ρίαν. ὁ δὲ Πομπήιος, φυγὼν ἐκ Φαρσάλον, ἦκεν εἰς τὸ Πη-
 λουσίον καὶ τὸ Κάσιον² ὄρος καὶ δολοφονεῖται ὑπὸ τῶν ἀμφὶ
 Διόνυσον. ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τὸν τε Διόνυσον κτείνει καὶ
 τὴν Κλεοπάτραν καθίστησι βασίλισσαν Αἰγύπτου. Ἀντώνιος
 δὲ μετὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, ἔλθων εἰς τὴν Αἴγυπτον,
 ἔγημε τὴν Κλεοπάτραν καὶ τὸν Ἀκτιακὸν πόλεμον σὺν αὐτῇ
 ἠγωνίσασατο καὶ συνέφυγεν. ὁ δ' Αὔγουστος ἐπελθὼν ἀμφω τε
 κατέλυσε καὶ τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐποίησεν. Ὅτι
 ὁ μὲν πρῶτος Καῖσαρ περὶ Φάρσαλον πόλιν ἐνίκα Πομπηίον,
 ὁ δὲ δεύτερος περὶ Φιλίππους ἐνίκα Βροῦτον καὶ Κάσιον³.
 Ὅτι τὰ τοῦ Νεῖλου ζ' στόματα ταῦτά ἐστιν· Ἡρακλεωτικόν,
 Βολβίτινον, Σεβερνντικόν, Φατιντικόν, Μενθήσιον, Τανιτικόν,
 Πηλουσιακόν. Ὅτι ἡ μεταξὺ Πηλουσίαν πόλεως⁴ καὶ τοῦ
 μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν ἐρημία σταδίων ἐστὶ α· πᾶσα
 δ' ἀνδρος καὶ θηριώδης, ὀφιώδης ἐστίν. Ὅτι ἐν Μωμέμφιδι⁵

1. μαρία 2. κάσιον 3. κάσιον 4. πόλις 5. μομέμφιδι

τρέφεται θήλια βούς ιερά, καθάπερ ἐν Μέμφιδι ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλιουπόλει δὲ ὁ Μνεῦις βούς. Ὅτι περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Δέλτα ἐστὶν ἢ τε Βούβαστος πόλις καὶ Μέμφις καὶ Ἡλιούπολις καὶ ἢ ἀρχὴ τῆς διώρυχος τῆς βαλλούσης εἰς τὴν καθ' Ἡρώων πόλιν θάλασσαν τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πλάτος ἔχουσα πήχεις ρ', βάθος δέ, ὥστε σύμμετρον εἶναι μυριοφόρον γῆν. Ὅτι αἱ πάλαι Αἰγύπτιαί Θῆβαι Διόσπολις νῦν μεγάλη καλεῖται. Ὅτι Πλάτων ὁ μέγας σὺν Εὐδόξῳ τῷ μαθητῇ ἀπῆρεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, κακεῖ διετέλεσαν ἔτη ιγ'¹, γεωμετροῦντες καὶ ἀστρονομοῦντες καὶ ἀπλῶς φιλοσοφοῦντες περὶ τὰς Θήβας τὰς νῦν Διόσπολιν καλουμένας². Ὅτι ὁ Ἄπις ὁ αὐτός ἐστι τῷ Ὀσίριδι³, θεὸς νομιζόμενος. Ὅτι δευτερεύει μετὰ Ἀλεξάνδρειαν ἢ Μέμφις πόλις ἢς ἀπὸ μ' σταδίων ὄρεινὴ τις [ὄφρυς] ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν εἰσι πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, γ' δ' ἀξιόλογοι. τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ζ' θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ δὲ τὸ ὕψος σταδιαῖαι, τετράγωνοι τῷ σχήματι. Ὅτι ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑπολαμβάνουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν κάτω Αἴγυπτον ἕως Σιβωνίδος λίμνης καὶ Μοίριδος λίμνης καὶ Ἀμμωνιακῆς πᾶσαν πέλαγος εἶναι, τυχὸν δὲ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλῳ συνεχές, τυχὸν δὲ καὶ οὐχ αὐτως, ἀλλὰ χωρὶς. Ὅτι καὶ ὁ θαναμαστός λαβύρινθος ἐν τῇ ἄνω ἐστὶν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ πυραμὶς, ὁ τάφος Μαίνδου βασιλέως τοῦ καὶ τὸν λαβύρινθον κτίσαντος· ὁ Μαίνδης γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν. Ὅτι κατήρασε λέγει ὁ συγγραφεὺς ἀντὶ τοῦ κατέπιεν, ἐναντίως τῷ ἐξήρασεν. Ὅτι ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἢ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροσῆθης ἱερὸς κροκοδείλος ἐτρέφετο. ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει τιμᾶται ὁ ἰχθυῶν, ἐχθρὸς ὧν κροκοδείλοις τε καὶ ἀσπίσιν, ὧν τὰ τε ὡὰ κατεσθίει ὁ ἰχθυῶν καὶ αὐτὰς τῷ πηλῷ θωρακισθεὶς διαφθείρει, εἰς τὸν ποταμὸν ἔλκων· τοῦ δὲ κροκοδείλου καθυδοντος καὶ κεχηνότος, ὑπείσδυσ εἰς τὸ στόμα κατεσθίει τὰ σπλάγγνα. Ὅτι ἐν Κυροπόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμῆ καὶ σίτισις τέτακται τις ἱερά. Ὅτι ἐν Ὄξυρύγχῳ, πόλει⁴ καὶ νομῷ ὁμο-

1. γ': illud recepi e Par. concinente Strabone p. 806. 2. καλουμένην 3. Ὀσίριδι 4. ποταμῷ

νύμφ, τιμᾶται ὁ ὀξύρρυγχος ἐν ἱερῷ σηκῷ· καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμῶντων τὸν ὀξύρρυγχον. τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζῴων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βούν, κύνα, αἰλουρον, τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἰέρακα καὶ ἴβιν, τῶν δὲ ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθύν καὶ ὀξύρρυγχον· ἄλλα δ' ἐστίν, ἃ τιμῶσι καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῖται πρόβατον καὶ Θηβαῖται, λάτον δέ, τῶν ἐν τῷ Νεῖλω τινὰ ἰχθύν, Λατοπολίται, λύκον δὲ Λυκοπολίται, κυροκέφαλον δὲ Ἐρμπολίται, κῆπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν (ἔστι δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον εἰκὼς σατύρω, τᾶλλα δὲ κυρὸς καὶ ἄρκτου μεταξύν, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία), ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι, λίοντα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα δὲ καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλῆν δὲ Ἀθριβίται, ἄλλοι δ' ἄλλο τι. Ὅτι Πτολεμαῖς πόλις μεγίστη ἐστὶ τῶν ἐν Θηβαΐδι καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως. ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος πόλις, ἐν ἣ τὸ Μεμνόνειον βασιλεῖον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον. Ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαρτικὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια· νυνὶ δ' ὀλιγωρία πολλῇ κατέχει, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις διὰ τε σπλάγγων καὶ ὀρνιθείας καὶ διοσημιῶν. διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἀμμωνί ἐκλείουσι χρηστήριον, πρότερον δ' ἐτετίμητο· ἐνθα καὶ Ἀλέξανδρος ἀνελθὼν ἐχρηστηριάζετο· καὶ τούχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαϊς τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλέον· ὡς καὶ παρ' Ὀμήρω

ἦ, καὶ κτανέησιν ἐπ' ὀφρύσι,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκρινάμενον. τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν προφήτην φασὶ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἶη Διὸς υἱός. Ὅτι ἐν τῇ Ἀβύδῳ πόλει τιμῶσι τὸν Ὅσιριν¹. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξεστιν οὔτε φθὸν οὔτε αὐλητὴν ἀπάργεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. Ὅτι ἐν Τεντῦρα πόλει διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἡτίμωται καὶ ἐχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νενομίσται καὶ ὑπ' αὐτῶν φθείρεται. Ὅτι, ὥσπερ οἱ ἐν τῇ Κυρηναίᾳ Ψύλλοι Αἰθίοπες ἀντιπάθειαν ἔχουσι φυσικὴν πρὸς τὰ ἔρπετα,

1. ἡ om. cod. Par. 2. ὄσιριν

μηδὲν ὑπὸ ἰοβόλων πάσχοντες, οὕτως καὶ οἱ Τεντυρίται οὐδὲν ὑπὸ κροκοδαίλου πάσχουσιν, ἀλλὰ καὶ συγκολυμβῶσιν αὐτοῖς. Ὅτι τῶν ἑκατονταπύλων Θηβῶν, ἣ νῦν Διόσπολις καλεῖται, π' σταδίων ἦν τὸ μῆκος· νῦν δὲ κωμηδὸν οἰκεῖται. Ὅτι ἡ ἀστρονομία μάλιστα κατωρθώθη ὑπὸ Θηβαίων τῶν Αἰγυπτίων, ὧν αἰτιώτατος Ἐρμῆς ὁ Τρισμέγιστος. Ὅτι αἱ παρθένοι ἱέρειαι παρ' Ἑλλήσι Παλλάδες καλοῦνται. Ὅτι ἐν πόλει Ἐλεφαντίῃ κρήνη ἐστὶ, συμπάσχουσα ταῖς τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ ἀναβάσεσι, συναυξομιουμένη αὐτῷ, ἐξ ἧς τεκμαίρονται τὴν εὐκαρτίαν τῆς χώρας ἢ ἀφορίαν· εἰ γὰρ πολὺς ὁ Νεῖλος ἐπέλθοι, εὐφορία γίνεται, εἰ δὲ ὀλίγος, σπάνις. εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοῦ φριάτος τοίχῳ παραγραφαὶ τῆς εὐετηρίας ἢ τοῦ ἐναντίου. Ὅτι ἐν Συήνῃ¹ πόλει περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς μέσον² ἡμέρας τὰ φρόατα ἄσκια φαίνεται, καὶ οἱ γνώμονες ὡσαύτως. Ὅτι ὑπὲρ τὴν Ἐλεφαντίην πόλιν ἐστὶν ὁ μικρὸς καταράκτης. Ὅτι ἐν τοῖς κατὰ Στράβωνα χρόνοις Κανδάκη τις, ἀνδρική γυνὴ Αἰθιοπίσσα, ἤρξε τῶν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπῶν· ἦν δὲ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. τὸ δὲ βασίλειον τῆς Κανδάκης ἦν τὰ Νάπατα, πόλις μεγάλῃ. Ὅτι Κανδάκη πολλαῖς μυριάσιν Αἰθιοπῶν πρὸς Πετρώνιον, Ῥωμαῖον Αἴγυπτον ἄρχοντα, διπολέμησεν. ἤρχε δὲ τῶν τόπων ἐκείνων, ἐνθα ὁ Καμβύσου στρατὸς κατεχόσθη ὑπὸ τῆς ἄμμου καὶ τοῦ νότου πνεύσαντος βιαιῶς. Ὅτι τὰ τῶν Αἰθιοπῶν πρόβατα καὶ αἰγες καὶ βόες καὶ κύνες μικρὰ παντελῶς εἰσι. τάχα δ' ἐκ τούτου καὶ τοὺς Πυγμαίους τινὲς ἐμυθολόγησαν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀληθὲς τὸ τῶν Πυγμαίων. Ὅτι Αἰθίοπες σέβονται τοὺς βασιλέας ὡς θεοὺς· καὶ εἰσι κατάκλειστοι καὶ οἰκουροί. μέγιστον δ' αὐτοῖς βασίλειον ἡ Μερὸν πόλις, ὁμῶννμος τῇ νήσῳ, οὔση τὸ μῆκος σταδίων γ, τὸ δ' εὖρος α· ἔχει δὲ πόλεις συχνὰς καὶ ὄρη καὶ δάση καὶ μέταλλα παντοῖα. περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Αἰθιοπίας ὁ ταύτη Νεῖλος⁴ θισὶ μεγάλας, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημοῖς συνεχέσιν· ἐκ δὲ νότου ἄνωθεν ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν⁵, τοῦ τε Ἰσταβάρα καὶ τοῦ Ἀσταπόδος καὶ τοῦ Ἀστασόβα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ τοῦ

1. κατορθώθη 2. σοήνη 3. ἰgd. κατὰ μέσον 4. ταύτη ὁ Νεῖλος cod. Par.: desunt ap. Str. p. 821 extr. 5. πόλεων cod. Par.

Νείλου ὀχή. Ὅτι Αἰθίοπες καὶ τὰς γυναῖκας ὀπλίζουσιν, ὡς αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ. κηδιοφόροι δ' εἰσίν, ἐρέαν τῶν προβάτων οὐ φερόντων, ἀλλ' αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ τελείως γυμνήτες εἰσι, περιεζωσμένοι. Ὅτι Αἰθίοπες νομίζουσι θεὸν εἶναι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τὸν δὲ θνητὸν· τούτων δὲ τὸν μὲν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητὸν ἀνάγνωμόν τινα καὶ οὐ σαφεῖ. τοὺς δ' εὐεργέτας καὶ βασιλεῖς θεοὺς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλεῖς κοινούς, τοὺς δὲ ἰδιώτας ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. πρὸς δὲ τῇ διακεκαυμένη τιγὲς καὶ ἄθεοί εἰσιν· οὓς γε καὶ τὸν ἧλιόν φασι βλασφημοῦντας κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν ἀνίσχοντα ἴδοιεν, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς¹. οἱ δ' ἐν Μερῳῃ καὶ Ἡρακλεῖα καὶ Πάνα καὶ Ἴσιν σέβονται, πρὸς ἄλλῃ τινὶ βαρβαρικῇ θεῷ· καὶ βασιλέας καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείας ἢ πλούτου. Ὅτι Αἰθίοπες ἔθος ἔχουσι τοιοῦτον· ὃς ἂν βασιλεὺς πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὅπως οὖν, τὸ αὐτὸ πάσχουσι οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ πλείστη τοῦ βασιλέως ἐστὶ παρ' αὐτῶν. Ὅτι ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ ἰχθύων γένη [πολλὰ μὲν] καὶ ἄλλα, γνωριμώτατοι δὲ ὅ τε ὀξύρρηγος καὶ ὁ λεπιδωτὸς καὶ λάτος καὶ ἀλάβης καὶ καρκίνος καὶ χοῖρος καὶ φαργώριος, ὃν καὶ φάγγρον καλοῦσιν, σίλουρος, κίθαρος, θρίσσα², κεστρέες· ὄστρακίων δὴλυγος, φῦσα³, βοῦς, κοχλίας μεγάλοι φωνῆν ὀλολυγῶσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι. τὰ δ' ἐπιχώρια ζῷα ἰχνεύμων, ἀσπίς, ἢ μὲν⁴ σπιθαιαία, ἢ περὶ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἢ δὲ ὀργυιαία· ὄρνεα δὲ ἴβις, ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος (ἡμερος γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ αἴλουρος⁵), νυκτικόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ⁶ αὐτοῦ μέγεθος, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ ἔχει. Ὅτι ἡ ἴβις ἡμερώτατον ὄρνεόν ἐστι, πελαργώδης κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, ὄλη μελαινα. μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τριόδος, χρη-

1. αὐτούς 2. θρησσα 3. φύσα: ceterum legendus hic locus ita: κεστρέες, λύνος, φῦσα, βοῦς· ὄστρακίων δὲ κοχλίας κτλ.: v. ad Str. p. 823. 4. ἢ τε 5. κλουρος 6. γὰρ et in proximis δὲ om. cod. Par.

σίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ καθάρματα πάντα, δυσχερότως δέ, ὅτι παμφάγον καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκόλως ἀπειρογόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀλλοτρίων παντός μολυσμοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης εἰς τὸν Νεῖλον ἀνέρχεται κεστρεύς, θρίσσα¹, δελφίς· τὰ δ' ἄλλα διὰ τὸν ἐκ τῶν κροκοδείλων φόβον οὐκ ἀνέρχεται, ἀλλ' ὁ μὲν δελφίς, ὡς κρείσσων τῶν κροκοδείλων, ὁ δὲ κεστρεύς, ὅτι παραπέμπεται ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν κατὰ τινα οἰκείωσιν φυσικῆν. τῶν δὲ χοίρων ἀπέχονται οἱ κροκοδαίλοι· στρογγύλοι γάρ εἰσι καὶ ἔχουσιν ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον. Ὅτι κατὰ Στραβῶνα τὸ τῆς Αἰθῆς σχῆμα τρίγωνόν ἐστιν ὀρθογώνιον· οὐδ' ἢ μὲν μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν ὁ Νεῖλος ποταμός ἐστιν, ἢ δ' ἑτέρα ἢ καθ' ἡμᾶς παραλία ἀπὸ Πηλουσίον μέχρι Γαδείρων, ἢ δ' ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν ἢ ἀπὸ Γαδείρων παρωκεανῆτις ἄχρι τῶν τοῦ Νεῖλου πηγῶν. ταῦτα δὲ Πτολεμαῖος ἤλεγξε ψευδῆ ὄντα. Ὅτι τὸ ἐν Μαυρητανία ὄρος, τὸν Ἄτλαντα ἑλληνιστὶ καλούμενον, οἱ βάρβαροι Δύριν καλοῦσιν. Ὅτι τὸ βορειότατον καὶ δυσμικώτατον ἄκρον τῆς Αἰθῆς Κώτης² καλεῖται· ἀντίκειται δὲ τοῖς Γαδείροις. Ὅτι ἡ Μαυρητανία ἑκατέρα εὐφορωτάτη ἐστὶ καὶ σὺν εὐδαιμονία οἰκεῖται· καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῆς κροκοδαίλους φέρουσιν. ἐν τινι δὲ ποταμῷ γεννῶνται βδέλλαι ἑπταπῆγεις, κατατετρημένα ἔχουσαι τὰ βρόγγια, δι' ὧν ἀναπνέουσι· καὶ ἄμπελοι φύονται ἐκείσε, δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτοι, βότρυς πηχυαίους πως ἀποδιδούσαι. Ὅτι ἐν Αἰθῆ καὶ Ἰνδία γίνεται κάλαμος, ὥστε τὸ ἐν γόνυ χωρεῖ³ μεδίμνος ἢ, καὶ ἄλλαι βοτάναι μέγισται. Ὅτι οἱ Μαυρούσιοι ἐπιμελοῦνται μάλιστα κόσμον τριχῶν καὶ ὄνυξιμων καὶ πωγῶνων καὶ τῶν ταιούτων. Ὅτι οἱ Αἰθῆες δέμασιν ὄφρων καὶ ἰχθύων ἀμπεχόνας καὶ στρώμασι χρῶνται. Ὅτι ἐν Αἰθῆ, ὡσπερ ἐν Αἰθιοπία, τοῦ θέρους ὕει πολλά, τοῦ δὲ χειμῶνος ξηρασία ἐστίν. Ὅτι οἱ ἐν Αἰθῆ Λωτοφάγοι οὐ δέονται ποτοῦ· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ λωτός καὶ πρὸς πόσιν καὶ πρὸς βρῶσιν. Ὅτι ἐν τοῖς τῆς Αἰθῆς μεσογαίαις εὐρίσκεται ὀστράκια καὶ χηραμύδες καὶ τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐν Ἄμ-

1. θρήσσα 2. κώτης 3. χωρεῖν cod. Par.

Νείλου ὀχῆ. Ὅτι Αἰθίοπες καὶ τὰς γυναῖκας ὀπλίζουσιν, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ. κηδοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν τῶν προβάτων οὐ φερόντων, ἀλλ' αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ τελείως γυμνήτες εἰσι, περιεζωσμένοι. Ὅτι Αἰθίοπες νομίζουσι θεὸν εἶναι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τὸν δὲ θνητόν· τούτων δὲ τὸν μὲν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητόν ἀνάθυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ. τοὺς δ' εὐεργέτας καὶ βασιλεῖς θεοὺς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλεῖς κοινοὺς, τοὺς δὲ ἰδιώτας ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. πρὸς δὲ τῇ διακεκαμμένη τιγὲς καὶ ἄθροί εἰσιν· οὓς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασι βλασφημοῦντας κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν ἀνίσχορτα ἴδοιεν, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς¹. οἱ δ' ἐν Μερῶ καὶ Ἡρακλέα καὶ Πάνα καὶ Ἴσιν σέβονται, πρὸς ἄλλῃ τινὶ βαρβαρικῷ θεῷ· καὶ βασιλέας καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείας ἢ πλοῦτον. Ὅτι Αἰθίοπες ἔθος ἔχουσι τοιοῦτον· ὃς ἂν βασιλεὺς πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὅπως οὖν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ πλείστη τοῦ βασιλέως ἐστὶ παρ' αὐτῶν. Ὅτι ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ ἰχθύων γένη [πολλὰ μὲν] καὶ ἄλλα, γνωριμώτατοι δὲ ὁ τε ὀξύρυγχος καὶ ὁ λεπιδωτὸς καὶ λάτος καὶ ἀλάβης καὶ κεραικῖνος καὶ χοῖρος καὶ φαργώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν, σίλουρος, κίθαρος, θρίσσα², κιστρύς· † ὄστρακίων δὴλυγνος, φῦσα³, βοῦς, κοχλῖαι μεγάλοι φωνῆν ὀλολυγσίαν ὁμοίαν φθεγγόμενοι. τὰ δ' ἐπιχώρια ζῷα ἰχνεύμων, ἀσπίς, ἢ μὲν⁴ σπιθαμαία, ἢ περὶ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἢ δὲ ὀργυιαία· ὄρνεα δὲ ἴβις, ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος (ἡμερος γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλοι, ὡς καὶ ἡ αἰλουρος⁵), νυκτικόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ⁶ ἀετοῦ μέγεθος, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ ἔχει. Ὅτι ἡ ἴβις ἡμερώτατον ὄρνεόν ἐστι, πελαργώδης κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, ὄλη μελαινα. μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπανα τριόδος, χρη-

1. αὐτούς 2. θρησσα 3. φύσσα: ceterum legendus hic locus ita: κιστρύς, λυγνος, φῦσα, βοῦς· ὄστρακίων δὲ κοχλῖαι κτλ.: v. ad Str. p. 823. 4. ἢ τε 5. κλουρος 6. γὰρ et in proximis δὲ om. cod. Par.

σίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ καθάρματα πάντα, δυσχρήστως δέ, ὅτι παμφάγον καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀλλοτρίων παντὸς μολυσμοῦ. ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης εἰς τὸν Νεῖλον ἀνέρχεται κεστρεύς, θρίσσα¹, δελφίς· τὰ δ' ἄλλα διὰ τὸν ἐκ τῶν κροκοδειλῶν φόβον οὐκ ἀνέρχεται, ἀλλ' ὁ μὲν δελφίς, ὡς κρείσσων τῶν κροκοδειλῶν, ὁ δὲ κεστρεύς, ὅτι παραπέμπεται ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν κατὰ τινα οἰκείωσιν φυσικῆν. τῶν δὲ χοίρων ἀπέχονται οἱ κροκοδεῖλοι· στρογγύλοι γάρ εἰσι καὶ ἔχουσιν ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον. Ὅτι κατὰ Στραβῶνα τὸ τῆς Λιβύης σχῆμα τρίγωνόν ἐστιν ὀρθογώνιον· οὐ ἢ μὲν μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν ὁ Νεῖλος ποταμός ἐστιν, ἢ δ' ἑτέρα ἢ καθ' ἡμᾶς παραλία ἀπὸ Πηλουσίου μέχρι Γαδείρων, ἢ δ' ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν ἢ ἀπὸ Γαδείρων παρωκεανῆτις ἄχρι τῶν τοῦ Νεῖλου πηγῶν. ταῦτα δὲ Πτολεμαῖος ἤλεγξε ψευδῆ ὄντα. Ὅτι τὸ ἐν Μαυρητανίᾳ ὄρος, τὸν Ἄτλατα ἑλληνιστὶ καλούμενον, οἱ βάρβαροι Δύριον καλοῦσιν. Ὅτι τὸ βορειότατον καὶ δυσμικώτατον ἄκρον τῆς Λιβύης Κώτεις² καλεῖται· ἀντίκειται δὲ τοῖς Γαδείροις. Ὅτι ἡ Μαυρητανία ἑκατέρα εὐφοροτάτη ἐστὶ καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκεῖται· καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῆς κροκοδεῖλους φέρουσιν. Ἐν τινι δὲ ποταμῷ γεντῶνται βδέλλαι ἑπταπῆχεις, κατατετρημένα ἔχουσαι τὰ βρόγχια, δι' ὧν ἀναπνεύουσι· καὶ ἄμπελοι φύονται ἐκεῖσε, δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτοι, βότρως πηχναίους πως ἀποδιδοῦσαι. Ὅτι ἐν Λιβύῃ καὶ Ἰνδία γίνεται κάλαμος, ὥστε τὸ ἐν γόνυ χωρεῖ³ μεδίμνους ἢ, καὶ ἄλλαι βοτάναι μέγιστα. Ὅτι οἱ Μαυρούσιοι ἐπιμελοῦνται μάλιστα κόσμον τριχῶν καὶ ὄνυχισμῶν καὶ πωγῶνων καὶ τῶν τοιούτων. Ὅτι οἱ Λίβνες δέρμασιν ὄφρων καὶ ἰχθύων ἀμπεχόνας καὶ στρώμασι χρῶνται. Ὅτι ἐν Λιβύῃ, ὥσπερ ἐν Αἰθιοπία, τοῦ θέρους ὕει πολλά, τοῦ δὲ χειμῶτος ξηρασία ἐστίν. Ὅτι οἱ ἐν Λιβύῃ Λωτοφάγοι οὐ δέονται ποτοῦ· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ λωτὸς καὶ πρὸς πόσιν καὶ πρὸς βρῶσιν. Ὅτι ἐν τοῖς τῆς Λιβύης μεσογαίαις εὐρίσκεται ὄστράκια καὶ χηραμίδες καὶ τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐν Ἄμ-

1. θρήσσα 2. κώτης 3. χωρεῖν cod. Par.

μωτος. Ὅτι ἐν τισι τόποις τῆς Λιβύης δις τοῦ ἐνιαυτοῦ σίτον καρποῦνται. ἔστι δὲ τὸ μῆκος τῆς καλάμης ε' πηγίων, πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου, ὃ δὲ καρπὸς διακοσιοτεσσαροκοντάχους ἀποδίδεται. τοῦ δ' ἕαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταφήσαντες τὴν χώραν τῶ ἐκπεσόντι κατὰ τὸν θερισμὸν στάχυι ἀρκοῦνται. διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κημίδας φοροῦντες ἐργάζονται· καθεύδοτες δὲ περιχρίουσι τοὺς κληνόποδας σκοροδοῖς τῶν σκορπίων χάριν καὶ παλιούροις περιδοῦσιν. Ὅτι ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Μαυρητανίας ἦν πόλις Ἰώλ¹ ὄνομα, ἣν ἐπικτίσας Ἰόβας, ὃ τοῦ Πτολεμαίου πατήρ, μετωνόμασε Καισάρειαν· ἔχει δὲ καὶ λιμένα. Ὅτι Καρχηδόνιοι μεγίστην εἶχον δύναμιν· ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν Ῥωμαίοις, πόλεις μὲν² εἶχον τ' ἐν Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ο'· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας κ', καταπελτικὰ δὲ ὄργανα γ, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι. κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὀπλοποιίαν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ρμ' πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τ' καὶ λόγχαι φ', βελη δὲ α καταπελτικὰ³. τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον. Ὅτι πρὸ τῆς μικρᾶς Σύρτεως νῆσός ἐστι Μῆνιγξ, ἣν καὶ φασιν εἶναι τὴν παρ' Ὀμήρῳ τῶν Λωτοφάγων χώραν· ἔχει γὰρ πολὺ τὸ φυτόν ἐκείνη. Ὅτι ἡ πρὶν Βάρκη νῦν Πτολεμαῖς πόλις καλεῖται. Ὅτι τὸν Κυρηναϊκὸν ὄπον τὸ σίλφιον ἐκφέρει. Ὅτι Κυρηναῖοι σοφοὶ ἐγένοντο Ἀρίστιππος ὃ Σωκρατικὸς καὶ τούτου θυγάτηρ Ἀρήτη καὶ ταύτης υἱὸς Ἀρίστιππος ὃ μητροδιδασκτος καὶ Καλλιμάχος καὶ Ἐρατοσθένης καὶ Καρνεάδης ὃ Ἀκαδημαϊκὸς καὶ Ἀπολλώνιος. Ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ χώρα πᾶσα ἀντιπαρῆκει τῇ Κρήτῃ νήσῳ κατὰ μῆκος παράλληλος.

Στράβωνος γεωγραφικῆς χρηστομαθείας
βίβλοι ιζ'.

1. ἰόλα 2. μὲν recepi e cod. Par.: v. Str. p. 833. 3. καυπελτικὰ

INDEX

HISTORICUS ET GEOGRAPHICUS.

A.

- Ἀρασσός*, opp. Pisidiae, 570.
Ἀρα, filia Zenophanis, 672.
Ἀρα et *Ἀραί*, opp. Phocidis, oraculi sedes, 423. 445.
Ἀραεῖται, 625.
Ἀραεῖται, regio Phrygiae, 576.
Ἀραυτες, 445.
Ἀραυτίς, i. q. Euboea, 445.
Ἀραυς, Scythia, 301.
Ἀρας, Argis in Thessaliam emigrat, 431; Euboeae heros, 445.
Ἀρδηρα, opp. Thraciae, 331, frg. 44. 45. 47. 531. 549. 644. — opp. Hispaniae, Phoenicum colonia, 156. 158.
Ἀρδηρος, heros, 331, frg. 44. 47.
Ἀρέακος, Siracum rex, 506.
Ἀρέλλα, opp. Campaniae, 249.
Ἀρεντιός, 180. 234.
Ἀββη s. *Ἀββλυς*, Mauritaniae mons, 170. 827.
Ἄβιοι, 296. 298. 300. 303. 311. 553. cf. *Γαλακτοφάγοι*.
Ἀβισσαρος, rex Indiae, 698.
Ἀβόνου τεῖχος, opp. Paphlagoniae, 545.
Ἀβοράκη, opp. Sindorum, 495.
Ἀβοργίνες, 228. 229. 231.
Ἀβόρρας, fl. Mesopotamiae, 747.
Ἄβος, Armeniae mons, 527. 531.
Ἀβρεττηνή, regio Mysiae, 574. 576.
Ἀβρεττηνός Ζεύς, 574.
Ἀβρότονον, opp. Africae, 835.
Ἄβυδος, opp. Mysiae, 108. 124. 331, frg. 52. 583. 585. 586. 587. 589. 590. 591. 595. 600. 635. 680. — opp. Aegypti 813. 814.
Ἄβυδών, castellum Paconum, 330, frg. 20.
Ἀγαθαρχίδης, Cnidius, 656. 779.
Ἀγάθη, urbs Galliae, 180. 182.
Ἀγαθοκλῆς, Lysimachi pater, 623; Lysimachi filius, ibidem. — Sicularum tyrannus, 256. 280. 834.
Ἀγαθόκλεια, Ptolemaei Philopatoris pellex, 795.
Ἀγάθυρον, opp. Siciliae, 266.
Ἀγαμήδης, templum Delphis condit, 421.
Ἀγαμήμων, 10. 40. 325 passim.
Ἀγαπήνωρ, Paphi conditor, 683.
Ἀγδιστις, deorum mater, 469. 567.
Ἀγησλάος, Archidami pater, 280.
Ἀγίδαί, 366.
Ἄγισ, Eurysthenis filius, 365. 366.
Ἀγκαῖος, Lelegum rex, 632.
Ἄγκος Μάρκιος, 219. 232. 234.
Ἄγκυρα, opp. Galatiae, 187. 567. — opp. Phrygiae, 567. 576.
Ἄγκών, opp. Piceni, 211. 227. 240. 241. 314.
Ἄγροῦ Κίρας, Aegypti promontorium, 801.
Ἀγοράκριτος, Parus, sculptor, 396.

- ² *Άγρα*, vicus Atticae, 400.
² *Άγραδάτης*, Cyri nomen, 729.
² *Άγραία*, regio Aetoliae, 338.
² *Άγραϊοι*, populus Aetoliae, 449. 451. 461. 465. — populus Arabiae, 767.
² *Άγραϊος*, Temeni filius, 389.
² *Άγριάνες*, populus Thraciae, 317. 318. 331, frg. 36, 37, 41.
² *Άγριοι*, Aethiopiae populus, 771.
² *Άγριος*, princeps Aetoliae, 463. 465.
² *Άγρίππας*, 194. 205. 208. 245. 359. 590. 756.
² *Άγροι*, populus Maoticus, 495.
² *Άγυλλα*, opp. Etruriae, 220. 226.
² *Άγυλλαιοι*, 220.
² *Άγγιάλη*, opp. Ponti, 319. — opp. Ciliciae, 671. 672.
² *Άγγισης*, 229. 608.
² *Άγγόη*, locus Boeotiae et lacus, 407.
² *Άδα*, Hecatombi filia, regina Cariae, 656. 657. — Pixodari filia, 657.
² *Άδάδα*, opp. Pisidiae, 570.
² *Άδαι*, opp. Aeolidis, 622.
² *Άδάρβαλ*, a Iugurtha occisus, 831.
² *Άδειμαντος*, Lampsacenus, 589.
² *Άιδης*, 48. 147. 344. 373 passim.
² *Άδιαβηνή*, regio Assyriae, 503. 530. 736. 739. 745.
² *Άδιαβηνοί*, 745.
² *Άδιατόριξ*, Domneclei filius, 542. 543; Dyteuti pater, 558.
² *Άδημος*, rex Pherarum, 447.
² *Άδοβογιών*, princeps Galatarum, 625.
² *Άδούας*, fluvius, 192. 204. 209. 213.
² *Άδούλας*, mons, 192. 204. 213.
² *Άδραμυττηνή*, regio Mysiae, 472. 613.
² *Άδραμυττηνοί*, 611. 612. 614.
² *Άδραμυττηνός κόλπος*, 584. 605. 606. 615. 624.
² *Άδραμύττιον*, opp. Mysiae, 581. 583. 603. 606. 612. 613. 614.
² *Άδράστεια* et *Άδραστειας πεδίων*, regio Mysiae, 588. — opp. Mysiae, 586. 588. — mons prope Cyclicum, 575. — eadem quae Nemesia, 588.
² *Άδραστος*, rex Argorum, 404. 462. — rex Adrasteae, 588.
² *Άδρια*, opp. Piceni, 241.
² *Άδριανοί*, 241.
² *Άδριας*, *Άδριατική θάλαττα*. *Άδριατικός κόλπος*, 210 — 214. 2. 21. 46. passim.
² *Άδρίμης*, opp. Africae, 834.
² *Άδωνις*, Bybli colitur, 755. — flumen Phoenices 755.
² *Άδύρ*, Armenius, castelli praefectus, 529.
² *Άερία*, opp. Cavarorum, 185.
² *Άζάμορα*, opp. Cataoniae, 537.
² *Άζάνες*, populus Arcadiae, 336. 388.
² *Άζανοί* et *Άζανίτις*, opp. et regio Phrygiae, 576.
² *Άζαρα* (alii *Ζάρα*), oppid. Armeniae, 527. — opp. Elymaidis, 744.
² *Άζαριτία*, fons, 563.
² *Άζηριεύς*, pagus Atticae, 398.
² *Άζωρος*, opp. Pelagoniae, 327.
² *Άζωτιοι*, Iudaeae populus, 749.
² *Άζωτός*, urbs Iudaeae, 759.
² *Άηρόβαρθος* (*Γρωϊός*) 185. (*Δομήτιος*) 191. 649.
² *Άθαμάνες*, gens Epiri, 321. 326. 427. 429. 430. 434. 440. 449. 540.
² *Άθαμανία*, 435. 442.
² *Άθαμαντίς*, Tei cognomen, 633.
² *Άθάμας*, Hali conditor, 433. — Tei conditor, 633.
² *Άθηνᾶ*, 264. 342. passim: *Πιάς*, 264. 601; *Σκιράς*, 393; *Κυρρησίς*, 751; *Λινδία*, 655; *Άλακωμενής*, 413; *Γρωτία*, 411. 437; *Πολιάς*, 394. 396; *Άλέα*, 388; *Νεδουσία*, 360. 487; *Σκίλλουρτια*, 344. — Eius templa: in Athenaeo Campaniae promontorio, 22. 247; in monte Circaeo, 232; Odyssaeae in Iberia, 157; Luceriae, 284; in Salentinis, 281; Scillunte, 344; Tegeae, 388; Athenis, 395. 396; Coroneae, 411; Alalcomemis, 413; in insula Ceo, 360. 487; in Laconica, 360; in vico Ilio, 593; Troiae, 600. 601; Lindi, 655; Ephesi, 634; Sidae, 667; in Syria, 751; apud Cossaeos, 744; Saï 802.

- Ἀθήναι*, 396—398. 15. 79 passim. — opp. Boeotiae, 407.
- Ἀθήναι αἱ Διίδεις*, opp. Euboeae, 446.
- Ἀθηναῖοι*, 28. 46. 65. 103. 246 passim.
- Ἀθήναιον*, Minervae aedes in Campania, 22. 247; Ephesi, 634. 640. — promontorium Campaniae, 22. 60. 242. 247.
- Ἀθηναῖς*, Erythraea, 645. 814.
- Ἀθηναῖος*, Attali filius, 624. — peripateticus, 670.
- Ἀθηνόδωρος*, physicus, 6. 55. 173. — ὁ Κορδύλων, Tarso oriundus, 674. 675. — ὁ Καραντίης, Sandonis filius, 674. 675. 779.
- Ἀθηροκλῆς*, Amisum coloniam Atheniensium deducit, 547.
- Ἀθροβίς*, opp. Aegypti, 802.
- Ἀθροβίται*, 813.
- Ἀθροβίτης νομός*, 802.
- Ἀθρουλλα*, opp. Arabiae, 782.
- Ἀθύμβραδος*, Lacedaemonius, 650.
- Ἀθυμβρος*, Lacedaemonius, 650.
- Ἀθύρας*, fluvius Thraciae, 331, frg. 56.
- Ἄθως* vel *Ἄθων*, 6. 330, frg. 31, 32. 331, frg. 33, 34, 35. 447. 641.
- Ἄια*, urbs, 21. 45. 46. — fons, 330, frg. 16, 21, 23.
- Ἄιαλη*, insula Circes, 21. 46.
- Ἄιακίδαί*, reges Molossorum, 324. 375, 394. 594.
- Ἄιακός*, Aeginiae rex, 375.
- Ἄιάρης*, interfectus a Patroclo, 425: inde *Ἀιάνειον τέμενος* et *Ἄιανίς κρήνη* ibid.
- Ἄιας*, fluvius Illyriae, 271. 316. — filius Telamonis, 394. 408. 595. 596. 600. 672. — Locrus, 425. 600. 601.
- Ἄια*, promontorium Aeolidis, 615.
- Ἄιαί*, opp. Mysiae, 621. — s. *Ἄια* u. Achaiae, 385. 386. 387. — opp. Euboeae, 385. 386. 405.
- Ἄιαῖαι* s. *Ἄιαί*, opp. Ciliciae, 676.
- Ἄιαιαί*, opp. Laconicae, 364. 426.
- Ἄιαῖοι*, 386.
- Ἄιαῖον πέλαγος*, 124 — 126, 28, 317. 323. 330, fr. 32, 386 passim.
- Ἄιαλέων*, Messeniae mons, 359.
- Ἄιαίρα*, opp. Achaiae, 385. 386.
- Ἄιαίρος*, opp. Lesbi insulae, 617.
- Ἄιαεστα*, opp. Siciliae, 254. 272. 608; *Ἄιαεσταῖα ὕδατα*, 275; *Ἄιαεσταίων ἑμπόριον*, 266. 272.
- Ἄιαέστης*, Troianus, 254. 272.
- Ἄιαεύς*, Pandionis filius, 392.
- Ἄιαγᾶλια* s. *Ἄιαγᾶλός*, 333. 349. 383. 386.
- Ἄιαγᾶλεῖς*, 372. 383.
- Ἄιαγᾶλοι*, i. q. Sicyon, 382.
- Ἄιαγᾶλός*, v. *Ἄιαγᾶλεια*. — ora et vicus Paphlagoniae, 543. 545.
- Ἄιαγᾶεις*, 386. 387. 449.
- Ἄιαγᾶεις*, pagus Atticae, 398.
- Ἄιαγᾶψ*, locus insulae Leucadis, 452. 453.
- Ἄιαγᾶμιος*, Doriensium rex, 427.
- Ἄιαγᾶμουρος*, insula, 123. 277. 834.
- Ἄιαγᾶνα*, oppidum Argolidis, 375. — insula, 54. 124. 369. 375. 376. 394. 433. — urbs, 374. 375.
- Ἄιαγᾶνήται*, 375. 376. 394.
- Ἄιαγᾶνιον*, opp. Thessaliae, 327.
- Ἄιαγᾶιον*, u. Achaiae, 335. 337. 385. 387. 389.
- Ἄιαγᾶσθος*, 16.
- Ἄιαγᾶλητης*, cognomen Apollinis, 46. 484. cf. *Ἄνάφη*.
- Ἄιαγᾶνα*, opp. Hispaniae, 141.
- Ἄιαγᾶός ποταμός*, opp. et fluvius, 287. 331, frg. 56.
- Ἄιαγᾶπτιοί*, 785—821. 36, 39, 40 passim.
- Ἄιαγᾶπτιων κόμη*, prope Catabathmum, 799.
- Ἄιαγᾶπτιος λιμήν*, Tyriorum portus, 757.
- Ἄιαγᾶπτιον πέλαγος*, 125. 30, 35, 58 passim.
- Ἄιαγᾶπτος*, 785—821; 6. 16. 29 passim. — Nili nomen, 29. 36. 69.
- Ἄιαγᾶς*, u. et regio Laconicae, 446.
- Ἄιαδηρός*, opp. Euboeae, 60. 425. 445.
- Ἄιαδοῦοι*, populus Galliae, 186. 192. 193.
- Ἄιαήτης*, rex Colchidis, 45. 46.
- Ἄιαθαλα*, insula, 123. 223. 224. 225.

- Αἰθαλοίς*, fl. Scepriae, 473.
Αἰθικες, populus Epiri et Thessaliae, 326. 327. 430. 434.
Αἰθωλία, 327. 430.
Αἰθωπες, 30—35. 38—40. 769—779. 784—787. 818—822. 3, 7, 9 passim.
Αἰθωπες ἱσπῆριοι, 827—829. 99. 101. 120. 157.
Αἰθιοπία, 786—790. 2. 16. 30—35 passim.
Αἰθιοπικαὶ ἑλαῖαι, 777.
Αἰθιοπικὴ ζώνη, 97.
Αἰθιοπικὰ ὄρη, 98. 808.
Αἰκλος, Eretriae conditor, 321. 445. 447.
Αἰκουοί, populus Italiae, 228. 231. 237.
Αἰκονομφαλίσκον, opp. Etruriae, 226.
Αἰλινα s. *Αἰλα*, opp. Arabiae Petraeae, 759. 768.
Αἰλιαντῆς μυχός, 759. 768. 776. 777. 809.
Αἰλιος Γάλλος, praefectus Aegyptio, 118. 780. 782. 806. 816. 819. 820. — *Κάτος* 303.
Αἰμίλλια ὁδός, 217.
Αἰμιλιανός, Q. Fabius Maximus, 185; Scipio, 669. 832.
Αἰμίλλιος, Paulus, 322.
Αἰμον vel *Αἰμος*, mons, 208, 301. 313. 318. 319. 323. 329, frg. 10. 331, frg. 36. 440.
Αἰμονία, antiquum Thessaliae nomen, 443. 444.
Αἰμων, Thessali pater, 443. 444. — Oxyli pater, 463. 464.
† *Αἰναρίον*, lucus Iovis prope Aegium, 387 (cf. *Ἀγράριον*).
Αἰνία (cf. *Ἐνία* et *Νεῖα κόμη*), opp. Troadis, 603. — opp. Macedoniae, 330, frg. 21, 24.
Αἰνετας, errores eius, 48. 150. 608: in Latium delatus, 229. 232. 233. 608 passim.
Αἰνησίππειρα, insula, 799.
Αἰνησίφυρα, promontorium Aegypti 799.
† *Αἰνιάνα* (*Αἰνία*), opp. Aenianum in Vitia, 508.
Αἰνιάνες, Thessaliae populus, 61. 427. 429. 442. 450. — in Hyrcaniae regione Vitia, 508. 531. — ultra Armeniam habitantes 531.
Αἰνιάντης, 553.
Αἰνός, fl. Troadis, 603.
Αἶνος, Cephaleniae mons, 456. — u. Thraciae, 319. 331. fr. 52, 58.
Αἶς, prom. Troadis, 615.
Αἶζωνεῖς, pagus Atticae, 398.
Αἰαλεῖς, 333. 581—82. 61. 220. 423 passim.
Αἰολία, insula Aeoli, 40.
Αἰολικαὶ ἀποικίαι, 10. 402. 582. 584. 621. 632. — πόλεις, 610. 622. — *Αἰολικὴ παραλία*, 623. — *διάλεκτος*, 333. — *Αἰολικὸς στόλος*, 401. 402. 582.
Αἰολίς, 124. 446. 550. 582. 583. 586. 600. 735.
Αἰολος, 20. 23. 24. 26. 57. 276. 438; Euripidis drama 356.
Αἰόλου νῆσοι, 54. 57. 123. 129. 256. 267. 275.
Αἰπάσιον πεδῖον, regio Triphyliae, 348.
Αἰπεια, opp. Messeniae, 360.
Αἶπυ, opp. Triphyliae, 349.
Αἶπυτος, Nelei filius, 633.
Αἶσαρ, fl. Etruriae, 222.
Αἶσαρος, fl. prope Crotonem, 262.
Αἶσερονία, urbs Samnitiium, 238. 250.
Αἶσηπος, fl. Mysiae, 552. 564. 565. 576. 583. 586. 595. 602. 603.
Αἶσιον, opp. Umbrinae, 227.
Αἶσις, fl. Umbriae, 217. 227. 241. 285.
Αἶσητου τάφος, 597. 599.
Αἶσχίνης, Atheniensis, 471. — Milesius, 635.
Αἶσχύλος, 33. 43. 183. 189. 221 passim.
Αἶτναῖον πῦρ, 54. 247. — *Αἶτναία σπεδός*, 269.
Αἶτναῖοι, 268. 273.
Αἶτνη, mons, 20. 23. 247. 248. 258. 267—269. 272—274. 626. — opp. Siciliae 268. 273.
Αἶτωλία, 449—452. 460—466. 321 passim.
Αἶτωλικά ὄρη, 417. 429.
Αἶτωλικά ἄκρα, 59.

- Αἰτωλικὴ Ἀρτεμις*, 215.
Αἰτωλικοὶ Παραχελώνται, 434.
Αἰτωλικὸς κατάλογος, 427. 460. 462. 463.
Αἰτωλοὶ v. *Αἰτώλια*.
Αἰτωλός, filius Endymionis, 357. 423. 463. 464.
Ἀκαδημία, 396; οἱ ἐξ Ἀκαδημίας φιλόσοφοι, 614. 838.
Ἀκάθαρτοι, venatores Troglodyticae, 772.
Ἀκάθαρτος κόλπος, sinus orae Troglodyticae, 769.
Ἀκακῆσιον, 299.
Ἀκάλαδρος, fl. prope Thurios, 280.
Ἀκάμας, Atheniensis, 683. — promontorium Cyprī, 681. 682. 683.
Ἀκάνθιος κόλπος, 330, frg. 31.
Ἀκάνθος, opp. Aegypti, 809. — opp. Macedoniae, 330, frg. 31. 331, frg. 33. 35.
Ἀκαρνάν, Aetnaeonis fil., 462. 465.
Ἀκαρνᾶνες, 449—452, 460—463. 321 passim.
Ἀκαρνάνια v. *Ἀκαρνᾶνες*.
Ἀκασίτης, fl. Indiae, 692. 694. 696. 699. 707.
Ἀκη, u. Phoenices cf. *Πτολεμαῖς*.
Ἀκίδων, fl. Triphyliae, 348. 351.
Ἀκίλα, promontorium Arabiae, 769.
Ἀκιλησική, regio Armeniae, 503. 521. 527. 528. 530. 532. 555.
Ἀκιρίς, fl. Lucaniae, 264.
Ἀκμων, unus ex Idaeis Dactylis, 473.
Ἀκόνιτες, populus Sardiniae, 225.
Ἀκοντία (*Ἀκουτία*?), opp. Hispaniae, 152.
Ἀκόντιον, mons Boeotiae, 416.
Ἀκουαστατιέλλαι, opp. Galliae Cisalpinae, 217.
Ἀκούων, opp. Latii, 237.
Ἀκουσίλαος, Argivus, 472.
Ἀκρα, vicus Panticapaeorum, 494.
Ἀκράγας, u. Siciliae, 272. 275.
Ἀκραγαγνίων ἐμπόριον, 266. 272.
Ἀκράθως, promontorium, 330, frg. 32.
Ἀκραία Ἀφροδίτη, 682.
Ἀκραΐαι, opp. Laconicae, 343. 363.
Ἀκραίφαι s. *Ἀκράφιον*, opp. Boeotiae, 410. 413.
Ἀκροδοράγοι, pop. Troglodyticae, 772.
Ἀκρόσιος, 420. 487.
Ἀκρίτας, prom. Messeniae, 359.
Ἀκρόθωοι, opp. in monte Atho, 331, frg. 33. 35.
Ἀκροκόρινθος, 361. 377. 379. 385.
Ἀκρόλισσος, sinus Lissi, 316. cf. *Λισσός*.
Ἀκταίων, rex Atticae, 397.
Ἀκτὴ vel *Ἀκτική*, i. q. Attica, 391. 397.
Ἀκτὴ, i. q. Acarnania, 451. 461. — orae Argolicae pars 389. 390.
Ἀκτια, ludi Apollinis, 325.
Ἀκτιακὸς πόλεμος, 359. 387. 485 passim.
Ἀκτιον, promont. Acarnaniae, 417. 451.
Ἀκτιον, opp. Acarnaniae, 325. 417. 450. 451. 459. 794.
Ἀκτιακὸς Ἀπόλλων, 450.
Ἀκουιτανία s. *Ἀκνιτανία*, 161. 165. 190. 191. 199. 208.
Ἀκουϊτανοὶ s. *Ἀκνιτανοὶ*, 176. 177. 189. 191.
Ἀκνλητα, 123. 206 — 208. 214 passim.
Ἀκύνρας, opp. Thessaliae, 434.
Ἀλάβανδα, opp. Cariae, 587. 658. 659. 660. 663.
Ἀλαβανδεῖς, 655. 660. 661.
Ἀλαζία, opp. Mysiae, 550. 551.
Ἀλαζονία s. *Ἀλαζόνιον*, opp. Troadis, 552. 603.
Ἀλαζόνιος, fl. Albaniae, 500. 502.
Ἀλαζῶνες, 550. 551. 603.
Ἄλαλ, opp. Boeotiae, 405. 425. — pagus Atticae, 405. — *Ἀραφηνίδες*, 399. 446. — *Ἀλιωνίδες*, 398.
Ἄλαιεῖς οἱ Ἀλιωνικοὶ, pagus Atticae, 398.
Ἄλασσα, opp. Siciliae, 266. 272.
Ἄλαλκομεναί, opp. Boeotiae, 410. 411. 413. — opp. Asteriae insulae, 457.
Ἄλαλκομένιον, templum Minervae, 410. 413.
Ἄλβα, 229. 231. — ἡ πρὸς *Μαρσοῖς*, 235. 238. 240.

- ² *Αλβανία*, 500 — 503. 491. 497. 509. 528.
- ² *Αλβανοί*, pop. Caucasum accolens, 501 — 503. 118. 129. 288 passim (cf. *Αλβανία*) — pop. Latii 230. 231.
- ² *Αλβαρόν όρος*, 229. 234. 237. 239. 240.
- ² *Αλβανός οίνος*, 234.
- ² *Άλβια*, i. q. *Άλπια*, 202. — et *Άλβιον*, Alpium pars in Iapodum terra, 202. 314.
- ² *Άλβιγγαυρον*, u. Ingaunorum, 202.
- ² *Άλβεις*, gens Alpina, 203.
- ² *Άλβιτοικοί*, gens Alpina, 203.
- ² *Άλβιον Ίντεμελιον*, opp. Ligurum, 202.
- ² *Άλβις*, 14. 290. 291. 292. 294.
- ² *Άλβουλα ύδατα*, 238.
- ² *Άλγιδον*, opp. Latii, 237. 239.
- ² *Άλία Άθηνα*, 388.
- ² *Άλεισιον (Άλειστον κολώνη)* opp. Elidis, 341.
- ² *Άλεισιος*, fl. in Elide, 342.
- ² *Άλεξάνδρεια άγων*, 644. — u. Aegypti, 791 — 795. 797 — 799. 7. 25. 58. 62 passim. — ή *Τρωάς*, 134. 581. 593. 594. 597. 599. 604. 607. — ή εν *Άρίοις*, 514. 516. 723. — u. Syriae, 676. — mons Mysiae, 606.
- ² *Άλεξανδρείς* Aegypti, 558. 655. 673. 675. 752. 792. 793. 796. 797. 799. 819. — Troadis, 472. 473. 604. 613.
- ² *Άλεξάνδρειον*, lucus Alexandri Teo vicinus, 644.
- ² *Άλεξάνδριον*, castellum Iudaeae, 763.
- ² *Άλέξανδρος*, fil. Priami, 41. 183. 399. 596. 606. — Aetolus, poeta, 566. 648. 681. — ό *Λύχνος*, Ephesus, 642. — ό *Φιλαλήθης*, 580. — Antiochi filius, 624. — *Βάλας*, 751. — rex Iudaeae, 762. — rex Molossorum, 256. 280. 281. — filius Philippi, rex Macedonum, 14. 48. 66. 70. 79. 90. 232. 331 passim.
- ² *Άλέχαρχος*, Antipatri filius, 331, frg. 35.
- ² *Άλέος*, rex Arcadiae, 615.
- ² *Άλεσαίων*, opp. Elidis, 341.
- ² *Άλέτριον*, opp. Latii, 237.
- ² *Άλήιον πεδίον*, in Cilicia, 555. 676.
- ² *Άληξ*, fl. Bruttii, 260.
- ² *Άλησία*, opp. Mandubiorum, 191.
- ² *Άλήσιον πεδίον*, in Troade, 605.
- ² *Άλήτης*, Corinthi conditor, 389.
- ² *Άλητία*, opp. Calabriae, 282.
- ² *Άλθαία*, Thestii filia, 466.
- ² *Άλθαιμήνης*, Cissi filius, Argivus, 479. 481, 653.
- ² *Άλιάκμων*, fl. Macedoniae 329. frg. 5. 12. 14. 330, frg. 20. 22.
- ² *Άλιαρτία*, ager urbis Haliarti, 407. 410 — 412.
- ² *Άλιαρτος*, u. Boeotiae, 16. 298. 407. 410. 411. — (*Άλιαρτις*?) i. q. Copais, 411.
- ² *Άλιεύς*, u. et regio Argolidis, 373.
- ² *Άλκωνοί*, 549. 550. 552. 677 — 680.
- ² *Άλικαρνασός*, 374. 611. 635. 656. 657.
- ² *Άλικαρναστεις*, 653.
- ² *Άλκυονα*, pagus Aetoliae, 459.
- ² *Άλμουσιοί*, pagus Atticus, 398.
- ² *Άλινδα*, opp. Cariae, 657.
- ² *Άλιούς*, opp. Locridis, 432.
- ² *Άλίσαρνα*, in insula Co, 657.
- ² *Άλκαίος*, poeta, 37. 411. 412. 600. 606. 617. 618. 661.
- ² *Άλκηστις*, Peliae filia, 45.
- ² *Άλκμαίων*, Amphiarai fil., 325. 326. 423. 462.
- ² *Άλκμαιωνίς*, poema, 452.
- ² *Άλκμάν*, poeta, 43. 299. 340. 360. 446. 482. 580.
- ² *Άλκμήνη*, 355.
- ² *Άλκομεναί*, opp. Epiri, 327.
- ² *Άλκωνίς θάλασσα*, pars sinus Crissaei, 336. 393. 400.
- ² *Άλλιτροχάδης*, fil. Sandrocotti, 70.
- ² *Άλλίφαι*, opp. Samnii, 238.
- ² *Άλλόβριγες*, 185. 186. 193. 203. 765.
- ² *Άλλότριγες*, populus Hispaniae, 155.
- ² *Άλόβη* vel *Άλόπη* i. q. *Άλύβη*, 550 — 552. 603.
- ² *Άλόνησος*, insula vicina Magnesiae, 436. — vicina Ioniae, 644.
- ² *Άλόπη*, opp. Locrorum Opuntiorum, 60. 426. 427. 432. — opp.

- Locorum Ozolarum, 427. — opp. Phthiotidis, 427. 432.
 Ἄλος, opp. Phthiotidis, 432. 433. 435. — opp. Locridis, 432.
 Ἄλπεις s. Ἄλπεια ὄρη, 176 — 179. 185 — 187. 201 — 204. 71. 128. 206, 207 passim.
 Ἄλπωνος, opp. prope Thermopylas, 60.
 Ἄλσιον, opp. Etruriae, 225. 226.
 Ἄλτης, rex Lelegum, 584. 585. 605. 619.
 Ἄλτων, u. Galliae Cisalpinæ, 214.
 Ἄλυνάτης, rex Lydorum, 420. 627. 680. 735.
 Ἄλυβες, 550.
 Ἄλύβη, u. Alybum, 549. 550. 552. 603.
 Ἄλυξεύς, Icarii filius, 452.
 Ἄλυζία, opp. Acarnaniæ, 450. 459.
 Ἄλυς, 126. 129. 287. 298. 492. 533. 534. 540. 541 passim.
 Ἄλφειός, fl. Elidis, 267. 270. 271. 275. 336. 339. 343. 344. 347. 350. 353. 356. 357. 389.
 Ἄλχαίδαμνας, rex Rhambacorum, 753.
 Ἄλωπεκία, insula, 493.
 Ἄλωπεκόννητος, opp. Thraciæ, 331, frg. 52.
 Ἄλωπέκοννήσιοι, 331, frg. 52.
 Ἄλώριον, opp. Triphyliae, 350.
 Ἄλωρος, opp. Bottiæ, 330, frg. 20. 22.
 Ἀμάδοκος, rex Odrysarum, 331, frg. 48.
 Ἀμαζόνες, 52. 57. 126. 503—505. 544. 547. 550 — 552. 554. 573. 623.
 Ἀμαθος, fl. Elidis, 336. 339. 344. 361.
 Ἀμαθοῖς, opp. Laconicæ, 363. — opp. Cypri, 683.
 Ἀμαθούσιοι, 340.
 Ἀμαλθείας κέρας, 151. 458. 459.
 Ἀμανίδες πύλαι, 676. 751.
 Ἀμανός, 521. 535. 676. 678. 737. 749. 751.
 Ἀμαζία, opp. Ciliciæ, 669.
 Ἀμαξίτος, opp. Troadis, 440. 473. 604. 605. 606. 612. 620.
 Ἀμαξία, 473.
 Ἀμαξίταις, 606.
 Ἀμάζοικοι, gens Scythica, 126. 294. 296. 300. 307. 492.
 Ἀμαρδοί, populus Asiæ, 507. 508. 510. 514. 523. 524.
 Ἀμάρανθος, opp. Eubœæ, 448.
 Ἀμάστεια, u. Ponti, 547. 556. 560. 561. 614.
 Ἀμασσίς, 560. 561.
 Ἀμασίας, fl. Germaniæ, 290. 291.
 Ἀμαστρίς, uxor Dionysii Heracleotæ, 544.
 Ἀμαστρίς, u. Paphlagoniæ, 309. 540. 543. 553.
 Ἀμαστριανή, 544.
 Ἀμβαρούσα, sacrificium Rom., 230.
 Ἀμβιανοί, populus Galliae, 194. 208.
 Ἀμβλαδα, opp. Pisidiæ, 570.
 Ἀμβρακία, opp. Thesprotiæ, 325. 450. 452.
 Ἀμβρακικός κόλπος, Ἀμβρακικὸν πέλαγος, 123. 324. 325. 329, frg. 6. 331, frg. 58. 428. 450. 451. 452.
 Ἀμβρυσος, opp. Phocidis, 423.
 Ἀμβρυσίταις, 424.
 Ἀμβρωνες, victi a Mario, 183.
 Ἀμένανος, fl. Siciliæ, 240.
 Ἀμερία, opp. Umbriæ, 227. — opp. Ponti, 557.
 Ἀμισση, 544. 547. 548. 560.
 Ἀμισσηροί, 544, 547. 560.
 Ἀμισός, u. Ponti, 68—71. 73. 74. 126. 498. 519. 543 — 548 passim.
 Ἀμίτηρον, u. Sabinorum, 228.
 Ἀμιτηρόνη, 241.
 Ἀμμων, prom. litoris Carthaginiensis, 834. 835. 838. — sedes oraculi 55. 56. 329. 790. 813. 814. 825. 838. 839.
 Ἀμμωνος ἱερόν vel μαρτεῖον, 49. 50. 799. 813.
 Ἀμμων Βαλθων, 834.
 Ἀμμωνία, opp. Aegypti, 799.
 Ἀμμωνιακόν (χρηστήριον), 329, frg. 1.
 Ἀμνίας, fl. Paphlagoniæ, 562.
 Ἀμισός, portus Cnossi, 476.
 Ἀμοργός, insula m. Aegæi, 487.
 Ἀμόριον, opp. Phrygiæ maioris, 576.

- ¹ *Ἀμπελος*, promontorium Sami, 488. 637.
² *Ἀμυδών*, opp. Macedoniae, 330, frg. 20. 23.
³ *Ἀμυζών*, opp. Cariae, 658.
⁴ *Ἀμυθασινοῖδαι*, Argorum reges, 372.
⁵ *Ἀμύνκλαι*, u. Laconicae, 363 — 365.
⁶ *Ἀμυκλαῖον*, Amyclae templum, 278.
⁷ *Ἀμυμώνη*, Nauplii mater, 368. — fons apud Lernam, 371.
⁸ *Ἀμύνανδρος*, rex Athamanum, 427.
⁹ *Ἀμύντας*, Philippi pater, 307. 330, frg. 21. 22. 24. — Deiotari regis successor, 567 — 569. 571. 577. 671. 840.
¹⁰ *Ἀμύντωρ*, Phoenicis pater, 438. 439.
¹¹ *Ἀμφαξιτίς*, regio Macedoniae, 329, frg. 11. 330, frg. 23.
¹² *Ἀμφιάλη*, promont. Atticae, 395.
¹³ *Ἀμφιάραος*, Argivus, 399. 404. 462. 762.
¹⁴ *Ἀμφιγένεια*, opp. Triphyliae, 349.
¹⁵ *Ἀμφιδολία* vel *Ἀμφιδολίς*, opp. Elidis, 341. 349.
¹⁶ *Ἀμφικτύονες*, 419. 420. 421. 427. 429.
¹⁷ *Ἀμφικτυονία*, 374.
¹⁸ *Ἀμφικτυονικὸν σύστημα*, 412. 420.
¹⁹ *Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος*, cf. *Ἄργος*.
²⁰ *Ἀμφιλοχοί*, incolae Argorum Amphilocheorum, 271. 321. 326. 429. 449. 450. 462. — opp. Hispaniae, 157.
²¹ *Ἀμφίλοχος*, filius Amphiarai, 157. 271. 326. 362. 462. 642. 668. 675. 676.
²² *Ἀμφιμαλλὰ*, opp. Cretae, 475.
²³ *Ἀμφίνομος*, unus ex Penelopes prociis, 328. — Catinensis, 269.
²⁴ *Ἀμφίπολις*, u. Thraciae, 134. 331, frg. 35. 36. 48.
²⁵ *Ἀμφισσα*, u. Locrorum Ozolarum, 419. 426. 427.
²⁶ *Ἀμφισσεῖς*, 419.
²⁷ *Ἀμφίστατος*, Castoris et Pollucis auriga, 496.
²⁸ *Ἀμφιτρύων*, 456. 459. 461.
²⁹ *Ἀμφίων*, rex Thebarum, 360. 411.
³⁰ *Ἀμφυρσοί*, fl. Thessaliae, 433. 435.
- ³¹ *Ἀμφυανοί* (cf. *Καμφυανοί*), Germaniae populus, 292.
³² *Ἀμώλιος*, rex Albae, 229.
³³ *Ἀνάβουρα*, opp. Pisidiae, 570.
³⁴ *Ἀναγνία*, opp. Hemicorum, 238.
³⁵ *Ἀναγυράσιοι*, pagus Atticae, 398.
³⁶ *Ἀναία*, *Ἀναΐτις*, Dea Persarum et Armeniorum, 512. 532. 559. 733. 738.
³⁷ *Ἀνακρέων*, poeta Teius, 151. 633. 638. 644. 661.
³⁸ *Ἀνακτόριον*, opp. Acarnaniae, 450 — 452.
³⁹ *Ἀνακυνδαράξης*, Sardanapali pater, 672.
⁴⁰ *Ἀνάδατος*, deus Persarum, 512.
⁴¹ *Ἀναξαγόρας*, Clazomenius, physicus, 645.
⁴² *Ἀνάσαρχος*, 594.
⁴³ *Ἀναξήνωρ*, Magnesius, citharoedus, 648.
⁴⁴ *Ἀναξικράτης*, Alexandri comes, 768.
⁴⁵ *Ἀναξίλας*, rex Rhegii, 257.
⁴⁶ *Ἀναξίμανδρος*, Milesius, 1. 7. 635.
⁴⁷ *Ἀναξιμένης*, Milesius, 645. — Lampsaecenus orator, 589, 635.
⁴⁸ *Ἀναπία*, Catinensis, 269.
⁴⁹ *Ἀναρῆαι*, populus mare Caspium accolens, 507. 508. 514.
⁵⁰ *Ἀναρῆαικη*, 508.
⁵¹ *Ἄνας*, fl. Hispaniae, 139. 140. 142. 148. 153. 162. 840.
⁵² *Ἄναυρος*, fl. Magnesiae, 436.
⁵³ *Ἀνάφη*, insula, 46, 484.
⁵⁴ *Ἀνάφλυστοι*, *Ἀναφλύστιοι*, pagus Atticae, 398.
⁵⁵ *Ἀνάχαρσις*, Scythae, 301. 303. 694.
⁵⁶ *Ἄνδανία*, opp. Arcadiae, 339. 350. 360. 438. 448.
⁵⁷ *Ἄνδεια*, u. Mysiae, 610. 614.
⁵⁸ *Ἄνδερηνή μήτηρ Θεῶν*, 614.
⁵⁹ *Ἄνδῆτριον*, opp. Dalmatiae, 315.
⁶⁰ *Ἄνδιζήτιοι*, gens Pannoniae, 314.
⁶¹ *Ἄνδιφος*, fl. Troadis, 602.
⁶² *Ἄνδραϊμων*, Pylus, Colophoni conditor, 633.
⁶³ *Ἄνδρῆαικη*, opp. Thraciae, 319.
⁶⁴ *Ἄνδρῆικλος*, mons Ciliciae, 669.
⁶⁵ *Ἄνδρῆοι*, 330, frg. 31. 448.
⁶⁶ *Ἄνδροκλος*, filius Codri, 632. 633. 640.

- ² *Ἀνδρομάχη*, 585. 594.
² *Ἀνδρομέδα*, 43. 759.
² *Ἀνδρόνικος*, Rhodius, 655.
² *Ἀνδρόπομπος*, Lebedi conditor, 633.
² *Ἄνδρος*, insula, 485. 487.
² *Ἀνδροσθένης*, Thasius, 766.
² *Ἄνδρων*, rerum scriptor, 392. 456. 475. 476.
² *Ἀνεμοῦριον*, prom. Ciliciae, 669. 670. 682.
² *Ἀνεμώνεια* vel *Ἀνεμώνεια*, opp. Phocidis, 423. 424.
² *Ἄνθεια*, opp. Messeniae, 360.
² *Ἄνθεμις*, i. q. Samos, 457.
² *Ἄνθεμους*, i. q. Samos, 637.
² *Ἀνθεμονία*, regio Mesopotamiae, 747. 748.
² *Ἀνθηδονία*, Anthedonis ager, 405.
² *Ἀνθηδών*, opp. Boeotiae, 16. 400. 404. 405. 408. 410.
² *Ἄνθης*, rex Troezenis, Halicarnassi conditor, 374. 656.
² *Ἄντις*, fl. Arcadiae, 389.
² *Ἀντιγιάδων νυμφῶν ἄντρον*, 346.
² *Ἄντρος*, fl. Triphyliae, 344. 346. 347.
² *Ἄντιον*, fl. Latii, 235. 238.
² *Ἄντιβας*, Hamilcaris Barcae filius, 158. 159. 209. 216. 217. 226. 245. 249—251. 255. 256. 285. 287. 528. 563.
² *Ἄντικειρις*, Cyrenaenus, 837.
² *Ἄνουβις*, 805. 812.
² *Ἀνταίου σημα*, apud Lingem, 829.
² *Ἀνταλκίδας*, Spartanus, 287.
² *Ἀντανδρία*, ager Antandri, 470. 606. 612.
² *Ἀντάνδριοι*, 606. 613.
² *Ἀντανδρος*, opp. Troadis, 470. 606.
² *Ἀντέμναι*, opp. Latii, 230.
² *Ἀντηνορίδαι*, 596. 607.
² *Ἀντήνωρ*, Troianus, 48. 150. 157. 212. 544. 607. 608.
² *Ἀντιγονία*, opp. Bithyniae, 565. — opp. Troadis, 593. 597. 604. — opp. Syriae, 750.
² *Ἀντίγονος*, Philippi filius, 565. 593. 597. 604. 607. 646. 657. 672. 750. — rex Macedoniae, 385.
² *Ἀντικάσιον*, mons Syriae, 751.
² *Ἀντικιέτης*, fl. Macotarium, 494. 495.
² *Ἀντικιῶλις*, opp. Paphlagoniae, 545.
² *Ἀντίκυρα*, opp. Phocidis, 416. 418. — opp. Locridis, 434. — opp. ad sinum Maliacum, 428. 434.
² *Ἀντικλειδης*, rerum scriptor, 221.
² *Ἀντίκραγος*, mons Lyciae, 665.
² *Ἀντιλίβανος*, mons Syriae, 755. 756.
² *Ἀντίλοχος*, Nestoris filius, 596.
² *Ἀντίμαχος*, poeta, 345. 364. 387. 409. 588.
² *Ἀντιμενίδας*, Alcaei frater, 617.
² *Ἀντιμνηστος*, Chalcidensis, 257.
² *Ἄντιον*, opp. Volscorum, 231. 232. 239.
² *Ἀντιόπη*, Nyctei filia, 404.
² *Ἀντιόχεια*, u. Cariae, 630. 647. 648. 663. — u. Phrygiae, 557. 569. 577. — u. Syriae, 275. 719. 749. 750. — u. Margianae, 516. — u. Mygdoniae, 747.
² *Ἀντιοχεῖς*, Syriae, 750. 751. — ad Maeandrum, 630.
² *Ἀντιοχίς*, regio Syriae, 751. — Achaei filia, mater Attali, 624.
² *Ἀντίλοχος*, Syracusanus, 242. 252. 254. 255. 257. 262. 264. 265. 278. — ὁ μέγας, 287. 528. 531. 540. 563. 594. 624. 744. 759. — ὁ Σωτήρ, Seleuci filius, 516. 578. 624. — Demetrii filius, rex Syriae, 668. — ὁ Ἐπιφανής, 750. — ὁ Ἴτραξ, 754. — philosophus Ascalonita, 759.
² *Ἀντιοχικός πόλεμος*, 665.
² *Ἀντίπατρος*, Macedo, 331, frg. 35. 374. 433. 565. — *Δερβήτης*, 535. 569. 679. — Sisidis filius, 555. — Tarsensis, 674. — Tyrius, 757.
² *Ἀντίπολις*, opp. Galliae, 178. 180. 184. 185.
² *Ἀντίρριον*, prom. Aetoliae, 335. 336. 387. 390. 460. 427.
² *Ἀντίροδος*, insula, 794.
² *Ἀντίσσα*, opp. Lesbi, 60. 618.
² *Ἀντίταυρος*, 521. 527. 528. 535.
² *Ἀντιφάνης*, Bergaeus, 47. 102. 104.
² *Ἀντίφελλος*, opp. Lyciae, 666.
² *Ἀντιφίλου λιμὴν*, in Troglodytica, 771.
² *Ἄντιφος*, Thessali filius, 444.

- ² *Ἀντίφραι*, opp. Marmaricae, 799.
² *Ἀντιφών*, opp. Thessaliae, 432. 435.
 — ² *Ἀντρώνος ὄρος*, scopulus, 435.
² *Ἀνιώνιος*, triumphus, 141. 325. 359.
 455 passim.
² *Ἀρτώνιος* (Γάιος), 455.
² *Ἀξενος πόσιος*, 298. 300.
² *Ἀξός*, fl. Macedoniae, 6. 327. 329,
 frg. 4. 12. 330 frg. 20. 21. 23.
 24. 36.
² *Ἄονες*, pop. Boeotiae, 321. 397.
 401.
² *Ἄονιον πεδίον*, in Boeotia, 412.
² *Ἄοργος*, Campaniae sinus, 26. 244
 — 246. — castellum Indiae, 688.
² *Ἄορσοι*, Asiae populus, 492. 506.
² *Ἀπαισός*, opp. Troadis, 589 (cf.
Παισός).
² *Ἀπάμα*, Seleuci Nicatoris coniux,
 578. 749. — Prusiae coniux,
 563.
² *Ἀπάμεια*, u. Syriae ad Orontem,
 275. 749. 751—753. — ἡ *Κι-
 βωτός*, u. Phrygiae, 569. 576—
 580. 629. 663. — u. Mediae,
 514. 524. — u. Bithyniae, 563.
² *Ἀπαμείς*, 564. 579. 631. 653. 655.
 750. 752. 753. 756.
² *Ἀπαργοί*, gens Daarum (cf. *Πάρ-
 γοι*).
² *Ἀπασιάκαι*, gens Scythica, 513.
² *Ἀπάτουρος*, templum Veneris, 495.
² *Ἀπελλῆς*, philosophus, 15. — pi-
 ctor, Ephesus, 642. 657.
² *Ἀπελλικῶν*, Teius, 609. 644.
² *Ἀπέρινα ὄρη*, 128. 201. 211. 212.
 216. 219. 227. 228. 231. 240.
 259. 283. 286.
² *Ἀπηλιώτης ἄνεμος*, 29. 34.
² *Ἀπία*, Peloponnesus, 371.
² *Ἀπίας πεδίον*, in Mysia, 616.
² *Ἀπιδανός*, fl. Thessaliae, 356. 432.
² *Ἀπιδόνες*, Peloponnesii, 371.
² *Ἀπίολα*, opp. Volsorum, 231.
² *Ἄπις*, opp. Marmaricae, 799. —
 Deus Aegyptiorum, 803. 805.
 807.
² *Ἀποβάθρα*, locus prope Sestum,
 591.
² *Ἀποικος*, Atheniensis, Tei conditor,
 633.
² *Ἀπολλοδώρειος αἵρεσις*, 625.
- ² *Ἀπολλόδωρος*, grammaticus, 43—
 45. 298—301. 677—681. 31.
 61 passim. — Artemitenus, hi-
 storicus, 118. 509. 514. 516. 519.
 525. 686. — orator, 625.
² *Ἀπολλοκράτης*, Dionysii filius, 259.
² *Ἀπόλλων*, 257. 260. 320. 374 pas-
 sim. — *Μουσηγέτης*, 468; *Κι-
 λαῖος*, 612. 618; *Ποροπίων*,
 613; *Σμινθεύς*, 605. 613. 618;
Σμίνθεος, 486; *Γρυνεύς*, 618;
Οὔλιος, 635; *Κλάριος*, 632; *Ἐκα-
 τος*, 618; *Φυλλαῖος*, 435; *Λα-
 φραῖος*, 459; *Διγλήτης*, 484;
Ἀκταῖος, 588.
² *Ἀπόλλωνος ἱερά, μαντεία, ἄλση*,
 Apolloniae, 319; in insula Chio,
 645; Amyclia, 363; in Argolide
 et Boeotia, 368. 403; in insula
 apud Lesbum, 619; in ins. Ana-
 pha, 484; Deli, 485; apud Bran-
 chidas, 518. 634. 814; apud Rho-
 dios, 613; Orobiiis, 445; apud
 Calydonem, 459; Chrysa, 604.
 611. 612; Cei, 487; Teneis, 380;
 Grynii, 622; apud Adrasteam,
 588; apud Clarum, 642; inter
 Smyrnam et Clazomenas, 645;
 apud Actium, 325; apud Aby-
 dum Aegypti, 813; Cypru, 683;
Ἀκταίου, 588; *Ἄκτιου*, 325.
 450. 451; *Λευκάτα*, 452; *Δελ-
 φινίου*, 179. 188. 257. 275. 418.
 420. 464. 482; *Θυμβραίου*, 598;
Κατάστος, 537; *Κιλλαίου*, 612;
Λαρισσηροῦ, 620; *Μαρμαρίνου*,
 446; *Πυθίου*, 417; *Τίλασσιου*,
 411; *Φυλλαίου*, 435.
² *Ἀπολλωνόνησοι* i. q. *Ἐκατόνησοι*,
 insulae, 618.
² *Ἀπόλλωνος πόλις* vel *Ἀπολλωνό-
 πολις*, u. Aegypti, 815. 817.
² *Ἀπόλλωνος ποταμίαι*, in ora Tro-
 glodyticae, 774.
² *Ἀπολλωνία*, opp. Moesiae, 319. —
 u. Macedoniae ad lacum Bolben,
 330, frg. 21. 331, frg. 33. 35.
 57. — u. Epiru, 134. 272. 316.
 322. 326. 357. 424. 763. — u.
 Lydiae, 625. — u. Cyrenaicae,
 838 (v. *Ἀπολλωνιάς*). — u. Sy-
 riae, 752. — u. Mysiae, 576.

- ² *Ἀπολλωνιάς*, u. Cyrenaeorum, 837 (v. *Ἀπολλωνία*). — u. Phrygiae apud Arameam, 569. 576.
² *Ἀπολλωνιάται*, 316. 319. 732.
² *Ἀπολλωνῶνται*, regio Babyloniae, 524. 732. 736. — lacus Mysiae, 575.
² *Ἀπολλωνίδης*, 309. 523. 528.
² *Ἀπολλώνιον*, prom. sinus Carthaginiensis, 832.
² *Ἀπολλώνιος ὁ Μῦς*, Erythris oriundus, 645. — medicus Citiensis, 683. — stoicus, 650. — ὁ Κρόνος, Cyrenaeus, 658. 838. — ὁ μαλακός, Alabandensis, 655. 660. 661. — Tyrius, 757. — Rhodius, 655.
² *Ἀπολλωνίς*, Attali uxor, 624. 625. — u. Lydiae, 624. 646.
² *Ἀπουλία*, 242. 277. 283. 285.
² *Ἀπουλοι*, 242. 272. 277. 283. 285.
² *Ἀππαῖται*, gens Pontica, 548.
² *Ἀππία ὁδός*, 233. 234. 237. 239. 249. 283.
² *Ἀπτίρα*, opp. Cretae, 479.
² *Ἀραβες*, Arabiae incolae, 780 — 782. 39. 41. 42. 130 passim. — extra Arabiam: in Aegypto, 42. 130. 784. 815. 816. 839; in Syria, 288. 736. 748. 749. 755. 756; *Μεσηνοί*, 739; *Σκηρίται*, 729. 739. 747. 755. 765—767. 815. 819.
² *Ἀραβία*, 767—785. 299. 695. 696. 729. 741 passim. — *εὐδαίμων*, 39. 42. 84. 85. 118. 130. 726. 748. 756. 765. 767. 779. 782. 819—*ἔρημος*, 767.
² *Ἀράβιος κόλπος*, 768—778. 30. 35. 38. 42. 47. 85. 100 passim. — *κόλπου μυχός*, 85. 98. 767. 804. 836.
² *Ἀραγος*, fl. Iberiae, 500.
² *Ἀράδιοι*, 753—755.
² *Ἀραδος*, insula sinus Persici, 766. 784. — u. Phoenices, 753. 754. 756. 766. 784.
² *Ἀραθουρέα*, regio Argolidis, 382.
² *Ἀράκυνθος*, mons Aetoliae, 450. 460.
² *Ἀραμαῖοι*, 42. 627. 784. 785.
² *Ἀραμβοί*, i. q. *Ἀραβες*, 784.
- ² *Ἀραξηνή*, regio Armeniae, 73. 509.
² *Ἀραξηνὸν πεδῖον*, in Armenia iuxta Albaniam, 527—529. 531.
² *Ἀράξης*, fl. Armeniae, 61. 491. 501. 523. 527. 528. 531. — fl. Scythiae, 512. — fl. Persidis, 729.
² *Ἀραξος*, prom. Elidis, 335—337. 388. 458.
² *Ἀραρ*, fl. Galliae, 186. 191—193.
² *Ἀρασηνή*, regio Arabiae, 781.
² *Ἀρατθος*, fl. Epiri, 325.
² *Ἀρατος*, poeta, Solensis, 103. 364. 367. 478. 484. 486. 671. — dux Achaeorum, 382. 385.
² *Ἀραυσίων*, opp. Cavarorum in Gallia, 185.
² *Ἀραχωσία*, regio Arianae, 516.
² *Ἀραχωτοί*, u. Arachosiae, 514. — populus Arianae, 513. 524. 721. 723. 725.
² *Ἀρβάκης*, 737.
² *Ἀρβηλα*, opp. Assyriae, 79. 532. 737. 738. 814.
² *Ἀρβηλος*, conditor Arbelorum, 737.
² *Ἀρβις*, populus Gedrosiae, 720.
² *Ἀρβις*, fl. Gedrosiae, 720.
² *Ἀργαῖος*, mons Cappadociae, 73. 538.
² *Ἀργανθάνιος*, rex Tartessi, 151. — mons Bithyniae, 564.
² *Ἀργεάδαι*, Macedoniae populus, 329, frg. 11. 330, frg. 20.
² *Ἀργεῖα*, 124. 275. 326. 335. 369. 371. 376. 389. 404. 426.
² *Ἀργεῖοι*, 371—377. 35. 65. 215. 337. 362. 368. 369. 382 passim.
² *Ἀργεννον*, prom. Ioniae, 644.
² *Ἀργίστης*, ventus, 28. 29. 391.
² *Ἀργίλος*, opp. Macedoniae, 331, frg. 33.
² *Ἀργινοῦσσαι*, insulae, 615. 617.
² *Ἀργισσα*, postea *Ἀργουρα*, opp. Pelasgiotidis, 439. 440.
² *Ἀργολικὴ ἡπειρος*, 376.
² *Ἀργολικὸν γένος ἑπῶν*, 388.
² *Ἀργολικὸς κόλπος*, 335. 368.
² *Ἀργοναῦται*, 21. 45. 46. 215. 224. 252. 347. 414. 436. 443. 575.
² *Ἄργος*, castellum Cappadociae, 357. — *Ἀμφιλοχικόν*, u. Acarnaniae, 271. 316. 325. 326. 450. 462. — *Ἀχαϊκόν*, i. q. Peloponnesus,

365. 369. — Ἰασον, i. q. Peloponnesus, 369. 371. — Ἴππιον, i. q. Ἰπρί, 215. 283. — Ὀρεστικόν, u. Epiri vel Macedoniae, 326. — Πελασγικόν, pars Thessaliae vel Thessalia ipsa, 221. 369. 431. — regio Peloponnesi, 369—372. 374. 424. — u. Argolidis, 23. 326. 368—371. 376. 377. 385. 387. 389. 404. 440. 481. 653. 676.
- Ἀργουρα, opp. Pelasgiotidis, 440.
- Ἀργυρία, u. Troadis, 553. 603.
- Ἀργυρίπια i. q. Ἄργος Ἴππιον, 283.
- Ἀργυριπηννοί, 283.
- Ἀργυρος, mons Baeticae, 148. 161.
- † Ἀργυροῦσχοι, 231.
- Ἀργώ, 45. 46. 224. 436. 564.
- Ἀργῶος λιμήν, portus Aethaliae, 224.
- Ἀρδανία s. † Ἀρδανίης (Igd. Ἀρδανίς), promont. Marmaricae, 40. 838.
- Ἀρδία, u. Rutulorum, 228. 232. 249.
- Ἀρδαῖται, 231. 232.
- Ἀρδία, regio Dalmatiae, 313.
- Ἀρδαῖοι, gens Dalmatica, 314—318. 329, frg. 4.
- Ἀρδιον, mons Dalmatiae, 315.
- Ἀρδουέννα ἕλη, silva Galliae, 194.
- Ἀρέθουσα, castellum Syriae, 753. — fons Chalcidiae, 58. 449. — fons Ortygiae insulae, 270. 271. — opp. Macedoniae, 331, frg. 36.
- Ἀρειος, Augusti amicus, 670.
- Ἀρείων, Adrasti equus, 404.
- Ἀρελάτε, opp. Galliae, 181.
- Ἀρειοπαγτικὰ νόμιμα, 260.
- Ἀρευοάκοι, populus Celtiberorum, 162.
- Ἀρέτας, Arabiae princeps, 781.
- Ἀρήγων, pictor, 343.
- Ἀρηκομικοί, cf. Οὐάλκοι.
- Ἀρρηγη, opp. Triphyliae, 346—348. 352. 361.
- Ἀρης, 155. 185. 229. 240. 250. 573. 597. 598. 727.
- Ἀρήτη, Aristūpi filia, 781.
- Ἀρία, regio Persidis, 72—74. 511. 515. 516. 522. 723.
- Ἀριαμάζου πέτρα, 517.
- Ἀριανή, 78. 81. 83. 84. 130. 492. 516. 688. 690. 696. 720—725.
- Ἀριανοί, 42. 130. 523. 696. 724.
- Ἀριαράθης, rex Cappadociae, 534. 538. 539. 624.
- Ἀριδαῖος, Alexandri frater, 794.
- Ἀρικία, opp. Latii, 231. 239.
- Ἄριμα, montes Ciliciae, 627.
- Ἀριμαῖοι, i. q. Ἀραμαῖοι, 42. 785.
- Ἀριμασποί, gens Scythica, 506; Ἀριμάσπεια ἔπη, 21.
- Ἀριμνον, opp. Umbriae, 210. 217. 219. 226. 227. 240.
- Ἀριμνος, fl. Umbriae, 217.
- Ἄριμοι, 555. 579. 626. 627. 750. 784. 785.
- Ἀριμοῦς, rex Catacecaumenes, 628.
- Ἀριοβαρζάνης, rex Cappadociae, 540.
- Ἄριοι, incolae Ariae, 511. 514. 518. 723. 724.
- Ἄριος, fl. Ariae, 514. 518.
- Ἀριουσία, ager in Chio insula, 645.
- Ἄριθβα, opp. Troadis, 585. 590. 635.
- Ἀριστάρχη, sacerdos Massiliensis, 179.
- Ἀρισταρχος, grammaticus, 30—33. 36. 103. 609. 650.
- Ἀριστίας, Proconnesius, 21. 589. 639.
- Ἀριστείδης, pictor, 381.
- Ἀριστιππος, philosophus, 837.
- Ἀριστίων, tyrannus Atheniensis, 398.
- Ἀριστόβουλος, rerum scriptor, 509. 518. 672. 691—693. 695. 701. 706. 707. 714. 730. 741. 766. 824. — rex Iudaeae, 762.
- Ἀριστόδημος, orator et grammaticus, 650.
- Ἀριστοκλῆς, Rhodius, 655.
- Ἀριστοκράτης, rex Orchomeni, 362.
- Ἀριστόνικος, grammaticus, 38.
- Ἀριστόξενος, musicus, 16.
- Ἀριστοπάτρις, Crateri mater, 702.
- Ἄριστος, Cyprius, historicus, 682. 730.
- Ἀριστοτέλης, Stagiritis, 608—610. 29. 94. 95 passim.
- Ἀρίστων, Atheniensis, 15. — Ceus,

486. 688. 790. — *Cous*, 658.
— *citharoedus Reginus*, 260.
¹ *Ἀρίων*, *citharoedus*, 618.
² *Ἀρχαῖδες*, 221. 230. 283. 333. 337.
345. 348. 350. 355. 357. 362.
389.
³ *Ἀρχαδία*, 388—389. 60. 335. 336.
337. 357. 438. 572. 582. 608.
— *Ἀρχαδικὰ ὄρη*, 337. 348.
⁴ *Ἀρχαῖος*, 557. 577. *cf.* *Μῆν*.
⁵ *Ἀρχεσίλαος*, *Atheniensis*, 15. 614.
⁶ *Ἀρχενθος*, *fl. Syriae*, 751.
⁷ *Ἀρκόννησος*, *insula vicina Halicarnasso*, 656; *ead. q.* *Ἀσπίς*, 643.
⁸ *Ἀρκτος*, *sidus*, 3. 4. 13. 76. 77.
132. 133.
⁹ *Ἀρκτούρος*, 133. 691. 692.
¹⁰ *Ἀρκτων ὄρος*, *prope Cyzicum*, 575.
¹¹ *Ἄρμα*, *vicus Boeotiae*, 404. 405.
— *opp. Atticae*, 404.
¹² *Ἀρματιούς*, *prom. Aeolidia*, 622.
¹³ *Ἀρμίνη*, *opp. Paphlagoniae*, 545.
¹⁴ *Ἀρμενία*, 526—533. 45. 48. 61.
73. 79. 80. 117. 129. 492. 498.
500. 501. 503. 506. 509. 511.
520—523 *passim*. — *ἡ μεγάλη*,
521. 555. 742. — *ἡ μικρά*, 521.
527. 528. 541. 547. 548. 555.
560. 678.
¹⁵ *Ἀρμίνια ὄρη*, 74. 77. 78. 80. 82.
83. 497. 508. 527. 530. — *Ἰθρη*,
41. 42. 49. 130. 528. — *πίλας*,
80. 82.
¹⁶ *Ἀρμένιος*, 288. 399. 501 *passim*.
— *Ἀρμενίων βασιλεῖς*, 523. 524.
556. 747.
¹⁷ *Ἀρμενιανὴ ἑσθῆς*, 500. 525. 530.
¹⁸ *Ἀρμένιον*, *opp. Thessaliae*, 503. 530.
¹⁹ *Ἀρμένιος*, *dux Cheruscorum*, 291.
292.
²⁰ *Ἀρμενος*, *Thessalus*, 503. 530. 531.
²¹ *Ἀρμόζον*, (*lgd. Ἀρμόζων*), *prom.*
Carmaniae, 726. 765.
²² *Ἀρμονία*, *Cadmi coniaz*, 326.
²³ *Ἀρναῖοι*, *Thessaliae incolae*, 401.
411.
²⁴ *Ἀρναῖος*, 551.
²⁵ *Ἀρναῖον*, *conventus Achaeorum*,
385. (*cf.* *Αἰνάριον*).
²⁶ *Ἀρνη*, *u. Thessaliae*, 401. 411. 435.
439.
²⁷ *Ἄρνος*, *fl. Etruriae*, 222.
²⁸ *Ἄρξοντα*, *u. Armeniae*, 529.
²⁹ *Ἄρομα*, *opp. Lydiae*, 650.
³⁰ *Ἀροτρέβας*, *i. q.* *Ἀρταβροί*.
³¹ *Ἀρότρια*, *i. q.* *Ἐρότρια*.
³² *Ἀρούρενοι*, *populus Galliae*, 189
— 191. 193. 195. 196.
³³ *Ἀρούρεινον*, *opp. Iapodum*, 207.
314.
³⁴ *Ἀρπαγεία*, *opp. Mysiae*, 587.
³⁵ *Ἀρπαγος*, *dux Cyri*, 252.
³⁶ *Ἀρπαλος*, *Macedo*, 837.
³⁷ *Ἀρπινα*, *opp. Pisatidia*, 356.
³⁸ *Ἄρποι*, *opp. Dauniorum*, *v.* *Ἄρ-
γος Ἰππιον et Ἄργυρίπκα*.
³⁹ *Ἄρπυια*, 302.
⁴⁰ *Ἀρραβαῖος*, *princeps Lyncestarum*,
326.
⁴¹ *Ἀρρήτιον*, *u. Etruriae*, 222. 226.
⁴² *Ἀρρηχοί*, *natio Maeotica*, 495.
⁴³ *Ἀρσάκαι*, *reges Parthorum*, 702.
749.
⁴⁴ *Ἀρσάκης*, *Scytha*, 513. 515. —
Pharnacis filius, 560.
⁴⁵ *Ἀρσακία*, *u. Mediae*, *eadem q.*
Ῥάγα, 524.
⁴⁶ *Ἀρσηνή*, *lacus Armeniae*, 529.
⁴⁷ *Ἄρσης*, *rex Persarum*, 736.
⁴⁸ *Ἀρσινόη*, *opp. Ciliciae*, 670. —
duo oppida Cyri, 682. 683. —
opp. Aethiopiae, 769. 773. —
opp. Cyrenaicae, 836. 837. —
opp. Aegypti, *ad sinum Arabi-
cum*, 804. — *in pago Arsinoi-
tico*, *dicta antea Κροκοδείλων
πόλις*, 811. 812. — *opp. Aet-
oliae*, 460. — *i. q. Ephesus*, 640.
— *i. q. Patara*, 666. — *prom.*
Cyri, 683.
⁴⁹ *Ἀρσινότης νομός*, 789. 809—812.
⁵⁰ *Ἀρσίνος*, 371. *cf.* *Ἐρσίνος*.
⁵¹ *Ἀρσίτης*, *satrapa Phrygiae*, 766.
⁵² *Ἀρτάβαζος*, *Arpamae pater*, 578.
⁵³ *Ἀρταβροί vel Ἀροτρέβας*, *populus
Lusitaniae*, 120. 137. 147. 153.
154. 175.
⁵⁴ *Ἀρταγήραι*, *castellum Armeniae*,
529.
⁵⁵ *Ἀρτακάπη*, *u. Ariae*, 516.
⁵⁶ *Ἀρτάκη*, *mons*, 576. — *insula*,
576. — *opp. ibi situm*, 582. 635.
⁵⁷ *Ἀρτακηνή*, 738.
⁵⁸ *Ἀρτάρης*, *Sophenus*, 532.

- ² *Ἀρτάξατα*, u. Armeniae, 527 — 529.
- ² *Ἀρταξέρξης*, 49. 656.
- ² *Ἀρταξίας*, rex Armeniae, 528. 531. 532.
- ² *Ἀρταξιάσατα* i. q. ² *Ἀρτάξατα*.
- ² *Ἀρταουάσδης*, rex Armeniae, 524. 529. 530. 532.
- ² *Ἀρτεμίδωρος*, Ephesius, geographus, 137. 138. 148. 157 passim. — Cnidius, 656. — Tarsensis, 675.
- ² *Ἀρτεμης*, 180. 257. 343. 387. 465. 635. 643. 739. — *Δαρτία*, 343. — *Ἐλαφία*, ibid. — *Ἀμαρυνθία*, 448. — *Ταυροπόλιος*, 239. 240. 535. 537. — *Ἀρτέμιδος ἱερόν*, 639. 744. — *Ἐφεσίας*, 159. 179. 180. 184. 387. 639. 647. — † *Νεμυθίας* (Igd. *Νεμαίας*?), 342. — *Ἐλείας*, 350. — τὸ ἐν *Ἄμυνας*, 362. — *Ἄμυναίον τὸ ἐν Σπάρτῃ*, 362. — *Βραυρωνίας*, 399. — *Περασίας*, 537. — *Ἀστυρηγῆς*, 613. — *Μουνιγίας*, 639. — *Λευκοφρυγῆς*, 647. — *Κινδυάδος*, 658. — *Περγαίας*, 667. — *Σαρπηδονίας*, 676. — *Κολονηγῆς*, 626. — ἄλλος *Ἀ. Αἰτωλίδος*, 215. — *Ἀλφειονίας ἢ Ἀλφειούσης*, 343. — *Ἀστυρηγῆς*, 606. — *Ἀ. ἑόανον*, 180. — *Ἀρτεμισιον*, 159. 239. 240. 343. 651.
- ² *Ἀρτεμισία*, Mausoli soror et uxor, 656.
- ² *Ἀρτεμισιον*, opp. Iberiae, 159. 161. — prom. Cariae cum Dianae templo, 651.
- ² *Ἀρτεμίβα*, opp. Assyriae, 519. 744. — una Echinadum, 59.
- ² *Ἀρτις*, locus, quo Lebedus condita est, 633.
- ² *Ἀρχαϊάναξ*, Mytilenaeus, 599.
- ² *Ἀρχέδημος*, Tarsensis, 674.
- ² *Ἀρχέλαος*, Cappadociae rex, 533 — 535. 540. 555. 556. 671. 796. — sacerdos, 558. 796. — pater sacerdotis, ibid. — Penthili filius, 582. — physicus, 645. — drama Euripidis, 221.
- ² *Ἀρχέμαχος*, rerum scriptor, 465.
- ² *Ἀρχίας*, Corinthius, Syracusarum conditor, 262, 269. 270. 380. — dux Antipatri, 374.
- ² *Ἀρχίδαμος*, Agesilai filius, 280.
- ² *Ἀρχύλοχος*, Parius, 370. 457. 487. 549. 647.
- ² *Ἀρχυμήδης*, 54. 55. 703.
- ² *Ἀρχυτας*, Tarentinus, 280.
- ² *Ἀσανδρος*, rex Bosporanorum, 311. 495. 625.
- ² *Ἀσδρούβας*, Carthagini novae conditor, 158. 831. 832.
- ² *Ἀσία*, vicus Arcadiae, 275. 343.
- ² *Ἀσία*, 14. 32. 35 passim. — ἢ ἄνω, 510. — Romanorum provincia, 624. — *Ἀσιανὸς χαρᾶκτηρ*, 614. 625. 648.
- ² *Ἀσιαρχαί*, magistratus provinciae Asiae, 649.
- ² *Ἀσπαιὸς κόλπος* i. q. *Μεσσηνιακὸς κόλπος*, 359. 360.
- ² *Ἀσίγη*, u. Messeniae, 359. 360. 373. — u. Laconicae, 363. — u. Argolidis, 360. 373.
- ² *Ἄσιοι*, gens Scythica, 511.
- ² *Ἀσιονεῖς* et *Ἡσιονεῖς*, 627.
- ² *Ἄσιος*, Dymantis filius, 590. — poeta, 265.
- ² *Ἄσιος Ὑρτανίδης*, Troianus, 585. 590.
- ² *Ἄσιος λεϊμών*, 650.
- ² *Ἄστου ἠρῶν*, 650.
- ² *Ἀσκᾶ*, opp. Arabiae, 782.
- ² *Ἀσκάλων*, u. Iudaeae, 759.
- ² *Ἀσκανία*, regio Phrygiae, 551. 564. 680. 681. — regio Mysiae aut Bithyniae, 564. 565. 680. — lacus Bithyniae, 563 — 566. 681. — vicus Mysiae, 681.
- ² *Ἀσκάσιος*, fl. Bithyniae, 566. 681. — Aeneae filius, 229. 607. 608. — dux Phrygum et Mysorum, 565.
- ² *Ἀσκληπιάδαι*, in Thessalia, 434. 438.
- ² *Ἀσκληπιάδης*, Prusensis, 566. — Myrleanus, 157.
- ² *Ἀσκληπιός*, 337. 647; templum eius Triccae, 360. 374. 437; Panticapaei, 74; Gereniae, 360; Oleni, 386; Epidauri, 374. 567; Caelae in Troade, 603; in in-

- sula Co, 657; Carthagine, 832.
 — nemus eius inter Berytum et Sidonem, 756.
- ² *Ἀσκλον Πικρῶν*, 241.
- ² *Ἀσκη*, opp. Boeotiae, 409. 413. 423. 622.
- ² *Ἀσπαιεύς*, locus prope Idam, 606.
- ² *Ἀσπενδος*, opp. Pamphyliæ, 570. 667.
- ² *Ἀσπίς*, opp. ad Syrtim maiorem, 836. — opp. Carthaginiensium, 277. 834. (v. *Κλυπία*.) — insula, 643.
- ² *Ἀσπιῶνον σατραπεία*, 517.
- ² *Ἀσπληθῶν*, v. Boeotiae, 415.
- ² *Ἀσπὸρθηρον* s. *Ἀσπὸρθηρον ὄρος*, 619.
- ² *Ἀσπορθηρή*, cognomen matris Deum, i. q. *Ἀσπορθηρή*, 619.
- ² *Ἀσπουργανοί*, Macotica gens, 495. 556.
- ² *Ἀσσακανοῦ γῆς*, in India, 691. 698.
- ² *Ἀσσιοί*, Assi incolae, 606. 610.
- ² *Ἀσσος*, opp. Mysiae, 581. 606. 610. 614. 616. 735.
- ² *Ἀσσυρία*, 532. 736. 743.
- ² *Ἀσσυριοί*, 42. 672. 736. 745. 746.
- ² *Ἀστα*, v. Iberiae, 140. 141. 143.
- ² *Ἀσταβόρας*, fl. Aethiopiae, 770. 771. 786. 821.
- ² *Ἀσταί*, pop. Thraciae, 331, frg. 48.
- ² *Ἀστακηρὸς*, gens Indica, 698.
- ² *Ἀστακηρὸς κόλπος*, 459. 563.
- ² *Ἀστακός*, opp. Bithyniae, 459. 463. — opp. Acarnaniae, 459.
- ² *Ἀσταπόυς*, fl. Aethiopiae, 771. 786. 821.
- ² *Ἀστασόβας*, fl. Aethiopiae, 771. 786. 821.
- ² *Ἀστερία* et *Ἀστερίς*, insula, 59. 456. 457.
- ² *Ἀστεροπαῖος*, Pelegonis filius, 331, frg. 38. 39.
- ² *Ἀστέρον*, opp. Thessaliae, 438. 439.
- ² *Ἀστυγίς*, opp. Hispaniae, 141.
- ² *Ἀστοί*, populus Thraciae, 319. 320.
- ² *Ἀστούρες* s. *Ἀστυρες*, 152. 155. 160. 162. 167.
- ² *Ἀστυάγης*, rex Medorum, 524. 730.
- ² *Ἀστυκάλαια*, prom. Atticae, 398. — prom. Cariae, 658. — vetus Coorum urbs, 457. — Sporadum una, 488.
- ² *Ἀστυπαλαεῖς*, Rhoetici incolae, 601.
- ² *Ἀστυρα*, opp. Mysiae, 606. 618. — opp. Troadis, 591.
- ² *Ἀστυρες* cf. *Ἀστυρες*.
- ² *Ἀσφάλιος*, cognomen Neptuni, 57.
- ² *Ἀσωπία*, pagus Sicyoniae, 382. 408.
- ² *Ἀσωπίδες Ἔθβα*, 387.
- ² *Ἀσωπός*, fl. Sicyoniae, 271. 382. 408. — fl. Boeotiae, 382. 408. 409. 411. — fl. Pthiotidis, 382. 408. 428. — fl. Pari insulae, 382. — u. Laconicae, 364.
- ² *Ἀτάβυρος*, mons Rhodi, 454. 665.
- ² *Ἀταγίς*, fl. Raetiae, 207.
- ² *Ἀταλάντη*, insula Atticae vicina, 395. 425. — insula Euboeae vicina, 61. 395. 425.
- ² *Ἀταξ*, fl. Galliae, 181. 189. 840.
- ² *Ἀταργάτις*, Dea Syria, 748. 786.
- ² *Ἀταρνεῖται*, 611.
- ² *Ἀταρνεύς*, v. Mysiae, 581. 607. 610. 614. 615. 622. 680. — u. Troadis, 614.
- ² *Ἀτίας*, rex Bosporanorum, 307.
- ² *Ἀτίγωνα*, opp. Hispaniae, 141.
- ² *Ἀτέλλα*, opp. Campaniae, 249.
- ² *Ἀτεπόρις*, tetrarcha Galatarum, 560.
- ² *Ἀτερνον*, opp. Vestinorum, 241. 242.
- ² *Ἀτερνος*, fl. Italiae, 241. 242.
- ² *Ἀτησῶς*, fl. Raetiae, 207.
- ² *Ἀτθίς* i. q. *Ἀττική*, 395. 397. — dialectus Attica, 333. — historia Atticae, 221. 392.
- ² *Ἀτινῆνες*, gens Epirotica, 326.
- ² *Ἀτλαντίδες*, Atlantis filiae, 346.
- ² *Ἀτλαντικὸν πέλαγος*, 5. 12. 26. . . . 767.
- ² *Ἀτλαντίς*, insula, 102.
- ² *Ἄτλας*, Calypsus pater, 26. — mons Mauritaniae, 825—827.
- ² *Ἄτμονοι*, tribus Bastarnarum, 306.
- ² *Ἄτουρία*, pars Assyriae, 736. 787.
- ² *Ἄτραξ*, v. Pelasgiotidis, 438. 440. 441.
- ² *Ἄτρεβάτιοι*, pop. Galliae, 194.
- ² *Ἄτρεῖδαι*, 39. 372.
- ² *Ἄτρεῖς*, 23. 372.

- Ἀργία, u. Galliae Cisalpinæ, 214.
 Ἀτροπατηνή vel Ἀτροπατία vel Ἀτροπάτιος Μηδία, 506. 522 — 524. 526. 527. 529.
 Ἀτροπατηνοὶ vel Ἀτροπάτιοι, 523. 524. 532.
 Ἀτροπάτης, satrapa Mediae, 523.
 Ἀττάλεια, u. Pamphyliae, 667.
 Ἀττάλος, primus rex Pergami, 603. 616. 624. — Philadelphus, Eumenis frater, 624. 641. 643. 667. — Philometor, Eumenis filius, 624. 646. — Philetæri frater, 624.
 Ἀτταλικοὶ βασιλεῖς, reges Pergami, 288. 543. 563. 566. 567. 588. 609. 623. 624. 642. 647.
 Ἀττάσιοι, tribus Massagetarum, 513.
 Ἀττία, opp. Troadis, 607.
 Ἀττικά ἀργυρεῖα, 147. 399. — μέλι, 399. 489. — κοτύλη, 735.
 Ἀττική, 390—400. 26. 28 passim.
 Ἀττικός, 147. 221. 304. 333. 397. 405. 600. 604.
 Ἄνυς, Tyrrheni pater, 219. 221.
 Ἀνάσις, in Libya, 130. 790. 791. 813.
 Ἀνίας, Epeorum rex, 338. 341. 354 — 356. 359.
 Ἀνγυαί, u. Laconicae, 364. — u. Locridis, 364. 426.
 Ἀῖγη, Alei filia, Telephi mater, 615.
 [Ἀῦγυλα,] regio supra Cyrenaicam sita, 838.
 Ἀνγούστα, u. Salassorum, 206. — Ἡμερῖτα, opp. Turdulorum in Hispania, 151. 166.
 Ἀνενιῶν, opp. Cavarorum, 185.
 Αῦλις, u. Boeotiae, 298. 400. 401. 403. 404. 408. 444.
 Αῦλῶν, vallis Messeniae, 350. — βασιλικός, vallis Syriae, 756.
 Αῦλωνία (cf. Καυλωνία), 261.
 Ἀῦξουμον, opp. Piceni, 241.
 Ἀῦσκιοι, populus Aquitaniae, 190. 191.
 Αῖσσονες, populus Campaniae, 232. 233. 242. 243. 255.
 Ἀῦσόνιον πελαγός, 123. 128. 233. 324.
 Ἀνταριάται, gens Illyrica, 313. 315 — 318. 329, frg. 4.
 Ἀντασίων, pater Therae, 347.
 Ἀντόλυκος, Sinopes conditor, 439. 546.
 Αἰτόμαλα, opp. Cyrenaicae, 123. 836.
 Ἀψιδος, fl. Apuliae, 283.
 Ἀραμῖώται, Cretensium servi, 701. cf. 542.
 Ἀρεταί, opp. Thessaliae, 436. 439.
 Ἀριδνα et Ἀριδναί, pagus Atticae, 396. 397.
 Ἀρνεοί, 586. 587.
 Ἀρνής, Pixodari uxor, 657.
 Ἀρνίτις λίμνη, i. q. Λασκυλίτις in Mysia, 59. 587.
 Ἀρράνιος, legatus Pompeii, 161.
 Ἀφροδισιάς, u. Phrygiae, 576. 630.
 Ἀφροδισιον, opp. Cypri, 682. — Veneris templum, cf. Ἀφροδίτη.
 Ἀφροδίτη, 657. 732. 745. 803. 815; templa eius: in monte Pyrenaeo, 178. 181; Lavinii, 232; in monte Eryce, 272; in Elide, 343; Corinthi, 378; Acrocorinthi, 379; in prom. Pedalio Cypri, 682; in prom. Pyrrha, 606; Memphis, 807; in insula Tritonidis paludis, 836; Κωλιάδος, 398; Καστινήτιδος, 438; Ἀπατούρου, 495; Ἀρατάς, in Olympo Cypri, 682; Παρίας, 683; Ἀρσινόης, 800. — ἀναδυομένη, Apellis tabula, 657.
 Ἀφροδίτης ὄρμος, i. q. Μυῶς ὄρμος, 769. — πόλις, opp. Aegypti, 802. 809. 813. 817.
 Ἀφντις, opp. Pallene, 330, frg. 27.
 Ἀχατα, 383 — 388. 329. 365. 840. — opp. Bospori Cimmerii, 495. — opp. Aeriae, 516.
 Ἀχαιαὶ πέτραι, in insula Samo, 347.
 Ἀχαιον, opp. Troadis, 596. 603. 604.
 Ἀχαϊαρός, Bosporanorum vates, 762.
 Ἀχαμενίδας, 727.
 Ἀχαιοί, 385 — 387. 35. 61. 262 passim. — οἱ Φθιώται, 365. 383. 429. 433. 495. — οἱ ἐν

- Βοσπόρων*, 495—497. 129. 492.
— *οἱ ἐν Πόντῳ*, 416. *Ἀχαιῶν*
τείχος, 102. — *πόλεις*, 262. 341.
387. — *λιμὴν*, in Troade, 595.
596. 598; in Aeolide, 622. —
ἄκτῃ, in insula Cypro, 682.
Ἀχαιοὺς, Xuthi filius, 383. — *Αν-*
tiochidis pater, 624.
Ἀχάρακα, opp. Lydiae, 579. 649.
650.
Ἀχαρδέος, fl. Caucasi, 506.
Ἀχελῷος, fl. Acarnaniae, 458—461.
28. 59. 271. 327. 335. 336. 349.
351. 450. 465. — fl. Aethiopiae,
342. 450. — fl. Thessaliae, 434.
450.
Ἀχερουσία λίμνη, in Campania, 26.
243—246. — in Epiro, 324.
Ἀχέρουα, opp. Galliae cisalpiniae,
247. — opp. Campaniae, 247.
249.
Ἀχίων, fl. Triphyliae, 344. — Ita-
liae, 256. — Epiri, 324.
Ἀχίλλειον, vicus Troadis, 600. 604.
— vicus ad Bosporum Cimme-
rium, 310. 494.
Ἀχιλλεύς, 430—433. 45. 46. 348
passim. *Ἀχιλλέως ἱερόν*, 494.
596. — *μνημα*, 595. 596. 600.
Ἀχίλλειος ὄρμος, paeninsula,
307. — *χάραξ*, in Mysia, 613.
Ἀχόλλα, opp. Carthaginiensium,
831.
Ἄψος, fl. Illyrici, 316.
Ἄψυθίς, regio Thraciae, 331,
fig. 58.
Ἄψυρτίδες νῆσοι, 124. 315.
Ἄψυρτος, 315.
Ἄωος, fl. Illyrici, 316. (cf. *Ἄϊας*)
- B.
- Βαβύλων*, opp. Ponti, 561.
Βαβυλών, 741—743. 7. 77. 78.
81—84. 84—91 passim. — opp.
Aegypti, 807.
Βαβυλωνία, 741—743. 80 pas-
sim.
Βαβυλώνιοι, 743—745. 103 pas-
sim. — *οἱ κατὰ Μέμφιν*, 812.
Βάβυρσα, castellum Armeniae, 529.
Βάβυς, pater Pherecydis Syrii, 487.
Βαγαδανία, regio Cappadociae, 73.
539.
Βάγας, nomen Paphlagonium, 553.
Βαγραδάς, fl. Africae, 832.
Βαγῶς, eunuchus, 736.
Βαδάς, fl. Syriae, 728.
Βαθὺς λιμὴν, apud Aulidem, 403.
Βάσαι, opp. Campaniae, 227. 243—
246. 248.
Βαῖνις, fl. Lusitaniae, 153.
Βάσις, comes Ulyssiae, 26. 245.
Βαίτερα, u. Galliae Narbonensis,
182.
Βαιτική, 139. 160. 162. 166.
Βαῖτις, fl. Hispaniae, 139. 140. 142.
148. 162. 174. 840. — u. Hi-
spaniae, 141.
Βαιτόριξ, pater Dendorigia, 292.
Βαιτουρία, regio Hispaniae ad Anam-
sita, 142.
† *Βαίτυλος*, i. q. *Οἰτύλος*, opp. La-
conicae, 369.
Βάκτρα, 68. 70. 71. 74. 75. 134.
514. 516. 517. 723. 730.
Βακτρία, s. *Βακτριανή*, 516—518.
14. 35. 72—74. 118. 472. 511.
686. 692. 697. 723—725.
Βακτριανοί, s. *Βάκτριοι*, 68. 69.
72. 74. 75. 129. 513. 514. 517.
518. 531. 724. 816. 839.
Βάχαι, 466. 468. — tragoedia
Euripidis, 27. 469. 687.
Βακχιάδα, gens Corinthiorum, 326.
378.
Βακχίδης, dux Sinopensium, 546.
Βάχχος, 470. cf. *Διώνυσος*.
Βακχυλίδης, Cens, 486. 688.
Βαλανά, opp. Syriae, 753.
Βάλαροι, populus Sardiniae, 225.
Βάλβος, Gaditanus, 169.
Βάλβουρα, opp. Lyciae, 631.
Βαλεαρίδες s. *Βαλιαρίδες*, insulae,
167 (cf. *Γυμνησιαί*).
Βαλιαρικός, Metellus, 167.
Βαλίθων, cf. *Ἄμμων*.
Βαμβύκη, opp. Syriae, 748. 751.
Βαμωνίτις, pars Ponti, 553.
Βανδοβηγη, regio Indiae, 697.
Βάραθρα vel *Βέρεθρα*, paludes
circa Casium montem, 50. 741.
760. 803.
Βαρβάρων, prom. Lusitaniae, 151.

- Βάρβαροι*, 66. 164. 401. 519. 572. 662. 806; *βαρβαρόφωνοι*, 661.
Βαργασα, opp. Cariae, 656.
Βαργος, fl. Illyriae (cf. *Μάργος*), 318.
Βαργουσα, u. Indiae, 720.
Βαργύλια, opp. Cariae, 611. 658.
Βαρδοί, roctiae Celtarum, 197.
Βαρδύλοι, *Βαρδυήται*, *Βαρδυνίται*, populus Hispaniae, 155. 162.
Βαριδος νεός, 531.
Βάριον, opp. Pucetiae, 283.
Βαρίς, opp. Messapiae, 281. 282. (cf. *Ουίρητον*.)
Βάρκας, Hannibal's pater, 151. 158.
Βάρκη, u. Cyrenaicae, 837.
** Βαρνίχιος **, fl. Elidis, 356. (cf. *Ἐνικεύς*.)
Βαρνοῦς, u. Macedoniae, 323.
Βασγοιδάρυζα, castellum Armeniae, 555.
Βασίλειοι Σαρμάται, 306.
Βασίλειος, fl. Mesopotamiae, 747.
Βασοροπέδα, regio Armeniae, 528.
Βάσσος Κεκίλιος, 752. 753.
Βαστάραται, 93. 118. 128. 289. 294. 296. 305. 306.
Βαστητανία, 155. 156.
Βαστητανοί vel *Βάστουλοι*, populus Hispaniae, 139. 141. 156. 162. 163.
Βατά, opp. Ponti, 496. 497.
Βαταί, u. Cassopaerorum, 324.
Βατία, collis in agro Troiano, 573. 597. 623.
Βάττος, Cyrenes conditor, 837.
Βάτων, dux Pannoniorum, 314. — rerum scriptor, 546.
Βέβρυκες, pop. Thraciae, 295. 541. 542. 554. 586. 678.
Βέλβινα, insula, 375. 398.
Βέλγαι, 176. 177. 191. 194. 196.
Βελιών, fl. Lusitaniae, 153.
Βελλεροφόντης, 379. 573. 630. 667.
Βελλόακοι, populus Galliae, 194. 196. 208.
Βελών, opp. et fl. Baeticae, 140.
Βέμβυσα, u. Argolidis, 377.
Βενθίδεια ιερά, ab Atheniensibus recepta, 470. 471.
Βερεουέντος, opp. Samnii, 249. 250. 282. 283.
Βεργαίος, 47. 104. (cf. *Ἀντιφάνης*.)
 — *Βεργαῖον διήγημα*, 100.
Βέργη, vicus Macedoniae, 331, frg. 36.
Βερέκυντες, populus Phrygiae, 469. 580. 680. 681. — *Βερεκύντιοι αὐλοί*, 471.
Βερεκυντία, regio Phrygiae, 472.
Βερενίκη, filia Salomes, 765. — opp. Cyrenaicae, 836. 837. — opp. Troglodytarum, 771. 815. — opp. Aegypti, 133. 769. 770. 815.
Βερενίκης πλόκαμος, 3.
Βέρμιον s. *Βέρμος*, mons Macedoniae, 330, frg. 25. 26. 680.
Βέροια, opp. Macedoniae, 330, frg. 26. — opp. Syriae, 751.
Βερτίσκος, mons Macedoniae, 329, frg. 10.
Βέσβκος, insula, 572.
Βέσσοι, gens Thraciae, 318. 331, frg. 48.
Βέτταρος, opp. Hispaniae, 160.
Βήλου τάφος, 738. — *ιερόν*, apud Elymaeos, 744.
Βήρακος, lacus Italiae, 209.
Βηρισάδης, rex Odrysarum, 331, frg. 48.
Βηροντός, u. Phoenices, 683. 755. 756.
Βήρωνες, populus Hispaniae, 158. 162.
Βήσα et *Βησαιεύς*, pagus Atticus, 426.
Βήσσα, locus silvestris Locridis, 426.
Βήσσος, 513. 518. 697. 724.
Βίας, Prienensis, 636.
Βιάσας, nomen Paphlagonium, 553.
Βίβρακτα, castellum Aeduorum, 192.
Βίζη, opp. Thraciae, 331, frg. 48.
Βιζώνη, opp. Moesiae, 54. 319.
Βιθυνία, 563—566. 541. 543. 544. 562. 574. 594. 625. 840.
Βιθυνοί, 129. 295. 534 passim.
Βιββίλις, opp. Celtiberorum, 162.
Βίλλαρος, Sinopensis, 546.
Βίσα, fons Elidis, 356. (cf. *Πίσα*.)
Βισάλται, pop. Macedoniae, 329, frg. 11. 331, frg. 36.
Βίσουργος, fl. Germaniae, 291.

- Βιστονες*, gens Thraciae, 331, frg. 44.
Βιστονίς, lacus Thraciae, 59, 331, frg. 44. 47.
Βιτούργες Κούβα, 191. — *Όλοκοι*, pop. Galliae, 190.
Βιτίτος, filius Luerii, Arvernus, 191.
Βίων ὁ ἀστρολόγος, 29. — ὁ *Βορυσθενίτης*, 15. 486.
Βλαηνή, regio Paphlagoniae, 562.
Βλάσκων, insula, 181.
Βλαύδος, opp. Phrygiae, 567.
Βλεμινάτις, ager opp. Bleminae in Laconica, 343.
Βλέμμυες, populus Aethiopiae, 786. 819.
Βλήρα, opp. Etruriae, 226.
Βλησίων, opp. Corsicae, 224.
Βλούμιον (*Δουκίμιον*?), castellum Tolistobogiorum, 567.
Βοάγριος, fl. Loerfidis, 60. 426.
Βόγος, rex Mauritaniae, 100—102. 359. 827. 828.
Βοηθός, Sidonius, 757. — Tarsensis, 674.
Βοία, opp. Laconicae, 364.
Βοϊανόν, u. Samnitium, 250.
Βοίβη, opp. Magnesiae, 436. 438. 530.
Βοιθίς λίμνη, lacus Thessaliae, 430. 436. 438. 441—443. 503. 530.
Βοίοι, populus Galliae, 195. 206. 212. 213. 216. 293. 296. 304. 313. 315. — *Βοίων ἰσημία*, 292.
Βοῖον, urbs Doriensium, 427. 475.
Βοῖον ὄρος, mons Orestidis, 329, frg. 6.
Βοιρεβίστας s. *Βυρεβίστας*, Getarum rex, 298. 303. 304. 762.
Βοιωνά, opp. Elidis, 338.
Βοιωτία, 400 — 416. 321. 322 passim.
Βοιωτοί, 10. 65. 332. 336. 397 passim.
Βοιωτοί, opp. Laconicae, 360.
Βοιωτός, filius Melanippes, 265.
Βόχχος, rex Mauritaniae, 828.
Βόλβη, lacus Macedoniae, 331, frg. 36.
Βολβήτινον στόμα Νεῖλου, 801.
Βονώνης, filius Phraatis, 748.
- Βονωνία*, u. Italiae, 216.
Βόξος vel *Βόξης*, Persa, 779.
Βοὸς ἀυλή, antrum Euboeae, 445.
Βοόσορα, u. Cypri, 683.
Βορέας vel *Βορρας*, 29. 34. 295.
Βόρμιον, promont. Cyrenaicae, 836.
Βόρραμα, arx montis Libani, 755.
Βόρραππα, opp. Babyloniae, 739.
Βορραππηνοί, Chaldaei, 739.
Βορυσθένης, 306. 62. 71. 73—75. 107. 114. 116. 125. 126. 135. 298 passim.
Βορυσθενίτης, i. e. Bion, 15. 486.
Βοσπορανοί s. *Βοσποριανοί*, 307. 309—312. 492. 495. 762.
Βοσπόριοι i. q. *Βοσπορανοί*, 310.
Βοσπορος Κιμμερικός, 6. 20. 73. 109. 125. 293. 307. 310. 312. 492. 494. 495. 506. 547. 553. 625. — *Θρακικός*, 125. 319. 566.
Βότερος, castellum Syriae, 755.
Βοττιατα, regio Macedoniae, 282.
Βοττιαῖοι, pop. Macedoniae, 279. 329, frg. 11. 330, frg. 20.
Βόττων, dux Bottiacorum, 329, frg. 11.
Βουβαστός, opp. Aegypti, 805.
Βουβών, opp. Lyciae, 631.
Βοῦδορος, fl. Euboeae, 446. — mons Salaminis ibid.
Βουθρωτόν, opp. Epiri, 324.
Βουταίμων, Marobodi sedes, 290.
Βούκα, opp. Frentanorum, 242. 285.
Βουκεφάλας, Alexandri equus, 698.
Βουκεφάλια, u. Indiae, 698.
Βουκόλοι, in Aegypto, 792. 802.
Βουκόλων πόλις, opp. Iudaeae, 758.
Βουπράσιοι vel *Βουπρασιεύς*, 340. 341. 352.
Βουπράσιον, opp. Elidis, 340. 341. 349. 352. 357. 387. 453.
Βουπρασίς, pagus Elidis, 345.
Βούρα, u. Aethiopiae, 54. 59. 371. 385. 386.
Βουρδίγαλα, u. Galliae, 190.
Βούσιρις, rex Aegyptiorum, 802.
Βούσιρις, u. Aegypti, 802.
Βουσιρτής νομός, ibidem.
Βουτική λίμνη, lacus Aegypti, 802.
Βοῦτος, opp. Aegypti, 802.
Βούτριον, opp. Umbrosum, 214.

Βούτωνες, populus Germaniae, 290.
Βουχέτιον, u. Cassopaeorum, 324.
Βραγγίδαι, sacerdotes Apollinis, 421.
 518. 634. 814. — eorum urbs
 in Sogdiana, 518.
Βράγχος, antistes templi Apollinis,
 421. 634.
Βραυρών, opp. Atticae, 371. 397.
 399.
Βραχυᾶνες, philosophi Indorum,
 712—719.
Βρόναι, Thraciae populus, 331,
 frg. 48.
Βρέννος, dux Gallorum, 187.
Βρεντεσίνοι, 281. 282.
Βρεντέσιον, opp. Iapygiae, 233.
 249. 277. 281—283. 285. 324.
Βρεττανικαὶ νῆσοι, 93. 114. 129.
 147.
Βρεττανική, 114—116. 199—201.
 63. 71 passim.
Βρεττανοί, 75. 118. 199—201.
Βρετία, regio Italiae, 254. 255.
 — πίττα, 261.
Βρέττιος, 211. 228. 251. 253—
 256. 261. 283.
Βρεῦκοι, populus Pannoniae, 314.
Βρεῦνος, gens Illyrica, 206.
Βριγάντιοι, populus Vindelicorum,
 206.
Βριγάντιον, u. Brigantium, 179.
 206.
Βρόγες, populus Thraciae, 295. 330,
 frg. 25.
Βρόλησσός, mons Atticae, 399.
Βροῖτα, opp. Insubrium, 213.
Βροσηῖς, 584.
Βροτόμαρτις, Nympha, 479.
Βρουκτεροι, Germaniae populus,
 291. 292.
Βρούτος ὁ Καλλιαῖος, 152. 153.
 155. — (*Δέκιμος*), 205. — vi-
 ctus ad Philippos, 331, frg. 41.
Βρούσιον, opp. Macedoniae, 327.
Βρύγες s. *Βρύγοι* i. q. *Φρύγες*, 550.
Βρύγοι, populus Epiri, 326. 327.
Βύβλος, u. Phoenices, 755.
Βυζάνιοι, populus Libyae, 131.
Βυζάντιοι, 545. 576; *Βυζαντίων*
ἱερόν, 319. — *κίρας*, 319. 320.
 — *τείχος*, 520.
Βυζάντιον, 51. 63. 74. 76 passim;

Βυζαντιανὸν στόμα, 21. 49. 71.
 125. 318. 563. — *πορθμός*, 55.
Βύζηρες, gens Pontica, 549.
Βυλλιακή, regio Illyrici, 316.
Βυλλιοίτες, populus Illyrici, 326.
Βυρεβίστας s. *Βοιρεβίστας*, rex Ge-
 tarum, 298. 303. 304. 762.
Βύσσα, arx Carthaginis, 832. 833.
Βυρχανίς, insula, 291.
Βωκαλία (?) s. *Βώκαρος*, flumen
 Salaminis, 394.
Βωμειῖς, gens Aetoliae, 451.

Γ.

Γάβαι, u. Persidia, 728.
Γάβαλα, u. Syriae, 753.
Γαβαλείς, populus Aquitaniae, 191.
Γαβιανή, provincia Elymaidia, 745.
Γαβνίος, historicus, 829. — con-
 sul, 558. 796.
Γάβιοι, opp. Lauii, 237. 238.
Γάβρητα, silva Germaniae, 292.
Γάγγη, u. Indiae, 719.
Γάγγης, fl. Indiae, 686. 689. 690.
 698. 702. 718. 719.
Γάγγρα, opp. Paphlagoniae, 562.
Γαδάρα, opp. Iudaeae, 759.
Γαδαρίς, ager Gadarorum, 759.
 764.
Γάδερα, insula, 129. 140. 148.
 168. 169. 175. — urbs, 167—
 169. 38. 99. 100 passim. — *Γα-
 δειρίδες πύλαι*, 170. 172.
Γαδειρίται s. *Γαδιτανοί*, 99. 141.
 157. 169. 173. 174.
Γαδιλών, opp. Ponti, 547.
Γαδιλωνίτις, ager Gadilonia, 546.
Γάζα, u. Iudaeae, 756. 759. 760.
 768.
Γαζαῖοι, 749. — *Γαζαίων λιμὴν*,
 759.
Γάζακα, u. Mediae, 523.
Γαζακηνή, regio Ponti, 553.
Γαζαλουῖτις, regio Ponti, 553.
 † *Γαζηλωτός*, regio Ponti, 560.
Γαζιούρα, opp. Ponti, 547.
Γαῖος Ἀντώνιος, 445. — *Σκιπῶν*,
 213. — *Φλαμίνιος*, 217.
Γαισάται, populus Galliae cisalpi-
 nae, 212. 216.

- Γάιτουλοι*, populus Libyae, 131.
 826. 829. 838.
Γαλάβριοι, populus Illyrici, 316.
Γαλακτοφαγοί v. *Αβίαι*.
Γαλάται (cf. *Κέλται*), in Europa,
 61. 107. 176. 181. 192. 210.
 220. 290. 293. 296. 313. 315.
 385. — in Phrygia, 87. 187.
 533. 539—541. 544 passim. —
Γαλατικόν s. *Γαλλικόν φύλον*,
 195.
Γαλατία, Phrygiae pars, 130. 567.
Γαλατικός s. *Κελτικός κόλπος*, 106.
 115. 122. 128. 137. 166. 181.
 190.
Γαληψός, opp. Macedoniae, 331,
 frg. 33. 35. 41.
Γαλιλαία, regio Iudaeae, 760. 763.
Γαλλήσιον, mons Ioniae, 643.
Γαλλιναγρία ὄλη, in Campania,
 243.
Γαλλογραικία, i q. *Γαλατία*, 566.
Γαλλογραϊκοί, 130.
Γάλλοι ἀπόκοποι, 630.
Γάλλος, fl. Phrygiae, 543. — cf.
Αἰώς et *Κορνήλιος*.
Γαμαβριούσιοι, populus Germaniae,
 291.
Γάμβαρος, princeps Syriae, 753.
Γανδαρίς, regio Indiae, 699.
Γανδαρίτις, regio Indiae, 697.
Γάνυμηδης, 587.
Γαράμαντες, populus Libyae, 131.
 830. 835. 838.
Γάργανον, mons Italiae, 284. 285.
Γάργαρα, opp. Troadis, 512. 583.
 606. 610.
Γαργαρεῖς, Gargarorum incolae,
 606. 611. — populus Caucasi,
 504.
Γαργαρίς, ager Gargarorum, 610.
Γάργαρον, pars montis Idae, 583.
 † *Γάργασος*, Cypseli filius, 452. (cf.
Γάργος).
Γαργητικός, pagus Atticae, 377.
Γαρησικός, opp. Macedoniae, 330,
 frg. 21. 36.
Γαρνδαίοι, populus Arabiae, 776
Γαρμάνες, Indorum philosophi, 712.
 713.
Γαρούνας, fl. Galliae, 177. 189.
 190. 193. 199.
- Γαρσαύρα*, vicus Cappadociae, 537.
 539. 568. 663.
Γαρσαυρήτις, provincia Cappado-
 ciae, 534.
Γάσος, nomen Paphlagonium, 553.
Γαυγάμηλα, vicus Aetariae, 79. 737.
Γαῦδος, insula, 44. 277. 299.
Γεδρωσία, 130. 131. 133. 134.
 686. 721. 722. 726. 746.
Γεδρωσίοι s. *Γεδρωσηνοί*, populus
 Arrianae, 723. 724.
Γεζατόριξ, Paphlagoniae princeps,
 562.
Γέλα, u. Siciliae, 272.
Γέλων, tyrannus, 98. 449.
Γέναννοι, populus Illyrici, 206.
Γενήτης, prom. et fl. Ponti, 548.
Γεννησαρίτις, lacus et pagus Iu-
 daeae, 755. 764.
Γένουα, 201—203. 211. 216. 217.
Γεραιστός, opp. et prom. Euboeae,
 444. 446.
Γεράμιος, fl. Elidis, 340.
Γεργίθα, opp. Troadis, 589. 616.
 — vicus ad fontes Caici, 616.
Γεργίθες, opp. Cymaee, 589.
Γεργίθιον, locus prope Lampsa-
 cum, 589. — in Cymaea, ibid.
Γεργίθιος (*Κεφάλων*), 589.
Γεργοουσία, u. Arvernorum, 191.
Γέρηνα s. *Γερνήτα*, u. Messeniae,
 299. 339. 340. 353. 360.
Γέρηνος, locus in Elide, 340.
Γέρης, Boeotus, 663.
Γερμανία, 289—292. 14. 128.
 196 passim; *Γερμανίας όρη*, 71.
Γερμανικά ἔθνη, 93. 193. 194.
 196. 289—291.
Γερμανικός, Tiberii filius, 288.
 292.
Γερμανοί, 10. 118. 192. 195. 294
 passim.
Γέρρα, opp. Aegypti, 50. 56. 760.
 — opp. Arabiae, 766.
Γερραιδαί, portus Teiorum, 644.
Γερραιτοί, 766. 778.
Γέρων, fl. Elidis, 340.
Γέται, 294—298. 93. 118. 128.
 290. 304. 313. 762.
Γετών ἐρημία, 305. 306.
Γέφυρα et *Γεφυριαμοί*, in Attica,
 400.

- Γεφυραῖοι, i. q. Tanagraei, 404.
 Γήλαι, gens Scythica, 503. 508.
 510.
 Γηρῶνες, 22. 148. 150. 169. 230.
 245.
 Γίγαντες, 243. 245. 281. 330,
 frg. 25. 27. 489. 495.
 Γίγαρτον, castellum Syriae, 755.
 Γιγγώνον, mons Umbriae, 227.
 Γίνδαρος, opp. Syriae, 751.
 Γλαυκίας, tyrannus, 601.
 Γλαῦκος, Anthedonius, 405. —
 Πόντιος, Aeschylī drama, 447.
 — Ποτνεύς, 409. — fl. Col-
 chidis, 498. 500. — sinus Cariae,
 651.
 Γλαυκώπιον, arx Athenarum, 299.
 Γλαυκωπὸν ἱερὸν, 600.
 Γλάσας, opp. Boeotiae, 412.
 Γλυκίρα, meretrix, 410.
 Γλυκὺς, sinus et portus Epiri, 324.
 Γναῖος Πείσων, praefectus Libyae,
 130. — Κάρθων, 214. — Δη-
 νόβαρδος, 185. — Pompeii fil.,
 141.
 Γόμφοι, opp. Thessaliae, 437.
 Γόντος, opp. Thessaliae, 440.
 Γορθεύς, opp. Phrygiae, 568.
 Γοργυλία, u. Sindorum, 495.
 Γοργόνες, 19. 22. 299; Γοργόνος
 κεφαλή, 379. 487; Γοργοτομία,
 379.
 Γόργος, Cypseli filius, 325 (cf.
 Γάργασος). — ὁ μεταλλευτής,
 700.
 Γόρδιον, opp. Phrygiae, 568. 574.
 Γόρδιος, rex Phrygiae, 568.
 Γόρδος, locus Troadis, 603.
 Γορδναία vel Γορδνηή, provincia
 Armeniae, 527. 739. 746. 747.
 750.
 Γορδναῖοι, populus Mesopotamiae,
 80. 522. 529. 736. 747.
 Γορδναῖος, Gordyaeorum princeps,
 532.
 Γόρδης, Triptolemi filius, 747. 750.
 Γόρτυνα vel Γόρτυν, u. Cretae, 476.
 478. 479. 647.
 Γορτύνιοι, 477—479.
 Γορτυνίου πόλις, u. Macedoniae,
 329, frg. 4.
 Γοργάνιοι, populus Armeniae, 531.
 Γραῖα, opp. Boeotiae, 404. 410.
 Γραικοί, 46. 216.
 Γρανικός, fl. Mysiae, 581. 582.
 587. 593. 602.
 Γραούσκοι, opp. Etruriae, 225.
 226.
 Γράς, Penthili filius, 582.
 Γρόλον, mons Cariae, 636.
 Γρούμεντων, opp. Lucaniae, 254.
 Γρουεύς, cognomen Apollinis, 618.
 Γρύνιον, u. Aeolidis, 622.
 Γύαρος, insula, 485.
 Γυγαία, lacus Lydiae, postea Κο-
 λή, 626.
 Γύγας, prom. Troadis, 590.
 Γύγης, rex Lydorum, 421. 590.
 680.
 Γύθιον, opp. Laconicae, 343. 363.
 Γυμνησταί νῆσοι, i. q. Βαlearίδες,
 123. 129. 144. 159. 167. 168.
 654.
 Γυναικῶν πόλις, opp. Aegypti, 803.
 Γυρτών vel Γυρτώνη, u. Thessaliae,
 329, frg. 14. 16. 439. 441 —
 443.
 Γυρτώνιοι, 329, frg. 14. 330, frg.
 16. 442.
 Γωγαρνή, regio Armeniae, 528.
 Γῶρος, opp. Indiae, 697.

Δ.

- Δάαι, i. q. Daci, 304. — gens Scy-
 thica, 304. 508. 511. 515.
 Δαξιμωνίτις, regio Ponti, 547.
 Δάης, Colonaeus, 612.
 Δαίδαλα, opp. Cariae, 651. 664.
 — mons Lyciae, 664. 664.
 Δαίδαλος, pater Iapygis, 279. 447.
 Δαισιτιάται, gens Pannoniae, 314.
 Δαχοί, 207. 212. 213. 304. 305.
 313.
 Δάκτυλοῖ Ἰδαῖοι, 331, frg. 51. 355.
 466. 473.
 Δαλιών, fl. Triphyliae, 344.
 Δαλματεῖς, 315. 317.
 Δαλματία et Δαλματική, 314. 315.
 Δάλμιον, u. Dalmatarum, 315.
 Δαμασία, opp. Licattiorum, 206.
 Δαμασκηνή, 755. 756.
 Δαμασκηνοί, 755. 756.

- Δαμασκός*, u. Syriae, 755. 756.
Δάμασος, Atheniensis, 633. — ὁ
Σκόμβρος, Trallianus, 649.
Δαμάστης, rerum scriptor, 47. 583.
 684.
Δαμιάστιον, in Epiro, 326.
Δαμναμενεύς, unus Dactylorum
 Idaeorum, 473.
Δανάη, Persei mater, 487.
Δαναίδες, 371. 579. 654. 655. —
 Aeschyli drama, 221.
Δανάλα, castellum Galatarum, 567.
Δαναοί, 369. 371. 574.
Δαναός, 23. 321. 370 — 372.
Δανδάρου, gens Maeotica, 495.
Δανθηλήται, pop. Thraciae, 318.
Δανούβιος, 289. 304. 314.
Δαόρκοι, gens Dalmatica, 315.
Δάραδα, u. Troglodyticae, 771.
Δάραψα, u. Bactrianae, 516. 725.
Δαρδανία s. *Δαρδανική*, regio Troa-
 dis, 330, frg. 50. 565. 592. 593.
 596. 602. 606.
Δαρδανιάται s. *Δαρδάνιοι*, populus
 Illyrici, 315. 316. 318. 329, frg.
 4. 389.
Δαρδανική, regio Illyrici, 313. 316.
Δαρδάνιοι s. *Δάρδαροι*, Troiani,
 453. 585. 592. 606. 662.
Δαρδανίς s. *Δαρδάνιος ἄκρα*, prom.
 Troadis, 587, 595.
Δάρδανος, opp. Troadis, 587. 590.
 595. 600. — Iasionis frater, 331,
 frg. 50. 346. 592.
Δαρειός, Hystaspis filius, 98. 100.
 301. 303. 305. 591. 635. 638.
 735. 736. 738. 804. — ab Ale-
 xandro victus, 79. 544. 591. 676.
 697 passim. — † ὁ *Μακρόχειρ*,
 735.
Δαριήκης (?), Darii nomen, 785.
Δασκύλιον, opp. Mysiae, 575. 582.
Δασκυλίτις, lacus Mysiae, 550. 575.
 576. cf. *Ἀρνίτις*.
Δασμύδα, castellum Cappadociae,
 540.
Δασσαρήτιοι, populus Illyricus, 316.
 318.
Δάσταρχον, castell. Cataoniae, 537.
Δάστειρι, u. Armeniae, 555.
Δατηνοί, pop. Macedoniae, 331,
 frg. 36.
Δάτις, Persa, 399.
Δάτον, u. Thraciae, 331, frg. 33.
 36.
Δαυλία et *Δαυλίς*, u. Phocidis, 321.
 323. 416. 423.
Δαυλείς, 424.
Δαύλιος, rex Crisae, 265.
Δαυρία, i. q. Apulia, 279. 283.
 284.
Δαύριοι, 215. 242. 277. 281 —
 285. 654.
Δαφίτας, grammaticus, 647.
Δαφνη, u. Syriae, 719. 749. 750.
Δαφρία, cognomen Dianae, 343.
Δαφρούς, opp. Phocidis vel Lo-
 cridis, 416. 424 — 426. — por-
 tus Aethiopiae, 774.
Δίβα, populus Arabiae, 777.
Διγμενος, Epēus, 357.
Διογή, u. Aethiopiae, 769. 773. —
 prom. Aethiopiae, 769. 772 —
 774.
Δικαίσιος, vates Getarum, 298. 304.
 762.
Δικέλεια, opp. Atticae, 396. 397.
Δικελικός πόλεμος, 396.
Δικηῖται, populus Ligurum, 202.
Δίκυμος Ερμούτος, 205.
Δίλλιος, historicus, 523.
Δίλτα, Nili, 30. 66. 701. 786 —
 788. 801. 803. 805. 818. —
 Indi (Patalene), 701. — vicus
 Aegypti, 788.
Δελφίνιον, opp. et portus Boeo-
 tiae, 403.
Δελφοί, u. Phocidis, 417 — 419.
 118. 188 passim. — incolae Del-
 phorum, 418. 421 — 423. 647. —
Δελφικόν ἱερόν, 179. 419 — 421.
 482. — *μαντεῖον*, 417 — 422.
Δέρβη, opp. Lycaoniae, 535. 569.
Δέρβικες, populus Margianae, 514.
 520.
Δέρβαι, populus Indiae, 706.
Δέρθων, opp. Italiae, 217.
Δέρεις, portus Marmaricae, 799.
Δερκετώ, cf. *Ἀταργάτις*.
Δέρρις, promont. Macedoniae, 330,
 frg. 31. 32.
Δερτώσσα, opp. Hispaniae, 159.
 160.
Δευδόμεξ, Sigamber, 292.

- Δευκαλίων*, rex Thessaliae, 383. 425. 432. 443. 444. — insula, 435.
- Δευρόπες*, populus Macedoniae, 327.
- Δευρόποσις*, regio Macedoniae, 326.
- Διανειρα*, Oenei filia, 381. 451. 458.
- Διμαχος*, rerum scriptor, 68 — 70. 72 — 77. 690.
- Διμονεύς*, Cephali pater, 452. 456. 459.
- Διμόταρος*, princeps Galatarum, 547. 567. 568. — Paphlagoniae rex, 562.
- Διμόντης*, Actes Argolicae rex, 389.
- Δήλιοι*, 486. 635.
- Δήλιον*, u. Boeotiae, 368. 403. — sacrum Apollinis in Argolide, 368.
- Δήλος*, insula, 374. 485 — 487. 668.
- Δημόρατος*, pater Lucumonis, 219. 378.
- Δημήτηρ*, 331, frg. 50. 393. 468; colitur in insula Britanniae vicina, 198; Ennae, 272; Pylis, 435; Romae, 381; Pyraei, 435; Pylis, 420. 429; Eleusine, 495; Ephesi, 633.
- Δημητριάς*, u. Assyriae, 738. — u. Thessaliae, 428. 436. 438. 441. 443
- Δημητρίον*, Cereris templum, 381. 435.
- Δημητρίος ὁ πολιορκητής*, 54. 232. 382. 436. — nepos Poliorcetes, 361. 563. — ὁ *Καλλιπαιός*, 60. — ὁ *Φάριος*, 315. 361. — ὁ *Φαληρεύς*, 147. 398. — ὁ *Αιτωλικός*, 451. — ὁ *Αίκων*, 658. — Euthydemii filius, 516. — Ratheni filius, 548. — Seleuci fil., 624: — ὁ *Σκήψιος*, 45. 46. 58. 59. 328 passim.
- Δημητρίου σκοπαι*, ad sinum Arabicum, 771.
- Δημοκλής*, historicus, 58.
- Δημοκόων*, filius Priami, 585.
- Δημέκρτος*, 1. 61. 65. 703.
- Δήμος*, Ithacae, 299.
- Δημοσθένης*, orator, 121. 374. 424. 445. 471.
- Δία*, insula prope Cretam, 484. — in sinu Arabico, 777. — i. q. *Ἡβη*, 382.
- Διαγησβεῖς*, populus Sardiniae, 225.
- Διάδες*, cf. *Ἀθῆναι αἱ Διάδες*.
- Διακοπήγη*, regio Ponti, 561.
- Διάκοσμος Τρωικός*, 609.
- Διάνιον*, opp. Hispaniae, 159.
- Δίδυμα*, montes Thessaliae, 647. 847. — u. Branchidarum, 421. 634.
- Διδύμη*, insula prope Siciliam, 276. 277. — u. Hispaniae, 169. cf. *Γάδειρα*.
- Διδώ*, Carthaginem condit, 832.
- Διήγυλις*, rex Caenorum, 624.
- Δίκαια*, opp. Thraciae, 331, frg. 44. 47.
- Δικαιαρχία*, u. Campania, 26. 99. 145. 245. 248. 285. 793.
- Δικαταρχος*, geographus, 2. 104 — 106. 170.
- Δικταῖον*, templum Iovis Praeii, 479.
- Δίκτη*, mons Cretae, 472. 478. 479. — locus propè Scepsin in Troade, 472.
- Δικτυννα*, cf. *Βριτόμαρκις*.
- Δικτυνναῖον ἱερόν*, 479. — ἀρωγήριον, 484.
- Δίκτης*, Seriphus, 487.
- Δινδυμῆνη*, mater Deorum, 45. 469. 470. 567. 575. 626. 647.
- Δινδυμον*, mons prope Pessinuntem, 567; prope Cyzicum, 45. 575.
- Διογένης*, ὁ κυνικός, Sinopensis, 546. 716. — Tarsensis, 675. — ἰ *Βαβυλώνιος*, stoicus, 744.
- Διόδοτος*, Sidonius, 757. — sculptor, 396. — ὁ *Τρύφων*, 515. 668. 752. 756.
- Διόδωρος*, grammaticus Tarsensis, 675. — dux Adramyntenorum 614. — ὁ *Ζωρᾶς*, orator, 627. — iunior, Strabonis amicus, 628. — ὁ *Κρόνος*, 658. 838.
- Διομήδεια νῆσοι*, 124. 215. 284.
- Διομήδης*, rex Argorum, 17. 150. 214. 215. 283. 284. 325. 423. 462. — Bistonum rex, 331, frg. 44.
- Διομήδους πεδίον*, in Apulia, 284.
- Δίον*, opp. Macedoniae prope Olym-

- pum, 330, frg. 17. 18. 20. 22.
 — ad Athonem, 331, frg. 33. 35.
 — opp. Euboeae, 446.
- Διονυσίδης*, Tarsensis, poeta tragicus, 675.
- Διονύσιος* (maior), Siciliae tyrannus, 161. 212. 226. 241. 258.
 — (minor), 255. 258. 259. — tyrannus Heracleae, 544. — Bithynus, 566. — Atticus, 625. — ὁ Θραξ; 655. — Halicarnassensis, 656. — Syrius, 751.
- Διονυσόδωρος*, mathematicus, 548.
- Διονυσοκλής*, Trallianus, orator, 649.
- Διόνυσος*, 27. 48. 171. 198. 468
 — 471 passim; templam eius Limnis, 363; Rhodi, 652. — *πυριγενής*, 628; *μηροτραφής*, 687. — *Διονυσιακαὶ τέχνη*, 474. — ὄργια, 470.
- Δίος*, 265. — pater Hesiodi, 409. 622.
- Διοσκουριάς*, u. Colchidis, 47. 125. 126. 497—499. 505. 506.
- Διοσκουροί*, 48. 232. 261. 364. 396. 496. 791.
- Διόσπολις*, u. Ponti, (cf. *Κάβειρα*), 557. — u. Aegypti, 802. — i. q. Thebae, 805. 815. — ἡ μικρά, 814.
- Διότιμος*, filius Strombichi, 47.
- Διοτρέφης*, sophista, Antiochenus, 630. 659.
- Διοφάνης*, Mytilenaeus, 617.
- Διοφάντος*, dux Mithridatis, 306. 312.
- Διοχάρους πύλαι*, porta Athenarum, 397.
- Διοκαῖαι Θῆβαι*, 387.
- Διρκή*, fons prope Thebas, 388. 408. — prope Pharam, 388.
- Διτλωνες*, gens Pannonica, 314.
- Δίφιλος*, poeta comicus, 546.
- Δίων*, Syracusanus, 255. — ὁ Ἀκαδημαϊκός, 796.
- Διώνη*, colitur Dodonae, 329.
- Δόβηρος*, mons Macedoniae, 331, frg. 36.
- Δοιδάλσιος*, conditor Astaci, 563.
- Δοκμίτα*, opp. Phrygiae, 437. 477. 577.
- Δολαβέλλας* s. *Δολοβέλλας*; 646. 752.
- Δολινοες*, pop. Mysiae, 564. 575. 678. 681.
- Δολινοες*, regio Mysiae, 576. 681.
- Δολίχα*, 458 cf. *Δουλλίχιον*.
- Δολομηνή*, regio Assyriae, 736.
- Δόλοπες*, 28. 431. 433. 434. 437. 440. 450.
- Δολοπία*, 430. 432. 437.
- Δομανίτις*, regio Paphlagoniae, 562.
- Δομέντιος* s. *Δομήτιος Ἀηρόβαρβος*, 185. 191. 649.
- Δομνίλειος*, tetrarcha Galatarum, 543.
- Δορίσκος*, opp. Thraciae, 331, frg. 48.
- Δορύλαιον*, opp. Phrygiae, 576.
- Δορύλαος ὁ τακτικός*, abavus Strabonis, 477. 478. 577. — Philetaeri filius, 478. 557.
- Δόσχοι*, gens Maeotica, 495.
- Δοῦβις*, fl. Galliae, 186. 189. 192.
- Δουλλίχιον*, insula, 335. 340. 453. 455. 456. 458.
- Δοῦναξ*, mons Thraciae, 208.
- Δούρας*, fl. Norici, 207.
- Δουρίας*, fl. Italiae, 203. 205. 217.
- Δουρικόρτορα*, opp. Galliae, 194.
- Δούριος*, fl. Hispaniae, 152—154. 162.
- Δούρις*, historicus, 60.
- Δραβήσκος*, opp. Macedoniae, 331, frg. 33.
- Δράβος*, opp. Thraciae, 331, frg. 51. — fl. Norici et Pannoniae, 314.
- Δράγγαι*, populus Arianae, 721. 723. 724.
- Δράγη*, regio Arianae, 514.
- Δραγματιή*, i. q. *Δράγη*, 516. 723.
- Δράκανον*, opp. Icariae, 639.
- Δράκων*, comes Ulyssis, 253. — *Πύθων*, 421. 422. — *Τυφών*, 751.
- Δρέκανον*, in Co insula, 657.
- Δρέπανον*, promontor. Achaiae, 335. — Icariae, 637. 639. — Marmaricae, 799.
- Δρῆλων*, fl. Dalmatiae, 316.
- Δρόλον*, collis in Daunua, 284.
- Δρομικαίτης*, rex Getarum, 301. 305.
- Δρουεντίας*, fl. Galliae, 179. 185. 203. 217.

- Ἀροῦσος*, ὁ Γερμανικός, Tiberii frater, 206. 290. 291. — Tiberii filius, 288.
Ἀρῦδα, philosophi Celtarum, 197. 198.
Ἀρύμας, nomen barbaricum, 321.
Ἀρῦμός, in Euboea, 445.
Ἀρυνέμετος, in Galatia, 567.
Ἀρῦοπις, pop. Graeciae, 321. 373. 434. 586.
Ἀρῦοπίς, 433. 434.
Ἀρῦοψ, Argas, 373.
Ἀρμαία, ager Dymes, 357. 388.
Ἀρμαῖοι, 341. 388.
Ἀρμη, u. Achaiae, 337. 341. 342. 346. 383. 384. 386. 387 passim.
Ἄο κοράκιων λιμῆρ, 198.
Ἄφρας, fl. Thessaliae, 428.
Ἄφρις, i. q. Atlas, 825.
Ἀφροάχιον, u. Illyrici, 316. 329, frg. 10. cf. *Ἐπίδαμνος*.
Ἀψιπόντιον, u. Pisatidis, 357.
Ἀψτεντος, Adiatorigis filius, 558. 560.
Ἀσθαναῖος Ζεὺς, 221. — δρῦς, 329, frg. 2.
Ἀσθάνη, u. Epiri, oraculi sedes, 28. 256. 327—329, frg. 1. 3. 420. 762.
Ἀσφίς, 61. 267. 270. 333. 365. 366. 383. 393. 417 passim.
Ἀσφική τετράπολις, 417. 425. 427. 476.
Ἀσφίον, in Messenia, 350.
Ἀσφίς, ad Parnassum, 373. 434. — i. q. Histiaeotis Thessaliae, 437. 475. 476. — dialectus dorica, 333.
Ἀσφίχα, meretrix, 808.
Ἀσφρος, filius Hellenis, 382. 383.
Ἀσῶτιον, campus Thessaliae, 61. 442.
- E.**
- Ἐβοῦρα*, opp. Hispaniae, 140.
Ἐβοῦρωνες, populus Galliae, 194.
Ἐβροδουνοσ, vicus Galliae, 179.
Ἐβρος, fl. Thraciae, 322. 329, frg. 9. 10. 331, frg. 48. 51. 57. 590.
Ἐβρυσος, insula et opp. 123. 159. 167.
Ἐγλάστα, opp. Hispaniae, 160.
Ἐγρίτιος, Chii conditor, 633.
Ἐγνατία, u. et portus Apuliae, 282. 283. — ὁδός, 322. 323. 327. 329, frg. 10. 13. 330, frg. 21.
Ἐγρα, u. Arabiae, 782.
Ἐγγέλιοι, populus Epiri, 326.
Ἐδεσσα, u. Macedoniae, 323. 449. — u. Syriae, 748 (cf. *Βαμβύκη*).
Ἐδητάνοι, pop. Hispaniae, 156. 162. cf. *Σιδητάνοι*.
Ἐιδομένη, opp. Macedoniae, 331, frg. 36. 389.
Ἐιλειθῦνας πόλις, u. Aegypti, 817. — ἱερόν, 226. 476. 817.
Ἐιλείσιον, opp. Boeotiae, 406.
Ἐιλῶτες, servi Spartanorum, 278. 280. 365. 366. 542. 701.
Ἐισάδικοι, populus Caucasi, 506.
Ἐισπελλον, opp. Umbriae, 227.
Ἐκάβη, 477. 595. — *Ἐκάβης σῆμα*, castellum Thraciae, 331, fr. 56.
Ἐκαταῖος, Milesius, 1. 18. 271. 299. 316 passim. — Teius vel Abderita, 644.
Ἐκατέρως, 471.
Ἐκάτη, 468. 472. 641. 660.
Ἐκανόμωνος, rex Cariae, 656. 659.
Ἐκατόμυλος, u. Parthorum, 514.
Ἐκατόνησοι, i. q. *Ἀπολλωνόνησοι*, 618.
Ἐκατος, cognomen Apollinis, 618.
Ἐκβάτανα, caput Mediae, 79. 473. 522. 524. 525. 531. 724. 731. 742. 743.
Ἐκρηγμα, τὸ κατὰ τὰς Στήλας, 38. 57. — τὸ κατὰ Σιρβωνίδα λίμνην, 65. 760.
Ἐκτωρ, 585. 594—596 passim.
Ἐλαία, opp. Mysiae, 607. 615. 622. — portus sinus Arabici, 770. 771.
Ἐλαιούσσα, ins. et opp. Ciliciae, 535. 537. 671. cf. *Ἐλεούσσα*.
Ἐλαῖται, 607.
Ἐλαϊτικός κόλπος, 581. 606. 607 passim.
Ἐλαϊτις, ager Elaeae, 571. 615. 616.
Ἐλάρα, Tityi mater, 423.
Ἐλαφία Ἀρτεμις, 343.

- Ἐλάριον, antrum Euboeae, 423.
 Ἐλάτεια, opp. Phocidis, 60. 407.
 418. 424. 426. 434.
 Ἐλατρία, opp. Cassopaeorum, 324.
 Ἐλέα, u. Lucaniae, 252. 253.
 Ἐλάτις, 252.
 Ἐλέης, fl. Lucaniae, 252.
 Ἐλείοι, Heli incolae, 365.
 Ἐλένη, insula (cf. Κρανία), 399.
 485. — Tyndarei filia, 41, 183.
 396. 399. 596. 800. — Ἐλένης ἀπαίτησις, Sophoclis drama, 643.
 Ἐλεοῦς, u. Thraciae, 331, frg. 52.
 55. 56. 595.
 Ἐλιούσσα, ins. prope Atticam, 398.
 — prope Rhodum, 651. 652.
 655. — prope Atarnae, 645. cf.
 Ἐλαιούσσα.
 Ἐλευθεραί, u. Boeotiae, 375. 412.
 Ἐλευθέριος Ζεύς, 411. — τὰ Ἐλευθέρια, ibid.
 Ἐλευθερολάκωνες, 366.
 Ἐλεύθερος, fl. Syriae, 753.
 Ἐλευσινιακὸς κόλπος, 380.
 Ἐλευσίς, u. et pagus Atticae, 380.
 392. 393. 395 — 397. — opp.
 Boeotiae, 407. — Aegypti, 800.
 Ἐλεφαντίνη, insula, 787. 803. 817.
 819. 820.
 Ἐλεφαντοφάγος, 772.
 Ἐλέφας, mons Mauritaniae, 827.
 — Aethiopiae, 774.
 Ἐλεών, pagus Tanagraeus, 404 —
 406. 439.
 Ἐλικεῖς, 385.
 Ἐλλήνη, u. Achaiae, 59. 384. 385.
 387. — opp. Thessaliae, 385.
 Ἐλικών, mons Boeotiae, 261. 378.
 407. 409. 410 passim.
 Ἐλλμεια, regio Macedoniae, 326;
 Ἐλλμῶται, 434.
 Ἐλιζος, fl. Cei insulae, 487.
 Ἐλιος, Persei filius, 363.
 Ἐλισα s. Ἐλισσών, fl. Elidis, 338.
 Ἐλλάγιος, historicus Lesbii, 43.
 366. 426. 451. 456. 508. 550.
 602. 610. 618.
 Ἐλλάς, Graecia, 10 passim. — urbs
 Phthiotidis, 431. 432. — i. q.
 Thessalia meridionalis, 444. —
 quid sit apud Homerum, 431.
 531. 532. — ἡ μεγάλη, 253.
 Ἑλλάς πορθμός, Hellespontus, 331,
 fr. 58.
 Ἑλληρ, Deucalionis filius, 383. 432.
 444.
 Ἑλληνες, Graeci, 9 passim. — opp.
 Hispaniae, 157.
 Ἑλλησποντία, i. q. Phrygia ad Hel-
 lespontum, 129. 534.
 Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία v. Φρυγία.
 Ἑλλησπόντιος, 566.
 Ἑλλήσποντος, 46. 49 passim. —
 Ἑλλησπόντου στόμα, 591.
 Ἑλλοί, accolae Dodonae, 328.
 Ἑλλοπία, regio Dodonam adiacens,
 328. — i. q. Euboea, 445. 446.
 — opp. Euboeae, 445.
 Ἑλος, opp. Laconicae, 343. 349.
 350. 363. 365. 406. — in Tri-
 phylia vel Messenia, 350.
 Ἑλουήττιοι, 183. 191 — 193. 196.
 206. 208. 292. 293. 294. 313.
 Ἑλουοί, populus Galliae, 190.
 Ἑλπίαι, u. Dauniorum, 654.
 Ἑλυμαία s. Ἑλυματς, regio Persidis,
 524. 744. 745.
 Ἑλυμαῖοι, 522. 524. 732. 736. 739.
 744. 745.
 Ἑλυμος, Troianus, 608.
 Ἑμεσηνοί, populus Syriae, 753.
 Ἑμπεδοκλής, philosophus, 274. 276.
 364.
 Ἑμπορικὸς κόλπος, in litore Mau-
 ritaniae, 825. 826. 829.
 Ἑμπόριον, opp. Hispaniae, 159. —
 Alexandriae, 794. — Medmae,
 256. — ad Syrtin maiorem, 835.
 — Segestanorum, 266. 267.
 Ἑμπορίται, in Hispania, 160.
 Ἐνδέρα, u. Aethiopiae, 771.
 Ἐνδυμίων, Aetoli pater, 357. 463.
 636.
 Ἐνέα (cf. Αἰνέα), opp. Troadis,
 532.
 Ἐνετή, u. Paphlagoniae, 543. 553.
 Ἐνετική, Henetorum terra, 314. 543.
 608.
 Ἐνετοί, pop. Paphlagoniae, 48. 61.
 150. 212. 214. 542—544. 552.
 608.
 Ἐνετοί, pop. Italiae, 61. 210—216.
 543. 608.
 Ἐνκορία, opp. Corsicae, 224.

- Ἐπιεύς, fl. Pisatidis, 356. — Thes-
 saliae, 356. 432.
 Ἐπισπή, opp. Arcadiae, 388.
 Ἐσσα, opp. Siciliae, 272. 273.
 Ἐσνεία ὄδοι, opp. Macedoniae, 331,
 frg. 35.
 Ἐσνιος, poeta, 282.
 Ἐνόπη, opp. Messeniae, 360.
 Ἐνυδρα, opp. Syriae, 735.
 Ἐνυούς ἱερόν, 535.
 Ἐνωτοκοῖται, 70. 711.
 Ἐσταῶν πόλις, opp. Baeticae, 156.
 170.
 Ἐσφοδ, pop. Macedoniae, 323. 326.
 Ἐσθρα, opp. Scordischorum, 318.
 Ἐπακρία, opp. Atticae, 397.
 Ἐπαμεινώνδας, 388. 401. 402. 414.
 Ἐπαφος, natus in antro Euboeae,
 445.
 Ἐπιολ, populus Elidis, 336. 337.
 340—342 passim.
 Ἐπιός, Lagariae conditor, 263.
 Ἐπιγόνων στρατα, 325. 401. 412.
 413. 462.
 Ἐπίδαμος, u. Illyriae, 93. 106.
 283. 322—324. 327. 357.
 Ἐπιδαυρία, Epidauri ager, 368.
 375.
 Ἐπιδαυριοί, 375.
 Ἐπίδαυρος, u. Argolidis, 369. 374.
 375. — Διμηρία, opp. Laconi-
 cae, 368.
 Ἐπίκαρος, i. q. Ἐπίδαυρος, 374.
 Ἐπικημιδίδος cf. Δοχοί.
 Ἐπίκουρος, philosophus, 589. 638.
 Ἐπικητος, in Phrygia, 563. 575.
 Ἐπικητος Αἰτωλία, 450. 480. —
 Φρυγία, 130. 534. 563. 564.
 576. cf. Φρυγία.
 Ἐπιμενίδης, Cretensis, 479.
 Ἐπίστροφος, Halizonum dux, 551.
 584. 612.
 Ἐπιτάλιον, opp. Triphyliae, 343.
 349.
 Ἐπιτίμαος, i. q. Τίμαος, 640.
 Ἐπίλαμος, poeta, 364.
 Ἐπορεδία, u. Salassorum, 205.
 Ἐπτα ἀδελφῶν μνήματα, in Mau-
 ritania, 827. — φρέατα in Ara-
 bia, 782. — θαλάσσια, 652. 656.
 738.
 Ἐπτικωμήται, pop. Ponti, 548. 549.
 Ἐπτάπορος, fl. Mysiae, 554. 602.
 Ἐπταστάδιον, Hellesponti, 591. —
 agger inter Alexandriam et Pha-
 rum, 792. 794.
 Ἐπωμιεύς, collis Pithecusarum, 248.
 Ἐραι, opp. Ioniae, 644.
 Ἐρανα, opp. Messeniae, 348. 361.
 Ἐρασινοσ vel Ἀρασινοσ, fl. Argoli-
 dis, 275. 371. 389.
 Ἐρασιστράτειοι ἰατροί, 580.
 Ἐρασιστράτος, medicus Ceus, 486.
 Ἐραστος ὁ Σιχίριος, Socraticus,
 608.
 Ἐρατοσθένης, 2. 7. 14. 15 passim.
 Ἐράτυρα, opp. Macedoniae, 326.
 Ἐργίνος, rex Orchomeniorum, 414.
 Ἐρδανία, opp. Apuliae, 282.
 Ἐρεμβοί, 2. 30. 38. 41. 42. 784.
 Ἐρεσσός, opp. Lesbi, 618.
 Ἐρίτρια, u. Euboeae, 403. 445—
 448. 453. — opp. Thessaliae,
 434. 447. — pagus Atticae, 445.
 447.
 Ἐρετριεῖς, 247. 445. 446. 448. 747.
 Ἐρετριεύς, Eretriae conditor, 447.
 Ἐρετρική, ager Eretriae, 447.
 Ἐρετριχοί, philosophi, 393. 448.
 Ἐριχθύνος, 383.
 Ἐρύλων, fl. Macedoniae, 327. 329,
 frg. 12. 330, frg. 20. 22. 23. —
 fl. Thraciae, 331, frg. 49.
 Ἐρικουσσα u. Ἐρικώδης, una ex in-
 sulis Acolii, 276. 277.
 Ἐριός, opp. Doridis, 362. 427.
 476. — Phthiotidis, 434.
 Ἐριχθόνιος, 604.
 Ἐρικύνιος δρυμός, 297. 290. 292.
 293. 295.
 Ἐριμαγόρας, Temniius rhetor, 621.
 Ἐριμαία, opp. in ora Carthaginien-
 sium, 834. — prom., 832. 834.
 Ἐριμαίς, Indus, 719.
 Ἐριμαία, templa Mercurii, 343.
 Ἐριμαίας, tyrannus Atarnitarum, 610.
 614.
 Ἐριμής, 104. 816.
 Ἐριμιονεῖς, 373.
 Ἐριμόνη, u. Argolidis, 369. 373.
 374. 385.
 Ἐριμαντικός κόλπος, 59. 335. 368.
 369. 380. 390. — ἀχρετήρων,
 368. 373. 484.

- Ἐρμόδορος*, Ephesius, 642.
Ἐρμοκρέων, architectus, 586.
Ἐρμόδοροι, populus Germaniae, 290.
Ἐρμοπολίται, in Aegypto, 812.
Ἐρμοπολιτικὴ φυλακὴ, 813.
Ἐρμος, fl. Lydiae, 554. 581. 582. 584 passim.
Ἐρμον πεδίον, 625. 626. 691.
Ἐρμου πόλις, u. Aegypti, 802. 803.
Ἐρμούραχος κώμη, 306.
Ἐρμόνασσα, opp. Ponti, 548. — ad lacum Corogondamitum, 495.
Ἐρμώνθις, u. Aegypti, 817.
Ἐρυνκοί, pop. Latii, 228. 231. 237.
Ἐρύθεια, insula, 148. 169. 269.
Ἐρυθρίνος vel *Ἐρυθρίνοι*, scopuli, 545.
Ἐρυθρὰ θάλαττα, 32. 38. 42 passim. — *Ἐρυθρὰς κόλπος*, 59. 56. — *λιμὴν*, in Ionia, 644.
Ἐρυθραί, opp. Boeotiae, 404. 409. — Ioniae, 404. 618. 633. 644. 645. 814.
Ἐρυθραία, ager Erythraeorum, 589. 644.
Ἐρυθραῖοι, 588. 613. 644.
Ἐρύθρας, Persa, 766. 779. 799.
Ἐρύμανθος, fl. Arcadiae, 343. 357.
Ἐρυμναί, opp. Magnesiae, 443.
Ἐρὺς, mons Siciliae, 254. 272. 273. 608. — opp. Siciliae, 272. 608.
Ἐρυσιαῖοι, populus Aetoliae, 460.
Ἐρως, Praxitelis opus, 410.
Ἐσχυλῖνος λόφος, 234. — *πεδίον*, 237. — *πύλη*, 234. 237.
Ἐσπερίδες, u. Cyrenaicae, 123. 458. 647. 836. — *Nymphae*, 150. 183. 299.
Ἐσπερίται Ἀἰθῖες, 647.
Ἔστια, dea, 220. 229.
Ἔστιας, Alexandrina, 559.
Ἔστιαῖοι, pars Thessaliae, 430. 434. 437. 438. 446. 475.
Ἔστιανες, pop. Vindelicorum, 206.
Ἔσῳπις, mons, 259.
Ἐτεοκλῆς, rex Orchomeni, 414. 415.
Ἐτεοκρητες, pop. Cretae, 221. 475. 478.
Ἐτεινός, opp. Boeotiae, 298. 408. 409.
- Ἐγῆσαι ἄνεμοι*, 97. 144. 690 — 692.
Ἐγροῦσκοι, 219. cf. *Τυρρηνοί*.
Ἐγαίμων, Ormeni filius, 438.
Ἐγάνδρος, Arcas, 230.
Ἐγανθῆς, coloniam Locros dedit, 259.
Ἐῦβοίς, 445. 448. 449. 504.
Ἐῦβοια, insula, 444—449. 58. 61. 124 passim. — opp. Euboeae, 447. — opp. Siciliae, 272. 449. — opp. Macedoniae, 449. — locus in insula Corcyra, Lemno, collis in Argolide ibid.
Ἐῦβοικὸν τάλαντον, 147.
Ἐῦβοῖται ποταμὸς, Nereus et Neleus, 449.
Ἐυδέτελος i. q. *Ἀσπληδών*, 415.
Ἐυδήμος, Rhodius, 655.
Ἐυδοξὸς, Cyaicenus, 98—101. cf. 103. — Caidius, mathematicus, 1. 379. 390 passim.
Ἐυεργέται, pop. Arianae, 724.
Ἐυεργέτης, cf. *Πτολεμαῖος* et *Μεθριδαίτης*.
Ἐνήμερος, Messenius, 47. 102. 104. 299.
Ἐνῆρος, fl. Aetoliae, 327. 335. 451. 459. 460. — fl. Mysiae, 614.
Ἐσθῦδημος, rex Bactrianorum, 515. 516. — orator Mylassensis, 659.
Ἐῦθυμος, pugil, 255.
Ἐυκαρπία, opp. Phrygiae, 576.
Ἐυκλείδης, Socraticus, 393.
Ἐυκρατίδης, rex Bactrianorum, 515. 517. 686.
Ἐυκρατίδα, u. Bactrianorum, 516.
Ἐύλαιος, fl. Susianae, 728. 735.
Ἐύμαιος, subulcus, 599.
Ἐυμένεια, u. Phrygiae, 576.
Ἐυμένης, Philetaeri frater, 624. — Eumenis filius, 623. — Attali filius, 537. 577. 624. 665. 672.
Ἐυμένους ἄλσος, in Troglodytica, 771. 772.
Ἐυμήδης, Ptolemaidis conditor, 770.
Ἐυμηλος, Admeti filius, 45. 436. 439. 442. 443.
Ἐυμολπος, Thrax, 321. 383. 471.
Ἐύνηος, Iasonis filius, 41. 45. 46.
Ἐυρομία, elegia Tyrtaci, 362.

- Εὔρομος*, citharoedus, 260.
Εὐνόστου λιμήν, prope Alexandriam, 792. 795.
Εὔνοος, servorum dux, 272. 273.
Εὐξείνος πόντος, 48. 49. 51. 61 passim. — *Εὐξείνου σίμα*, 677. — *μυχός*, 497. 505. — *τὸ στενωτάτορ*, 319. — *παράλλα*, 491. 497. cf. *Πόντος*.
Εὐξίνθετος, Lebenius, 478.
Εὐκάλιον, opp. Locrorum Ozolagum, 427. 450.
Εὐπατορία, opp. Ponti, 556. cf. *Μαγρόπολις*.
Εὐπατόριον, opp. Chersonnesi Tauricae, 312.
Εὐρήης, fl. Mysiae, 473.
Εὐρηπίδης, poeta tragicus, 27. 33. 183 passim.
Εὐριπος, 590. (plur. 54.) — *Χαλκιδικός*, 10. 36. 55. 400. 403. 429. 443. 445 — 447. — *Πυργαίων*, 617. — in Aegypto, 804. — prope Carthagine, 832.
Εὐρος ἄνεμος, 29. 102. 456. — *Ἔροι ἐτησίαι*, 144.
Εὐρυδίκη, Philippi mater, 326.
Εὐρύκλεια, statua Thrasonis, 641.
Εὐρυκλῆς, dux Lacedaemoniorum, 363. 366.
Εὐρυκίδειον ἄλσος, in Elide, 346.
Εὐρύλοχος, 393. — Thessalus, 418. 421.
Εὐρυμέδων, dux Atheniensium, 359. — fl. Pamphyliae, 571. 667.
Εὐρύπυλος, filius Euaemonis, 432. 434. 435. 438. 439. — Telephi filius, 584. 586. 616. 620.
Εὐρυπῶν, Proclis filius, 366.
Εὐρυπωτιδαί, ibidem.
Εὐρυσθένης, Proclis frater, 364. 366. 389.
Εὐρυσθερίδαι, 366.
Εὐρυσθέυς, rex Mycenarum, 377.
Εὐρυτᾶνες, pop. Aetoliae, 448. 451. 465.
Εὐρυτος, Oechaliensis, 339. 350. 438.
Εὐρωμος, opp. Cariae, 636. 658.
Εὐρώπη, 14. 34. 49 passim.
Εὐρωπός, u. Mediae, 524. cf. *Ῥαγαί*.
Εὐρωπος, u. Macedoniae, 327. — fl. Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 441.
Εὐρώτας, fl. Laconicae, 275. 343. 363. 389.
Εὐστέβεια, ἢ πρὸς τῷ Ταύρῳ i. q. Tyana, 537. — ἢ πρὸς τῷ Ἀργαίῳ i. q. Mazaca ibid.
Εὐτρησις, vicus Thesporium, 411.
Εὐφορίων, poeta, 364. 566. 681.
Εὐφράντας πύργος, in Syrti maiori, 836.
Εὐφράτης, 739 — 742. 746 — 749. 47. 64 passim. — *Εὐφράτου πηγαι*, 521. 527. 743. — *ἐβολαί*, 84. 527. 529. 729. 765. — *διάβασις*, 748. — *ποταμία*, 765.
Εὐφρόνιος, poeta, 382.
Εὐώνυμος, insula Liparaeorum, 276.
Ἐπίσσιοι, 540. 620. 633. 634. 639 — 642. 646. 647. — *Ἐπίσσιος οἶνος*, 637.
Ἐπίσσοι, u. Ioniae, 639 — 642. 179. 505. 550 passim.
Ἐπιάλτης, Graecorum proditor, 10. — terriculum, 19.
Ἐφορος, Cymaeus, l. 33. 34. 138 passim.
Ἐφύρα, opp. Elidis, 328. 333. 338. — opp. Epiri, 324. 328. 338. 444. — i. q. *Κόρινθος*, 338. — i. q. *Κραννῶν*, 338. 442. — opp. Thessaliae, 338. — opp. Perrhaebiae, ibid. — vic. Aetoliae, ibid.
Ἐφυροί, 329, frg. 14. 330, frg. 16. 338. 342.
Ἐχίδωρος, fl. Macedoniae, 330, frg. 21.
Ἐχειαί, opp. Laconicae, 360.
Ἐχινάδες, insulae, 59. 124. 335. 340. 351. 453. 456. 458. 459.
Ἐχίνος, opp. Phthiotidis, 60. 433. 435. 442.

Z.

- Ζαγκλαῖοι*, 257. 268. 272.
Ζάγκλη, u. Siciliae, 268.
Ζάγγριον vel *Ζάγγρος*, mons Asiae, 522 — 525. 736. 739. 744.
Ζακύνθιοι, 159.

- Ζάκυνθος**, insula, 124. 335. 456. 836.
Ζάλευκος, legum lator, 260.
Ζάμα, opp. Numidiae, 829. 831.
Ζάμοις, Geta, 297. 298. 304. 792.
Ζαρδάνης, nomen Paphlagoniū, 553.
Ζαριάδης, dux Armeniorum, 528. 531.
Ζαριάσπα, i. q. Bactra, 514. 516.
Ζαρμανχέγας, sapiens Indus, 720.
Ζέλεια, u. Troadis, 551. 552. 565. 576. 583. 587—589. 596. 603.
Ζάλλα, opp. Numidiae, 831.
Ζεύγμα, ad Thapsacum, 79. 80. 524. 532. 736. 746. 747. — ad Samosata, 532. 664. 746. 747. 749.
Ζεῦξ, medicus, 580.
Ζεύς, 183. 229. 328 passim. — **Ὀλύμπιος**, 333. — **Ἀδωνάιος**, 221. — **Πελασγικός**, 221. 329. — **Δαρίσιος**, 440. 649. — **Ἀβρετινός**, 574. — **Σωστίπολις**, 648. — **Ὀμβριος**, 718. — **ιερόν τό ἐν τῇ κατ' Ἄργος Δαρίση**, 370. — **τό ἐν Ὀλβῃ**, 672. — **τό τοῦ Λυκαίου**, 388. — **τοῦ Σωτήρος**, 396. — **τοῦ Ἐλευθερίου**, 412. — **τοῦ Αἰνητοῦ**, 456. — **τοῦ Δικταίου**, 475. 478. — **τοῦ Οὐνάσιος**, 537. — **τοῦ Ἀταβηρίου**, 655. — **τοῦ Ὠσογῶ**, 659. — **τοῦ Λαβρανθήου**, ibid. — **τοῦ Καρίου**, ibid. — **τοῦ Στρατιῶν**, ibid. — **τοῦ Χρυσασορείου**, 660. — **τοῦ Κασίου**, 760. — **Διὸς ἄσος**, 382. 683. — **ἄντρον**, 476. 482. 762. — **μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου**, 353. — **τοῦ Τρωφώνου**, 414. — **κολοσσός**, 278. 567. 673. — **Ἀστραπαίου Ἰσχάρα**, 404.
Ζεφύρα, i. q. **Ἀλικαρνασός**, 656.
Ζεφυρία, promontorium Cypri, 683.
Ζεφύριον, promont. Italiae, 259. 270. — prom. Cariae, 658. — prom. Ciliciae, 670. 671. — prom. Aegypti, 800. — locus in littore Marmaricae, 799.
Ζέφυρος, ventus, 2. 28. 29. 39. 150. 331, frg. 58.
Ζῆθος, Thebarum rex, 411.
Ζήλα, u. Ponti, 512. 557. 559—561.
Ζήλας, Prusiae pater, 563.
Ζήλις, opp. Mauritaniae, 140. 827.
Ζηλίτις, ager Zelae, 557. 559. 561.
Ζηρικίτης, Cilix, 671.
Ζηνόδοτος, grammaticus, 413. 543. 553.
Ζηνόδορος, latro, 756.
Ζηνοφάνης, tyrannus Ciliciae, 672.
Ζήνων, Eleata, 252. — orator Laodicensis, 578. 660. — Citiensīs, Stoicus, 15. 41. 299. 610. 614. 683. 757. 784.
Ζίγχα, opp. Numidiae, 831.
Ζούμοι, populus Germaniae, 290.
Ζούγισ, lacus et opp. Libyae, 835.
Ζυγοί, populus Caucasum accolens, 129. 492. 495—497.
Ζυγόπολις, u. Ponti, 548.
Ζωδιακός κύκλος, 13. 31. 110. 136.
Ζώλος, orator, 271.
Ζωῆς cf. **Λύδωρος**.
Ζωστήρ, promont. Atticae, 398.

H.

- Ἡβη**, nominatur Dia, 382.
Ἡγεῖρα, fons, 240.
Ἡγησιάνης, historicus, 594.
Ἡγησίας, orator, 396. 648.
Ἡδύλιον, mons Boeotiae, 424.
Ἡδύλος, poeta, 683.
Ἡδυφών, fl. Babyloniae, 744.
Ἡδωνες, Edonorum pars, 329, frg. 11.
Ἡδωνοί, pop. Thraciae, 329, frg. 11. 331, frg. 36. 470. 471. 687.
Ἡετίων, rex Thebes, 585. 611. 612. 619.
Ἡιόνες, vicus Argolidis, 373.
Ἡελα, 336—358. 367. 383 passim.
Ἡεῖσι, 333. 335. 338 passim. — **Ἡεῖτων παραλία**, 337. — **Ἡεῖται καὶ φιλόσοφοι**, 393.
Ἡλεκτρίδες, insulae, 215.
Ἡλιάδα, filii Solis, 654.
Ἡλιάδες, filiae Solis ad Padum, 215.
Ἡλοπολίται, milites Aristonici, 646.

- Ἡλιοπόλις νομός, 805.
 Ἡλιος, deus, 22. 472. 652. 805.
 Ἡλιούπολις, u. Syriae, 753. — u. Aegypti cum templo Solis, 803. 805—807.
 Ἡλις, u. Elcorum, 336. 338. 340. 341. 344 passim. — Κολη, 336 — 341. 345. 354 passim.
 Ἡλύσιον πεδῖον, in Hispania, 3. 150.
 Ἡλώνη, opp. Thessaliae, 440.
 Ἡμαθία, antiquum Macedoniae nomen, 329, frg. 11. — u. Macedoniae, ibidem.
 Ἡμεῖρα cf. Λύγυστα.
 Ἡμεροσκοπεῖον, u. Hispaniae, 159. 161.
 Ἡμικνεις, 43. 299.
 Ἡμωδὰ ὄρη, pars Tauri, 511. 689. 698. 719.
 Ἡνιοχία, Heniochorum terra, 496.
 Ἡνιοχοί, populus Asiae, 129. 492. 495—497. 506. 839.
 Ἡπειρος, 323 — 330. 123. 134. 281 passim.
 Ἡπειρώται, 325. 326. 329, frg. 11. 12. 427. 430. 434. — Ἡπειρωτικά ἔθνη, 221. 312. 321. 323 passim. — Ἡπειρώτης, 124. 129. 453.
 Ἡρα, 354. 413. 583. 640; a Tyrrhenis Cypra appellata, 241. — Ἡρας ἱερόν, 261. 373. — τῆς † Ἀργοντίας, 252. — τῆς Φαρυγίας, 426. — νῆσος, 168. 170. — Ἀργείας ἄλσος, 215. — Ἀρκείας μαντεῖον, 380.
 Ἡραία, opp. Arcadiae, 337. 388.
 Ἡραῖον, Iunonis templum, ad Mycenae, 368. 372; Sami, 637; in prom. Lacinio, 261; Prosymnae, 373; Pharygis, 426.
 Ἡράκλεια, u. Magnae Graeciae, 264. 280. 281. — u. Elidis, 356. — u. Mediae, 514. 524. — u. Ponti, 541 — 543. 553. — u. Mytilenaeorum in Troade, 607. — u. Ioniae, 635. — u. Cariae, 658. — u. Syriae, 751. — ἡ Τραχίην, u. Thessaliae, 60. 383. 389. 408. 428. 429. 434. 442. — u. Hispaniae, i. q. Κάλπη, 140. — Pisandri poema, 655. 688.
 Ἡρακλίδαι, 269. 333. 364. 366 passim. — Ἡρακλειδῶν κάθοδος, 354. 359. 365. 372. 383. 389. 392. 451. 582. 653.
 Ἡρακλίδης ὁ Ποντικός, philosophus, 98. 100. 384. 541. 604. — medicus, 645.
 Ἡράκλειον, opp. Campaniae, 246. 247. — opp. Siciliae, 266. — opp. ad Macotin, 494. — opp. Syriae, 751. — opp. Cyrenaicae, 838. — opp. Cretae, 476. 484. — opp. Aegypti, 85. 788. 801. — Herculis templum, Gadibus, 169. 170. 172. 174. 175. — prom. Italiae, 259. — prom. Ponti, 548.
 Ἡράκλειτος, philosophus Ephesius, 3. 642. 784. — poeta Halicarnassensis, 656.
 Ἡρακλῆων, Dionysii pater, 751.
 Ἡρακλεῶται, in Italia, 264; in Chersonneso Taurica, 308. 542; in Paphlagonia, 543; in Aegypto, 812.
 Ἡρακλεώτης vel Ἡρακλειωτικός νομός, 789. 809. 812.
 Ἡρακλεῶτις, regio Ioniae, 642.
 Ἡρακλῆς, 9. 48. 157. 171 passim. — Ἰποκτόνος, 613. — Κορονητῶν, ibidem. — Μακίστιος, 348. — opus Lysippi, 278. — Myronis, 637. — tabula Aristidis, 381. — Ἡρακλῆος ἄθλοι, 19. 26. 459. — στρατείας, 2. 149. 169. 170. 338. 505. 686. — παῖδες, 225. 377. — ἀπόγονοι, 219. — ἑταῖροι, 564. — ἱερόν, 138. 202. 801. — νῆσος, 169. 170. — λιμῆν, 225. 256. — ἱερὸς λιμῆν καὶ τίμενος, 459. — ναός, 185. — βωμός, 826. — θεῖμά, 425. 428. — πόλις, 812.
 Ἡρητιον, opp. Sabinorum, 228. 238.
 Ἡριδανός, fl. Atticae, 397. — fl. Italiae, 215.
 Ἡρόδοτος, Halicarnassensis, postea Thuriius habitus, 656. 30. 36. 43. 61. 98. 100 passim.
 Ἡρόστρατος, Ephesius, 640.

Ἡρούς πύργος, prope Abydam, 591.
 Ἡροφίλειοι ἱατροί, 580. 645.
 Ἡρπία s. Ἡρπία, u. Cappadociae, 537. 539. 663.
 Ἡρώδης, rex Iudaeae, 760. 765.
 Ἡρώων πόλις, u. Aegypti, 85. 86. 759. 767 passim.
 Ἡσιόδος, 23. 29. 42. 43. 221 passim.
 Ἡσιονεῖς vel Ἀσιονεῖς, 627.
 Ἡσιόνη, filia Laomedontis, 596.
 Ἡφαιστος, 41. 472. 473. — Ἡφαιστού ἀγορά, 246. — Ἱερά ἰ. q. Θέρμεσσα, insula, 275. — Ἡφαιστιων, 807.

Θ.

Θάλα, opp. Numidiae, 831.
 Θαλάμαι, opp. Laconicae, 360.
 Θαλῆς, Milesius, 7. 635. — Cretensis, poeta, 480. 482.
 Θαληστρία, regina Amazonum, 505.
 Θάμυρις, Thrax, 331, frg. 35. 339. 350. 471.
 Θάσος, insula, 28. 124. 317. 331, frg. 44. 48. 370. 487. 647.
 Θασμακία, u. Magnesiae, 436.
 Θανμακοί, u. Phthioidis, 389. 434.
 Θάψακος, u. Babyloniae, 77. 78. 82. 83 passim; pons ad Thapsacum, 746. 747. cf. 79. 80.
 Θάψος, opp. Africae, 831. 834.
 Θεμέλλας (?), princeps Arabum, 753.
 Θέμις, 422. 423. — Ἰχναία, 435.
 Θεμισκνρα, regio Ponti, 547. 548. 52. 126. 497. 504. 505. 544. 556.
 Θεμιστοκλῆς, 586. 636. 647.
 Θεμισώνιον, opp. Phrygiae, 576.
 Θίνα, opp. Africae, 831. 834.
 Θεοδέκτης, poeta, 695.
 Θεοδοσία, u. Chersonnesi, 309 — 311.
 Θεόδωσος, mathematicus, 566.
 Θεόδωφος, Gadareus, 759; eius schola, 625.
 Θεοκλῆς, Atheniensis, 267.
 Θεόκριτος, Chius, 645.

Θεόμνηστος, Coeus, musicus, 658.
 Θεόπομπος, Cnidius, 656. — Chius, historicus, 43. 299. 317 passim.
 Θεοῦ πρόσωπον, prom. Syriae, 754. 755.
 Θεοφάνης, Mytilenaeus, 493. 503. 528. 530. 555.
 Θεόφιλος, proprius Strabonis, 557.
 Θεόφραστος, Peripateticus, 398. 478. 608. 609. 618.
 Θεράπναι, opp. Thebanorum, 409.
 Θέρμα (?) s. Θέρμη, opp. Macedoniae, 330, frg. 20. 21. 23. 24.
 Θερμαῖος κόλπος, 92. 124. 323. 324 passim.
 Θέρμεσσα, insula, 275. 276.
 Θέρμων vel Θέρμα, u. Aetoliae, 463.
 Θερμοπύλαι, 10. 36. 60. 334. 420. 426 passim.
 Θερμώδων, fl. Ponti, 52. 298. 505. 529. 547.
 Θεσπιαί vel Θίσπια, u. Boeotiae, 400. 403. 405. 409. 410. 414.
 Θεσπιεῖς, 409. 410.
 Θεσπρωτία, 256.
 Θεσπρωτοί, 6. 28. 256. 321. 324 passim.
 Θεσσαλονίκη s. Θεσσαλονίκη, u. Macedoniae, 106. 124. 323. 329, frg. 10. 13. 330, frg. 20. 21. 24. 25. 331, frg. 48. 391. 400.
 Θεσσαλονίκη, uxor Cassandri, 330, frg. 21.
 Θεστιάδαι, fratres Althaeae, 466.
 Θεστίως, pater Ledaе, 461. — pater Althaeae, 466.
 Θετίδιον, templum Thetidis, 431.
 Θετταλία, 429—444. 220. 221, passim. — Θετταλικά ὄρη, 28. — πεδιά, 430. 431. 440. 441. — ἰσθμός, 530. — ἰππική, 449. 531.
 Θετταλιῶται et Θετταλιῶτες, pars Thessaliae, 430. 435. 438.
 Θετταλοί, 45. 220. 326 passim.
 Θετταλός, Haemonis fil., 443. 444.
 Θεῶν λιμήν, u. Numidiae, 829.
 Θῆβαι, u. Boeotiae, 41. 382. 401. 404. 408. 409. 411. 412. 633.

- u. Aegypti, 9. 29. 35. 40. 551. 735. 805. 812. 813. 815. 816. — *Φθιώτιδες*, u. Thessaliae, 431. 433. 435.
- Θηβαία*, *Θηβαϊκή*, *Θηβαίς*, pars Boeotiae, 404. 405. 408 — 410. 412.
- Θηβαϊκή*, regio Troadis, 586. — *φυλακή*, in Aegypto, 813.
- Θηβαίς*, Aegypti pars, 42. 693. 781. 787. 790. 804. 813. 818 — 820.
- Θήβη*, u. Pamphyliae, 667. 676. — vel *Θήβαι*, u. Troadis, 584. 585. 588. 611. 612. 614.
- Θήβης πεδίον*, in Troade, 586. 588. 605. 612 passim.
- Θήρα*, insula, 46. 57. 347. 484. 837.
- Θηραίοι*, 837.
- Θηρας*, Therae conditor, 347.
- Θηρασία*, insula, 57. 484.
- Θησεῖον*, Athenis, 396.
- Θησεύς*, 19. 26. 48. 282. 380. 396. 397. 399. 477.
- Θίμβρων*, rex Cyrenes, 837.
- Θίσβη* vel *Θίσβαις*, opp. Boeotiae, 16. 298. 411.
- Θοαί*, insulae, 351. 458.
- Θοάντιον*, orae Rhodiae pars, 655.
- Θόας*, i. q. Achelous, 450. — rex Aetolorum, 255.
- Θορεῖς*, pagus Atticus, 398.
- Θόρμιος*, opp. Atticae, 397 — 399. 485.
- Θουκυδίδης*, 326. 333. 359 passim.
- Θούλη*, 63. 64. 104. 114. 201.
- Θοιμελικός*, Arminii filius, 292.
- Θουνάται*, gens Illyrica, 316.
- Θουρία*, opp. Messeniae, 360. 361. — fons, 263. — Thuriorum ager, 280.
- Θούριοι*, opp. Lucaniae, 254. 255. 260. 263. 264. 656. — *Θουρίνος οἶκος*, 264.
- Θουσιένδα*, filia Segestis, 291.
- Θούρες*, 28. 59. 108. 287 passim.
- Θούρη* vel *Θούρηα*, 331, frg. 48 — 58. 6. 28. 108 passim. — *Θούρηας χειρόνησος*, 92. 108. 109. 124. 129, frg. 13. 334, frg. 52. 53. — *Θούριος Βόσπορος*, 125. 325. 566. — *Θούρηα Ἴθνη*, 289. 295. 304. 313. 315. 316. 331, frg. 46. 541. 549. 564. — *ἄρη*, 71. 208. 313. 317. 318. 320. 329, frg. 4. 471. — *θάλαττα*, 28. — *νήσος*, 457. — *μουσική*, 471. — *παράλλα*, 6. 223. — *μέταλλα*, 680.
- Θρασυάλης*, Thasius, 29. 790.
- Θρασύβουλος*, Atheniensis, 396.
- Θράσων*, sculptor, 641.
- Θρήκη* cf. *Θράκη*.
- Θρηξ*, castellum Iudaecae, 763.
- Θριάσιον πεδίον*, in Aitica, 392. 395.
- Θρινακίς*, nomen Siciliae, 265.
- Θρόνιοι*, Thronii incolae, 60.
- Θρόνιον*, opp. Locridis, 60. 426.
- Θρόνοι*, prom. et opp. Cypri, 683.
- Θρυόεσσα* vel *Θρύον*, opp. Triphyliae, 349. 352. 353.
- Θύαμις*, fl. Epiri, 324.
- Θύμβρα*, campus prope Ilium, 598.
- Θυμβραῖος*, 598. cf. *Ἀπόλλων*.
- Θυμβρία*, pagus Cariae, 636.
- Θυμβριος*, fl. prope Ilium, 598.
- Θυγία*, insula, 543.
- Θυνιάς*, prom. et regio Thraciae, 319. 541.
- Θυνοί*, pop. Bithyniae, 295. 541. 554.
- Θυρία*, u. Cynuriae, 65. 376.
- Θυρῶδες*, insula et prom. Laconicae, 335. 360. 362.
- Θύσσοι*, opp. Macedoniae, 331, frg. 33. 35.
- Θώνις*, rex Aegypti, 800. — u. Aegypti, 800.
- Θωπίτις*, lacus Armeniae, 529. 746.
- Θώρας*, mons Lydiae, 647.

I.

- ¹*Γάζυγες*, 294. 306.
- ²*Γακκητανία*, ³*Γακκητανοί*, in Hispania, 161.
- ⁴*Γαχος*, cognomen Bacchi, 468.
- ⁵*Γάλμενος*, dux Orchomeniorum, 416.
- ⁶*Γαλύσιοι*, 655.
- ⁷*Γαλυσός* s. ⁸*Ἐγλυσός*, u. Rhodi, 654. 655. — tabula Protogenis, 652.

- Ἰάμβλιχος, princeps Emisenorum, 753.
 Ἰάμνεια, opp. Iudaeae, 759.
 Ἰαζάρτης, fl. Sogdianae, 507. 510. 514. 517. 518.
 Ἰάονες, 392. 467.
 Ἰάποδες, 202. 207. 313—315.
 Ἰάπυγες, 109. 254. 261. 262. 279.
 Ἰαπυγία, 105. 254. 265. 277. 281. 282. 285. 405. — Ἰαπυγία ἄκρα, 109. 123. 124. 210 passim.
 Ἰάπυξ, Daedali filius, 279. 282.
 Ἰαρδάνης, fl. Pisatidis, 342. 343. 347.
 Ἰαρδάνου τάφος, 347. 348.
 Ἰάς, i. q. Attica, 392. — dialectus Attica, 333.
 Ἰασίδαί, 371.
 Ἰασίων, Dardani frater, conditor Samothraceae, 331, frg. 50.
 Ἰασίων ἄγγελος, 369. 371.
 Ἰασόνια ἡρῶα, 45. 503. 526. 531. 546.
 Ἰασόνιον, mons Mediae, 526. — prom. Ponti, 548.
 Ἰασός, u. et insula Cariae, 658.
 Ἰάσων, 2. 6. 11. 21. 24 passim.
 Ἰβηρ, fl. Hispaniae, 156. 158 — 162. 167. 175.
 Ἰβηρες, pop. Hispaniae, 5. 7. 61. 64 passim. — populus Caucasum accolens, 118. 129. 288. 491. 492. 499 passim.
 Ἰβηρία, i. q. Hispania, 136—176 3. 6. 22 passim. — ad Caucasum, 499—501. 45. 61. 491 passim. — Ἰβηρικὸν πέρατος, 122. — ἰσθμὸς, 137. — ἰθνη, 152. 164. — παραλία, 122. 164. — ἄκρα, 106. 116. 161.
 Ἰβυκος, poeta, 58. 271.
 Ἰγγαννοί, populus Ligurum, 202.
 Ἰγλήτες, incolae Hispaniae cis Iberum, 166.
 Ἰγούσιον, u. Umbriae, 227.
 Ἰδαία μήτηρ, Rheae cognomen, 45. 469. 575. — Ἰδαῖοι Δάκτυλοι, 331, fr. 51. 355. 466. 473.
 Ἰδαῖος κόλπος, 584. 605.
 Ἰδάνθυρος, Scythia, 687.
 Ἰδεόνιον γῆ, in Taurinis, 204.
 Ἰδη, mons Troadis, 22. 321. 331, frg. 50. 466. 469. 470 passim. — mons Cretae, 472. 604.
 Ἰδέσσα, opp. Hispaniae, 45. 499.
 Ἰδομενεΐς, Cretensis, 479. 480. — Lampsacenus, 589.
 Ἰδοΐβηδα, mons Hispaniae, 161. 162.
 Ἰδομαῖοι, populus Iudaeae, 749. 760.
 Ἰδριεῖς, pop. Cariae, 678.
 Ἰδριεύς, Hecatomni filius, 656.
 Ἰερά ἄκρα, prom. Lyciae, 666.
 Ἰεράκων νῆσος, in sinu Arabico, 773. — πόλις, u. Aegypti, 817.
 Ἰερά νῆσος, i. q. Thermessa, 275. 277.
 Ἰεράπολις, u. Syriae, 748. — u. Phrygiae, 437. 579. 629. 630.
 Ἰεράπνιτα, opp. Cretae, 440. 472. 475.
 Ἰεραπύτιοι, 479.
 Ἰεριοῦς, u. Iudaeae, 760. 763. 779.
 Ἰέρονη, insula, 63. 72. 74. 75. 115. 119. 201.
 Ἰεροκηπία s. Ἰεροκηπῆς, u. Cypri, 683. 684.
 Ἰεροκλῆς, orator Alabandensis, 661.
 Ἰερόν ἀκρωτήριον, prom. Hispaniae, 106. 108. 119. 137—140. 143. 148. 151.
 Ἰερόν ὄρος, in Thracia, 331, frg. 56.
 Ἰερόν στόμα Ἰστρου, 305. 312. 319.
 Ἰερόν Βυζαντίων — Χαλκηδονίων, 319. 546. 548.
 Ἰεροσόλνμα, caput Iudaeae, 759—762.
 Ἰερός πόλεμος, 188. 420.
 Ἰέρων, rex Syracusarum, 247. 268. — Laodicensis, 578.
 Ἰερόννμος, Rhodius, 378. 443. 475. 655.
 Ἰηλυσός cf. Ἰαλυσός.
 Ἰθάκη, insula et opp., 454—455. 22. 34 passim.
 Ἰθακήσιοι, 22. 461.
 Ἰθώμη, mons et opp. Messeniae, 358. 361. 437. — opp. Thesaliae, 437. 438.
 Ἰκαρία vel Ἰκαρος, insula, 488. 635. 637. 639.
 Ἰκάριον πέρατος, 124. 488. 639.

- Ἰκάριος, pater Penelopes, 452. 461.
 Ἰκαρός, Daedali filius, 639. — νῆ-
 σος, in sinu Persico, 766. cf.
 Ἰκαρία.
 Ἰκείσιος, medicus Smyrnaeus, 580.
 Ἰκετών, Troianus, 586.
 Ἰκέτιδες, drama Aeschyli, 221.
 †Ἰκην, geometres, 548.
 Ἰκόνιοι, gens Alpina, 185. 203.
 Ἰκόνιον, opp. Lycaoniae, 568.
 Ἰκος, insula Thessaliae vicina, 436.
 Ἰκτωος, architectus, 395. 396.
 Ἰκτούμοιοι, vicus Galliae cisalpi-
 nae, 218.
 Ἰλάσαρος, rex Arabum Rhamani-
 tarum, 782.
 Ἰλεγγέται, gens Hispaniae, 160.
 Ἰλέδα, opp. Hispaniae, 161.
 Ἰλιακός πόλεμος, 20. 24. 39. 584.
 — στόλος, 262. — πεδῖον (i. q.
 Τρωικόν), 573. 596—598.
 Ἰλιάς Ἀθηναῖα, 264.
 Ἰλίβρις, opp. et fl. Galliae, 182.
 Ἰλιεῖς, 584. 593. 594. 596. 597.
 600—602.
 Ἰλιοκόλωνη, in agro Pariano, 589.
 Ἴλιον, vetus, 592—601. 17. 22.
 35. 222 passim. — novum, 593
 — 596. 598. 599. 601. 602.
 Ἴλιον ἄλωσις, drama Sophoclis, 608.
 Ἴλιπα, opp. Turditaniae, 141. 142.
 174. 175.
 Ἰλισσός, fl. Atticae, 397. 400.
 Ἰλλυρικά Ἴθνη, 214. 283. 289.
 313. 318. 326. 332. — ὄρη, 71.
 313 passim. — παραλία, 105.
 125. 285. 314—318.
 Ἰλλυριοί, 313—318. 206. 207.
 283. 304 passim.
 Ἰλλυρίς, 108. 123. 129. 207 passim.
 Ἴλος, Ilii conditor, 593. 597.
 Ἰμανδής, 811: cf. Ἰσμανδής.
 Ἰμασον s. Ἰμαίον ὄρος, 129. 511.
 519. 689. cf. Ἰσαμος.
 Ἰμβρασιδής, dux Thracum, 331,
 fig. 58.
 Ἰμβρασσος, fl. Sami, 457. 637.
 Ἰμβρος, insula, 28. 124. 221. 331,
 fig. 48. 457. 473. — castellum
 Cariae, 651.
 Ἰμῆρα, u. Siciliae, 272. 275. —
 fl. Siciliae, 266.
- Ἰνάρωσ, rex Aegypti, 801.
 Ἰναχος, fl. Argolidis, 271. 326.
 370. 371. 387. — fl. Acarna-
 naniae, 271. 316. 326. 327. 370.
 Ἰνδική, 685—720. 7. 38. 39 pas-
 sim. — Ἰνδικῆς ἄκρα, 116. 133.
 490. — θάλαττα, 118. 129.
 514. 519. — ὄρη, 68. 505. 506.
 510. 689. — ὄρια, 514. 517.
 723. — ποταμοί, 690—692.
 696. 697. 700. 711. 718. 739.
 Ἰνδικῆται, gens Hispaniae, 156.
 160.
 Ἰνδικοί φιλόσοφοι, 686. 711—
 720.
 Ἰνδοί, 685—720. 7. 8. 34 pas-
 sim.
 Ἰνδός, fl. Indiae, 690. 64. 87. 514.
 516. 688—690 passim.
 Ἰννησα, opp. Siciliae, 268.
 Ἰσουβροί, 212. 213. 216. 218.
 292.
 Ἰντεμέλιον, populus Liguriae, 202.
 Ἰντεμέλιον, 202. cf. Ἄλβιον.
 Ἰντίραμμα, opp. Umbriae, 227.
 Ἰντεράμινον, opp. Latii, 237.
 Ἰντεροατία, opp. Celtiberorum, 162.
 Ἰντεροκρέα, opp. Sabinorum, 228.
 Ἰνωπός, fl. Deli, 271. 485.
 Ἰζία, opp. Rhodi, 655.
 Ἰζών, Lapitharum rex, 329, fig.
 14. 16.
 Ἰοζα cf. Ἰουλία.
 Ἰολαεῖς, populus Sardiniae, 225.
 Ἰόλαος, 225. 377.
 Ἰόνιος κόλπος s. Ἴόνιον πέλαγος,
 123. 259. 281. 316. 317. 322.
 326. 329, fig. 6. 332, fig. 57.
 Ἰόπη, opp. Iudaeae, 43. 758. 759.
 Ἰόρας s. Ἰουράσιος, mons, 193.
 208.
 Ἰορδάνης, fl. Iudaeae, 755.
 Ἴος, insula, 484.
 Ἰούβας, rex Numidiae, 288. 828.
 829. 831. 840.
 Ἰουγκάριον πεδῖον, in Hispania,
 160.
 Ἰουγούρθας, rex Numidiae, 831.
 Ἰουδαία, pars Syriae, 760—765.
 749. 756 passim.
 Ἰουδαῖοι, 760—765. 736. 749 pas-
 sim.

- Ἰουλία Ἰούσα, opp. Baeticae, 140.
 Ἰουλιόπολις, opp. Phrygiae, 574.
 Ἰούλιος, nomen Caesaris, 595.
 Ἰούλις, u. Cei, 486.
 Ἰούλος, filius Aeneae, 595.
 Ἰουράσιος cf. Ἰόρας.
 Ἰπνούς, opp. Magnesiae, 443.
 Ἰππαρχος, astronomus, 68—72.
 74—77. 79—94. 113—115. 2.
 5. 7. 14. 15. 16. 27. 54. 57.
 62. 63. 106. 131. 132. 135. 328.
 332. 529. 566.
 Ἰππημολγοί cf. Ἄβιοι.
 Ἰππόβοτος λεμών, in Armenia, 525.
 Ἰπποβοτῶν πολιτεία, Chalcide, 447.
 Ἰπποι, insula prope Erythras, 644.
 Ἰπποκλῆς, conditor Cumarum, 243.
 Ἰπποκόρωνα, opp. Troadis, 472.
 Ἰπποκορώνιον, opp. Cretae, 472.
 Ἰπποκόων, rex Spartaec, 461.
 Ἰπποκράτης, medicus, 657.
 Ἴππος, fl. Colchidis, 498. 500.
 Ἰππου κρήνη, 379. 410.
 Ἰππῶν, u. Carthaginiensium, 832.
 — Numidiae, ibid.
 Ἰππῶνας, ποτα, 340. 633. 636.
 642.
 Ἰππωνιάτης κόλπος, 254. 255. 261.
 Ἰππώνιον, opp. Bruttiorum, 256.
 Ἰρή, opp. Messeriae, 360.
 Ἰρις, fl. Ponti, 52. 547. 556. 561.
 Ἰρπίνοι, populus Samnii, 250.
 Ἰρρα, filia Arrhabaei, 326.
 Ἰσ..., Sybaris conditor, 263.
 Ἰσαμος, fl. Indiae, 516.
 Ἰσαρ, fl. Galliae, 185. 191. 204.
 Ἰσάρας, fl. Vindeliciae, 207.
 Ἰσαυρα, opp. Isauriae, 568. 569.
 665. 668.
 Ἰσαυρία παλαιά, opp. Isauriae,
 568. 569.
 Ἰσανοική, pars Lycaoniae, 568. 569.
 Ἰανδα, opp. Pisidiae, 631.
 Ἰσις, 803. 822.
 Ἰσιμάνδης, Labyrinthi conditor, 813.
 (cf. Ἰμάνδης.)
 Ἰσμαρίς, lacus Thraciae, 331, frg.
 44.
 Ἰσμαρος s. Ἰσμάρα, opp. Ciconum,
 331, frg. 44.
 Ἰσημνός, fl. apud Thebas, 408.
 Ἰσοδρόμη μήτηρ, dea, 440.
 Ἰσοκράτης, orator, 622.
 Ἴσος, regio Boeotiae, 405.
 Ἴσπαλις, opp. Hispaniae, 141. 142.
 Ἴσπανία, i. q. Ἰβηρία, 166.
 Ἴσσα, Liburnorum insula, 124. 315.
 317. — i. q. Lesbos, 60.
 Ἴσσειίς, 315.
 Ἴσσηκὸν πέλαγος, Ἴσσηκὸς κόλπος.
 47. 67. 68. 70. 106. 118 pas-
 sim.
 Ἴσσός, opp. Ciliciae, 125. 519.
 664. 671 passim.
 Ἰστίανα, u. Euboeae, 445. 446.
 cf. Ἠρεός.
 Ἰστιαεῖς, 437. 445. — pagus At-
 ticae, 445.
 Ἰστιαῶτις s. Ἐστιαῶτις, in Thes-
 salia, 430. 434. 437. 438. 441.
 446. 475. — in Euboea, 437.
 445.
 Ἴστοί, prom. Icariae insulae, 639.
 Ἴστρία, Italiae regio, 209. 215.
 314.
 Ἴστοροι, 57. 215. 216. 314.
 Ἴστρος, fluvius, 289. 6. 14. 46 pas-
 sim. Ἴστρου πηγαί, 207. 289.
 292. 304. — ἔμβολαι, 289. —
 ἱερὸν στόμα, 312. 318. 319.
 Ἴστρος, opp. Moesiae, 318. 319.
 Ἰσχοπόλις, opp. Ponti, 548.
 Ἰτάλλα, 209—288. 6. 21—23.
 Ἰτάλικα, u. Hispaniae, 141.
 Ἰταλική, u. Pelignorum, 241. —
 ἄκρα, 92.
 Ἰταλοί vel Ἰταλιῶται, 169. 203.
 206. 208—210. 218 passim.
 Ἰτιον, opp. et portus Galliae, 199.
 Ἰτουραῖον, populus Syriae, 753.
 755. 756.
 Ἰτίκη, u. Carthaginiensium, 831.
 832.
 Ἰτυμονεῖς, 352.
 Ἰτωνία Ἀθηναί, 411. 435.
 Ἰτωνος, u. Thessaliae, 433. 435.
 Ἰριγένεια, 535. — drama Euripi-
 dis, 377.
 Ἰριδάμας, filius Antenoris, 330,
 frg. 21. 24.
 Ἰρικράτης, Atheniensis, 389.
 Ἴφτος, Eleus, 358.
 Ἰχθυοσφάγοι, 96; in Gedrosia, 131.
 133; in Carmania, 720. 726;

- ad sinum Arabicum, 769. 770.
772. 773.
Ἰχθύς, prom. Elidis, 343. 836.
Ἰχναί, opp. Thessaliotidis, 435.
Ἰώ, mater Epaphii, 445. 673. 750.
Ἰώλ, opp. Massesylorum, 831.
Ἰάλλιος, i. e. Iason, 45
Ἰωλκός, u. Magnesiae, 331, frg. 44.
414. 436. 438.
Ἰων, Xuthi fil., 321. 383. 397. —
poeta, 60. 364. 645. — tragoe-
dia Euripidis, 356. — fl. Thes-
saliae, 356.
Ἰωνες, 60. 65. 149. 179. 264 pas-
sim.
Ἰωνία, in Asia, 632—650. 6. 58.
61. 114 passim. — i. q. Achaia,
383. — i. q. Attica, 392. 397.

Κ.

- Κάβακον, prom. Ostimiorum, 64.
Καβαλεῖς, i. q. Solymi, 630.
Καβαλίς, u. et regio Phrygiae et
Lyciae, 629—631.
Καβαλλία, opp. Armeniae, 529.
Καβαλλίων, opp. Galliae, 179. 185.
Κάβειρα, opp. Ponti, 556. 557.
Καβείρη et Καβειρίδες νύμφαι, 472.
Κάβειροι, 331, frg. 51. 466. 470.
472. 473.
Κάβειρος, mons Bercyntiae, 472.
Καβυλλίων, opp. Galliae, 192.
Κάδνηα, opp. Cappadociae, 537.
Καδμεία, arx Thebarum, 321. 401.
412.
Κάδμη, i. q. Priene, 636.
Κάδμος, Cadmeae conditor, 321.
326. 401. 447. 680. — Mile-
sius, rerum scriptor, 18. 635. —
fl. Phrygiae, 578. — mons Phry-
giae, 578.
Κάδοι, opp. Phrygiae, 576.
Καδοῦρκοι, populus Galliae, 190.
191.
Καδοῦσιοι, populus Asiae, 507.
508. 510. 514. 523. 524.
Κάθαια, regio Indiae, 699.
Καθαῖοι, ibidem.
Κάθυλχοι, populus Germania, 292.
cf. Κασυλχοι.
Καίατα, prom. Latii, 233.

- Καϊάνης κόλπος, 233.
Καϊάτας, ventus, 29.
Καϊκος, fl. Mysiae, 571. 581. 582.
607. 611. 615 passim. — Καϊκι
fontes, 572. 616. — Καϊκου πε-
διον, 576. 615. 616. 624. 691.
Καϊκουβον, regio Latii, 231. 233.
— Καϊκουβος οἶνος, 234.
Καλλιον ὄρος, collis Romae, 234.
Καίνοι, populus Thraciae, 624.
Καωνὸν χωρίον, castellum Ponti, 557.
Καίνος, prom. Italiae, 257. 265.
Καϊπῶνος πύργος, 140.
Καίρατος i. q. Κνωσσός, 476.
Καιρία, u. Etruriae, 220. 226.
Καιρετανοί, 220. 226. — Καιρε-
τανά θεῖμα, 220.
Καισαραγούσσα, u. Celtiberorum,
151. 161. 162.
Καισάρεια, u. Numidiae, 831.
Καισάριον, templum Alexandriae,
794.
Καισῆρα, u. Italiae, 217.
Καλαβρία, 277. 282.
Καλαβροί, 277.
Καλαγουρίς, opp. Hispaniae, 161.
Κάλαμις, statuarius, 319.
Κάλανος, Indus, 686. 715—718.
Καλασάρα, opp. Lucaniae, 254.
Καλατία, u. Campaniae, 248. 249.
283.
Καλαυρία, insula, 124. 369. 373.
374.
Καλαχηνή, regio Assyriae, 530.
736.
Κάλβις, fl. Cariae, 651.
Καλίνοι, populus Galliae, 189. 194.
199.
Καληρός, 237. — Καληρός οἶνος,
243.
Κάλης, u. Campaniae, 237. 249.
Καλλικοί, populus Hispaniae, 147.
152. 155. 157. 162. 164. 166.
Κάλλας, fl. Euboeae, 445.
Καλλατιανός, v. Δημήτριος.
Κάλλατις, opp. Moesiae, 318. 319.
542.
Καλλίμαρος, opp. Locridis, 426.
Καλλίας, Lesbios, 618.
Καλλίδρομος, pars Oetae, 428.
Καλλικολώνη, collis Troadae, 597.
598.

- Καλλίμαχος*, Cyrenaeus, 838. 44.
 46. 216 passim.
Καλλίνκος, cf. *Σέλευκος*.
Καλλίνος, poeta, 604. 627. 633.
 647. 648. 668.
Καλλισόπη, Corybantum mater, 472.
Καλλεπίδαι, gens Scythica, 550.
Καλλίπολις, opp. Siciliae, 272. —
 opp. Chersonesi Thraciae, 331,
 frg. 56. 589. — opp. Macedo-
 niae, 331, frg. 36.
Καλλισθένης, historicus, 362. 517.
 531. 542. 588. 594. 611. 627.
 635. 667. 680. 719. 790. 814.
Καλλιστή i. q. *Θήρα*, 347. 837.
Καλλύδιον, castellum Mysiae, 574.
Κάλπας, fl. Bithyviae, 543.
Κάλπη, opp. Hispaniae, 51. 140.
 141. — opp. Hispaniae, 108.
 139. 148. 156. 168—170.
Καλύβη, opp. Astorum, 320.
Καλύδνα i. q. Tenedos, 604.
Καλύδναι, insulae, 488. 489. 604.
Καλυδών, u. Aetoliae, 427. 450.
 451. 459. 460. 463. 465. —
Καλυδώνιος κειρος, 380. 466.
Καλικάδρος, fl. Ciliciae, 627. 670.
 671.
Κάλυμνα s. *Κάλυμναι*, insula, 489.
Κάλυνδα, u. Cariae, 651.
Καλυψούς νῆσος, 44. 299.
Κάλχας, vates, 284. 570. 642. 643.
 668. 675.
Καμαρίνα, u. Siciliae, 266. 272.
Καμβυσινή, regio Armeniae, 501.
 502. 528.
Καμβύσης, 473. 736. 790. 805.
 816. 820.
Καμερεῖς, 655.
Κάμειρος, opp. Rhodi, 653—655.
Καμέρτης, opp. Umbriae, 227.
Καμικοί, opp. Siciliae, 273. 279.
Κάμιλλος, filius Vulcani, 472.
Κάμισα, castellum Ponti, 560.
Καμισινή, regio Cappadociae, 546.
 560.
Καμούνοι, pop. Raetorum, 206.
Καμπανία, 243—249. 219. 231
 — 233 passim.
Καμπανοί, 243—249. 237. 240.
 242 passim.
Καμπόδουρον, opp. Vindelicorum,
 206.
Καμπιανοί, pop. Germaniae, 291.
Κάσαι, u. Acolidis, 446. 615. —
 s. *Κάση*, mons et prom. Acolidis,
 581. 606. 607. 645—617.
Καναλα, ager Canarum, 615.
Κανανίτης, v. *Ἀπολλόδωρος*.
Καναστραίον, prom. Macedoniae,
 330, frg. 25.
Καναστρον, prom. Pallenes, 330,
 frg. 32.
Κανδάκη, regina Aethiopiae, 820.
 821.
Κανδανίτα, montes Illyrici, 323.
 327.
Κανηθος, collis Euboeae, 447.
Κανθάριος, prom. Sami, 639.
Κανθαρώλειθρον, locus prope Olyn-
 thum, 330, frg. 30.
Καρίδιος, Romanorum dux, 501.
Κάνναι, opp. Apuliae, 285.
Καρταβρία, 153. 157. 165. 821.
Κάρταβροι, 153. 155. 156. 159.
 161. 164 passim. — *οἱ Κορ-
 σκιοι*, 162.
Κάντιον, regio Britanniae, 63, 193.
 199.
Κανύσιον, opp. Apuliae, 282. 283.
Κανυσσιῶν ἐμπόριον, ad Aufidum,
 283.
Κάνωβος, stella, 3. 119. — u. Aegy-
 pti, 85. 666. 800. 801. — Me-
 nelai gubernator, 801. — *Κα-
 νωβικὸν στόμα Νεῖλου*, 64. 85.
 91. 786. 788. 791. 800. 801. —
πύλη, Alexandriae, 795. 800. —
διῶρον, 795. 800. 801.
Καυάροι, populus Galliae, 185.
 186.
Καούλκοι, populus Germaniae, 291.
Καπέδουρον, opp. Scordiacorum,
 318.
Καπίτουλον, opp. Latii, 238.
Καπιτώλιον s. *Καπενώλιον*, 200.
 230. 234. 236. 276. 319. 557.
 637.
Καπροβάται, epitheton Mysorum,
 296. 297.
Καππαδοκίαι s. *Καππαδοκίαι*, 538
 — 540. 288. 491. 511 passim.
Καππαδοκία, 533—540. 73. 429.

175. — ad Pontum, 532. 534.
678.
- Καπρία* s. *Καπρίαί*, insula, 22.
60. 123. 247. 248. 258.
- Καπρία*, lacus Paphlagoniae, 667.
- Κάπρος*, portus Chalcidices, 331,
frg. 33. 35. — insula, 331, frg.
33. 35. — fl. Phrygiae, 578. —
fl. Assyriae, 738.
- Καπρία*, opp. Arcadiae, 608.
- Καπύη*, u. Campaniae, 237. 242.
248. 249. 283.
- Κάπυς*, Troianus, 608.
- Κάραλις*, opp. Sardiniae, 224.
- Κάραμβις*, prom. Paphlagoniae, 125.
309. 496. 545. 546.
- Κάρανα*, opp. Ponti, 560.
- Καρανίτις*, 560.
- Καρδακες*, 734.
- Καρδαμύλη*, opp. Messeniae, 360.
361.
- Καρδία*, opp. Chersonesi Thraciae,
331, frg. 52. 54.
- Καρδοῦχος*, populus Asiae, 747.
- Καρές*, 651—664. 6. 61. 65. 321
passim.
- Καρηνίτις*, regio Armeniae, 528.
- Καρησηγή*, regio Troadis, 602. 603.
- Κάρησος*, opp. Troadis, 554. 602.
603. — fl. Troadis, 602. 603.
- Καρθαία*, opp. Cei insulae, 486.
- Κάρτα*, 651—664. 65. 87. 93.
114 passim. — *Καρτας ὄροι*, 663.
— ὄρη, 632. — *παραλία*, 383.
655. *Καρική*, 65. *Καρινὸς Ζεὺς*,
659. — *αὐτοκράτωρ*, 660. —
ὄπλα, 661.
- Καρκαθιόκερτα*, opp. Armeniae,
527.
- Καρκινίτης κόλπος*, 307. 308. 311.
- Καρκόρας*, fl. Norici, 314
- Καρμάλας*, fl. Caeoniae, 537.
- Καρμαρία*, 723—727. 78—80 pas-
sim.
- Καρμάνιοι* vel *Καρμανίται*, 720.
726.
- Καρμέντις*, Euandri mater, 230.
- Καρμηλος*, mons Iudaeae, 758. 759.
- Καρμυλησσός*, opp. Lyciae, 665.
- Καρμων*, opp. Hispaniae, 141.
- Κάρνα* s. *Κάρνανα*, u. Arabiae,
768.
- Καρρεάδης*, Academicus, 838.
- Καρνεάτης*, mons Sicyoniae, 382.
- Κάρνοι*, gens Alpina, 206. 207.
216. 292. 314.
- Κάρνος*, opp. Syriae, 753.
- Καρνούτοι*, populus Galliae, 191.
193.
- Κάρουρα*, opp. Phrygiae, 557. 578.
580. 630. 663.
- Καρπάθιον πέλαγος*, 124. 488.
489.
- Καρπάθος*, insula, 124. 489.
- Καρπασία*, opp. Cypri, 682.
- Καρπασταί νησοί*, ibidem.
- Καρπητανία*, regio Hispaniae, 142.
- Καρπητανοί*, 139. 141. 152. 162.
- Κάρραι*, u. Mesopotamiae, 747.
- Καρσίελοι*, opp. Latii, 238.
- Καρσουλοί*, opp. Umbriae, 227.
- Κάρτα*, opp. Hyrcaniae, 508.
- Καρταλλας*, opp. Hispaniae, 159.
- Καρτερά*, vicus Thraciae, 331, frg.
44.
- Καρτήτα*, u. Hispaniae, 141. 145.
148. 151.
- Καρύανδα*, opp. et insula Cariae,
658.
- Καρυανδεῖς*, ibidem.
- Καρυστία λίθος*, 437. 446.
- Κάρυστος*, opp. Euboeae, 416. 446.
— locus Laconicae, 446.
- Καρχηθονία*, in Africa, 131. 267.
831. 832. — in Hispania, 161.
- Καρχηθονιακὸς κόλπος*, 832. 834.
- Καρχηθόνιοι*, 832—836. 66. 151.
158 passim.
- Καρχηθόνιος λίθος*, 830. 835.
- Καρχηθῶν*, 832—834. 64. 93. 120
passim. — *Καρχηθῶν ἡ νεία*, u.
Hispaniae, 147. 148. 156. 158.
159. 161. 163. 167. 175. 827.
828.
- Κασάνδρα*, 264. 600.
- Κασάνδρεια*, u. Macedoniae, 330,
frg. 25. 27. 31.
- Κασθαναία*, opp. Magnesiae, 438.
443.
- Καστάρα*, castellum Syriae, 752.
- Κασιλίων*, opp. Campaniae, 237.
238. 249. 283.
- Κασίον*, opp. Latii, 237.
- Κασιον*, mons Aegypti, 38. 50. 55.

58. 741. 759 — 760. 796. —
mons Syriae, 742. 750. 751.
Κασίων νήσοι, 489.
Κάσος, insula, 489.
Κασπία Θάλαττα et *Κάσπιον πέ-
λαγος*, 491. 531. 35. 65
passim. — *πύλαι*, 60. 64. 78. 79.
80. 81 passim.
Κασπιανή, regio Albariae, 502.
528.
Κάσπιος, 497. 502. 506. 514. 517.
520.
Κάσπιος, mons Caucasi, 91. 92.
497. 514.
Κάσσανδρος, rex Macedoniae, 330,
fig. 21. 24. 25.
Κασσιόπεια, stella, 134. 135.
Κασσιόπη, portus Epiri, 324.
Κάσσιος, Caesaris percussor, 331,
fig. 41. 752.
Κασσωπαίοι, populus Epiri, 321.
324. 325.
Καστάβαλα, opp. Ciliciae, 535.
537.
Καστάλλα, fons, 418.
Κάστειλλον, portus Firmi Piceni,
241.
Καστουλών vel *Καστλών*, opp. Hi-
spaniae, 142. 148. 152. 160. 166.
Κάστρον s. *Καστρονόνουρ*, opp.
Piceni, 241.
Κάστωρ, pater Deiotari, 562. —
Saocondari filius, Deiotari gener,
568.
Κασύστης, portus Erythraeorum,
644.
Καταβαθμός, mons et opp. Aegy-
pti, 791. 798. 825. 838.
Κατακακαυμένη, regio Mysiae vel
Lydiae, 576. 579. 626. 628. —
Κατακακαυμενίτης οίνος, 628.
637.
Κατάναια, 269. 272. 274. 628.
Κατανάοι, 268. 269. 272.
Κατάνη, u. Siciliae, 240. 247. 266
— 268. 272
Κατάονες, populus Taurum acco-
lens, 130. 528. 533. 535. 537.
678.
Καταονία, pars Cappadociae, 53.
134. 521. 533—536. 675. 680.
Καταράκτης, fl. Pamphyliac, 667.
— *Διώνος*, 238. — *Ειφράτου*,
740. — *Νεΐλου*, 786. 787. 817.
818.
Κατάνων Ἀπόλλων, 537.
Κατεννεΐς, gens Pisidiae, 570.
Κατοπτήριος χώρος, in Parnasso,
423.
Κατόρυγες, gens Alpina, 204.
Κατταβανείς, pop. Arabiae, 768.
Κατταβανία, ibidem.
Καττιτερίδες νήσοι, 120. 129. 147.
175.
Κάτων, Uicensis, 515. 674. 684.
685. 836.
Καύδιον, opp. Samnitiium, 249. 283.
Καυκάσια όρη et *Καυκάσος*, 497
— 499. 504—506. 688—690.
68. 75. 85. 86. 107 passim.
Καυκάσιος Ισθμός, 129. 491. 499.
Καυκοί, populus Germaniae, 291.
Καύκων, fl. Achaiae, 342. 387.
Καύκωνες, in Elide, 321. 322. 337.
342. 345. 346. 353. 355. 387.
554. 572. — et *Καυκωνιάτας* s.
Καυκωνίται, in Paphlagonia, 345.
541. 542. 678. 680.
Καυκωρία, vetus Elidis nomen, 345.
Καύκωνος μύημα, in Elide, 345.
Καυλονία, opp. in Bruttis, 261.
(v. *Αύλωνία*.) — opp. Siciliae,
ibidem.
Καύνοι, 651. 652.
Καΐνος, opp. Cariae, 651
Καυστριανός, *Λαιρσαίοι*, 621.
Καΐστριος, heros, 650.
Καΐστρος, fl. Ioniae, 621. 641.
642. 650. 691.
Καΐστρον πεδίον, 440. 620. 626.
627. 629. 691.
Καφηρείς, prom. Euboeae, 366.
Καφνεΐς, opp. Arcadiae, 388.
Κάφα, opp. Numidiae, 831.
Κεβρήν vel *Κεβρήνη*, opp. Troadis,
596. 604. 607.
Κεβρητία, pars Troadis, 596. 597.
Κεβρηνοί, in Troade, 590. 597.
606. — in Thracia, 590.
Κεβριόνης, 596.
Κεγχρεαί, portus Corinthiorum, 54.
56. 369. 380. — opp. Argoli-
dis, 376.
Κέγγριος, fl. prope Ephesum, 639.

- Κείος, Cei incolae, 448. 486.
 Κερροπία, arx Athenarum, 397.
 Κέρουφ, 321. 397. 407.
 Κελάδων, fl. Elidis, 343. 348.
 Κελαναί, collis Troadis, 577. —
 opp. Phrygiae, 577—579. 616.
 629.
 Κελαϊνός, filius Neptuni, 579.
 Κελαϊνῶ, una e Danaidibus, 579.
 Κελένδερεις, opp. Ciliciae, 670. 760.
 Κελία, opp. Apuliae, 282.
 Κέλμυς, unus e Dactylis, 473.
 Κέλσα, opp. Hispaniae, 161.
 Κίλτας vel Κελτοί, 176—178. 195
 — 201. 10. 33. 34. 74 passim.
 Κελτίβηρες, 161—164. 33. 142
 passim.
 Κελτίβηρῶτα, 142. 148. 162. 163.
 165.
 Κελτιβήρικὸς πόλεμος, 162.
 Κελτικῆ, 176—199. 7. 63. 72. 73.
 75 passim. — ἡ ἐν τῷ Ἄλπεων,
 195. 211. 212. 217. 218. 227.
 240. 287. 292. — Κελτικὰ Ἴσθη,
 128. 165. 212. 289. 296. 313.
 — κόλπος, 137. — ὄπισσμός,
 315. — στόλος, 162.
 Κελτικοί, populus Hispaniae, 139.
 141. 151. 153.
 Κελτολίγες, 203.
 Κελτοσκόθαι, 33. 507.
 Κέμμενον ὄρος, in Gallia, 128. 146.
 177. 178. 182. 185. 187. 189
 — 191. 208.
 Κενομάνοι, pop. Galliae cisalpinæ,
 216.
 Κένταυροι, 346. 427. 434. 439.
 Κεντόρπη, opp. Siciliae, 272. 273.
 Κέντρωνες, gens Alpina, 204. 205.
 208.
 Κεραμῆται, populus Cariae, 660.
 Κέραμος, opp. Cariae, 656.
 Κερασσοῦ, opp. Ponti, 548.
 Κήρατα, montes Atticae, 395.
 Κεραῖνα ὄρη, in ora Illyrica, 21.
 105. 281. 283. 285. 316. 317.
 318. 324. 326. 390. — pars
 Caucasi, 501. 504.
 Κίβηρος, 363.
 Κιβήρησιον, pop. Phrygiae, 580. —
 Κερβήσιος βόθυνος, ibid. — μέ-
 λος, ibid.
 Κεραεῖται, opp. Latii, 236.
 Κέρκαρος, Ormeni pater, 438.
 Κερκίσουρα, opp. Aegypti, 806.
 Κερκίται, populus Asiae, 492. 496.
 497.
 Κερκετεῖς, mons Icariae, 488.
 Κέρκινα, insula et opp., 123. 831.
 834.
 Κερκιννίτις, insula, 834.
 Κερκίται, populus Ponti, 548.
 Κέρκυρα cf. Κόρκυρα.
 Κέρρη, insula, 47.
 Κερρητανοί, pop. Hispaniae, 162.
 Κερσοβλέπτης, rex Odrysarum, 331,
 fig. 48.
 Κερύεια, opp. Achaiae, 387.
 Κίστρος, fl. Pamphyliae, 571. 667.
 Κεφαλαί, prom. in Syrti maiori,
 835. 836.
 Κεφαλλῆνες vel Κεφαλλῆνοι, 452.
 456. 461.
 Κεφαλληνία, 452—458. 124. 335.
 338. 451. 637. — Κεφαλληνα-
 κὸς πορθμὸς, 351. 455.
 Κεφαλοίδιον, opp. Siciliae, 266.
 267.
 Κεφαλος, filius Deïonei, 452. 456.
 459. 461.
 Κεφάλων, Gergithius, 589.
 Κέως, insula, 485. 486.
 Κηλώσσα, mons Sicyoniae, 382.
 Κήναιον, prom. Euboeae, 60. 426.
 429. 435. 444. 446.
 Κήποι, opp. Bospori Cimmerii, 495.
 Κηφεύς, fl. Euboeae, 449.
 Κηρίλλοι, opp. Bruttiorum, 255.
 Κήρωνθος, opp. Euboeae, 445. 446.
 Κηττειοί, 616. 620. 678. 680.
 Κήτειον, fl. Mysiae, 616.
 Κηφῆνες, 42.
 Κηφισία, opp. Atticae, 397.
 Κηφισίς, lacus Boeotiae, 407. 411.
 Κηφισσός, fl. Phocidis et Boeotiae,
 16. 405—407. 424. 427. — fl.
 Atticae, 400. 424. — fl. Sala-
 minis, 424. — Sicyoniae, Scyri,
 Argolidis, ibid. — fons Apolloniae,
 ibid.
 Κιβύρα ἡ μεγάλη, v. Phrygiae, 630.
 631. 665.
 Κιβωρῶται, 631. — οἱ μικροί, in
 Pamphylia, 667.

- Κιβυράτις* s. *Κιβυρατική*, 629. 631. 651.
- Κιβωτός*, portus Alexandriae, 792. 795.
- Κιδήνας*, Chaldaeus, 739.
- Κίερος*, opp. Thessaliae, 435.
- Κίζαρι*, arx Phazemonitidis, 560.
- Κιθαιρών*, 26. 380. 393. 404. 405. 408. 409. 411.
- Κιτέρων*, 455. 660. 798.
- Κίονες*, pop. Thraciae, 330, frg. 18. 331, frg. 58.
- Κιόνηθος*, insula in sinu Pagasaeo, 436.
- Κιλιωνόν πεδίον*, in Lydia, 629.
- Κίλικες*, in Troade, 221. 586. 605. 606. 611. 612 passim. — in Cilicia, 668—676. 125. 130. 465. 477. 491. 535. 539. 553 passim.
- Κιλικά*, 668—676. 48. 52. 69—71 passim. — *ή Τραχία* s. *Τραχειώτις*, 533—535. 537. 540. 569. 571. 667—669. 671. 672. 681. 682.
- Κίλικαι πύλαι*, 537. 539. 670. — *Ταύρος*, 533. 535. 566. — *θάλασσα*, 84. 492. — *τρόπος*, 670. — *Κίλισσα ήών*, 683.
- Κίλλα*, opp. Troadis, 612. 613.
- Κίλλαιον*, mons Troadis, 612. — mons Lesbi, 612.
- Κίλλαϊος Απόλλων*, 612. 613. 618.
- Κιλλάνιον πεδίον*, in Phrygia, 629.
- Κίλλος*, fl. prope Cillam, 612. — *Pelopsis auriga*, 613.
- Κίμαρος*, prom. Cretae, 474. 475.
- Κίμβροι*, gens Germaniae, 102. 193. 196. 214. 291—294.
- Κιμίτατα*, castellum Paphlagoniae, 562.
- Κιμιστηνή*, regio Paphlagoniae, 562.
- Κιμιοντα ήμη*, in Etruria, 226.
- Κιμμερική κύμη*, vicus Bospori Cimmerii, 494.
- Κιμμερικόν*; u. Bospori Cimmerii, *ibid.*
- Κιμμερικός Βόσπορος* cf. *Βόσπορος*. — *κόλπος*, 309.
- Κιμμέριαι*, 6. 20. 61. 149. 244. 293. 309. 494. 511. 543. 552. 553. 573. 627. 647. 648.
- Κιμέριον*, mons in Chersoneso Taurica, 309.
- Κιμερίς πόλις*, apud Hecataeum, 299.
- Κίμωλος*, insula, 484. 485.
- Κιναιδιον*, opp. Laconicae, 360.
- Κινδιός Δαρτεμις*, 658.
- Κινδιή*, vicus Cariae, 668.
- Κιντίας*, historici, 329.
- Κιναμμοφόρος*, 63. 72. 74. 119. 133. 769. 774. 778. 782. 789. 790.
- Κινύρας*, Bybli tyrannus, 755.
- Κίνωλις*, opp. Paphlagoniae, 545.
- Κίτος*, Herculis comes, 564.
- Κίτος*, u. Bithyniae, 562. 563.
- Κιρκαιον*, prom. Latii, 23. 231. 232.
- Κίρκη*, 21. 43. 44. 46. 224. 232. 395.
- Κίρρα*, opp. Phocidis, 416. 418.
- Κίρτα*, u. Numidiae, 828. 832.
- Κίρφισ*, opp. Phocidis, 416. — mons Phocidis, 418.
- Κίσαμος*, opp. Cretae, 479.
- Κισθήνη*, opp. Mysiae, 606.
- Κισθήνη*, insula prope Lyciam, 666.
- Κισσενς*, Iphidamantis avus, 330, frg. 24.
- Κισσής*, rex Thraciae, 330, frg. 21.
- Κισσία*, Memnonis mater, 728.
- Κίσιον*, i. q. Sani, 728.
- Κίσιος*, Althaeemenis pater, 369. 481.
- Κισσός*, opp. Macedoniae, 330, frg. 21. 24.
- Κίτιον*, u. Cypri, 682. 683.
- Κίτιος*, Zenon, 610.
- Κίτρον*, opp. Macedoniae, 330, frg. 22.
- Κίχυρος*, i. q. Ephyra Thesprotorum, 324.
- Κλαζομεναι*, u. Ioniae, 58. 633. 645.
- Κλαζομέναι*, 331, frg. 52. 494. 644. 645.
- Κλάνις*, fl. in Alpibus Noricis, 207. — fl. Latii, 233. 235.
- Κλάρος*, u. Ioniae, 642. 643. 668.
- Κλαστίδιον*, opp. Galliae cisalpiniae, 217.
- Κλαντινάτιοι*, populus Vindellicorum, 206.

- Κλεαρχίδας*, tyranni Mitylenes, 617.
- Κλεανδρία*, opp. Troadis, 603.
- Κλεανδρίδας*, dux Thuriorum, 264.
- Κλεάνθης*, Stoicus, 610. — pictor, 343.
- Κλειδες*, insulae, 682. 684.
- Κλειταρχος*, historicus, 224. 293. 491. 505. 718.
- Κλειτωρ*, opp. Arcadiae, 388.
- Κλεόβουλος*, Lindius, 655.
- Κλεόμαχος*, Magnes, 648.
- Κλεόμβροτος*, Heraeae conditor, 337.
- Κλεοπάτρα*, Anletis filia, 288. 325. 558. 595. 669. 671. 672. 684. 685. 795—797. 828. — Euergetis coniux, 99. — ἡ Σιλήνη, 749.
- Κλεοπατρὶς*, opp. Aegypti, 780. 804.
- Κλεοφάνης*, Myrleanus, rhetor, 566.
- Κλεύης*, dux Aeolum, 582.
- Κλέων*, sacerdos Iovis Abretteni, 574.
- Κλεωναί*, opp. in monte Atho, 331, frg. 33. 35. — u. Argolidis, 377. 382.
- Κλεωναῖοι*, Mycenae evertunt, 377.
- Κλεώνυμος*, Heraeae conditor, 290. 337.
- Κλίμαξ*, mons Lyciae, 666. — mons Coelesyriae, 755.
- Κλίτερνα*, opp. Aequorum, 216.
- Κλουστὴν*, 235.
- Κλουσίνοι*, 220.
- Κλούσιον*, u. Etruriae, 226.
- Κλυμένη*, 33.
- Κλυπία*, u. Carthaginiensium. cf. *Ἀσπίς*.
- Κνημίδες*, opp. Locrorum, 426.
- Κνημὶς*, mons in Locris, 416. 425.
- Κνιδία*, ager Cnidiorum, 488.
- Κνίδιοι*, 275. 315. 653. 656. — *Κνίδιος οἶνος*, 637.
- Κνίδος*, u. Cariae, 119. 653. 656. 807.
- Κνούφις*, Aegyptiorum deus, 817.
- Κνωπία Θηβαϊκή*, vicus Boeotiae, 404.
- Κνώπος*, Codri filius, 633.
- Κνώσσιοι*, 477. 478.
- Κνωσός*, u. Cretae, 476. 477. 479. 481.
- Κοάδοι*, populus Germaniae, 290.
- Κοδρίδαι*, 383.
- Κόδρος*, 321. 393. 603. 632. 633. 653.
- Κόθος*, frater Aecli et Ellopis, 321. 445. 447.
- Κόλη Συρία*, 756.
- Κοιόσυροι*, 741. 749. 767.
- Κόντος Φαβίος Μάξιμος Αἰμίλιος*, 185.
- Κοκκήιος*, architectus, 245.
- Κόκκης* cf. *Πτολεμαῖος*.
- Κόλαπις*, fl. in Isopodibus, 207. 314.
- Κολλατία*, opp. Latii, 230.
- Κολλίση πύλη*, Romae, 228. 234. 272.
- Κολοβόι*, populus Troglodytices, 771. 773.
- Κολόη*, lacus Lydiae, 626. 627.
- Κολοσσαί*, opp. Phrygiae, 576. — *Κολοσσηνά Ἴρια*, 578.
- Κολοφών*, u. Ioniae, 633. 634. 643.
- Κολοφώνιοι*, 634. 643.
- Κολυκτός*, pagus Atticae, 65. 66.
- Κολυκὰ Ἴθνη*, 527. — *θάλαττα*, 492. — *ισθμός*, 491. — *ὄρη*, ibid. — *παράλια*, 52. 448. 497.
- Κολχίς*, 497—499. 6. 45. 61. 68. 71. 91. 94. 129. 288 passim.
- Κόλχοι*, 497—499. 14. 21. 46. 48. 57. 61. 69. 472. 503 passim.
- Κολωναί*, opp. prope Lampsaenum, in Thessalia, Phocide, Erythraea, 589. — in Troade, 589. 604. 612.
- Κολώνης*, sculptor, 337.
- Κομανα*, u. Cataoniae, 521. 535. 536. 557. — u. Ponti, 535. 547. 557—560. 574. 796.
- Κομαρος*, portus Epiri, 324.
- Κομμαγήνη*, regio Syriae, 521. 522. 527. 533. 535. 664. 678. 746. 747. 749. 750.
- Κομμαγήνηοι*, 521. 527.
- Κονίσσαλος*, deus Atticorum, 588.
- Κονίσκοι* cf. *Κάνταβροι*.
- Κονιστοργίς*, opp. Hispaniae, 141.
- Κόνωνος βωμοί*, in Troglodytice, 771.

- Κοπία* i. q. *Θούριοι*, 263.
Κοπράτας, fl. Susianae, 729.
Κοπρία, litus Tauromeniae, 268.
Κοπτός, u. Aegypti, 761. 782. 815.
Κόρα, opp. Latii, 237.
Κορακῆσιον, opp. Ciliciae, 667. 668. 670.
Κοράκιον, mons Ioniae, 643.
Κορακίου χώρα, in Aethiopia, 771.
Κόραλλοι, populus Thraciae, 318.
Κόραξ, mons Aetoliae, 329, frg. 6. 417. 450.
Κοραξίων Ἰρία, 144.
Κοράου κυνήγιον, 771. — *φρούριον*, ibid.
Κορασάται, insulae, 488. 636.
Κορβιανή, Elymaeorum provincia, 745.
Κορβιλών, opp. Galliae, 190.
Κόρθυβα, u. Bacticae, 141. 142. 160.
Κόρη, 198. 256. 344.
Κορησσάα, opp. Cei, 486.
Κορησσός, mons prope Ephesum, 634. 640.
Κορινθία, ager Corinthiorum, 379 — 381. 640.
Κορινθιακὸς ἰσθμὸς, 171. 334. 335. 378. 380. 381. 392. — *κόλπος*, 54. 123. 124. 323. 324. 332. 334. 335. 336 passim.
Κορινθιοί, 59. 98. 316. 330, frg. 25. 378. 380. 381. 393. 414. 452.
Κόρινθος, 378 — 382. 219. 269. 277. 335. 338. 347. 361. 372 passim.
Κορίσκος, philosophus, 608.
Κόρκυρα s. *Κέρκυρα*, 44. 105. 106. 124. 269. 299. 326. 329, frg. 7. 8. 449. — *Μέλαινα*, 124. 315.
Κορκυραία, 324. 329, frg. 6.
Κορκυραῖοι s. *Κερκυραῖοι*, 316. 329, frg. 3.
Κορνήλιος Γάλλος, praefectus Aegypti, 819.
Κοροίβος, Eleus, 355.
Κοροικονάμη, opp. Bospori Cimmerii, 494. 496.
Κοροικονδαμίτις λίμνη, 494.
Κοροπασσός, opp. Lycaoniae, 568. 663.
- Κόρος*, fl. Iberiae, i. q. *Κύρος*, 500.
Κορπιλική, in Hellesponto, 331, frg. 58.
Κορπίλοι, pop. Thraciae, 331, frg. 48.
Κορσικά, i. q. *Κύρος*, 224.
Κόρσουρα, insula, 834.
Κορύβαντες, 331, frg. 51. 466 — 473.
Κορυβάντιον, prope Hamaxitum, 473.
Κορύβισσα, prope Scepsin, 473.
Κορυδαλείς, pagus Atticae, 395.
Κορυδαλός, mons Atticae, 395. 399.
Κορυφαντίς, opp. Mitylensaeorum, 607.
Κορυφάσιον, mons et prom. Messeniae, 339. 348. 351. 353. 359. — opp. Messeniae, 348.
Κορφαῖτιον, opp. Marrucinorum, 238. 241. 242.
Κορώνεια, u. Boeotiae, 410. 411. 414. 434. — u. Thessaliae, 411. 434.
Κορωνειακή, ager Coroneae, 407. 411.
Κορώνη, u. Messeniae, 360. 361.
Κορώνιοι, incolae Coroneae, 411.
Κόσας, fl. Latii, 237.
Κοσκυρία, opp. Cariae, 587. 650.
Κόσμοι, magistratus Cretensium, 482. 484.
Κόσσα vel *Κόσσαι*, u. Etruriae, 222. 225.
Κοσσατα, regio Asiae, 744.
Κοσσαῖοι, 522. 524. 741. 744. — *Κοσσαῖα ὄρη*, 524. 742.
Κοσσουρα, insula et opp., 123. 277. 834.
Κοτιάτιον, opp. Phrygiae, 576.
Κοτοινάντιοι, populus Raetorum, 206.
Κοττίου γῆ, in Alpibus, 178. 179. 204. 217.
Κότυλος, cacumen Idae montis, 602.
Κρύτις, princeps Sapaecorum, 556. — rex Odrysarum, 331, frg. 48. — dea Edonorum, 470.
Κοτύτια, 470.
Κουάριος, fl. Thessaliae et Boeotiae, 411. 412. 435.
Κούβοι, cf. *Βιτούργες*.

- Κουρίος λόφος*, Romae, 234.
Κούκουλον, opp. Latii, 238.
Κουλουπηγή, regio Ponti, 560.
Κούνεος, prom. Lusitaniae, 137.
Κουράλιος, fl. Thessaliae, 438.
Κουρήτες, pop. Aetoliae, 321. 423.
 429. 451. 462—469. 472. 473.
 — sacerdotes, 331, frg. 51. 466
 —474. 480. 640.
Κουρήτις et Κουρητική i. q. *Πλευρωία*, 451. 465.
Κουριάς, prom. Cypri, 683. —
Κουριάδες άκταί, ibid.
Κούριον, opp. Cypri, 683. — mons
 Aetoliae, 451. 465.
Κράγος, opp. Lyciae, 665. — mons
 et prom. Lyciae, 665. — rupes
 Ciliciae, 669.
Κράθις, fl. Achaiae, 386. — fl. Ita-
 liae, 263. 386. 449.
Κράμβουσα, opp. Lyciae, 666. —
 insula Ciliciae, 670.
Κρανάη, insula, 399.
Κραναοί, Athenienses, 397.
Κραναός, rex Atheniensium, 397.
Κράνιοι, opp. Cephalleniae, 455.
 456.
Κρανών, opp. Thessaliae, 329, frg.
 14. 330, frg. 16. 441. 442.
Κρανώνιοι, 329, frg. 14. 330, frg.
 16. 18. 331, frg. 58. 441. 442.
Κράσσοσ, triumph, 747. 748. —
 consul, 176. 646.
Κρατερός, dux Alexandri, 702. 721.
 725.
Κρατήρ, sinus Campaniae, 242. 243.
 247.
Κράτης ὁ μεταλλευτής, 407. — ὁ
Μαλλώτης, 3. 4. 5. 30—32 pas-
 sim.
Κράτιπκος, Trallianus, 649.
Κρεμαστή, opp. Thessaliae, 440.
Κρεμώνη s. *Κρέμων*, opp. Italiae,
 216. 247.
Κρεοντιάδης, Eleae conditor, 252.
Κρεόπωλον, mons Argolidis, 376.
Κρέουσα s. *Κρεουσία*, opp. Boeo-
 tiae, 400. 405. 409.
Κρεοράγοι, gens Aethiopica, 771.
 772.
Κρεσφόντης, 361. 389.
Κρεώφυλος, Samina, 638. 639.
Κρήνα, opp. Pisidiae, 569. 570.
Κρηνίδες, opp. Macedoniae, 331,
 frg. 34. 41. 43.
Κρηστονία, opp. Thraciae, 331,
 frg. 41.
Κρήτες, 480—484. 279. 281. 375.
 462. 466. 472. 477 passim.
Κρήτη, 474—484. 46. 106. 123.
 124. 221. 265. 472 passim.
Κρητικοί λόγοι, 466. 472. — νό-
 μμα, 260. 481—483. — ὄργια,
 469. — ῥυθμοί, 480. — πύλα-
 γος, 50. 124. 323. 335. 369.
 375. 474. 485. 488.
Κρησινή, prom. Acarnaniae, 459.
 — opp. Chersonesi Thraciae, 331,
 frg. 56. 459.
Κρίμισσα, castellum Lucaniae, 254.
Κριναγόρας, Mitylenaeus, 617.
Κρίνακος, nomen barbarum, 321.
Κριουῦ μέταπον, prom. Cretae, 106.
 474. 837. — prom. Chersonesi
 Tauricae, 125. 309. 496. 545.
Κρίσα, u. Phocidis, 265. 390. 418.
 418. 419.
Κρισαία θάλαττα, 390. 400. 405.
 — κόλπος, 259. 323. 329, frg.
 13. 334. 336. 379. 390 passim.
 — πεδιον, 418. 419. 427. —
 πόλεμος, 418. 421.
Κρισαίοι, 418. 419.
Κριτάσιρος, rex Boiorum, 304. 313.
Κρόβυζοι, gens Thraciae, 318.
Κροΐσος, 420. 421. 534. 564. 601.
 626. 627. 640. 680. 735.
Κρόκιον πεδιον, in Thessalia, 433.
 435.
Κροκοδείλων πόλις, opp. Aegypti,
 811. 817. — opp. Iudaeae, 758.
Κροκύλεια, locus Acarnaniae, 376.
 452. 453.
Κρομμύου άκρα, prom. Cypri, 669.
 682. 683.
Κρομμυών, opp. Megaridis, 380.
 390. 391.
Κρομμυωνία χώρα, 380. 392. —
 υς, 380.
Κρόνιον, Saturni aedes Gadibus,
 169. 175.
Κρόνος, 468. 472. 654. — cognom-
 en Apollonii et Diodori, q. v.
Κρότων, 259. 261. 262. 269. 387.

- τωνιάται, 261—263. 269.
τωνιάταις, 254. 261. 272.
υροί, opp. Moesiae, 319. —
ous Triphyliae, 343. 350. 351.
υσίς, regio Macedoniae, 330,
g. 21.
ύμη, opp. Paphlagoniae, 544.
νούς, portus Chersonesi Tauri-
ae, 308. 312.
υσίας, Cnidius, 43. 508. 656.
89. 779. 785.
ρσιφῶν, u. Assyriae, 743.
μένη, 453.
σταί, Thraees, 296.
νται πέτρας s. Συμπληγάδες,
l. 91. 92. 125. 149. 319. 320.
31, frg. 56. 57. 445.
κνή λίμνη, in Armenia, 529. cf.
Μαντιανή.
κζάρης, rex Medorum, 801.
ζελα, mons Phrygiae, 567.
ζελή, 469. 470. 567.
ζελλα, opp. Ioniae, 645.
ζήβη, i. q. Κυβέλη, 470.
ζεσακκης, rex Aegyptiorum,
'96.
ζιστρα, opp. Cataoniae, 535. 537.
ζέππη, Cercaphi uxor, 654.
ζρος, fl. Ciliciae, 47. 672. 673.
375.
δρα, opp. Epiri, 327.
δρῆλος, Codri filius, 633.
δωνες, populus Cratae, 475.
δωρία, u. Cretae, 376. 476. 478.
479.
δωνιάται, 479.
ζικηνή, 565. 581—583. 587.
ζικηνοί, 125. 531. 576. 583.
587. 589. 635.
ζικος, insula et urbs, 45. 331,
frg. 58. 564. 575. 576. 592. 586.
588. 635. 655. 681.
θηρα, insula et opp., 124. 363.
368. 475.
θηριος, fl. Pisatidis, 356.
θηρος, opp. Atticae, 397.
θνος, insula, 485.
ηνδα, castellum Ciliciae, 672.
ηήσιον, opp. Pisatidis, 356. 357.
ηιάδες νήσοι, 58. 124. 368. 474.
485. 488. 538. 636.
ηλώπεια Ἴργα, 369. 373.
- Κάκλωπες, 20—22. 40. 373. 502.
592.
Κάκρος, rex Colonaum, 380. 589.
604.
Κυλλήγη, u. Elidis, 337. 338. 341.
456. — mons Arcadiae, 388.
Κυματά, ager Cymaeorum in Aeo-
lide, 589. 621. 646. — in Cam-
pania, 245. 248. 274. 626.
Κυμαῖοι, 242. 243. 245. 246. 331,
frg. 52. 622. 667.
Κυμαῖος κόλπος, 22. 23. 242.
Κύμη (ἢ Φρικωνίς), u. Acolidis,
243. 409. 440. 505. 550. 582.
600. 621—623. — u. Campa-
niae, 26. 243—246.
Κύναιθα, opp. Arcadiae, 388.
Κυναμολγοί, populus Aethiopiae,
771.
Κύνθος, mons Deli, 485.
Κυντα λίμνη, in Aetolia, 459.
Κυνοκέφαλοι, populus Aethiopiae,
43. 299. 774.
Κυνοπολίτης νομός, 812.
Κύνος, opp. et prom. Locridia, 60.
425. 426. 446. 615.
Κυνός κεφαλαί, locus Thessaliae,
441. — πόλις, u. Aegypti, 802.
— σῆμα, prom. Cariae, 656. —
locus in ora Aegypti, 799. —
i. q. Ἐκάβης σῆμα q. v.
Κυνῶν πόλις, u. Aegypti, 812.
Κυνοορία, regio Argolidis, 65. 370.
376.
Κυπαρισσηίς, fl. Messeniae, 349.
— fl. Triphyliae, 348. 349.
Κυπαρισσία, opp. Triphyliae, 348.
349. — opp. Messeniae, 345.
349. 359. 361. — opp. Laco-
nicae, 363.
Κυπαρισσειίς, 345. 348. 359.
Κυπαρίσσοι, opp. Phocidis, 423.
Κύπρα, i. q. Ἴβρα, 241.
Κυπρία, i. q. Κύπρος, 669.
Κύπριοι, Cyri incolae, 341. 682.
684.
Κύπρος, 681—685. 6. 40. 125
passim.
Κύρα, u. Bactrianae, 517.
Κύρβαντες, i. q. Κορύβαντες.
Κύρβας, conditor Hierapytnae, 472.
Κυρηναία, 837. 838. 57. 123. 131.

347. 474. 475. 791. 798. 814.
836—838. 840.
- Κυρηναϊκή φιλοσοφία*, 637. —
οπός, 525. 837.
- Κυρηναῖοι*, 484. 791. 837. 838.
- Κυρηνη*, 56. 133. 157. 347. 484.
629. 836. 837.
- Κυρηνίος*, 569.
- Κύρις*, opp. Sabinorum, 228.
- Κυρῆται*, 228. 230. 231.
- Κύρνος*, 123. 223—226. 252. 654.
840.
- Κύρος*, Persarum rex, 61. 252. 507.
512 passim. — fl. Persidis, 729.
— fl. Iberiae et Albaniae, 61.
491. 498. 500. 501. 509. 514.
528.
- Κύρου πεδῖον*, campus Lydiae, 626.
629.
- Κυρρηστικὴ*, pars Syriae, 751.
- Κυρσίλος*, Pharsalius, historicus, 530.
- Κυρτίος*, populus Mediae, 523. 527.
- Κυτίνοι*, opp. Locridis, 427. 475.
- Κύτωρον*, opp. Paphlagoniae, 542.
544. 545.
- † *Κύτωρος*, opp. Ponti, 548. —
Phruxi filius, 544.
- Κύφος*, mons Thessaliae, 442. —
opp. Thessaliae, 441. 442.
- Κυχρεία*, i. q. *Σαλαμίς*, 393.
- Κυχρείδης ὄφις*, ibid.
- Κυχρεύς*, heros, 393.
- Κύπελος*, u. Thraciae, 322. 329,
frg. 9. 10. 331, frg. 48. 57.
- Κύπελος*, tyrannus Corinthi, 325.
353. 378. 452.
- Κῶα*, i. q. *Κῶς*, 637.
- Κωβταλος*, vicus Paphlagoniae, 545.
- Κῶβος*, rex Trerum, 61.
- Κωγαίλωνος*, mons et fl. in Getis,
298.
- Κῶθων*, insula et portus Carthagi-
niensium, 832. 833.
- Κώκαλος*, rex, 273. 279.
- Κωμισσηή*, regio Parthienae, 514.
— regio Armeniae, 528.
- Κῶμον*, opp. Galliae cisalpinae, 192.
204. 206. 213.
- Κωνιακοί*, populus Hispaniae, 156.
— populus Indiae, 689. 690.
- Κωνκορδία*, opp. Galliae cisalpi-
nae, 214.
- Κωνουέναι*, populus Galliae, 190.
191.
- Κωνσεντία*, u. Bruttiorum, 256.
- Κωνόπα*, u. Aetoliae, 460. cf. *Αρ-
σινόη*.
- Κῶοι*, 653. 654. 657. 658.
- Κῶπαι*, opp. Boeotiae, 406. 407.
410. 411.
- Κωπαῖς ἕλμη*, 59. 406—408. 410.
411. 413. 415. 424.
- Κωράλιος*, fl. Boeotiae, 411.
- Κώραλις ἕλμη*, in Lycaonia, 568.
- Κωρκαῖοι*, piratae Ioniae, 644.
- Κωρύκιον ἄντρον*, 417. 627. 671.
683. — *δεῖρας*, 683.
- Κῶρυκος*, mons et prom. Ioniae,
644. — prom. Cretae, 363. 738.
— prom. Ciliciae, 670. 683. —
littus Lyciae, 666. — u. Lyciae,
667: 671.
- Κῶς*, insula, 124. 331, frg. 58. 488.
489. 573. 637. 653. 657. 686.
701. — urbs, 374: 573. 653.
657. 686. 701.
- Κῶτες*, prom. Mauritaniae, 825.
826. 827.
- Κωτίλαι*, opp. Sabinorum, 228.
- Κωτίνας*, opp. Baeticae, 142.
- Κῶφης*, fl. Indiae, 697. 698.
- Κωφος*, portus Pallenes, 330, frg.
32.

Λ.

- Λαβανά ὕδατα*, in Italia, 238.
- Λαβήνος*, praefectus Asiae, 574.
660.
- Λαβικανή ὁδός*, 237.
- Λαβικόν*, opp. Latii, 230. 237.
- Λαβότας*, fl. Syriae, 751.
- Λάβρανδα*, u. Cariae, 659.
- Λαβύρινθος*, in insula Creta, 477.
— prope Naupliam, 369. — in
Aegypto, 787. 811.
- Λαγαμία*, castellum prope Thurios,
263.
- Λαγαριτανός οἶνος*, ibid.
- Λαγέτας*, Strabonis avus, 477. 478.
- Λαγίδαι*, reges Aegypti, 795.
- Λαγίνα*, opp. Cariae, 660. 663.
- Λαγκόβαρδος*, gens Germania, 290.
292.

- Λαγός*, Ptolemaei pater, 301.
Λαγούσα, insula Cretae vicina, 484.
Λαδη, insula prope Miletum, 635.
Λαδων, fl. Arcadiae, 60. 389.
Λαίρτης, 59. 451—453. 456. 460.
Λαίδων vel *Ληθαῖος*, fl. Cyrenai-
 cae, 647. 836.
Λαιστρυγόνες, populus Siciliae, 20.
 22. 40.
Λακεδαίμονιοι, 364—367. 65. 103.
 257. 278—280. 282. 325 passim.
Λακεδαίμων, 264. 345—347. 367.
 368. 383. 389. 446 passim.
Λακκήτηρ, prom. Co insulae, 657.
Λακίτιον, prom. Bruttiorum, 261.
 262. 281.
Λάκμος, mons Aetoliae, 271. 316.
Λάκωνες, 157. 233. 250 passim.
Λακωνικά νόμματα, 154. 260. 481.
 482. — *συσσίτια*, 480. 482. 701.
 — *κόλπος*, 335. 362. 368. —
ἤσος, i. q. *Θήρα*, 837.
Λακωνική, 362—368. 92. 124.
 264. 335. 343 passim.
Λάμμα, terriculum, 19.
Λαμτα, u. Thessaliae, 60. 433 —
 435. 450.
Λαμιακός πόλεμος, 433. 446.
Λάμος, fl. et opp. Ciliciae, 671.
Λάμπεια, mons Arcadiae, 341.
Λαμπεύς, opp. Cretae, 475.
Λαμπυρεῖς, pagus Atticae, 398.
Λαμπυρία, opp. Troadis, 610.
Λαμψακηγή, 587. 589.
Λαμψακηροί, 589.
Λάμψακος, u. Mysiae, 331, frg 56.
 58. 587. 589—591. 636.
Λαυδοί, pop. Germaniae, 290. 292.
Λαοδικαία (ἢ *κατακεκαυμένη*), u.
 Lycaniae, 663. — Coelesyriae,
 755. — u. Syriae, 749. 751. 752.
 — u. Mediae, 524. — u. Phry-
 giae, 576. 578. 580. 629. 630.
 663.
Λάος, u. Lucaniae, 253. — fl. Lu-
 caniae, 253. 254. 255. — sinus
 Lucaniae, 253.
Λαουιανσηγή, provincia Cappado-
 ciae, 534. 540. 560.
Λαουιντα, Latini filia, 229.
Λαουλνιον, u. Latii, 230—232. 264.
 608.
Λάπαθος, opp. Cyprae, 682.
Λαπέρσαι, cognomen Dioscurorum,
 364.
Λάπη, opp. Lesbi, 426.
Λαπίθαι, pop. Thessaliae, 8. 329,
 frg. 14. 15. 439—443.
Λαπίθης, i. e. Mopsus, 443.
Λαράνδα, opp. Lycaniae, 569.
Λάριος, lacus Italiae, 192. 204. 209.
 213.
Λάρισα, Piasi filia, 621. — u. Pe-
 lasgiotidis, 389. 430. 431. 438.
 440. 441. 443. 503. 530. — u.
 Phthiotidis (ἢ *Κρημασθή* et *Πε-
 λαογυτα*), 60. 435. 440. — u.
 Thessaliae ad Ossa, 440. — u.
 Atticae, ibid. — u. Cretae, ibid.
 — u. in confinio Elidis et Achaiae,
 ibid. — u. Syriae, ibid. — u.
 Ponti, ibid. — u. Troadis, 440.
 604. 620. — *Ἐρεστα*, vicus in
 Cayatri campo, 440. 620. —
Φρικανίς, u. Aesolidis, 440. 620
 — 622. — arx Argorum, 370.
 371. 440.
Λαρισάτα, 605.
Λαρισαῖα πέτρα, Lesbi, 440.
Λαρισαῖοι, 60. 440. 621. 691.
Λαρίσιον πεδῖον, 440. — *Ζεῖς*,
 ibid.
Λάρισος, fl. Achaiae, 387. 440.
Λαυτολαίηται, pop. Hispaniae, 159.
Λάρνυα, opp. Boeotiae, 105. 405.
 406. — opp. Locridis, 406.
Λαῖς, opp. Laconicae, 364.
Λατῖη u. *Λάτιον*, 228—240. 145.
 187. 191 passim.
Λατῖη φωνή, 137. 160. 258. —
ὁδός, 236—238.
Λατίνας, 218. 229. 231—233. 235.
 237. 238. 240. 287.
Λατίνος, rex Aboriginum, 229.
Λάτιον, 186. 191.
Λακμικός κόλπος, sinus Ioniae, 635.
Λάτμος, mons Cariae, 635. 636.
 — opp. Cariae, 635.
Λατομίαι, insulae sinus Arabici,
 770.
Λατόπολις, u. Aegypti, 812. 817.
Λατοπολίται, ibid.
Λαυρεντόν, opp. Latii, 229. 232.
Λεβάδεια, u. Boeotiae, 414. 423.

- Δεβέδοι*, 643.
Δέβδος, u. Ioniae, 633. 643.
Δεβήν, opp. et portus Cretae, 478.
Δέβνθος, insula, 487.
Δεβτανός, pop. Hispaniae, 159.
Δεβθηθρα s. *Δεβθηθρον*, u. Piciorae, 330, frg. 18. 410. 471.
Δεβθηθριάδες s. *Δεβθηθρίδες νύμφαι*, 410. 471.
Δεβγηρ, fl. Galliae, 177. 189. 190. 191. 193. 195. 196. 198.
Δεμίων, prope Nysam Ioniae, 650.
Δεμίωνη, i. q. *Ἡλιώνη*, 440.
Δεμύρις, fl. Latii, 233. 237. 238.
Δέκτον, prom. Troadiae, 581. 583. 584. 586. 592. 604. 606. 615. 616.
Δελεγες, 321. 322. 401. 570 passim.
Δελέγια, tumuli et arces Lelegum, 321. 611.
Δελεξ, Leucadius, 322.
Δεμόβικες, pop. Galliae, 190.
Δεονάτος, Alexandri amicus, 433.
Δεονόριος, dux Galatarum, 566.
Δεονταύς, Lampsacenus, 589.
Δεοντινή, ager Leontinorum, 20. 272. 273.
Δεοντίνοι, u. Siciliae, 272. 273.
Δεοντόπολις, u. Aegypti, 802.
Δεοντοπολίται, 812.
Δεοντοπολίτης νομός, 802.
Δεόντος σκοπή et *Δεόντος βωμό*, in Aethiopiae litore, 774.
Δεόντων πόλις, u. Phoenices, 756.
Δέπιδον, cf. *Ῥήγιον*.
Δεπρεάται, Leprei incolae, 345. 355.
Δεπρεατικός Πύλος, 339. 343. 350.
Δεπρεάτις, ager Leprei, 3.
Δέπρειον, u. Triphyliae, 342. 344 — 346. 355.
Δέπτις, u. Africae, 835.
Δερία, i. q. *Δέρος*, 487.
Δέρη, fl. Argolidis, 368. — lacus Argolidis, 368. 371.
Δέρος, 488. 489. 635.
Δεσβία, i. q. *Δεσβος*, 331, frg. 58.
Δεσβιοί, 581. 599. 617. 621.
Δεσβουλῆς, Mitylaenus, 617.
Δεσβος, insula, 617 — 619. 45. 60. 124. 221. 356. 488. 554. 581 — 584. 590. 612. 615 passim.
- Δευκά*, opp. Calabriae, 281. — mons Cretae, 475.
Δευκάδιοι, 322. 452.
Δευκάδιος, frater Penelopes, 452.
Δευκαί, opp. Ioniae, 646.
Δευκαρία, 252 — 255.
Δευκαροί, 252 — 255. 211. 228. 261. 263. 280. 283.
Δευκάς, insula et opp., 450 — 453. 59. 105. 322. 329, frg. 6. 459. 461.
Δεύκασπις, portus Marmaricae, 799.
Δευκάτας, prom. Leucadii, 452. 456. 461.
Δευκή, insula, 125. 306. — *κώμη*, opp. Nabataeorum, 780. 781. — *ἀκτή*, prom. Euboeae, 399. — prom. Libyae, 489. 799. — in Thracia, 331, frg. 56.
Δεύκη, planities Laconicae, 363.
Δευκίμμη, prom. Coreyrae, 324.
Δεύκιος Ταρκύνιος Πέλοκος, 220. — *Μόμμος*, 381.
Δεύκιππος, Achaeorum dux, 265.
Δευκοθέας ἱερόν, apud Moschos, 498.
Δεύκοι, populus Galliae, 193.
Δευκοκόμας, Lebemius, 478.
Δεύκολλα, portus Cypri, 682.
Δευκόλλος (Marcus), 319. 381. — (Lucius), 532. 535. 546. 547. 557. 558. 567. 576.
Δευκόνοτος, ventus, 29. 837.
Δευκοπέτρα, prom. Italiae, 211. 259.
Δευκόσυροι, 542. 544. 546. 552. 553. 554. 678. 737.
Δευκοφρήνη, *Ἄρτεμις*, 647.
Δευκόφρυς, i. q. Tenedos, 604.
Δεῦκτρα, u. Boeotiae, 360. 384. 414. 445.
Δεῦκτρον, opp. Laconicae, 360. 361. — vicus Achaiae, 387.
Δεῦκων, rex Bospori, 301. 310. 311.
Δευκωσία, insula, 123. 252. 258.
Δευτεγρία, litus Calabriae, 281.
Δευτέριος, gigantes Phlegrae, 281.
Δεῦκων, portus Corinthi, 56. 378. 380.
Δεωκόριον, Athenis, 396.
Δεωνίδας, Spartanorum rex, 10. 429. 467.

- ωνίδης, Rhodius, stœicus, 655.
 ωσθέρης, Atheniensis, 433.
 ὄα, Tyndarei coniuq, 461.
 θαῖος, fl. Cretae, 478. — fl. Magnesiae, 554. 647. — fl. Thesalicae, 647. — fl. Libyae, 836.
 ὄης ποταμός, fl. Lusitaniae, 153.
 λαντον, planities Euboeae, 58. 147. 448. 465.
 ἕννα λίμνη, Lemannus lacus, 86. 204. 208. 271.
 ἄνος, insula, 28. 45. 46. 124. 21. 330, frg. 32. 331, frg. 35. 4. 46 passim.
 ἄαι, i. q. Bacchae, 468.
 ὄβιοι, populus Galliae, 189. 94.
 ἰόντιοι, gens Alpina, 204. 206.
 ἰων, insula maris Tyrrheni, 185.
 ὀπολίτης νομός, 807.
 ὦ, 374. 485. 639. 640. — eius turpa, 349. 651. 652. 665. 802.
 ἄνος, mons, 742. 754—756.
 ἄης, Chattorum sacerdos, 292.
 ὀφούκιες, populus Libyae, 835.
 ἄες, 10. 170. 737. 760. 822. 28. 838. — Ἐσπερίται, 647.
 ἄη, 824—839. 2. 6. 16 passim.
 ἰκοὶ Ψύλλοι, 588.
 ἰκὸν πέλαγος, 122. 123. 267. 13 passim. — οἶνος, 799. — ἄη, 789. 819.
 ἰρνή πόλις, i. q. Scardon, 315.
 ἰρνίδες νῆσοι, 124. 315. 317.
 ἰρνοί, Corcyra expulsi, 269. 7.
 ἰνες s. Λιγυῖαι, pop. Galiae, 186. 193. 208.
 ἰ, u. Mauritaniae, 825. 826. 7. 829.
 ἰες, 201—204. 128. 129. 178. 0. 183. 184. 187 passim.
 ἰρλάκιοι, i. q. Ταυρῆσκοι, 296.
 ἰρική, 128. 165. 177. 203 passim. — ἄκρα, 92. — παρακ, 122. 184. 187. 202. 203. 1. — ἰθνη, 204. 212. 216.
 ἰπέλαγος, 106. 122. 123. 128.
 ἰρος, mons Ponti, 556.
 ἰδες πέδιον, prope Massiliam, 2.
- Λιχάττιοι, populus Vindellicorum, 206.
 Λιχύμνα, arx Tirynthis, 373.
 Λιχύμνιος, Tlepolemi avunculus, 373. 653.
 Λιλαια, u. Phocidis, 16. 407. 424.
 Λιλύβαιοι, prom. Siciliae, 122. 265. 266. 267. 834. — u. Siciliae, 267. 272. 608.
 Λιματας, fl. Lusitaniae, 153.
 Λιμερία, opp. Cypri, 683.
 Λίμναι, opp. Messeniae, 257. 279. 362. 363. — opp. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52. 635. — suburbium Spartaе, 363. 364.
 Λίμνα, opp. Lyciae, 666.
 Λίμνος, fl. Lyciae, 666.
 Λίνδιοι, 655. 671.
 Λίνδος, u. Rhodi, 605. 655.
 Λίνον, opp. Mysiae, 588.
 Λινοῦσιοι κοχλίαι, ibid.
 Λίξος, opp. Mauritaniae, 825. 829. — fl. Mauritaniae, 99.
 Λιπάρα, insula, 20. 258. 275—277.
 Λιπαράων νῆσοι, 54. 57. 123. 248. 256. 274. 275. 276.
 Λισσός, opp. Dalmatiae, 316.
 Λίτερνον, opp. Campaniae, 243.
 Λίτερνος, fl. Campaniae, 243.
 Λιχάδες νῆσοι, 60. 426.
 Λίγας, Hercules comes, 426. — Λίγα θῆρα τῶν ἑλεφάντων, 773. — βωμοί, 774.
 Λίψ, ventus, 29. 246. 259. 375. 554.
 Λοκρία, fons apud Locros, 259.
 Λοκρίδες παρθῆνοι, 600. 601.
 Λοκρικὸν ὄρος, i. e. Φηλίκιον, 582.
 Λοκρῖνος κόλπος, prope Baias, 244. 245.
 Λοκρίς, in Graecia, 425—429. 406. 416 passim. — in Italia, 259. 260. 270.
 Λοκροί, populus Graeciae, 321. 336 passim. — Ἐπιζεφύριοι vel Ἐσπεριοι, in Italia, coloni Ozolarum, 255. 256. 259. 260. 261. 427. — u. Locrorum Epizephyriorum, 123. 259. 260. 835. — Ἐπικνημῖδιοι, 334. 390. 416. 418. 425—427. 430. — Ὀζό-

- λα*, 259. 332. 416—418. 425—427. 450. — *᾽Οποιύντιοι*, 259. 322. 416. 424—426.
Λοπαδοῦσσα, insula, 834.
Λογγύδουρον, opp. Aquitaniae, 190. — u. Segosianorum, 177. 186. 191—193. 208.
Λογγέον, palus in Alpibus, 314.
Λουδίας, fl. et lacus Macedoniae, 330, frg. 20. 22. 23.
Λουέριος, Arvernus, 191.
Λούιοι, populus Germaniae, 290.
Λούκα, opp. Ligurum, 217. 218.
Λουκερία, opp. Dauniorum, 264. 284.
Λουκοτοκία, u. Parisiorum, 194.
Λουκούμων, filius Demarati, 219.
Λούνα, opp. et portus Ligurum, 217. 218. 222.
Λουπία, opp. Calabriae, 282.
Λουπίας, fl. Germania, 291.
Λούσωρες, populus Hispaniae, 162.
Λοχιάς, prom. Aegypti, 791. 794.
Λυγαίος, avus Penelopae, 461.
Λυδαμύς, dux Cimmericorum, 61. 627.
Λυγκησταί, pop. Macedoniae, 323. 326. 327.
Λυδία, 626—628. 58. 61. 130. 219. 383. 407. 408.
Λύδια ιερά, 469. — *πύλαι*, Adrauytūi, 613.
Λυδοί, 572—574. 130. 219. 220. 264. 413. 534. 565. 570 passim.
Λυδός, filius Atyis, 219. — nomen Phrygium, 304.
Λυκαβηττός, mons Atticae, 399. 454.
Λύκαιον, mons Arcadiae, 208. 348. 388.
Λυκάονες, 568. 130. 533. 534. 554. 678. 680.
Λυκαονία, 568—570. 130. 134. 537. 539. 540. 566. 568 passim.
Λύκαστος, opp. Cretae, 479.
Λυκάων, 41. — Priami filius, 595. 620.
Λυκείον, Athenis, 396. 397. 400.
Λυκία, 664—667. 21. 25. 125 passim. — in Troade, 565. 585. *Λυκιάκον σύστημα*, 664. 665. 667. *Λυκιάρχης*, 665.
Λύκιοι, 664—667. 6. 534. 569. 572. 573 passim. — in Troade, 453. 565. 572. 585. 587. 596. 598. 662.
Λυκομήδης, sacerdos Comanorum, 558. — rex Scyri, 436. — rex, Pharnacis filius, 560.
Λυκοπολίτας, 812.
Λυκόρμας, i. q. Euenus, 327.
Λύκος, filius Pandionis, 392. 573. 667. — fl. Assyriae, 79. 737. — fl. Syriae, 755. — fl. Phrygiae, 578. — fl. Armeniae et Ponti, 529. 547. 556.
Λυκούργιον, vicus Argolidis, 376.
Λυκούργος, Lacedaemonius, 365. 366. 481. 482. 762. — Edonorum rex, 471. 687. — orator, 601.
Λύκτιοι, 475. 476. 479. 481.
Λύκτος, u. Cretae, 476. 479.
Λύκου πόλις, u. Aegypti, 802.
Λύκων πόλις, u. Aegypti, 813.
Λυκώρεια, opp. Phocidis, 418. 423.
Λύρκειον, mons Argolidis, 370. 376. 424. — vicus Argolidis, 271.
Λυρρησσίς, in Troade, 586.
Λυρρησσός, opp. Troadis, 584. 585. 607. 612. — opp. Pamphyliae, 667. 676.
Λυσιάς, castellum Iudaeae, 763. — opp. Syriae, 752. — opp. Phrygiae, 576.
Λυσιμαχία, u. Chersonesi Thraciae, 134. 331, frg. 52. 54. — opp. et lacus Aetoliae, 460.
Λυσίμαχος, Agathoclis filius, 392. 305. 319. 563. 565. 593. 597. 604. 607. 623. 640. 646.
Λύσιππος, sculptor, 278. 459. 590.
Λύσις, poeta, 648.
Λυσιστανία, 151—156. 120. 147. 166.
Λυσισταρόι, populus Hispaniae, 139. 147. 152. 154. 155. 163. 166.
Λυσισδοί, 648.
Λυχνιδός, opp. Epiri, 323. 327.
Λύρριμα, mons et litus Cariae, 652. 655. 656.
Λυτοραγίτις, nomen Syrtis minoris, 834.
Λυτοφάγος, 25. 157. 829. 834.

M.

- Μά*, i. q. Ἐρνοί, 535.
Μάγαρα, opp. Ciliciae, 676.
Μαγνησία et *Μαγνήτις*, regio Thessaliae, 329, frg. 12. 14. 16. 330, frg. 25. 432. 436. 437. 441. 443.
Μαγνησία, opp. Cariae, 551. 554. 579. 636. 647. 648. 663. — opp. Lydiae ad Sipylum, 571. 579. 622.
Μάγνητες, Thessaliae, 28. 429. 436. 441. 442. 636. — Cariae, 577. 647. 648.
Μαγνητικὴ παραλία, 430. 437. 443. — *θάλαττα*, 432.
Μαγνήτις πόλις, i. e. Γυριών, 329, frg. 14. 16.
Μάγνος, cf. Πομπήιος.
Μαγνόπολις, u. Ponti, 556.
Μαγοί, sacerdotes Persarum, 98. 100. 515. 717. 727. 730. 733. 735. 736. 762.
Μαγροδοί, i. q. Λυσιπδοί, 648.
Μάδυς, Scythia, 61.
Μάδυτος, u. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 56.
Μαζαίοι, populus Pannoniae, 314.
Μάζακα, u. Cappadociae, 537 — 539. 663. cf. *Εὐσέβεια*.
Μαζακηνοί, 538. 539.
Μαζήνης, rex insulae Doractae, 767.
Μαζουσία, prom. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52.
Μαιάνθριος, rerum scriptor, 552.
Μαιάνδρος, fl. Phrygiae et Cariae, 554. 577—580. 629. 630. 636. 650. 651. 663.
Μαιάνδρου πεδον, 577. 648. 691.
Μαιδοβουνοί, gens Thracia, 295.
Μαίδοι, pop. Thraciae, 316. 318. 331, frg. 36.
Μαικητή, regio Arabiae, 767.
Μαινακή, opp. Baeticae, 156.
Μαίναλος, mons Arcadiae, 389. — opp. Arcadiae, 388.
Μαίνοβα, opp. Baeticae, 143.
Μαίονες et *Μίονες*, antiqui Lydiae incolae, 550. 572. 576. 586. 620. 625. 678—680.
Μαιονία, 576.
Μαιώτας, 14. 114. 129. 492 — 495.
Μαιώτις λίμνη, 307—312. 52. 73. 74. 107. 108. 114. 125. 126. 129. 134. 135. 289 passim.
Μάκαι, pop. Arabiae feliciae, 765.
Μακαρία, pars Messeniae, 361. — fons Atticae, 377.
Μάκαρος πόλις, i. q. Lesbos, 356. 586.
Μακάρων ἤησοι, 3. 150.
Μακεδόνας, 329, frg. 9—42. 127. 171. 283. 287. 312 passim.
Μακεδονία, 329, frg. 9—331, frg. 42. 28. 124. 129. 279. 282. 304. 321—323. 326. 327 passim.
Μακεδονικοὶ βασιλεῖς, 436. 837. — *Ἴθνη*, 417. — *κόλποι*, 92. 124. — *παραλία*, 329, frg. 13. — *πόλις*, 474.
Μάκετις γυνή, i. q. *Μακεδονική*, 477.
Μακιστία, 343. 348. 349.
Μακίστιοι, 343. 344.
Μάκιστον vel *Μάκιστος*, opp. Triphyliae, 257. 345. 346. 349. 447.
Μάκρας vel *Μάκρα*, campus Syriacae, 755.
Μάκρης, fl. Etruriae, 222.
Μάκρης, i. q. Euboea, 444.
Μακροὶ κάμποι, in Gallia cisalpina, 216.
Μακροκέφαλοι, 43. 520.
Μακρὸν τεῖχος, in Thracia, 331, frg. 56.
Μακροπάγωνες, pop. supra Pontum, 492.
Μάκρωνες, populus Ponti, 548.
Μακυνία, opp. Aetoliae, 451. 460.
Μάλακα, u. Baeticae, 156. 158. 161. 163.
Μαλαός, conditor Cymies, 582.
Μαλείαι, prom. Laconices, 25. 92. 105. 108. 335. 362—364. 368. 369. 378. 389. 475.
Μάλως, Pelasgus, 225.
Μαλία, prom. Lesbi, 616. 617.
Μαλιακὸς κόλπος, 330, frg. 32. 334. 403 passim.
Μαλιεῖς, 10. 28. 333. 416. 429. 433. 442. 444.
Μάλιοι, populus Mesopotamiae, 748.
Μαλλοί, populus Indiae, 701.

- Μαλλός**, u. Ciliciae, 539. 675. 676.
Μαλλώτις, ager Malli urbis, 676.
Μαλόθα, u. Arabiae, 782.
Μαλοῦς, in Troade, 603.
Μάμαος, fl. Triphyliae, 344.
Μαμερτίνοι, in urbe Messana, 268.
 — οἶνος, ibid.
Μαμέρτιον, opp. Bruttiorum, 261.
Μάνδανις, unus ex Brachmanis, 715. 716. 718.
Μανδούβιοι, populus Galliae, 191.
Μάνης, nomen Phrygium, 304. — nomen Paphlagonium, 553. — fl. Locridis, 426. cf. *Βοάγριος*.
Μάνιος Ἀκύλλιος, 646.
Μαρτιανή, lacus Armeniae, 49. 529.
Μαρτίνια, u. Arcadiae, 337. 388. 414. 608.
Μάντουα, u. Galliae cisalpinae, 213.
Μαντώ, filia Tiresiae, 443. 642. 675.
Μάξιμος Διμιλιανός, 191.
Μαραθήσιοι, opp. Ioniae, 639.
Μάραθος, opp. Phocidis, 423. — opp. Phoenices, 753.
Μαραθῶν, pagus Atticae, 375. 377. 383. 396. 399. 446. — campus Hispaniae, 160.
Μαρανῖται, populus Arabiae, 776.
Μαργάλα s. *Μαργάλα*, opp. Triphyliae, 349.
Μαργιανή, regio Asiae, 72. 73. 515. 516.
Μαργιανοί, 510.
Μάργος, fl. Margianae, 516. — fl. Illyriae, 318.
Μάρδοι, populus Persidis et Armeniae, 523. 524. 727.
Μαρδόنيος, occisus ad Plataeas, 412.
Μαρεῶτις οἶνος, 799.
Μαρεῶτις vel *Μαρῖα*, lacus Aegypti, 789. 792. 793. 795. 799. 803. 806.
Μαριάβα, u. Sabaeorum, 768. 778.
Μαριανδουοί, pop. Paphlagoniae, 295. 345. 541. 542. 544. 554. 563. 678.
Μαριανδνός, Paphlago, 542.
Μάριος, Ambroponum victor, 183. 239.
Μίρσος, fl. Daciae, 304.
- Μάρκελλος**, conditor Cordubae, 141. — Celtibericus, 162. — Octaviae filius, 675.
Μαρκία, uxor Catonis, 515.
Μάρκινα, u. Campaniae, 251.
Μάρκιον ὕδωρ, aquarum ductus Marcii Regis, 240.
Μαρομάνοι, populus Germaniae, 290.
Μαρμαρίδαι, populus Africae, 131. 798. 825. 838.
Μαρμαρίον, opp. Euboeae, 446.
Μαρμωλίτις, regio Paphlagoniae, 562.
Μαροβούδον βασιλειον, 290.
Μαροῖνον, u. Italiae, 241.
Μαρροκίνη, 241.
Μαρροκῖνοι, populus Italiae, 241. 242.
Μαρσικός πόλεμος, 238. 241. 258.
Μαρσοί, populus Italiae, 219. 235. 237. 238. 240. 241. — populus Germaniae, 290.
Μαρσίαβα, u. Arabiae, 782.
Μαρσύας, tibicen, 470. 578. 616. — fl. Phrygiae, 554. 577. 578.
Μάρτιος κάμπος, 236. 249.
Μαρώνεια, opp. Thraciae, 331, frg. 44. 45. 47. 48.
Μασαισύλιοι s. *Μασαίλυλοι*, populus Numidiae, 131, 827—829. 831. 833. 835. 836.
Μασανύσσης, rex Numidiae, 829. 832. 833.
Μάσης, opp. Argolidis, 376.
Μασιανοί, populus Indiae, 698.
Μάσιον, mons Armeniae, 506. 522. 527. 747.
Μασσαβατική, regio Mediae, 524. 744.
Μάσσαγα, opp. Indiae, 698.
Μασσαγέται, Scythica gens, 507. 511—513.
Μασσαλά, u. Galliae, 179—181. 63. 71 passim.
Μασσαλώται, 179—181. 129. 156. 159 passim.
Μασσαλωτικός κόλπος, 181. — *παράπλους*, 202. — *παράλια*, 187. 208.
Μασσύας, regio Syriae, 753. 755. 756.

- Μάστωνα*, opp. Lydiae, 650.
Μασυλείς, populus Numidiae, 131.
 829 — 832.
Μάταλον, portus Gortynae, 478.
 479.
 † *Μάταυρος*, opp. Siciliae, 275.
Ματιανή, regio Mediae, 73. 509.
 523. 525.
Ματιανοί vel *Ματινοί*, incolae
 Matianae, 49. 514. 523. 531.
Ματρίνον, portus Adriae, 241.
Ματρίνοϛ, fl. Piceni, 241.
Ματροί, i. q. *Μαυρούσιοι*, 825.
Μαυρουσία, 826—831. 3. 99. 100.
 131. 133. 139. 140. 143. 150.
 153. 157. 288. 825.
Μαυρούσιοι, 5. 131. 137. 825.
 827. 828.
Μαυσωλείον, Halicarnassi, 656. —
 Romae, 236.
Μαύσωλος, rex Cariae, 611. 656.
Μαυραϊεύς, Delphus, 421.
Μαυραϊούς, castellum Iudaeae, 763.
Μεγάβαροι, populus Aethiopiae,
 786. 819.
Μεγαβάτης, dux Persarum, 403.
Μεγαβύζοι, sacerdotes Ephesiorum,
 641.
Μεγαλοκέφαλοι, 299.
Μεγαλόπολις, u. Arcadiae, 360. 385.
 388. 738. — u. Ponti, 560.
Μεγαλοπολίται, 738.
Μεγαλοπολίτις, Arcadiae regio, 335.
 343. 386. — Ponti regio, 557.
 559.
Μέγαρα, u. Graeciae, condita a Do-
 riensibus, 331. 391 — 393. 395.
 411. 423. 653. — u. Siciliae,
 267. 269. 270. 387. — u. Sy-
 riae, 753.
Μεγαρείς, in Graecia, 267. 319.
 320. 322. 333. 380. 385. 392.
 394. 395. 563. — in Sicilia,
 267. 272. 387.
Μεγαρικὰ ὄρη, 405. — *χωρία*, 394.
Μεγαρικὴ, i. q. *Μεγαρίς*, 329, frg.
 13. 393. 395. 405.
Μεγαρικοί, philosophi, 393.
Μεγαρίς, 171. 379. 380. 390 —
 393. 395. 400. 405.
Μεγασθένης, Chalcidensis, conditor
 Cumarum, 243. — rerum scri-
- ptor, 68—70. 76. 77. 686. 687.
 689. 690. 693. 702—707. 709
 — 713.
Μέγης, filius Phylei, 338. 439. 456.
 459.
Μέγλλος, rerum scriptor, 692.
Μεγίστη, insula, 666.
Μεθείων, opp. Phocidis, 410. 423.
 — opp. Bocoitiae, 410. 423.
Μέθια, opp. Magnae Graeciae, 256.
 257.
Μεδιολάσιον, opp. Galliae transal-
 pinae, 190. — opp. Galliae cis-
 alpinae, 213.
Μεδιοματρικοί, populus Galliae,
 193.
Μεδόακοι, populus Italiae, 216.
Μεδόακος, fl. Italiae, 213. — por-
 tus Patavii, 213.
Μέδυλλοι, gens Alpina, 185. 203.
 204.
Μέδων, comes Philoctetis, 432.
Μέθαρα vel *Μεθώνη*, opp. et pae-
 ninsula prope Troezenem, 59.
 374. 375.
Μεθύδιον, opp. Arcadiae, 388.
Μεθώνη, u. Messeniae, 350. 360.
 436. — u. Macedoniae, 330, frg.
 20. 21. 374. 376. 436. — u.
 Magnesiae, 436. — Thraciae,
 436.
Μέκιστος, fl. Phrygiae, 576.
Μέλαγχρος, tyrannus Lesbi, 617.
Μελαινα, prom. Ioniae, 645. —
 prom. Chii, 645.
Μελαιναί, vicus Troadis, 603.
Μελαιναί vel *Μελανία*, u. Ciliciae,
 670. 760.
Μελάμπους, Proetidas lustrat, 346.
Μελάμφυλλος, i. q. *Σάμος*, 457.
 637.
Μελανής, i. q. *Ἐρέτρια*, 448.
Μελανθός, pater Codri, 359. 393.
 633.
Μελανία, i. q. *Μελαιναί*.
Μελανίπη, Bocoii mater, 265.
Μέλανος, prom. Mysiae, 576.
Μελάντιοι σκόπελοι, in mari Ae-
 gaeo, 636.
Μελας κόλπος, 28. 92. 124. 323.
 331, frg. 52. 54. 58.
 * *Μέλας**, fl. Achaiae, 386. — fl.

- Boeotiae, 407. 415. — fl. Thraciae, 331, frg. 52. 53. — fl. Thessaliae, 428. — fl. Pamphyliae, 667. — fl. Cappadociae, 538.
Μέλδος, populus Galliae, 194.
Μελέαγρος, Althaeae filius, 466. — Gadarensis, 759.
Μελέαγρου χάραξ, prope Antiochiam, 751.
Μέλως, fl. prope Smyrnam, 554. 646.
Μελία, Teneri mater, 413.
Μελλίβουα, opp. Thessaliae, 254. 436. 443.
Μελεγουνίς, i. q. Lipara, 275.
Μελέτη, pagus Atticae, 65. 66. — lacus prope Oeniadas, 459. — insula, 277. 834. — i. q. Samothrace, 472.
Μελιταία κυνίδια, 277.
Μελλίταια, opp. Phthiotidis, 432. 434.
Μελοταεῖς, 432.
Μελετηρή, regio Cappadociae, 521. 528. 533. 534—537.
Μελετηροί, 527.
Μέλπις, fl. Latii, 237.
Μέλσος, fl. Asturiae, 167.
Μέλων, dux Sicambrorum, 291. 292.
Μεμόσιον, regia Memnonis in Aegypto, Thebis, 813. 816. — Abydi, 813. — arx Susorum, 728.
Μέμνονος κώμη, vicus Mysiae, 587.
Μέμνων, Tithoni filius, 728. 813. — dithyrambus Simonidis, 728. — Rhodius, dux Persarum, 610.
Μέρφις, u. Aegypti, 473. 803—808. 812. 814. 817.
Μεράνδρος, poeta comicus, 297. 452. 486. 637. 638. — rex Bactrianorum, 516.
Μεράτιος, populus Germaniae, 194. 199.
Μέρας, conditor Mesembriae, 319.
Μένδη, opp. Macedoniae, 330, frg. 27.
Μένδης, u. Aegypti, 802. 812.
Μενδήσιον, 813.
Μενδήσιον στόμα, ostium Nili, 801. 802.
Μενδήσιος νομός, pagus Aegypti, 802.
Μενεβρία, i. q. *Μεσημβρία*, 319.
Μενέδημος, Eretrius, philosophus, 393. 448.
Μενεκλής, Alabandensis, 655. 661.
Μενεκράτης, Elaïta, Xenocratis discipulus, 550—552. 572. 621. — Nysaeus, Aristarchi discipulus, 650.
Μενελαίτης νομός, pagus Aegypti, 801.
Μενίλαος, Atrrei filius, 3. 8. 11. 30. 37—42 passim. — frater Ptolemaei πρώτι, 801. — opp. in Delta Aegypti, 803. — opp. et portus Cyrenicae, 40. 801. 835.
Μενεσθεύς, Scylleii et Elaeae conditor, 140. 150. 261. 622.
Μενεσθέως λιμήν, in Baetica, 140.
Μενέσθιος, Sperchei filius, 433.
Μένιππος, Gadarensis, 759. — Stratonicensis, 660.
Μενλαρία, opp. Hispaniae, 140.
Μενναῖος, pater Ptolemaei reguli, 753.
Μενότιος, Patrocli pater, 425.
Μέντης, Taphiorum rex, 456. 459.
Μένων, Alexandri comes, 529.
Μεραδάλις, fl. in terra Amazonum, 503.
Μερωάδας, fl. in terra Amazonum, 504.
Μερόη, soror Cambysis, 790. — insula, 32. 771. 786. 821. 822. — caput Aethiopiae, 786. 821. 822. 825. 62. 63. 68 passim.
 * *Μέρονες**, i. q. *Μυσοί*, 550.
Μερονίδα, 586.
Μεροπίς, cognomen insulae Co, 686. 701.
Μεροπίς γῆ, 299.
Μέρωψ, Clymnes coniux, 33. — δ *Περικώσιος*, 586.
Μεσημβρία, opp. Thraciae, 319. 440.
Μεσημβριανοί, 319.
Μεσηνη, regio Babyloniae, 84.
Μεσηνοί, Ἀραβες, 739.
Μεσοποταμία, 746—748. 41. 79.

80. 82. 88. 91. 130. 275. 521
passim.
- † *Μεσσαίος*, in Laconica, 367.
- Μεσσάλας*, 205.
- Μεσσαπία*, i. q. Iapygia, 277. 282.
405.
- Μεσσαπίοι*, 277. 280. 282.
- Μεσσαπίων*, mons prope Anthedone-
nem, 405.
- Μίσσαπος*, Boeotus, 405.
- Μίσση*, opp. Laconicae, 364.
- Μεσσαίος*, fons Thessaliae, 432.
- Μεσσηνή*, u. Messeniae, 157. 257.
273. 279. 358. 361. 389. — u.
Siciliae, 253. 266. 268.
- Μεσσηνή* s. *Μεσσηνία*, 359—362.
366—368. 123. 280. 335 pas-
sim.
- Μεσσηνιακός κόλπος*, inter prom.
Acritam et Thyridem, 335. 359.
360. 362. — *παράπλους*, 362.
πέδιον, 361. — *πόλεμος*, 257.
278. 279. 362.
- Μεσσηνίοι*, in Peloponneso, 359
— 362. 257. 268. 279 passim.
— in Sicilia, 268.
- Μεσσοία*, pars Spartaee, 364.
- Μεσσόλα*, opp. Messeniae, 360.
- Μεσωγίς*, mons Lydiae, 440. 629.
636. 648—650.
- Μεσωγίτης οἶνος*, 637. 650.
- Μεταβον*, i. q. *Μεταπόντιον*, 265.
- Μεταβου ἠρώων*, 265.
- Μεταγώνιον*, promontorium Mau-
ritaniae, 170. 827—829.
- Μεταποντινή*, ager Metapontii, 255.
265.
- Μεταπόντιον*, u. Magnae Graeciae,
222. 254. 255. 264. 265. 278.
- Μεταποντος*, heros, 265.
- Μεταυρος*, fl. Umbriae, 227. —
fl. Bruttiorum, 256.
- Μέτελλος* (Q. Metellus Pius), 162.
— *ὁ Βαλιαρικός*, 167. 168.
- Μέτουλον*, opp. Iapodum, 207.
314.
- Μηδεα*, 21. 45. 46. 215. 224.
315. 526. 531.
- Μηδία*, 522—526. 530—532. 45.
48. 60 passim.
- Μηδία Ἀτροπάτιος*, cf. Ἀτροπά-
τιος.
- Μηδικὰ Ἴθρη*, 130. — ὄρη, 74.
508. — *πύλη*, 525. — *βοτάνη*,
ibid. — ὄπος, ibid.
- Μηδῖος*, historicus, 530.
- Μηδοί*, 506. 507. 509. 514. 522.
524—526. 528. 529—532. 724.
732. 735. 737. 739. 745. 801.
- Μηδός*, filius Medae, 526.
- Μηθύμνα*, u. Lesbi, 426. 440.
616. 618.
- Μηθύμναία*, ager Methymnae, 617.
- Μηθύμναῖοι*, 590. 610.
- Μηθύμνερα*, portus Olynthi, 330,
frg. 29.
- Μηρώνη*, i. q. *Σικυών*, 382.
- Μηλίος*, portus sinus Arabici, 771.
- Μήλιοι*, 484.
- Μήλος*, insula, 484. 485.
- Μῆν Ἀσκαῖος* (*Ἀρκαῖος*?), eius
templum Antiochia ad Pisidiam,
557. 577. — *Μῆν Κάρος*, eius
templum in Caria, 579. — *Μῆν*
Φαρνάκου, eius templum in Ponto,
557.
- Μῆνιγξ*, insula, 25. 123. 157. 834.
- Μηρόδοτος*, Pergamenus, 625.
- Μηρόδωρος*, Trallianus, 649.
- Μήρονες*, Lydiae incolae. cf. *Μα-
λωνες*.
- Μηροῖα* (cf. *Μαυοῖα*), 627. 628.
- Μηρουαῖα*, u. Umbriae, 227.
- Μηρός*, mons Indiae, 687.
- Μητροδωρος*, Scepticus, 504. 609.
775. — Lampsacenus, Epicuri
discipulus, 589.
- Μητρόπολις*, opp. Thessaliae, 437.
438. — opp. Magnae Phrygiae,
576. 663. — opp. Lydiae, 632.
- Μητροπολίται*, 437.
- Μητροπολίτης οἶνος*, 637.
- Μητρῶον*, aedes matris deorum,
646.
- Μίγκιος*, fl. Galliae transpadanae,
209.
- Μίδαειον*, u. Phrygiae Epicteti,
576.
- Μίδας*, rex Phrygiae magnae, 61.
568. 571. 680. — nomen Phry-
gium, 304.
- Μίδεια*, opp. Boeotiae, 373.
- Μίδία*, opp. Argolidis, ibid.
- Μίδεια*, opp. Boeotiae, 59. 413.

- Μιθράκινα* (τά), dies festus apud Persas, 530.
- Μίθρης*, deus Persarum, 732.
- Μιθριδάτης*, Pergamenus, 625. — ὁ *Κτίστης*, rex Ponti, 562. — ὁ *Εὐεργέτης*, rex Ponti, Eupatoris pater, 477. — ὁ *Εὐπάτωρ*, rex Ponti, 14. 73. 288. 306—312. 398. 414. 477 passim.
- Μιθριδατικός πόλεμος*, 398. 497. 544. 561. 575. 594. 614. 649.
- Μιθριδάτιον*, arx Galatarum, 567.
- Μιθροπαίστης*, Persa, Arsitae fil., 766.
- Μινύπας*, Masinissae filius, 829. 832. 833.
- Μικυθος*, tyrannus Siculus, 253.
- Μιλησία*, ager Mileti, 321. 636.
- Μιλησιοί*, 634—636. 331, frg. 52. 542. 545. 546 passim.
- Μιλησιόπολις Ἰμμη*, in Mysia, 575.
- Μιλητός*, u. Ioniae, 141. 554. 573. 577. 611. 632—636. — u. Cretae, 479. 573. 634.
- Μιλησιόπολις*, opp. Mysiae, 575. 611. 681.
- Μιλτιάδης*, Atheniensis, 399.
- Μιλύα* vel *Μιλιάς*, regio Pisidiae vicina, 570. 631. 666.
- Μιλίαι*, 554. 573. 667. 678.
- Μίλων*, Crotoniates, Pythagoreus, 263.
- Μιμαλλόνες*, Bacchi familiae, 468.
- Μίμας*, mons Ioniae, 613. 645.
- Μιμνερμος*, Colophonius, 46. 633. 634. 643.
- Μισαία*, regio Arabiae felicitis, 768.
- Μισαίοι*, pop. Arabiae, 768. 776.
- Μίνθη*, mons prope Pylum, 344. — pellex Plutonis, ibid.
- Μίνως*, fl. Hispaniae, 153. cf. *Βαῖως*.
- Μιντοῦραι* s. *Μιντοῦρη*, u. Latii, 233. 237. 238.
- Μινύαι*, in Triphylia, 337. 338. 347. 374. 401. 414.
- Μινύσιος* s. *Μινυήσιος*, fl. Triphyliae, 346. 347. 352.
- Μινώα*, opp. Argolidis, 367. — opp. Cretae, 475. — prom. Megaridis, 391. 392.
- Μίνως*, rex Cretae, 3. 48. 150. 273. 279. 282. 373. 476. 477. 479. 482. 573. 661. 762.
- Μινώταυρος*, 477.
- Μισσηρόν*, prom. et portus Campaniae, 60. 234. 242—245. 247.
- Μισσηρός*, comes Ulyssis, 26. 245.
- Μιτυληναίοι*, 331, frg. 52. 600. 605. 607. 617. 618.
- Μιτυλήνη*, u. Lesbi insulae, 440. 617. 618.
- Μισσάλης*, Plataeensis poeta, 412.
- Μισσύμιον*, opp. Rhodi, 655.
- Μνεύς*, deus Aegyptiorum, 803. 805.
- Μνώα*, servi publici Cretensium, 542.
- Μοαγέτης*, tyrannus Cibyrae, 631.
- Μοασάδα*, castellum Iudaeae, 764.
- Μοαφέρτης*, patruus matris Strabonis, 499. 557.
- Μόδρα*, opp. Phrygiae, 543.
- Μοίριδος Ἰμμη*, in Aegypto, 50. 789. 810—812.
- Μοισοί*, populus Thraciae, 295. 296. 303. 542.
- Μολοττοί*, gens Epirotica, 321—324. 326. 328. 329, frg. 1. 2. 430. 594.
- Μολοχάθ*, fl. Mauritaniae, 827. 829.
- Μολικρεία*, opp. Aetoliae, 427. 451. 460.
- Μολικριον ῥέον*, i. q. *Ἀρτίρριον*, 336.
- Μόλων*, Alabandensis, 652. 655.
- Μοραρτίης οἶνος*, 535.
- Μορητιον*, opp. Iapodum, 207. 314.
- Μοροίκου Ἡρακλείους ἱερόν*, 202.
- Μοροίκου Ἰμμη*, opp. Liguriae, 201. 202.
- Μοργάντιον*, opp. Siciliae, 257. 270.
- Μόργητες*, ex Italia in Siciliam migrant, 257. 270.
- Μορξεος*, rex Paphlagoniae, 562.
- Μορμηνη*, regio Cappadociae, 534. 537. 539.
- Μορμηνοί*, 568.
- Μορωοί*, populus Galliae, 194. 199. 200.
- Μόρων*, opp. Lusitaniae, 152.
- Μοσύνοκοι*, pop. Ponti, 528. 549.

- Μοσχική*, regio Colchidis, 498. 499.
— *Μοσχικά ὄρη*, 61. 492. 497.
521. 527. 548.
Μόσχοι, 497.
Μουγίλωνες, pop. Germaniae, 290.
Μούδα, caput Turdetaniae, 141.
160.
Μούνδας, fl. Lusitaniae, 153.
Μουνηχία, portus Atheniensium,
395.
Μουρηναί, 631. 670.
Μούσα, 41. 339. 350. 410. 468.
471.
Μουσαῖος, Thrax, 471. 762.
Μουσειὸν Ἀλεξανδρείας, 793. 794.
Μουσικανοῦ χώρα, in India, 694.
701. 710.
Μουτήνη, opp. Italiae, 205. 218.
218.
Μάφιον, opp. Thessaliae, 441. 443.
Μωφοπία, antiquum Atticae nomen,
397. 443.
Μόφωπος, Atticae rex, 397. 443.
Μόφος, Lapitha, 443. — Mantus
filius, 443. 642. 668. 675. 676.
Μόφου ἰστία, opp. Ciliciae, 676.
Μυγδόνες, e Thracia in Asiam pro-
fecti, 295. 329, frg. 11. 331,
frg. 36. 564. 575. — populus
Mesopotamiae, 527. 736. 747.
Μυγδονία et *Μυγδονίς*, pars My-
siae, 331, frg. 41. 550. 576. 589.
— pars Mesopotamiae, 747.
Μυκάλη, prom. Ioniae, 6. 621.
629. 632. 636. 637. 639.
Μυκάλησσός, vicus Boeotiae, 404.
405. 410.
Μυκήναι, u. Argolidis, 221. 368.
372. 377.
Μυκηναία, 371. 372.
Μυκηναῖοι, 372. 373.
Μύκονος, insula, 485. 487.
Μύλαι, opp. Siciliae, 266. 272.
Μύλασα, u. Cariae, 658—660.
Μυλαστίς, 659. 660.
Μυνδία, ager Myndiorum, 658.
Μύνδιαι, 657.
Μύνδος, u. Cariae, 611. 658.
Μύνης, rex Lyrnessi, 584. 585.
612. 619.
Μυόννησος, insula, 435. 618. —
opp. Ioniae, 643.
- Μυός ὄρμος*, portus Aegypti ad
sinum Arabicum, 118. 769. 781.
782. 815.
Μυοῦς, u. Cariae, 579. 632. 633.
636.
Μυούσιοι, 648. 651.
Μύρα, opp. Lyciae, 666.
Μυριανδρος, opp. Syriae, 676.
Μύρινα, Amazon, 573. 623. — u.
Aeolidis, 505. 550. 573. 623.
Μυριναιοί, 622.
Μυρικός, opp. Macedoniae, 331,
frg. 33.
Μυρλεανοί, 575.
Μυρλεατίς, 551.
Μύρλεια, u. Bithyniae, 551. 563.
Μυρμήμιον, u. Taurorum, 310.
494.
Μυρμίδωνες, 375. 433. — tragoe-
dia Aeschyli, 616.
Μυρρωοῦς, pagus Atticae, 399.
Μυρσίλος, historicus, 60. 610. —
tyrannus Mitylenae, 617.
Μύρσιος, opp. Elidis, 341.
Μυρτσούντιον, opp. Elidis, 341. —
aestuarium prope Leucada, 459.
Μυρτώων πύλαγος, 124. 323. 331,
frg. 58. 335. 369. 375.
Μύρων, statuarius, 637.
Μυσία, 563—565. 571—576. 10.
134. 541. 550. 551 passim. —
Μυσία Ἀβρετινή, 576. cf.
Ἀβρετινή.
Μύσιος, fl. Mysiae, 616. — *Μύ-
σιος θεός*, i. q. Ἀβρετινήρος Ζεῦς,
574. — *Βόσπορος*, 566. —
Ὀλυμπος, 574.
Μύσκελλος, Achaeus, conditor Cro-
tonis, 262. 269. 387.
Μυσοί, pop. Thraciae, 6. 295. 296.
298. 300. 303. 305. 317. 318
passim. (cf. *Μοισοί*). — in Asia,
129. 295. 303. 541. 542. 550.
564—566. 571. 572. 579. 586.
612 passim. — *οἱ περὶ Ὀλυμ-
πον*, 566. 571. 574. 575. —
tragoedia Sophoclis, 356.
Μυχός, portus Phocidis, 409. 423.
Μώμεμφις, u. Aegypti, 803.
Μωμεμφίται, 803.
Μωμεμφίτης νομός, pagus Aegy-
pti, 803.

Μωρηή, regio Mysiae, 574.
Μωσής, 760 — 762.
Μῶχος, Sidonius philosophus, 757.

N.

Ναβαταία, regio Arabiae, 777. 783. 784.

Ναβαταῖοι, populus Arabiae, 760. 767. 777. 779. 780. 783. 803.

Ναβιανόι, populus Caucasum accolens, 506.

Ναβοκοδρόσορος, Chaldaeus, 687.

Ναβουριανός, Chaldaeus, mathematicus, 739.

Ναβρισσα, u. Baeticae, 140. 143.

Νάγδος, opp. Ciliciae, 670. 682.

Ναΐδες, Bacchi famulae, 468.

Νακόλεια, opp. Phrygiae Epicteti, 576.

Ναμίται, populus Aquitaniae, 190.

Ναννώ, Mimnerri poema, 633. 634.

Ναντουάται, gens Alpina, 204.

Νάξιοι, in Sicilia, 268. 272. 273.

Νάξος, insula, 485. 487. — u. Siciliae, 267. 269.

Νάπατα, u. Aethiopiae, 820.

Νάπη, opp. prope Methymnam, 426.

Ναπιτίνος κόλπος, 255.

Νάρ, fl. Umbriae, 227. 235.

Νάρων, u. Galliae, 105. 106. 122. 128. 177. 178. 181. 182. 186. 188. 189 passim.

Ναρβονίτις, pars Galliae, 177 — 189 passim. — *λίμνη*, 181. — *παράλια*, 190.

[*Ναρθάκιον*], opp. Thessaliae, 434.

Ναρθηκίς, insula, 637.

Ναρκίσσου μνήμα, 404.

Νάρρα, u. Umbriae, 227.

Νάρυκος, opp. Locrorum Opuntiorum, 425.

Νάρωρ, fl. Dalmatiae, 315. 317.

Νασαμώνες, gens Africae, 131. 836. 838.

Νασικᾶς (Cornelius Scipio), 315.

Νατίσων, fl. prope Aquileiam, 214.

Ναύκλος, Codri filius, 633.

Ναύκρατις, u. Aegypti, 801. 803. 808.

Ναυκρατίται, 808.

Ναύλοχος, opp. Moesiae, 319. 440.

Ναύπακτος, u. Locrorum Ozolurum, 426. 427. 450.

Ναυπλία, u. Argolidis, 368. 369. 373.

Ναυπλιεύς, 373. 374.

Ναύπλιος, Neptuni filius, 368.

Ναύπορτος, u. Tauriscorum, 314. cf. *Πάμπορτος*.

Ναύσταθμον Τιέων, 595. 596. 599. — *Ναύσταθμον*, portus Cyrenaicae, 838.

Νέα κώμη (cf. *Ένία* et *Αἰτία*), in agro Troiano, 603.

Νέαιθος, fl. Magnae Graeciae, 262.

Νεανδρία, opp. Troadis, 604.

Νεανδριεύς, 606.

Νεανδρίς, 472.

Νεάνθης, Cyzicenus, 45.

Νεάπολις, u. Chersonesi Tauricae, 312. — u. Macedoniae, 330, frg. 32. — u. Samiorum in ora Ephesiaca, 639. — u. Ponti, 560. — u. Carthaginiensium, 834. — u. ad Syrtim minorem, dicta etiam

Leptis, 835. — u. Campaniae, 23. 26. 134. 245. 246. 248. 253.

Νεαπολίται, in Italia, 23. 26. 246. 248.

Νεάρχος, praefectus classis Alexandri M., 70. 77. 524. 686. 689. 691—693. 696. 701. 705. 706. 716. 717. 720 passim.

Νήγαρα, u. Arabiae, 781. 782.

Νίδα, fl. Peloponnesi, 344. 348. 349. 351. 360.

Νεδουσία Ἀθηρᾶ, eius templum, 360.

Νέδων, fl. Laconices, 353. 360. — vicus Messeniae, dirutus a Teleclo, 360.

Νεῖλος, regio Aethiopiae, 774. — fl. Aegypti, 788—790. 29. 30. 32. 35—38. 50. 52 passim. —

Νεῖλου πηγάι, 696. 786. 819. 826. — *διώρυγες*, 38. 780. 788. 804. 805. — *νήσοι*, 817. 819. —

ἐμβολαί, *στόματα*, *προγοαί*, 1. 2. 29. 30. 85. 126. 688. 786. 788. 801. 802.

- Νεκρόπολις*, suburbium Alexandriae, 795. 799.
- Νέμαυρος*, u. Galliae, 178. 179. 186. 187. 203.
- Νεμέα*, fl. prope Corinthum, 382. — opp. Argolidis, 377.
- τὰ *Νέμεα*, ludi, 377.
- Νεμεαίος λέων*, 377.
- Νεμέσις*, Rhamnusia, 396. 399. — Adrastea, 588.
- † *Νεμυδία* (*Νεμεαία*?), cognomen Dianae, 342.
- Νέμος*, aedes Dianae prope Aricium, 239.
- Νεμωσός*, caput Arvernorum, 191.
- Νεοκλής*, Epicuri pater, 438.
- Νεοκωμίται*, incolae Novi Comi, 213.
- Νίον τάχος*, prope Cymen, 621.
- Νεοπτόλεμος*, filius Achillis, 326. 421. 436. 584. — imperator Mithridatis, 73. 306. 307. — Parians, glossarum scriptor, 589.
- Νεπίτα*, opp. Etruriae, 226.
- Νέρων*, prom. Hispaniae, 137. 153.
- Νερούοι*, populus Germaniae, 194.
- Νέσσος*, Centaurus, 427. 451.
- Νέσσων*, Thessalus, 444.
- Νεσσωνίς λίμνη*, in Thessalia, 430. 440. 441. 444.
- Νέστος*, fl. Thraciae, 323. 331, frg. 33. 35. 41. 44. 47.
- Νέστωρ*, Nelei filius, 8. 38. 222. 238. 264 passim. — Tarsensis, Stoicus, 674. — Academicus, Marcelli praeceptor, 675.
- Νευρώδη ὄρη*, in Sicilia, 274.
- Νέπερος*, castellum Carthaginiensium, 834.
- Νεών*, opp. Parnasso vicinum, 430.
- Νήιον*, in insula Ithaca, 454.
- Νηλεΐδαι*, 264. 359.
- Νηλεΐς*, pater Nestoris, 351. 352. 355. — Pylius, Mileti conditor, 633. 635. — Corisci filius, Scepsius, 608. — fl. Euboeae, 449.
- Νηλία*, opp. Magnesia, 436.
- Νηριον*, mons Ithacae, 453. 454.
- Νηριος*, opp. Leucadis, 59. 452. 454.
- Νηρωσσός*, castellum Cappadociae, 537.
- Νησαία*, regio Hyrcaniae, 509. 511.
- Νησαῖοι ἔπποι*, 525. 530.
- Νίβαρος*, mons Armeniae, 527. 531.
- Νίγηρες* s. *Νιγηῖται*, pop. Africae, 131. 826. 828.
- Νίκαια*, caput Bithyniae, 134. 564. 565. 587. — u. Massiliensium, 180. 184. — u. Locridis, 426. 428. — u. Indiae ad Hydaspem, 698. — filia Antipatri, uxor Lysimachi, 565.
- Νικάνδρος*, auctor Theriacorum, 823.
- Νικατόριον*, mons Assyriae, 737.
- Νικατωρ*, cf. *Σέλευκος*.
- Νικηφόριον*, lucus Pergami, 624. — opp. Mygdonum Mesopotamiae, 747.
- Νικίας*, tyrannus Coorum, 658.
- Νικίον κώμη*, vicus Aegypti, 799.
- Νικόλαος*, Damascenus, 719. 720.
- Νικομήδεια*, u. Bithyniae, 459. 543. 563. 587.
- Νικομήδης*, rex Bithyniae, regno spoliatus a Mithridate, 562. 563. 646. — filius Prusiae, ab Attalo regno expulsus, 624.
- Νικόπολις*, u. Epiri, 324. 325. 450. — u. Armeniae minoris, 555. — u. Ciliciae, 676. — u. Aegypti, 795. 800.
- Νικοστράτη*, mater Euandri, 230.
- Νικωρία*, opp. Tyregetarum, 306.
- Νοβία*, opp. Dalmatiae, 315.
- Νίρος*, rex Assyriae, 84. 737. — u. Assyriae, 84. 532. 735—737.
- Νιόβη*, coniu. Amphionis, 360. 571. 580. — tragoedia Aeschyli, 580.
- Νισα*, opp. Boeotiae, 405. — Megaridis (?), ibid.
- Νίσαια*, portus Megarae, 334. 378. 391—393.
- Νισίβις*, u. Mygdonum Mesopotamiae, 522. 527. 736. 747.
- Νίσος*, pater Scyllae, 373. 392.
- Νισυρίων ρητόδια*, 488. 489.
- Νισυρος*, insula, 488. 489. 656. 657. — opp. Nisyri insulae, 488. 657. — opp. Carpathi, 489.
- Νικιόβριγες*, pop. Aquitaniae, 190.
- Νικρωτής ρομός*, in Aegypto, 803.

Νιφάνης, mons Armeniae, pars Tauri, 522. 523. 527. 529.
Νόστος, fl. Illyriae, 314. 318.
Νοβουμάκου, opp. Galliae cisalpinæ, 213.
Νολγα, opp. Asturum, 167.
Νομάδες, Numidae, 131. 833. — populi pascua peragrantes, 4. 33. 191. 288. 298. 300—303 passim.
Νομαντία, u. Hispaniae, 153. 162. 287.
Νομαντιοί, 162. 287.
Νότιον, ora et prom. Chii, 645.
Νότος, ventus, 29. 62.
Νότον κίρας, prom. Aethiopiae, 774.
Νοῦβα, populus Nilum accolens, 786. 819.
Νουκέρια, u. Umbriae, 227. — u. Campaniae, 247. 249. 251.
Νουμαντία, cf. *Νομαντία*.
Νουμάς Πομπήλιος, 228. 230.
Νουμίτωρ, rex Albae longae, 229.
Νυκτεύς, pater Antiopae, Hysiarum conditor, 404.
Νύμφαι, 468. 587. — *Ἰωνάδες*, 356. — *Καβειρίδες*, 472. 473. — *Λειψθηριάδες*, 410. 471. — Nympharum templa et antra, 59. 316. 330. 343. 356. 410. 471—473. 751.
Νυμφαῖον, u. Chersonesi Tauricae, 309. — prom. montis Athonis, 330, frg. 32. — rupes et vicus apud Apollonium, 316.
Νύσα, vicus Boeotiae, 405. — u. Cariae, 648—650. u. et mons Indiae, 687.
Νυσαεῖς, in Caria, 649. 650.
Νυσαῖοι, populus Indiae, 687. 698.
Νυσαῖς, regio Lydiae, 579. 629.
Νυσηῖον, mons Thraciae, 687.

Ξ.

Ξάνθεια, opp. Ciconum, 331, frg. 44.
Ξάνθιοι, in Lycia, 666. — Thracæ, 590. — s. *Πάριοι*, populus Daarum, 511. 515.
Ξάνθος, u. Lyciae, 134. 666. —

fl. Lyciae, 665. — fl. Troadis, 590. — rex Boeotorum, 393. — Lydus, historicus, 49. 50. 572. 579. 627. 628. 680. 681.
Ξεναρχος, Seleucensis, peripateticus, 670.
Ξενοκλῆς, custos thesauri Alexandri, 69. — orator Adramyttenus, 614. 660.
Ξενοκράτης, Bithynus, 550. 566. 610.
Ξενοφάνης, physicus et poeta, 643.
Ξενοφῶν, 387. 403.
Ξεροβλή, regio Armeniae minoris, 528.
Ξιόξης, Darii filius, 10. 61. 331, frg. 33. 35. 48. 52. 56. 394. 395. 398. 443. 518 passim.
Ξιμητή, regio Ponti, 561.
Ξιφονίας ἀρωατήριον, in Sicilia, 267.
Ξόος, insula et u. Aegypti, 802.
Ξούθος, Ionis pater, 383.
† *Ξυπετεῶν* (*Ξυπεταίωνων*?) *δήμος*, in Aitica, 604.

Ο.

Ὀβελίσκοι, 805. 816.
Ὀβιδιακηνοί, Maeotica gens, 495.
Ὀβόδας, rex Nabataeorum, 781.
Ὀγχησμος, portus Epiri, 324.
Ὀγχηστος, opp. Boeotiae, 410. 412.
Ὀδησσός, opp. Moesiae, 319. 331, frg. 48.
Ὀδῖος, Halizonum dux, 550. 551.
Ὀδομάντιες, populus Macedoniae, 331, frg. 36.
Ὀδομαντίς, regio Armeniae, 528.
Ὀδρυσία, populus Thraciae, 331, frg. 48.
Ὀδρυσσῆς, fl. Mysiae, 550. 551.
Ὀδυσσεῖα, poema, 149. 256. 328. 461. 480. — opp. Tardctaniae, 149. 157.
Ὀδυσσεύς, 20—27. 38—40. 43—45. 11. 17. 18. 48 passim.
Ὀθρυάδας, Lacedaemonius, 376.
Ὀθρυς, mons Thessaliae, 356. 432. 433. 435.
Ὀιάνθεια, opp. Locrorum Ozolarum, 427.

- Οίασών*, opp. Vasconum Hispaniae, 161.
Οιδάνης, fl. Indiae, 719.
Οιδέπους, educatus a Polybo, 380.
† *Οιγατα* (Igd. *Οιρειάδα*), 450.
Οινειάδαι, u. Thessaliae, 434.
Οινεύς, pater Deianirae, 458. 459. 462. 465. 466.
Οινιάδαι, u. Aetoliae, 458. 459.
Οιναδών λίμνη, lacus Aetoliae, 459.
Οινόατα, u. Lyciae, 631.
Οινόη, opp. Atticae, 383. — opp. Elidis, 398. — castellum Corinthiorum, 380. 409. — opp. insulae Icariae, 639.
Οινόμαχος, rex Elidis, 356.
Οινοπάρας, fl. Syriae, 751.
Οινώνη, uxor Paridis, 596. — antiquum nomen Aeginae, 375. — duo pagi Atticae (?), ibid.
Οιρωτρία, 209. 254. 265. 277.
Οιρωτρίδες, insulae, 252. 258.
Οιρωτρικοί βασιλείς, 256.
Οιρωτρικόν Ἴθνος, 255.
Οιρωτροί, antiqui Lucaniae incolae, 253—255. 257. 265.
Οίσκοι, Bituriges, 190.
Οιτατα, regio Thessaliae, 417. 430. 432. 434. 450.
Οιταίον, pop. Graeciae, 416. 449. 450. 613.
Οιταίος ἑλλέβορος, 418.
Οίτη, mons, 329, frg. 6. 334. 417. 418. 427—430. 442. 450.
Οίτυλος, opp. Laconices, 360.
Οιχαλία, u. Euboeae, 448. — u. Aetoliae, ibid. — u. Arcadiae, postea *Ἀθανία*, 339. 350. 360. 448. — duae urbes Thessaliae, altera ἡ *Τραχυνία*, 339. 438. 448. — altera ἡ *περὶ Τρήκην*, 448.
Οιχαλίας ἄλωσις, poema, 438. 639.
Οίρα, mons, 202. 207. 211. 314.
Οιφίλιοι, opp. Umbriae, 226. 227.
Οικταούια, soror Augusti, 675.
Οιανή, arx Armeniae, 529.
Οιβη, opp. Ciliciae, 672.
Οίβια, u. Massiliensium, 180. 184. — u. Pamphyliae, 666. 667. — u. sita ad Borysthenem, 306.
Οιγασεύς, mons Paphlagoniae, 562.
- Όλεαστρον*, opp. Hispaniae, 159.
Όλγασυς, nomen Paphlagonium, 553.
Όλιζών, opp. Magnesiae, 436.
Όλυμιός, fl. Boeotiae, 407. 411.
Όλμιαί, prom. sinus Corinthii, 380. 409.
Όλμοι, opp. Phrygiae, 663. — opp. Ciliciae, 670.
Όλοοσσών, opp. Thessaliae, 440.
Όλουρις et *Όλουρα*, opp. Messeniae, 350.
Όλόφυεις, opp. Macedoniae, 331, frg. 33. 35.
Όλυμπερή, regio Mysiae, 576.
Όλυμπηροί, 566. 574.
Όλυμπία, 270. 335. 337. 341. 343. 344. 353 — 357. 367. 378. 389.
Όλυμπίακός ἄγών, 261. 262. 353 — 355. 654.
Όλυμπικόν (?), s. *Όλύμπιον*, Iovis templum Athenis, 396. 404.
Όλυμπιονῆαι, 262.
Όλυμπος, inventor tibiae, 470. 578. — u. Lyciae, 666. — mons Lyciae, 666. — mons et castellum Ciliciae, 671. — mons Cypri, 682. 683. — mons Pisatidis, 356. — mons Thessaliae, 60. 208. 329, frg. 11. 14—16. 330, frg. 17. 18. 356. 430. 440—442. 471. 531. — mons Mysiae, 470. 564. 565. 571. 572. 574. 575.
Όλυθος, u. Macedoniae, 121. 329, frg. 11. 330, frg. 28 — 30. 408. 447.
Όλυσιπών, u. Lusitaniae, 152.
† *Όλύσση*, opp. Cretae, 479.
Όμβρική, 217 — 219. 227. 228. 235.
Όμβροκοί, populus Italiae, 214. 216. 217. 219. 227. 240. 250. 376.
Όμήρειον, porticus Smyrnae, in qua templum Homeri, 646. — numus Smyrnaeorum, ibid.
Όμηρίδαι, in insula Chio, 645.
Όμηρος, 1. 2. 3. 4 passim. — Homeri patria, 623. 643. 645. 646.
Όμόλη s. *Όμόλιον*, opp. Magnesiae, 443.

- Ὀμοναδαίς, pop. Pisidiae, 569. 570. 668. 679.
 Ὀμφάλη, Herculis coniux, 219. — tragoedia Iouis, 60.
 Ὀμφαλίων, Pisacus, 362.
 Ὀνεια ὄρη, in Megaride, 380. 393.
 Ὀνησίκριτος, rerum scriptor, 70. 517. 689—696. 698. 699. 701. 705. 707. 715.
 Ὀνησιῶν θερά, in Aquitania, 190.
 Ὀνοβα, opp. Baeticae, 143. 170.
 Ὀνόμαρχος, Phocensium dux, 421.
 Ὄνου γνάθος, paeninsula Lacotices, 363. 364.
 Ὄξειας νῆσοι, ad Acheloi ostia sitae, 351. 456. 459.
 Ὄξου πέτρα, in Sogdiana, 517.
 Ὄξιάδης, Darii Codomanni frater, 544.
 Ὄξιάδης, pater Roxanes, 517.
 Ὄξύβιοι, populus Liguriae, 185. 202.
 Ὄξύβιος λιμὴν, in Liguria, 185.
 Ὄξύλος, Aetolorum rex, 333. 354. 355. 357. 358. 389. 463.
 Ὄξύμεια, opp. Thessaliae, 327.
 Ὄξύρυγχος, u. et pagus Aegypti, 812.
 Ὀπικοί, pop. Campaniae, 242. 250. 654.
 Ὀπισθολεπρία, pars Ephesi, 633.
 Ὀπιτέργιον, opp. Galliae cisalpinae, 214.
 Ὀπούντιοι, cf. Δοκροί. — in Elide, 425.
 Ὀπούντιος κόλπος, 416. 425. 426.
 Ὀπούς, u. Locrorum, 60. 416. 425.
 Ὀρβηλος, mons Macedoniae, 329, frg. 10.
 Ὀρβις, fl. Galliae, 182. —
 Ὀργας, fl. Phrygiae, 577.
 Ὀργια, 466. 468.
 Ὀρῆσαι, pop. Epiri, 326. 434. — in Macedonia, 329, frg. 6, 330, frg. 20.
 Ὀρῆτης, 326. 383. 401. 535. 537. 582. — tragoedia Euripidis, 377.
 Ὀρῆστια, pars Macedoniae, 331, frg. 38.
 Ὀρῆστιας, regio Epiri, 326.
 Ὀρῆστίς, regio Macedoniae, 329, frg. 6.
 Ὀρθαγόρας, rerum scriptor, 766.
 Ὀρθαγορία, u. Thraciae, 331, frg. 48.
 Ὀρθάνης, deus Atticorum, 588.
 Ὀρθη, arx Thessaliae, 440.
 Ὀρθοπολις, opp. Macedoniae, 331, frg. 36.
 Ὀρθωσία, u. Syriae, 670. 753. 756. 760. — u. Cariae, 650.
 Ὀρκαορικοί, vicus Phrygiae, 567. 568. 576.
 Ὀρμένιον vel Ὀρμίνιον, opp. Thessaliae, 432. 436. 438. 442. 530.
 Ὀρμενος et Ὀρμενίδης, 438. 439.
 Ὀρμλια, i. q. Φορμιας, 233.
 Ὀρμια vel Ὀρμια, prom. Elidis, 341.
 Ὀρμίνιον, cf. Ὀρμίνιον.
 Ὀρκεαί, opp. prope Corinthum, 376. 382. 587. — vicus Argolidis, 376.
 Ὀρνεάτης, Fripus, 382.
 Ὀρνίθων πόλις, in Phoenice, 758.
 Ὀρόατις, fl. Persidis, 727. 729.
 Ὀρόβαι, opp. Euboeae, 405. 445.
 Ὀρόντης, fl. Syriae, 250. 275. 670. 676. 750—752. 756. 760. — is, a quo flumen nomen traxit, 750. — rex Armeniae, 531.
 Ὀροσπέδα, mons Hispaniae, 161. — 163.
 Ὀρτήσιος, orator, 515.
 Ὀρτίλαχος, pater Dioclis, 367.
 Ὀρτόσπανα, u. Paropamisadaram, 514. 723.
 Ὀρτυλία, nutrix Latoniae, 639. 640. — lucus prope Ephesum, 639. 640. — i. q. Delos, 486. — insula et urbis Syracusarum pars, 23. 59. 270. 271.
 Ὀρτων, portus Frentanorum, 242.
 * Ὀρτώνιον *, in Frentanis, 242.
 Ὀρφεύς, Thrax, 330, frg. 17. 18. 331, frg. 36. 471.
 Ὀρφικά ἱερά, 470. — τέχνας, 474.
 Ὀρχηνοί, astronomorum Chaldaeorum secta, 739.
 Ὀρχιστηνή, regio Armeniae, 528.
 Ὀρχομενία, ager Orchomeniorum, 401. 407. 414. 416.
 Ὀρχομέτιοι, 401. 414—416.

- Ὀρχομενός, u. Boeotiae, 338. 347.
 374. 407. 411. 414—416. 424.
 — u. Arcadiae, 338. 368. — u.
 Euboeae, 416.
 Ὀρόδης, rex Parthorum, 702.
 Ὄσιρις, 803. 807. 809. 814.
 Ὄσιρμιον, populus Galliae, 195.
 Ὄσκα, u. Hispaniae, 161.
 Ὄσκοι, pop. Campaniae, 232. 233.
 237. 242. 247.
 Ὄσσα, mons Thessaliae, 60. 61.
 208. 329, frg. 14. 15. 429. 430.
 436. 440—443. 531. — mons
 Pisatidis, 356.
 Ὄσσονοβα, u. Hispaniae, 143.
 Ὄτρεύς, 566.
 Ὄτρολα, opp. Bithyniae, 566.
 Ὄυαγα, opp. Numidiae, 831.
 Ὄυακκαῖοι, pop. Hispaniae, 152.
 153. 162.
 Ὄυάκονα, fl. Lusitaniae, 153.
 Ὄυαλερία ὁδός, 237. 238. 266.
 Ὄυαλέριος Φλάκκος, consul, 594.
 Ὄυάπανες, opp. Corsicae, 224.
 Ὄυάρακροι, populus Alpinus, 204.
 Ὄυαρδαῖοι, i. q. Ἀρδιαῖοι, 315.
 Ὄυάρτα, opp. Celtiberiae, 162. —
 opp. Latii, 236.
 Ὄυαροί, populus Galliae, 185.
 Ὄυαρος, fl. Galliae, 177. 178. 184.
 203. 209.
 Ὄυαρος Κουιντίλιος, victus a Che-
 ruscis, 291.
 Ὄυάσκωνες, populus Hispaniae, 155.
 161.
 Ὄυβιοί, populus Germaniae, 194.
 Ὄυεργον, opp. Galliae, 178.
 Ὄυέλτραι, opp. Latii, 237.
 Ὄυέλλαιοι, populus Galliae, 190.
 Ὄυένταφρον, opp. Campaniae, 238.
 242. 250.
 Ὄυένδων, opp. Iapodum, 207. 314.
 Ὄυένετος, populus Galliae, 194. 195.
 212. cf. *Ενετοί*.
 Ὄυένωνες, populus Vindelicorum,
 204. 206.
 Ὄυενουσία, opp. Samnitium, 250.
 254. 283.
 Ὄυεντίδιος, Pacori victor, 751.
 Ὄυέρα, castellum Mediae, 523.
 Ὄυεργωνός, lacus Galliae cisalpiniae,
 209.
- † Ὄυέρεστις, fl. Latii, 239.
 Ὄυεργών, opp. Salentinorum, 281.
 282.
 Ὄυέριελλοί, vicus Galliae cisalpi-
 nae, 218.
 Ὄυεργιγετόριε, Arvernus, 191.
 Ὄυερτίναι, opp. Lucaniae, 254.
 Ὄυεσσούιον ὄρος, 26. 247.
 Ὄυέττωνες, populus Hispaniae, 139.
 152. 162. 164.
 Ὄυζετα, opp. Numidiae, 831.
 Ὄυήμοι, u. Etruriae, 226.
 Ὄυήγασα, opp. Cappadociae, 537.
 Ὄυήρων, opp. Galliae cisalpiniae,
 206. 213.
 Ὄυηστίνη, regio Italiae, 233. 241.
 Ὄυηστῖνοι, 219. 228. 241.
 Ὄυίβανα Ὄυαλερτία, opp. Bruttio-
 rum, 256.
 Ὄυίβεννα, caput Allobrogum, 185.
 186.
 Ὄυικετία, opp. Galliae cisalpiniae,
 214.
 Ὄυιμινάλλα πύλη, Romae, 234.
 Ὄυιμινάλιος λόφος, ibidem.
 Ὄυινδολικοί, 193. 206. 207. 292.
 313.
 Ὄυιτία, opp. Hyrcaniae, 508.
 Ὄυίτιοι, pop. Hyrcaniae, 508. 514.
 Ὄυιρόμιμος, dux Chathorum, 292.
 Ὄυινδαλος, u. Galliae, 185.
 Ὄυζία, regio Persidis, 729. 744.
 Ὄυζιοί, populus Persidis, 524. 728.
 729. 732.
 Ὄυζισάμη, insula, 64.
 Ὄυοκόρτιοι, populus Galliae, 178.
 179. 185. 187. 203.
 Ὄυολατέγγραι, u. Etruriae, 222.
 Ὄυολατεγγρανοί, 223.
 Ὄυόλακται Ἀρρηκομισκοί, pop. Gal-
 liae, 186. 187. 203. — *Τεκτο-
 σάγες*, 187.
 Ὄυολσῖνοι, u. Tyrrhenorum, 226.
 Ὄυόλακκοι, populus Italiae, 228. 231.
 237.
 Ὄυουλοῦργος, u. et fl. Campaniae,
 238. 243. 249.
 Ὄυρανόπολις, opp. Macedoniae, 331,
 frg. 35.
 Ὄυργοί (*Γεωργοί?*), populus Sar-
 matarum, 306.
 Ὄυρμιον, opp. Apuliae, 284.

Ὀύρτα, opp. Calabriae, 282. 283.
 — lacus Aetoliae, 459.
 Ούρταθος, Iatro, victus a Romanis, 158. 287.
 Ούρσων, u. Baeticae, 141.
 Ούστωκ, pop. Germaniae, 292.
 Ὀφείλα περίπλους, 826.
 Ὀφείκ, pop. Aetoliae, 451. 465.
 Ὀφιογενεῖς, 588.
 Ὀφιουσσα, i. q. Rhodus insula, 653. — opp. Tyregetarum, 306. — ins. iuxta Hispaniam, 167.
 Ὀφιώδης, insula sinus Arabici, 770.
 Ὀφλιμος, mons Ponti, 556.
 Ὀφρυνιον, opp. Troadis, 595.
 Ὀχη, nomen Euboeae, 445. — mons Euboeae, 445. 446.
 Ὀχύρωμα, arx Ialysi, 655.

Π.

Παγαί s. Πηγαί, opp. Megaridis, 334. 380. 391. 400. 409.
 Παγασαί, opp. Magnesiae, 436.
 Παγαστικὸς κόλπος, sinus Thessaliae, 330, frg. 32. 436. 438.
 Παγγαῖον, mons Macedoniae, 331, frg. 34. 41, 680.
 Πάγρα, castellum Syriae, 751.
 Παγγαία, in mari Erythraeo, 104. 299.
 Πάδος, fl. Italiae, 192. 203. 204. 209. 212—217. 242. 287.
 Πατορες, pop. Macedoniae, 6. 28. 316. 318. 323. 329, frg. 11. 12. 380, frg. 20. 23. 331, frg. 36. 38.
 Παιονία, 313. 318. 329, frg. 4. 331, frg. 34. 36. 38. 39. 429.
 Παιονικὰ ὄρη, 28. 313. 318. 323. — Ἴθρη, 316. 323.
 Παισηνοί, 589.
 Παισος, opp. Troadis, 589. 635. — fl. Troadis, 589.
 Παιστανὸς κόλπος, sinus Italiae, 251.
 Παιστός, u. Lucaniae, 251.
 Πάκορος, Parthorum dux, 748. 751.
 Πακτύη, u. Chersonesi Thraciae, 331, frg. 52. 54. 56.
 Πακτύης, mons agri Ephesii, 636. 647.

Πακτωλός, fl. Lydiae, 554. 591. 625. 626.
 Παλαιά, opp. Mysiae, 614. — opp. Cypri, 683.
 Παλαιὰ πόλις, prior urbs Emporitatum, 160.
 Παλαίβυβλος, u. Phoenices, 755.
 Παλαίπαφος, u. Cypri, 683.
 Παλαίρος, opp. Acarnaniae, 450. 459.
 Παλαίσκηψις, opp. Troadis, 603. 606. 607.
 Παλαιστίνη, 776.
 Παλαίτυρος, opp. Phoenices, 758.
 Παλαιφάροσ, opp. Thessaliae, 431. 796.
 Παλαίφατος, rerum scriptor, 550 — 552.
 Παλάμιον, opp. Chersonesi Tauricae, 312.
 Πάλακος, Scytha, 306. 309.
 Παλαμήδης, Nauplii filius, 368. — tragoedia Euripidis, 470.
 Παλάτιον, collis urbis Romae, 234. 236.
 Παλιεῖς, opp. Cephaleniae, 436. 455. 456.
 Παλιβοθρα s. Παλιμφοθρα, u. Indiae, caput Prasiorum, 70. 689. 690. 698. 702.
 Παλιβοθρος, cognomen regum Prasiorum, 702.
 Παλικοί, in Sicilia, 275.
 Πάλινθος, sepulcrum Danaï in foro Argorum, 371.
 Παλίνουρος, prom. Lucaniae, 252. 253.
 Παλιουρος, opp. Cyrenaicae, 838.
 Παλλαντία, opp. Hispaniae, 162.
 Πάλλας, filius Pandionis, 392.
 Παλλήνη, praeninsula Macedoniae, 330, frg. 25. 27. 447. 550.
 Πάλμα, opp. Balearium, 167.
 Πάλτος, opp. Syriae, 728. 735.
 Πамβοιώτια (τά), 411.
 Πамμος, fl. Messeniae, 267. 353. 361. 366. 367. — fl. Laconices, 361. — fl. Elidis, 336. 344. 361.
 Πάμπορτος, opp. Tauriscorum, 207. cf. Νάυπαργος.
 Παμφυλία, 667. 668. 125. 126. 129. 510. 570. 571. 612. 651 passim.

- Παμφυλικὰ πόλεις*, 570.
Παμφύλιον πέλαγος, 121. 125. 126. 571. 666. 681. — *παράπλους*, 667. — *τρόπος*, 670.
Πάμφυλος, 130. 520. 554. 570. 632. 664. 667. 668. 678. 685.
Πάν, colitur a Mendesiis, 802. — in urbe Meroë, 822.
Πάναμος, pictor, 354.
Παναίτιος, Rhodius, stoicus, 650. 655. 676.
Πάνδαρος, Lyciorum rex, 565. 585. — colitur Pinaræ, 665.
Πανδοταρία, insula, 123. 233.
Πανδιονίδαι, Atticam dividunt, 392.
Πανδίων, Lyci pater, 573. — rex Indiae, 686.
Πανδοσία, v. Brattiorum, 256. — v. Thesprotiae, 256. 324.
Πανδώρα, mater Deucalionis, 443. — nomen Thessaliae meridionalis, ibid.
Πανέιον, templum Panis, Anaphlysti, 398. — Alexandriae, 795.
Πανίλληρες, 370.
Πάνες, Bacchi comites, 70. 470.
Πανιώνια (τά), 384. 639.
Πανωνική θυσία, 384.
Πανιώνιον, 639.
Πάννα, opp. Samnii, 250.
Παννόνιοι, 207. 292. 313. 314. 317.
† *Παξαναί*, populus Caucasum accolens, 506.
Πανοπεῖς, 422. 424.
Πανοπεύς, opp. Phocidis, 416. 422. 423.
Πάνορμος, opp. Siciliae, 266. 272. — opp. Epiri, 316. 324. — portus Ephesi, 639.
Πανταλέων, Omphalionis filius, 362.
Παντικαπαεῖς, 74. 494.
Παντικαπαιον, v. Chersonesi Tauricae, 307. 309—311. 494. 495.
Πανών πόλις, opp. Aegypti, 813.
Παξανούστα, opp. Hispaniae, 151.
Παράδεισος, opp. Coele Syriae, 756.
Παραντάκαι vel *Παραντακηνόι*, pop. Mediae, 522. 524. 729. 732. 736. 739. 744.
Παραντακηνή, 80. 522. 723. 726. 744.
- Παραντόνιον*, portus Marmaricae, 40. 798. 799. 809. 814. 838.
Πάραλος, Clazomenarum conditor, 633.
Παραποταμίαι vel *Παραποτάμιοι*, opp. Phocidis, 407. 416. 424.
Παραποταμία, regio Syriae, 753.
Παρασωπία, regio Boeotiae, 404. 408.
Παρασωπιάς, in Thessalia, 434.
Παρασωπιοί, Asopi accolae, 408. 409. — vicus Thessaliae, 382.
Πάρατοι, populus Sardiniae, 225.
Παραχελωνῖται, in Thessalia, 434. — in Aetolia, ibid.
Παραχελωνῖται, regio Aetoliae, 458. 459.
Παραχοάθρας, mons Mediae, 511. 514. 521. 522. 527.
Παρθενία, i. q. Samos, 457. 637.
Παρθενίαι, Tarentum migrant, 278 — 280.
Παρθενίας, fl. Elidis, 357.
Παρθένιον, mons Arcadiae, 376. 389. — prom. Chersonesi Tauricae, 308. — vicus ad Bosporum Cimmericum, 308. 310. 494. — templum Dianae in Chersoneso Taurica, 308.
Παρθένιος, fl. Sami, 457. cf. Ἰμβρασος.
Παρθενόπη, opp. Campaniae, 654. — una Sirenum, 23. 26. 246.
Παρθένος, Diana culta in Chersoneso Taurica, 308.
Παρθενών, templum Minervae, 395. 396.
Παρθικά νόμιμα, 515. — πόλις, (Ctesiphon), 743. — ἔκποις, 525. — *συμμαχία*, 660. — *πόλεμος*, contra Romanos, 10. 523. 558. 748. — *αὐτοκράτωρ*, Labienus, 660.
Παρθικῶν συγγραφεῖς, 118. 685.
Παρθινόι, populus Illyriae, 326.
Πάρθοι vel *Παρθουαῖοι*, 514 — 515. 10. 14. 66. 129. 130. 288. 508. 509. 511. 517. 518. 522 — 524. 532. 660. 669 passim.
Παρθουαία et *Παρθουηνή*, 491. 514. 515. 524. 723. 724. 726.

- Παρθναῖος*, rex Parthorum, 744. 751.
Παριανή, ager Parianorum, 588—590. 605.
Παριανοί, Parii incolae, 587. 588.
Πάριοι, populus Daorum, 515. — incolae Pari insulae, 217. 315. 487. 588.
Πάριον, u. Mysiae, 331, frg. 57. 58. 487. 583. 588—590.
Παρισάδης, nomen complurium dynastarum Chersonesi Tauricae, 309. 310.
Παρίσιοι, pop. Galliae, 194.
Πάρισος, fl. Pannoniae, 313.
Πάρμα, opp. Galliae cisalpiniae, 216.
Παρμενίδης, Eleates, 94. 95. 252.
Παρμενίων, 531. 724.
Παρμητίαι, Parmae incolae, 217.
Παρνασσιοί, Parnassi accolae, 422. 508.
Παρνασσός, 26. 208. 329, frg. 6. 373. 379. 383. 401. 409. 410. 416. 417. 418. 422—425. 428. 429. 439. 450. 475.
Πάρης, mons Atticae, 399.
Πάρνοι et *Ἄπαρνοι*, populus Daorum, 508. 511. 515.
Παροπαμισάδα, Paropamisi accolae, 130. 688. 691. 697. 723—725.
Παροπαμισός, mons Asiae, 511. 514. 689. 697. 723—725.
Παρορθηλία, regio Macedoniae, 331, frg. 36.
Πάρος, Cycladum una, 224. 485. 487. — una ex insulis Liburnicis, 124. 315. cf. *Φάρος*.
Παρράσιοι, populus Arcadiae, 336. 388. 508.
Παρράσιος, pictor Ephesius, 642.
Πάρσοι, i. q. *Παρράσιοι*, 508.
Παρυάδης, mons Armeniae, 497. 505. 521. 527. 528. 547. 548. 555. 556.
Παρύσατις, 785.
Παρωραία, regio Epiri, 325.
Παρωραῖοι, populus Epiri, 326.
Παρωρεῖται, populus Triphyliae, 346.
Παρωρείος, cf. *Φρυγία*.
Πασαργάδα, u. Persidia, 717. 728—730.
Πασιανοί, gens Scythica, 511.
Πασίτιγρος, 729.
Παταονίοι ἰππικοί, 169. 213.
Παταούιον, u. Galliae cisalpiniae, 213. 218.
Πάταρα, u. Lyciae, 665. 666.
Πάταρος, conditor Patarorum, 666.
Πατισχορείς, gens Persica, 727.
Πάτμος, Sporadum una, 488.
Πατραεύς, opp. Bospori, 494.
Πάτριαι vel *Πατρίαι*, u. Achaiae, 335. 337. 384. 385. 386. 387. 388. 460.
Πατροκλῆς, rerum scriptor, 68—70. 74. 508. 509. 518. 689.
Πάτροκλος, dux Myrmidonum, 351. 425. 433. 584. 596. 620.
Πατρόκλου χάραξ, insula, 398.
Πάταλα, u. Indiae, 701.
Παταληή, regio Indiae, 516. 690. 692. 693. 700. 701. 720.
Παῦλος Αἰμίλιος, Persei victor, 322. 331, frg. 48.
Πανσανίας, rex Spartanorum, 366.
Παφλαγόνες, 129. 187. 195. 212. 288. 298. 304. 309. 345. 533. 534. 541. 543. 544 passim.
Παφλαγονία, 61. 134. 212. 298. 309. 345. 541—544. 552. 553. 562. 563. 566. 574.
Πάρος, u. Cypri, 681. 683. — *Παλαίπαρος*, 683. 684.
Παχήτιος πόλεμος, 600.
Πάχυνος, prom. Siciliae, 106. 123. 124. 265—267. 272. 277. 363.
Πειραιεύς, portus Athenarum, 58. 391. 395. 396. 398. 400. 654. — i. q. *Ἀμισός*, 547.
Πειρήνη, fons Acrocorinthi, 379.
Πειρίθους, Ixionis filius, 48. 329, frg. 14. 16. 434. 439.
Πείρος, fl. Achaiae, 342. 386.
Πειρούσται, gens Pannoniae, 314.
Πειρωσσός, u. Mysiae, 589.
Πείσανδρος, poeta Rhodius, 655. 688. — Bellerophonis filius, 573. 630. 631.
Πεισιστρατος, Nestoris filius, 350. 367. — tyrannus Atheniensium, 394. 397.

- Πείρων*, cf. *Γραιός*.
Πελαγονες, pop. Macedoniae, 327. 331, frg. 38. 39. 48. 434. — i. q. *Τιτάνες*, 331, frg. 40.
Πελαγονία (τριπολίτις), pars Macedoniae, 326. 327. 331, frg. 38.
Πέλανα, opp. Messeniae, 360.
Πελαργοί, i. q. *Πελαργοί*, 221. 397.
Πελασγία, Peloponnesus, 221. — regio Thessaliae, 329.
Πελασγικόν, pars Athenarum, 401.
Πελασγικός Ζεύς, Dodonae cultus, 327. — *Άργος*, 221. 369. 431. — *ιερόν*, 402. — *πεδιά*, 436. 443.
Πελασγῶται, i. q. *Έλληνες*, 371. incolae Pelasgioidis, 430. 441.
Πελασγῶτις, pars Thessaliae, 430. 436. 441.
Πελασγοί, 219. 220. 221. 226. 247. 321. 327. 328. 331, frg. 35. 345. 397. 401. 402. 410. 443. 542. 572. 620. 621. 661.
Πελεθρόνιον, in monte Pelio, 299.
Πελαῖδες, filiae Peliae, 45.
Πέλας, Iolci rex, 45. 46. 436.
Πελοπόν, populus Italiae, 219. 231. 238. 241. 242.
Πελοναῖον, mons Chii, 645.
Πελοναῖον, opp. Histiaeotidis, 437.
Πέλλα, u. Macedoniae, 320. 323. 330, frg. 22. 23. 48. 752. — u. Syriae, 752.
† *Πελλάα*, regio Macedoniae, 330, frg. 20.
Πέλλανα, opp. Laconices, 386.
Πελλήνη, opp. Achaiae, 385. 386. — vicus Achaiae, 386.
Πελληνικαὶ χλαῖναι, 386.
Πελοπίδαι, 356. 372. 377. 680.
Πελοποννησιακός πόλεμος, 600. 654.
Πελοποννήσιοι, 54. 171. 333. 369. 392. 393. 396. 463.
Πελοπόννησος, 335—389. 27. 67. 83 passim. — Peloponnesi figura, 83. 92. 335. — sinus, 836. — insulae, 474. — populi, 335. — situs, 336. — promontoria, 836.
Πέλοψ, 321. 356. 360. 365. 571. 613.
Πέλται, opp. Phrygiae, 576.
Πεττινὸν πεδίον, campus Phrygiae, 629.
Πελορίας, prom. Siciliae, 22. 23. 257. 265—268.
Πελώρου μνήμα, 10. — *πύργος*, 171.
Πενίσται, servi Thessalorum, 542.
Πενθεύς, filius Agavés, 408.
Πενθίλος, Orestis filius, 402. 447. 582.
Πεντιλική μάραρος, 399.
Πεπάρηθος, insula, 124. 436.
Περσσία, cf. *Άρταμις*.
Περγαμνή, ager Pergamenus, 571. 576. 624.
Περγαμηνοί, 615. 625.
Πέργαμον, u. Mysiae, 603. 609. 619. 623—625. 680. — bibliotheca Pergami, 609. 624.
Πέργη, opp. Pamphyliae, 667.
Περδίκκας, 619. 794.
Περσάρδος, Corinthiorum tyrannus, 600.
Περιάς, opp. Euboeae, 445.
Περικλής, Atheniensis, 395. 445. 638.
Πέρωνθος, u. Thraciae, 331, frg. 41. 56—58.
† *Περσάδιες*, populus Epiri, 326.
Περκῶνη, opp. Mysiae, 585. 586. 590.
Περμησός, fl. Boeotiae, 407. 411.
Περουσία, u. Etruriae, 226.
Περπερήνα, opp. Mysiae, 607.
Περπίκρας, Aristonici victor, 646.
Περραιβία, Thessaliae pars, 440—442.
Περραιβικαὶ πόλεις, 329, frg. 14. 16. 440. 441.
Περραιβοί, populus Thessaliae, 61. 329, frg. 14. 15. 338. 434. 437. 439—442. 446. 450.
Πέρσαι, 727—736. 10. 42. 61. 81. 130. 394. 395. 403. 412. 424. 429. 448. 467. 492. 507 passim.
Περσέπολις, 78. 80. 727—730.
Περσεύς, rex Macedonum, 330, frg. 22. 331, frg. 48. — stella, 134.
Περσικά (τῶ) s. *Περσικός ἀγών*, 331, frg. 56. 336. 375. 377. 396. 398. 402. 546.

- Περσικὰ βασίλεια, 223. 728. —
 Ἰθῆ, 525. 732.
 Περσικαὶ ἐπιστολαί, 301. — πα-
 ρακαταθῆναι, 640. — πύλαι,
 729.
 Περσικὴ γαῖα, 594. — παραλία,
 728. 739. 765. — στολή, 525.
 φῶδη, 742.
 Περσικοὶ θεοί, 512. 559. 732. 733.
 Περσικὸς παράπλους, 767. — πα-
 ρασάγγης, 518. — στόλος, 443.
 Περσικὸς κόλπος ἢ Περσικὴ θά-
 λαττα, et κατὰ Πέρσας θά-
 λαττα, 765 — 767. 42. 78. 80.
 84. 121. 130. 492 passim.
 Περσίς ἢ Περσική, 727—736. 79
 — 81. 86. 87. 134. 517 passim.
 Πεσσινοντίς, cognomen Rheae,
 469.
 Πεσσινοῦς, u. Phrygiae, 543. 567.
 Πεταλία, insula, 444.
 Πετεινόν, vicus Boeotiae, 410.
 Πετηλλα, opp. Lucanorum, 254.
 Πετρηλισσός, opp. Pisidiae, 570.
 667.
 Πέτρα Ναβαταίων, u. Arabiae, 767.
 776. 779. 781.
 Πετραῖοι, incolae Petrae, 779.
 Πετρήιος, legatus Pompeii, 161.
 Πετροκόριοι, populus Aquitaniae,
 190. 191.
 Πετρόνιος, praefectus Aegypti, 788.
 819—821.
 Πευκέτιοι, populus Italiae, 211. 277.
 281—283. 285.
 Πεύκη, insula Istri, 301. 305. 306.
 Πευκινόι, pop. Bastarnarum, 305.
 306.
 Πευκολαῖτις, u. Indiae, 698.
 Πήγασος, 379.
 Πηδάλιον, prom. Cypri, 682.
 Πήδασσα, opp. Cariae, 611.
 Πηδασεῖς, ibid.
 Πηδασίς, ibid.
 Πηδασον, opp. Cariae, ibid.
 Πηδασος, opp. Lelegum in agro
 Troiano, 321. 584. 605. 611.
 — opp. Messeniae, 359. 360.
 Πήμων, arx Tolistobogiorum, 567.
 Πηλεγών, Asteropaevi pater, 331,
 frg. 38. 39.
 Πηλεὺς, 425. 432—434.
 Πήλιον, mons Thessaliae, 22. 26.
 208. 299. 329, frg. 15. 428—
 430. 436. 438. 439. 441—443.
 Πηλουσιακὸν στόμα Νεῖλου, 64.
 670. 760. 786. 788. 791. 801. 802.
 Πηλούσιον, u. Aegypti, 35. 38. 50.
 58. 85. 88. 89. 491. 741. 756.
 759. 760. 788. 791. 796. 802
 — 804.
 Πηλώδης λιμὴν, in Epiro, 324.
 Πηρειός, fl. Peloponnesi, 337. 338.
 — fl. Thessaliae, 6. 221. 327.
 329, frg. 4. 12. 14 — 16. 331,
 frg. 36. 334. 383. 389. 429. 430.
 432. 433. 438—443. 531. 621.
 691.
 Πηνελόπεια ἢ Πηνελόπη, 221. 369.
 452. 461. 551. 641.
 Πίασος, Pelasgorum rex, 621.
 Πίρες, Πειρωῖται, populus Macedo-
 doniae, 329, frg. 11. 410. 443.
 471.
 Πιερία ἢ Πιερίς, regio Macedoniae,
 329, frg. 11. 14. 330, frg. 38.
 410.
 Πιερία, mons Thraciae, 471. —
 regio Syriae, 316. 676. 749. —
 mons Syriae, 751. — παραλία,
 330, frg. 22.
 Πιερικὴ πόλις (Pydna), 330, frg.
 20. 22.
 Πιθηκοῦσσα vel Πιθηκοῦσσαί, in-
 sula, 54. 57. 60. 123. 247. 248.
 258. 626.
 Πιθηκουσσαῖοι, 246.
 Πίκεντες, pop. Campaniae vicinus,
 251.
 Πικεντία, u. Picentium, 251.
 Πικεντίνη, ager Picenus, 227. 240
 — 242.
 Πικεντίνοι, οἱ ἐν τῷ Ἄδρῳ, 251.
 Πικρὸν ἕδωρ, fl. Ciliciae, 671.
 Πικταί, diversorium in via Latina,
 237.
 Πικτονες, populus Galliae, 190.
 Πίμπλα vel Πίμπλεια, opp. Mace-
 doniae, 330, frg. 17. 18. 410. 471.
 Πιμώλισα, opp. Ponti, 562.
 Πιμωλισσηνή et Πιμωλίτις, regio
 Ponti, 553. 561. 562.
 Πινάκα, opp. Mesopotamiae, 747.

- Πίναρα*, opp. Lyciae, 665.
Πίναρος, fl. Ciliciae, 676.
Πίνδαρος, poeta, 155. 170. 172.
 248. 268. 271. 279. 321. 328.
 331, frg. 58. 404 passim.
Πίνδος, mons Thessaliae, 221. 327.
 329, frg. 6. 14. 15. 428. 430.
 434. 437. 438. 440. 442. 449.
 450. — opp. Locridis, 427. 434,
 — fl. Locridis, 427.
Πιζώδαρος, rex Cariae, 656. 657.
Πιονία, opp. Lelegum in Mysia,
 610.
Πισα, u. Elidis, 356. — fons, ibid.
 — et *Πισαι*, u. Etruriae, 217.
 222. 225.
Πισάται, in Elide, 222. 338. 342.
 343. 353. 355. 362. — in Etru-
 ria, 223. 225.
Πισάτις, regio Elidis, 337. 339.
 341—343. 353—358. 367. 372.
 374. 377. — regio Etruriae, 211.
 222.
Πισίδα, 130. 491. 554. 569. 570.
 631. 678. 679.
Πισιδία, terra Asiae, 21. 34. 557.
 569—571. 576. 577. 611. 631.
 666. 668. 671.
Πισιδικά ὄρη, 666. — *γλῶττα*, 631.
πόλεις, 570. 571. 631. — *Ταῦ-*
ρος, 566.
Πισιδικοί, 34.
Πίσυλις, opp. Cariae, 651.
Πίσσυροι, populus Daarum, 511.
Πιταναῖοι, incolae Pitanes, 611.
Πιταναῖται, in Samnio, 250.
Πιτάνη, opp. Mysiae, 581. 607.
 614. 622.
Πιθεύς, filius Pelopis, 374.
Πιτυσιός, opp. Lycaoniae, 568.
Πιττακός, Mitylanaeus, 600. 617.
Πιτύα s. *Πιτύεια*, opp. Mysiae,
 565. 587. 588. 602.
Πιτυασσός, opp. Pisidiae, 570.
Πιτυοκάμπτης, 391.
Πιτυούς, pagus Troadis, 588. —
 ὁ *μέγας*, orae Colchicae pars,
 496. 497.
Πιτυοῦσσα, antiquum nomen Lam-
 pasci, Salaminae, Chii, q. v.
Πιτυοῦσαι, insulae, 167.
Πλαγκταί, rupes freti Siculi, 21.
 149. 170.
Πλακεντία, opp. Galliae cisalpiniae,
 216. 217. 218.
Πλάκος, mons ab Homero memo-
 ratus, 614.
Πλαρασία, insula, 123. 185.
Πλανησία, ins. Hispaniae, 159.
Πλαταιαί, u. Boeotiae, 382. 402.
 406. 409. 411. 412. 414. —
 pagus Sicyoniae, 412.
Πλαταιεῖς, 406. 409.
Πλαταμῶδης, prom. Messeniae, 348.
Πλατανιστός, littus Ciliciae, 669.
Πλατανιστοῦς, i. q. ὁ *Μάκιστος*,
 345.
Πλάτων, philosophus, 102. 260.
 300—302. 400. 468. 471 passim.
Πλειάς, *Πληιάς*, *Πληιάδες*, sidus,
 691. 692. 724. 824.
Πλειάς (ποιητῶν), 675.
Πλειστός, fl. Phocidis, 418.
Πλευρών, u. Aetoliae, vetus et nova,
 450. 451. 459. 460. 463. 465.
Πλευρωνία, Pleuronius ager, 451.
 465. 466.
Πλευρώνιοι, 451. 461. 463.
Πλεύτανρος, populus Hispaniae, 155.
Πλημύριον, u. Indiae, 697.
Πληραῖοι, populus Dalmatiae, 315.
 316.
Πλωθίνη, u. Aegypti, 799.
Πλουμβαρία, insula, 159.
Πλουτιάδης, philosophus Tarsensis,
 675.
Πλούτων, 147. 649.
Πλουτώνια, 244. 579. 629. 636.
 649.
Πλῆνος, portus Marmaricae, 838.
 † *Πνευεντία (Πολλεντία?)*, opp.
 Piceni, 241.
Πνηγύς, opp. Marmaricae, 799.
Ποδαλειρίου ἡρώον, 284.
Ποδάρκης, Protésilai frater, 432.
Πονάεσσα, opp. Laconices, 360.
Ποίδιλοι, i. q. *Πευκέντιοι*, 277.
 282.
Ποιήεσσα, opp. Cei insulae, 486.
 487.
Ποικίλη πέτρα, in Cilicia, 670.
Ποικίλη στοά, Athenis, 396.
Ποιμανδρίς, i. q. ἡ *Ταναργική*, 404.

- Ποιναι αἱ τραγικαί*, 175.
Πόνιον, *Alpium pars*, 205. 207. 208.
Ποιον, mons Graeciae, 327.
Πόλα, opp. Istriae, 209. 215. 216. 314.
Πολέμων, Pharnacis filius, rex Ponti, 493. 495. 499. 556. 560. 568. — Laodicensis, Zenonis filius, 578. — philosophus, 614. — ὁ περιηγητής, 15. 396.
Πολέιον, opp. Lucaniae, 264.
Πόλισμα, antea *Πόλιον*, opp. Troadis, 601.
Πόλλης, Ulixis comes, 255. — Priami filius, 599.
Πόλγνα, opp. agri Troiani, 603. 607.
Πολλεντία, opp. in Balearium insularum maiore, 167.
Πολτυβορία, opp. Thraciae, 319.
Πολύαρος, mons Epiri, 327.
Πολύβιος, historicus, 23 — 26. 96 — 98. 104 — 109. 207 — 209. 2. 14. 20. 23. 26. 36 passim.
Πόλυβος, Teneae Oedipum educat, 380.
Πολυβώτης, gigas, 489.
Πολυδάμας, Troianus, 599.
Πολυδέκτης, Lycurgi frater, 482. — rex Seriphiorum, 487.
Πολυδωρος, Priami filius, 585.
Πολυκάστη, mater Penelopae, 461.
Πολύκλειτος, historicus, 510. 728. 742. (v. *Πολύκριτος*.) — statuarius, 372.
Πολυκράτης, Sami tyrannus, 637. 638.
Πολύκριτος (i. *Πολύκλειτος*), rerum scriptor, 735.
Πολυμήδιον, opp. Troadis, 606. 616.
Πολύμναστος, musicus Colophonius, 643.
Πολυπέλης, 347.
Πολυξένη, tragoedia Sophoclis, 470.
Πολυπότης, Laritharum rex, 439. 441.
Πολύπορος, fl. Troadis, 602. cf. *Ἐπταπορος*.
Πολυρρήνιοι, in insula Creta, 479.
Πολυστέφανος, i. q. *Πραλίστος*, 238.
Πολυτίμητος, fl. Sogdianae, 518.
Πολυφάγοι, 201. 506.
Πομπαιδός, dux Marsorum, 241.
Πομπήων vel *Πομπηόπολις*, opp. Hispaniae, 161.
Πομπηία, opp. Saturnariae, 247.
Πομπηόπολις, i. q. *Πομπήων*. — i. q. *Σόλοι*, 664. 665. 671.
Πομπηίος ὁ Μέγας vel *Μάγνος*, 161. 180. 236. 272. 388. 491. 492. 501. 502. 512. 530. 541. 547. 549. 555 — 560 passim. — *Πομπηίον παῖδες* (Gnaeus et Sextus), 141. 161. 650. — *ἀναθήματα*, 156. 159. 160. 178.
Πομπηίος, *Σέξτος*, cf. *Σέξτος*. — *Γναίος*, cf. *Γναίος*. — *Στράβων*, pater Pompeii Magni, 213. — filius Theophanis, 618.
Πομπηιοίπολις, u. *Raphlagoniae*, 562.
Ποντιά, insula, 123. 233.
Ποντική, i. q. *Πόντος*, 546.
Ποντική επαρχία, 541. 543. 544. 561. — *παράλια*, 318. 553. — *ταρχία*, 144. 145.
Ποντικοί, 511. 538. 539. — *βασιλεῖς*, 547.
Ποντικὸν καστόριον, 163.
Πόντος (*Εὐξείνος*), *Ποντική θάλαττα*, *Ποντικὸν πλάγος*, 21. 34. 43. 47. 49. 50 — 53. 55. 57. 61. 65. 68. 91 — 93. 107. 121. 124 — 126. 129 passim. — *Πόντου στόμα*, 319. 323. 563. — *τὰ δεξιά μέρη*, 61. 494. 497. — *τὰ ἀριστερά*, 320. 440. 540. 680. — *τὰ ἑσθινά*, 548. — *τὰ πρὸς βορρᾶν*, 294.
Πόντος s. ἡ πρὸς τῷ Πόντῳ *Καππαδοκία*, 534. 539. 540 — 566. 574. 609. 614. 649. 678. 687. 688.
Πόπιος, *Κράσσοι*, 176. 646. — *Κλαύδιος Ποῦλχερ*, 684.
Ποπλιόνιον, u. *Eururiae*, 222. 223. 225.
Πορδοσελήνη s. *Ποροσελήνη*, insula, 618. 619.
Πορθαονίδαι, Aetolorum reges, 463. 465.

- Ποροπύλων*, cognomen Apollinis, 613. — mensis, *ibid.*
- Πορσίνας*, rex Clusinarum, 220.
- Πορτικανός*, rex Indiae, 701.
- Ποσειδών*, templum Neptuni, in Elide, 343. 344. 346. 347. 351. — Alexandriae, 794. — prom. et u. Epiri, 324. — prom. Thesalicae, 330, frg. 32. — prom. Chii, 644. 645. — prom. Milesiorum, 633. 634. 651. 658. — prom. Lucaniae, 252. — prom. Sami cum templo Neptuni, 637. — prom. Arabiae, 776. — opp. Syriae, 751. 753.
- Ποσειδών*, 343. 374. 384 — 386. 489. 579. 601. 639. — *Αιγαῖος*, 405. — *Ἀσφάλιος*, 57. — *Ἐλικώνιος*, 384. 639. — *Ἴσθμιος*, 369. 380. — *Σάμιος*, 343 — 345. — *Ποσειδῶνος ἱερὰ καὶ ἱορταί*, 230. 336. 363. 369. 373. 374. 380. 384. 385. 405. 412. 446. 487. 488. 637. 639.
- Ποσειδώνη (τά)*, in insula Teno, 487.
- Ποσειδωνία*, u. Lucaniae, 251. 252. 373. 397.
- Ποσειδωνιάται*, 252. 254.
- Ποσειδωνιάτης κόλπος*, i. q. *Παιστανός κόλπος*, 21. 22. 209. 211. 251. 252.
- Ποσειδώνιον*, prope Rhegium, 257.
- Ποσειδώνιος*, stoicus, 94—98. 172 — 175. 293—297. 2. 4. 6. 14. 29. 41. 54. 55 passim.
- Ποταμία*, regio Paphlagoniae, 562.
- Ποτάμιοι*, 399.
- Ποταμός*, pagus Atticae, 398.
- Ποτάμων*, Mitylanaeus, 617.
- Ποτεινία*, u. Piceni, 241.
- Ποτίδαια*, u. Macedoniae, 330, frg. 25. 27. 28.
- Ποτίλοιοι*, u. Campaniae, 245. cf. *Λικαιαρχία*.
- Ποτινάδες ἵπποι*, 409.
- Πόνγαι*, u. Boeotiae, 409. 412.
- Πούβλιος Σεφβίλιος ὁ Ἰσανυρικός*, 568.
- Πρανεστίνη ὁδός*, 237. 238.
- Πρανεστίνος*, 239. 249.
- Πρανεστός*, u. Latii, 238. 239.
- Πράκτιος*, fl. Mysiae, 583. 586. 590.
- Πράμνας*, sapientes Indi, 718. 719.
- Πραξάνδρος*, conditor Lapathi in insula Cypro, 682.
- Πραξέντης*, statuarius, 410. 641.
- Πραξιφάνης*, Rhodius, 655.
- Πρασία*, pagus Atticae, 399.
- Πρασιαί*, u. Argolidis, 368. 374.
- Πρασιεῖς*, 374.
- Πράσιος*, populus Indiae, 702. 703. — incolae Prasi urbis, 472. 478.
- Πραῖσος*, u. Cretae, 475. 478. 479.
- Πραῦσοι*, populus Gallicus, cuius rex Brennus, 187.
- Πρεπίωνθος*, una Cycladum, 485.
- Πρημνίς*, opp. Aethiopiae, 820.
- Πριαιμίδα*, 608.
- Πρίαιμος*, 552. 573. 584 — 586. 596. 607. 680. 681.
- Πριάμων (Πρώμων?)*, u. Dalmatarum, 315.
- Πριάπεια*, carmina Euphronii, 382.
- Πριαπηνή*, regio Mysiae, 587. 588.
- Πριαπηνοί*, 587.
- Πριαππος*, Bacchi filius, 382. 587. — opp. Mysiae, 331, frg. 58. 565. 576. 582. 587.
- Πριβερρον*, opp. Latii, 237.
- Πριηνεῖς*, 384. 639.
- Πριηνή*, u. Ioniae, 551. 577. 579. 633. 636.
- Πρώων*, mons prope Ephesum, 633.
- Προβάλινθος*, opp. Atticae, 383. 399.
- Προίτρα*, opp. Philiotidis, 434.
- Προϊτίδες*, 346. 370.
- Προΐτος*, rex Tirynthi, 372.
- Προκλείδαι*, 366.
- Προκλής*, Eurysthenis frater, 364. 366. 389. 481. — conditor Sami, 633.
- Πρόκνη*, soror Philomelae, 423.
- Προκόνησος*, ins. Propontidis, 331, frg. 56. 587. 588. 618.
- Προμηθεύς*, 183. 505. 688.
- Προποντις*, 331, fr. 52—54. 56—58. 581—584. 6. 46. 49. 51 passim.
- Πρόσυμμα*, opp. Argolidis, 373.
- Πρόσχον*, opp. Aetoliae, 541.
- Προσωπίνης νομός*, pagus Aegypti, 802.

- Προῦσα*, u. Mysiae, 563. 564.
Προυσιάς, u. Bithyniae, 563. 564.
Προουσίας, rex Bithyniae, 563. 564. 624.
Προουσιεύς, incolae Prusiadis urbis, 564. 566.
Προφθασία, u. Drangianae, 514. 723.
Προχύτη, insula, 60. 123. 247. 258.
Πρωήσος, opp. Cephaleniae, 455.
Πρώταρχος, Epicureus, 658.
Πρωτεσιλάειον, in Chersonesō Thraciae, 331, frg. 52. 595.
Πρωτεσίλαος, rex Thessalorum, 296. 394. 432 — 435.
Πρωτεύς, pater Cabirae, 37. 39. 150. 472.
Πρωτογένης, pictor, 652.
Πτελεάσιμον, regio Triphyliae, 350.
Πτελεόν, mons Epiri, 329, frg. 6. — u. Triphyliae, 349. — u. Thes-saliae, 349. 433. 435.
Πτελεώς, lacus agri Troiani, 590. 595.
Πτερίλας, a Cephalo amatus, 452.
Πτολεμαεῖς, in Phoenice, 758.
Πτολεμαϊκή πόλις, in Aegypto, 813.
Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς, 118. 563. 684. 789. 791. 795 — 797.
Πτολεμαῖος, ὁ Ἀάγων, 301. 723. 791. 794. 795. 801. 836. — ὁ Φιλάδελφος, 421. 460. 666. 769. 770. 789. 795. 804. 815. — ὁ Εὐεργέτης, 795. 836. — ὁ Φιλοπάτωρ, 478. 759. 795. — ὁ Ἐπιφανής, 795. — ὁ Φιλομήτωρ, 751. 795. — ὁ δεύτερος Εὐεργέτης ἢ Φύσκαν, 98. 99. 101. 103. 795. 797. 798. — ὁ Λάθουρος, 795. — ὁ Αὐλητής, 558. 795. 796. 798. — Auletae filius, 796. — rex Cypri, 684. — ὁ Κόκκης, Παρέσιακτος, 794. — ὁ Κεραννός, 623. — Mennaei filius, Ituraeorum rex, 753. — Iubae filius, rex Numidiae et Mauritaniae, 828. 831. 840.
Πτολεμαῖς, opp. Phoenices, 134. 758. — opp. Pamphyliae, 667. — opp. Cyrenaicae, 837. — opp. Troglodytae, 133. 768. 770. 776.
Πτώον, mons Boeotiae, 413.
Πύγεια, u. Ioniae, 551. 639.
Πυγμαῖοι, 35. 37. 42. 70. 299. 711. 821.
Πύδνα, u. Macedoniae, 330, frg. 20. 22. 331, frg. 36.
Πυθαγγέλου λιμὴν, βωμοί, ελεφάντων κνήμιον, 773. 774.
Πυθαγόρας, philosophus, 263. 297. 638. 716.
Πυθαγόρειοι, 16. 252. 263. 297. 384. 468. 762.
Πυθαγόρειος φιλοσοφία, 280. 298. 716.
Πυθαῖσταί, 404.
Πυθίας, rerum scriptor, 63. 64. 71. 75. 102. 104. 114. 115. 136. 148. 158. 190. 201. 295.
Πυθία, 419. 762.
Πύθια (τὰ) vel Πυθικός ἀγών, 260. 419. 421.
Πυθιάς, pompa Athenis Delphos ducta, 422.
Πυθικός νόμος, 421.
Πύθιον, templum Apollinis, 404. — vicus Atticae, 392.
Πυθόδωρος, uxor Polemonis, regina Ponti, 499. 555. 557. 559. 560. 649.
Πυθόδωρος, pater Pythodoridis, 555. 649.
Πυθολάου ἀκρωτήριον, promont. Aethiopiae, 774. — βωμοί, ibid.
Πυθώ, opp. Phocidis, 220. 374.
Πύθων, draco interfectus ab Apolline, 422. 423.
† *Πυκάτη*, 588.
Πυλαγόροι s. Πυλαγόροι, 420.
Πύλαι vel Θερμοπύλαι, 10. 420. 428. 429. 435.
Πυλαία, conventus Amphictyonum, 420. 429.
Πυλαϊκή πανήγυρις, 436.
Πυλαϊκός κόλπος, pars sinus Maliaci, 430.
Πυλαιμένης, Enectorum dux, 541. 543.
Πύλαιον, mons Lesbi, 621.
Πύλαιος, rex Pelasgorum, 621.
Πυλήνη, opp. Aetoliae, 451. 460.
Πύλλα, ager Pylionum, 351. — θάλαττα, 348.

- Πύλοι*, Pyli incolae, 222. 264. 344. 348. 350—354. 359. 633.
- Πύλος*, pars Elidis, Nestoris regnum, 336. 337. — Nestoris urbs, 336. 337. 339. 344. 350—353. 355. 368. 393. 633. — ὁ Ἡλιακός, 339. 351. 352. — ὁ Τριφυλιακός, Δεπρατικὸς, ἢ Ἀραδικός, 337. 339. 343—345. 348. 350 — 353. 355. — ὁ Μεσσηνιακός, 339. 346. 348. 351—353. 359. 361. 633.
- Πυλών*, opp. Illyriae, 323.
- Πυζούς*, prom., fl., opp. Lucaniae, 253.
- Πυρραϊεῖα*, templa in Cappadocia, 733.
- Πυρραῖοι*, in Cappadocia, ibid.
- Πυρραίμης*, Aetolus, 357.
- Πυρραμίδες*, in Aegypto, 807—809. 811.
- Πύραμος*, fl. Ciliciae, 52. 53. 536. 675. 676. 682.
- Πύρασος*, opp. Phthiotidis, 435.
- Πυργῆται*, in Triphylia, 348.
- Πύργοι*, opp. Triphyliae, 348. — opp. Etruriae, 226.
- Πυρρηαῖα ὄρη*, 71. 159. 161. 176. 196.
- Πυρρηαῖα Ἀφροδίτη*, 178. 181.
- Πυρρηή*, i. q. *Πυρρηαῖα ὄρη*, 106. 107. 120. 127—129. 137. 146. 156. 159. 160—162. 166 passim.
- Πυρραφλεγίδων*, fl. prope Dicaearchiam, 26. 244.
- Πύρρα*, uxor Deucalionis, 425. 432. 443. — opp. Thessaliae, 432. — opp. Ioniae, 636. — opp. Lesbi, 617. 618. — insula, 435. — prom. Thessaliae, 435. — prom. Mysiae, 606.
- Πυρραῖα*, Thessaliae nomen, 443.
- Πυρραίων Εὐριπος*, in insula Lesbo, 617.
- Πύρριχος*, inventor pyrrhiches, 467. 480.
- Πύρρος*, ὁ Νεοπτόλεμος, Achillis filius, 326. — rex Epiri, 258. 280. 287. 325. 376. 384.
- Πύρρων*, philosophus, 393.
- Πύττα*, pars montis Idae, 472.
- Πώγων*, portus Troezenis, 373.
- Πωμεντίων πεδίων*, in Latio, 231. 232.
- Πῶρος*, rex Indiae ab Alexandro victus, 686. 691. 698. — rex Gandaridis, prioris propinquus, 699. — rex Indiae Augusto aequalis, 686. 719. — fl. Achaiae, 342.

P.

- Ράγα* vel *Ράγαι*, u. Mediae, 60. 514. 524. 525.
- Ραδάμανθους*, antiquissimus legumlator apud Cretenses, 476. 482. — frater Minois, 3. 150. 423. 476. 573. — tragoedia Euripidis, 356.
- Ραδινή*, carmen Stesichori, 347.
- Ραθηνός*, pater Demetrii, 548.
- † *Ραικοί*, populus Latii, 231.
- Ραιτική*, Raetia, 314.
- Ραιτικός οἶνος*, 206.
- Ραιτοί*, 193. 204. 206. 209. 213. 292. 313.
- Ραιώτις*, pars Alexandriae, 792. 802.
- Ραμανῖται*, populus Arabiae, 782.
- Ραμβαῖοι*, populus Syriae, 753.
- Ραιμς*, Ueromiri filia, 292.
- Ραιμῶνς*, opp. Atticae, 396. 399.
- Ραουέννα*, 210. 213. 214. 217. 219. 227.
- Ρατώτης*, nomen Paphlagonium, 553.
- † *Ραύραρις* (lqd. *Ἀραυρις*), fl. Galliae, 182.
- Ραφία*, opp. Iudaeae, 759.
- Ρία*, mater Deorum, 348. 468 — 470. 472. (*Ἀγδιστις*, *Ἰδαία*, *Φρηγία θεὸς μεγάλη*, *Δινδυμήνη*, *Σιπυλήνη*, *Περασωντις*, *Κυβέλη*, *Κυβήβη*, 469. 470.) — *Σουλουία*, Numitoris filia, 229.
- Ρεάτε*, u. Sabinorum, 228. — *Ρεατῖνοι ἡμίτονοι*, ibid.
- Ρέκας*, Dioscurorum auriga, 496.
- Ρέμος*, Romuli frater, 229. 230.
- Ρηγίτη*, ager Rheginus, 60. 123. 211. 258. 260.
- Ρηγῖνοι*, 171. 257. 260. 261. 265. 268.

- Ῥήγιον, u. Bruttiorum, 253. 257.
 258. 260. 268. 283. — opp.
 Galliae transpadanae, 213. — Ἀί-
 πιδον, opp. Galliae cispadanae,
 216.
 Ῥηγισουλλα, u. Etruriae, 225.
 Ῥήγμα, ad ostia Cydni, 672.
 Ῥήμοι, populus Galliae, 194.
 Ῥήνεια, insula Delo vicina, 486.
 Ῥήνος, 128. 191—196. 199. 204.
 206—208. 213. 289. 290. 291.
 294. 312. 313. 839. — Rheni
 fontes, 177. 192. 204. 213. 292.
 — Rheni ostia, 63. 177. 193.
 194. 199. 294.
 Ῥήσος, rex Thraciae, 331, frg. 36.
 590. — fl. Troadis, 554. 583.
 590. 602.
 Ῥήνεια, fl. Thraciae, 331, frg. 49.
 † Ῥιζαίων κόλπος, in ora Illyrica,
 316.
 Ῥιζονικός κόλπος, in ora Illyrica,
 314. 316.
 Ῥίους, opp. Thessaliae, 436. 443.
 Ῥιζοπάγοι, populus Aethiopiae, 771.
 Ῥίτων, opp. orae Illyricae, 316.
 Ῥινοκόλουρα s. Ῥινοκόρουρα, opp.
 Phoenices, 741. 759. 781.
 Ῥιον, prom. Aethiopiae, 335. 336.
 387. 390. — opp. Messeniae,
 360. 361.
 Ῥιπαία ὄρη, montes fabulosi, 295.
 299.
 Ῥίπη, opp. Arcadiae, 388.
 Ῥοδανός, fl. Galliae, 166. 177. 180.
 181. 183—186. 189. 191—193.
 203. 204. 208. 271.
 Ῥοδία, Rhodiorum insula, 67. 106.
 115. 116. 118. 119. 125. 134.
 624. 673. — Rhodiorum ager in
 Caria, 651. 673. 681.
 Ῥοδιακὸν κλίμα, 119.
 Ῥόδιοι, 652—655. 57. 160. 278
 passim. — Ῥοδίων περαιά, 490.
 631. 651. 663. 664. 666. 673.
 677. 681.
 Ῥόδιος, fl. Troadis, 554. 595. 603.
 † Ῥοδόπη (Ῥόδος s. Ῥόδη?), opp.
 Hispaniae, 160.
 Ῥοδόπη, mons Thraciae, 208. 313.
 329, frg. 10. 331, frg. 36. 37.
 Ῥόδος, insula, 652—655. 25. 70.
 79. 86. 87. 93. 106. 114. —
 urbs, 278. 395. 575. 605. 652
 — 654. — opp. Hispaniae, 654.
 Ῥοδουρία, arx vicina Thermopy-
 lis, 428.
 Ῥοδῶπις, meretrix, 808.
 Ῥοεΐτης, fl. Troadis, 602.
 † Ῥόη, opp. Galliae, 180.
 Ῥουάνης, fl. Albaniae, 500.
 Ῥουτεΐς, 595.
 Ῥοίτειον, opp. Troadis, 595. 597.
 601. 602.
 Ῥομβέτης ὁ μέγας, sinus Maeoti-
 diae, 493. — ὁ ἐλάσσων, ibid.
 Ῥομβικῶν, fl. Italiae, 217. 227.
 Ῥουκάντιοι, populus Raetorum,
 206.
 Ῥουσιάνων, opp. Galliae, 182. —
 fl. Galliae, ibid.
 Ῥουσιπῖνον, opp. Numidiae, 831.
 Ῥουτήγροι, populus Aquitaniae, 191.
 Ῥούτουλοι, populus Latii, 228.
 229. 231. 232.
 Ῥύνδακος, fl. Mysiae, 550. 575.
 576.
 Ῥύπες, u. Aethiopiae, 385. 387.
 Ῥυπῆς, ager Rhypensium, ibid.
 Ῥυτία, mater Corybantum, 472.
 Ῥύτιον, opp. Cretae, 479.
 Ῥωδαῖαι, u. Calabriae, 281. 282.
 Ῥωδάσπης, filius Phraatis, 748.
 Ῥωμαῖοι, 229. 230. 2. 10. 14
 passim.
 Ῥωμη, 234—236. 134. 143 pas-
 sim.
 Ῥωμύλος, 229—231.
 Ῥωξάνη, coniux Alexandri, 517.
 744.
 Ῥωξολανοί, gens Scythica, 114.
 294. 306. 307. 309.
 Ῥωσός, fl. Syriae, 676. 751.

Σ.

- Σαβά, portus sinus Arabici, 770.
 Σαβαΐα ἱερά, 471.
 Σαβάκιος, deus Phrygum, 470.
 Σαβαί, u. Troglodyticae, 771.
 Σαβαῖοι, populus Arabiae felicitis,
 768. 778. 780.
 Σαβατα λιμνη, in Etruria, 226.
 Σάβατα, u. Arabiae, 768.

- Σάβατα** vel **Σαβάτων Οὔαδα**, opp. Liguriae, 201. 202. 216. 217.
Σαβίλλοι, Samnites, 250.
Σαβίνη, 219. 228. 237. 240.
Σαβίνοι, populus Italiae, 218 — 220. 228. 230. 250. 287.
Σάβος, rex Arabiae, 781. — rex Indiae, 701.
Σαγαλασσεῖς, 570.
Σαγαλασσός, u. Pisidiae, 569. 570. 631.
Σαγαπηροί, pop. Assyriacae, 745.
Σαγγάριος, fl. Bithyniae, 543. 563. 567.
Σαγγία, vicus Phrygiae, 543.
Σαγοιόντων, u. Hispaniae, 159. 160. 167.
Σάγρα, fl. Bruttiorum, 261. 262.
Σαγρός, fl. Italiae, 242.
Σαγύλιον, arx Ponti, 560. 561.
Σαδάκαρα, opp. Cappadociae, 663.
Σαδράκαι, regia Darii prope Arhela, 738.
Σάιοι, populus Thraciae, 457. 549.
Σάις, u. Aegypti, 802. 803.
Σαίταβις, opp. Hispaniae, 160.
Σαίτα, 812.
Σαῖτικὸν στόμα Νελλου, 802.
Σαῖτικὸς νομός, pagus Aegypti, 801.
Σάκαι, gens Scythica, 503. 507. 511—514.
Σάκαια, dies festus apud Persas, 512.
Σακάραυλοι, gens Scythica, 511.
Σακασσηή, regio Armeniae, 73. 509. 511. 529.
Σακκόποδες, i. q. **Ἀδιαβηγοί**, 745.
Σαλαμινιακὸς κόλπος, 335.
Σαλαμῖνοι, 394.
Σαλαμῖνιος τυρός, 395.
Σαλαμῖς, u. Cyprae, 682. — insula (antea **Κυρχεῖα**, **Σικράς**, **Πιτυοῦσσα**), 124. 375. 377. 393 — 395. 398. 424. — opp. insulae, 393.
Σαλαπία, u. Apuliae, 283. 284.
Σαλαρία ὁδός, 228.
Σάλας, fl. Germaniae, 291.
Σαλασσοί, populus Galliae cisalpinae, 203—205. 208—210.
- Σαλανεύς**, Boeotus, 10. 403. — opp. Boeotiae, 400. 403.
Σάλδας, portus Mauritaniae, 831.
Σαλεντινή, 277. 281. 282.
Σαλεντινοί, populus Iapyrgiae, 277. 281.
Σάλερνον, u. Campaniae, 251.
Σαλμακίς, fons prope Halicarnassum, 656.
Σαλυμνησσός, u. et ora Thraciae, 50. 52. 319. 541.
Σαλυμνεύς, rex Elidis, 356. 357.
Σαλυμώνη, u. Pisatidis, 356. — fons Eoipei, ibid.
Σαλυμώνιον vel **Σαμώνιον**, prom. Cretae, 108. 472. 474. 475. 478. 489.
† Σαλτηῆται (**Σαλτιγῆται**?), in Lusitania, 144.
Σάλυες, populus Galliae transalpinae, 178. 180. 181. 184—186. 203.
Σαλώμη, soror Herodis, 765.
Σάλων, opp. Dalmatarum, 315. — opp. Bithyniae, 565.
Σαλωνίτης τυρός, ibid.
Σαμαῖοι, in Cephalenia, 455.
Σαμαρεία, u. Iudaeae, 760.
Σαμαριανή, u. Hyrcaniae, 508.
Σαμη, opp. Cephaleniae, 453. 455. 456.
Σαμία, i. q. **Σάμος**, 636.
Σαμικόν, arx Triphyliae, 343. 344. 346. 347. 349. 351. — planities Triphyliae, 347.
Σάμοι, incolae Sami, 457. 488. 637—639.
Σάμος ἐκχειρία, 343. — **πορθμός**, 639.
Σαμνῖται, 250. cf. **Σαννῖται**.
Σαμνιτῶν γυναικες, in insula Galliae, 198.
Σαμόθρακες, 331, frg. 48. 466.
Σαμόθρακη, insula, 28. 124. 198. 331, frg. 48. 50. 51. 338. 457. 472.
Σάμος, insula maris Icarii, 124. 339. 347. 457. 488. 554. 636 — 639. 821. — u. insulae Sami, 488. 633. 637. — u. Triphyliae, 346. 347. — et **Σάμη**, i. q. Cephalenia et u. huius in-

- sulae, 453. 455. 456. 457. —
Θρηκίη, i. q. *Σαμοθράκη*, 457.
Σαμόσατα, u. Syriae, 664. 749.
Σαμφικέραμος, princeps Emisenorum, 753.
Σαμώτιον, campus Troadis, 472.
 — prom. Cretae, cf. *Σαλμώνιον*.
Σαναός, u. Phrygiae, 576.
Σανδάλιον, arx Pisidiae, 569.
Σανδαρακούριον, mons Ponti, 562.
Σανδοβάνης, fl. Albaniae, 500.
Σανδροκόττος, rex Prasiurum, 70.
 702. 709. 724. 752.
Σάνδων, pater Athenodori, 674.
Σάπη, opp. Pallene, 330, frg. 27.
Σανισήνη, regio Paphlagoniae, 562.
Σαντοι, populus Ponti, 548.
Σάντονοι, pop. Galliae, 190. 208.
Σάος, s. *Σαυσι*, fl. Norici et Pannoniae, 207. 314.
Σάπαι, s. *Σαπαίσι*, pop. Thraciae, 331, frg. 44. 48. 457. 549. 556.
Σάπικ, fl. Galliae cisalpiniae, 217.
Σαπρά λίμνη, ad Chersonesum Tauricam, 308. — in Troade, 614.
Σαπρώ, 40. 452. 615. 617. 618. 808.
Σαραμνή, regio Ponti, 547.
Σαράοστος, rex Indiae, 516.
Σαραουινή, praefectura Cappadociae, 534.
Σαραπανά, castellum Colchidis, 498. 500.
Σαραπάραι, populus ultra Armeniam habitans, 531.
Σαράπιον, templum Sarapidis, 795. 807.
Σάραπικ, deus Aegyptiorum, 801. 803.
Σαργαραουινή, praefectura Cappadociae, 534. 537.
Σαρδανάπαλος, rex Assyriae, 671. 672. 737.
Σάρδει, u. Lydiae, 61. 579. 624 — 627. 648.
Σαρδιανή, ager Sardinianus, 626.
Σαρδιανόν πεδίον, ibid.
Σαρδώ vel *Σαρδών*, insula, 106. 117. 123. 145. 222 — 225. 802. 840.
Σαρδῶν vel *Σαρδόνιον πέλαγος*, 50. 54. 105. 106. 122. 218.
- Σαρδῶς κόλπος*, 144.
Σάρισα, u. Gordyenes, 747.
Σαρμάται, 296. 306. 312. 492. 497. 498. 500. 507. 553. cf. *Σαυρομάται*.
Σάρνιος, fl. Hyrcaniae, 511.
Σάρνος, fl. Campaniae, 247.
Σάρος, fl. Cappadociae et Ciliciae, 535.
Σαρπηδών, prom. Ciliciae, 627. 670. 682. — prom. Thraciae, 331, frg. 52. — frater Minois, Mileti conditor, 573. 634. 667. — Syrorum dux, 758.
Σάρισα, opp. Umbriae, 227.
Σαρωνικόν πέλαγος, 124. 335. 369.
Σαρωνικός κόλπος, 335. 369. 374. 380. — πόρος, 335.
Σάσιων, insula, 281.
Σάταλκα, opp. Mesopotamiae, 747.
Σατυνίεις, fl. Troadis, 321. 605. 606.
Σατύριον, prope Tarentum, 279.
Σάτυροι, 466. 468. 469. 470.
Σάτυρος, a Protogene pictus, 652. — rex Bospori, 301. 310. 494. — urbis Philoteriae conditor, 769.
Σαυνίται, Samnites, 249 — 251. 219. 228. 231. 232. 238. 240. 241. 242. 247. 249. 250 passim.
Σαυντικά ὄρη, 219.
Σαυνίτις, Samnium, 242. 249. 251. 283.
Σαυρομάται, 114. 128. 129. 294. 302. 305. 507. 553. cf. *Σαρμάται*.
Σαφνίους, i. q. *Σατυνίους*, 606.
Σαωκονδάριος, pater Castoris, principis Galatarum, 568.
Σεβαστή, u. Ponti, 557. — i. q. Samaria, 760.
Σεβενντική πόλις, in Aegypto, 802.
Σεβενντικόν στόμα Νεῖλου, 801. 802.
Σεβενντικός νομός, pagus Aegypti, 802.
Σεγεσάμα, opp. Vaccaeorum, 162.
Σεγίστης, pater Segimunti, 291. 292.
Σεγεστική, u. Pannoniae, 207. 313. 314. 318.
Σίγδα, opp. Aeneacorum, 162.

- Σεγμοῦντος**, princeps Cheruscorum, 291.
Σεγόβρυγα, opp. Celtiberorum, 162.
Σεγοσιανοί, pop. Galliae, 186. 192.
Σεθρωτικής νομός, pagus Aegypti, 804.
Σεληνοί, famuli Bacchi, 466. 468.
Σεληνός, 470.
Σειρήνες, 22. 23. 26. 246. 252.
Σειρηνοῦσσαι. **Σειρηνοσσαν ἀκρωτήριον**, prom. Campaniae, 22. 23. 26. 247. 251. 252. 258.
Σείρις, fl. Lucaniae, 264.
Σειρώτις, regio et opp. Lucaniae, 255. 264. 265.
Σελγείς, 569—571.
Σέλη, u. Pisidiae, 570. 571.
Σελγικά ὄρη, 571. — ἴρις, *ibid.*
Σελυκεία, u. Susianae, 744. — u. Assyriae, ad Tigridem, 521. 522. 529. 738. 739. 743. 746. 748. 750. — u. Syriae, 316. 676. 750. 751. — castellum Mesopotamiae, 749. — u. Ciliciae, 670.
Σελυκεῖς, Ciliciae, 670. — Assyriae, 743. 744. — Syriae, 751.
Σελυκίς, pars Syriae, 749. 750. 753. 756.
Σελυκος, ὁ **Βαβυλώνιος**, 6. 174. 739. — ὁ **Νικάτωρ**, rex Syriae, 524. 578. 623. 624. 669. 686. 724. 738. 749. 750. 772. — ὁ **Καλλίνικος**, rex Syriae, 513. 750. 754.
Σελήνη, dea, colitur ab Albanis, 503. 557. — a Memphitis, 807. — cognomen Cleopatrae, 749.
Σελήνης λιμὴν, u. et portus Etruriae, 222. *cf.* **Λοῦνα**.
Σελινοῦντία ὕδατα, in Sicilia, 275.
Σελινοῦντιος Ἀπόλλων, colitur Orobiis, 445.
Σελινοῦς, u. Siciliae, 272. — u. Ciliciae, 669. 682. — fl. Siciliae, 387. 834. — fl. prope Ephesum, 387. — fl. Elidis, *ibid.* — fl. Achaiae, *ibid.*
Σελινοῦσία, lacus prope Ephesum, 642.
Σελλήεις, fl. prope Sicyonem, 398. — fl. Elidis, 328. 838. 839. — fl. Troadis, 590.
Σελλοί, populus Epiri, 28. 328.
Σέλουρος, latro, 273.
Σεμβρίται, Aegyptii a Psammiticho in exsilium acti, 770. 786.
Σεμύραμις, Nini coniux, 80. 84. 529. 537. 559. 686. 687. 722. 737.
Σέμωνες, populus Germaniae, 290.
Σέοντες, populus Galliae, 194. — pop. Italiae, 195. 212. 216.
Σεντίνον, opp. Umbriae, 227.
Σέξτια ὕδατα τὰ θερμὰ, prope Massiliam, 178. 180.
Σέξτιος, victor Salyum, 180.
Σέξτος Πομπήιος, 141. 161. 243. 258. 259. 268. 270.
Σεπτέμπεδα, opp. Piceni, 241.
Σερασπαδάνης, filius Phraatis, 748.
Σερβήλιος s. Σερουήλιος ὁ Ἴσανυκός, 568. 665. 671.
Σεργουντία, opp. Celtiberiae, 162.
Σερίφιοι, 487.
Σέριφος, una Cycladum, 485. 487.
Σερούσιος, rex Romanorum, 234.
Σέριον, prom. Thraciae, 331, *frg.* 48.
Σερώριος, 158. 159. 161. 162. 287. 829.
Σεσαρήθιοι, populus Epiri, 326.
Σεσίθακος, dux Cheruscorum, 292.
Σίσωστρις, rex Aegypti, 38. 61. 686. 769. 770. 790. 804.
Σεύθης, rex Odrysarum, 331, *frg.* 48.
Σενσάμορα, u. Iberiae Caucasiae, 501.
Σηκουάνας, fl. Galliae, 189. 192 — 195. 199.
Σηκουανοί, populus Galliae, 186. 192. 193. 195. 206. 208.
Σηλυβρία, u. Thraciae, 319. 331, *frg.* 56.
Σήνα, opp. Umbriae, 227.
Σηπίας, prom. et ora Thessaliae, 330, *frg.* 32, 443. — u. Magnesiae, 436.
Σήρες, populus Indiae, 701. 702.
Σηρικά ὑφάσματα, 693.
Σήσαμος, opp. Paphlagoniae, 544.
Σηστιὰς ἄκρα, prom. Chersonesi Thraciae, 331, *frg.* 56.
Σηστός, opp. Chersonesi Thraciae,

108. 124. 331, frg. 52. 56. 581. 584. 590. 591.
- Σητία**, opp. Latii, 231. 237.
- Σητίση**, ager Setinus, 231.
- Σητίσιος οἶνος**, 234. 237. — πόλις, 234.
- Σήτιον**, prom. Galliae Narbonensis, 181.
- Σθίνελος**, rex Mycenarum, 377.
- Σθίνης**, statuarius, 546.
- Σίβας**, populus Indiae, 688. 701.
- Σίβανοί**, populus Germaniae, 290.
- Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία**, 567. 645. 813. 814.
- Σίγα**, u. Massesyliorum, 829.
- Σιγγιτικὸς κόλπος**, sinus Macedoniae, 330, frg. 31. 32. 331, frg. 33.
- Σίγγος**, u. Macedoniae, 330, frg. 31.
- Σιγγιᾶς ἄκρα**, in Troade, 595. 604.
- Σίγγιον**, opp. Troadis, 331, frg. 52. 58. 595—602.
- Σιγέρτις**, rex Indiae, 516.
- Σιγηλοῦ μνημα**, tumulus Narcissae, 404.
- Σιγία**, locus in quo Alexandria Troas condita est, 604.
- Σιγμηῆρος**, Cheruscorum princeps, 292.
- Σίγυνοι**, populus mare Caspium accolens, 520.
- Σιγνία**, opp. Latii, 237.
- Σίγγιος οἶνος**, ibid.
- Σιγριανή**, regio Mediae, 525.
- Σίγγιον**, prom. Lesbi, 331, frg. 58. 616—618.
- Σίδη**, u. Ponti, 548. — u. Pamphyliae, 570. 664. 667. 682.
- Σιδηνή**, regio Ponti, 52. 126. 547. 548. 556. — u. et regio Mysiae, 587. 601.
- Σιδητανοί**, in Hispania, 162. 163.
- Σιδικίνοι**, populus Italiae, 237.
- Σιδικίων**, cf. *Τίανον*.
- Σιδόνες**, pop. Bastarnarum, 306.
- Σιδόνιοι**, incolae Sidonis urbis, 2. 30. 38. 40—42. 757. 768. 784.
- Σιδών**, u. Phoenices, 40. 58. 134. 753—758.
- Σιδωνία (Πηδωντία?)**, insula ad oram Aegypti, 790.
- Σιθῶνες**, populus Macedoniae, 329, frg. 11.
- Σικανοί**, pop. Siciliae, 270.
- Σικελία**, 265—275. 21—26. 54. 57. 60. 83. 123. 129 passim.
- Σικελικαὶ πόλεις**, 243. — *παράλια*, 255. — *πίλαγος*, 23. 50. 55. 123. 124. 211. 233. 255. 257. 267. 323. 334. 335. — *πόλεμος*, 268. — *πορθμός*, 25. 43. 54. 55. 67. 93. 118. 119. 122. 128. 149. 209—211. 242. 254. 257. 378.
- Σικελιώται**, 226. 256.
- Σικελοί**, 6. 257. 270. 420.
- Σίκανος**, ins. apud Cretam, 484.
- Σικωνί**, u. Peloponnesi, 271. 335. 338. 372. 376. 382. 385. 389. 411. 418.
- Σικωνία**, 271. 335. 379. 382. 408. 412.
- Σικωνίοι**, 381. 382.
- Σιλακηροί**, populus Assyriae, 745.
- Σιλανός**, rerum scriptor, 172.
- Σίλαρις**, fl. Campaniae, 251. 252. 255.
- Σίλας**, silva Bruttiorum, 261. — fl. Indiae, 703.
- Σίλλος**, populus Aethiopiae, 772.
- Σιλούσιον**, opp. Peucetiorum, 283.
- Σίλτα**, in Thracia, 331, frg. 56.
- Σιλαφισφόρος**, regio vicina Cyrenacae, 133. 837. 839.
- Σιμμάς**, Rhodius, grammaticus, 364. 655.
- Σιμόεις**, fl. Troadis, 595. 597. 598. 599. 601. — fl. Siciliae, 608.
- Σιμοεῖσιον πεδίον**, in Troade, 597.
- Σίμος**, Coss, medicus, 657. — poeta lyricus, 648.
- Σιμωντίς**, cognomen Troiae, 387.
- Σίμυρα**, u. Syriae, 753.
- Σιμωνίδης**, Ceus, poeta lyricus, 441. 486. 711. — Amorginus, iamborum scriptor, 487. 728.
- Σίλδα**, u. Πινδία, 570. 630.
- Σινδική**, regio ad Bosphorum Cimmerium sita, 311. 492. 495. 556.
- Σινδική θάλαττα**, 492. — *λήμη*, 496.
- Σινδοί**, gens Maeotica, 495.
- Σινδόματα**, u. Indiae, 701.

- Σιννακά**, u. Mygdonum in Babylonia, 747.
Σιννάς, arx Libano adiacens, 755.
Σινόεσσα, opp. Latii, 219. 231. 233. 234. 237. 242. 243. 283.
Σινόρια, castellum Armeniae, 555.
Σίνται, populus Libyae, 131.
Σιρτοί (*Σίντιες*, apud Homerum), populus Thraciae, 331, frg. 36. 46. 457. 549.
Σινωπίς, 544. 545.
Σινώπη, u. Ponti, colonia Milesiorum, 46. 68. 73. 74. 134. 320. 477. 496. 498. 534. 545. 547. 553. 664. 677. 678.
Σινωπική γῆ, 144. 546. 562. — *μῆλος*, 540.
Σινωπὶς et *Σινωπίτις*, ager Sinopensis, 546. 561.
Σινώτιον, opp. Dalmatarum, 315.
Σιπούς, u. Apuliae, 284.
Σιπυλήνη, cognomen Rheae, 469.
Σίπυλος, mons Lydiae, 58. 571. 579. 621. 680. — u. Lydiae, 58. 571.
Σίρακες et *Σιρακοί*, populus Caucasum accolens, 492. 506.
Σιρακηνή, Siracum terra, 504.
Σίρβις, fl. Lyciae, (*Σάνθος*), 665.
Σιρβανίς s. *Σιρβωνίτις Ἰμμη*, in Aegypto, 50. 760. 763. 809.
Σίρμιον, u. Pannoniae, 134.
Σισάπων, u. Hispaniae, 142.
Σισαμβρόου πέτρα, in Bactriana, 517.
Σισάνης, Cappadocum princeps, 537.
Σισαίς, pater Antipatri, 555.
Σισκία, opp. Pannoniae, 314.
Σισυρβα, Amazon, 633.
Σισυρβίται, Ephesiorum pars, 633.
Σισύριον, in Acrocorintho, 379.
Σιτακηνή, regio Babyloniae, 524. 732. 739. 744. cf. *Ἀπολλωνιάτις*.
Σιτακνοί, gens Maecotica, 495.
Σιτνίος ἀστράγαλος, 484.
Σίτνος, insula, 484.
Σκαυαὶ πόλεις, in urbe Troia, 590.
Σκαυοί, Thracas quidam, 590.
Σκαυὸν τεῖχος et *Σκαυὸς ποταμός*, in Troade, 590.
Σκαμάνδριον πεδίον, 597. 598.
Σκαμάνδριος, Hectoris filius, 607. 608. 680. 681.
Σκάμανδρος, fl. Troadis, 58. 595. 597. 598. 599. 602. — fl. Siciliae, 608.
Σκανδαρία ἄκρα et *Σκανδάριον*, prom. insulae Co, 657.
Σκάρδοι, u. orae Illyricae, 315.
Σκάρδος, mons Macedoniae, 329, frg. 10.
† Σκάρθων, fl. Elidis, 587.
Σκάρφεια vel *Σκάρφη*, u. Locrorum Epicnemidiorum, 60. 426.
Σκάρφη, u. Boeotiae, 408.
Σκαρφηεῖς, 426.
Σκαυρός, viam Aemiliam sternit, 217.
Σκείρων, a Theseo interfectus, 391.
Σκείρωνες, i. q. *Ζήφυροι*, *Ἀργέσται*, 28. 391.
Σκειρωνίδες πέτραι, in Megaride, 28. 380. 391. 393.
Σκηναί, u. Mesopotamiae, 748.
Σκηνίται, in Arabia, Mesopotamia, Syria aliisque terris, 39. 130. 288. 492. 515. 735. 739. 747 — 749. 753. 765. 767. 776.
Σκηπτοιχίαι et *Σκηπτοῦχοι*, apud Macotas, 496. 498.
Σκηψία, ager Scepsiorum, 472. 473. 597. 606.
Σκηψιοί, 504. 597. 607. 608.
Σκηψίος, i. q. *Δημήτριος*.
Σκήψις, u. Troadis, 552. 607 — 609. 635.
Σκλαθος, insula Magnesia vicina, 436.
Σκυγγόμαγον, opp. in Alpibus situm, 179.
Σκυλλοῦς, opp. Triphyliae, 343.
Σκυλλουρός, rex Scytharum, 306. 309. 312.
Σκυπίων (al. *Καπίων*), Tectosum thesauros reperit, 188. — contra Caesarem pugnat, 828. 831. — *ὁ Αἰμιλιανός*, 669. 832. — *ὁ Ἀρρικανός*, 190. 243. — *Γάιος*, Cornum colonos deducit, 213.
Σκίρα, vicus Atticae, 393.
Σκυραῖς, i. q. *Συλαμῆς*, 393.
Σκυραῖς Ἀθηνά, ibid.

- Σκιροφοριών**, mensis, 393.
Σκιώνη, u. Pallenes, 330, frg. 27.
Σκόλλιον, in Elide prope Pylum, 339.
Σκόλλιος, mons Elidis, 340. 341. 387.
Σκομβραρία, insula Hispaniae vicina, 159.
Σκόπας, statuarius, 604. 640. 656.
Σκορδίσχοι s. **Σκορδίσκοι** **Γαλάται**, populus Istrum accolens, 293. 296. 313. 314. 315. 317. 318.
Σκορδίσται, i. q. **Σκορδίσκοι**, 296.
Σκοτούσσα, u. Pelasgiotidis, 329, frg. 1. 331, frg. 36. 441.
Σκουλιτάννας, fl. Galliae cisalpiniae, 218.
Σκυδίσης, mons Armeniae, 497. 527. 548.
Σκύθαι, 4. 14. 33. 34. 50. 52. 63. 68. 74. 75. 114. 118. 129. 231. 296. 298. 300—305. 309. 312. 316. 492 passim.
Σκυθία, 7. 34. — **ἑσπέρη**, 119. — **Ἰημος**, 737: — **ἡ μικρά** s. **Ταυρική**, 311. 318. 535. — **Σκυθίας ἀκρα**, 490.
Σκυθικὰ ἴθνη, 165. 313. 511. 518. — **ἱστορία**, 21. — **ζώνη**, 97. — **φῦλον**, 743. — **στρατιωτικόν**, **ibid.** — **ἴθος**, 239. 500. 515. 517. — **τόσον**, 125.
Σκυθόπολις, u. Galilaeae, 763.
Σκυλάκιον, opp. Bruttiorum, 261.
Σκύλαξ, Caryandensis, 566. 583. 658. — fl. Ponti, 547.
Σκύλλα, monstrum, 21. 22. 24—26. — filia Nisi, 373.
Σκύλλαιον, prom. et portus Italiae, 20. 21. 23. 24. 25. 256. 257. — prom. Argolidis, 368. 373. 484.
Σκυλλητικός κόλπος, 254. 255. 261.
Σκυλλήτιον, i. q. **Σκυλάκιον**, 261.
Σκυρία λίθος, 437. — **αἶγες**, **ibid.**
Σκῦρος, insula, 124. 424. 436. 437.
Σκάλος, u. Boeotiae, 408. 409.
Σμινθεύς, Apollo, 604. 605. 613. 618.
Σμινθία, prope Hamaxitum in agro Pariano, Rhodi, Lindi, aliisque locis multis, 605.
- Σμινθιον**, templum Apollinis prope Hamaxitum, 473. 605.
Σμύρνα, u. Ioniae, 505. 550. 554. 580. 632. 633. 634. 646. 663. — pars Ephesi, 633. — **Ἀμαζον**, 633.
Σμυρναῖοι, 621. 633. 634. 646.
Σμυρναῖος οἶνος, 637.
Σμυρναίων κόλπος, 645. 646.
Σόανθος, opp. Cappadociae, 663.
Σοάνες, populus Caucaso vicinus, 497. 499.
Σόατρα, opp. Lycaoniae, 568.
Σογδιανή, 73. 511. 517. 518.
Σογδιανοὶ vel **Σόγδιοι**, 72. 129. 511. 513. 514. 517. 724.
Σόδομα, u. Iudaeae, 764.
Σόηβοι, populus Germaniae, 194. 207. 290. 292. 294.
Σόλοι, 683.
Σολμισσός, mons prope Ephesum, 639.
Σόλοι, u. Ciliciae, 388. 587. 610. 663—665. 668. 669. 671. 675. 676. — u. Cypri, 683.
Σολόκη, opp. Elymaeorum, 744.
Σόλυμα, montes Lyciae, 666.
Σόλυμοι, populus Lyciae, 6. 21. 34. 554. 573. 630. 631. 667. 678. 680.
Σόλυμος, mons Pisidiae, 630.
Σόλων, Atheniensis, 102. 394.
Σούγαμβροι, populus Germaniae, 194. 290—292. 294.
Σουδίνος, Chaldaeus, mathematicus, 739.
Σούεσσα s. **Σύεσσα**, u. Volscorum, 231.
Σουεσιώνες, pop. Galliae, 194. 196.
Σουέσσουλα, opp. Campaniae, 249.
Σουδάς, rerum scriptor, 329.
Σούκρων, fl. Hispaniae, 158. 159. 163. — opp. Hispaniae, 158. 167.
Σούλας, fl. Galliae, 185. 191.
Σούλμων, u. Pelignorum, 241.
Σούλχοι, opp. Sardiniae, 224.
Σούνιον, prom. Atticae, 92. 108. 124. 323. 329, frg. 13. 390. 391. 398. 399. 400. 401. 403. 444. 446. 474. 485. 636. — pagus Atticae, 398.

- Σουρήνας**, dux Parthorum, 747.
Σούσα, u. Susiana, 47. 78. 80.
 86. 87. 727 — 731. 735. 739.
 744.
Σουσιανή, regio, 732. 736. — *πάρις*,
 Aginis, 729.
Σούσιοι, 130. 524. 526. 728. 732.
 739. 744. 765.
Σουσίς vel **Σουσιάς**, i. q. **Σουσιανή**,
 134. 692. 727—729. 731. 732.
 743. 744.
Σούτριον, u. Etruriae, 226.
Σούχος, crocodilus sacer, 811.
Σούχον ἄρμα, in ora Troglody-
 tica, 770.
Σοφοκλής, poeta, 27. 271. 295.
 356. 364. 370. 392 passim.
Σπαδίνης, rex Aorsorum, 506.
Σπάρτη, 183. 343. 350. 359. 362
 — 366. 368. 376. 377. 446. 481.
 cf. *Λακεδαιμών*.
Σπαρτιάται, 257. 365. 366. 481.
 482.
Σπαῦτα (*Καπαῦτα*?) *ἄλμη*, in Me-
 dia, 523.
Σπέρμοφαγοί, populus Aethiopiae,
 771.
Σπερχείως, fl. Thessaliae, 60. 373.
 428. 429. 433. 435.
Σπῆνα, u. Galliae cisalpiniae, 214.
Σπινῆται, 214. 421.
Σπιταμένης, Persa, 513. 518.
Σπολήτιον, u. Umbriae, 227.
Σποράδες, insulae, 124. 474. 485.
 487. 488. 489. 655.
Στάγειρος s. **Στάγειρα**, opp. Ma-
 cedoniae, 331, frg. 33. 35.
Σταδία, antiquum nomen Rhodi,
 653.
Στασάνωρ, Cyprius, 683.
Στατανός οἶνος, 234. 243.
Στατώνια, opp. Etruriae, 226.
Στάφυλος, historicus, 475.
Στειριά, pagus Atticae, 399.
Στειρεῖς, 446.
Στενύκλαρος, u. Messeniae, 361.
Στερόπη, uxor Dorylai tactici, 477.
Στήλαι, *στήλαι Ἡράκλειον*, Ἡρα-
 κλέους *στήλαι*, 21. 32. 47—49.
 51. 52. 56. 58. 64. 67. 68. 71.
 78. 79. 84 — 86. 89. 91. 93.
 101. 105 — 108 passim.
- Θησιμβροτος**, Thasius, 472.
Θησιχόρος, Himeraeus, 42. 148.
 347. 356.
Θιφάνη, lacus Ponti, 560.
Θόβος, opp. Macedoniae, 329, frg.
 4. 389.
Θιογάδες, insulae Massiliensium,
 184.
Θιομαλμνη, vicus insulae Co, 657.
Θόνος, populus Alpinus, 204.
Θόρας, fl. Latii, 232.
Θράβων, geographus: eius patria,
 547. 561; genus, 477. 557; ma-
 gistri, 650. 670. 757; amici, 118.
 130. 779. 816; aetas, 288; iti-
 nera, 117. 58. 101. 113. 118.
 224. 377. 379. 485. 518. 535.
 706. 806. 816. 818; *ὑπομνή-
 ματα ιστορικά*, 13. 70. 515.
Θράβων Πομπήιος, 213.
Θρατάρχας, frater avi Strabonis,
 477.
Θρατή, opp. Arcadiae, 388.
Θράτιος, sacerdos Panticapaei, 74.
 — *Ζεύς*, colitur Labrandia, 659.
Θρατοκλής, Atheniensis, 359. —
 Rhodius, 655.
Θρατονίκεια, u. Cariae, 658. 660.
 — *ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ*, 660.
Θρατονικεῖς, 611. 660.
Θρατονίκη, uxor Eumenis, 624.
Θρατόνικος, citharista, 610. 651.
Θράτος, u. Acarnaniae, 450. —
 u. Achaiae (postea *Δύμη*), 387.
Θρατοφύλαξ, apud Galatas, 567;
 apud Indos, 707.
Θράτων, tyrannus, 547. — phy-
 sicus, 49 — 52.
Θράτωνος νῆσος, in sinu Arabico,
 770. — *πύργος*, in Iudaea, 758.
Θρογγύλη, una ex insulis Lipa-
 raearum, 276. 277.
Θρουθοφάγοι, in Aethiopia, 772.
Θροφάδες, insulae, 359.
Θιρμονικός κόλπος, 330, frg. 32.
 331, frg. 33. 35. 41.
Θιρμών, fl. Thraciae, 323. 329,
 frg. 4. 331, frg. 33 — 37.
Θτύγος ὕδωρ, ad lacum Avernum,
 244; prope Phenenum, 389; apud
 Telchinas, 654.
Θύμβαρα, opp. Denriopum, 327.

- Στυμφαλίαι**, *Stymphali incolae*, 389.
Στυμφαλίας λίμνη, 371. 389.
Στυμφαλίδες όρνεις, 371.
Στυμφαλος, opp. Arcadiae, 275. 371. 382. 388. 389.
Στύρα, opp. Euboeae, 446.
Στυρμείς, *ibid.*
Συάγγελα, u. Cariae, 611.
Σύβαρις, u. Lucaniae, 262. 263. 386. — u. Bruttiorum, colonia Rhodiorum, 264. 654. — fl. Lucaniae, 262. 263. 386. — fons Achaiae, 386.
Συθαρίται, 251 — 253. 264. 421.
Σύβοτα, insulae, 124. 324.
Συδράκαι (al. *Όξυδράκαι*), pop. Indiae, 687. 701.
Συέδρα, opp. Ciliciae, 669.
Συέσσα, cf. *Συέσσα*.
Συήνη, u. Aegypti, 817—820. 32. 40. 63. 77. 95. 114 *passim*.
Συκαμίνων πόλις, u. Iudaeae, 758.
Συλλαιός, Nabataeorum praefectus, 780. 781. 782. 819.
Σύλλας, (L. Cornelius), 223. 249. 396. 398. 447. 558. 594. 595. 609. 654. 796.
[Σύλλιος], opp. Pamphyliae, 667.
Συλοσών, tyrannus Samiorum, 638.
Σύμαιθος, fl. Siciliae, 272.
Συμβάκη, u. Armeniae vel Mediae, 523.
Συμβόλων λιμήν, in Chersoneso Taurica, 308. 309.
Σύμη, insula Cariae, 656.
Συμπληγάδες, ad Bosphorum Thracium, 21. 149. 170.
Σύνναδα, opp. Phrygiae, 576. 577.
Συνταδική λίθος, 437. 577.
Συνορία, cf. *Συνορία*.
Συρακούσαι, 269—272. 23. 59. 123. 134. 259. 262. 267. 380.
Συρακούσιοι, 134. 241. 247. 259. 268. 269. 270. 272. 273. 449.
Συρία, 749—765. 40. 48. 58 *passim*. — ή άνω, 134; ή κάτω, 692. 742; ή κολλη, 133. 749. 750. 753—756. 765. 767.
Συριακή θάλαττα, 84. 535. 749.
Σύρος, i. q. *Σύρος*, insula, 487. 500. 735—737. 36. 41. 42. 84. 130. 304. 523. 524 *passim*.
Σύρμος, rex Triballorum, 361.
Σύρος, nomen servorum, 304.
Σύρος, una Cycladum, 485. 487.
Σύρρεντον, u. Campaniae, 22. 247.
Συρρεντινός οίνος, 243.
Σύρτες, in ora Africae, 123. 130. 131. 171. 267. 825. 826. 829. 832. 835. 836. — *Σύρτες ή μεγάλη*, 123. 126. 835. 836. 838. — ή μικρά, 123. 157. 834. 835.
Συσπιρίτις, regio Armeniae, 503. 530.
Σύραξ, rex Masaesylorum, 829.
Σφαγία s. Σφακτηρία, insula, 348. 359.
Σφαγτιός, opp. Atticae, 397.
Σχεδία, opp. Aegypti, 800. 801. 803.
Σχεδιών, sepulcrum Schedii, 424.
Σχερα, i. q. *Κέρκυρα*, 44. 269. 299.
Σχεϊνός, u. Boeotiae, 408.
Σχοινούς, fl. Boeotiae, 408. — portus Corinthi, 369. 380. 391. — planities Hispaniae, 160.
Σωκράτης, Atheniensis, 295. 403. 716.
Σωκρατικοί, philosophi, 393. 608.
Σωπειθης, rex Indorum, 699. 700.
Σώρα, opp. Latii, 238.
Σώρακος, mons Latii, 226.
Σωσικράτης, scriptor, 474.
Σωσινατοι, populus Sardiniae, 225.
Σωσίπολις Ζεύς, colitur Magnesiae, 648.
Σώστρατος, architectus Cnidius, 791. — grammaticus Nysaeus, 650.
Σωτάδης (?), 345. — poeta, 648.
Σωτειρας λιμήν, in sinu Arabico, 770.
Σωτήρες, cognomen Dioscurorum, 232.
Σωφηνή, regio Armeniae, 521. 522. 527. 528. 535. 555. 663.
Σωφηνολί, 530. 532. 535.
Σωφηνός, rex Sophenorum, 535. (cf. 532.)

T.

- Τάβαι**, u. Phrygiae, 570. 576.
Ταβηρόν πεδίον, 629.

- Τάρος*, fl. Hispaniae, 107. 139. 142. 151. 152. 153. 154. 162.
Ταυάριος λίθος, 367.
Ταυταρον, prom. Laconices, 124. 267. 335. 360. 362. 363. 367. 374. 618. 837. — opp. Lacónices, 360.
Ταλαβρόκη, opp. Hyrcaniae, 508.
Τάλαρος, populus Epiri, 434.
Τάμαρος, prom. Indiae, 519.
Ταμασσός, opp. Cypri, 255. 256. 684.
Τάμνα, opp. Arabiae feliciae, 768.
Ταμίνας, opp. Euboeae, 447.
Ταμυράκη ακρα, 308.
Ταμυράκης ε. Καρκινίτης κόλπος, in Chersoneso Taurica, 307. 308.
Ταμύρας, fl. Phoeniciae, 756.
Τάναγρα, u. Boeotiae, 403—405. 409. 410.
Ταναγρασία et Ταναγραική, ager Tanagraeus, 400. 404.
Ταναγραίος, 403. 404.
Τανάϊς, u. ad Tanaitm fl. sita, 310. 493. 495. — flumen, 490—495. 65. 107. 108. 126. 129. 289. 298. 306. 310. 312 passim.
Τάνις, u. Aegypti in Delta sita, 802. u. Thebaïdis, 813.
Τανίτης νομός, pagus Aegypti, 802.
Ταντικόν στόμα, Nili ostium, 801. 802.
Τάνταλος, Phryx, 58. 571. 580. 680.
Τάξια, u. Indiae, 691. 698. 714.
Ταξιλης, rex Taxilorum, 698. 699. 716.
Ταόκη, u. Persarum, 728.
Ταούιον, castellum Galatiae, 567.
Τάπη, u. Hyrcaniae, 508.
Ταπόσειρος, u. Aegypti, 799. — ή μικρα, u. Aegypti, 799. 800.
Ταπροβάρη, insula, 63. 72. 74. 119. 130. 133. 690. 691.
(Ταπυρία?), Papyrorum terra, 517.
Τάπυρος, populus Asiae, 514. 515. 520. 523.
Ταράων, u. Hispaniae, 159. 160. 161. 167.
Ταραντίνη, ager Tarentinus, 254. 280. 282.
Ταραντίνοι, Tarenti incolae, 250. 254. 259. 262—265. 280. 281. 287.
Ταραντίνος κόλπος, 209. 211. 253. 261. 262. 278. 281. 282.
Τάρας, u. Iapygiae, 233. 253. 254. 264. 265. 277—283. 324. — heros Tarentinorum, 279.
Ταρβασσός, u. Pisidiae, 570.
Τάρβελλοι, populus Galliae, 190.
Ταρχία, u. Iudaeae, 764.
Ταρχία, insulas prope Carthaginem, 834.
Ταρκονδίμοτος, rex Ciliciae, 676.
Ταρκονία et Ταρκίνιοι, u. Etruriae, 219. 220.
Ταρκίνιος ο Πρίσκο, 219. 220. 231. — ο Σοπίερθος, 220. 231. 286.
Ταρκυνίται, Tarquinianenses, 219.
Τάρκων, Tarquiniorum conditor, 219.
Τάρρη, opp. Boeotiae, 413. — opp. Lydiae, ibid.
Ταρούσκων, opp. Galliae, 178. 179. 187.
Τάρπητες, gens Maeotica, 495.
Ταρρακίνα, opp. Latii, 231. 233.
Ταρσείς, Tarsi incolae, 673—675.
Τάρσιος, fl. Mysiae, 587.
Ταρσός, u. Ciliciae, 126. 664. 668. 672—674. 677. 750.
Τάρταρος, 149.
Ταρτήσιου, 33.
Ταρτησσός, Tartessiorum ager, 148. 149.
Ταρτησσός, u. Hispaniae, 148. 151. — fl. Hispaniae, 148. 149.
Τάρρη, u. Locrorum, 60. 426.
Τάσιος, dux Roxolanorum, 306.
Τάττα λίμνη, in Phrygia, 568.
Ταύγετος, mons Laconices, 208. 360. 363. 367. 454. 475.
Ταυλάντιοι, populus Epiri, 326.
Ταυριανή, regio Britiorum, 254.
Ταυρικη χερσόνησος, 308. 309.
Ταυρίνοι, populus Liguriae, 264. 209.
Ταυρίσκοι ε. Ταυρίσται, populus Gallicus, 206—208. 213. 293. 296. 304. 313. 314.
Ταυροίντιον, opp. Galliae, 180. 184.

- Ταῦροι**, gens Scythica, 308. 309.
 311. — montes Troglodyticae,
 770.
Ταυρομενία, ager Tauromenitarum,
 268.
Ταυρομένιον, u. Siciliae, 266—268.
Ταυρομενίται, 272.
Ταυροπόλιον, templum Dianae, 639.
 766.
Ταυροπόλος, Ἄρτεμις, q. v.
Ταῦρος, castellum Iudaeae, 763. —
 mons Asiae, 21. 53. 67. 68. 78.
 80. 82. 84. 86. 87. 89. 90. 92.
 118. 122. 129. 130. 287. 490.
 491. 492. 497. 510. 519—522
 passim. — Πισιδικός, 566. —
 Κιλικίος, 533. 535. 566. — Ταύ-
 ρον ἀρχαί, 520. 527. 651. 666.
 — ἀκρα, 21. 651. 689. — σιναί,
 53. — τὰ ἑντὸς Ταύρου, 129.
 130. 287. 490. 492. 520. 522.
 534 passim. — τὰ ἑκτὸς, 129.
 130. 490. 492. 515. 518 passim.
Ταύχειρα, u. Cyrenaicae, 836. 837.
Ταφιασσός, mons Aetoliae, 427.
 451. 460.
Τάφιοι, incolae Taphi insulae, 456.
 459. 461.
Ταφιοῦς, i. q. Τάφος, 456.
Ταφίτις, prom. orae Carthaginien-
 sis, 834.
Τάφος, ins. Acarnaniae vicina, 456.
 459. 461.
Τάφριοι, in Chersoneso Taurica,
 308.
Τάγον Σιδωνίων, u. Campaniae,
 237. 248. 249. 285. — Ἀπου-
 λον, u. Apulorum, 242. 285.
Τεαρών s. **Τεαρκίς**, Aethiops, 61.
 686. 687.
Τεατία, u. Marrucinarum, 241.
Τεγία, u. Arcadiae, 337. 373. 376.
 388.
Τεγεᾶται, 377. 380.
Τεγεᾶτις, 389.
Τεγεσίας, 411. 413. 443. 642.
 762.
Τεγιοῦς, castellum prope Thermo-
 pylas, 428.
Τεκτοσάγες, populus Galliae Nar-
 bonensis, 187. 188. 190. — po-
 pulus Galatiae, 566. 567.
- Τελαμών**, Tencrum pellit, 682.
Τελέθριον, mons Euboeae, 445.
Τελεσία, opp. Samnium, 250.
Τελλήναι, opp. Latii, 231.
Τελμησσίς ἀκρα, in Lycia, 665.
Τελμησσός, opp. Lyciae, 665.
Τελχίνες, Rhodi incolae, 466. 472.
 653. 654.
Τελχίνις, nomen Rhodi insulae, 653.
Τεμβολων, conditor Sami, 457. 633.
Τεμίσση, u. Magnae Graeciae, po-
 stea Τέμψα dicta, 6. 255. 256.
 551.
Τέμμικες, Boeotiam occupant, 321.
 401.
Τέμψη, vallis Thessaliae, 329, frg.
 14. 15. 389. 428. 430. 436.
 438. 441—443. 531.
Τήμπυρα, u. Thraciae, 331, frg.
 48.
Τέμψα, cf. Τεμίσση.
Τενία, opp. Corinthiorum, 380.
Τενίας, fl. Umbriae, 227. 235.
Τενιάτης, 380.
Τενίδιοι, 271. 380. 596. 603. 604.
Τένιδος, insula et opp., 124. 271.
 488. 554. 581. 604. 618. 619.
Τέννης, Cycni filius, 380. 604.
Τέντυρα, u. Aegypti, 814.
Τεντυρίται, 814. 815.
Τεργίστι, opp. Istriae, 215. 314.
Τερέντιος Ουάσρων, Salassorum vi-
 ctor, 206.
Τερηδών, u. Babyloniae, 80. 765.
Τερίνα, u. Bruttiorum, 256.
Τερμίριον, prom. Cariae, 657.
Τέρμερον, u. Cariae, ibid.
Τερμησσεῖς, 630.
Τερμησσός, u. Pisidiac, 570. 630.
 631. 666.
Τερμίλαι, Lyciam incolunt, 573.
 667. 678.
Τέρπανδρος, Lesbium, 618.
Τετραπυργία, in Cyrenaica, 838.
Τετραρχαί et **Τετραρχίαι**, apud
 Galatas, 541. 560. 567.
Τευθία, opp. Achaiae, 342.
Τευθέας, fl. Achaiae, ibid.
Τευθρανία, regio Mysiae, 551. 571.
 615.
 † **Τεύθρας** (Τράεις?), fl. Bruttio-
 rum, 264.

- Τεύθρας*, rex Teuthraniae, 571. 572. 586. 615.
Τεύκροι, Troadis incolae, 61. 604. 613.
Τεύκρος, filius Telamonis, 157. 672. 682. — Atticus, 604. — ἡ τοῦ Τεύκρου δυναστεία καὶ ἱερωσύνη, in urbe Olbe, 672.
Τευμησσός, opp. Boeotiae, 409. 412.
Τεύτορες, Belgas aggrediuntur, 196.
Τίως, u. Ioniae, 633. 638. 643. 644.
Τήιος, 643. 644.
Τηλεβόαι, filii Teleboae, 322. 323. 456. 459. 461.
Τηλεβόας, rex Leucadis, 322.
Τηλεκλος, rex Lacedaemoniorum, 279. 360.
Τηλέμαχος, 37. 39. 41. 328. 338. 344—346. 350. 351 passim.
Τήλεφος, Eurypyli pater, 571. 572. 584. 586. 615.
Τήλος, una Sporadum, 488.
Τημενιον, opp. Argolidis, 368.
Τημενος, dux Heraclidarum, 357. 358. 368. 389.
Τήμμον ὄρος, in Mysia.
Τήμνος, u. Mysiae, 621.
Τημερικὸν πεδίων, in Bocotia, 412. 413.
Τημερος, filius Apollinis, vates, 413.
Τημεσσός, regio Aethiopiae, 770. 771.
Τήνος, una Cycladum, 485. 487.
Τηρεία s. *Τηρείη*, u. Mysiae, 565. 589. — *Τηρείης ὄρος*, 589.
Τηρείς, Thrax, rex Daulidis, 321. 423.
Τιανός, Tio oriundus (Philetaerus), 623.
Τιβαραντία, regio Ponti, 309.
Τιβαραντικά ἔθνη, 129.
Τιβαρανοὶ s. *Τιβαρανοί*, 527. 534. 540. 548. 555.
Τιβέριος, Imperator, 156. 206. 288. 292. 534. 579. 618. 627. 821. — *Γράκχος*, cf. *Γράκχος*.
Τίβερις, 216. 218. 219. 222. 226. — 229. 231. 234. 235.
Τίβιος, propinquus Strabonis, 557. — nomen Paphlagonium, 304. 553.
Τίβουρα, u. Latii, 238.
Τιβουρτίνος λίθος, ibid.
† *Τίγαι*, u. Mauritaniae, 827.
Τίγγις, u. Mauritaniae, 140.
Τιγράνης, rex Armeniae, 529. 530. 532. 539. 610. 745. 747. 749. 751.
Τιγράνόμετρα, u. Armeniae, 522. 532. 539. 747.
Τίγρις, 47. 79. 80. 82. 88. 90. 91. 275 passim. — eius fontes, 521. 522. — eius ostia, 521. 527. 529. 728. 729.
Τιγρηνοί, victi a Mario, 293.
Τίειον, u. Bithyniae, 542. 543. 565.
Τιθωνός, pater Memnonis, 587. 728.
Τίκνον, opp. Galliae cisalpinæ, 217.
Τίκνος, fl. Galliae cisalpinæ, 209. 217.
Τιλωῶσσα, fons Boeotiae, 410. 411. 413.
Τιλωῶσιον, mons Boeotiae, 411. 413. — opp. Boeotiae, 410. 413.
Τιμαγένης, historicus, 188. 711.
Τίμαιος, Tauromenita, 183. 248. 260. 271. 600. 640. 654.
Τίμανον, templum Diomedis, 214. 215.
Τίμανος, fl. Istriae, 214. 215. 275.
Τιμόθεος ὁ Πατρίων, Sinopensis, 546.
Τιμοσθένης, praefectus classis Ptolemaei secundi, 29. 92—94. 140. 421. 618. 827.
Τιμώνιον, Alexandriae, 794.
Τιμωνίτις, regio Paphlagoniae, 562.
Τίρις, prom. Haemi cum arce, 319.
Τίρυνς, u. Argolidis, 372. 373. 653.
Τισαμενός, filius Orestis, 383. 384. 389.
Τισιανοῦς, u. Numidiae, 831.
Τίτανης, 331, frg. 40. 472.
Τίτανος, opp. Thessaliae, 439.
Τιταρήσιος, fl. Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 441.
Τιτάριος, mons Thessaliae, 329, frg. 14. 15. 441.
Τίτιος, procurator Syriae, 748.
Τίτος Τάτιος, 228. 230. 234.

- Τίτος, Κοττίος**, victor Philippi, 441. — **Φλαμίνιος**, propraetor Siciliae, 277.
Τιτυός, rex Panopei, 422. 423.
Τιτυροί, famuli Bacchi, 460. 468. 470.
Τίτυρος, mons Cretae, 479.
Τληπόλεμος, Herculis filius, 338. 653. 654.
Τλώς, u. Lyciae, 665.
Τρωῶλος, mons Lydiae, 554. 591. 610. 620. 625. 627. 629. 637. 650.
Τογάτοι, in Hispania, 151. 167.
Τολιστοβώγιοι, populus Galatiae, 187. 547. 566. 567.
Τολώσσα, u. Galliae, 188.
Τόμαρος s. **Τμάρος**, mons prope Dodonam, 327. 328. 434.
Τόμης, u. Moesiae, 318. 319.
Τόμισα vel **Τόμισαι**, castellum Capradociae, 535. 663. 664.
Τομούροι, a monte Tomaro nominati, 328. 329.
Τόπιρα (τά), u. Thraciae, 331, frg. 45.
Τορεάται (**Τορέται?**), Maeotica gens, 495.
Τορωναῖος s. **Τορωνικός κόλπος**, sinus Macedoniae, 330, frg. 29. 31. 32.
Τουβάττιοι, pop. Germaniae, 292.
Τουδερ, opp. Umbriae, 227.
Τουίσοι, opp. Cantabriae, 156.
Τούκις, opp. Baeticae, 141.
Τούλλον, mons Norici, 207.
Τουρθητανία, 139—147. 149. 151. 157.
Τουρθητανός, populus Hispaniae, 139. 141. 147. 151. 167.
Τουρδοῦλοι, i. q. **Τουρθητανός**, 139. 141. 148. 151. 153.
† Τουριοῦα (**Ταυρία?**), regio Bactrianae, 517.
Τουσκλανόν ὄρος, 237. 239.
Τουσκλον s. **Τούσκουλον**, u. Latii, 237—239.
Τούσκοι, i. q. **Τυρρηνοί**, 219.
Τόχαροι, Scythae trans Iaxartem, 511.
Τραγαῖαι, insulae haud procul a Miletō sitae, 635.
Τραγασαῖον ἀλοπήγιον, salinae apud Hamaxitum, 605.
Τράγιον, u. Laconices, 360.
Τραγοῦριον, insula, 124. 315.
Τράλλεις, u. Lydiae, 440. 648. 649. 663.
Τραλλιανός, 679. 648. 649.
Τραπεζοῦς, u. Ponti, 309. 320. 331, frg. 55. 497. 499. 548. 555. — mons Chersonesi Tauricae, 309.
Τραπεζουσία, ager Trapezuntiorum, 547.
Τραπεζών, collis Syriae, 751.
*** Τραπόντιον***, opp. Latii, 237.
Τραριον, u. Mysiae, 607.
Τρασουμένηνα λίμνη, lacus Trasi-menus, 226.
Τραχία, regio ad Coressum montem, in qua Ephesus, 634.
Τραχειάται, incolae Ciliciae asperae, 130. 568. 664. 668. 676.
Τραχειώτις vel **Τραχίσα**, cf. **Κιλικία**.
Τραχίν, opp. Phocidis, 423. — opp. Thessaliae, 60. 423. 428. 432.
Τραχινή, cf. **Ταρραχίνα**.
Τραχίνα, regio Thessaliae, 334. 432. 433. 448.
Τραχίνοι, 423.
Τράχωνες, montes prope Damascus, 755. 756.
Τρεβτας, fl. Galliae cisalpiniae, 217.
Τρεβώνιος, percussor Caesaria, 646.
† Τρεφτα, lacus Boeotiae, 407.
Τρηβούλα, opp. Sabinorum, 228.
Τρηνοῖροι, pop. Galliae, 194.
Τρηρες, pop. Thracius, 59. 61. 511. 552. 573. 586. 627. 647.
Τρηρος, fl. Latii, 237.
Τρήτα, u. Cypri, 683.
Τρητόν, prom. Numidiae, 829. 831. 832.
Τριβαλλοί, gens Thracis, 301. 305. 315. 317. 318.
Τριβόχοι, pop. Galliae, 193. 194.
Τριγξ (al. **Τιγξ**), opp. Mauritaniae, 825.
Τριδεντίνοι, 204.
Τριήρης, opp. Syriae, 754.
Τρίκκη, u. Thessaliae, 327. 360. 374. 437. 438. 448. 647.

- Τρίκλαροι*, in Thessalia, 330, frg. 20.
- Τρίκόριοι*, pop. Galliae, 185. 203.
- Τρίκορυθος* s. *Τρικόρυθος*, opp. Atticae, 377. 383. 399.
- Τρινακρία*, i. q. Sicilia, 265.
- Τριγεμείς*, pagus Atticae, 400.
- Τριπόδες* vel *Τριποδίσκιον*, opp. Megaridis, 394.
- Τριπόλις*, u. Phoenices, 754. 755.
- Τριπολίτις*, cf. *Πελαγονία*.
- Τριπότλεμος*, pater Gordyis, 27. 673. 747. 750. — *tragoedia Sophoclis*, 27.
- Τριταία*, u. Achaiae, 341. 342.
- Τριταίεις*, 341. 386.
- Τρίτων*, opp. Boeotiae, 407.
- Τριτωνίς*, lacus Cyrenaicae, 836.
- Τριφυλία*, pars Elidis, 337. 339. 342—348. 355. 357—359. 367. 372. 447.
- Τριφυλιακή θάλαττα*, 348. 353.
- Τριφυλικός Πύλος*, 337.
- Τριφύλιοι*, 337. 343. 353. 355. 367.
- Τριχάμιες*, cognomen Doricensium, 476.
- Τριχώνιον*, u. Aetoliae, 450.
- Τρόα*, u. Troadis, 58. 149. 321. 326. 330, frg. 20. 23. 25. 331, frg. 58. 343. 354. 416. 449. 487. 543. 565. 572. 573. 590. 601. 602. 679. — i. q. *Τρωίς*, 473. 574. 583. 584. 590. 600. 608. 655. 668. 676. — vicus Aegypti, 809.
- Τροίηρ*, Pelopis filius, 374. — u. Argolidis, 369. 373—375.
- Τροϊήνιοι*, 565.
- Τρόκμοι*, populus Galatiae, 187. 561. 566. 567.
- Τρονετίνος*, fl. et opp. Piceni, 241.
- Τροφάνιος*, frater Agamedis, 421. 762. — *Ζεύς*, eius oraculum Lebadeae, 414.
- Τρύφων*, cf. *Διόδωτος*.
- Τρωάδες*, Troianae, 262. 264. 330, frg. 25.
- Τρωάς*, regio, 581—616. 6. 10. 58. 114. 124. 125 passim.
- Τρωγίλιος*, prom. Ioniae, 636. — *ias*. Ioniae, 636.
- Τρωγίτις λίμνη*, in Lycania, 568.
- Τρωγλοδύται*, sinum Arabicum accolentes, 2. 42. 318. 774—776. 784—786. 819; in Caucaso, 506. 769—776.
- Τρωγλοδυτική*, 131. 133. 696. 768. 780. 798.
- Τρώες*, 40. 48. 262. 264. 295. 331, frg. 50. 345 passim.
- Τρωικά*, belli Troiani tempora, 38. 48. 253. 267. 354. 355. 358 passim.
- Τρωικά ἴσθη*, 679. — *χώρα*, 582. — *πόλις*, 264. — *παράλια*, 623. — *πέδιον*, 592. 595—599. 623. — *ὄρος*, in Aegypto, 809. — *πόλεμος*, 48. 149. 150. 212. 253 passim. — *διάκοσμος*, 609.
- Τρύανα*, u. Cappadociae, 537. 539. 587.
- Τυανίτις*, praefectura Cappadociae, 534. 537.
- Τυμβριάς*, u. Pisidiae, 570.
- Τυμπαίοι*, Epirotae, 326. 327. 329, frg. 6.
- Τύμψη*, mons Erii, 325.
- Τυνδάρεως*, Ladae coniux, 461.
- Τυνδάριοι σκόπελοι*, quatuor insulae ad oram Marmaricae, 799.
- Τυνδαρίς*, u. Siciliae, 266. 272.
- Τύνις*, u. Carthaginiensium, 634.
- Τυπαρταί*, u. Triphyliae, 344.
- Τυράμβη*, u. ad Bosporum Cimmerium, 494.
- Τυραννίων*, Amisenus grammaticus, 548. 609.
- Τύρας*, fl. Sarmatiae, 14. 107. 289. 305. 306. 308. 311.
- Τυρρέται*, Istri accolae, 118. 128. 289. 295. 306.
- Τυρτα πορφήρα*, 757.
- Τυρταίοι*, u. Phrygiae, 663.
- Τύριοι*, Tyri incolae, 158. 169. 170. 757. 784. 826. 829.
- Τύρος*, u. Phoenices, 58. 134. 750. 754. 756. 757. 758. 766. 832. — *insula in sinu Persico*, 766.
- Τυρρηία* s. *Τυρρηική*, 219—227. 21. 23. 117. 202. 211. 217. 218. 228. 235. 378. 614.
- Τυρρηίδες πόλεις*, 220. 223.
- Τυρρηικά ὄρια*, 209. 216. — *θεο-*

πρόπια, 813. — παραλία, 253. 255. 274. — τῶροσκόποι (οἰωνοσκόποι?), 762. — κόλπος, 92. 108. — πύλαγος, 55. 105. 122. 128. 209. 210. 211. 218 passim. Τυρρηνοί, 219—227. 23. 214. 216. 217. 218. 232. 241. 242 passim. Τυρρηνός, Atyis filius, 219. 221. Τυρταίος, poeta, 279. 362. 366. Τύρταμος, i. q. Theophrastus, 618. Τυρώ, Salmonci filia, 356. Τυρρηστικός, mons Thessaliae, 433. Τυφών, gigas ignem vomens, 248. 579. 626. 628. 750. 751. — Osiridis osor, 803. Τυφώνια, Abydi, in Aegypto, 815. Τύχη, 227. 238; αἱ δύο Τύχαι, in via Latina, 249. Τυχίος, coriarius, 408. 626. Τύχων, deus Atticorum, 588. Τωνγενοί, victi a Mario, 183. 293.

Y.

Υα, i. q. Υάμπολις, 424. Υακίνθια, dies festi apud Lacedaemonios, 278. Υαμείτις (Υάμεια?), regio 2. opp. Laconicae, 361. Υάμπολις, u. Boeotiae, 416. 424. — u. Phocidis, 401. 424. Υαντες, Boeotiam occupant, 321. 401. 424. 464. Υάρωτις, fl. Indiae, 694. 697. 699. Υβλα (ἡ μικρά), u. Siciliae, postea Μίγαρα vocata, 267. 387. Υβλα (ἡ μεγάλη), u. Siciliae, 268. Υβλαῖοι, 387. Υβλαῖον μέλι, 267. Υβρέας, Mylasensis, 630. 659. 660. Υβριᾶρες, gens Illyrica, 318. Υδαρα, castellum Armeniae, 555. Υδαρνης, Persa, 531. Υδάσπης, fl. Indiae, 686. 691. 696. Υδη, u. Lydiae, 407. 408. 626. Υδρα, prom. Acolidis, 622. — lacus Aetoliae, postea Λυσίμαχλα, 460. Υδράκαι (al. Ὁξιδράκαι), pop. Indiae, 687. cf. Συδράκαι. Υδρηλος, Lacedaemonius, urbis cognominis in Caria conditor, 650.

Υδροῦς, u. Calabriae, 281. Υδρονόσσα, insula Atticae vicina, 398. Υέλη, u. Lucaniae, 252. cf. Έλία. Υλας, u. Bocotiae, 407. cf. Υλη. Υλας, comes Herculis, 564. Υλη, u. Bocotiae, 407. 408. 626. Υλική Μυνη, in Bocotia, 407. 706. Υλλος, filius Herculis, 427. — fl. Lydiae, 554. 626. Υλόβιοι, philosophi Indorum, 713. Υμηττός, mons Atticae, 399. 401. Υπαισα, u. Lydiae, 627. Υπαισία, regio Triphylliae, 347. Υπαρα, u. Triphylliae, 344. Υπανς, fl. Sarmatiae, 107. 296. 306. 494. — fl. Indiae, 516. 686. 691. 697. 698. 700—703. i. q. Αττικίτης, 494. 495. Υπάσιοι, populus Indiae, 691. 698. Υπατος, mons Bocotiae, 412. Υπέλαιος, fons prope Ephesum, 634. 640. Υπερβόρειοι, 61. 62. 295. 507. 711. Υπέριμα, fons in agro Pharsaliorum, 432. — fons in urbe Phraeorum, 439. Υπερηστή, u. Achaiae, 383. Υπερπόντιοι, 61. 62. Υπνος, 583. Υποθήβαι, pars Thebarum, 412. Υπόκρημος, vicus Ioniae, 644. 645. Υποχαλκίς, u. Aetoliae, 451. Υρία, u. Iapygiae, 282. — u. Bocotiae, 404. 408. Υριείς, 404. Υριεύς, pater Orionis, 404. Υρκανία, 508—511. 14. 68. 69. 72. 73. 74. 94. 118 passim. Υρκανία θάλαττα (Υρκίνιος κόλπος, 513.), 68. 73. 74. 94. 119. 121. 129. 492. 507—511. 512. 516. 523. 524. Υρκάνιον, castellum Iudaeae, 763. Υρκάνιον πεδιον, in Lydia, 629. Υρκανοί, accolae Caspii maris, 129. 507. 509. 510. 514. 515. 520. Υρκανός, rex Iudaeae, 762. Υρμια vel Ὀρμια, prom. Elidis, 341. Υρμίνη, u. Elidis, 341.

Ἰστιά, u. Bœotiae, 404. — u. Argolidis, 376. 404.
 Ἰστιάται, 404.
 Ἰσπιδάτις, regio Armeniae, 529.
 Ἰστιάσις, pater Darii, 305. 638. 736. 737.
 Ἰφάντειον, mons prope Orchomenum, 424.
 Ἰφικράτης, historicus, 311. 504. 827.
 Ἰφώεις, opp. Elidis, 349.

Φ.

Φάβδα, opp. Ponti, 548.
 Φάβιος, historicus, 228.
 Φάβιος Μάξιμος, 278.
 Φάβρα, insula Atticae vicina, 398.
 Φαβρατερία, opp. Latii, 237.
 Φαγης, opp. Macedoniae, 331, frg. 33.
 Φαγωριόπολις, u. Aegypti, 805.
 Φαγωριόπολις νομός, pagus Aegypti, ibid.
 Φαίδων, Solis filius, 215. — tra-goedias Euripidis, 33.
 Φαίμων, u. Ponti, 560.
 Φαίμωνίται, 560.
 Φαίμωνίτις, regio Ponti, 553. 560. 561.
 Φαίλακες vel Φαίλακες, 26. 423.
 Φαίδρος, dux Atheniensium, 446. — dialogus Platonis, 295. 400.
 Φαίδων, Eleus, Socraticus, 393.
 Φαιστός, u. Cretae, 476. 479.
 Φαικούσα, u. Aegypti, 805.
 Φαλακρόν, prom. Corcyrae, 324.
 Φάλανθος, Parthienarum dux, 278. 279. 282.
 Φάλανθα, opp. Thessaliae, 440.
 Φαλανταίοι, ibid.
 Φάλαρα, opp. Thessaliae, 60. 435.
 Φαλάσαρα, opp. Cretae, 474. 479.
 Φαλέριοι, u. Etruriae, 226.
 Φαλερινός οίνος, 234. 242.
 Φαληγεῖς, pagus Atticae, 398.
 Φάλλος, Atheniensis, conditor Solorum, 683.
 Φαλλίσκοι, populus et u. Etruriae, 226.
 Φαλλίσκον, u. Etruriae, ibid.
 Φάλλης, Sicyonis conditor, 389.

Φαναγορία s. Φαναγόρεια (τά) s. Φαναγόρειον, u. Bosphoranorum, 307. 310. 494. 495.
 Φάνας, portus Chii insulae, 645.
 Φανάσσα, regio Ponti, 73. 547. 556. 557. 559. 560.
 Φανίας, Eressius peripateticus, 618.
 Φανοτεῖς, 407. 423.
 Φανοτεύς, u. Phocidis, 407. 423. 424.
 Φαουερτία, u. Galliae cisalpiniae, 217.
 Φάρα, u. Achaiae, 388.
 Φαρά, u. Messeniae, 388. cf. Φηραί. — opp. Carthaginiensium, 831.
 Φαραί, vices agri Tanagraei, 405. — opp. Thessaliae, 503. cf. Φηραί.
 Φαραῖται, in Messenia, 388.
 Φαρητήτης νομός, pagus Aegypti, 802.
 Φαρεῖς s. Φαριῖς (Φαραιεῖς?), in Achaia, 386. 387. 388.
 Φάρζιρος, i. q. Παρίσαντις, 785.
 Φάρια νήσος, insula Aegypti, i. q. Φάρος, 30.
 Φάρις, u. Laconices, 363.
 Φαρακῶν, u. Thessaliae, 438.
 Φαρμακουσσαί, insulae prope Salamina, 395.
 Φαρνάκης, rex Bosphoranorum, 495. 498. 506. 545. 546. 547. 560. 577. 625.
 Φαρνακία, u. Ponti, 126. 320. 499. 547. 548. 549. 551. 555. 556. 677.
 Φάρος, una ex insulis Liburnicis, 124. 315. — insula vicina Alexandriae, 30. 37. 57. 58. 140. 536. 791. 792. 794. 800. 802. — turris in hac insula, 140. 791. 792. 794.
 Φαρούσιος, populus Libyae, 131. 826. 828.
 Φαρσάλια, ager Pharsaliorum, 430.
 Φαρσάλιοι, 431. 433.
 Φάρσαλος, u. Thessaliae, vetus, Παλαιφάρσαλος, 431. 796. — nova, ad Epipneum sita, 356. 431. — 434. 447.
 Φαρίγγις, u. Locridis, 426. — u. Argolidis, ibid.

- Φαρυγία Ἡρα, 426.
 Φαρύγιον, prom. Phocidis, 324.
 Φασήλις, opp. Lyciae, 666. 667.
 671.
 Φάσις, u. Colchidis, 497. 498. 500.
 — fl. Colchidis, 45. 52. 91. 92.
 288. 298. 497. 498. 500. 529.
 Φατνικὸν στόμα Νεῖλου, 801.
 802.
 Φανηρή (Φασιανή?), regio Armeniae, 528.
 Φανήτις, regio Armeniae, 528.
 Φαστύλος, subulcus, 229.
 Φεά et Φεά, u. Pisatidis, 350. 351, cf. Φεά.
 Φεά, u. Pisatidis, 342. 343. 348.
 — prom. Pisatidis, 342. 343.
 Φειδίας, statuarius, 353. 354. 372. 396.
 Φεῖδιππος, Thessali filius, 444. 653.
 Φεῖδων, Argivus, 358. 376.
 Φειδώνα μέτρα, 358.
 Φελλός, u. Lyciae, 666.
 Φελλών, fl. Triphylliae, 343.
 Φενεός, opp. Arcadiae, 388. 389.
 Φεραί, u. Thessaliae, 403. 436. 439. 443. 503. 530.
 Φεραῖοι, 439.
 Φερεκύδης, Syrius, Babyis filius, 18. 169. 456. 472. 487. 632. 633. 643. — Atheniensis, 487.
 Φερεντινον, opp. Etruriae, 226.
 Φερέντινον, opp. Latii, 237.
 Φερωλία, opp. Etruriae, 226.
 Φημονόη, prima Apollinis Delphici sacerdos, 419.
 Φηραί et Φηρά, u. Messeniae, 359. 360. 361. 367. cf. Φαρά.
 Φηραία (Ἡραία?), u. Arcadiae, 357.
 Φηστοί, opp. Latii, 230.
 Φθειροφάγοι, populus Caucasum accolens, 492. 487. 499.
 Φθειρῶν ὄρος, apud Homerum, 635.
 Φθία, Thessaliae pars, 383. 431. 432. 434. 438.
 Φθιοί, incolae Phthiae, 492.
 Φθιώται, 365. 383. 429. 433. 434. 495.
 Φθιώτιδες Θῆβαι, 431. 433.
 Φθιωτικὸς Ἄλος, 433.
 Φθιώτις, pars Thessaliae, 430. 492. 433. 437.
- Φθιώτις Ἀχαις, 45.
 Φυγαλία, opp. Arcadiae, 348.
 Φιδῆνας, opp. Latii, 226. 230.
 Φιλαδέλφεια, opp. Lydiae, 579. 628.
 Φιλαδέλφια, opp. Iudaeae, 760. 763.
 Φιλάδελφος, cf. Πτολεμαῖος.
 Φίλαι, insula et u. Aegypti superioris, 40. 803. 818. 820.
 Φιλαιῶν βωμοί, in Libya, 171. 836.
 Φιλαλήθης, pater Alexandri medici, 580.
 Φιλέταιρος, frater Dorylai, 478. 557. — Tiansus, Attaliorum regum stirps, 543. 623. — Attali filius, 624.
 Φιλήμων, Solensis, poeta comicus, 671.
 Φιλητάς, Coss, poeta, 168. 364. 657.
 Φιλιπποί, u. Macedoniae, 331, frg. 34. 41. 43. 674. 797.
 Φίλιππος, Amyntae filius, 307. 320. 323. 326. 330, frg. 20. 21. 22. 23. 24. 331, frg. 33. 35. 374. 381 passim. — Persei pater, 287. 328. 361. 441. 563. — Caricorum auctor, 662.
 Φίλιππου νῆσος, in sinu Arabico, 773.
 Φιλιπούπολις, u. Macedoniae, 331, frg. 36.
 Φιλιστείδης, tyrannus Euboeae, 445.
 Φιλογένης, Atheniensis, Phocaeae conditor, 633.
 Φιλόδημος, Gadarensis, Epicureus, 759.
 Φιλοκτήτης, 254. 272. 432. 436. 443.
 Φιλομήλα, Procnes soror, 423.
 Φιλομήλιον, opp. Phrygiae, 577. 663.
 Φιλόνομος, prodit Laonicam Heraclidis, 364. 365.
 Φιλοπομπή, dux Achaeorum, 385.
 Φιλόχορος, rerum scriptor, 328. 362. 392. 397. 404.
 Φίλων, historicus, 77. — architectus, 395.

- Φάωνος κώμη, vicus Aegypti, 805.
 Φιλώτας, Prienes conditor, 633.
 636. — filius Parmenionis, 676.
 724.
 Φιλωτέρα, u. Aegypti, 769. — soror Ptolemaei secundi, 769.
 Φιμβρίας, Valerii Flacci quaestor, 594.
 Φινεύς, raptus ab Haryiis, 302.
 Φινόπολις, opp. Thraciae, 319.
 Φίρμον Πικηρόν, opp. Piceni, 241.
 Φλαμινία οδός, in Italia, 217.
 Φλαμίνιος, Γάιος, Consul, 217.
 227. — Τίτος, propraetor Siciliae, 277.
 Φλέγρα, antiquum nomen Pallenes, 330, frg. 25. 27.
 Φλέγρα et Φλεγραϊόν πεδίον, ager Cumanus, 243. 245. 281.
 Φλεγύαι, populus Thessaliae, 330, frg. 14. 16. 442.
 Φλεγύας, frater Ixionis, 442.
 Φλιασία, ager Phlasiarum, 382.
 Φλογαδία, mons Norici, 207.
 Φλοῦς, u. Argolidis, 377. 382. 385.
 Φοιβία, i. q. Rhegium, 258.
 Φοίνικες, 756—760. 2. 3. 40. 42. 48. 129. 149. 150. 157. 168 passim.
 Φοινίκη, 756—760. 6. 38. 40. 43. 58. 125. 134. 532. 668. 669 passim. — u. Epiri, 324.
 Φοινικίδες πόλεις, 754.
 Φοινικιὸν ψεύσμα, 170.
 Φοινίκιος, mons Boeotiae, 410.
 Φοινικίς, u. Boeotiae, i. q. Μεδεῶν, 410.
 Φοινικοῦς, mons Lyciae, 666. — u. et portus Marmaricae, 799.
 Φοινικοῦσσα, Liparaeorum insula, 276.
 Φοινίξ, rex Dolopum, 431. 434. 438. 439. — mons Cariae, 651. 652. — castellum Cariae, 652. — opp. Cretae, 475. — fl. Phthiotidis, 428.
 Φολέγανδρος, una Cycladum, 484. 486.
 Φολόη, mons Arcadiae, 336. 338. 357. 388. 587.
 Φορμίαι, opp. Latii, 233.
- Φόρον Ἰούλιον, opp. Galliae, 184. 185. — Κορηλίον, opp. Galliae cisalpiniae, 216. — Φλαμίνιον, opp. Umbriae, 227. — Σεμπρόνιον, opp. Umbriae, ibid.
 Φόρουλος, opp. Sabinorum, 228.
 Φορωναῖος, 471.
 Φορωνίς, carmen, 472.
 Φουκίνα λίμνη, in Latio, 240.
 Φουνδανὸς οἶνος, 234.
 Φοῦνδος, opp. Latii, 233.
 Φραάτης, nomen regum Parthorum, 288. 702. 748. 749.
 Φρανακίτης, dux Parthorum, 751.
 Φρέατα, cf. Ἐκτὰ φρέατα.
 Φρυγέλλαι, opp. Latii, 233. 237. 238.
 Φρυγήνα, opp. Etruriae, 225. 226.
 Φρεττανὸς, populus Italiae, 241. 242. 251. 283. 285.
 Φρόκιον, mons Locridis, 582. 621.
 Φρικωνίς, ἡ Κίρμη, 582. — ἡ Δέρισα, 621.
 Φρόξα, opp. Triphyliae, 343.
 Φρόξιοι, icmpluḗ Phrixii, 45.
 Φρόξος, 45. 46. 498. 499. 544.
 Φρονσίνων, u. Latii, 237.
 Φρύγες, 568—572. 61. 295. 330, frg. 25. 331, frg. 38. 466 passim.
 Φρυγία ἡ μεγάλη, 49. 58. 130. 187. 271. 321. 473. 533. 539. 557. 564. 566—568. 571. 576. 577. 580. 628—630. 663. 675. 680. 766. — ἡ μικρά, 563. 571, quae et ἡ ἴσ. Ἐλλησπόντω, 129. 543. 566. 571. vel Ἐλλησποντιακή, 563. vel Ἐπικτητος, 130. 534. 543. 563. 564. 566. 567. 571. 576. 625. — παρώριος, vicina Pisidiae, 569. 576. 577. 663.
 Φρύγια (τὰ), res Phrygiae, 466.
 Φρυγία θεὸς μεγάλη, Rhea, 469. — ἰσρά, 469. 470. 471. — αὐλοί, 471. — πεδίον, 629.
 Φρύγιος, fl. Lydiae et Ioniae, 676.
 Φρύναι, populus Indiae, 516.
 Φρύνιχος, poeta tragicus, 635.
 Φρύων, victor Olympicus, 599. 600.
 Φυκοῦς, prom. Cyrenaicae, 363. 337. — opp. Cyrenaicae, 367.

- Φυλάκη**, u. Phthiotidis, 483. 435.
 — *Ἐρμοπολετικὴ*, in Aegyptio, 813. — *Θηβαϊκὴ*, *ibid.*
Φύλαρχοι, principes Arabum, 130. 748. 763. 839.
Φυλεύς, Augeae filius, 459.
Φυλὴ, pagus Atticae, 396. 404.
Φύλλος, u. Thessaliae, 435.
Ψύσαι, terrae hiatus in Catacecaumene, 628.
Ψίσκος, u. Cariae, 652. 659. 663. 667.
Ψίσκων, cf. *Πτολεμαῖος*,
Ψώκαια, u. Ioniae, 252. 582. 601. 621. 626. 632. 633. 647. 663.
Ψωκαῖες vel *Ψωκαεῖς*, 621. 179. 252.
Ψωκαῖκαὶ πόλεις, 156.
Ψωκίαι, insulae Phocidis, 416 — 425. 188. 263. 332. 336. 402. 405. 407. 420. 423.
Ψωκῆ ὄρη, 407. 418. — *δαφνίου*, 60. — *πόλεμος*, 420.
Ψωκίαι, 416—425. 321. 334. 379. 390. 401. 409. 424. 425. 589.
Ψωκῶν ἤησοι, in sinu Arabico, 773. 776.
Ψωρῶν λιμὴν, portus Atticae, 396.

X.

- Χάα**, u. Triphyliae, 348.
Χάαλλα, u. Arabiae, 782.
Χαασηνή, regio Arianae, 725.
Χάβακα, u. Ponti, 548.
Χάβον, u. Chersonesi Tauricae, 312.
Χαβρόλου χάραξ, vicus Aegypti, 760. — *κώμη*, in Delta Aegypti, 803.
Χαζηνή, regio Assyriae, 736.
 † **Χαιανόιται** (*Χαμικῶναι* s. *Χαμικοῖται*?), populus Caucasi, 506.
Χαιρήμων, Alexandriae, 806.
Χαιρώνεια, u. Boeotiae, 407. 413. 414.
Χαιρνεῖς, 424.
Χαλίστρα, u. Macedoniae, 330, frg. 20. 21. 23. 24.
Χαλδαῖοι, sapientes Babylonii, 23. 739. 762. 806. — pop. Babyloniae, 667. 739. 765—767. — pop. Ponti, 548. 549. 551. 555.
Χαληθωνῆ ἀκτὴ, 320. 563.
Χαληθόνιοι, 319. 320. 543. 546. 548. 563. — *τὰ ἱερὰ τὸ Χαληθονίων*, 319. 543. 563.
Χαληθῶν, u. Bithyniae, 320. 541. 548. 563. 566. 609.
Χαλητόρες et *Χαλητῶρ*, u. Cariae, 636. 658.
Χαλκία vel *Χαλκίς*, mons Aetoliae, 451. 459. 460.
Χαλκία, una Sporadam, 488. 655.
Χαλκιδεῖς, in Euboea, 243. 246. 247. 257. 260. 447. 449. 472. — in Ionia, 644. — *οἱ ἐπὶ Θράκης*, 329, frg. 11.
Χαλκιδικὴ regio Syriae, 753.
Χαλκιδικὴ γῆ, 575.
Χαλκιδικοί, 331, frg. 35.
Χαλκιδικὸς πορθμῶς, Euripus, 36. 65. 400. 403. 447.
Χαλκίς, u. Euboeae, 403. 445 — 448. 451. 465. — u. Aetoliae, 427. 447. 451. 460. — u. Triphyliae, 343. 350. 351. — u. Syriae, 753. 755. — fl. Triphyliae, 343. 351. — mons Aetoliae, cf. *Χαλκία*.
Χάλυβες, populus Ponti, 528. 549 — 551. 678.
Χαλύβη, u. Ponti, 549. 551.
Χαλυβῶνιος οἶνος, 735.
Χαλωνίτις, regia Assyriae, 529. 736.
Χαμασηνή, praefectura Cappadociae, 534. 540.
Χάνης, fl. Albaniae, 500.
Χάονες, gens Epirotica, 323. 324.
Χαράδρα, u. Messeniae, 360.
Χαραδρούς, castellum Ciliciae, 669.
Χάραξ, opp. Corsicae, 224. — locus ad Syrtim maiorem situs, 836. — *Χαβρόλου*, cf. *Χαβρίας*. — *Πατρόκλου*, cf. *Πάτροκλος*. — *Μελέαγρου*, cf. *Μελέαγρος*. — *Σεσώστρου*, 769. 790.
Χάραξος, frater Sapphus, 808.
Χάρης, Lindius, 652.
Χάρης, fl. Colchidis, 499.
Χαρίλαος, rex Spartae, 482.
Χαρμιάστου βομῶς, in ora Aethiopica, 774.
Χαρμῆτες, 41. 414.

- Καρμίδης*, pater Phidiae, 853.
Καρμόθας, u. et portus Arabiae, 777.
Καρμόλεως, Massiliensis, 165.
Καρνύβις, in freto Siculo, 5. 20. 21. 23. 25. 26. 43. 268. — terrae hiatus in Syria, 275.
Κάρων, Lampsacenus, 583. 589.
Καρώνδας, legum lator, 539.
Καρώνιον, 579. 636. 649. cf. *Πλουτώνιον*.
Κατραμωτίται, populus Arabiae feliciae, 768.
Κατραμωτίταις, ibid.
Κάττοι, populus Germaniae, 291. 292.
Καττουάριοι, pop. Germaniae, 291. 292.
Καύβοι, pop. Germaniae, 291.
Καυλοταίοι, pop. Arabiae, 767.
Κεμέριον, prom. Epiri, 324.
Κεφοκράτης (leg. *Δεινοκράτης*), architectus, 641.
Κελιδόνια νήσοι, prope oram Pamphyliae, 529. 651. 663. 666. 677. 682.
Κελωνάτας, prom. Elidis, 335. 338. 342. 343. 348. 456. (836.)
Κελωνοπάγοι, 773.
Κελωνών νησος, ins. Aethiopiae, 773.
Κερρονήσιται, incolae Chersonesi Tauricae, 308 — 312.
Κερρόνησος, u. Chersonesi Tauricae, 308. 309. 312. 542. — i. q. Apamea in Syria, 752. — portus Lycii in insula Creta, 479. 838. — castellum Aegypti, 799. — prom. et portus Cyrenaicae, 338. — opp. Hispaniae, 159.
Κερρόνησος ἢ Θρακία, ad Hellepontum, 92. 108. 124. 129. 331, frg. 52. 53. 54. 459. 589. 591. 595. — *Ταυρικὴ* vel *Σκυθηαία*, ad Maeotin paludem, 308 — 312. 545; *μεγάλη*, 307; *μικρά*, 308.
Κερσικράτης, Heraclides, Coreyrae conditor, 269.
Κερσίφρων, architectus, 640.
Χηρούσκοι, pop. Germaniae, 291. 292.
Χιλόκωμον, ager Amasenorum, 561.
Χίμαρος, monstrum, 665. — valis Lyciae, 665. 666.
Χίος, 621. 645.
Χίος, insula, 124. 482. 488. 589. 619. 632. 633. 645. — u. insulae, 601. 645.
Χίος οἶνος, 637. 657. — *πέραμος*, 317.
Χλωρίς, mater Nestoris, 347.
Χοάσπης, fl. Indiae, 697. — fl. Persidia, 47. 728. 729.
Χοιικίδες, in ora Sinopensium, 545.
Χοιρίλος, poeta, 303. 672.
Χορδύραζα, u. Mygdonum in Mesopotamia, 747.
Χορζηνή, regio Armeniae, 528.
Χρόσα, u. Troadis, vetus, 605. 611 — 613. — nova, 604. 612. 613. 662.
Χρυσασορέτις Ζεύς, 660.
Χρυσασορέων u. *Χρυσασορικόν σύστημα*, in Caria, 660.
Χρυσήτις, 585. 611 — 613.
Χρυσίππος, Solensis, stoicus, 301. 610. 671.
Χρυσάπολις, vicus Bithyniae, 563.
Χρυσασορέας, fl. Syriae, 755.
Χύτριον, locus Clazomenis vicinus, 645.
Χώνες, incolae Lucaniae, 253 — 255. 264.
Χώνη, u. Lucaniae, 254. 255.
Χωνία, 654.
Χωράσμοι, pop. Sacarum vel Masagetarum, 513.

ψ.

Ψαμμίτιχος, rex Aegypti, 61. 118. 119. 770. 786. 801. 802. 804. 820.
Ψάφισ, vicus Oropiorum, 339.
Ψεβώ, lacus Aethiopiae, 822.
Ψέλις, u. Aethiopiae, 820.
Ψευδοπενιας άκρα, in Syrti maiori, 836.
Ψευδοφίλιππος, 331, frg. 48. 624.
Ψήλλις, fl. Bithyniae, 543.

Ψυγμοῦ λιμὴν, portus orae Aethiopicæ, 774.
 Ψύλλοι, populus Libyæ, 131. 588. 814. 838.
 Ψύρα, insula prope Chium, 645.
 Ψυτταλία, insula prope Salamina, 396.

Ω.

᾽Ωγύγης, ultimus Achæorum rex, 384.
 ᾽Ωγγυία, antiquum nomen Boeotiae, 407.
 ᾽Ωγύσιον, mons fictus, 299.
 ᾽Ωγυρίς, insula maris rubri, 766. 767.
 ᾽Ωιδεῖον, Athenis, 396.
 † ᾽Ωκία, opp. Boeotiae, 410.
 ᾽Ωκεανός, 21. 22. 31—35 passim.
 ᾽Ωκελον, opp. Galliae cisalpinæ, 179. 217.
 ᾽Ωλενίη πέτρα, mons Elidis, 341. 382. 387. — αἶξ, 387.
 ᾽Ωλετος (᾽Ωλέτη?), u. Achæiae, 384. 386—388. — u. Aetoliae, 396. 451. 460.
 ᾽Ωλιερός, una Cycladum, 485.
 ᾽Ωμαρός, deus Persarum, 512. 733.

᾽Ωξος, fl. Bactrianæ, 73. 507. 509. 510. 513. 514. 516. 517. 518.
 ᾽Ωπρις, u. Assyriæ, 80. 529. 739. 740.
 ᾽Ωρείθυνα, raptæ a Borea, 295.
 ᾽Ωρεῖται, Orei incolæ, 445.
 ᾽Ωρεός, u. Euboeæ, 60. 445. 446.
 ᾽Ωρητανία, 139. 141. 156. 162.
 ᾽Ωρητανοί, populus Hispaniæ, 139. 152. 156. 162. 163.
 ᾽Ωρία, u. Hispaniæ, 152. — pagus Euboeæ, 445.
 ᾽Ωροκόν, opp. Illyriæ, 316.
 ᾽Ωροῦται, pop. Gedrosiæ, 720. 723.
 ᾽Ωρίων, natus Hyriæ, 404. — educatus Orei, 446. — sidus, 4.
 ᾽Ωρωπία, sger Oropiorum, 391.
 ᾽Ωρωπιοί, 399.
 ᾽Ωρωπός, u. Boeotiae, 65. 66. 391. 399. 400. 403. 404.
 ᾽Ωστια, u. Latii, 145. 219. 222. 225. 226. 229. 231. 232. 234.
 ᾽Ωστῖμοι (al. ᾽Ωστιαῖοι, ᾽Ωστιδάμιοι, Τῖμοι), pop. Galliae, 63. 64. 195.
 ᾽Ωτος, Cyllenius, 456.
 ᾽Ωχος, fl. Bactrianæ et Hyrcaniæ, 509—511. 515. 518.
 † ᾽Ωμικέλλα (᾽Ωκέλλα?), opp. Cantabriæ, 157.

Adde:

Γεωργοί, Scytharum pars, 311.
 Δώρακτα (al. Θάρακτα), ins. sinus Persici, 767.
 Ἐλη, i. q. Ἐλία, 252.

Corrigenda et Addenda.

In verbis Strabonis.

Vol. I.

Pag. 9, v. 4. scr. *συμμίξει*. — *ibid.* 9. scr. *εγχειρήσαντες*. — 10, 19. scr. *Πηγεοῦ*. — 12, 16. scr. *καμπόλλην*. — 14, 17. scr. *πράξεών ἐστι*. — 18, 17. scr. *ἐξηρμένοις*. — 20, 14. scr. *γραφῆν*. — 35, 8. scr. *τύπου*: v. ad IX, 423 in. — 36, 17. scr. *ἔλησι*. — 39, 15. dele comma post *συγγραφεύς*. — 40, 27. scr. *εἰς ἐν*. — 42, 23. scr. *δεξάμενος*. — 44, 1 et 16. scr. *ἀργεστάο*. — 45, 7. scr. *ἴστιν*. — 47, 4. scr. *εὐκρατον*. — 52, 4. scr. *δεξι'*. — 53, 12. scr. *πάντας*. — 75, 20. scr. *αὐτόν τε*. — 78, 4. scr. *αἰφνίδιοι*. — 79, 12. scr. *θλίψιν*. — 82, 16. adde comma post *πλειόνων*. — 95, 3. scr. *ἐπιχειραγάθους*. — 127, 16. scr. *τὴν δὲ*. — 128, 17. scr. *Νίρος*. — 136, 13. scr. *ὁ δὲ*. — 146, 23. scr. *τέμνοις*. — 150, 21. scr. *στρογγύλον*. — 156, 3. scr. *τῆς νήσου, προσιστορήσαντος*. — *ibid.* 24. scr. *κανόνι*. — 161, 29. scr. *μηκῶν*. — 167, 21. scr. *μικρὸν δὲν*. — 184, 24. scr. *πελάγια*. — 185, 3. scr. *Γυμνήσιας*: sic etiam 195, 22. et 247, 9. — 186, 23. scr. *Ἀψυρτίδες*. — 201, 17. scr. *καὶ ταῦτα*. — 202, 27. scr. *πεντακισχιλίους*. — 216, 3. scr. *Βαίτι*: sic etiam 235, 2. — 220, 24. scr. *ἴδιον*. — 234, 15. scr. *πλευροῖς*. — 240, 17. scr. *διφθερίνοις*. — 255, 2. scr. *εἰ*. — 308, 5 et 6. dele asteriscos. — *ibid.* 10. scr. *παλτοῦ*. — 311, 20. scr. *ὄμοια*. — 313, 4. scr. *ναυστάθμω*. — 326, 3. scr. *Δακῶν*. — 334, 24. scr. *ἰπποτρόφρον*. — 335, 20. scr. *Δακούς*. — 352, 26. scr. *τὰς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας*. — 359, 22. scr. *Λίσιον*. — 361, 11. dele asteriscos. — 363, 13. scr. *πῶς pro πρός*. — 365, 8. scr. *ἐκείνον*. — 376, 16. scr. *ἡ μὲν οὖν πόλις*. — 385, 2. scr. *τι*. — *ibid.* 23. dele comma post *Οὐουλοῦρον*. — 387, 7. scr. *ρένυιαν*. — 406, 16. *Ταμασσού*: cf. XIV, 684. — 408, 7. scr. *Μέδμιν*. — *ibid.* 15. scr. *τελευταία*. — 422, 18. scr. *τετρακοσίων*. — 437, 9. scr. *καλοῦσι*. — 455, 3. scr. *παρελείψαμεν*.

Vol. II.

Pag. 13, v. 17. scr. *Θυνοί*. — 28, 19. scr. *Δᾶοι*. — 39, 20. scr. *μικρὰ*. — 55, 5. scr. *Ἀνδριακή*. — 76, 4. scr. *Πάλορες δὲ [τὰ] περὶ*. — *ibid.* 8. scr. *Σίθωνες*. — 79, 13. scr. *τηλόθεν*: sic etiam 80, 19. — 87, 10. scr. *εἶτα*. — 91, 15. scr. *ἐθλησθα*. — 105, 8. scr.

ἐπὶ *Λασιώνα*. — 106, 5. scr. *Ἐρίραν*: sic etiam 19, 20 et 107, 5. 10. — 108, 7. scr. *γε*. — 109, 10. scr. *ἐφ*. — 122, 21. scr. *Παρωρεῖται* *τινες*. — 126, 3. scr. *λίγεια*. — 140, 9. scr. *μηδ*. — 141, 8. scr. *Βίσαν*. — 142, 10. scr. *Ἀρπινα*. — 165, 7. scr. *ναυτίλοισιν*. — 176, 2. scr. *ταύτης*. — 177, 16. scr. *μηδ*. — 195, 14. dele comma post *Κόρινθος*. — 197, 11. scr. *σταδούς*. — *ibid.* 16. scr. *ἤλευθέρωσε*. — 205, 7. scr. *Βουράν θ' ἱερῶν*. — *ibid.* 16. scr. *Στράτος*. — 212, 11. scr. *τὴν Ἀκτὴν*. — 215, 17. scr. *ἔθα*. — 223, 2. scr. *συνέγραψε*. — *ibid.* 16. scr. *δήμον*. — 227, 11. scr. *ἰρετμοῖσι*. — 240, 3. scr. *Υσιᾶς*. — 249, 17. scr. *μετωνομάσθη*. — 250, 8. scr. *Ἐρυθραῖ*: sic etiam 253, 9. — 252, 2. scr. *Ὀλμιάς*. — *ibid.* 9. scr. *ἄν τις*. — 254, 13. scr. *Ὠκάλαι*. — 264, 5. scr. *ἀνεψύχται*. — 270, 6. scr. *πρόκειται*. — 273, 8. adde in marg. A. 643. — *ibid.* 10. adde in marg. C. 420. — 277, 1. scr. *νήη*. — 282, 17. scr. *εὐλιγμένος*. — 291, 5. scr. *Τραχῖνός φησιν*. — 293, 9. scr. *ἔφα*. — 295, 5. scr. *ὄς*. — 304, 9. scr. *ἐπισημοῦται*. — 332, 11. scr. *Θραῖκας*. — 336, 18. scr. *Αἰκλος*. — 344, 1. scr. *καὶ*. — 351, 20. scr. *ἀριπρεπὲς*. — 353, 11. scr. *δέξι*. — 356, 5. scr. *ἦδ*. — 360, 9. scr. *ὄς*. — 361, 1. scr. *ἀναψῦσαι*. — 367, 3. scr. *ἦδ*. — 368, 15. scr. *ἰρετῆς*. — 380, 14. scr. *δᾶς*. — 381, 3. scr. *δὲ αὐτὸ ὁμορον*. — 391, 1. scr. *συνάπτοντες*. — 424, 10. scr. *ὑπερβατῶς*. — 441, 6. scr. *ἄλλα*. — 449, 15. scr. *ὄ*. — 451, 16. scr. *ἔφαν*. — 455, 18. scr. *ῥᾶν*. — 456, 19. scr. *παράρτισαν*. — *ibid.* 21. scr. *τι*. — 458, 3. scr. *ἠγούντο*. — 459, 9. scr. *πάνυ*. — 467, 14. scr. *δισμύριος δισχιλίος*. — 472, 5. scr. *Παταληνῆν*. — 509, 7. scr. *ἔσσομένοις*. — 513, 13. scr. *μειρακιώδεις*. — 514, 21. scr. *Βαχαδαυία*. — 517. scr. *Θρακῶν*. — 530, 7. scr. *Ἀππαῖται*. — 531, 21. scr. *Σιρτοί*. — 533, 9. scr. *πὺς δ' ἦ του*. — 539, 8. dele [ᾶν]. — *ibid.* 11. dele asteriscos. — 568, 14. scr. *Κρημναν*. — 572, 12. dele [πρὸς μὲν ἀλλήλους].

Vol. III.

Pag. 43, v. 7. scr. *Λευκόφραν*. — 49, 12. scr. *Ἐνετῶν*. — 62, 8. scr. *ὑπερ*. — 70, 21. scr. *δύω*. — 80, 3. scr. *πόλεως ἔστω*. — 89, 1. scr. *δέ*. — *ibid.* 5. scr. *Κιβυρῶνται*: sic etiam v. 19. — 91, 3. scr. *ἀντιπύρον*. — 93, 13. scr. *Ἐρυθραῖς*. — *ibid.* 15. scr. *Κλαζομένας*. — 96, 5. scr. *τίσαι*. — 98, 6. scr. *Ἡρακλείαν*. — 113, 10. scr. *μέγα pro *μετά**. — 114, 10. scr. *Μητρώω*. — 126, 22. scr. *Κῶος*. — 129, 11. scr. *ἦδ*. — 148, 2. scr. *ὁμογενῆς*, simul verba *ὄς* — *ἠηδὼν* asteriscis sunt includenda. — 223, 13. dele punctum post *ἕκαστον*. — 272, 22. scr. *ἄλλη (καὶ γὰρ ἑτριακοσύχου λέγουσι)*. — 343, 11. scr. *Ἀταργάτων*. — 417, 15. scr. *Τισιαεὺς*. — 520, 8. scr. *κρῆμονον* (ita legitur in cod.).

In notis.

Vol. I.

Pag. 1, 1. Falsum est quod scripai Siebenkeesium primum edidisse primi libri argumentum: Brequignyus enim iam exhibet, ex o haud dubie petitum. — 9, 9. adde: *Ἐπιχειρησαντες* ald. — 19, 5. scr. (sed

Cas aulbon!

γνωμονικῶν A.) etc. — 23, 22. adde: rec. Cor. — 24, 17. adde: rec. Cor. — 27 adde: 18. οὐδὲ λόγος Cor. — 60 adde: I. μὲν om. Cor. — 64, 29. scr. 759. — 70, 5. extr. scr. XIV, 671. — 71, 17. adde: ἡ om. ald. — 73 adde: 20. καὶ om. Cor. — 75, 20. αὐτὸν δὲ ald. — adde post extr.: alia exempla verbi εἰδέναι ita usurpati v. IX, 391 in., XI, 507. — 85 adde: 15. ὑπὸ] ἐπὶ codd. Cor. corr. — 87, 23. adde: καὶ om. Cor. — 90, 4. adde: εὐώδεις asteriscis inclusit Cor. — 100, lin. 3. scr. ὡς οἱ μαθηματικοί. — 102 adde: 15. προεπινοεῖ Cor. — 125, 15. adde in fine notae: III, 174. — 127 adde: 16. δὲ om. Sbk. — 146, 21. adde: τῶν] ταῖς Cor. — 23. adde — τήμνης ald. — 148 adde: 7. καὶ om. Cor. — 201 adde: 17. εἰ καὶ οἰκησιμα ταῦτα Xyl. — 252, 1. scr. appellatur. — 258, 13. scr. III, 173. VI, 255. 258. VIII, 354. 372. — 270, 15. scr. ἡμερησίῳ. — 279, 9. scr. Coraem poenituit. — ibid. lin. 2 ab imo scr. Massiliensibus. — 280, 24. extr. adde: τὸ Αἰντίον ὄρος ap. Dion. Ant. Rom. I, 79. — 300 lin. 14. ab imo scr. Ararim. — 308, 5. de verbis οἱ μέγτος Ῥωμαῖοι non erat dubitandum: sana sunt ac Strabonis. — 311, 20. scr. invenimus, pro invenitur. — 348, 1. extr. ἐπιπολάσαν. — ibid. 22. extr. scr. (οἱ Λακεδαιμόνιοι) pro (οἱ Παρθενίαι). — 351, 3. scr. nihilominus. — 352, 26. femininum usurpatur itidem XII, 546. 561. — 355, 16. Paulo inconsideratus scripsi Strabonem h. l. secutum esse Chorographum, qui studiis uti non solet in definiendis locorum intervallis; ex Graeco potius auctore sumpsisse videtur quae tradit: nihilominus femininum est relinquendum, cf. Steph. Thes. s. v. — 359, 22. Avidius a me receptum esse Ἀσίσιον pro Ἀσίον recte monuit Spengelius in censura editonis meae (v. *München gelehrte Anzeigen* etc.), cum Asisium non a dextra situm fuerit viae Oericulis Ariminum ducentis, quod fugisse me, locorum horum satis peritum, ipse miror: vellem tamen idem vir doctus dixisset, ubinam gentium situm fuerit illud Aesium. Quod cum haud facile unquam diciturum esse neque istum neque alium credam, latere sub illo nomine Asisium oppidum etiamnunc existimo: quae coniectura si vera est, error Strabonis erit confitendus, multo levior certe, quam permulti alii ab eo admissi. — 361, 11. praepositio ἀφ' non erat atrectanda. — 363 adde: 13. πῶς] πρὸς codd. edd., correxi de con. Letronnii ad XVI, 760: cf. IV, 185. 202. V, 213. XVI, 770. — 394 adde: 3. τῆς θαλάττης codd. (sed τὴν θάλατταν B. ex corr.) Cor. corr. de con. Tygwh. — 406, 16. ταμασσου (sic) A. — 429, 18. scr. πρώτον. — 440, 16. scr. μύλλοις Epit. — 459, 14. scr. ἡγησαμένων.

Vol. II.

Pag. 36, 6. adde: Epit. — 42, 22. scr. ἔστι μέρη om. E. — 47 adde: 16. ἐπὶ θαλάττῃ E. — 61, 11. scr. τῆς Ἑλλάδος om. E. — 67, 1. τῶ Ἀχάλλεως recte con. Spengel. — 77 adde: 10. post ποταμοῦ excidisse videntur verba ἐν δεξιᾷ δὲ τὴν Ὀσσαν (v. Speng.). — 78 adde: 13. μειζόνων habet Eust. ad II B, 596, p. 299, 8 R, ubi haec leguntur: ὃς Ὀρφεὺς τὰ πρῶτα μὲν ἀγυρτεῶν διέξῃ, εἶτα καὶ μειζόνων αἰῶν ἑαυτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύναμιν περιποιούμενος διεφθάρῃ ἐξ ἐπιστάσεως, ἀνὴρ γόης ἀπὸ μουσικῆς τε καὶ μαντικῆς καὶ τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργασμῶν. — 83 adde: 25. cf. Eust. ad II. B, 596 p. 299, 7 R, qui exhibet haec: καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ περὶ τὸν Ἄθων Θάμυρος ὁ Θραξὶ βασιλευσε, τῶν αὐτῶν ἐπιτηθευμάτων γενόμενος, ὃν καὶ ὁ Κλειών

Ὁρφεύς. — 92 adde: 13. πάντα [τὰ] ἐν κτλ. coni. Spengel. — 96, 6. E. Curtius in libro suo, *Peloponnesos*, etc. p. 31. ita putat hunc locum esse scribendum: ἔστι δὲ ταῦτα [τὰ] δύο μέγιστα συστήματα τῆς Ἑλλάδος, τὸ τε ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ τὸ ἐκτὸς μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηγεῖοῦ· ἔστι δὲ καὶ μῆζον καὶ ἐπιφανέστερον τὸ ἐντὸς Ἰσθμοῦ· σχεδὸν δὲ τε καὶ ἀκρόαλις ἔστιν ἡ Πελοπόννησος τῆς συμπάσης Ἑλλάδος, [ἡ δὲ Ἑλλάς τῆς συμπάσης Εὐρώπης?]. Quae tamen quo minus probanda videantur, haud pauca obstant. — ibid. 15. scr. κλειομένην pro κλειμένην. — 105, 5. adde: codicum scripturam bene tuetur Curtius in Bergkii et Caesaris Ephemeridibus (*Zeitschrift für die Alterthumswissenschaften* 1852, 1, 1.). — ibid. 8. ἐπιθαλασσίονα codd.: ἐπὶ θαλάσσιονα egregie coni. Meinekius; cf. quae disputat Curtius l. c. — 107, 23. E. Curtius l. c. hunc locum ita scribendum censet: Μεταξὺ δὲ τοῦ Πηγεῖοῦ καὶ τῆς τοῦ Σιλλήεντος ἐμβολῆς (εἰςβολῆς magis commendatur et codicum scriptura et Strabonis usu) Πύλος ὠκείτω κτλ. — 111 adde: 4. Ἀμαθουσίαν — καὶ om. eghl. — πυρῶν l. Eust. ad ll. B, 625, p. 325 R. — 112, 11. adde: Verba ἐχόμενον — Δαμπείας pro spuriiis eiicienda E. Curtius censet l. c. — 140, 10. cf. quae Curtius de hoc loco disputat l. c. — 142, 11. adde: cf. de hoc loco Curtius in libro suo *Peloponnesos* etc. p. 452. — 144, 19. cf. Curtius in Bergkii Ephemeridibus l. c., qui codicum scripturam tueri studet. — 165, 15. Curtius l. c. scribendum esse censet εἰδ' ἢ τῶν [Κανκῶν]ων ἅπαντα καὶ Μενυῶν. — 184 adde: 13. Verba οὐχ ὡς ὁ μῦθος transponenda esse videntur post τοὺς Αἰγινήτας. — 199, 23. τῆς μὲν οὐ συνεστῶσης scribendum esse suspicatur Curtius in libro suo *Peloponnesos* etc. p. 451, coll. Paus. VI, 18, 1. — 201, 12. adde in fine notae: cf. quae adnotantur ad IX, 426. — 208, 11. πεντήκοντα corruptum esse iure censuerunt Dodwell. (v. *Reisen in Griechenland etc. von Sickler II*, 2, 321) et Müller (v. *Dorier* 11, p. 439) atque in πέντε mutarunt, assentientibus Grosk. et Curtio (v. *Peloponnesos* p. 216): sed cum notis, non verbis numeri antiquitus fuerint expressi, N facilius ex A quam E nasci potuisse liquet. — 219, 4. Verba ὁ νῦν Βωκαλλὰ καλούμενος pro spuriiis habenda ac reicienda esse censeo. — 225, 18. post Θεσεύς adde: Pleth. — 231, 6. adde: Παγὰς Cor. — 248 lin. 2. ab imo scr. ὅ τι ἀν' χρήσιμον κτλ. — 278, 8. post παιανισμὸν adde E. — 300, 14. post parenthesin adde: sed ε supra η add. in E. — 333, 3. ἐν ᾧ similiter positum XIV, 657; cf. 658. — 381, 3. Verba διὰ τε Ὀμηρον reiciissime in διὰ τὸ ὄμορον mutavit Meinekius. — 421, 8. scr. Epigramma. — 466 adde: 9. αὐθίκατος μὲν καὶ σκαῖος καὶ ἄγριος Cor. — ibid. 17. dele πρὸς. — 508, 21. scr. ὀχετῶ. — 539, 8. v. quae disputat de hoc loco Spengel. — 570, 19. adde: χαραδρῶν πλήρη τυγχάνουσαν i. — 572, 12. scr.: πρὸς μὲν ἀλλήλους add. Cor., quae necessaria non esse monuit Meinekius, coll. p. 566, 11. ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ τῶ Ἰσαυρα καὶ τῆν Δερβην Ἀμύντας εἶχεν, ἐπιθήμενος τῷ Δερβήτη καὶ ἀνελὼν αὐτόν, τὰ δ' Ἰσαυρα κτλ. — 585, 3. adde: crediderim Strabonem scripssisse μεσόγαϊον.

Vol. III.

Pag. 55, 6. cf. nunc quae Boeckh. disputat in libro suo *Die Staatshaushaltung der Athener* vol. II, p. 733 sqq. — 126, 10. scr. σιταγκείται edd. inde a Cas. — 148 adde 2. ὁμογενῆς coni. Meinek. veris-

sime, simul verba ὡς — ἀηδῶν pro spuriis recte reiiciens. — 155, 4. delenda sunt in fine notae verba „quae — partibus“. — 189, 12. adde: post *Αἰθιοπίαν* Bernhardy (v. *Eratosthenica* p. 97) haud iniuria excidisse suspicatur quaedam, quae fuisse videantur *πλατὸς δὲ πεντακισχιλῶν*. — 205, 1. Nescio, qui factum sit, ut non recorderer e Menandro referri hoc verbum in compluribus lexicis antiquis, velut apud Suidam, ubi leguntur haec: *ἀρτιροτεῖσθαι, συμφωνεῖσθαι ἀρτιροτουνθ' οἱ γάμοι, φησὶ Μένανδρος*. Quae frustra ab aliis tentata (v. Bernh. ad Suidae l. c.) Meinek. recte tuetur ad Menandri *Fragm.* (v. *fab. inc.* fr. CCCXXX). — 219, 9. *γυμνασίων* *E* Cor. — 252, 25. adde: at cf. II, 74. — 376, 25. adde: sec. cod. Pal., sed *γ'* exhibet cod. Par.

